

శ్రీరస్తు.

శ్రీలక్ష్మీవరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము

అనుకావ్యరత్నము

శ్రీమదురభిమాధవరాయశ్శుభ్రంగవ ప్రణీతము

ఇది

జటప్రాలు సంస్థానాధిపతులగు

శ్రీమదురభి రాజా వేంకటలక్ష్మారావు బహద

నాథులవారు

విరాట్టాన పండితులగు

అ. శేషకాశ్మలచేతను

వె. సదాశివకాశ్మలచేతను

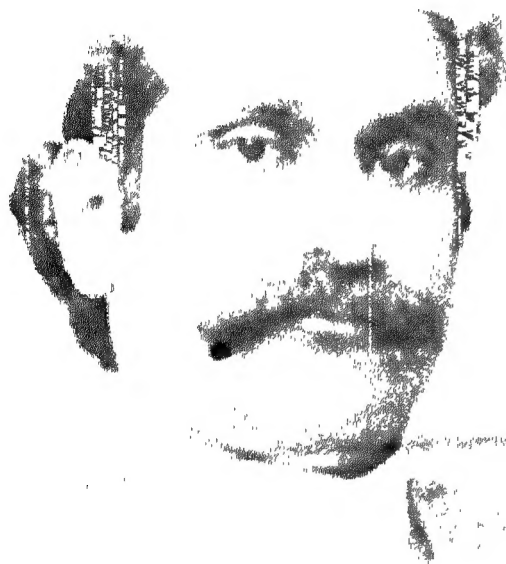
రచియింపఁబడిన

శరదాగమసమాఖ్యవ్యాఖ్యచే

సంకలితంబయి

ప్రొద్దాశ్రీ, చదలువాడ - ముందరరామకాశ్మలవారిచే

కులుగా నిర్ణయింపఁబడినవారు. ఈరాయలవారు కర్నూలుమండలము నేలుచు “ అనఘతరకందనోలిమ హాపురీని, శాంతుఁ డగురామమేదిసీ కాంతుఁ డలరు” అని వసుచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినవారు. వీరియాస్థానంబున కలంకారప్రాయం డై యుండుటంబట్టి య బట్టుమూర్తి రామరాజభూషణం డని ఖ్యాతిం గాంచినవాఁ డని యాంధ్రకవులచరితంబున వ్రాయంబడి యున్నది. దీనిఁ బట్టి చూడఁగా బట్టుమూర్తియు శ్రీమన్నాథవరాయలవారు నేకకాలపువారని నిర్ధారిత మగుటంజేసి యీ చంద్రికాపరిణయము వసుచరిత్రమునకు నమకాలికమని యేర్పడుచున్నది.

చంద్రిక యనునాయికయొక్క పరిణయమును ముఖ్యముగఁ జెప్పటచే దీనికిఁ జంద్రికాపరిణయ మనునామం బన్వర్థంబై యమరె. ఈకావ్యరత్నంబు శృంగారరస ప్రధానంబై యాతాశ్వాసములతో నమర్పఁబడియున్నది. ఇది యంతట శ్లేషభూయిష్ఠంబై చతుర్థాశ్వాసం బెల్ల యమకాలంకారములతో రాజిల్లుచు న్యాయవై శేషిక వేదాంతవ్యాకరణాది తంత్రప్రసిద్ధకల్పనానల్పం బై గ్రంథనిర్మాతృలోకోత్తరపాండితిని మెండుకొలుపుచున్నది. ఇందుఁ గృతి పతి శ్రీజటప్రోలుమదనగోపాలమూర్తి, కథానాయకుండు సుచంద్రుఁ డనుమహారాజు. ఈ భూపాలాగ్రణి సూర్యవంశీయుండై విశాలానగరాధీశుం డగువాఁడు. ఈ పుణ్యశ్లోకుండే శ్రీమద్రామాయణబాలకాండమునందు “ విశాలస్య సుతో రామ హేమ చంద్రో మహాబలః । సుచంద్రో ఇతి విఖ్యాతో హేమచంద్రోదనస్తరః” అని చెప్పఁబడినరాజు. కథానాయిక చంద్రిక యనునామె. ఈమె వసంతుం డనుమునివరునిశాపవశంబున మనుష్యజాతిం బడసినచిత్రరేఖ యనుదేవాంగన. ఈ భాగ్యవతికిఁ బాంచాలదేశాధీశుం డగుక్షణదోదయనరేంద్రుండు జనకుండు, శ్యామ యనుభామ జనని. ఇట్టిలోకోత్తర నాయికానాయకుల సంఘటనంబుచేఁ దేజరిల్లునేతత్కావ్యగతకథ యందఱకు శ్రుతపూర్వంబు గామిం జేసి తత్సంగ్రహంబు వ్రాయంబడుచున్నయది. ఎట్టులనిన.

నై మిశ మనుపుణ్యారణ్యమున సుఖాసీనుం డగుసూతునిఁ గూర్చి శౌనకాదిమహర్షులు ఓ మహానుభావా! పుడమిలోఁ బుణ్యశ్లోకావతంసుండై ప్రజల నీతిబాధలు లేనట్లు చక్కఁగఁ బాలించిన నృపతిచరితంబు దయామతితోఁ దెల్పవే యని ప్రార్థింప నాసూతుం డిట్లనియె. ధరాతలంబున నశేషవిభవ సమృద్ధంబై విశాల యనునొకనగరీలలామంబు గలదు. అందు సర్వాతిశాయి శౌర్యాదిగుణగణవిరాజితుండై సుచంద్రుఁ డనునరపాలరత్నంబు రాజిల్లుచుండె. ఆరాజశేఖరుం డొక్కనాఁడు హితపురోహితాది పరివృతుండై కొలువుకూటమున రత్నసింహాసనాసీనుండై యుండ శాండిల్యమునివరుండు విచ్చేసి రాజచేత

సత్కారపూర్వకముగ నాననోపవేశితుండై సుచంద్రునిఁ గూర్చి యిట్లు పలికె.
 ఓభూమిపతి! నీవు పుడమిని నిరుపద్రవముగ నేలుచుండఁగా నిన్ని నాత్మి నీచుం
 సాంగోపాంగముగ సత్కర్తానుష్ఠానములు నేయుచుంటిమి. ఇప్పుడు నిదుర్లుం
 డను నొక రాక్షసరాజు హిమవత్సర్వతగుహలో నుండి నీ నాత్మి కయలకుఁ గొడ
 నేయుచున్నాఁడు. వానింగ్రక్కునఁ బరిమార్చి పరిచాలింపుము. అది యాధర్వశా
 ముఁజేయ నారాజు తమిస్రు నిపుడే పరిమార్చెనని మీరు చెబుచున్నది. నా
 మునిరాజును బనిచి సేనాసమేతుండై యుద్ధమునకు బయలుదేరితి. అట్లు బయలు
 దేటి మార్గమధ్యమున హేమకూటం బను నొక గిరివరము నీక్షించి యందు సే
 ననుడించి నెచ్చెలికయిదండఁబూని తద్గిరివరవిభవము లెల్లఁ బరిశీలించుచు జోయి
 పోయి యొకకోనం గనియె. అందు మణిమయమండపమధ్యమున నొక్కఁడం
 గరు వేదికపై యత్నవీరమందుఁ గూర్చుండి యండలివిశేషములు గలఁగొని
 చుండ నెల్లమృగంబులు దల్లడిల్ల నొకసింగము నికుంజమువంటి వదితి.
 దాని నీక్షించి యా రాజశిఖామణి తన చంద్రహాసముతో దానిరెల్ల క్రింది.
 అంత నా సింగపుమేననుండి యొకపురుషమూర్తి లేచి యారాజు వానిము
 లపై వ్రాల నారాజువాని నాదరముతో లేచి నెత్తి దివ్యశక్తియంద వినుచు కట్టి
 మృగశరీర మెట్లమరె మగల నది యెల్లు నిన కట్టి శిష్య మనుడు నాతలము
 తనవృత్తాంతము మొదల నుండి చెప్పఁ దొడంగ. పిమ్మట కనుబొమనందు
 నురేంద్రుని దేవబృందముచేఁ బరివేష్టితుండై మోలగల బుండునవపరంబుల
 బ్రహ్మత్వసంపాదకమా లగువేదమంత్రముల కధిదేవతలు గొంతులు విచ్చి యా
 జగదీశ్వరా! ధరాతలంబున వింధ్యాద్రియందుఁ బరిజాతాశ్రయముతో వలం
 తుం డను నొకమునివరుండు బ్రహ్మత్వము రా గోర యుగ్రశిఖంబు వాచిరించు
 చున్నాఁడు. కావున నున్న సంగతి విన్నవించితి మిది. వెలుప నాలోచించి
 చిత్ర రేఖ యనుదేవాంగనను మరునితోఁ గూడఁ దన్నువిరిపోధింపదలంప క
 నిచె. తదనంతరంబ వారలు వసంతమునిచెంత కేసించి పలువిధము లను రిపో
 భంగక్రియలు సల్పిన నామునిచలింపమి. గాంచి చిత్ర రేఖ వాచిరించి యే
 మైన వచ్చు. గాక యని తన్నునిహస్తముఁ బట్టిన దియ్యె. అంత నామునివరుం
 డు గన్నులు దెఱచి యాగ్రహాసమగ్రుండై చిత్ర రేఖను వారి యొద్ది! ॥
 దేవత్వ ముడిగి మనుష్యయోనియందు జన్మము గలుగు వని శిష్యుల. అప్పు డది
 మిక్కిలిదుఃఖముతో నా మునిపాదములపై బడి వేడికోనఁగాఁ గనుగొంది యా
 మునివరుండు సుచంద్రరాజును వివాహమాడి శివసవానపరిమితవిధములుమా
 త్రము మానుషభావము చాల్చి పిదప నిజరూపమును బొందఁ గల వని యా
 గ్రహించె. పిదప నాయచ్చరమిన్న పాంచాలదేశాధీశుం డగుమగదోదయరాజు

సకు శ్యామయనురాణియందుఁ బుత్తికయై యుదయించె. ఆరాజు సంతసించి చంద్రికయనునామ ముంచె. ఇట్లుజరిగిన దంతయునలువ చిత్తగించి యయ్యో నాపనుపునం జనిన చిత్రరేఖ కింత కీడు ఘటిల్లెను గదా యని చింతించి యనేక దివ్య చిహ్నానికాయము లొసంగి సన్నిధానమున నున్న కుముదుండను నన్న నా మెకు వీణాభ్యాసమునకై పనిచె. తదనుజ్ఞచే నే నామెకు గానవిద్య సంతయు నేర్పివచ్చుచుఁ బోవుచుండి యొకనాఁడు సరస్వతీదేవి యపూర్వరాగము నాలాపింపఁగా దానిం జంద్రిక కభ్యసింపఁ జేయ వచ్చుచు నీగిరియం దొకయాశ్రమపదంబున నొక మునిభామ వసించి యుండఁగాఁ దత్సంగమాభిలాషినై ముని వేషమును దాల్చి తద్గృహము సొచ్చి యామెతో మాటాడుతఱిఁ దత్పతి వచ్చి చూచి కుపితుండై ఘోరారణ్యములోఁ గ్రూర మగుసింగమురూపము దాల్చి యుందువు గాక యని శపించె. అంత నేను బరితప్తాంతరంగుండనై యాముని పాదములమీఁద వ్రాలి బతిమాలఁగాఁ గరుణవచ్చి యైదు సంవత్సరములు సింహదేహము ననుభవించిన వెనుక నిజరూపము ఘటిల్లు నని యానతిచ్చె. ఆ సుదినము నేటికిఁ ఘటిల్లినది. నేను గిన్నరుండను. అని తెల్పి వెండియు నిట్లు లనియె. ఓ మహానుభావా! చిత్రరేఖావతార యగునాచంద్రికయొక్క లావణ్యాతిశయము సాకల్యముగ వర్ణించుటకు బ్రహ్మ కై నం దరముగాదు. అయిన నాతోఁచినకొలంది వర్ణించెద నని తదవయవసాందర్యము నభివర్ణించి యట్టి లోకోత్తర స్త్రీ రత్నము నీకె తగు నని వక్కాణించె. అంత నారాజచంద్రు నకుఁ దచ్చంద్రికావనితను గాంచువాంఛ గలిగి యొకిన్నఁడ వరేణ్యా! నీవిపుడు దెల్పిన చంద్రికోదయక్రమము తల్లావణ్యాతిశయము వినిననామది యానారిని జూడ వాంఛించుచున్నది. అది యెట్లు సిద్ధించు నని వచింపఁగా నాకుముదుండు తనవిమానమును స్మరించి యందు సరపతి నధిష్ఠింపు మని తనప్రభావము తోఁ బరులకుఁ గాన్పింపకుండ త్కూమాత్రమున త్కూదోదయరాజధానియందుఁ జంద్రికాసదనోద్యానమునకుఁ దోడ్కొని చని యచటఁ జెలియలతోఁ గూడి గానము సేయుచున్న చంద్రికను జూపించె. అంత సరపాలుండు తద్గా నామృతమునకుఁ దృప్తి నొంది తత్సౌందర్యాతిశయమునకు మిగుల నాశ్చర్యా నందములు పొంది యాననిత ననేక భంగుల నభినుతించె. అనంతరంబున నాకుముదుండు రాజనాజ్ఞార్ గొని యాయువతిబృందముఁ జేరఁబోయె. అంత నాకాంత లందఱు సంతసించి సత్కారపూర్వకముగాఁ గూర్చుండఁబెట్టి యింత కాలము రా కుండుట కేమి కతం బని యడుగఁగా నతం డిదే సమయ మని చింతించి, విశాలాధీశుం డైనసుచంద్రుఁ డనుసరపతి గలఁడు, ఆరాజు నిరతి శయగుణగరిష్ఠుండు, అతని చెలిమిచే నిన్ని నా భృంఠి. ఇపుడు తదనుజ్ఞ నొంది

టడించి శీతలోపచారంబులు సల్పి చంద్రాస్తమయకాలికవిభవంబులు దెల్పు
 చుఁ బ్రొద్దుగడపుచుండె. అంతఁ బ్రభాతం బగుటఁ జంద్రిక. తత్సమయోచిత
 కృత్యంబులు నిర్వృత్తించి సుచంద్రుని వరించుటను గాంక్షించుచుండె. అంత
 సంతసిపుర నారీమణులవలన సుచంద్రనరపాలునందుఁ జంద్రికామనంబు గాఢ
 లగ్నం బై నట్లు క్షణదోదయుం డెఱింగి మిగుల సంతసించి స్వయంనరమహేశ్వ
 త్వవమునకుఁ జాటింపఁ జేసె. అంత నిఖిలరాజ శిఖామణులు తమతమవిభవం
 బులతో బయలుదేఱి వచ్చిరి. సుచంద్రనరపాలుండును బ్రహ్మప్రాంతరంగుండై
 యేతెంచె. క్షణదోదయుండు వారల నెల్ల నెదుర్కొని తోడితెచ్చి మణిపీఠము
 లపైఁ గూర్చుండఁ జేసి యారాజులగుణాతిశయము లేర్పఱుప జగజ్జనని యగు
 పార్వతీని గొని యాడఁగా నామె సాక్షాత్కరించి, తత్కాలోచితగూఢము
 దాల్చి యాయారాజులగుణాతిశయంబు చంద్రికకుఁ దెల్పుట కుపక్రమించి తొ
 లుతఁ బుష్కరద్వీపాధిపతి లోనగుద్వీపాంతరరాజులను బిదప గాడరాష్ట్రాధి
 పతి లోనగుజంబూద్వీపరాజులను దెల్పి యాయా రాజులపైఁ జంద్రికాను
 రాగము లేమిం దెలిసి సుచంద్రనరపతి వృత్తాంత మ్మంతయు వివరింపఁ
 జంద్రిక ప్రహ్మప్రాంతరంగమై సుచంద్రునికంతంబునఁ బుష్పమాలిక వైచె.
 అంత సురదుందుభిధ్వానము పుష్పవృష్టి లోనగుమంగళము లెసంగె. పార్వ
 తీదేవి నిజరూపము దాల్చి సుచంద్రునిపై ననుగ్రహించి భువనేశ్వరీమంత్రము
 నుపదేశించిలక్ష్మ్యాదిదేవతాగణసేవితయై యాక్షణదోదయనగరముఁ బ్రవేశించె.
 సుచంద్రుండు తనశిబిరంబు చేరె. వచ్చినరాజు లందఱు తద్వివాహమహేశ్వర
 దర్శనాభిలాషచేఁ దమతమశిబిరముల నెనసి యుండిరి. క్షణదోదయుండును ద్వి
 జోత్తముల రావించి యారాత్రి వివాహముహూర్తమును నిర్ణయించి నగరా
 లంకారాదివై వాహికమంగళములు నిర్వృత్తించుటకు శిల్పకారుల కాజ్ఞాపించె.
 అంత సుచంద్రనరపాలునిం బురోహితులు పుణ్యాంగనలు పెండ్లికొమరుం గా
 వించి చంద్రిక నట్లే గావించి మంగళస్నానములు సేయించిరి. అపుడు సుచం
 ద్రున కింద్రాదిదిక్పాలకు లుచితభూషణములు చంద్రికకు శరీరదేవి మొదలగు
 వార లుచితభూషణము లొసంగి వానిం గై సేయఁ జేసిరి. అట్లుపై సుచం
 ద్రుండు సురరాజదత్త మగునై రావతముపై నెక్కి క్షణదోదయుని నికేతన
 మునకుఁ జనియె. క్షణదోదయుండు భక్తితో నెదుర్కొని సుచంద్రునిఁ దో
 డొకని పోయి పాదములు గడిగి వీటపైఁ గూర్చుండఁ జేసి కన్నె దారపోసె.
 అపుడు వృద్ధసువాసినీజనంబు తలిదండ్రులు లోనగువారలు చంద్రికకుఁ బతిసే
 వ్వాభంగి నెఱింగించిరి. క్షణదోదయుండు తనపుత్ర కనేక పారితోషికముల

నెసంగి పతిగృహంబునకుఁ బనిచె నని సూతుండు శౌనకాదులంబూర్పి వ
చించె. ఇది కావ్యకథాసంగ్రహము.

ఇట్టి సత్కావ్యరత్నంబు జీర్ణకల్పంబై యుండిన నీక్షించి జటప్రోలునం
స్థానప్రస్తుతప్రభుపుంగవులై కొల్లాపురమురాజధానిలో వసించియుండుటం జేసి
కొల్లాపురాధిపతు లనియు వ్యవహరింపఁబడుచున్న శ్రీ శ్రీ సురభి రాజా వేంకట
లక్ష్మారావు బహదూరువారు తత్తద్దేశంబులందుఁ బుస్తకగ్రాహణంబు నేయించి
యీ గ్రంథంబుదురవగాహం బగుటం జేసి యుచితవ్యాఖ్యతో నలంకరింపించి
సర్వసహృదయ సౌలభ్యముగ ముద్రింపించి తమపూర్వు లగుశ్రీమన్నాథవరాయ
లవారియశంబు నెల్లెడల నుల్లసిల్లం గావించి మిగుల ఖ్యాతిపాత్రత వహించిరి.
ఇట్టి ఘనతరకార్యకరణ ధురీణు లగునీభూపాలాగ్రామంబు శ్రీజగదీశ్వరుండు
సకలశ్రేయఃపరంపరలు గృహసేయుఁ గాత.

ఇట్లు

బుధజన విధేయుఁడు

తిరుమల నెట్టి-జగన్నాథకవి.

శ్రీయైనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయ నమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము.

ప్రథమా గ్వాసము.

శా. శ్రీవత్సోజధరస్ఫురద్వర మురఃస్సీమం బ్రకాశింస శం
పావృత్తిః సరసత్వ మ్మంది సుమనఃఃసాల్పిప్రయోత్తియస
ద్భావస్ఫూర్తిః దనర్చు శ్రీమదనగోపాలాహ్వయోజ్జ్వంభితాం
భోవాహంబు సమస్తలోకముల కామోదప్రదం బయ్యెడున్. ౧

అవతారిక. శ్రీమ దనవద్య విద్యావిశారదులును శ్రీమద్భాగ్యవగః దేశమధ్య విద్యోత
మాన శ్రీజటప్రోలు సంస్థానాధిపతులును, శ్రీమత్సురభికుల కలశార్ణవపూర్ణ నిశానాథులును, నగు
శ్రీమాధవరాయ ప్రభువుంగవులు “శ్లో॥ కావ్యంయశ శర్థకృతే వ్యవహారికేతః వేదరక్షతయే!
సద్యః పగనిర్వృతయే కాంతాసన్నిత తయోపదేశయుతే॥” ఇత్యాది కావ్యప్రకాశకారాద్యా
లంకారికవచనప్రామాణ్యంబునఁ గావ్యం బతులశ్రేయస్సాధనం బనియు “శ్లో॥ కావ్యాలా
పాం శ్చవర్జయేత్” అనునిషేధకాంత్యం బసత్కావ్యవిషయం బనియు నెంచి, పుణ్యపురుషభా
రేయుం డగుసుచంద్రనరేంద్రునిచరితంబు నవలంబించి, చంద్రికాపరిణయం బనులోకోత్తర
శృంగారరసాసేచకం బగుకావ్యరత్నము వినిర్మింప నుద్యమించి, తదవిఘ్నపరిసమాప్తిప్ర
చారాదిపరిపంథిప్రత్యూహానివహప్రశమంబున “శ్లో॥ ఆశీర్వాదమస్మిన్యా వస్తునిర్దోహాపి
తస్తుఖి” మ్మనుటవలనఁ ద్రిరూపంబగు మంగళములలో శ్రీమదనగోపాలరూప స్వేచ్ఛదేవతాపర
మానుగ్రహభ్యర్థనాత్మకంబైన యాశీరాత్మక మంగళమును శ్రీవత్సోజధరేశ్వారి పద్యంబుచే
నాచరించుచున్నారు. సమస్తలోక ప్రమాదాభ్యర్థనంబుచేఁ దదంతర్గతస్వప్రమాదాభ్యర్థన
మర్థసిద్ధం బగు నని యాశయము.

ఈ పద్యమందు మదనగోపాలాహ్వయోజ్జ్వంభితాంభోవాహంబు, అని భగవంతుని
యం దంభోవాహత్వ మారోపించినందున యథాసంభవముగ నర్థద్యయము గలుగుచున్నది,
ఏలాగనిన. —

టీక. శ్రీవత్సోజధరస్ఫురద్వరము—శ్రీ=లక్ష్మీరూప యగురుక్మిణీదేవియొక్క “శ్లో॥ రాఘ
వత్యేభవ త్స్థితా రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని! అన్యేషు చావతారేషు విష్ణు రమనపాయినీ” యనువచనం

బిందుఁ బ్రమాణంబు. వక్షోజధర = పర్వతములవలెనున్నతంబులగు పాలిండ్లయందు; స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; వరము = కుంకుమము “కాశ్చీరజన్తాగ్నిశిఖంవరమ్” అని యమరము. ఉరస్సీమక్ = పక్షస్థలమందు; శంపావృత్తిక్ = మెఱపుయొక్కయునికివంటి యునికిచేత; ప్రకాశింపక్ = వెలుంగుచుండఁగా; సరసత్వము = రసికత్వము, మేఘపరమైనపుడు జలవత్త్వము; “ఆస్వాదనధ్వనిసుధామ్బురసాఖ్యధాతుష్విప్టోరసః” అనిరత్నమాల. ఒంది = పొంది; సుమనఃపాలిప్రియఆత్మీయసదృశస్ఫూర్తిక్ — సుమనఃపాలి = దేవసంఘమునకు, మేఘపరమైనపుడు జాజిగుమురులకు, “సుమనాః పుష్పమాలత్యో స్త్రిన్రియాం దేవేబుధేచనా” యని నానార్థరత్నమాల. ప్రియ = హితమగు; ఆత్మీయ = స్వీయమగు; సదృశ = మంచిస్వభావముయొక్క, సత్తయొక్క, “భావస్స్వభావేసత్తాయామ్” అని విశ్వము, స్ఫూర్తిక్ = స్ఫురణమును; తనర్చు శ్రీమదనగోపాలాహ్వయ ఉజ్జృంభిత అంభోవాహంబు — తనర్చు = అతిశయింపఁజేయునట్టి; శ్రీ = శోభాశాలియగు; మదనగోపాలాహ్వయ = మదనగోపాలుండను నామంబుగల; ఉజ్జృంభిత = ఉప్పొంగినయట్టి; అంభోవాహంబు = మేఘము; సమస్తలోకములకుక్ = ఎల్లజగంబులకు; ఆమోదప్రదంబు = సంతసమిచ్చునది; అయ్యోధుక్ = అగుఁగాత.

మెఱపులతోఁగూడి యుజ్జృంభితమైనయట్టి సజలజలదంబెట్లు సర్వలోకంబుల కామోదమునుజేయునో, యట్లు రుక్మిణీకుచకుంభకుంకుమాంకితవక్షస్కుండై యనఁగా నవాప్తమనోరథుండై యుజ్జృంభితుడైన భగవంతుండు సమస్తలోకంబులకు సంతసంబుఁజేయునని తాత్పర్యము, “స్వయంతుష్టః పరాత్తోషయతి” అనున్యాయమున భగవంతుండు స్వాభీష్ట రుక్మిణీపరిరంభతుష్టాంతరంగుడైనపిదప స్వాశ్రితసర్వలోకానందప్రదుండగుట సులభమని కవిహృదయము. లోకోత్తరశృంగారరసభూయిష్ఠంబగు నీగ్రంథము నాదిని శృంగారరసాధిదేవతయైన శ్రీకృష్ణమూర్తి సంభోగశృంగారాలంబనవిభావముగాఁబ్రశంసింపఁబడియె.

ఇందు వ్యజ్యమానమగు సంభోగశృంగారంబు మదనగోపాల విషయక కవిరతి యనెడు భావమును గూర్చి యంగమగుటంజేసి రసవదలంకారము “శ్లో॥ అజ్ఞభావం రసోయత్ర భావం ప్రత్యథవారసమ్ । భవేత్సతత్ర రసవదలంకార ఉదీరితః॥” అని తల్లక్షణంబు. ఇట్లు కవీష్టదేవతావిషయకరతిభావంబును, ననుగ్రాహ్య సమస్తలోక విషయక కవిరతిభావమునుగూర్చి యంగమగుటం బ్రేయోలంకారము. “శ్లో॥ ప్రేయోలజ్ఞుతిరజ్ఞంచే ద్భావో భావాన్తరంప్రతి” అని తల్లక్షణంబు, భావమనఁగా దేవతామునిగురుపుత్రాదివిషయకరతియు, వ్యజ్యమాననిర్వేదాదీత్రయస్త్రిశ దన్యతమంబును, దీనింగూర్చి కావ్యప్రకాశమునందు. “శ్లో॥ రతిర్దేవాదివిషయా వ్యభిచారీతథాష్ఠితః । భావఃప్రోక్తః” అని చెప్పఁబడినది.

ఇక భగవంతుని మేఘముగరూపించినందున రూపకాలంకారము, అదియుఁ బరంపరితమగును. పరంపరితరూపకమనఁగా రూపకాంతరమునకు హేతువుగురూపకంబు, ఇటు భగవంతునియం దంభోవాహత్వరూపణము, సుమనఃపాలియనెడు సుమనఃపాలీత్యాది రూపకాంతరహేతువైనది గావునఁ బరంపరితంబయ్యె. “శ్లో॥ నియతారోపణోపాయస్సాన్యదారోపఃపరస్యయః । తత్పరంపరితంశ్చిష్టాశ్చిష్టభేదాద్విధాభవేత్” అనికావ్యదర్పణమందుఁ దల్లక్ష

ణము, మఱియు నాశోపాంతరహేతుకాశోపవిషయ సుమన ఆదిపదములు శ్లిష్టంబులగుటం జేసి శ్లిష్టపరంపరిత ఘనఁబడును. కొందఱు దీని నేకదేశవివర్తిరూపక భేదమండ్రు. మఱికొందఱు శ్లేషాలంకారమును బార్థక్యమునఁ జెప్పి శ్లేషసంకీర్ణ రూపక మని వక్కాణింతురు. సుమన ఆదిశబ్దములు పర్యాయ పరివృత్త్యసహములుగాన నిదిశబ్దార్థోభయాలంకారమనియుఁ జెప్పుదురు. ఐన శ్లిష్టపరంపరితరూపక మనుటయే ముఖ్యము. దీనికి వక్షోజధరయనుచోటి యుపమతో సంసృష్టియు, శంపావృత్తి అనుచోటి నిదర్శనతో సంకరము నని యెఱుంగునది.

వక్షోజధర స్ఫురద్వరముర స్సీమన్ అనుచో రేఖమునకుఁ బలుమా తావృత్తి వలన పృత్త్యనుప్రసమను శబ్దాలంకారము. “శ్లో॥ వర్ణ సామ్యమనుప్రస శ్చేకవృత్తిగతో ద్విధా । సోనేకస్య సకృత్సూర్వ ఏకస్యాప్యసకృత్సరః” అని కావ్యప్రకాశమునందుఁ దల్లక్షణము. •

పద్యాదియందు భూదేవతాకంబగు మగణము ప్రయుక్తమగుటంజేసి గ్రంథకర్తృభ్యే తృప్త్యాఖ్యాతృశ్రోతలకు శుభఫలంబు చేకూరును. “శ్లో॥ మోభూమి స్త్రిగురు శ్శ్రియంవితను తే” అని తత్ప్రమాణము. రెండవదగు సగణంబు దుష్టఫలప్రదంబయ్యును “శ్లో॥ సర్వమూ లంతుమగణం ప్రాప్యసర్వేగణాశ్శుభాః” అనువచనమునుబట్టి మగణముతోఁ జేరుటవలన శుభఫలప్రదంబగును. “శ్లో॥ తుంవినాక్రూరసంయుక్త సౌమ్యస్త్వాజ్యోవిషాన్న వత్ శ్లేషస్తు కషయోశ్చేయన్ శుచశ్రావణయోరివ” అనుటవలన శ్రీశబ్దమందు శవర్ణము సౌమ్యంబయినను గ్రూరంబగు రేఖముతోఁ జేరినందున దూష్యంబని తలంపరాదు. ఏలన, “శ్లో॥ దేవతా వాచకాశ్శబ్దా యేచభద్రాదివాచకాః । తేసర్వేనైవనిద్వ్యాసున్య ర్లిపితోగణతోపివా” అనుటవలన దేవతావాచకంబగు శ్రీశబ్దంబున కట్టిదోషంబు ప్రసరింపదు.

సీ. అశ్రాంతభువనవిఖ్యాతసద్గోత్రుఁడై, కనుపట్టు నేచానకన్నతండ్రి
యలఘుకలాశాలి యై సత్సభుత్వంబు, తో మించు నేయింతి తోడఁబుట్టు
విబుధసంత్రాణప్రవీణుఁడై నిఖిలైక, నుతిఁ గాంచు నేమానవతిధవుండు
రహి నాత్మసరసధర్మగుణపాళిస్ఫూర్తి, నలరించు నేకొమ్మయనుఁగుపట్టి
తే. యరయ సత్త్వాదికీర్తనీయస్వవృత్తి, నెనయుఁగల్యాణమూర్తిదా నేవధూటి
యట్టిసిరి రుక్మిణీరుచిరాభిధాన, చిరతరైశ్వర్యములు గృహసేయుఁగాత.

ఈపద్యగీతిలో సిరిరుక్మిణీరుచిరాభిధాన యనుచోట రుక్మిణీదేవియందు లక్ష్మీత్వము నాశోపించుటంజేసి యర్థద్వయము దోచుచున్నది.

టీక. ఏచానకన్నతండ్రి=ఏస్త్రీయొక్క కన్నతండ్రి, భీష్ముఁడును, సముద్రుఁడును; అశ్రాంతభువనవిఖ్యాతసద్గోత్రుఁడై- అశ్రాంత=ఎల్ల పుడును, “సతతానారతాశ్రాంత సంతతా విరతానిశమ్” అని యమరము. భువన=భూకములయందు; విఖ్యాత=ప్రసిద్ధమగు; సద్గోత్రుఁడై=మంచికులముగలవాఁడై; అని రుక్మిణీపరమగునర్థము. అశ్రాంత = నాశములేని; భువన=జల్మ

మందు; విఖ్యాత=ప్రసిద్ధమగు; సద్గోత్రుడై = శ్రేష్ఠములైన మైనాకాదిపర్వతములుగలవాఁడై యని లక్ష్మీపరమైనయర్థము; “జీవనంభువనంవనమ్” అని యమరము. కనుపట్టుకొ=చూపట్టునో; ఏయింతిలోడఁబుట్టు=ఏసతియొక్క సోదరుఁడు, రుక్తియు, చంద్రుఁడును; అలఘు కలాశాలిబ=అధికములగు విద్యల చేత, కాంతుల చేత, నొప్పుచున్నవాఁడై; సత్స్త్రిభుత్వంబు తోకొ = మంచి దొరతనముతోడ, నక్షత్ర రాజత్వముతోడ. “సన్నత్యత్రేవిద్యమానేభ్యర్హితే” అనివిశ్వము. మించుకొ=అతిశయించునో; ఏమానవతిధవుండు=ఏమానవతియొక్కపతి, కృష్ణుఁడును, నారాయణమూర్తియు; విబుధసంత్రాణప్రవీణుడై=పండితులయొక్క, దేవతలయొక్క, రక్షణమందునిపుణుడై; నిఖిలైకనుతిఁగాంచుకొ= ఎల్ల వారిలోముఖ్యమానట్లుగా పొగడ్తనొందునో, “ఏకేముఖ్యాన్యకేవలాః” అని యమరము. ఏకొమ్మయనుఁగుపట్టి = ఏస్త్రీయొక్కకూరిమిపుత్తుఁడు, ప్రద్యుమ్నుఁడును, మన్మథుండును; రహికొ=ఆస్తిచేత; ఆత్మసర సధర్మగుణపాళిస్ఫూర్తికొ-ఆత్మ=తనయొక్క; సరస = శ్రేష్ఠములగు; ధర్మగుణ = ధర్మగుణములయొక్క; పాళి=పంక్తులయొక్క; స్ఫూర్తికొ=ప్రకాశమును; ఆత్మ=తనయొక్క; సర సధర్మ= మధురరసయుక్తమగు చెఱకువింటియొక్క, “ధర్మఃపుణ్యేయమే న్యాయే స్వభావాచారయోక్రతౌ | ఉపమాయామహింసాయాంచాపే చాపనిషద్యపి” అనివిశ్వము. గుణప=అల్లెనుపోషించుచున్న; అళిస్ఫూర్తికొ=తుమ్మెదలయొక్క స్ఫురణమును; అలరించుకొ= విస్తరింపఁజేయునో; అరయకొ = విచారింపఁగా; ఏవధూటి = ఏకొమ్మ; సత్యాదికీర్తనీయస్వవృత్తికొ— సత్యా=సత్యభావ; ఆది=మొదలగువారిచేత; సతీ=పార్వతీదేవి; ఆది=మొదలుగాఁగలవారిచేత; కీర్తనీయ = కొనియాడఁదగు; స్వవృత్తికొ=తన దైనసద్వృత్తిని; ఎనయుకొ=పొందియుండునో; తాకొ=తాను; కల్యాణమూర్తి = మంగళవిగ్రహముగలదో; సువర్ణరూపయైనదో, “చంద్రాంహిరణ్మయీం లక్ష్మీమ్” అనిశ్రుతి. రుక్తిణీరుచిరాభిధాన=రుక్తిణీయను మనోజ్ఞమగు నామముగల; అట్టిసిరి = పూర్వోక్తగుణములుగల లక్ష్మీదేవి; ఇందు సిరియే రుక్తిణీనామముగలదనుటకు, “రాఘవ త్వేభవత్సితా” అనుపూర్వోదాహృతవచనముప్రమాణము. చిరతరైశ్వర్యములు=అత్యంతచిరకాలస్థాయులగు నైశ్వర్యములు, శాశ్వతైశ్వర్యములనుట; స్థిరతరయనుపాఠము సుకరము. కృపసేయుఁగాతకొ = దయసేయుఁగాత నని యాశీర్వచనము.

రూపకాలంకార భేదము. ఇందు శ్రీరుక్తిణీదేవీ విషయకకవిరతియనెడు భావము వ్యజ్యమానమగుచున్నది. గాన భావధ్వనియగును.

మ. పలుకుందొయ్యలిమోవి తేనియలు శుంభత్ప్రీతిమైఁ గ్రోలి ముం

గలిమోముం బొలయల్కపేర మరలం • గావించి పశ్చాత్తటో

జ్వలవక్త్రంబున నాని తా నధికహర్షం బూని యిష్టార్థము

ల్లలకొన్దాత యొసంగుఁ గాత శుభధీలాభంబు మా కెంతయున్.

3

టీక. పలుకుందొయ్యలిమోవి తేనియలు=సరస్వతిఘృధరమధువులను; శుంభత్ప్రీతిమైకొ= అధిక మైనప్రేమ చేత; గ్రోలి=పోనముఁజేసి; బొలయల్కపేరకొ = ప్రణయమానముయొక్క

సాకుచేత; ముంగలిమోము = ఎదుటనున్నముఖమును; మరలంగావించి=మరల్చి; పశ్చాత్త
టోజ్జ్వలవక్త్రంబునకా=వెనుకవెలయుచున్నమోముచేత; అని=పానముచేసి; తాక; అధిక
హర్షంబు=అధికసంతోషమును; ఊని=వహించి; ఇష్టార్థముల్ = ఇష్టమైనయాలింగనాద్యర్థము
లను; తలకొన్ఘాత=పొందునట్టిబ్రహ్మ; మాకుక; శుభధీలాభంబు = మంచిబుద్ధియొక్కలాభ
మును; ఎంతయుక = మిక్కిలి; ఒసంగుఁగాతక = ఇచ్చుఁగాక; ఇచటఁ దలకొన్ఘాత యను
చోట “పదాంతంబులగు నులుగుల యుత్పంబునకు లోపంబు బహుశంబుగానగు” నను
బాలవ్యాకరణనూత్రముచేఁ దలకొను నుకారలోపంబైనది.

ఈపద్యమందు వాణీవిధాతల లోకోత్తర సంభోగశృంగారము వ్యక్తంబగుచున్నది.
“శ్లో॥అనుకూలౌ నిషేవేతేయత్రాన్యోన్యం విలాసినౌ|స్పర్శనాలిజ్గనాదీని ససంభోగఇతీరితః”
అని తల్లక్షణము. ఇట్టి శృంగారము విధాతృవిషయకకవిరతినిగూర్చి యంగభావమునొంది
నందున రసవదలంకారమగును. లక్షణము వ్రాయఁబడియె.

సీ. రమణీయతరపదార్థప్రకాశనిదాన, భాస్వత్ప్రసాదసంపద వహించి
పటుసారసానందఘటకై కచాతుర్య, ఘనకృతాలంకారకలన మెఱసి
యనుకూలకాలకంఠాకుంతకలనాద, వలమానమంజులధ్వనుల నలరి
యతివేలకవిజాలకామోదనాపాద, కారణరసభావగరిమ నెనసి
తే. పరమయతియోగసంస్థానపదమనోజ్ఞ
వైభవౌన్నతిఁ దగుసరస్వతి మదీయ
మానసాస్థానమందిరమధ్యవీధి
నిండుకొలుపుండుఁ గాత నిష్ఠండలీల.

4

ఈపద్యము గీతియందు నదీభారతులను బోధించుసరస్వతీశబ్దము కర్తృపదముగాఁజేసి
యర్థద్యయము కల్పింపఁబడియె.

టీక. రమణీయతరపదార్థప్రకాశనిదానభాస్వత్ప్రసాదసంపదక — రమణీయతర=అ
త్యంతమనోహరములగు; పదార్థ=శబ్దార్థములయొక్క; ముక్తాదిద్రవ్యములయొక్క; ప్రకాశ=ప్ర
కాశమునకు; నిదాన=ఆదికారణమగు, “నిదానంత్యాదికారణమ్” అనియమరము. భాస్వత్ =
ఒప్పుచున్న; ప్రసాద=ప్రసాదమనెడు కావ్యగుణముయొక్క, “శ్లో॥యశ్చిత్తంహ్యశ్చ తేహ్న
యశుష్కేన్ధనమివానలః | సప్రసాదో మత స్సర్వరససాధారణస్థితిః” అని సాహిత్యరత్నా
కరము. నైర్మల్యముయొక్క, “ప్రసాదస్తు ప్రసన్నతా” అని యమరము. “గచ్ఛారోధఃప
తనకలుషా గృహ్లా తీవప్రసాదమ్” అనినైర్మల్యమందు విక్రమోర్వశీయమునఁ గాళిదాసప్రయో
గము. సంపదక=సమృద్ధిని; వహించి=పొంది; పటుసారసానందఘటకై కచాతుర్యఘనకృ
తాలంకారకలనక — పటు=సమర్థమగు; సారస = రసికసమూహమునకు; సరసశబ్దము
మీఁద సమూహార్థమందణ్ప్రత్యయము, బెగ్గురులకు; ఆనందఘటక = ఆనందముగూర్చునట్టి;
వీక=ముఖ్యమగు; చాతుర్య = నేర్పుచేత, నదీపరమైనయర్థమందు నేర్పుగల యని చాతుర్య

శబ్దాంతము బహువ్రీహి చేయవలెను. ఘన=అధికమగునట్లుగా, మేఘములచేత; కృత=చేయఁ బడిన; అలంకార = ఉపమాదులయొక్క, ఒప్పిదములయొక్క; కలనక్=ప్రాప్తిచేత; మెఱసి=విలసిల్లి; అనుకూలకాలకంతాకుంతకలనాదవలమానమంజులధ్వనులక్-అనుకూల=అనుకూలములగు, కూలానుసృతములగు; కాలకంత = కలకంఠీసంఘముయొక్క, స్త్రీసమూహముయొక్కయనుట, నెమిళ్లయొక్క; అకుంత=అడ్డములేని; కలనాద = అవ్యక్తమధుర శబ్దములభంగి, కలనాదములతోడను; వలమాన=ఒప్పుచున్న, కూడుకొన్న; మంజుల=మనోజ్ఞములగు; ధ్వనులక్=వ్యంగ్యార్థములచేతను, తరంగధ్వనులచేతను; అలరి=ఒప్పి; “శ్లో॥ కాంతాసమితయా యయా సరసతా మాపాద్య కావ్యశ్రియా” అని ప్రతాపరుద్రీయమందుఁ జెప్పటవలనఁ గావ్యధ్వనులకుఁ గాలకంతాకుంత కలనాదవలమానత్వము గలుగుననిభావము. అతివేలకవిజాలకామోదనాపాదకారణరసభావగరిమక్-అతివేల=అధికమగు; కవిజాలక=పండితమండలియొక్క; క=జలమందుండెడు, వి=పటులయొక్క, జాలక= సమూహముయొక్క; ఆమోదన=సంతసముయొక్క; ఆపాద = సంపాదనమునకు; కారణ = హేతువైన; రస=శృంగారాదిరసరూపములగు; భావ=రత్యాదిస్థాయి భావములయొక్క, “శ్లో॥ విభావైరనుభావైశ్చ సాత్త్వికై ర్వ్యభిచారిభిః। ఆనీయమాన సాన్న్విదుత్వం స్థాయీ భావో రసస్తనిలతః” అని స్థాయిభావమే రసరూపమగునని చెప్పఁబడినది గాన రసరూపములగు రత్యాదిస్థాయిభావములయొక్కయని వ్యాఖ్యాతంబయ్యె, కాదేని, శృంగారాదిరసములయొక్కవ్యజ్యమాననిర్వేదాదిసంచారిభావములయొక్క; నదీపరమగునపుడు, రసభావ=జలసత్తయొక్క, “భావస్స్విభావేసత్తాయామ్” అని విశ్వము. గరిమక్=అతిశయమును; ఎనసి = పొంది; పరమయతియోగసంస్థానపదమనోజ్ఞవైభవోన్నతిక్-పరమ=ఉత్కృష్టమగు; యతి=పదవిచ్చేదముయొక్క, “యతిర్విచ్చేదసంజ్ఞకః” అనివృత్తరత్నాకరము, మునులయొక్క; యోగ=సంబంధముయొక్క; ధ్యానమునకు; సంస్థాన=సన్నివేశముగల ఆశ్రయములగు; పద=పద్యచతుర్థ భాగములయొక్క, ఆశ్రమస్థానములయొక్క; మనోజ్ఞ=మనోహరమగు; వైభవోన్నతిక్=విభవాతిశయముచేత; తగుసరస్వతి = ఒప్పుచున్నవాగ్దేవి, ఒకనది; మదీయమానసాస్థానమందిరమధ్యవీధిక్-మదీయ=నాసంబంధియైన; మానస=హృదయమనెడు; ఆస్థానమందిర=సభామందిరముయొక్క; మధ్యవీధిక్=మధ్యప్రదేశమునందు; నిష్ఠండలీలక్ = అఖండవిలాసముచేత; నిండుకొలువుండుఁ గాతక్=నిండుకొలువునొందుఁగాత.

ఇందు శబ్దశక్తి ప్రకృతార్థమందు ప్రకరణాదినియంత్రితమైనందున నప్రకృత నదీపరమైనయర్థము వ్యంగ్యమనిప్రాచీనులు. అర్థద్యయము వాచ్యమేకావచ్ఛఁగావున శ్లేషాలంకారమని కొందఱు నవీనులు చెప్పుచున్నారు. మతద్వయమునందు నుపమాలంకారము వ్యంగ్యము. మఱియు సరస్వతీదేవీవిషయక కవిరతిధ్వనితమగుచున్నది గాన భావధ్వని.

చ. పలుచందనంబు పూని జడఁభావము నందినవారి మాళిపై

నిలిపి స్వవిగ్రహైకగతిఁ నిచ్చులు నార్య మహాగుణోన్నతం

గలయఁగఁ జేసి ధూర్తకశిఁఖామణి వైతని గౌరి యల్లఁగా

నలఘుమృదుాక్తి వేడుశివుఁ డాయతసౌఖ్యము మాకు నిచ్చుతన్.

టీక. పలుచఁదనంబు=లఘుత్వమును; పూని=వహించి; జడభావమును=మూర్ఖతను; ఒందినవారికొ=బొందినట్టివారిని; మాళిపైనిలిపి = నెత్తిమీఁద నెక్కించుకొని; స్వవిగ్రహైకగతికొ—స్వ=తనయొక్క; విగ్రహ=విరోధముయొక్క; ఏకగతికొ=ముఖ్యప్రాప్తిచేత; దీనికొగలయఁగఁజేసి యనుక్రియయందన్వయము; మహాగుణోన్నతకొ=ఉత్కృష్టములగు సౌఖ్యల్యాదిగుణములచే నధికయగు; ఆర్యకొ=యోగ్యురాలైననన్న; కలయఁగఁజేసి=కలతపొందునట్లొనరించి; ధూర్తకశిఖామణివైతి=మోసకాండయందు మొదటివాఁడవైతివి; అనఁగా శివుండు పలుచఁదనంబుపూని జడభావము నందినవారి ననఁగా చిక్కనిదిగాకుండి జలరూపమునందియున్న యుదకప్రవాహరూపయైన గంగను శిరస్సునందు ధరించినాఁడనియు, మహాగుణోన్నతయు నార్యయునగు పార్వతిని తనశరీరమునం దేకీభావము నొందించినవాఁడనియు, ధూర్తకమనఁగా దుత్తారకుసుమము, దానిని శిరోభూషణమున నుంచినాఁడనియు, భావము, వెండియుఁ బలుచదనంబుపూని జడభావమునందినవారి లోనగువానిచేత గండస్తనాద్యవయవవైధిల్యముగలిగి జాడ్యమునొందినముదుసలిదానిని శిరంబునందునిల్పి యుత్తమగుణములు గలదై వెలయు నార్యుననఁగాఁ బదునాటు వర్ణములుగల భార్యయందుదాసీనుఁడవై సర్వకాలముఁ దగవులపాలై ధూర్తాగ్రేసరుండని యనిపించుకొన్నాఁడ పని వ్యజ్యమానమగుచున్నది. అని గౌరి అల్లఁగాకొ = అట్లు గౌరి కోపము వహింపఁగా; అలఘుమృదూక్తికొ=అధికమై మృదువైన వాక్కుచేత, హిత్యేకవచనము; వేడుశివుండు—ప్రార్థించుశంభుఁడు; మాకుకొ; ఆయతసౌఖ్యము = అధికమైనసుఖమును; ఇచ్చుతకొ=ఇచ్చుగాత.

నాయక యీర్ష్యాకషాయిత యయినపుడు నాయకుండు యథోచితముగ మానతారతమ్యముగనిపెట్టి యాచరించు నత్యాద్యనునయప్రకారము అలంకారశాస్త్రములలో “హేతుజస్తుశమయాతి యథాయోగ్యప్రకల్పితైః సామనాభేదేనదానేన నత్యుపేక్షార సాన్తరైః” ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁబడినవి. ఇచట సామోపాయము ప్రయోగింపఁబడియె. ఇందు వ్యజ్యమానమగు విప్రలంభశృంగారము శివవిషయకకవిరతియను భావముఁగూర్చి యంగమగుఁ గావున రసవదలంకారము.

చ. హిమధరణీధరాగ్రణికి • నెమ్మై చిగుర్ప జనించి స్థాణుసంగమరతిఁ బొల్చి పత్రికని • కాయవిభూషిత యై శ్రుతీష్టవాక్క్రమశుకముఖ్యసద్విజవి • రాజిత యయు్య నపర్ణ నాగ నిస్సమత రహించుకల్పలత • సాంద్రఫలంబులు మాకు నిచ్చుతన్. 6

ఇందుఁ బార్వతీదేవియందుఁ గల్పలతాత్వము నాలోపించి యర్థద్వయంబు చెప్పఁబడుచున్నది.

టీక. హిమధరణీధరాగ్రణికికొ=హిమగిరిశ్రేష్ఠమునకు; ఎమ్మై=విలాసము; చిగుర్పకొ=అంకురించునట్లుగా; జనించి=పుట్టి, పల్లవించునట్లు జన్మించి యని కల్పలతాపరమైనయర్థము; స్థాణుసంగమరతికొ.—స్థాణు=శివునియొక్క, ఆధార స్తంభముయొక్క, సంగమరతికొ =సంగమాభిలాషచేత; పొల్చి=ఓప్పి; పత్రికనికాయవిభూషితయై—పత్రిక=మకరికాపత్రిము

లయొక్క, ఆకులయొక్క, నికాయ=సమూహముచేత, విభూషితయై=అలంకృతయై; శ్రుతీష్టవాక్రమశుకముఖ్య సద్విజవిరాజిత అయ్యున్.—శ్రుతి=వేదములకు, వీనులకు, ఇష్ట=హితమగు, వాక్రమ=వాక్కులయొక్కరీతిగల, శుకముఖ్య=శుకాచార్యుడుమొదలుగాఁగల, చిలుక మొదలుగాఁగల, సద్విజ=మంచివిప్రులచేత, శ్రేష్ఠములైనపక్షులచేత; విరాజితయయ్యున్=మిక్కిలి రాజిల్లుచున్నదయ్యును; అపర్ణ=అపర్ణయని పార్వతికి నామాంతరము, ఆకులులేనిది; నాఁగన్=అనఁగా; నిస్సమతన్=సాటిలేనట్లుగా; రహించుకల్పలత=ఒప్పుచుండేకుకల్పవల్లి; సాంద్రఫలంబులు=పూర్ణములగులాభములను, పండ్లను; మాకున్; ఇచ్చుతన్=ఇచ్చుఁగాత.

పార్వతీదేవి సకలేష్టఫలప్రదాయని యనియు, గిరియందుజనించుట స్థాణునంగమరతిఁబొల్పుట, పత్రికనికాయభూషితయగుట శుకముఖద్విజరాజితయగుట మొదలగుకల్పలతాధర్మములుగలదనియు, అందువలనఁగల్పలతారూపముగనధ్యవసితయయ్యెననియు నెఱుంగునది. ఇందు విరోధాభాసరూపకములు. శ్లో॥ “ఆభాసత్వే విరోధస్య విరోధాభాస ఇవ్యతే” అనియు, “విషయ్యధేదతాద్రూప్యరజ్జనం విషయస్యయత్ రూపకం తత్” అనియుఁదల్లక్షణములు. గౌరీవిషయకకవిరతి వ్యంజితమవుటంజేసి భావధ్వని.

శా.శ్రీగౌరీకుచహైమకుంభకలితఃక్షీరంబులం గ్రోలి త

ద్భాగాసక్తనిజాననం బపుడు తా • భావించి ప్రత్యాపత

న్నాగభ్రాంతిని దూఁటఁగా జనని తా • నవ్యానురక్తిన్ నగన్

ద్రాగానందముఁ జెందునగ్గణపతిన్ • బ్రార్థింతు వాక్సిద్ధికిన్.

7

టీక. శ్రీగౌరీకుచహైమకుంభకలితక్షీరంబులన్—శ్రీ=శోభాసంపన్నురాలైన, గౌరీ=పార్వతీదేవియొక్క, కుచహైమకుంభ=సువర్ణకలశములవలెనుండు స్తనములయందు, కలిత=ఒప్పుచున్న, క్షీరంబులన్=పాలను; గ్రోలి=పానముచేసి; తద్భాగాసక్తనిజాననంబు.—తద్భాగ=ఆస్తనప్రదేశమునందు, ఆసక్త=మిక్కిలిసంబంధించినట్టి, ప్రతిబింబించినట్టియనుట, నిజాననంబు=తనమోమును; అపుడు=ఆనమయమందు; తాన్=తాను; భావించి—చూచియనుట; ప్రత్యాపతన్నాగభ్రాంతిన్=ఎదిరించివచ్చుచుండు నేనుంగనుభ్రమముచేత; దూఁటఁగాన్=పొడువఁగా; జనని=తల్లియగుపార్వతీదేవి; తాన్; నవ్యానురక్తిన్=తత్కాలాదితమగుప్రేమచేత; నగన్=నవ్వఁగా; ద్రాగానందమున్=శీఘ్రముగాసంతసించుటను; చెందునగ్గణపతిన్=పొందునట్టి ప్రసిద్ధుడైనవిదనాయకుని; వాక్సిద్ధికిన్=వాక్కులభించుటకు; బ్రార్థింతున్=యాచింతును.

యాచించువాఁడు కేలుమోడ్చి వినయవంతుండై వర్తించుట ప్రసిద్ధమైనందునను, స్వావధికోత్కర్షప్రకారక జ్ఞానానుకూల కరపుటసంవలనాదిరూప వ్యాపార మె నమశ్చబార్థమేననునను, “భారతీకవేర్జయతి” యనుచోఁగావ్యప్రకాశములొక జెప్పినవిధంబుగనిందు నమస్కారము వ్యంగ్యముగాన నిది నమస్కరియారూపమగు మంగళమనియెఱుంగునది. నాగభ్రాంతిని దూఁటఁగాననుచో భ్రాంతిమదలంకారము. గణపతివిషయకకవిరతిరూపభావము వ్యజ్యమానమగుటవలన భావధ్వని.

సీ. వనరాశిభంగంబు ♦ గనఁజేసె నెవ్వాఁడు, కరముచేఁ బర్వతోత్కరముచేత
 ఘనవలాహకశక్తిఁ ♦ గలఁగించె నెవ్వాఁడు, రుతముచే వేగమాఁరుతముచేత
 నరిపురవిస్ఫూర్తిఁ ♦ బరిమార్చె నెవ్వాఁడు, హేతిచే నిజనఖఁహేతిచేత
 తతమహామిత్తవర్ధనమూన్చె నెవ్వాఁడు, త్షణముచే మధురవీక్షణముచేత
 తే. నవని నెవ్వాఁడు జానకీస్వాత్మసూచ
 నాంజనాత్మజవిఖ్యాతి ♦ నధిగమించె
 నతని మామకకృతిచమత్కృతికిఁ దలఁతు
 మహితధీమంతు హనుమంతు ♦ మానవంతు.

8

టీక. వనరాశిఁ = ఉద్యానవనసమూహమును, అశోకవనముననుట; సముద్రమును
 అనియర్థాంతరము. భంగంబు = నాశమును, తరంగమును; జాత్యేకవచనము; ఎవ్వాఁడు;
 కరముచేఁ = హస్తముచేతను; పర్వతోత్కరముచేతఁ = కొండలయొక్క గుంపుచేతను;
 కనఁ = పొందునట్లుగా; చేసెఁ = ఓనరించెనో, అశోకవనమును హస్తముచేఁ గూల్చెను.
 సముద్రమును సేతుబంధసమయమునపర్వతములచేత తరఁగలుగలదానినిఁగాఁజేసెనని క్రమము
 గనన్వయము. ఇట్లుతక్కినవాక్యములయందును జూడవలయు. “వనంకానననీరయోః” అని
 రత్నమాల. ఘనవలాహకశక్తిఁ = ఘన=గొప్పలయిన; వలాహక=పర్వతములయొక్కయు,
 మేఘములయొక్కయు; “గిరిమేఘావలాహకా” అనిరత్నమాల. శక్తిఁ = సామర్థ్యమును; ఎ
 వ్వాఁడు = ఎవఁడు; రుతముచేఁ = సింహనాదముచేతను; వేగమారుతముచేతఁ = వేగమువలనఁ
 బుట్టినచండమారుతముచేతను; కలఁగించెఁ = కలఁతపఱచెనో; అరిపురవిస్ఫూర్తిఁ = అరిపుర =
 శత్రుపురియగులంకయొక్కయు, శత్రుశరీరములయొక్కయు; “గేహేదేహేచనగరేపురంపా
 టలిపుత్త్రకే” అనిశబ్దస్తోమమహానిధి. విస్ఫూర్తిఁ = ప్రకాశమును; ఎవ్వాఁడు = ఎవఁడు; హేతి
 చేఁ = అగ్నిజ్వాలచేతను; “హేతిర్జ్వాలాయుధాంశుః” అనిరత్నమాల. నిజనఖహేతిచేతఁ =
 తనఖడ్గమువంటినఖముచేతను; జాత్యేకవచనము. పరిమార్చెఁ = ఖండించెనో; తతమహామిత్త
 వర్ధనము — తత = విస్తృతమైనట్టి; మహత్ = అధికమగు; అమిత్త = శత్రువులయొక్క
 యు; మిత్త = ఆత్మలయొక్కయు; వర్ధనము = ఛేదనము, అభివృద్ధిని; “వర్ధనంఛేదనేపి
 స్యాత్” అని యేమరము. త్షణముచేఁ = అల్పకాలముచేతను; మధురవీక్షణముచేతఁ =
 ప్రసన్నమగుచూపుచేతను; డొన్చెఁ = కలుగఁజేసెనో; అవనిఁ = భూమియందు; ఎవ్వాఁ
 డు = ఎవఁడు; జానకీస్వాత్మసూచనాంజనాత్మజవిఖ్యాతిఁ = జానకీ = సీతాదేవియనెడు; స్వ =
 ధనముయొక్క; ఆత్మ = రూపముయొక్క; నూన = నూచించుటయందు; అంజనాత్మజ =
 అంజనముయొక్క కొడుకనెడు, చిన్న అంజనమనుట; విఖ్యాతిఁ = ప్రసిద్ధిని, సీతయనెడు
 నిత్యేపధనముఁదెలుపుటయందు చిన్న అంజనమను ప్రసిద్ధిననుట, అంజనాపుత్రుఁడను ప్రసి
 ద్ధిననిభాషము; అధిగమించెఁ = పొందెనో; అతనిఁ = అట్టివానిని; మహితధీమంతుఁ = పూజ్య
 మగుబుద్ధిగలవానిని; మానవంతుఁ = అభిమానశాలియగువానిని; హనుమంతుఁ = అంజనేయు
 ని; మామకకృతిచమత్కృతికిఁ = నాగ్రంథముయొక్క నేర్పునకై; తలఁతుఁ = స్మరించెదను.

ఆమహానుభావునియనుగ్రహమువలన మత్కృతి చమత్కృతి నొందుఁగాత నని భావముగాన నిదియాశీరూపమంగళముగా నెఱుంగునది.

ఈ పద్యమందు వనరాశిభంగం బిత్యాదిపూర్వవాక్యములయందు రెండర్థములు ప్రకృతంబులేకాన ప్రాచీన నవీనమతములయందు శ్లేషాలంకార మెకాని యొకయర్థము వాచ్యము మఱియొకటి వ్యంగ్యమును మతభేదములేదు. “నానార్థసంశయశ్లేషో వర్ణ్యావర్ణ్యోభయాశ్రితః” అనిలక్షణము. ఇంకఁగరముచేఁ బర్వతోత్కరముచేత నిత్యాద్యుత్తరార్థములయందు, కరముచే నిత్యాదులకావృత్తి గలిగినందున యమకాలంకారము. “అనర్థకా వాభిన్నార్థా స్సార్థకానర్థకాశ్చ వాఽప్యర్థ్యనే క్రమా ద్వర్ణా యదా స్యా ద్యమకం తదా” అని కావ్యదర్పణమందుఁ దల్లక్షణము. భావధ్వనియుఁ బైపద్యములయందుంబలె నూహ్యంబు. పూర్వవాక్యార్థములకు నుత్తరవాక్యార్థములకుఁ గ్రహన్వయంబుకలిమిం గ్రహాలంకారము.

సీ. సర్వతోముఖచరః త్సారద్విజాలంబ, వాచానిరూఢిచేఁ వఱలె నెవ్వఁ
డతిపరాశరముదాఁహతిభారతోజ్జ్వల, ప్రక్రియావిస్ఫూర్తిఁబరఁగె నెవ్వఁ
డభిరూపచక్రచిఁత్వార్థార్థగౌరవ, ప్రతిపాదనప్రౌఢిఁ బ్రబలె నెవ్వఁ
డవిగతఘనరసఁవ్యాయతహృదయంగ, మేరామహాన్నతిఁ నెసఁగె నెవ్వఁ
తే. డతులితాత్మైక్యభావనాఁయ త్తవాణి
కావిహృతి మించె నెవ్వఁ డాఁఘనునిఁ బ్రథమ
కవిని గృష్ణునిఁ బ్రథితభాఁరవి మయూర
కవిని గాలిదాసు నుతింతుఁ గౌతుకమున.

9

ఈపద్యమందుఁ గవి వాల్మీకి మొదలగు నాదికవులను బ్రహ్మదేవాది విషయకమైన యర్థాంతరముగలుగునట్లు వర్ణించుచు గీతిలోఁ గ్రమము వచియించెను.

టీక. ఎవ్వఁడు=ఏమహాపురుషుండు; సర్వతోముఖ చర త్సార ద్విజాలంబవాచానిరూఢి చేఁ-సర్వతోముఖ=ఉదకమునందు; చరత్ = సంచరించుచున్న; సార = శ్రేష్ఠమైన; ద్విజ=క్రొంచపక్షులు; ఆలంబ=అవలంబముగాఁగల; వాచా=వాక్కుయొక్క; “శ్లో॥ మానిషాదప్రతిష్ఠాంత్య మగమ శ్శాశ్వతీ స్సమాః|యత్కృత్సమిధునా దేక మవధీః కామమోహితమ్” ఇత్యేతన్లోకరూఢమగు ఛందోమయవాణియొక్కయని భావము. నిరూఢిచేఁ=ప్రసిద్ధిచేత, నని వాల్మీకిపరమైన యర్థము. అంతటను ముఖములయందుఁ జరించుచున్నట్టివై శ్రేష్ఠవిప్రులాధారముగాఁ గలవై యున్న వేదరూపములైనవాక్కుల ప్రసిద్ధిచేత నని బ్రహ్మపరమైన యర్థము. వఱలె=ఒప్పెనో; ఎవ్వఁడు=ఏమహానుభావుఁడు; అతిపరాశరముదాహతిభారతోజ్జ్వలప్రక్రియావిస్ఫూర్తిఁ-అతి=అధికమైన; పరాశర = పరాశరమునియొక్క; ముదా = సంతసముయొక్క; ఆహతి=అవిచ్ఛేదముయొక్కయు, పోషణముయొక్కయు ననుట; భారత = భారతముయొక్క; ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్న; ప్రక్రియా=ప్రకృష్టకరణముయొక్కయు; విస్ఫూర్తిఁ=అతిశయముచేతనని వ్యాసపరమైనయర్థము. అతి=అధికమైన; పర=శ

త్రువులగు; ఆశర=రక్కసులయొక్క; ముత్=సంతోషముయొక్క; ఆహతి=భంగమందలి; భా=సామర్థ్యమందు; “భాఃప్రభావేచతేజసి” అని విశ్వము. రత=ఆసక్తమైన; ఉజ్జ్వలత్=ప్రకాశించుచున్న; ప్రక్రియా=యుద్ధాదిప్రక్రియలయొక్క; విస్ఫూర్తి=అతిశయము చేతనని విష్ణుమూర్తిపరమైనయర్థము. ముదాశబ్దము వాచాశబ్దమువలె “శ్లో॥ వష్టిభాగురి రల్లోప మవాప్యో రుపసర్గయోః| ఆపం చైవహలంతానాం యథావాచానిశాదిశా” యను పచనమునుబట్టి యాకారాంతము. పరఃగెత్=ఓప్పెనో; ఎవ్వఁడు=ఏమనుఁడు; అభిరూపచక్రచిత్తార్థగౌరవప్రతిపాదన ప్రాధిక్-అభిరూప=విద్వాంసులయొక్క; “ప్రాప్తరూపసురూపాభిరూపాబుధమనోజ్ఞయోః” అని యమరము. చక్ర=సమూహముయొక్క; చిత్త=హృదయములకు; అర్హ=తగినట్టి; అర్థ=అభిధేయముయొక్క; గౌరవ=గురుత్వముయొక్క; “భారవేరర్థగౌరవమ్” అని ప్రసిద్ధము. ప్రతిపాదన=చెప్పటయొక్క; ప్రాధిక్=నేర్పు చేతనని భారవికవిపరమైనయర్థము. అభిరూప=మనోజ్ఞములగు; చక్ర=జక్కవలయొక్క; చిత్తార్థగౌరవ=చిత్తములకుయోగ్యమగు సంఘటనరూపప్రయోజనాతిశయముయొక్క; ప్రతిపాదన=దానముయొక్క; “విశ్రాణనంవితరణం స్పర్శనంప్రతిపాదనమ్” అనియమరము. ప్రాధిక్=నేర్పు చేతనని సూర్యపరమైనయర్థము. ప్రబలెత్=అతిశయిల్లెనో; ఎవ్వఁడు=ఏమహాత్ముండు; అవిగతఘనరసవ్యాయతహృదయంగమేరామహాన్నతిక్-అవి=సూర్యుని; గత=పొందినట్టి; ఘన=దట్టమైన; రస=శృంగారాదిరసములచేత, కాదేని, అధికరక్తిచేత; వ్యాయత=మిక్కిలియధికమైనట్టియు; హృదయంగమ=మనోహరమైనట్టి; ఇరా=సూర్యశతకమనిప్రసిద్ధమగుగ్రంథరూపమైనవాక్కుయొక్క; మహాన్నతిక్=మిక్కిలియతిశయముచేతనని మయూరకవిపరమైనయర్థము. అవిగత=పోవని, కాదేని అవి=పర్వతములను; “అవయశ్చైలమేషార్కాః” అనియమరము. గత=పొందిన; ఘన=మేఘములయందు; రస=ఆసక్తిచేత “రసోగన్ధరసేస్వాదే” అనివిశ్వము. వ్యాయత=అధికము; హృదయంగమ=మనోహరమునగు; ఇరా=కేకాధ్వనియొక్క; మహాన్నతిక్=మిక్కిలియతిశయముచేతనని నెమ్మిపరమైనయర్థము. ఎసఁగెత్=అతిశయించెనో; ఎవ్వఁడు=ఏయుత్తముండు; అతులితాత్మైక్యభావనాయత్తవాణికావిహృతిక్-అతులిత=నిస్సమానమగు; ఆత్మ=తనతోడి; ఐక్యభావనా=అభేదభావనయందు; ఆయత్త=వశంపదయైన; వాణికా=వాగ్దేవియొక్క; విహృతిక్=విహారముచేతనని కాళిదాసుకవి పరమైనయర్థము. సరస్వతి కాళిదాసుఁడు నేనేయనెననుట ప్రసిద్ధము. అతులిత=నిస్సమానమైన; ఆత్మైక్యభావనా=బ్రహ్మైక్యానుసంధానమందు; ఆయత్తవాణికా=ఆయత్తములైనవేదాంతవాక్యములయొక్క; విహృతిక్=విహారముచేతనని యాత్మజ్ఞానిపరమైనయర్థము. మించెత్=అతిశయించెనో; ఆఘనులెత్=ఆశ్రేష్ఠులను; ప్రథమకవిని=వాల్మీకిని, బ్రహ్మననియర్థాంతరము. కృష్ణునిక్=వ్యాసుని, కృష్ణమూర్తిని; “కృష్ణస్సాన్యతేశవేవ్యాసే” అనివిశ్వము. ప్రథితభారవిని=ప్రసిద్ధభారవికవిని; ప్రథిత=ప్రసిద్ధమగు; భా=తేజముతోఁగూడిన; రవిని=సూర్యుని; మయూరకవిని=మయూరఁడనుకవిని; మయూరక=నెమ్మియను; విని=పక్షిని; కాళిదాసునిక్=కాళిదాసుండనుమహాకవిని; క=మనస్సునందు; అలి=సమర్థుఁడైన; దాసునిక్=ఆత్మజ్ఞుని, జితేంద్రియుండగు సాత్త్విజ్ఞానిననుట; కాతుకమునక్=సంతోషముచేత; సుతింతుక్=ప్రశంసించును.

ఇందుఁ బ్రకృతవాల్మీకివ్యాసాదిపర మగునర్థము వాచ్య మనియు, సప్రకృతబ్రహ్మాది పర మైనయర్థము వ్యంగ్యమనియుఁ గావ్యప్రకాశాదిమతము, ప్రకృతప్రకృతార్థములు రెండును వాచ్యములుగఁ జెప్పి శ్లేషాలంకార మని చెప్పవారు నవీనులలోఁ గొందఱు. ఉపమా లంకారధ్వని.

ఉ. భారతనామకామృత మభంగురసద్ధ్వనియుక్తి మించ వి
స్ఫారకవిప్రతానముద • సాంద్రత దాల్పుఁగ నాంధ్రవాఙ్మహా
ధార ధరాతలంబున నుదారతఁ దాల్చురసాధరాంచితా
కారవిధారులం ఘనులఁ గాంతవచస్థితికై నుతించెదన్.

10

టీక. భారత నామకామృతము = భారతమను పేరుగల సుధ; అభంగురసద్ధ్వనియుక్తి - అభంగుర = అవిచ్ఛిన్నమైన; సత్ = శ్రేష్ఠమైన; ధ్వని = వ్యంగ్యములయొక్క, గర్జలయొక్క; యుక్తి = సంబంధముచేత; మించన్ = అతిశయింపఁగా; విస్ఫారకవిప్రతానముద - విస్ఫార = అధికమగు; కవిప్రతాన = కవిసమాహముయొక్క, జలపక్షుల గుంపుయొక్క; ముద = హర్షము; సాంద్రత = ఘనతను; తాల్పు = వహింపఁగా; ఆంధ్రవాఙ్మహాధారన్ = ఆంధ్రవాక్కునెడు గొప్పధార చేత; ధరాతలంబునన్ = భూతలమందు; ఉదారతన్ = గొప్పదనమును, దాతృత్వమును; “ఉదారోదాతృమహతోః” అని అమరము. తాల్చుర సాధరాంచితాకారవిధారులన్ - తాల్చు = వహించునట్టి; రసాధర = రాజులచేత, పర్వతములయందు; అంచిత = పూజింపఁబడిన, ఒప్పినట్టి; ఆకార = ఆకృతులను; విధారులన్ = మిక్కిలిధరించినవారిని, ఇటఁగర్హ్యమందఱ్ఱిత్యయము; ఘనులన్ = గొప్పలైనవారిని, కవిత్రయముననుట, మేఘములననియర్థాంతరము. కాంతవచస్థితికై = మనోజ్ఞవాక్సిద్ధికై; నుతించెదన్ = ప్రశంసించెదను.

ఈపద్యమందు రూపకాలంకారభేదము “రూపకం పూర్వసంసిద్ధం శ్లేష ముత్థాపయే ద్యది | తదా రూపక మేవ స్యా దన్యథా శ్లేష ఇష్యతే” అను నలంకారసర్వస్వవ్యాఖ్యాకృదుదాహృతవచనం బిందుఁ బ్రమాణము. నన్నయభట్టును ఎత్రాప్రగ్గడయుఁ దిక్కన సోమయాజియు, నమృతస్వరూపమై లోకోత్తరధ్వనులతోఁగూడి విద్వాంసుల నానందింపఁ జేయు నాంధ్రభారతమును భూతలమందపూర్వముగ రచించి రాజపూజ్యత నొందినవారు గాన యట్టిఘనులనుతిచే నాకవితయు ఘనత గాంచునని వారల నుతింతు ననిభావము.

చ. లలితరసోపబృంహణములం గనఁబో దరసజ్జవృత్తిచే
మెలఁగి పదార్థకత్రయహిమేళన మెంచదు కాణరీతిచే
జెలఁగి ప్రసాద మెన్నఁడును • జేకొన దంచితదోషరూఢిచే
వెలసినయట్టి దుష్కవికవిత్వము నెంతురె ధీరపుంగవుల్.

11

ఇందుఁ గుకవులకవిత్వస్వరూపము దుష్పక్షియగు జలకాకమువిషయమై యర్థాంతరము దోచునట్లు చెప్పఁబడుచున్నది.

టీక. అరసజ్జవృత్తిచేత్ = అరసికుని వృత్తివంటివృత్తిచేతను, నాలుకలేనివాని వృత్తి వంటివృత్తిచేతననియర్థాంతరము; మెలఁగి; లలితరసోపబృంహణములకొలలిత=మనోజ్ఞము లగు; రస=శృంగారాదిరసములయొక్క, మధురాదిరసములయొక్కయని యర్థాంతరము. ఉపబృంహణములకొలలిత=అతిశయములను; కనఁబోదు=తెలియఁబోదు, కుత్సితజలపక్షి నాలుక యుండినను లేనివారి భంగి మధురాదిరసభేదములనుగానదని భావము. కాణిరీతిచేత్ = అంధునిరీతివంటిరీతిచేత, జ్ఞానాంధునిరీతిచేతననుట, కాకిరీతిచేతనని యర్థాంతరము. “వాయనై కాక్షిణోఃకాణః” హలాయుధము. చెలఁగి=ఒప్పి; పదార్థకత్రయవిమేళనము = వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యార్థకత్రయముయొక్క యోగమును; పదార్థ=పదార్థములను; క=ప్రకాశకమగు; త్రయ=సూర్యచంద్రాగ్నిరూపతేజస్త్రయముయొక్క; మేళనము=యోగము నని కాకపరమయిన యర్థము. ఎంచదు=గణింపదు. జలకాకము నీటఁజరించుచు స్వభావముగ సూర్యాదితేజో విశేషము తెలియదనిభావము. అంచితదోషరూఢిచేత్ = అంచిత=ఒప్పుచున్న, దోష=అవిమృష్టవిధేయాంశాదికావ్యదోషములయొక్క, రూఢిచేత్ = స్ఫూర్తిచేతను, ఒప్పుచున్న పంక ముమొదలగు దోషములరూఢిచేతననియర్థాంతరము. ప్రసాదము=ప్రసాదమనెడు కావ్యగుణమును, నైర్మల్యము ననియర్థాంతరము. ఎన్నఁడును; చేకొనదు=గ్రహింపదు, నీచజలపక్షు లుతలచుగా బురదలోఁ బొరలుచుండుట స్వాభావికము. అందులో “శ్లో॥ కాకః పక్షిః చ జ్ఞాలః” అని పక్షులలో నింద్యమగుకాకము నైర్మల్యము నెన్నఁడును గనదనుట. వెలసిన యట్టిదుష్కవికవిత్వముకొలలిత=ఇట్లువెలయుచున్న కుకవియొక్క కావ్యమును, దుష్టమైన జలపక్షియొక్క జలపక్షిత్వము నని యర్థాంతరము. ధీరపుంగవుల్ = పండితోత్తములు; ఎంతురె=గణింతురా?

శృంగారాదిరసవిశేషములతోఁ గూడక వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యార్థభేదములతో మెలఁగక ప్రసాదాదిగుణములు లేక దోషభూయిష్ట మగుకుకవికావ్యమును, మధురాదిరసవిశేషముల నెఱుఁగక సూర్యాదిలాక్షోత్తరవస్తువులఁ దెలియక బురదలోనుండు నీరుకాకమును బలెఁ బండితు లంగీకరింపరని భావము. ఇందుపమాలంకారధ్వని.

వ. అని యిష్టదేవతావందనంబును సుకవిజనాభినందనంబును గుకవినిందనంబును గావించి యేనొక్కమహాప్రబంధనిబంధనంబున కుద్యోగించి యున్నఁ దత్పుణ్యరాత్రంబున.

12

టీక. వందనంబునుచోట “వది అభివాదనస్తుత్యోః” అనుధాతువును బట్టి పైమంగళములలో యథాసంభవముగ నతిస్తుతుల గ్రహింప వలయు. పుణ్యరాత్రమను చోట “అహస్సర్వైకదేశసంఖ్యాత పుణ్యాచ్చరాత్రే” అనుసూత్రముచేత రాత్రిశబ్ద మకారాంత మైనదని తెలియునది. దీనియర్థముస్పష్టము.

నీ. పరువంపుననగుంపుఁబలితంపుజిగి పెంపుఁ,

గని యొప్పుపాణియుఁగ్గములతోడఁ

జెలువందునరవిందఁములయందములు చింద,

ననువైందఁ గలకన్నఁగొనలతోడ
 జగడంబు గనునంబుముగయంబుజగడంబు,
 మేలంబు లాడునెమ్మేనితోడఁ
 దులకించు బలుమించుఁ దలఁకించునెఱమించు,
 గమి మించు హేమాంశుకంబుతోడ
 తే. మారుఁ బలుమాఱుఁ గేరుమైతీరుతోడ
 సోము నలయించునెమ్మోముగోముతోడఁ
 బరఁగుమాపాలిమదనగోపాలమూర్తి
 యంచితస్ఫూర్తి సాక్షాత్కరించి పలికె.

13

టీక. పరువంపుననగుంపుబలితంపుజిగిపెంపు — పరువంపు = నూతనమైన; నన = చిగురులయొక్క; గుంపు = సమూహముయొక్క; బలితంపు = పాచ్చైన; జిగి = మెఱుఁగులయొక్క; పెంపు = అతిశయమును; కని = పొంది; ఒప్పుపాణియుగ్మములతోడ = ఒప్పునట్టి కరదవ్యములతోడను, విష్ణుమూర్తి చతుర్భుజుండు గనుక యుగ్మము లని బహువచన ప్రయోగము చేయఁబడినది; చెలువందు నరవిందములయందములు — చెలువందు = సుందరమగు; అరవిందముల = తామరలయొక్క; అందములు = సౌందర్యములు; చింద = రాలునట్లు; అనువు = వైపును; ఒందకలకన్నఁగొనలతోడ = పొందఁగలయట్టి నేత్రాంతములతోడను; జగడంబు = వివాదమును; కనునంబుముగయంబుజగడంబు — కను = పొందునట్టి; అంబుముక్ = మేఘముయొక్క; అయంబు = శుభ విధిసంబంధమైన; జగ = అధికమగు; డంబు = గర్వమును; మేలంబులాడు నెమ్మేనితోడ = పరిహసించునట్టి చక్కనిశరీరముతోడను; తులకించు బలుమించు = ప్రకాశించునట్టి అధికమైన మెఱపును; తలఁకించు నెఱమించుగమి = భయపఱచునట్టి అధికములగు కాంతుల సమూహముచేత; మించు హేమాంశుకంబుతోడ = అతిశయించుచున్న కనకాంబరముతోడను; మారు = కాముని; పలుమాఱు = మాటిమాటికిని; కేరుమైతీరుతోడ = పరిహసించునట్టి చక్కదనముతోడను; సోము = చంద్రుని; అలయించు నెమ్మోముగోముతోడ = తిరస్కరించునట్టి సుందరమైన ముఖముయొక్క పౌకుమార్త్యముతోడను; పరఁగుమాపాలిమదనగోపాలమూర్తి = ఒప్పుచున్న మాభాగధేయమగుమదనగోపాలస్వామి; అంచితస్ఫూర్తి = పూజ్యమైన ప్రకాశముతో; సాక్షాత్కరించి = సత్ప్రతిష్ఠ మై; పలికె.

ఇందు ఉపమాలంకార మర్థాలంకారము, వృత్త్యనుప్రసము శబ్దాలంకారము.

చ. అనఘ తటాకముల్ వనచయంబులు భూసురకోటిపాలనం
 బును వసుగోపనంబు హరిభూరినికేతనముల్ ఘటించి వే
 తనయమ హేమదయంబునను ధన్యత స్థాందిననీకు సత్కృతి
 గననికొంత యేల యదిగ్రక్కునఁ గూర్పుము మాకుఁ బ్రీతిగన్.

14

టీక. అనఘఃపాపములులేనివాఁడా! గ్రంథకర్తసంబోధనము. తటాకముల్ = చెలువులను; వనచయంబులు = వనసమూహములను; భూసురకోటిపాలనంబును = బ్రాహ్మణకోటిపాలనమును; వసుగోపనంబు = ధననిక్షేపమును; హరిభూరినికేతనముల్ = అనేకవిష్ణ్వలయములను; ఘటించి = కావించి; వే = శీఘ్రముగా; తనయమహోదయంబునను = పుత్రోత్సవముచేతను; ధన్యతన్ = కృతార్థతను; ఒందిననీకున్ = కాంచిననీకు; సత్కృతిన్ = శ్రేష్ఠమగుగ్రంథమును; కననికొఱంతయేల = చేయనిలోపమేల? అది = ఆగ్రంథము; గ్రక్కునన్ = మాకుఁబ్రీతిగన్; కూర్పుము.

సప్తసంతానములలో నాటింటినొంది కృతి నిర్మాణము సేయకుంట యేల దానిం గూర్చుమని తాత్పర్యము. “శ్లో॥ బ్రహ్మప్రతిష్ఠా సంతానం తటాకో వనమేవచ | కృతి ర్దేవాలయశ్చైవ నిక్షేప స్సప్తసంతతిః” అని సప్తసంతానములు.

తే. వృత్త మేమన్నఁ దేతయం ♦ దేము దశర
భాత్తజత్వము గని యున్న ♦ నమితరక్తిఁ
జాల మెప్పించె ధరణిను ♦ చంద్రువృత్త
మతనిచరితంబు వివరింపు ♦ మనఘచరిత.

51

టీక. వృత్తమేమన్నన్ = గ్రంథములో వర్ణనీయచరిత్రమేమనఁగా; “వృత్తం పద్యే చరిత్రేతిషు,” అనియమరము. ఏము = మేము; తేతయందున్ = తేతాయుగమందు; దశరభాత్తజత్వము. - దశరథ = దశరథచక్రవర్తియొక్క, ఆత్మజత్వము = పుత్రత్వమును; కనియున్నన్ - రామావతార మెత్తియున్న యవసరంబున ననుట; సుచంద్రువృత్తము = సుచంద్రుండనురాజుచరిత్ర; అమితరక్తిన్ = అధికమైన రసముచేత; ధరణిన్ = భూమిని; చాలమెప్పించెన్ = మిక్కిలిసంతోషపెట్టెను. అనఘచరిత = పుణ్యచరిత్రుఁడ వైన మాధవరాయా! అతనిచరితంబు; వివరింపుము.

ఇచట “విశాలస్యసుతో రామ హేమచంద్రోమహాబలః | సుచంద్రోఽతి విఖ్యాతో హేమచంద్రోదనస్తరః” అను శ్రీమద్రామాయణ బాలకాండస్థకథాసంవాదం బనుసంధేయము.

వ. అని యంతర్హితుం డయ్యె నంతఁ బ్రభాతం బగుటయు నేనును గాల్యకృత్యంబులు నిర్వర్తించి విద్యజ్ఞనంబుల రావించి పుండరీకాక్ష సాక్షాత్కార ప్రకారంబు వివరించిన వారు నమందానందులై సత్కులప్రసూతుండవు సద్గుణగరిష్ఠుండవు నగునీకు నిట్టిమహోత్సవంబు లే మృద్భుతంబు లవధరింపుము.

టీక. అని యంతర్హితుండయ్యెన్ = ఇట్లనియంతర్ధానమునొందినవాఁడాయెను. ఈ క్రియయందుఁ బైమదనగోపాలమూర్తియనునది కర్తృపదముగా నన్వయింపవలయు. అంతన్ = అటుపిమ్మట; ప్రభాతంబు = వేకువ; అగుటయున్ = కాఁగా; కాల్యకృత్యంబులు = కాలాచితములగు స్నానాదిక్రియలను; నిర్వర్తించి = నెఱవేర్చి; విద్యజ్ఞనంబులన్ = పండితజనులను; రావించి = రప్పించి; పుండరీకాక్ష సాక్షాత్కారంబు = మదనగోపాల స్వామివారియొక్క ప్రత్యక్షంబగుటను; వివరించినన్ = తెలుపఁగా; వారున్ = పండితుల్గును; అమందానందులై = అధికమైన ఆనందముగలవారై; సత్కులప్రసూతుండవు - సత్ = శ్రేష్ఠమగు, కుల = సర్వజ్ఞసింగ భూషాః

లుండు మొదలగు మహాశయులచేఁ బ్రకాశించువంశమందు, ప్రసూతుండవు = జన్మించిన వాఁడవు; సద్గుణగరిష్ఠుండవు = శ్రేష్ఠములగు దానక్షాత్త్రపాండిత్యాదిగుణములచేత నుత్కృష్టుండవు; అగునీకుఁ; ఇట్టిమహోత్సవంబులు = భగవత్సత్త్వత్రారంబు గ్రంథకరణోపదేశంబు మొదలగు నిట్టియభ్యుదయంబులు; ఏమద్భుతంబులు - ఎంతమాత్రము నాశ్చర్యంబులు గావ నుట. అవధింపుము = ఎచ్చరికపడుము.

సీ. పద్మాహితకరప్రభాభాసమానంబు, సురవాహినీభూతిశోభితంబు
కవిమండలగవీనికాయాతిగేయంబు, జగదేకపావనాచారయుక్త
ముజ్జ్వలత్సదనీకయోగావలంబంబు, చారుపుష్కరపదసంగతంబు
ఘనసర్వమంగళాకాంతరూపఖ్యాత, మనుగతానంతరత్నాంచితంబు

తే. చెలఁగు నట్టివిష్ణుపదం బశేషభువన
మండలై కాభిపూర్ణతామహిత మగుచు
నింద్రియజ్ఞానవిషయతాతీతవృత్తి
యగుచు శ్రుతినివేద్యగుణాశ్రయంబు నగుచు.

17

ఇందుఁ బ్రస్తుత విష్ణుపదవర్ణనము శబ్దశక్తిమూలవ్యంజనమున నప్రస్తుతగగనవిషయార్థము దోచునట్లు చేయఁబడుచున్నది.

టీక. పద్మాహితకరప్రభాభాసమానంబు - పద్మా = లక్ష్మీ చేత, ఆహిత = ఉంపఁబడిన, కర = హస్తములయొక్క, పద్మాహితకర = చంద్రకిరణములయొక్క, ప్రభా = కాంతి చేత, భాసమానంబు = ప్రకాశించుచున్నదియు; సురవాహినీభూతిశోభితంబు. - సురవాహినీ = దేవనదియొక్క, భూతి = జన్మముచే, సంపదచే, శోభితంబు = ప్రకాశించునదియు; కవిమండలగవీనికాయాతిగేయంబు - కవిమండల = పండితమండలముయొక్క, శుక్రమండలముయొక్క, గవీ = వాక్కులయొక్క, కాంతులయొక్క, “స్వర్గేషుపశువాగ్వజ్జిజ్ఞేత్రఘృణిభూజలే” అని యమరము, గోశబ్దముమీఁదట చ్ఛ్రిత్యయము జీప్సిత్యయమువచ్చిగవీయనిరూపమైనది, నీకాయ = సమూహముచేత, అతిగేయంబు = మిక్కిలిపాడఁదగినది, శ్లాఘ్యమైనదని యర్థాంతరము; జగదేకపావనాచారయుక్తము. - జగత్ = భువనముయొక్క, ఏక = ముఖ్యమయిన, పావన = పరిశుద్ధముచేయుటయను, జగత్ = జగమందు, ఏక = ముఖ్యమగు, పావన = పవనసమూహముయొక్క, ఆచార = నడవడితోడ, సంచారముతోడ, యుక్తము = కూడినది; ఉజ్జ్వలత్ సదనీకయోగావలంబంబు - ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, సత్ = సత్పురుషులయొక్క, రిక్తలయొక్క, అనీక = సంఘములయొక్క, యోగ = ధ్యానమునకు, సంబంధమునకు, అవలంబంబు = ఆధారమును; చారుపుష్కరపదసంగతంబు. - చారు = ఒప్పుచున్న, పుష్కరపద = పద్మచిహ్నములతోడను, పుష్కరమనెడి పేరుతోడను, సంగతంబు = కూడినది; ఘనసర్వమంగళాకాంతరూపఖ్యాతము. - ఘన = గొప్పదియగు, సర్వమంగళ = సకలశుభములచేత, ఆకాంత = మిక్కిలిమనోహరమైన, సర్వమంగళాకాంత = శివునియొక్క, రూప = రూపముచేతను, మూర్తివిశేషమని యిది యర్థాంతరము, ఖ్యాతము = ప్రసిద్ధము; “ద్యోభూమిచంద్రయశ్వానో మూర్తయోష్టై ప్రకీర్తితాః” అనియీశ్వరుని మూర్త్యష్టకములో నాకాశము చేరినదని తెలియునది; అనుగతానంతరత్నాంచితంబు = అనుగతములు నధికములునగు రత్నములచేతఁబూజింపఁబడినది, అనుగతానంత

రత్నాంచితంబు = అనుగత శేషఫణామణిపూజితంబు, అనుగతుఁ డగు సూర్యునిచేత ఒప్పునది.
అలవిష్ణుపాదంబు = అయినయా నారాయణచరణము, ఆయా కాశము. అశేషభువన మండలైకా
భిపూర్ణతామహితము. — అశేష = సమస్తమైన; భువనమండల = లోక సమూహమందు; ఏకాభి
పూర్ణతా = కేవలపరిపూర్ణతచేత, అర్థాంతరమం దాకాశము విభువు గాన యంతట వ్యాపించి
యుండుట చేత; మహితము = ఒప్పునది. అగుచున్. ఇంద్రియజ్ఞానవిషయతాతీతవృత్తి. — ఇం
ద్రియ = ఇంద్రియముల యొక్క. అనఁగా మనోనేత్రాద్యాన్తరబాహ్యేంద్రియంబుల యొక్క
జ్ఞాన = జ్ఞానముయొక్క; విషయతా = విషయ మగుటను; అతీత = అతిక్రమించిన; వృత్తి = వర్తన
ము గలది. అగుచున్. శ్రుతినివేద్య గుణాశ్రయంబున్. — శ్రుతి = వేదముల చేతను, కర్ణముల
చేతను; నివేద్య = బోధింపఁదగిన, ఆకాశపక్షమందు తెలియఁదగిన; గుణ = అనంతకల్యా
ణగుణములకు, శబ్దమునకు; ఆశ్రయంబు = ఉనికిపట్టు. అగుచున్. చెలఁగున్ = ఒప్పును.

ఇందుఁ బ్రస్తుతవిష్ణుచరణపర మైనయర్థమందు శబ్దశక్తి సంయోగాదులవలన నియమి
త కాఁగా నప్రస్తుతాకాశవిషయార్థస్ఫురణము వ్యంజనావృత్తిచేతఁగలుగుచున్నది. “శ్లో.
అనేకార్థస్య శబ్దస్య వాచక త్వేనియన్త్రితే | సంయోగాద్యైరవాచ్యార్థధీకృద్వ్యాపృతిరంజన
మ్” అని యిందులకుఁబ్రమాణము. అనేకార్థములు, ప్రస్తుతములు, అప్రస్తుతములు, ప్రస్తుతప్రస్తు
తములు నుండును, అందుఁ గేవలప్రస్తుతములైనపుడును గేవలాప్రస్తుతములైనపుడు నీయర్థమే
వాచ్యము తక్కినది కా దనుటకు వినిగమకములేనందున నర్థద్వయము శబ్దశక్తిగమ్యమే య
గును. ఇఁక నొకయర్థము ప్రకృతము మఱియొకటి యప్రకృతము నగునపుడు ప్రకరణాదులవ
లనఁ బ్రస్తుతార్థము బోధితము కాఁగా నప్రస్తుతమును బోధించును పాయము లేక వ్యంజనా
వృత్తి నాశ్రయింప వలెనని భావము. సంయోగాదులు: — “శ్లో. సంయోగో విప్రయోగశ్చ
సాహచర్యం విరోధితా | అర్థః ప్రకరణం లిజ్గం శబ్దస్యాన్యస్య సన్నిధిః | సామర్థ్య మాచితీ
దేశః కాలో వ్యక్తిస్వరాదయః | శబ్ధార్థస్యానవచ్ఛేదే విశేషస్త్పృతిహేతవః” అనునవి.
ఇట్లు కావ్యప్రకాశకారాదిమతము. “శ్లో. నానార్థసంశయశ్లేషోవర్ణ్యావర్ణ్యోభయాశ్రితః”
అనుచంద్రాలోకశ్లోకవ్యాఖ్యయందు “శ్లో. ఉచ్చరద్భురికీలాల శ్మశుభే వాహినీపతిః”
అనుచోట శబ్దశక్తి యర్థద్వయమందుండి యుభయార్థములు వాచ్యము లగు చుండఁగా నొ
కటి వాచ్యము నొకటి వ్యంగ్య మనుట దగ దని వ్రాయఁబడియె. ఈమతద్వయమును విమర్శిం
చి రసగంగాధరములో, “ఏవం స్థితే నానార్థస్థితే పుష్పమాయాః ప్రాకరణికాప్రాకరణి
కార్థగతాయాః ప్రతిపత్తయై ౭వశ్యం వాచ్యయా వ్యంజనయై వాప్రాకరణికార్థస్యాపి ప్ర
తిపత్తా వలం క్లిష్టకల్పన యే త్యాశయేన ప్రాచీనై రుక్త న్నానార్థవ్యంజకత్వ మపి న దు
మ్యతి” అని వ్రాయఁబడినది, కావున ధ్వని యని వ్రాసినచోఁ బ్రాచీనమత మనియు, శ్లేష
మని వ్రాసినచో నవీనమత మనియు చెలియునది.

చ. వికలితపంకజాతనవః | విభ్రమ మై ఘనగోధ్రితాభిభూ

తకమరనాథ మై యరుణః | ధామవిభాసిత మై ద్విజోత్తమ

ప్రకటితహార్దయోగభరః | భావుక మై ధరయందుఁ బద్మనా

యకకుల ముద్భవించె నట | నాత్మజనుష్పదతుల్యవై ఖరిన్.

టీ. ధరయందుక్ = భూమియందు. వికలితపంకజాతనవ విభ్రమ మై.—వికలిత= వికలముచేయఁబడిన; పంకజాత = పాపకదంబముయొక్క, తామరలయొక్క; నవవిభ్రమ మై=నూతనశోభగలదై, “విభ్రమో భ్రంశనే భ్రాంతా శోభాయామ్” అని విశ్వము. ఘనగో ధ్రితాభిభూతకమర నాథ మై.—ఘన=గొప్పదగు; గోధ్రితా = భూమిని భరించువాఁ డగుటచేత, కాంతినిభరించువాఁ డగుటచేత; అభిభూత = తిరస్కరింపఁ బడిన; కమర నాథ మై = ఆదికూర్తముగలదై, కూర్తశ్రేష్ఠముగలదై. అరుణధామవిభాసిత మై.—అరుణ= సూర్యతుల్య మగు; ధామ = ప్రతాపముచేత, ఎఱ్ఱనికాంతిచేత; విభాసితమై = ప్రకాశించునదియై. ద్విజోత్తమ ప్రకటితహార్దయోగభరభావుకమై.—ద్విజోత్తమ = బ్రాహ్మణోత్తములయందు; ప్రకటిత = ప్రకటముచేయఁబడినదగు; హార్ద = స్నేహముయొక్క; యోగ = సంగతియొక్క; భర = అతిశయముచేత; భావుకమై = మంగళముగలదై; విష్ణుపదపక్షమందు, ద్విజోత్తమప్రకటిత = బ్రాహ్మణోత్తములచేతఁ బ్రకటితమగు; హార్దయోగ = హృదయసంబంధిధ్యానముయొక్క; భర = అతిశయముచేత; భావుకమై = మంగళకరమై యనియర్థము, కాదేని ద్విజోత్తముఁ డనఁగా గరుత్మంతుండు, అతనిచేతఁ బ్రకటింపఁబడిన, హార్దయోగభర = హృదయసంబంధముయొక్క అతిశయముగలదై; భావుకమై యనియర్థము. అటక్ = ఆవిష్ణుపదముననుండి. పద్మనాయకకులము = పద్మనాయక వంశము. ఆత్మజనుష్పదతుల్యవైఖరిక్.—ఆత్మ=తనయొక్క; జనుష్పద=జన్మస్థాన మగువిష్ణు పాదముతోడ; తుల్యవైఖరిక్ = సమాన మైనరీతిచేత. ఉద్భవించెక్ = ఆవిర్భవించెను.

పద్మనాయకకులము తన కుత్సత్తిహేతువగు విష్ణుపాదముతోఁ దుల్యగుణ మై వర్తించె నని భావము. ఈపద్యమందుఁ దుల్యపద ముపమానాచకము గాన విష్ణుపదమునకుఁ బద్మనాయకకులమునకు సామ్యము వాచ్య మగుటచే నుపమాలంకారము. కాశ్యప్రకాశకారాదులిట్టి యుపమలను శబ్దాలంకారములలోఁ జేర్చి యున్నారు. ఏలన ఇందుసాధారణధర్మము “శ్లో. సకలకలంపురమేత జ్ఞాతం సంప్రతి సుధాంశుబిమ్బమివ” ఇత్యాదులయందుంబలె శబ్ద సామ్యరూప మైనదె కాని యర్థసామ్యరూప మైనదికాదు, కావున నిది శబ్దాలంకారం బన వలయు. “శ్లో. స్ఫుట మర్థాలంకారా వేతా వుపమాసముచ్చయా కింతుఁ|ఆశ్రిత్య శబ్దమాత్రం సాధర్మ్య మిహాపి సంభవతః” అని రుద్రటుండును వచియించె నని వారిగ్రంథమందు వ్రాయఁ బడినది, ఇహాపి, అనఁగా శబ్దాలంకారప్రకరణమందు నని యర్థము. చిత్రమీమాంసయందు శబ్దమాత్ర సాధర్మ్య ముండిన నర్థాలంకారము గా వచ్చు నని వ్రాయఁబడినది.

క. ఆసంతతిఁ జాపకలా, వాసవి సెన్నెందె సింగవసుధేంద్రుఁడు ఘో
రాసిమహారాశిమహూ, ద్భాసిహుతాశావలీధపరవంశకుఁడై.

టీక. ఆసంతతిక్=ఆపద్మనాయకవంశమందు. చాపకలావాసవి=బాణవిద్యయం దర్జునునితో సమానుఁ డైనట్టి. సింగవసుధేంద్రుఁడు = సింగభూపాలుండు. ఘోరాసిమహారాశి మహాద్భాసిహుతాశావలీధపరవంశకుఁడై. — ఘోరాసి=భయావహ మగుఖడ్గముయొక్క; మహారాశి=తేజఃకదంబ మనెడు; మహాద్భాసి = మీక్కిలిప్రకాశించుచున్న; హుతాశ=ఆ

గ్నిచే; అవలీధ=కాల్పబడిన; పరవంశకుడై = శత్రువంశముల నెడు అధికములగు వెదుళ్లు
గలవాడై. చెన్నోండె=ప్రకాశించెను.

ఇందు రూపకాలంకారము.

సీ. నిజకటకాశ్రితద్విజపోషణమున నె, వ్యనిసార్వభౌమతః ఘనతః గాంచుఁ
బరమహాహీనసద్బలవిభేదనలీల, రమణ నెవ్వనిన రేంద్రత్వ మలరు
గంధాంక కైరవః కాండలుంటాకధా, మమున నెవ్వనియిన త్వము సెలంగు
జాగ్రద్ధనాఘనసాంద్రమదాపహ, శక్తి నెవ్వనిమహేశ్వరత వైసంగు
తే. నతఁడు వైగ డొందు జయశాలి యహితసాల

కీలి యతిదీప్తినిర్ధూతహేళి యమర

విసరసన్నతనయకేళి యసమసుగుణ

విజితభువనాళి శ్రీసింగవీరమాళి.

20

టీక. నిజకటకాశ్రితద్విజపోషణమునన్.—నిజ = స్వకీయ మగు; కటక=పురమును,
గండస్థలమును “కటకోస్త్రీ రాజధానీ, గండః కటో మదో దానమ్” అని రెంటికినమరము:
గండస్థల పక్షమందు కటశబ్దముమీఁద స్వార్థమందు కప్రత్యయంబువచ్చినది; ఆశ్రిత=ఆశ్ర
యించిన; ద్విజ=బ్రాహ్మణులయొక్క, తు మైదలయొక్క; పోషణమునన్=పోషించుట చేత.
ఎవ్వనిసార్వభౌమత=ఎవని చక్రవర్తిత్వము, దిగ్విజయ మని వ్యజ్యమానార్థాంతరము. ఘనత=
గొప్పతనమును. కాంచున్=పొందునో. పరమహాహీనసద్బలవిభేదనలీలన్.—పర=శత్రువు
లయొక్క; మహాహీన=మిగుల నధిక మగు; సద్బల=మంచి నైన్యములయొక్క; విభేదనలీలన్=
భేదనక్రియ చేతను; పడ=ఉత్కృష్టములగు; మహాహీన=గొప్ప సర్పములయొక్క; సద్బల=
మంచిబలముయొక్క; విభేదనలీలన్=భేదనక్రియచేత నని యర్థాంతరము. ఎవ్వనిన రేంద్ర
త్వము=ఎవని రాజత్వము, విషవైద్యత్వము; “విషవైద్యధరాధీశే న రేంద్రః” అని శాశ్వతము.
అలరున్=ఒప్పునో. గంధాంక కైరవ కాండలుంటాకధామమునన్.—గంధ=గర్వము, పరిమళ
మని యర్థాంతరము, “గంధో గంధక ఆమోదే తేశే సంబంధగర్వయోః” అనివిశ్వము: అంక=
చిహ్నముగాఁ గల; కైరవ=పిశునులయొక్క, కలువలయొక్క; కాండ=సమాహముయొక్క;
లుంటాక=చేదకమగు; ధామమునన్=ప్రతాపముచేత, కాంతిచేత ననియర్థాంతరము. ఎవ్వనియిన
త్వము=ఎవ్వనిప్రభుత్వము, నూర్యత్వము. “ఇనస్సూర్యేప్రభౌ” అనియమరము: చెలంగున్=
ప్రకాశించునో. జాగ్రద్ధనాఘనసాంద్రమదాపహశక్తిన్.—జాగ్రద్ధనాఘన=జాగరూకులైన
ఘాతుకులయొక్క, జాగరూకమైన మత్తగజముయొక్క, అనఁగా గజాసురునియొక్క “ఘ
నాఘనౌ ఘాతుకమత్తదన్తినౌ” అని విశ్వము: సాంద్రమద=ఘన మైనయహంకారమును, ఘన
మైనమదమును; అపహ=పోగొట్టెడి; శక్తిన్=సామర్థ్యముచేత. ఎవ్వనిమహేశ్వరత=ఎవ్వ
నిప్రభుత్వము, ఈశ్వరత్వము. పాసంగున్=ఒప్పునో. అతఁడు. జయశాలి=జయముచేత నొప్పు
నట్టివాఁడు. అహితసాలకీలి=శత్రువులను మ్రాఁకుల కగ్నిరూపుఁడు. అతిదీప్తినిర్ధూతహేళి=అధి
కప్రతాపముచేతఁ దిరస్కరింపఁబడినసూర్యుఁడుగలవాఁడు. అమరవిసరసన్నతనయకేళి=దేవ

తా సంఘము చేతఁ గొనియాడఁబడిననీతివిద్యావిహారము గలవాఁడు. అసమసుగుణవిజితభువ
నాళి=అసమానము లైన మంచిగుణముల చేత జయింపఁబడినలోకములు గలవాఁడు. శ్రీసింగ
వీరమాళి=శ్రీసింగభూపాలుండు. పొగడొందున్=పొగడ్తగాంచును.

ఇచట సింగభూపాలునందు ద్విజపోషణ, పరబలవిభేదన, కైరవకాండలుంటన, ఘ
నాఘనమదహరణములచే, దిగ్గజవిశేష, విషవైద్య, రవి, రుద్రులసామ్యము తోఁచుచున్నది.
కావున నుపమాలంకారధ్వని. గీతిలో శి శబ్దమునకుఁ బలుమా తావృత్తి యగుటవలనవృత్తీన్
నుప్రాసము.

చ. కరు లరిసంవృతాత్తకటకంబులు విష్ణునిబద్ధవిగ్రహుం

దురగవిభుండు కూర్మవరుఁ ♦ ఉద్ధతభూభృదుదీర్ఘమూర్తి భూ

ధరము అరాతికాండగణదారితగాత్రము లంచు మేదిన్ .

తరుణి వరించె సింగవసుధావరు నప్రతిమానవిక్రమున్ .

21

టీక. కరులు=దిగ్గజములు. అరిసంవృతాత్తకటకంబులు.—అరి=శత్రువులచేత, తుమ్మెద
లచేత; ఇచట రేఫలకారములకు, “శ్లో. డలయో రలయో శ్చైవ శసయో ర్భవయో స్తథావద
స్త్యేషాం హి సాధర్మ్య మలంకారవిదో జనాః” అని సావర్ణ్యము: సంవృత=వ్యాప్తములగు;
ఆత్త=తమయొక్క; కటకంబులు=పత్తనములుగలవి, గండస్థలములుగలవి. ఉరగవిభుండు=
ఆదిశేషుఁడు. విష్ణునిబద్ధవిగ్రహుండు.—విష్ణు=వ్యాపకునితోడను, నిబద్ధ=కూర్పఁబడిన; విగ్ర
హుండు=విరోధము గలవాఁడు, హరితోడఁగూర్పఁబడిన దేహము గలవాఁడు. కూర్మవరుఁ
డు=ఆదికూర్మంబు. ఉద్ధతభూభృదుదీర్ఘమూర్తి.—ఉద్ధత=గర్వించిన; భూభృత్=రాజుల
చేత; ఉదీర్ఘ=ఉబ్బిన; మూర్తి = శరీరముగలది, ఉద్ధతము లగుపర్వతములచే గొప్పదైన
మూర్తి గలది. భూధరములు=కులాచలములు. అరాతి కాండగణదారితగాత్రములు.—అరాతి=శ
త్రువులయొక్క; కాండ=బాణములయొక్క; గణ=సమూహముచేత; దారితగాత్రములు=భే
దింపఁబడిన శరీరములుగలవి; అర=వేగముచేత; అతి=అధికమానట్లుగా; కాండగణ=ఉదక స
మూహముచేత; దారితగాత్రములు=భేదింపఁబడిన దేహములు గలవి యని భావము. అంచున్=
ఇట్లనుచు. మేదిన్రమణి=భూకాంత. అప్రతిమానవిక్రమున్ = అసమాన మగుపరాక్రమము
గలవాఁడగు. సింగవసుధావరున్ = సింగభూపాలుని. వరించెన్=వరియించెను.

ఇందు, దిక్కరి ప్రభృతులయందు సామర్థ్యహీనత్వాదిదోషము లుండుటంజేసి యస
మానపరాక్రముఁడగుసింగభూపాలుని భూరమణి వరించె ననఁగా సర్వభూమిని సింగభూ
పాలుం డేలె నని భావము. శ్లేషసముత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము.

సీ. అరిపురభేదనా•యతదోర్బలస్ఫూర్తి, నతరాజవర్ధన•వితత కీర్తిఁ

గనదహీనాంగద•కలితబాహులీల, ఖండితాహితఘనా•ఘనవిహేల

సద్గణరక్షణ•క్షమచరణాసక్తిఁ, బటుచంద్రకోటిర•భానిషక్తిఁ

దతసర్వమంగళాం•చితగాత్రరుచిపాళి, నచలధర్మోన్నత•ప్రచయకేళిఁ

తే. ప్రకటదుర్గాధినాయక భావభూతి

వైరిదర్పకదాంబక వహ్ని హేతి

నవనిఁ బొగ డొందె సర్వజ్ఞఁ డనఁగ సింగ

ధరణిభృన్దాళి తీవ్రప్రతాపహేళి.

22

టీక. అరిపుర భేదనాయతదోర్బలస్ఫూర్తిఁ.—అరిపుర = శత్రుశరీరములయొక్క, త్రిపురములయొక్క యని యర్థాంతరము; భేదన = భేదించుటయందు; ఆయత=విపులమైన; దోర్బలస్ఫూర్తిఁ=భుజబలాతిశయము చేతను. నతరాజవర్ధనవితత కీర్తిఁ.—నత=ప్రణమిల్లిన; రాజ=నరపతులయొక్క; నతరాజ=వంగినచంద్రునియొక్క, బాలచంద్రునియొక్క యని యర్థాంతరము; వర్ధన=పోషణము చేత; వితత=విస్తీర్ణమగు; కీర్తిఁ=యశస్సు చేతను. కనదహీనాంగదకలితబాహులీలఁ.—కనత్=ప్రకాశించు చున్న; అహీన=అధిక మగు; అంగద=భుజకీర్తులతోడను, శివునిపక్షమందు ప్రకాశించుచున్న ఆదిశేషుఁడను భుజకీర్తులతోడ నని యర్థము; కలిత=కూడుకొన్న; బాహులీలఁ=భుజవిలాసము చేతను. ఖండితాహితఘనాఘనవిహేళఁ.—ఖండిత=ఖండింపఁబడిన; అహిత=శత్రువు లగు; ఘనాఘన=ఘాతుకులయొక్క, శత్రువైనగజాసురునియొక్కయని యర్థాంతరము; విహేళఁ = విశేషవిలాసము చేతను. సద్గణరక్షణక్షమచరణాసక్తిఁ.—సద్గణ=సత్పురుషసంఘముయొక్క; రక్షణ = పోషణమందు; క్షమ=సమర్థ మైన; చరణ=నడవడియందు; ఆసక్తిఁ=ప్రీతిచేతను, శివునిపక్షమందు శ్రేష్ఠమగుప్రమథగణముయొక్క. రక్షణమునందు సమర్థము లయినపాదములతోడి మిక్కిలి సంబంధముచేత నని యర్థము. పటుచంద్రకోటీరభానిషక్తిఁ.—పటు=సమర్థమైన; చంద్ర=హిరణ్మయ మగు; “కల్యాణమర్జునం భూరిగైరికం వసు చంద్రకం” అని యమరము: కోటీర=కీరీటముయొక్క, శీతాంశుఘటితమైన కీరీటముయొక్కయని యర్థాంతరము; భా=కాంతియొక్క; నిషక్తిఁ = సంబంధముచేతను. తతసర్వమంగళాంచితగాత్రరుచిపాలిఁ.—తత=విస్తృత మగు; సర్వమంగళ=సమస్తశుభములచేత; సర్వమంగళా=పార్వతిచేత; అంచిత=ఒప్పునట్టి; గాత్రరుచి = దేహకాంతులయొక్క; పాలిఁ = సమూహముచేతను. అచలధర్మన్నతప్రచయకేళిఁ.—అచలధర్మ=చెదరనిధర్మములయొక్క, మేరుధనువుయొక్క; ఉన్నతప్రచయ=అధికవృద్ధియందలి; కేళిఁ=క్రీడ చేతను. ప్రకటదుర్గాధినాయక భావభూతిఁ.—ప్రకట=వ్యక్త మగు; దుర్గాధినాయకభావ=దుర్గాధ్యక్షత్వముయొక్క, గౌరీవల్లభత్వముయొక్క; భూతిఁ=సంపద చేతను. వైరిదర్పకదాంబక వహ్ని హేతిఁ.—వైరి=శత్రువులయొక్క; దర్పక=గర్వమును; ద=ఖండించెడు; అంబక వహ్ని=బాణములనెడు నిప్పుయొక్క; హేతిఁ=జ్వాల చేతను; శివునిపక్షమందు: వైరి=శత్రువైన; దర్పక=మన్నధుని; ద=ఖండించెడు; అంబక వహ్ని హేతిఁ=నేత్రాగ్నియొక్క జ్వాలచేతను. తీవ్రప్రతాపహేళి = ఉగ్రప్రతాపముచేత సూర్యతుల్యుండైన; సింగధరణిభృన్దాళి=సింగభూపాలాగ్రణి. అవనిఁ=భూమియందు. సర్వజ్ఞఁ డనఁగఁ = ఈశ్వరుం డనఁగా, సర్వము దెలిసినవాఁ డనఁగా. పొగ డొందెఁ=పొగడ్త గాంచెను.

సింగభూపాలుండు విద్యావిశారదుం డై రసార్ణవసుధాకరాదిగ్రంథప్రణేత యై సర్వజ్ఞుం డనుబిరుదమును గాంచి యుండఁగా, నిచటఁ గవి, యరిపురభేదన, నతరాజవర్ధ, నాహీనాంగదకలన, గజాసురఖండనా, ద్యభిలజగదీశ్వరకార్యకరణముచే సర్వాంశములం దును నీశ్వరునిఁ బోలి సర్వజ్ఞుం డను తన్నామమును పొందె నని వర్ణించెను. ఇందు శిష్య రూపకాలంకారము.

తే. అర్థిసాత్కృతసురభి పరాళిసురభి
సుగుణవల్లీప్రకాండై కసురభి కీర్తి
జితసురభి శౌర్యసురభి నా సింగనృపతి
పరఁగ దద్వంశమును గాంచె సురభిసంజ్ఞ.

23

టీక. అర్థిసాత్కృతసురభి. — అర్థిసాత్కృత = యాచకాధీనముగాఁ జేయఁబడిన; సురభి = సువర్ణము గలవాఁడు. పరాళిసురభి = శత్రువుల నెడుతుమైదలకు సంపెఁగ యైనవాఁడు. సుగుణవల్లీప్రకాండై కసురభి. — సుగుణ = సద్గుణముల నెడు; వల్లీ = లతలయొక్క; ప్రకాండ = గుమరులకు; ఏక = ముఖ్యమైన; సురభి = వసంతుండైనవాఁడు. కీర్తిజితసురభి = కీర్తిచేత జయింపఁబడినకామధేనువు గలవాఁడు. శౌర్యసురభి = శౌర్యముచేత మనోజ్ఞుఁడైనవాఁడు; నా = అచునట్లుగా; సింగనృపతి = సింగభూపాలుండు; పరఁగ = ఒప్పఁగా; తద్వంశమును = ఆసింగభూపతివంశమును; సురభిసంజ్ఞ = సురభిఅనునామమును. కాంచె = పొందెను.

ఇట్టిసింగభూపాలుండుదయించుటచే వారివంశము సురభివంశ మనునభిఖ్యను పొందెనని తాత్పర్యము.

౩. ఆరాజదన్వయంబున, ధీరాగ్రణి పెద్దశౌరి దీప్తాసిమహా

స్సారాహతధారాహత, వీరాహితగోత్రుఁ డగుచు వెలసెన్ ధరణిన్. 24

టీక. ఆరాజదన్వయంబున = ఆప్రకాశించు చున్నసురభివంశమందు. ధీరాగ్రణి = ధైర్యవంతులయందు శ్రేష్ఠుం డగు. పెద్దశౌరి = పెద్దభూపాలుఁడు. దీప్తాసిమహాస్సారాహతధారాహతవీరాహితగోత్రుఁడు. — దీప్త = ప్రకాశించుచున్న; అసి = ఖడ్గముయొక్క; మహా = కాంతియొక్క; తేజస్సుచేత నని యర్థాంతరము; స్సార = అధికమై, మహాస్సార అనుపాతమందుతేజస్సారరూపమై యనియర్థము; అహత = అప్రతిహత మగు; ధారా = అలుఁగుచేత; హత = కొట్టఁబడిన; వీరాహిత = వీరు లగుశత్రువులయొక్క; గోత్రుఁ డగుచున్ = మలముల నెడు పర్వతములు గలవాఁ డగుచు. ధరణిన్ = భూమియందు. వెలసెన్ = ప్రకాశించెను.

ఇట్లపర్ణనియం దింద్రత్వము. “శ్లో. శమయ త్యరితేజోగ్నిం ధారయా త్వత్కృపాణికా” అనుచోట కృపాణికయందు మేఘత్వమువలె నర్థసిద్ధము. కావున నేకదేశవివర్తిరూపకము. “శ్లో. శ్రౌతా ఆర్థాశ్చ తే యస్మిన్నేకదేశవివర్తితత్” అని కావ్యప్రకాశమునందుఁ దల్లక్షణము.

సీ. ఏమాన్యనతిభీమభీమప్రతాపంబు, తాపంబు శాత్రవతతికిఁ గూర్చు
నేవీరుఘనసారహితకీర్తికాండంబు, కారడంబు నెల్లెడ నలమి పొల్చు

నేరమ్య నతిభూరిభూరినికాయంబు, కాయంబు నర్థుల కబ్బ జేయు
 నేరాజునుత్సాహాధీరాంతరంగంబు, రంగంబు నీతిన ర్తకికి నెన్న
 తే. నతఁడు ధృతిమంతుఁ డతిదాంతుఁ డమలకాంతుఁ
 డశ్వరేవంతుఁ డవితమహాదిశాంతుఁ
 డంగనాత్మాంబురుహభృంగదంగజితజ
 యంతుఁ డగు పెద్దవసుమతీకాంతుఁ డెనఁగు.

25

టీక. ఏమాన్యనతిభీమభీమప్రతాపంబు.—ఏమాన్య=ఏమాననీయునియొక్క; అతిభీ
 మ=శివునినతిక్రమించిన “వ్యోమకేశో భవో భీమః” అని యమరము: భీమ=భయంకర మగు;
 ప్రతాపంబు = తేజస్సు. శాత్రవతతికి = శత్రుసంఘమునకు. తాపంబు = సంతాపమును.
 కూర్పు = చేయునో. ఏవీరుఘనసారహితకీర్తికాండంబు.—ఏవీరు=ఏవీరునియొక్క; ఘనసార=
 కర్పూరముపగిది, కాదేని కర్పూరమునకు; హిత = హితమగు; కీర్తికాండంబు=కీర్తిసమూహ
 ము. కాండంబు = బ్రహ్మాండంబును. అలమి=ఆక్రమించి. పొల్పు = ఒప్పునో. ఏరమ్య
 నతిభూరిభూరినికాయంబు.—ఏరమ్య = ఏరమణీయునియొక్క; అతిభూరి = మిక్కిలిఅధిక
 మగు; భూరి=సువర్ణముయొక్క “భూరిప్రాజ్యసువర్ణయోః” అనివిశ్వము: నికాయంబు=సమూ
 హము. అర్థులకు = యాచకులకు. కాయంబు.—క=చిత్తములకు; ఆయంబు = శుభావహవిధిని
 సంతోషము ననుట “అయ శుభావహోవిధిః” అనియమరము. అబ్బజేయు = అండ
 జేయునో. ఏరాజు నుత్సాహాధీరాంతరంగంబు.—ఏరాజు=ఏరాజుయొక్క; ఉత్సాహ=ఉత్సా
 హవంతంబగు; అర్థులద్యచ్ః ధీర=ధైర్యవంతమగు; అంతరంగంబు=చిత్తము. నీతిన ర్తకికి =
 నీతియ నెడునటికి. ఎన్న = పరికింపఁగా. రంగంబు=నాట్యస్థలమో. అతఁడు. ధృతి
 మంతుఁడు=ధైర్యవంతుఁడు. అతిదాంతుఁడు = మిక్కిలి యింద్రియనిగ్రహము గలవాఁడు.
 అమలకాంతుఁడు=నిర్మలుఁడును మనోహరుఁడును, లేక నిర్మలులయందు మనోహరుఁడు. అశ్వ
 రేవంతుఁడు=అశ్వములయెడ రేవంతతుల్యుండు. అవితమహాదిశాంతుఁడు = పాలింపఁబడిన
 గొప్పదిగంతములుగలవాఁడు. అంగనాత్మాంబురుహభృంగదంగజితజయంతుఁడు.—అంగనా=
 స్త్రీలయొక్క; ఆత్మ=మనస్సనెడు; అంబురుహ=కమలమునకు; భృంగత్=తుమ్మెదవలెనాచ
 రించుచున్న ఇట “సర్వప్రాతిపదికేభ్యః క్విత్వా వక్తవ్యః” అని క్విప్రత్యయము. అంగ=
 దేహముచేత; జిత=జయింపఁబడిన; జయంతుఁడు=జయంతుఁడు గలవాఁడు. పెద్దవసుమతీ
 కాంతుఁడు=పెద్దరాజు. ఎనఁగు = అతిశయించును.

ఇందు తాపంబు తాపంబు లో నగువానియం దనేకవర్ణసముదాయము సామ్యమునొం
 దుటంబట్టి యమకము. ఏరాజునుత్సాహాధీరాంతరంగంబు రంగంబునీతిన ర్తకికి నెన్న ననువాక్య
 మందంతరంగమందు రంగత్వారోపము జేయుటంజేసి రూపకాలంకార భేదము.

క. రాజులలో శ్రీదాంబుద, రాజులలో నెంచఁగావిరాజులు బహువీ
 రాజులచే దానకలా, రాజులచే బెద్దనృపతిరహి బెద్ద యనన్.

26

టీక. పెద్దనృపతి = పెద్దభూపాలుడు. రాజులలో = దొరలలో. శ్రీదాంబుద రాజులలో = కుబేర మేఘ చంద్రులలో. ఎంచఁగా = గణింపఁగా. బహువీరాజులచే = పెక్కులగు; వీర = వీరులయొక్క; ఆజులచే = జగడంబులచేతను. దానకలారాజులచే = దానకల = వితరణవిద్యలయొక్క; రాజులచే = పరంపరలచేతను. రహి = ఒప్పిదముచే. పెద్దయన = అధికుఁ డనునట్లుగా. విరాజిలు = ప్రకాశించును.

పెద్దరాజు దొరలలో వీరాజులచేతను, కుబేర మేఘచంద్రులలో దానకలారాజులచేతను, పెద్దయనునట్లు విరాజిత నని తాత్పర్యము. యథాసంఖ్యాలంకారము. “యథాసంఖ్యంక్రమేనైవక్రమికాణాం సమన్వయః” అని తల్లక్షణము.

తే. అతనిసతి వల్లభాంబ నా ♦ నలరుఁ గన్న
యిల్లు తనమన్నయిల్లు భాసిల్ల నగుచుఁ
గన్నయిల్ పల్చఁ జేయుచు ♦ మన్నయిల్ మ
హాపకీర్తియుక్తముఁ జేయు ♦ నబ్జపాణి.

27

టీక. అతనిసతి = ఆ పెద్దనృపాలుని భార్య. కన్నయిల్లు = తనపుట్టినయిల్లు. తనమన్నయిల్లు = తనయత్తగారిల్లు. భాసిల్ల = ప్రకాశించుచుండఁగా. కన్నయిల్పల్చఁ జేయుచు = పుట్టినయింటిని పలుచఁదనమునొందినదానిఁగా చేయుచు, ననగా లఘువైనదానిఁగా చేయుచు. మన్నయిల్ మహాపకీర్తియుక్తముఁ జేయునబ్జపాణి. — మన్నయిల్ = అత్తయింటిని; మహాపకీర్తి = గొప్పయపయశస్సుతో; యుక్తము = కూడినదానిఁగా; చేయునబ్జపాణి = చేయుచున్న లక్ష్మీదేవిని. నగుచు = పరిహసించుచు. వల్లభాంబ నా = వల్లభాంబ యనుపేర; అలరు = ఒప్పును.

వల్లభాంబ లక్ష్మీదేవివలెఁ బుట్టినంటిని లఘువుగాను, అత్తగారియింటిని మహాపకీర్తిగలదానిగాను, జేయక పుట్టినయిల్లున త్తగారియిల్లును, దనసద్వృత్తులచే భాషిల్లునట్లు చేసె నని తాత్పర్యము. లక్ష్మీదేవియొక్క పుట్టినయిల్లు గుసముద్రము జలరూపము గావున పలుచగానున్నదనియు మన్నయిల్లుగుపద్దము, మహాపకీర్తియనఁగా గొప్పయుదకముతోఁగూడిన బురద, దానితోఁగూడియున్నదనియు భావము. “కీర్తి ర్యశసి కర్దమే” అనివిశ్వము. అపశబ్దము, “ఋక్పూర్బూఃపథామానక్షే” అనుపాణిని సూత్రముచేటచ్చిత్రయముచేయఁగా మహాపయని యకారాంత మైనదని తెలియునది. కాదేని “అపాం సయాహ ఆపమ్” అనఁగా నీటిసయాహము ఆపగా అనుశబ్దంబునందుంబోలె గ్రహించునది.

క. ఆకాంతయందుఁ బెద్ద, ట్టాకాంతుఁడు గాంచె మల్లశౌరిని విలస

న్నాకాంతరమాకాంతర, సాకాంతరమావిశేషు ♦ సజ్జనపోషున్.

28

టీక. ఆకాంతయందు = అవల్లభాంబయందు. పెద్దట్టాకాంతుఁడు = పెద్దవసుమతీకుడు. విలసన్నాకాంతరమాకాంతర సాకాంతరమావిశేషు. — విలసత్ = ఒప్పుచున్న; నాక = పాపరహితమగు; “అకం పాపేచ దుఃఖేచ” అని విశ్వము. అంతర = హృదయమందలి;

మాకాంతరస=విష్ణుభక్తిచేతను; ఆకాంత=ఓప్పునట్టి; రమా=సంపదయొక్క, కాదేని విష్ణుభక్తియొక్క మనోజ్ఞ సంపదయొక్క, అధికమగు విష్ణుభక్తియొక్కయనుట “శృంగారాదౌ విషేవీర్యే ద్రవే రాగే” అనియనుటచే రసశబ్దము రాగమందుఁ బ్రయోగింపఁబడినది ఆరాగము భక్తిరూప మగునని భావము: విశేషుక్ = అతిశయముగలవానిని. సజ్జనపోషుక్ = విద్యతోషకుని. మల్లశౌరిక్ = మల్లరాయని. కాంచెక్ = కనెను. యమకాలంకారము.

సీ. తనకలావిభవంబు ♦ తనకలావిభవంబు, కరణి సుదృఙ్ఘాతి ♦ వఱలఁ జేయఁ
దన దానమహిమంబు ♦ తన దానమహిమంబు, గతిని బ్రత్యర్థిసంఘములఁ బెం
దన సుమనోవృత్తి ర తన సుమనోవృత్తి, లీల సదాసవ హేలఁ గూర్చఁ [ప్ర
దన మహామిత్రాళి ♦ తన మహామిత్రాళి, పగిది నానావనీభరణ మూనఁ
తే. దనరు విషమాద్రిజిహ్వాగ ♦ స్తబ్ధరోమ
మత్తమాతంగకఠినకూర్మప్రసంగ
విరసవసుధావధూభోగ ♦ పరవిహార
శాలిభుజకేళి మల్లభూపాలమాళి.

29

టీక. తనకలావిభవంబు=తనవిద్యలయొక్క వైభవంబు. తనకలావిభవంబుకరణిక్ = తన దేహకాంతులయొక్క విభవంబుభంగి. సుదృఙ్ఘాతిక్ = విద్యత్సంఘమును, దేహకాంతి పరమైనపుడు, స్త్రీసంఘమును. వఱలఁ జేయక్ = ప్రకాశింపఁ జేయుచుండఁగా. తనదానమహిమంబు=తనత్యాగముయొక్క గొప్పదనము. తన దానమహిమంబుగతిని=తనయొక్కచేదనమహిమంబువలె. ప్రత్యర్థిసంఘములక్.-ప్రత్యర్థి=ప్రతియాచకులయొక్క, వైరులయొక్క; సంఘములక్ = సమూహములను. పెంపక్ = పోషింపఁగా, సంహరింపఁగా. తనసుమనోవృత్తి=తనమంచిమనోవృత్తి. తనసుమనోవృత్తిలీలక్ = తనపండితవృత్తికరణి. సదాసవహేలక్.-సత్ = సత్పురుషులయొక్క; ఆసవ = ప్రాణసంఘమునకు, అసువులు అనఁగాఁ బ్రాణములు, వానిసంఘము ఆసవమనఁబడును, సమూహార్థమందు అణ్విత్వము; హేలక్ = విలాసమును; సదా = ఎల్లపుడు; సవ = యజ్ఞములయందలి; హేలక్ = క్రీడను. కూర్చక్ = ఘటిల్లఁజేయఁగా. తనమహామిత్రాళి=తనయొక్క అధికులైనమిత్రులయొక్కగుంపు. తనమహామిత్రాళిపగిదిక్.-తన=తనయొక్క; మహత్ = అధికులైన; అమిత్ర = శత్రువులయొక్క; ఆళిపగిదిక్ = గుంపురీతి. నానావనీభరణము.-నానా=అనేకప్రకారమగు; అవనీభరణము=భూభరణమును; శత్రుపరమైనపుడు, వనీ=అరణ్యములయొక్క; భరణము. ఊనక్ = వహింపఁగా. విషమాద్రి జిహ్వాగ స్తబ్ధరోమ మత్తమాతంగ కఠినకూర్మప్రసంగవిరసవసుధావధూభోగ పరవిహార శాలిభుజకేళి.-విషమాద్రి=అసహ్యములగుపర్వతములయొక్కయు, విషమసంఖ్య అనఁగా సత్తసంఖ్య గలకులాచలములయొక్కయనుట; జిహ్వాగ = కౌటిల్యమునందిన శేషునియొక్కయు, జిహ్వానునది భావప్రధాననిర్దేశము; పక్రస్వభావముగానడచు శేషునియొక్కయనుట “జిహ్వాః కుటిలవక్రయోః” అనివిశ్వము: స్తబ్ధరోమ=నిక్కినవెండ్రుకలు గల అనఁగాఁ గురూపి యైన ఆదివరాహముయొక్కయు, వరాహమునకు రోమములు నిగుడుకొనియుండుట సహజమని భావము; మత్తమాతంగ = మత్తుగొన్ననీచ

జాతివాండ్రయొక్కయు, మదించినదిగ్గజములయొక్కయు; కఠినకూర్మ = కఠోర చిత్తుడగు నాదికూర్మమూర్తియొక్కయు, కూర్మములకు దేహము కఠినముగా నుండును గాన కఠోర దేహుడగు కూర్మమూర్తియొక్క యని భావము; ప్రసంగ = ప్రకృష్టమగు సంబంధమందు; విరస = పరాజ్ఞుభియగు; వసుధావధూ = భూకాంతయొక్క; భోగ = సుఖవిషయకమైన; పరవిహార = ఉత్కృష్టక్రీడల చేత; శాలి = ఒప్పుచుండెడు; భుజ = బాహువులయొక్క; కేళి = విలాసముగలవాడగు. మల్లభూపాలమాళి = మల్లభూపాలాగణి. తనరుక్ = ఒప్పును.

సాధారణధర్మము సుదృఙ్ఘాతి వఱలఁ జేయుట మొదలగునది. “శ్లో॥ సకలకలం పురమేత జ్ఞాతం సమ్ప్రీతి సుధాంశుబిమ్బ మివ” అనుస్థలమందుబలె నర్థకృతము గాక శ్లేషకృతమై శాబ్దమైనది గాన, ఇందుఁ దనకలావిభవంబు తనకలావిభవంబుకరణి లో నగువానియందుపమాలంకారము శబ్దాలంకారములొక జేర్పఁదగినది. ఇందుకుఁ బ్రమాణము కావ్యప్రకాశమునందు “శ్లో॥ స్ఫుట మర్థాలజ్ఞానా వేతా వుపమాసముచ్చయకా కింతుఁ|ఆశిత్యశబ్దమాత్రం సాధర్మ్యమిహాపి సమ్భవతః” అనియున్నది. నానావనీభరణమనుచోట శబ్దశ్లేషము. వసుధావధూవైరస్యమునుగూర్చి కులాచలాదులయందుఁ గలవిషమత్వాదులును దాదృశవసుధావధూభోగమును గూర్చి సుదృఙ్ఘాతిని వఱలఁజేయుట మొదలగునవియుఁ గారణములు గాన పదార్థవాక్యార్థహేతుక కావ్యలింగాలంకారములును యథాసంఖ్యముగా సంభవించును. “సమర్థనీయ స్యార్థస్య కావ్యలింగం సమర్థనమ్” అని తల్లక్షణంబు. విషమాద్రీత్యాదిస్థలముల శ్లేషోత్థాపితవ్యతిరేకము. తనకలావిభవంబు తనకలావిభవంబు మొదలగువానియందు యమకాలంకారము వ్యక్తము.

మ. అరిచక్రిధ్వజఖండనప్రబలబాహూభూతి దుశ్శాసనా

తిరయోన్మూలనపాండితీమహిమచే • దీవ్యన్తహాభీమనర

గరకౌతూహలవృత్తి మించె లలనా • కంజాతబాణుండు మ

ల్లరసేంద్రుండు నిజాసిశంబదళితే • లాభృన్తహాపక్షుఁ డై.

30

టీక. లలనాకంజాతబాణుండు = స్త్రీలకు మదనప్రాయుం డగు. మల్లర సేంద్రుండు = మల్లభూపాలుండు, ఇంద్రుండునుటచేత దేవేంద్రవిషయక మగునర్థాంతరము తోచుచున్నది. నిజాసిశంబదళితేలాభృన్తహాపక్షుఁ డై. - నిజ = స్వకీయమగు; అసిశంబ = వజ్రాయుధతుల్యమగు ఖడ్గముచేత, ఖడ్గ మగువజ్రాయుధముచేత నని యింద్రపరమైనయర్థము; దళిత = ఖండింపఁబడిన; ఇలాభృత్ = రాజులయొక్క, పర్వతములయొక్క; మహాపక్షుఁ డై = అధికమైన నైన్యముగలవాఁ డై, పర్వతపరమైనపుడు గొప్ప తెుక్కలుగలవాఁడై యని యర్థము “పక్షు స్సహాయే గరుతి” అని విశ్వము. అరిచక్రిధ్వజఖండన ప్రబలబాహూభూతిదుశ్శాసనాతిరయోన్మూలనపాండితీ మహిమచేత్. - అరి = శత్రువులయొక్క; చక్రి = రథములయొక్కయు; ధ్వజ = తెుక్కములయొక్కయు; ఖండన = తునుముటయందు; ప్రబల = బలిష్ఠము లగు; బాహు = భుజములయొక్క; భూతి = సంపదయొక్కయు; దుశ్శాసన = దుర్మార్గులయొక్క; అతిరయ = అధిక వేగముయొక్క; ఉన్మూలనపాండితీ = నాశవిషయకమైనపాండిత్యముయొక్కయు; మహిమచేత్ = మహిమచేతను.

దీవ్యస్తహాభీమ సంగరకౌతూహలవృత్తిః.— దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; మహాభీమ = మిక్కిలిభయంకరమగు; సంగర=యుద్ధమందు; కౌతూహలవృత్తిః=సంతోషవృత్తిచేతను. ఇటు మహాభీమ యనుచోట భీమసేనవిషయాద్ధాంతర మగును గాన తత్పరమైనపుడు అరి=శత్రువగు; చక్రిధ్వజ=సర్పధ్వజుడగు దుర్యోధనునియొక్క; ఖండన=తునుముటయందు; ప్రబల=ప్రబలమగు; బాహాభూతి=భుజసంపదయొక్కయు; దుశ్శాసన = దుశ్శాసనునియొక్కయు; అతిరయోన్మూలనపాండితీ = అధికవేగముయొక్క నాశముసేయుటయందలి పాండిత్యముయొక్కయు; మహిమచేత్=మహిమచేతను. దీవ్యత్=ప్రకాశించుచున్న; మహత్=అధికమైన; భీమ=భీమసేనునియొక్క; సంగర=యుద్ధమువంటియుద్ధమునందు; కౌతూహలవృత్తిః=కౌతుకవృత్తిచేత. మించెత్=అతిశయించెను.

ఇందు భీష్మేంద్రాదిశబ్దశక్తిప్రస్తుతార్థపరముగా సంయోగాదులచే నియంత్రితంబైనను వ్యంజనావృత్తిచేత నప్రస్తుతభీమసేనపాకశాసనాద్యర్థములు బోధితము లగుచుండుటచే ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కౌపమ్యము ధ్వనితమగును గాన వ్యంగ్యోపమగాఁ దెలియవలయు. మతాంతరమున ప్రకృతాప్రకృతగోచరశ్లేషాలంకారము నగును. అసిశంబ యనుచోట రూపకము. “శతకోటి స్వీరుశ్శమ్భో దమ్భోళి రశనిర్ద్వయోః” అని యమరము.

సీ. తా నెంతపుణ్యజనీనుఁ డైనఁ దనధ, నంబు సూడ మహావరంబ కాదె
తా నెంతరా జైనఁ దనవసుస్పర్శనా, డంబరం బెంచ జడంబ కాదె
తా నెంతవారికిఁదా పైనఁ దనజీవ, నంబు సంప్రాప్తపంకంబ కాదె
తా నెంతఘనవృత్తిఁ దాల్చి మిన్నందిన, విపుల మాతనయీగిఁ విషమ కాదె
తే. యనుచు రారాజు రేరాజుఁ నబ్ధిరాజు
నంబుదంబును నీరసించుఁ ననఘదాన
మహిమ నాహిమగిరిసేతుఁమహితకీర్తి
పాళి సుగుణాళి మల్లభూపాలమాళి.

31

టీ. ఆహిమగిరిసేతుమహితకీర్తిపాళి.—ఆహిమగిరిసేతు=ఆసేతుహిమాచలపర్యంతము; మహిత=ఓప్పుచున్న; కీర్తిపాళి=యశస్సమాహముగలవాఁడు. సుగుణాళి=శ్రేష్ఠమయినగుణముల సమాహముగలవాఁడు. మల్లభూపాలమాళి=మల్లభూపాలశ్రేష్ఠుండు. రారాజుఁ=కుబేరుని. రేరాజుఁ=చంద్రుని. అబ్ధిరాజుఁ=క్షీరసముద్రమును. అంబుదంబును=మేఘమును. తానెంతపుణ్యజనీనుఁడైనఁ = తానెంతపుణ్యాత్ములకు హితముఁజేయువాఁడైనను, పుణ్యజనులనఁగా యత్తులు నగుదురు గాన యత్తులకు హితముఁ జేయువాఁడైనను అని యర్థాంతరము. తనధనంబు=తనయొక్కవీరము. చూడఁ=విచారింపఁగా. మహావరంబ.—మహత్=మిక్కిలి; అవరంబ=నికృష్టమైనదే; మహత్=అధికమైన; వరంబ=వరమనునిధిరూపమైనదె. కాదె=కదా. “వరశ్చ నిధయోనవ” అని అమరము. తానెంతరాజైనఁ=తానెంతదొరయైనను, తానెంతచంద్రుఁడైనను. తనవసుస్పర్శనాడంబరంబు.—తనవసు=తనద్రవ్యముయొక్క; స్పర్శన=వితరణముయొ

క్క; ఆడంబరంబు=అతిశయము; ఎంచ్=విచారింపఁగా; జడంబ కాదె=జాడ్యసంపాదక మే
కదా. చంద్రునియొక్కవసువులు అనఁగా కిరణములయొక్క స్పర్శన, తిశయము జడంబనఁ
గా జలమయమైనది, చల్లనిదనుట, కార్యకారణములకు నభేదము నవలంబించి యిట్లు వ్యపడే
శము నేయఁబడియె. “వసుర్తయూఖాగ్నిధరాధిశేషుయోక్త్రేలకే స్యాద్వసుహటకేపి వృద్ధౌ
వధాశ్వీనధశేషురత్నే” విశ్వప్రకాశిక. “స్పర్శనో మారుతే పుంసి దానేతు స్పర్శన మ్మతమ్”
అని విశ్వము. తా నెంతవారికిఁ=తా నెంతదొడ్డవారలకు, ఎంతయుదకములకు. దాపైనఁ=ఆ
ధారమైనను. తనజీవనంబు=తనబ్రతుకు, ఉదకము “జీవనం భువనం వనమ్” అని యమరము.
సంప్రాప్తపంకంబు=సంప్రాప్త మగుపాపముకలది. బురుదగలది. కాదె. “పజ్కంపాపేచ
కర్దమే” అని విశ్వము. తా నెంతఘనవృత్తిఁ=తాను ఎంతఘనమైనవృత్తిని, ఎంతమేఘ
వృత్తిని. తాల్చి=ఐహించి. మిన్నందినఁ=అతిశయించినను, ఆకాశ మందినను. విపుల మాతన
య్యాగి=అధికమగుతనత్యాగము. విషమ=గరళమె, జలమె; “జీవనీయం కుశం విషమ్” అని
అమరము: కాదె. అనుచుఁ=ఇట్లనుచు. అనఘదానమహిమఁ=నిర్దోష మగుదానాతిశయ
ముచేత; నిరసించుఁ=నిరాకరించును.

ఇందు నాలుగుచరణములయందుఁ జెప్పినయర్థము వరుసగా గీతీయం దున్న రారాజు రే
రాజు అర్ధిరాజు అంబుదము వీనితో నన్వయించుటచే యథాసంఖ్యాలంకారము. ఉపమానభూత
కుబేరాది త్యాగములయందుదోషోద్భావనము చేసియుపమేయమల్లనృపాలత్యాగమందు నిర్దో
షత్వరూపవిశేషముచెప్పటచే శ్లేషోత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము, యథాసంఖ్యమునకు వ్యతి
రేకమునకును బరస్పరనైరపేక్ష్యమువలన సంస్పృష్టి.

మ. అలమల్లక్షీతిభృద్వతంసము సపఃతూభిఖ్యః జెన్నెంది రాఁ
జలముల్ మాని ప్రతీపవార్ధిరశనాఃజానీంద్రు లొక్కుమ్మడిం
గలితోద్యచ్ఛతకోటిసాధనబలఃఖ్యాతుల్ దిగం ద్రోచి స్వ
స్థలసౌఖ్యంబులు గోర కందిరి వనఃస్థానస్థితిం జిత్రతన్.

32

టీ. అలమల్లక్షీతిభృద్వతంసము=అమల్ల భూపాలాగ్రణి, పర్వతశ్రేష్ఠము అని అర్థాంత
రముతోఁచుచున్నది. సపఃతూభిఖ్యః=పక్షముతోఁగూడినది సపక్షము, పక్షమనఁగా విరోధ
మును పత్రిమును “పక్ష స్సహాయే గరుతి విరోధే బలమిత్రయోః” అని హలాయుధము: శత్రు
వనెడు పేరిచేతను, పర్వతపరమైనపుడు తెక్కలుగల దనుప్రసిద్ధిచేతను. చెన్నెంది=ఓప్పి.
రాఁ=రాఁగా. ప్రతీపవార్ధిరశనాజానీంద్రులు.-ప్రతీప=శత్రువు లగు; వార్ధిరశనాజానీంద్రులు=
రాజశ్రేష్ఠులు, వార్ధిరశనాజాని యనుచోట “వార్ధిరశనా జాయా యేషాం తే” అని విగ్రహము
చేసినపుడు “జాయాయానిజ్” అనుసూత్రముచేత నిజాదేశము: ఇచటనింద్రులుఅనుపదముచేత
నేవేంద్రరూపార్థాంతరము దోఁచుచున్నది. చలముల్=మాత్సర్యములను. మాని=వదలి. ఒ
క్కుమ్మడిఁ=ఒకమొత్తముగా. కలితోద్యచ్ఛతకోటిసాధనబలఃఖ్యాతుల్.-కలిత=సంబంధించి
యున్నట్టి; ఉద్యత్=నన్నద్ధమగుచున్న; శతకోటి=శతకోటి సంఖ్యాకమయిన, ఇంద్రపరమైన
పుడు వజ్రమనెడు అనియర్థము; సాధన=యుద్ధసాధనములుగల; బల=సైన్యములుగలవారను,

పరాక్రమముగలవారను అని ఇంద్రపరమైనయర్థము; భ్యాతుల్ = యశస్సులను. దిగం ద్రోచి = దిగువబడవైచి. స్వస్థలసౌఖ్యంబులు = తమయునికిపట్టునందలిసౌఖ్యములను, స్వర్గస్థలసౌఖ్యములనని యింద్రపరమైనయర్థము. కోరక = ఆశింపక. వనస్థానస్థితిఁ = వనస్థలనివాసమును. చిత్రతఁ = ఆశ్చర్య మగునట్లుగా. అందిరి = పొందిరి.

సపక్ష మైనయొకపర్వతము రాఁగా నింద్రులు వజ్రముఁ బడవైచి స్వర్గమునువదలి వనములకుఁ బోవుట చిత్రము. మల్లభూపతి యుద్ధమునకు బయలుదేటి రాఁగా శత్రురాజు లందఱుఁ దమనివాసములం గలసర్వవిధసౌఖ్యములను సమస్తపరివారమును వదలి యడవులపాలై రని భావము. దీనివలన వర్ణ్యుఁడు లోకోత్తరవీరుం డని వ్యంగ్యంబు. స్వస్థలసౌఖ్య మనుచోట నింద్రపరమైనపుడు “స్వర్” అనుశబ్దములోని రేఫమునకు “ఖరవసానయోర్విసర్జనీయః” అనుసూత్రముచే రేఫమునకు విసర్గము వచ్చి “ఖర్పరే శరి వా విసర్గలోపో వక్తవ్యః” అను వార్తకముచే విసర్గమునకు లోపము వచ్చిన దని యెఱుంగునది.

క. ఆమల్లనృపతి చెన్నాం, బౌమానినియందుఁ గాంచె • మల్లక్షీతిపుఁ
ప్రౌమగవీసోమగవీ, రామగవీశాచ్ఛకీర్తి • రాజన్మూర్తిన్.

33

టీ. ఆమల్లనృపతి = ఆమల్లభూపాలుఁడు. చెన్నాంబౌమానినియందుఁ = చెన్నాంబిక యందు. ప్రౌమగవీసోమగవీరామగవీశాచ్ఛకీర్తిఁ. - ప్రౌమగవీ = కామధేనువువలె; సోమగవీ = చంద్రకిరణమువలె; రామ = బలరామునివలె; గో = వజ్రాయుధమువలె నని కాని సరస్వతి వలె నని కాని; ఈశ = శివునివలె; అచ్ఛ = స్వచ్ఛమగు; కీర్తిఁ = యశస్సుగలవాఁడును. రాజన్మూర్తిఁ = ప్రకాశించు చున్న శరీరముగలవాఁడును, అగు. మల్లక్షీతిపుఁ = మల్లభూపాలుని. కాంచెఁ = కనెను. ప్రౌమగవీసోమగవీ యనుచోటుల గోశబ్దముమీఁద సమాసాంతటచ్చ్ర త్యయము వచ్చి జీప్సృత్యయము రాఁగా గవీ యనురూపము సిద్ధించినది. గవీశ యనుచోట “గౌశ్చ ఈశశ్చ” యనుద్వంద్వసమాసమందు అవాదేశము వచ్చి గవీశ యని రూప మైనది.

నీ. తనయశశ్చద్భజీవనజాతమునకుఁ దో, యదపథంబు మధుప్రియంబు గాఁగఁ
దనకలాదంభన • ర్తకికి వేలాగోత్ర, పరివృతాచల చాగుఁఖురళి గాఁగఁ
దనప్రతాపవ్యాజ • దావవహ్నికీ దార, కాసంతతుల్ స్ఫులింగములు గాఁగఁ
దనధర్మకై తప • ధారాశవల్లికిఁ, గాంచనాచల ముప • ఘ్నంబు గాఁగఁ

తే. దనమహూదారతోపధి • వనదతతికిఁ

గాండరుహజాండకోటు ల • ఖండకరక

కాండములు గాఁగ బింకోలు • గండబిరుద

కాంతుఁ డిల నేలె మల్లభూ • కాంతుఁ డెలమి.

34

టీ. తనయశశ్చద్భజీవనజాతమునకుఁ. - తన = తనయొక్క; యశః = కీర్తియ నెడు; చద్భ = నెపముగల; జీవనజాతమునకుఁ = పుండరీకమునకు “జీవనం భువనం వనమ్” అని అమర

ము. తోయదపథంబు. - తోయద = మేఘములయొక్క; పథంబు = మార్గమగునాకాశము. మధుప్రియంబు = తుష్టేద. కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తనకలాదంభనర్తకికఁ. - తన = తనయొక్క; కలా = విద్యయనెడు; దంభ = వ్యాజముగల; నర్తకికఁ = నటికి. వేలాగోత్రపరివృతాచల. - వేలాగోత్ర = లోకాలోకపర్వతముచేత; పరివృత = పరివేష్టింపఁబడిన; అచల = భూమి. చారుఖురళి కాఁగఁ = మనోహరమగుగరిడియగుచుండఁగా. తనప్రతాపవ్యాజదావవహ్నికఁ. - తనప్రతాప = తనయొక్క ప్రతాపమనెడు; వ్యాజ = కపటముగల; దావవహ్నికఁ = దావానలమునకు. తారకాసంతతుల్ = నక్షత్రసమూహములు. స్ఫులింగములు = మిడుగులు. కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తనధర్మకైతవధారాశవల్లికఁ. - తనధర్మ = తనయొక్కధర్మమనెడు; కైతవ = దంభముగల; ధారాశ = రూఢమైన; వల్లికఁ = లతకు. కాంచనాచలము = మేరుపర్వతము. ఉపఘ్నంబు = అంతికాశ్రయము, అనఁగా తీగవాటుటకు సమీపమునఁ బాఁతినకొయ్యవంటిది “స్యాదుపఘ్నాన్తికాశ్రయే” అని యమరము. కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తనమహోదారతోపధివనదతతికఁ. - తన = తనయొక్క; మహోదారతా = ఉత్కృష్టదాతృత్వమనెడు; ఉపధి = నెపముగల; వనదతతికఁ = మేఘసంఘమునకు. కాండరుహజాండకోటులు. - కాండరుహ = కమలమందు “కాణ్డోస్త్రీ దణ్డబాణార్వవర్గా వసరవారిషు” అని యమరము. జ = పుట్టిన, బ్రహ్మదేవుని సంబంధులైన; అండకోటులు = బ్రహ్మాండకోటులనుట. అఖండకరకకాండములు కాఁగఁ = అఖండములగువర్షోపలములు కాఁగా. “వర్షోపలస్తు కరకః” అని యమరము. బింకోలుగండబిరుదకాంతుఁడు = బింకోలుగండ యనుబిరుదముచేత మనోహరుఁడు. మల్లభూపాలుఁడు = మల్లభూపతి. ఇలకఁ = భూమిని. ఎలమికఁ = సంతోషముతో. ఏలెకఁ = పాలించెను.

మల్లభూపతికీర్తి బ్రహ్మాండ మావరించిన దనియు, విద్యావిభవము లోకాలోకపర్వతమునకు లోనగుసప్తద్వీపములు వ్యాపించిన దనియు, ప్రతాపాగ్ని మిన్నంది మించుచున్న దనియు, ధర్మము మేరుపర్వతముదాక వ్యాపించిన దనియు, త్యాగము బ్రహ్మాండకోటుల నతిక్రమించి ప్రసరించినదనియు భావము.

ఇందత్యుక్త్యలంకారము “శ్లో || అత్యుక్తి రద్భుతాతథ్యశౌర్యాదార్యాదివర్ణనమ్” అని లక్షణము. తోయదపథ వేలాగోత్ర పరివృతాచలా తారకాసంతతి కాంచనాచల బ్రహ్మాండములను, మధుప్రియత్వ ఖురళిత్వ స్ఫులింగ త్వోపఘ్నత్వ కరకత్వ రూపముగ రూపించుటచే రూపకాలంకారము. యశశ్చద్వ కలాదంభ ప్రతాపవ్యాజ ధర్మ కైతవ మహోదారతోపధి యను స్థలములయందుఁ గైతవార్ధకపదములచే యశఃప్రభృతుల నిహ్నపవ్యక్తి యగుటంజేసి కైతవాపహ్నుత్యలంకారము. “కైతవాపహ్నుతి ర్వ్యక్తా వ్యాజాద్యై ర్నిహ్నుతేః పదైః” అని లక్షణము.

మ. అరు దై మల్లధరాధినాయకసముద్యద్భూరిధారాధరం

బరిరాడాశుగభేదశక్తిః బటుమిత్రాలోకమోదప్రదో

త్తరలీలావిభవాప్తి శత్రువనితాతాపాస్పదస్ఫూర్తిచే
ధరఁ దార్చుం బరవాహినీవితతికుద్భ్రాజత్కబంధాధ్యతన్.

35

టీ. ఇచట మల్లభూపతిఖడ్గమును వర్ణింపఁగా మేఘపర మైనయర్థాంతరము దోచుచున్నది. మల్లధరాధినాయక సముద్యద్భూరిధారాధరంబు. — మల్లధరాధినాయక = మల్లభూపాలునియొక్క; సముద్యత్ = పైకిలేచిన; భూరి = సువర్ణమయ మగు “ భూరి ప్రాజ్యసువర్ణయోః ” అని విశ్వముః ధారాధరంబు = ఖడ్గము; మేఘమని యర్థాంతరము “ ధారాధరస్తోయధరే కృపాణే ” అని విశ్వము. అరిరాడాశుగభేదశక్తిఁ. — అరిరాట్ = శత్రురాజులయొక్క; ఆశుగ = బాణములయొక్క, శత్రుశ్రేష్ఠమైనవాయువుయొక్క; ఇచట వాయువు మేఘమునకు శత్రు వనుట. “ శ్లో. ఉల్లాస్య కాలకరవాలమహామ్బువాహం దేవేనయేనజరతోర్జితగర్జితేన | నిర్వాపిత స్సకలఏవ రణేరిపూణాం ధారాజలై స్త్రిజగతిజ్వలితః ప్రతాపః ” అనుదానిలోఁ బర్జన్యఁడు దావానలమునకు శత్రు వను ప్రమాణము కావ్యదర్పణమందు వ్రాసినరీతిగఁ దెలియునది. భేద = భంగపఱచుటయందు; శక్తిఁ = సామర్థ్యముచేతను. పటుమిత్రాలోకమోదప్రదోత్తరలీలావిభవాప్తిఁ. — పటు = సమర్థమగు; మిత్రాలోక = మిత్రులయొక్క చూపులకు, సూర్యతేజస్సునకు; మోదప్రద = సంతోషకరమగు; ఉత్తర = లోకోత్తరమైన; లీలావిభవ = విలాసాతిశయముయొక్క; ఆప్తిఁ = ప్రాప్తిచేత. శత్రువనితాతాపాస్పదస్ఫూర్తిచేఁ. — శత్రువనితా = శత్రుస్త్రీలయొక్క; తాప = సంతాపమునకు, వేడిమికి; ఆస్పద = ఆధార మగు; స్ఫూర్తిచేఁ = ప్రకాశముచేతను. అరుదై = ఆశ్చర్యకర మై. ధరఁ = భూమియందు. పరవాహినీవితతికిఁ. — పరవాహినీ = శత్రుసైన్యములయొక్క, గొప్పనదులయొక్క; వితతికిఁ = గుంపునకు. ఉద్భ్రాజత్కబంధాధ్యతన్. — ఉద్భ్రాజత్ = మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న; కబంధ = మొండిములచేత, ఉదకములచేత; ఆధ్యతన్ = పూర్ణతను. తార్చున్ = కలిగించును.

మేఘమునకు స్వభావముగ వాయువుచేతఁ గొట్టఁబడుటయు సూర్యతేజస్సున కప్రకాశకంబుగ నుండుటయుఁ దాపశాంతిఁ జేయుటయుఁ గలిగియుండఁగా దానికి విపరీతముగ నాశుగభేదనము, మిత్రాలోకమోదప్రదత్వము, తాపకరణము, నాశ్చర్యకరమని యాశయము.

మల్లభూపతి ఖడ్గముచేత శత్రుల బాణపరంపరల నడఁచి వారిని సేనలతోఁ గూడ బీనుఁగుఁబెంటలు గావించి వారివనితలకు సంతాపమును గూర్చి మిత్రులకు నేత్రోత్సవము గావించెనని భావము. ఇట ఖడ్గమునందు వారిదసామ్యము వ్యజ్యమాన మగును. కావున వ్యంగ్యోపమ.

సీ. రాజచంద్రులు గాని • రాజచంద్రులు గారు
తర మూన్ప నరిదాన • దానపటిమ,
నచ తేశ్వరులు గాని • యచ లేశ్వరులు గారు
సరి సేయ ధృతినంగ • నంగరముల,

నినకుమారులు గాని యినకుమారులు గారు

కదియింప రుచికాండకాండకలన,

గోపాత్మజులు గాని గోపాత్మజులు గారు

పాటి వాగనుభావభావగరిమ,

తే. ననుచు జగ మెన్నఁ బొగడొందుహారిమండ

లాగ్రఖండితరిపుమండలప్రవీర

కాండనిర్భిన్నమార్తాండమండలాంత

రుండు పెదమల్ల నాయకాఖండలుండు.

36

టీ. హారిమండలాగ్రఖండితరిపుమండల ప్రవీర కాండనిర్భిన్నమార్తాండమండలాంత రుండు. - హారి = మనోహరమగు; మండలాగ్ర = ఖడ్గముచేత; ఖండిత = నటకబడిన; రిపుమండలప్రవీర కాండ = శత్రువీరులగుంపుచేత; నిర్భిన్న = భేదింపబడిన; మార్తాండమండలాంతరుండు = సూర్యమండలమధ్యభాగముగలవాడగు “శ్లో. ద్వా విమా పురుషౌ లోకే సూర్య మండలభేదినా | పరివా ద్యోగయు క్తశ్చ రణే చాభిముఖో హతః” అని మనువు. పెదమల్ల నాయకాఖండలుండు = పెదమల్లభూపాలేంద్రుడు. జగము = లోకము. అరిదానదానపటిమన్. - అరిదాన = పగతురతునుముటయొక్క; దాన = త్యాగముయొక్క; పటిమన్ = సమర్థతయందు. తర మాన్వన్ = సాటి చేయుటకు. రాజచంద్రులు గాని = ఇంద్రుడు చంద్రుడు గాని. రాజచంద్రులు గారు = నృపశ్రేష్ఠులు గారు “రాజా ప్రభౌ నృపే చంద్రౌ యతే క్షత్రియశక్రయోః” అని విశ్వము : ఇట నరిఖండనమందు నింద్రుడు వితరణమందు చంద్రుడు సములగుదురని క్రమాన్వయము. నాలుగుపాదములయందనిల్లే చూడవలయు. ధృతిసంగసంగరములన్ = ధైర్యసంగమునందును, యుద్ధములందును. సరిసేయన్ = పోల్చుటకు. అచలేశ్వరులు గాని = మేరుపర్వతము, రుద్రుండు గాని. అచలేశ్వరులు = భూమిపతులు. గారు = సరిగారు. రుచికాండకాండకలనన్. - రుచికాండ = కాంతిపరంపరయొక్క; కాండ = బాణములయొక్క; కలనన్ = కూడికయందు. కదియింపన్ = పోల్చుటకు. ఇనకుమారులుగాని = సూర్యస్కందులు గాని. ఇనకుమారులు గారు = రాజపుత్రులు గారు “ఇన సూర్యే ప్రభౌ” అని అమరము. వాగనుభావభావగరిమన్. - వాగనుభావ = వాక్సమర్థముయొక్క, భావ = విలాసముయొక్క; గరిమన్ = అతిశయమునందు. పాటి = సమానులు. గోపాత్మజులుగాని = గోష్పతి మదనుండు గాని. గోపాత్మజులుగారు = భూపాలకుమారులు గారు. అనుచున్ = ఇట్లనుచు. ఎన్నన్ = గణింపఁగా. పొగడొందున్ = ఘనతఁకెక్కును. ఇందు యథాసంఖ్య మలంకారము. దానదాన, సంగసంగ, లో నగువానియందు ఛేకానుప్రాసము. మండలాగ్ర ఖండితేత్యాదియందు బిందుపూర్వక డకారము పలుమాఱుఁ గూర్చుటచేత “ఏక స్యా ప్యసకృత్పరః” అను లక్షణముచే వృత్త్యనుప్రాసము. రాజచంద్రులు మొదలగునవి రెండుమాఱులు వచ్చుటంజ్ఞేసి యమకము.

ఉ. పూనిక బాలచాపలముఁ ♦ బొందు నిభప్రకరంబు గుడ్డలోఁ
గూన బిలేశయాధిపుఁడు ♦ కూర్తము సూడ శిరంబు నిల్ప లే
దానగపాళియున్ నడవ ♦ నైనను నేర దటంచు మేదిని .

మానిని సేరె నొర పెదమల్లమహీను నహీనయావనున్ .

37

టీ. ఇభప్రకరంబు=దిగ్గజసమూహము. పూనికన్=ప్రయత్నము చేత. బాలచాపలము.-
బాల=బాలునియొక్క, తోఁకయొక్క యని భావము “శనయోర్భవయోస్తథా” అనుటచేత
నిచట బకారవకారముల కభేద మవలంబింపఁబడినది; చాపలము = చాంచల్యమును. పొం
దున్=పొందును. బిలేశయాధిపుఁడు=ఆదిశేషుండు. గుడ్డలోఁగూన=మిక్కిలి పసివాఁడనుట,
సర్పము లండజములు కాన గుడ్డలోఁగూన శేషుం డగు ననిభావము. కూర్తము = ఆదికూర్త
ము. చూడన్ = పరికింపఁగా. శిరంబు నిలుపలేదు=మెడలు నిలుపఁజాలనంతటి బాల్యము
గల దనుట, కూర్తము స్వభావముగా శిరంబు నిల్ప కుండుట ప్రసిద్ధము. ఆనగపాళియున్=
ఆకులాచలసమూహమును. నడవనైనను నేరదు = నడచుటకు నేరనంత బాల్యముగలది, పర్వ
తములు నడవ కుండుట స్వభావము. అటంచున్ = అట్లనుచు. మేదినిమానిని = భూరమణి.
అహీనయావనున్ = పూర్ణయావనము గలయట్టి. పెదమల్లమహీనున్ = పెదమల్లభూపా
లుని. చేరెన్ = పొందెను. ఒర. పెదమల్లభూపాలుం డెల్లధరణి నేలెనని భావము.
ఇచట నుపమేయాధిక్యపర్యవసాయి యగుశ్లేషాత్పాపితవ్యతిరేకాలంకారము.

శా. ఆమల్లక్షీతినాథరత్నకరదీవ్యన్తండలాగ్రాంశుమ

ద్ధామస్థేమ రణాగ్రసీమ నరిగోత్రశ్రేణులం దూల్చును

ద్ధామప్రౌఢిమఁ గేతువుం దునుము నుద్యత్తుండరీకంబులన్

భూమిన్ వ్రాల్చు సురాళి గన్గెనఁ బురాభూతేతరప్రక్రియన్ .

38

టీ. ఆమల్లక్షీతినాథ రత్నకరదీవ్యన్తండలాగ్రాంశుమద్ధామస్థేమ.- ఆమల్లక్షీతినాథ
రత్న = ఆమల్లభూపాలుఁ డనురాజరత్నముయొక్క; కర = హస్తమందు; దీవ్యత్ =
ప్రకాశించు చున్న; తండలాగ్ర = ఖడ్గమనెడు; అంశుమద్ధామ = సూర్యతేజముయొ
క్క; స్థేమ = స్థిరాంశము. రణాగ్రసీమన్ = యుద్ధాగ్రభాగమందు. సురాళి గన్గెనన్=
దేవసంఘము చూచు చుండఁగా. పురాభూతేతరప్రక్రియన్.- పురా= పూర్వమందు; భూ
తేతర=పుట్టనట్టి; ప్రక్రియన్=వ్యాపారము చేతను, మునుపుతనకులేనినడవడిచేత ననుట. అరి
గోత్రశ్రేణులన్.-అరి=చక్రవాకములయొక్క; గోత్ర=కులములయొక్క; శ్రేణులన్=సంఘము
లను, శత్రువంశసంఘముల నని యర్థాంతరము. తూల్చున్=తొలఁగించును. ఉద్ధామప్రౌఢి
మన్=ఉత్కృష్ట మైన నేర్పు చేతను. కేతువున్=కేతుగ్రహమును, ధ్వజమును. తునుమున్ =
ఖండించును. ఉద్యత్తుండరీకంబులన్ = ప్రకాశించుచున్న తెల్ల దామరలను, గొడుగులను.
భూమిన్=భూమియందు. వ్రాల్చున్= పడవై చును. సూర్యతేజస్సునకు జక్కవలగుంపులు

దూల్చుట, కేతువును దునుముట, తెల్లదామరలను వ్రాల్చుట, స్వభావవిరుద్ధము గాన నపూర్వవ్యాపారముగా వర్ణితం బయ్యె నని భావింప వలయును. మల్లభూపాలుఁడు ఖడ్గముచే శత్రుసంఘమును దూల్చి వారిపతాకలను శ్వేతచ్ఛత్రిములను భూమిని ప్రాల్చి జయము గాంచె నని భావము. ఇందు శిష్టశబ్దనిబంధనకేవలపరంపరితరూపకాలంకారము.

తే. ఆధరాధిపునతులు లింగాంబ కొమ్మ
మాంబికయు నలచిన్నలింగాంబ వేంక
టాంబ మల్లాంబ నా మించి రాత్తనాథ
సేవనాయత్తచిత్తతాస్థేమ నందు.

39

టీ. ఆధరాధిపునతులు = ఆ మల్లభూపాలునిభార్యలు. లింగాంబ, కొమ్మమాంబికయు, అలచిన్నలింగాంబ, వేంకటాంబ, మల్లాంబ. నాథ = అనఁగా. ఆత్మనాథసేవనాయత్తచిత్తతాస్థేమన్. - ఆత్మనాథ = తమప్రియునియొక్క; సేవనాయత్త = సేవాపరతంత్రమగు; చిత్తతా = చిత్తముగలుగుటయొక్క; స్థేమన్ = స్థితిచేత. మించిరి = అతిశయించిరి. అందున్ = వారలయందు. దీనికిఁ బాశ్చాత్యజడరాశి యనునగ్రీకుపద్యముతో నన్వయంబు.

సీ. పాశ్చాత్యజడరాశిఁ బ్రాపించి నర్కద, యగుచు వర్తిలురేవ • నతకరించి
రాగభూయిష్టాత్త • రహి సర్వతోముఖ, వర్తన గలసరస్వతిని గేరి
బహులపంకోదిత • పద్మోదయంబున, మలిన యై తగునర్యమనుత నాడి
నీచోపసర్పణ • నియతభంగావాప్తి, వెలవెల నౌజాహ్లా • విని హసించి
తే. సాధుభాషానుగతిఁ జారు • చరితయుక్తి, నిత్యనిర్మలచిత్తతానిరుపమాన
కాంతిసంక్రాంతినుష్పాంగుఁ • గవిజనాంతరంగరంగద్గుణాలంబలింగమాంబ.

టీ. కవిజనాంతరంగరంగద్గుణాలంబ. - కవిజనాంతరంగ = కవిహృదయములయందు; రంగత్ = నాట్యముచేయుచున్న; గుణ = సౌశీల్యాదిగుణములు; ఆలంబ = ఆలంబముగాఁగల. లింగమాంబ = లింగాంబిక. పాశ్చాత్యజడరాశిన్. - పాశ్చాత్య = పశ్చిమదేశమునందుఁబుట్టిన “దక్షిణాపశ్చాత్పురసస్త్వప్” అని పశ్చాచ్ఛబ్దముమీఁద భవార్థమున త్వప్రప్రత్యయము. జడరాశిన్ = మూర్ఖసమూహమును. అనఁగా వేదబాహ్యులగుటచే జడులని చెప్పఁబడుహీనజాతులను. ప్రాపించి = పొంది. నర్కద యగుచున్ = నర్కొత్తుల నిచ్చునది యగుచు. వర్తిలురేవన్ = వర్తించు చున్న రేవానదిని. డకార లకారముల కభేదము గనుక పశ్చిమదేశమందున్న జలరాశి ననఁగా సముద్రమును ప్రాపించి నర్కద యనునామము గల్గెదె వర్తిలు నట్టిరేవ ననిభావము. అతకరించి = తక్కువగాఁజేసి. రాగభూయిష్టాత్తన్ = అనురాగముచేత భూయిష్ట మగుమనస్సుచేత. రహిన్ = ఆసక్తితో. సర్వతోముఖస్థైర్యనానాప్రకార మగువృత్తి. కలసరస్వతిని = కలిగినసరస్వతీనదిని. రక్తగుణముచేత భూయిష్ట మగు

ఆత్మ అనఁగా దేహము గలిగి సర్వతోముఖవర్తన మనఁగా జలరూపముగా నున్నిగలిగినట్టిసరస్వతీనది ననిభావము, సరస్వతీనదీజలము రక్త మగుటప్రసిద్ధము. బహులపంకోదితపద్మోదయంబునఁ.-బహుల = అధికమగు; పంక = పాతకములవలన; ఉదిత = కలిగినట్టి; పద్మా=సంపదయొక్క; ఉదయమునఁ = అభివృద్ధిచేత. మలిన యైతగునర్యమసుతఁ = ప్రాపిష్ఠ యగు యమునను. బహుల మగుపంక మనఁగా బురద అందు జన్మించిన పద్మముల యొక్కయుదయమున నొప్పి మలిన యనఁగా నల్లని స్వరూపము గలదై తగునర్యమసుత నని భావము. ఆడి=నిందించి. నీచోపసర్పణనియతభంగావాప్తిఁ.-నీచోపసర్పణ=క్షుద్రులన నువర్తించుటచేత; నియత = నియతమగు; భంగ=మర్యాదాదినాశముయొక్క; అవాప్తిఁ = పొందుటచేత. వెలవెలనా = చిన్నపోయిన. జాహ్నవిని = గంగను. హసించి = పరిహాసము సేసి. నిమ్నప్రదేశోన్ముఖి యై నియతము లగు తరఁగలయొక్క ప్రాప్తిచేత మిగులఁదెల్ల నాజాహ్నవిని హసించి యనిభావము. గీతియందు వ్యతిరేకవిశేషణములకుఁ గ్రమము. సాధుభాషానుగతిఁ.- సాధుభాష = వేదవిద్యగలవారియొక్క. అనుగతిఁ = అనుసరణముచేతను. చారుచరితయుక్తిఁ = సచ్చరిత్రలయోగముచేతను. నిత్యనిర్మల చిత్తతఁ = నిరంతరము నిర్మల మగుచిత్తము గలిగియుండుటచేతను. నిరుపమానకాంతిసంక్రాంతిఁ=అసమాన మగు కాంతితోఁ గూడియుండుటచేతను. ఉప్పొంగుఁ=అతిశయించును. లింగమాంబ గంగా యమునా సరస్వతీ నర్తదానదులతోఁ దుల్య మగునిర్మలస్వభావము గల దనితాత్పర్యము. ఇందు శ్లేషోత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము.

సీ. ఆలింగమాంబికాయం దరాతిబలప్ర, భేదనచణుమల్లభిదురపాణిఁ
దారకాత్మభయప్రదప్రభావిస్ఫూర్తి, నతిశక్తియుతు వేంకటాద్రిగుహునిఁ
జనలింగమాంబయిందు నవీనపంకజా, తార్దను లింగనృపాబ్జవైరి
వేంకటాంబికాయందు విపులవనీపాల, నక్షముఁ జనలింగనరపసురభి

తే. బహుళశార్వరపాటనపటువిహారి
నంతరస్థాపితాబ్జనేత్రాంచితాను
భావుఁ జనమల్లభూపాలపద్మహితుని
గాంచెఁ బెదమల్లమేదినీకాంతుఁ డెలమి.

41

టీ. పెదమల్లమేదినీకాంతుఁడు = పెదమల్ల భూపాలుఁడు. ఆలింగమాంబికాయందుఁ = ఆలింగాంబికాయందు. అరాతిబలప్రభేదనచణుఁ.-అరాతి=శత్రువగు; బల=బలాసురునియొక్క; ప్రభేదనచణుఁ = భేదించుటచేతఁ బ్రఖ్యాతుని; అరాతి=శత్రువులయొక్క; బల=సైన్యముయొక్క; ప్రభేదన = భేదించుటచేఁ బ్రఖ్యాతుఁ డైన. మల్లభిదురపాణిఁ = మల్లభూపాలుండు నెడునిండ్లుని. తారకాత్మభయప్రదప్రభావిస్ఫూర్తిఁ.-తారకాసురునిమదికి భయప్రదమగు తేజోతిశయము గలనాని; తారకా=నక్షత్రములయొక్క; ఆత్మ=స్వరూపములకు, భయప్రద

మగుకాంత్యతిశయము గలవాని. అతిశక్తియుతుక్ = అధికమైనశక్తి యనునాయుధముతోఁ గూడినవాని(కుమారస్వామిని), అతి సామర్థ్యయుక్తుఁడయినవానిని. వేంకటాద్రిగుహునిక్ = వేంకటాద్రినాయకుఁడనుస్కందుని. చినలింగమాంబయందుక్ = చినలింగాంబికయందు. నవీనపంకజాత్మార్ద్రనుక్. - నవీన = నూతనమగు; పంకజాత = పద్మములను; అర్దనుక్ = పీడించువానిని, నూతనమగుపాపసంఘనాశకుని ననుట. లింగనృపాబ్జవైరిక్ = లింగనృపాలుఁడనుచుండ్రుని. వేంకటాంబికయందుక్ = వేంకటాంబయందు. విపులవనీపాలనక్షముక్. - విపుల = అధికములగు; వనీ = వనములయొక్క; పాలన = రక్షణమందు; విపులమగు; వనీప = యాచకులయొక్క. అలన = అలంకరణమందు; క్షముక్ = సమర్థుని. చినలింగనరపసురభిక్ = చినలింగభూపాలుఁడనువసంతుని. బహుళశార్వరపాటనపటువిహారిక్. - బహుళ = అధికమగు; శార్వర = అంధకారముయొక్క; పాటన = భేదించుటయందు, దుర్తార్థులయొక్క భేదనమందు “శార్వరంత్వస్థతమసే శార్వరో ఘాతుకే స్తృతః” అనివిశ్వము. పటువిహారిక్ = లెక్కగాఁగ్రీడించువాని. అంతరస్థాపితాబ్జనేత్రాంచితానుభావుక్. - అంతరస్థాపిత = హృదయనిహితమగు; అబ్జనేత్ర = విష్ణువుయొక్క; అంచిత = ఒప్పనట్టి; ఆనుభావుక్ = ప్రభావముగలవానిని, పక్షుద్యయమందిదెయర్థము. చినమల్లభూపాలపద్మహితునిక్ = చినమల్లభూపాలుఁడనునూర్చుని. కాంచెక్ = కనెను. ఈపద్యమునందు శ్లిష్టశబ్దనిబంధనకేవలపరంపరితరూపకాలంకారములైదు. వానికిఁ బరస్పరనిరపేక్షతనుబట్టి సంస్పృష్టి.

ఉ. అందును వేంకటాద్రివిభుఁ ♦ డచ్యుతసాయకనాయకాగ్రిమ

స్పందనిపాతితారిపుర ♦ సంతతి యై కమలాధిపాంచితా

మందమహాశయాంకుఁ డయి ♦ మాన్యగణావనలోలచిత్తసం

బంధపరీతుఁ డై జగతి ♦ భాసితె నొర బుధుల్ నుతింపఁగన్.

42

టీ. అందును = ఆపుత్రులలో. వేంకటాద్రివిభుఁడు = వేంకటాద్రిరాజు, ఇచట “విభుశ్చివే ప్రభౌనిత్యే” అను విశ్వనిఘంటువువలన శివరూపార్థముగూడ స్ఫురించుచున్నది. వేంకటాద్రిశివుఁడు; అచ్యుతసాయకనాయకాగ్రిమస్పందనిపాతితారిపురసంతతియై. - అచ్యుత = చెడనట్టి విష్ణుమూర్తియనెడు; సాయకనాయక = బాణశ్రేష్ఠముయొక్క; అగ్రిమస్పంద = ప్రథమచలనముచేత; నిపాతిత = నశింపఁజేయఁబడిన; అరిపుర = శత్రుశరీరములయొక్క, శత్రుపురులయొక్క, త్రిపురములయొక్క, యనుట, సంతతియై = వంశముగలవాఁడై, పరంపరగలవాఁడై. కమలాధిపాంచితామందమహాశయాంకుఁ డయి. - కమలాధిప = విష్ణువుచేత, మృగశ్రేష్ఠముచేతను; అంచిత = ఒప్పెడు; అమంద = అధికమగు; మహాశయ = దొడ్డహృదయముయొక్క; మహత్ = పూజ్యమగు; శయ = హస్తముయొక్క “పశ్చిశాఖ శ్చయః పాణిః” అని అమరము. అంకుఁడై = చిహ్నముగలవాఁడయి. మాన్యగణావనలోలచిత్తసంబంధపరీతుఁడై. - మాన్యగణ = ప్రాజ్ఞసంఘముయొక్క, పూజ్యులగుప్రమథులయొక్క; అవన = రక్షణమందు; లోల = ఆసక్తమైన; చిత్త = చిత్తముయొక్క; సంబంధ = సంబంధముచేత; పరీతుఁడై = వ్యాప్తుఁడై, అట్టిచి

తముగలవాడై యనుట. జగతిన్ = లోకమందు. బుధుల్ నుతింపఁగన్ = పండితులు దేవతలు స్తుతిచేయఁగా. భాసిలెన్ = ప్రకాశించెను. ఔర. అనఁగా రుద్రుం డేరీతిఁ ద్రిపురముల నచ్యుతుఁ డనుసాయకౌగ్రమస్పందముచే నాశనముఁజేసి జగమున భాసిల్లెనో యారీతివేం కటాద్రివిభుఁడును సాయకములచే శత్రుశరీరములను దునిమి జగతిని భాసీలె నని భావము. ఉపమాలంకారధ్వని.

సీ. పటుపుండరీకసంకటగృహశ్రేణికల్, పటుపుండరీకసంకటము లయ్యె
బృథులాచ్ఛభల్లవిస్తృతచత్వరమ్ములు, పృథులాచ్ఛభల్లవిస్తృతము లయ్యె
వితతసాలకదంబవృతలసద్వేశముల్, వితతసాలకదంబవృతము లయ్యె
ఘనచక్రిఖడ్గిసంగతరాజవీధులు, ఘనచక్రిఖడ్గిసంగతము లయ్యె
తే. వేంకటాద్రిక్షమానేతృవిపులబాహు, దండకోదండనీరదాఖండచండ
శరపరంపరఁబరహంససముదయంబు, వెఱచి చనునెడఁదత్పురవితతి నెల్ల.

టీ. పరహంససముదయంబు. - పరహంస = శత్రుశ్రేష్ఠులయొక్క, శ్రేష్ఠము లగురాజ హంసలయొక్క. సముదయంబు = గుంపు. వేంకటాద్రిక్షమానేతృవిపులబాహుదండ కోదం డనీరదాఖండచండశరపరంపరన్. - వేంకటాద్రిక్షమానేతృ = వేంకటాద్రి భూపాలునియొ క్క ; విపుల = విశాలములగు; బాహుదండ = భుజదండములయం దుండెడు; కోదండ = ధనువనెడు; నీరద = మేఘముయొక్క; అఖండ = అవిచ్ఛిన్నమగు; చండ = దుస్సహ మైన; శరపరంపరన్ = బాణపరంపర యనెడుజలపరంపరయందు. వెఱచి = భయపడి. చను నెడన్ = పోవునమయమందు. తత్పురవితతి నెల్లన్ = వానిప త్తనసమూహమునందంతటను. పటు పుండరీకసంకటగృహశ్రేణికలు. - పటు = సమర్థమైన; పుండరీక = గొడుగులచేత; సంకట = సమర్థ ములైన ; గృహశ్రేణికల్ = గృహపరంపరలు. పటుపుండరీకసంకటములు. - పటు = సమ ర్థమైన; పుండరీక = పులులచేత, సంకటములు = సందడించినవి. అయ్యెన్. పృథులా ఛ్చభల్లవిస్తృతచత్వరమ్ములు. - పృథుల = విశాలములగు; అచ్ఛ = స్వచ్ఛములగు ; భల్ల = బాణ ములచేత, విస్తృత = వ్యాప్తము లైన; చత్వరమ్ములు = అంగణములు. పృథులాచ్ఛభల్లవిస్తృ తములు. - పృథుల = గొప్పలైన ; అచ్ఛభల్ల = ఎలుఁగులచేత; విస్తృతములు. అయ్యెన్. వితత సాలకదంబ వృతలసద్వేశముల్. - వితత = విశాలము లయిన ; సాల = కోటలయొక్క, “ప్రాకారో వరణ స్సాలః” అని అమరము: కదంబ = సమూహముచేత; వృత = ఆవరిం పఁబడిన; లసత్ = ప్రకాశించు చున్న; వేశముల్ = గృహములు. వితత సాలకదంబవృ తములు. - వితత = విస్తృతములగు; సాల = ఏపెలచేత; కదంబ = కడుములచేత; వృత ములు. అయ్యెన్. ఘనచక్రిఖడ్గి సంగత రాజవీధులు. - ఘన = గొప్పలగు; ఖడ్గి = ఖడ్గా యుధములుగల వారితోడను; చక్రి = చక్రాయుధములుగల వారితోడను; సంగత = కూడు కొన్న ; రాజవీధులు = రాజమార్గములు. ఘన చక్రి ఖడ్గిసంగతములు. - ఘన = ఘనములైన; చక్రి = సర్పములతోడను; ఖడ్గి = ఖడ్గమృగములతోడను; సంగతములు. అయ్యెన్.

ఈ పద్యమున పట్వాదిశబ్దములు పునరుక్తము లయిన విశిష్టతను భేదమున్నది గాన దుష్టములు గావు. ఇట్టిప్రయోగములు విసుచరిత్రాదులందును గలవు. ఇందు యమకవృత్త్యను ప్రాసములు శబ్దాలంకారములు. రూపక మర్థాలంకారము.

క. ఆతనితమ్ముఁడు లింగ, త్కౌతలపతి వైగడు గనియె ♦ సమదారిన్ప
వ్రాతమనోబ్జాతఘనో, ద్భూతరజసై నైన్యవిజితభువనుం డగుచున్. 44

టీ. ఆతనితమ్ముఁడు = ఆవేంకటాద్రి భూపాలునితమ్ముఁడు. లింగత్కౌతలపతి = లింగభూపాలుఁడు. సమదారిన్పవ్రాత మనోబ్జాతఘనోద్భూత రజసై నైన్యవిజితభువనుండు.— సమద = మదముతోఁగూడిన; అరిన్ప = శత్రురాజులయొక్క; వ్రాత=సంఘముయొక్క; మనః = మనస్సుల నెడు; అబ్జాత = కమలములకు; ఘన=మేఘప్రాయమగు; ఉద్భూతరజః = అధికపరాగముగల; సైన్య = సైన్యముచేత; విజిత = జయింపఁబడిన; భువనుండు = లోకములు గలవాఁడు. అగుచున్. పొగడుగనియెన్=స్తుతిగాంచెను. మేఘము కమలములకు హాని గలుగఁజేయునదిగాన సైన్యపరాగము మనోబ్జాతములకు ఘనప్రాయ మనఁ బడియె.

మ. పరగోత్రాభృదనీకముం గదిసి శుంభతై నైన్యగర్జాసము
త్కరఘోరాకృతి నంటి తచ్చిరములం ♦ గల్పించెఁ గీలాల ము
ద్ధురవేగోగ్రతదాశుగప్రతతి కాదుర్వార మై లింగభూ
వరుఖడ్గచ్ఛలవారిదంబు సుమనోవర్ణ్యాతిచిత్రక్రియన్. 45

టీ. లింగభూవరుఖడ్గచ్ఛలవారిదంబు.— లింగభూవరు = లింగభూపాలునియొక్క; ఖడ్గ = ఖడ్గమనెడు; ఛల = నెపముగల; వారిదంబు = మేఘము. సుమనోవర్ణ్యాతిచిత్రక్రియన్.— సుమనః = జాజులచేత, దేవతలచేత; వర్ణ్య=పొగడఁదగిన; అతిచిత్రక్రియన్=అత్యద్భుత వ్యాపారముచేతను. పరగోత్రాభృదనీకమున్.— పరగోత్రాభృత్ = శ్రేష్ఠములగు పర్వతములయొక్క, శత్రురాజులయొక్క; అనీకమున్ = సమూహమును, సేనను. కదిసి=ఆక్రమించి. శుంభతై నైన్యగర్జాసముత్కరఘోరాకృతిన్.—శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్న; సైన్య = సైన్యముయొక్క; గర్జా = సింహనాదము లనెడుమేఘనాదములయొక్క; సముత్కర = సమూహముచేత; ఘోర = భయంకరమగు; ఆకృతిన్ = ఆకారముచేత. తచ్చిరములన్ = ఆపర్వత శిఖరములను, ఆరాజులశిరస్సులను. అంటి = చేరి. ఉద్ధురవేగోగ్ర తదాశుగప్రతతి కాదుర్వారమై.— ఉద్ధుర = అతిశయించిన; వేగ = వేగంబుచేత; ఉగ్ర = తీక్షణమైనట్టి; తదాశుగ=ప్రసిద్ధవాయువుయొక్క, వారిబాణములయొక్క; ప్రతతికా = సమూహమునకు; దుర్వారమై = వారింపనలవిగానిదై. కీలాలమున్ = ఉదకమును, రక్తమును. “ఘోణి తేమ్మసి కీలాలమ్” అని అమరము. కల్పించెన్=చేసెను.

వారిద ముద్ధురవేగోగ్ర మగుమారుతమునకు దుర్వారమై వర్షించుట, చిత్ర మనియాశయము శిష్టరూపకము ఖడ్గచ్ఛలవారిద మనుచో కైతనాపహ్నుతి రెంటికిని సంకరము.

తే. అతనియనుజుఁడు చిన్నలింగావనీశుఁ

డలరు నై జమహూభానుఁ ♦ డఖిలశార్వ

రాళిఁ దూల్చియు నరివధూ♦పాళి కాత్మ

రమణవిరహంబుఁ జేయఁ జిత్రప్రశస్తి.

46

టీ. అతనియనుజుఁడు = ఆలింగభూపాలునితమ్ముఁడు. చిన్నలింగావనీశుఁడు = చిన్నలింగభూపాలుఁడు. నైజమహూభానుఁడు. — నైజ = తనసంబంధియైన; మహాః = ప్రతాపమనెడు; భానుఁడు = సూర్యుండు. అఖిలశార్వరాళిఁ. — అఖిల = సమస్తమగు; శార్వర = అంధకారములయొక్క; ఆళిఁ = గుంపును, సమస్తవైరిసంఘము ననుట. తూల్చియుఁ = నాశము సేసియు. అరివధూపాళికిఁ. — అరివధూ = ఆఁడుజక్కువలయొక్క; పాళికిఁ = గుంపునకు, శత్రువనితలగుంపున కనుట. ఆత్మరమణవిరహంబు = నిజనాథులయొక్క వియోగమును. చిత్రప్రశస్తిఁ = ఆశ్చర్యకరప్రసిద్ధితో. చేయఁ = చేయుచుండఁగా. అలరుఁ = ప్రకాశించును.

సూర్యుండు తమస్సంఘమును దూల్చియు జక్కవపడఁతులకుఁ బ్రియవియోగంబు ఘటిల్లఁజేయుట చిత్రమని తాత్పర్యము. చిన్నలింగభూపతి సమస్తవైరుల సంహరించి వారి నారులకు విరహము ఘటిల్లఁ జేసె నని భావము. విరోధాభాసము. రూపకభేదము.

సీ. లాటాంతరమున కేలలితవిగ్రహుగుణ, శ్రేణి వినూతనచిత్రరచన

వంగమండలికి నేవరకలాశాలిప్ర, తాపంబు నూడ రత్నంపుబరణి

కాశ్చీరమునకు నేకల్యాణనిధికిర్తి, వారంబు మహనీయవజ్రపేటి

యానిచోళమునకు నేయమనశీలునియాజ్ఞ, యలరారు తెలిముత్తియంపుజల్లి

తే. యతఁడు వైగఁడొందు జగములనరిన్మౌళి

మకుటతటకోటికాహితమణికలాప

రాజనీరాజితాంఘ్రినీరేజశాలి

చాపజితశూలి చినలింగభూపమాళి.

47

టీ. లాటాంతరమునకుఁ = లాటదేశమధ్యమనెడు వస్త్రాభ్యంతరమునకు “లాటోదేశేంశుకేపిచ” అని విశ్వము. ఏలలితవిగ్రహుగుణశ్రేణి = ఏమనోహరాంగుని సుగుణముల గుంపు. వినూతనచిత్రరచన = నూతనచిత్రకర్తయో, ఆశ్చర్యకరణ మనుట. వంగమండలికిఁ = వంగదేశమనెడు కర్పూరకదంబమునకు “వజ్రః కర్పూరవార్తాకదేశభేదేషు కీర్తితః” అని విశ్వము. ఏ. వరకలాశాలిప్రతాపంబు. — వర = శ్రేష్ఠములగు; కలా = విద్యలచేత; శాలి = ఒప్పుచుండెడువానియొక్క; ప్రతాపంబు = ప్రతాపము. నూడఁ = పరికింపఁగా. రత్నంపుబరణి = రత్ననిర్మిత మగుబరణియో, అనఁగాబరణి కర్పూరము నెట్లు చుట్టియుం

దునో ఆవిధమున లింగభూపాలుని ప్రతాపంబు వంగదేశము నావరించి యున్న దనుట ప్రతాప మెట్టిని దని కవిసమయము గనుకరత్నంపుబరణిగా రూపింపఁబడినది. కాశ్మీరమున కుక్ = కాశ్మీర దేశమ నెడుకుంకుమమునకు. ఏకల్యాణనిధి కీర్తివారము = ఏమంగళమూర్తియొక్క యశఃపుంజము. మహనీయవజ్రపేటి = శ్రేష్ఠమగువజ్రంపుపెట్టెయో, అనఁగా గుంకుమమునుబెట్టె యేలాగున నావరించియుండునో ఆలాగున లింగభూపాలునికీర్తి కాశ్మీరదేశము నావరించి యున్న దనుట, కీర్తి తెల్లని దని కవిసమయము గాన వజ్రపేటికగా రూపింపఁబడినది. ఆని చోళమునకుక్ - ఆని = కదిసి; చోళమునకుక్ = చోళదేశ మనెడుప్రసిద్ధ మగుముసుగు గుడ్డకు. ఏయమనశీలునియాజ్ఞ = ఏనియంతయొక్క యాజ్ఞ. అలరారుతెలిముత్తియంపు జల్లి = ప్రకాశించునట్టి తెల్లనిముత్తెములచేతఁ జేయఁబడిన జాలరై ఒప్పునో, అనఁగా ముసుగుగుడ్డకు ముత్తియంపుజాలరువలె నారాజునాజ్ఞ చోళదేశమున కలంకార మై యభినంద్యముగా నున్న దనుట. అతఁడు = ఆరాజు. అరిన్యపాలమకుటతటకోటికాహితమణికలాపరాజి నీరాజితాంఘ్రినీరేజశాలి. - అరిన్యపాల = శత్రురాజులయొక్క; మకుటతట = కిరీటతట ములయొక్క; కోటికా = అగ్రభాగములందు; ఆహిత = ఉంపఁబడిన; మణికలాప = మణి భూషణయొక్క; రాజి = బంతిచేత; నీరాజిత = నివాళింపఁబడిన; అంఘ్రినీరేజ = పాదప ద్మములచే; శాలి = ఒప్పుచున్నవాఁడు. చాపజితశూలి = ధనుర్విద్యయందు జయింపఁబడిన రుద్రుఁడు గలవాఁడు. అంతటిసామర్థ్యముగలవాఁడనుట. జగములక్ = లోకములయందు. పొగడొందెక్ = భ్యాతి గాంచెను. శిష్టరూపకాలంకారము.

క. అతనియనుజుండు చినమ, ల్లతరుణనీరేజశరుఁడు ♦ లలి నెప్పె మహా
న్నతగాయకనుతసాయక, హత నాయకఘటితసౌర ♦ హరిణేక్షణుఁడై.

టీ. అతనియనుజుండు = ఆచినలింగభూపాలుని తమ్ముఁడు. చినమల్లతరుణనీరేజశరుఁడు = చినమల్ల భూపాలుఁ డనునవమన్తఃకుఁడు. మహోన్నతగాయకనుతసాయకహతనాయకఘటిత సౌరహరిణేక్షణుఁడై. - మహోన్నతగాయక = మిక్కిలియొక్కువగాశబ్దించునట్టితుష్పదలచేత, మహోన్నతులగుగాయకులచేతనని రాజపరమైనయర్థము; నుత = కొనియాడఁబడిన; సాయక = సుమబాణములచేత, బాణములచేత ననియర్థాంతరము. హత = కొట్టఁబడిన; నాయక = శృంగారాలంబనపురుషులతో, రాజులచేతితో; ఘటిత = కూర్పఁబడిన; సౌరహరిణేక్షణుఁడై = సురాంగనలుగలవాఁడై. లలిక్ = ఉత్సాహముచేత. ఒప్పెక్. నీరేజశరుని బాణప్రసరణము యువ మిథునసంఘటన సంపాదకము గావునఁ జినమల్లతరుణ నీరేజశరుని సాయకహతనాయకులు సురాంగనాసంఘటనము నొందిరని భావము. ఇందు రూపకాలంకారము.

సీ. ఈధన్యహేతి ధా♦రాధరం బగుఁ గాని, చో రాజహంసాళి ♦ సోలు పెట్టు
లీనరేశ్వరుశౌర్య ♦ మైనతేజమ కాని, చో లోకతమములు ♦ దూలు పెట్టు
లీరాజుపాణి మం♦దారశాఖయ కాని, యెడ సుమనశ్శ్రేణు ♦ లడరు పెట్టు
లీమహేంద్రునికీర్తి ♦ కాముదియగుఁగాని, యెడఁగువలయమోద ♦ మెనఁగు పెట్టు

తే. లనుచు విబుధులు నుతియింతు ♦ రమరశైల, కందరాసంచరద్దేవ ♦ కామినీజ
నాభిగీతనవీనచౌహస్తిమల్ల, బిరుదనిస్తంద్రుఁ జినమల్ల ♦ ధరణిచంద్రు. 49

టీ. ఈధన్యుహేతి=ఈధన్యుని ఖడ్గము. ధారాధరం బగున్=మేఘమగును, పదును
గలదగు ననిభావము. కానిచోన్=అటు గాకున్న యెడ. రాజహంసాళి. — రాజహంస=హంసప
క్షివిశేషములయొక్క; ఆళి=గుంపు, రాజశ్రేష్ఠులగుంపు. సోలు పెట్టులు=అడలుట యే ప్ర
కారము, మేఘాదయ కాలమందు రాజహంసలు పాటుట కవిసమయసిద్ధము. ఈనరేశ్వరు శౌ
ర్యము=ఈరాజుశౌర్యము. వినతేజమ=సూర్యసంబంధిప్రభయే. కానిచోన్=కానియెడల. లో
కతమములు=లోకములయం దుండుచీకటులు, లోకులయజ్ఞానములు, అజ్ఞానప్రయుక్తవోషముల
నన్నింటిని దుష్టనిగ్రహముచే శమింపఁజేయుటంబట్టి యిటు వచించుట. తూలు పెట్టులు=నశిం
చుట యెట్లు. ఈరాజుపాణి=ఈప్రభువుయొక్క హస్తము. మందారశాఖియె=కల్పవృక్షమే.
కానియెడన్=కానిచో. సుమనశ్రేణులు=దేవసంఘములు, విద్యత్సంఘములు. అడరు పెట్టు
లు = ఆనందించుట యెట్లు. ఈమహేంద్రునికీర్తి = ఈమహారాజుయొక్క కీర్తి. కౌముది
యగున్=వేన్నెల యగును. కానియెడన్=కానిచో. కువలయమోదము = కలువలకు సంతస
ము, భూవలయమునకు సంతసము. ఎసఁగు పెట్టులు=తనరు పెట్టు. అనుచున్=ఇట్లునుచు.
విబుధులు=దేవతలు, విద్వాంసులు. అమరశైలకందరాసంచరద్దేవకామినీ జనాభిగీతనవీనచౌ
హస్తిమల్ల బిరుదనిస్తంద్రున్.—అమరశైల=మేరుపర్వతముయొక్క; కందరా=గుహలయం
దు; సంచరత్=తిరుగుచున్న; దేవకామినీజన=దేవతాస్త్రీసంఘముచేత; అభిగీత=గానము
చేయఁబడిన; నవీనచౌహస్తి మల్ల బిరుద=నూతన మగుచౌహస్తిమల్లుఁ డను బిరుదముచేత; ని
స్తంద్రున్=జాగరూకుని. చినమల్ల ధరణిచంద్రున్=చినమల్లనృపాలుఁ డను భూలోకచంద్రు
ని. నుతియింతురు=కొనియూడుదురు. ఇందుఁ బరంపరితల్లిష్టరూపకాలంకారము.

ఉ. ఆయనుజుల్ భజింప విమలాత్ముఁడు మువ్వుడిమల్ల మేదినీ
నాయకుఁ డుర్వి నేలెను గనత్పదపీఠమసారసారభా
మేయకలిందజాజలవిమిశ్రితపాదపునర్భవప్రభా
వ్యాయతజహ్నుజావినతివారితవిద్విడశేషదోషుఁడై.

50

టీ. ఆయనుజుల్ = ఆత్ములు. భజింపన్ = సేవించు చుండఁగా. విమలాత్ముఁడు =
నిర్మలచిత్తముగలిగినట్టి. మువ్వుడిమల్ల మేదినీనాయకుఁడు = మువ్వుడిమల్లభూపాలుఁడు: వీరి
తండ్రియు తాతయు మల్లభూపాలుం డను పేరిచేతనే రాజిల్లుటంబట్టి మల్లభూపాలు
రలో మూడవతరమువాఁ డగునీనృపాలుండు మువ్వుడిమల్ల మేదినీనాయకుఁ డని చెప్పఁ
బడియె. కనత్పదపీఠమసారసారభామేయకలింద జాజలవిమిశ్రితపాదపునర్భవ ప్రభావ్యా
యతజహ్నుజావినతివారితవిద్విడశేషదోషుఁడు.—కనత్ = ప్రకాశించుచున్న; పదపీఠ
= పాదపీఠమందలి; మసార = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; సార = శ్రేష్ఠ మగు; భా =
కాంతియనెడి; అమేయ = అధిక మైన; కలిందజాజల = కాళిందీజలముచేత; విమిశ్రిత =
కలిసినట్టి; పాదపునర్భవప్రభా = పాదసఖికాంతి యనెడు “పునర్భవః కరయహా నఖో

స్త్రీ సఖి రోస్త్రియామ్” అని యమరము: వ్యాయత = మిక్కిలి విశాలమైన; జహ్నుజా = గంగానదియందు; వినతి = నమస్కారము చేత, స్నానము చేత; వారిత = పోగొట్టబడిన; విద్విత్ = శత్రువులయొక్క; అశేష = సమస్తములగు; దోషుడు = పాపములుగలవాడు, నేరములు గలవాడు. వి = అయి. ఉర్విక్ = భూమిని. ఏతెను = పాలించెను. ఇచట పాద పునర్భవప్రభేత్యాదివిశేషణస్వారస్యముచేత నిర్ణయఁ దగుముఝడిమల్ల భూపాలునియందు విష్ణుత్వము ధ్వనించు చున్నది. అలంకారము రూపకము.

సీ. ఉన్నతకూటసంపన్నవర్తనయైన
సంతతేరాధరసమితి రోసి,
యెల్లకాలము జిహ్వావృత్తివర్తిలునట్టి
శేషునిపొందపేక్షింపమాని,
అళిపేయమదయుక్తికలిమిఁ తూఁగుదిగంత
కరిమూర్తులను డాయనరుగుఁ టుడిగి,
అలఘుజడాసక్తిఁ దలయెత్త వెఱచుమ
హాకమరస్వామి నంట వెఱచి,

తే. చెందె భూకాంత యాత్మనిస్సీమభూమ
సకలగుణరత్నభూషితాశావధూటి
కాశ్రవణకోటి ఖరతరఁఖద్గపాటి
తవిమతకరోటి మల్లభూధవకిరీటి.

51

టీ. భూకాంత = భూమి యనెడు స్త్రీ. ఉన్నతకూటసంపన్నవర్తనయైన సంతతేరాధర సమితి. — ఉన్నత = అధికములగు; కూట = కపటములచేత, శిఖరములచేత; సంపన్న = సమృద్ధమైన; వర్తనయైన = వృత్తిగలదియైనట్టి; సంతతేరాధర సమితి = ఎల్లప్పుడు కల్లుమ్రోయువారియొక్కగుంపును, భూమిని మోయు పర్వతములగుంపుననుట “ఇరా భూవాక్సురా పుస్యాత్” అని యమరము. రోసి = విసుగుపడి. ఎల్లకాలము = ఎల్లపుడును. జిహ్వావృత్తి = కుటిలస్వభావముచేత. వర్తిలునట్టి శేషుని = వర్తించు చున్నదాసునియొక్క, సేవ్యుడు శేషి యనియు సేవకుడు శేషుఁడనియుఁ బ్రసిద్ధము: వక్రగమనముచేత వర్తించునట్టియనంతుని యొక్కయనుట. పొందు = సాంగత్యమును. అపేక్షింప మాని = కోరుటను మాని. అళిపేయ మదయుక్తికలిమి. — అళి = సురయనెడు; పేయ = పానీయముచేతనైన; మదయుక్తి = మదసంబంధముయొక్క; కలిమి = కల్లుటచేత, తుమ్మెదలచేతఁ బానముచేయఁదగిన మ దోదకముయొక్క కలిమిచేతననుట “అళిస్సురాపుష్పలిహోః” అని విశ్వము. తూఁగుదిగం తకరిమూర్తులను. — తూఁగు = తూఁగునట్టి; దిగంత = దిక్కులకడలయందలి, అనఁగా నప్రసిద్ధమగు నొకచోటనుండు; కరిమూర్తులను = రేఖలకారముల కభేదమునుబట్టి కలిమూర్తులను పాప మూర్తుల ననుట, గజమూర్తుల నని భావము. డాయ నరుగు టుడిగి = దగ్గఁజూపుటను వదలి. అలఘుజడాసక్తి. — అలఘు = అధిక మగు; జడ = మూర్ఖులతోడి; ఆసక్తి =

సంబంధము చేతను, లకారడకారముల కభేదమునుబట్టి, అధిక జలాసక్తిచేతను. తలయొత్త = తలయొత్తుటకు. వెఱచు = భయపడు. మహాకమరస్వామి. — మహత్ = అధికమగు; అక = పాపమునకు; మరే = ఆశ్రయ మగు; స్వామి = ప్రియుని, తలయొత్తనిస్వభావము గల ఆదికూర్చ స్వామి ననుట. అంటు = ముట్టుటకు. వెఱచి = భయపడి. ఆత్మనిస్సీమభూమసకలగుణరత్న భూషితాశావధూటికాశ్రవణకోటి. — ఆత్మ = తనయొక్క; నిస్సీమ = నిరవధికమగు; భూమ = ఆధిక్యము గల ; సకల = సమస్తము లగు ; గుణరత్న = గుణము లనెడురత్నముల చేత; భూషిత = అలంకృతము లగు ; ఆశావధూటికా = దిగంగనలయొక్క ; శ్రవణకోటి = కర్ణగ్రభాగములుగలనాని. ఖరతరఖడ్గపాటితవిమతకరోటి. — ఖరతర = మిక్కిలితీక్షణమగు; ఖడ్గ = ఖడ్గము చేత ; పాటిత = చీల్చబడిన ; విమత = శత్రువులయొక్క ; కరోటి = పుట్టెలుగలవాని “శిరోస్థి తు కరోటి స్సాన్యత్” అని యమరము. మల్లభూధవకిరీటి = కిరీటి తుల్యుఁ డగుమల్ల భూపాలుని; ఉపమానోత్తరపదకర్త ధారయసమాసము. చెందె = పొందెను. భూభరణధురీణు లగుకులాచల శేషదిక్కరికమరస్వాములు కాపట్యసంపత్తి కుటిలస్వభావ సురాపానమత్త తాజడాసక్తులను బొందుట చే వారినివదలిభూకాంత సకలసుగుణసంపత్తి గలమల్ల భూపతి నాశ్రయించె ననిభావము. ఇందు శ్లేషాత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము.

మ. ఘనభేరీవరభూరిభాంకృతిజరేఖాసంధి లేఖాలయం

బునకు మల్లనృపక్షతక్షితిపరాట్పూగంబు లేఁగఁ ఘనాయనముం జేరె మహాబిలాఖ్య దురగవ్యావిధ్యుద్ధోచితావని పెం పొందెఁ దదీయరత్నతతి పర్వ రత్నగర్భభిధన్.

52

టీ. ఘనభేరీవరభూరిభాంకృతిజరేఖాసంధి. — ఘన = గొప్పలగు ; భేరీ = భేరులయొక్క ; వర = శ్రేష్ఠములగు ; భూరి = అధికములగు; భాంకృతి = భాంకారములవలన; జ = పుట్టినట్టి ; రేఖా = చీలికగీఱయొక్క; సంధి = సంధము చేత. లేఖాలయంబునకు = స్వర్గమునకు. మల్లనృపక్షతక్షితిపరాట్పూగంబులు. — మల్లనృప = మల్ల భూపాలుని చేత ; క్షత = కొట్టబడిన ; తీతిపరాట్ = రాజశ్రేష్ఠులయొక్క ; పూగంబులు = గుంపులు. లేఁగ = పోవఁగా. ఘనాయనము = ఆకాశమును. మహాబిలాఖ్య = అధికవివరముగలదనుపేరు, మహాబిలమనెడునామము. చేరె = పొందెను. తురగవ్యావిధ్యుద్ధోచితావని. — తురగ = గుఱముల చేత ; వ్యావిధ్య = కొట్టబడిన; యుద్ధోచితావని = యుద్ధార్హ మగుభూమి. తదీయరత్నతతి = ఆరాజులకుసంబంధించినరత్నములయొక్కగుంపు. పర్వ = ప్రసరింపఁగా ; రత్నగర్భభిధన్ = రత్నగర్భ యనునామము చేత. పెంపొందె = వృద్ధిబొందెను.

ఆకాశము మహాబిల మనుపేరు వొందుటకు భూమి, రత్నగర్భ యనుపేరు వొందుటకు తీతిపరాట్పూగంబు లేఁగుట తదీయరత్నతతి పర్వట హేతువులుగా నుత్పేక్షింపఁబడినవి గాన హేతుత్పేక్షాలంకారము.

సీ. తగ మహావిగ్రహ మగుకిరాతశ్రేణి, బ్రత్యగ్రదళితవిగ్రహముఁ జేసె

విప్రమోదాపహవృత్తు లాయవనుల, విప్రమోదాపహవిధులఁ జేసె

ఘనపద్ధతిక్రమగర్హణు లగుశాత్ర, వుల ఘనపద్ధతి • మెలఁగఁ జేసె
నిష్ఠురధర్మగరిష్ఠు లౌనహితుల, నతులసుధర్మాభియుతులఁ జేసె

తే. ననుచుఁ దరవారిపరిదారి • తారిహ స్తిమ స్తనిస్తులనిర్గళ • న్నైక్తికముల

సేసఁ జల్లుచు జయలక్ష్మి • సేరె నౌర, వీరమల్లక్షమాపాలు • విమలశీలు. 53

టీ. తగఁ = ఒప్పునట్లుగా. మహావిగ్రహ మగుకిరాతశ్రేణిఁ = మహావిరోధము గలకిరా
తులగుంపును. ప్రత్యగ్రదళితవిగ్రహముఁ = నూతనముగ పోఁగొట్టఁబడినవిరోధముగలదానిని, ఖం
డిత దేహములుగలదాని ననుట, “విరోధే కలహే దేహే విస్తారే విగ్రహః” అని హాలాయాధుఁ
డు. చేసెఁ = ఒనరించెను. విప్రమోదాపహవృత్తు లౌయవనులఁ. — విప్ర = బ్రాహ్మణులయొక్క ;
మోద = సంతసమునకు ; ఆపహ = నాశకమగు ; వృత్తులౌయవనులఁ = వ్యాపారముగలతురకల
ను. విప్రమోదాపహవిధులఁ = విప్రులకు ప్రమోదాపహ ములగువిధులుగలవారిని. వి = పక్షులకు;
ప్రమోదాపహ = సంతోషమునుజేసెడు విధులుగలవారిని, అనఁగా నిహతులై కంకగృధాది
పక్షులకు సంతసముఁ జేయువారి ననుట; చేసెఁ = ఒనరించెను. ఘనపద్ధతిక్రమగర్హణు లగుశా
త్రవులఁ. — ఘన = పెద్దలయొక్క ; పద్ధతి = మార్గమందు ; క్రమ = సంచరణముయొక్క ; గర్హ
ణు లగు = నిందకు లగు, సన్తార్గవిరోధులగు ననుట; శాత్రవులఁ = విరోధులను ; ఘనపద్ధ
తిఁ = పెద్దలమార్గమందు, గగనమందు. మెలఁగఁ = వర్తించునట్లు. చేసెఁ = ఒనరించెను.
అనఁగాఁ బరిమార్చి వీరస్వర్గమునకు బంపెనని భావము. నిష్ఠురధర్మగరిష్ఠు లౌనహితులఁ. —
నిష్ఠురధర్మ = కఠినధర్మముచేత, కఠినమగుధనుర్విద్యచేత. గరిష్ఠులౌనహితులఁ = శ్రేష్ఠు లగుప
గతురను. అతులసుధర్మాభియుతులఁ. — అతుల = అసమానమగు; సుధర్మాభియుతులఁ = మంచి
ధర్మముతో దేవసభతో కూడుకొన్నవారినిగా. చేసెఁ = ఒనరించెను, కఠినధర్మముగలవారిని
మంచిధర్మముగలవారినిగాఁ జేసె నని యర్థము. ధనుర్విద్యయందు దక్షులగువీరులను దేవసభఁ
జేరునట్లు చేసెననిభావము. ఔర = ఆశ్చర్యము. ఇల నాశ్చర్యము స్పష్టము. అనుచుఁ. జయ
లక్ష్మి. తరవారిపరిదారితారిహ స్తిమ స్తనిస్తులనిర్గళన్నైక్తికములఁ. — తరవారి = ఖడ్గముచేత ; పరి
దారిత = ఖండింపఁబడిన ; తారిహ స్తి = శత్రుగజములయొక్క ; మస్త = శిరస్సులవలన; నిస్తు
ల = అసమాన మగునట్లుగా ; నిర్గళతో = జాలుచున్న ; మన్తైక్తికములఁ = ముత్యముల
చేత ; సేసఁ జల్లుచుఁ = తలఁబ్రాలుచల్లుచు. విమలశీలుఁ = నిర్మలస్వభావముగల. వీర
మల్లక్షమాపాలుఁ = వీరుఁ డగుమల్లభూపాలుని. చేరెఁ = పొందెను. ఇందుఁ జరణచతు
ష్టయమందును విరోధాభాస మలంకారము, “ఆభాసత్వే విరోధస్య విరోధాభాస ఉచ్య
తే” అని తల్లక్షణము.

శా. ఆలోచింప దధీచిదానము మహావ్యర్థంబు దోషాకరుం

డాలేఖావళి కిచ్చు నీగి యొకతోయం బై కలామాత్ర మై

చాలం దక్కువ యొక్కపక్షమున నెంచఁ మించుఁ గా మల్లభూ

పాలగ్రామణిసాతి సద్గుణతతి • భావించుచో నెంతయున్.

టీ. దధీచిదానము = “దధీచి ద్దానవీ రోభూ ద్దయావీర శ్శిబి ర్నృపః హమ్నిరో యు ద్ధవీ రోభూత్” అని దానవీరుఁడుగాఁ జెప్పఁబడిన దధీచియొక్క దానము. ఆలోచింపఁ = విచారింపఁగా. మహావ్యర్థంబు = మిక్కిలి వ్యర్థమైనది: మహావ్యర్థంబు = గొప్ప లైనపర్వతి ములకొఱకై నదనుట. “అవయ శ్చైల మేషార్కాః” అని యమరుఁడు. దోషాక్రయండు = చంద్రుఁడు. ఆ లేఖావళికిఁ = ఆ దేవబృందమునకు. ఇచ్చునీగి = ఇచ్చెడుత్యాగము. ఒకతోయంబై = జలమాత్రమే, మఱియొక వస్తువు లేదనుట. కలామాత్రమై = పదునాఱవ భాగరూపమై. చాలం దక్కువ = మిక్కిలి అల్పమైనది. ఒక్కపక్షమున నె = ఒక పక్షమందె అదియు కృష్ణపక్షమున నె కాని యుభయపక్షమందు గాదనుట. సుధాంశువు దేవవర్గమునకు నొకజలరూప మగు షోడ శతమకబాత్తక మగునమృతమును కృష్ణపక్షంబున నే యిచ్చు ననుట. ఎంచఁ = చంద్రుని దాతృత్వము వర్ణ్యఁ డగుమల్ల భూపాలునిదాతృత్వముతో సరియైనదే కాదు. యొకపక్షమందైనను సరి యగునా యని విచారింపఁగా. మల్లభూపాలగ్రామణిసాతి = మల్లభూపాలగ్రామిణి యొక్కదానము “సాతి ర్దానావసానయోః” అని యమరుఁడు. సద్గుణతతిఁ = శ్రేష్ఠగుణముల యొక్కగుంపుచేత. భావించుచోఁ = తారతమ్యమును పర్యాయించింపఁగా. ఎంతయుఁ = మిక్కిలి. మించుఁ గా = అతిశయించును గదా.

ప్రకృత మల్లభూపాలత్యాగమున కప్రకృతదధీచిదోషాకరత్యాగములు దుల్యములు గావనుటవలన ప్రతీపాలంకారభేదము. “వర్ణ్యే నాన్యస్యో పమాయా అనిష్పత్తివచశ్చతత్” అని లక్షణము.

సీ. ద్విజరాజు వెఱఁ గంద ♦ వివిధకలాపాలి, పచరించుఁ దత్తట ♦ పాటు లేక
యలమహానటుఁ డెన్న ♦ నతులశృంగారవ, ర్తనఁ జూపు నింతై న ♦ శాంతి లేక
తారాళు లీక్షింపఁ ♦ దరుణామృతరసాభి, హరణంబు గావించు ♦ నరుచి లేక
నచలాధిపునిచెంత ♦ నధికగహ్వరవిహా, రశ్రీలఁ బూను భా ♦ రంబు లేక

తే. మల్లభూపాలుముమ్మడి ♦ మల్లశౌరి, కీర్తికాంతామతల్లి పం ♦ కేజజాండ
కాండగర్భాతిభారసం ♦ క్రాంతయయ్యుఁ, దత్తదనుకూలభేలనా ♦ యత్తవృత్తి.

టీ. మల్లభూపాలు ముమ్మడిమల్ల శౌరికీర్తికాంతా మతల్లి. — మల్లభూపాలుముమ్మడిమల్ల శౌరి = మల్లభూపతి పుత్రుఁ డగుముమ్మడిమల్లవీరాగ్రణియొక్క; కీర్తికాంతామతల్లి = ప్రశస్త యగుకీర్త్యంగన “మతల్లి కామచర్చికా ప్రకాణ్ణ ముష్టుతల్ల శౌ ప్రశస్తవాచకా న్యమూని” అనియమరుఁడు. పంకేజజాండ కాండగర్భాతిభార సంక్రాంతయయ్యుఁ. — పంకేజజాండ = బ్రహ్మాండములయొక్క; కాండ = గుంపులనెడు; గర్భ = గర్భములచేతనైన; అతిభార = అధికభారముచేత; సంక్రాంతయయ్యుఁ = కూడుకొన్నదయ్యును, అనఁగా బ్రహ్మాండ కాండ రూపదుర్వహగర్భభిన్న యయ్యు ననుట. తత్తదనుకూలభేలనాయత్తవృత్తిఁ = వారివారి కనుకూల మగుక్రీడనమున కధీనమైనవృత్తిచేత. ద్విజరాజు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడు, విద్వాంసుఁడనుట. వెఱఁ గందఁ = ఆశ్చర్యపడునట్లు. వివిధకలాపాలి. — వివిధ = నానాప్రకారములగు; కలా = విద్యలయొక్క; పాలి = నమూనామును. తత్తటపాటులేక = తొట్రు

పాటు లేక. పచరించుకొ = కనబఱచును. ద్విజరాజు = చంద్రుడు. వెఱగందకొ = భయముచే
 గందునట్లుగా. వివిధకలాపాలి = నానాప్రకారములగుకాంతులగుంపును, తత్తటపాటు లేక
 పచరించుననికీర్తిపరమైన యర్థము. అలమహానటుడు. — అల = ప్రసిద్ధిమగు; మహానటుడు =
 దొడ్డనట్టువుడు, శివుడు. ఎన్నకొ = గణించునట్లుగా. అతులశృంగారవర్తనకొ = అసమానమగు
 నాట్యమును, శృంగారనియమమును. ఇంతైన శ్రాంతిలేక = ఇంచుకైన శ్రమములేక. చూపుకొ.
 “శృంగారస్సురతేనాప్యేరసే దిగ్గజమణ్డలే” అని విశ్వము. తారాళులీక్షింపకొ. — తరుణులు
 = చెలికత్తెలుతాము. ఈక్షింపకొ = చూచుచుండఁగా. తరుణామృతరసాభిహరణంబు. — తరుణ
 = నూతనములగు; ఆమృత = అమృతమువంటి; రస = మధురాదిరసములయొక్క; అభిహరణంబు =
 గ్రహణంబు “అభిహారోఽభిగ్రహణమ్” అని అమరము. అరుచిలేక = అసహ్యత లేక. కావించుకొ
 = చేయును. గర్భవతులకుఁ బదార్థములయందరుచి గలిగి తానెక్కుడు గ్రహింపమి స్వాభావి
 కంటై యుండఁగా నీమె యరుచి లేక రసాభిగ్రహణము గావించు ననుట. తారాళులు = నక్ష
 త్రముల సంఘములు. ఈక్షింపకొ. తరుణామృతరస = నవసుధారసము యొక్క. అభిగ్రహణం
 బు గావించునని కీర్తిపరమైన యర్థము. అచలాధిపునిచెంతకొ = భూపాలుని సన్నిధియందు.
 అధికగహ్వరవిహారశ్రీలకొ = అధికము లగుదాంభికవిహారములయొక్క సంపదలను. భారంబు
 లేక = గర్భభారము చేనలసటనొందక. పూనుకొ = వహించును. అచలాధిపుని = హిమవంతునియొ
 క్క. చెంతకొ. అధికగహ్వరవిహారశ్రీలకొ = అతిశయమైన గుహావిహారములయొక్క శ్రీలను.
 పూనుకొ = వహించును. “గహ్వరస్తు గుహాదమ్భ నికుష్టగహనేష్వపి” అని విశ్వము. గర్భవతి
 గర్భిణీధర్మములకు విరుద్ధము లైనవ్యాపారములు సేసె ననిభావము.

కీర్తికాంత విద్వాంసులచేతఁ బ్రశంసింపఁబడినదనియు హిమగిరి గుహాదుల నావరించిన
 దనియు చంద్రమండలము నాక్రమించి చంద్రునికన్న మిగులఁ దేజరిల్లినదనియు నక్షత్రమండ
 లము నతిక్రమించి కైలాసముదాక వ్యాపించినదనియు పంకేజజాండ కాండ గర్భ యనుట
 చేత బ్రహ్మాండకోటుల నావరించిన దనియు ఫలితార్థము. ఇందుఁ గీర్తికాంతయందు గర్భాభిభ
 రణరూపపుష్కలకారణమున్నను అరుచ్యలసతాదికార్యములు గలుగనట్లు వర్ణితంబులగు
 టనుబట్టి విశేషోక్త్యలంకారము. “కార్యాజని ర్విశేషోక్తి స్సతి పుష్కలకారణే” అనిలక్షణము.
 కీర్తికాంత యనుచోట రూపకంబు.

తే. ఆధరాధీశుసతులు చెన్నాంబ తిరుమ

లాంబ మల్లాంబిక యనంతమాంబిక యన

నాతతాత్తీయసద్గుణస్యాతసుకవి

సూక్తిముక్తాకదంబ తై యొప్పి రందు.

56

టీ. ఆధరాధీశుసతులు = ఆమల్లభూపాలుని భార్యలు. చెన్నాంబయు, తిరుమలాం
 బయు, మల్లాంబయు, అనంతమాంబికయు, అనకొ. ఆతతాత్తీయ సద్గుణస్యాతసుకవిసూక్తి
 ముక్తాకదంబతై. — ఆతత = విశాలములైన; ఆత్తీయ సద్గుణ = తమ లోకోత్తేర గుణముల నెడుగు
 ణములచేత, అనగా సూత్రములచేత; స్యాత = కూర్చోబడిన; సుకవిసూక్తి = సత్కవివాక్కుల నెడు

ముక్తాకదంబత్తై=ముత్యముల గుంపులుగలవారై, అనగాఁ గవివాక్కులచే నెల్లపుడుఁ గొనియాడఁదగుసుగుణములు గలవారై యనుట. ఒప్పిరి. అందున్ = ఆసతులయందు. దీనికి ముందు పద్యముతో నన్వయము. రూపకాలంకారము.

సీ. తాఁ జంచలాత్మయై ♦ తనుగన్నవారికి, బలుసుళ్లుదెచ్చున ♦ బ్జాతపాణి
దతరజోగుణయుక్తి ♦ దానవద్విప్లవముల, నంటుగంధోదగ్ర ♦ యైనభూమి
నొకమూలఁబడియుండి ♦ యుచ్చసింహాసన, మంది తాఁజండిక ♦ యైనగౌరి
గురుఁడు వాక్రువ్వ న ♦ త్తురవిగ్రహముఁ బూని, నిక్కిరాజాస్థాని ♦ కెక్కువాణిఁ

తే. బరిహసించుచు జనయితృ ♦ భవనకీర్తి
దాయవర్తన సాత్త్విక ♦ ధర్మనియతి
భర్తృచిత్రానుసృతిఁబూజ్య ♦ పటలసేవఁ
జెలఁగు సద్గుణనికురుంబ ♦ చెన్నమాంబ.

57

టీ. సద్గుణనికురుంబ=సద్గుణసమూహముగలది యైన. చెన్నమాంబ=చెన్నమయను సతి. తాన్=తాను. చంచలాత్మయై=చలచిత్తయై. తనుఁగన్నవారికిన్=తనపుట్టినింటివారికి. బలుసుళ్లు = అధికోపద్రవములను. తెచ్చునబ్జాతపాణిన్ = తెచ్చిపెట్టెడు లక్ష్మీదేవిని. తాఁజంచలాత్మయై=చలస్వభావముగలదై; స్థిరముగానిదైయనుట. తనుఁగన్నవారికిన్=తనుగన్నట్టి యుదకమునకు, సముద్రమున కనుట. బలుసుళ్లు = అధికావర్తములను. తెచ్చునబ్జాతపాణి ననితాత్పర్యము. తతరజోగుణయుక్తిన్.—తత = విపులమైన; రజోగుణ = రాజసగుణము యొక్క; యుక్తిన్=యోగముచేత. దానవద్విప్లవములను = రాక్షసశ్రేష్ఠులను. అంటి = ఆశ్రయించి. గంధోదగ్ర యైనభూమిన్ = గర్వముచేత నధిక యైనభూమిని. తతరజోగుణయుక్తిన్ = విస్తృత మగుపరాగగుణముయొక్క సంబంధముచేత. దానవద్విప్లవములన్.— దానవత్ = మదయుక్తములగు; ద్విప్లవములన్ = గజములను, దిగ్గజముల ననుట. దానవ + ద్విప్లవ అనుచోట “అనచి చ.— అచః పరస్య యరో ద్వే వాస్తో న త్వచి” అనుదానిచే దానవద్విప్లవ అని దకారమునకు ద్విత్వమువచ్చినది. గంధోదగ్ర యైనభూమిన్ = ఘృణగ్రాహ్య గుణవిశేషముచేత అధిక యైనభూమిని; పరాగము గలిగి దిగ్గజములతోఁ గూడి గంధవతియై పృథివి యుండుట స్వభావము. ఒకమూలఁ బడియుండి=ఒకగొందిని బడియుండి. ఉచ్చసింహాసనమంది=ఉన్నత మగురాజాసనము నొంది. తాన్. చండికయైన గౌరిన్=తానత్యంతకోపవతి యగుగౌరిని. ఒకమూలన్=మూలగానున్న యీశాన్యదిక్కునందు. పడియుండి. ఉచ్చసింహాసనము.—ఉచ్చసింహ=ఉన్నత మగు సింహమందు; ఆసనము=ఉపవేశనమును. అంది. చండికయైన గౌరిన్=చండియను నామాంతరముగలదైన గౌరిననుట. గురుఁడు=మామ. వాక్రువ్వన్=మాటాడఁగా, నోరెత్తఁగా ననుట. అత్తురవిగ్రహము=నశింపనికలహము. పూని=వహించి. నిక్కి=గర్వించి. రాజాస్థానికిన్=రాజసభకు. ఎక్కువాణిన్=ఎక్కిడుసరస్వతిని. గురుఁడు=బృహస్పతి. వాక్రువ్వన్=చెప్పఁగా. అత్తురవిగ్రహముఁబూని=అకారాద్యత్తురస్వరూపమునుదాల్చి. నిక్కి=అతిశయించి. రాజాస్థానికిన్.—

రాజ=ఇంద్రునియొక్క; ఆస్థానికీ=సభకు. ఎక్కువాణిక్. అనఁగా నకారాద్యక్షరరూపిణి
యగుసరస్వతిబృహస్పతిచేత నింద్రసభలోఁ బూజింపఁబడినదని యనుట. కాదేని నుపాధ్యో
యుండు సెప్పఁగా రాజసభలలోఁ బూజిత యగువాణి ననుట. పరిహసించుచుక్=మిక్కిలిహా
స్యము సేయుచు. జనయితృభవనకీర్తిదాయవర్తనక్.-జనయితృభవన=జనకగృహమునకు; కీర్తిదా
యి=కీర్తిజనకమగు; వర్తన=వృత్తిచేత. దీనికిఁడనుఁగన్నవారికి బలుసుఖ్యుదేచ్చనబ్జాతపాణిన
నుదానితోఁ బ్రతిద్వంద్విగా నన్వయము. ఇట్లు నాలుగుచరణములయందుఁ జెప్పిన యర్థములకు
నన్వయంబు దెలియవలయు. సాత్త్వికధర్మనియతిక్=సాత్త్వికధర్మములయందు వర్తనముచే
తను. భర్తృచిత్తానుసృతిక్=భర్తృచిత్తముననుసరించుటచేతను. పూజ్యపటలసేవక్=పూ
జ్యులసంఘముయొక్క సేవచేతను. చెలఁగుక్=ఓప్పును. చెన్నమాంబ లక్ష్మీభూమిగౌరీ సర
స్వతులకన్న మిన్న యని వ్యంగ్యము. ఇందు యథాసంఖ్యాలంకారము. శ్లేషసముత్థాపితవ్య
తిరేకాలంకారమును గలదు.

శా. ఆవామామదనుండు మల్లవసుధాధ్యక్షుండు దచ్చెన్నమాం

బావామేక్షణయందు రామవిభునిక్ • మల్లావనీవల్లభుక్

శ్రీవాసేక్షణ నిన్ను మల్లమయెడం • గృష్ణాధిపుక్ మేదినీ

రావుం గాంచె నచంచలప్రమదసాం • దా మాధవక్షోణిపా.

58

టీ. అచంచలప్రమదసాంద్రా=స్థిరమైన సంతోషముచేత సాంద్రుడగువాఁడా. మాధ
వక్షోణిపా=మాధవరాయా. ఆవామామదనుండు మల్లవసుధాధ్యక్షుండు = యువతీజన మనో
హరుడగునామల్లభూపాలుండు. దచ్చెన్నమాంబావామేక్షణయందుక్=ఆచెన్నాంబికయం
దు. రామవిభునిక్=రామభూపాలుని. మల్లావనీవల్లభుక్=మల్లభూపాలుని. శ్రీవాసేక్షణ-
=శ్రీనివాసము లైనదృష్టులు గలమాధవరాయా. నిన్నుక్. మల్లమయెడక్=మల్లాంబికయెడ.
గృష్ణాధిపుక్=కృష్ణరావును. మేదినీరావుక్=మేదినీరావును. కాంశక్=కనెను.

క. అందగ్రజుండు యువతీ

కందర్పుండు రామధరణికాంతుండు వెలసెక్

మందరబలబంధురభుజ

మందరధరమధితవైరి • మహిపాంబుధి యై.

59

టీ. అందుక్=వారలలో. అగ్రజుండు=జ్యేష్ఠుండును. యువతీకందర్పుండు=మానినీమ
న్మథుండు నగు. రామధరణికాంతుండు=రామభూపాలుండు. మందరబలబంధురభుజమందర
ధరమధితవైరిమహిపాంబుధియై.-మందర=బహుళమగు; బల=సామర్థ్యముతోడ; బంధుర=ద
ట్టము లైన; భుజ=బాహుల నెడు; మందరధర=మందరపర్వతముచేత; మధిత=మధింపఁబడిన;
వైరిమహిప=శత్రురాజుల నెడు; అంబుధి యై=సముద్రముగలవాఁడై. వెలసెక్=ప్రకాశించెను.

సీ. ధర్మనిర్మథనంబు • దాఁజేసి జనకజా, పాణౌకృతికీర్తిడ • బ్రబలఁడేని

నవరజక్షిప్తరాజ్యాతిభారుండయి, వనచరవర్తన • వటలఁడేని

నతతసుగ్రీవానుషక్తాత్ముడై దావ, మున మఖివత్సానుఁ • దునుమఁడేని

నురుగోవిహారాత్త • పరజీవన నిధి యై, యులపుణ్యజనభర్త • నడఁపఁడేని

తే. సాటి యన వచ్చు రాముఁడు • సాధుసుకృత

కేళి సర్వంసహభారశాలి త్రాత

సాగ్నిసంతానపాలిసాధ్వవననిత్య

శీలి యగురామభూపాలమాళి కెపుడు.

60

టీ. ఎపుడుకొ = సర్వకాలమందును. సాధుసుకృత కేళి. — సాధు = శ్రేష్ఠములగు; సుకృత = పుణ్యవిషయ మైన; కేళి = క్రీడ గలనాఁడును. సర్వంసహభారశాలి = భూభరణధురీణుఁడును. త్రాత = రక్షకుఁడు. సాగ్నిసంతానపాలి సాధ్వవననిత్యశీలి. — సాగ్ని = అగ్న్యపాసనము సేయు సోమయాజులయొక్క; సంతానపాలి = బిడ్డలగుంపుయొక్క; సాధ్వవన = చక్కగఁ బోషించుట; నిత్యశీలి = నిరంతర స్వభావముగాఁ గలవాఁడును. అగురామభూపాలమాళికొ = అయినట్టిరామ భూపాలాగ్రేసరునకు. రాముఁడు = శ్రీరాముండు. తొ = తాను. ధర్మనిర్మథనంబు = ధర్మమార్గ భంగమును. చేసి = ఒనరించి. జనకజాపాణౌకృతిక్రీడకొ. — జనక = తండ్రివలన; జా = పుట్టినదాని యొక్క, సహోదరియొక్కయనుట. పాణౌకృతి = వివాహమందలి; క్రీడకొ = క్రీడచేత. ప్రబలఁ డేనికొ = వృద్ధిబొందఁడేని. పాణౌకృతియనుచోట “నిత్యం హస్తే పాణా వుపయమసే” అని యలుకసమాసము. ధర్మ = ధనువుయొక్క. నిర్మథనంబు = భంగంబు. తొ = జేసి. జనకజాపాణౌ కృతి = జనకచక్రవర్తికూతురగుసీతాపాణిగ్రహణమందలిక్రీడచేత శ్రీరాముండుప్రబలినాఁడని భావము. గీతిలోఁ జెప్పిన యర్థములకు వీనికిఁ గ్రమముఁ జూడవలయు. అవరజక్షిప్తరాజ్యాతి భారుండయి. — అవరజ = నీచునియందు; క్షిప్త = ఉంపఁబడిన; రాజ్యాతిభారుండయి = రాజ్యసంబంధియైనయధిక భారము గలవాఁడై. వనచరవర్తనకొ = కిరాతకుల వృత్తిచేతను. వఱలఁడేనికొ. అవరజఁడనఁగా అనుజుండైన భరతుఁడు అతనియందుంపఁబడిన రాజ్యభారము గలవాఁడై వనచరులగుమున్యాదుల యొక్క వర్తనచేత శ్రీరాముండు వఱలినాఁడని భావము. సతతసుగ్రీవానుషక్తాత్మకడై. — సతత = ఎల్ల పుడును; సుగ్రీవా = మంచికంఠము గలదానియందు; అనుషక్తాత్మకడై = అనురాగముగలవాఁడై. దావమునకొ = అరణ్యమున. మఖవత్సానుకొ. — మఖవత్ = సోమయాజియొక్క; సూనుకొ = సుతుని. తునుమఁడేనికొ = వధింపఁడేని. సతతముసుగ్రీవునియందనుషక్తాత్మకడై దావమున మఖవత్సానుఁడనఁగా నింద్రసుతుఁడగువాలిని శ్రీరాముండు దునిమినవాఁడని భావము. “హవిర్జక్షితి నిశ్శచ్చో మఖేషు మఖవానసౌ. తత్తైకో మఖవానముత్ర బహవః” ఇత్యాది ప్రయోగములు మతుబంతమైన మఖవచ్ఛబ్దమునకుఁ బ్రమాణములు. ఈరుగో విహారాత్తపరజీవననిధియై. — ఈరు = అధికమగు; గో = దృష్టులయొక్క; విహార = వ్యాపారముచేత; ఆత్త = పొందఁబడిన; పర = అన్యులయొక్క; జీవననిధియై = జీవనాస్పదమగు ధనముయొక్క నిధిగలవాఁడై, కన్నులచే బెదిలించి పరద్రవ్యాపహరణముఁ జేసిన వాఁడనుట. శ్రీరాముండు. ఈరు = అధికమగు; గోవిహార = బాణములయొక్క విహారముచేత; ఆత్త = ఆక్రమింపఁబడిన; పర = ఉత్కృష్టమగు; జీవననిధి = సముద్రముగలవాఁడని భావము. అలపుణ్యజనభర్తకొ = అనుకృతిజనశేఖరుని, రాక్షసులకుభర్త యగురావణుని ననుట. “యాతుధానః పుణ్యజనః” అని అమరము. అడఁపఁడేనికొ = తునుమఁడేని. సాటి యన వచ్చుకొ = సమానుఁడన

వచ్చును. ఇందు యథాసంఖ్యలంకారము “యథాసంఖ్యం క్రమేజైవ క్రమికాణాం సమన్వయః” అని లక్షణము. మఱియు వర్ణ్యం డగు రామభూపాలున కవర్ణ్యం డగు రామభద్రుం డౌపమ్యనిష్పత్తి లేనందున సాటి గాఁ డని చెప్పటచే ప్రతిపాలంకారము. “వర్ణ్యే నాన్యస్యోపమాయా అనిష్పత్తివచశ్చ తత్” అని లక్షణము.

మ. శరజాతంబు దృణీకరించి రజనీజానిం గలాభంగమై
పరవం జేసి యధఃకరించి యలసర్పస్వామి రామక్షమా
వరుకీర్తిచ్చట సత్యలోకమునకుఁ • వాగ్దేవితోఁ జెల్లికై
కర మేఁగఁ సుర ధేనువాన్య మటుగాఁ • గావించె మధ్యేస్పతిన్. . 61

టీ. రామక్షమావరుకీర్తిచ్చట = రామభూపాలునియశశిపరంపర. శరజాతంబు = తెల్లుగడ్డియొక్కగుంపును. దృణీకరించి = ధిక్కరించి. తెల్లు తృణము గాన తృణీకరణము సహజము. రజనీజానిన్ = చంద్రుని. కలాభంగమైపరవన్ = తేజోహీనత గలవాఁడై వర్తించునట్లుచేసి. చంద్రుఁడు కృష్ణపక్షమునందు కలాహీనుఁడై వర్తిలుట సహజము. అలసర్పస్వామిన్ = ఆశేషుని. అధఃకరించి = నికృష్టునిఁగాఁజేసి, ఆదిశేషుఁడు అధోలోకమందుండుట సహజము. వాగ్దేవితోన్ = సరస్వతీదేవితో. చెల్లికై = స్నేహమునకై. సత్యలోకమునకున్ = బ్రహ్మలోకమునకు. ఏఁగన్ = పోవుచుండఁగా. మధ్యేస్పతిన్ = మార్గమధ్యమందు “పారే మధ్యేష్టావా” అని యలుక్సమాసము. సురధేనువు = కామధేనువు. కరము = మిక్కిలి. ఆస్యము = ముఖము. అటుగాఁగావించెన్ = మరలెచ్చిననుట. ధేనువుముఖము నల్లగ నుండును గాన మాపలేక మరల్చుట.

రామభూపాలునికీర్తి స్వర్గమర్త్యపాతాళములు వ్యాపించి సత్యలోకముదాఁకఁ బ్రసరించినదని తాత్పర్యము. ఇందు రామభూపాలకీర్తికర్తృక శేషాద్యధఃకరణాద్యసంబంధముండినను తత్సంబంధవర్ణనమునుబట్టి సంబంధాతిశయోక్త్యలంకారము. “సంబంధాతిశయోక్తి సాన్న్విదయోగే యోగకల్పనమ్” అని లక్షణము. అదియు శ్లిష్టశబ్దనిబంధనయగుటచే శ్లేషాత్థాపితయగును.

క. ఆరామునట్లు వెలసెన్, త్మైరామారమణుఁ డగుచు • మల్లాధిపుఁ డా
సారాయతధీరాశుగ, వారాహతవైరిదాన • వద్దివ్విపకులుఁ డై. . 62

టీ. ఇందు మల్లనృపతి శ్రీరామునట్లు అనఁగా తనయన్నయట్లు వెలసెనని చెప్పఁబడియే. మల్లాధిపుఁడు = మల్లభూపాలుఁడు. ఆసారాయతధీరాశుగ వారాహతవైరిదానవద్దివ్విపకులుఁ డై. - ఆసార = వర్షధారలవలె; ఆయత = విస్తారములయిన; ధీర = శ్రేష్ఠములైన; ఆశుగ = బాణములయొక్క; వార = సంఘముచేత; ఆహత = కొట్టఁబడిన; వైరిదానవద్దివ్విపకులుఁ డై = వైరులగురాక్షసకుంజరములు, అనఁగా రాక్షసశ్రేష్ఠులు గలవాఁడై; వైరి = శత్రువులనెడు; దాన

వత్ = మదయుక్తములైన; ద్విపకులుఁడై = గజములగుంపులుగలవాఁడై యని యర్థాంతరము.
 త్కారామారమణుఁడగుచున్. - త్కారా = భూసంబంధినియగు, అనఁగా భూపుత్రునియగు; రామా = సీత
 కనుట; రమణుఁడగుచున్ = వల్లభుఁడగుచు, భూకాంతావల్లభుఁడగుచు నని యర్థాంత
 రము, భూపాలుఁడగుచు నని తాత్పర్యము. ఆరామునట్లు వెలసెన్ = ప్రసిద్ధుఁడగువాశరథివలెఁ
 బ్రకాశించెను. పైఁజెప్పినతనయన్న యగురామభూపాలునివలెఁ బ్రకాశించెను అని యర్థ
 ద్వయముఁ జూడవలయు. ఇందు శ్లేషసంకీర్ణోపమాలంకారము.

సీ. కురులపట్టునకు నేయురుకలానిధియాజ్ఞ, దరుణచంపకగర్భదామకంబు
 మధురోపకంఠసీమకు నేమహాభాగు, తతగుణశ్రేణి ముక్తాలలంతి
 కరహాటకటకభాగమున కేరాజుతీ, వ్రప్రతాపం బబ్జరాగఘటన
 మద్రమధ్యమున కేమాన్యుకలాపాలి, గమనీయమేఖలాకలకలంబు

తే. లలవిదేహదేశమున కేలలితమూర్తి
 కీర్తి గర్భూరచర్చికాస్ఫూర్తి యతఁడు
 రాజచేకోలగండాంకరాజితుండు
 మల్లభూపాలచంద్రుండు మహిఁ జెలంగె.

63

టీ. కురులపట్టునకున్ = కురుదేశప్రదేశ మనెడుకుంతలప్రదేశమునకు. ఏయురుకలానిధి
 యాజ్ఞ = ఏయధిక విద్యగలవానియొక్క యాజ్ఞ. తరుణచంపకగర్భదామకంబు = తత్కా
 లగ్రథిత మగుసంపెఁగపువ్వులసంబంధి యైనశిరోమాల్యమో, అనఁగా గుంతలములయందుఁ
 జంపకమాలిక నాదరముతో వహించిన ట్లారాజునాజ్ఞ కురుదేశపువారిచే శిరసున వహింపఁ
 బడుచున్న దనుట. ఆదేశము నీరాజే పాలించు చున్నాఁడని వ్యంగ్యము. ఇట్లన్నిచరణము
 లయందు నూహింపఁ దగినది. మధురోపకంఠసీమకున్ = మధురాపురియొక్క సమీపదేశము
 నెడు మనోజ్ఞ మగునుపకంఠసీమకు అనఁగా కంఠసమీపదేశమునకు. ఏమహాభాగుతతగుణ
 శ్రేణి = ఏమహాభాగ్యశాలియొక్క విపులమైనగుణగణము. ముక్తాలలంతి = వ్రేలాడుముక్తాహారమో,
 “లమ్బనం ప్యాల్లలన్తికా” అనిఅమరుఁడు. అనఁగాకంఠప్రదేశమునకు ముక్తాలలంతిశోభావహ
 మైనట్లు మధురాపురిపరిసరమునకు నారాజుగుణగణమలంకార మగునని యనుట. కరహాట
 కటకభాగమునకున్ = కరహాటదేశపట్టణభాగ మను కరమందున్న హాటకటక భాగము
 నకు అనఁగా సువర్ణమయమైన కంకణములయొక్క ప్రదేశమునకు. ఏరాజుతీవ్రప్రతాపంబు =
 ఏరాజుయొక్క యుగ్రప్రతాపంబు. అబ్జరాగఘటన = పద్మరాగమణిఘటనమో. తాత్పర్యము
 ప్రేరేపనరీతి నూహ్యంబు. మద్రమధ్యమునకున్ = మద్రదేశమధ్య మనెడు మంగళ మగుమధ్య
 ప్రదేశమునకు. ఏమాన్యుకలాపాలి = ఏమాననీయునివిద్యాసమాహము. కమనీయ మేఖలాకల
 కలంబు = మనోజ్ఞ మగునొడ్డాణముయొక్క కలకలధ్వనియో. అలవిదేహదేశమునకున్ =
 ప్రసిద్ధ మగువిదేహదేశ మనెడు విశేష మయినశరీరప్రదేశమునకు. ఏలలిత మూర్తికీర్తి = ఏక
 మనీయ శరీరునికీర్తి. కర్పూరచర్చికాస్ఫూర్తి = కర్పూర లేపనాతిశయరూపమో. అతఁడు = ఆ

రాజు. రాజచేకోలగండాంకరాజితుండు=రాజచేకోలగండ యనుబిరుదముచేఁ బ్రకాశించు వాఁడు. మల్లభూపాలచంద్రుఁడు = చంద్రునివలె నాహ్లాదకుం డగుమల్లభూపాలుండు. మహిక్=భూమియందు. చెలంగెక్=ప్రకాశించెను. మల్లభూపతి గుణగణము మొదలగునది భూషావిశేషభూప మయినపు డతఁడు చంద్రునివలె జగదాహ్లాదకరుఁ డగుట స్పష్టము. శిష్యరూపకాలంకారము.

చ. అనుపమమల్లికార్జునయశోంచితుఁ డైనకుమారమల్లనా
వనిపతి డాయఁ బూని రిపువారము లంత నుపాంతవాహినీ
ఘనతరవారులక్ మునిగి గ్రక్కునఁ గాంతురు సౌరసుందరీ
జనకుచకుంభకూటతటసాంద్రమృగీమదసౌరసంగతిన్.

64

టీ. అనుపమమల్లికార్జున యశోంచితుఁ డైనకుమారమల్లనావనిపతిక్.— అనుపమ = సాటిలేని ; మల్లిక = మల్లికాకుసుమములవలె ; అర్జున = తెల్లనగు ; యశః = కీర్తిచేత ; అనుపమ మగుమల్లికార్జున = మల్లికార్జునస్వామియొక్క, యశః = ఖ్యాతిచేత. అంచి తుఁడై అనఁగా శ్రీశైలములో నున్న సాంబశివునకు మల్లికార్జునస్వామి యని నామంబు గాన ఈ రాజపుంగవులవంశమున తొల్లింటినుండి యామహానుభావుని సేవించుటయు, వారినామం బుతోఁ దమబిడ్డలనుబిలుచుటయుఁ గలిగియున్న యవిదీననే పెదమల్లభూపాలుఁడు, చినమల్ల భూపాలుఁడు, ముమ్మడిమల్లభూపాలుఁడు, కుమారమల్లభూపాలుఁడు, అనునామంబులచే విలసిల్లుట. మఱియు లింగభూపాలుండు లింగాంబిక లో నైనవియు నిష్ప్రదేవతానామంబులే కాని వేఱు గావు. వెండియు నీరాజశేఖరులకుఁ గూటస్థుం డగు ననపోతమహారాజు శ్రీశైలమునకు సోపానములు గట్టించినట్లు, “యశ్చారుసోపానపథేనచక్రే శ్రీపర్వతం సర్వజనాఙ్ఘ్రిగమ్యమ్” ఇదిలోనుగా సింగభూపాలప్రణీతం బైనరసార్ణవసుధాకరమందు వర్ణింపఁబడినది. ఇట్లును పమమల్లికార్జున యశోంచితుఁ డైనకుమారమల్లనావనిపతిక్. డాయఁ బూని=చేరఁ గడంగి. రిపువారములు = శత్రుసంఘములు. అంతక్ = అంతట. ఉపాంతవాహినీఘనతరవారులక్.— ఉపాంత = సమీపమున నున్న ; వాహినీ = సేనలయొక్క, సమీపమున నున్నకృష్ణానది యొక్క ; ఘనతరవారులక్.—ఘన = గొప్పలగు ; తరవారులక్ = ఖడ్గములయందు, ఘన తరము లైనయుదకములయందు. మునిగి = క్రుంకి. గ్రక్కునక్=వేగముగా. సౌర సుందరీ జనకుచకుంభకూటతటసాంద్రమృగీమదసౌరసంగతిక్.— సౌరసుందరీ = సురాంగనల యొక్క ; జన = సంఘముయొక్క ; కుచకుంభ = కుంభములవంటికుచములయొక్క ; కూట = సమూహముయొక్క ; తట = ప్రదేశములయందలి ; సాంద్ర = దట్టమగు ; మృగీమద=కస్తూరి యొక్క ; సౌర = స్థిరాంశముయొక్క ; సంగతిక్ = సంబంధమును ; కాంతురు = పొందు డురు. ప్రస్తుతా ప్రస్తుతముల కుపమానోపమేయభావము వ్యంగ్యము గాన రాజును సమీపింపఁ బూనిన శత్రురాజులు వీరిసేనలఖడ్గములచే నఱకఁబడి సురాంగనాపరిరంభ సౌఖ్యమును, మల్లికార్జునస్వామిని జేరఁబూనినవారు కృష్ణానదియందు స్నానము సేసి సురాంగనోసంగసౌఖ్యముఁ బొందినట్లు పొందిరనుట. అలంకారము వ్యంగ్యోపమా.

స్త్రీ. శ్రీ నంద దనుచు సా మైనమే నూనుఁ జా
యల మెచ్చ దనుచు బల్వలపు నెఱపుఁ
దనపదంబునఁ జేరఁ దనుచు వెల్వెలఁబోవుఁ
జెఱఁగు ముట్ట దనుచుఁ జెందు మఱపుఁ
దలముఁ జూడ దనుచుఁ దాఁ గలంగు నిజాప
ఘనము నంట దనుచుఁ గల దొలంగుఁ
గటక మొల్ల దనుచుఁ ఘనదానరతిఁ బూనుఁ
గనుదోయిఁ గప్పుకోఁ దనుచు రోజు.

65

తే. శూలిసారాగ మాశరః త్కాలఘనము, ముసలిజడధీనుఁడు గ్రమాః శిసురవార
ణంబు శేషుండు వారిచందంబుఁ జూచి, గేరు మల్లావనీపాలుఁకీర్తికన్య.

టీ. శ్రీనందదనుచు నిత్యాదిస్తీ సచరణ చతుష్టయమందుఁ జెప్పిన యర్థములకు గీతయందుఁ
గ్రమముగా నన్వయంబు. శూలి=శివుఁడు. శ్రీ నంద దనుచున్ = శ్రీ యనఁగా సంపత్తు విషము,
మల్లావనీనాథుకీర్తికన్య తనసంపద నొల్ల దనుచు. సా మైనమేనూనున్ = సగ మైనశరీరమును
దాల్చినవాఁడు. తనసంపద నె యంగీకరింపనపుడు తన్ను వరించుట మిక్కిలి యసంభావనీయ
మనిచింతతో క్షీణించినాఁ డనుట. శివుఁడు తెల్లనివాఁ డైనను విషము నల్లనిది గానఁ దెల్లనిస్వ
భావము గలకీర్తికన్య దానిం జూచి శివునిఁ ద్యజించుననియు, నీశ్వరుండు స్వభావముగా నర్థాం
గుఁ డనియుఁ దెలియ వలయు. సారాగము = కల్పవృక్షము. చాయలన్ = కాంతులను, నీడ
లను; మెచ్చ దనుచున్ = క్షాళింపదనుచు. బల్వలపు నెఱపున్ = అధికమైన మోహమును
దాల్చును, చాయలనే మెచ్చనిది తను వరించుట దుర్లభమని వలపు నెఱపు ననుట.
కల్పవృక్షము తాను తెల్లఁడైనను దననీడ నల్లనిదిగానఁ గీర్తికన్య మెచ్చ దనియు వలపు అనఁగాఁ
బరిమళము నెఱపుట సహజమనియు తెలియవలయు. ఆశరత్కాలఘనము = ప్రసిద్ధమైన శరన్తే
ఘము. తనపదంబునఁ జేర దనుచున్ = తనస్థానమునఁ జేర దనుచు. వెల్వెలఁబోవున్ = వైవ
ర్ణ్యమును దాల్చును, తెల్లఁబోవును. ఘనపదమాకాశము నల్లనిది గాన నచటఁ గీర్తికన్య చేర
దనియు శరత్కాలఘనము తెల్లగానుండుట సహజమనియుఁ దెలియునది. ముసలి = బలరా
ముఁడు. చెఱఁగు ముట్ట దనుచున్ = వస్త్రమును ముట్టదని. మఱపుఁజెందున్ = మత్తత నొందు.
తనచెఱఁగు ముట్టనిది తన్ను వరించుట దుర్లభ మని మఱపుఁ జెందె ననుట. బలరాముఁడు తె
ల్లనివాఁ డైనను గట్టుగుడ్డ నల్లనిది గానఁ గీర్తి ముట్టదనియు బలరాముఁడు మదిరాపానపరవ
శచిత్తుం డగుట స్వభావ మనియుఁ దెలియ వలయు. “ఘూర్ణయన్ మదిరాస్వాదమదపాటలి
తద్యుతీ | రేవతీవదనోచ్ఛిష్ట పరిపూతపుటేదృశౌ” అని మాఘమందు బలరాముఁడు హాలా
పానవివశుఁ డని వర్ణింపఁబడినయది. జడధీనుఁడు = సముద్రశ్రేష్ఠుఁడు. తలముఁ జూడ దను
చున్ = అడుగుభాగమును జూడదనుచు; తాన్. కలంగున్ = కలఁగఁబాటును. సముద్రతలము
పంకమయ మగుటచే నల్లగా నుండుననియు సముద్రము కలఁగఁబాటుట సహజ మనియు
తెలియునది. ఉగ్రమాళి = శివునిశిరోలంకార మైన చంద్రుఁడు. నిజాపఘనమున్ = తనశరీర

మును “అజ్ఞం ప్రతీ కో వయవోపఘ నోధ క శేబరమ్” అని యమరుఁడు. అంట దనుచున్ = ముట్ట దనుచు. కల దొలంగున్ = కాంతిహీనుఁ డగును. చంద్రునియందుఁ గలంకమున్నది గాన నతనిశరీరము ముట్ట దనియు కలాహీనుఁ డగుట సహజమనియుఁ దెలియవలయు. సురవారణంబు = విరావతము. కటక మొల్లదనుచున్ = తనపురము నొల్లదనుచు. ఘనదానరతిన్ = అధిక త్యాగరతిని. పూనున్. “కట ఏవకటః” అని కటకశబ్దము గండస్థలమును బోధించును గాన నైరావతము గండస్థల మళిమలినమై యుండుటచేఁ గీర్తి దానినొల్ల దనియు దాన మనఁగా మదోదకము దానియందు రతిఁబూనుట స్వభావమనియుఁ దెలియవలయు. శేషుండు = ఆది శేషుఁడు. కనుదోయిన్ = నేత్రయుగ్మముచేత. కప్పుకోదనుచున్ = ఆదరింపదనుచు. రోఁ జున్ = బుసపెట్టును, శేషునికనుదోయి యందు కప్పు అనఁగా నల్లదనముకలదనియు కోదు అనఁగా అంగీకరింపదనియు సర్పములకు రోఁజుట సహజమనియు భావము. శూలి యనఁగా శూలరోగముగల వాఁడనియు సౌరాగమనఁగా సురాసంబంధియైన వృక్షమనియు ఆ శరత్కాలమున మనఁగా రాక్షసులవలె నాచరించు కాల మేఘమనియు ముసలియనఁగా వృద్ధుఁడనియు జడధీనుఁడనఁగా జడమతిగలవారిలో శ్రేష్ఠుఁడనియు ఉగ్రహాళి యనఁగా నుగ్రులలో శ్రేష్ఠుఁడనియు సురవారణంబనఁగా సురలచే వారింపఁబడినదనియు శేషుఁడనఁగా వాసుఁడనియు నపార్థముతోఁచునుగాన శివకల్పతరు శరదంబుదబలభద్ర సముద్ర గుర గజ శేషులయొక్క సంపచ్చాయాపదాదుల నిరాకరణమును గీర్తికన్య చేసెననియు దెలియ వలయు. వారిచందంబుఁజూచి = వారిరీతినిజూచి. మల్లావనీనాథుకీర్తికన్య = మల్ల భూపాలుని కీర్తియనెడు కన్యక. కేరున్ = హసించును. క్రమాలంకారము. శివాదు లర్థశరీరము మొదలగు వాని నవలంబించుటకు మల్లమహీపతి కీర్తి కన్యాకర్తృ కాస్వీకారము నహేతువును హేతువుగాఁ జెప్పుటవలన హేతుత్వేత్తగమ్యమగు.

తే. ఆధరాధీశుపిమ్మట ♦ నఖిలభూమి, భరము నీవు ధరించితి ♦ కిరికులేంద్ర
కమరవల్ల భకులశైల ♦ కరటి సంస, దురగనాథులతోడఁ బెన్నుద్ది వగుచు.

టీ. ఆధరాధీశుపిమ్మటన్ = ఆ కుమారమల్లభూపాలునిపిదప. కిరికులేంద్రకమరవల్ల భకులశైలకరటిసంస దురగనాథులతోడన్ = ఆదివరాహమూర్తి యాదికూర్తము సప్తకులాచలములు దిగ్గజగణంబు ఆదిశేషుండు వీరితోడ. పెన్నుద్ది వగుచున్ = పెద్దయీడగుచు. అఖిలభూమి భరము = సర్వపృథివీభారమును. నీవు. ధరించితి = భరించితివి. ఇందు గుణోత్కృష్టులగు నాదివరాహకమరనాథకులశైలదిగ్గజశేషులతో మాధవరాయలను దుల్యులనుగా జెప్పుటవలన దుల్యయోగితాలంకారభేదము. “శ్లో॥ గుణోత్కృష్టై సృమికృత్య వచోన్యై తుల్యయోగితా” అని తల్లక్షణము.

సీ. బంధురవనకదంబములపాలుగఁ జేసె, ఘనతరపుండరీకముల నెల్ల
శిఖరిశిఖాశ్రేణిఁ ♦ జేరంగఁ బురికొల్పె, గలితసారంగసంఘముల నెల్ల
ఘోరమహాబిలఁకోటి నుండఁగఁ జేసె, బ్రబలపరాశుగఁపటలి నెల్లఁ
గమలేశ్వరాధీనఁగతిఁ బొసంగఁగఁ జేసె, దత్తవై జయంతికావితతి నెల్లఁ

తే. దన్ను నవి యెల్ల మఱచినఁ ♦ దాను మఱివ
కాత్తనృపచిహ్నములు డాచు ♦ నందునందు

శత్రునృపకోటిసీధాటిఁ జకితవృత్తి
పరఁగి చనువేళమాధవధరణిపాల.

67

టీ. ఇందు మాధవరాయ శత్రురాజులయొక్క నృపచిహ్నగోపన ముగ్ధద్వయముతోఁ జెప్పఁబడినది. మాధవధరణిపాల = మాధవరాయ. శత్రునృపకోటి = శత్రురాజబృందము. సీధాటిఁ = సీదండయాత్రయందు “శ్లో. శత్రుసేనావమర్దాయ సద్యఃస్సుభటఘోటకైః విజగీషాః ప్రవృత్తిర్యాసాధాటీతనిగద్యతే” అని ధాటీలక్షణము. చకితవృత్తిఁ = భీతవృత్తితో. పరఁగి = వర్తించి. చనువేళఁ = పాటిపోవునెడ. ఘనతరపుండరీకములనెల్లఁ = మిక్కిలిగొప్పవైన శ్వేతచ్ఛత్రములనెల్లను, తెల్లదామరలనెల్ల ననికాని, వ్యాఘ్రములనెల్ల ననికాని, యర్ధాంతరము. బంధురవనకదంబములపాలుగఁ = దట్టములైనయుదకసంఘములపాలగునట్లుగా లేక యరణ్యములపాలగునట్లుగా. చేసెఁ. కలితసారంగ సంఘములనెల్లఁ = ఒప్పుచున్నయేనుఁగులగుంపుల నన్నింటిని, తుమ్మెదగుంపుల నన్నింటిని. శిఖరిశిఖాశ్రేణిఁ = పర్వతాగ్రప్రదేశములను, వృక్షాగ్రప్రదేశములను. చేరంగఁ = చేరునట్లు. పురికొల్పెఁ = చేసెను. గజములడవులు చేరునట్లు వానియందున్న తుమ్మెదలు చెట్లు చేరునట్లు చేసెననిభావము. ప్రబలపరాశుగ పటలి నెల్లఁ. - ప్రబల = మిక్కిలి సామర్థ్యముగల; పర = శ్రేష్ఠములగు; ఆశుగ = బాణములయొక్క, వాయువులయొక్క; పటలి నెల్లఁ = సంఘమునెల్ల. ఘోరమహాబిలకోటిఁ = భయంకరమగుగొప్పబొటియలగుంపులలో, ఘోరమైనమహాబిలయనఁగా నాకాశముయొక్కయగ్రమున “తారాపథోన్తరిక్షంచమేఘద్వారంచహాబిలమ్” అని అమరుఁడు. ఉండఁగఁ చేసెఁ = ఉండునట్లు చేసెను. తతవైజయంతికావితతి నెల్లఁ. - తత = విస్తృతమగు; వైజయంతికా = పైకైములయొక్క, వనమాలలయొక్క; వితతి నెల్లఁ = సముదాయమునెల్లను. కమలేశ్వరాధీనగతిఁ. - కమలేశ్వర = సముద్రముయొక్క “సలిలం కమలం జలమ్” అని అమరుఁడు: విష్ణుమూర్తియొక్క అధీన = స్వాధీనతయొక్క, భావప్రధాననిర్దేశము. గతిఁ = ప్రాప్తిచేత. పాసంగఁగఁ = ఒప్పునట్లు. చేసెఁ. తన్నుఁ. అవియెల్లఁ = ఆగొడుగులు మొదలగురాజచిహ్నములన్నియు. మఱచినఁ = రాజ్యభ్రష్టులై పోవునపుడు తచ్చిహ్నములు తన్నుమఱచుట స్వభావముగానమఱచినను తాను. మఱవక = మఱచిపోక. ఆత్మనృపచిహ్నములు = తమరాజచిహ్నములు. అందునందుఁ = వానివాని కుచితములగునాయాస్థలములయందు. డాఁచుఁ = డాఁచిపెట్టును. అనఁగా మాధవరాయల ధాటియందు భీతులై యరులు పోవునపుడు తమనృపచిహ్నములు యదృచ్ఛగా గొడుగులు నీటిలోను లేక వనములలోను గజములడవులలోను వాని ననుసరించిన తుమ్మెదలు వృక్షాగ్రములలోను బాణములు బొటియలలోను పైకైములు సముద్రముతోను వానియంతకు నవి పడి పోయినను శత్రురాజులు బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దత్తదుచితప్రదేశములయందుంచి పోయినట్లున్నదని యనుట. పుండరీకములు వనముల నుండుటయు సారంగములు శిఖరిశిఖాశ్రేణులఁ జేరుటయు ఆశుగములు గగనముఁ జేరుటయు వైజయంతులు విష్ణుమూర్తిని జేరుటయు సుచిత మనిభావము. ప్రకృతాప్రకృతార్థములకు శ్లేషమూలాభేదారోపముఁ జేయఁబడినది. ఇచట పుండరీకసారంగాశుగవైజయంతులను మాధవరాయధాటీపలాయితారిమండలి తత్తదుచితస్థలములలో నుంపకపోయినను నుంవిపోయినట్లు చెప్పుటవలన సుత్యేక్షాలంకారము.

మఱియుఁ దత్తదనురూపస్థాననివేశనము శ్లేషమూలముగాఁ దోచుచున్నది గాన సమాలంకారము. “సమం స్యా ద్వర్ణనం యత్ర ద్వయో ర ప్యనురూపయోః” అని లక్షణము.

చ. అనలమ హీన మై యెసఁగె • నార త్వదుద్ధతశౌర్యలక్ష్మిచే
ధనదుఁడు వైందెఁ దా ధర హితస్థితిఁ దావకదానవైఖరిం
గని యచలవ్రజంబును ముఖస్ఫుటవర్ణవియుక్తిఁ గాంచె నీ
ఘనతరదైర్యవైభవము • గన్గెని మాధవరాయ చిత్రతన్.

68

టీ. మాధవరాయ. త్వదుద్ధతశౌర్యలక్ష్మిచేత్.— త్వత్ = నీయొక్క; ఉద్ధత=అధికమైన; శౌర్యలక్ష్మిచేత్ = ప్రతాపసంపదచేత. అనలమ = అగ్నియే. హీన మై యెసఁగె = హీన మై యొప్పెను. ఔర=ఆశ్చర్యము. శౌర్యలక్ష్మి యగ్నికిని దుస్సఖా మగుటచే నాశ్చర్యము. తావకదానవైఖరిత్ = నీదానరీతిని. కని=చూచి. ధనదుఁడు=కుబేరుఁడు. ధరత్ = భూమియందు. తాత్ = తాను. హితస్థితిత్ = హితవృత్తిని. పొందెత్ = పొందెను. “శ్లో. భజతే విదేశ మధికేన జిత స్త దనుప్రవేశ మథవా కుశలః” అను న్యాయము ననుసరించి నీహితవృత్తి నవలంబించె ననుట. ఘనతరశౌర్యవైభవము=ఉత్కృష్ట మగునీదైర్యసంపదను. కన్గెని=చూచి. అచలవ్రజంబు = పర్వతసంఘము. ముఖస్ఫుటవర్ణవియుక్తిఁగాంచెత్=ముఖమందు స్ఫుటవర్ణవియోగమును, అనఁగా కాంతిహీనతను కాదేని గద్గదభాషణమును. కాంచెత్=పొందెను. చిత్రతన్ అనునది యంతటను సమన్వయించును. చిత్ర మెట్లన అనలము అహీనమై ఆకారహీనమై నలమై అనఁగా గడ్డిపోచై యెసఁగెను ధనదుఁడు ధరహితస్థితిత్=ధకారరహితస్థితిని, నదుఁడు అనుస్థితిని “నదదాతీతినదః” అనఁగా నియ్యనివాఁడు అనుపేరు వొందెను ఇటనశబ్దముతో సమాసము. అచలవ్రజంబు. ముఖస్ఫుటవర్ణవియుక్తిత్.—ముఖ=ఆదియందున్న. స్ఫుట=స్ఫుటమగు. వర్ణ=అవర్ణముయొక్క వియోగమును. చలవ్రజ మాయె నని తెలియునది. మాధవరాయలశౌర్యసంపదకు నగ్ని గడ్డిపోచగా నాయెననఁగా శౌర్యాగ్నిప్రభకు నగ్ని తేజమత్యల్పమై యెసఁగెననియు మాధవరాయలత్యాగమునకు విశేషముగ నిచ్చువాడై ధనదుఁడనిపేరుపైందినకు బేరుండు నియ్యనివానివలెదోచె ననియు మాధవరాయలదైర్యసంపదకుఁ గదలకుండి యచల మనిపించుకొన్న పర్వతవ్రజము చలించుదానివలె నాయె ననియు భావము. అత్యద్భుత మైన శౌర్యముదానము దైర్యము గలవాఁడని ఫలితార్థము. అత్యుక్తి యర్థాలంకారము. చిత్రము శబ్దాలంకారము “ఆకారగతిస్వరవ్యంజనస్థాననియమచ్యుతగుప్తాదిభేదై రనేకధా చిత్రమ్” అని కావ్యానుశాసనమందుఁ జిత్రలక్షణము.

సీ. తాఁ గుంభినీశతఁ • దగి ముఖ్యురుచి నెల్లఁ, బరశిలీముఖకోటిపాలు చేసెఁ
దా ధరాధీశతఁ • దనరి శృంగము నెల్ల, ఘనగండకాండసంకటముఁ జేసెఁ
దా భోగిరాజతఁ • దాల్చి పదం బెల్ల, సాంద్రాహిభీతిజర్జరముఁ జేసెఁ
దా భూమిదారత • ధరియించి పురమెల్ల, బహుశదుష్కర్తిదుర్భరముఁ జేసె

తే. ననుచుఁ గరిరాజి గిరిరాజి ♦ నాహరిపతిఁ

గిరిపతి నిరాకరించి యిద్ధరణికాంత

సెందె నరిభేదవై భవాంఁచితు నభీతుఁ

గీర్తిసంపన్ను మాధవఁక్షితిప నిన్ను.

69

టీ. ఇందు ధరణికాంత దిగ్గజాదుల నిరాకరించి మాధవరాయలను జేరుటకు శ్లేషభంగి చే హేతునిరూపణముఁ జేసి యర్థద్వయము గలుగఁ జెప్పఁబడియె. ఏలాగనినః—తాన్=తాను. కుంభినీశతన్=భూమిశ్వరత్వము చేత. తగి. ముఖ్యురుచి నెల్లన్=ప్రధాన కాంతినంతయు. పరశిలీ ముఖికోటిపాలు చేసెన్=శత్రువులయొక్క బాణపరంపరలపాలు చేసెను. తాను రాజయ్యుఁడనరాజ శక్తినంతయు శత్రువులయధీనము చేసెననియర్థము. దిగ్గజవర్గముకుంభినీశతననఁగాఁ గరిణీపతిత్వము చేతఁడనరినదనియు ముఖ్యురుచి ననఁగా ముఖమందుఁ బుట్టినచవిని, పరశిలీముఖికోటియనఁగా శ్రేష్ఠ మగుతు మైదలగుంపు దానియధీనము చేసిన దనియు భావము. తాన్=తాను. ధరాధీశ తన్=భూపతిత్వము చేత. తనరి. శృంగము నెల్లన్=దొరతనమునంతయు. ఘనగండ కాండ సంకటమున్.—ఘన=ఘనము లగు; గండకాండ=ఉపద్రవపరంపరల చేత; సంకటమున్=సమర్థ మైనదానిఁగా. చేసెన్. అనియర్థము. కులాచలవర్గము. ధర=పర్వతములకు. అధీశతన్=అధిపతి త్వము చేత. తనరి. తనశిఖరము నెల్ల ఘనము లయిన(గండకాండ)స్థూలలోపలములయొక్క సంఘముల చే సంకట మగునట్లు చేసెనని భావము. తాన్=తాను. భోగిరాజతన్.—భోగి=రాజులకు; రాజతన్=రాజత్వమును, రాజాధీశ్వరత్వము ననుట. తాల్చి. పదం బెల్లన్=తన నివాసస్థానము నెల్లను. సాంద్రాహిభీతిజర్జరమున్.—సాంద్ర=దట్టమైన; అహిభీతిన్=శత్రు భీతిచేత. జర్జరమున్=శిథిలమైనదానిని. చేసెన్ అనియర్థము. శేషుండు(భోగిరాజతన్)సర్పరాజతను దాల్చినాఁడనియు తనపదమైనపాతాళమంతయు (అహిభీతిన్) సర్పభీతిచేత జర్జర మయినదనియు భావము. తాన్=తాను. భూమిదారతన్=భూపతిత్వమును. ధరియించి. పుర మెల్లన్=పట్టణ మంతయు. బహులదుష్క్రీర్తిదుర్భరమున్=అధికమగునపకీర్తిచేత దుర్భరముగాఁ జేసెననియర్థము, అదివరాహస్వామి భూమిదారమను నామమునువహించినాఁడనియు తనపురంబు దనశరీరము బహుల మై దుష్ట మగుబురుదచేత వ్యాప్తము చేసినాఁడనియు భావము; వరాహములు బురుదలోఁ దిరుగుట స్వభావము. గీతియందుఁ గ్రమముగా నన్వయము. అనుచున్=ఇట్లు నుచు. ఇద్ధరణికాంత=ఈభూకాంత. కరిరాజిన్=దిగ్గజసంఘమును. గిరిరాజిన్=కులాచల సంఘమును. ఆహరిపతిన్=ప్రసిద్ధుఁ డగుసర్పరాజైనయాదిశేషుని. కిరిపతిన్=వరాహాధిపతి యైనయాదివరాహమును. నిరాకరించి = తిరస్కరించి. అరిభేదవైభవాంఁచితున్=శత్రువిదారణసంపదచే నొప్పుచున్నవానిని. అభీతున్=భయరహితుని. కీర్తిసంపన్నున్=కీర్తిమంతుని. నిన్నున్. మాధవక్షితిప=మాధవరాయ. చెందెన్. ఇందును గ్రమముగా నన్వయము తెలియం దగినది. ఇందు శ్లేషాత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము యథాసంఖ్యాలంకారమును.

మ. భవదీయోగ్రచమూపరాగపటలాభ్రశ్రేణియాదోనిధా

నవిషంబుల్ వడిఁ ద్రావ జన్యవసుధానప్యోరుడోలాధిరూ

ధవిపక్షిక్షితినాథు నూఁచు బలరూఁటస్థేమ చిత్రంబు మా

ధవరామేంద్ర త్వదీయ హేతి వెలికిం ♦ దార్పున్ యశఃక్షీరమున్.

70

టీ. ఘాధవరామేంద్ర. భవదీయోగ్రచమూపరాగ పటలాభ శ్రేణి. — భవదీయ = నీకు సంబంధించిన; ఉగ్రచమూ = ఉగ్రమగు సేనయొక్క; పరాగపటల = ధూళిపటలమనెడు; అభశ్రేణి = మేఘపరంపర. యాదోనిధానవిషంబుల్ = సముద్రసంబంధి విషములను, జలముల ననుట. వడిన్ = వేగముగా. త్రావన్ = పానము సేయఁగా. బలరూఁటస్థేమ = సైన్యసంఘ సామర్థ్యము. జన్యవసుధానవోరుడోలాధిరూఢ విపక్షక్షితినాథున్. — జన్యవసుధా = యుద్ధ భూమి యనెడు; నవ్య = నూతనమును; ఉరు = గొప్పదియునగు; డోలా = ఉయ్యెలను; అధిరూఢ = అధిష్ఠించు; విపక్షక్షితినాథున్ = శత్రురాజును. ఊఁచున్ = ఊఁచును. త్వదీయ హేతి = నీఖడ్గము. యశఃక్షీరమున్ = యశ స్స నెడుపాలను. వెలికిం దార్పున్ = వమ నము చేయును, బయల్పఱచు ననుట. చిత్రంబు = ఆశ్చర్యము.

విషము ద్రావినవారిని పాలుద్రాపి యుయ్యలలో నుంచి యూఁపగా వారు విషము తోడిపాలను గ్రక్కుట సహజమై యుండఁగా చమూపరాగము విషము ద్రావుటయు శత్రు రాజునూఁచుటయు ఖడ్గము పాలను కక్కుటయు చిత్రం బనిభావము. మాధవరాయల సేనా పరాగము సముద్రముదాఁక వ్యాపించి జలము నింకునట్లు చేసినదనియు శత్రువు యుద్ధభూమిని బడిపోయినాఁడనియు ఖడ్గము మిక్కిలిఖ్యాతిని ఘటింపఁ జేసినదనియు ఫలితార్థము. అనంగత్యలంకారము. “విరుద్ధం భిన్న దేశత్వం కార్య హేతో రసంగతిః | విషం జలధరైః పీతం మూర్ఛితైః పథికాజ్ఞనాః” అని చంద్రాలోకలక్ష్మ్యలక్షణంబులు. పరాగపటలాభ శ్రేణి, జన్యవసుధాడోలాయశఃక్షీరేత్యాదులందు రూపకము.

సీ. ముకుళితపాణు లై ♦ వికవిక నగువారి

స్వీయాంకసంగతిఁ ♦ జెంద నీదు,

తల నిల్చి కొనఁ బూని ♦ తహతహ పడువారి

ననురాగయుక్తి డాఁయంగఁ బోవ,

దడుగు వెట్టఁగ లేక ♦ వడఁకు చుండెడువారి

స్థిరమహాధారా ప్తిఁ ♦ జేర్పఁ జనదు,

తృణగర్భ మగుమోము ♦ దెలుచు చుండెడువారి

నెద మీఱ ముఖ మంటఁ ♦ గదియ దింత,

తే. మనుపదో మహస్సానులఁ ♦ బెనుపదో న

వీనకీర్తి సంతాన మివివిపుల నార

తావకీనాసిలక్ష్మి చిత్రప్రశస్తి

వితతగుణసాంద్ర మాధవక్షితమహేంద్ర.

71

ఈ పద్యమందు మాధవరాయాసిలక్షిని బుత్రవతిఁగా నధ్యవసించి యర్థద్వయము గలుగఁ జేప్పఁబడియె. ఏలాగనిన:- ముకుళితపాణులై = మోడ్పుఁగేలులు గలవారై. వికవిక నగువారిక = కకవిక నయ్యెడువారిని, పిడికిళ్లు మూసికొని వికవిక నగుట శిశుస్వభావము. స్వీయాంకసంగతికొ.- స్వీయ = తనసంబంధియైన; అంక = తొడయొక్క; సంగతికొ = సంబంధమును. చెంద నీదు = పొందనీదు. అతిబాల్యము గలవారై పిడికిలి పట్టుకొని వికవిక నగుశిశువుల నెత్తికొని తనతొడమీఁదఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొన దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. ప్రణమిల్లుచు కకావికలు పడుచుండెడు శత్రువులను తనసమీపము నొంద నీదు అనఁగా నట్టి వారిదగ్గఱకుఁ బోయి వారిని సంహరింప దని ఖడ్గపరమైనయర్థము. తల నిల్పికొనఁ బూని=తల నిల్పుటకుఁ బ్రయత్నించి. తహతహపడువారికొ = సంతోషపడు చున్నశిశువులను ; అను రాగయుక్తికొ = ప్రీతితోడ. డాయంగఁబోవదు = సమీపింపఁబోదు. తలనిల్పఁజాలక తహతహ పడుశిశువుల సమీపమునకుఁ బ్రీతితోఁ బో దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. యుద్ధములో శిరస్సు నిల్పుకొనవలె నని యనఁగా జీవింపవలె నని (తహతహపడు) త్వర పడుశత్రువులను (డాయంగఁబో దని యనఁగా నట్టివారిని) సంహరింప దని ఖడ్గపరమైన యర్థము. అడుగువెట్టఁగలేక వడఁకుచుండెడువారికొ = నడచునంతవయస్సు లేకనడవఁ బోయి వడకు చుండెడుబాలురను. స్థిరమహాధారాప్తికొ = స్థిరమై గొప్పది యైన స్తంభాద్యా ధారము యొక్క ప్రాప్తిని. చేర్పఁజనదు = చేర్చుటకుఁ బోవదు. నడవ నేరక లేచిపడు చున్నశిశువులను స్తంభాద్యాధారములుచేర్పఁజనదని పుత్రవతీపరమైనయర్థము. యుద్ధకాల మందుఁ బ్రాణభీతితో నడుగువెట్టఁజాలక యనఁగాఁబాటిపో నుద్దేశించియు భీతితో బాఱఁ జాలక కంపించువారిని, స్థిరమై యధికమైన (ధారా) అంచుయొక్క ఆప్తిని జేర్పఁగఁజన దు, అనఁగా అట్టివారిని తెగనటక దని ఖడ్గపరమైనయర్థము. తృణగర్భ మగుమోము దెఱచు చుండెడువారికొ = అజ్ఞానముతో గడ్డిపోచలు నోటిలోఁ బెట్టుకొని తెఱచు చుండెడుబాలు రను. ఎడ మీఱకొ = మనస్సు ఉప్పొంగఁగా. ముఖమంటకొ = ముఖము శోధించుట కనుట. కదియుదు=కదిసి గడ్డిపోచ దీయ దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. గడ్డి నోటఁగఱచు కొనినశత్రువులను భయము అతిశయించునట్లుగా సంహరింప దని ఖడ్గపరార్థము. జౌర. వితతగుణసాంద్ర. మాధవక్షీతిమహేంద్ర. ఇవ్విపులకొ = ఈభూమియందు. తావకీనాసి లక్షి = నీఖడ్గలక్షి. మహాస్సానులకొ = ప్రతాపముప్రధానముగాఁ గలకుమారుల నని పుత్ర వతీపరమైన యర్థము. సూర్యునివంటిప్రతాపములను అనిఖడ్గపరమైనయర్థము “సూనుః పుత్రేనుజేరవౌ” అని అమరశేషము. కీర్తిసంతానము = కీర్తియని స్త్రీత్వనిర్దేశమునఁ గీర్తి యనెడునాఁడుబిడ్డలయొక్క సంతానము నని పుత్రవతీపరమైన యర్థము, కల్పవృక్షము వంటి కీర్తి నని ఖడ్గపరార్థము. పెనుపదో = పెంపదో. చిత్రప్రశస్తి=అతిచిత్రము, అనఁగా తాను పుత్రులను గనుచుఁ బెంచుచు బెఱవారిబాలురు ముకుళితపాణులై వికవిక నగు చుండుట లోనగువ్యాపారములు సేయునెడ స్వీయాంకసంగత్యాదులనుజేయ కుంట యాశ్చర్యం. బని స్త్రీపరమైన భావము. ఖడ్గము శరణాగతులను, బ్రాణత్రాణమునకై తహతహపడువా రిని బరుగెత్తి పోవ నుద్దేశించి పోలేక వడఁకుచుండెడువారిని గడ్డిపోచ నోరఁ బెట్టుకొన్న వారిని సంహరింపదు. తక్కినశత్రువుల నందఱను ధ్వంసము సేసిన దని ఖడ్గపరమైనభావము.

మ. ధరణిక్ మాధవరాయ తావకబలోద్యదేణుపాళీకృతో

ద్ధురభావత్కమహోగ్నిబుద్ధి ప్రమయై తోఁపంగ నాన్వీక్షకీ

వరు లవ్యాప్తము ధూళి తద్బలమునం • బాటిల్లు ధూమధ్వజా

కరధీ యప్రమయంచు నెంచుట లిఁకం • గైకొందురే యెంతయున్. 72

టీ. మాధవరాయ. ధరణిక్=భూమియందు. తావకబలోద్యదేణుపాళీకృతోద్ధురభా
వత్కమహోగ్నిబుద్ధి.—తావక=నీసంబంధియగు; బల=పై న్యమందు; ఉద్యత్=ఎగయుచు
న్న; రేణుపాళీ=పరాగపంక్తిచేత; కృత=చేయఁబడిన; ఉద్ధుర=దట్టమైన; భావత్కమహోగ్ని
బుద్ధి=నీసంబంధియైనప్రతాపాగ్నిజ్ఞానము. ప్రమయై=యథార్థానుభవమై. తోఁపంగ=తోఁ
చుచుండఁగా. ఆన్వీక్షకీవరులు=తార్కికులు. ధూళి=పరాగము. అవ్యాప్తము=సాధ్యసమానా
ధికరణాత్యంతాభావప్రతియోగి. తద్బలమున=ఆపై న్యమందు. పాటిల్లుధూమధ్వజాకరధీ.—
పాటిల్లు=ఉదయించు. ధూమధ్వజాకరధీ=వహ్ని విషయకజ్ఞానము. అప్రమ=అయథార్థజ్ఞా
నము, అనఁగా భ్రాంతిరూపజ్ఞానము. అంచున్ = ఇట్లునుచు. పలుకుటలు = వచించుటలు.
ఇఁకన్=ఇఁకమీఁద. ఎంతయున్=మిక్కిలి. గ్రహింతురే=గ్రహింప రనుట; అతార్కికులు
గానున్నవారలు నీపై న్యరజసున్నచోట నీప్రతాపాగ్నియుండునన్నవిషయముఅయథార్థము
గాఁదెలిసికొన్నను దర్శనాస్త్రపారీణులు తావకబలోద్యదేణురూపహేతువుచేత భవత్ప్రతా
పాగ్నిజ్ఞానము యథార్థానుభవమై యుండఁగా ధూళి అవ్యాప్తము ప్రతాపాగ్నిజ్ఞానము భ
మాత్మకమనుట యంగీకరింప రని తాత్పర్యము. అతిశయోక్తిసంకీర్ణానుమానాలంకారభేదము.

సీ. శారదనారద • సాదృశ్యము వహించి, హంసమండలి నంద • మందఁజేయు
బుధవరప్రహ్లాద • బోధకశ్రీఁ బూని, భూరిహరిచ్ఛాయఁ • బొలుపు మీఱు
సామోదపుండరీ • కాఖండరుచిఁ గాంచి, సర్వజ్ఞమతికిఁదో • షము ఘటించు
ననుపమానఘనార్జు • నాభిఖ్య నలరారి, పాండురాజవిభూతిఁ • బరిధవిల్లు

తే. నందనందనపాదార • విందభక్తి, వాసితాశ్రయ శ్రీమాధ • వక్షితిశ

తావకఖ్యాతికాంతయ • తాంతమగుని, జానుకూల్యంబు దెల్లమై • యతిశయిల్లు.

టీ. నందనందనపాదారవిందభక్తివాసితాశ్రయ.—నందనందనపాదారవింద=శ్రీకృష్ణపా
దపద్మములయొక్క; భక్తివాసిత=భక్తులకనుట; ఆశ్రయ=ఆశ్రయఁడైన. శ్రీమాధవక్షితిశ=
మాధవభూపాలుఁడా. తావకఖ్యాతికాంత=నీకీర్తికాంత. అతాంతమగునిజానుకూల్యంబు.—అ
తాంతమగు=అష్టానమగు, అనఁగాప్రకాశించునదియనుట. నిజానుకూల్యంబు=స్వకీయానుకూ
ల్యము. తెల్లమై=వ్యక్తమై. అతిశయిల్లన్=విజృంభించునట్లుగా. శారదనారదసాదృశ్యము=
నూతనమగునారదమహర్షియొక్కసామ్యమును. “శారదఃపీతమద్దేనాప్రత్యగ్రేభినవేత్రిషు”
అనిహాలాయుధము. వహించి=పొంది. హంసమండలిన్.—హంస=యతులయొక్క; మండలిన్=
సమూహమును. హంస, పరమహంస, కుటీచక, బహూదకులని యతులలో నాలుగుభేదములు.
నందము=ఆనందమును. అందఁజేయున్=పొందఁజేయును. నారదమహర్షి సాదృశ్యము నొంది
యతులకానందమును జేయుననియర్థము. శరత్కాలమేఘముయొక్కసాదృశ్యము వహించి

ప్రథమాశ్వాసము.

రాయంచలగుంపు నంద మందునట్లు చేయు ననిభావము. రాయంచలు వార్షిక మేఘము. వెఱచుటయు శారద మేఘమునకు సంతసించుటయుఁ గవికులప్రసిద్ధంబు. బుధవరప్రహ్లాదబోధకశ్రీఁ బూని.—బుధవరప్రహ్లాద=బుధశ్రేష్ఠుం డగుప్రహ్లాదునియొక్క; బోధకశ్రీఁ బూని=జ్ఞానసంపదనుబూని, ఇట బోధశబ్దముమీఁద స్వార్థమందు కప్రత్యయంబు. భూరిహరిచ్ఛాయక్.—భూరి = అధికమగు; హరిచ్ఛాయక్ = విష్ణుమూర్తియొక్కనీడచేత, పక్షపాతము చేత ననుట. పాలుపుమీఱుక్ = ఓప్పుమీఱును. ప్రహ్లాదునిజ్ఞానసంపదను వహించి విష్ణుమూర్తిచ్ఛాయ నొప్పు ననియర్థము. బుధవరులయొక్క (అనఁగా పండితోత్తములయొక్క) ప్రహ్లాదమును బోధించు శ్రీఁ బూని సింహముయొక్కకాంతిచేత బొలుపుమీఱు ననిభావము. సామోదపుండరీకాఖండరుచి = సంతసముతోఁగూడినపుండరీకుఁ డనునొకవిష్ణుభక్తునియొక్కయఖండరుచిని గాంచి. సర్వజ్ఞమతికిఁ దోషము ఘటించుక్ అనఁగా సర్వజ్ఞపదము యోగవృత్తిచే విష్ణుమూర్తిని బోధించును గాన విష్ణుమనస్సున కానందముఁ గలుగఁజేయు ననియర్థము. పరిమళముతోఁగూడినతెల్లదామరలకాంతి నొంది యీశ్వరునియొక్కమనస్సున కానందము ఘటించు ననిభావము. శివుఁడు పుండరీకప్రియుఁ డగుట స్పష్టము. అనుపమాన ఘనార్జునాభిఖ్య నలరారి = అసమానము ఘనము నైనయర్జునునియొక్కకాంతిచేత నలరారి. పాండురాజవిభూతిఁ బరిధవిల్లుక్ = పాండురాజుయొక్క యైశ్వర్యముతో నొప్పియుండు నని యర్థము. అర్జునాభిఖ్య నలరారినపుడు అతనితండ్రి యగుపాండురాజుయొక్కవిభూతితోఁ బరిధవిల్లుట స్పష్టము. అనుపమానము ఘనము నగునట్లుగా (అర్జున మనఁగా) శుభ్రమైనది యని పేరు వొంది (పాండురాజు) తెల్లనిచంద్రునియొక్కవిభూతితోఁ బరిధవిల్లు నని భావము. ఇట్లు నీవు నందనందనపాదారవిందభక్తివాసితుల కాశ్రయమై యున్నవాఁడవు కాన నీకీర్తియు నారద ప్రహ్లాద పుండరీకార్జునాదిపరమభాగవతోత్తములభంగి నలరి హంసాదుల కానంద మందఁజేయుచు నీయానుకూల్యవర్తనతో రాజిల్లు నని యభిప్రాయము. నీకీర్తి శరత్కాలమేఘాదులతోఁ దులదూఁగియున్నదని ఫలితార్థము. ఇందు శ్లేషసంక్షిప్తోపమాలంకారము.

సీ. భూరిప్రకంపనఁస్ఫూర్తి గ్రక్కున లేచి, పటుతరరథచక్రభంగ మూన్చి
పరమస్తకోద్దేశఁపదవికి నెగఁబ్రాకి, తద్ధనాఖ్యామృతధారఁగ్రోలి
యతనుసంగరమాప్తియంటువాయఁగఁజేసి, యాతైకచింతనాఁయతిఁదవిల్చి
యచలయోగస్థేమఁ మలవడఁగాఁ దీర్చి, కన్నులనీ రొల్కఁగా ఘటించి
తే. సురుచిరాహారముల్ మాన్చి పరమశక్తి
భవదసిభుజంగి జటిలతాపదవిహార
విభవములఁ గూర్చె బరహంసవితతి కెల్లఁ
దనర మాధవరాయ సత్సంపరాయ.

టీ. సత్సంపరాయ = న్యాయ యుద్ధముగల. మాధవరాయ = మాధవ ప్రభువుంగ
వుఁడా. తనరక్ = ఓప్పునట్లు. పరమశక్తి భవదసిభుజంగి=పరమశక్తిస్వరూప మగునీయసి

య నెడు కుండలిని. పరహంస వితతికెల్లె = శత్రుశ్రేష్ఠసంఘమున కెల్లను, అని ఖడ్గపర మైనయర్థము, శ్రేష్ఠు లగుయతులయొక్క సంఘమున కెల్ల నని కుండలినీశ క్తిపర మైనయర్థము. భూరిప్రకంపనస్ఫూర్తి. — భూరి = అధికమగు; ప్రకంపన = చలనముయొక్క; స్ఫూర్తి = ప్రకాశముచేత. గ్రక్కున లేచి = వేగముగ లేచి. పటుతర రథచక్రభంగమూన్చి. — పటు తర = దృఢతరములైన; రథ = స్వందనములయొక్క; చక్ర = కండ్లయొక్క; భంగమూన్చి = భంగము సేసి, అని ఖడ్గపరమైన యర్థము. అధిక మగుప్రాణాయామ నిబద్ధవాయువుయొక్క స్ఫూర్తిచే గ్రక్కున లేచి దృఢతరదేహసంబంధి మూలాధారాదీచక్రమలయొక్క భంగ మూన్చి యని శక్తిపరమైన యర్థము. పరమస్తకోద్దేశపదవికి. — పర = శత్రువులయొ క్క; మస్తకోద్దేశపదవికి = శిరస్థానమునకు. ఎగబ్రాకి = ఎక్కి. తద్భూతాఖ్యామృతరస ము. — తత్ = ఆశత్రువులయొక్క; భున = అధికమగు; ఆఖ్యా = యశమనెడు; అమృ తరసము = సుధారసము. క్రోలి = పానముచేసి, అని ఖడ్గపర మైనయర్థము. ఉత్కృష్ట మగుశిరస్థానమున కెక్కి ప్రసిద్ధమగు భున మనుపేరుగలిగిన సహస్రారసుధను గ్రోలి యని శక్తిపరమైన యర్థము. అతను సంగరమాప్తి యంటు. — అతను. అధికమగు. సంగ ర = యుద్ధసంబంధినియైన; మా = లక్ష్మీయొక్క; ఆప్తి = ప్రాప్తియొక్క; అంటు = సంప ర్కమును. పాయఁగఁజేసి = లేకుండఁజేసి. ఆత్మైకచింతనాయతి. — ఆత్మ = తనయొక్క, అనఁగా ఖడ్గముయొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; చింతనా = స్మరణముయొక్క; ఆయతి = అ తిశయమును; తవిల్చి = కూర్చి, అని ఖడ్గపరమైన యర్థము. అధికమైన సంగముయొక్క రమయొక్క ఆస్తిని లేకుండఁజేసి బ్రహ్మముయొక్క ముఖ్యమగుధ్యానాతిశయము ఘటింపఁ జేసి యని శక్తిపరమైనయర్థము. అచలయోగస్థేమము. — అచల = ఫర్వతములయొక్క; యోగ = సాంగత్యమందలి; స్థేమము = స్థైర్యమును. అలవడఁగాఁదీర్చి = తగునట్లుగాఁజేసి. కన్నుల నీరొల్కఁగా ఘటించి = దుఃఖముచేతఁ గన్నులనీ రొల్కునట్లు చేసి యని ఖడ్గపర మైనయర్థము. చలింపని యోగమందు స్థైర్యమును తగునట్లునరించి యానందముచేతఁగన్ను లనీ రొల్కునట్లు చేసి యని శక్తిపరమైన యర్థము. సురుచిరాహారములు మాన్పి = మనో హార మగునాహారములు మానునట్లుచేసి, అరణ్యవాసముచేత శత్రురాజులకు యోగులకును ఫలమూలాదులే యాహారంబులు గావున రెంటు నిదే యర్థము. జటిలతాపద విహారవిభవము లు. — జటి = జువ్వెట్లయొక్క “ప్లక్షో జటి పర్కటీస్యాత్” అని అమరుఁడు. లతా = శీవె లయొక్క; పద = స్థానములయందలి; విహార = విహారణముయొక్క; విభవముల = సంప దలను. కూర్చి అని ఖడ్గపరమైన యర్థము. జటిలతా = జటాధారిత్వమనెడు; పద = చి హ్నముచేత; విహారవిభవముల నని శక్తిపరమైన యర్థము.

మాధవరాయలవారిఖడ్గము గ్రక్కున లేచి శత్రురాజుల రథచక్రకాదులను భంగము చేసి వారితలపై కెక్కి వారియశంబును గొని యనఁగా వారి నోడించి ఖ్యాతి గాంచి వారలు యుద్ధలక్ష్మీ చింతపోయి తనచింతయే ముఖ్యముగాఁ గలిగి యరణ్యములప్ధాలై దుఃఖముతోఁ గన్నీ రొల్కఁగా మృష్టాన్నాహారము లేక వృక్షలతాగుల్మదిప్రదేశములలోఁ జేరునట్లు

చేసె ననియు, నది సూడఁగా యోగాభ్యాసము సేయువారలమూలాధారనిలయ యగుకుండ
లిని యనుశక్తి ప్రాణాయామనిబద్ధవాయువుచే గ్రక్కున లేచి మూలాధారాదిచక్రభంగ
మొనర్చి శిరస్థానమందు సహస్రారసుధను గ్రోలి సర్వసంగపరిత్యాగము బ్రహ్మనుసంధాన
ము గలుగఁజేయుచు నిశ్చలయోగముతో నానందబాష్పము లొల్కఁగా వారలూహారములు
మాని జటాధారులై యడవులలో విహరించునట్లు చేసినభంగి నున్న దనియు భావము.
ఇందు శ్లిష్టపరంపరితరూపకాలంకారము.

తే. విబుధశిక్షితుఁడవు శాస్త్రవిదుఁడ వఖిల

కావ్యవేదివి ఘనతార్కికవ్యవహృతి

నెఱుఁగుదువు నీ కసాధ్యమే యింపు మీఱఁ

గృతి వినిర్మింపుము మాధవక్షీతిప యనిరి.

75

టీ. మాధవక్షీతిప. నీవు విబుధశిక్షితుఁడవు, అఖిలకావ్యవేదివి, ఘనమై తర్కశాస్త్ర
సంబంధియైన వ్యవహారము నెఱుఁగుదువు, నీకుఁ బుండరీకాక్షనిదేశానుసారముగఁ గృతి నిర్మిం
చుట యసాధ్యంబు గాదు గాన నింపుమీఱఁ గృతి నిర్మింపు మని బుధజనంబులమందానంద
కందళితహృదయారవిందులై యని రని పూర్వము వ్రాసినవచనముతో నన్వయము.

వ. అనిన నేను బరమానందకందళితహృదయారవిందుండ నై.

76

షష్ఠ్యంతములు.

క. భాషాధిపశేషాహిప, భాషాభూషాయితాత్మపటుగుణతతికిన్

దోషాచరదోషాచర, దోషాచరచక్రకలితదోర్బలభృతికిన్.

77

టీ. భాషాధిపశేషాహిపభాషా భూషాయితాత్మపటుగుణతతికిన్. - భాషాధిప = బ్రహ్మ
యొక్కయు; శేషాహిప = ఆదిశేషునియొక్కయు; భాషా = వాణిక; భూషాయిత = అలం
కారప్రాయమగు; ఆత్మ = తనయొక్క; పటు = శ్రేష్ఠములగు; గుణ = అనంతకల్యాణగుణ
ములయొక్క; తతికిన్ = సమూహముగలవానికి. దోషాచరదోషాచరదోషాచరచక్రకలితదో
ర్బలభృతికిన్. - దోష = పాపములను; ఆచర = మిక్కిలి ఆచరించుచున్న; దోషాచర = రక్క
సులయొక్క; దోషా = భుజములకు “దోర్దోషాచ భుజా బాహు” అని హలాయుధనిఘం
టువు; యర = ఖండించెడు; చక్ర = సుదర్శనముచేత; కలిత = ఓప్పుచున్న; దోర్బల = బాహు
బలముయొక్క; భృతికిన్ = భరణముగలవానికి. దీని కర్పితముగ నొనర్తు నను దానితో నన్వ
యము. ముందు నిట్లు చూడవలయు.

క. కోపాయితపాపాయత, భూపాయితదనుజమధనపూజితమతికిన్

గోపాలనగోపాలన, గోపాలననిబిడరతికి గోహితకృతికిన్.

78

టీ. కోపాయితపాపాయతభూపాయితదనుజమధనపూజితమతికిన్. - కోప = కో
పముచేత; ఆయిత = పొందఁబడిన “అయగత” అనుధాతువు మీఁద క్తప్రత్యయము;
పాప = పాతకములచేత; ఆయత = అధికులగు; భూపాయిత = రాజులవలె నాచరిం
చుచున్న; దనుజ = రాక్షసులయొక్క; మధన = నాశనముచేత; పూజిత = శ్లాఘ్యమైన;

మతికిన్ = బుద్ధిగలవానికి. గోపాలన గోపాలనగోపాలననిబిడరతికిన్.—గోప=రాజులకు; గొల్లలకు “గోపాశ్చ గోపాశ్చ గోపాః” అని యేకశేషము; అలన = అలంకారకరమగు; గోపాలన = భూపాలనమందు; గోపాలన = గోవులపాలనమందు; నిబిడ=దట్టమైన; రతికిన్ = ఆసక్తిగలవానికి. గోహితకృతికిన్.—గో = స్వర్గమునకు; హిత = అనుకూలమగు; కృతికిన్=వ్యాపారముగలవానికి “స్వర్గేషు పశువాగ్వజదిజ్ఞేత్రమృణిభూజలే | లక్ష్మ్యదృష్ట్యా స్త్రియాంపుంసి గౌః” అని యమరుడు.

క. కమలాసజనక నాభికి, గమలన్స్తోహాంధతమసః కమలాంకునకుం

గమలాలయకమలాలయ, కమలాలయశయనభృతికిఁ ♦ గాంతాకృతికిన్. 79

టీ. కమలాసజనక నాభికిన్. — కమలాస = బ్రహ్మకు; జనక = ఉత్పాదకమగు; నాభికిన్ = నాభిగలవానికి. కమలన్స్తోహాంధతమస కమలాంకునకున్.—కః=ఆత్మకు; మలత్ = పాతకమువలె నాచరించుచున్న; మోహ = అజ్ఞానమనెడు, అంధతమస = కటికిచీకటికి; కమలాంకునకున్=మృగాంకునకు. కమలాలయ కమలాలయ కమలాలయశయనభృతికిన్.—కమల = లక్ష్మీదేవికి; ఆలయ = స్థానమగు; కమలాలయ = సముద్రముయొక్క; కమల = ఉదకమందు; అలయ = వినాశములేనట్లు; శయన = శయనముయొక్క; భృతికిన్ = భరణముగలవానికి. కాంతాకృతికిన్ = మనోహరాకారముగలవానికి.

క. శరణాగతపరిరక్షణ చరణప్రవణాత్త చిత్తః సరసీజనకున్

నరకాహితనరకాహిత, నరకాహితబాణతతికి ♦ నరసారథికిన్. 80

టీ. శరణాగతపరిరక్షణచరణప్రవణాత్తచిత్తసరసీజనకున్.—శరణాగత = శరణమును బొందినవారియొక్క; పరిరక్షణ = పాలనముయొక్క; శరణ = ఆశరణమందు; ప్రవణ = అభిముఖమైన; ఆత్మ = తనయొక్క; చిత్త = మానసమనెడు; సరసీజనకున్=కమలము గలవానికి. నరకాహిత నరకాహిత నరకాహిత బాణతతికిన్.—నరక = నిరయమునకు; అహిత = శత్రువులగు, అనఁగాఁ బుణ్యాత్ములగు; నరక=నరులకు; స్వార్థమందు కప్రత్యయము. అహిత = అహితుడగు; నరక = నరకాసురునకు; అహిత = విరోధులగు, బాణతతికిన్=బాణములయొక్క సముదాయము గలవానికి. నరసారథికిన్ = అర్జునసారథికి.

క. శ్రీవాసజ్జటప్రోలి, భావుకపత్తనవిహారః పటుశీలునకున్

గోవర్ధన గోవర్ధన, గోవర్ధనవృష్టిహృతికి ♦ గోపాలునకున్. 81

టీ. శ్రీవాసజ్జటప్రోలిభావుకపత్తనవిహారపటుశీలునకున్.—శ్రీ=లక్ష్మీదేవికి; వాసత్ = నివాసమువలె నాచరించు; జటప్రోలి = జటప్రోలనెడు; భావుక = భవ్యమగు; పత్తన = పురియందు; విహార = విహారమందు; పటు = సమర్థమైన; శీలునకున్ = స్వభావముగలవానికి. గోవర్ధన గోవర్ధన గోవర్ధనవృష్టిహృతికిన్ = గోవర్ధన=ఆవుల వృద్ధిబొందించెడు; గోవర్ధన = గోవర్ధన పర్వతముయొక్క; గో = భూమికి; ‘సమానాంతవిధి రవిత్యః’ అనుటచేత

సమాసాంతప్రత్యయము రా దయ్యె; వర్ధన = నాశక మగు; వృష్టి = వర్షముయొక్క; హృ
తికిన్ = హరణము గలవానికి. గోపాలునకున్ = మదనగోపాలస్వామికి.

వ. అర్పితంబుగా నాయొనర్పం బూనినచంద్రికాపరిణయం . బనుమహాప్రబం
ధంబునకుం గథాక్రమం బెట్టి దనిన. 82

ఉ. శ్రీ నిరు వ్రేంది నైమిశము ♦ సె న్నగు నందు నిజామలాశయా
లానదృఢావబద్ధకమ♦లావరదంతులు శౌనకాదిమా
నీనులు సూతజం బలికి ♦ రేన్మపుఁ డేలె ధరన్ నిరీతిగా
నాన్మపుఁ డెల్పు మన్న నతఁ ♦ డాయతకౌతుకపూరితాత్మఁ డై. 83

టీ. నైమిశము = నైమిశారణ్యము. శ్రీన్ = శోభావిశేషముచేత. ఇరువొంది = స్థిర
త నొంది. చెన్నగున్ = ప్రకాశించును. అందున్ = ఆయరణ్యమందు. నిజామలాశయా
లానదృఢావబద్ధకమలావరదంతులు.—నిజ = స్వకీయ మై; అమల = స్వచ్ఛమైన; ఆశయ=
హృదయ మనెడు; ఆలాన = బంధ స్తంభమందు; “ఆలానం బద్ధస్తంభే” అని యమ
రుడు: దృఢ = స్థిరమానట్లు; అవబద్ధ = కట్టబడిన; కమలావర = విష్ణుమూర్తియనెడు;
దంతులు = గజము గలవారలు. శౌనకాదిమానీనులు = శౌనకాది మునిరాజులు. సూతజున్ =
సూతునిఁ గూర్చి. పలికిరి = వచించిరి. ఏన్మపుఁడు = ఏరాజు. ధరన్ = భూమిని. నిరీతిగాన్ =
ఈతిబాధారహిత మగునట్లుగా. ఏలెన్ = పాలించెను. ఆన్మపున్ = ఆరాజును. తెల్పు
మన్నన్. అతఁడు. ఆయతకౌతుకపూరితాత్మఁ డై. = విస్తారమైనకౌతుకముచే నిండినహృద
యము గలవాఁ డై. పలికెన్ అని యుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము. ఇందశ్లిష్టపరం
పరిత రూపకము. “శ్లో. తత్పరం పరితం శ్లిష్టే వాచకే భేదభాజి వా” అని కావ్య
ప్రకాశమందుఁ దల్లక్షణము.

శా. సారాక్షీణకలాకలాపనిధి యై ♦ చక్రప్రియంభావుక
శ్రీరమ్యాకృతి యై దినేశకులలక్షీమూల మై యిద్ధరా
భారం బూనె సుచంద్రసంజ్ఞ నెకభూ♦పాలాగ్రగణ్యండు ద
చ్చారిత్రంబు వచింతు నంచుఁ బలికెన్ ♦ జంచద్వచోవైఖరిన్. 84

టీ. ఒకభూపాలాగ్రగణ్యండు = ఒక రాజశ్రేష్ఠుండు. సారాక్షీణకలాకలాపనిధి యై.—
సార = శ్రేష్ఠ మగు; అక్షీణ = తక్కువగాని; కలా = చతుష్షష్టివిద్యలయొక్క, పోడశకలల
యొక్క యని యర్థాంతరము; కలాప = సమాహమునకు; నిధి యై = నివాస మై. చక్రప్రి
యంభావుక శ్రీరమ్యాకృతియై.—చక్ర = రాష్ట్రములకు, జక్కవలకు; ప్రియంభావుక =
ప్రియమగు; శ్రీ = సంపదచేత, కాంతిచేత; రమ్య = రమ్యమగు; ఆకృతియై = ఆకృతి గల
వాఁ డై. దినేశకులలక్షీమూలమై.—ద్దినేశ = సూర్యునియొక్క; కుల = వంశముయొక్క;

దినేశ = సూర్యులయొక్క, ద్వాదశాదిత్యులయొక్క యనుట; కుల = సమాహమయొక్క;
 లక్ష్మీ = సంపదకు, కాంతికి; మూలమై = ఆధారమై. సుచంద్రసంజ్ఞ = సుచంద్రుం డను
 పేరిచేతను, సమీచీన మైనచంద్రుం డనుపేరిచేత నని యర్థాంతరము. అనఁగాఁ బ్రసిద్ధ
 చంద్రుండు క్షీణకలాకలాపనిధియు, చక్రవాకాప్రియకారి శ్రీరమ్యుండు, దినేశమూలక
 లక్ష్మీయు నగువాఁడు; ఈరాజో అక్షీణకలాకలాపనిధి, చక్రప్రియంభావుక శ్రీరమ్యాకృతి,
 దినేశకులు లక్ష్మీమూలము, కావున మంచిచంద్రుఁ డనుపేరిచేత నని యాశయము. ఇద్ధరా
 భారంబు = ఈ భూభారమును. ఊనెన్ = వహించెను. తచ్చారిత్రంబు = ఆ సుచంద్ర
 నరేంద్రుని చరితమును. వచింతు నంచున్ = చెప్పుదు ననుచు. చంచద్వచోవైఖరిన్ = ప్రకాశించు
 చున్న వాగైవైఖరిచేత. పలికెన్ = వాక్రుచ్చెను.

ఇటఁ బ్రసిద్ధచంద్రాధిక్యము సుచంద్రనరేంద్రునియందుఁ దోచు చున్నది గాన యుప
 మేయాధిక్యపర్యవసాయిశ్లేషాత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము. “శ్లో. వ్యతిరేకో విశేష శ్చే
 దుపమా నోప మేయయోః” అని తల్లక్షణము.

సీ. వరగుణసంతృణిఁవ్రాతసంలబ్ధిచే, శ్రితమహీభృద్వర్యఁవితతిచేత
 విచరద్భునాఘనఁప్రచయవిస్ఫూర్తిచే, విమలచక్రిప్రచారములచేతఁ
 బటువేగవన్తహఁభంగకాండములచే, ఘనవాహినీసముత్కరముచేత
 సాంద్రనానావనఁచక్రసంప్రాప్తిచే, నసమరాజీవనేత్రాళిచేత

తే. నలరులచ్చికిఁ బుట్టినిఁల్లన ననర్ఘ్య, శైలరిపునీలమయసాలఁసామజేంద్ర
 కలితసితపద్మకచ్చంద్రఁకామినీక, లాపరుచిరంబు శ్రీవిశాలాపురంబు. 85

టీ. ఈపద్యమందు విశాలాపుర విషయకమైనయర్థము, సముద్రపర మైనయర్థాం
 తరముం దోచుచున్నది. ఏ లాగనిన:- అనర్ఘ్య శైలరిపునీలమయ సాలసామజేంద్రకలితసి
 తపద్మకచ్చంద్ర కామినీకలాప రుచిరంబు.- అనర్ఘ్య = అమూల్యము లగు; శైలరిపునీలమ
 య = ఇంద్రనీలమణిమయమగు; సాల = ప్రాకారములయందలి; సామజేంద్ర = గజశ్రేష్ఠ
 ములయందు; కలిత = ఒప్పుచున్న; సిత = తెల్లనైన; పద్మకత్ = బిందుజాలక మనఁగా
 నేనుఁగులపై నున్న తెల్లనిచుక్కలు, వానివలె నాచరించు చున్న; చంద్రకామినీ = నక్షత్ర
 ములయొక్క; కలాప = సంఘముచేత; రుచిరంబు = మనోహరమగు. శ్రీవిశాలాపురంబు =
 సంపద్యుక్త మైనవిశాలానగరము. వరగుణసంతృణివ్రాతసంలబ్ధిచేత్.- వరగుణ = శ్రేష్ఠ
 గుణములుగల; సంతృణి = పండితోత్తములయొక్క; వ్రాత = సంఘముయొక్క; సంలబ్ధిచేత్ =
 ప్రాప్తిచేతను, శ్రేష్ఠము లగుగుణములుగలమంచిమణులయొక్క సంఘప్రాప్తిచేతనని సముద్రపర
 మైనయర్థము. శ్రితమహీభృద్వర్య వితతిచేతన్.- శ్రిత = ఆశ్రయించిన; మహీభృద్వర్య = రాజ
 శ్రేష్ఠులయొక్క; వితతిచేతన్ = గుంపుచేత, ఆశ్రయించిన పర్వతముల గుంపుచేత గని సముద్రప
 రమైనయర్థము. విచరద్భునాఘన ప్రచయవిస్ఫూర్తిచేత్.- విచరత్ = మిక్కిలిచరించు చున్న;

ఘనాఘన=మదపుటేనుగులయొక్క; ప్రచయ=సమూహముయొక్క; విస్ఫూర్తిచేత్=ప్రకాశముచేతను, చరించు చున్నవర్షించునట్టిమేఘముల సమూహముయొక్క విస్ఫూర్తిచేతనని సముద్రపరమైనయర్థము. విమలచక్రప్రచారములచేతన్.—విమల=నిర్మలములగు; చక్ర=రథములయొక్క; ప్రచారములచేతన్ = సంచారములచేతను, నిర్మలమైనవిష్ణుమూర్తియొక్క సంచారములచేతనని యర్థాంతరము. పటువేగవంతహాభంగకాండములచేత్.—పటు=సమర్థములై; వేగవత్=వేగయుక్తములై; మహత్=గొప్పలై; అభంగ=అప్రతిహతములైన; కాండములచేత్=అశ్వములచేత, అతివేగముగల గొప్పతరంగలగుంపుచేతనని యర్థాంతరము; “కాణ్డోస్త్రీదణ్డబాణార్వవర్గావసరవారిషు” అనియమరుడు. ఘనవాహినీసముత్కరముచేతన్.—ఘన=అధికమైన; వాహినీ=సేనలయొక్క; సముత్కరముచేతన్=సముదాయముచేత, అధికములైననదీసంఘములచేతనని యర్థాంతరము. సాంద్రనానావనచక్రసంప్రాప్తిచేత్.—సాంద్ర=దట్టములైన; నానా=అనేకప్రకారములగు; వన=ఉద్యానవనములయొక్క; చక్ర=సంఘములయొక్క; సంప్రాప్తిచేత్=లాభముచేతను, సాంద్రములై యనేకవిధములైనజలావర్తముల ప్రాప్తిచేతననియర్థాంతరము. అసమరాజీవనేత్రాళిచేతన్.—అసమ=అసమానలగు; రాజీవనేత్రా=స్త్రీలయొక్క; ఆళిచేతన్=గణముచేత; అసమానమైన (రాజీవనేత్ర)మీనశ్రేష్ఠములయొక్కగణముచేతనని యర్థాంతరము, “రాజీవశృకులస్త్రీమిః” అనియమరుడు. లచ్చికిన్=లక్ష్మీదేవికి; పుట్టినిల్లనన్=జన్మస్థానమనగా, సముద్రమన్నట్లుగా. ఆలరున్=ఉప్పును. ఇటు సంబంధాతిశయోక్తి శ్లేషాత్ప్రేక్షాలంకారములు గలుగు.

సీ. వరణాబ్జరాగభావ్యాజబాలాతపా, నిశజృంభితవియద్ధునీసలిలము
సౌధవజ్రచ్చవిచ్చలచంద్రికావియో, జితలేఖకేళివేశ్మతలసరము
స్వస్తికనీలత్విషామిషఘనదత్త, కేకాస్వనస్వనతక్రతకనగము
రథ్యావలభితార్క్ష్యరత్నశోభాకూట, యవసార్పితామోదకార్కరథము

తే. భర్తకేతుపటాంచలపవనగళద, నంతకుహనమధురసాఫలాళిఖాద
నాశయోత్పతదతులకీరాభిరామ, గోపురముమించునిలవిశాలాపురంబు.

టీ. వరణాబ్జరాగభావ్యాజబాలాతపానిశజృంభితవియద్ధునీసలిలము.—వరణ=ప్రకారములయొక్క “ప్రకారోవరణస్సాలః” అనియమరుడు; అబ్జరాగ=పద్మరాగమణులయొక్క; భా=కాంతియనెడు; వ్యాజ=నెపముగలిగిన; బాలాతప=లేయెండచేత; అనిశ=ఎల్లప్పుడు; జృంభిత=వికసింపఁజేయఁబడిన; వియద్ధునీ=స్వర్గంగయందలి; సలిలము=జలముగలది, అనగా లక్షణచేత సురనదీజలగతపద్మములు బోధితములగు చున్నవిగానయెల్లపుడు వికసింపఁజేయఁబడిన వియద్ధునీసలిలగతపద్మములు గలదనియాశయము. సౌధవజ్రచ్చవిచ్చలచంద్రికావియోజితలేఖకేళివేశ్మతలసరము.—సౌధ=మేడలయొక్క; వజ్ర=వజ్రములయొక్క; ఛవి=కాంతియనెడు; చల=వ్యాజముగల; చంద్రికా=వెన్నెలచేత; వియోజిత=

ఎడఁబాటుగలదిగాఁజేయఁబడిన ; లేఖ = దేవతలయొక్క ; కేళివేశ్య = క్రీడాగృహముల
యొక్క ; తల = ప్రదేశములయందలి ; సరము = సరస్సులుగలది. అనఁగా సరోగతచక్రవాక
ములు గల దనిలక్షణచేత నర్థము చేయవలయు. స్వస్తికనీలత్విషామిషఘనదత్తకేశాస్వన
స్వనత్కృతకనగము.-స్వస్తిక=సౌధవిశేషములయొక్క “స్వస్తిక స్వర్వతోభద్రః” అని
యమరుఁడు ; నీల = ఇంద్రనీలమణులయొక్క ; త్విషా = కాంతియనెడు ; మిష = నెపము
గల ; ఘన=మేఘముచేత ; దత్త=ఇయ్యఁబడిన ; కేశాస్వన = కేశ యనుధ్వనిచేత ; స్వనత్ =
ధ్వనిచేయుచున్న, అనఁగా కేశాభిన్నస్వనముచేయు చున్నయనుట ; కృతకనగము=కృత్రి
మపర్వతములు గలది. ఇచటను బూర్వరీతిగఁ గృతకనగస్థమయూరములు గల దనిలక్షణికా
ర్థము చేయవలయు. రథ్యావలభితార్క్ష్యరత్న శోభాకూటయవసార్పితామోదకార్కరథము.-
రథ్యా=రాజవీధులయందున్న ; వలభి=చంద్రశాలలయొక్క ; తార్క్ష్యరత్న = గరుడపచ్చల
యొక్క ; శోభా = కాంతియనెడు ; కూట=కపటముగల ; యవస = పచ్చికయందు ; అర్పిత=
ఉంపఁబడిన ; ఆమోదక = సంతసముగల ; అర్కరథము = సూర్యరథము గలది, అనఁగా
బూర్వరీతిగ సూర్యరథాశ్వములు గల దని యర్థము. భర్తకేతుపటాంచలపవనగళదనంతకుహ
నమధురసాఫలాశిఖాదనాశయోత్పతదతులకీరాభిరామగోపురంబు.- భర్త = స్వర్ణమయ
ములగు ; కేతు=ఔక్కేములయొక్క ; పటాంచల=వస్త్రాగ్రభాగముయొక్క ; పవన = వాయువు
చేత ; గళత్ = జూలుచున్న ; అనంత=ఆకాశమనెడు, అనఁగా బూర్వరీతిగా లక్షణచే నా
కాశస్థనక్షత్రములనెడు అని యర్థము ; కుహన=కాపట్యముగల ; మధురసాఫల=ద్రాక్షఫల
ములయొక్క ; ఆశి=బంతియొక్క ; ఖాదన=భక్షణమందు ; ఆశయ = అభిప్రాయముచేత ;
ఉత్పతత్ = మీఁది కెగయుచున్న ; అతుల = సాటి లేని ; కీర = చిలుకలచేత ; అభి
రామ=ఓప్పుచున్న ; గోపురంబు = పురద్వారముగలదియు నై. విశ్వాపూరంబు. ఇలక్=భూ
మియందు. మించుక్=అతిశయించును.

ఇట వియద్ధనీసలిలలేఖకేళివేశ్యతలసరఃకృతకనగార్కరథానంతములకు బాలాతపానిశ
వికసన చంద్రికావియోజన ఘనదత్త కేశాస్వన యవసార్పితామోద పటాంచలపవనపతన
ములు సంభవింపమి లక్షణావృత్తి నాశ్రయించి తద్గతము లగుపద్మాదులు చెప్పఁబడియె. లక్షణ
యనఁగా శబ్దవృత్తులలో నొక్కటి. శబ్దవృత్తులు శక్తి లక్షణ వ్యంజన యని మూఁడు. వీనిస్వ
రూపములు భేదములు “శ్లో. సామన్తనగరాణ్యుచ్చైరాక్రోశన్తి సమన్తతః” ఇది లో నగు
లక్ష్యములు ప్రతాపరుద్రీయాదులయందు విస్తరముగ నిర్ణయింపఁబడిన వనియు, నిట వ్రాయుట
యనవసర మనియు, సంక్షేపింపఁబడియె. అలంకారములిందుఁ గైతవాపహ్నుతి సంబంధాతి
శయోక్తిభేదములు.

చ. కలిమినెలంతకై నలువ • గాంచినమేటివిచిత్రశక్తిరా

జిలఁ బరరాజభీకరతఁ • జెన్నలరన్ సృజించినట్టియు

జ్వలజలజంబు నాఁగఁ బురి • వజ్రమణివరణం బగడ్డయ

స్కెలకున నెప్పుడేటిసాబ • గుంగని పై గగనంబు దోఁపఁగన్.

టీ. నలువ = బ్రహ్మదేవుండు. కాంచిన మేటివిచిత్రశక్తి రాజిలన్ = అభ్యసించియుత్తమై యాశ్చర్యకర మగుసామర్థ్యము ప్రకాశించునట్లుగా. పరరాజభీకరతన్ = శత్రురాజభీకరతచేత, శ్రేష్ఠ మగుచంద్రునకుభీకరతచేత. చెన్నలరన్ = ఒప్పునట్లుగా. కలిమినెలంతకై = లక్ష్మీదేవి కై. సృజించినట్టియుజ్జ్వలజలజంబునాఁగన్ = రచించినప్రకాశమానమగు పద్మమనునట్లుగా. పురిన్ = పట్టణమునందు. వజ్రమణివరణంబు = వజ్రమణిరచితమగుప్రాకారము. అగడ్త యన్మొలఁకునన్ = అగడ్త యనుకొలనియందు. పైగగనంబు = మీఁదియాకాశము. తేటిసాబగుంగని = తుమ్మెదయందము నొంది. తోఁపఁగన్ = తోఁచుచుండఁగా. ఒప్పున్ = ఒప్పును. ఇందు తేర్చి ఖాళంకారము.

మ. పురసాలంబు నిజాఖ్యపెంపు గననో • భూరిప్రవాళాప్తము

న్వరనీలాళిసమావృతంబు పరిఖానవ్యాలవాలామృతాం

తరసందృశ్యము నై చెలంగుఁ బొగ డొందన్ దానిపెంగొమ్మల

బ్బుర మై రాజపతంగయోగకలనంబుల్ రేవగల్ గాంచుటన్. 88

టీ. పురసాలంబు = విశాలాపురియొక్క కోట. నిజాఖ్యపెంపు గననో = తనపేరుగల దానియొక్క, అనఁగా సాలవృక్షముయొక్క అతిశయము గనుటకో. భూరిప్రవాళాప్తమున్ = అధిక మగుచిగురుటాకులను బొందినదియు, అనఁగా సువర్ణమును బగడములను బొందినదనుట. “భూరి ప్రాజ్యసువర్ణయోః” అని విశ్వము. వరనీలాళిసమావృతంబు = శ్రేష్ఠములయి నీలము లయినతుమ్మెదలచేతఁ జుట్టుకొనఁబడినదియు, అనఁగా శ్రేష్ఠమైన యింద్రనీలమణులగుంపుచేత నావరింపఁబడిన దనుట. పరిఖానవ్యాలవాలామృతాంతరసందృశ్యమునై. - పరిఖా = అగడ్త యనెడిది; నవ్య = నూతనమగు; ఆలవాల = పాదుయొక్క; అమృతాంతర = జలాంతరమందు; సందృశ్యము నై = కనిపించునదియై. దానిపెంగొమ్మలు = దానిపెద్దశాఖలు, ఆకోటయొక్క పెద్దకొమ్మలనుట. రాజపతంగయోగకలనంబుల్. - రాజపతంగ = పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క; యోగకలనంబుల్ = సంబంధము సేయుటలు, చంద్రసూర్యసంబంధము సేయుటలనుట. రేవగల్ గాంచుటన్ = ఎల్ల పుడును బొందు చుండుటచేత. అబ్బురమై = ఆశ్చర్యకరమై. పొగ డొందన్ = శ్లాఘ్యత నొందునట్లుగా. చెలంగున్ = ఒప్పును.

ఇట సూర్యుండు రాత్రికాలమందు చంద్రుండు పగటియందు నుండమింజేసి సర్వకాలమందు సూర్యచంద్రసంబంధము గలిగి యుండుట యాశ్చర్యకర మనిభావము. రాత్రిచంద్రసంబంధమును పగలు సూర్యసంబంధమును బొందు నభిగ్రమముగా నన్వయంబెఱుంగునది. ఇచటఁ బురసాల మున్నత మగుటకు నిజాఖ్య పెంపు గనుట ఫలము గాక పోయినను దానిని ఫలముగా సంభావన సేయుటంజేసి ఫలా తేర్చి యగును. అదియు శ్లేషానుప్రాణితము.

చ. అనఘహరిప్రతానయుతి • నబ్జకరానికరాప్తి భోగిరా

డ్డనపరిలబ్ధి విప్రవరసంతతియక్తిఁ బురం బనారతం

బును దెలిదీవికన్న సిరిఁ ♦ బూని మనం గని రక్తిఁ జేరి ని

ల్చినకలశాబ్ధి నా విమలజీవనభేయము వెల్పు నెంతయున్.

89

టీ. అనఘహరిప్రతానయుతిక్. — అనఘ = నిర్దోషములైన; హరి = అశ్వములయొక్క; ప్రతాన = సంఘముయొక్క; యుతిక్ = సంబంధముచేతను, అనఘులైనవిష్ణువులయొక్కగుంపుల సంబంధముచేతను. అబ్జకరానికరాప్తిక్ = పద్మములవంటిపాణులుగల స్త్రీసంఘములకూడిక చేత, లక్ష్మలయొక్క నికరములను బొందుటచేత. భోగిరాడ్డనపరిలబ్ధిక్ = భోగవంతులగురాజులయొక్క బృందమునొందుటచేతను, ఆదిశేషుల సంఘముయొక్కసంలబ్ధిచేతను. విప్రవర సంతతియుక్తిక్ = బ్రాహ్మణోత్తమ సముదాయముతోఁ గూడుటచేత, గరుత్మంతులబృందముతోఁ జేరుటచేత. పురంబు = విశాలాపురము. అనారతంబుక్ = ఎల్లపుడును. తెలిదీవికన్నక్ = శ్వేతద్వీపమునకన్నను. సిరిఁ బూని = సంపద నొంది. మనక్ = వృద్ధిఁ బొందఁగా. కని = అవలోకించి. రక్తిక్ = అనురక్తిచేత. చేరి = పొంది. నిల్చినకలశాబ్ధి నాక్ = నిల్చియున్నక్షీరాంబురాశియో యనునట్లు. విమలజీవనభేయము. — విమల = నిర్మలమగు; జీవన = జలముగల; భేయము = అగడ్త, “భేయంతు పరి ఖాధార స్త్వంభ సామ్” అని యమరుఁడు. ఎంతయున్ = మిక్కిలి. పొల్పుక్ = ఓప్పును.

శ్వేతద్వీపమున నొకహరియు, నొకలక్ష్మీయు, నొకశేషుండును, నొకగరుడుండు నుండుటయు; నీపురమందు ననేకహరులు, ననేకలక్ష్మలు, ననేకశేషులు, ననేకగరుడులుఁ గలిగియుండుటయుఁజూచిక్షీరాంబునిధి శ్వేతద్వీపమునకన్న నీపురి సిరిఁ బూని మించిన దనియెంచి యిచటఁ జేరెనో యనునట్లు విశాలాపురియగడ్డయొప్పె ననిభావము. ఈపద్యమందుఁ బురము శ్వేతద్వీపమునకన్న మించినదనియు నగడ్డ క్షీరాంబురాశివలె నున్న దనియు రెండును వర్ణ్యములేకాన, యుపమేయమగుపురమం దుపమాన మగుశ్వేతద్వీపమునకన్న నాధిక్యము శ్లిష్టశబ్దములచేఁ జెప్పుటచే శ్లేషాత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము. అగడ్త కలశాబ్ధి నాఁ బొల్పునని చెప్పుటచే సుత్రేక్షాలంకారంబును గలుగుచున్నది.

మ. అరు దై చూడఁబడుక్ మహీస్థలి విశాలాధీశలోకేట్కృత

స్ఫురణం బొల్పుపురోర్వికిం బరిఖ యంభోరాశి నాఁ దామ్రర

త్నరుగాలోకనిషక్తి శక్రమణిభాధ్వాంతాళియుక్తిక్ మనో

హరవప్రాంతర మెప్పుడుక్ మెఱయ లోకాలోక సామ్యంబునన్.

90

టీ. పరిఖ = అగడ్త. విశాలాధీశలోకేట్కృతస్ఫురణక్. — విశాలాధీశ = విశాలాపురినాయకుఁడనునట్టి; లోకేట్ = లోకేశుఁడైన బ్రహ్మచేత; కృత = నిర్మింపఁబడిన; స్ఫురణక్ = అతిశయముతో. పొల్పుపురోర్వికిక్ = ప్రకాశించునట్టి విశాలాపుర మనెడుభూమికి. మనోహరవప్రాంతరము = మనోజ్ఞ మగుమఱియొక్కోట, అనఁగా పిల్లకోట. తామ్రరత్నరుగాలోకనిషక్తిక్ = పద్మరాగమణులయొక్క తేజ స్సనియెడి సూర్యోత్పముయొక్క సంబంధముచేతను.

శక్రమణిభాధ్వాంతాళియుక్తిః = ఇంద్రనీలమణులకాంతి. యనునంధకారపరంపరా సంబంధము చేతను. లోకాలోకసామ్యంబునః = లోకాలోక మనుపర్వతముయొక్క సాటిచేత. ఎప్పుడుఁ = ఎల్లప్పుడును. మెఱయఁ = ప్రకాశించు చుండఁగా. అంభోరాశి నాఁ = సముద్రమో అనునట్లుగా. అరుదై = ఆశ్చర్యకరమై. మహీస్థలిఁ = భూషుండలమందు. మాడఁబడుఁ = అవలోకింపఁబడును. ఉత్పేక్షా లంకారభేదము.

విశాలాపురి యనునర్వికి నగడ్డ సముద్రమువలె నున్న దనియు, దానికి వెలికోట పద్మరాగమణిప్రభాశక్రమణిప్రభ లనెడుతేజస్తిమిరములతో నెప్పుడు మెఱయుటంజేసి లోకాలోకపర్వతమువలె నున్నదనియు భావము.

సీ. వెలయింప నేరఁ డుజ్జ్వలచంద్రికాగూఢి, రవి ప్రభాసంసక్తిఁ బ్రబలుఁ గాని
కనఁడు కావ్యాశయఁగౌరవం బగభేది, యరుకల్పతరులబ్ధి నొనరుఁ గాని
దఱియ నోపఁడు పక్షధరవరోద్ధతి శేషుఁడనమలోచనయుక్తి మసలుఁగాని
ప్రతిఘటింపఁ గలంగుఁ బ్రాభాకరస్ఫూర్తి కబ్జారికాముది నలరుఁ గాని

తే. యనుచుఁ దత్సదినత్వగఁవాధిపత్వ
కుండలిత్వద్విజేశత్వగుంఫనములు
పరిహసించు రఁప్పరి నధీత
సకలసుగ్రంథతతు లగ్రజన్తపతులు.

91

టీ. అప్పరిఁ = ఆవిశాలాపురియందు. అధీత సకలసుగ్రంథతతులు = అధ్యయనము సేయఁబడినసమస్తగ్రంథసమూహము గలవారైన. అగ్రజన్తపతులు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులు. రవి = సూర్యుండు. ప్రభాసంసక్తిఁ = ప్రభ యనుప్రకరణముయొక్క సంబంధముచేత, కాంతి చేత ననుట. ప్రబలుఁగాని = ఆతిశయించునుగాని. ఉజ్జ్వలచంద్రికాగూఢిఁ = ప్రకాశించుచున్నచంద్రిక యనుగ్రంథముయొక్క యతిశయమును. వెలయింప నేరఁడు = ప్రకాశింపఁజేయ నెఱుఁగఁడు. ప్రభ యనుప్రకరణమాత్రమే కాని చంద్రిక యనెడుగ్రంథము చదివినవాఁడు కాఁడనుట; సూర్యుండు తేజస్సుతోఁ గూడియున్నాఁడనియు వెన్నెలను జేయఁజాలఁడనియు భావము. అగభేది = ఇంద్రుండు. ఉరుకల్పతరులబ్ధి నొనరుఁగాని = అధిక మగు కల్పతరు వనెడు వేదాంతగ్రంథలాభముచే నొప్పునుగాని. కావ్యాశయగౌరవంబు = రఘువంశాదికావ్యాభిప్రాయాతిశయమును. కనఁడు = ఎఱుఁగఁడు. ఇంద్రుండు కల్పవృక్షమును జొందినవాఁడనియు శుక్రునియొక్కయాశయగౌరవము గనఁడనియు భావము. శేషుఁడు = ఆదిశేషుండు. అసమలోచనయుక్తిఁ = అసమాన మైనలోచన మనుగ్రంథసంబంధముచేత. మసలుఁగాని = చరించునుగాని. పక్షధరవరోద్ధతిఁ = పక్షధర మనునామముగలి తర్కగ్రంథముయొక్క అతిశయోద్ధతిని. తఱియ నోపఁడు = సమీపింప నోపఁడు, శేషుండు పక్షధరవరుడనఁగా గరుడఁడు వానిఁ దఱియ నోపఁడనియు అసమలోచనము

డనఁగా శివుఁడు వానితో సంబంధించి యుండు ననియు భావము. శివుఁడు శేషాహిభూషణుం డగుట ప్రసిద్ధము. అబ్జారి = చంద్రుఁడు. కాముదిఁ = కాముది యనువ్యాకరణగ్రంథము చేత. అలరుఁగాని = ఒప్పునుగాని. ప్రాభాకరస్ఫూర్తికిఁ = ప్రాభాకర మనుమీమాంసా గ్రంథముయొక్క స్ఫూర్తికి. ప్రతిఘటింపఁ = ఎదురింపను. కలంగుఁ = కలఁతపడును. చంద్రుండు వెన్నెలచే నలరు ననియు సూర్యసంబంధిని యైనప్రభకుఁ బ్రతిఘటింపఁ జాలఁ డనియు భావము. అనుచుఁ = ఇట్లునుచు. తత్సదినత్వ గవాధిపత్వ కుండలిత్వ ద్విజేశత్వ గుం ఘనములు. — తత్ = వారినంబంధియైన; సదినత్వ = పండితరాజత్వముయొక్క, శ్రేష్ఠ మగు సూర్యత్వముయొక్క యనుట; గవాధిపత్వ = వాక్పతిత్వముయొక్క, స్వర్గాధిపత్వముయొక్క యనుట; కుండలిత్వ = కుండలవత్త్వముయొక్క, యనఁగా సోమయాజిత్వముయొక్క, సర్ప త్వముయొక్క యనుట; ద్విజేశత్వ = బ్రాహ్మణోత్తమత్వముయొక్క, ద్విజరాజత్వముయొక్క యనుట; గుంఘనములు = కూర్పులు. పరిహసించురు = హాసాస్పదములుగాఁ జేయుదురు. అనఁగా విశాలాపురియందున్న విప్రులు సకలవిద్యల నభ్యసించినవార లని భావము. ఉపమాన భూతసూర్యాదుల కన్న నుపమేయభూతద్విజోత్తమలయందు గుణాధిక్యము చెప్పుటచే శ్లేషాత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము; అతిశయోక్త్యలంకారంబును.

మ. అతులాత్మప్రతిభానిరస్తకమలాధ్యక్షాత్తజుల్త్రాతచ

క్రతతుల్ నిర్మలధర్మహేతులు నమఃస్కారప్రియుల్ నిత్యసం

భృతవిశ్వంభరు లంచితోదయు లదోఃపైకక్రముల్ మింతురూ

ర్జితతేజోయుతిలోకబంధు లన ధాత్రీనాయకుల్ దత్పురిన్.

92

టీ. ఈ పద్యమునందు రాజపర మైనయర్థము; సూర్యపర మైనయర్థమును దోచు చున్నది. తత్పురిఁ = ఆవిశాలాపురియందు. ధాత్రీనాయకులు = రాజులు. అతులాత్మప్రతిభా నిరస్తకమలాధ్యక్షాత్తజుల్. — అతుల = అసమాన మగు; ఆత్మ = తమయొక్క; ప్రతిభా = కాంతిచేత; నిరస్త = తిరస్కరింపఁబడిన; కమలాధ్యక్షాత్తజుల్ = మన్తధులు గలవారు. సాటి లేని తమ తేజస్సుచేత నిరసింపఁబడిన (కమలాధ్యక్ష యనఁగా) సముద్రముయొక్క ఆత్మ జుఁడైనచంద్రులు గలవారనిసూర్యపర మైనయర్థము. త్రాతచక్రతతుల్. — త్రాత = రక్షింపఁబడిన; చక్ర = రాష్ట్రములయొక్క; తతుల్ = సమూహముగలవారు, రక్షింపఁబడిన చక్రవాక సమూహము గలవారని యర్థాంతరము. నిర్మలధర్మహేతులు. — నిర్మల = నిర్దోషము లగు; ధర్మహేతులు = ధనువులు ఖడ్గములు గలవారు, సూర్యుండు కర్త సాక్షి గావునఁ దత్పరమైనపుడునిర్మలములైనయాగాదులకు హేతువులైన వారనియర్థము. నమస్కారప్రియుల్ = “నమఃకుర్వంతీతి నమస్కారాః” అనఁగా నమస్కరించువారు, వారియందుఁబ్రీతి కలవారు, నమస్కరించువారిని గాపాడుట రాజధర్మముగావుననట్టివారియందుఁబ్రీతిగలవారనుట. సూర్య పరమైనపుడు “శ్లో. నమస్కారప్రియో భానుః” అనుటంబట్టి నమస్కారముందుఁబ్రీతి గలవారని యర్థము. నిత్యసంభృతవిశ్వంభరులు = ఎల్లప్పుడుఁ బోషింపఁబడిన భూమిగలవారు,

ఎల్లపుడు ధరింపఁబడిన నారాయణమూర్తి గలవా రని సూర్యపర మైనయర్థము. “శ్లో. ధ్యేయస్సదా సవిత్సమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణః” అది మొదలగువానిచే నారాయణుండు సూర్యమండలవాసి యగుట ప్రసిద్ధము; పక్షద్వయమం దీయర్థమే కావచ్చును. అంచితోదయులు = ఒప్పుచున్నయభివృద్ధిగలవారు, పొందఁబడినయుదయగిరి గలవా రని యర్థాంతరము. అదోషైకక్రముల్ = అదుష్టము లై ముఖ్యము లైననడవడికలు గలవారు, సంప్రదాయముగలవా రనుట, సూర్యపరమైనపుడు అదోషైకక్రము లనఁగా దోషైకక్రములు గానివారు, రాత్రిసంచారములేనివా రనుట. ఊర్జితతేజోయుతిక్ = స్థిరమైన ప్రతాపసంబంధముచేత, స్థిరమైన తేజస్సంబంధముచేత నని యర్థాంతరము. లోకబంధులనక్ = లోకహితులనఁగా, సూర్యులనఁగా, ద్వాదశాదిత్యతాత్పర్యముతో బహువచనము. మింతురు = అతిశయింతురు. ఈపురియందు రాజులు మంత్రధునకన్న సుందరు లై రాష్ట్రముల నేలువారై యాగాదిక్రియల నాచరించుచు శరణాగతత్రాణముఁ జేయుచు నిర్దోష మైననడవడికతోఁ బ్రతాపశాలు లై మింతు రని భావము.

మ. అలఘుశ్రీయుతి సద్గణావనవిహారారూఢి లేఖస్తుతా

చలధర్మాదృతిః ప్రాపితాసమనిధిః ఛాయాప్రహృష్యత్సుహృ

త్తిలకాసక్తి ననారతంబుఁ బురి నెంతే మించు నర్యేశమం

డలి స్వానంతగుణప్రవృద్ధిగరిమఁ బ్రజ్జ్వల నానాననన్.

93

టీ. ఈ పద్యమం దర్యేశమండలి శబ్దముచేత వైశ్యోత్తమపరమైన యర్థముఁ జెప్పఁగాఁ దద్ఘటక మగు నీశపదముచే నీశ్వరరూపార్థముగూడఁ దోచుచున్నది. పురిక్ = విశాలాపురియందు. అర్యేశమండలి = వైశ్యోత్తమ బృందము, ఈశ్వరబృంద మని ధ్వనితార్థము. అలఘుశ్రీయుతిక్ = అధికనంపద్యోగముచేతను, అధికవిష సంబంధముచేత నని యీశ్వరపరమైన యర్థము “శ్రీ ర్వేషరచనార్థ శోభా సమృత్సర శశాభిషావాణీలక్ష్మీలవజ్జేషు విషే” అని రత్నమాల. సద్గణావనవిహారారూఢిక్. — సద్గణ = సత్పురుషసంఘము యొక్క; అవనవిహారారూఢిక్ = ఫాలనక్రీడాతిశయముచేత, శ్రేష్ఠ మగుప్రమథగణము యొక్క ఫాలనవిహారారూఢిచేత నని శివపరమైనయర్థము. లేఖస్తుతాచల ధర్మాదృతిక్. — లేఖ = దేవతలచేత; స్తుత = కొనియాడఁబడిన; అచల = స్థిరమైన; ధర్మ = యాగాదిసత్క్రియలయొక్క; ఆదృతిక్ = ఆదరణముచేత; దేవతలచేత సుతింపఁబడిన మేరుధనువుయొక్క యాదరణముచేత నని శివపరమైనయర్థము. ప్రాపితాసమనిధిఛాయాప్రహృష్యత్సుహృత్తిలకాసక్తిక్. — ప్రాపిత = పొందింపఁబడిన; అసమ = అసమానమైన; నిధి = ధననిధులుగలిగినట్టి; ఛాయాప్రహృష్యత్ = తమనీడలయందు సంతసించు చున్న; సుహృత్తిలక = మిత్రరత్నములయందు; ఆసక్తిక్ = ప్రీతిచేత. వైశ్యోత్తములు తమమిత్రులకు సరిలేనిధనములిచ్చి వారు తమనీడయందు సంతసించు చుండఁగా వారలయొడఁబ్రీతి గలవారై యున్నారనుట. ఈశ్వరపరమైనపుడు, ప్రాపిత = పొందింపఁబడిన, అసమ = విషమములైన; తొమ్మిదైనయనుట; నిధి = మహాపద్మాదీనిధులయొక్క; ఛాయా = రక్షణముచేత; ప్రహృ

వ్యత్ = సంతోషించు చున్న; సుహృత్తిలక = కుబేరునియందు; ఆసక్తిక్ = ప్రీతిచేత.
అనారతంబుక్ = ఎల్లపుడు. స్వానంతగుణప్రవృద్ధిగరిమక్.-స్వ=ధనముయొక్క; అనంత
గుణ = అత్యధికమైన; ప్రవృద్ధి = మితిలేని వడ్డియొక్క; గరిమక్ = అతిశయముచేత, స్వసం
బంధి యైనశేషుఁ డనెడు నల్లత్రాటియొక్కవృద్ధ్యతిశయముచేత నని శివపరమైన యర్థము.
జౌ నౌ ననక్ = ప్రశంసించునట్లు. రాజిల్లెక్ = ప్రకాశించెను.

ఆపురియందు వైశ్యులు మిగుల నైశ్వర్యవంతు లై సత్పురుషులఁ బోషించుచు సత్క
ర్తముల నాచరించుచుఁ దమహితులను ధనవంతులను గాఁజేసి యతిశయమైన వృద్ధిరూప మైన
ధనాదాయముతో రాజిల్లు చున్నారని భావము. ఇచటఁ బ్రస్తుతాప్రస్తుతముల కౌపమ్య
మువ్యంగ్యము.

చ. పురమణి హలికోత్తములు ♦ పూన్చినధాన్యపుఁదిప్ప లర్కభూ

విరుచిశిఖాళిఁ బై పయిని ♦ వేఁగఁ దదభ్యుదయాదితంత్రమా

హరిపద మంతికస్థలగఁతాంచితదివ్యధునీతరంగశీ

కరనికరంబులం బొదివి ♦ గ్రక్కునఁ జల్వ ఘటించు నిచ్చలున్.

94

టీ. పురమణిక్ = పురశ్రేష్ఠమందు; హలికోత్తములు = ఉత్తమశూద్రులు. పూన్చిన
ధాన్యపుఁదిప్పలు = కుప్ప సేసినధాన్యరాసులు. అర్కభూవిరుచిశిఖాళిక్.- అర్కభూ = సూ
ర్యనివలనఁబుట్టిన; విరుచి = విశేషకాంతియొక్క; శిఖాళిక్ = జ్వాలాసమూహముచేత.
పైపయిని = మీఁదమీఁదను. వేఁగక్ = తపింపఁగా. తదభ్యుదయాది తంత్రమా హరిపద
ము.- తత్ = ఆహలికులయొక్క; అభ్యుదయ = ఉత్పత్తికి; ఆదితంత్రమా = ప్రథమకారణ
మగుచున్న; హరిపదము = విష్ణుపద మనెడునాకాశము. “శ్లో. తస్య పాదాంబుజా జ్ఞాతో
వర్ణో విగతకల్మషః” ఇత్యాదులచే శూద్రులు విష్ణుపాదోద్భవులగుట ప్రసిద్ధము. అంతిక
స్థలగతాంచితదివ్యధునీ తరంగశీకర నికరంబులక్.-అంతికస్థలగత=సమీపమును బొందిన.
అంచిత = పూజ్యులుగు; దివ్యధునీ = స్వర్గంగయొక్క; తరంగ = అలలయొక్క; శీకర = కణ
ములయొక్క; నికరంబులక్ = సమూహములచేత. పొదివి = కప్పి. గ్రక్కునక్ = వేగ
ముగా. చల్వక్ = శైత్యమును. నిచ్చలుక్ = ఎల్లపుడును. ఘటించుక్ = పొందించును.

ఆపురియందు హలికులు ధాన్యములను మిక్కిలి పండించు చున్నారని భావము.
ధాన్యరాసులకు గగనతలసంబంధము లేక పోయినను దత్సంబంధ మున్నట్లు చెప్పుటచే
సంబంధాతిశయోక్త్యలంకారము. “శ్లో. సంబంధాతిశయోక్తిస్సాన్య దయోగే యోగకల్ప
నమ్” అని తల్లక్షణము.

మ. అలితోద్యత్కదళీకలాపములు మేఘావాప్తపాదాన్వితం

బులు దంతాంతరశోభిహేమవలయంబుల్ ధాతురేఖాసము

జ్వలతావత్కటకాంతముల్ దగజఃప్రాతంబు లవ్వీటిర

ధ్యల నిచ్చల్ చరియించు జంగమకుభ్యోత్సామ్యంబు సంధించుచున్. 95

టీ. ఈ పద్యమందు గజములకుఁ బర్వతసామ్యముఁ జెప్పటచే నర్థద్వయము దోచుచున్నది. మదగజనాతంబులు=మదపుటేనుఁగుల గుంపులు. అలితోద్యత్కదళీ కలాపములు.— అలిత = అలంకరింపఁబడిన “అలభూషణే”; ఉద్యత్ = ఎత్తఁబడిన; కదళీ = ధ్వజముల యొక్క; కలాపములు= గుంపులు గలవై, అని గజపరమైన యర్థము. అలంకరింపఁబడి యెగురుచున్నట్టిజింకలయొక్క గుంపులుగల వని పర్వతపరమైనయర్థము. మేఘానాప్తపాదాన్వితంబులు — మేఘ = మదవిశేషముచేత “శ్లో. దానం కపోలయో శ్శీధు రక్షో శ్శ్రిత్యోస్తు సాగరః కరాగ్రే శికర శ్శిక్యం స్తనాగ్రే మేహనే మదః హృదయే ఘర్త సలిల మ్మేఘస్తుచరణప్రజే | సంజ్ఞయాప్త మదా హ్యేతే జాయంతే భద్రదన్తినామ్” అని యమరశేషము పాదమందుఁ బుట్టినమదోదకము మేఘమను పేరు గల దనుటకుఁ బ్రమాణము. అవాప్త=పొందఁబడిన. పాద=చరణములచేత. అన్వితంబులు=కూడినవై, జలదములచేతఁ గూడుకొన్నప్రత్యంత పర్వతములు గల వని పర్వతపరమైన యర్థము. దంతాంతరశోభిహేమవలయంబుల్.— దంత = విషాణములయొక్క; అంతర = మధ్యభాగమందు; శోభి = ప్రకాశించు నట్టి; హేమవలయంబుల్=బంగారుకడియములు గలవై. పొదరిండ్లమధ్యమునఁ బ్రకాశించుసంపెఁగి తీవెలగుమరులు గల వనిపర్వతపరమైన యర్థము. ధాతురేఖాసముజ్జ్వలతావత్కటకాంతముల్. — ధాతురేఖా = సింహారరేఖలసంబంధి యైన; దీనికి సముజ్జ్వలతయం దన్వయము; సముజ్జ్వలతావత్ = ప్రకాశముగల; కట = గండస్థలములచేత; కాంతముల్ = మనోజ్ఞములై. గైరికాది ధాతురేఖలచేఁ బ్రకాశించు నితంబప్రదేశము గల వనియర్థాంతరము. అవ్వీటి రథ్యలక్ = ఆవిశాలాపురి వీధులయందు. నిచ్చల్ = ఎల్లపుడును. జంగమకుభృత్సమ్యంబు = చరించు చున్న పర్వతసామ్యమును. సంధించుచున్ = పొందుచు. చరియించున్ = సంచరించును. ఆపురియందు గజములు మహాన్నతములై చరించుచున్న పర్వతాకారముగ నున్న వని భావము. ఉపమాలంకారము.

చ. ధర హరి కెక్కు డన్నమహితక్రమ మూని యహీనకాండభా
స్వరగతి నెంచుపెంపు గని • వాజికులేశత నెంది యెంతయున్
హరిహయమానహారి యగు • నట్టితరంబు వహించి సైంధవ్రా
త్కరము సెలంగు వీట నిజతార్క్ష్యసమాఖ్య యధార్థతం దగన్. 96

టీ. ఈ పద్యమందు నశ్వపరమైన యర్థము, గరుడపరమైనయర్థముగూడఁ దోచుచున్నది. వీటన్=విశాలాపురియందు. సైంధవోత్కరము = అశ్వసమాహము. ధరన్=భూమియందు. హరి కెక్కుడన్న మహితక్రమము = నాయువున కన్న నుత్కృష్టము లనెడుమంచివేగమును, విష్ణువునకు వాహన మనెడు పూజ్యక్రమము నని గరుడపరమైన యర్థము. ఊని=వహించి. అహీనకాండ భాస్వరగతిన్.—అహీన = అధికమగు; కాండ=బాణములయొక్క; భాస్వర=ప్రకాశించునట్టి; గతిన్ = గమనమును. నొంచు పెంపుగని = నొప్పించు గౌరవము పొంది, అహీనకాండ=సర్పశ్రేష్ఠముల గుంపులయొక్క; భాస్వరగతిన్=మంచి తెలివిని. నొంచుపెంపు గని యని గరుడపరమైన యర్థము. వాజికులేశతన్=అశ్వశ్రేష్ఠతను

పక్షిరాజత నని యర్థాంతరము “వాజినోశ్వేషుపక్షిణః” అని యమరుఁడు. ఒంది. ఎంత యుక్ = మిక్కిలి. హరిహయమానహరి యగునట్టి తరంబు = సూర్యాశ్వములమానము హరించునట్టి వేగమును. వహించి. ఇంద్రునియొక్క మానమును హరించునట్టి యుత్కర్షమును వహించి యని గరుడపర మైనయర్థము. నిజతార్క్ష్య సమాఖ్య = తమయొక్క తార్క్ష్యము లను పేరు, తార్క్ష్య మనఁగా నశ్వము గరుత్మంతుండును “తురజ్జగరుడౌ తార్క్ష్యా” అని యమరుఁడు. యథార్థ తక్ = సార్థకతచేత. తగ్ = ఒప్పుఁగా. చెలంగుక్ = ప్రకాశించును.

ఆపురియందు సూర్యాశ్వబాణవాయువేగములకు మించినవేగము గలిగినయుత్తమా శ్వము లున్న వని భావము. ప్రకృతాశ్వములకు నప్రకృతగరుడునకు నాపమ్యము ప్యంగ్యము. అతిశయోక్త్యలంకారము.

మ. వరవర్ణక్రమభాసివాహాయుతి భాస్వచ్ఛందచక్రాప్తివీ
టిరథశ్రేణి వహించియుం గడు నఖండిభూతవిస్ఫూర్తిచే
నరు దై పొల్చుట నొక్కొక్కేరు గిరికన్యాధీశచక్రాంగవై
ఖరి నుద్యద్వలభీవిలంబితమణీఘంటాళిఘాణంఘణిన్.

97

టీ. ఈ పద్యమందు రథశ్రేణిని వర్ణింపఁగా యథాసంభవముగ నీశ్వరరథ పరమైన యర్థాంతరము గూడఁ దోచుచున్నది. వీటిరథశ్రేణి = పురమందలి రథములయొక్క గుంపు. వరవర్ణక్రమభాసివాహాయుతిక్. — వర = శ్రేష్ఠమగు; వర్ణ = రంగుచేతను, జాతి చేతనని కాని; క్రమ = నడుపుచేతను; భాసి = విలసిల్లునట్టి; వాహ = అశ్వములయొక్క; యుతిక్ = సంబంధమును, శ్రేష్ఠము లగునకారాది వర్ణములచేతను క్రమపదవాచ్యమగు పాత విశేషముచేతను (భాసిల్లువాహము లనఁగా) వేదరూపాశ్వములు, వానియుతి నని యీశ్వరరథ పరమైన యర్థము. భాస్వచ్ఛంద చక్రాప్తిక్ = ప్రకాశించు చున్న బంగరుకండ్లయొక్క ప్రాప్తిని “గైరికం వసుచంద్రికం” అని యమరుఁడు. సూర్యచంద్రాత్మక చక్రములయొక్క ప్రాప్తి నని యీశ్వరరథ పరమైన యర్థము. శివునకు త్రిపురహరిణకాలమున భూమి రథ ము వేదములు వాహములు మేరువు ధనువు విష్ణువు సాయకంబు నగుట పురాణప్రసిద్ధ మైనది. వహించియుక్ = ధరించియు. కడుక్ = మిక్కిలి. అఖండిభూతవిస్ఫూర్తిచేక్. — అఖండిభూ త = అవిచ్ఛిన్నమగు. విస్ఫూర్తిచేక్ = ప్రకాశముచేత. అరు దై = ఆశ్చర్యకరమై. పొల్చుట నొక్కొక్క = ఒప్పుటచేతనో. ఉద్యద్వలభీవిలంబితమణీఘంటాళిఘాణంఘణిక్. — ఉద్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; వలభీ = కొణిగలయందు; విలంబిత = వ్రేలాడుచుండిన; మణీఘంటా = మణిమయఘంటలయొక్క; ఆళి = పంక్తియొక్క; ఘాణంఘణిక్ = ఘణఘణ యను నాదము చేత. గిరికన్యాధీశ చక్రాంగ వై ఖరిక్. — గిరికన్యాధీశ = పార్వతీపతియొక్క; చక్రాంగవై ఖరిక్ = రథముయొక్క రీతిని. కేరుక్ = పరిహసించును.

అనఁగా విశాలాపురియం దున్నరథములు రుద్రునిరథమువలె వరవర్ణక్రమభాసి వాహభాస్వచ్ఛందచక్రాప్తి మొదలుగాఁ గలవానివిఁ బొందియు నఖండిభూతవిస్ఫూర్తిచేఁ

బొల్చుట చేత నీశ్వరుని భూమ్యాత్మక రథవైఖరి నవఖండాత్మక మనిఘంటల చప్పుడుచేతఁ గేరుచున్న ట్టున్న దనిభావము. ఇందువ్యతిరేకోత్పేక్షాశ్లేషాలంకారములు.

చ. స్థిరసుమనోవితానములఁచే ననిమేషవిలోలలోచనోత్తరములచే ననర్ఘమణికామయకూటచయంబుచే సిరింగరము పొసంగువీటినవఁకాంచనసౌధపరంపరల్ మరు

ద్గిరివరవైఖరిం బొలుచుఁ దివ్యపథం బధరీకృతంబు గాన్.

98

టీ. ఈ పద్యమందు సౌధములు మేరుతుల్యముగ నున్న వనుటచే మేరుపరమైన యర్థాంతరముగూడఁ దోచుచున్నది. సిరిక్ = సంపదచే. కరము = మిక్కిలి. పొసంగువీటినవఁకాంచనసౌధపరంపరల్. — పొసంగు = ఒప్పుచున్న; వీటి = పురముయొక్క; నవ = నూతనములగు; కాంచనసౌధ = బంగరుమేడలయొక్క; పరంపరల్ = సమాహములు. స్థిరసుమనోవితానములచేక్ = స్థిర = తిరమగు; సుమనోవితానములచేక్ = పుష్పజపరములచేతను, దేవతాసంఘములచేత నని యర్థాంతరము. అనిమేషవిలోలలోచనోత్కరములచేక్. — అనిమేష = మత్స్యములవలె; విలోల = మిక్కిలి చలించు చున్న; లోచనా = నేత్రములుగల స్త్రీలయొక్క; ఉత్కరములచేక్ = సమాహములచేతను; దేవతాస్త్రీసంఘముచేత నని యర్థాంతరము. అనర్ఘమణికామయకూటచయంబుచేక్ = వెలలేనట్టి మణిమయ గృహవిశేషములచేతను, మణిమయశిఖరములచేత నని యర్థాంతరము. “కూటోస్త్రీశిఖరం వాసః కూటో ద్వయోః” అని అమరుఁడు. దివ్యపథంబు = అంతరిక్షము. అధరీకృతంబుగాక్ = క్రిందుచేయఁబడినదికాఁగా. మరుద్గిరివరవైఖరిక్ = మేరుపర్వతము వంటి మేలైనభంగితో. పొదలుక్ = ఒప్పును.

విశాలాపురియంధు మేడలు గగనమండలము క్రిందగునంత యున్నతము లై మేరుపర్వతమువలెఁ బ్రకాశించె ననిభావము. ఉపమాలంకార భేదము.

మ. అవడీనానిలవాసనాజనితహార్ద్రాప్తిం బురిక్ భర్తహర్త్యవితానాశ్రితయోషిదాస్యములఁ జేరం బోవుదివ్యాపగాబ్జవసద్బంభరపాళి కుద్గమనజశ్రాంతిం దొలంచున్ విలాసవనీసాలలతాంతగంధలహరీసారంబు మధ్యేస్పృతిన్.

99

టీ. ఇందుఁ బ్రకారాంతరముగ సౌఖ్యోన్నత్యము వర్ణింపఁబడుచున్నది. పురిక్ = విశాలాపురియందు. భర్తహర్త్యవితానాశ్రితయోషిదాస్యములక్. — భర్తహర్త్య = బంగరుమేడలయొక్క; వితాన = సంఘములను; ఆశ్రిత = ఆశ్రయించినట్టి; యోషిత్ = స్త్రీలయొక్క; ఆస్యములక్ = ముఖములను. అవడీనానిలవాసనాజనితహార్ద్రాప్తిక్. — అవడీన = క్రిందికి డిగివచ్చిన; అనిల = వాయువువలననైన; వాసనా = పరిమళమందలి; హర్ద్ర = పీతియొక్క; ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత. చేరక్ = స్త్రీముఖములను జేరుటకు. పోవుదివ్యాపగాబ్జవసద్బంభరపాళికిక్. — పోవు = పోవునట్టి, దీనికి బంభరపాళియం దన్వయము. దివ్యాపగా =

వ్యోమగంగయందున్న ; అబ్జ = కమలములయందు ; వసత్ = వసించుచున్న ; బంభరపా
ళికె = తుమ్మెదలగుంపునకు. విలాసవనీసాలలతాంతగంధలహరీసారంబు.—విలాసవనీ =
క్రిడార్థ మైనయుద్యానవనములందలి; సాల=వృక్షములయొక్క. “అనోకహః కుట స్సాలః”
అని యమరుడు ; లతాంత=కుసుమములయొక్క ; గంధలహరీ = పరిమళప్రవాహముయొ
క్క ; సారంబు = స్థిరాంశము. ఉద్గమనజశ్రాంతికె.—ఉద్గమన = ఊర్ధ్వమునకుఁ బోవు
టవలన; జ=పుట్టినట్టి; శ్రాంతికె=శ్రమమును. మధ్యేస్థుతికె=మార్గమధ్యమునందు, “పారే
మధ్యేష్ఠస్థావా” అని యలుక్సమాసము. తొలంచుకె=పోఁగొట్టును.

విశాలాపురియందు మేడలు స్వర్గమునకన్న నత్యున్నతము లై యున్నవనియు, స్వర్గం
గాసరోజములయందున్న భృంగము లచటియోషిదాస్యములఁ జేరంబోవుచుండఁగా మార్గమ
ధ్యమందు కలిగినశ్రమమును విశాలాపురోద్యానతరుసుమపరిమళము పోఁగొట్టుచున్నదను
టవలన నుద్యానములును స్వర్గమును మించినయాన్నత్యము గలిగి యున్నవనియు భావము.
అతిశయోక్తిభేదము.

మ. పురచామికరసాధచత్వరమణీపుత్రీముఖాంభోజముల్

శరజాసాలయకుడ్యబింబితములై చక్కంగనం దోచుని

నిర్భరదర్భార్కకరాభిచర్వితనిశారాణ్ణిర్మిత్సాప్తవా

గ్వరసంయోజితచంద్రకారణచయవ్యాప్తి విజృంభించుచున్. 100

టీ. పురచామికరసాధచత్వరమణీపుత్రీముఖాంభోజముల్.—పుర = విశాలాపురమం
దలి ; చామికరసాధ = బంగరుమేడలయొక్క ; చత్వర = ముంగిళ్లభూములయం
దలి ; మణీపుత్రీ = మణిమయము లగుబొమ్మలయొక్క ; ముఖాంభోజముల్ = ముఖపద్మ
ములు. శరజాసాలయకుడ్యబింబితములై.—శరజాస=పద్మాసనుండుగుబ్రహ్మయొక్క; ఆలయ=
గృహముయొక్క; కుడ్య = గోడలయందు; బింబితములై=ప్రతిఫలితములై. చక్కంగనకె=
చక్కగాఁబరిశీలింపఁగా. నిర్భరదర్భార్కకరాభిచర్వితనిశారాణ్ణిర్మిత్సాప్తవాగ్వరసంయో
జితచంద్రకారణచయవ్యాప్తి.—నిర్భర = దట్టములగు ; దర్భార్కకర = అమావాస్య
యందలి నూర్యునికిరణములచేత; అభిచర్విత = భక్షింపఁబడిన; నిశారాట్ = చంద్రునియొ
క్క; నిర్మిత్సా = నిర్మాణేచ్ఛను; ఆప్త=పొందినట్టి; వాగ్వర = బ్రహ్మచేత; సంయోజిత =
చేర్పఁబడిన; చంద్రకారణచయ = మరలఁ జంద్రుని నిర్మించుటకు సాధనములైనవానిగుం
పనెడు; వ్యాప్తి=ప్రసిద్ధిచేత. విజృంభించుచున్ = అతిశయించుచు. తోచుకె = అగ
పడును. చంద్రకారణచయమనునట్లగపడుననుట.

విశాలాపురి నున్న మేడలు సత్యలోకమువర కున్నతములుగా నున్నవనియు, నామేడల
యంగణభూములయందున్నమణులతోఁ జేయఁబడినబొమ్మలముఖములు బ్రహ్మదేవునియింటి
గోడమీఁదఁ బ్రతిఫలించి యుండఁగా నవి యమావాస్యలయందు నూర్యునికిరణములచే
మ్రుంగఁబడిన చంద్రులకు మాటుగా నిర్మించుటకు బ్రహ్మ కారణసామగ్రి నొసఁగూర్చి యుంచి
నట్లు దోచుచున్నవనియు భావము. ఉత్పేక్షాత్మక్త్యలంకారసంకరము.

చ. అతులశుభాగమక్రమము • స్వాశ్రితభూరికలస్వనద్విజే

శతతులు దెల్పు వీటిమణి • సాధము లాజరహర్త్యలక్ష్మిపై

జతురత నించుసేస గృహ • చత్వరవీధిక లొంది జాలకా

రతిఁ దగుచాన లెల్లఁ దొర • రాజిల ఋవ్వెడు మొగ్గచాలునన్.

101

టీ. ఈపద్యమందంగణ భూములయందుఁ జానలు క్రీడించువేళఁ జల్లుకొను మొగ్గలు మణిసాధాజరలత్తులయొక్కవైవాహికాక్షతలుగా వర్ణింపఁబడియె. వీటిమణిసాధములు = పత్తనమందలిమణిమయము లైనమేడలు. స్వాశ్రిత భూరికలస్వన ద్విజేశతతులు.—స్వాశ్రిత = తమ్ము నాశ్రయించిన ; భూరికలస్వన = అధికము లైనమధురవాక్కులు గలిగిన ; ద్విజేశతతులు = పత్తులనెడుబ్రాహ్మణులయొక్కగుంపులు. అతులశుభాగమక్రమము.—అతులశుభ=సాటిలేనిశుభముహూర్తముయొక్క ; ఆగమక్రమము = ప్రాప్తివిధమును. తెల్పఁ = తెలుపుచుండఁగా. ఆజరహర్త్యలక్ష్మిపైఁ = అంగణహర్త్యలక్ష్మిపై. గృహచత్వరవీధికలు=గృహాంగణభూములను. ఒంది=పొంది. జాలకారతిఁ = మొగ్గులు చల్లుకొనెడు. క్రీడచేత, తగుచాన లెల్లఁ = ఒప్పునట్టిస్త్రీలందఱు. తొర రాజిలఁ = వేగ నూనట్లుగా. ఋవ్వెడు మొగ్గచాలునఁ = వినరి వైచు మొగ్గులగుంపుచేత. చతురతఁ = చాతుర్యమున. సేసఁ = అక్షతలను ; చల్లుఁ = చల్లును. ఉత్పేక్షాభేదము.

మ. తరుణుల్ వీటిశిరోగృహాళి నిసి ముక్తాకంతుకం బాడుచోఁ

గరకంజంబున జాటి బంతి గడ కేఁగం దత్సృతిం జేరుచం

దురుఁ దద్బుద్ధి గ్రహించి గోర్పఁగఁ దదస్తోకాహతిం గందెఁగా

కురుమాలిన్యము సత్కులాధిపతి కె • ట్లొందున్ మదిం జూడఁగన్.

102

టీ. ఇందుఁ బ్రకారాంతరముగ సాధోన్నత్యము వర్ణింపఁబడియె. వీటిశిరోగృహాళిఁ = పత్తనముయొక్క మేడలయందు. తరుణుల్ = స్త్రీలు. నిసిఁ = రాత్రియందు. ముక్తాకంతుకం బాడుచోఁ = ముత్యములతోఁ గూర్పఁబడినచెండాడునెడ. బంతి=చెండు. కరకంజంబునఁ = పాణిపద్మమువలన. జాటి. కడ కేఁగఁ = దూరమునకుఁ బోఁగా. తత్సృతిఁ = ఆమార్గమును. చేరుచందురుఁ = పొందునట్టిచంద్రుని. తద్బుద్ధిఁ = ఆచెండునుబుద్ధిచేత. గ్రహించి = పట్టుకొని. గోర్పఁగాఁ = ఎగవేయఁగా. తదస్తోకాహతిఁ = ఆగొప్పపాటుచేత. కందెఁగాక = కందెఁగాని. కురుమాలిన్యము = అధిక మైనమాలిన్యము. సత్కులాధిపతికిఁ = సత్కులశ్రేష్ఠుఁడగువానికి, నక్షత్రరాజునకనుట. మదిఁ = మనస్సునందు. చూడఁగాఁ = భావింపఁగా. ఎట్లొందున్ = ఏరీతిఁ జెందును. చంద్రునియందుఁ గలంకము విశాలాపురీసాధములయందున్నస్త్రీలు చెండునుభ్రాంతితోఁ బట్టుకొని కొట్టఁగా గలిగినదే కాని మఱియొకవిధముగాఁ గలిగినది గాదని భావము. ఇచటఁ జంద్రునియందుఁ గలంకము క్రీడాకాలికసాధోపరిచరస్వరజలోచనాస్తోకాహతివలనఁ గలిగినదే కాని యిత

రమువలన సంభవింప లే దని యెట్లొందుననుదానిచేఁ జెప్పుటవలన మంథానభూమిధరేత్యాదులయందుఁ గువలయానందమునవ్రాసినరీతిని హేత్వపహ్నుతి భ్రాంతిమంతమును.

సీ. భవ్యతారారూఢిఁ ♦ బదనఖంబులు మించఁ

దొడలు రంభారీతిఁ ♦ దొడరి యెంచ,

మేనావరస్ఫూర్తి ♦ మెఱుఁగుఁజన్ను లెసంగ

నాసల్ తిలోత్తమాన్మతిఁ బొసంగ,

హరిణీవిలాసత ♦ నక్షియుగ్మము వైంద

నళికముల్ చంద్రకలాత్మఁ జెంద

నతనూర్వశిస్ఫూర్తి నలరి వేణిక లెచ్చఁ

దనులు హేమైకవర్తనను మెచ్చ

తే. నహహ నిర్జరనీరజాస్యావితాన, హరి సౌందర్యసంగతై కైకమాని

తావయవకాంతినంపత్తి నడరినిల్చు, సిరుల నలరుదు రబ్జకంధరలు వీట.

టీ. వీట = విశాలాపురియందు. అబ్జకంధరలు = శంఖమువంటి కంఠముగల స్త్రీలు “అబ్జై శఙ్ఖశశాజ్కౌచ” అని యమరుఁడు. పదనఖంబులు = పాదనఖములు. భవ్యతారారూఢిఁ.—భవ్య = మనోజ్ఞయగు; తారా = తార యనుదేవాంగనయొక్క; రూఢిఁ = ప్రసిద్ధివం టిప్రసిద్ధిచేతను; మనోజ్ఞము లగు నక్షత్రములయొక్క ప్రసిద్ధిచేత ననుట. మించఁ = అతి శయింపఁగా. తొడలు = ఊరులు. రంభారీతిఁ = రంభ యనునప్పర స్త్రీయొక్క రీతిని అనఁటులయొక్క రీతిననుట. తొడరి = పూని. ఎంచఁ = ఎన్నఁగా అనఁగా పోలుచుం డఁగా ననియర్థము. మెఱుఁగుఁ జన్నులు = మెఱయు, చున్నకుచములు. మేనావరస్ఫూర్తిఁ.—మేనా = మేనకయ నెడు దివ్య స్త్రీయొక్క; వర = శ్రేష్ఠమగు; స్ఫూర్తిఁ = ప్రకా శముచేతను, మేనావరుడైన హిమవంతునియొక్క ప్రకాశవంటి ప్రకాశ చేతననుట. ఎసంగఁ = అతిశయింపఁగా. నాసల్ = నాసికలు. తిలోత్తమాన్మతిఁ.—తిలోత్తమా = తిలోత్తమ యనునప్పర స్త్రీయొక్క “ఊర్వశీ మేనకారమ్భా ఘృతాచీచ తిలోత్తమా సుకేశీమల్లభూషాపాద్యాః కథ్యన్తేప్పరసోబుధైః” అని యమరుఁడు; ఉన్నతిఁ = జౌన్నత్యము చేతను, తిలకుసుమముయొక్క యాన్నత్యముచేత ననుట. పొసంగఁ = ఒప్పుచుండఁగా. అక్షియుగ్మము = నేత్రయుగ్మము “స్తనాదీనాం ద్విత్వవిశిష్టా జాతిః ప్రాయేణ” అను వామనసూత్రముచేత నిట స్త్రీలనేత్రము లనేకము లయినను యుగ్మమని ప్రయోగింపఁబడినది. హరిణీవిలాసతఁ = హరిణి యను సురాంగనయొక్క విలా సమువంటి విలాసమును, ఇట విలాసశబ్దము అర్థ ఆద్యజంత మైనందున విలాసవిశిష్ట మును బోధించును, తద్ధర్మము విలాసత అది విలాసరూపమే యగు ననియాశయ ము. విలాసమునక్షియుగ్మ మను పాఠము సమీచీనముగఁ దోచు చున్నది! ఆఁడుజింకయొ క్కవిలాసము ననుట. పొందఁ = పొందఁగా. అళికముల్ = ఫాలస్థలములు. చంద్ర

కలాత్తక్ = చంద్రకల యనుదేవాంగనయొక్క రూపమును. చెందక్ = పొందఁగా. చంద్రునికలారూపమును బొందఁగా ననుట. వేణికలు = జడలు. అతనూర్వశిస్సూర్తిక్ = అధిక మగు నూర్వశి యనునప్పరస్త్రీయొక్క ప్రకాశముచేత. అలరి = ఒప్పి, మన్మథునిగొప్పఖడ్గముయొక్కస్సూర్తిచే నలరారి యనుట, “శ్లో. డలయో రలయోశ్చైవ శసయోర్భవయోస్తథా” యనుటచేత నిచట నూర్వశి యనుచోట శకారసకారముల కభేదము చెప్పఁబడినది. తనులు = శరీరములు. హేమైకవర్తనక్. — హేమా = హేమ యనుదేవాంగనయొక్క; ఏక = ముఖ్య మగు. వర్తనక్ = వృత్తిని. మైచ్చక్ = శ్లాఘింపఁగా, సువర్ణమును బోలఁగా ననుట. అహహ = ఔరా. నిర్జరనీరజాస్యావితానహారిసౌందర్యసంగతైకైకమానితావయవకాంతి సంపత్తిక్. — నిర్జరనీరజాస్యావితాన = దేవాంగ నాకదంబముయొక్క; హారి = మనోజ్ఞ మగు; సౌందర్య = సౌందర్యముతో; సంగత = కూడుకొన్న, ఏకైకమానితావయవ = ఒక్కొక్కపూజితాంగముయొక్క; సంపత్తిక్ = సంపదచేత. అడరి = ఒప్పి. నిల్చుసిరులక్ = స్థిరమగుసంపదలచే. అలరుదురు = ప్రకాశింతును.

విశాలాపురియం దున్నస్త్రీలయవయవము లొక్కొకటి యొక్కొకరంభాదిసురాంగనను బోలి యుండఁగా వారిసర్వావయవసౌందర్యమునకు సరి యైనయువతి త్రైలోక్యములొ దుర్లభ యని భావము.

మ. అనిశాశేషఋతుప్రసేవితపురీంద్రారామపంక్తుల్ గళ

ద్భనసూనౌఘపరాగపూగములఁ దోడ్డక్ సేతువుల్ దీర్చి కీ

రనికాయాస్యనికృత్తపక్వఫలనీరంబుల్ తగ్గన్ నించు నె

య్యన పోషింపన్ నందనాఖ్య • మనునాకాక్రీడ మెల్లప్పుడున్. 104

టీ. అని శాశేషఋతుప్రసేవితపురీంద్రారామపంక్తుల్. — అనిశ = ఎల్లప్పుడును; అశేషఋతు = వడపుతువులచేత, ఇచట ‘ఋత్యకః’ అనుపాణిని సూత్రముచేత నకారఋకారములకు సంధి లేదు; పురీంద్రారామ = విశాలాపురోద్ధానములయొక్క; పంక్తుల్ = సమూహములు. గళద్భనసూనౌఘపరాగపూగములక్. — గళత్ = జాటు చున్న; ఘన = దట్టమైన; సూనౌఘపరాగ = పుష్పాడులయొక్క; పూగములక్ = సమూహములచేత. తోడ్డక్ = వెంటనే. సేతువుల్ = కట్టలు. దీర్చి = చేసి. కీరనికాయాస్యనికృత్తపక్వఫలనీరంబుల్. — కీర = చిలుకలయొక్క; నికాయ = సమూహముయొక్క; ఆస్య = ముఖములచేత; నికృత్త = భేదింపఁబడినట్టియు; పక్వ = పండినట్టియు; ఫల = పండ్లయొక్క; నీరంబుల్ = మకరందముల ననుట. నందనాఖ్యక్ = నందన మనుపేరిచేత, కుమారుఁ డనుప్రసిద్ధిచేత. మనునాకాక్రీడము = వృద్ధిఁబొందుస్వర్గోద్ధానమును. ఎల్లప్పుడుక్ = సర్వకాలమును. పోషింపన్ = పోషించుటకోయేమో. ఒయ్యన = మెల్లగా. తగ్గన్ = ఒప్పునట్లుగా. నించుక్ = పూరించును.

విశాలాపురియం దున్నయుద్ధానములు నందనవనమునకన్న నుపరిభాగము నొంది యున్నవనియు, నందనవనము పురోద్ధానములకు బిడ్డ యనునట్లు అల్పముగా నున్నదనియు

భావము. ఉపవనకర్తృకపుష్ప రజఃకరణక సేతుకృతియుఁ, దదధికరణకపక్వఫలనీరపూరణమును లేనివే నందనవనపోషణహేతువులుగా వర్ణింపఁబడుటచే నసిద్ధవిషయ హేతుత్వేతితాలంకారము. “శ్లో. సంభావనా స్యాదుత్పేక్షా వస్తుహేతుఫలాత్తనా” యని లక్షణము.

సీ. జాలకమాలికాః జాలంబులెత్తుట, నుదుటుముత్యపుఁబేరు • లొనఁగు మనుట
సరసబంధూకగుఁచ్ఛముఁ జూపి కప్పుట, నలప్రొద్దు గ్రుంకఁగాఁవలయు ననుట
దళముగాఁ గెందమ్మి • దళములు కూర్చుట, నీమీఁద ననురక్తి • నెగడె ననుట
చికిలినంపెఁగననల్ • సెలిమిచే నిచ్చుట, గుఱుతు చంపకలతా • కుంజ మనుట
తే. తెలుపకయ తెల్పి కడునేర్పు • దేటపడఁగ
నలరుబొంకులఁ జెలఁగించి • యఖిలకమన
పాళి తమదండకై యాసఁపడఁగఁజేసి
విరులు విల్తురు కుసుమలాఁవికలు వీట.

105

టీ. వీటన్ = విశాలాపురియందు. కుసుమలావికలు = పువ్వు లమైడుస్త్రీలు. జాలకమాలికాజాలంబులు = మొగ్గలసరములగుంపులు. ఎత్తుటన్ = ఎత్తుటచేత. ఉదుటుముత్యపుఁబేరులు = గొప్పముత్యపుసరులు. ఒసఁగు మనుట = ఇమ్మని చెప్పట. సరసబంధూకగుచ్ఛమున్.—సరస = శ్రేష్ఠ మగు; బంధూక = మంకెనపువ్వులయొక్క; గుచ్ఛమున్ = గుత్తిని. చూపికప్పుటన్ = చూపి మూయుటచేత. అలప్రొద్దు గ్రుంకఁగా వలయు ననుట = ఆప్రొద్దు గ్రుంకవలయు నని చెప్పట. దళముగాన్ = దట్ట మానట్టుగా. కెందమ్మిదళములు = ఎఱ్ఱతామరతేకులు. కూర్చుటన్ = కూర్చుటచేత. నీమీఁదన్ = నీపే. అనురక్తి = అనురాగము. నెగడెన్ = అతిశయించెను. అనుట = అని చెప్పట. చికిలినంపెఁగననల్ = బాగైనసంపెంగపువ్వులు. చెల్లిచేన్ = శ్రేమచేత. ఇచ్చుటన్ = ఇచ్చుటచేత. చంపకలతాకుంజము = సంపెంగలతలపొద. గుఱుతు = సంకేతస్థానము. అనుట = అనిచెప్పట. తెలుపకయతెల్పి = ఇట్లు తమయభిప్రాయము వాక్కుతోఁ జెప్పకయె వ్యాపారముతోఁ చెల్పి. కడునేర్పుదేటపడఁగన్ = మిక్కిలిచాతుర్యము వ్యక్త మానట్టుగా. అలరుబొంకులన్ = ఒప్పుచున్నయనత్యోక్తులచేత. అఖిలకమనపాళిన్ = ఎల్లకాముకకోటిని. చెలఁగించి = సంతోషపెట్టి. తమదండకై = తమపూదండకు, పొందునకు. ఆసపడఁగన్ = ఆశించునట్లు. చేసి = ఒనరించి. విరులు = కుసుమములు. విల్తురు = విక్రయింతురు.

చ. అలనగరాధిమాళి సరఃసాగ్రణు లెంచఁ జరించుచల్లవీ

వలి తను భృంగకోటి గొలువన్ విటనేత యనంగ సొంపుమై

నలరెడిపద్మనీతతులఁయందపుఁదావులు సెంది యుబ్బుచున్

గులుకుఁ జిగుర్చుఁ గన్నెలతఁకూనలమేల్చల పూని చొక్కుచున్.

106

టీ. ఈపద్యమందు మందమారుతమును విటనాయకునిఁ గా వర్ణించుటచే నర్థద్వయము గలుగు చున్నది. అలనగరాధిపతిఁ = ఆపురవరముపై. సరసాగ్రణు లెంచఁ = రసికశిరోమణులు మెచ్చఁగా. చరించుచల్లవీవలి = వీచు చున్నచల్లనివాయువు. తనుఁ = తన్ను. భృంగకోటి = తుష్పదలగుంపులు, విటులగుంపులు. కొలువఁ = సేవింపఁగా. “భృజ్జో ధూమ్యాటపిద్ధయోః మధువ్రతే” అని విశ్వము. విటనేత యనంగఁ = విట శ్రేష్ఠుం డనునట్లు. సొంపుమైఁ = మనోహరతచేత. అలరెడిపద్మినీతతులయందపుఁదావులు. - అలరెడి = ఒప్పుచున్న; పద్మినీ = పద్మలతలయొక్క, పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క; అందపుఁదావులు = మనోజ్ఞము లగుపరిమళములు, నివాసస్థానములను. చెంది=పొంది. ఉబ్బుచుఁ = అతిశయించుచు. కన్నెలతకూనలమేల్వలపు = కన్నెలవంటి బాలలతలయొక్క హెచ్చైన పరిమళమును, బాలలతలవంటి కన్నెలయందు హెచ్చైనమోహమును. ఊని = వహించి. చొక్కుచుఁ = పరవశ మగుచు. కులుకు=అందమును. చిగుర్చుఁ = ఆవిర్భవింపఁజేయును.

సీ. సేసకొప్పల నమర్చినమొల్ల మొగడచాల్, సరిగరుమాలపైఁ జక్కఁ దోఁప
వలెవాటు వైచిన సుళువుఁజెందిరకావి, వలిపముల్ పదపల్లవముల జీర
నెలవంక రేఖలు సెలకొన్న పేరురములఁ జల్కఁ తాళులు తళుకు సూపఁ
జెలువంబు నెగడఁ దీర్చినక్రొత్తకస్తూరి, పట్టెలమేల్తావి మట్టు మీఱ

తే. జెక్కుఁగవ ముత్తియపుటొంట్లఁజిగి వెలుంగ
బలుకుఁగప్రపువీడెంబువలపు నిగుడ
నలరువేడుక వెన్నవెంటఁ జెలులు నడవ
వేడ్క వచియింతు రనిశంబు విటులు వీట.

107

టీ. వీటఁ = విశాలాపురియందు. విటులు=జారులు. సేసకొప్పలఁ = కొండెసిగల యందు. అమర్చిన మొల్ల మొగడచాల్ = ఉంపఁబడిన కుందకుట్టలములయొక్క బంటులు. సరిగరుమాలపైఁ = జరీరుమాలమీఁద. చక్కఁ = బాగుగా. తోఁపఁ = తోచుచుండఁగా. వలెవాటువైచిన సుళువుఁజెందిరకావివలిపముల్. - వలెవాటు వైచిన=వల్లెవాటుగా వేసికొన్న; సుళువుఁజెందిరకావి=లేతచెంద్రకావి వన్నెగల; వలిపముల్ = వస్త్రములు. పదపల్లవములఁ = పల్లవములవంటి పాదములపై. జీరఁ = జీరాడు చ్చుండఁగా. నెలవంక రేఖలఁ = చంద్రవంక రేకలు. నెలకొన్న పేరురములఁ = వ్యాపించినవిశాల మైనవత్సస్థలములయందు. చిల్కతాళులు = తావళము లనెడుహారవిశేషములు. తళుకు సూపఁ = ప్రకాశించు చుండఁగా. చెలువంబు = అందము. నెగడఁ = అతిశయించునట్లు. తీర్చిన క్రొత్త కస్తూరిపట్టెలమేల్తావి = తీర్పఁబడిన నూతనకస్తూరిపట్టెలయొక్క యుత్తమమైనపరిమళము. మట్టు మీఱఁ = అతిశయింపఁగా. చెక్కుఁగవఁ = గండయగ్గమందు. ముత్తియంపుటొంట్లఁజిగి = ముత్యములతోఁ గూడినీయంటుపోగులయొక్క కాంతి. వెలుంగఁ = ప్రకా

శించు చుండఁగా. పలుకుఁగప్రంపువీడెంబువలపు = పలుకు కర్పూరముతోఁ జేరిన తాంబూలములయొక్క వాసన. నిగుడక = అతిశయించు చుండఁగా. అలరువేడుక = అతిశయ విలాసముచేత. వెనువెంటక = వెంటడిగా. చెలులు = స్త్రీలు. నడవక = నడుచు చుండఁగా. అనిశంబుక = ఎల్లప్పుడును. వేడ్కక = వేడుకచేత. చరియింతురు = సంచరింతురు.

మ. అకలంకాంబుజపాళికాసుఖితభృంగాలీతనూకాంతిదం
భకళిందప్రభవానుషంగశిఖిదామాతాండవాపాదనో
దకభంగోత్కరఘర్షణక్రమసముద్గచ్ఛత్పయోబిందుశీ
తకరీభూతపతంగగంగ దనరుం ర దత్ప్రాంతదేశంబునన్.

108

టీ. తత్ప్రాంతదేశంబునక = ఆవిశాలాపురిసమీపమందు. అకలంకాంబుజపాళికాసుఖితభృంగాలీతనూకాంతిదంభ కళిందప్రభవానుషంగశిఖిదామాతాండవాపాదనోదకభంగోత్కరఘర్షణక్రమసముద్గచ్ఛత్పయోబిందుశీతకరీభూతపతంగ. — అకలంక = స్వచ్ఛములగు; అంబుజ = పద్మములయొక్క; పాళికా = గుంపులయందు; సుఖిత = సంజాతసుఖములగు; భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క; ఆలీ = సమాహమయొక్క; తనూకాంతి = దేహకాంతి యనెడు; దంభ = నెపముగల; కళిందప్రభవా = యమునానదియొక్క; అనుషంగ = సంబంధముచేత దీని కాపాదనక్రియయం దన్వయము; శిఖిదామా = మయూరసమాహమునకు; తాండవాపాదన = తాండవోత్సవసంపాదక మగు; ఉదక = జలముయొక్క; భంగోత్కర = అలలగుంపులయొక్క; ఘర్షణక్రమ = సంఘర్షణక్రమముచేత; సముద్గచ్ఛత్ = మిక్కిలి పై కెగయుచున్న; పయోబిందు = ఉదకబిందువులచేతను; శీతకరీభూత = చంద్రునివలెఁ జల్లనైన; పతంగ = సూర్యుఁడు గల. గంగ = గంగానది. తనరుక = ప్రకాశించును. ఈపద్యమందు శిఖిదామా యనుచోట దామక శబ్దము. 'డా బుభాభ్యా మన్యతరస్యామ్' అనుసూత్రముచేత డాప్ప్రత్యయము వచ్చుటచే నాకారాంత మైనది. భృంగతనూకాంతి యనెడుయమునాసంగముచేత గంగాతరంగములు మేఘపరంపరలఁ బోలి శిఖితాండవముఁ గలుగఁజేయుచున్న వనియు, నాతరంగములయొక్కతాఁకుడువలన జలకణములు సూర్యలోకమువఱకు నెగసి సూర్యునిఁ జంద్రునివలెఁ జల్ల నగునట్లు చేయు చున్నవనియు భావము.

మ. విలసత్సారణికానుయాయీవిబుధద్వీపిన్యన్ధామృతం
బుల ముక్కారును బొడు శాలులు పురీభూదేవపాళీకృతో
జ్వలనానావిధయజ్ఞతన్నవహవిస్సంభుక్తిబర్హిర్ముఖా
వళు లెల్లప్పు నమర్త్యభాన మజరత్వం బూని మోదింపఁగన్.

109

టీ. శాలులు = వరిపైరులు. విలసత్సారణికానుయాయీ విబుధద్వీపిన్యన్ధామృతంబులక. — విలసత్సారణికా = ప్రకాశించుకాల్వలను; అనుయాయీ = అనుసరించిపోవు; విబు

ధద్విపీనీ = గంగయొక్క; అనర్థామృతంబులన్ = అమూల్యము లగునుదకము లనుసుధల చేత. ముక్కారును = మూడుకార్లును. పండున్ = ఫలించును. పురీభూదేవపాళీకృతో జ్వలనానావిధయజ్ఞతన్నవహవిస్సంభుక్తిన్.- పురీ = విశాలాపురియందలి; భూదేవ పాళీ = బ్రాహ్మణబృందముచేత; కృత = చేయఁబడిన; ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించునట్టి; నానా విధ = అనేక ప్రకారములగు; యజ్ఞ = యజ్ఞములయందు; తన్నవహవిస్సంభుక్తిన్ = ఆశాలిసంబంధి యైననూతనహవిరోజనముచేత. బర్హిర్ముఖావళులు = దేవసంఘములు. ఎల్లపున్ = నిరంతరమును. అమర్త్యభావము = మరణము లేకుంటును. అజరత్వంబు = ముసలితనము లేమిని. ఊని = వహించి. మోదింపఁగన్ = సంతసించు చుండఁగా. దీనికి పండు నను సమాపకక్రియతో నన్వయము. బర్హిర్ముఖులకు (అనఁగా గడ్డి దినువారికి) నమృతముతోఁ బండిన లోకోత్తరశాలిహవిస్సు భుజించుటయు, నమర్త్యత్వాజరత్వములు గలుగుటయు, లోకోత్తరానందహేతు వగు నని యాశయము. గంగానది కాల్యలచేత ముక్కారుపంటలు పండు చుండఁగా విప్రులు యాగము లెప్పుడుఁ జేయుచు దేవతలను సంతసింపఁ జేయుదు రని భావము. ఇచట బర్హిర్ముఖ నిష్ఠాజరత్వామర్త్యభావములను గూర్చి హేతువు గానివిబుధద్విపీ న్యనర్థామృతఫలితశాలిహవిరోజనమును, హేతువు గా సంభావన చేయుటవలన హేతు త్రేక్షాలంకారము. అదియు నమృతశబ్దగతరూపకముతో సంకీర్ణంబు.

చ. అనువన సారిణీతటయుఁ గాంబుజబృందమరందపూరము

ల్లనిమలు నిండి యానదిజలంబులతోఁ బ్రవహింపఁ బై పయిన్

జనునళిపంక్తి బొల్పెనఁగుఁ సాగరనీరముఁ ద్రావి దప్పిచే

ననిశము మేఘమాలిక తదంబుకదంబము గ్రోలఁ జేరె నాన్.

110

టీ. అనువన సారిణీతటయు గాంబుజబృందమరందపూరమున్.- అనువన = వనము ననుసరించిన; సారిణీ = కాల్యలయొక్క; తటయుగ = ఇరుప్రక్కలయందున్న; అంబుజ బృంద = పద్మములగుంపుయొక్క; మరందపూరమున్ = మకరందప్రవాహములు. గనిమలు నిండి = కయ్యలునిండి. ఆనదిజలంబులతోన్ = ఆగంగాజలములతో. ప్రవహింపన్ = ప్రవహించు చుండఁగా. పై పయిన్ = మీఁద మీఁద. చనునళిపంక్తి = పోవుతున్నదలగుం పు. సాగరనీరము = సముద్రోదకము. అనిశమున్ = ఎల్లప్పుడును. ద్రావి = పానముచేసి. దప్పిచేన్ = తృప్తిచేత. మేఘమాలిక = మబ్బులగుంపు. తదంబుకదంబము = ఆమకరంద ముతో మెలంగిన గంగాజలమును. గ్రోలన్ = త్రావుటకు. చేరె నాన్ = చేరినదా యను నట్లు. పొల్పెనఁగున్ = ఒప్పారును. అళిపంక్తిని మేఘముగా సంభావన చేయుటచే స్వరూపో త్రేక్షాలంకారము.

ఉ. పున్నమరేలఁ గాపువిరిఁబోడులు కాంచనకందుకంబులం

జెన్నగుచంద్రకాంతతటఁ సీమల వజ్రపుబిల్లదొంతి నే

య న్నైరయంగఁ జాలినరఁ యంబున మార్చి గ్రహింతు రింపుతో
నన్నదినిర్తల్లోర్తికల • నందినపూర్ణసుధాంశుమూర్తులన్.

111

టీ. పున్నమరేలన్ = పున్నమరాత్రులయందు. కాఁపువిరిబోడులు = కాఁపులయాడు
వారు. కాంచనకందుకంబులన్ = బంగారుచెండ్లచేత. చెన్నగుచంద్రకాంతతటసీమలన్ = ప్రకా
శించుచున్నచంద్రకాంతమణిఖచితమగుతీరప్రదేశములయందు. వజ్రపుబిల్లదొంతిన్ = వజ్రము
లతో గుండ్రముగాఁ జేయఁబడినబిల్లలయొక్కదొంతి ననఁగా నొకదానిపైనొకదానిని వరు
సగాఁబెట్టినరాశిని. ఏయన్ = ఏయఁగా. నెరయన్ = ఆబిల్లలంతట నెరసికొనఁగా. చాలినర
యంబునన్ = మిక్కిలివేగముచేత. అన్నదినిర్తల్లోర్తికలనందినపూర్ణసుధాంశుమూర్తులన్ =
ఆగంగయొక్కనిర్తలము లగుతరంగములయందుఁ బ్రతిఫలించినపూర్ణచంద్రుని తనువులను.
మార్చి = మార్పుచేసి. ఇంపుతోన్ = సంతసముతో. గ్రహింతురు = పట్టుకొందురు. ఇచట వజ్ర
పుబిల్లలనెడుభ్రాంతితోఁ గాఁపువిరిబోడులు చంద్రబింబములను గ్రహించుటవలన భ్రాంతి
మదలంకారము.

సీ. కమనీయకామినీఁగానంబు కమనీయ, కామినీగానంబు • గలిసి మెఱయఁ
జక్రాంగచక్రనిఁస్వనములు చక్రాంగ, చక్రనిస్వనములు • చక్క బెరయ
బహుళహర్యాళికాఁర్భటికలుబహుళహ, ర్యాళికార్భటిక లై • క్యంబు నొంద
సారంగరాజఘోషంబులు సారంగ, రాజఘోషములు మిఁత్రత్వమూనఁ

తే. గలితవాహినికాకలఁకలము నిత్య

కలితవాహినికాకలఁకలము బెరయ

నప్పురపుఁజెల్కిచేఁ బోలె • నమరతటిని

చెంత శుచిజీవనస్థితిఁ • జెలఁగు నెపుడు.

112

టీ. ఇందుగంగాపరమైనయర్థము పురపరమైనయర్థమును దోచుచున్నది. కమనీయకా
మినీగానంబు = మనోజ్ఞస్త్రీలగానము. కమనీయకామినీగానంబు = మనోజ్ఞచక్రవాకస్త్రీగాన
ము. “కామీ స్యాత్కాముకే చక్రవాకే పారావ తేఽపిచ” అని విశ్వము. కామియొక్కస్త్రీ
కామిని యగును. కలిసి = కూడి. మెఱయన్ = ప్రకాశింపఁగా. చక్రాంగచక్రనిస్వనములు = రథ
సమూహములధ్వనులు. చక్రాంగచక్రనిస్వనములు = హంససమూహములధ్వనులు. చక్కన్ =
చక్కఁగా. బెరయన్ = కలయఁగా. బహుళహర్యాళికార్భటికలు. - బహుళ = అధికము లగు;
హర్యాళికార్భటికలు = అశ్వసంఘముయొక్క హేషలు. బహులహర్యాళికార్భటికలు. - బహు =
అధికము లగు; లహరీ = అలలయొక్క; ఆళికా = సమూహములయొక్క ఆర్భటికలు = ధ్వనులు.
విక్యంబు నొందన్ = అభేదము నవలంబింపఁగా. సారంగరాజఘోషములు = శ్రేష్ఠగజముల
యొక్క బృంహితములు. సారంగరాజఘోషములు = గండుఁడు మైదలరుతములు. మిత్రత్వము

సుహృద్భావమును. ఊనక్ = వహింపఁగా. కలితవాహినికాకలకలము = ఒప్పుచున్న సేనల కోలాహలములు. నిత్యకలితవాహినికాకలకలములు = ఎల్లపుడుఁ గూడుకొన్న ప్రవాహకోలాహలధ్వనులు. బెరయక్ = కూడఁగా. అప్పురపుఁజెల్లిచేఁబోలెక్ = ఆవిశాలాపురియొక్క మైత్రితోఁబోలె. అమరతటిని = సురనది. చెంతక్ = పురసమీపమున. శుచిజీవనస్థితిక్ = నిర్మలమైన బ్రదుకుయొక్కస్థితిచేత, నిర్మలాదకస్థితిచేత ననుట. ఎపుడుక్ = సర్వకాలమందు. చెలఁగుక్ = ఒప్పును.

గంగానది తనయం దున్న కమనీయచక్రవాకస్త్రీగానాదులు విశాలాపురియం దున్న కమనీయనారీగానాదులు పరస్పరసామ్యమున మైత్రి నొందఁగాఁ దానును బ్రీతితోఁ బోలె శుచిజీవనస్థితిని దాల్చి శుచిజీవనస్థితి యైనపురముచెంత వసించిన దనఁగా నొండొరులధర్మము లైక్యముగా నున్న వని భావము.

పురమం దున్న వారలజీవనముయొక్క నైర్మల్యమును బట్టి లక్షణచే పురము శుచిజీవనమగు నని యెఱుంగునది. పురసమీపమందు గంగాస్థితి కహేతువు లగుకామినీగానైక్యాదులు హేతువులుగాఁ జెప్పటచే హేతుత్వేక్షాలంకారము.

క. ఆరాజధాని కధిపతి, యై రాజిల్లును సుచంద్రుఁ డనురాజు మహా దారగిరీశోరుదరీ, వారవరీవృత్తమానవైరివ్రజుఁ డై. 113

టీ. ఆరాజధానికిక్ = ఆనగరమునకు. అధిపతి యై = ప్రభు వై. సుచంద్రుఁ డనురాజు = సుచంద్రుఁ డను సామము గల రాజు. మహా దారగిరీశోరుదరీవారవరీ వృత్తమానవైరివ్రజుఁ డై = మహాదార = మిక్కిలి యధికము లగు; గిరీశ = పర్వతశ్రేష్ఠములయొక్క; శురుదరీ = గొప్పదరులయొక్క; వార = సంఘములయందు; వరీవృత్తమాన = మిక్కిలివసించినట్టి; వైరివ్రజుఁ డై = శత్రుసంఘము గలవాఁడై. రాజిల్లుక్ = ప్రకాశించును.

సీ. తనచారుకీర్తినంతానవల్లరికి న, జ్వాలముల్ సజ్జాలలీల నెనయఁ దననిత్యదానాంబువనజాలయమునకు, బుష్కరం బతినీలపుష్కరము గఁ దనఖడ్గపుత్ర్యభిధానకాదంబిని, కరిరాజు లరిరాజులై తలంకఁ దననవ్యధామసాంద్రద్యోతమునకు ఖ, ద్యోతుండు ఖద్యోతరీతిఁబూనఁ తే. దనభుజాభోగిరాడ్భోగమునకు ధరణి చక్ర మెంతయుఁ జక్రప్రశస్తి బెరయ వెలయు నభిరామసౌందర్యవిజితమదన శక్రసుతచంద్రవిభుఁడును చంద్రవిభుఁడు. 114

టీ. అభిరామ సౌందర్యవిజితమదనశక్రసుతచంద్రవిభుఁడు. — అభిరామ = ఒప్పుచున్న; సౌందర్య = చక్కఁదనము చేత; విజిత = జయింపఁబడిన; మదన = మత్సరమునయొక్కయు; శక్రసుత

=జయంతునియొక్కయు; చంద్ర=చంద్రునియొక్కయు; విభుఁడు=విశేషకాంతిగలవాఁడైన. సుచంద్రవిభుఁడు=సుచంద్రమహారాజు. తనచారుకీర్తిసంతానవల్లరికిఁ = తనయొక్కమనోజ్ఞమగు కీర్తియనెడుకల్పవల్లికి. సజ్జాలకముల్=రిక్కలగుంపులు. సజ్జాలలీలఁ=లెస్సమొగ్గులయొక్క లీలవీంటిలీలను. ఎనయఁ=పొందఁగా. తననిత్యదానాంబు వనజాలయమునకుఁ=తనయొక్కనిరంతరదానోదకమనెడుసముద్రమునకు. పుష్కరంబు=ఆకసము. అతినీలపుష్కరముగఁ=మిక్కిలి నల్లనైనతామర కాఁగా. తనఖడ్గపుత్ర్యభిధానకాదంబినికిఁ=తనదురకత్తియనెడు మేఘమాలకు. అరిరాజులు=శత్రురాజులు. అరిరాజులై = జక్కవరాజులై. తలంకఁ=భయపడఁగా. తననవ్యధామసాంద్రద్యోతమునకుఁ=తనప్రతాపమనెడుదట్టమగు నెండకు. ఖద్యోతుండు=సూర్యుండు. ఖద్యోతరీతిఁబూనఁ=మిడుఁగుఱుఁబురుగురీతిని వహింపఁగా. తనభుజాభోగిరాడ్యోగమునకుఁ=తనయొక్కభుజమనెడునాదిశేషనిఫణమునకు. ధరణీచక్రము=భూచక్రము. చక్రప్రశస్తిఁ=చక్రకాయుధఖ్యాతిని. బెరయఁ=పొందఁగా. వెలయుఁ=ప్రకాశించును. ఇచట శ్లేషానుప్రాణితపరంపరితరూపకములకు సంస్పృష్టియగు.

చ. అలఘుమహంబునం గువలయప్రియకారినిజోదయంబున

నల్లలితవసుచ్ఛటావితరణంబున నిస్తులలక్షణంబునం

గలితచకోరదృష్ణవసుఖప్రదరూపమునం గడున్ విరా

జిలు నలరాజు గైకొనఁగఁ జెల్లదె ధాత్రి సుచంద్రనామమున్. 115

టీ. అలఘుమహంబునఁ = అధిక మైనతేజస్సుచేతను, అధిక మైనయుత్సవము చేతనని భావము. గువలయప్రియకారినిజోదయంబునఁ=నల్ల కల్పలకుఁ బ్రియమును జేయు తనయావిర్భావము చేతను, భూవలయమునకుఁ ప్రియముఁ జేయుతనయభివృద్ధిచేత ననుట. లలితవసుచ్ఛటావితరణంబునఁ = మనోజ్ఞమైన కిరణపరంపరయొక్క యీవిచేత, మనోజ్ఞసువర్ణచ్ఛటాదానముచేత ననుట. నిస్తులలక్షణంబునఁ = అసమాన మగుకలంకముచేతను, సాటిలేని రాజచిహ్నములచేత ననుట. కలితచకోరదృష్ణవసుఖప్రదరూపమునఁ.—కలిత=ఓప్పుచున్న; చకోర = వెన్నెలపులుఁగులయొక్క; దృక్ = చూపులకు; నవ = నూతనమానట్టుగా; సుఖప్రద = సుఖము నిచ్చు; రూపమునఁ = స్వరూపముచేత. కలిత=ఓప్పుచున్న. చకోరదృక్ అనఁగా స్త్రీలు, వారి కపూర్వసుఖము నిచ్చురూపముచేత ననుట. కడున్=మిక్కిలి. విరాజిలునలరాజు = ప్రకాశించునారాజు. సుచంద్రనామమున్ = సమీచినమైన చంద్రనామమును. ధాత్రిఁ = భూమియందు. కైకొనఁగఁజెల్లదె = స్వీకరింపఁగఁజెల్లదా, అనఁగా జంద్రునియందున్న తేజము, గువలయప్రియకారి యగునుదయము, వసుచ్ఛటావితరణము, సాటిలేనిచిహ్నము, చకోరదృష్ణయనసుఖప్రదరూపము గలిగియుండఁగాఁ జంద్రుఁ డనునామము నతనికిఁ జెల్లు నని భావము.

ఇచట వర్ణనీయరాజునందు సమర్థనీయ మగుచంద్రనామమును గూర్చి యలఘుమహంబున నిత్యాదులను హేతువులుగా సమర్థించినందునఁ గావ్యలింగభేదము.

సీ. పుణ్యజనప్రియమున మించు నేరాజు, ప్రబలు నేరా జవిపక్షగుప్తి
 నైకసహస్రాక్ష్యవాప్తకుం డేరాజు, సకలాశ లేరాజు చక్కఁ బ్రోచు
 బహువజ్రభూషణ భాసిల్లు నేరాజు, దనరు నేరాజు సత్కవిహితాత్మఁ
 బరదేవహరణచాతురి నెప్పు నేరాజు, బలయుక్తి నేరాజు పరిధవిల్లుఁ
 తే. జెలఁగు నేరాజు నిచ్చయశృంఖలైక
 లక్ష్మణు లొప్పారఁ దనుఘను ల్భక్తి గొలువ
 నమాహ యారాజు దనరు దివ్యప్రణత్య
 మానితగుణాంశ పరిజితామర్త్యరాజు.

116

టీ. ఈపద్యమున సుచంద్రునియం దింద్రునకన్న విశేషము వర్ణితంబయ్యె. ఏరాజు = ఏభూమిశుడు. పుణ్యజనప్రియమునఁ = పుణ్యాత్ములయందలిప్రీతిచేత. మించుఁ = అతిశయించునో. ఇంద్రుఁడు పుణ్యజనప్రియుఁడు కాఁడని వ్యతిరేకము; రాక్షసప్రియుఁడు కాఁడని భావము. ఏరాజు. అవిపక్షగుప్తిఁ = శత్రువులు గానివారియొక్క రక్షణముచేత. ప్రబలుఁ = అతిశయించునో, ఇంద్రుఁడట్లు కాఁడని వ్యతిరేకము; పర్వతములయొక్కతొక్కలగోపనముచేత నింద్రుఁడు ప్రబలువాఁడు కాఁడని భావము. ఏరాజు. నైకసహస్రాక్ష్యవాప్తకుండు. - నైక = అనేకములగు; సహస్ర = సహస్ర సంఖ్యలుగల; అక్షి = రథములను. అవాప్తకుండు = పొందినవాఁడు, ఇంద్రుఁడు (ఏకసహస్రాక్ష్యవాప్తకుండు) ఒకవేయినేత్రములుగలవాఁడని భావము. నైకసహస్ర యనుచోటఁ 'సుపుసా' యనునూత్తముచేత సమాసము. ఏరాజు. సకలాశలు = సర్వదిక్కులు. చక్కఁ = చక్కగా. ప్రోచుఁ = పాలించునో. ఇంద్రుఁడొకతూర్పుదిక్కునే పాలించువాఁడు. ఏరాజు. బహువజ్రభూషణఁ = అధికహీరమయభూషణములచేత. భాసిల్లుఁ = ప్రకాశించునో. ఇంద్రుఁడు బహువజ్రభూషణులగలవాఁడు కాఁడు మఱి మన్న నొకవజ్రాయుధమనెడుభూషణచే భాసిల్లువాఁడని భావము. ఏరాజు. సత్కవిహితాత్మఁ = మంచిపండితులకు హితమైనస్వభావముచేత. తనరుఁ = ఒప్పునో. ఇంద్రుఁడు సత్కవిహితాత్మచేఁదనరఁడు, అనఁగా శ్రేష్ఠుఁడైనశుక్రునకు హితుఁడు కాఁడనుట. ఏరాజు. పరదేవహరణచాతురిఁ = పరరాజసంహారచాతుర్యముచేత. ఒప్పుఁ. ఇంద్రుఁడు పరదేవహరణచాతురిగలవాఁడు కాఁడు; అనఁగా సుత్యుష్టులగుదేవతలను సంహరించువాఁడు కాఁడనుట. ఏరాజు. బలయుక్తిఁ. - బల = సామర్థ్యముయొక్క; యుక్తిఁ = సంబంధముచేత. పరిధవిల్లుఁ = అతిశయిల్లునో. ఇంద్రుఁడు బలయుక్తిచేతఁ బరిధవిల్లుఁడు, అనఁగా బలాసురునిసంబంధముచేయఁడనుట. ఏరాజు. నిచ్చ = ఎల్లపుడును. అశృంఖలైకలక్ష్మణులు = అడ్డములేనట్టి ముఖ్యసంపదలు. ఒప్పారఁ = ఒప్పుచుండఁగా. తనుఁ = తన్ను. ఘనుల్ = గొప్పవారు. భక్తిఁ = ప్రీతిచేత. గొలువఁ = సేవింపఁగా. జెలఁగుఁ = ఒప్పునో. ఇంద్రుఁడశృంఖలైకలక్ష్మణులొప్పారఁదనుఘనుల్గొలువఁ జెలఁగువాఁడు కాఁడు, అనఁగా శృంఖలము

లతోఁ దగిలి యున్న మేఘములతో నేవింపఁ బడువాఁ డనిభావము. దివ్యప్రణత్యమానిత
గుణాంశపరిజితామర్త్య రాజు=దేవతలచేతఁ గొనియాడఁ దగినపూజ్యము లగుగుణలేశముల
చేత నోడింపఁబడినయింద్రుఁడుగలవాఁడైన. ఆరాజు=ఆసుచంద్రనరేంద్రుఁడు. తనరుక్=
ఓప్పును. ఆహాహ=ఆశ్చర్యము. సుచంద్రుండు మనుష్యమాత్రుం డయ్యు సర్వాతిశయగుణ
గరిష్ఠుం డగునింద్రునిఁ దనగుణలేశముచేత జయించుట యాశ్చర్య మని యాశయము. వ్యతి
రేకాలంకారము.

మ. పరిసంవర్ధితచంద్రనాగకులరాట్పద్మామృతం బై నిరం

తరముం బొల్పుతదుర్వరాధిపసముద్యత్కిర్తివారాశి పం

కరుహాజాండము నిండుటల్ నిజ మటుల్ గా కున్నచోఁ బుష్కరా

న్తరసీమం గనుపట్టునే తరణిమండ్లల్యేకసంచారముల్.

117

టీ. పరిసంవర్ధితచంద్రనాగకులరాట్పద్మామృతం బై.-పరిసంవర్ధిత=వృద్ధిఁ బొందింపఁ
బడిన ; చంద్ర = చంద్రుఁడు ; నాగకులరాట్=విరావతము ; పద్మా = లక్ష్మీ ; అమృతం బై=
సుధయుఁ గలదై, అని సముద్రపరార్థము. మిక్కిలి ఖండింపఁబడిన చంద్రుఁడు, విరావతము,
పద్మములు, అనఁగాఁ దెల్లతామరలు, అమృతమును గలదై యని కీర్తిపరార్థము. నిరంతర
ముక్=ఎల్ల పుడును. పొల్పుతదుర్వరాధిపసముద్యత్కిర్తి వారాశి=ఓప్పు చున్నయారాజుయొ
క్కప్రకాశించుకీర్తి యనెడుసాగరము. పంకరుహాజాండము = పద్మమందు నుదయిం
చినబ్రహ్మసంబంధి యైనఆండము, అనఁగా బ్రహ్మాండము. నిండుటల్=నిండియుండుటలు. నిజ
ము = సత్యము. అటుల్ గా కున్నచోఁ=అట్లు కీర్తివారాశి బ్రహ్మాండము నిండ కున్నచో.
పుష్కరాంతరసీమం.-పుష్కర = ఆకాశ మనెడునీటియొక్క ; ఆంతరసీమం = మధ్య
ప్రదేశమందు. తరణిమండల్యేకసంచారముల్.-తరణిమండలి = ఖగపూవహిరణ్యగర్భాది
సూర్యమండలి యనెడునావలగుంపులయొక్క ; ఏక = ముఖ్య మగు ; సంచారముల్=సంచ
రణములు. చూపట్టునె=కనఁబడునా.

కీర్తివారాశి బ్రహ్మాండము నిండనియెడ నాకాశమధ్యమున నావలు సంచరించుట
ఘటింపదు గావునఁ గీర్తివారాశి బ్రహ్మాండములు నిండినదే నిజ మని యాశయము. సుచంద్రుని
కీర్తి చంద్రాదులను తిరస్కరించి యనఁగా వానికన్న నెక్కు డైనశుక్లగుణమును వహించి
సముద్రమువలె బ్రహ్మాండములు వ్యాపించిన దని భావము. ఇచటఁ గీర్తివారాశికర్తృక బ్రహ్మాం
డవ్యాపనమును పుష్కరాధికరణకతరణిమండలీసంచారములతో నూహించినందున ననుమా
నాలంకారము.

చ. అలఘుసమి త్తలంబున మహామహిమంబునఁ బొల్పునాకు భృ

త్కులమణిదోగ్ధప్రతాపశిఖికూట మిభశ్రుతివీజనానిలం

బులఁ గడుఁ బర్వినం గరఁగుఁ బోయని కాదె యజాండసీమకుక్

వలగొనఁ జేసె ధాత యనివార్యజలాదరణంబు నేర్పునన్.

118

టీ. అలఘుసమిత్తలంబునఁ = అతిశయమగుయుద్ధరంగ మనెడుసమిధలపట్టున. మహా
మహిమంబునఁ = అతిశయ మైనమహిమచేత. పొల్చునాకుభృత్కులమణిదోఃప్రతాపశిఖికూ
టము. - పొల్చు = ఒప్పుచున్న ; ఆకుభృత్కులమణి = ఆరాజశేఖరుఁ డనెడుపర్వతశ్రేష్ఠముయొ
క్క; దోఃప్రతాపశిఖికూటము = బాహుప్రతాప మనెడుకారుచిచ్చుగుంపు. ఇభశ్రుతివీజనాని
లంబులఁ. - ఇభ = ఏనుఁగులయొక్క ; శ్రుతి = శ్రోతము లనెడు; వీజన = విసనకఱ్ఱలయొక్క;
అనిలంబులఁ = వాయువులచేత. కడుఁ = మిక్కిలి. పర్వినఁ = వ్యాపించినచో. కరఁగుఁ
బో యనికాదె = ద్రవించునుబో యని కాదా. ధాత = బ్రహ్మదేవుఁడు. అజాండసీమకుఁ =
బ్రహ్మాండప్రదేశమునకు. అనివార్యజలావరణంబు = నివారింపరానిజలముయొక్క ఆచ్ఛాద
నమును అనఁగా సముద్రములను. నేర్పునఁ = చాతుర్యముచేత. వలగొనఁ = చుట్టుకొను
నట్లు. చేసెఁ = ఒనరించెను.

అజాండమునకు జలావరణకరణమును గూర్చి హేతువు గాని సుచంద్రప్రతాపవహ్ని
ద్రావణమును హేతువుగాఁ జెప్పటవలన హేతుత్వేక్షాలంకారము. ప్రతాపాదులయందు
శిఖిత్వాద్యారోపమున రూపకము.

సీ. గురుతరత్వచిసారఁగుల్తోత్కరమ్ములు, సరసవిహారమందరిములయ్యె
ఘనకందరాముఖోద్గతఝరీజాలంబు, కేళికాదీర్ఘికాపాళియయ్యెఁ
గటకశోభితతతఁగ్రావకూటంబులు, ద్భ్రాజద్భ్రాజానవితర్దులయ్యె
నభినవశతపర్వికావృతాధిత్యకల్, కలితప్రసవతల్పకులములయ్యె

తే. సంతతమునాటవిక్లవరఁసముదయంబు, లభిమతవయస్యవర్యచయమ్ములయ్యె
మలయనగవీధి నమ్మహివలయనాథ, చంద్రశాత్రవగోత్రాతఁలేంద్రతతికి.

టీ. అమ్మహివలయనాథ చంద్రశాత్రవగోత్రాతలేంద్ర తతికిఁ. - అమ్మహివలయనా
థచంద్ర = ఆరాజచంద్రుఁ డగుసుచంద్రునియొక్క; శాత్రవగోత్రాతలేంద్రతతికిఁ = శత్రు
రాజబృందమునకు. అగవీధిఁ = పర్వత ప్రదేశమందు. మలయఁ = తిరుగునట్లుగా; కాదేని, మల
యనగవీధిఁ = మలయ పర్వతప్రాంతమందనియర్థము. గురుతరత్వచిసారగుల్తోత్కరమ్ములు. -
గురుతర = మిక్కిలి గొప్పవైన; త్వచిసారగుల్త = వేణుగుల్తములయొక్క; ఉత్కరమ్ములు = సమూ
హములు. సరసవిహార మందిరములు = శ్రేష్ఠములగు క్రీడాగృహములు. అయ్యెఁ. ఘనకం
దరాముఖోద్గతఝరీజాలంబు = గొప్పదరీముఖములవలనఁ బయలుదేలు చున్న సెలయేలు
లగుంపు. కేళికాదీర్ఘికాపాళి = క్రీడావాసీసమూహము. అయ్యెఁ. గటకశోభిత తతఁగ్రావకూ
టంబులు. - గటక = కొండలనడిమిభాగములయందు; శోభిత = ప్రకాశించుచున్న; తతఁ =
విశాలములగు; గ్రావ = పాషాణములయొక్క; కూటంబులు = గుంపులు. ఉద్భ్రాజద్భ్రాజానవి
తర్దులు. - ఉద్భ్రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న; ఆస్థాన = కొలువుకూటమందలి; వితర్దులు = వేది
కలు. అయ్యెఁ. అభినవశతపర్వికావృతాధిత్యకల్. - అభినవ = నూతన మగు. శత

పర్వికా = నల్ల గణికచేత. “గోలోమీ శతపర్వికా” అని యమరుడు; ఆవృత = వ్యాప్తము లగు. అధిత్యకల్ = పర్వతోపరిప్రదేశములు “ఉపత్య కాత్రే రాసన్నా భూమి రూర్ధ్వ మధిత్యకా” అని యమరుడు. కలిత ప్రసవతల్ప కులములు. - కలిత = ఒప్పుచున్న; ప్రస వతల్ప = పువ్వులపాస్సులయొక్క; కులములు = సమూహములు. అయ్యెన్. సంతతమున్ = ఎల్లప్పుడును. ఆటవికవర సముదయంబులు = ఆరణ్యకు లైన కిరాతకులగుంపులు. అభిమతవ యస్యవర్య చయములు = అనుకూలమైన మిత్రవరుల సమూహములు. అయ్యెన్ = ఆయెను. సుచంద్రనరేంద్రుని యుగప్రతాపమువలన భీతు లయి యరిన్మపతు లడవులపా లై రనిభా వము. ఇందు రూపకములకు సంస్పృష్టి.

మ. ఇల సజ్జాలకభాసమాన మగునాపృథ్వీశుకీర్త్యాఖ్యని

ర్తలహర్త్యేంద్రమునం దదీయనవధామవ్యాజమార్తాండమ

ణ్డలరోచుల్ ప్రసరింప నచ్చటఁ గనఁ న్రాజిల్లువేధోండమ

ణ్డలు లెంతేఁ ద్రసరేణుబృందసమతఁ న్సంధించి యెల్లప్పుడున్. 120

టీ. ఇలన్ = భూమియందు. సజ్జాలకభాసమాన మగునాపృథ్వీశుకీర్త్యాఖ్యనిర్తల హర్త్యేంద్రమునన్. - సత్ = శ్రేష్ఠములగు; జాలక = గవాక్షములచేత. భాసమాన మగు నని సౌధపర మైనయర్థము. సత్పురుషుల సంఘము చేత భాసమాన మనఁగాఁ గొనియాడఁబ డిన దని కాని సజ్జాలకమువలె భాసమాన మనికాని కీర్తిపరమైన యర్థము. సజ్జాలక మనఁగా నక్షత్రములగుంపు, శ్రేష్ఠ మగు మొగ్గులును; ఆపృథ్వీశు = ఆరాజుయొక్క; కీర్త్యాఖ్య = కీర్తి యను నామముగల; నిర్తల = స్వచ్ఛమగు; హర్త్యేంద్రమునన్ = ఉత్తమ సౌధమునందు. తదీయ నవ ధామవ్యాజమార్తాండమండలరోచుల్ = ఆరాజుసంబంధి యైనప్రతాపమనెడునెపము గలసూర్య మండల కాంతులు. ప్రసరింపన్ = వ్యాపింపఁగా. అచ్చటన్ కనన్ = ఆమేడలోఁ జూడఁగా. వేధోండమండలులు = బ్రహ్మాండములగుంపులు. ఎంతేన్ = మిక్కిలి. త్రసరేణు బృందసమతన్. - త్రసరేణు = త్ర్యణుకములయొక్క; బృంద = సంఘముయొక్క; సమతన్ = సామ్యమును. సంధించి = పొంది. ఎల్లప్పుడున్ = సర్వకాలమును, ప్రతాపసూర్యప్రభ దివారాత్రము లుడివోవనిది గావున నెల్లప్పుడు ననుట. రాజిల్లున్ = ప్రకాశించును. అనఁగా నొకమేడ యందు గవాక్షద్వారముగ సూర్యకిరణములు ప్రసరింపఁగా నాతేజస్సునందుఁ బరాగాద్ధు లనూత్నావయవములు గాన్పించినయట్లు సుచంద్రునికీర్తి యను మేడలో నారాజు ప్రతాపవ్యాజ సూర్యకాంతులు ప్రసరింపఁగా నచ్చట బ్రహ్మాండకోటులు త్ర్యణుకములగుంపుల వలెఁ గాన్పించు నని యాశయము. ఇందులకు “శ్లో. జాలసూర్యమరీచిస్థం నూత్నం య ద్దృశ్యతే రజః తస్యషష్ఠతమోభాగః పరమాణు స్స ఉచ్యతే” అని తర్కపరిభాషయందుఁ జెప్పఁబ డినది. ఆపరమాణువు ద్వ్యణుకమును చక్షుఃప్రత్యక్షగోచరములు గా వనియు త్ర్యణుకము మొదలుగఁ బ్రత్యక్షగోచరము లగు ననియు వ్రాయఁబడియె. ఇట్లు చెప్పఁగా సుచంద్రుని కీర్తి సమస్తబ్రహ్మాండముల నావరించిన దనియు నారాజుప్రతాపము సూర్యప్రభవలె దివారాత్రములు వెలుంగు చున్న దనియు భావము.

సీ. ఆత్మకిరాతత్వమత్యుత్సవముఁ బూన్ప, వనచరావృతిఁ గూర్త, వర్యుఁ డలరు
ననిశంబు దర్శికరాప్తిఁ జేకొని మహాప్రజ్ఞఁ డై కుండలిరాజు దనరుఁ
బరపద్మినీసుసంపర్కంబుఁ జేసి దృప్తుం డయి దిక్కరీంద్రుండు ప్రబలు
బహ్వాబ్దసంగతిఁ బడసి యెచ్చటఁ జరిం, పఁగ నోపక కులాద్రిభర్త నిల్చు

తే. గహనముల నొక్కఁ డై దంష్ట్రికాంతుఁ డడరు
ననుచు నిరసించి సత్కులు • నమలరూపు
ననఘగుణు నాత్మయావను • నలఘుసంప
దాధ్యు రాకొమరునిఁ జెంది • యవని యలరు.

121

టీ. కూర్తవర్యుఁడు = ఆదికూర్తము. ఆత్మకిరాతత్వము = తనబోయతనము. అత్యుత్సవ
ము = అత్యంత సమును. పూన్ప = వహింపఁ జేయఁగా. వనచరావృతి = అరణ్యసంచారులవ్యా
ప్తిచేత. అలరు = ఒప్పును. ఆత్మకు = ఇరాతత్వము. ఉదకమందు సంతతసంచార మత్యు
త్సవముఁ బూన్పఁగా వనచర అనఁగా జలచరము లైన మత్స్యదులయొక్క ఆవృతిచేతఁ గూ
ర్తవర్యుఁ డలరు నని భావము. “ఇరాభూవాక్సురాప్సుస్యాత్” అని యమరుఁడు. కుండలిరాజు =
శేషుండు. అనిశంబు = ఎల్లపుడు. దర్శికరాప్తి = దర్శి = తెడ్లవంటి; కర = హస్తములయొ
క్క; ఆప్తి = ప్రాప్తిచేత. మహాప్రజ్ఞఁ డై = మిక్కిలి ప్రకృష్టము లైన మోక్షాశ్శు గలవాఁడై
“ప్రజ్ఞః ప్రగతజానుకః” అని అమరుఁడు. ‘ప్రసంభ్యాంజానునోర్జ్ఞః’ అను సూత్రముచే జా
నుశబ్దముపై ‘జ్ఞ’ ఆదేశమగు. విశేషణద్వయముచేత శేషుఁడు కురూపి యని తోచుచు
న్నది. ఎల్లపుడు సర్పసాంగత్యము గలవాఁ డనియు మహాబుద్ధిశాలియనియు భావము. తన
రు = ఒప్పును. దిక్కరీంద్రుండు = దిగ్గజరాజు. పరపద్మినీసుసంపర్కంబు = పరస్త్రిసాం
గత్యమును. చేసి = కావించి. దృప్తుండు = గర్వియై. ప్రబలు = అతిశయిం
చును. దిక్కరి గొప్పయాఁడేనుఁగుతో సంబంధముఁ జేసి మత్తుగొని యుండు నని భావ
ము. పద్మయొక్కస్త్రీ పద్మినీ పద్మియనఁగా గజము. “ఇభస్తమ్బేరమః పద్మీ” అని యమ
రుఁడు. కులాద్రిభర్త = కులాచలశ్రేష్ఠము. బహ్వాబ్దసంగతి = అనేకసంవత్సరముల సం
బంధమును. పడసి = పొంది. ఎచ్చటఁ జరింపఁగనోపక = ఎచటను సంచరింపఁజాలక నిల్చున్.
మిక్కిలి వృద్ధత్వముగలవాఁ డని తోచు చున్నది. కులాద్రిభర్త బహుశ మైన అబ్దము
లనఁగా మేఘములు వానితోఁగూడి చరింపఁగనోపక అనఁగా రేఫలకారముల కభేదము
గావునఁజరింపఁగనోపక, అచలత్వముచేత నొప్పి నిల్చియుండు నని భావము. దంష్ట్రికాం
తుఁడు = వరాహపతి. ఒక్కఁడై = వెనుకముందు లేనివాఁ డై. గహనముల = దుఃఖములచేత.
అడరు = అతిశయించును. వరాహము తా నొక్కటియే యడవులయందు సంచరించు ననుట.
అనుచు = ఇట్లునుచు. అవని = భూరమణి. నిరసించి = కూర్తరాజు మొదలగువారిని నిరాకరించి.
సత్కులు = ఉత్తమకులమువాని, కూర్తరాజువలె నీచజాతివాఁడు గానివాని ననుట. ఇట్లు
గీతియందుఁ జెప్పినవ్యతిరేకవిశేషణమునకుఁ గ్రమముగా నన్వయము తెలియునది. అమల

రూపుక్ = లోకో త్తర సౌందర్యముగలవాని. ఆ త్తయా వనుక్ = రూఢతాదుణ్యము గలవాని.
అలఘుసంపదాధ్యుక్ = అధిక మైనపుత్రమిత్రకళత్రాదిసంపదచేఁ బూర్ణుని. రాకొమరునిక్ =
రాజపుత్రుం డగునుచుండుని. చెంది = పొంది. అలరుక్ = ఒప్పును. సుచంద్రుండు సర్వభూమి
భరణముఁ జేయుచు సర్వగుణసంపత్తిచేత రాజిల్లె ననిభావము. వ్యతిరేకక్రమాలంకా
రములు.

మ. కనుఁజాయ్ సిరి నాయ కెప్పుడుఁ జెలంగ్ సమ్ముఖం బంది పా
వని వాగ్భామిని యొప్పుఁ గీర్తి శుచిభావం బూని సేవింప మే
దిని బాహంతరసంగతిం బొదల ధాత్రీభర్త దాక్షిణ్యవ
ర్తనసత్ప్రీతి వహించి మించు సురవర్యస్తుత్యనిత్యోన్నతిన్.

122

టీ. సిరి = లక్ష్మీ. కనుఁజాయ్ = కన్నులయెదుట ననుట. ఎప్పుడుక్ = ఎల్ల కాలమును.
పాయక = వదలక. చెలంగ్ = ఒప్పుఁగా. రాజులకు సిరి కనుఁజాయ ననఁగా నేత్ర కాంతియం
దుండు నని ప్రసిద్ధము. పావని = పవిత్ర యగువా గ్భామిని, వాణియను స్త్రీ. సమ్ముఖంబు = ఆభిముఖ్య
మును. అంది ఒప్పుక్ = పొంది యొప్పు చుండఁగా. వాణిసంగత మైనముఖం బంది యుండు
ననుట. కీర్తి = కీర్తికాంత. శుచిభావంబు = శుద్ధాంతఃకరణమును, నిర్మలస్వభావము ననుట. పూని =
వహించి. సేవింపక్ = కొలుచు చుండఁగా. మేదిని = భూమి. బాహంతరసంగతిక్ = వక్షస్థుల
ముయొక్కసంబంధముచేత, భుజమధ్యసంబంధముచేత ననుట. భూదేవి భుజము చేఁ బాలింపఁ
బడుట ప్రసిద్ధము. పొదలక్ = ఒప్పుఁగా. ధాత్రీభర్త = సుచంద్రుఁడు. దాక్షిణ్యవర్తనక్ = దక్షి
ణనాయకభావ మనెడువృత్తిచేత. “తు ల్యోనేకత్ర దక్షిణః” అని లక్షణము. మొగమోట
పునడువడిచేత ననుట. సత్ప్రీతిక్ = మంచిప్రేమమును, విద్యత్ప్రీతి ననుట. వహించి. సురవ
ర్యస్తుత్యనిత్యోన్నతిక్ = దేవతోత్తములచేఁ గొనియాడఁదగిన నిత్యవైభవాతిశయముచేత.
మించుక్ = అతిశయించును. సుచంద్రనృపతికటాక్షప్రసరణమాత్రమున లక్ష్మీ గలుగు ననియు,
నాతండు సర్వవిద్యలు చదివినవాఁ డనియు, నుత్కృష్టకీర్తిశాలి యనియు, సర్వభూమిని
పాలించువాఁ డనియు భావము.

వ. సకలజగచ్ఛాసనపాండితీధురంధరుం డగు నా రాజ శేఖరుం డొక్కనాఁ
డాత్మీయసేవాసమాయాత నానాదిశాధినాయక మనోమహాత్మ్యలోల్లాస
సంసాదకవిభావిభాసితచంద్రమకుటాలంకృతోత్తమాంగుండును గరుణా
రసపరిపూరితాపాంగుండును నఖిలభువనవిజిగీషుప్రసవేషుయోజితరసాల
శరాసనాంతరదృశ్యమానకోకనదపలాశాద్రభవిభ్రమద్రభూమధ్యవిరో
చమానశిఖిశిఖాంచితవిశేషకవిశేషుండును వదనేందునిర్గతచంద్రికాయిత
దరహాసభూషుండును మహాభోగమణి గణసముపేతాహీనాంగదశోభిత
బాహుండును నతనుభూతిభాసమానదేహుండును నశవధికైకసద్వృత్తి
యుక్తహార విభూషితగళుండును శారదఘన ప్రభాజయకృత్యసితాం

శుక సంవేష్టితనితంబతలుండును హరివిరోచననంతతిర సాధీశ రాజవరమకు
టవాటికాఘటితసరోజరాగమరీచిరాజనీరాజితచరణకు శేషయుండును ధీర
గణాలోకామోదదాయిశృంగారాతిశయిండును నగుచుఁ గలితమహారజిత
కూటస్తంభవారంబులం గమనీయ కాంచనవితానగుచ్ఛప్రభాంకూరం
బులం గలకంఠికాజనగానామృతాసారంబులం గర మొప్పుకలధౌతాగా
రారాజదాస్థానభవనరాజంబునం గన త్తరాహిరిపుమణిమయభద్రదాసనం
బున సుఖాసీనుం డై యహితమహాబలవిధ్వంసనశంసనీయసామర్థ్యధురీ
ణుండు గావున నిజపరాభూతికారణదారుణసమీరణసముత్సారణంబు గోరి
తనకు విన్నవింపఁ జేరిన మేఘమండలంబుడంబున నొక్కవిబుధకుధరకుచార
త్నంబు వట్టిన మేఘడంబరంబు గనకర్షుల్లరీశంపావల్లరీభాసురం బై యేపు
నూప సరిభేదనోదారకర కాండమండితరాజసాహాయ్యంబును నతిదీప్తతర
ప్రకాశాన్వితసదనీకసాంగత్యంబును నధిగమించి విజృంభించునిశాధిదే
వతతో జగడంబు చరింప నోపక పట్టువడినయంబుజాప్తబింబంబుతీరున
నొక్కహరి నీలకుంతలావతంసంబు పూనినయభిరూపజాతరూపహంసరూప
ధూపకరండంబువలనఁ జాలుగా వెడలుసామ్రాణి ధూపధూమమాలికలు
తదంతరసంస్థాయిరమారమణతనూతలవినిర్యదభిరామశ్యామధామాలికల
మోహంబు నివ్వటిల్లఁ జేయ నిరంకుశపంకజరాగకంకణక్రేంకారపూర్వకం
బుగా నొక్కరాజకీరవాణీలలామ వీచుధవళవాలవ్యజనంబు లనుపమా
నపవమానమృద్ధుయానకలనానద్యమానగగనగంగాతరం గడోలి కావీధి
నుయ్యల లూఁగునవదాతపత్రంబులకు సగోత్రంబు లైవైచిత్రఁ జిత్రింప
విశాలవిలోచనశతపత్రపత్రవిలసనంబును విమలభుజామృణాల సౌంద
ర్యంబును వినీలభ్రమరకషాష్టవంబును విరంజితకింజల్కమాంజుల్యంబును
బూని సరసగణ్యలావణ్య వైభవంబున నలరుపద్మినిపై మోహంబు
పూని పౌర్వకాలికవైరంబు డించి ప్రియంబు వచింపఁ జేరి తత్కరకమల
లాలితం బగుశీతాంశుమండలంబుదండి నొక్కభుజంగభుజ్జ్వందయానామ
తల్లి దాల్చినకర్పూరకలాచిక నయనామోదవీచికం జేకూర్ప మహానంది
గోరాజకుమారముఖ్యులు సెంతలం గొలువ నపూర్వవిభవంబునం బేరో
లగం బుండు నవసరంబున.

123

టీ. ఈవచనంబున రాజశేఖరుం డనుకర్తృపదము చే నప్రకృతచంద్రశేఖరపర మైన
ర్థాంతరము స్ఫురించు చున్నది. సకలజగచ్ఛాసనపాండితీధురంధరుఁడు = సర్వజగత్పా
పాండిత్యభారమును వహించువాఁడు. అగునారాజశేఖరుండు=అగునట్టి యారాజపరమే
శుండు. ఒక్కనాఁడు దీనికిఁ బేరోలిగం బుండు నవసరంబున ననుదానితో నన్వయము.

సకలలోకశిక్షాదక్షుడగు ప్రసిద్ధచంద్రశేఖరుం డని యర్థాంతరము. ఆత్మీయ సేవాసమాయా నానాదిశాధినాయక మనోమహోత్పలలోల్లాససంపాదకవిభావిభాసితచంద్రమకుటాలంకృత త్తమాంగుండును. - ఆత్మీయ సేవాసమాయాత = తన సేవకొఱకు వచ్చిన; నానాదిశాధినాయక = నానాదిక్కులయందలిరాజులయొక్క; మనోమహోత్పల = హృదయకమలముయొక్క “అరవిందం మహోత్పలమ్” అని యమరుడు. ఉల్లాససంపాదక = వికసనసంపాద మగు; విభా = విశేషకాంతిచేత; విభాసిత = మిక్కిలిభాసించు చున్న; చంద్రమకుట = సువర్ణరీటుముచేత; “గైరికం వసు చంద్రికం” అని యమరుడు. అలంకృత = అలంకరింపఁబడిన ఉత్తమాంగుండును = శిరస్సుగలవాఁ డని రాజపర మైనయర్థము. సేవాసమాయాత నానాదిశాధినాయక = సేవాగతాష్టదిక్పాలకులయొక్క; మనః = మన స్స నెడు; మహత్ = గొప్ప దగు. ఉత్పల = కల్పయొక్క; ఉల్లాససంపాదకవిభావిభాసితమైన; చంద్రమకుట = చంద్రుఁ డ నెడుకీటుముచేత నలంకృతోత్త మాంగుం డని యీశ్వరపరమైనయర్థము. కరుణారసపరిపూరిత పాంగుండును = దయాతిశయముచే పూర్ణమగుకటాక్షము గలవాఁ డని రెంటు నొక్కయర్థమే ఇచట రసపదమునకు శృంగారాద్యన్యతమ మర్థము గాదు. కరుణాఖ్యరసము శోకస్థాయి మై ప్రకృతాననుగుణము గావునను, రసపరమైనపుడు కరుణపదము స్త్రీలింగము గానందున నని తెలియునది. ఇందలివిస్తరము మావ్రాసినకావ్యాలంకారసంగ్రహవిమర్శమునఁ దెలియును. అఖిలభువనవిజిగీషుప్రసవేషుయోజితరసాలశరాసనాంతరదృశ్యమానకోకనదపలాశాదభ్ర విభ్రమద భూమధ్య విరోచమాన శిఖిశిఖాంచిత విశేషక విశేషకుండును. - అఖిలభువనవిజిగీషు = ఎల్లజగంబులు గెలువవలె ననుకోరిక గల; ప్రసవేషు = మన్నధునిచేత, యోజిత = ఎక్కువెట్టఁబడిన ; రసాలశరాసన = చెఱకువిల్లుయొక్క. “రసాలస్త్రిక్షు చాతయోః” అని విశ్వము. అంతర = మధ్యభాగమందు; దృశ్యమాన = చూడఁబడుచున్న; కోకనదపలాశ = ఎఱ్ఱతామర తేకుయొక్క ; అదభ్రసుభ్రమద = అధికభ్రాంతి నిచ్చెడు ; భూమధ్య విరోచమాన = బొమలనడుమ వెలుంగుచున్న శిఖిశిఖి = కుంకుమచేత; “కాశ్చి రజ స్తాగ్నిశిఖిమ్” అని యమరుడు, అంచిత = బ్రష్టికీర్తిన్న; విశేషకవిశేషుండును = తిలకవిశేషము గలవాఁడును. ఈశ్వరపర మైనపుడు, శిఖిశిఖా = అగ్నిజ్వాలచేత; అని మాత్రము భేదము తక్కినది సమానము. వదనేందు నిర్గత చంద్రికాయితదరహాస భూషుండును = ముఖమనెడు చంద్రునివలన వచ్చు చున్నవెన్నెలవలె నుండు మందహాసము భూషణముగాఁ గలవాఁ డని రెంటు సమానము. మహాభోగ మణిగణసముపేతాహీనాంగదశోభిత బాహుండును. - మహత్ = అధిక మైన; ఆభోగ = పరిపూర్ణత గల; మణిగణ = మణిసంఘములతోడ; సముపేత = కూడుకొన్న; అహీన = గొప్పలైన; అంగద = భుజకీర్తులచేత; శోభిత = ప్రకాశించు చున్న ; బాహుండును = భుజములు గలవాఁడును, అని రాజపర మైన యర్థము. మహత్ = గొప్పలైన ; భోగ = పడగలయందు ; “భోగస్తు ఫణకాయయోః” అని రత్నమాల. మణిగణముచేత సముపేత మగు అహీన శేషుండను, అంగదముచే శోభితబాహుం డని యీశ్వరపర మైనయర్థము. అతనుభూతిభాసమానదేహుండును. - అతను = అధిక మైన ; భూతి = సంపదచేత ; భాత

మాన = ప్రకాశమాన మగు; నేహుండును = శరీరము గలవాఁడును అని రాజపర మైనయర్థము. మన్త ధునియొక్క భస్మముచేతఁ బ్రకాశించుదేహము గలవాఁడని యాశ్వరపర మైనయర్థము. అనవధికైక సద్యుతియు క్తహారవిభూషితగతుండును. - అనవధిక = మేరలేని; వక్త = ముఖ్యమైన; సద్యుతి = మంచికాంతితోడ; యుక్త = కూడుకొన్న; హార = ముక్తావళిలేత; భూషిత = అలంకృత మగు; గతుండును = కంతముగలవాఁడు నని రాజపరార్థము. అనవధి = మేర లేని; కైకస = కీకససంబంధిని యైన, కీకసము లనఁగా నల్లులు “కీకసం నల్ల మస్తి” అని యునురుఁడు. ద్యుతితోడ యుక్త మగుహారముచే భూషితగతుం డని యాశ్వరపర మైనయర్థము. శివుఁడు కపాలమాలాధరుఁడగుట ప్రసిద్ధము. శారదఘన ప్రభాజయి కృత్స్న సితాంశుకపరవేష్టిత నితంబతలుండును. - శారదఘన ప్రభా = శరణేఘ కాంతియొక్క; గయ = గలుడ; కృత్స్న = ప్రయోజనముగాఁగల; సితాంశుక = శుభ్రవస్త్రముచేత; సంవేష్టిత = ఎట్లుఁబడిన; నితంబతలుండును = మధ్యప్రదేశము గలవాఁడును అని రాజపరార్థము. శారద = మేఘసంబంధినియును. శరదశబ్దముపై “తస్యేద” మనుసూత్రముచే నణ్వుత్త్రియము వచ్చినది. ఘన ప్రభా = గోష్ఠికాంతియొక్క, అనఁగా నల్లనికాంతియొక్క; కాదేని, శారద = నూతన మగు; ఘన = మేఘముయొక్క, ప్రభ యొక్క; “శారదః సీతమస్తేనా ప్రత్యగ్రేప్రగతే త్రిమి” అని వై జయిలది. కాదేని శారదఘన సజలజలదముయొక్క, స్వార్థికాంత ప్రత్యయము. ప్రభా = కాంతియొక్క; గయ = జయముగల; కృత్తి = గజచర్మ మనెడు; అసితాంశుక = నీలిదుప్పటముచేత; సంవేష్టిత నితంబతలుండుని యాశ్వరపర మైనయర్థము. కైక సద్యుతి జయకృత్త్రిశబ్దములలో “అనవధి” అనుసూత్రముచే దకారతకారములకు ద్విత్వము. హారవిరోచనసాంతి రసాశీశరాజపరమమిటవాటికాఘటిత సరోజరాగమరీచిరాజినీరాజిత చరణకుశేశయుండును. - హారవిరోచనయొక్కయు; విరోచన = సూర్యునియొక్కయు; సంతతి = వంశపువాడైన; రవా, శరాజపరమమిటేష్ఠులయొక్క; వర = శ్రేష్ఠములగు; మకుట = కిరీటములయొక్క; హారకా = హరణునియొక్కయు; భూషిత = కూర్పఁబడిన; సరోజరాగ = పద్మరాగములయొక్క; మరీచిరాజ = రేణుకమువామిటేరి, రీరాజిత = హారతియొత్తఁబడిన; చరణకుశేశయుండును = పాదపద్మములు గలవాఁడు నని రాజపరమైనయర్థము. హరి = ఇంద్రునియొక్క. విరోచనసంతతి = మునునియొక్క. రసాశీశరాజపరమమిటయొక్క, “అస్వాదనధ్వని మధామ్బుర సాఖ్యధాతుష్టిర్జరః” అని రత్నమాల. రాజవర = కుబేరునియొక్క. మకుటవాటి శేత్యాదికమునకు నీశ్వరపరమందు వర్ధము సుల్యము. రగణాలోకామోదదాయి శృంగారాతిశయుండును. - శృంగార = పండితసమావాసముయొక్క; లోక = చూపులకు; అమోదదాయి = సంతసము నిమ్మినదియును; శృంగార = అలంకారముయొక్క; అతిశయుండును = అతిశయముగలవాఁడును, అనఁగా విద్యవశ్యవంశీయశృంగారాతిశయము గలవాఁడగుట. శివునిపర మైనపుడు ధీర మగుపమధగణముయొక్క అలోమోదదాయి యగుశృంగార మనఁగా నాట్యము గలవాఁడని యర్థము. “శృంగార ధీరశే గోప్యే రసే దిగ్గజమణ్డనే” అనివిశ్వము. అగుచుకొ. కలితమహారజిత కూట స్తంభవారంబుకొ. - కలిత = ఒప్పునట్టి; మహారజిత = మవర్ణవికారము లేన, “మహారజిత కాన్యనే” అని యునురుఁడు, కూట = గృహావిశేషములయొక్క; స్తంభవారంబులకో = స్తంభ సమావాసములచేతను; అని రాజపరార్థము. కలిత = ఒప్పుమిన్ను; మహత్ = అధికము లేక; రజితకూట స్తంభ =

స్తంభములవంటి వెండిశిఖరములయొక్క వారముల చేత నని శివపర మైనయర్థము. కమనీయ కాంచన వితానగుచ్చ ప్రభాంకూరంబులక. —కమనీయ=మనోజ్ఞము లగు; కాంచనవితాన= బంగరు మేలుకట్లయొక్క; గుచ్చ =ముక్తాదిగుచ్చములయొక్క; ప్రభాంకూరంబులక=కాంతు లయొక్క ఆంకురముల చేతను, “భవేదమర్ష ఆమర్షోప్యజురోఽజూగ్రం ఏవ చ” అనిద్విరూప కోశము. కమనీయము లగుసంవేగ తీవలయొక్క పువ్వుగుత్తులప్రభాంకూరముల చేతనని శివపర మైనయర్థము. కలకంఠికాజన గానామృతాసారంబులక. —కలకంఠికాజన=స్త్రీజనముయొ క్క; గానామృత=గాన మనెడుసుధయొక్క; ఆసారంబులక=ధారాసంపాతముల చేతను, “ధారాసమ్పాత ఆసాన” అనియమరుడు. కలకంఠికాజన=ఆడుఁగోయిలగుంపులయొక్క; గానామృతాసారములచేత నని శివపర మైనయర్థము. కర మొప్పుకలధౌతా గారారాజవా స్థాన భవనరాజంబునక. —కర మొప్పు = మిక్కిలియొప్పుచున్న; కలధౌతాగార=బంగరు టిండ్ల చేత; ఆరాజత్=ప్రకాశించు చున్న; ఆస్థానభవనరాజంబునక=కొలుపుకూటపుగృహ శ్రేష్ఠమున నని రాజపర మైనయర్థము. కలధౌతాగ=కైలాసపర్వత మనెడు; ఆరారాజత్= మిక్కిలి ప్రకాశించు చున్న; ఆజ్ఞాపూర్వకయజ్ఞగంత రాజధాతువుపై శత్రుప్రత్యయము. ఆస్థానభవనరాజంబున నని శివపర మైనయర్థము “కలధౌతం రాప్యహేమ్నాః” అని యమరుడు. కనత్తరాహిరిపుమణిమయ భద్రాసనంబునక = ప్రకాశించు చున్న గారుత్తతమ ణిమయ మైనసింహాసనమందు, ఇంద్రనీలమణిమయ మైనసింహాసనమందు అనికాని యర్థము. సుఖాసీనుం డై = సుఖోపవేశము గలవాఁ డై. అహితమహా బలవిధ్వంసనశంసనీయ సామర్థ్య ధురీణుండు గావునక. —అహిత = శత్రువులయొక్క; మహాబల = అతిసా మర్థ్యముయొక్క; విధ్వంసన = నాశముచేత; శంసనీయ = శ్లాఘనీయ మగు; సామ ర్థ్య=సామర్థ్యముయొక్క; ధురీణుండు కావునక=భారవాహి గావున నని యర్థము, అహిత= శత్రువైన; మహాబల=వాయువుయొక్క; విధ్వంసన శంసనీయ సామర్థ్యధురీణుండు గావున నని యర్థాంతరము. నిజపరాభూతికారణ దారుణసమీరణసముత్సరణంబు గోరి=తనపరా భవమునకుఁ గారణ మగువాయువుయొక్క తిరస్కారమును గోరియని యొకయర్థమే. తనకు విన్న వింపఁజేరిన మేఘమండలంబు డంబునక దీని కేపు సూప ననుదానియం దన్వయంబు. అర్థము స్పష్టము. ఒక్కవిబుధ కుధరకుచారత్నంబు పట్టిన మేఘుడంబరంబు. —విబుధకుధర =మేరువంటి; కుచా=స్తనములుగల వారలలో; రత్నంబు=శ్రేష్ఠ యగు స్త్రీ; పట్టిన మేఘుడం బరంబు = ధరించిన నల్లగొడుగు; శివపర మైనపుడు, విబుధ = దేవతాసంబంధిని యగు; కుధరకుచారత్నంబు=స్త్రీరత్నంబు పట్టిన మేఘుడంబరం బనియర్థము. కనకర్షుల్లరీశంపావల్ల రీభాసురం బై. —కనకర్షుల్లరీ = బంగరుజాల ర నెడు; శంపావల్లరీ = మెలుపుఁదీవచేత; భాసురం బై = ప్రకాశమాన మే. ఏపు సూపక = అతిశయింపఁగా. “పుణ్డరీకం నిత చ్చత్తం నీలం తన్మేఘుడమ్మరమ్తత్ప్రీతలమ్మి హేమాదివస్త్రీస్యాజ్జ్వలరీ స్త్రీయామ్.” అని యమరశేషము. అరిభేదనోదారకర కాండ మండిత రాజసాహాయ్యంబును. —అరి= శత్రువు లయొక్క; భేదన = విదారణమందు; ఉదార = ఉత్కృష్టము లైన; కరకాండ = హస్త ములయం దుండుభాణములచేత; మండిత = అలంకృతు లగు; రాజ = భూపతులయొక్క;

సాహాయ్యంబును = సహాయమును. అరి = చక్రవాకములయొక్క; భేదన = పాపుటయందు; ఉదార = ఉత్కృష్టము లగు; కర = కిరణములయొక్క; కాండ = సమూహముచేత; మండిత = అలంకృతుఁడైన; రాజ = చంద్రునియొక్క; సాహాయ్యంబును, అని యర్థాంతరము. అతిదీప్రతరప్రకాశాన్విత సదనీక సాంగత్యంబును. — అతిదీప్రతర = మిక్కిలి తేజరిల్లునట్టి; ప్రకాశ = కాంతితోడ; అన్విత = కూడుకొన్న; సత్ = గొప్పవారల; అనీక = సమూహముయొక్క; సాంగత్యంబును = మైత్రిని, మిక్కిలితేజరిల్లు కాంతితోఁ గూడుకొన్న రిక్కలగుంపులయొక్క సాంగత్యము ననియర్థాంతరము. అధగమించి = పొంది. విజృంభించునిశాధిదేవతతోఁ = ఉజ్జృంభించు చున్నట్టి రాత్రిధిష్ఠాన దేవతతో. జగడంబు = యుద్ధము. చరింపఁ = చేయుటకు. ఓపక = చాలక. పట్టువడినయంబు జాప్తబింబంబుతీరునఁ = పట్టువడినట్టిసూర్యబింబంబురీతిగా. ఒక్కవారి నీలకుంతలావతం సంబు = ఇంద్రనీలమణులవంటి కురులు గలిగిన స్త్రీలలో శ్రేష్ఠ యగునొకతె యని రాజపరమైన యర్థము. విష్ణుసంబంధిని యైనయొకనీలకుంతలావతంసంబు = అనఁగా లక్ష్మీదేవి యని కాని విష్ణురూపిణి యగు మోహిన్యాత్మిక యగు స్త్రీ యని కాని యీశ్వరపరమైనయర్థము. పూనినయభిరూపజాతరూపహంసరూపధూపకరండంబువలనఁ. — పూనిన = వహించినట్టి. అభిరూప = మనోజ్ఞ మగు, “ప్రాప్తరూపసురూపాభిరూపాబుధమనోజ్ఞయోః” అని యమరుఁడు: జాతరూప = సువర్ణమయమైన, “చామికరం జాతరూపమ్” అని యమరుఁడు: హంసరూప = సూర్యరూపమైన, “భానుర్హంసస్సహస్రాంశుః” అని యమరుఁడు: ధూపకరండంబువలనఁ = పొగవేసికొనుడబ్బివలన. చాలుగాఁ = బంతిగా. వెడలుసామ్రాణిధూపధూమమాలికలు = బయలుదేలుచున్న సామ్రాణిధూపసంబంధియైనధూమముయొక్కబంతులు. తదంతరసంస్థాయీరమారమణతనూతల వినిర్యదభిరామశ్యామధామాళికల మోహంబు. — తదంతర = ఆ సూర్యబింబమధ్యభాగమందు; సంస్థాయీ = నివసించియుండు; రమారమణ = నారాయణునియొక్క; తనూతల = శరీరప్రదేశమునుండి; వినిర్యత్ = బయలుదేలుచున్న; అభిరామ = మనోహరమగు; శ్యామధామ = నీలచ్ఛాయయొక్క; ఆళికల = చాలులయొక్క; మోహంబు = భ్రాంతిని; నివృట్టిల్లంజేయఁ = కలుగఁజేయఁగా; అనఁగా నారాజుచెంతనొక నారీరత్నము ధూపకరండమును ధరియించియుండఁగా నా స్త్రీ నిశాధిదేవతనుబోలియున్నదనియు దానిచేత నున్న బంగరు బరణి ఆ స్త్రీకి శత్రుభేదనపటిష్ఠ బాణహస్త లగురాజుల సాహాయ్యము, మంచితేజశ్శాలు లగు సత్పురుషుల సాహాయ్యము గలిగియుండుటంజేసి దానితో జగడంబు నేయఁబాలక పట్టువడిన సూర్యబింబమువలె నున్నదనియు ఆబరణినుండి వెడలుసామ్రాణిపొగయొక్క ధారలు సూర్యబింబమధ్యమున నున్న నారాయణమూర్తితనూకాంతిశ్రేణులం బోలియున్నదనియు భావము. శివపరమైనభావము నిట్లే తెలియునది. ఇట్లు చెప్పఁగా సాంబమూర్తికి సుచంద్రునకు సుచంద్రునిచేత నున్న నారీరత్నమునకు శివునిచేత నున్న లక్ష్మీకి లేక హరి యనునారికి సామ్యము దోచుచున్నది. ఇట్లన్ని వాక్యములయందు సుచంద్రశివులకుఁ దత్పరములైనయర్థములకు సామ్యము దోచు ననియెఱుంగునది. నిరంకుశపంకజరాగకంకణక్రేంకారపూర్వకంబుగాఁ. — నిరంకుశ = అడ్డములేని; దీనికిఁ క్రేంకారమిందన్వయము. పంకజరాగకంకణ = పద్మరాగమణి

మయము లగుకంకణములయొక్క; క్రేంకార=క్రేంకరణము; పూర్వకంబుగా = పురస్కర
మగునట్లుగా. ఒక్కరాజకీరవాణీలలామ=ఒకస్త్రీరత్నము అని రాజపరమైనయర్థము. రాజ=
యత్నసంబంధిని యగు; కీరవాణీలలామ=స్త్రీరత్న మని యీశ్వరపరమైనయర్థము. వీచు
ధవళవాలవ్యజనంబులు = వీచునట్టి తెల్లనిసురటీలు. అనుపమానపవమానమృదుయానకలనాన
ద్యమానగగనగంగాతరంగ డోలికావీధి. - అనుపమాన = సాటిలేనట్టి; పవమానమృదుయా
న=మారుతముయొక్కమందగమనముచేత; కల=అవ్యక్తమధురముగా; నానద్యమాన = ధ్వని
సేయుచున్న; గగనగంగా = స్వర్గంగయొక్క; తరంగ=అలలనెడు; డోలికావీధి = ఉ
య్యెలలవరుసయందు. ఉయ్యెలలూఁగునవదాతపత్రంబులకు = డోలాలిహారము సేయుచున్న
హంసలకు. సగోత్రంబులు ఐ = బంధువులై అనఁగాఁదుల్యములై యనుట. ఇందుకు
కవికల్పలతయందు, “శ్లో. బంధుశ్చైరస్సహృద్వాదీకల్పః ప్రఖ్యః ప్రభస్సమః | దేశీయ
దేశ్యరిప్వాభ సోదరాద్యాఇవార్థకాః | యథేన్దుబద్ధర్తుక్తా శ్రీచారోహార శ్రియస్సహృత్
కున్దవాదీహంసకల్పః క్షీరప్రఖ్యోహిమప్రభః | గజ్ఞాసమ్బాజ్జదేశీయశ్శేష దేశ్యస్సహృధిః |
బిసాభస్తేయశోరాశిః కైలాసోదరసోదరః” అని ప్రమాణోదాహరణములు దెలియవల
యు. వైచిత్రీ = ఆశ్చర్యమును. చిత్రంప = రచియింపఁగా ననుట. అనఁగా నుచంద్రుని
యొద్ద నొకస్త్రీ పద్మరాగమణిమయకంకణక్రేంకారపూర్వకముగా వీచుతెల్లసురటీలు మం
దమారుతమునకు మధురముగ ధ్వని సేయుగంగానదీతరంగములనెడునుయ్యెలలం దూఁగుచు
న్నహంసలవలె నున్న వని భావము. రాజహంసలముక్కులు పాదములెఱ్ఱగా నుండుట
తక్కినశరీరము తెల్లగా నుండుట ప్రసిద్ధము గాన స్త్రీహస్తముల నున్నపద్మరాగమణుల
కంకణములు ముక్కులవలె నున్న వనియుఁ దెల్లనిసురటీలు తక్కినశరీరములవలె నున్న
వనియు నాకంకణధ్వనులు తరంగధ్వనులఁ బోలియున్నవనియు హస్తముల గతాగతములు
తరంగచలనములవలె నున్నవనియు ఫలితార్థము. శివపరమైనపు నిటులె తెలియునది. విశాల
విలోచనశతపత్రపత్రవిలసనంబును. - విశాల=విపులము లగు; విలోచన=నేత్రములనెడు; శత
పత్రపత్ర=కమలపత్రములయొక్క; విలసనంబును=విలాసంబును. విమలభుజామృణాళసౌంద
ర్యంబును. - విమల=నిర్మలము లగు; భుజా=బాహువులనెడు; మృణాళ=తామరతూఁడుయొ
క్క; సౌందర్యంబును=చక్కఁదనంబును. వినీలభ్రమరకసౌష్ఠ్యంబును. - వినీల=మిక్కిలి నల్ల
నగు; భ్రమరక = ముంగురులనెడుతుమ్మెదలయొక్క; సౌష్ఠ్యంబును = అందమును. విరంజిత
కింజల్కమాంజుల్యంబును. - విరంజిత=మిక్కిలి రంజింపఁజేయుచున్న; కింజల్క=కేసరములనె
కర్తృమందు విభక్తసోదరాదిశబ్దములయందువలె నిష్టాప్రత్యయము; కింజల్క=కేసరములనె
డుపుప్పొడిబొట్టుయొక్క; మాంజుల్యంబును=మనోజ్ఞతయు, “పుష్పరేణోచ కింజల్కః”
అని యమరశేషము. పూని=వహించి. సరసగణ్యలావణ్యవైభవంబున. - సరస=మడుఁగుల
యందు, రసముతోఁ గూడినవి సరసములు, రసమన నుదకము. రసికులచేత నని యర్థాంతరము.
గణ్య=గణనీయమగు; లావణ్య=కాంతివిశేషముయొక్క, “శ్లో. ముక్తాఫలేషుచ్చాయాస్తర
శత్యమివాన్తరాప్రతిభాతి యదజ్ఞేషులావణ్యం తదిహోచ్యతే” అని లావణ్యలక్షణము దెలియు
నది. వైభవంబున = అతిశయముచేత; అలరుపద్మినిపై = ఒప్పుచున్న తామరతీవపై. పద్మిని

జాతిస్త్రీపై నని ధ్వన్యమానార్థము. మోహంబు=వలపును. పూని=వహించి. పౌర్వకాలికవై
రంబు=మొదల నున్న విరోధమును. డించి=వదలి. ప్రియంబు=ప్రియవాక్యమును. వచింపన్=
చెప్పటకు. చేరి. తత్కరకమలలాలితం బగుశీతాంశుమండలంబుడండిన్.- తత్కరకమల=
అపద్మినీపాణిపద్మముచేత; లాలితం బగు=లాలింపఁబడునట్టి; శీతాంశు=చంద్రునియొక్క; మం
డలంబుడండిన్=బింబమురీతిగా. ఒక్కభుజంగభుజ్జ్వందయా నామతల్లి=విటులను బాలించెడు
నొక స్త్రీరత్నము, దాని యనుట “భుజజ్ఞోవిటసర్పయోః” అని విశ్వము. “భుజపాలనాభ్య
వహారయోః” అని పాణిన్యనుశాసనము. ఒకగరుడ స్త్రీరత్న మని శివపరమైన యర్థము. తా
ల్పినకర్పూరకలాచిక=ధరియించిన కర్పూరముతోఁ జేయఁబడిన తమ్మపడిగ. నయనామోద
వీచికన్.-నయన=నేత్రములకు; ఆమోదవీచికన్=సంతోషపరంపరను. చేకూర్చన్=చేయఁ
గా; అనఁగా సుచంద్రునిచెంత నొక స్త్రీ తనకన్నుల నెడుకమలపత్రములచేతను, భుజముల నె
డుమృణాళములచేతను, ముంగురుల నెడుతుమ్మెదలచేతను పుష్పాడిబొట్టుల నెడుకింజల్కముల
చేతను, తామరతీవనుబోలి యున్నదనియు, ఆతామరతీవ యనెడునొక పద్మినీజాతిస్త్రీయం
దుఁ జంద్రుఁ డనురక్తుడై వైరముడిగిప్రియము చెప్పటకుఁ బోయి దానిపాణిపద్మముచేలా
లింపఁబడుచున్నయట్లు లాస్త్రీపట్టుకొన్నతమ్మపడిగ యున్నదనియు భావము. శివపరమైన
పుడు నిటులే తెలియునది. మహానందిగోరాజకుమారముఖ్యులు.—మహానంది=అతిసంతసముగలి
గిన; గోరాజ = భూపతులయొక్క; కుమారముఖ్యులు = పుత్రవరులు. మహత్ = అధికమగు;
నంది = నందికేశ్వరుఁడు; గోరాజ = వృషభము; కుమారముఖ్యులు = కుమారస్వామి మొద
లగువారు. చెంతలన్ = సమీపములయందు. కొలువన్ = కొలుచు చుండఁగా. అపూర్వ
విభవంబునన్ = తొల్లితనకు లేనివిభవంబున, ముందులోకమందు లేనివిభవమున నని యర్థాం
తరము. పేరోలగం బుండునవసరంబునన్ = గొప్పకొలుపు సేరియున్న సమయమున. దీనికి
శాండిల్యముని యరుదెంచె ననుముందుపద్యమం దున్నక్రియతో నన్వయము దెలియునది.

సీ. స్వకటాక్షవిశ్రమఃస్థానన్నరశ్రేణి, యెడఁబోలె వరభూతి • యెడల నెప్పె
హృదయసారసవీధి • యెడఁబోలె నలినాక్ష, సంభృతికంధరాఃస్థలి నెసంగె
మహితశిష్యోదితా • మ్నాయాళియెడఁబోలె, నలఘుజటారేఖ • తలఁజెలంగె
నాత్మసంరచితాధ్వ • రావళియెడఁబోలె, సత్త్వాటకస్ఫూర్తి • చక్షు లూనె
తే. ననుచు నెమ్మది నద్భుతం • బడర నఖిల
జనములు నుతింప నరుదెంచె • సమ్మదంబుఁ
బూని సుకలానిరస్తోడు • జాని సుగుణ
మణినికరఖాని శాండిల్య • మాని యపుడు.

124

టీ. సుకలానిరస్తోడుజాని = మంచి తేజముచేతఁ దిరస్కరింపఁబడినచంద్రుఁడు గల
వాఁడు, జాని యనుచోట జాయాశబ్దముమీఁదఁ జాయాయానిజ్” అను సూత్రముచేత నిజా
దేశము. సుగుణమణినికరఖాని=మంచిగుణముల నెడుమణులయొక్కనికరమునకు గని యైన

చ. యతికులచంద్ర సత్కువలయప్రియ మై తగునీదురాకమ
ద్వితతమనస్థితాపగతి • వేగ యలంప గలంప సంతతో
ద్ధతతరపంకజాతములఁ • దావకపాదనిషేవణాసమా
దృతి మనునాశుభాళి గనునే • ధరఁ దక్కినరాజచక్రముల్.

128

టీ. యతికులచంద్ర = మునికులచంద్రుండ వగుశాండిల్యుఁడా, చంద్రుఁడా యని యర్థాంతరము. సత్కువల యప్రియకారినిజోదయంబునఁ.- సత్కువలయ = మంచిభూ వలయమునకు, కల్పలకు అని యర్థాంతరము; ప్రియమై = హితమై. తగునీదురాక = ఓప్పు చున్ననీరాక. మద్వితత మనస్థితాపగతి = నాయొక్క మనస్సునం దున్నవిపులమై నసంతాపమును, వేడి నని యర్థాంతరము. వేగ = వేగముగా. అలంపఁ = అల యింపఁగా. సంతతోద్ధతతరపంక జాతములఁ.- సంతత = ఎల్లపుడును; ఉద్ధతతర = ఉత్కటతరమగు; పంకజాతములఁ = పాపసంఘములను. పద్మముల ననియర్థాంతరము. కలం పఁ = కలఁతపఱుపఁగా. తావకపాదనిషేవణాసమాదృతిఁ.- తావక = నీసంబంధు లగు; పా ద = చరణములయొక్క, కిరణములయొక్క యనియర్థాంతరము; నిషేవణ = సేవయందలి; అస మ = సాటిలేనిదగు; ఆదృతిఁ = అదరమున, మనునాశుభాళిఁ.- మను = వృద్ధిఁబొందెడు; నాశు భాళిఁ = నాయొక్క కల్యాణపరంపరలను, తక్కినరాజచక్రముల్ = ఇతరనృపాలసంఘములు; శ్రేష్ఠచక్రవాకసంఘము లని యర్థాంతరము. కను నె = పొందునా, పొందవనుట. ఇచటఁ బ్రస్తుత శాండిల్యవిషయమైనయర్థముఁజెప్పఁగాఁజంద్రకువలయాది నానార్థశబ్ద శక్తిమూలవ్యంజనచేతఁ జంద్రాదివిషయకార్థాంతరము వ్యజ్యమానమగుఁ గావునఁ జంద్రుఁడు రాఁగా నేరీతిఁ గల్ప లకుఁ బ్రీతియు, తాపము శమించుటయుఁ బద్మములు విరియుటయు జక్కవలు సంతస మంద కుంటయు నగునో యట్లు శాండిల్యుండు రాఁగా భూవలయమునకుఁ ప్రీతియు సుచంద్రునిమన స్సంతాపము శమించుటయు సమస్తపాపకదంబము తత్పాదసేవనమున నశించుటయు నితర రాజదుర్లభ మై ఘటించెనని భావము. వస్తుకృతోపమాలంకారధ్వని.

చ. కరము మదీయపుణ్యలతికఁ సఫలత్వముఁ బొందఁ బూన్చి యో
సురభిచరిత్ర నీ విటకు • సొంపుగఁ జేరితి శక్యమే భవ
ద్వరసుమనోహితత్వఘన • వైఖరి సన్నతిఁ జేయ నీదయా
పరిణతిఁ గాదె యుత్కలికఁ • బాయక భవ్యతరుల్ సెలంగుటల్.

129

టీ. ఓసురభిచరిత్ర = మనోజ్ఞ మైననడవడిగలయోమునీ, వసంతునిచరితము గల వాఁడ యనిధ్వని, కరము = మిక్కిలి, మదీయపుణ్యలతికఁ = నాసుకృతమనెడులతను. సఫల త్వముఁ = ఫలవత్తను. పొందఁ పూన్చి = ఫలములను బొందింప నుద్యమించి యనుట. ఫలము లనఁగా లాభములు పండ్లును. నీవు. ఇటకుఁ = నాయొద్దకు. సొంపుగఁ = సంతోషముగా. చేరి తి = చేరినవాఁడవైతివి. భవద్వరసుమనోహితత్వఘనవైఖరి సన్నతిఁ.- భవత్ = నీయొక్క; వ ర = శ్రేష్ఠమగు; సుమనోహితత్వ = విద్యప్రీతియొక్క; కుసుమప్రీతియొక్క యని యర్థాంతరము.

ఘనవైఖరి=గొప్పరీతియొక్క. సన్నతి=స్తోత్రమును. చేయ=చేయుటకు. శక్యమే=శక్యము గాదనుట. నీదయాపరిణతి గాదె=నీకృపాపరిణామము గదా. భవ్యతరు=మిగులఁబెద్దలు, ఓప్పు చున్నవృక్షము లని యర్థాంతరము. ఉత్కలిక=ఉత్సవమును, మొగ్గల ననియర్థాంతరము, పాయక = తొలంగక. చెలంగుట=ప్రకాశించుటలు, ఇచట ఘనవైఖరిశబ్దములో ఘనపదమునకు మేఘపర మైనయర్థాంతరము స్ఫురించినను, దానికిఁ గుఱుమహితత్వము లేమిచేతను సుమనశ్శబ్దమునకు మాలతి యర్థ మైనందునఁ దద్ధితత్వము మేఘమునకు సంభవించినను “శ్లో. జాతీకదమ్బ కేతక ఝంఝానిలనిమ్న గాహలిప్రీతిః” అని కవికల్పలతయందు వర్షర్తువునందె జాతీవర్ణనము చెప్పినందునను, సురభియందు మేఘపరమైనయర్థమననుగుణ మని తలంచి వ్రాయ లేదు. వసంతునకు శాండిల్యునకు నౌపమ్యము గమ్యము.

మ. ఘనతాత్పర్యము నాపయిన్ నిలిపి వేడ్కన్ వచ్చి తన్మత్పురా
తనభాగ్యంబునఁజేసి యోతపసి రత్నశ్రేణులో భూమియో
ధనమో ధేనువులో కరీంద్రములొ రథ్యవ్రాతమో యిష్టవ
స్తునికాయం బనివార్యభక్తి ఘటియింతుం దెల్పవే సత్కృపన్. 130

టీ. ఓతపసి=ఓమునీ. అన్మత్పురాతనభాగ్యంబునఁజేసి=నాయొక్కపూర్వపు భాగ్యము వలన. నాపయిన్=నాయందు. ఘనతాత్పర్యము=గొప్పప్రీతిని. “తత్పరే ప్రసితాసక్తా” అని యమరుఁడు; నిలిపి=ఉంచి. వేడ్కన్=సంతసముతో. వచ్చితి=వచ్చినవాఁడవైతివి. రత్నశ్రేణులో = నవరత్ననికరములో. భూమియో =వసుంధరయో. ధనమో=ద్రవ్యంబో. ధేనువులో=గోవులో. కరీంద్రములొ=గజోత్తమములో. రథ్యవ్రాతమో=అశ్వములగుంపో. ఇష్టవస్తునికాయంబు=యజ్ఞాఢ్యులయందు దేయంబుగా నిష్టమైనవస్తుకదంబము. సత్కృపన్ =మంచిదయతోడ. తెల్పవే. అనివార్యభక్తి = నివారింపరానిభక్తితో, అత్యుత్కటభక్తితో ననుట. ఘటియింతున్=ఘటియింపఁజేయుదును.

మ. అని యాభూపతి పల్క యోగిమణి చిత్తాంకూరితానందుఁడై
యినవంశోత్తమ తావకీనకృప మా కెల్లప్పుడున్ సేమము
ర్వినితాంతైకమహోమహోన్నతభవాదృజ్జిత్రసాంగత్యవ
ర్తననిచ్చల్ మనుమాకుఁ జేకుఱునె జాగ్రద్బుద్ధిదోషావళుల్. 131

టీ. అని=ఇట్లని. ఆభూపతి=ఆసుచంద్రుండు. పల్కన్=వచింపఁగా. యోగిమణి=యోగిశ్రేష్ఠుం డగుశాండిల్యుండు. చిత్తాంకూరితానందుఁడై=చిత్తమునం దంకురించినయానందము గలవాఁడై. ఇనవంశోత్తమ=సూర్యవంశపురాజులలో నుత్తముఁడైనవాఁడా. తావకీనకృపన్=నీదయతో. మాకున్=మముబోఁటితపసులకు. ఎల్లప్పుడున్ = సర్వకాలమందును. సేమము=కుశలము. ఉర్విన్=భూమియందు. నితాంతైకమహోమహోన్నతభవాదృజ్జిత్రసాంగత్యవర్తనన్.-నితాంత = తీవ్రమైన; “తీవ్రైకాన్తనితాన్తాని” అని యమరుఁడు. ఏక=ముఖ్యమగు. మహాః = ప్రతాపముచేత; మహోన్నత=మిగుల నధికుఁడగు; భవాదృక్=నిను

వాడు. “ఖనిఃఖానిరపిస్సృతా” అని శబ్దభేదప్రకాశిక. శాండిల్యమాని=శాండిల్యుడనుమహాముని. స్వకటాక్షవిశ్రమస్థానన్నరశ్రేణియెడంబోలె. -స్వ=తనయొక్క; కటాక్ష=శ్రేణింటిచూపునకు; విశ్రమస్థానత్=విశ్రాంతిస్థానమువలె నాచరించుచున్న, ఇట “సర్వప్రాతిపతి కేభ్యః క్విభ్యా వక్తవ్యః” అను సూత్రముచే నాచారార్థమందు క్విప్ ప్రత్యయము. నరశ్రేణియెడంబోలె=మనుష్యసంఘమందుబలె. ఒడలె=దేహమందు. వరభూతి=శ్రేష్ఠసంపత్తు; శ్రేష్ఠభస్మమనియర్థాంతరము. “భూతి ర్భస్మని సమ్పది” అని యమరుడు. ఒప్పె=అమరెను. హృదయసారసవీధియెడె=హృదయకమలవీధియందుబలె; కంధరాస్థలి=కంఠస్థలమందు. నలినాక్షసంభృతి.-నలినాక్ష=విష్ణుమూర్తియొక్క, తామరపూసలయొక్క యని యర్థాంతరము; సంభృతి=భరణము. ఎసంగె=అతిశయించె. మహితశిష్యోదితామ్నాయాళియెడంబోలె. -మహిత=పూజ్యమగు; శిష్య=శిష్యులచేత; ఉదిత=పలకబడిన; ఆమ్నాయాళియెడంబోలె=వేదసమూహమందుబలె. తలె=శిరస్సుయందు. అలఘుజటారేఖ.-అలఘు=విస్తారమగు; జటా=పదపాఠవిశేషముయొక్క, జడలయొక్క యని యర్థాంతరము. రేఖ=సమూహము. చెలంగె=ఒప్పెను. ఆత్మసంరచితాధ్వరావళియెడె.-ఆత్మ=తనచేత; సంరచిత=చేయబడిన; అధ్వరావళియెడంబోలె=యజ్ఞసంఘములయందుబలె. చక్షులు=నేత్రములు. సత్త్రిటకస్ఫూర్తి.-సత్త్రిటక=ఋత్విజులయొక్క; స్ఫూర్తి=ప్రకాశమును, సత్త్రిమనఃగాయజ్ఞము. దానియందుఁ జరించువారు సత్త్రిటకులు, “సత్త్రిమాచ్ఛాదనే యజ్ఞే” అని యమరుడు; సత్=సత్పురుషులయొక్క; త్ర=రక్షణమందు; అట=సంతతగతిగల; క=చిత్తముయొక్క; స్ఫూర్తి=ప్రకాశమని యర్థాంతరము. ఊనె=వహించెను. అంతఃకరణవృత్తియగు సత్పురుషరక్షణవ్యాపారము చక్షులందుఁ దోచుచున్నదనుట. చక్షులనుచోట సప్తమ్యర్థమందుఁ బ్రథమవచ్చినది. అనుచు=ఇట్లనుచు. నెమ్మది=మంచిమనస్సుయందు. అద్భుతంబు=ఆశ్చర్యము. అడరె=ఒప్పుచుండఁగా. అఖిలజనములు=ఎల్లమనుజులును. నుతింపె=పొగడుచుండఁగా. సమ్మదంబు=సంతోషమును. పూని=వహించి. అరుదెంచె=వచ్చెను.

అనఁగా సుచంద్రనరేంద్రుండు పేరోలగంబుండునవసరంబున శాండిల్యమునివరుండు తనకటాక్షపాత్రులగువారలకు సంపదలుగలుగఁజేయుచు శరీరమందు భస్మము దాల్చి హృదయమందు నారాయణుని ధ్యానించుచుఁ గంఠమందుఁ దామరపూసలమాలిక దాల్చి శిష్యులకుఁ జెప్పెడువేదమందుబలెఁ దలమీఁద జటలు దాల్చి యజ్ఞములయందు ఋత్విక్కులంబోలె సత్పురుషులను రక్షింపవలె ననుహృదయాభిప్రాయము కన్నులయందుఁ బ్రకాశింపఁజేయుచు వచ్చె ననిభావము. ఉపమాలంకారభేదము.

మ. మునిరాజిట్లరుదేర ద్వాస్థితజనామూల్యోక్తి వైచిత్రి మే
ల్కని తోడ్తో నెదురేగి భక్తి వినతుల్ గావించి తోడ్డెచ్చి నూ
తనచామీకరపీఠి నుంచి యలగోత్రాకామినీకాముకుం
డను వైందె ఘటియించె నాదమికేదా నాతిథ్యమప్పట్టునన్. 125

టీ. అలగోత్రాకామినీకాముకుండు=ఆపృథివీపతి యగుసుచంద్రుడు. ఇట్లు=పైఁజెప్పినవిధముగ. మునిరాజు=శాండిల్యుడు. అరుదేరన్=విచ్చేయఁగా. ద్వాస్థిన్తజనామూల్యోక్తివైచిత్రీకన్.-ద్వాస్థిన్తజన=ద్వారపాలకులయొక్క; “స్త్రీద్వార్ద్వారం.” అని యమరుడు. అమూల్యోక్తివైచిత్రీకన్=లోకోత్తరవాగ్దేవచిత్రచేత. మేల్కని=జాగరూకుడై. తోడ్తో=వెంటనె. ఎదురేగి=ఎదురుఁగఁబోయి. భక్తికన్=భక్తిచేత. వినతుల్=ప్రణామములు కావించి=చేసి. తోడ్తెచ్చి=తోడుకొనితెచ్చి. నూతనచామికరపీఠికన్.-నూతన=క్రొత్తదగు; చామికరపీఠికన్=బంగారుపీటయందు. ఉంచి=కూర్చుండఁబెట్టి. అనువొందన్=తగునట్టుగా; ఆదమికిన్=ఆమునికి. తాన్. అప్పట్టునన్=ఆసమయమందు. ఆతిథ్యముల్=అతిథిసత్కారములు. ఘటియించెన్=చేసెను.

క. విమలాసనమునఁ బతియతి, కమలాసనలసదనుజ్ఞక వసించి మహా
సుమనోరసాగుహూ ద్యత్సుమనోరససూక్తి దపసితో నిట్లనియెన్.

టీ. పతి=భూపతి యైనసుచంద్రుడు. యతికమలాసనలసదనుజ్ఞకన్=యతిపుంగవుండైన శాండిల్యునియొక్క ప్రకాశించు మన్నయాజ్ఞచేత. అనుజ్ఞాశబ్దముమీఁద కప్రస్థత్యయము. ఇత్వమువచ్చి యనుజ్ఞకయైనది. వసించి=కూర్చుండి. మహాసుమనోరసారుహోద్యత్సుమనోరససూక్తికన్.-మహత్=అధికమైన. దీనికి సుమనోరసమం దన్వయము. సుమనోరసారుహ=అమరతరువువలన. ఉద్యత్=ఉదయించుచున్న. సుమనోరస=పూఁదేనియవంటి. సూక్తికన్=వాక్కుచేత; అనఁగా గల్పతరుకుసుమమకరంద మొలుకు చున్నవాక్కుచేత ననుట. తపసితో=మునితోడ. ఇట్లనియెన్=చెప్పఁ బోవురీతిగఁ బలికెను.

శా. మానీ నేమమె మీకు మంగళమె యుష్మచ్ఛాత్త్రరాట్పాళికిం
నానాసూననవప్రసూనములు సిందన్ మించునే యాశ్రమా
గానీకంబు లనంతరాయకలనన్ • యజ్ఞాళు లీడేఱునే
శ్రీ నెప్పారునె మీమహోటజము నిర్వేలాసురానీతికన్.

127

టీ. మానీ=ఓశాండిల్యమునీ. మీకున్=మీకు. నేమమె=కుశలమా. యుష్మచ్ఛాత్త్రరాట్పాళికిన్=మీశిష్యశ్రేష్ఠులగుంపునకు. మంగళమె=కల్యాణమా. ఆశ్రమాగానీకంబాలు=ఆశ్రమద్రుమసమూహములు. నానాసూననవప్రసూనములు.-నానా=అనేకప్రకారములగు; సూన=కుసుమములు; నవ=నూతనములగు, ప్రసూనములు=ఫలములు. చిందన్=వ్యాపింపఁగా. “ప్రసూనం పుష్పఫలయోః” అని వైజయంతి. మించునె=అతిశయించునా. యజ్ఞాళులు=యజ్ఞములయొక్క సమూహములు. అనంతరాయకలనన్=నిర్విఘ్నముగా. ఈడేఱునే=సిద్ధించుచున్నవా. మీమహోటజము=మీయొక్క పూజ్యమగుపర్ణశాల. నిర్వేలాసురానీతికన్=అడ్డములేని రాక్షసులయ్యితిబాధ లేకుండఁగా. శ్రీకన్=సంపదచేత. ఒప్పారునె=ఒప్పుచున్నదా. దీని కిట్లనియె ననుపూర్వపద్యస్థక్రియయు దన్వయము.

బోఁటి ; మిత్ర = చెలికానితోడ ; సాంగత్యవర్తన = సంబంధవృత్తిచేత ; తేజస్సుచేత
మిగుల నధికుఁ డగునూయ్యనిసాంగత్యవృత్తిచేత నని యర్థాంతరధ్వని. నిచ్చల్ = ఎల్లప్పు
డును. మనుమాకుఁ = వృద్ధిఁ బొందునట్టిమాకు. జాగ్రద్దృష్టదోషావళుల్ = జాగరూకులైన
దుర్మార్గులవలన నుపద్రవపరంపరలు, రాత్రులపంక్తులనిధ్వన్యమానార్థము. చేకులునె=లభిం
చునా, అనఁగాఁ దీవ్రతేజశ్శాలి యగునూయ్యనిసాంగత్యమువలన రాత్రులయుపద్రవ మెట్లు
లభింపదో యట్లుగ్రహతాపశాలి వగునీసాంగత్యమున మాకు దుర్మార్గులయుపద్రవములు ఘ
టింప వని భావము. ప్రస్తుతాప్రస్తుతోపమాధ్వని.

తే. అనిశము సమస్తలోకరత్నైకదీక్ష, నలరునీకృప సకలేష్ట మంది మించు
మాకుఁగోరికయొక్కింతమాత్రయైనఁ, కలదెభవదవలోకనాకాంక్షదక్క.

టీ. అనిశము = ఎల్లప్పుడును. సమస్తలోకరత్నైకదీక్ష = సర్వలోకరత్నవిషయ
మైనముఖ్యదీక్షచేత. అలరునీకృప = ఒప్పునట్టి నీదయచేత. సకలేష్టము = ఎల్లయిష్టములను,
జాత్యేకవచనము. అంది = పొంది. మించుమాకు = అతిశయించునట్టిమాకు. ఒక్కంతమాత్ర
యైన = ఈషత్తైనను. గోరిక = అభిలాష. భవదవలోకనాకాంక్షదక్క = నినుఁజూడవలె
ననునిచ్చదక్క. కలదె = కలదా. సమస్తలోకరత్నైకదీక్షుండ వగునీదయతో సకలేష్టముల నం
దినమాకు నీదర్శనాభిలాషతక్క వేటొక్కయభిలాష లేదని భావము.

మ. సకలారాతివిదారణంబు సుమనస్తానిణంబుఁ గావించి ధా

ర్మకులం దెక్కుడవై జగత్ప్రియత ధాత్రీకాంత నీ వైష్ణవమా

నికులశ్రేష్ఠులతో నిరీతి మఘముల్ నిగ్గించుచు మేము వే

డుక వర్తిల్లుదు మాశ్రమాళి సురకోటుల్ నిచ్చ హర్షింపఁగన్. 133

టీ. ధాత్రీకాంత = సుచంద్రుఁడా. నీవు. సకలారాతివిదారణంబు = సమస్తశత్రుని
బర్హణమును. సుమనస్తానిణంబు = విద్యజ్ఞనరత్నణంబును. కావించి = చేసి. ధార్మకులందు
= విలుకాండలోపల, పుణ్యశీలురలోపల. ఎక్కుడవై = అధికుఁడవై. జగత్ప్రియత = లోక
ప్రీతిచేత. ఒప్ప = ఒప్పుచుండఁగా. మేము = మేమును. మానికులశ్రేష్ఠులతో = మునివరుల
తో. నిరీతి = ఈతిబాధ లేనట్టుగా. మఘముల్ = క్రతువులను. నిగ్గించుచు = నెఱవేర్చుచు.
సురకోటుల్ = దేవసంఘములు. నిచ్చ = ఎల్లప్పుడును. హర్షింపఁగన్ = సంతసింపఁగా.
వేడుక = సంతసముతో. ఆశ్రమాళి = ఆశ్రమసమూహమందు. వర్తిల్లుదుము = వసించుము.
నీవు శత్రునిబర్హణముఁ జేసి విలుకాండలోను, విద్యజ్ఞనరత్నణంబుఁ జేసి పుణ్యశీలురలోను,
శ్రేష్ఠుండ వయి వర్తింపఁగా మేమును మునిశ్రేష్ఠులతోఁ గూడి యజ్ఞములు సేయుచు సుర
కోటులు సంతసింపఁగా నాశ్రమములందు వేడుకతో వర్తిల్లుదు మని భావము.

మ. జపముల్ సాగఁగ వేదపాఠములు నిష్ప్రత్యూహతన్ మించఁగాఁ

దపముల్ పూర్ణత నొంద జన్మములు నిత్యంబుం బ్రకాశింపఁగా

నృప యుష్మన్తహినుం జెలంగుదుము నిర్వేలప్రసూనప్రసూ
నపటల్యంచితసాలజాలయుతసన్తాన్యాశ్రమాస్థానికన్.

134

టీ. జపముల్ = మంత్రజపములు. సాగఁగఁ = కొనసాగఁగా. వేదపాఠములు = వేదముల
యొక్క పాఠములు. నిష్ప్రత్యాహతఁ = నిర్విఘ్నతతో. మించఁగాఁ = అతిశయింపఁగా.
తపముల్ = తపస్సులు. పూర్ణతఁ = పరిపూర్ణభావమును. ఒందఁ = పొందఁగా. జన్నములు = యజ్ఞ
ములు. నిత్యంబుఁ = ఎల్లప్పుడును. ప్రకాశింపఁగాఁ = తేజరిల్లఁగా. నృప = ఓసుచంద్రుఁడా.
యుష్మన్తహిమఁ = మిమహిమచేత. నిర్వేలప్రసూనప్రసూనపటల్యంచితసాలజాలయుత
సన్తాన్యాశ్రమాస్థానికఁ. - నిర్వేల = అనర్గళ మగు; ప్రసూన = పుష్పములయొక్కయు; ప్ర
సూన = ఫలములయొక్కయు; “ప్రసూనం పుష్పఫలయోః” అని విశ్వము. పటలీ = సంఘము
చేత. అంచిత = ఒప్పునట్టి. సాలజాల = వృక్షసంఘముతో. యుత = కూడుకొన్నట్టి. సత్ =
సత్పురుషుల చేత; మాన్య = మాననీయ మగు; ఆశ్రమ = ఆశ్రమ మనెడు; అస్థానికఁ = సభ
యందు; జెలంగుదుము = ప్రకాశింతుము.

చ. భవదవలంబనంబున నపాయము గానక యిన్ని నాళ్లు మా
నవకులచంద్ర సౌఖ్యకలనం దనరారితి మట్టిమాకు స
త్సవనవినాశకంబు మునిజాలమనగ్నిప్రమదాపహారకం
బవునొక కార్య మబ్బె నిపు డాదృతిచే నది చిత్తగింపవే.

135

టీ. భవదవలంబనంబునఁ = నీయాశ్రయమున. అపాయము గానక = చ్యుతి గనక. ఇన్ని
నాళ్లుఁ = ఇన్ని దినములున్. మానవకులచంద్ర = సుచంద్రుఁడా. సౌఖ్యకలనఁ = సౌఖ్యప్రాప్తి
చేత. తనరారితిమి = ఒప్పితిమి. అట్టిమాకుఁ = ఆరీతిగ నున్నమాకు. సత్సవనవినాశకంబు =
శ్రేష్ఠ మగు యజ్ఞముల నశింపఁ జేయునదియు; మునిజాలమనగ్నిప్రమదాపహారకంబు = మునిజనుల
యొక్కమనస్సంతోషవినాశకమును; అవునొక కార్యము = అగునట్టియొక కార్యము. ఇపుడు
= ఈ సమయమున. అబ్బెఁ = ఘటించెను. అది = ఆ కార్యము. ఆదృతిచేఁ = ఆదరముచేత.
చిత్తగింపవే = మనస్కురింపుమా.

వ. అని వెండియు నయ్యతీంద్రుం డాసుచంద్రమహీశచంద్రునితో నిట్లనియె.

టీ. అని. వెండియుఁ = మఱియును. అయ్యతీంద్రుండు = ఆశాండిల్యుండు. ఆసుచం
ద్రమహీశచంద్రునితోఁ = ఆసుచంద్రుం డనురాజచంద్రునితో. ఇట్లనియెఁ = వక్ష్యమాణ
ప్రకారంబునఁ బలికెను.

సీ. ఘననైరిమకుటముఁక్తాజయశ్రీకపి, లావాచనాపాదిఁలలితశరుఁడు
భుజబలవ్యాఖ్యాతృభూభృద్భిదాస్యాను, బింబవత్స్వరత్నఁపీతతటుఁడు
రణభేరికాభారికఁరణపరిప్రాపిత, హరిదంష్ట్రిలోకేశఁపురవరుండు
ప్రతిదినాభ్యుదితకార్యజ్ఞాపితప్రతి, మాన్యతాకామరీఁమహితగృహుఁడు

తే. ప్రబలు నాత్మ చమూప్రతిప్రస్థితీక్షణేహికాప్తిపునఃపునఃరీషదున్న
మన్ముఖసుమేరుకందరాత్క్వావసన్తహసురుండు తమిస్రాభిధాసురుండు. 137

టీ. ఘనవైరిమకుటముక్తాజయశ్రీకపిలావాచనాపాదిలలితశరుండు. - ఘన = గొప్పలగు; వైరిమకుట = శత్రుకిరీటములయొక్క; ముక్తా = ముత్యములచేత; జయశ్రీ = జయలక్ష్మికి; కపిలావాచన = వివాహమందలి స్వస్తివాచనిక కర్తృవిశేషమును; ఆపాది = సంపాదించుచున్న; లలిత శరుండు = లలితములైనబాణములు గలవాడు; పంచబాణుండుని ధ్వనించును. భుజబలవ్యాఖ్యాతృభూభృద్భిదాస్యానుబింబవత్స్వారత్నపీఠతటుండు. - భుజబల = బాహువిక్రమమునకు; వ్యాఖ్యాతృ = వ్యాఖ్యానించెడు; దీని కాస్యానుబింబమునం దన్వయము. భూభృద్భిత్ = ఇంద్రునియొక్క; ఆస్యానుబింబవత్ = ముఖప్రతిబింబములు గలిగిన; స్వారత్నపీఠ = చింతామణిపీఠముయొక్క; స్వర్ రత్నయని యుండఁగా సంధివశంబునఁ బూర్వరేఖమునకు లోపంబును దత్పూర్వాకారమునకు దీర్ఘంబును గలిగె; తటుండు = దరిగలవాడు. అనఁగా నతఁడు గూర్చుండుచింతామణిపీఠమున నమస్కరించు నింద్రునిముఖము ప్రతిబింబింపఁగా నతనిబాహుబలము దానివలన వ్యాఖ్యాతంబుగా నున్న దనుట. రణభేరికా భాంకరణ పరిప్రాపితహరిదంష్ట్రీలోకేశపురవరుండు. - రణభేరికా భాంకరణ = యుద్ధభేరిధ్వనిచేత; పరిప్రాపిత = పొందింపఁబడిన; హరి = సింహములు; దంష్ట్రీ = పండులుగలిగిన; లోకేశ = రాజులయొక్క; పురవరుండు = పురవరములు గలవాడు అనఁగా వానిభేరిధ్వనివలన రాజులు భయపడి పురములను వదలి పోఁగా నా పురములయందు సింహములు వరాహములు చేరిన వనుట. ప్రతిదినాభ్యుదిత కార్మ్యజ్ఞాపిత ప్రతిమాన్యతా కామరీమహితగృహుండు. - ప్రతిదిన = దినదినమందు; అభ్యుదిత = పుట్టిన; కార్మ్య = కృత్యముచేత; జ్ఞాపిత = ఎఱింగింపఁబడిన, ప్రతిమాన్యతాక = అవమానముగల; ప్రతిమాన్యతాశబ్దాంతబహుప్రీహిమీదకస్పృత్యయము. అమరీ = దేవతాస్త్రీలచేత; మహిత = పొగడఁబడిన; గృహుండు = గృహములు గలవాడు అనఁగా రాక్షసునితో బండికరింపఁబడితిమని యవమానముచేత దినదినము కృశించు చున్న దేవాంగనలతనియింట నున్నా రనిభావము. ఆత్మచమూప్రతిప్రస్థితీక్షణేహికాప్తిపునఃపునఃరీషదున్న మన్ముఖసుమేరుకందరాత్క్వావసన్తహసురుండు. - ఆత్మ = తనయొక్క; చమూ = సేనలయొక్క; ప్రతిప్రస్థితీ = మరలిపోవుటయొక్క; ఈక్షణ = చూచుటయందు; ఈహికాప్తి = ఇచ్చాప్రాప్తిచేత; పునఃపునః = మాటిమాటికి; ఈషదున్న మత్ = ఇంచుకయున్న తమగుచున్న; ముఖ = మోములుగల; సుమేరుకందరాత్క్వావసన్తహసురుండు = మేరుపర్వతగుహ భూములయందున్న యుత్కృష్ట లైససురలుగలవాడు. అనఁగా దేవతలు వానిదాడికి వెఱచి మేరుగుహలయందు డాగి తమ్మువెదకి దునుమవచ్చిన తమిస్రాసుగునిసైనికులు మరలిపోవు చుండఁగా సారెసారెకు నిక్కి చూచుచున్నారనిభావము. తమిస్రాభిధాసురుండు = తమిస్రుండుని పేర్కొనఁబడురక్కసుండు. ప్రబలుక్ = అతిశయించును.

చ. అనుపమధేనుకాహితత • నంది చరించుమునివ్రజంబులం.

బెనుపుఁ గడుక్ మహాసవకృపీటభవాభీలఁ దూలఁ జేయుఁ జ

య్యనఁ గలఁచున్ బహూదక చయంబుల వ్రాల్చు ధరిత్రి శ్యామలం
జనవర దానవద్విపము ♦ సాంద్రమదస్ఫురణంబు హెచ్చఁగన్. 138

టీ. ఈపద్యమందు రాక్షసపర మైనయర్థము గజపరమైనయర్థము గలుగును. జనవర = సుచంద్రుఁడా. దానవద్విపము = ద్విపమువంటిదానవుండు, మదించినగజము. సాంద్రమదస్ఫురణంబు. - సాంద్ర = దట్టమగు; మద = గర్వముయొక్క, మదముయొక్క, స్ఫురణంబు = ప్రకాశము. హెచ్చఁగన్ = అతిశయింపఁగా. అనుపమ ధేను కాహితతన్. - అనుపమ = అసమాన మగు; ధేను కా = గోవులకు; అహితతన్ = శత్రుభావమును, ఆడేనుఁగులకు హితభావము నని గజపరమైనయర్థము. “కరిణీ ధేను కా వశా” అని యమరుఁడు. అంది = పొంది. చరించున్ = తిరుగును. మునివ్రజంబులన్ = మునులగుంపులను. అగిసియమాఁకులగుంపులను. పెనుపున్ = నాశముఁజేయును. మహాసవకృపీటభవాళులన్. - మహత్ = అధికమైన; సవ = యజ్ఞములయొక్క. కృపీటభవాళులన్ = అగ్ని సమూహములను. మహత్ = అధికమగు; ఆసవ = మకరందముగల; కృపీటభవ = తామరలయొక్క. ఆళులన్ = గుంపులను. కడున్ = మిక్కిలి. తూలఁ జేయున్ = చలింపఁ జేయును. బహూదకచయంబులన్ = బహూదకు లనెడుసన్నా్యసులయొక్కగుంపులను. హంస పరమహంస కుటీచక బహూదకు లని సన్నా్యసులలో నాలుగుభేదములు గలవు. అధికము లైనజలసంఘముల నని యర్థాంతరము. చయ్యనన్ = శీఘ్రముగ. కలఁచున్ = కలఁతపఱచును. ధరిత్రిన్ = భూమియందు. శ్యామలన్ = యావనమధ్యస్థ లగుస్త్రీలను. వ్రాల్చున్ = వ్రాలునట్లుచేయును, అనఁగాశ్రమపఱచును. ప్రేంకణము మొదలగువృక్షవిశేషములను భూమిని వ్రాల్చునని గజపరమైనయర్థము.

సీ. హరిహయాస్యాతతస్ఫురణదూలఁగఁ దార్చి

శుచిధామమహిమంబుఁ ♦ జూఱువుచ్చి,
చటులమహాకాల♦పటిమంబు దిగఁద్రోచి
నానాశరచ్చటా♦శ్రీ నడంచి,
కమలవరప్రభా♦ఘంబు మాయఁగఁ జేసి
ఘనమరుత్పురసాల♦గరిమ ముంచి,
ప్రచురసోమావలే♦పం బెల్లఁ గరఁగించి
పంచాన్యశక్తిఁ బో♦పడ నెనర్చి,

తే. యిట్లు లాపూర్వదేవవం♦శేశ్వరుండు
విశ్వ హరిదీశ విజయాప్తి ♦ వెలయు నాత్మ
చండదోర్దండమండల♦మండలాగ్ర
జనితసత్కీర్తిదీప్తిప్రచారమూర్తి.

139

టీ. ఈపద్యమందు తమిసాసురునిదీప్తికీర్తులపర మైనయర్థద్వయము గలుగును. హరిహయాస్యాతతస్ఫురణన్. - హరిహయ = ఇంద్రునియొక్క; ఆస్య = ముఖముయొ

క్క; ఆతతస్సురణ్ = విపులమైనకాంతిని. తూలగఁజేసి యనిప్రతాపపర మైనయర్థము. హరిహాయ = విష్ణువాహన మైనగరుడునియొక్క; ఆస్య = ముఖముయొక్క; ఆతతస్సురణ్ = అతిశయప్రకాశమును, తూలగఁజేసి, అనఁగా గరుత్మంతునిముఖకాంతి తెల్లఁగా నుండును గాన దానిం దూలగఁజేసి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. ఇట్లు వాక్యాంతరముల నూహ్యంబు. శుచిధామమహిమంబుఁ.-శుచి = అగ్నియొక్క; “శుచిరప్పిత్రమ్” అని యమరుఁడు. ధామ = తేజముయొక్క; మహిమంబుఁ = మహిమను. చూటవుచ్చి = కొల్లవెట్టి యని ప్రతాపపరమైనయర్థము. శుచిధామ = చంద్రునియొక్కమహిమంబుఁ జూటవుచ్చి యని కీర్తిపరమైనయర్థము. చటులమహాకాలపటిమంబుఁ = చటులమై అధికమైనయమునిమహిమమును దిగఁద్రోచి యని ప్రతాపపరమైనయర్థము. చటులమైన మహాకాల యనఁగా శివునియొక్కమహిమంబు దిగఁద్రోచి యని కీర్తిపరమైనయర్థము. నానాశరచ్చటాశ్రీఁ.-నానా=అనేకప్రకారములగు; ఆశర=నిర్భృతియొక్క; ఛటా=పరంపరారూపమైన; శ్రీఁ=సంపదను. అడంచి=అడఁగఁజేసి యని ప్రతాపపరమైనయర్థము. అనేకప్రకారములగుశరములనఁగా తెల్లులు వానిఛటలయొక్కశ్రీ నడంచి యనికీర్తిపరమైనయర్థము. కమలవరప్రభౌఘంబుఁ.-కమలవర=జలాధిపతి యగువరుణునియొక్క; ప్రభౌఘంబుఁ=కాంతిపుంజమును; మాయఁగఁజేసి=నశించునట్లు చేసి, అని ప్రతాపపరమైనయర్థము. కమల=పద్మములయొక్క, తెల్లదామరలయొక్క యనుట; వరప్రభౌ = శ్రేష్ఠకాంతియొక్క; ఓఘంబుఁ=సంఘమును; మాయఁగఁజేసి యనికీర్తిపరమైనయర్థము. ఘనమరుత్పరసాలగరిమఁ.-ఘన=అధికమగు; మరుత్=వాయువుయొక్క; పుర = నగరముయొక్క, సాల=కోటయొక్క; గరిమఁ = అతిశయమును; ముంచి=మునుగఁజేసి అని ప్రతాపపరమైనయర్థము. ఘనమగు; మరుత్పర=స్వర్గసంబంధి యైన; సాల=వృక్షముయొక్క, కల్పవృక్షముయొక్క యనుట. గరిమను ముంచి యని కీర్తిపరమైనయర్థము. ప్రచురసోమావలేపంబెల్లఁ=ప్రచురమగు కుబేరునియొక్కగర్వము నంతయు. కరఁగించి=కరఁగఁజేసి యని ప్రతాపపరమైనయర్థము. ప్రచురమగుకర్పూరముయొక్కదర్పమునుగరఁగించి యని కీర్తిపరమైనయర్థము. ‘సోమః కుబేరే కర్పూరే’ అని రత్నమాల. పంచాస్యశక్తిఁ=శివునిసామర్థ్యమును. పోపడఁ=పోవునట్లు. ఒనర్చి=చేసియని ప్రతాపపరమైనయర్థము. సింహాశక్తిని పోపడనొనర్చియని కీర్తిపరమైనయర్థము, “సింహో మృగేంద్రః పంఞ్చాస్యః” అని యమరుఁడు. ఇట్లు=ఈప్రకారముగ. ఆపూర్వదేవపంశేశ్వరుండు = ఆరాక్షసకులేశ్వరుఁడైనతమిసాసురుఁడు. విశ్వహరిదీశవిజయాప్తిఁ.-విశ్వ=సమస్తమగు; హరిదీశ=ఇంద్రాదిదిక్పాలకులయొక్క; విజయాప్తిఁ=విజయముయొక్కలాభముచేత. ఆత్మచండదోర్దండమండల మండలాగ్రజనిత సత్కీర్తిదీప్తిప్రచారమూర్తి.-ఆత్మ=తనయొక్క; చండ=ఉగ్రమగు; దోర్దండమండల= భుజదండమండలమందున్న; మండలాగ్ర=ఖడ్గమువలన; జనిత=పుట్టినట్టి; సత్కీర్తి = ఉత్తమయశస్సుయొక్కయు; దీప్తి=ప్రతాపముయొక్కయు; ప్రచార=వ్యాప్తికి; మూర్తి=శరీరప్రాయుఁడై. వెలయుఁ=ప్రకాశించును. ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకుల నడంచుప్రతాపమును గరుత్మన్తుఁ ఘోహమాంశుప్రభృతులతేజము నొంచుకీర్తియుఁ గలవాఁడై తేజరిల్లు నని భావము.

మ. నవసంగ్రామధరాహృతంబు లగునానా లేఖనాగాన్వయే
భవితానమ్ముల సాధ్యరాడధములం బ్రాంచత్తురంగాస్యర
త్నవిమానంబుల నెప్పఁ జేసి హిమగోత్రాభృద్ధరీరాజధా
న్యవతంసంబున మించు నాతఁ డనురేంద్రదానీకకోటియుతిన్. 140

టీ. నవసంగ్రామధరాహృతంబులు.-నవ=నూతనమగు; సంగ్రామధరా=యుద్ధభూమి
యందు; ఆహృతంబులు=తీసికొనిరాఁబడినవి. అగు నానా లేఖనాగాన్వయే భవితానమ్ములన్.-
అగు=అగునట్టి; నానా=అనేకప్రకారము లైన; లేఖనాగ=విరావతముయొక్క; అన్వయేభ=
వంశీయగజములయొక్క; వితానమ్ములన్=సమూహములను, విరావతమ్ముల ననుట. సాధ్యరా
డధములన్.- సాధ్యరాట్=సాధ్యశ్వరునియొక్క; రధములన్=స్వందనములను. ప్రాంచ
త్తురంగాస్యరత్న విమానంబులన్.-ప్రాంచత్=ఒప్పుచున్న; తురంగాస్యరత్న = కింపురుష
రాజుయొక్క; విమానంబులన్=పుష్పకములను కాదేని కింపురుషులరత్నమయవిమానములనని
యర్థము. ఒప్పఁజేసి=ఒప్పునట్లొనరించి. హిమగోత్రాభృద్ధరీరాజధాన్యవతంసంబునన్.-హి
మగోత్రాభృద్ధరీ=హిమవత్పర్వతగుహ యనెడు; రాజధాన్యవతంసంబునన్ = పురవరమందు.
అనురేంద్రదానీకకోటియుతిన్.- అనురేంద్రదానీక = రాక్షసేంద్రసమూహముయొక్క; కోటి=
అనేకములయొక్క; యుతిన్=సంబంధము చేత; అతఁడు=ఆతమిస్రాసురుండు. మించున్=అతి
శయించును.

చ. అలదనుజేశ్వరుండు మృగయాపరమాననుఁడై నిశాచరా
వళులు భజింప మానికులవర్యమహోటజరాజిఁ జేరి దా
బలిమిని దాపసేంద్రతతిఁ బట్టి వధించుఁ దదూర్జితాధ్వర
జ్వలనము లార్పఁ జేయు ననివారితశోణితవారిధారలన్. 141

టీ. అలదనుజేశ్వరుండు=ఆతమిస్రాసురుండు. మృగయాపరమాననుఁడై=వేటయం దాస
క్త మైనచిత్తముగలవాఁడై. నిశాచరావళులు=రాక్షసులగుంపులు. భజింపన్=కొలుచు చుం
డఁగా. మానికులవర్యమహోటజరాజిన్=మునిశ్రేష్ఠులయాశ్రమ సమూహమును. చేరి=హంది.
తాన్=తాను. బలిమిని=బలాత్కారముచేత. తాపసేంద్రులన్ = మునీంద్రులను. పట్టి=వధిం
చున్=పట్టుకొని హింసించును. తదూర్జితాధ్వరజ్వలనములు=ఆమునీశ్వరులయొక్క యుత్కృ
ష్టయజ్ఞ సంబంధియగునను. ఆర్పన్=ఆర్చుటకు. అనివారితశోణితధారలన్ = ఆటంకము లేని
రక్త మనెడునుదకధారలను. చేయున్=కలిగించును.

తే. ధీరచక్రంబుల నడంచు సారసవన
హననస్పతిఁ బొల్చుభూరిదోషానువృత్తి
నెనసి చెలరేగునాదానవేంద్రుఁ డవని
నవియ కావె తమిసనిర్వాజగతులు. 142

టీ. ఇందుఁ దమిస్రాసురపర మైనయర్థము నంధకారపర మైనయర్థముఁ గలుగును.
అదానవేంద్రుఁడు = ఆరాక్షసుఁడు. ధీరచక్రములన్ = విద్యవృత్తండులములను. ధీరము

లయినజక్కవల నని యర్థాంతరము. అడంచుకొ = అడఁగఁజేయును. సారసవనహననస్ప
తికొ.- సార=శ్రేష్ఠము లగు; సవన=యజ్ఞములయొక్క; హననస్పతికొ = హింసామార్గమందు.
పొల్చుకొ = ఒప్పును. సారస=పద్మములయొక్క; వన=వనములయొక్క. హననస్పతిఁ బొల్చు
ననియర్థాంతరము. భూరిదోషానువృత్తికొ = అనేక పాతకములయొక్క యనుసరణమును.
అధికముగ రాత్రులను గూడుట నని యర్థాంతరము. ఎనసి=పొంది. చెలరేఁగుకొ = విజృంభిం
చును. అవనికొ = భూమియందు. తమిస్రనిర్వాహజగతులు.-తమిస్ర=తమిస్రుఁ డనురక్కసుని
యొక్క, చీకటియొక్క యనియర్థాంతరము; నిర్వాహజగతులు=స్వాభావిక వ్యాపారములు. అ
వియ కావె=అట్టివె కావా, అనఁగా చీకటి యేరీతి చక్రవాకముల నడఁచి తామరతోటలను
భంగపఱచి రాత్రి ననుసరించి యుండునో యట్లు తమిస్రసూరుఁడును విద్యవ్తండ్రి నడఁచి
శ్రేష్ఠయజ్ఞములనుభంగపఱచి మిక్కిలిపాపమార్గము ననుసరించి యున్నాడని భావము. ప్రస్తు
తతమిస్రునకునప్రస్తుతాంధకారమునకు నౌపమ్యము గమ్యము. “తమిస్రం తిమిరం తమః” అని
యమరుఁడు.

చ. ధరణిపచంద్ర తద్దనుజః దౌప్యమునకొ సకలర్షి నాయకా
ధ్వరములకుకొ మహాజపితృ వారజపంబులకుకొ వ్రతివ్రతో
త్కరములకుం దపస్విసము దాయతపంబులకుకొ సురేంద్రదు
స్తరతరవిఘ్నముల్ పైడమ సాగెఁ జుమీ బహుకాల మెంతయున్. 143

టీ. ధరణిపచంద్ర=రాజచంద్రుఁడా. తద్దనుజదౌప్యమునకొ = ఆతమిస్రసూరునిదుష్ట
త్వముచేత. సకలర్షి నాయకాధ్వరములకుకొ = ఎల్లమునీంద్రులయొక్కజన్నములకు. మహాజపితృ
వారజపంబులకుకొ.-మహాత్ = అధికమగు; జపితృవార=జపముఁ జేయువారిగుంపుయొక్క;
జపంబులకుకొ = జపములకు. వ్రతివ్రతోత్కరములకుకొ = బ్రహ్మచారులయొక్కనియమజాత
ములకు. తపస్విసముదాయతపంబులకుకొ = తాపసులగుంపుయొక్కతపములకు. సురేంద్రదుస్తర
తరవిఘ్నములు = దేవేంద్రునకు దుస్తరము లగు ననఁగా వారింప రానివిఘ్నములు. ఎంత
యుకొ = మిక్కిలి. బహుకాలము = దీర్ఘకాలముగ. పొడమ సాగెఁ జుమీ = ఉదయంపసాగెఁ
జుమా.

చ. అనుపమతైత్త్యసంచితగః వాళి సురారి హరింతు మైన మా
యనఘమహాతపోర్జితమహంబు వ్యయం బగు నంచుఁ దన్మతిం
గనము గవాళి నయ్యసురః కాంతు హరింపుము భూపయైన నీ
యనఘ మహాతపోర్జితమహంబులఘుత్వము నెందుఁ గావునన్. 144

టీ. అనుపమతైత్త్యసంచితగవాళికొ.-అనుపమ=నిరుపమాన మగు; తైత్త్య = ఉగ్రత
చేత; సంచిత = సంపాదింపఁబడిన; గవాళికొ = వాక్పరంపరలచేత. శాపరూపము లగు
వాక్పరంపరలచేత ననుట. సురారికొ = రక్కసుని. హరింతుము = సంహరింతుము. ఐనకొ =
అట్లయినయెడ, మాయనఘమహాతపోర్జితమహంబు.-మా=మాయొక్క; అనఘ=నిర్దోష మైన;

మహాతపః=అధిక మగుతపము చేత; అర్జిత=సంపాదించబడిన; మహంబు=తేజస్సు. వ్యయం బగు నంచుకొ=నష్ట మగు ననుచు. తన్మతికొ=అట్టిబుద్ధిని. కనము=చూడము. అనఁగా వానిసంహార ము చేయుటకు యత్నింప మనుట. గవాళికొ=బాణపరంపర చేత. అయ్యసుర కాంతుకొ=అయ్య సుర నాథుని. హరింపుము=సంహరింపుము. భూప = సుచంద్రుఁడా. ఐనకొ = అట్టైనయెడ; నీయనఘమహాతపోర్జితమహంబు.-నీ=నీయొక్క; అనఘ=ఒచ్చెము లేని; మహత్=అధికమైన. ఆతప=ఎండవలె; ఊర్జిత=ఊర్జితమైన; మహంబు=ప్రతాపము. అలఘుత్వముకొ=అధికమును. ఒందుఁ గావునకొ=పొందును గాఁబట్టి వానిని సంహరింపు మని వెనుక కన్వయము. యమ కాలంకారభేదము.

మ. అఖిలాస్త్రైకవిధానశాలివి సపత్నాధీశమాయాతమి

సఖరాంశుండవు జన్యభూవిహృతిసారజ్ఞుండవీవౌట స

ర్వఖలధ్వంసనదక్ష యాదనుజు సంగ్రామార్వి బాణోద్భవ

చ్ఛిఖిఁ గూల్పం దగు దీవె పూనుము మనస్థేమంబుఁ దద్వృత్తికిన్. 145

టీ. సర్వఖలధ్వంసనదక్ష=సకలదుష్టసంహారమునందు దక్షుండ వగుసుచంద్రుఁడా. అఖిలాస్త్రైకవిధానశాలివి.-అఖిలాస్త్ర=సకలవిధాస్త్రములయొక్క; ఏక=ముఖ్య మగు; విధాన శాలివి = విధిచేనొప్పువాఁడవు. సపత్నాధీశమాయాతమి స ఖరాంశుండవు.-సపత్నాధీశ = శత్రుశ్రేష్ఠుండగు; మాయాతమి స=మాయావి యగుతమి సాసురుం డనుచీకటికి, కాదేని శత్రు శ్రేష్ఠునిమాయయనుచీకటికనియర్థము. ఖరాంశుండవు=నూర్పుండవు. జన్యభూవిహృతి సారజ్ఞుం డవు.-జన్యభూ=యుద్ధభూమియందలి; విహృతి సారజ్ఞుండవు=విహార సారము దెలిసినవాఁడవు. ఈ వౌటకొ=నీ వగుటవలన. సంగ్రామార్వికొ=యుద్ధభూమియందు. బాణోద్భవచ్ఛిఖికొ=బాణములవలనఁబుట్టునగ్ని చేత. ఆదనుజుకొ=ఆరాక్షసుని. ఈవె. కూల్పం దగుదువు = కూలఁ జేయ సమర్థుఁడవు. తద్వృత్తికికొ=అయ్యసుర సంహార వృత్తికి. మనస్థేమంబుకొ = మనస్థైర్యమును. పూనుము=వహించుము.

క. అని పల్కొ నృపతి దయాధుని సిల్కం బలుకువాలుదొరలం గడుఁ బా
యనియల్కం దూల్చుపలా, దునిఁ జుల్కం జేసి నియమిత్తోని ట్లనియెన్.

టీ. అని పల్కొ=ఇట్లు శాండిల్యుఁడు పల్కఁగా; నృపతి= సుచంద్రుండు. దయా ధుని=దయానది. చిల్కొ=చిందునట్లుగా, దీని కిట్లనియెకొ అనుక్రియతో నన్వయము. పల్ల కువాలుదొరలకొ = శాపరూపవాక్కు లాయుధములుగాఁ గలప్రభువులను. అనఁగా మునిశ్రే ష్ఠులను. కడుకొ=మిక్కిలి. పాయనియల్కొ=వీడనికోపము చేత. తూల్చుపలాదునికొ=సంహ రించుక్రవ్యాదుని. చుల్కంజేసి = లఘువుగా నెంచి. నియమితోకొ = మునితోడ. ఇట్లని యెకొ=వత్సమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

చ. పుడమిన్యపాలు రబ్బరముఁ ♦ బూన బలంబులతోడ నీదువెం
బడి నరుదెంచి రాత్రిచర♦బంధునిఁ గూల్చెద నంత యేల యి
య్యెడ నలదానవుం డనఁగ ♦ నెంత భవత్కృప వాఁడు నా కసా
ధ్యుఁడె హరి గాచి యున్న హరు♦తో రణమేదిని కేఁగుదెంచినన్. 147

టీ. పుడమిన్ = భూమియందు. నృపాలురు = రాజులు. అబ్బరమున్ = ఆశ్చర్యమును. పూనన్ = వహింపఁగా. బలంబులతోడన్ = సైన్యములతోడ. నీదువెంబడిన్ = నీవెంట. అరుదెంచి = వచ్చి. రాత్రిచరబంధునిన్ = రాక్షసబంధు వగు నాతమిసుని. ఇయ్యెడన్ = ఇప్పుడు. కూల్చెదన్ = సంహరించెదను. అంత యేల = అంత చెప్ప నేల. అలదానవుం డనఁగ నెంత = ఆరాక్షసుం డనఁగా నెంత. భవత్కృపన్ = మీదయచే. హరి కాచి యున్నన్ = విష్ణువు రక్షించియున్నను. హరుతోన్ = శివునితోడ. రణమేదినికిన్ = యుద్ధభూమికి. ఏఁగుదెంచినన్ = వచ్చినను. నాకున్. వాఁడు = ఆరాక్షసుండు. అసాధ్యుఁడె = అసాధ్యుఁడైనవాఁడా.

మ. దనుభూభారవిముక్తి గోతలము సెందన్ గోతలాప్తి సుప
ర్వనికాయం బెనయన్ సుపర్వయుతి శశ్వత్సద్వితానంబులుం
దనరం బాయనిసద్వితానముల నా♦నామానిగేహంబు లె
చ్చనవాస్త్రావళిఁ గూల్తుఁ దత్సరరిపు♦స్వామిన్ రణాస్యంబునన్. 148

టీ. గోతలము = భూతలము. దనుభూభారవిముక్తిన్. - దనుభూ = రాక్షసునియొక్క; భారవిముక్తిన్ = భార మోక్షమును; సెందన్ = పొందఁగా. సుపర్వనికాయంబు = దేవసంఘము. గోతలాప్తిన్ = స్వర్గతలప్రాప్తిని. ఎనయన్ = పొందఁగా. సుపర్వయుతిన్ = మంచిపర్వము యొక్క యోగము చేత. శశ్వత్సద్వితానంబులున్ = సంతతములై శ్రేష్ఠము లగు యజ్ఞములు. “వితానో యజ్ఞ విస్తార లోభేషు” అని విశ్వము. తనరారన్ = ఒప్పఁగా. పాయని సద్వితానంబులన్ = ఎడయని విద్యత్కదంబంబులతోడ. నానామానిగేహంబులు = అనేకమునిగృహములు. ఎచ్చన్ = మించఁగా. నవాస్త్రావళిన్ = నూతనము లగునస్త్రములగుంపు చేత. తత్సరరిపుస్వామిన్ = ఆదేవారిరాజగురక్కసుని. రణాస్యంబునన్ = యుద్ధముఖమందు. కూల్తున్ = సంహరింతును. తాత్పర్యము స్పష్టము.

ఏకావళీకారణమాలాలంకృతులు. శ్లో. గృహీతము క్తరీత్యర్థశ్రేణి రేకావళీమతా
గుమ్భః కారణమాలా స్యా ద్యథా ప్రాక్ప్రీతకారణైః. అని లక్షణములు.

తే. యమికులమహేంద్ర యిది కార్య ♦ మనుచు నెక్క
శిష్యుఁ బనిచిన వచ్చి యా♦శీవిషోప
మాశుగాళి సురారాతి ♦ నవనిఁ గూలి
చెదను మీరింతపనికి విచ్చేయఁ దగునె.

టీ. యమికులమహేంద్ర = మునికులరాజ వైనశాండిల్యుఁడా. ఇది కార్య మనుచున్ = ఇది కర్తవ్యంబు. ఒక్కశిష్యునిఁ బనిచినన్ = ఒకయంతేవాసిని బనిచినను. వచ్చి = నేనంతవఱకు వచ్చి. ఆశీవిషోపమాశుగాళిన్. - ఆశీవిష = సర్పములకు. ఉపమ = తుల్యము లగు; ఆశుగ = బాణములయొక్క; ఆళిన్ = పంక్తిచేత. సురారాతిన్ = దేవవిరోధి యగురక్కసుని. అవనిన్ = భూమియందు. కూలిచెదను = పడవైతును. మీరు = మహర్షిశ్రేష్ఠులరైనమీరు. ఇంతపనికిన్ = ఇట్టిస్వల్పకార్యమునకు. విచ్చేయన్ = వచ్చుట. తగునే = తగినట్టిదా.

చ. అని విభుఁ డమ్మునీశు వినయంబునఁ బూజన మూన్చి భక్తిచే
ననిచి నిజాప్తమంత్రిజనతైకవచోగతి సమ్మదం బెదం
దనరఁగ నాత్మదివ్యపృతనానికరంబుల రా ఘటించి తా
నెనపె జయప్రయాణనియతైహికమానసవీధి నంతటన్.

150

టీ. అని = ఈప్రకారము వచించి. విభుండు = సుచంద్రుఁడు. అమ్మునీశున్ = ఆశాండిల్యుని. వినయంబునన్ = అడఁకువతోడ. పూజనము = అర్చనము. ఊన్చి = చేసి. భక్తిచేన్ = భక్తిచేత. అనిచి = పంపి. నిజాప్తమంత్రిజనతైకవచోగతిన్. - నిజ = తన; ఆప్త = హితులయొక్కయు; మంత్రిజనతా = మంత్రిసమూహముయొక్కయు; ఏక = ముఖ్య మగు; వచోగతిన్ = వాగ్గీతిచేత. సమ్మదంబు = సంతసము. ఎదన్ = హృదయమున. తనరఁగన్ = ఒప్పఁగా. ఆత్మదివ్యపృతనానికరంబులన్ = తనదివ్యసేనలగుంపులను. రా ఘటించి = వచ్చునట్లుచేసి. తాన్. జయప్రయాణ నియతైహికన్. - జయప్రయాణ = విజయయాత్రయందు; నియతైహికన్ = నియతాభిలాషను, ఈహాశబ్దముపై కప్రప్రత్యయము. మానసవీధిన్ = మనోవీధిని. అంతటన్ = ఎల్లెడల. ఎన పెన్ = న్యాపింపఁజేసెను. జయప్రయాణమునకు నిశ్చితచిత్తుం డాయెననుట.

మ. గళదర్కంబుఁ బనీపతత్కుజము రింఖద్గోత్రగోత్రంబుఁ జా
చలదుర్వీవలయంబు ఫక్కదఖిలాశాకంబు భిద్యన్నభ
స్థలమేఘశాఘము భ్రశ్యదృక్షుము రణత్పద్మాసనాండంబు నై
యలరెం దన్తహిపాలజైత్రగమబంభారావ మప్పట్టునన్.

151

టీ. అప్పట్టునన్ = ఆసమయమందు. తన్తహిపాలజైత్ర గమబంభారావము. - తన్తహిపాల = ఆసుచంద్రునియొక్క; జైత్ర = జయార్థమైన; గమ = ప్రస్థానసూచకమగు “ప్రస్థానంగమనంగమః” అని యమరుఁడు. బంభా = భేరియొక్క, “బహుభేర్యామ్” అని అమర శేషము. ఆరావము = ధ్వని. గళదర్కంబున్ = పడుచున్న సూర్యుఁడు గలదియు. పనీపతత్కుజమున్ = మిక్కిలి కూలుచున్న వృక్షములు గలదియు, పనీపతచ్ఛబ్దము యజ్ఞుగంతము. “నీగ్వంచుస్రంసు” అను సూత్రముచే నభ్యాసమునకు నీ గాగమము. రింఖద్గోత్రగోత్రంబున్ = ఎగిరిపడు చున్న గిరిసంఘము గలదియు. చాచలదుర్వీవలయంబున్ = మిక్కిలిచలించుచున్న భూవలయము గలదియు. ఫక్క

దఖిలాశాకంబుక్ = పగులు చున్న సకలదిక్కులు గలదియు, ఆశాశబ్దాంతబహుప్రహిమీఁద
కప్పిత్యయము. “ఆపోన్యతరస్యామ్” అని వికల్పముచేత హ్రస్వములేదు. భిద్యన్నభ
స్థల మేఘకాఘముక్ = చీలుచున్న గగనగత మేఘములగుంపుగలదియు. భ్రశ్యదృక్షుముక్ = పుడ
మిని న్రాలుచున్నదిక్కులు గలదియు, భంశు అధిపతినే యనుటచేత భంశుధాతువధః
పతనార్థకంబు. రణత్పద్మాసనాండంబుక్ = మ్రోగు చున్న బ్రహ్మాండంబు గలదియు. ఐ. అ
లరెక్ = ఒప్పెను. అత్యుక్త్యలంకారము.

సీ. సిత కాండజాతసంగతి విరాజిల్లుట, జక్రాంగ మగుటకు ♦ సందియంబె
చారునూనవితాన సంయుక్తి వెలయుట, స్యందనం బగుటకు ♦ సందియంబె
వరవై జయంతికాపరిష్క్తి నొప్పుట, జక్రి దా నగుటకు ♦ సందియంబె
సుకరయుగాదికాంగకలబ్ధి దనరుట, సద్రథం బగుటకు ♦ సందియంబె

తే. హరిభయంకరభూరిధామాప్తి మనుట
జగతి నిది తార్క్ష్య మగుటకు ♦ సందియంబె
యనఁగఁ బొగ డొందురత్నశతాంగ మప్పు
డధిపుకనుసన్నఁ దెచ్చె నియంత యొకఁడు.

152

ఇందు రథమువర్ణింపఁబడు చున్నది, ఎట్లనిన:- సిత కాండజాతసంగతిక్. - సిత = తెల్ల
నగు; కాండ = గుట్టములయొక్క; జాత = గుంపుయొక్క; సంగతిక్ = సంబంధముచేత; విరాజిల్లు
టక్ = ప్రకాశించుటచేత. సిత = తెల్లనగు; కాండజాత = తామరలయొక్క; సంగతిచేత విరా
జిల్లుట నని యర్థాంతరము. చక్రాంగము = రథము, హంసము అని యర్థాంతరము. అగుట
కుక్. సందియంబె = సందేహంబు లే దనుట. చారునూనవితానసంయుక్తిక్. - చారు = మ
నోజ్ఞము లగు; నూనవితాన = పువ్వులచప్పరములయొక్క; సంయుక్తిక్ = సంబంధముచేత.
వెలయుటక్ = ప్రకాశించుటచేత. మనోజ్ఞ కుసుమ సంఘయోగముచేత వెలయుట నని
యర్థాంతరము. స్యందనం బగుటకుక్ = రథ మగుటకు, నెమ్మిచెట్టగుట కని యర్థాం
తరము. సందియంబె. వరవై జయంతికాపరిష్క్తిక్ = శ్రేష్ఠము లగుపతాకలయొక్క సం
బంధముచేత నొప్పుటచే, శ్రేష్ఠ మగువనమాలికయొక్క సంబంధముచేత నొప్పుటచే
నని యర్థాంతరము. చక్రి దా నగుటకు సందియంబె = రథ మగుటకు సందియమా, విష్ణు
వగుటకు సందియమా యని యర్థాంతరము. సుకరయుగాదికాంగకలబ్ధిక్. - సుకర = అను
కూల మగు; యుగ = కాఁడి; ఆదిక = మొదలుగాఁగల; అంగక = అంగములయొక్క; లబ్ధిక్ =
లాభముచేత. సమీచీన మైనహస్తద్వయము మొదలగునంగములతోఁ గూడుటచేత నని
యర్థాంతరము. సద్రథంబు = మంచితేరు, మంచిశరీరము అని యర్థాంతరము. “రథోదేహస్య
స్తనేచ” అని రత్నమాల. అగుటకుక్ సందియంబె. హరిభయంకరభూరిధామాప్తిక్. - హరి =
సూర్యునకు; భయంకర = భయమును జేయు; భూరిధామ = బంగారు తేజముయొక్క; ఆప్తిక్ =
ప్రాప్తిచేత, సర్పములకు భయంకరమైన; భూరి = అధిక మగు, “భూరిప్రాజ్య సువర్ణయోః”

అని విశ్వము: ధామ=తేజముయొక్క; ఆప్తిచేత ననియర్థాంతరము. మనుట=వృద్ధి; బొందుటచేత. జగతి=లోకమందు; ఇది=ఈరథము. తార్క్ష్యము అనగా నశ్వములు గలది తార్క్ష్యశబ్దముపై నర్భాద్యచ్చ్రత్యయము. గరుత్మంతుఁ డని యర్థాంతరము. “తురజ్గరుడౌ తార్క్ష్యా” అని యమరుఁడు. అగుటకు నందియంటె. అనఁగఁ = ఇట్లని. పొగడొందు రత్నశతాంగము = పొగడ్తు గాంచురత్నఖచిత మగురథము; అప్పుడు = ఆజయభేరిని నాదావసరమున. అధిపుకనుసన్న=రాజు నేత్రసంజ్ఞ చేత. నియంత యొక్కఁడు=ఒకసూతుండు. తెచ్చె=తీసికొనివచ్చెను.

ఈ పద్యమునందు రథము విషయభేదముచే నానారూపముగ లోకముచేత నుల్లేఖింపఁబడుటంజేసి యుల్లేఖాలంకారభేదము. “శ్లో. ఏకేన బహుధోల్లేఖే పృసా విషయభేదతః” అని తల్లక్షణము. లోకులచేత ననియుల్లేఖకర్తృబహుత్వము వివక్షిత మగు నేని, “శ్లో. బహుభి ర్బహుధోల్లేఖాదేకస్యోల్లేఖ ఇష్యతే” అని యుల్లేఖాలంకారభేద మగును.

చ. తొడవులు మేటిమేనిజిగితో నిగుడం గుడివంకఁ గెంపు రా
పిడియము దోఁప బంధునృపబృందము లందఱు నివ్వటిల్ల వెం
బడి నెడ యీక రాఁ దళుకుబంగరుఁజేల యొకింత జీరఁగా
వెడలె హజార మాన్యపతి • విప్రయుగంబును దృష్టి నాఁగుచున్. 153

టీ. ఆన్యపతి=ఆసుచంద్రుఁడు. తొడవులు=భూవణములు. మేటిమేనిజిగితో=శ్రేష్ఠమగుదేహకాంతితోడ. నిగుడ=వ్యాపింపఁగా. గుడివంక=గుడిప్రక్కను. కెంపురాపిడియము=పద్మరాగమణిమయ మగుబాకు. తోఁప=అగపడుచుండఁగా. బంధునృపబృందములు=బంధునృపాలుర సముదాయములు. అందఱు=ఎల్లఁడును. నివ్వటిల్ల=అతిశయించునట్లుగా. వెంబడి=వెంట. ఎడ యీక=పిక్కటిల్లునట్లుగా. రా=రాఁగా. తళుకుబంగరుఁజేల=ప్రకాశించుకనకచేలము. ఒకింతజీరఁగా=ఇంచుక జీరాడఁగా. విప్రయుగంబును=బ్రాహ్మణయుగమును. దృష్టి=చూపుచే. ఆఁగుచు=అడ్డగించుచు. అనఁగా దృష్టిగోచరముగా బ్రాహ్మణ యుగమును జేయుచు నని భావము. “శ్లో. కన్యాగౌర్భేరిశబ్ధం దధిఫలకుసుమం పావకం దీప్యమానం యానం వా విప్రయుగ్మ హయగజవృషభం పూర్ణకుమ్భద్వయంచ” అని మొదలుగా జ్యోతిషశాస్త్రీయశకునాధ్యాయమందు బ్రాహ్మణయుగదర్శనము ప్రస్థితులకు మంగళకర మనిచెప్పఁబడినది. హజారము=కొలువుకూటము. వెడలె=బయలుదేఱెను.

చ. కొలు విపు డబ్బె నంచు బలుకోర్కు మహీశులు నిల్చి కొల్వుమొ
క్కులు ఘటియించి రప్పతికకుంతకలధ్వనివేత్తు లంగరా
ట్కులుఁడు పరా కితం డతఁడు • కోసలనేత పరా కితండు కే
రలుఁడు పరా కితండు కురురాజు పరా కని యుగ్గడింపఁగన్. 154

టీ. మహిశులు=రాజులు. కొలు విపు డబ్బె నంచున్=ఇపుడు సుచంద్రుని సేవ ఘటించె ననుచు. నిల్చి=నిలుచుకొని. అప్పతికిన్=ఆరాజునకు. వేత్రులు=వేత్రధారులు, అనఁగా బైత్తు వారు. వేత్రశబ్దముమీఁద మత్స్వర్థియే నిప్రత్యయము. అకుంతకలధ్వనిన్ = నిరర్గళ మధురశబ్ద ముతో. ఇతండు=మొక్కుచున్న యీ ప్రభువు. అంగ రాట్కులుఁడు= అంగ దేశాధీశ్వర వంశ్యుఁడు. పరాకు=తత్పరుఁడవు గత్తు. అతఁడు=ప్రణమిల్లుచున్న యాతండు. కోసల నేత=కోస లాధీశుఁడు. పరాకు. ఇతండు=నమస్కరించు చున్న యీ భూమిపతి. కేరలుఁడు= కేరలదేశాధీ శుఁడు. పరాకు. అతండు=నతి నొనర్చు నానరపతి. కురురాజు=కురుదేశాధీశుఁడు. పరాకు=హెచ్చ రికపడుము. అని యుగ్గడింపఁగన్=అని శబ్దించు చుండఁగా. బలుకోర్కు = కొల్వుమొక్కు లు, కొలువు ప్రణామములు. ఘటించిరి=చేసిరి.

మ. నృపరత్నంబు వినీతసూతతిలకానీతప్రియస్యందనం

బపుడిం పెచ్చఁగ నెక్కి యొప్పె మఘవాశాద్రిం గనం బొల్పుపూ

ర్ణపయోజారి యనన్ బుధావళి నవానందంబుచే జూడ న

భ్రపదం బొగుచు వాహినీశ్వరమహాభంగార్భటుల్ హెచ్చఁగన్. 155

టీ. నృపరత్నంబు=నృపశ్రేష్ఠుం డగు సుచంద్రుఁడు. వినీతసూతతిలకానీతప్రియస్యం దనంబు.— వినీత=వినయవంతుఁ డైన; సూతతిలక=ఉత్తమ సారథిచేత; ఆనీత=తీసికొనిరాఁబ డిన; ప్రియస్యందనంబు=ప్రియ మగురథము; ఇం పెచ్చఁగన్=ప్రీతి హెచ్చఁగా. ఎక్కి = అధిరోహించి. అపుడు=ఆసమయమున. కనన్=చూడఁగా. మఘవాశాద్రిన్=ఉదయగిరియం దు. పొల్పుపూర్ణపయోజారి=ఒప్పునట్టిపూర్ణ చంద్రుఁడు. అనన్ = అనునట్లుగా, దీని కొప్పె ననుక్రియతో నన్వయము. బుధావళి=పండితమండలి, దేవసంఘ మనియర్థాంతరము. నవానం దంబుచేన్=తత్కాలోల్లసితానందముచేత. చూడన్=అవలొకింపఁగా. అభ్రపదంబు = గగ నతలమును. ఆగుచున్=అడ్డగించుచు. వాహినీశ్వరమహాభంగార్భటుల్.—వాహినీశ్వర=సేనా ధిపతులయొక్క; మహత్=అధికములైన; అభంగ=అవిచ్ఛిన్నములైన; ఆర్భటుల్=శబ్దములు; అని రాజపర మైనయర్థము. వాహినీశ్వర=సముద్రముయొక్క; మహాభంగ=పెద్దతరఁగలయొ క్క; ఆర్భటుల్ = శబ్దము లనిచంద్రపర మైనయర్థము. హెచ్చఁగన్ = అతిశయింపఁగా. ఒప్పెన్=ప్రకాశించెను.

అనఁగా సుచంద్రనృపతి రథారూఢుం డై బుధులు మోదముతోఁ దన్నవలొకించు చుండఁగా సేనానాయకార్భటులు హెచ్చు చుండఁగా నుదయగిరి నధిరోహించి దేవతలు ప్రీతితోఁ దన్నవలొకించు చుండఁగా సముద్రతరంగధ్వను లెచ్చుచుండఁగా మించుపూర్ణ చంద్రునివలెఁ బ్రకాశించె ననిభావము. రూపకాలంకారభేదము. “తద్రూపక మభేదోయ ఉపమానోపమేయయోః” అని కావ్యప్రకాశమందుఁ దల్లక్షణము.

వ. ఇట్లు లాలోకమిత్రుం డహీన భూరిప్రగహప్రకాండ పీరిన్యూతంబును నఖిలసన్నతి ప్రకరవర్ణనీయప్రభాభాసమానై కచక్రసముపేతంబును నాశు

గమార్గాతిక్రమణచణవేగవదనమావదాతతురంగసంయోజితంబును నమర
వినుతాభిరామధామారుణసారథివిభ్రాజితంబును నై రాజిల్లుశతాంగరాజం
బారోహించి యాత్మీయభక్తిభావ సంసక్తచిత్తంబున నేడరుచక్రకాంత
చక్రంబులంగటాక్షించుచుననివార్యరసవిశేషవిలసితపద్మినీసందోహంబుల
కామోదంబుఁ గూర్చుసొంపునం బెంపొందుచు నఖండరాజమండలతేజో
గౌరవంబు నిజతేజోమహిమంబున సంపాదించుచు నక్షీణదన్యువీక్షణసమ్మద
విక్షేపకాక్షుద్రకరకాండచండిమంబునఁ జూపట్టుచు నఖర్వశార్వరమాహా
త్మ్యనిర్వాపణోల్లాసంబున వెడలె నయ్యెడ.

156

టీ. ఇట్లులు=ఈప్రకారముగ. ఆలోకమిత్రుండు=ఆలోకహితుం డగుసుచంద్రుఁడు.
'ఖద్యోతోలోకబాంధవః' అనుటచేత సూర్యుఁ డనునర్థాంతరము స్ఫురించును. అహీనభూరి
ప్రగ్రహప్రకాండపరిసూయితంబును. - అహీన=అధికములైన; భూరి=సువర్ణ మయములైన; ప్రగ్ర
హ=పగములయొక్క; ప్రకాండ=సమాహము చేత ; పరిసూయితంబును=కట్టఁబడినదియు నని
సుచంద్రరథపరమైనయర్థము. సర్వశ్రేష్ఠము లనెడునధికము లైనపగములసమాహము చేఁ
గట్టఁబడినదని సూర్యరథపర మైనయర్థము. అఖిలసన్ననిప్రకరవర్ణనీయప్రభాభాసమానైక
చక్రసముపేతంబును. - అఖిల=సమస్తములగు; సన్నని=శ్రేష్ఠమణులయొక్క, సత్పురుషశ్రేష్ఠులయొ
క్కయనియర్థాంతరము. ప్రకర=గుంపుచేత; వర్ణనీయ=కొనియాడఁదగిన; ప్రభా=కాంతుల చేత;
భాసమాన=ప్రకాశమానములగు; ఏక=ముఖ్యములగు ; చక్ర=కండ్లతోడను ; సముపేతంబును=
యుక్తంబును. భాసమాన మైనయొకకంటితోడ సముపేతంబు ననియర్థాంతరము. ఆశుగమా
ర్గాతిక్రమణచణవేగవదనమావదాత తురంగసంయోజితంబును. - ఆశుగ = బాణముయొక్క,
వాయువుయొక్క; మార్గ=సరణియొక్క; అతిక్రమణ=అతిక్రమించుటచేత; చణ = ప్రసిద్ధము
లైన; వేగవత్=వేగవంతము లగు; అవదాతతురంగ=తెల్ల గుఱ్ఱాలతోడను; సూర్యరథపరమై
నపుడు (పచ్చ) గుఱ్ఱాలతోడ ననియర్థము. "అవదాతస్సితేపీతేశుద్ధే", అని విశ్వము.
సంయోజితంబును=కూడినదిగాఁ జేయఁబడినదియు. అమరవినుతాభిరామధామారుణసారథివి
భ్రాజితంబును. - అమరవినుత=దేవతల చేఁ గొనియాడఁబడిన ; అభిరామ = మనోహరమగు;
ధామ=ప్రతాపముచేత; అరుణ=సూర్యతుల్యుఁ డగు; సారథి=సూతునిచేత ; విభ్రాజితం బని
సుచంద్రరథపరమైనయర్థము. అమరవినుతమై యభిరామమైన తేజము గల్గయనూరుఁ డనుసా
రథిచేత విభ్రాజితం బనిసూర్యరథపర మైనయర్థము. ఐ. విరాజిల్లుశతాంగరాజంబు=పూర్వో
క్తగుణవిశిష్టమై భాసిల్లును త్తమరథంబు. ఆరోహించి = ఎక్కి. ఆత్మీయభక్తి భావసంసక్త
చిత్తంబున. - ఆత్మీయ=తనసంబంధియైన; భక్తిభావ=భక్తి యనెడుభావముచేత, స్వవిషయ
కమైనభక్తిభావముచేత ననుట. రసగంగాధరాద్యలంకార గ్రంథములయందు భక్తికి రస
త్వముఁ జెప్పినవారిమతఖండనావసరంబున, "శ్లో. రతిర్దే వాదివిషయావ్యభిచారీతథాజ్ఞా
తః । భావఃప్రాక్తః" అనుటచేత, భక్తిని, దేవాదివిషయకరతిభావములోఁ జేర్చినందున,
నిట భక్తిభావ యని వచింపఁబడియె. మరియు ఆత్మీయభక్తిభావ యనుచోట "శ్లో. జ్ఞా

కాష్ఠోరు నాలోనఖిరణల సత్కే సరాలీక రాలఃప్రత్యగ్రాల క్త కాభాప్రసరకి సలయో మజ్జుమజ్జీ
 రభృజ్జః! భర్తర్నృత్తానుకారే జయతి నిజతను స్వచ్ఛలావణ్య వాపీ సనిభూతా మోభజశోభాం
 విదధ దభినవోదణ్డః పాదోభవాన్యాః'' అను దానియందు భవానీగత నిజత్వప్రతీతి కావలసి
 యుండఁగా దండ పాదగత నిజత్వప్రతీతి యగుటను బట్టి విరుద్ధమతి కారిత్యరూప కావ్యదోషము
 ప్రసరించునని కావ్యప్రకాశమందుఁ జెప్పినరీతిగ సుచంద్రగతాత్మీయత్వప్రతీతి కావలసియుం
 డఁగాఁ జక్రకాంతగతాత్మీయత్వప్రతీతి యగుటవలనఁ బైఁ జెప్పినదోషము ప్రసరించు నని తో
 చుఁగాని “నత్వా సామ్బంధివం బ్రహ్మ నాగేశః కురుతే” అనుచోట జగన్నిరూపితాంబాత్వప్ర
 తీతివలెఁ బ్రధానభూతక్రియాకర్తృనిరూపితాత్మీయత్వప్రతీతి నవలంబించినందున నట్టిదోషంబు
 ప్రసరింప దని యెఱుంగునది. సంసక్త=సంబంధించిన; చిత్తంబునకొ=మానసము చేత; అడరు
 చక్రకాంతచక్రంబులకొ=ఒప్పునట్టి రాష్ట్రాధిపతులయొక్క సంఘములను; చక్ర=చక్రవాకప
 త్నలయొక్క; కాంత=మనోజ్ఞములగు; చక్రంబులకొ=సంఘముల నని యర్థాంతరము. కటా
 క్షీంచుచుకొ=అవణికించుచు. అనివార్యరసవిశేషవిలసితపద్మినీ సంవోహంబులకుకొ.-అని
 వార్య=అడ్డగింప రాని; రసవిశేష=ఆస్తకివిశేషము చేత; అధికమైన మకరందము చేత నని యర్థాం
 తరము. విలసిత=ప్రకాశించునట్టి; పద్మినీ=పద్మినీజాతి స్త్రీలయొక్క, తామరతీవెలయొక్క యని
 యర్థాంతరము. సంవోహంబులకుకొ=గుంపులకు. ఆమోదంబుకొ=సంతసమును; పరిమళమును
 అని యర్థాంతరము. కూర్చుసాంపునకొ=ఘటింపఁజేయు సౌందర్యమువలన. పెంపొందుచుకొ=
 అతిశయించుచు. అఖండరాజమండల తేజోగౌరవంబు.-అఖండ=అవిచ్ఛిన్న మగు; రాజమం
 డల=నృపసంఘముయొక్క, పూర్ణచంద్రమండలముయొక్క; తేజోగౌరవంబు=ప్రతాపాతిశ
 యము; కాంత్యతిశయము. నిజతేజోమహిమంబునకొ=తనప్రతాపమహిమము చేత, కాంత్యతిశ
 యముచేత. సంపాదించుచుకొ=కలుగఁజేయుచు. అక్షీణదన్యువీక్షణసమ్మద విక్షేపకాక్షుద్ర
 కరకాండచండిమంబునకొ.-అక్షీణ=తక్కువ గాని; దీనికి సమ్మదమందన్వయము. దన్యు=శత్రు
 వులయొక్క, దొంగలయొక్క; వీక్షణ=చూపులయొక్క; సమ్మద=సంతసమునకు; విక్షేపక=
 నాశకము లగు పగలు చోరులకు సందర్భము ఘటింపదు గాన దొంగలసంతసమునకు సూర్య
 తేజము నాశక మనుట. అక్షుద్ర=అధికము లైన; కర=హస్తమందలి; కాండ=బాణముల
 యొక్క; కరకాండ=కిరణసంఘములయొక్క యని సూర్యపరమైనయర్థము. చండిమంబు
 నకొ=ఉగ్రతవలన. చూపట్టుచుకొ=అగపడుచు. అఖర్వశార్వరమాహాత్మ్యనిర్వాపణోల్లాసం
 బునకొ.-అఖర్వ=అధికమగు; శార్వర=శత్రువు లగురక్కసులయొక్క, చీకటియొక్క యని
 సూర్యపరమైనయర్థము. మాహాత్మ్య=గొప్పదనముయొక్క; నిర్వాపణ=ప్రశమనమందు; ఉల్లా
 సంబునకొ=సంతోషముచేత; ప్రకాశముచేత. వెడలెకొ=బయలుదేరును. అయ్యెడకొ=ఆసమ
 యమున. ఇచట సూర్యునకు సుచంద్రునకు నౌపమ్యము గమ్యము గావున నుపమాలంకారధ్వని.

చ. హరిభయకృదయాస్వితము • లై యభిరూపకలాపజాతభా

స్వరత వహించి చూడఁ దగు • వాజివరంబుల నెక్కి రాజశే

ఖరతనయాశు మేఁగె మహిఁకాంతునివెంబడి దివ్యశక్తితో

నరు దగుతారకాత్మదర • దాత్తసమాఖ్య బుధుల్ నుతింపఁగన్. 157

టీ. ఈ పద్యమందు సుచంద్రపర మైనయర్థముఁ గుమారస్వామిపర మైనయర్థముఁ గలుగును. హరిభయకృద్రయాన్వితములు ఐ.- హరి = వాయువునకు ; సర్పముల కని యర్థాంతరము. భయకృత్ = వెఱపు పుట్టించెడు ; రయ = వేగముతోడ ; అన్వితములై = కూడుకొన్నవై. అభిరూపకలాపజాతభాస్వరతఁ.- అభిరూప = మనోజ్ఞములగు ; కలాప = భూషణములయొక్క, మనోజ్ఞ మగుపించముయొక్క యని యర్థాంతరము. “కలాపోభూషణేబద్ధే” అని యమరుఁడు. వహించి = ధరించి ; చూడఁ = కనుటకు. తగువాజివరంబులఁ = ఒప్పుచున్నయశ్వరత్నములను, కుమార స్వామిపర మైనపుడు పక్షిశ్రేష్ఠముల ననియర్థము నెమ్ముల ననిభావము. ఎక్కి = అధిరోహించి. రాజశేఖరతనయాశుము = రాజశ్రేష్ఠులకుమార సంఘము, చంద్రశేఖరునికుమారులైన షణ్ముఖులయొక్కగుంపు అని ధ్వన్యమాన మగునర్థము. దివ్యశక్తితోఁ = అమానుషసామర్థ్యముతో, దివ్య మగుశక్తి యను నాయుధముతో నని స్కందపర మైనయర్థము. అరు దగుతారకాత్మదరదాత్తసమాఖ్యఁ.- అరుదగు = ఆశ్చర్యకర మైన ; తారకాత్మ = నక్షత్రదేహములను ; దర = శంఖమును ; ద = ఖండించెడు ; ఆత్మసమాఖ్యఁ = తనకీర్తిని. తారక = తారకాసురునియొక్క ; ఆత్మ = చిత్తమునకు ; దరద = భయము నిచ్చెడు ; ఆత్మసమాఖ్యఁ = తనజేరిని. బుధుల్ = పెద్దలు ; దేవతలు అని స్కందపర మైనయర్థము. నుతింపఁగన్ = కొనియాడఁగా. మహిఁకాంతునివెంబడిఁ = సుచంద్రనరపతి వెంబడి. ఏఁగెన్ = చనుదెంచెను.

అనఁగా సర్పములకు భయంకర మగువేగమును వహించి మనోహరపించముఁ దాల్చిన మయూరము నెక్కి శక్తిక్తాయుధముతోఁ గూడి తారకాసురాత్మభయంకర మగుతనజేరిని దేవతలు నుతించు చుండఁగా స్కందుండు వెడలినట్లు రాజకుమారులు వాయుభయంకర మయినవేగము గలిగి మనోహరభూషణములు దాల్చి భాసిల్లునశ్వరత్నముల నెక్కి యమానుష మైనబలిమితోఁ గూడి నక్షత్రశంఖకాంతులను దిరస్కరించుతమకీర్తిని పెద్దలు కొనియాడుచుండఁగా సుచంద్రునివెంటఁ జనుదెంచి రని భావము. ప్రస్తుతప్రస్తుతోపమాధ్వని యని తెలియునది.

చ. తనుపులకాలిమేలు పయిఁ • దార్చినబంగరుజూలుచాలు చ

క్కనికటిసీమలం దనరుఁగై రిక రేఖలడాలు సాలఁ గ

న్దైన ముద మూన్ప భద్రకరిఁకొటులు వెల్వడె రాజువెంటఁ జ

య్యనఁ బదమేఘగాళితతు • లందుకజాలకయుక్తిఁ బూనఁగన్. 158

టీ. భద్రకరికొటులు = భద్రగజసమాహములు. తనుపులకాలిమేలు.- తను = శరీరమందలి ; పులకఁగోహ్లాంచములయొక్క ; ఆలి = పంక్తియొక్క ; మేలు = అతిశయము. పయిన్ = శరీరమందు. తార్చినబంగరు జూలుచాలు = ఉంచినట్టి బంగరు జూలుయొక్క చాలు. చక్కనికటిసీమలన్ = అంద మైనకటిప్రదేశములయందు. తనరు గై రిక రేఖలడాలు = ఒప్పు చున్నధాతు

రేఖల కాంతి. కన్యోనన్ = చూడఁగా. చాలన్ = మిక్కిలి. ముదము = సంతసమును. ఊన్పన్ = చేయఁగా. చయ్యనన్ = వేగముగా. పద మేఘగాళి = పద = పాదములయందున్న; మేఘ = మేఘ మనుపేరుగల మదోదకమును; గ = పొందినట్టి; ఆళి = తుమ్మెదలయొక్క. తతులు = గుంపులు. అందుకజాలకయుక్తిన్ = నిగళ సమాహముయొక్క కూడికను. పూనఁగన్ = వహింపఁగా. రాజువెంటన్ = సుచంద్రుని వెంటడి. వెల్వడెన్ = బయలుదేఱెను.

మ. అమరెం దత్సృతి నేఁగునీలమయచక్రకాంగంబు లింద్రదావరో
ధముఁ దప్పించుక ధాత్రిఁ జేరినసముద్యత్పుష్కలావర్తము
ఖ్యమహామేఘకులంబులో యనఁగఁ జక్కం గాండధారావిశే
షములుం భూరిమణీశరాసనవిభాజాతంబులుం జూడఁగన్. 159

టీ. తత్సృతిన్ = ఆసుచంద్రుఁడు పోవుదారిని. ఏఁగునీలమయచక్రకాంగంబులు. — ఏఁగు = పోవుచున్న; నీలమయ = ఇంద్రనీలమణిమయములగు; చక్రకాంగంబులు = రథములు. ఇంద్రదావరోధమున్ = ఇంద్రుని యడ్డగింతను. తప్పించుక = వదిలించుకొని. ధాత్రిన్ = భూమిని. చేరిన సముద్యత్పుష్కలావర్తముఖ్యమహామేఘకులంబులో యనఁగన్. — చేరిన = పొందిన; సముద్యత్ = ప్రకాశించు చున్న; పుష్కలావర్తముఖ్య = పుష్కలావర్తము మొదలగు; మహామేఘ = గొప్ప మేఘములయొక్క; కులంబులో యనఁగన్ = గుంపులో యనునట్టుగా, దీని కమరెన్ అనుక్రియతో నన్వయము. చక్కన్ = బాగుగా. కాండధారా విశేషములన్ = గుట్టలయొక్క గతి విశేషములను. “ఆస్కందితం ధారితకం రేచితం వర్ణితం ప్లుతం గతయోమూః పచ్చధారాః” అని యమరుఁడు, జలధారల విశేషములను. భూరిమణీశరాసనవిభాజాతంబులన్. — భూరిమణీ = అధిక మణులుగల; శరాసన = ధనువులయొక్క, ఇంద్రధనువులయొక్క యని యర్థాంతరము. విభా = విశేషకాంతులయొక్క; జాతంబులన్ = సంఘములను. చూడఁగాన్ = అవలొకింపఁగా. అమరెన్ = ఒప్పెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

చ. అనఘవిసారపాళియుతి ♦ నంచితశుభ్రశరాప్తిఁ బుండరీ
కనిచయలబ్ధి నాగవర♦కాండనిషక్తిఁ గనం బొసంగువా
హిని యలయంశుమత్కులమహిశ్వరువెంటడి నేఁగఁ జొచ్చె న
భ్రనది భగీరథానుసృతి ♦ భవ్యరయస్థితి నేఁగుచాడ్పునన్. 160

టీ. ఈపద్యమున సుచంద్రునివెంటఁ జనుసేన భగీరథునివెంటఁ జనుగంగవలె నున్న దని వర్ణించుటంజేసి సేనాభాగీరథులపరమైనయర్థద్వయము గలుగు చున్నది. అనఘవిసారపాళియుతిన్. — అనఘ = ఒచ్చెములేని; విసార = ప్రసరణముగల; పాళి = టెక్కుములయొక్క; యుతిన్ = సంబంధముచేత నని సేనాపరమైనయర్థము. అనఘములైనమత్స్యవిశేషములయొక్క గుంపుయొక్క యోగముచేత నని గంగాపరమైనయర్థము, “విసారశ్శకులార్భకః” అని యమరుఁడు. అంచితశుభ్రశరాప్తిన్. — అంచిత = ఒప్పుచున్న; శుభ్ర = నిర్మలములైనట్టి; శర = బాణములయొక్కయు జలములయొక్కయు; ఆప్తిన్ = ప్రాప్తి చేతను, పుండ

రీకనిచయలబ్ధిఁ = శ్వేతచ్ఛత్తములయొక్క గుంపులలాభము చేతను, తెల్లతామరల సంఘము
యొక్కలబ్ధిచేతను. నాగవరకాండనిషక్తిఁ. - నాగ = గజములయొక్కయు; వరకాండ = శ్రేష్ఠా
శ్వములయొక్కయు; నిషక్తిఁ = సంబంధము చేతను. “కాణ్డోస్త్రీ దణ్డబాణార్వవర్గావసరవారి
షు” అని యమరుఁడు. నాగవర = సర్పశ్రేష్ఠములయొక్క; కాండ = సమూహముయొక్క; నిష
క్తిఁ = సంబంధము చేతనని గంగాపరమైనయర్థము. కనఁ = చూచుటకు. పొసంగువాహిని = ఒ
ప్పచున్న సేన, నది యనియర్థాంతరముతోఁచు. అలయంశుమత్కులమహీశ్వరువెంబడిఁ = ఆ
సూర్యవంశీయుఁ డగుసుచంద్రునివెంబడి. అభ్రనది = ఆకాశగంగ. భగీరథానుసృతి = భగీరథుని
యనుసరించినదై. భవ్యరయస్థితిఁ = అధికవేగవృత్తిచేత. ఏగుచాడ్పునఁ = పోవురీతిగా. ఏ
గఁజొచ్చెఁ = పోవనారంభించెను. సురనదికి సేనకు నుపమానోపమేయభావమున నుపమాలం
కారము. సుచంద్రునకు భగీరథునకు బింబప్రతిబింబభావాదు లూహ్యంబులు. రాజు వెంబడి సేన
వెడలుచుండఁగా భగీరథచక్రవర్తివెంబడి స్వర్గంగ పోవుచున్నరీతిగా నున్న దనిభావము.

చ. కలితమృదంగతుంగరవగర్జనటత్త్రిదశీతనుప్రభో

జ్వలచపలాళియంబుధరవర్తమునం దగ నాధరేంద్రుపై

నలరెడుమానసంబున మహాశరజాతవినాశ ముర్వరం

దెలుపు ప్రసూనవృష్టి జగతీధరశత్రువు నించె నయ్యెడన్.

161

టీ. కలితమృదంగతుంగరవగర్జన. - కలిత = ఒప్పచున్న; మృదంగ = మృదంగముయొ
క్క; తుంగరవ = అధిక మగుధ్వని యనెడు; గర్జన = మేఘధ్వనియు. నటత్త్రిదశీతను ప్రభో
జ్వలచపలాళి. - నటత్ = నర్తనముఁ జేయు చున్న; త్రిదశీ = దేవాంగనలయొక్క; తనుప్ర
భా = దేహకాంతి యనెడు; ఉజ్వల = ప్రకాశించు చున్న; చపలా = మెఱుపులయొక్క; ఆళి =
పంక్తి. అంబుధరవర్తమునఁ = ఆకాశమందు. తగఁ = ఒప్పఁగా. ఆధరేంద్రుపైఁ = ఆ
సుచంద్రునిమీఁద. ఆపర్వతము పైననియర్థాంతరము ధ్వనించును. అలరెడు మానసంబునఁ =
ఒప్పచున్న మనస్సుచేత. అతనిపైఁ బ్రీతిచేత ననుట. మానస మనుసరోవరమునం దని
యర్థాంతరధ్వని. ఉర్వరఁ = భూమియందు. మహాశరజాతవినాశము. - మహత్ = ఉత్కృష్ట
లైన; ఆశర = రాక్షసులయొక్క; జాత = సంఘముయొక్క; వినాశము = త్రయమును. మహ
త్ = ఉత్కృష్టము లైన; శరజాత = కమలములయొక్క వినాశమని యర్థాంతరధ్వని. తెలుపు
ప్రసూనవృష్టి = తెలియఁజేయుపుష్పవృష్టి యనువర్ణము. అయ్యెడన్ = ఆసుచంద్రప్రస్థానస
మయమందు. జగతీధరశత్రువు. - జగతీధర = భూధరములకు; శత్రువు = రిపు వైనయింద్రుం
డు. నించెఁ = పూరించెను. పర్వతములయందు మేఘము జలము వర్షించురీతి నింద్రుండు
సుచంద్రుపై ప్రీతితోఁ బుష్పములను వర్షించె నని భావము.

చ. అలఘుజరాపగఁ రవికులాధిపుషార్వగవాహపాశ్వని

స్తులగతిజై లధూళివితతుల్ విరళోదయ గాఁగ ఘటింపఁ ద

ద్వలవిచరద్గజేశకరః పాళినిజామిత శీకరాంబుమం

డలిని రసోదయస్థితిః బేనంగఁగ నెంతయు దార్చె జిత్రతన్.

162

టీ. అలయజరాపగఁ = ఆవిశాలాపురి చెంత నున్న గంగను. రవికులాధిపుపార్శ్వగ
వాహపాశ్వనిస్తులగతి జైలధూళివితతుల్. — రవికులాధిపు = సుచంద్రునియొక్క; పార్శ్వ =
ప్రక్కలను; గ = పొందినట్టి; వాహప = రాతులయొక్కయు; అశ్వ = గుఱ్ఱములయొక్కయు;
నిస్తులగతి = అసమాన మైనగమనమువలన; జ = పుట్టినట్టి; విల = ఇలా సంబంధి యగు, ఇల యనఁగా
భూమి “గౌరిలా కుమ్మినీ తుమా” అని యమరుఁడు. ధూళి = పరాగములయొక్క; వితతుల్ =
గుంపులు. విరళోదయ గాఁగఁ = కొంచె మైనయావిర్భావము గలదానిఁగా, తక్కువగా ననుట.
ఘటింపఁ = చేయఁగా. తద్వలవిచరద్గజేశకర పాళి. — తత్ = ఆ సుచంద్రునియొక్క; బల =
సైన్యమందు; విచరత్ = సంచరించుచున్న; గజేశ = గజశ్రేష్ఠములయొక్క; కర = తుండముల
యొక్క; పాళి = పంక్తి. నిజామితశీకరాంబుమండలిఁ. — నిజ = స్వకీయము లగు; అమిత =
అధికము లగు; శీకర = అంబుకణములయొక్క; మండలిఁ = సమూహము చేత. రసోదయ
స్థితిఁ. — రస = ఉదకముయొక్క; ఉదయ = ఆవిర్భావముయొక్క; స్థితిఁ = స్థితిచేత. బేనం
గఁగఁ = కూడునట్లు. చిత్రతఁ = ఆశ్చర్యముచేత. తార్చె = చేసెను. ఆశ్చర్యకర మగురీతి
గాఁ జేసె ననుట. ఇచట విరళోదయ గాఁగ ఘటింప ననుచోట విగత మైనరేఫము గలల
కారముయొక్క యుదయము గలదానిఁగా నని యర్థమువలన అజరాపగ యనుచోట రేఫ
ము పోయి దానిస్థానమందు లకార ముదయించఁగా అజరాపగ అజలాపగ యగుననియు
అంబుమండలి నిరసోదయస్థితి అనుచోట అంబుమండలి నిరసోదయస్థితి అని పదవిభాగము
చేసి నిర్ = గతమైన; అ = ఆకారముగల; స = సకారముయొక్క; ఉదయస్థితి చేత నని యర్థము
చేయుటవలన అజరాపగశబ్దములో అకారము పోయి దానిస్థానమందు సకార ముదయిం
పఁగా అజరాపగ సజలాపగ అగుననియు చిత్రత నెఱుంగునది.

ఈపద్యమందు “శ్లో. రాజం తస్మాప్తాప్యకూపారాస్త్యత్ప్రతాపాగ్నిశోషితాః | పున
స్త్యదరినారీజాం బాష్పపూరేణ పూరితాః || అను శ్లోకమందుబలె నత్యుక్త్యలంకారము.

చ. అతులితవైజయంతయుతి • నంచితసాగరజాతదంతినం

గతి ఘనచక్రిసంభృతి నఖండితవైభవదేవనాయకా

యతిః దనర్థారునాన్యపబలాళి యెసంగె ధరిత్రి జంగమ

స్థితిః జరియించులేఖపురిః చెల్వునఁ జూపఱ కింపు నింపుచున్.

163

టీ. ఇందు సేనాపరమైనయర్థము అమరావతీ పరమైనయర్థము గలుగు చున్నవి.
అతులిత వైజయంతయుతిఁ. — అతులిత = సాటిలేనట్టి; వైజయంత = టెక్కెములయొక్క;
యుతిఁ = సంబంధముచేత, నని సేనాపరమైనయర్థము. అతులిత మైనయంద్రనగరుయొక్క
యుతిచేత నని యమరావతీ పరమయినయర్థము. “స్యాత్ప్రసాదోవైజయంతః” అని యమ
రుఁడు. అంచిత సాగరజాతదంతినంగతిఁ. — అంచిత = దిప్పచున్న; సాగరజాత = దీవులయం

దుఃఖుఁడైన; దంతిసంగతిఁ = గజసంబంధముచేత; అంచితమయిన సాగరజాతదంతి యనఁగా నైరావతము, దానిసంబంధముచేత నని యర్థాంతరము. ఘనచక్రిసంభృతిఁ = ఘనములైనరథములయొక్క భరణముచేత, ఘనఁడైనవిష్ణువుయొక్క భరణముచేత నని యర్థాంతరము. అఖండితవైభవదేవనాయకాయతిఁ. — అఖండితవైభవ = అవిచ్ఛిన్నవైభవములచేత; దేవ = ప్రకాశించు చున్న, 'దివుక్రీడావ్యవహార ద్యుతిస్తుతిమోద మదస్వప్నకాంతిగతిః' అని యనుశాసనము; నాయక = రాజులయొక్క; ఆయతిఁ = సమృద్ధిచేత, అఖండితవైభవము గల సురశ్రేష్ఠులయొక్క సమృద్ధిచేత నని యర్థాంతరము. తనరారునానృపబలాళి = ఒప్పుచున్న యాసుచంద్రుని సేనాకదంబము. ధరిత్రిఁ = భూమియందు. జంగమస్థితిఁ = జంగమవృత్తిచేత. చరియించులేఖపురిచెల్వునఁ = సంచరించు చున్నయమరనగరియందమున. చూపఁకుఁ = అవలొకించుజగమునకు. ఇంపు నింపుచుఁ = సుఖముఁజేయుచు. ఎసంగెఁ = అతిశయించెను. శ్లేషభిత్తికాభేదాధ్యవసాయముచేతవై జయంతికాదిరూపముగా నధ్యవసానముచేయఁబడిన వైజయంతప్రసాదము మొదలగువానిచే సేనాకదంబము సురనగరముగా నగపడుచున్నదని తాత్పర్యము. ఉపమాలంకారభేదము.

ఉ. ఆతటిఁ గాన రాజులె మహాప్రతికూలభిదానిదానవి
ద్యోతితకాండమండితచమూదధిశేఖరమధ్యవీధి ము
క్తాతివిభాసితం బగుశతాంగవరేణ్యముపైఁ దదుర్వరా
నేత సితాంతరీపమున నీటు వహించినవిష్ణుపోలికన్.

164

టీ. తదుర్వరానేత = ఆభూపతియైనసుచంద్రుఁడు. ఆతటిఁ = ఆసమయమందు. మహాప్రతికూలభిదానిదానవిద్యోతితకాండమండితచమూదధిశేఖరమధ్యవీధిఁ. — మహాప్రతికూల = మిగులవిరోధులయొక్క, గొప్పలైనయెదురుదరులయొక్క యని యర్థాంతరము; భిదా = భేదనమందు; నిదాన = ఆదికారణమైన; విద్యోతిత = ప్రకాశించునట్టి; కాండ = బాణములచేత, జలములచేత నని యర్థాంతరము; మండిత = రాజిల్లునట్టి; చమూ = సేన యనెడు; ఉదధి = సముద్రముయొక్క; శేఖర = శిరస్సుయొక్క; మధ్యవీధిఁ = మధ్యప్రదేశమునందు. ముక్తాతివిభాసితం బగుశతాంగవరేణ్యముపైఁ. — ముక్తా = ముత్యములచేత; ముక్త = ముక్తులగువారిచేతననియర్థాంతరము; అతివిభాసితంబు = మిగులప్రకాశమానము. అగుశతాంగవరేణ్యముపైఁ = అగునట్టియుత్తమరథముమీఁద. కానఁ = చూడఁగా. సితాంతరీపమునఁ = శ్వేతద్వీపమందు. నీటువహించినవిష్ణుపోలికఁ = అందము తల్చినట్టివిష్ణుమూర్తి సాదృశ్యమున. రాజులెఁ = ప్రకాశించెను. అనఁగా సుచంద్రనృపతి సేనామధ్యమున ముత్యపుసరులతో రాజిల్లురథము నధిష్ఠించి సముద్రమధ్యమున ముక్తులతో రాజిల్లుశ్వేతద్వీపములో నున్నవిష్ణుమూర్తివలె వెలసెనని భావము.

తే. అపుడు సదనీకమధ్యగుం డగుచు నలధ
రారమణమాళి నేత్రపర్యంబుఁ గూర్చె
విమలనక్షత్రభోకసంవృతిధరిత్రిఁ
జేరినట్టిసుధాసూతిఁ చెలువుఁ బూని.

156

టీ. అపుడు=ఆసమయమందు. ధరారమణమాళి=రాజశేఖరుండగుసుచంద్రుడు. దశీకమధ్యగుండగుచు=పండితమండలీమధ్యమున నున్నవాడగుచు. విమలనక్షత్రలోక సంవృతి=నిర్మలము లగునక్షత్రముల గుంపుయొక్క పరివేష్టనముచేత. ధరిత్రి=భూమి. చేరినట్టిసుధాసూతిచెలుపు=పొందినట్టి చంద్రునియందమును. పూని=వహించి. నేత్రః ర్వంబు=నేత్రోత్సవమును. కూర్చె=ఘటిల్లజేసెను. అనగా జయమునకువెడలునపుడ సుచంద్రుడు నీతి విద్యాస్త్రివిద్యావేత్తలతోఁ బరివేష్టితుడై నక్షత్రకదంబముతోఁబరివేష్టితుడైనచంద్రునివలెఁ బ్రకాశించెనని తాత్పర్యము.

క. జననాథుఁ డిట్లు సేనా, జనసంవృతుఁ డగుచు నరిగె • సమ్మిశదళినీ

నినదవనీసునదధునీ, కనదవనీధరవరాళికం గనుఁగొనుచున్.

16

టీ. ఇట్లు=ఈప్రకారముగా. జననాథుడు=సుచంద్రుడు. సేనాజనసంవృతుఁడు=సేనలగుంపులతోఁ గూడినవాడగుచు. సమ్మిశదళినీనినదవనీసునదధునీకనదవనీధరవరాళికం.-సమ్మిశత్=మిక్కిలి కూడుచున్న; అళినీనినద=ఆడుడు మైదలధ్వనిగల, పరివేష్టనయొక్క; సు=సమీచీనము లైన; నద=పురుషప్రవాహములయొక్క; ధునీ=స్త్రీప్రవాహములయొక్క; కనత్=ఒప్పుచున్న; అవనీధర=పర్వతములయొక్క; అరిగె=గుంపును. కనుగొనుచున్=అవలోకించుచు. అరిగె=పోయెను.

చ. అలపతి గాంచెఁ జెంత ఘనఁ హైమగుహాగృహవాసికిన్నరీ

కులమణివల్లకీసమను • కూలమనోహరగీత్యుపాంగదు

జ్వలసురసాలజాలసుమ • వల్లరికావిచరన్తిలిందని

ర్తలరవభగ్నపాంథజన • మానకవాటము హేమకూటమున్.

16

టీ. అలపతి=ఆసుచంద్రుడు. చెంత=సమీపమున. ఘనహైమ గుహాగృహవాసికిన్నరీకులమణివల్లకీ సమనుకూల మనోహరగీత్యుపాంగదుజ్వల సురసాలజాల సుమవల్లరికా విచరన్తిలింద నిర్తలరవ భగ్నపాంథజనమానకవాటము.-ఘన=గొప్పలగు; హైమ=సుర్ణమయము లగు; గుహా=గుహల నెడు; గృహ=గృహములయందు; వాసి=వసించియుండు; కిన్నరీకుల=కిన్నర స్త్రీలగుంపుయొక్క; మణివల్లకీ=మణులవీణలయొక్క; సమనుకూల=మిక్కిలి సుకూలమగు; మనోహర=మనోజ్ఞ మైన; గీతి=గానమునకు; ఉపాంగత్=సమీపముననున్న; ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, దీనికిమిలిందనిర్తలరవమందన్వయము; సురసాల=కల్పతరువులయొక్క జాల=గుంపుయొక్క; సుమ=పువ్వులయొక్క; వల్లరికా=తీగలయందు; విచరన్తి=సంచుచున్న; మిలింద=తుమ్మెదలయొక్క; నిర్తల=స్వచ్ఛమగు; రవ=ధ్వనిచేత; భగ్న=బద్ధ చేయఁబడిన; పాంథజన=పథికసంఘముయొక్క; మానకవాటము=మానమనెడుద్వార గలదానిని హేమకూటము=హేమకూట మనుపర్వతమును. కాంచె=చూచెను.

చ. కనుఁగొని తన్తహీభృదుప • కంఠమునన్ నిజరాజధానిపా

ల్పున సుమనోనికాయపరి • భూషిత యై కలకంఠికామణి

జనయుతయై కనత్కనకసాలసమన్వితయై పాసంగుచ

క్కనివని వేడ్క వేలము డిగ్గఁ ఘటియించె జనేంద్రుఁ డయ్యెడన్. 168

టీ. కనుఁగొని=హేమకూటమును జూచి. జనేంద్రుఁడు=సుచంద్రుఁడు. తన్మహీభృదు
పకంతమునక=ఆపర్వతసమీపమున. నిజరాజధానిపొల్పునక=తనవిశాలాపురీవిధమున. సుమ
నోవికాయపరిభూషిత వి.—సుమనోనికాయ=జాజిగుమురులచేత నని వనీపరమైన యర్థము,
పండితమండలిచేత నని రాజధానీ పరమైన యర్థము, పరిభూషితయై=అలంకృతయై; కలకంఠ
కామణీజనయుత వి.—కలకంఠికా=ఆఁడుఁగోయిలలయొక్కయని వనీపరమైనయర్థము, స్త్రీల
యొక్కయని యర్థాంతరము, జన=సంఘముతోడ, యుతయై=కూడుకున్నదై; కనత్కనక
సాలసమన్విత వి.—కనత్ ప్రకాశించుచున్న; కనకసాల=సంపెఁగచెట్లతోడ నని వనీపర
మైనయర్థము; బంగరుకోటలతోడ నని రాజధానీపరమైనయర్థము; సమన్వితయై = కూడుకొ
న్నదై. పాసంగుచక్కనివనిక=ఓప్పుచున్న మంచివనమందు. వేలము=సేనను. అయ్యెడన్.
డిగ్గఁ ఘటియించె=డిగునట్లు చేసెను.

మ. తనుభానిర్జితమార మారరిపుకాంతాచిత్తసంసార సా

రనిరస్తాఘకవార వారణభిదారాజద్భలోదారదా

రనివేశాయితసూర సూరసితభారమ్యాక్షివిస్తార తా

రనిభఖ్యాతివిసార సారసభవప్రస్తుత్యనిత్యోదయా.

టీ. తనుభానిర్జితమార=దేహకాంతిచేత గెలువఁబడిన మదనుఁడు గలవాఁడా! మార
రిపుకాంతాచిత్తసంసార.—మారరిపు=శివునకు, కాంతా = ప్రియ యగు పార్వతియొక్క,
చిత్త=హృదయమందు, సంసార=చరించు చున్నవాఁడా! విష్ణువు పార్వతికిఁ బుత్రుఁడు
గావున నతనియం దామెకు వాత్సల్యమున్నదనుట. బ్రహ్మవై వర్తగణేశఖండమందు విష్ణువు
గణేశరూపముగాఁ బార్వతికిఁ బుత్రుఁడైనట్లున్నది. సారనిరస్తాఘకవార=బలముచేత నిరసిం
పఁబడినపాపసంఘము గలవాఁడా, అఘ శబ్దముమీఁద కప్పిత్యయము. వారణభిదారాజద్భ
లోదార.—వారణ=కువలయాపీడముయొక్క; భిదా=భేదనమందు; రాజత్ = ప్రకాశించు
చున్న; బల=సామర్థ్యము చేత; ఉదార=ఉత్కృష్టుఁడైనవాఁడా! దారనివేశాయితసూర.—
దార=లక్ష్మీదేవికి; నివేశాయిత=గృహముగానాచరించుచున్న; సూర=మంచివక్షస్థలముగల
వాఁడా! సూరసితభారమ్యాక్షివిస్తార= సూర్యచంద్రులనెడూరమ్యములైన నేత్రముల విస్తార
ముగలవాఁడా! తారనిభఖ్యాతి విసార=నక్షత్రములతో సమానమైనఖ్యాతి ప్రసారము గల
వాఁడా! సారసభవప్రస్తుత్యనిత్యోదయా.—సారసభవ=బ్రహ్మచేత; ప్రస్తుత్య=కొనియాడఁదగి
న; నిత్యోదయా=నిరంతరాభ్యుదయము గలవాఁడా! ఈసంబోధనములకు ముందు రెండుపద్య
ములలోనిసంబోధనములకు నిది ప్రథమాశ్వాసము అను గద్యముతో నన్వయము. ఇందు ముక్త
పదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క. శరణాగతశుభకరణా, కరణాతీతాత్మ వివిధకార్యాచరణా
చరణానతాసుహరణా, హరణాయితసత్స్యమంతకాభాభరణా. 170

టీ. శరణాగతశుభకరణా = శరణమును బొందినవారికి శుభములఁ జేయునట్టివాఁడా!
కరణాతీతాత్మ వివిధకార్యాచరణా. - కరణాతీత = ఇంద్రియాతీతములైన; ఆత్మ = స్వీయము
లైన; వివిధకార్య = అనేకప్రకారములగుసృష్ట్యాదికార్యములను; ఆచరణా = ఆచరించునట్టి
వాఁడా! చరణానతాసుహరణా. - చరణానత = పాదములయందునములుగానివారియొక్క,
అనఁగా దుర్మార్గులయొక్కయనుట; అసు = ప్రాణములను; హరణా = హరించువాఁడా; హర
ణాయితసత్స్యమంతకాభాభరణా. - హరణాయిత = అరణముగాఁజేయఁబడిన; సత్స్యమంత
క = శ్రేష్ఠమైన స్యమంతకమణియొక్క; ఆభా = కాంతి; ఆభరణా = భూషణముగఁగలవాఁడా!
ఇందును బైయలంకార మేయగును. ముందుపద్యమందు నిదేయలంకారము.

పృథ్వి. ధరాధరమచర్చికాధర ధరారిముఖోదయ
ద్దరాపహమహత్తరాధర దరస్వనోత్సేకితా
శరప్రకరనిష్పతచ్ఛర శరప్రభూతాలయా
వరాంకకలనప్రభావర వరప్రదానుగ్రహ. 171

టీ. ధరాధరమచర్చికాధర = ప్రశస్తపర్వతమగుమందరమునుధరించినవాఁడా! ధరారి
ముఖోదయద్దరాపహమహత్తరాధర. - ధరారిముఖ్య = ఇంద్రుఁడుమొదలగువారికి; ఉదయత్ =
పుట్టుచున్న; దర = భయముయొక్క; అపహ = పోఁగొట్టుటయందు; మహత్తర = అధికమగు;
ఆదర = ప్రీతిగలవాఁడా! దరస్వనోత్సేకితాశరప్రకరనిష్పతచ్ఛర. - దరస్వన = సాంచజన్యధ్వ
నిచేత; ఉత్సేకిత = సంజాతోత్సేకముగలవియు; ఆశర = రాక్షసులయొక్క; ప్రకర = సమాహ
మందు; నిష్పతత్ = పడుచున్నవియునగు; శర = బాణములుగలవాఁడా! శరప్రభూతాలయా వ
రాంకకలనప్రభావర. - శర = ఉదకమందు; ప్రభూత = పుట్టినట్టిపద్మము; ఆలయా = గృహముగాఁ
గల లక్ష్మీయొక్క; వర = కుంకుమముయొక్క; అంక = చిహ్నములయొక్క; కలన = సంబంధము
చేతనైన; ప్రభా = కాంతిచేత; వర = శ్రేష్ఠుఁడగువాఁడా! వరప్రదానుగ్రహ = వరములనిచ్చెడు
ననుగ్రహముగలవాఁడా! ఈకృతిపతి సంబోధనములకు నిది ప్రథమాశ్వాసమునుదానితోనన్వ
యమని వ్రాయఁబడియె.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదసమాసాదితోభయభాషా కళాకళత్ర
రేచర్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలసత్పుత్ర కవిజనవిధేయ మాధవ
రాయప్రణీతంబైన చంద్రికాపరిణయం బను మహా ప్రబంధంబునందుఁ
బ్రథమాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీనరతీరమణకరుణాసమాసాదితనర్వసౌభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యసంకలిత
శ్రీజటప్రోలుసంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచర్లగోత్ర పవిత్ర కవిజనగేయ
శ్రీవేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్ర సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట
లక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరసవైదుష్య తదాస్థానతలమండిత శేష
సదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందుఁ

బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీయేనమః.

శ్రీ లక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

క. అహరీశసుతావీచీ, విహరణరణదంఘ్రికటక విశ్వాసిపత
ద్గ్రహయాళుపాణిపద్మ, స్పృహయాళుమదాళిజాల శ్రీగోపాలా. 1

టీ. అహరీశసుతావీచీ విహరణ రణదంఘ్రికటక విశ్వాసిపతద్గ్రహయాళుపాణిపద్మ
స్పృహయాళుమదాళిజాల. - అహరీశసుతా = యమునానదియొక్క; వీచీ = తరంగలయందు; విహ
రణ = క్రీడ చేత; రణత్ = మ్రోయుచున్న; అంఘ్రికటక = హంసకములయందు, “హంసకఃపా
దకటకః” అని యమరుడు. విశ్వాసి = విశ్వసించునట్టి; పతత్ = హంసపక్షిని “పతత్పత్ర
రథాణ్డజాః” అని యమరుడు. గ్రహయాళు = గ్రహింపనిచ్చుగల; పాణిపద్మ = కరకమల
మందు; స్పృహయాళు = వాంఛగల; మదాళిజాల = మదించిన తుమ్మెదలగుంపుగల వాఁడైన.
శ్రీగోపాలా = శ్రీమదనగోపాలస్వామీ! అని కృతిపతిసంబోధనము. దీనికిఁ జిత్తగింపు
మనును తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

యమునానదియందుఁ గ్రీడించు చున్నకృష్ణమూర్తియొక్క పాదకటకధ్వనియందు
హంసపలుకు లనుభ్రాంతిచేత హంసలు సమీపమునకుఁ బోఁగా శ్రీకృష్ణుండు వానిం బట్టు
తలంపుతో కరకమలంబు సాఁపఁగా నాకేలుఁదమియందు వాస్తవకమలభ్రాంతిచేఁ దుమ్మెద
లగుంపు చుట్టుకొన్న దనితాత్పర్యము. భ్రాంతిమదలంకారము. “శ్లో. భ్రాంతిమానన్యసం
విత్తిరన్యస్తిక్ సామ్యదర్శనాత్” అని కావ్యదర్పణమందుఁ దల్లక్షణము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి

సమితికిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ

డిట్లు వేలంబు డిగఁ దార్చి నృపతిహేమ

పటకుటివసించియుండె సంభ్రమ మెలర్ప. 2

టీ. చిత్తగింపుము = అవధరింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికి = శౌనకుఁడు మొదలు
గాఁ గలమహర్షిసంఘమునకు. ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారమున. రోమహర్షణ తనూజుఁడు =
నూతుఁడు. అనుక్ = వచించును. ఇట్లు = ఈప్రకారము. వేలంబు = ఉపవనమును. డిగ = ది
గుటకు. తార్చి = ధ్వనించి. నృపతి = సుచంద్రుఁడు. హేమపటకుటి = బంగారుగుఱారము
నందు. సంభ్రమము = సంతసము. ఎలర్ప = అతిశయింపఁగ. వసించియుండె = నివసించి
యుండెను.

చ. అలతటిఁ దద్గిరీంద్రతటిఁ కాంచన కాంచనమాలతీలతా

వలయలతాంతకాంతతరఁ వాసనవాసనవానిలాళికల్

మలయ విభుండు వేడ్కఁ దనఁ మానస మాన సముజ్జ్వలాత్తు నె

చ్చెలిఁ గని పల్కు స్వర్ద్రిసుమఁ జీవనజీవనభేదనోక్తికన్.

3

టీ. అలతటిఁ = ఆసమయమందు. తద్గిరీంద్రతటిఁ కాంచన కాంచన మాలతీలతావలయల తాంతకాంతతర వాసనవాసనవానిలాళికల్. - తద్గిరీంద్ర = ఆహేమకూటముయొక్క; తటికా = దరులకు; అంచన = అలంకార మగు; కాంచన = సంపెంగలయొక్క; మాలతీలతా = జాజితీవల యొక్క; వలయ = గుమరులయందలి; లతాంత = కుసుమములయొక్క; కాంతతర = మిక్కిలి మనోజ్ఞము లగు; వాసన = సుగంధములకు; వాస = నివాసము లగు; నవానిలాళికల్ = నూతన వాయు సమూహములు. తనమానసము = తనమనస్సును. ఆనన్ = స్పృశించునట్లు. మలయన్ = పీచు చుండఁగా. విభుండు = సుచంద్రుండు. వేడ్కన్ = సంతోషము చేత. సముజ్జ్వలాత్తున్ = మిక్కిలి ప్రకాశించుదేహముగల, కాదేని బుద్ధిగల. నెచ్చెలిన్ = ప్రియసఖుని. కని = చూచి. స్వర్ద్రిసు మజీవన జీవనభేదనోక్తికన్. - స్వర్ద్రిసుమ = కల్పతరు కుసుమములయొక్క; జీవన = మకరం దముయొక్క; జీవన = బ్రదుకునకు; భేదన = భేదక మగు; ఉక్తికన్ = వాక్యమును. పల్కున్ = వచించును. యమకాలంకారము.

ఉ. ఈయగరాజమాళి మనఁ మిచ్చట నుండుట తా నెఱింగి యా

త్తీయసమగ్రవైభవగతిం దిలకింపఁగ ర మ్మటంచు మో

దాయతిఁ బిల్వఁ బంచెఁ బవనాంకురపాళికఁ జూతమే వయ

స్యా యచలేంద్రదివ్యమహిమాతిశయంబు ప్రియంబు పొంగఁగన్.

4

టీ. ఈ యగరాజమాళి = పర్వతశ్రేష్ఠ మగునీహేమకూటము. మనము. ఇచ్చటన్ = ఈప్రదేశమందు. ఉండుట = ఉండుటను. తా నెఱింగి = తాఁదెలిసికొని. ఆత్తీయసమగ్రవైభ వగతిన్ = తనదుసమగ్రమైన వైభవరీతిని. దిలకింపఁగన్ = చూచుటకు. రమ్మటంచున్ = రావ లయు నంచు. పవనాంకురపాళికన్ = మందమారుతపరంపరను. మోదాయతిన్ = సంతోషా తిశయము చేత. పిలువన్ = పిలుచుటకు. పంచెన్ = పంపెను. వయస్యా = సఖుఁడా. ప్రియం బు = ప్రేమము. పొంగఁగన్ = మించఁగా. అచలేంద్రు దివ్యమహిమాతిశయంబు. - అచలేంద్రు = హేమకూటముయొక్క; దివ్య = లోకోత్తర మగు; మహిమాతిశయంబు = మహిమోన్నతిని. చూతమే = చూతమా.

హేమకూటవనమందున్న సుచంద్రునిపై హేమకూటమున నుండి మందమారుతపరంపర ప్రసరింపఁగాఁ దనవిభవాతిశయము గాంచుటకు హేమకూటము సుచంద్రునిఁ బిల్వ మందమారుతము నంపినదా యన్న ట్లుండె నని భావము. ఇందు గమ్యాత్ప్రేక్ష.

చ. అని జననేత తత్ప్రియసఖాగ్రణికేల్ కయిదండఁ బూనిచ

క్కనితెలిమిన్న మెట్టికలుఁ గట్టినత్రోవ నగేంద్ర మెక్కె బా

వనమరుదుచ్చలత్కిసలఁవారమృషావ్యజనాళిఁ బార్శ్వసీ
మనలరుమల్లికాయువతిఁమండలి యింపుగవీవ నత్తటిన్.

5

టీ. అని=ఇట్లని. జననేత=సుచంద్రుఁడు. పార్శ్వసీమన్= ఇరుప్రక్కలను. అలరు
మల్లికాయువతిమండలి=ఒప్పు చున్నమల్లికాలత లనెడు స్త్రీలగుంపు. పావనమరు దుచ్చలత్కి
సలవారమృషావ్యజనాళిన్.- పావన=పవిత్రమగు; మరుత్=వాయువుచేత; ఉచ్చలత్=మి
క్కిలి కదలు చున్న; కిసల=పల్లవములయొక్క, “కిసలయం కిసలయం కిసాలం కిసలం
కిసమ్” అని ద్విరూపకోశము. వార=సమూహ మనెడు; మృషావ్యజన=కృత్రిమతాళవృంత
ములయొక్క; “కిసలవారమిషవ్యజనాళిన్” అను పాఠమందు, కిసలవార మనెడు నెపముగ
ల సురటీలగుంపుచేత ననియర్థము. ఇంపుగన్ = సొంపుగ. వీవన్ = వీచు చుండఁగా. అత్త
టిన్=ఆసమయమందు. ప్రియసఖాగ్రణికేల్=ప్రియవయస్యుని హస్తమును. కయిదండన్=హ
స్తాలంబముగ. పూని=గ్రహించి. చక్కని తెలిమిన్న మెట్టికలుగట్టినతోవన్=సుందర మగు
వజ్రమణులసోపానములుగట్టిన దారిచే. నగేంద్రము=హేమకూటమును. ఎక్కెన్=అధిష్ఠించెను.

సుచంద్రుఁడు హేమకూటము నధిష్ఠించుతటి నుభయపార్శ్వములయందు మందమా
రుతముచేఁ బల్లవములు చలించు చుండఁగా మల్లికాలత లనెడుకాంతలు సురటీలచే వీచు
చున్నయట్లుండె నని భావము. గమ్యాత్ప్రేక్ష.

క. అలరారువేడ్కఁ దద్దిరి, కులరాద్వైభవముఁ గాంచుఁకుతలేశ్వరుతో
నలరాచెలి యిట్లను మధు, జలరాశితరంగనినదఁజయయుతఫణితిన్. 6

టీ. అలరారువేడ్కన్ = ఒప్పు చున్నసంతోషముతోడ. తద్దిరికులరాద్వైభవ
మున్=ఆపర్వతరాజైన హేమకూటముయొక్కవైభవమును. కాంచుకుతలేశ్వరుతోన్ =
అవలోకించురాజుతోడ. అలరాచెలి = ఆరాజసఖుండు. మధుజలరాశితరంగనినదజయ
యుతఫణితిన్.- మధుజలరాశి = పూఁదేనియ సముద్రముయొక్క; తరంగ = అలల
యొక్క; నినద=ధ్వనియొక్క; జయ=గెలుపుతోడ; యుత=కూడుకొన్న; ఫణితిన్ = వాక్కు
చేత. ఇట్లనున్=వక్ష్యమాణరీతిగాఁ బలికెను. ద్వ్యక్షరీప్రాసకందము.

సీ. కరిరాజధీపూరఁపరిరాజితోదార, హరిరాజహృతసారఁశరదపాళి
నగచారివరజాతఁమృగచాతురీభీత, మృగచాలనోద్భూతఁపుడులధూళి
సకలాజరీగూహఁనకలావిలీనాహ, పికలాపినీవ్యూహఁబిలగృహాళి
లలితాపగోర్తితఁరలితాసితాబ్జాత, గలితాసవజసాతిఁవిలసనాళి

తే. మహిప కనుఁగొను తనుజనుఁర్కహిమజనన
జనకకలరవకులరవఁధ్వనితసురభి
భరితఘనర్షవవనచరఁతురగవదన
కులజలదచూళి యిమ్మహాఁకుధరమాళి.

7

టీ. కరిరాజధీపూర పరిరాజితోదార హరిరాజిహృతసార శరదపాళిక్. - కరిరాజ = గజశ్రేష్ఠము లనెడు; ధీపూర = బుద్ధి రాశిచేత; పరిరాజిత = మిగుల ప్రకాశించు చున్న; ఉదారహరిరాజి = ఉత్కృష్టమగుసింహపంక్తి చేత; హృత = హరింపఁబడిన; సార = శ్రేష్ఠమగు; కాదేని హృతసార = హరింపఁబడిన సారముగల; శరద = మేఘములయొక్క; పాళిక్ = గుంపు గలదియు. నగచారివరజాత మృగచాతురీభీత మృగచాలనోద్భూత పృథులఘాళిక్. - నగచారివర = వనచరశ్రేష్ఠులయొక్క; జాత = గుంపుయొక్క; మృగ = వేటయొక్క; “మృగావళౌకురజ్జేచ కరినత్తత్రభేదయోః | యాచ్ఛాయాంమృగయాయాంచమృగః” అని విశ్వము. చాతురీ = చాతుర్యమువలన; భీత = భయపడినట్టి; మృగ = లేడులయొక్క; చాలన = సంచరణముచేత; ఉద్భూత = యుదయించిన; పృథుల = అధికమగు; ఘాళిక్ = పరాగముగలదియు; సకలాజరీగూహనకలావిలీనాహపికలాపినీవ్యాహబిలగృహాళిక్. - సకల = సమస్తమగు; అజరీ = దివ్యస్త్రీలయొక్క; గూహనకలా = దాఁగిలిమూతలనెడునాటలయందు; విలీన = దాఁగినట్టి; ఆహపికలాపినీ = సర్పస్త్రీలయొక్క; అహిశబ్దముపై “తస్యేదమ్” అని అణప్రత్యయము వచ్చి ఆహ యని యైనది. వ్యాహ = సంఘముగల; బిలగృహ = గుహలయొక్క; ఆళిక్ = పంక్తిగలిగినట్టిదియు. లలితాపగోర్మితరలితాసితాబ్జాతగలితాస వజసాతివిలసనాళిక్. - లలిత = మనోజ్ఞములగు; ఆపగ = నదులయొక్క; ఊర్మి = తరంగలవలన; తరలిత = చలింపఁజేయఁబడిన; అసిత = నల్లనైన; అబ్జాత = కమలములవలన; గలిత = జాతినట్టి; ఆసవ = మకరందమునలన, జ = పుట్టినట్టి; సాతివిలసన = అత్యంత ప్రకాశముగల; అళిక్ = తున్నెదలు గలిగినదియు. తనుజనుర్తహిమజనన జనకకలరవకులరవధ్వనితసురభిభరిత ఘనరవవనచర తురగవదనకులజలదచాళిక్. - తనుజనుః = దేహ మెత్తుటయొక్క. కాదేనిమనసిజునియొక్క. “జనుర్జననజన్తాని” అని యమరుఁడు. మహిమజనన = ఉత్కృష్టోత్పత్తికి; జనక = సంపాదకములైన; కలరవ = కోకిలలయొక్క; కుల = గుంపుయొక్క; రవ = ధ్వనులచేత; ధ్వనిత = సంజాతధ్వనియగు; సురభి = వసంతముచేత; భరిత = నిండినట్టి, దీనికి చాళియం దన్వయము. ఘనరవ = గొప్పధ్వనులుగల; వనచర = కిరాతకులు; తురగవదన = కిన్నరులు; జలదకుల = మేఘసంఘములునుగల; చాళిక్ = అగ్రభాగముగలదియునైన; ఘనతరయనుపాతమున భరితమై ఘనతరమైనవనమందుఁ జరించుచున్నకిన్నరస్త్రీలుగలదనియర్థము. జలదచాళిలనఁగా ఘనకచలు. ఇమ్మహాకుధరమాళిక్ = ఈగొప్పపర్వతరాజును. మహిప = సుచంద్రుఁడా! కనుఁగొను = అవలొకింపుము.

మ. జననాథేశ్వర కంటె రత్నకటకాం చ ♦ తస్యర్ణమాశ్యాప్తమై

యని శాత్యాశ్రితరాజసింహనిచయం ♦ బై సంవృతానేకవా

హిని యై చందనగంధవాసితము నై ♦ యీశైలవర్యంబు దాఁ

దనరెన్ నీ విట నెందుమాత్రనె భవత్సారూప్యముం గాంచె నాన్. 8

టీ. జననాథేశ్వర = సుచంద్రుఁడా! ఈశైలవర్యంబు = ఈపర్వతశ్రేష్ఠము. తాన్. నీ విటనొందుమాత్రనె = నీ విచటఁ జేరినంతమాత్రముననె. భవత్సారూప్యమున్ = నీసాటిని. కాంచె నాన్ = పొందెనా యనునట్లు. రత్నకటకాం చ తస్యర్ణమాశ్యాప్తమై. - రత్న = రత్నము యము లగు; కటక = చరులను; అంచత్ = ఒప్పుచున్న; స్వర్ణ = సంపదగ లనెడు; మాళి =

అశోకము లనెడు “మాళిః కజ్జేళిచాతయోః” అని విశ్వము. రత్నకటక=రత్నపుగడి
యములను; అంచత్స్వర్ణమాళి=ఓప్పుచున్న బంగారుకిరీటమును; ఆప్తమై=పొందినదియై. అని
శాత్యాశ్రిత రాజసింహానిచయంబై. - అనిశ = ఎల్లపుడును; ఆత్యాశ్రిత = మిక్కిలియాశ్ర
యించినట్టి; రాజసింహ=పెద్దసింగము లనెడు నృపశ్రేష్ఠులయొక్క; “స్వరుత్తరపదేవ్యాశ్రు
పుజ్యవర్షభకుష్టరాః సింహశార్దులనాగాద్యాఃపుంసి శ్రేష్ఠార్థగోచరాః” అని యమరుడు.
నిచయంబై=సమూహము గలదై. సంవృతా నేకవాహినియై. - సంవృత=చుట్టుకొనబడిన; అనే
క=అనేకము లగు; వాహినియై=నదు లనెడు సేనలుగలదై. చందనగంధవాసితమునై =చందన
వృక్షముల నెడు శ్రీగంధముయొక్కపరిమళము చేత వాసితమైనదై. తనరే =ఓప్పెను. కంఠే =
చూచితివా?

చ. అనుపమధాతుధూళియుతి ♦ నంచితకుంజనిషక్తి నెప్పునీ
ఘనసితరత్నగండతటిః ♦ గ్రాలెడుపొన్న నృపాల కాన్పు తె
ల్లని తొలుగౌరు నెక్కినయిలాధరవైరియె చుమ్ము కానిచో
నెనరునె దేవవల్లభతయున్ సుమనోభరణంబు దానికిన్.

9

టీ. నృపాల=సుచంద్రుఁడా; కాన్పు=చూడుము అనుపమధాతుధూళియుతిన్. - అను
పమ = సాటిలేని; ధాతు = జేగులుయొక్క; ధూళి=పరాగముయొక్క; యుతిన్ = సంబంధ
ముచేతను. అంచితకుంజనిషక్తిన్. - అంచిత=ఓప్పుచున్న; కుంజ=పొదలయొక్క, దంత
ములయొక్క; నిషక్తిన్ = సంబంధముచేతను. ఓప్పు నీఘనసిత రత్నగండతటిన్ = ఓప్పు
చున్న యీఘన మగు వజ్రమణిమయమైన స్థూలలోపల ప్రదేశమందు. గ్రాలెడుపొన్న=ఓప్పు
నట్టిపొన్నవృక్షము. తెల్లనితొలుగౌరు నెక్కిన యిలాధరవైరియెచుమ్ము=తెల్ల గా నుండు
నైరావతము నెక్కిన పర్వతవైరి యగునింద్రుండెచుమీ. కానిచోన్=అటుగానియెడ.
దేవవల్లభతయున్=దేవవల్లభ మగుటయు, “కేశరో దేవవల్లభః” అని యమరుడు.
సుమనో భరణంబున్=పుష్పభరణమును, దేవతాపోషణమును. దానికిన్=ఆపున్నాగము
నకు. ఓనరునె = ఘటిల్లునా? అనఁగా సురరాజు గానిచో దేవవల్లభతయు సుమనోభరణం
బును ఘటిల్లువు గావున సురరాజే యనుట.

వజ్రమణిమయ మయి ధాతుధూళివిరాజితం బగుగండోపల మైరావతమును బోలియు
న్నదనియు, దాని పైనున్న పుష్పించిన పున్నాగము దేవేంద్రునిఁ బోలి యున్నదనియు
భావము. రూపకాలం కారభేదము.

నీ. బహునీలతటులఁ గన్పట్టుసూర్యాకృతుల్
పొందమ్ము లని త్రెంపఁ బూని పూని,
నవవజ్రకటకమండలిఁ దోచునై జమూ
ర్తుల్ బరేభమనీషఁ గ్రుమ్మి క్రుమ్మి,
కురువిందమయపాదసరణిఁ గ్రాలెడుఘన

మ్ముల వశామతిఁ గేల ♦ నలమి యలమి,
 గారుడగ్రావశృంగములఁ బొల్చుసురాధ్వ
 తటిసిఁ బెన్నది యంచుఁ ♦ దటిసి తటిసి,
 తే. యలఘువీధి భయోపబృంహకదురంత
 బృంహితార్భటి దిక్కోటి ♦ ప్రీలఁజేయు
 సమదవై ఖరి నీయద్రి ♦ సంచరించు
 వనగజశ్రేణి కనుఁగొంటె ♦ మనుజవర్య.

10

టీ. మనుజవర్య=సుచంద్రుఁడా! ఈయద్రి=ఈపర్వతమందు. సమదవై ఖరి=మదయు క్తమైనరీతితోడ. సంచరించువనగజశ్రేణి=తిరుగుచున్న యరణ్యగజసమూహము. బహునీల తటులఁ.-బహు=అధికములగు; నీల=నీలమణిమయములగు; తటులఁ=చటులయందు. కన్నట్టుసూర్యాకృతుల్=ప్రతిఫలించినట్టి సూర్యబింబములు. పొందమ్ములని=బంగరు పద్మము లనికొని. తెంపఁ=తెంచుటకు. పూని పూని=ప్రయత్నించి ప్రయత్నించి. నవవజ్రకటకమండలిఁ.-నవ=నూతనమగు; వజ్ర=వజ్రమణిమయ మగు; కటక=నితంబ ప్రదేశములయొక్క; మండలిఁ=సమూహమందు. తోఁచునైజమూర్తులఁ=ప్రతిఫలించుతమశరీరములను. పరేభమనీషఁ=ఇతరగజము లనెడుబుద్ధిచేత. క్రుమ్మి క్రుమ్మి=కొమ్ముల తోఁ బొడిచి పొడిచి. కురువిందమయపాదసరణిఁ=పద్మరాగమణిమయ మగు ప్రత్యంత పర్వతమార్గమందు. క్రాలెడు ఘనమ్ములఁ=ఓప్పారు చున్నమబ్బులను. వశామతిఁ=ఆఁడేనుఁ గులను బుద్ధిచేత. కేలఁ=తుండములచేత. అలమి యలమి=ఆక్రమించి యాక్రమించి. గారుడ గ్రావశృంగములఁ=గారుత్తతమణిమయ మగు శిఖరములయందు. పొల్చుసురాధ్వతటి నిఁ=ప్రతిబింబించినయా కాశగంగను; పెన్నది యంచుఁ=పెద్దనది యనుచు. తటిసి తటిసి=సమీపించి సమీపించి. అలఘువీధిఁ=అధిక మగువనవీధియందు. భయోపబృంహకదురంత బృంహితార్భటిఁ.-భయ=భీతికి; ఉపబృంహక=వర్ధక మగు; దురంత=పారములే ని; బృంహిత=స్వకీయధ్వసులయొక్క; ఆర్భటిఁ=అతిశయముచేత. దిక్కోటిఁ=దిక్సమూహమును. ప్రీలఁ=చీలునట్లుగా. చేయుఁ=చేయును. కనుఁగొంటె=చూచితివా.

ఈహేమకూటము నానావిధమణికూటముతో విరాజిల్లు చున్నదనియు నిందుఁ బెక్కుమదపుటేనుఁగులగుంపు లున్నవనియుభావము. భ్రాంతిమదలంకారము.

చ. కలితమణీశశరాసఘనకాండభృతి వరవాజినంగతిం
 బొలుచునువర్ణకూట మరిభూపవిదారణఁ జూడఁ గాంచనా
 చలవిజయప్రయాణపరిసన్నహనాత్మతఁ బూనుటల్ కడుం
 దెలిపె మరుద్గతిధ్వనదుదీర్ణగుహచయ భేరికాధ్వనుల్.

11

టీ. కలితమణీశశరాసఘనకాండభృతిఁ.-కలితమణి శశరాసఘనకాండ=ఒప్పుచున్న యింద్రధనువును, మేఘసమూహమనెడుకలితములైనరత్నఖచిత శరాసనములయొక్కయు

ఘనము లైనబాణములయొక్కయు; భృతిఁ = ధారణము చేత. వరవాజిసంగతిఁ = శ్రేష్ఠము లగు పక్షు లనెడు శ్రేష్ఠము లైనగుఱ్ఱములయొక్క సాంగత్యము చేత. పొల్చునువర్ణకూటము = ఒప్పు నట్టి హేమకూటము. అరిభూపవిదారణఁ = శత్రురాజభేదనమును. చూడఁ = కనుటకు. కాంచ నాచలవిజయప్రయాణపరిసన్నహనాత్మతఁ. - కాంచనాచల = మేరుపర్వతమునకు; విజయ = జయముకొఱకైన; ప్రయాణ = పయనముయొక్క; పరిసన్నహన = సన్నాహమందు; ఆత్మతఁ = చి త్తము గలుగుటను. పూనుటల్ = వహించుటలను. మరుద్గతిధ్వనదుదీర్ణగుహాచయభేరికాధ్వ నుల్. - మరుద్గతి = వాయువుయొక్క గమనము చేత; ధ్వనత్ = ధ్వని సేయు చున్న; ఉదీర్ణ = ఉత్కట మగు; గుహాచయ = గుహలగుంపు లనెడు; భేరికా = భేరులయొక్క; ధ్వనుల్ = శబ్దములు. కడుఁ = మిక్కిలి. తెలిపెఁ = ఎఱింగించెను.

వాతాభిఘాతమున గుహాచయము మ్రోగు చుండఁగా మణీశరాసఘనకాండభృతివ రవాజిసంగతులచే నొప్పుచున్న హేమకూటము శత్రుభేదనమునకై మేరుపర్వతమునకు బయనముఁ జేయుచుఁ బ్రయాణభేరినాదము సేయుచున్నట్లున్నదనిభావము. గమ్యాత్ప్రేక్ష.

చ. మనుకులరాజచంద్ర కనుమా ప్రతిబింబితపర్ణజాలన

మ్రునఖరయుక్తిఁ దోచునలమాక్తిక శృంగనృసింహమూర్తి పెం

పొనరె నధిత్యకాప్రభవితోన్నతవిద్రుమవల్లికల్ పలా

శనజరరంబు నీర్చి పెలుచం బయి నెత్తునవాంత్రపాళి గన్.

12

టీ. మనుకులరాజచంద్ర = సుచంద్రుఁడా! ప్రతిబింబితపర్ణజాలనమ్రునఖరయుక్తిఁ. - ప్రతిబింబిత = ప్రతిఫలించినట్టి; పర్ణజాల = ఆకులగుంప నెడు; నమ్ర = వంగినట్టి; నఖర = గోళ్ల యొక్క; యుక్తిఁ = సంబంధము చేత. తోచునలమాక్తికశృంగ నృసింహమూర్తి = తోచునట్టి యామాక్తికశృంగ మనెడునృసింహస్వామి. అధిత్యకాప్రభవితోన్నత విద్రుమవల్లికల్. - అధిత్యకా = పర్వతోర్ధ్వప్రదేశమందు “ఉపత్యకాద్రేరాసన్నా భూమిరూర్ధ్వమధిత్యకా” అని యమరుఁడు. ప్రభవిత = సంజాతప్రభవములయిన; ఉన్నత = విశాలము లయిన; విద్రుమ వల్లికల్ = పగడపుఁదీవలు. పలాశనజరరంబుఁ = రాక్షసునిహృదయమును. పెలుచుఁ = ఆగ్రహము చేత. నీర్చి = బ్రద్దలు చేసి. పయిఁ = మీఁదికి. ఎత్తునవాంత్రపాళిగఁ = ఎత్తునట్టి నూత నము లగుప్రేగులగుం పగుచుండఁగా. పెం పొనరెఁ = ఒప్పెను. కనుమా = చూడుమి.

ఈహేమకూటమందు ముక్తామయ మగునొకశృంగము నృసింహునిఁబోలి, దాని యందు ప్రతిఫలించిన పల్లవములు నఖములఁ బోలియుండఁగా నధిత్యకలయం దుదయించిన పగడపుఁదీవలు హిరణ్యకశిపుజరగము. నీర్చిపైకెత్తినప్రేగులూ యనునట్లు విలసిల్లె నవి భావము.

సీ. వదనాంబుజమరీచి • వారంబు తొలుదొల్త, నృక్షనాయకమానరీతి నెంపఁ గలితవీక్షాపాత • కలనంబు లంతంతఁ, బుండరీకమదైకభూతి మాన్ప

సరసోరుయుగవిభాసారంబుమునుమున్న, కదళికామహిమంబుఁగడకుఁ దేర్పఁ
గబరికాబంధవైఁఖరి మించి వేవేగఁ, బరమఘనాఘనఁస్ఫురణఁ దూల్ప
తే. నలరి కాంతారమృగనికాయముల నడఁప
నిరతమృగయానువర్తనాపరత నరతఁ
గాంచి యిచ్చటితటులఁ జరించుచెంచు
చంచరీకాలకలఁ జూడుఁ జనవ రేణ్య.

13

టీ. జనవ రేణ్య=సుచంద్రుఁడా! ఇచ్చటితటులఁ=ఈ హేమకూటపు సానువులయం
దు. వదనాంబుజమరీచివారంబు. -వదనాంబుజ= ముఖకమలముయొక్క; మరీచి = కాంతుల
యొక్క; వారంబు=సమాహము. తొలుదొల్తఁ=తొల్తనె. ఋక్ష నాయక మానరీతిఁ. -ఋ
క్ష నాయక=భల్లూక శ్రేష్ఠముయొక్క, చంద్రునియొక్క యని యర్థాంతరము. మానరీతిఁ=అ
హంకారభంగిని. నొంపఁ=అడంపఁగా. కలితపీక్షా పాతకలనంబులు=ఓప్పుచున్న దృక్పాత
ములవ్యాపులు. అంతంతఁ=ముందుగ నే. పుండరీకమదైకభూతిఁ. -పుండరీక = శార్దూలముల
యొక్క, తెల్ల దామరలయొక్క యని యర్థాంతరము. మద=గర్వముయొక్క; ఏక=ముఖ్యమగు;
భూతిఁ=సంపదను. మాన్వఁ=పోఁగొట్టఁగా. సరసోరుయుగవిభాసారంబు. -సరస = శ్రేష్ఠ
మగు; ఊరు=తొడలయొక్క; యుగ=కవయొక్క; విభాసారంబు = కాంతిసారము. మును
మున్న=ముందుముందుగ నే. కదళికామహిమంబుఁ. -కదళికా=లేళ్ళయొక్క; “కదళికంద
ళీచీనశ్చమూరు ప్రియకావపి” అని యమరుఁడు. మహిమంబుఁ=అతిశయమును, అనఁటులయొ
క్క మహిమ నని యర్థాంతరము. కడకుఁదేర్పఁ=దూరీకరింపఁగా. కబరికాబంధవైఖరి. -
కబరికాబంధ=కేశబంధములయొక్క; వైఖరి=రీతి. వేవేగఁ=అతివేగముగా. పరమఘనాఘన
స్ఫురణఁ. -పరమ=శ్రేష్ఠమగు; ఘనాఘన=మదపుటేనుఁగులయొక్క; వర్షకాబ్దములయొక్క
యని యర్థాంతరము. స్ఫురణఁ=ప్రకాశమును. తూల్పఁ=తొలఁగింపఁగా. అలరి=సంతసించి.
కాంతారమృగనికాయములఁ=అరణ్యమృగసంఘములను. అడఁపఁ=అడంచుటకు. నిరత
మృగయానువర్తనాపరతఁ. -నిరత=ఎల్లపుడు; మృగయానువర్తనా = వేట ననుసరించుట
యందు; పరతఁ=ఆసక్తిచేత. నరతఁ=నరత్వమును. కాంచి=పొంది. చరించుచెంచుచంచ
రీకాలకలఁ=సంచరించుచున్నచెంచు స్త్రీలను. చూడు=అవలొక్కింపుము. “శ్లో. భామానే
యం బలిజకులజా భావభూభాగధేయమ్” అనునట్లు చెంచుశబ్దప్రయోగము.

ఈ పర్వతమందుఁ జరించు చెంచువనితలు తమముఖకాంతి భల్లూకమానమును దృ
క్కాంతి శార్దూలగర్వమును తొడలు లేళ్ళమదమును కొప్పులు ఘదపుటేనుఁగులదర్పమును
తమసంకల్పమునకు మునుమున్నే తొలఁగఁజేయఁగా సంతసించి నిరతమృగయాపరత్వముచే
నరజన్త మెత్తినవారేకాని వాస్తవముగ మనుష్యస్త్రీలు కారనిభావము.

చ. నికటఘరీకృపీటసరఁణిం దనరూపము సూచి భవ్యమా

క్తికమయకూటసీమఁ దగుఁ కేసరి తాఁ బ్రితిసింహబుద్ధిఁ గో

పకలనమై వడిక దుమికి • పైకొని నీర్చి తదంతరస్థర

త్నకులము లంచు నాత్మఁ గొని • దారున వెల్వడెఁ గాన్పు మోన్పుపా. 14

టీ. ఓ నృపా=ఓ సుచంద్రుడా! భవ్యమాత్మికమయకూటసీమన్.—భవ్య=మనోజ్ఞమైన; మాత్మికమయ=ముక్తామయ మగు; కూటసీమన్=శిఖరప్రదేశమందు. తగుకేసరి = ఒప్పునట్టిసింహము. నికటఝరీకృపీటసరణిన్.—నికట=సమీపమందున్న; ఝరీ=సెలయేటియొక్క; కృపీటసరణిన్=జలప్రదేశమందు. తనరూపము=తనప్రతిబింబమును. చూచి=అవలోకించి. తాన్. ప్రతిసింహబుద్ధిన్=ప్రతిస్పర్ధి యగుమఱియొకసింహ మనుబుద్ధిచేత. కోపకలనమై=కోపావిష్టమై. వడిక=వేగముగా. దుమికి=ఆజలములో దుమికి. పైకొని=కవిసి. నీర్చి=బ్రద్దలు చేసి. తదంతరస్థరత్నకులములు=ఆజలమధ్యమున నుండురత్నజాలములు. అంచున్. ఆత్మన్=హృదయమందు. కొని=ఆనుకొని. దారునన్=వేగముగా. వెల్వడెన్=బయల్పడెను. కాన్పుము=అవలోకింపుము.

ఈ హేమకూటముయొక్క మాత్మికమయ మగునొకశృంగమందుఁ దగుసింహము చెంతనున్న సెలయేటిప్రవాహమునఁ బ్రతిఫలించినతనరూపమును జూచి ప్రతిసింహ మని కోపించి దుమికి నీర్చి యిది ప్రతిసింహము కాదు జలాంతరమున నున్నరత్నచయ మనుకొని వేగముగ వెల్వడె నని భావము.

చ. అలఘుపరాగ హేమవస • నాంచల మించుక జాఱఁ దేటిచూ

పుల మరు గెల్చునీసాబగు • పొంకముఁ గన్గెని మోహతాపనం

కలనత నోమహీరమణ • కంటివె యీవనలక్ష్మీ వేడియూ

ర్పులు వెడలించెఁ జంపకపుఁబువ్వుల మాఁగినగాడ్పుచాలునన్. 15

టీ. ఓ మహీరమణ=ఓ సుచంద్రుడా! ఈ వనలక్ష్మీ=ఈవనసంపద యనెడు నొకస్త్రీ. అలఘుపరాగహేమవసనాంచలము.—అలఘు=విశాలమగు; పరాగ=పుష్పాడి యనెడు; హేమవసన=స్వర్ణవస్త్రముయొక్క; అంచలము=అగ్రము. ఇంచుక=కొంచెము. జాఱన్=జీరాడఁగా. తేటిచూపులన్=తుమ్మెద లనెడుచూపులచేత. మరుగెల్చునీసాబగు పొంకమున్=కాముని నోడించునీసౌందర్యముయొక్క పొందికను. కన్గెని=అవలోకించి. మోహతాపనంకలనతన్.—మోహ=వలపువలననైన; తాప=సంతాపముయొక్క; సంకలనతన్=సంబంధముచేత. “సంకలయతీతిసంకలనః” కర్తృత్వమందునంద్యాదిబుద్ధిత్వయము. చంపకపుఁబువ్వులమాఁగినగాడ్పుచాలునన్=సంపెంగిపువ్వుల సంబంధి యైనమాఁగినగాడ్పులయొక్కగుంపుచేత. వేడియూర్పులువెడలించెన్=ఉష్ణ మగునిశ్వాసములను విడిచెను. కంటివె=చూచితివా?

ఇట సుచంద్రునందు వనలక్ష్మీకిఁ దదీయసౌందర్యవిశేషాద్యవలోకనమహిమచేఁ బ్రథమానురాగోద్ధయ మైనట్లు వ్యక్త మగుచున్నది గావున నభిలాష హేతుకవిప్రలంభశృంగారము వ్యజ్యమానమగును. విప్రలంభ మనఁగా వియోగ కాలావచ్ఛిన్నరతియే. నాయకానాయకులకు వైయధికరణ్యము వియోగ మని కొందఱభిప్రాయపడినాదుగాని యట్లైనచో “హ్లో. ఏకస్మిన్ శ

యనే పరాజ్ఞుభతయావీతోత్తరం తామ్యతోరన్యోన్యస్యహృదిస్థితేప్యనునయే సంరక్షతోక్తా
రవమ్" ఇత్యాదికావ్యములయం దేకశయ్యావిప్రలంభము చెప్పబడినది యనంగత మగును
గావున వియుక్తుండ నైనవాడ ననుబుద్ధియై వియోగ మ్మని సిద్ధాంతము. ఇట్టి విప్రలంభము
నకు సుచంద్రుఁ డాలంబనవిభావంబును, తదీయ సౌందర్యాదు లుద్దీపనవిభావంబులును, వేడి
యూర్పు లనుభావంబులును, ఆక్షిప్యమాణరోమాంచాశ్రుపాతాదులు సాత్త్వికములును తాదృ
శచింతాదైన్యాదులు వ్యభిచారులును పరిపూర్ణము లగుకారణకార్యసహకారు లుండుటంబట్టి
లోకోత్తరవిభవంబు ఘటించినయది. విభావానుభావాదిస్వరూపము ముందు వివరింపబడు.

చ. అతులఫణీశరమ్యకట • కాన్విత మై నిజమూర్ధభాగసం

భృతమలినాన్యపుష్కరఝరీతిలకం బయి కాలికానుషం

జిత మయి దేవసేవ్య మయి • చె న్నగునీకుధరాధిరాజ మో

క్షితివరచంద్ర కై కొనుట • చిత్రమే ధాత్రి గిరీశ నామమున్.

16

టీ. ఓ క్షితివరచంద్ర=రాజచంద్రుండ వగునోసుచంద్రుఁడా! అతులఫణీశరమ్యకట
కాన్వితమై.-అతుల=అసమానము లగు; ఫణీశ=సర్పశ్రేష్ఠములచే; రమ్య=మనోజ్ఞములగు;
కటక=చరులతోడ; అన్వితమై=కూడుకొన్నదై, సాటిలేనిఫణీశుఁ డ నెదురమ్య మయినకడి
యములచేఁ గూడినదై యనియర్థాంతరము. నిజమూర్ధభాగసంభృతమలినాన్య పుష్కరఝరీ
తిలకం బయి.—నిజ=తనదైన; మూర్ధభాగ = శిరోభాగమందు; సంభృత=భరింపబడిన;
మలినాన్య=నిర్మలమగు; పుష్కర=జలముగల; ఝరీతిలకంబయి=శ్రేష్ఠమగు నెలయేళ్లు గల
దయి. మలినాన్య యగుపుష్కరఝరీ అనఁగా వ్యోమగంగ గల దయి యనియర్థాంతరము.
కాలికానుషంజిత మయి.—కాలికా=మేఘమాలచేత, పార్వతీదేవిచేత నని యర్థాంతరము.
అనుషంజిత మయి=సంసక్త మయి. దేవసేవ్యమయి=దేవతలకు విహరించుస్థల మయి. ఇం
ద్రాదిభజనీయ మయి. చె న్నగునీకుధరాధిరాజము=ఓప్పుచున్నయాపర్వతశ్రేష్ఠము. ధా
త్రి=భూమియందు. గిరీశ నామమున్=గిరిశ్రేష్ఠ మనుషేరిని, శివనామము నని యర్థాంత
రము. కై కొనుట=స్వీకరించుట. చిత్రమే=ఆశ్చర్యకరమా? గిరీశునం దున్నగుణగణముతో
విరాజితం బగునీపర్వతమునకు గిరీశ మనునామ ముండుట యాశ్చర్యకరము గా దనుట.

సీ. అలరుఁదీవియలఁబా • యకమించుకొండేటి, జోటిప్రాతలొయారి • పాటగాఁగ
స్థలకంజినీకంజ • ములగాడ్పు దారిఁ బైఁ, బర్వుపుప్పొడిపచ్చ • పావడలుగఁ
గనకశృంగాగ్రసం • గతపాండుకాండదా, నీకముల్ నవపుండ • రీకములుగ
నతిచలచ్చదయుక్తి • నలరురంభాస్తంభ, జాలంబు జయపతా • కాలిగాఁగ

తే. భోగవతికావతంసముల్ • పుణ్యతరులు

రాజశార్దులసంఘముల్ • ప్రాంతవీధిఁ

గొలువఁ బేర్చొలగం బున్న • చెలువుఁ బూనె

నీధరాభృద్వరునిఁ గంట • భూధరేంద్ర.

17

టీ. భూధరేంద్ర=ఓరాజేంద్రుఁడా. అలరుదీవియలక్=పువ్వులతోఁ గూడినలతలను. పాయక = వదలక. మించుక్రొందేటిజోటి మ్రోతలు.— మించు= అతిశయించునట్టి; క్రొందేటిజోటి=కోడెతు మైదల జంటయొక్క; మ్రోతలు=ఝంకారములు. ఓయారిపాట గాఁ గన్ = నారీమణులయొక్కపాట యగు చుండఁగా. స్థలకంజినీ కంజములగాడ్పుదారిన్.— స్థలకంజినీ=మెట్టదామరతీవలయొక్క; కంజముల=కమలములయొక్క; గాడ్పుదారిన్ = వాయుప్రసరణమార్గముచేత. పైబర్వుపుప్పొడి=పైకెగయు పువ్వురేణువు. పచ్చపావడలుగన్ = పసపుపంచెలు కాఁగా. కనకశృంగగ్రసంగత పాండుకాండ దానీకముల్.— కనక=సువర్ణమయము లగు; శృంగ=శిఖరములయొక్క; అగ్ర=కొనలయందు; సంగత=కూడియున్న; పాండు=తెల్ల నగు; కాండద = మేఘములయొక్క; దానీకముల్=గుంపులు. పుండరీకములుగన్ = శ్వేతచ్ఛత్రములు కాఁగా. అతిచలచ్ఛదయుక్తిన్.— అతిచలత్=మిక్కిలికదులు చున్న; ఛద=వర్ణములయొక్క; యుక్తిన్=సంబంధముచేత. అలరురంభాస్తంభజాలంబులు=ఓప్పు చున్న యనంటి స్తంభములయొక్క గుంపులు. జయపతాకాళి కాఁగన్ = విజయధ్వజములగుంపులు కాఁగా. భోగవతికావతంసముల్=వేశ్యారత్నములు, నాగకన్యకాశ్రేష్ఠములు. పుణ్యతరులు=మిక్కిలి పుణ్యశీలు రైనవారు, మనోజ్ఞము లగువృక్షములు. “పుణ్యమృతోజ్ఞే ౭-భి హితం తథా సుకృతధర్మయోః” అని విశ్వము. రాజశార్దూలసంఘముల్=రాజశ్రేష్ఠుల గుంపులు, వ్యాఘ్ర శ్రేష్ఠముల గుంపులు. ప్రాంతవీధిన్=సమీప ప్రదేశమందు. కొలువన్=సేవించు చుండఁగా. పేరోలగం బున్న చెలువున్=కొలువుకూటమం దున్నయందమును. పూనెన్=వహించెను. ఈధ రాభృద్వరునిన్=ఈపర్వతశ్రేష్ఠమును. ఈరాజశ్రేష్ఠము నని ధ్వనితార్థము. కంటె=అవలొకించితివా?

క్రొందేటిజోటిమ్రోతలు నారీమణిగానంబులుగాను, మెట్టదామరల నుండివెడలుగాడ్పునఁ బైబర్వుపుప్పొడి పసపుపంచగాను, శిఖరాగ్రమందువెలయు తెల్లమబ్బు శ్వేతచ్ఛత్రముగాను కదులు చున్నయాకులు గలయనంటులు జయపతాకములుగాను శోభిల్లు చుండఁగా నాగకన్యకాశ్రేష్ఠము లనెడువేశ్యారత్నంబులు మనోజ్ఞము లగువృక్షము లనెడుపుణ్యవంతులు శ్రేష్ఠము లగుపులు లనెడురాజశ్రేష్ఠులు చెంతలం గొలుచుచుండఁగా పేరోలగం బున్న రాజరత్నమువలె నీధరాధరశ్రేష్ఠము తేజరిల్లు చున్నదని తాత్పర్యము.

వ. వెండియు నీహేమకూటంబు హేమకూటప్రభాకూట సంధ్యారాగోదయ వైఖరీపరిపుల్ల్యమానగిరి మల్లికావల్లికాప్రసూనాంబుజాత ప్రవాహసంవర్ధితం బగుట నాత్మనిదానాభిధానంబునం బ్రసిద్ధి బొందునతిమంజులహింజుల పుంజవలయంబునడుమం జెలు పూనుపారిజాతమహీజాతలతానికాయ కాయమానంబులక్రింద నందంబు లగుకురువిందవేదికా బృందంబులపై నిండువేడుక నెమ్మనంబుల మెండుకొన నెచ్చెలిపిండు పసిండిదండియలు పూని సుతిమీట నతికలితకలనాదకాకలీస్వరవిలసనంబున విషమాంబక బిరుదగీత వ్రాతంబులు పాడుతెఱగంటికలువకంటిదంటల నవీనతానసంతానమానం

బులం జొక్కి పంజాతపులకప్రరోహంబులం బొలుచుచెలువున నుదార
 కోరకవారంబులం జూపట్టునీరంధ్రప్రియాళుప్రతానంబులవలన నీరంధ్ర
 ప్రియాళుప్రతాననికుంజగేహంబుల నొక్కయెడనై ననినభయంబు గానక
 నుఖం బుండి యాఖండలశిలాగండోపలఫలకప్రతిఫలితాధిత్యకాస్థలరమ
 మాణగరుడమాణవకమూర్తులం గని వెఱ దొరయ నచ్చటం జొరఁబాటు
 చిలువదొరలఫణాతలమణికులభాస్వద్భృణిపూరంబులకు నిలువనోపక వెడలి
 పఱ తెంచుకటికిచీకటికిన్న రాంబుజముఖికదంబకవిరచితనూతనదోహదధూ
 మంబులయోజం దేజరిల్ల సద్యస్సముత్పద్యమానఫలమిళితశాఖాకలితంబు
 లగుదాడిమీకులంబులఁ దిలకించి యచ్చటి కాశ్రయింపం జనుద మని నిజ
 ప్రియజనంబులఁ బిలుచురాచిలుకచిలుకలకొలుకులకలికిపలుకులువినియలరు
 కర్ణి కారవారంబులవలనఁ గర్ణి కారవారప్రవాళశ్రేణులబ్జరాగతోరణమా
 లికలును నిస్తులగోస్తనీవిలంబమానపుల్లగుచ్చంబులచ్చమాక్తికవితానం
 బులును సమలకకుత్స్థల నానట్యమానమత్తాళిపాళికలభిరూపధూప ధూమ
 మాలికలునుంగాఁగ నమరుమందార వీరున్తందిరంబునసంపెఁగతీవజాలువా
 గొలుసులనుయ్యెలలూఁగుసాధ్యమిథ్యామధ్యాజనంబుల చరణపయోజనం
 యోజనంబులకు లక్ష్మ్యంబులై తదీయస్పర్శనవినిర్గతానురాగకందళంబుల
 యందంబునం జివురించునశోకానోకహంబులవలన నశోకానోకహకుసుమ
 వినరవర్షి తమరందధారాశధారాగౌరవంబునఁ బెనులోయఁ బడిన ధగధగ
 నిపగడంపుఁగోనల భుగభుగవలచుకపురంపుటనంటుల చప్పరంబులక్రిందం
 జెప్పరానివేడుక ముప్పురిగొనవిచ్చలవిడి డాఁగిలిమ్ముచ్చులాడునెడ నెడయని
 వడి యడర నుదంచితచంచరీకమాలికలనుల్లసితవల్లవంబులను త్తుంగనిస్తు
 లస్తబకంబుల నుజ్జ్వలత్కళికాకులంబుల నుల్లసిల్లుతరుణ వ్రతతికలం గల
 కుడుంగరంగంబులలోఁ దమ్ముఁ దెలియ కుండ డాఁగియున్న యన్నలమిన్న
 లవీక్షింపఁ జరించుసిద్ధరాజతనూజాసమాజంబుల నిశాతవిలోచనాపాతం
 బుల సప్సార్వవిలాసంబు గాంచుతిలకనగతిలకంబులవలనఁ దిలకనగతిలక
 కుసుమగళన్తకరందసంపర్కంబునం బద నై నము త్తియంపుదొనల నిండిన
 సంకుషాదపంకంబునం బొంకంబుగా మృదుమృదుత్వగభినవదళంబుల నలి
 నభవునిం గొలువఁ జనినతమాతమరమణునికై సందేశంబులులిఖించి చెలు
 ల నంది పంచశరపంచశరీప్రపంచితరమాణశిఖిశిఖాంచల చంచలితమా
 నసంబున నడలి బడలి చెలువ మెలపుకలువదొర రాయరంగులం బఱచినక
 లుపరేకుజముకాణంబులపయింబొరలుగంధర్వసాగంధికగంధిరత్నంబులసం

తాపంబు సన విరిసీరు నించియు కెంజివురులం గప్పియుఁ జల్లపుప్పొడులు
 సల్లియు నలరుజ్ఞాంపంబులం బొదివియు శీతలోపచారంబులు సేయుతత్త్వి
 యవయస్యాలలామంబులకుం దోడునీడ లై చూడం దగువాసంతికాజాతం
 బులలసవాతపోత ప్రచారంబులం గొంగిలింపనవారితసుమనోవికాసంబునం
 బొలుపుగాంచుకురువకలతావలయంబులవలనఁ గురువకలతావలయవల్లవప
 ల్లవాధరామండలమధ్యస్థల సందర్శనీయపురందర శిలాశిఖరనందనందనసం
 భృతరంజిత వేణుదండాయమానమానితకటక వాలవాయజ సూత్రానుబిం
 బంబు లహిరూపంబులు గా నెఱింగి యుప్పొంగి చెంగున నెగసి చరణం
 బులం ద్రొక్కి పట్టి చంచూపుటంబుల సింఛితెక్కల నడిచి యేమియుం
 దేర కున్న విస్తయంబు మనంబు బెరయ విఫలప్రయత్నంబు లై పుడమి
 వ్రాలుకాంతారమయూరదారకంబులం జొచ్చి కికాకిక కేళి సల్పుగరుడ
 సరోజముఖనికరంబుల దరస్త్రితవిలాసంబున సమధిక పధిక చేతస్తాపసంవర్ధక
 ప్రసవామోద పరంపరలఁ జెన్ను మీఱుపున్నాగ పూగంబులవలనఁ
 బున్నాగ పూగ మధుసాలరసాల ముఖ్య దివ్యతర్వంతరంబున మంజు
 లకంజరాగ భిత్తిభాగ మరీచిపుంజంబు భాస్వదాతప ప్రాబల్య
 ఖంజనంబును శాతకుంభకుంభవిభాడంబరంబు సంధ్యారాగారంభంబును
 వలభిన్తణివలభిరుచిరరుచిపూరంబు నిబిడతిమిరవివర్ధనంబును ముక్తోల్లోలవి
 భాసారంబు దారకానిసర్గంబును భూరి స్తంభసంగ్రథితహీరదర్పణద్యుతిజా
 తంబు నిస్తంద్రచంద్రికాకల్పనంబునుం గావింప నక్షీణక్షణదైకవిలసనం
 బునం బొలుచుకేళికాహర్త్యంబున మిక్కిలి పిక్కటిల్లుమక్కువఁ జక్కె
 రవిల్తుజగడంబుల మగలఁ జొక్కించి యాత్మీయపుంభావభావనాసంభూతశ్ర
 మంబుదూలఁ జెంగటివనుల సంచరించునాగకన్యావతంసంబుల యాగాఢని
 శ్వాససమీరంబుల తోరం బగుసిరి నెప్పారుసిందువారంబులవలన సిందు
 వారాదినగవారశిలాతలంబులనురులు దాల్చియు నెత్తమ్ము లిమ్ముగాఁ బ్రవ
 హించు సెలయేఱులపై వలలు సేర్చియు స్వజాతిద్విజాతుల రాఁబిలుచుపులుఁ
 గులదీములుగట్టియు జిగురుఁగండలమర్చియు విచిత్రతరవనపతత్త్రిగోత్రంబు
 లం బట్టుకొనుతలంపున మెండై నపొదల నుండి యప్పటప్పటికి వానిం గానఁ
 దమకించి చెంచెత లెత్తు నెమ్మొగంబుతమ్మిచాయలవసంతసమయసముదితసౌ
 భాగ్యమ్మునం బొదలుచాంపేయధాత్రీరుహంబులవలనఁ జాంపేయధరారుహ
 కుసుమగళిత పరాగరాశిమధురసనదీపులిన దేశంబునఁ గపురంపుటనంటులే
 యాకుఁ బఱచి మరకతమకర కేతనాహితమూర్తి నిలిపి తదేకపూజాతాత్ప

ర్యంబున నున్న సద్గుణోత్తములకు విరు లొసంగునంతరంగంబునఁ బ్రమ
దావనంబు సొచ్చి ప్రమథమధురోష్ఠీతల్లజంబులు గేల నూది నిక్కి విట
పాంతరాభిషేష్టితమల్లికాప్రసూనంబులఁ గోయునెడఁ దత్కరసంయోగంబు
వలన నిజేష్టఫలలాభంబు చేకూరెనోయన రమ్యఫలంబులం బెంపొందుమా
కందంబులవలన మాకందవాననాభివాసితపవమానప్లవమాననీలాశోకరజ
స్తోమంబు ప్రవర్గ్యోపక్రమనిర్గచ్ఛద్ధామవర్తనంబునం బర్వ నమందానంద
కందళితచిత్తారవిందంబులతో ముందుముందుగఁ బఱచెంచుపురందరాదిబృం
దారకవర్గంబుల తనూశ్రమంబు దెరలంజేయుశీతలతరతాపసాశ్రమనానా
విధ వసుధారుహనివహంబులచెంతలం దదీయశాఖాప్రసవముఖవినిష్క్యాత
మధుపాళికం బ్రసవితంబు లగువిశారద విటపిపటలంబులవలనను వలనుమిగి
లిమేరుకుధరంబునుంబోలె శక్రపురాతిభాసురంబును హిమవన్నగంబునుం
బోలె గోభృత్కార్తుకాన్విత కాళికాతిశోభితంబును మందరధరంబునుం
బోలె వ్యాశాధిరాజవరిషేష్టితంబును ఋశ్యమూకాద్రియుం బోలె హరిజాతి
కలితంబును మాల్యవద్గోత్రంబునుంబోలె రామసంచారసంగతంబునునీలా
చలంబునుంబోలెపురుషోత్తమభూషితంబునుగంధమాదనగ్రావంబునుంబో
లె మహావరాహపాళికాలింగితంబును సమామోదసంకలితశ్యామామహితం
బయ్యును ససమామోదసంకలితశ్యామామహితం బై వీనఘనార్భటివిఘ్నూ
ర్ణితమహాబిలం బయ్యును నవీనఘనార్భటివిఘ్నూర్ణితమహాబిలం బై మరాళి
కాశ్రితకటకస్థలవనజాతం బయ్యును నమరాళి కాశ్రితకటకస్థలవనజాతం
బై సదృక్షరాజసారంగసంతానసంకలితం బయ్యును ససదృక్షరాజసా
రంగసంతానసంకలితం బై కాలాహితసుమనోనగ భాసమానం బయ్యును
సకాలాహితసుమనోనగభాసమానంబై యొప్పు చున్నయది విలోకింపుము.

టీ. వెండియుక్ = మఱియును. ఈ హేమకూటంబు = ఈ హేమకూటపర్వతము. దీనికి
వచనాంతమం దున్న యొప్పుచున్నదను క్రియతో నన్వయము. హేమకూటప్రభాకూటసం
ధ్యారాగోదయవై ఖరీపరిపుల్ల్యమానగిరిమల్లికావల్లికాప్రసూనాంబుజాత ప్రవాహసంవర్ధితంబగు
టక్. — హేమకూట = కనక శిఖరములయొక్క; ప్రభాకూట = కాంతిపుంజమ నెడు; సంధ్య
రాగ = సాయంకాలసూచక మగు నారణ్యముయొక్క యనుట. వై ఖరీ = రీతిచేత; పరిపుల్ల్య
మాన = వికసించుచున్న; గిరిమల్లికా = కుటజవృక్షములయొక్క; వల్లికా = లతలయొక్క; ప్ర
సూన = పుష్పములయొక్క; అంబుజాత = మకరందసమాహుముయొక్క; ప్రవాహ = వఱద
చేత; సంవర్ధితం బగుటక్ = వృద్ధిఁ బొందింపఁబడినదైన హేతువుచేత. ఆత్తనిదానాభిధా
నంబునక్. — ఆత్త = తమకు; నిదాన = ఆదికారణముయొక్క; అభిధానంబునక్ = కేరిచేత. ప్ర

సిద్ధింబొందునతిమంజులహింజులపుంజవలయంబునడుమన్. — ప్రసిద్ధింబొందు=ఖ్యాతిఁగాంచునట్టి; అతిమంజుల=మిక్కిలిమనోహరములగు; హింజుల=నీరుగన్నెరులయొక్క; అంబుజాతమువలనవృద్ధిఁబొందినది గావున, నీరుగన్నెరులనిపేరు బొందినవనుట. “నిచుళోహింజుళోహింజుః” అని యమరుఁడు. పుంజవలయంబునడుమన్=వలయాకార మగుగుంపులనడుమను. చెలువూనుపారిజాతమహిజాతలతానికాయ కాయమానంబులక్రిందన్. — చెలువూను=సౌందర్యమొందు; పారిజాత=పారిజాత మనెడు; మహిజాత=వృక్షములయొక్క; లతానికాయ=తీవలగుంపుయొక్క; కాయమానంబులక్రిందన్=పందిళ్లక్రింద. అందంబు లగుకురువిందవేదికాబృందంబులపైన్. — అందంబులగు=సుందరములైన; కురువిందవేదికా=పద్మరాగమణులతోగట్టినతిన్నలయొక్క; బృందంబులపైన్=సమూహములమీఁద. నిండువేడుక=పరిపూర్ణకుతూహలము. నెమ్మనంబులన్=మంచిమనస్సులయందు. మెండుకొనన్=అతిశయింపఁగా. నెచ్చెలిపిండు=ప్రియసఖీసమూహము. పసిండిదండియలు=బంగరువీణలు. పూని=వహించి. సుతిమీటన్=శ్రుతినిఅతిశయింపఁజేయఁగా. శ్రుతి యనఁగా స్వరారంభ కావయవవిశేషము. “శ్లో. ప్రథమశ్రవణాచ్ఛబ్దశ్శ్రుతియతే ప్రాస్వమాత్రకః సాశ్రుతిస్సంపరిజ్ఞేయా స్వరావయవలక్షణా” అని శ్రుతిలక్షణము. అతికలితకలనాదకాకలీ స్వరవిలసనంబునన్. — అతికలిత=మిక్కిలి కలయుచున్న; కలనాద=అవ్యక్తమధురధ్వనిగల; కాకలీస్వర=మధురమై అస్ఫుటమైన స్వరముయొక్క; విలసనంబునన్=ఉన్నేషముచేత. విషమాంబకబిరుదగీతవ్రాతంబులు. — విషమాంబక=పంచబాణునియొక్క; బిరుద=సామర్థ్యచిహ్నములయొక్క; గీత=గానములయొక్క; వ్రాతంబులు=సమూహములు; పాడుతెఱగంటికలువకంటిదంటలనవీనతాన సంతానమానంబులన్. — పాడు=పాడెడు; తెఱగంటి=దేవతాసంబంధినులగు; కలువకంటిదంటల = దిట్టతనముగలస్త్రీలయొక్క; నవీన=అపూర్వమగు; తాన=తానకారముతోఁబాడెడుపాటలయొక్క; సంతానమానంబులన్ = సమూహగౌరవములచేత. చొక్కి=సుఖపరవశమై. సంజాతపులకప్రరోహంబులన్. — సంజాత=పుట్టినట్టి; పులక=రోమాంచములయొక్క; ప్రరోహంబులన్=అంకురములచేత. పాలుచుచెలువునన్=ఓప్పుచందంబున. ఉదారకోరకవారంబులన్. — ఉదార=గొప్పలయిన; కోరక=కలికలయొక్క; వారంబులన్=సమూహములచేత. చూపట్టునీరంద్రప్రియాళుప్రతానంబులవలనన్. — చూపట్టు=కనఁబడుచున్న; నీరంద్ర=దట్టమైన; ప్రియాళు=ప్రేంకణములయొక్క; ప్రతానంబులవలనన్=సమూహములవలన. ఈపంచమ్యంతమునకు, ముందు, రాఁగలపంచమ్యంతములకు “వలనుమిగిలి” అనుక్రియతో నన్వయము. నీరంద్రప్రియాళుప్రతాననికుంజగేహంబులన్. — నీరంద్ర=దట్టమగు; ప్రియాళు=ప్రేంకణములయొక్క; ప్రతాన = సమూహముయొక్క; నికుంజగేహంబులన్ = పొదరిండ్లయందు. ఒక్కయెడనైనన్ = ఒకనమయమందైనను. ఇనభయంబున్=నూర్యభయమును. కానక=చూడక. సుఖంబుండి=సుఖముతోడవసియించి. ఆఖండలశిలాగండోపలఫలకప్రతిఫలితాధిత్య కాస్థలరమమాణగరుడమాణవకమూర్తులన్. — ఆఖండలశిలా = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; గండోపలఫలక = పలకలవంటి స్థూలోపలములయందు; ప్రతిఫలిత=ప్రతిబింబితములైన; ఇదిమాణవకమూర్తులకు విశేషణము. ఆధిత్యకాస్థల=పర్వతోర్ధ్వప్రదేశములందు; రమమాణ=క్రీడించుచున్న; గరుడ=గరుడపక్షులయొక్క; మాణ

వక=బిడ్డలయొక్క; మూర్తులక=శరీరములను. కని=చూచి. వెఱదొరయక=భయమొదవఁ
 గా. అచ్చటక=ఆనికుంజగేహములయందు. జొరఁబాటుచిలువదొరలఘణాతలమణికులభాస్వ
 ద్భుజిపూరంబులకుక. — జొరఁబాటు=చొచ్చుచున్న; చిలువదొరల=ఫణిశ్రేష్ఠములయొక్క;
 ఘణాతల=పడగలయందున్న; మణికుల=మణుల సమూహముయొక్క; భాస్వత్=ప్రకాశించుచు
 న్న; ఘృణి=కాంతులయొక్క, కాదేని మణిసమూహమనెడు సూర్యునియొక్క కిరణముల
 యొక్కయని యర్థము. పూరంబులకుక=ప్రసాహములకు. నిలువక ఓపక=ఉండఁజాలక.
 వెడలి=బయలుదేలి. పఱతెంచుకటికిచీకటి=పోవునట్టిగాఢాంధకారము. కిన్నరాంబుజముభీక
 దంబకవిరచితనూతన దోహదధూమంబులయొజ్జ. — కిన్నరాంబుజముభీ=కిన్నర స్త్రీలయొ
 క్క; కదంబక=సమూహము చేత; విరచిత=చేయఁబడిన; నూతన=నవీనమగు; దోహద=అనఁ
 గా తరుగుల్లలతాదుల కకాలమందుపుష్పఫలాదినిమిత్తమై చేయుక్రియావిశేషము. అట్టిక్రి
 యావిశేషము లెవ్వియన, దాడిమికి పాగ, అశోకమునకు స్త్రీపాదతాడనము, పాగడకు
 ముఖసీధువు, గోరంట కాలింగనము, బొట్టుగునకు వీక్షణము, నామిడికి కరస్పర్శము, సంపెఁగకు
 ముఖరాగము, కొండగోఁగునకు సల్లాపము, వావిలికిఊర్పు, మోరటికిపాట, నురపొన్నకునవ్వు,
 ఇత్యాదిగాఁ దెలియఁదగినయది. ఆదోహదరూపమైన; ధూమంబుల=పాగలయొక్క. యొజ్జ=
 రీతిచేత. తేజరిల్లక=ప్రకాశింపఁగా. సద్యస్సముత్పద్యమానఫలమిళితశాఖాకలితంబు లగుదాడి
 మీకులంబులక. — సద్యస్సముత్పద్యమాన=తత్కాలోత్పద్యమానములగు; ఫల=ఫలముల చేత;
 మిళిత=కూడుకున్నట్టి; శాఖా=కొమ్మలచేత; కలితంబులగు = ఒప్పుచున్నట్టి; దాడిమీకులంబు
 లక=దాడిమీవృక్షములగుంపులను. తిలకించి=అవలోకించి. అచ్చటికిక=ఆప్రదేశమునకు.
 ఆశ్రయింపక=ఆశ్రయించుటకు. చనుదమవి=పోవుదమని. నిజప్రియజనంబులక=తమప్రియు
 లను. పిలుచురాచిలుక చిలుకలకొలుకులకలికిపలుకులు. — పిలుచు=ఆహ్వానముఁ జేయుచున్న; రా
 చిలుక చిలుకలకొలుకుల=శ్రేష్ఠమైనశుకాంగనలయొక్క, కలికి=అందమైన; పలుకులు=మాటలను;
 విని=ఆకర్ణించి. అలరుకర్ణి కారవారంబులవలనక=వికసించుకొండగోఁగులసమూహములవలన
 ను. కర్ణి కారవారప్రవాళశ్రేణులు. — కర్ణి కారవార=కొండగోఁగుగుంపులయొక్క; ప్రవాళ=పల్లవ
 ములయొక్క; శ్రేణులు=పరంపరలు. అబ్జరాగతోరణమాలికలును=పద్మరాగమణిమయ మగుతో
 రణములగుంపులును. నిస్తులగోస్తనీవిలంబమానపుల్లగుచ్ఛంబులు. — నిస్తుల=అసమానములగు;
 గోస్తనీ=ద్రాక్షయొక్క; విలంబమాన=వ్రేలాడు చున్నట్టి; పుల్ల=వికసించినట్టి; గుచ్ఛంబులు=
 గుత్తులు; అచ్చమాక్తికవితానంబులును. — అచ్చ=స్వచ్ఛమగు; మాక్తిక = ముత్యములయొక్క;
 వితానంబులును = మేలుకట్టును. అమలకకుత్స్థలనానట్యమానమత్తాలిపాలికలు. — అమల
 =స్వచ్ఛమగు; కుత్స్థల=శ్రేష్ఠప్రదేశమందు; నానట్యమాన=విహరించుచున్నట్టి; మత్త=మదిం
 చిన; అలి=తుమ్మెదలయొక్క, పాలికలు=గుంపులు. అభిరూపధూపధూమమాలికలును. — అభిరూ
 ప=మనోహర మగు; ధూప=ధూపపంబుధి యైన; ధూమ=పాగయొక్క; మాలికలును=సమూ
 హములును. కాఁగక=అగుచుండఁగా. అమరుమందారవీరున్మందిరంబునక. — అమరు=ఒప్పు
 చున్న; మందారవీరున్=కల్పలతలయొక్క; మందిరంబునక=గృహమందు. సంపెఁగ తీవజాలు
 వాగొలుసులక=సంపెగివలనెడు బంగరుగొలుసులయందు. ఉయ్యెలలూఁగు సాధ్యమిథ్యా

సూర్యజనంబుల చరణపయోజసంయోజనంబులకు. — ఉయ్యెలలూఁగు = డోలావిహారము నే
ముచున్న; సాధ్య = సాధ్యులయొక్క; మిథ్యామథ్యా = తనుమధ్యలైనయంగనలయొక్క; జనం
బుల = సమూహములయొక్క; చరణపయోజ = పాదపద్మములయొక్క; సంయోజనంబులకు =
సంబంధములకు; లక్ష్యంబులై = విషయంబులై. తదీయస్పర్శన వినిర్గతానురాగ కందళంబుల
యందంబున. — తదీయస్పర్శన = ఆసాధ్యస్తీ) పాదపయోజస్పర్శచేత; వినిర్గత = వెడలి
పచ్చిన; అనురాగ = ప్రీతియొక్క; కందళంబులయందంబున = అంగరములభంగి. చివరిం
చునశోకానోకహంబులవలనను = చిగురించు చున్నయశోకవృక్షముల వలనను, అశోక
మునకు నబలాపాదతాడనము దోహద మని తెలుపఁబడియె. అశోకానోకహ కుసుమ
విసరవర్షితమరంద ధారాశధారాగౌరవంబున. — అశోకానోకహ కుసుమవిసర = అశోక
వృక్ష కుసుమసమూహముచేత; వర్షిత = వర్షింపఁబడినట్టి; మరంద = పూఁదేనియయొక్క; ధారా
శ = అధికమగు; ధారా = ధారలయొక్క; గౌరవంబున = అతిశయముచేత. పెనులోయఁ బడిన
ధగధగని పగడంపుఁగోనల = పెద్దకొండ చీలికయందుఁ బడినధగధగ మనిమెఱయు పగ
డములయొక్క కోనలయందు. భుగభుగవలచు కపురంపుటనంటి చప్పరంబులక్రింద. —
భుగభుగవలచు = భుగభుగమనిపరిమళించు; కపురంపుటనంటి = కర్పూరపుటరఁటి చెట్లయొక్క;
చప్పరంబుల క్రింద = పందిళ్లక్రిందను. చెప్పరానివేడుక = చెప్పనలవిగాని సంతసము. ము
ప్పిరిగొన = మిక్కిలి వృద్ధిఁబొందఁగా. విచ్చలవిడి = యభేచ్ఛముగ. డాఁగిలి మ్రుచ్చులాడు
నెడ = డాఁగిలిమ్రుచ్చు లనిషేరుగల యాటలాడు నపుడు. ఎడయనివడి = సందులేని వేగము.
అడర = ఒప్పుఁగా. ఉదంచిత చంచరీక మాలికల = మిక్కిలి యొప్పుచున్న భృంగపంక్తుల
చేతను. ఉల్లసిత పల్లవంబుల = ప్రకాశించుచున్న చిగురుటాకుల చేతను. ఉత్తుంగనిస్తుల
స్తబకంబుల. — ఉత్తుంగ = ఉన్నతమగు; నిస్తుల = సాటిలేని; స్తబకంబుల = గుచ్చముల
చేతను; ఉజ్వలత్కలికాకులంబుల = ప్రకాశించు చున్న మొగ్గలగుంపుచేతను, ఉల్లసిల్లు
తరుణప్రతతుల = ప్రకాశించు చున్న లేతలతలయందు. కలకుడుంగరంగంబులలో = ఉండి
నట్టి లతాగృహముల యొక్క మధ్యప్రదేశములయందు. తమ్ము. తెలియ కుండ. డాఁగి
యున్న యన్నులమిన్నల = డాఁగియున్నట్టి యుత్తమస్త్రీలను. వీక్షింప = అవలోకించుట
కు. చరించుసిద్ధరాజ తనూజాసమాజంబులనిశాతవిలోచనాపాతంబుల. — చరించు = సంచ
రించు చున్న; సిద్ధరాజతనూజా = సిద్ధకన్యకలయొక్క; సమాజంబుల = సంఘముల యొక్క; నిశా
త = తీక్షణములగు; విలోచన = దృష్టులయొక్క; ఆపాతంబుల = ప్రసరణముచేత. అ
పూర్వవిలాసంబు = లోకోత్తర విలాసమును; కాంచుతిలకనగతిలకంబులవలన = కాంచు
నట్టి శ్రేష్ఠము లగుతిలకవృక్షములవలనను. తిలకవృక్షము లనఁగా బొట్టుగుచెట్లు, వీనికిఁ
దోహదము వీక్షణ మని తెలుపఁబడియె. తిలకనగతిలకకుసుమ గళన్తకరంద సంప
ర్కంబున. — తిలకనగతిలకకుసుమ = శ్రేష్ఠము లగుబొట్టుగుల యొక్క పువ్వులవలన;
గళన్త = జాటుచున్నట్టి; మకరంద = పూఁదేనియయొక్క; సంపర్కంబువలన = సంబం
ధమువలన. పదనైనముత్తియంపు దొనల = ఆర్ద్రమైన ముత్యపుదొనలయందు. నిండినసంకు
మదపంకంబున = నిండినట్టి జవ్వాజిబురద చేత. పంకంబుగా = సుందరమగునట్లుగా. మృ

దుమృదుత్వగభినవదశంబులన్.—మృదు=మృత్తనగు; మృదుత్వన్=భూర్జవృక్షముయొక్క;
 “భూర్జేచర్మిమృదుత్వచో” అని అమరుడు. అభినవ=నూతనమగు; దశంబులన్=పత్తములయం
 దు; నలినభవునిన్=బ్రహ్మను. కొలువన్=సేవింపను. చనినతమతమ రమణునికై=పోయినట్టి
 తమతమప్రియుని కొఱకు. సందేశంబులు=స్వీయవృత్తాంతములు. లిఖించి=వ్రాసి. చెలులన్=
 సకియలను. అంచి=పంపి. పంచశరపంచశరీప్రపంచితరసాణశిఖి శిఖాంచలచంచలిత మాన
 సంబునన్.—పంచశర=మన్మథుని యొక్క; పంచశరీ=శరపంచకము చేత “సంచానాం
 శరాణాం సమాహారః” అని ద్విగువుచేసి జీప్సత్వము చేయఁగా పంచశరీ అనియైనది.
 ప్రపంచిత=విస్తరింపఁ జేయఁబడిన; రసాణ=వియోగ మనెడు, శిఖి=అగ్నియొక్క; శిఖా=
 జ్వాలలయొక్క; అంచల=అగ్రములచేత; చంచలిత=మిక్కిలి చలింపఁజేయఁ బడిన; మానసం
 బునన్=మనస్సుచేత. అడలి=దుఃఖించి; బడలి=అలసి. చెలువము=అందమును. ఎలపుకలు
 వల దొరరాయరంగులన్.—ఎలపు=చేయుచున్న; కలువల దొరరా=చంద్రకాంత మణుల
 యొక్క; అరంగులన్=తీన్నెలమీఁద. పఱచిన కలువతేకు జముకాణంబుల సయిన్=పఱచి
 నట్టి కలువతేకు లనెడు జముకాణములను నాస్తరణవిశేషములయందు. పొరలుగంధర్వ సౌ
 గంధికగంధిరత్నంబుల సంతాపంబు.—సౌరలు=సరివర్తనము సేయుచున్న; గంధర్వ=
 గంధర్వులయొక్క; సౌగంధిక గంధిరత్నంబుల=స్త్రీరత్నములయొక్క; సౌగంధిక మనఁగా
 మంచిపరిమళముగల యొకవిధమైన కలువ, దాని గంధమువంటిగంధము గలవారలు సౌగం
 ధికగంధులు. వారలలో శ్రేష్ఠులు సౌగంధికగంధిరత్నములు. “సౌగంధికంతు కహ్లారమ్ రత్నం
 స్వజాతిశ్రేష్ఠేఽపి” అని యమరుడు. సంతాపంబు=సంతాపము. చనన్=చనుటకు. విరిసీరు
 నించియున్=బువ్వజలమును బూరించియు. కంజివురులన్=ఎఱ్ఱనిచిగురుటాకులచేత. కప్పి
 యున్=ఆచ్ఛాదించియు. చల్ల పుష్పాడులు=చల్లనిపుష్పరేణువులు. చల్లియున్. అలరు జొంపం
 బులన్=పువ్వుల గుబురులచేత. పొదివియున్=కప్పియు. శీతలోపచారంబులు=శైల్యోపచా
 రములను. చేయుతత్ప్రియవయస్యాలలామంబులకున్=చేయుచున్న వారి ప్రియసఖీరత్నము
 లకు. తోడునీడలై=సహాయములై. చూడన్=అవలోకించుటకు. తగువాసంతికా జాతంబు
 =ఓప్పుచున్న బండిగురువెండలతలగుంపు. అలసనాతసోతప్రచారంబునన్.—అలసనాత
 పోత=మందమారుతముయొక్క; ప్రచారంబునలనన్=సంచారమువలన. కాఁగిలింపన్=ఆశింగ
 నము సేయఁగా. అనారితసుమనోవికాసంబునన్=అడ్డగింపఁబడిని కుసుమవికాసమువలన.
 పొలుపుగాంచుకురువకలతావలయంబులవలనన్=అంద మగుగోరంట తీవలవలయముల వలన
 ను, “ఆలిజ్జనేన కురనో హరిణేక్షణానా మామోదగౌరవభృతో భువి సర్ప నీవ” అనుట
 వలన హరిణేక్షణాలింగనమే కురవకామోదహేతు వైనను వాసంతికాజాతంబునందే స్త్రీ
 లింగమహిమచే స్త్రీజాతత్వారోపమున విచ్చిత్తివిశేషము నపేక్షించి యిట్లు కవి వచించె.
 ఇట్లు మఱికొన్ని దోహదము లిందు వచింపఁబడిన యవి. కురువకలతావలయ వల్లవ
 పల్లవాధరా మండలమధ్యస్థలసందర్శనీయ పురందర శిలాశిఖర నందనందన సందృతరంజిత
 వేణుదండాయమాన మానితకటక నాలనాయజ స్థూత్రానుబింబంబులు.—కురువకలతావల
 యు=గోరంటలతల గుంప నెడు; పల్లవపల్లవాధరామండల=యాదవాంగనల గుంపుయొక్క;

మధ్యస్థల=మధ్యభాగమందు; సందర్శనీయ=చూడసాంపయి నట్టి; పురందరశిలాశిఖర=ఇంద్ర
 నీలమణిమయ శిఖరమనెడు; నందనందన=కృష్ణునిచేత; సంభృత=భరింపబడిన; రంజిత=ప్ర
 కాశించు నట్టి; వేణుదండాయమాన=వేణుదండమువలె నాచరించు చున్న; మానిత=పూ
 జితమగు; కటక=నితంబప్రదేశమందలి; వాలవాయజ సూత్ర=సూత్రాకార మగువైడూ
 ర్యముయొక్క “వైడూర్యం వాలవాయజమ్” అని యమరుడు. అనుబింబంబులు=ప్రతిబింబ
 ములను. అహిరూపంబులుగాఁ = సర్పములుగా. ఎటింగి=తెలిసికొని. ఉప్పొంగి=విజృంభించి.
 చెంగున నెగసి=చెంగున పైకి లేచి, చెంగునది ధ్వన్యనుకరణ శబ్దము. చరణంబులకొ
 త్రొక్కిపట్టి=పాదములచేతఁ ద్రొక్కిపట్టి. చంచాపుటంబులకొ = ముక్కులయొక్క యగ్ర
 భాగములచేత. చించి = బద్దలుచేసి. అక్కలకొ = పక్షములచేత. అడిచి=కొట్టి. ఏమి
 యుకొ తేర కున్నకొ=ఏమియు తేటపడకుండఁగా. విస్తయంబు=ఆశ్చర్యము. మనంబు=మన
 స్సును. బెరయకొ = పొందఁగా. విఫలప్రయత్నంబులువి = నిష్ఫలప్రయత్నములుగల
 వై. పుడమికొ=భూమియందు. వ్రాలుకాంతార మయూర దారకంబులకొ=పడుచుండిన వన
 మయూరములబిడ్డలను. చొచ్చి=చేరి. కికాకీకకేలికొ=ఇట్టిధ్వనివిశేషముతోఁ గూడినక్రీడను.
 నల్పుగరుడసరోజముభీనికరంబుల దరస్తి తవిలాసంబునకొ.—సల్పు=చేయునట్టి;గరుడసరో
 జముభీ=గరుడ స్త్రీలయొక్క;నికరంబుల=గుంపులయొక్క;దరస్తి త విలాసంబునకొ=మందహాస
 విలాసముచేత, సమధికసధిక చేతస్తాపసంవర్ధకప్రసవామోదపరింపరలకొ.—సమధిక=మిక్కిలి
 యధికమానట్లుగా;పధిక=పాంథులయొక్క;చేతస్తాప=మనస్సంతాపమునకు;సంవర్ధక=మిక్కిలి
 వర్ధకమగునట్టి; ప్రసవ=పుష్పములయొక్క; ఆమోద=పరిమళముయొక్క;పరంపరలకొ=సమూ
 హములచేత. చెన్నుమీఱు పున్నాగ పూగంబులవలనకొ=ప్రకాశించు పొన్నలగుంపులవల
 నను. పున్నాగపూగ మధుసాల రసాలముఖ్య దివ్యతర్వంతరంబునకొ.—పున్నాగ=పొన్న
 లు; పూగ=పోకలు; మధు=ఇప్పలు; సాల=వీపెలు; రసాల=తీయమావులు; ముఖ్య =మొదలు
 గాఁగల; దివ్య=లోకోత్తరములగు; తరు=వృక్షములయొక్క; అంతరంబునకొ = మధ్యభాగ
 మున; మంజులకంజరాగ భిత్తిభాగమరీచిపుంజంబు.—మంజుల= మనోజ్ఞమగు;కంజరాగ=
 పద్మరాగమణులయొక్క; భిత్తిభాగ=గోడలయొక్క ప్రదేశ సంబంధులగు;మరీచి=కాంతు
 లయొక్క; పుంజంబు=గుంపు; భాస్వదాతప ప్రాబల్య ఖంజనంబును.—భాస్వదాతప=సూ
 ర్యాతపముయొక్క;ప్రాబల్య=అతిశయముయొక్క; ఖంజనంబును=నిలుకడను. “ఖజి గతివైక
 జ్యే” అని యనుశాసనంబు. ఖండనంబు ననుపాతముస్పష్టార్థకము. పద్మరాగభిత్తి కాంతిపుంజ
 ము వృద్ధాతపమును బోలియున్నదనుట. శాతకుంభ కుంభవిభాడంబరంబు.—శాతకుంభ
 కుంభ=కనకకలశముల యొక్క; విభా=విశేష కాంతియొక్క; ఆడంబరంబు=విజృంభణము.
 సుంధ్యారాగారంభంబును=సుంధ్యాకాలిక రాగము యొక్క ప్రాదుర్భావమును. వలభిన్నణి
 వలభిరుచిర రుచిపూరంబు.—వలభిన్నణి = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; వలభి=చంద్రశాలలయొ
 క్క;రుచిర=మనోహరమగు; రుచి=కాంతులయొక్క; పూరంబు=గుంపు. నిబిడ తిమిరవివ
 ర్ధనంబును=దట్టమైన చీకటికి ఛేదనమును, ముక్తోల్లోలవిభాసారంబు.—ముక్తా=ముత్తయ
 ములయొక్క; ఉల్లోల=మిక్కిలి తరల మైన; విభా=విశేష కాంతియొక్క; సారంబు=స్థిరాం

శము. “ముక్తాఫలేషుచ్ఛాయాయా స్తరళత్వమివాన్తరా” అని ముత్యములయందు తరలత్వము లావణ్యలక్షణమున రసార్ణవ సుధాకరములలోఁ జెప్పఁబడినది అది పూర్వము వ్రాయఁబడియె. తార కానిసర్గంబును=నక్షత్రస్వభావమును. భూరి స్తంభ సంగ్రథిత హీరదర్పణ ద్యుతిజాతంబు.—భూరి స్తంభ=సువర్ణ స్తంభముల యందు; సంగ్రథిత=కట్టఁబడిన; హీరదర్పణ=వజ్రదర్పణములయొక్క; ద్యుతిజాతంబు=కాంతిపుంజము. ని స్తంద్ర చంద్రికా కల్పనంబును.—ని స్తంద్ర=జాగరూక మైన అనఁగా తేజరిల్లునట్టి; చంద్రికా=వెన్నెలయొక్క; కల్పనంబును=ఉత్పాదనమును. కావింపన్=చేయఁగా. అక్షీణక్షణదైకవిలసనంబునన్.—అక్షీణ=అధికమగు; క్షణదా=రాత్రియొక్క; ఏక=ముఖ్యమగు; విలసనంబునన్=ప్రకాశము చేత. పాలుచు కేళికాహర్త్యంబునన్=ఓప్పుచున్న కీడా సౌధమునందు. మిక్కిలి = అతీతమగునట్లుగా. పిక్కటిల్లుమక్కువన్.—పిక్కటిల్లు=వృద్ధిబొందునట్టి; మక్కువన్=ప్రేమ చేత. చక్కరవిల్లు జగడంబులన్=మదనకదనములయందు. మగలన్=భర్తలను. చొక్కించి = సుఖపరవశులను జేసి. ఆత్మీయ పుంభావ భావనాసంభూతశ్రమంబు.—ఆత్మీయ=తమసంబంధియైన; పుంభావ=పురుషాయితముయొక్క; సంభావనా=నిష్పాదనమువలన; సంభూత=పుట్టినట్టి; శ్రమంబు=భేదము. తూలన్=తొలగుటకు. చెంగటివనులన్=సమీపములందలివనములయందు. సంచరించు నాగ కన్యావతంసంబులయా గాఢ నిశ్శ్వాస సమీరంబులన్.—సంచరించు=విహరించు చున్న; నాగ కన్యావతంసంబుల=శ్రేష్ఠులగు నాగ కన్యకలయొక్క; ఆగాఢ=మిక్కిలిదట్టమగు; నిశ్శ్వాస సమీరణంబులన్=నిశ్శ్వాస వాయువుల చేత. తోరం బగుసిరిన్=అధిక మైనపుష్పఫల సంపద చేత. ఒప్పారుసిందువారంబుల వలనన్=ఓప్పుచున్న వావిలిచెట్లవలనను. సిందువారాదినగ వారశిలా తలంబులన్.—సిందువారాదినగవార=వావిళ్లు మొదలగు చెట్లనమూహములుగల; శిలా=పాషాణములయొక్క; తలంబులన్=ప్రదేశములయందు. ఉరులు=మృగ బంధనములు. తాల్చియున్=ధరించియు. నెత్తులన్=పర్వతములమీఁదినమప్రదేశములయందు. ఇమ్ముగాన్=ఇంపుగా. ప్రవహించు నెలయేలులపైన్=ప్రవహించుచున్న నెలయేలులమీఁద. వలలు=బంధనరజ్జువులను. చేర్చియున్=ఉంచియును. స్వజాతిద్విజాతులన్=తమజాతిపక్షులను. రాఁబిల్చుపులుఁగులన్=చేరఁబిల్చుచు చున్న పక్షులయందు. దీములన్=పక్షులులో నగువానిం బట్టుటకై పెంపఁబడినపక్షులు లోనగువానిని. కట్టి=బంధించి. జిగురుఁగం డెలు=జిగురుతోఁగూడిన శేనినదారపుఁగం డెలను. అమర్చియున్=సిద్ధము చేసియు. విచిత్రతర వనపత త్రిగోత్రంబులన్=నానావర్ణములుగలవనపక్షులగుంపులను. పట్టుకొనుతలంపునన్=గ్రహించునుద్దేశమున. మెండైనపొదలన్=గొప్పవైన పొదలయందు. ఉండి=వసించి. అప్పటప్పటికిన్=ప్రతిక్షణమందు. వానిన్=ఆయురులు మొదలు గాఁగలవానిని. కానన్=చూచుటకు. తమకించి=త్వరపడి. చెంచెతలు=చెంచుల స్త్రీలు. ఎత్తు నెమ్మగంబుల తమ్మిచాయలన్=ఎత్తునట్టి సుందర మైన ముఖపద్మములయొక్క కాంతుల చేత. వసంత సమయ సముదిత సౌభాగ్యమునన్.—వసంత సమయ=వసంత కాలమందు; సముదిత=ఉదయించిన; సౌభాగ్యమునన్=విభవాతిశయముచేత. పొదలుచాంపేయధాత్రీరుహంబులవలనన్=ఓప్పుచున్న సంపెఁగచెట్లవలనను. చాంపేయధాత్రీరుహకుసుమగళిత పరాగరాశిమధురస నదీపులినదేశమునన్.—చాంపేయధాత్రీరుహ=సంపెఁగచెట్లయొక్క; కుసుమ=పువ్వుల

వలన; గలిత=జాతినట్టి; పరాగరాశి=పుష్పాడిసమూహమనెడు; మధురసనదీపులిన=మకరంద
 నదీనైకతముయొక్క. దేశమున=ప్రదేశమునందు. కపురంపుటనంటులేయాకు=కర్పూరపుట
 నంటిలేతయాకును. పఱచి. మరకతమకరకేతనాహితమూర్తి=మరకతమణిమయమగుశివ
 మూర్తిని. నిలిపి=స్థాపించి. తదేకపూజాతాత్పర్యంబున=తత్=ఆసాంబమూర్తియొక్క;
 ఏక=యుఖ్యమగు; పూజా=పూజయందలి; తాత్పర్యంబున=ఆసక్తిచేత. ఉన్నసద్గోత్ర
 ములకు=ఉండునట్టి ప్రమథశ్రేష్ఠులకు. విరులాసంగునంతరంగంబున=పువ్వులనిచ్చుమన
 స్సుచేత. ప్రమదాననంబు=ఉద్యానవనమును. చొచ్చి=ప్రవేశించి. ప్రమథమధురోష్ఠీతల్లజం
 బులు=ప్రశస్తమైనప్రమథాంగనలు. కేల=హస్తములచేత. ఊడి=ఊనుకొని. నిక్కి=మీది
 కిసాగి. విటపాంతరాభివేష్టితమల్లికాప్రసూనంబుల=విటపాంతర=శాఖాంతరముల
 యందు; అభివేష్టిత=చుట్టుకొనియుండునట్టి; మల్లికా=మల్లికాలతలయొక్క; ప్రసూనం
 బుల=పువ్వుములను. కోయునెడ=కోయుసమయమున. తత్కరసంయోగంబువలన=ఆ
 ప్రమథస్త్రీకరసంపర్కమువలన. నిజేష్టఫలలాభంబు=తమకిష్టమైన ఫలములయొక్కలాభము.
 చేకూరెనోయన=ఘట్టిలెనోయనునట్లు. రమ్యఫలంబుల=మనోహరములగుపండ్లచే
 తను, లాభములచేతను. పెంపొందుమాకందంబులవలన=వృద్ధిబొందుమావులవలనను.
 మాకందవాసనాభివాసితపవమానప్లవమాననీలాశోకరజస్తోమంబు.—మాకంద=రసాలపుష్ప
 ములయొక్క; వాసనా=పరిమళముచేత; ఆభివాసిత=వలచునట్టి; పవమాన=వాయువు
 చేత; ప్లవమాన=తేలియాడుచున్న; నీలాశోకరజః=నల్లనియశోకకుసుమముల పరాగము
 యొక్క; స్తోమంబు=సమూహము. ప్రవర్గ్యోపక్రమనిర్గచ్ఛద్ధామవర్తనంబున.—ప్రవర్గ్య=అ
 గ్నిష్టోమాద్యంగవిశేషహోమముయొక్క; ఉపక్రమ=ప్రారంభమందు; నిర్గచ్ఛత్=వెడలి
 వచ్చుచున్న; ధామ=పొగయొక్క; వర్తనంబున=వృత్తివంటివృత్తిచేత. పర్వ=వ్యాపిం
 పగా. అమందానందకందళితచిత్తారవిందంబులతో.—అమందానంద=అధికానందము
 చేత; కందళిత=అంకురించినట్టి; చిత్తారవిందంబులతో=చిత్తములనెడునరవిందములతోడ.
 ముందుముందుగ=తొలుతొల్ల. పఱతెంచుపురందరాదిబృందారకవర్గంబులతనూశ్రమంబు.—
 పఱతెంచు=పరుగెత్తివచ్చునట్టి; పురందరాదిబృందారకవర్గంబుల=ఇంద్రుడు మొదలగుదేవతల
 బృందములయొక్క; తనూశ్రమంబు=దేహశ్రమము. తెరల=పోవునట్లు. చేయుశీతలతరతాప
 సాశ్రమనానావిధవసుధారుహానివహంబులచెంతల.—చేయు=చేయునట్టి; శీతలతర=మిక్కిలిచల్లనైన;
 తాపసాశ్రమ=మన్యాశ్రమములయందలి; నానావిధవసుధారుహ=అనేకవిధములయిన
 వృక్షములయొక్క; నివహంబులచెంతల=సమూహముల సమీపప్రదేశముల
 యందు. తదీయశాఖాప్రసవముఖనిష్ఠ్యాతమధుపాళిక.—తదీయ=వానిసంబంధినులగు;
 శాఖా=కొమ్మలనెడుస్త్రీలయొక్కయని శాఖాశబ్దగతస్త్రీలింగమునఁ జెప్పవలయు. స్త్రీముఖ
 నిష్ఠ్యాతగంధూషమువకుళమునకు దోహదముగాఁ జెప్పఁబడియుండెగదా. ప్రసవముఖ=పుష్పము
 లనెడుముఖములవలన; నిష్ఠ్యాత=ఉమియఁబడిన; మధు=మకరందముయొక్క;
 పాళిక=సమూహముచేత. ప్రసవితంబులు=పుష్పించియున్నవి. అగువిశారదవిటపిపట
 లంబులవలనను=అగునట్టి పొగడప్రమాకులసమూహములవలనను. “విశారదో మధ్యగన్ధో

వకుశస్సచకేసరః” అనిరత్నమాల. వలనుమిగిలి=ఒప్పి. మేరుకుధరంబునుంబోలెన్ = మేరుపర్వతమువలె. శక్రపురాతిభాసురంబును=ఇంద్రపురముచే భాసిల్లునది. శక్ర=మద్దిచెట్ల చేతను; పుర=గుగ్గిలపుఁజెట్లచేతను; అతిభాసురంబు=మిక్కిలిప్రకాశించునదియని భావము. “శక్రో మహేంద్రోహేమాద్రాకుటజేఽర్జునభూరుహే” అనియు, “పురంపురిశరీరేచ గుగ్గిలే కథితఃపురః” అనియు విశ్వము. హిమవన్నగంబునుంబోలెన్ =హిమవత్పర్వతంబువలె. గోభృత్కార్తుకాన్వితకాలికాతిశోభితంబును. — గోభృత్కార్తుక=శివునితోడను; త్రిపురవధకాలమున శివునకు మేరువు ధనువగుట ప్రసిద్ధము. అన్వితయైన. కాలికా=పార్వతిచేత సతిశోభితంబును. గోభృత్కార్తుక=ఇంద్రధనువుతోడ; అన్విత=కూడుకొన్న; కాలికా=మేఘపంక్తిచేత; అతిశోభితంబును=మిక్కిలిప్రకాశమానమును. మందరధరంబునుంబోలెన్ =మందరపర్వతమువలె. వ్యాళాధిరాజపరివేష్టితంబును. — వ్యాళాధిరాజ=వాసుకిచేతను, దుష్టగజశ్రేష్ఠము చేతను; పరివేష్టితంబు=చుట్టుకొనఁబడినదియు. ఋశ్యమూకాద్రియుంబోలెన్ =ఋశ్యమూకపర్వతమువలె. హరిజాతికలితంబును=కపిసంఘముతోఁగూడినదియు, సింహసంఘముతోఁగూడినదియు. మాల్యవద్ధోత్రంబునుంబోలెన్ =మాల్యవత్పర్వతమువలె. రామసంచారసంగతంబును. — రామ=రామభద్రునియొక్క, పశువిశేషముయొక్క “రామః పశువిశేషేస్యాత్” అని విశ్వము. సంచార=సంచరణముచేత; సంగతంబును=కూడుకొన్నదియు. నీలాచలంబునుంబోలెన్ = నీలాద్రివలె. పురుషోత్తమభూషితంబును = సర్వేశ్వరునిచేత, మంచిపొన్నలచేత భూషింపఁబడినదియు. గంధమాదనగ్రావంబునుంబోలెన్ = గంధమాదన పర్వతమువలె. “గ్రావాణౌ శైలపాషాణౌ” అని యమరుఁడు. మహావరాహ పాళికాలింగితంబును. — విష్ణుమూర్తియొక్క చిహ్నముతోఁగూడుకొన్నదియు. “మహావరాహో గోవింద స్సుషేణః కనకాద్ధదీ” అని విష్ణుసహస్రనామము. మహాత్=గొప్పలైన; వరాహపాళి=పందులగుంపుతో; ఆలింగితంబును = కూడుకొన్నదియు. సమామోదసంకలితశ్యామామహితంబు అయ్యున్. — సమ=అనురూపమైన; ఆమోద=సంతసముతో; సంకలిత=కూడుకొన్న; శ్యామా=యశోవనమధ్యస్థలగుస్త్రీలచేత; మహితంబు=ఒప్పుచున్నది. అయ్యును. అసమామోదసంకలితశ్యామామహితంబు వి. — అసమామోద=సరిలేనిపరిమళముతోడ; సంకలిత=కూడుకొన్న; శ్యామా=ప్రేంకణపుఁదీవలచేత; “శ్యామాతుమహిశాహ్వాయా” అని యమరుఁడు. మహితంబువి, విరోధాభాసాలంకారము. వీనఘనార్భటివిఘూర్ణితమహాబిలంబయ్యును. — వీన=పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క; ఘన=గొప్పలైన; ఆర్భటి=ధ్వనులచేత; విఘూర్ణిత=వ్యాప్తమైన; మహాబిలంబు=గొప్పగుహలుగలది, అయ్యును. నవీనఘనార్భటివిఘూర్ణితమహాబిలంబై. — నవీన=క్రొత్తలగు; ఘన=మేఘములయొక్క; ఆర్భట్లలచే విఘూర్ణితమైన మహాబిలంబు = ఆకాశముగలదైఅని విరోధపరిహారము. మరాళికాశ్రితకటకస్థలవనజాతంబు అయ్యును. — మరాళికా = పెంటియంచలచేత; ఆశ్రిత=ఆశ్రయింపఁబడిన; కటకస్థల=పర్వతనితంబప్రదేశములందలి; వనజాతంబును=జలపూరంబు గలదయ్యును. అమరాళికాశ్రితకటకస్థలవనజాతంబువి. — అమరాళికా=దేవపరంపరలచేత, ఆశ్రితములై కటకస్థలములయందుండునరణ్యాసమూహములుగలదై. సదృక్షరాజసారంగసంతానసంకులితంబయ్యును. — సదృక్షరాజ=మంచి భల్లూకముఖ్యములయొక్క;

సారంగ=లేళ్లయొక్క; సంతాన=సంతతులచేత; సంకులితంబు = వ్యాకులముగఁ జేయఁబడినదయ్యును. అసదృశరాజ్యసారంగసంతానసంకులితంబై.-అసదృశ=సరిలేని; రాజసారంగ=శ్రేష్ఠగజములయొక్క, సంతానములచేత సంకులితంబై. కాలాహితసుమనోనగ భాసమానంబయ్యును.-కాలాహిత=యమశత్రువైన; సుమనః=దేవునియొక్క, శివునియొక్కయనుట. నగ=పర్వతమగు కైలాసముభంగి; భాసమానంబుఅయ్యును=ప్రకాశమానమయ్యును. అకాలాహితసుమనోనగ భాసమానమై=అకాలమందుదయించిన పువ్వులుగలవృక్షములచేత భాసమానంబై. ఓప్పుచున్నయది=ప్రకాశించుచున్నయది. విలోకింపుము=చూడుము.

చ. అని లలితోక్తి నాప్రియవయస్యశిఖామణిచిత్తసీమఁ బా

యనిలలితోఁ దదద్రదిమహిమాతీశయం బెఱిగింప నప్పుడా

మనుకులరాజమాళి బిలమండలిచొక్కపుఁదీవెయింటిమేల్

మనుకులరాజకాంతతటమార్గములం గనుగొంచు నేగుచున్.

19

టీ. అని=ఇట్లుని. లలితోక్తి=మనోజ్ఞమైనవాక్కుచేత. ఆప్రియవయస్యశిఖామణి=ఆప్రియసఖరత్నంబైనకుముదుండు. చిత్తసీమ=హృదయసీమను. పాయనిలలితో=వదలనిప్రీతితోడ. తదద్రదిమహిమాతీశయంబు = ఆహేమకూటముయొక్క మహిమాతీశయమును. ఎఱిగింప=తెలుపఁగా. అప్పుడు=ఆసమయమున. ఆమనుకులరాజమాళి = మనువంశపురాజులలో శ్రేష్ఠుండగునాసుచంద్రుఁడు. బిలమండలిచొక్కపుఁదీవెయింటిమేల్ మనుకులరాజకాంతతటమార్గములం.-బిలమండలి=గుహాచయముయొక్క; చొక్కపు=శ్రేష్ఠమగు; తీవెయింటి=లతాగృహములయొక్క; మేల్=అతీతయముచేత; మను=వర్తించునట్టి; కుల=కులీనములైన; రాజకాంత=చంద్రకాంతమణులయొక్క; తట=ప్రదేశములయొక్క; మార్గములం=త్రోవలను. కనుగొంచు=చూచుచు. ఏగుచు=పోవుచు. దీనికి ముందుపద్యమందున్నకోనఁగనియె అనుక్రియతో నన్వయము.

సుచంద్రుఁడు చూచుచు నేగుచున్నగుహామార్గములు చంద్రకాంతమణిఖచితములై యిరుప్రక్కల లతాగృహములచే నావరింపఁబడిన వనిభావము.

సీ. కట్టెండవెడఁదకాఁకఁ గఱంగి ప్రవహించు, జవ్వాదిడ్డియఁచాలలోయఁ

బడుచుఁ జొక్కుపుఁగొత్తఁ పటికంపుఁజటిపజ్జ, బాగైనకెంపురాఁపణకువాలుఁ

పొదరుఁబొన్నలరాలుఁపుప్పొడియిసుముపైఁ, బగిలియొప్పెడువేరుఁపననపంటి

నీటికాల్వలఁ బ్రోచిఁ పాటించుజేజేల, మాఁకుతీవలఁజుట్టిఁ రాఁగ నలరు

తే. దాకపందిలిక్రింద నిద్దంపువేడ్క

దవిలి కోలాట మాడుగంధర్వసతుల

చారుసౌవర్ణకటకసింజానినాద

కులఘమఘమాయమాన మాఁకోనఁ గనియె.

20

టీ. కట్టెండ వెడఁద కాఁకట్. - కట్టెండ = అధిక మైనయెండయొక్క; వెడఁద = విశాల మగు; కాఁకట్ = వేడిచేత. కఱంగి = ద్రవించి. ప్రవహించు జవాదిడ్గియ. - ప్రవహించు = ప్రవహించునట్టి; జవాది = సంకుమదముయొక్క; డిగ్గియ = నడబావి. చాలక్ = మిక్కిలి. లోయక్ = కొండనడిమిచీలికయందు. పడుచుక్ = నడినట్టిగుచు. చొక్కపుఁగ్రొత్తపటి కంపుచటిపజ్జక్. - చొక్కపు = ఉత్తమమైన; పటికంపు = స్పటికములయొక్క; చటి = తటము యొక్క; పజ్జక్ = సమీపమున. బ్బాగైన కంపురాపణుకువాలు. - బ్బాగైన = అందమైన; కంపు రా = పద్మరాగమణులయొక్క; పణుకు = సందులంగలి; వాలు = దీర్ఘమైన. పొదరుబొ న్నలక్ = పొదలైన పున్నాగములవలన. రాలుపుప్పొడియనుమప్పెక్ = పడుచుండినపు పొడియనునిసుకపై. పగిలి = బద్దలై. ఒప్పెడువేరుపనసపంటినీటికాల్వలక్. - ఒప్పెడు = ప్ర కాశించునట్టి; వేరుపనస = వేరుపనసలయొక్క; పంటి = ఫలసంబంధ యగు; నీటికాల్వలక్ = జలప్రవాహములవలన. ప్రొచి = పోషించి. పాటించుజేతలనుఁజూపలక్ = ఆపరించుచున్నక ల్పవృక్షములతీవలను. చుట్టి రాఁగక్ = పరివేష్టించిరాఁగా. అలగుదాకినందిలిక్రిందక్ = ఒప్పుచు న్నద్రాక్షపందిలియొక్కక్రిందను. నిద్దంపువేడ్కక్ = స్నేహయుక్తమైనవేడుకను. తవిలి = పొంది, కోలాటము = క్రీడావిశేషమును. ఆడుగంధర్వసతులచాచుసౌవర్ణకటకశింజానివాదకు లఘుమఘుమాయమానము. - ఆడు = ఆడుచున్న; గంధర్వసతుల = గంధర్వస్త్రీలయొక్క; చాచు = సుందరమగు; సౌవర్ణకటక = బంగారుకడియములయొక్క; శింజా = చిన్నగుంటలయొక్క; నివా దకుల = ధ్వనిసమూహము చేత; ఘుమఘుమాయమానము = ఘుమఘుమయుఁ ధ్వనిగలయట్టిది; బొ కోనక్ = అగునట్టిపర్వతమందలిరహస్యప్రదేశమును. కనియెక్ = చూచెను.

ఎండకాఁకచే కఱంగిప్రవహించునట్టిజవాదిచే నేర్పడినడిగ్గియా, పటికపుఁజటిదగ్గ అనున్నకెంపురాలపణుకులయందు పొదలై పెరిగి యున్నపొన్నచెట్లనుండి రాలినపుప్పొడి యిసుకమీఁదనున్న వేరుపనసపండ్లరసములకాల్వలను, పోషించి కల్పవృక్షపుదీవలను ఆద రించును. అట్టికల్పవృక్షపుదీవలను చుట్టుకొని వృద్ధిఁ జూందునట్టిద్రాక్షపండ్లక్రింద గంధ ర్వస్త్రీలు కోలాట మాడునట్టి కోననుచూచె ననిభావము.

లయగ్రాహి.

మానితనవీనకిసలానురతికానఘపికినిచయగానములచే నళినికానీ
కానుగతమానసచరీనిరుపమానరుతిచే నళికులీనవనీతానికరనానా
ధ్వానములచే ననిలయానమునఁ బైనిగుడునూనతతితేనియలసోనరొదచే నిం
పైనయలకోన గనియాన్యప్రతిదా నెనసెమానసతటినివిశమానముదమంతన్.

టీ. మానితనవీనకిసలానురతికానఘపికినిచయగానములచే. - మానిత = శ్రేష్ఠమగు; నవీ న = నూతనమైన; కిసల = పల్లవములయందు; “కిసాలం కిసలం కిసమ్” అనిర్విరూపకోశము. అనురతిక = అనురక్తి గలిగినట్టి; అనఘ = ఒచ్చెములేనట్టి; పికినిచయ = కోకిలస్త్రీలగుంపుయొక్క; గానములచే = గీతములచేతను. నళినికానీకానుగతమానసచరీనిరుపమానరుతిచే. - నళిని కా = పద్మలతలయొక్క; అనీక = సంఘములను; అనుగత = అనుసరించినట్టి; మానసచరీ = హంసస్త్రీల

యొక్క; నిరుపమాన=నాటిలేనట్టి; కుతిచేక్=ధ్వనిచేతను. అళికులి: ననశానికర నానాధ్వ
నముల చేక్.-అళి=నువ్వుదలయొక్క; కుతీనవనిశా=కులస్త్రీలయొక్క, అళికులివ్వుదలయొక్క
యనుట. నికర=సమూహముయొక్క; నానా=అనేకప్రకారములగు; ధ్వనముల చేక్=నాద
ముల చేతను. అలగునమునక్=వాతప్రచారముచేత. పైక్=మీదను; నిగుడునునతతి తేని
యలసోననాదచేక్.-నిగుడు=వ్యాసించునట్టి; మూనతతి తేనియలసోన=హంసత్తుల తేనియలవాన
యొక్క; గోద చేక్=ధ్వనిచేతను. ఇందైనయలకో:క్=సాంపైనట్టియొకనను. కని=చూచి.
అపృపతి=అనునర్థము. మా:నతటినివిమానముదము.-మా:నతటి=వ్యాదయప్రదేశమును;
వివిశమా=ప్రవేశించుచున్న; ముదము=అనందము. అంతక్=అంతటను. వాక్. ఎవ
నక్=చంకిన.

తే. ఇట్లలక్కోన నెనసి తదీయచిత్ర

మహిమ మెరితయు గాంచుచు + మనుడగీత

తరుకుగ్రాగెంపు మెట్టుల + దారి డిగ్గి

యొత్త హిమనోడ మెయ్యన + యగుగ నచట.

22

టీ. మహిమగీత=మనోరమము. ఇట్లులు=ఈప్రకారమున. అక్కోనక్=ఆలోనను. ఎనసి=నాచి. తదీయచిత్రమహిమము=అలోన సంబంధించి చిత్ర మైచమహిమను. ఎంత
యుక్=మిక్కిలి. గాంచుచుక్=అనుభవించుచు. తరుకుగ్రాగెంపు మెట్టుల దారిక్.-తరు
కు=ప్రకాశించుచున్న; గ్రాగెంపు=తిరిగితనపద్ధతిగములయొక్క; మెట్టుల దారిక్=సోహ
నమాన్యముననుండి. డిగ్గి=దిగి. అత్తిహిమనోడక్=తన నీలికానితోడ. మెయ్యన = తిన్నగ.
యగుగ్=పోవుచుండగా. అచ్చటక్=అప్రదేశమందు. దీనికు తరపద్యమనో = వ్యయము.

చ. పగడపుగొరలముల్ తరుకులబచ్చలతో నలు కెంపుదూలముల

జగమగిజాల నందికలు + చక్కనిదీలపుబల్కుచాల్ మొలు

గను తెలియన్నోవయును + నచ్చపుబంగు పేరరంగునం

దగ గనుచ్చునక్కవిక + నచ్చణిమరికప మపు దోపగన్.

23

టీ. పగడపుగొరలముల్=విద్రుమ స్తంభములు, తరుకులబచ్చలతో నలు.-తరుకు=ప్రకా
శించు చున్న. బచ్చల=గానతీతమణులయొక్క; నో నలు = స్తంభముమీదనుండినవయస్వి
విశేషములు. కెంపుదూలముల్=పద్మ గానమణులగులములు. జగమగిజాల నందికలు.-జగ=
శ్రేష్ఠములగు; మగజాల=పద్మజములయొక్క; నందికలు = మూలములమీద నచ్చముగా నుంప
బడుగృహోపయోగవిశేషములు. చక్కనిదీలపుబల్కుచాల్.-చక్కని=అందమైన; దీలపు=దీల
ములయొక్క. గను. చాల్=కందికలమీదనే ములుపలుకలచాలు. మొలు గనుగోమ
న్నోవయును.-మొలుగను=ప్రకాశించుచున్న; గోమిన్న=స్పటికములయొక్క; లోప
యును=చూచును. దగక్=ఒప్పుచుండగా. అచ్చపుబంగు పేరరంగునక్.-అచ్చపు = శ్రే
ష్ఠమగు; బంగు=పాపర్థముయొక్క; పేరరంగునక్ = విశాలమై పోక యందు. కనుపట్టునో

క్యవికసన్తణిమండపము=కనబడునట్టి యొకప్రకాశమానమణిమయమగుమందిరము. అపు= ఆనమయమందు. తోఁపఁగఁ= అగపడుచుండఁగా. దీనికివసించె ననునర్థపద్యస్థక్రియతో నన్వయము. ఇందుదాత్తాలంకారము. “ఉదాత్తమృధే శ్చరితం శ్లాఘ్యం వాన్యోపలక్షణమ్” అని తల్లక్షణము.

చ. కనుఁగొని యాన్యపాలరతిఁ కాంతుఁడు విస్మయ మంతరంబులో
నెనయఁగ నోవయస్య మనఁ మిచ్చట నిల్తమె కొంతప్రాద్దటం
చనువుగ మందయానమునఁ నమ్మణిమండపమాళిఁ జేరి యం
దొనరఁగ రత్నపీఠి ముదఁ మొప్ప వసించె వసించునంతటన్.

24

టీ. కనుఁగొని=చూచి. ఆన్యపాలరతికాంతుఁడు=ఆసుచంద్రుఁడు. విస్మయము=ఆశ్చర్యము. అంతరంబులోఁ=హృదయమందు. ఎనయఁగఁ=వృద్ధిఁబొందఁగా. ఓవయస్య=ఓసఖుఁగా. మనము. ఇచ్చటఁ. కొంతప్రాద్దు=కొంతసేపు. నిల్తమె=వసంతమా. అటంచుఁ=అని చెప్పించు. అనువుగఁ=అనుకూలముగా. మందయానమునఁ=తిన్ననిగమనముచేత. అమ్మణిమండపమాళిఁ=ఆమణిమయమండపశ్రేష్ఠమును. చేరి=పొంది. అందుఁ=ఆమంటపమందు. ఒనరఁగఁ=ఇంపుగను. రత్నపీఠిఁ=రత్నమయమైనపీఠయందు. ముదముఁపొప్పఁ=సంతనమొప్పఁగా. వసించెఁ=కూర్చుండెను. వసించునంతటఁ=కూర్చుండినంతలో. దీనికి ముందు పద్యముతో నన్వయము.

సీ. ఒకమణిపుత్రికఁ యొయ్యారమునఁ జేరి
కపురంపువలపుబాఁగా లొసంగె,
నొకసాలభంజికఁ యుదిరిపువ్వులకెంపుఁ
బావడ నేరు పేర్పడఁగ వీచె,
నొకవసుప్రతిమ యింఁ పూన్చుతెల్లనితావిఁ
బొదివించెడుకలాచిఁ పూని నిలిచె,
నొకనొకాటపుబొమ్మఁ యొయ్య నొయ్యన పొన్న
విరిచాలు గూర్చినఁ సురటి వినరె,

తే. నిటులు పాంచాలికామణిఁ పటల మూడి
గము లుచితరీతి దార్ప నాఁయమరకేళి
మండపశ్రీ నుతించుచుఁ మనుజభర్త
దండఁ జెలి గొల్వ సుఖలీలఁ నుండె నంత.

25

టీ. ఒకమణిపుత్రిక=ఒకమణిమయప్రతిమ. ఒయ్యారమునఁ=విలాసమున. చేరి=సమీపమునను వచ్చి. కపురంపువలపుబాగాలు. - కపురంపువలపు=కర్పూరపరిమళముగల; బాగాలు=వక్కపొడితోఁజేరినవిడములు. ఒనంగఁ=ఇచ్చెను. ఒకసాలభంజిక=ఒకబొమ్మ. ఉదిరిపువ్వులకెంపుఁబావడఁ=బంగారుపువ్వులుగలచెంగావివస్త్రముచేత. నేర్పు పేర్పడఁగను=ఛాతు

మేర్పడునట్లు. వీచెన్ = విసరెను. ఒకవసుప్రతిమ = ఒకబంగరుబొమ్మ. ఇం పూన్పు తెల్లని బొదివిం చెడుకలాచి. - ఇంపూన్పు = అందమగు; తెల్లని = శుభ్రమగునట్టి; తావిబొదివిం చెడు = శమును బొందించునట్టి; కలాచి = తమ్మపడిగమును. పూని = గ్రహించి. నిలిచెన్. ఒకచొంపుబొమ్మ = ఒకస్వచ్ఛమైనప్రతిమ. ఒయ్యనొయ్యన = తిన్నతిన్నగ; పొన్నవిరిచాలు = పువ్వులగుంపు. కూర్చినసురటిన్ = పొదివినవ్యజనముచేత. విసరెన్ = వీచెను. ఇటులు ప్రకారము. పాంచాలికామణిపటలము = పాంచాలికాశ్రేష్ఠములగుంపు. ఊడిగములు = చారములు. ఉచితరీతిన్ = యోగ్యమైనరీతిచేత. తార్పన్ = చేయుచుండఁగ. అమరకేండ్పశ్రీన్. - అమర = దేవతలయొక్క; కేళిమండప = విలాసమందిరముయొక్క; శ్రీన్ = సంఘము. నుతించుచున్ = కొనియాడుచు. మనుజభర్త = సుచంద్రుఁడు. దండన్ = సమీపమునంచెలి = సఖుఁడు. కొలువన్ = సేవించుచుండఁగ. సుఖలీలన్ = సుఖముచేతనైనవిలాసము. ఉండెన్ = వసించెను. అంతన్ = ఆసమయమందు. దీనికి వ్యవహితోత్తరపద్యమునందు “ఒక్కసింగంబు వడిబొదనుండి వెడలె” అనుదానితో నన్వయము.

కరు లిల వ్రాల శంబరనికాయము దూలఁ దరత్తులోకము
 ల్వెఱఁ బరు వంద మత్తకదళీచయముల్ బెగ డొంద గండకో
 త్కరములు స్రుక్క ఋక్షసముదాయము నెవ్వగఁ జిక్కఁ గీశము
 త్తరుతతి నీగ సూకరకులంబులు డాఁగ మహాద్భుతంబుగాన్. 26

టీ. కరులు = ఏనుఁగులు. ఇలన్ = భూమియందు. వ్రాలన్ = పడుచుండఁగ. శంబరనికాయము. - శంబర = హరిణవిశేషములయొక్క “రజుశమ్భరరోహిషాః” అనిఅమరుఁడు. నికాయము = సమూహము. తూలన్ = తొలఁగుచుండఁగ. తరత్తులోకముల్ = సివంగులగుంపులు. తరత్తుస్తుమ్మగాదనః” అని అమరుఁడు. వెఱన్ = భీతిచేత. పరువందన్ = పాటుచుండఁగ. తత్తకదళీచయముల్ = మదించినయిఱ్ఱులగుంపులు. “కదళీకన్దళీచీనశ్చమూరుప్రియకావపి” అని అమరుఁడు. బెగ డొందన్ = భయపడఁగ. గండకోత్కరములు = ఖడ్గమృగసమూహములు. స్రుక్ = వెనుదీయఁగ. ఋక్షసముదాయము = ఎలుఁగులగుంపు “ఋక్షాచ్ఛభల్లభల్లూకాః” అని అమరుఁడు. నెవ్వగఁ జిక్కన్ = మిక్కిలివిచారముచేఁ బట్టువడఁగా. కీశముల్ = వానరములు. వానరఃకీశోవన్శాకాః” అని అమరుఁడు. తరుతతిన్ = వృక్షసమూహమందు. ఈగన్ = తూఁగ. సూకరకులంబులు = అడవిపందులగుంపులు. డాఁగన్ = దాఁగుచుండఁగ. మహాద్భుతంబుగాన్ = అతివింతగ. ఈపద్యమున కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయమని ఎఱుంగునది.

. అఖిలజంతునిఖాదనారూఢిమైఁ బోలె
 నతివివృతం బైనయాస్య మమర,
 నాశేభములఁ జీర్పనట్టిసిబ్బితఁ బోలె
 నతిగన్ననఖరసంతతి వెలుంగ,
 స్వమృగహింసావిహారము గాంచురతిఁ బోలె
 దలపై నేగయువాలదండ మొసర,

నిగుడుకోపాంకురః నికరం బగుటఁబోలె

సిత కేశరములకెంజిగి చిగుర్ప,

తే. వక్రదంష్ట్రలు శతకోటివాదు గెలువ

వర్తులపుంగన్నఁగవ భానువాసిఁ గేర

ఘటఘటార్భటి ఘనకోటిపటిమ దెగడ

నొక్కసింగంబు వడిఁ బొదనుండి వెడలె.

27

టీ. అఖిలజంతునిఖాదనారూఢిమైఁబోలె. - అఖిల = సమస్తమైన; జంతు = ప్రాణుల యొక్క; నిఖాదన = భక్షణముయొక్క; ఆరూఢిమైఁబోలె = అలవాటు చేతబలె. అతివివృతంబు = అతివిశాలము. ఐనయాస్యము = ఐనట్టిముఖము. అమర = ఒప్పుచుండఁగ. ఆశేభముల = దిగ్గజములను. చీర్పనట్టిసిద్ధితిఁబోలె = బ్రద్దలుసేయనట్టిసిగ్గుచేతబలె. నతి = వంగుటను. కన్ననఖరసంతతి = పొందినగోళ్ల సమాహము. వెలుంగ = ప్రకాశింపఁగ. స్వమృగహింసావిహారము. - స్వమృగ = స్వజాతిమృగములయొక్క; హింసా = వధయనెడు; విహారము = క్రీడను. కాంచురతిఁబోలె = పొందుటయం దాగుక్తచేతబలె. తలపై = శిరమునందు. ఎగయు = చేరియున్న. వాలదండము = దండముతో సమానమగునాలము. ఒనర = ఒప్పుచుండఁగ. నిగుడుకోపాంకురనికరంబగుటఁబోలె. - నిగుడు = వ్యాపించుచున్న; కోపాంకుర = కోపముయొక్క; అంకుర = మొలకలయొక్క; నికరంబు = సమాహము. అగుటఁబోలె = అగుటచేతంబలె, సితకేశరముల. - సిత = తెల్లనగు; కేశరముల = మెడమీఁదివెండ్రుకలయందు. కెంజిగి = రక్తకాంతి. చిగుర్ప = ఉదయించుచుండఁగ. వక్రదంష్ట్రలు = కుటిలమగుకోటలు. శతకోటివాదు. - శతకోటి = వక్రజాయుధముయొక్క. వాదు = వాదమును. గెలువ = గెలుచుచుండఁగ, అనఁగోటలు వక్రజాయుధతుల్యముగ నున్నవనుట. వర్తులపుంగన్నఁగవ = గుండ్రమగుకనుదోయి. భానువాసి = సూర్యాధిక్యమును. కేర = పరిహసించుచుండఁగ. ఘటఘటార్భటి = ఘటఘటధ్వని. ఘనకోటిపటిమ = మేఘబృందముయొక్క సామర్థ్యమును. తెగడ = తిరస్కరింపఁగా. ఒక్కసింగంబు = ఒకసింహము. వడి = వేగముచేత. పొదనుండి. వెడలె = బయలుదేలును. సమస్తమృగములను బెదరించుచు విశాలముఖము వంగినగోటులు శిరస్సుయందు జేర్పఁబడినవాలము ఏఱ్ఱనికేశరాగ్రములు వక్రజాయుధతుల్యము లగుకోటలును సూర్యబింబమును విరస్కరించుకనుఁగవయుఁ గలనొకసింగము పొదనుండి వెల్వడెనని భావము.

క. వెలలి జిఘృక్షాగౌరవ, కలనకలంఘింప నృపతిఁ గన్గెని నిజని

స్తులచంద్రహాసధారం, దలఁద్రెవ్వఁగ నేసెనద్భుతంబుగ నంతన్. 28

టీ. వెలలి = వెడలి. జిఘృక్షాగౌరవకలన. - జిఘృక్షా = గ్రహణేచ్ఛయందలి; గౌరవ = ఆదరముయొక్క; కలన = ప్రాప్తిచే. లంఘింప = లంఘనము చేయఁగ. నృపతి = సుచంద్రుడు. కన్గెని = చూచి. నిజనిస్తులచంద్రహాసధార. - నిజ = స్వకీయమగు; నిస్తుల = అసమాన

మగు; చంద్రహాసం=కత్తియొక్క; ధారణ=అంచుచేత. తలణ=శిరమును. త్రైవ్యఁగణ=తెగు నటుల. ఏనెణ=వైచెను, అద్భుతంబుగణ=ఆశ్చర్యముగ. అంతణ=అంతలో. దీనికు తరప ద్యముతో నన్వయము.

మ. క్షీతినాథేంద్రశితాసినంహతిభవాన్సృగ్వాప్యస్తతత్సింహరా
జతనూదీధితిసంధ్యలో వెడలుభాన్వన్తూర్తి నా నొక్కమా
నితతేజస్తతి దోచెనంత సచట • స్వీక్షింప నయ్యెన్ రమా
పతి నాపూరుషరూప మొక్కటి జగత్ప్రస్తుత్యదీవ్యద్వ్యతిన్. 29

టీ. క్షీతినాథేంద్ర శితాసినంహతి భవాన్సృగ్వాప్యస్తతత్సింహరాజతనూదీధితిసంధ్య లోణ. —క్షీతినాథేంద్ర=సుచంద్రునియొక్క; శిత=తీక్షణమగు; అసి=ఖడ్గముయొక్క; సహతి= ప్రహారమువలన; భవ=పుట్టిన; అసృక్=రక్తముచేత; వ్యాప్త=పొందఁబడిన; తత్సింహరాజ=ఆ మృగరాజుయొక్క; తనూదీధితి=దేహకాంతియనెడు; సంధ్యలోణ=సంధ్యాకాలమందు. వె డలు భాన్వన్తూర్తి నాణ=ఉదయించు భానుఁడోయన. ఒకమానితతేజస్తతి=ఒకానొకపూజ్య మగు తేజస్సమాహము. దోచెణ=కనిపించెను. అంతణ=అంతలో. అచటణ=ఆతేజః పుంజమందు. జగత్ప్రస్తుత్యదీవ్యద్వ్యతిణ=లోకములచే స్తుతింపఁదగినట్టిప్రకాశించుచున్న కాంతిచేతను. ఒక్కపూరుషరూపము=ఒకానొకపురుషాకృతి. రమాపతి నాణ=నారాయణుఁ డోయన. వీక్షింపణ=చూచుటకు. అయ్యెణ=ఆయెను.

సుచంద్రునిఖడ్గముచే ఖండింపఁబడిన యాసినహముయొక్క రక్తసిక్త మగుశరీరకాంతి యనెడు సంధ్యయందుదయించినతేజఃపుంజమనెడు సూర్యబింబమందు తద్గత నారాయణమూ ర్తి నా నొకపురుషాకృతి చూపఁబెనని భావము.

చ. అది గని యాన్మపాలుఁడు మన్మోంబురుహంబున విస్తయాంకురం
బొదవఁగ నుండఁ గిన్నరత • నూనుచుఁ దత్పురుషావతంస మా
యుదధిగభీరుఁ జేరి వినయోన్నతి భానుకులాయ శత్రువ
ర్యదమనపణ్ణి తాయ భవతేస్తు నమో యని మ్రొక్కె మ్రొక్కినన్. 30

టీ. ఆన్మపాలుఁడు=ఆసుచంద్రుఁడు. అది గని=ఆపురుషరూపమును జూచి. మన్మోంబురు హంబునణ=చిత్తకమలమందు. విస్తయాంకురంబు=ఆశ్చర్యము. ఒదవఁగణ=కలుగు నటుల. ఉండణ=ఉండఁగ. తత్పురుషావతంసము=ఆపురుషశ్రేష్ఠుఁడు. కిన్నరత నూనుచుణ=కిన్నర త్వము ధరించుచు. ఆయుదధిగభీరుణ=ఆసముద్రగంభీరుఁ డగుసుచంద్రుని. చేరి=సమీపిం చి. వినయోన్నతిణ=వినయాతిశయముచే. భానుకులాయ=భానుకులీనుఁడవైనట్టి. శత్రువర్య దమనపణ్ణితాయ=పగతురఁ బరిమార్చుటయందు పండితుఁడవైన. భవతే=నీకొఱకు. నమః=నమ స్కారము. అస్తు=అగుఁ గాక. అని మ్రొక్కెణ=ఇట్లు ప్రణమిల్లెను. మ్రొక్కినణ=ప్రణమి ల్లఁగా దీనికు తరపద్యముతో నన్వయము.

తే. ఆదరంబునఁ గెంగేల • నతని నెత్తి
దండఁ గూర్చుండఁ గావించి • ధరణిభర్త

తత్కథాశ్రవణైకము ♦ దాయుతాత్మ

నష్పరుషమాళిః గాంచి యి ♦ ట్లనుచుఁ బలికె.

31

టీ. ధరణీభర్త = భూపతి యగుసుచంద్రుఁడు. ఆదరంబునన్ = ప్రీతితోడ. అతనిన్ = ఆకుముదుని. కంగేలన్ = ఎఱ్ఱ నైనహస్తముచే. ఎత్తి = లేవఁదీసి. దండన్ = సమీప మందు. కూర్చుండన్ = ఉపవేశించునట్లు. కావించి = చేసి. తత్కథాశ్రవణైకముదాయుతాత్మన్. — తత్కథా = ఆకుముదుని కథయొక్క; శ్రవణ = వినుటయందు; ఏక = ముఖ్యమగు; ముదా = సంతసముచేత; యుత = కూడినట్టి; ఆత్మన్ = మనస్సుచేత. అష్పరుషమాళిన్ = ఆపురుష శ్రేష్ఠుని. గాంచి = అవలొకించి. ఇ ట్లనుచుఁ బలికెన్ = వక్ష్యమాణప్రకారమున వచించెను.

చ. అకలుషరూపశోభివి మహామతిశాలివి కిన్నరత్వబో

ధకశుభపాళి విట్టివిబుధస్తుతవృత్తిఁ జెలంగునీకు ని

త్యకటుతరేభవైరిరమణాకృతి యేగతిఁ జెందె నెట్లు త

ద్వికృతి యడంగెఁ దెల్పుఁ గదవే విన వేడుక పుట్టె నియ్యెడన్.

32

టీ. అకలుషరూపశోభివి. — అకలుష = ఒచ్చెములేని; రూప = స్వరూపముచేత; శోభివి = ప్రకాశించునట్టివాఁడవు. మహామతిశాలివి = గొప్పమతితోడనొప్పునట్టివాఁడవు. కిన్నరత్వబోధకశుభపాళివి. — కిన్నరత్వబోధక = కిన్నరత్వమునకు జ్ఞాపకములగు; శుభపాళివి = శుభచిహ్నములు గలవాఁడవు. “పాళిః కేతుర్ద్వబో లిజ్జమ్” అని యమరుఁడు. ఇట్టివిబుధస్తుతవృత్తిన్ = ఇవ్విధ మగుపండిత స్తవనీయమగు కాదేని దేవస్తవనీయ మగువృత్తిచేత. చెలంగునీకున్ = ఒప్పునట్టినీకు. నిత్యకటుతరేభవైరిరమణాకృతి. — నిత్యకటుతర = ఎల్ల పుడుఁ గరినతరమగు; భవైరిరమణ = గజరిపుశ్రేష్ఠ మైనసింగముయొక్క; ఆకృతి = ఆకారము. ఏగతిన్ చెందెన్ = విధముగ నమరెను. ఎట్లు తద్వికృతియడంగెన్ = ఏరీతి నాసింహభావము నశించెను. తెల్పుఁ గదవే = తెల్పవే. ఇయ్యెడన్ = ఇచట. వినన్ = ఆకర్ణించుటకు. వేడుక = కుతూహలము. పుట్టెన్ = ఉదయించెను.

ఇట్టిలోకోత్తరగుణగణశాలి వగునీకు సింహత్వము గలుగుట యెట్లు మరల నది పోవట యెట్లు విశదీకరింపు మని భావము.

క. అనుజనపతివాక్యము మది, కనివారితమోద మొసఁగ ♦ నాఘనుఁడు పునః

పునరవసతి ఘటియించుచుఁ, దనకథ వివరించె నిట్లు ♦ దారమృదూక్తిన్. 3

టీ. అనుజనపతివాక్యము = ఉక్తప్రకారం బగుసుచంద్రవచనంబు. మదికిన్ = చిత్తముకు. అనివారితమోదము = అపరిమితానందమును. ఒసఁగన్ = ఘటింపఁజేయఁగా. అఘనుఁడు ఆదివ్యపురుషుండు. పునఃపునరవసతి = పలుమాలు నమస్కారములను. ఘటియించుచున్ = యుచు. ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారమున. ఉదారమృదూక్తిన్ = అతిశయమాద్భవముతోఁ గడిన పలుకుచే. తనకథ = తనవృత్తాంతము. వివరించెన్ = విశదీకరించెను.

. కలిమితోయ్యలిదాల్పు బలుసామిపొక్కిట, మనుతమ్మియేవేల్పుఁ ♦ గనినతల్లి
మినుకుఁజాల్తుద బెల్పు ♦ మిన్న లోఁ గాంచుజో, గులఁటెంకి యేవేల్పు ♦ కలికివీడు
చిలుకుముద్దులవీణె ♦ చెలియ గాఁ దగుచాన, బొమ్మరిం . డ్లేవేల్పు ♦ నెమ్మెగంబు
లీ రేడుజగముల ♦ వారలఁ బుట్టించు, తీరువ యేవేల్పు ♦ పారుపత్తె

కీ. మట్టిపెనువేల్పు హరిహాయ ♦ హవ్యవాహ
హరిజ హరిరిపు హరిణాంక ♦ గురుపరిబృథ
హరిణహాయ హయముఖరాజ ♦ హరులు గొలువ
హాళిఁ బేరోలగం బుండు ♦ నవసరమున.

34

టీ. కలిమితోయ్యలిదాల్పు బలుసామిపొక్కిటఁ. — కలిమితోయ్యలిదాల్పు = లక్ష్మీధ
రండగు; బలుసామి = గొప్పదేవునియొక్క, విష్ణువుయొక్కయనుట; పొక్కిటఁ = నాభియందు.
మనుతమ్మి = ఉండునట్టితామర. ఏవేల్పుఁగనినతల్లి = ఏదేవునిఁగన్నతల్లియో. ఏవేల్పుకలికివీడు =
ఏదేవునియందమైనపురము. మినుకుఁజాల్తుద = ఉపనిషద్రూపమగు వేదాంతము. తెల్పు మిన్న =
తెలియఁ జేయునట్టియుత్కృష్టుని. లోఁ = అంతరంగమందు. కాంచుజోగులఁటెంకి = ఆవలోకిం
పయోగులయొక్క గృహమో, అనఁగా సత్యలోకమందుఁ బరబ్రహ్మను ధ్యానించు యోగు
లవసించియుండురని భావము. ఏవేల్పు నెమ్మెగంబులు = ఏదేవుని మంచిమొగములు. చిలుకుము
దులవీణెచెలియ = అతిశయమై సుందరమైన వీణయొక్క సకియ. కాఁ దగుచాన బొమ్మరిండ్లు. —
కాఁ దగుచాన = అగుటకర్త యైన సరస్వతీరూపయైన స్త్రీయొక్క; బొమ్మరిండ్లు = బాలికలు
బొమ్మల నుంచిక్రీడించు చిన్నగృహములో. ఏవేల్పు పారుపత్తెము = ఏదేవునియధికారము.
ఈరేడుజగములవారలఁ = పదునాలుగు లోకములయందున్నవారిని. పుట్టించుతీరువ =
కల్పించునట్టిపని. అట్టిపెనువేల్పు = అట్టి పెద్దదేవుండు, అనఁగా బ్రహ్మదేవుఁడు. హరిహాయ
హవ్యవాహ హరిజ హరిరిపు హరిణాంకగురుపరిబృథ హరిణహాయ హయముఖరాజ హరు
లు. — హరిహాయ = ఇంద్రుండు; హవ్యవాహ = అగ్నిదేవుండు; హరిజ = సూర్యసుతుండైనయముం
డు; హరిరిపు = రాక్షసుండగుటచే విష్ణుశత్రువగునిర్భతి; హరిణాంకగురు = చంద్రజనకుం
డగుసముద్రునకు; పరిబృథ = అధిపుండగువరుణుండు “ప్రచేతా వరుణః పాశీ యాదసాంపతి
రప్పతిః” అని యమరుండు. హరిణహాయ = లేడివాహనముగాఁ గలవాయువు. హయముఖరాజ =
కిన్నరాధిపతియగుకుబేరుండు. హరులు = శివుండును. కొలువఁ = సేవించుచుండఁగా. హాళిఁ = ఆస
క్తిచేత. పేరోలగంబుండు నవసరమునఁ = కొలువు కూటమున నుండుతటి. దీనికు త్తరపద్యస్థ
మైన యిట్లనుఁ అనుదానితో నన్వయము.

చ. కొలువున నిల్చి భక్తివిధిఁ ♦ గొల్చుమహామనునర్ణ దేవతా
కులములలో నజత్వ మొన ♦ గూర్చు మహామనునర్ణ దేవతా
వభు లొకకొన్ని పర్విన న ♦ వజ్రలనొజ్జ్వలకీలికాన్లుతిం
గళవళ మందఁ గాంచి యల ♦ కంజభవుండు ప్రియోక్తి నిట్లనున్.

35

టీ. కొలువునకొలువుకూటమందు. నిల్చి=నిల్చుకొని. భక్తివిధకొ=భక్తివిధానముచేత. కొల్చుమహామనుష్యులదేవతాకులములలోకొ. - కొల్చు=సేవించుచున్న; మహామను=మహామంత్రములయొక్క; వర్ణ=బీజములయొక్క; దేవతా=తదధిష్ఠానదేవతలయొక్క; కులములలోకొ=సమూహములలో. అజత్వము = బ్రహ్మత్వము. ఒనగూర్చుమహామనుష్యులదేవతావశులు. - ఒనగూర్చు=చేయుచున్న; మహామను = మహామంత్రములయొక్క; వర్ణదేవతావశులు = వర్ణాధిష్ఠానదేవతాసంఘములు. ఒక కొన్ని పర్వినకొ = ఒకానొకకొన్ని చుట్టుకొనగా. నవజ్వలనోజ్వలకీలికాపులికొ. - నవ=నూతనమగు; జ్వలన=అగ్నియొక్క; ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న; కీలికా=మంటలయొక్క; అపులికొ=అపులికి; కళనక మండకొ=కలఁతనొండగా. అలకంజభవుండు=ఆబ్రహ్మదేవుఁడు. కాంచి=నూచి. ప్రియోక్తికొ=ప్రియవచనముచేత. ఇట్లనకొ=వక్ష్యమాణప్రకారమునఁ బలికెను. పారిజాతారణ్యమందు శివంబొసరించువనంబుఁ దనువిప్రనితపోగ్నిజ్వాలలచేఁ గండి మహామనుష్యులదేవతలు నలువను వలగనఁ నిలకించి యతఁడు వక్ష్యమాణప్రకారముగ వచించె నని భానము.

చ. కటకట సర్వలోకశుభకాంక్ష లొనంగుచు నిచ్చ మించుమీ
కిటుల భజింప రానియవిహీనవిపత్తిక సేరె నెట్లుత
త్పటిమ హరింతుఁ డెల్పుఁ డనఁపద్మజునిమ్మనుష్యులదేవతా
సటలము మ్రొక్కి యిట్లనియెఁ • భాయని దన్యము మాముఁజెందఁగన్.

టీ. సర్వలోకశుభకాంక్షలు. - సర్వ=సమస్తమగు; లోక=భువనములను; “లోకస్తుభువనేజనే” అని యమరుఁడు. శుభకాంక్షలు=మంగళప్రద మగుకోరికలను. ఒనంగుచుకొ=ఇచ్చుచు. నిచ్చు=ఎల్ల పుడును. మించుమీకుకొ=అతిశయించుచున్నమీకు. ఇటుల = ఈరీతినీ. భజింపరానివి=సేవింపనలవిగాని. అవిహీనవిపత్తిక=అధికమగు సాపద. ఎట్లు=ఏరీతి. చేరకొ=సమకూరెను. తత్పటిమకొ=ఆయాపదయొక్కబలమును. హరింతుకొ=పోగొట్టుదును. నెల్లపుఁడు=విన్నవింపుఁడు. అనకొ=అనఁగ. మనుష్యులదేవతాసటలము. - మను=మంత్రములయొక్క; వర్ణ=బీజములయొక్క; దేవతా=తదధిష్ఠాన దేవతలయొక్క; సటలము=సమూహము. పద్మజునికొ=నలువను. మ్రొక్కి=నమస్కరించి. భాయని దన్యము=కీడనిదీనత్వము. మాముఁజెందఁగకొ=ముఖమును జేరి యుండఁగ. ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారమున. అనియెకొ=వచించెను.

శా. ఆరమ్యాగమమార్గగద్విజశరణ్యం • బై యిలం గౌరిజా
తారణ్యంబు సెలంగు నయ్యటవి బ్రహ్మత్వంబు రాగోచు
ర్వారాత్తద్రధిమా ప్తిన్ముమకడపవ్యా • పారచారంగతుం
డై రాజిల్లుతపస్వి యొక్కఁడు నసం • తాభిఖ్య నిరచించుమన.

37

టీ. ఇలకొ=పుడమియందు. ఆరమ్యాగమమార్గగద్విజశరణ్యంబై. - ఆరమ్య=అంతః
మనోజ్ఞమగు; ఆగమమార్గ=వేదమార్గమును; గ=పొందినట్టి; ద్విజ=బ్రాహ్మణులను; శరణ్యంబై=
రక్షకమయినదై. ఆరమ్య, ఆగమ, యని విభాగము, వృక్షవీగులఁజేరినపక్షుల కనియర్థాంతరమ

కోయమన్నః. పారిజాతరణ్యంబు = పారిజాతవనము. చెలంగున్ = ఒప్పును. అయ్యటవిన్ = ఆ పారిజాతరణ్యముందు. బ్రహ్మత్వంబు రాఁ గోరి = బ్రహ్మత్వంబు రాఁ దలఁచి. దుర్వారాత్తద్రఢి మాప్తిన్. - దుర్వార = దుర్ని వారమగు; అత్తద్రఢిమ = మనోదార్థ్యముయొక్క; ఆప్తిన్ = ప్రాప్తి చే. మామకజపవ్యాపారపారంగతుండై. - మామక = నామ సంబంధించినమంత్రముయొక్క; జప వ్యాపార = జపమున వ్యాపారముందు; పారంగతుండై = పారము నొందినవాడై. వసంతాభిఖ్య నింపొందుచున్. - వసంత = ఉదయ సాయముచే నొప్పినవార డగుచు. తపస్వియొక్కఁడు = తపసి యొక్కఁడు. కాశ్యపకృతకాశించును.

ప. కమలశిఖరంబు నా వికలహృదకానుకవిప్రవనోక్తిఁ బల్కుఁడిం
పున నొకమూలఁ బట్టెను భూషితుఁడై ముని నిశ్చలాంతరం
జానీ యుక్త్యైశ్వర్యంబు మేధానైభరి మించు దత్ప్రవ
సమింద్రులయెన్ గీని నుకదా నడంపఁగఁ జూడు మిత్తతీన్. 38

టీ. పారిజాతరణ్యంబు = మణియొక వస్తువును. కనఁడు = చూడఁడు. ఒకా నొకవిప్రవనోక్తి = ఒకొక ప్రవక్తనరము నాగమును. వికలహృద = ఆకర్ణింపఁడు. బ్రహ్మహృత్త మునివాక్యము ప్రవక్త = మనోదు మున్నది. ఇంపునన్ = ఆనందముతో. ఒకమాటన్ = ఒకవాక్య మును. పారిజాతరణ్యంబు = పారిజాతవనము. ఇట్టిమధుఃపితుడై = ఈరీతి నింద్రియనిగ్రహముచే భూషితుఁ డై. ముని = మునిశిష్యుఁడు. నిశ్చలాంతరంబు. - నిశ్చల = చలంపని; అంతరంబు = మనస్సును. ఎవరి = ఎవరైనా. అట్టి శిష్యుఁడైన మేధానైభరిన్. - అత్తప్రికృత్ = అసంతుష్టిని చేయు; జప = జపముయొక్క; పారిజాతరణ్యముయొక్క; నైభరిన్ = సీతచేత. మించున్ = అతిశయించును. తత్ప్రవ = తత్ప్రవక్త. - తత్ప్రవక్త = మునివాక్యము; ప్రవక్త = నడపడి. ఇటులు = ఇట్లు. అయ్యెన్ = ఆయన. కమలశిఖరంబు = కమలశిఖరము. ఒకగాదిన్ = ఒకయు పాయముచే. ఇత్తతీన్ = ఈసమయ మును. అడఁపఁగఁ దలఁపఁడుటను. చూడుము = ఆలోచింపుము.

ప. అనన్తజలధి ను నలమహాయతి యెంతకుఁ జొచ్చె నొర న
జ్వలదాతాజ్వలదాతా • దక్కిగ నుండెడివారెడ యెట్లు లై
న నొకర నొకరయ్యును నొకరిగఁగఁ జేసెద నందు చింతతో
నెసంగె నందు నొకర దాగి • దాగి విరించిగుఱించి యిట్లనున్. 39

టీ. అనన్త = ఈశ్వరశైవ్యుఁడు. వనజాసనుఁడు = నలువ. అలమహాయతి = ఆవసంతుఁడు. ఎం తకుఁ జొచ్చెన్ = ఎంతదూరము ప్రవేశించును. జొర = ఆహ. సజ్జనవినుతాజభావగతిన్ = సత్పురుషు లచేఁ గనినగాడఁడనివ్రాహ్మణుని. దక్కిగన్ = సరిగ. ఒండెడివారెడ = పొందఁ గలవారెడ. ఎట్లులైన్ = ఏరీతి కై. ఒకర వారిరముము = ఒకానొక నూతనవిఘ్నమును. పెనంగఁగన్ = కల యుదలుల. చేసెద = చేయుదు నగుచు. చింతతోన్ = ఆలోచనతో. తనరఁగన్ = అతిశ యించుటలు. నెసంగెన్ = నొసంగె. అప్పుడు = ఆసమయమందు. అగదారి = ఇంద్రుఁడు. విరించి గుఱించి = బ్రహ్మదేవఁడు. అట్లు = వశ్యమాణప్రకారమున. అనున్ = పలికెను.

చ. యతి యన నెంత తన్నుజపై కసమాధి యనంగ నెంత త
 ద్విత మన నెంత యియ్యెడ ముదంబున విఘ్నము దార్తు రిమ్మరు
 త్సతు లఖిలేశ యిట్టిసురతామర సేక్షణ లుండ లోకసం
 తతినుతశక్తి మించు రతినాయకుఁ డుండ విచార మేటికిన్ . 40

టీ. అఖిలేశ=బ్రహ్మదేవుఁడా. యతి యన=వసంతుఁడనఁగ. ఎంత=యెంతమాత్రము, సాధారణుఁడనుట. తన్నుజపైకసమాధి యనంగ=తతో=ఆవసంతునియొక్క; మనుజప=మంత్రజపముయొక్క; ఏక=ముఖ్యమగు; సమాధి యనంగ=చిత్తవృత్తి నిరోధ మనఁగ. ఎంత=ఎంతమాత్రము. సులభముగఁ జలింపఁజేయఁదగినదని భావము. తద్విత మన=నానిని యమ మనఁగ. ఎంత=ఎంతమాత్రము. ఇమ్మరుత్సతులు=ఈ దేవాంగనలు. ఇయ్యెడ=ఈసమయమందు. ముదంబున=సంతోషముచేత. విఘ్నము=అంతరాయమును. తార్తురు=చేయుదురు. ఇట్టిసురతామర సేక్షణలు=ఇట్టిదేవాంగనలు. ఉండ=ఉండఁగ. లోకసంతతినుతశక్తి=లోక=జనులయొక్క; సంతతి=సమూహముచేత; సుత=కొనియాడఁదగిన; శక్తి=సామర్థ్యముచేత. మించురతినాయకుఁడు=అతిశయించు మన్మథుఁడు. ఉండ=ఉండఁగ. విచారము=నంత. ఏటికిన్=ఎందుకు. మహాయోగులధృతి గలంచుదేవాంగనలు మన్మథుఁడునుండ విచార మేటి కని భావము.

సీ. ఏలదే బంటు గా నీమేనకాకాంత, యచలగాధికుమారునంతవాని
 నేచదే సొబగుచే నీధాన్యమాలిని, వింతగా శాండిల్యునంతవాని
 నెమ్మేతోఁ గలయదే యీయుర్వశీనామ, హాళిమై జాబాలియంతవాని
 నెనయవే వరుసతో నీవేల్పుచెలిచాలు, లలమండకర్ణజునంతవాని
 తే. నిట్టిసురసుందరులు గల్గి నింతపనికి, మనములోఁ జాలఁ జింత నీ నెనసెదేల
 వీరిలో న్మెక్త వెలఁది నమ్మారుఁగూర్చి, పంచమికార్యమిపుడె ఫలించుఁగాని.

టీ. ఈమేనకాకాంత=మేనక యనునీసురాంగన. అచలగాధికుమారునంతవాని=చలింపనివిశ్వామిత్రునంతటివానిని. బంటుగా=దాసునిఁగా. ఏలదే=పరిగ్రహింపదా యని కాకువు. ఈధాన్యమాలిని=ధాన్యమాలి యనుపేరుగల యీసురాంగన. శాండిల్యునంతవాని=శాండిల్య మహామునియంతవానిని. సొబగుచే=సౌందర్యముచేత. వింతగా=చిత్రముగా. ఏచదే=శ్రమపెట్టదా యని కాకువు. ఈయుర్వశీనామ=ఊర్వశి యనుపేరు గలయీసురాంగన. జాబాలియంతవాని=జాబాలి యనుపేరుగల మహర్షియంతవానిని. హాళిమై=ఆసక్తిచేత. ఎమ్మేతో=ప్రేమతో. కలయదే=పెనఁగదా యనికాకువు. ఈవేల్పుచెలిచాలు=ఈసురాంగనాసమూహములు. అలమండకర్ణజునంతవాని=మండకర్ణజుఁడనుపేరుగలమహామునియంతవానిని. వరుసతో=క్రమముగ. ఎనయవే=హాదవా యని కాకువు. ఇట్టిసురసుందరులు=ఇటువంటిసామర్థ్యము గలసురాంగనలు. కల్గి=ఉండఁగా. ఇంతపనికి=ఇట్టిస్వల్పకార్యమునకు. మనములో=మనసునందు. చాల=మిక్కిలి. చింత=చింతన. ఈవు=నీవు. ఎనసెదేల=పొందనేల. వీరిలో=ఈసురాంగనలలో. ఒక్కవెలఁది=

చ. అస సమ్యక్తలభ్యుదయేదేతః • యంననమోమనరాజమాట చ
య్యస శ్రేణిపర్వ మై మదః • హర్షమహాచగః హర్షగః కేయస
పని కది కార్వ మార యని • పుష్క - నానిదమగింప కంఠం ని
ల్వ ననియః బంచి వేల్పునన • బాలిలమన్నుల కంఠం గాంచనన్.

12

[illegible]

દલ યોગી શ્રી રમ્ય • ગણેશ પ્રભુ

ಜರನು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿ,

ಪೊನ್ನಿ ನಾಯ್ಕನ ಶಾಸ್ತ್ರ • ಪಂಚಮಾ ಸಂಧಿ

מבוא: משה מדינת ישראל • 2. 1. 1948

ಶ್ಯಾಮಲಾ ಹರಿ : ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ఘనాలగోస్వతి చరిత్ర • గలనా ముద్రాణం

జే. నిట్టెలనిమిష కా తి లంహానభి ది

వృత్తిసంధాని చరిత్రములు • మృత్యుంజయము.

ಪೆ ಯೋಗಿ ಎಲಿ ಸು ಯು ಸ್ವಯಂ

Newsday 2000-01-01

43

టీ. అలనుక్రకం = చంద్రకళ యనునట్టి చాను రాంగం. సుత్యమలతయప్పిం. - యు
= వసంతుః దయతపసియొక్క. అయిం = అధికమగు; తయప్పిం = తమగు నాతతయమున. పాం
దగల నే యునుయం = నాదేనిలపా నును, అదేని నిలయం. దయతపసియొక్క తమగునా
మును పరిక్షింపగలవా యవిభావము. ఇలవలత్తి కోరిక = చిన్న బోయిని కడలదెను.
ఇటవంద్రకం = చంద్రకళ. అయిం = మిక్కిలి అధికమగు; తయప్పిం = రామాపు
యొక్క అతతయమున; గామనా యనునట్టిను కల్పితమగుననుచులం ప్పనింనును

న్నది. అలరంభం=రంభయనునాదేవాంగన. ధీరకుంజరము=పండితశ్రేష్ఠుఁ డగువసంతుఁడు. చెన్నినకొ=ఎదిరించిన. మనఁ జాల ననుచు=బ్రదుకఁ జాల నని. తలయొత్త తేనియ్యకొ=శిరము ఎత్తలేదని యర్థము. అనఁటిగంభీరగజము ఎదిరించిన మనఁజాల దను సర్థాంతరము స్ఫురించుచున్నది. తార=తార యనుసురాంగన. హంసునిగొడవకొ=పరమహంసుఁ డగువసంతుని యొక్కనిరోధమునందు. పోయినకొ=ప్రవర్తించినయొడ. మహంబు=తేజము. అడఁగుననుచుకొ=నివర్తించు ననుచు. తెలివి వాయఁగకొ=ప్రజ్ఞ వీడినటుల. పొల్చెకొ=అగపడెను. రిక్క ప్రొద్దు నెదిరించినచోఁ దేజ ముడుగు నని తెలివిపాయునటుల యగపడెనని యర్థాంతరము దోఁచుచున్నది. అలమాధవి=మాధవి యనునట్టియాదేవాంగన. ఘనులగోసృతికొ=పెద్దలయొక్కవాక్యమునకు. నిల్వఁ గలనె యనుచుకొ=తాళఁ గలనా యనుచు. శ్యామలలొకొ=స్త్రీలలో. ఈఁగెకొ=చూచెను. మాధవి=లతావిశేషము. ఘనులగోసృతికొ=మేఘములయొక్కజలధారకు. నిలువఁగలనా యని. శ్యామలలొకొ=లతలయందు. ధరిత్రకొ=భూమియందు. ఈఁగెకొ=ప్రవేశించె నని యర్థాంతరముదోఁచుచున్నది. ఇట్టులు=ఈరీతి. అని మేషకాంతలు=దేవాంగనలు. అహీనభంగ పృత్తికొ.-అహీన=అధికమగు; భంగపృత్తికొ=భంగవర్తనను. సంధించి=పొంది. చలియింపకొ=చలింపఁగ. చిత్తమందుకొ=మనసునందు. చిత్రరేఖ యన్వేల్పుచెలువ=చిత్రరేఖ యనుదేవాంగన. వే=శీఘ్రముగ. ఎఱిఁగి=గుర్తించి. నలువకుకొ=బ్రహ్మకు. జొహారు గావించి=నమస్కరించి. నిలిచెకొ=నిలువఁబడెను. అపుడు=ఆసమయమందు. ఈపదమున కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

నలువవసంతుఁ డనుమహర్షియొక్క తపోవిఘ్నమునకై పంపుటకుఁ జంద్రకళాదిసురాంగనల నవలొకింప వారు తపోవిఘ్న మొనరింపఁజాల మని చలింపఁగఁ జిత్రరేఖ యనుసురాంగన నారిచందంబు గుర్రెఱింగి నలువకు నమస్కరించి నిలిచె నని భావము.

చ. నిలిచి యవార్యయావనవినిర్తలసుందర భావసత్కళా

కులజనితైకదర్పమును • గూడిన చేడియ గాన ముందు దాఁ

దెలియక ధాత కిట్లను సతీమణి దేవ భవన్తనోహితం

బలర నెనర్తు నన్ను దయ • సంపుము నిర్జరు లెల్ల మెచ్చఁగన్.

44

టీ. నిలిచి=నిలుచుండి. అవార్యయావన వినిర్తలసుందర భావసత్కళాకుల జనితైకదర్పమును.—అవార్య=వారించుట కశక్యమైన ; యావన=తారుణ్యముయొక్క; వినిర్తల=అత్యమలమగు; సుందరభావ=సౌందర్యముయొక్క; సత్కళా=శ్రేష్ఠమగు విద్యలయొక్క; కుల=సమూహము చేత; జనిత = పుట్టింపఁబడిన; ఏక=ముఖ్యమయినట్టి; దర్పమును = మదమును. గూడిన చేడియ గాన=పొందియున్న వనితగాన. తాకొ=తాను. ముందు తెలియక=ముందురాఁబోవుదాని నెఱుఁగక. సతీమణి=చిత్రరేఖ. ధాతకుకొ=బ్రహ్మకు. ఇట్లనుకొ=వక్ష్యమాణ ప్రకారమునఁ బలికెను. దేవ=స్వామి. భవన్తనోహితంబు.—భవత్=మీయొక్క; మనోహితంబు=మనసునకు హితమగుపనిని. అలరఁగకొ=సంతోషించునటుల. ఒనర్తుకొ=చేయుదును. నన్ను దయకొ=నన్ను దయతో. అంపుము=అంపుము. నిర్జరు లెల్ల మెచ్చఁగకొ=దేవత లెల్ల మెచ్చుకొనఁగ. ఈపద ముత్తరపద్యముతో నన్వయించును.

చ. మరుడు సహాయుఁడై జలసంమగ్రతతో ననానంట రాని స
త్వరగతి ధాత్రీ నంది యలఁతొనును కేరి భవత్కృపాపద
స్ఫురితకలాపిలాసములఁ • నొక్క పువేనుక నిక్కఱ జేసి బం
ధురనిజశక్తి నిచ్చుటకఁ • నోకొని నచ్చున నేటి బంతుల గన్ . 45

టీ. మరుడు=మర్కటము. సహాయుఁడై=తోడ్పడి. సమగ్రతతో=సమగ్ర-
యొక్క; సమగ్రతతో=పరిపూర్ణతచేత. వెనువెంట రాని=ఎడఁదొయక రాని. సత్త్వ
రగతి=శీఘ్రగమముచేత. ధాత్రీ నంది=ధానిని కలిగి. అలసము=తీరికలేవనమున
పించి. భవత్కృపాపరస్ఫురతి కలాపిలాసములఁ.—భవత్=వీరయొక్క; కృపాపదయ
చేత; పరస్ఫురతి=ప్రకాశంపఁడయింపడె; కలా=విద్యలయొక్క; పిలాసములఁ=కలలచేత.
నొక్కపువేడుకఁ=శేష్ఠమయి; అభిలాషయి. నిక్కఱజేసి=అత్యవసరంజేసి. బంధుర
నిజశక్తిఁ.—బంధుర=అధికమనునది. శక్తి=స్వసామర్థ్యముచేత. బంతులఁ=వీరముల
గ. వీరి=పాలించి. ఇచ్చుకఁ=ఇచ్చుక. నోకొని నచ్చుకఁ=నోముగొని వచ్చున.

సీ. జలపానసంరక్ష • నడలించి మోవిజే

నియగ్రోలుతెమి జలం • నింప నచ్చు

తొలుపెల్లు జదువులు • వ్రలియొని రలికి

తెంబులు నడపుటల్ • నార్చి నచ్చు

ధ్యానన్త శ్వేల్యలు • నలగించి నలకెడి

కలహంపుఁజింతిల్ • గలప నచ్చు

యతివేషన్త భుజ • నడలించి నీటపాళి

యెంచుటల్ సాగిను చేయున నచ్చు

తే. నాటి దనుగుట మాన్చి యు • నెనమనగాలు

గూడ నిహరంబుజెఱుగి నే • నార్చి నచ్చు

నాత్మచాతుర్య జేమి సేయంగి చారు

లిపసి నివ్వేళి సను బంపు • లెమ్మచూలి. 46

టీ. తపసిఁ=సంతుని. జలపానసంరక్షఁ=ఉదకపానమందుఁ గలయావత్తన. నడకల
ని=నడలించి. మోవిజేనియ గ్రోలుతెమిఁ=కాంతభరరసమును గొనము చేయునట్లుగా.
కని. చాలఁ=మిక్కిలి. నింప నచ్చుఁ=కలగఁడయినచ్చును. నొలుపల్కుఁ=జదువులు=జీ
వపాతములను. నొలియించి=నశింపఁజేసి. రలికిజరింపాలు=మగ్గిరిములను. నడపుటల్ =
దపుటలను. నార్చి నచ్చుఁ=చేయవచ్చును. ధ్యానన్తశ్వేల్యలు.—ధ్యాన=ధ్యానము
లి. శ్వేల్యలు=అంశుల్యంహిత్యమును. నలగించి=నడిచింది. నలకెడి లహంపుఁజింతి
లఁ=మరితదీక్షయక నితయము. కలపనచ్చు = ప్రవేశంపఁడయినచ్చును. యతివేషన్త
భుజ=యతివేషముయొక్క కని. నడలించి=నడిచింది. నీటపాళి=నీటసమాహము. నెంచు
టల్=ఎంచుటల శింకలవచ్చు. మోచింపును=శేష్ఠమగునంచును. చేయవచ్చుఁ=

ఘటించఁ జేయవచ్చును. ఒంటిదిగుటఁ = జత లేక సంవరించుటను. మాన్పి = పోగొట్టి. ఇంపానకు
సఖులఁ = ఆనందము చే నొప్పుచున్న కాంతిలను. కూడి = కలసి. వివారించు తిలుగుఁ = క్రీడించు
క్రమమును. వే = శీఘ్రముగ. కూర్చు వచ్చుఁ = ఘటించవచ్చును. అత్తిచాతుర్యఁ = బుద్ధి
చాతుర్యము చేత. ఏమి సేయంగ రాదు = ఏమి చేయఁ గూడదు. సర్వముఁ జేయవచ్చుననిభావము.
ఇవ్వేళఁ = ఈ సమయమందు. ననుఁ = నన్ను. పంపు = సంపుము. తిప్పుచూచి = పరచుచు. బుద్ధి
చాతుర్యము చేత జలపానాదిమునిధర్మములను బోగొట్టి వసంతుఁడు పటపేషము ధరింపఁ
జేయవచ్చు నని నలువనుగుటించి చిత్ర రేఖ యనుమరొంగి విన్నవించ నని భావము.

చ. తొలకరిచూపు లిం పొసఁగుఁ దూపము పై పయిఁ బర్వ గంధర్వ
జ్వలకలనిస్వనం బుడుకఁ చాల్ రొద నై విన వేడ్కఁ దార్పఁ బూ
విలు గలవేల్పురాసినముఁ వేగమె మానికే రేచి మక్కుచా
చలయుగరంగవీధి ఘనఁ సంభ్రమతఁ నటియింప నూన్పెదనీ. 47

టీ. తొలకరిచూపులు = ప్రథమావలోకనములు. ఇంపానఁగుఁ తూపముపై = ఆనంద
ము నిచ్చుఁ తూపవిశేషములై. పై పయిఁ బర్వఁ = పూర్వమొక వ్యాపింపఁగ. గంధర్వ
జ్వలకలనిస్వనంబు = కంతమందునియించినరవము, అనఁగి రతికూడితి మనిభావము.
ఉడుకచాల్ రొదయై = చర్మవాద్యసమూహముయొక్క ధ్వనియై, అవేళమును నేయుచర్మవాద్య
ముయొక్క ధ్వనిరూప మయి. వినఁ = వినుటను. వేడ్కఁ = సంతోషమును. తార్పఁ = తే
యుచుండఁగ. పూవిలుగల వేల్పురాసినము = మన్మథా వేశమును. వేగమె = శీఘ్రముగ. మానికే =
వసంతుఁ డను పేరుగలమునికి. రేచి = అత్యంత పఁ జేసి. మక్కుచా గలయుగరంగవీధిఁ. - మతే =
నాయొక్క; కుచాచల = పర్వతముల వంటి స్థలములయొక్క; యుగ = గంటయును; రంగవీధిఁ =
నాట్యస్థలమందు. ఘనసంభ్రమతఁ = అధికత్వర చేతను. "సంభ్రమే నేగపార్వయో" అని
విశ్వము. నటియింపఁ = నాట్యముఁ జేయుటయి. తూన్పెదనీ = చేయుదును.

కటాక్షములు నిల్ల వనుట కవిసమయముగాన నూపులనుఁగొనమును చేసి మదికి మను
జమిడికి ధ్వనిని చెవిసోఁకఁజేసి వసంతుఁడు మన్మథావేశము దప్పించి బాకునయుగ మను
రంగవీధిలో నటియింపఁజేయుదు నని భావము.

సీ. వలతేనిమనములోఁ మొలపించుక్రొంచూపు, నూపుల్లద్ద ర్యంబుఁ దూల్ప నేనిఁ
దలఁపుల నెవ్వేళఁ తలఁగక యూరించి, కెరలు మెల్కళిలఁ తొక్కింప నేనిఁ
శాఁగిట నలమి చొఁకాటపుఁ గూటమి, గలయంగఁ నేరానఁ గొలుప నేనిఁ
దులకించుమోహంపుఁ వలఁ జిక్కి వెను వెంటఁ, బోయక తిరుగంగఁ జేయ నేనిఁ

తే. బలుకువాల్వొర నివ్వేల్పుఁ పడఁతు లెల్ల
వినుతి సేయంగ విటునిఁ గాఁ వింప నేని
నజరకులమునఁ బుట్టితిఁ నంచు నిచ్చ
పలుకఁగా సిగ్గు గాన యఁ బాఠజన్మ.

టీ. అజ్ఞానజన్మ = బ్రహ్మ జేవుఁడా. నల శేనిక్ = మన్త ఘని. మనములోక్ = మనసునందు. మొలపించుకొంజాపుఁదూపులక్. - మొలపించు = ఉదయింపఁజేయు; కొంజాపుఁదూపులక్ = కొత్తచూపులనుబాణములచేత. ధైర్యంబు = ధృతిని. తూల్ప నేనిక్ = చలింపఁజేయనియెడలను. ఎవ్వేళక్ = ఎప్పుడును. తలఁపులక్ = కోరికలను. తలఁగక = నెడదెగకుండునటుల. ఊరించి = పుట్టించి. కరలుమేల్కొలక్ = అతిశయించువిద్యలచేత. చొక్కింపనేనిక్ = పరవశత నొందింపనియెడలను. కొంగిటక్ = కొంగిటియందు. అలమి = ఆక్రమించి. చొకాటపుఁగూటమిక్ = శ్రేష్ఠమగు నంగమమందు. కలయంగిక్ = కూడుటకు. నేరాసక్ = గొప్పయాశను. కొలుపనేనిక్ = పుట్టింపనియెడలను. తులకించుమోహంపువలక్. - తులకించు = ఒప్పుచున్న; మోహంపువలక్ = మోహమునుజాలమందు. చిక్కి = పట్టువడి. వెనువెంటక్ = వెంటబడివెంటబడి. పాయక = ఎడఁబాయక. తిరుగంగిక్ = తిరుగునటుల. నేయనేనిక్ = ఒనర్పనియెడలను. పలుకువార్తారక్ = ఘనిరాజగువసంతుని. ఇవ్వేల్పుపడఁతులెల్లక్ = ఈసురాంగనలెల్ల. వినుతి నేయంగిక్ = శ్రవణత చేయుచుండఁగ. విటునిఁగావింపనేనిక్ = జారుని నొనర్పనియెడలను. అంగులమునక్ = దేవతావంశమందు. పుట్టితి నంచుక్ = జన్మించితి ననుచు. నిచ్చు = ఎల్లప్పుడును. పలుకఁగాక్ = వచించుటకు. సిగ్గు గాదే = లజ్జ కాదా.

ఓనలునా నేను క్రొంజాపులచే కామమును బుట్టించి ధైర్యమును నొలఁగించియు మఱియు కొంగిలించి సురతమం దాసక్కిఁ బుట్టించియు మోహమునుజాలమునఁ దగులుకొని నావెంటఁ దిరుగంగఁజేయుచు నామహర్షిని విటునిఁ గావింపనేతి నేని దేవతావంశమందుఁ బుట్టితి నని చెప్పుకొనుట నాకు లజ్జాకామని భావము.

చ. అనఁ దెలుగంటికొన్న పలుకఁ కాత్తి మనశ్శ్రవమదంబు గూర్చు న
వ్వనదుహసూతి యాదరణఁవై ఖరి నిట్లను నొనెలంత ని
వ్వనికరవర్ణ్యవిభ్రమకఁబ్రాప్తవిమోహితసర్వలోక వై
తసరెడునీకు ధాత్రి నొకఁతాపసులోబడ నూన్పుటబ్రమే. 49

టీ. అనక్ = పూర్వోక్తప్రకారమునఁ జిత్ర రేఖ పలుకఁగా. తెలుగంటికొన్న పలుకు = దేవాంగన యగుచిత్ర రేఖవాక్యము. కాత్తి మనశ్శ్రవమదంబు. - ఆత్మ = తనయొక్క; మనః = మనసుయొక్క; శ్రవమదంబు = శంభోధమును. గూర్చుక్ = చేయుఁగ. అవ్వనదుహసూతి = ఆనలుప. ఆదరణవై ఖరిక్ = మన్ననగీతి చే. ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారమున. అనుక్ = వచించెను. ఓనెలంత = చిత్ర రేఖ. నివ్వనికరవర్ణ్యవిభ్రమకఁబ్రాప్తవిమోహితసర్వలోకవు. - నివ్వ = స్వర్ణమందుఁబుట్టిన దేవాదులయొక్క; ఇచటనివిధ వానివ్యాసునిధ వార్ధమందు యత్రత్పత్యయమని ఎఱుంగువది. నికర = సమూహముచే. వర్ణ్య = పొగడఁగఁగిన. విభ్రమకఁబ్రాప్తవిమోహితవిద్యలచే. ఆప్రవిమోహిత = మోహింపఁజేయుటచే. సర్వలోక వై = సమస్తలోకములుగలదానవై. తసరెడునీకు = అతిశయించునీకు. ధాత్రిక్ = పుడమియందు. ఒకతాపసుక్ = ఒకమునిని. లోబడ నూన్పుట = ఎకమగునటులుచేయుట. అబ్రహ = ఆశ్చర్యమా, ఆశ్చర్యము కాదనుట. సమస్తవశ్యవిద్యలచే లోకములనెల్ల మోహింపఁజేయునీకుఁ బుడమి నొకతాపసుని మోహింపఁజేయుటగుదా యని భావము.

ఉ. చొక్కపునీటునం గలలసాంపున చారువిలాసవైఖరిం
జక్కడనంబునం సరసచాతురి నీసురయావతంబులో
నెక్కువ దాన వౌట చెలి యిచ్చ ఘటించితిఁ గాక దీని కీ
తక్కినవారిచే నగునె తార్పగ నీదృశ కార్యమెంతయున్.

50

టీ. చొక్కపునీటునం = శ్రేష్ఠమగుమరి పెనుచేత. కళలసాంపునం = విద్యలయొక్క ప్రా
మర్యము చేతను. చారువిలాసవైఖరిం. - చారు = మందర మగు; విలాస = హాసాదులయొక్క; వైఖ
రిం = రీతి చేతను. చక్కడనంబునం = సౌందర్యము చేతను. సరసచాతురిం. - సరస = మనోజ్ఞ
మగు; చాతురిం = చాతుర్యము చేతను. ఈసురయావతంబులోం = ఈ దేవతాస్త్రీ సముదాయములో.
ఎక్కువదాన వౌటం = ఎక్కువైనదానవుగాన. చెలి = చిత్ర రేఖా. ఇచ్చం = ఇచ్చ చేత.
దీనికిం = ఈ కార్యమునకు. ఘటించితిఁ గాక = నియోగించితిని. ఈతక్కినవారిచేం = నీకంటె
నితరులైనవారిచేత. ఈదృశ కార్యము = ఇటువంటిగొప్పపని. ఎంతయుం = మిక్కిలి. తార్పగ
ం = చేయుటకు. అగునె = సాధ్యపడునా. కాదని కాకువు.

స్తరశాస్త్రమునందు ప్రావీణ్యము గలదాన వగుటచే సౌందర్యమందు నెక్కువైనదాన
వగుటచే నీచేఁ దక్క నితరులచే నీపని కాదని సమ్మతిచే నియోగించితి నని భావము.

సీ. ననబోడి యతులఘనస్ఫూర్తిఁ దూలింపఁ, జాలదే నీనీలవాలకాంతి
లీలందమిశావలేపంబు విదళింపఁ, జాలదే నీయాస్యజలజదీప్తి
వనజానన యహీనమునిప్రౌఢిఁ గలఁగింపఁ, జాలదే నీరోమపాలికాంతి
ముదిత నత్తాపసముజ్జ్వంభణముఁ బెంపఁ, జాలదే నీపదోజ్జ్వలనఖాళి

తే. యచలవక్త్రోజపరమహంసాఘమహిమ

నడఁపఁ జాలదే నీమందయానలీల

యగుటఁ దల్లక్ష్మి చెలు వందునట్టిసీకు

పడఁతి యొకమాని నిల మోహపఱచు తెంత.

51

టీ. ననబోడి = చిత్ర రేఖా. నీనీలవాలకాంతి = నీయొక్క తల్లవైన నీనీలవాలకాంతి “వాలఃక
చే శిశోమూర్తే” అని విశ్వనిఘంటువు. యతులఘనస్ఫూర్తిం. - యతుల = మునులయొక్క; ఘన =
అధిక మైన; స్ఫూర్తిం = సామర్థ్యమును. తూలింపఁ జాలదే = చలించజేయసమర్థము కాదా యని
కాకువు. అతుల = సరిలేని. ఘన = మేఘముయొక్క; స్ఫూర్తిం = కాంతిని. తూలింపఁ జాలదే
యనునర్థాంతరమును దోచుచున్నది. లీలం = విలాసముచే. నీయాస్యజలజదీప్తి = జలజము
వంటినీయాస్యముయొక్క కాంతి “ఉపమితం వ్యాఘ్రాదిభిస్సామాన్య ప్రయోగే” యను
సూత్రమువలన సమాసము. దమిశావలేపంబు = మునిశ్రేష్ఠునియొక్క గర్వమును. “దర్శన
వలే పోఁ వప్తంభః” యని యమరుడు. విదళింపఁ జాలదే = పోగొట్టఁ జాలదా యని కాకువు.
తమిశ యనువిభాగమందు, “ద్రుతప్రకృతికమామిడిపరుషములకు సరళము లగు. ఆదేశ
సరళములకు ముందున్నద్రుతంబునకు బిందుసంశ్లేషములు విభావనగు.” అను సూత్రము

లచేఁ దకారమును బిందువును వచ్చినవి. తమిశ=నిశాపతి యగు చంద్రునియొక్క “రజనీ
యామినీతమి”యని యమరుఁడు. అనలేపంబు = గర్వమును. నీయాస్య జలజదీప్తి లీల చే
విదళింపఁజాలదా యనునర్థము దోఁచుచున్నది. వనజానన = చిత్ర రేఖా. నీరోమపాలి
కాంతి=నీనూఁగారుయొక్క కాంతి. అహీనమునిప్రౌఢిక్. — అహీన=అధికమగు; మునిప్రౌఢిక్ =
మునులయొక్క ప్రాగల్భ్యమును. కలఁగింపఁజాలదే=కలఁతపటుపఁజాలదా. నీరోమపాలి
కాంతి = నీనూఁగారుకాంతి. అహీన=యాది శేషునియొక్క. మునిప్రౌఢిక్ = మానముద్రను.
బిగువుననుట. కలఁగింపఁజాలదే యను నర్థాంతరము స్ఫురించుచున్నది. ముదిత=చిత్ర రేఖా. నీప
దోజ్జ్వలనఖాళి=నీపాదములయందు ప్రకాశించునఖపంక్తి. సత్తాపసముజ్జ్వంభణము. — సత్ =
శ్రేష్ఠమగు; తాపస=మునులయొక్క; ముత్ = సంతసముయొక్క; జ్వంభణమును=అతిశయము
ను. పెంపఁజాలదే=ఖండింపఁజేయఁజాలదా, ఖండించుననుట. నీఖనపంక్తి. సత్తాపసముజ్జ్వం
భణము. — సత్ = నక్షత్రములయొక్క; తాపసముజ్జ్వంభణము = తాపాతిరేకమును; పెంపఁ
జాలదే=అతిశయింపఁ జేయఁజాలదా యనునర్థాంతరము స్ఫురించుచున్నది. అచలవక్షోజ =
పర్వతములవంటి స్తనములుగల చిత్ర రేఖా. నీమందయానలీల = నీమందగమనక్రియ. “లీలా
విలాసక్రియయోః” అని అమరుఁడు. సరమహంసౌఘమహిమక్. — సరమహంస=సన్నాహము
లయొక్క; ఓఘ=సమూహముయొక్క; మహిమక్ = సామర్థ్యమును. అడంపఁజాలదే=అడఁ
గింపఁజాలదా. నీమందయానలీల. సరమహంసౌఘమహిమక్. — సరమ=ఉత్కృష్టములగు;
హంస=రాజహంసలయొక్క; ఓఘ = బృందముయొక్క; మహిమక్ = సామర్థ్యమును అడం
పఁజాలదా యను నర్థాంతరము దోఁచుచున్నది. అగుటక్ = ఈప్రకారము కావుటవలన.
తల్లక్ష్మి చెలువందునట్టి నీకుక్ = ఆనీలవాలకాంత్యాదిసంపదచే నొప్పుచున్నట్టినీకు. పడఁతి=
చిత్ర రేఖా. ఒకమానిక్ = ఒకమునిని. ఇలక్ = భూమియందు. మోహపటుచు పెంత ?

చిత్ర రేఖా! నీకురులు ముఖము నూఁగారు నఖములు నీమందయానములే మునులధృతి దూ
ల్చు చుండఁగఁ బుడమి నొకమునిని మోహపటుచుట నీ కకించితక్రమని భావము.

చ. అలవిరివింటిదంట ముద • మూరఁగ నీవెనువెంట రా ధరా

స్థలి వడిఁ జేరి యామునియు • దారతపక్రికమ మెల్ల మాన్చి యు

జ్వలగతి నచ్చునీకుఁ జెలు • వా యొనగూర్తు వహింప నీసురా

బలలు శిరోనతిం బవలు • పంజాలు చెంద్రికపానడక్ రహిన్.

52

టీ. చెలువా=చిత్ర రేఖా. అలవిరివింటిదంట=దిట్టతనము గల యామన్తఘఁడు. ముద
మూరఁగక్ = సంతసము నిండఁగా. నీవెనువెంట రాక్ = నీవెంబడి రాఁగ. ధరాస్థలిక్ = భూ
ప్రదేశమును. వడిక్ = వేగమున. చేరి=పొంది. యామునియు దారతపక్రికమ మెల్లక్ = ఆవసం
తునియొక్క యొక్కవైన తప మెల్లను. మాన్చి=పోఁగొట్టి. ఉజ్వలగతిక్ = ప్రకాశించుగమన
ము చేత. వచ్చునీకుక్ = వచ్చునట్టినీకు. ఈసురాబలలు=ఈ దేవాంగనలు. శిరోనతిక్ = తలవం
పును. వహింపక్ = పొందునటుల. పవలుపంజాలు=పగలుదివిటీలను. చెంద్రిక పానడక్ = కుసు
మంపువస్త్రమును. రహిన్ = ప్రీతితో. ఒనగూర్తుక్ = ఇత్తును.

ఇల వసంతుని తపోభంగ మొనర్చించివచ్చునీకు నితరసురాంగనలకు లజ్జ గలుగునటుల
నీకు పవలుపంజాలు వస్త్రములు బహుమతిగా నిత్తు నని భావము.

తే. అని యనేకవిధంబుల • నాదరంబు, దొలఁక రంభాదినిర్జరీ•కులము లాత్మఁ
గలఁకచేఁ గుండ నప్పల్లు•కలికిమగఁడు, చెలిమి నాచిత్ర రేఖతోఁ•బలుకు నపుడు.

టీ. అని=ఈ ప్రకారము వచించి. అనేకవిధంబులఁ=నానావిధరీతులచేత. ఆదరం
బు=మన్నన. తొలఁకఁ=అతిశయింపఁగ. రంభాదినిర్జరీకులములు=రంభ సంగలగుదేవాంగ
నలగుంపులు. ఆత్మఁ=చిత్రమందు. కలఁకచేఁ=కలఁతచేత. గుండఁ=చింతింపఁగ. అప్ప
ల్లుకలికిమగఁడు=బ్రహ్మ. చెలిమిఁ=నైయ్యముతో. అచిత్రరేఖతో. పలుకునపుడు=మాటలా
డుచుండఁగ.

సీ. ననసేసకొప్పు నెం•దినయొంటిసారచెంద్ర, కావిగుమాల విం•త్తె నెలుంగ
రతికొఁగిలింతఁ దో•రపుఁజిక్కు గన్న మొ, గ్గలసరుల్ పేరెదఁ • జెలువుమీఱ
నెలవంక రేఖల • నిలిచిపైఁ జెదరుక, ప్పరపుగండపుఁదాని • బుగులుకొనఁగఁ
గలికిగోణమ్ముపైఁ•గట్టినక్రొత్తగే, నఁగిజేకువంకి యం•గముగ మోతయ

తే. చిలుకకోయిలమూఁకలు • సేరి నడవఁ

గలువఱేఁ డామనియుఁ బార్శ్వ•ముల రహింప

శారికలు నైజజయవిద్య•చయముఁ జదువ

వేడ్కఁ జనుదెంచె నపుడు పూ•వింటిజోదు.

54

టీ. ననసేసకొప్పుఁ=పుష్పయుక్త మగుకొండెసిగను. ఒందినయొంటిసారచెంద్రకా
విమాల=పొందినట్టి యొంటిమడతగలచెంగువితలగుడ్డ. వింత్తె=చిత్ర మయినట్ల. వెలుం
గఁ=ప్రకాశింపఁగ. రతికొఁగిలింతఁ=రత్యాలింగనముచేత. తోరపుఁజిక్కుగన్న మొగ్గల
సరుల్=మిక్కిలిపెనఁగిన మొగ్గలతోఁగూర్చినహారములు. పేరెదఁ=విశాలమగు వక్షము
నందు. చెలువుమీఱఁ=అందముచే నతిశయింపఁగ. నెలవంక రేఖలఁ=నభిక్షతములందు.
నిలిచి=తగులుకొని. పైఁ జెదరుకప్పరపుగండపుఁదాని = మీఁదికెగయు చున్న కన్నురగం
ధముయొక్కపరిమళము. బుగులుకొనఁగఁ=నెఱసికొనఁగ. కలికిగోణమ్ముపైఁ=సుందర మగు
కాసెదట్టిపైన. కట్టిన క్రొత్తగేదఁగిజేకువంకి=కట్టినట్టి నూతన మగుజేతరీదశ మనెడుబాగు.
అందముగఁ=సుందరముగ. మోతయఁ=ప్రకాశించు చుండఁగ. చిలుకకోయిలమూఁకలు=శుక
పికసేనలు. సేరి నడవఁ=సమీపించి నడచు చుండ. కలువఱేఁడు సామనియుఁ=
చంద్రుఁడును వసంతుఁడును. పార్శ్వములఁ=ఇరుప్రక్కలయందు. రహింపఁ=ఒప్పుచుం
డఁగ. శారికలు = గోరువంకపక్షులు. నైజజయవిద్యచయముఁ = తనసంబంధ మగువిరు
దులను. చదువఁ = పఠింపఁగ. వేడ్కఁ=సంతసముచే. పూవింటిజోదు = మత్తగఁడు.
అరుదెంచెఁ=వచ్చెను.

మ. వల రా జట్లరుదేర యానలున దీ•వ్యద్రత్నసింహాసన

స్థలి నెయ్యో డిగి చేర వచ్చి నతి నెం•దం బాణిచే నెత్తి య

ర్చిలితోఁ గొఁగిటఁ గూర్చి యంత రతినా•రీభర్తతో నందడు

జ్వలపీఠి వసియించెఁ జెంగట నె ని•ల్వం దద్వలవ్రాతముల్.

55

టీ. నలువ మార్కులు = మర్కణము. అట్లు = పూర్వోక్త ప్రకారమున. అరుదేరన్ = రాగ. ఆనలు = ఆ బ్రహ్మదేవుడు. శీర్ష్యుని సింహాసనస్థితి. — దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; రత్నసింహాసనస్థితి = రత్నమయిన సింహాసనమునుండ. ఓయ్యన్ = శీఘ్రముగ. డిగి = దిగి. చేర వచ్చి = సమీపమునకు వచ్చి. నలు వేరన్ = నమస్కరింపఁగ. పాణిచే నెత్తి = నాస్తముతో లేవఁ దీసి. అర్చితోన్ = ప్రేమతో. శింగిటఁ గూర్చి = శింగిటించి. అంతన్ = అటునట్లు. రతి నాకీభర్తతోన్ = మర్కణునితో. నందమర్కణలహన్ = ఆనందకరమును పఠమందు. తద్యలనాతముల్. — తత్ = ఆమర్కణునియుక్కి; బల = శీవలయుక్కి; నాతముల్ = సమూహములు. చెంగట నె నిల్వన్ = సమీపమునకు నిల్వఁగ. వసేయింపన్ = నుండును.

నలువ మార్కులు రాగాన యదుర్కొని శింగిటించి రత్నమయసింహాసనమున నుండుఁ బెట్టుకొన సంభావము.

చ. ఘనవిసయూత్తే నన్నయలకంజశనిం దలకంచి యవ్విరం
చనుఁ డనురక్తకోపణ చతుఃపాపని నాక్కట యై రహించుట
న్ననిమఘురక్తకోపణ రతి నాయక నిన్గనుగొన్న నామదిన్
మనిచె బ్రహ్మానందనిత రమాపతిఁ గారచినదారి నియ్యెడన్. 56

టీ. ఘనవిసయూత్తేన్ = అధిక మనుపనమును గలమధ్యచేత. నన్నయలకంజశనిన్ = ఉండినట్టియామర్కణుని. దలకంచి = చాచి. అవ్విరంచనుడు = ఆ బ్రహ్మదేవుడు. అనురక్తతోపన్ = అనురాగ మునయింపఁగా. చతురసిన్ = నాలుగుముఖముల చేత. “చతుర్థా మాననానాం సదాహారశ్చక్రం గాత్రీ, సంఖ్యాపూర్వోద్వయం” అని సమాసము. ఒక్కటే యైరహించు తన్ననిమఘురక్తకోపన్ = ఒక్కడైన యామఘురక్తని. పల్కున్ = పలికను. రతినాయక = మర్కణుఁడా. న్గనుగొన్నన్ = నిన్ను చూడఁగ. నామదిన్ = నామనస్సునందు. రమాపతిన్ = విష్ణుయార్చిని. కారచినదారిన్ = చూచినదారిని. నియ్యెడన్ = ఇపుడు. ప్రహ్లాదసంతతి = ప్రహ్లాదమును. మనిచెన్ = వృద్ధుఁడొందెను.

చ. సరసతరాసమాస్త్రములు • సంతతశీవికశించినీలతా
స్ఫురితశరాసనోల్లమము • బూని తెలంపఁగ మేటి నై సుమా
కరసఖ నీవు రాజలగ్న • గాత్ర సనున్దగజ్జనుల్ సర
స్వరసరీనై మతీగతులు • బాసి బ్రయప్రమదాత్తి నుబ్బుటల్. 57

టీ. సరసతరాసమాస్త్రములు. — సరసతర = మిక్కిలి శ్రేష్ఠమును. అసమ = పాటిలేని. అస్త్రములు = బాణములు, ముగియఁబడిన గూడుకొన్ని భాగములను తోచుచున్నది. సంతతశీవికశించినీలతాస్ఫురితశరాసనోల్లమము. — సంతతశీవిక = అవిచ్ఛిన్న మయిన జీవనముగలిగిన, మిక్కిలి సామర్థ్యము కలవనుట; శిరించినతా = అల్లివాటిచేత, తున్నెదనారి యని తోచుచున్నది; స్ఫురిత = ప్రకాశించుచున్న; శరాసనోల్లమము = మేటినింటిని. పూని = గ్రహించి. ఇత్యధనువును గ్రహించియునిభావము. తెలంపఁగన్ = ఆలోచింపఁగ. మేటి నై = ఆగ్రేనరుడవై. సుమాకరసఖ = నందరునది సఖుడై నై నమర్కణుఁడా. నీవు రాజ

లఁగఁగాదె=నీవు సర్వోత్కర్షముగ నుండుటవలనఁగదా. సమస్తజగజ్జులలో=ఎల్ల జగములలో నుండుజనులు. పరస్పరపరివైమతీగతులు.—పరస్పర = అన్యోన్యము; పరివైమతీగతులు=ప్రణయకలహాదులవలన నైనమనస్తాపములను. పాసి=వదలి. ప్రియప్రమదాప్తిక్ = సంతోషముచే. ఉబ్బుటలో = విజృంభించుటలు.

చేఱకువిల్లు పూఁదూఁపులును తుమ్మెదనారియుఁ బూని నీవు విజృంభించు చుండఁగఁగదా సమస్తజనులు వైమతులఁబాసి విజృంభింతు రని భావము.

సీ. మునిభామకైయింద్రుఁడెనుఁగోడి గాలనద్ధృతిఁ దూల్చి మించినదిట్టతనము
నొక్కకాత్యాయని • నెందంగ సెగకంటి, పొరుషం బరచేసి • ప్రబలునేర్పు
హంసాఖ్యఁ దగుకైర • వారిపితృప్రసూవి, సంపర్కగతిఁ గూర్చి • యొప్పుచలము
గురుపత్నిఁగలయన • త్కులనేతయగువాని, సతతంబుఁగుందించు • చతురవృత్తి
తే. నఖిలభువనాభినవ్యమహాద్భుతౌఘ, కల్పనానర్గళస్ఫూర్తిఁ • గాంచి వెలయ
మాదృశుల కెన్న నలవియె • మంజుకంజ, బాణజితలోకజాల శం • బరవిఫాల.

టీ. మునిభామకై=అహల్యకై. ఇంద్రుఁ = దేవేంద్రుని. పెనుఁగోడిగాఁ = కుక్కుటము గా. లసత్ = ప్రకాశించుచున్న. ధృతి=ధైర్యమును. తూల్చిమించిన=పోఁగొట్టి అతిశయించిన. దిట్టతనముఁ = సామర్థ్యమును. ఇచట పెనుఁగోడిగాల ననుచోట పెద్ద కోడిగఱపుఁజేష్టలచేత నని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. ఒక్కకాత్యాయనిఁ = ఒక్కటి యైనపార్వతిని. “ఉమా కాత్యాయని” యని అమరుఁడు. ఒందంగఁ = పొందుటకు. సెగకంటిపొరుషంబు = ఈశ్వరశరీరమును. అరచేసి = సగముచేసి. ప్రబలునేర్పుఁ = అతిశయించిన నైపుణ్యమును. ఈచరణమందు; నొక్కకాత్యాయనిఁ = సగమేండ్లు గలముదిమి ముదితను. “కాత్యాయనవృద్ధవృద్ధాచ” అని యమరుఁడు. సెగకంటిపొరుషమును = సెగకంటియొక్క శరీరధర్మమును నర్థమును దోచుచున్నది. హంసాఖ్యఁ = సూర్యనామము చేత. తగు = ఒప్పుచున్న. కైరవారి = ఆదిత్యునిక. పితృప్రసూవి సంపర్కగతిఁ. — పితృప్రసూ = సాయం సంధ్యయొక్క, “సాయంసంధ్యాపితృప్రసూః” అని అమరుఁడు. విసంపర్కగతిఁ = విశేషసంబంధమును; కూర్చి = కలుగఁజేసి. ఒప్పుచలముఁ = ఒప్పిద మగుమాతస్సర్యమును. హంసాఖ్యఁదగు = పరమహంస యనుప్రసిద్ధి నొందు. కైరవారి. పితృప్రసూవిసంపర్కగతిఁ = తండ్రివలనఁబుట్టినవానియొక్క, తోఁబుట్టుస్త్రీలయొక్క యని భావము. విసంపర్కగతిఁ = విశేషసంబంధమును గూర్చి యనునర్థము దోచుచున్నది. గురుపత్నిఁగలయన్ = బృహస్పతిభార్యయగు తారను గలయుటకు. సత్కులనేతయగువానిఁ = రిక్కలతేఱఁ దగు నెలను. • సతతంబుఁ = ఎల్లపుడును. కుందించుచతురవృత్తి = క్షీణింపఁ జేయుచాతుర్యమును. గురుపత్నిఁకలయన్ = ఉపాధ్యాయభార్యను గలయుటకు. మంచికులమువారిలోఁ బెద్దను సతతంబుఁ గుందించు ననునర్థము ధ్వనించుచున్నది. అఖిలభువనాభినవ్య మహాద్భుతౌఘకల్పనానర్గళస్ఫూర్తిఁ. — అఖిలభువన = సమస్తలోకములకు; అభినవ్య = మిక్కిలి నూతనమగు; మహాద్భుతౌఘ = అత్యశ్చర్యసంఘముయొక్క; కల్పన = కల్పించుట యందు; అనర్గళ = నిరంకుశమగు; స్ఫూర్తిఁ = సామర్థ్యమును. కాంచి = పొంది. వెలయన్ =

ప్రకాశింపఁగా. మాదృశులకు=మాబోఁటివారికి. ఎన్నె=గణించుటకు. మంజుకంజబాణ
జితలోకజాల=మనోహర మగుపద్మబాణములచేజయింపఁబడినలోకసమూహము గలవాఁడా.
శంబరవిఫాల=శంబరాఁతకుఁడా. అలవియె=వశమా.

ఇంద్రశివసూర్యచంద్రులధృతిఁ దూల్చి కామపరతంత్రులఁ జేసిననీసామర్థ్యము నెన్న
మాబోఁటివారి కలవి గాదని తాత్పర్యము.

చ. కను గలవిల్లు పూని కడుఁ గాటపుసంపెఁగ మొగ్గముల్కిచాల్
గొని కలనాదనైన్యములుఁ • గొల్వఁగ వీవలితేరి నెక్కి నీ
ననికి రమాకుమారక భుజాంచితశక్తిఁ గడంగ డాఁగఁడే
ఘనకరవీరసూనదరిఁ • గాలవిరోధి భయావిలాత్తుఁడై.

59

టీ. రమాకుమారక=మన్మథుఁడా. నీవు. కనుగలవిల్లుపూని=చెఱకుసింగిణిగ్రహించి.
కడుగాటపుసంపెఁగ మొగ్గముల్కిచాలు.—కడుగాటపు=మిక్కిలి అధికమైన; సంపెఁగ మొగ్గ=
సంపకకోరకములనెడు; ముల్కిచాలు=బాణబృందమును. కొని=గ్రహించి. కలనాదనైన్య
ములు=కోవిల లనునై నకులు. కొల్వఁగ=నేవింపఁగ. వీవలితేరినెక్కి=మందమారుత మనె
డురథము నెక్కి. భుజాంచితశక్తి=భుజబలముచేత. అనికె=యుద్ధమునకు. కడంగ=
ప్రయత్నింపఁగా. కాలవిరోధి=శంకరుఁడు. భయావిలాత్తుఁడై=భయముచేఁగలఁత గొన్న
మనసు గలవాఁడై. ఘనకరవీరసూనదరిఁ.—ఘన=అధికమగు; కరవీరసూన=గన్నెరుకు
సుమ మనెడు; దరిఁ=గుసాయందు. డాఁగఁడే=దాఁగఁడా యనికాకువు.

క. అని వినుతిపూర్వకంబుగ, మనసిజునిం బలికి యపుడుఁమఱియు సతనితోఁ
తనకార్యమెల్లఁ దేటగ, వనజాసనుఁ డిట్లు నలుకు • నరమృదుఘణితిన్. 60

టీ. అని=ఈప్రకారము. వినుతిపూర్వకముగ=స్తుతిపూర్వకముగ. మనసిజుని=
వలరాజును. పలికి=వచించి. అపుడు=ఆసమయమందు. మఱియు=ఇంకను. సతనితోఁ=
ఆమన్మథునితో. తనకార్యమెల్ల=తనకార్యమంతయు. తేటగ=వెల్లడిగ. వనజాసనుఁ
డు=నలువ. ఇట్లు=పక్ష్యమాణప్రకారమున. నరమృదుఘణితి=శ్రేష్ఠమగుమృదువాక్యమును.
పలుకు=పలికెను.

శా.వింటే మన్మథ మత్ప్రభుత్వమునకుఁర్విం బుట్టువిఘ్నావళి
గెంటం దార్చుచు మామకాత్మహితభంగిన్ మించు నీ వ్రండుటల్
కంటం గానక బ్రహ్మభావమున కాఁకాంక్షించి యొక్కండు పెన్
గొంటే యాముని దెచ్చినాఁ డిటఁ దపఃకుల్యాధ్వసంచారితన్.

61

టీ. మన్మథ=మన్మథుఁడా. మత్ప్రభుత్వమునకు=నాదొరతనమునకు. ఁర్వి=భూ
మియందు. పుట్టువిఘ్నావళి=ఉదయించునంతరాయములను. గెంటందార్చుచు=చలింపఁజే
యుచు. మామకాత్మహితభంగి=నాశరీరముకొఱకు హితమైనవిధముచే. మించునీవుం
డుటల్=అతిశయించు నీవునికిని. కంటంగానక=మాడక. బ్రహ్మభావమునకు=బ్రహ్మత్వ

మునకు. ఆకాంక్షించి = ఆసపడి. ఒక్కండు పెళ్లొగంటే యాముని = ఒక దుష్టతపస్వి. తపః కుల్యాధ్వసంచారితః. - తపఃకుల్యా = తప మనుకృత్రిమనదియొక్క. అధ్వసంచారితః = మార్గసంచారముచేత. ఇటః = ఇచ్చటికి. తెచ్చినాడు. వింటే = వింటివా.

అనఁగా పుడమి నాబ్రహ్మత్వమునకుఁ బుట్టినట్టి యంతరాయములను బోగొట్టి నీయుని కిదెలియక నొకజడదారి బ్రహ్మత్వమును గోరి తపం బొనరించు చున్నాఁడనిభావము.

చ. ముని యజభావ మంద తపఃముల్ గడుఁ జేసినఁ జేయుఁ గాక పా

వన మనురాజజాతజపఃపై ఖరి మించిన మించుఁ గాక ని

త్యనియమవృత్తిఁ దాలించినఁ దాలుచుఁ గాక విచార మేల నో

మనసిజ నాకు నీవు బలుమక్కువతమ్ముడ నై చెలంగఁగన్.

62

టీ. ఓమనసిజ = మన్మథుఁడా. ముని = వసంతుఁడు. అజభావ మందఁ = బ్రహ్మత్వము నొందుటకు. తపముల్ = తపంబులు. కడుఁ = మిక్కిలి. చేసినఁ = ఒనరించినను. చేయుఁ గాక = ఒనరించుఁ గాక. పావనమనురాజజాతజపపై ఖరి. - పావన = పవిత్రమగు; మనురాజజాత = మంత్రరాజ సమూహముయొక్క; జపపై ఖరిఁ = జపరీతిచేత. మించినఁ = అతిశయించినను. మించుఁ గాక = అతిశయించునుగాక. నిత్యనియమవృత్తిఁ = ఎల్లపుడు నియమవృత్తిని. తాలించినఁ దాలుచుఁ గాక = ధరియించిన ధరియించునుగాక. నాకు నీవు. బలుమక్కువ తమ్ముడనై చెలంగఁగన్ = మిక్కిలి ప్రేమగల తమ్ముడనై యుండఁగా. విచారమేల = చింతయెందుకు, చింత పనిలేదని భావము. నలువ విష్ణుమూర్తినాభికమలమందు జన్మించినవాఁడగుటచే మన్మథున కన్న యని భావము.

చ. హరి సకలాధిపత్యము సుమాశుగ మా కొనగూర్చె మున్ను త

త్పరిభవకార్యసంహృతియుఁ దత్పరిపాలనమున్ ఘటింపఁగా

నిరతముఁ గర్తవీ వగుట నేర్పున నీ విలఁజేరి తన్నునీ

శ్వర తప మెల్లఁ దూల్పదగు సారమహామహిమంబు లెంచఁగన్.

63

టీ. హరి = విష్ణుమూర్తి. మున్ను = పూర్వమందు. సుమాశుగ = మన్మథుఁడా. సకలాధిపత్యము = సమస్తభువనాధిపత్యము. మాకొనగూర్చెన్ = మాకు కలుగఁజేసెను. తత్పరిభవకార్యసంహృతియున్. - తత్ = ఆయాధిపత్యముయొక్క; పరిభవకార్య = తిరస్కారకార్యముయొక్క. సంహృతియున్ = ప్రతిక్రియయును. తత్పరిపాలనమున్ = ఆయాధిపత్యపరిపాలనమును. ఘటింపఁగాన్ = ఘటింపఁజేయుటకు. నిరతమున్ = ఎల్లపుడును. కర్తవీవగుటచేన్ = కర్తవ్యవగుటవలన; నేర్పునన్ = జాణతనముచేత. నీవు ఇలఁజేరి = నీవు పుడమిని బ్రవేశించి. సారమహామహిమంబు లెంచఁగన్ = పరాక్రమాతిశయము లెంచఁగ. తన్నునీశ్వరతప మెల్లఁ దూల్పదగున్ = ఆమునీశ్వరునియొక్క తపస్సునకు భంగముఁజేయవలయును.

చ. అనఘ కలాకలాపిని యనల్పవిలాసిని చిత్రరేఖిపే

రను దగునీవధూనికరఁ రత్నము నీవెనువెంట రాఁగ వే

చని ధరఁ జేరి యానియమిఁ చంద్రుతస్థం బెడలించి వానీఁ దూ

ల్ప నిజశక్తి నేతదబలాః పరిచారకుఁ జేయు మంగజా.

64

టీ. అంగజా=మన్తఘృతా. అనఘకలాకలాపిని.—అనఘ=అమోఘములైన; కలా=మన్తఘవిద్యలే; కలాపిని=భూషణముగా కలిగినట్టియు. అనల్పవిలాసిని.—అనల్ప = అధికమగు; విలాసిని=విలాసములు గలిగినట్టియు. చిత్రరేఖశేరను=చిత్రరేఖ యనుపేరిచేత. తగు=ఒప్పుచున్నట్టి. ఈవధూనికరరత్నము = ఈనారీకులరత్నము. నీవెనువెంటన్ = నీవెంటడి. రాగన్=వచ్చుచుండఁగ. వేచని=శీఘ్రముగ వెళ్ళి. ధరఁజేరి=పుడమి నొంది. ఆనియమించుద్రుతపంబు=ఆవసంతునితపమును. ఎడలించి=తొలఁగించి. వానిఁదూల్పన్=ఆమునిని దూలించుటకై. నిజశక్తిన్=స్వసామర్థ్యముచేత. ఏతదబలాపరిచారకున్.—ఏతదబలా=ఈచిత్రరేఖకు. పరిచారకున్=సేవకునిఁగా. చేయుము=ఒనర్చుము.

చ. అలికవిలోచనోగ్రతప • మంతయు మున్నడఁగించినట్టిని
బలము చలంబు దివ్యశర • పాండితి నేడును జూపి మానిని
చ్చెలువ కధీనుఁ జేయు మిఁకఁ • జెప్పెడి దేమి రతీశ సర్వముం
దెలిసిననీకు దీనఁ దగ నిల్చుము • మద్భవనాధిపత్యమున్.

65

టీ. రతీశ=మన్తఘృతా. మున్ను=పూర్వమందు. అలికవిలోచనోగ్రతప మంతయున్=శంకరునితీక్షణతపమంతయు. అడఁగించినట్టినిబలము=పోఁబెట్టినట్టి నీసామర్థ్యము. దివ్యశర పాండితి=అమోఘ మగుబాణవిద్యాపాండిత్యము. నేడును = ఇప్పుడును. చూపి = కనిపింపఁజేసి. మానిన్=మునిని. ఇచ్చెలువకు=ఈసురాంగనకు. అధీనున్=స్వాధీనునిఁగా. చేయుము = ఒనరించుము. సర్వముం దెలిసిననీకు=సర్వజ్ఞుఁడ వగునీకు. ఇఁకన్=ఈమీఁద. చెప్పెడిదేమి=చెప్పవలసిన దేమియున్నది. “శ్లో. కిమర్పితాత్తభారాణాం వక్తవ్య మవశిష్యతే” యనున్యాయమువలన నీకుఁ దెలుపున దేమియును లే దనిభావము. దీనన్=దీనివలన. మద్భవనాధిపత్యమున్=నాలోకాధిపత్యమును. తగన్=యుక్తముగ. నిలుపుము=ఉంపుము.

ఉ. నా విని నల్వఁ జూచి రతి • నాయకుఁ డిట్లను వాగధీశ యి
ట్లీవు వచింపఁగాఁ దగవె • యీఘనకార్యభరంబు నాది గా
దే విబుధుల్ నుతింప జగతీస్థలిఁ జేరి మునీంద్రు దేవరా
జీవదళాక్షిణీ నెనయఁ • జేసెద మానుము వంత నెమ్మదిన్.

66

టీ. నా విని=ఈప్రకారము వచింపఁగావిని. రతి నాయకుఁడు=మన్తఘృతా. నల్వఁ జూచి=బ్రహ్మనుజూచి. ఇట్లనున్=వక్ష్యమాణప్రకారమునఁ బలికెను. వాగధీశ=నలువా. ఇట్లు=పూర్వోక్తప్రకారమున. ఈవు=నీవు. వచింపఁగాఁదగవె=వచించుటఁచితమా. ఈఘనకార్యభరంబు=ఈగొప్పకార్యభారము. నాది కాదే=నాదికాదా యని కాకువు. విబుధుల్ నుతింపన్=దేవతలుస్తుతి చేయఁగ. జగతీస్థలిఁజేరి=పుడమి సొచ్చి. మునీంద్రున్=వసంతుని. దేవరాజీవదళాక్షిణీ=దేవాంగనతో. ఎనయఁజేసెదన్=కలయునటుల చేసెదను. నెమ్మదిన్=మనసునందు. వంత=దుర్గిఘము. మానుము=వదలుము.

చ. అళితతిపోటుఁగూత లెగ • యం బెనుమావులు డిగ్గి చిల్కరౌ
తులు నడవన్ మహాబలము • దోడ్తన చుట్టికొనం దపస్విని

శ్చలధృతి సాలమండలము ♦ చయ్యన లగ్గులు వట్టి పట్టి యీ
నెలతయురోజదుర్గతటి ♦ నిల్పెదఁ దత్పటుహృన్తహీవిభున్.

67

టీ. అళితతిపోటుఁగూఁతలు=తు మ్మైదగుంపులశూర వాక్యములు. ఎగయన్=అతిశయిం
చుచుండఁగ. చిల్కరౌతులు=శుకము లనురౌతులు. పెనుమావులు=పెద్దచూతవృక్షము లనుగుఱ్ఱ
ములను. డిగ్గి=దిగి. నడవన్=నడచుచుండఁగ. మహాబలము=వీవలి యనునైన్యము. తోడ్డన=
వెంటనె. చుట్టికొనన్=ఆవరింపఁగ. తపస్వినిశ్చలధృతి సాలమండలము.—తపస్వి=ముని
యొక్క; నిశ్చల=చలింపని; ధృతి = ధైర్యము; సాలమండలము = ప్రాకారమండలము.
“ప్రాకారో వరణ స్సాలః” అని అమరుఁడు. చయ్యనన్=శీఘ్రముగ. లగ్గులువట్టిపట్టి=
ప్రాకిప్రాకి. ఈనెలతయురోజదుర్గతటిన్=ఈచిత్ర రేఖయొక్క పర్వతతుల్య మగుస్త
నము లనెడుకోటయందు. తత్పటుహృన్తహీవిభున్.—తత్=ఆమునియొక్క; పటుహృన్తహీ
విభున్=హృదయ మనుభూపతిని. నిల్పెదన్=బంధింతును.

చ. అన మరుఁ బల్కునం బ్రమద ♦ మంది విరించి సువర్ణచేలముల్
ఘనమణిభూషణంబు లలకంతునకున్ సురకాంతకుం బ్రియం
బెనయ నెసంగి యంతరజనీశ వసంతసమీరతామ్రలో
చనవరముఖ్యమారబలసంతతి నాధృతి సేసి యిట్లనున్.

68

టీ. అనన్=ఈప్రకారము పలుకఁగ. మరుపల్కునన్=మన్తధ వాక్యముచేత. విరి
చి=నలువ. ప్రమదమంది=సంతసించి. సువర్ణచేలముల్=కనకాంబరములను. ఘనమణిభూ
ణంబులు.—ఘన=అధికమగు; మణిభూషణంబులు = మణిమయాభరణములు. అలకంతు
కున్=మన్తఘ్నికి. సురకాంతకును=దేవాంగనకును. ప్రియంబు=ప్రేమము. ఎనయన్=పో
దునటుల. ఎసంగి=ఇచ్చి. అంతన్=అటుపిమ్మట. రజనీశవసంతసమీరతామ్రలోచన
ముఖ్యమారబలసంతతిన్.—రజనీశ=చంద్రుఁడు; వసంత=ఆమని; సమీర=వాయువు; తా
మ్రలోచన=పికము; వర=శ్రేష్ఠమగు; ముఖ్య=ఆదిగాగల; మారబలసంతతిన్=మన్తధనైన్యసం
మును. ఆధృతి సేసి=ఆదరించి. ఇట్లు=నత్యుమాణప్రకారము. అనున్=పలికెను.

అనఁగా మునితపోభంగ మొనరింప సమకట్టి యున్న మన్తఘ్నకును దేవాంగన
కనకాంబరములు మణిభూషణములును బహుమతిగా నొసంగి మన్తధ సహాయు లగుచు
వసంతాదులను ప్రియోక్తుల నాధరించె ననిభావము.

సీ. తెఱవ నవ్వుల యోగిధృతిఁ గలంపక మున్న
నెఱయువెన్నెలలు పై ♦ నింప వన్న,
నెలత కేలను మాని ♦ కళ లంటకయ మున్న
చిగురాకు నెమ్మొనఁ ♦ జేర్చవన్న,
సకిపైట యతిఁ జొక్కఁ ♦ జక్కవీవకమున్న
ప్రబలుచల్లఁదనానఁ ♦ గ్రమ్మవన్న,

చెలిపాట యమివీను ♦ లలరఁ బాడకమున్న
కలనాదభంగికల్ ♦ తెలుప వన్న

తే. యోకుముదమిత్త్ర యోచైత్ర ♦ యోసమీర
యోపికాధీశ మీనేర్పు ♦ లొనరఁ జూపి
పడఁతి కాజడదారి లోఁ ♦ బటప రన్న
మన్ననోభీష్టకార్యంబు ♦ మనుప రన్న.

66

టీ. తెటవ=చిత్ర రేఖ. నవ్వులక్=మందహాసముల చేతను. యోగిధృతిక్=మునియొక్క ధైర్యమును. కలంపకమున్న=కలఁతపటపకముందె. నెటయువెన్నెలలు=వ్యాపించు సంద్రికలను. పైనింప వన్న=పైఁగప్పుమా. నెలఁత=చిత్ర రేఖ. కేలక్=హస్తముచేత. మాని శలు=వసంతునియొక్క కళాస్థానములను. అంటకయమున్న=స్పృశింపకమునుపే. స్త్రీపు యులకునొక్కొక్కదినమందు నొక్కొక్కయంగమునఁ గళయుండుట కళాశాస్త్రప్రసిద్ధము. విగురాకు నెమ్మొనక్=చిగురుటాకుయొక్క యగ్రమును. చేర్పవన్న=కూర్పుమా. సకి=చిత్ర రేఖ. పైటక్=పైటకొంగుచేతను; అనఁగముసుఁగుకొంగుచేతను. యతిక్=మునిని. చొక్కక్=పరవశపడునటులు. చక్కక్=అనుకూలముగ. వీవకమున్న=విసరకమునుపే. ప్రబలుచల్లఁద నానక్=అధిక మగుచల్లఁదనము చేత. క్రమ్మవన్న=పైకొనుమా. చెలి=చిత్ర రేఖ. పాటక్=పాటను. యమివీనులు=మునికర్ణములు. అలరక్=సంతోషించునటులు. పాడకమున్న=పాడకమునుపే. కలనాదభంగికల్.—కల=అవ్యక్తమధురమగు; నాద=ధ్వనులయొక్క; భంగికల్=రీతులను. తెలుపవన్న=తెలియఁజేయుమా. ఓకుముదమిత్త్ర=ఓచంద్రుఁడా. ఓచైత్ర=ఓవసంతుఁడా. ఓసమీర=ఓమందమారుతమా. ఓపికాధీశ=ఓకోకిలరాజా. చంద్రాదులకువూర్వచరణములందు క్రమముగా నన్వయమని యెఱుంగునది. మీనేర్పులు=మీజాణతనములను. ఓనరక్=ఓప్పునటులు. చూపి. పడఁతికక్=చిత్ర రేఖకు. ఆజడదారిక్=ఆమునిని. లోఁబటపరన్న=వశపఱుపుఁడీ. మన్ననోభీష్టకార్యంబు=నామనమున కిష్టమగుపనిని. మనుపరన్న=సిద్ధించునట్లుచేయుఁడీ.

చ. అని నిజమిత్త్రవర్యనిచ ♦ యంబుల నీగతిఁ బల్కి యమ్మరు
ద్వనధర వేణికామణి విధాత రహిం దన కొప్పగించి పం
చిన విరివింటిజోదు పిక ♦ సేనలతో సురవారిజాక్షితో
ఘన మగువేడ్క వైంగఁ దదఁగారము వెల్వడి వచ్చె నంతటన్.

67

టీ. విధాత=బ్రహ్మదేవుఁడు. అని=ఈప్రకారముగ. నిజమిత్త్రవర్యనిచయంబులక్.—నిజ=స్వకీయులగు; మిత్త్రవర్య=మిత్రశ్రేష్ఠులయొక్క; నిచయంబులక్=సమూహములను గూర్చి. ఈగతిక్=ఈరీతిని. పల్కి=వచించి. అమ్మరుద్వనధర వేణికామణిక్=మేఘతుల్యమగు వేణిగలయాసురాంగ నారత్నమును. రహిక్=ప్రీతితో. తనకొప్పగించి=తనయధీనముచేసి. పంచి నక్=షంపఁగ. విరివింటిజోదు=మన్నఁడు. పిక సేనలతోక్=కోకిలబలములతో. సురవారిజాక్షితోక్=దేవాంగనతో. ఘన మగువేడ్కపొంగక్=అధిక మగుసంతసముబుకఁగ. తదగారము=ఆవిరించిమందిరమునుండి. వెల్వడి=బయలుదేలి. వచ్చెక్=వచ్చెను. అంతటక్=అటుపిమ్మట.

సీ. చిలుకత త్తడిరాతుఁజేతితియ్యనివింట, గాఢకృపీటజఁకాండ మెగసె
 నుడురాజు పటతెంచుఁనెడఁ బుండరీకంబు, వికలత్వమున నిరావీధిఁదెల్లె
 కరువలి కడ్డమై • వెఱఁ గూన్చె నలఘున, పద్య నవ్యాత్మభీప్రదమహాహి
 యామని రాఁగఁ జయ్యన విగతచ్ఛదంబుగఁ జూడఁబడె నపుఁపురుషకాళి
 తే. నిర్జరవధూటికావామఁ నేత్రసీమ
 జడిగొని పరిష్టవత్సంబు • సరగఁ దోచె
 ని ట్లశకునంబు లేపున • నెన్ని యున్న
 వానిఁ జూడక యధికగఁర్యంబుతోడ.

68

టీ. చిలుకత త్తడిరాతుఁజేతి తియ్యనివింటఁ.—చిలుకత త్తడిరాతు=మన్తఘనియొక్క; చేతితియ్యనివింటఁ = హస్తమునందుండు నిక్షుధనువుననుండి. గాఢకృపీటజకాండము.—గాఢ=అధికమగు; కృపీటజకాండము = అగ్నిసంఘము. ఎగసెఁ = పైకి వచ్చెను. కృపీట మనఁగ నుదకము, దానియందుఁబుట్టినది కృపీటజము. “కృపీటయోనిర్జ్వలనః” అనియగ్నికి జలమందుఁ బుట్టుటకు ప్రమాణము. పయినించియున్న వలరాజుయొక్క కార్తుకముననుండి యుల్కాపాత మవశకునమని భావము. ఇచట మన్తఘనివింటిఫలన కృపీటజకాండ మనఁగ జలజబాణ మెగసె నని శబ్దశక్తిస్వభావముచే సహజార్థము దోచుచున్నది. ఉడురాజు=చంద్రుఁడు. పటతెంచునెడఁ=త్వర చేవచ్చుచున్న సమయమందు. వికలత్వమునఁ=విచ్ఛేదము చేత. పుండరీకము=శ్వేతచ్ఛత్రము. ఇరావీధిఁ=భూప్రదేశమందు. “ఇరా భూవాక్సురాపుస్యాత్” అని అమరుఁడు. త్రెల్లెఁ=పడెను. చంద్రుఁడు వచ్చుచుండఁగ గొడుగు వితిగి భూమిపైఁబడుటచే నశకునమనిభావము. చంద్రోదయమందు పుండరీక మనఁగ తెల్లతామరచెడి, ఇరావీధి ననఁగ జలమధ్యమందుఁ ద్రెల్లెనని సహజార్థము దోచుచున్నది. కరువలికిఁ=మారుతమునకు. అడ్డమై=అడ్డమైనదై. నవ్యాత్మభీప్రదమహాహి.—నవ్య = నూతనమగు; ఆత్మ = మనస్సునకు; భీప్రద = భయమునిచ్చు; మహాహి = గొప్పసర్పము, అలఘున పద్యఁ = ఆ గొప్పమార్గమునందు. వెఱఁగూన్చెఁ=నిశ్చేష్టతకలిగించెను. మార్గమధ్యమందు పామడ్డమై నచో నశకునమనిభావము. అలఘునపద్యఁ=ఆయా కాశమార్గమందు. అవ్యాత్మభీప్రదమహాహి.—అవి=నూర్యనియొక్క; “అవయశ్చైలమేషార్కాః” అని యమరుఁడు; ఆత్మ=శరీరమునకు; భీప్రద=భయప్రదమగు; మహాహి=గొప్పసర్పముగురాహువు. వెఱఁగూన్చె ననిస్వభావార్థము శబ్దశక్తిచేఁ దోచుచున్నది. ఆమనిరాఁగఁ=వసంతుఁడు రాఁగ. అపు=ఆసమయమందు. విగతచ్ఛదంబుగఁ=వస్త్రహీనముగ. పురుషకాళి=పురుషబృందము. చయ్యనఁ=శీఘ్రముగ. చూడఁబడెఁ=అవలొకింపఁబడెను. వసంతుఁడుబయలుదేలునపుడుదిగంబరమైనపురుషబృందముఁజూచుటయశకునమనిభావము. వసంతుఁడురాఁగా, పురుషకాళి=పున్నాగవృక్షములగుంపు. “పున్నాగే పురుషః” అని అమరుఁడు. విగతచ్ఛదంబుగఁ = రాలినయాకులు గలదై “ఛదస్స్యైత్పటపర్ణయోః” అని విశ్వము. చూడఁబడె ననుస్వభావార్థము దోచుచున్నది. నిర్జరవధూటికావామనేత్రసీమఁ.—నిర్జరవధూటికా=చిత్రరేఖయొక్క; అవామనేత్రసీమఁ=కుడి

కంటిపట్టున. జడిగొని=అతిశయించి. పరిష్టవత్సంబు=చాంచల్యము. సరగ్=వేగముగ. తోఁ
చె=కనిపించెను. స్త్రీలకు దక్షిణనేత్రస్పంద మశకున మనిభావము. చిత్రరేఖయొక్క వామ
నేత్రసీమననఁగా సుందరమగు నేత్రములయొక్కప్రదేశమందు, పరిష్టవత్సముదోఁచెననుట సహ
జార్థము. ఇట్లు=ఈప్రకారము. అశకునంబులు=దుశ్శకునములు. ఏపున=అతిశయముచేత.
ఎన్నియున్నాఁ. వానిఁజూడక=ఆ యశకునములను సరకునేయక. అధికగర్వంబుతోడ=
ఎక్కుడు కావరముతో. కంజశరుండు ధాత్రికదొరసె నని మీఁది కన్వయము.

మునితపోభంగ మొనరించుటకు అశకునములు దోచినను సరకునేయక దర్పముతోఁ
బోవుచు ననిభావము.

మ. అలసత్యాధ్వము డిగ్గి యప్పు తప మొయ్యో దాఁటి దీవ్యజ్ఞన
స్థల మాపిమ్మట నొంది యంతట మహాస్థానంబునుం బొంది వే
ల్పులరావీడట వేడ్క డగ్గతి భువర్లోకేంద్ర మవ్వేళఁ జే
రి లలిం గంజశరుండు దా దొరసె ధాత్రిక మేరుమార్గంబునన్. 69

టీ. కంజశరుండు=మన్మథుండు. అలసత్యాధ్వము=ఆసత్యలోక మార్గమునుండి. డిగ్గి=దిగ్గి.
అప్పు=ఆసమయమందు. తపము=తపోహోకమును. ఓయ్యో=తిన్నగ. దాఁటి = అతిక్ర
మించి. దీవ్యజ్ఞస్థలము=ప్రకాశించు జనర్లోకమును. ఆపిమ్మట=అటుపిమ్మట. ఒంది=పొంది.
అంతట=అటుపిమ్మట. మహాస్థానంబును=మహర్లోకమును. ఒంది=పొంది. అట=అటు
పిమ్మట. వేల్పులరావీడు=ఇంద్రపట్టణమును. వేడ్క=సంతోషముతో. డగ్గతి=సమీపించి.
అవ్వేళ=ఆసమయమందు. భువర్లోకేంద్రము = భువర్లోకత్రేప్తమును. చేరి=సమీపించి.
లలిక = క్రమముగ. తా=తాను. ధాత్రిక = పుడమిని. మేరుమార్గంబునన్ = మేరు
పర్వతమార్గముచేత. దొరసె=ప్రవేశించెను.

అనఁగా మన్మథుండు సత్యలోక తపోలోక జనర్లోక మహర్లోక స్వర్లోక భువర్లోకము
లను గ్రమముగ దాఁటి భూలోకమును మేరుమార్గముచేఁ బ్రవేశించె నని భావము.

చ. ధర నిటు లొంది యంత సముదారగిరీనపురీర్షురీదవ్రా
త్కరముల నెల్లఁ గన్గెనుచుఁ గాముండు వింధ్యముఁ జేరె నందుఁ బ
ద్మరిపుసుతోర్తిజాంబుకణమండలపుష్పితనీపనిత్యభా
స్వర మగుపారిజాతవనవర్యము గన్నుల కింపుఁ గూర్పఁగన్. 70

టీ. కాముండు=మన్మథుండు. ధర=భూమిని. ఇటు లొంది= ఈప్రకారము పొంది.
అంత=అటుపిమ్మట. సముదారగిరీనపురీర్షురీదవోత్కరములన్.—సముదార = ఉత్కృష్ట
ములగు; గిరీన=పర్వతత్రేప్తములయొక్క; పురీ=నగరములయొక్క; ఝరీ=నదులయొక్క; దవ=
వనములయొక్క; ఉత్కరములన్=సమూహములను. ఎల్ల=సర్వమును. కన్గెనుచున్=చూచు
చు. వింధ్యమున్=వింధ్యాద్రిని. చేరె=సమీపించెను. అందు=ఆవింధ్యపర్వతమందు. పద్మ
రిపు సుతోర్తి జాంబుకణమండల పుష్పితనీపనిత్య భాస్వరము.—పద్మరిపుసతా=చంద్రునకు
కూతురగునర్దదయొక్క; ఊర్తిజాంబుకణమండల=తరంగలవలనఁ బుట్టినటుంపురులగుంపుల

చేతఃపుష్పితనీపనిత్యభాస్వరము = పూచినకడిమిమ్రాకులచే నెల్లపుడును బ్రకాశమానము.
అగు పారిజాతవనవర్యము = అగునట్టి పారిజాతవనశ్రేష్ఠము. కన్నులకుఁ = నేత్రములకు. ఇంపుఁ
గూర్పఁగఁ = ఆనందము కలుగఁజేయుచుండఁగ; పైపద్యముతో నన్వయము.

మన్తఘండు వింధ్యముఁజేరెను, అచ్చట గొప్పగొప్పపర్వతములను పర్వతములందున్న
నదులను జూచుచు నర్చదతరఁగలవలనఁ బుట్టినతుంపురులచేఁ జెన్నుమీఱు మంకెనమ్రాఁ
కులచేఁ బ్రకాశించుపారిజాతవనము తన కన్నులకు వేడుకఁ జేయుచుండఁగనని భావము.

చ. గురుజవశక్తి వచ్చి యొకఁకోయిలవేగరి తద్వసంతభూ

సురతిలకాశ్రమం బిదియఁ చు మ్మని తెల్పఁగఁ గంతుఁడందు ని

ర్జరసతితో నిజాప్తవరఁజాలముతో వసియించెఁ దత్ప్రసూ

నరసకులార్ద్రమారుతమునన్ స్వతనూశ్రమ మెల్లఁ బాయఁగన్. 71

టీ. కంతుఁడు = మన్తఘండు. గురుజవశక్తిఁ. - గురు = అధికమగు; జవశక్తిఁ = వేగసా
మర్థ్యముచేతను. ఒకఁకోయిలవేగరి = కోయిల యనునొకవేగులవాఁడు. వచ్చి = సమీ
పించి. తద్వసంతభూసురతిలకాశ్రమంబు = ఆవసంతుఁడనుపేరు గలబ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుని
యొక్క యాశ్రమంబు. ఇదియచుమ్మని = ఇదే చూడుమని. తెల్పఁగఁ = తెలియఁజేయఁగ.
అందుఁ = ఆవనమందు. నిర్జరసతితోఁ = దేవాంగనతో. నిజాప్తవరజాలముతోఁ. - నిజ =
తనసంబంధియగు; ఆప్తవర = మేలైనయిష్టులయొక్క; జాలముతోఁ = సమూహముతో. తత్ప్రసూన
రసకులార్ద్రమారుతమునన్. - తత్ = ఆవనముయొక్క; ప్రసూనరస = పుష్పరసముయొక్క; కుల =
సమూహముచే; ఆర్ద్ర = తడుపఁబడిన; మారుతమునన్ = వాయువుచేత. స్వతనూశ్రమ మెల్లఁపా
యఁగఁ = మార్గగమనమువలననైనతనశరీరాయాసముతోలఁగునట్లు. వసియించెఁ = నివసించెను.

వసంతుఁడనుమునియొక్కయాశ్రమవన మిదియయనికోయిలచెప్పఁగ నాప్తవర్గముతో
మన్తఘండుఁడు నిలిచె నని భావము.

చ. చెలు వగుమైత్రిఁ గోయిలవఁజీరులఁ దుమ్మెదకమ్మగట్టుమూఁ

కల గొరువంకరాదొరలఁ గాటపుఁజిల్కలకాల్పలంబులన్

నలినకలంబవీరబలఁ నాథుఁడు చైత్రుఁడు తద్బలోచితో

జ్వలలతికాకుటీపటలిఁ జక్కఁగఁ బాళెము డించె నయ్యెడన్. 72

టీ. నలినకలంబవీరబలనాథుఁడు = మన్తఘండు డనువీరునియొక్క సేనాధిపతి యగునట్టి.
చైత్రుఁడు = వసంతుఁడు. చెలు వగుమైత్రిఁ = ఓప్పు చున్న స్నేహముచేతను. కోయిలవజీరు
లన్ = కోయిల లనుశూరులను. తుమ్మెదకమ్మగట్టుమూఁకలన్ = తుమ్మెద లనుకమ్మగట్టులయొక్క
సేనలను. గొరువంకరాదొరలన్ = శారికాశ్రేష్ఠము లనుదొరలను. గాటపుఁజిల్కల కాల్పలం
బులన్ = దృఢములైన చిల్క లనుకాల్పలములను. తద్బలోచితోజ్వలలతికాకుటీపటలిఁ. -
తద్బల = ఆ సేనలకు; ఉచిత = అనుకూలమగు; ఉజ్వల = ప్రకాశించు; లతికా = తీగలయొక్క;
కుటీ = గుడిసెలయొక్క; పటలిఁ = సమూహమందు. అనఁగా లతాగృహములయందు. చక్క
గఁ = బాగుగ. అయ్యెడన్ = ఆ సమయమందు. పాళెము = దండును. డించెన్ = దించెను.

అనఁగా మన్మథునికి సేనాధిపతి యగువసంతుఁడు కోయిలలుమొదలగు సేనాబృందముల ననుకూల మగులతాగృహముల విడియించె ననిభావము.

సీ. చిగిరించు నెఱకెంపుఁచివురాకుగమి కట్టు, నట్టికాసుంభాంబఁరాళిఁ బోలఁ
జాలఁ దోచిననూత్నఁజాలకఁజేణి మేల్, హురుమంజిము తైపుఁసరులఁ బోల
నభులెక్కనరదోచుఁతెలిపూలచాలు కై, శ్యములఁజేర్చినగర్భకములఁబోల
నలరుగుత్తులనిండఁనలరుపుప్పొడి గుబ్బ, కవలపై నలఁదుగంఁదవైడిఁ బోల
తే. సరసశృంగారవై ఖరిఁ ధరణిఁ బొదలు
లతిక లయ్యెడ వీక్షించుకుతుక మొసఁగె
జైత్రకాంతాగమనదిష్టసముచితౌజ్జ్వ
లీపరిభ్రాజదు త్తమాఁలీల నొంది.

73

టీ. చివురించు నెఱకెంపు చివురాకుగమి.— చిగిరించు = పల్లవించు చున్న. నెఱకెంపు = మిక్కిలి యెఱుఁగెన. చివురాకుగమి = చిగురుటాకుగుంపు. కట్టునట్టి కాసుంభాంబరాళి = ధరియించి యున్న కుసుంబా వస్త్రముల సమూహమును. పోల = పోలి యుండఁగ. చాల = మిక్కిలి. తోచిన నూత్నజాలకఁజేణి = ఉదయించియున్న క్రొత్త మొగ్గలచాలు. మేల్ హురుమంజి ముతైపు సరుల = మేల్ = శ్రేష్ఠమగు; హురుమంజిము తైపుసరుల = హురుమంజి దేశమందుఁ బుట్టిన ముతైముల హారములను. పోల = పోలి యుండఁగ ననియర్థము. అభులెక్క = భృంగము లధిష్ఠింపఁగ. అర దోచు తెలిపూలచాలు = సగము గనిపించు తెల్లపూవులబంతి. కై శ్యముల = కేశ సమూహములందు. “తద్భృందే కైశికం కైశ్యమ్” అని యమరుఁడు. చేర్చిన గర్భకముల = ఉంచిన బోపలిసరములను. పోల = పోలియుండఁగ. “కేశమధ్యేతు గర్భకమ్” అని యమరుఁడు. అలరుగుత్తుల = పూగుత్తులయందు. నిండ = పూర్ణముగ. అలరుపుప్పొడి = బిప్పుచున్న పుష్ప పరాగము. గుబ్బకవల పై = స్తనప్రదేశములమీఁద. అలఁదుగంఁదవొడి = పూసినబుక్కాను. పోల = పోలియుండఁగ. సరసశృంగారవై ఖరి = సరస = మనోజ్ఞమగు; శృంగార = సౌందర్యముయొక్క; వై ఖరి = రీతిచేత. ధరణి = పుడమియందు. పొదలులతికలు = వృద్ధిబొందుచున్న తీవలు. జైత్రకాంతాగమనదిష్ట సముచితౌజ్జ్వలీ పరిభ్రాజదు త్తమాఁలీల = జైత్రకాంత = వసంతుఁ డనుప్రియునియొక్క; ఆగమనదిష్ట = ఆ గమనవేశకు, అనఁగఁ బ్రియుఁడు వచ్చుసమయమున కనుట. సముచిత = అనుకూలమగు; జౌజ్జ్వలీ = ప్రకాశము చేత; పరిభ్రాజత్ = వెలుగుచున్న. ఉత్తమాఁలీల = వరవర్ణినీవిలాసమును. ఒంది = పొంది. అయ్యెడ = ఆ సమయమందు. వీక్షించుకుతుకము = చూచు వేడుకను. ఒసఁగె = ఇచ్చెను.

చిగురుటాకులు కుసుంబావస్త్రములను, మొగ్గులు హురుమంజిముత్యపు సరులను, తుమ్మెదలుముసరుటచే సగముగనఁబడు తెలిపూలచాలు కొప్పున ధరియించు సరములను, పుప్పొడిచేఁగప్పఁబడినపూగుత్తులు గంఁదవొడియలందైన పాలిండ్లను, బోలియుండ, లతలు వసంతుఁ డనుప్రియునియొక్క యాగమనసమయమున కుచితశృంగారవై ఖరిని ధరియించి యుత్తమస్త్రీల

లీలను బొంది యుండె ననిచెప్పటచే లతలయందు వాసకసజ్జాత్వము దోచుచున్నది. ప్రియుఁ
డు రాఁగలఁ డనిసురతసామగ్రినన్నాహముఁ జేసి తనువు నలంకరించుకొనునది వాసకసజ్జ
యని దానిలక్షణము.

ఉ. డాసె సుమాళిఁ దుమ్మెదమిటారి దమిం జివు రాని కోయిలల్
మ్రోసె రసాలకేసరసఁ మూహసుగంధము దిక్తటంబులం
బూసె మెకంబు నెక్కుదొరఁ మున్నును పైకొనుకాఁక చే ధృతిం
బాసె వియోగి యోగివనఁపాళిక నామని యాక్రమింపఁగన్.

74

టీ. తుమ్మెదమిటారి=భృంగస్త్రీ; సుమాళిన్=పూబంతిని. డాసెన్=సమీపించెను. కోయి
లల్=కోవెలలు. తమిన్=ఆసక్తితో. చివురు=చిగురాకును. ఆని=భక్షించి. మ్రోసెన్=ధ్వనిఁ
జేసెను. మెకంబునెక్కుదొర=వాయువు. రసాలకేసరసమూహసుగంధము.—రసాల=తియ్య
మావులపూలయొక్క; కేసర=పొన్నపూలయొక్క; సమూహ=గుంపుయొక్క; సుగంధము=పరిమళ
మును. దిక్తటంబులన్=దిక్ప్రదేశములయందు. పూసెన్=లేపనముచేసెను. వియోగి=వియుక్తుఁ
డు. మున్నును=ముందుముందుగ; పైకొనుకాఁకచే. —పైకొను=మీఱుచున్న; కాఁకచే=
వేడిమిచేత. ధృతిన్=ధైర్యమును. పాసెన్=వదలెను. యోగివనపాళికన్=మునితపోవనమును.
ఆమని=వసంతుఁడు. ఆక్రమింపఁగన్=ఆక్రమించుచుండఁగ.

అనఁగా వసంతకాలము రాఁగానే తుమ్మెదలు కుసుమములను జేరె ననియు కోయిలలు
గూసెననియు రసాలకేసరపుష్పములనుగంధము గలవాయువు విసరె ననియు విరహులు
ధైర్యము వీడి రనియు భావము.

చ. మునివన మంతయుం దనచఁ మూపతి యత్తటి నాక్రమింప మిం
చినబలదర్పగౌరవముఁచే విషమాశుగవీరశేఖరుం
డని కిదె చుమ్ము వేళ యని యాప్తమతిం బికమంత్రి దెల్పఁ జ
య్యన వెడలెన్ రసాలవిశిఖాసము సూనశరాళిఁ బూనుచున్.

75

టీ. మునివనము=వసంతమునియొక్క తపోవనము. అంతయున్=సర్వమును. తనచ
మూపతి=తనసేనాధిపతి యగునామని. అత్తటిన్=ఆసమయమందు. ఆక్రమింపన్=ఆవరిం
పఁగ. పికమంత్రి=కోకిల మనుసచివుఁడు. ఆప్తమతిన్=హితబుద్ధిచేత. అనికిన్=యుద్ధమునకు.
ఇదెచుమ్ము=ఇదెచూడుము. వేళయని=సమయమని. తెల్పన్=తెలియఁ జేయఁగ. విషమాశుగవీరశే
ఖరుండు=మన్మథవీరాగ్రేసరుఁడు. మించినబలదర్పగౌరవముచే. —మించిన=అతిశయించి
న; బల=సారముయొక్క; దర్ప=గర్వముయొక్క; గౌరవముచే=గురుత్వముచేత. రసాల
విశిఖాసము=రసాలబాణాసనమును. సూనశరాళిన్=పూదూపుల సమూహమును. పూనుచున్=
ధరించుచు. చయ్యనన్=శీఘ్రముగ. వెడలెన్=బయలుదేలెను.

అనఁగాఁ దనచమూపతి యగువసంతుఁడు మునితపోవనము నాక్రమించినపిమ్మట పిక
మనుమంత్రి యుద్ధమునకు నిది సమయమని తెలుపఁగ మన్మథుఁడు బాణబాణాసనములఁగొనివె
డలెనని భావము.

సీ. అరిరాజచిత్తభీకరకరకాండప్ర, చండిమ మనురాజమండలంబు
క్రొందళంబులఁజాలఁ గూర్చుక హరివితా, నములతో జైత్రసేనావిభుండు
కన్నుల నెఱమంటఁగ్రక్కుచుఁగలరుతుల్, బెరయ నానావనప్రియబలంబు
కనకరజోరేఖఁ గనుపట్టువరగంధ, పటిమ రాజిలుమహాబలకులంబు

తే. తొలుదొలుతఁ దీవ్రవిస్ఫూర్తిఁ దొడరి నడవఁ

జలుక మేల్పక్కిపై నెక్కి యలరువింటి

దంట యవ్వానిఁ గదిసెదుద్దాంతశారి

కాళి యాత్మైకబిరుదపద్యములు చదువ.

76

టీ. అరిరాజ చిత్త భీకరకర కాండ ప్రచండిమఁ. — అరిరాజ = శత్రురాజులయొక్క. చిత్త = మనసునకు. భీకర = భయంకరమగు. కర = హస్తమందున్న; కాండ = బాణములయొక్క; ప్రచండిమఁ = ప్రాబల్యము చేత. మనురాజమండలంబు = వర్తించుకొనియున్నది. ఇచట అరిరాజచిత్తభీకర = శత్రుములగుజక్కెలయొక్కచిత్తమునకు భయంకరమగు, కరకాండ = కిరణసమూహముయొక్క, ప్రచండిమచే వర్తించు, రాజమండలము = చంద్రమండలమని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. క్రొందళంబులఁ = క్రొత్తసేనలను. చాలఁ = మిక్కిలి. కూర్చుక = జతపఱచుకొని. హరివితానములతోఁ = గుఱ్ఱపుగుంపులతో. జైత్రసేనావిభుండు = జయశీలుఁడగు సేనాధిపతి. ఇచట క్రొందళంబులఁ = చివురాకులను, గూర్చుకొని. హరివితానములతోఁ = శుకబృందములతో. జైత్రసేనావిభుండు = సేనాధిపతియగువసంతుఁడని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. కన్నులఁ = కన్నుల చేత. నెఱమంటఁ = అధికమగు జ్వాలను. గ్రక్కుచుఁ = విడుచుచు. కలరుతుల్ = కలిగినవీరాలాపములు. బెరయఁ = వ్యాపింపఁగ. నానావనప్రియబలంబు = అనేకవిధములగుచెంచుమూఁక. ఇచట కన్నులఁ = కన్నుల చేత. ఎఱమంటఁ = మంటివంటియెఱుపును. గ్రక్కుచుఁ = విడుచుచు. కలరుతుల్ = అవ్యక్తమధురమగుధ్వనులు. బెరయఁ = వ్యాపింపఁగ. నానావనప్రియబలంబు = అనేకవిధములగుకోకిలములగుంపులని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. కనకరజోరేఖఁ = బంగారుపొడి రేఖచేతను. కనుపట్టువరగంధపటిమఁ. — కనుపట్టు = చూపట్టుచున్న; వర = శ్రేష్ఠమగు; గంధపటిమఁ = గర్వాతిశయము చేత; “గన్ధోగన్ధక ఆమాదేలేశే సంబన్ధగర్వయోః” అని విశ్వము. రాజిలుమహాబలకులంబు. — రాజిలు = ప్రకాశించు, మహాత్ = అధికమగు; బల = సేనలయొక్క; కులంబు = గుంపు. కనకరజోరేఖఁ = సంపెఁగపుష్పములయొక్క పరాగశ్రేణిచేత. కనుపట్టు = చూపట్టుచున్న; వర = శ్రేష్ఠమగు; గంధ = పరిమళములయొక్క; పటిమఁ = పటిమచేత; రాజిలు = ప్రకాశించు; మహాబలకులంబు = వాయుసంఘమని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. తొలుదొలుతఁ = ముందుముందుగ. తీవ్రవిస్ఫూర్తిఁ అధికమగువిజృంభణముతో. తొడరి = పూని. నడవఁ = నడచుచుండఁగ. అలరువింటిదంట = మరుఁడు. దుర్దాంతశారికాళి = నివారించుట కశక్యమగుగోరువంక సమూహము. ఆత్మైకబిరుదపద్యములు. — ఆత్మ = తనయొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; బిరుదపద్యములు = జయచిహ్నములుగల పద్యములను. చదువఁ = చదువుచుండఁగ. చిలుకపక్కెరపై నెక్కి = శుకవాహనము నెక్కి. అమ్మానిఁ = అమునిని, కదిసెఁ = సమీపించెను.

అనఁగా చంద్రుఁడు నేనాధిపతి యగువసంతుఁడు కోయిలలు మందమారుతము అనేక నేనలతో ముందు ముందు నడచుచుండఁగ మన్తఁగుఁడు శుకము నెక్కి సామర్థ్యచిహ్నములు గలపద్యముల గోకులంకలు చదువ వసంతమునిమిఁదికిఁ బోయెననితాత్పర్యము.

చ. అపుడు రణోత్సుకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకుకంటిసన్నఁగీ
రపటలి చల్లగాడ్పు తొవఁరాయఁడు కోయిలపౌఞు చైత్రుఁ డ
చ్చపుఁదెలిఁకొక్కపుల్లు లనిఁ సల్పఁగఁ జాలుదు నేనె నేనె యం
చపరిమితాగ్రహస్ఫురణఁ నమ్మునిఁ జుట్టిరి సత్వరంబు గన్.

77

టీ. అపుడు=ఆసమయమందు. రణోత్సుకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకుకంటిసన్నఁ.—
రణోత్సుకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకు=యుద్ధమందు సంతసము గలపద్మబాణుఁ డగుమన్తఁగు
నియొక్క; కంటిసన్నఁ=కనుసంజ్ఞ చేత. కీరపటలి=శుకబృందము. చల్లగాడ్పు=మందమారు
తము. తొవరాయఁడు=కలువలదొర, అనఁగ చంద్రుఁడు. కోయిలపౌఞు=కోకిలబలము. చైత్రుఁ
డు=వసంతుఁడు. అచ్చపుఁదెలిఁకొక్కపుల్లులు=హంసలు. అనిఁ=యుద్ధమును. చల్పఁగఁ=చే
యుటకు. చాలుదుఁ=చాలుదును. నేనె నేనె యంచుఁ=నేనొక్కడనే యనుచు. అపరిమితా
గ్రహస్ఫురణఁ.—అపరిమిత=మితిలేని, అనఁగ నధికమగునటు. ఆగ్రహ=కోపముయొక్క;
స్ఫురణఁ=ఆవిర్భావముచేతను. అమ్మునిఁ=ఆవసంతర్షిని. సత్వరంబుగఁ=వేగముగ. చుట్టిరి.

అనఁగారణోత్సుకుం డగునాపంచశరుఁడు కనునైగఁ జేయఁగ శుకసమూహాదులు నేనొ
కడ నే రణముసలుపుటకు సమర్థుఁడ నని యహమహామిక చే మునిని జుట్టుముట్టి రనిభావము.

సీ. శైత్యవత్కరకుంతఁ చటులధారారేఖ
శమినేత నాటించెఁ జలువమిన్న
తలుతలు క్కన వేగఁ జళిపించి మావిక్రొం
దళపుఁగ త్తిని మానిఁ నఱకె సురభి
కడుఁ జంచరీకసంఘము మ్రోయ ఘనజాల
కంబుల యతి మొత్తెఁ గడుసుగాడ్పు
కటురజోగ్నికణాళిఁ గ్రమ్మఁ జెందొవమందు
తిత్తుల మునిఁ గప్పెఁ హత్తి యంచ

తే. యిట్టు లాదిట్ట లందఱుఁ జుట్టుముట్టి, గట్టితన ముట్టిపడ నురుఁక్షాంతికవచ
ధారి జడదారి నెప్పించిఁ ధైర్యలీల, నడఁపలేకున్కిగనిమరుంఁడపుడుగడఁగి.

టీ. చలువమిన్న = చంద్రుఁడు. శైత్యవత్కరకుంత చటులధారారేఖఁ.—శైత్యవ
త్=చల్లఁదనముగల; కర=కీరణముల నెడు; కుంత=ఈఁ తెలయొక్క; చటుల=చలించుచున్న;
ధారారేఖఁ=వాదర చేతను. శమినేతఁ=మునిపతిని. నాటించెఁ=గ్రుఁఁచెను. సురభి = వ
సంతుఁడు. తలుతలుక్కనఁ=తళతళ మనునటుల. వేగ=శీఘ్రముగ. జళిపించి = ఆడించి.
మావిక్రొందళపుఁగ త్తిఁ=మావిచిగురా కనుక త్తిచేత. మానిఁ = మునిని. నఱకెఁ=ఖండిం

చెను. గడుసుగాడ్పు.-గడుసు=కఠినమైన; గాడ్పు=నాయువు. ఘనబాలకంబులక=గొప్ప మొగ్గల నెడులోహముద్గరసంఘముల చేత. యతిక=మునిని. కడుక=మిక్కిలి. చంచరీక సంఘములు.-చంచరీక=భృంగములయొక్క; సంఘములు = సమూహములు. మ్రోయక=ధ్వనిచేయుచుండఁగ. మొత్తెక=కొట్టెను. అంచ=హంస. కటురజ్జోగ్నికణాళిగ్రమ్మక.-కటు=తీక్షణమగు; రజః=పరాగమనెడు; అగ్నికణాళి=మిడుగులులగుంపు. క్రమ్మక=పైకొనఁగ. చెదోవమందుతిత్తులక=ఎట్టగలువల నెడుమౌర్యద్రవ్యవిశేషముగలభస్మికలచేత. మునిక=ముషిని. హత్తి=చేరి. కప్పెక=కప్పెను. ఇట్టులు=ఈప్రకారము. ఆదిట్టలందఱుక=ఆధైర్యముగలచంద్రాదులెల్ల. చుట్టుముట్టి=పరివేష్టించి. గట్టితనము=సామర్థ్యము. ఉట్టిపడక=అతిశయింపఁగ. ఉరుత్తోంతికవచధారిక.-ఉరు=అధికమగు; త్తోంతి=శమమనెడు; కవచ=బొందలమును; ధారిక=ధరించిన. జడదారిక=మునిని. నొప్పించి=బాధించి. ధైర్యలీలక=ధైర్యముయొక్క విలాసమును. అడఁపలేకున్కి=అడఁగఁజేయుకుండుటను. కని=చూచి. అపుడు=అసమయమందు. మరుండు=మన్నఁగుడు. కడఁగి=ప్రయత్నించి. దీనికుత్తరపద్యస్థక్రియతోనన్వయము.

చంద్రుఁడు కరములనుకుంతములచేతను వసంతుఁడుచూతపల్లవమనుతరవారిచేతను మలయానిలము మొగ్గలనునినుపగునియలచేతను అంచ చెందోవలనుమందుతిత్తులచేతను బాధించియు శమమనుకవచమును ధరించినశమి నేతధైర్యము నడఁపలేకుండుటంజూచి పద్మముకుశాస్త్రములను మరుండు మునిపై నించెనని భావము.

చ. చననినవాగ్రహస్ఫురణః ♦ జక్కెరవిల్లుఁడు తేజి బోరునక

మునిపతిమీఁద నూకి కడు ♦ ముట్టక మ్రోయుగొనంబు తుంటవింట
ట నొనరఁగూర్చి చంద్రబుతు ♦ నాథులు గన్గొని యార మేలు మే
లనఁ బరితేజితాబ్జముకు ♦ శాస్త్రపరంపర నించె నుద్ధతిన్.

79

టీ. చక్కెరవిల్లుఁడు=మారుఁడు. చననినవాగ్రహస్ఫురణక=నీడనినూతనక్రోధము మిక్కి స్ఫురణముచేతను. తేజిక=గ్లుమగుతుకమును. బోరునక=బోరనుధ్వనిగలుగుటలు. మునిపతిమీఁదక=ముషిమీఁదను. నూకి=త్రోలి. కడుక=మిక్కిలి. ముట్టక=ముట్టకయే, స్పృశింపకయే యనుట. మ్రోయుగొనంబు=మొరయుచున్న యల్లెత్రాటిని. వింటవింటక=చెఱకువింటియందు. ఒనరక=అనుకూలముగ. కూర్చి=జతపఱచి. చంద్రబుతనాథులు=చంద్రుఁడును వసంతుఁడును. కన్గొని=చూచి. బౌర=ఆశ్చర్యము. మేలుమేలక=మేలుమేలనిప్రశంసింపఁగ. పరితేజితాబ్జముకుశాస్త్రపరంపరక.-పరితేజిత=చికిలిట్టబడిన; అబ్జముకుశాస్త్ర=తామర మొగ్గ తూఁపులయొక్క; పరంపరక=గుంపును. ఉద్ధతి=వేగముచేత. నించెక=కప్పెను.

అనఁగా మన్నఁగుఁడు తనగుట్టమును మునిమీఁదికివిడిచి తనంతటనే మొరయుచున్న యల్లెత్రాటిని (అనఁగా తున్నెదబారు ననుట.) చెఱకువింట నెక్కిడి చంద్రాదులు పొగఁగ పద్మబాణములు మునిపై నించెనని భావము.

చ. మదనబిసప్రసూనశరమండలి యాజడదారిసామిసే

తాఁకున త్తటిఁ దదీయపరాగము చిందుటల్ స్తవా

స్పదమయి చెల్చె తద్విశిఖజాలసమాహతిభిన్నమానిరా

జదృఢరమేశభక్తికవచస్ఫుటచూర్ణమనీషదార్చుచున్.

80

టీ. మదన = మన్మథునియొక్క ; బిసప్రసూనశర = తామరపూవులయొక్క ; మండలి = సమాహము. ఆజడదారిసామి = ఆజడదారిసామి = ఆమునిరాజయొక్క ; సేరెదన్ = విశాలమగు తొమ్మును. వడిన్ = వేగముగ. తాఁకున త్తటిన్ = తాఁకునప్పుడు. తదీయపరాగము = ఆతామరపూదూఁపుపుప్పొడి. చిందుటల్ = రాలుటలు. తద్విశిఖజాలసమాహతిభిన్నమానిరాజదృఢరమేశభక్తికవచస్ఫుటచూర్ణమనీషన్. — తత్ = ఆమన్మథునియొక్క ; విశిఖజాల = బాణసమాహముయొక్క ; సమాహతి = కొట్టుటచేత ; భిన్న = బద్దలయిన ; మానిరాజ = ఋషిరాజయొక్క ; దృఢ = గాఢమయిన ; రమేశభక్తి = విష్ణుభక్తియనెడు ; కవచ = బొందళముయొక్క ; స్ఫుట = వ్యక్తమగు ; చూర్ణ = పొడియొక్క ; మనీషన్ = బుద్ధిని. దార్చుచున్ = చేయుచు. స్తవాస్పదమయి = స్తుతికర్తృమయి. పోల్చెన్ = ఒప్పెను.

మన్మథుని పద్మబాణసమాహము మనీష్యరునితొమ్ము దాఁకె నాసమయమం దాపద్మబాణపరాగము చిందుటలు మన్మథబాణములచే భేదింపఁబడిన విష్ణుభక్తియనెడు కవచముయొక్క పొడియనుభ్రమ కలిగించె ననిభావము.

చ. వరజవశక్తిచేఁ బలుకువాల్వారపేరెదఁ దాఁకి తాఁకునం

పరిహృతకుట్టలాత్తమగుమారునితామరమొగ్గముల్కిని

బృరముగఁ బర్వఁ దద్రసము భాసితె తన్తునిధైర్యజీవనో

త్కరములు పీల్చి వెగ్గలముగాఁగఁ గడున్ వెడలించుపోలికన్.

81

టీ. వరజవశక్తిచేన్. — వర = శ్రేష్ఠమగు ; జవ = వేగముయొక్క ; శక్తిచేన్ = సామర్థ్యముచేత. పలుకువాల్వారపేరెదన్. — పలుకువాల్వార = మునిరాజయొక్క ; పేరెదన్ = విపులమగువత్తుమును. తాఁకి = తగిలి. తాఁకునన్ = తాఁకుటచేత ; పరిహృతకుట్టలాత్తము. — పరిహృత = పోఁగొట్టఁబడిన ; కుట్టలాత్తము = కోరకావస్థగలది. అగుమారునితామరమొగ్గముల్కి = అయినట్టిమన్మథుని పద్మకోరకబాణము. నిబృరముగన్ = అధికముగ. తద్రసము = దానిమకరందము. పర్వన్ = వ్యాపింపఁగ. తన్తునిధైర్యజీవనోత్కరములు. — తన్తుని = యాజడదారియొక్క ; ధైర్య = ధైర్యమనెడు ; జీవన = ఉదకముయొక్క ; ఉత్కరములు = సమాహములను. పీల్చి = పొనముచేసి. వెగ్గలముగాఁగన్ = మిక్కుటముగాఁగ. గడున్ = మిక్కిలి. వెడలించుపోలికన్ = పైకివెళ్ళఁగఁగువట్టు. భాసితెన్ = ప్రకాశించెను.

అనఁగా నతివేగముగ తామర మొగ్గతూపు జడదారియెదదాఁకి కోరక భావము వీడి మక
రందము కాఁగ నదియ్యమునిదై ర్యమనునుదకమునుద్రావి యధికమగుటచే వెడలఁగక్కు-
రీతిభాసిత నని భావము.

చ. అచలసమాధియోగగతి ♦ నందినయమ్మునిఁ జెంద దయ్యె న
నవ్యచలనరేఖ యప్పు డసమాశుగకాండము పర్వినం గరిం
బచలసమాధియోగగతి ♦ నందినయమ్ముని నెట్లు చెందు న
నవ్యచలనరేఖ యెంత యసమాశుగకాండము పర్వినన్ మహిన్. 82

టీ. అప్పుడు=ఆసమయమందు. కరంబు=మిక్కిలి. అసమాశుగ కాండము.—అసమాశు
గ=మన్తఘనియొక్క ; కాండము = బాణము. జాత్యేకవచనము గా నిదిప్రయోగింపఁబడినది.
పర్వినన్=వ్యాపించినను. అచలసమాధియోగగతిన్.—అచల=చలింపని; సమాధి=చిత్తవృత్తి
నిరోధమువలననైన; యోగగతిన్ = ధ్యానగతిని. అందిన=పొందినట్టి. అమ్మునిన్=ఆజడదా
రిని. నవ్యచలనరేఖ=నూతన మగుచాంచల్యపరంపర. చెంద దయ్యెన్=పొందదయ్యె. అచలస
మాధియోగగతిన్.—అచలసమ=పర్వతసమానమగు; అధియోగ=ధ్యానముయొక్క; గతిన్=
రీతిని. అందిన=పొందినట్టి. అమ్మునిన్=ఆతపసిని. ఎంత=ఎంతకాలము. అసమ=సాటిలేనిదగు;
ఆశుగ కాండము= వాయుబృందము. పర్వినన్ = వ్యాపించినను. మహిన్ = భూమియందు.
నవ్యచలనరేఖ=నూతన మగు చాంచల్యపరంపర. ఎట్లు=ఏరీతి. చెందున్=పొందును?

అనఁగా లోకమందు వాయుసంఘము పర్వతమును జలింపఁజేయనట్లు చలింపనిసమాధి
యోగమం దున్నయాజడదారిని మన్తఘనిబాణపుంజము చలింపఁజేయఁజాల దయ్యెనని
భావము.

మ. తనకంజాతశరంబు లిట్లు మునిచంద్రస్థిత తేజంబుచే
వనవీధిన్ వికలత్వ మొందఁ గని దుర్వారావలేపక్రమం
బున నాకంతుఁడు కేలుదోయిఁ గొని నేర్పుల్ మీఱఁ బూమొగ్గనే
జను దద్వత్తుము గుప్పు నం బొడిచె నోజం జై త్రుఁ డౌనా ననన్. 83

టీ. తనకంజాతశరంబులు= తనసంబంధు లగుపద్మబాణములు. మునిచంద్రస్థిత తే
జంబుచేన్.—మునిచంద్ర=మునిచంద్రునియొక్క ; స్థిత=అధికమగు ; తేజంబుచేన్=కాం
తిచేత. ఇట్లు=ఈప్రకారము. వనవీధిన్=అడవియందు. వికలత్వము=నిరర్థకత్వమును. ఒం
దన్=పొందఁగ. ఇచట ముని యనెడుచంద్రునికాంతిచే, వనవీధిన్=అడవియందు, కమల.
ములు వికలత్వము ననఁగా ముకుళనమును పొందె ననునర్థము స్ఫురించుచున్నది. కని=చూచి.
దుర్వారావలేప క్రమంబునన్.—దుర్వార = నివారించుట కశక్యమైన; అవలేప=గర్వము
యొక్క; క్రమంబునన్=రీతిచేత. ఆకంతుఁడు=ఆమన్తఘండు. పూమొగ్గనేజను = పూమొగ్గ
మునుతోమరమును. కేలుదోయిన్ = రెండుచేతులచే. కొని=తీసి. నేర్పుల్ = చాతుర్యములు.

మీఱ్ఱ=అతిశయింపఁగ. తద్వక్షము=ఆమునితోఁప్పును. గుప్తనక్ష=శీఘ్రముగ. చెత్తుఁడు=వసంతుఁడు. ఔ నా ననన్ =పోగడఁగ. ఓజన్=ఉత్సాహముతో. పొడిచెన్=గ్రుచ్చెను.

అనఁగా మన్తఘఁడు తనపద్మబాణములు స్వర్ణములు కాఁగానే యమోఘ మగుపూమొగ్గయునుతోమరయుతో మునిం బొడిచె నని భావము.

చ. దళ మగురోస మెచ్చఁ దనతత్తడి నోరగఁ బోవఁ జేసి ని

స్తులపథికాస్యగక్త మనుసాంపున రోహితదీప్తిజాతముల్

గలయఁగ మించునూతనపలాశసుమం బనుబాగుదారచేఁ

జలమున నయ్యతిన్ నటకె • సారససాయకవీరుఁ డంతటన్.

84

టీ. అంతటన్=అటుపిమ్మట. సారససాయకవీరుఁడు=మన్తధవీరుఁడు. దళము=అధికము. అగురోసము=అయినట్టికోపము. ఎచ్చన్=అతిశయింపఁగ. తనతత్తడిన్=తనకు వాహనమగు చిలుకను. ఓరగన్=ప్రక్కకు. పోవన్=పోవునటులు. చేసి=ఓనర్చి. నిస్తులపథికాస్యగక్తము.—నిస్తుల=నిస్సమాన మగు; పథిక=విరహులయొక్క; అస్యగ్=రక్తముచే; అక్తము=పూయఁబడినది. అనుసాంపునన్ = అనువిధంబున; పథికులరక్తముచే పూయఁబడినదాయన్నట్టునుట. రోహితదీప్తిజాతముల్.—రోహిత=ఎఱ్ఱనైన; దీప్తి = కాంతుల యొక్క; జాతముల్=పుంజములు. కలయఁగన్=వ్యాపింపఁగా. మించునూతనపలాశసుమంబనుబాగుదారచేన్. మించు.—అతిశయించు; నూతనపలాశసుమంబను=కొత్తమోదుకపూవను; బాగుదారచేన్=చూరకత్తిచేత. చలమునన్=మాత్సర్యముచేత. అయ్యతిన్=ఆమునిని. నటకె=ఖండించెను.

అనఁగా మన్తఘఁడు క్రోధ మతిశయింపఁగ తనవాహనమునొకప్రక్కకుఁదోలి పథికుల రక్తముచేఁదడిసినదోయన నెఱ్ఱనగుమోదుగుసుమ మను చూరకత్తిచే మునిని నటకెనని భావము.

చ. మునిపతి కేమిటన్ జుఱుకు • ముట్టకయుండినఁ గాంచి తేజి చ

య్యన డిగి యప్పు నైకనిశితాయుధజాతము పూని మిక్కిలం

గనుఁగొనలన్ రుషానలశిఖాతతి పర్వ మరుండు చంద్రచం

దనపవమానముఖ్యవృత్తిఁ • దా నడచెన్ యతిమీఁది కుద్ధతిన్.

85

టీ. మునిపతికిన్=జడదారిసామికి. ఏమిటన్=ఏయస్త్రముచేతను. చుఱుకుముట్టక=వేడితాఁకక. ఉండినన్=ఉండఁగ. కాంచి=చూచి. తేజి=గుఱ్ఱమునుండి. చయ్యనన్=శీఘ్రముగ. డిగి=దిగి. అప్పు=ఆసమయమందు. నైకనిశితాయుధజాతము.—నైక=అనేకములైన; నిశిత=తీక్షణములైనట్టి; ఆయుధ=కుంతాద్యాయుధములయొక్క; జాతము=సమూహమును. పూని=గ్రహించి. మిక్కిలన్=అతిశయించునట్లు. కనుఁగొనలన్=నేత్రాంతములయందు. రుషానలశిఖాతతి.—రుషానల=రోషాన్నియొక్క; శిఖా=జ్వాలలయొక్క; తతి=సమూహము. పర్వన్=వ్యాపించుచుండఁగ. మరుండు=మన్తఘఁడు. చంద్రచందనపవమానముఖ్యవృత్తిన్.—చంద్ర = చం

ద్రుఁడు; చందనపవమాన=మలయానిలము; ముఖ్య=ఆదిగాఁగలవారియొక్క; నృతిఁ=మేళనము చేతను. తాఁ=మంత్రధుఁడు. ఉద్ధతిఁ=గర్వము చేత. యతిమీఁదికిఁ=మునిమీఁదికి. నడచెఁ=నడిచెను.

క. నడచి యళిఘంటికాధ్వని, యడరఁ బరాగాగ్నికణచయంబులు వెడలం
గడు నమరురాగసుమ మను, బెడిదం బగుశక్తి వైచే భీకరలీలన్. 86

టీ. నడచి=గమనించి. అళిఘంటికాధ్వని.--అళి=తుమ్మెదలను; ఘంటికా=చిఱుగంటలయొక్క; ధ్వని=నాదము. అడరఁ = అతిశయింపఁగ. పరాగాగ్నికణచయంబులు.--పరాగ=పుప్పొడి యనెడు; అగ్నికణ=స్ఫులింగములయొక్క; చయంబులు= సమూహములు. వెడలఁ=బయలుదేలుచుండఁగ. కడునమరురాగసుమము.--కడుఁ=మిక్కిలి; అమరు=ఓప్పియున్న; రాగసుమము=బంధూకపుష్పము. అనుబెడిదం బగుశక్తిఁ=అనెడుగొప్ప శక్తిని. భీకరలీలఁ=భయంకర మగుక్రియచేతను. “లీలావిలాసక్రియయోః” అనియమరుఁడు. వైచేఁ=వేసెను.

అనఁగా భృంగధ్వని యనెడుచిఱుఘంటలధ్వనిచేతను పుప్పొడి యనునగ్నికణములచేతను నొప్పు మంకెనపుష్ప మనుశక్తిని వైచే ననిభావము.

ఉ. దాన నెకింతయుఁ విధృతిఁ ♦ దాల్పనియాదమి నేతఁ జూచి త
త్సానశరండు బీరమున ♦ శూరత యుట్టిపడంగ నయ్యెడఁ
మానితపారిజాతసుమ ♦ నఱకలికాగద కేల నెత్తియ

మ్మానిని మోఁదె దివ్యకుసుమప్రతతుల్ మరుదాళి నింపఁగన్. 87

టీ. దానఁ=శక్తి యను నాయుధము చేత. ఒకింతయుఁ= కొంచెమైన. విధృతిఁ= అధైర్యమును. తాల్పని=ధరింపనట్టి. యాదమి నేతఁ=ఆమునిరాజును. చూచి = అవలోకించి. తత్సానశరండు=ఆమంత్రధుఁడు. బీరమునఁ=పరాక్రమము చేత. శూరత=శౌర్యము. ఉట్టిపడంగఁ=అతిశయింపఁగ. అయ్యెడఁ=ఆసమయమందు. మానితపారిజాతసుమనః కలికాగద.--మానిత=శ్రేష్ఠమగు; పారిజాతసుమనః = పారిజాతపుష్పముయొక్క; కలికా=మొగ్గయనెడు; గద=గదాయుధమును. కేలనెత్తి = హస్తముతో నెత్తి. మరుదాళి=దేవసంఘము. దివ్యకుసుమప్రతతుల్.--దివ్య = స్వర్గమందున్న; కుసుమ = పుష్పముయొక్క; ప్రతతుల్=సమూహములను. నింపఁగఁ=నిండించుచుండఁగ; అమ్మానిని=ఆజడదారిని. మోఁదెఁ=కొట్టెను.

ఆముని శక్తి యను నాయుధమునకును ధైర్యము చెడకయుండుటంజూచి మరుఁడు శౌర్యముతో పారిజాతకోరక మనుగదతో నతని మోఁదె ననిభావము.

ఉ. అందుల కింతయుం జలన ♦ మందనిపెంపున కబ్బురం బెదం
జెంది ప్రసూనకోశతటిఁ ♦ జెల్వగుగేదఁగిఱ్ఱేకుఁజిక్కట

రంది యనూనరోషగతి • నమ్మునిఁ గ్రుమ్మె మరుండు శాంకరా
మందమనోధృతిక్ష పణమాన్యభుజాబలరేఖ హెచ్చఁగన్.

88

టీ. అందులకుఁ = ఆగదాయుధప్రహారమునకు. ఇంతయుఁ = కొంచెమైనను. చలనమం
దని = చలింపని. పెంపునకుఁ = మహత్త్వమునకు. అబ్బురంబు = ఆశ్చర్యమును. ఎదఁ = హృదయ
మందు. చెంది = పొంది. ప్రసూనకోశతటిఁ. — ప్రసూన = పుష్పమనెడు; కోశ = ఓటయొక్క;
తటిఁ = ప్రదేశమందు. చెల్వగుగేదఁగి తేకుఁజిక్కితారు. — చెల్వగు = అందమైన; గేదఁగి తేకు =
కేతకీదళమనెడు; చిక్కతారు = చూరకత్తిని. అంది = పొంది. అనూనరోషగతిఁ. — అనూన =
తక్కువకాని; రోష = క్రోధముయొక్క; గతిఁ = ప్రాప్తిచేత. అమ్మునిఁ = ఆయుషిని. మరుం
డు = మన్తఘండు. శాంకరామంద మనోధృతిక్షపణమాన్యభుజాబలరేఖ. — శాంకర = శంకరునికి
సంబంధించిన; అమంద = అధికమగునట్టి; మనోధృతి = మనస్థైర్యముయొక్క; క్షపణ = పోగొట్టు
టచేత; మాన్య = పొగడఁదగిన; భుజాబల = భుజబలముయొక్క; రేఖ = విలాసము; హెచ్చఁగఁ =
అతిశయించు చుండఁగ; గ్రుమ్మెఁ = పొడిచెను.

అనేకవిధమగునస్త్రములకు చలనమందకయున్నమునిశక్తికి మనముననబ్బురమంది
యామరుండువెతకి కేతకీదళమనుకటారుగొనిమునిని పొడిచెననిభావము.

చ. సరసబలంబు గొల్వ సుమ • సాయకుఁ డంతటఁ బోక మాని డా

సి రమణ మొగ్గ యగ్గుదియఁ • జేకొని మొత్తి ప్రవాళ మన్తహా

పరశువుఁ బూని వేయడిచి • బాగగుమంకెనవంకిఁ బట్టి ప

ల్తరములఁ గ్రుమ్మి యార్చె హిమ • ధాముఁడు గన్గొని మెచ్చ నయ్యెడన్. 89

టీ. సుమసాయకుఁడు = మన్తఘండు. సరసబలంబు. — సరస = శ్రేష్ఠమగు; బలంబు =
సేన. గొల్వఁ = సేవింపఁగా. అంతటఁబోక = అంతటితోనిలువక. మానిఁ = మునిని. డాసి =
సమీపించి. రమణఁ = ఆసక్తిచేత. మొగ్గయగ్గుదియఁ = కోరకమనుగదను. చేకొని =
గ్రహించి. మొత్తి = కొట్టి. ప్రవాళమన్తహాపరశువుఁ = చిగురనునట్టిగొప్ప గండ్రగొడ్డంటిని.
పూని = గ్రహించి. వే = వేగముగ. అడిచి = కొట్టి. బాగగుమంకెనవంకిఁ = శ్రేష్ఠమగుబంధూ
కకుసుమమనెడుబాకును. పట్టి = పట్టుకొని. పల్తరములఁ = అనేక ప్రకారములచే.
అయ్యెడఁ = ఆసమయమందు. హిమధాముఁడు = చంద్రుఁడు. కన్గొని = చూచి.
మెచ్చఁ = మెచ్చుకొనునట్లు. గ్రుమ్మి = పొడిచి. ఆర్చెఁ = అఱచెను.

మరుఁడు పలువిధములగునాయుధములను ప్రయోగించినను మునిచలింపకుండుటజూచి
మునిని సమీపించి మొగ్గయనుగుదియతో మొత్తి చిగురా కనుపరశువుతోఁ గొట్టి మంకెన
యనుబాకునఁ బొడిచెనని భావము.

తే. ఇట్లు లమ్మారుఁ డమ్ముని • నెనసి యని ఘు

టించు నవ్వేళ నిది వేళ • యంచుఁ దలచి

చిత్రరేఖావధూటి విచిత్రరీతి

శమి కనతిదూరమున సఖిజనము గొలువ.

90

టీ. ఇట్టులు=ఈప్రకారము. అమృతుడు=అమరసుడు. అమృనిక=అమృషిని. ఎనసి=కలసి. అనిక=యుద్ధమును. ఘటించునవ్వేశక=చేయునట్టియాసమయమందు; ఇది వేశయంచుక=ఇదిసమయమనుచు. తలచి=స్మరించి. చిత్రరేఖావధూటి=చిత్రరేఖయనుదేవాంగన. విచిత్రరీతిక=ఆశ్చర్యమగువిధముచే. శమికిక=మునికి. అనతిదూరమునక=సమీపమందు. సఖిజనము=చెలికత్తెలు. కొలువక=సేవింపఁగా. తిలకాళిక దిలకించునను నుత్తరపద్యములోనుండు క్రియతో నన్వయము.

సీ. తిలకాళిక దిలకించుఁ ♦ జెలి పెండ్లితటిఁగాంచు, తెలుగు తపస్వికిఁ ♦ దెలుపుకరణి
గోగుచెంగటఁ బల్లుఁ ♦ గోమలి ప్రియములు, పలుకుటల్ దపసికిఁ ♦ దెలుపుకరణి
మావిపైఁ గరముంచు ♦ మగువ కళాస్థాన, మలముటల్ మానికిఁ ♦ దెలుపుకరణిఁ
గ్రోవిఁగొగిటఁ దార్చుఁ ♦ గుము దాక్షిపరిరంభ, కలనంబుయోగికిఁ ♦ దెలుపుకరణి
తే. నిట్లు లప్పారికాంక్షి కహీనమదన, తంత్రవిజ్ఞానగరిమను ♦ దరుణి దెలుప
వల్లిదోహదచర్యదై ♦ వాఱ నపుడు, హాళి దళుకొత్తఁ దద్వనీ ♦ కేళి సలిపె. 91

టీ. చెలి=చిత్రరేఖ. పెండ్లితటిక=వివాహసమయమందు. కాంచు తెలుగుక=చూచునట్టిరీతిని. తపస్వికిక=జడదారికి. తెలుపుకరణిక=తెలియఁజేయురీతిగ. తిలకాళిక=తిలక=బొట్టుగుచెట్లయొక్క; ఆళిక=బంతిని. తిలకించుక=చూచెను. గోమలి=చిత్రరేఖ. ప్రియములు పలుకుటల్=ప్రియోక్తులఁబలుకురీతిని. తపసికిక=మునికి. తెలుపుకరణిక=తెలియఁజేయురీతిగ. గోగుచెంగటక=గోగు=కర్ణికారముయొక్క; చెంగటక=సమీపమందు. పల్లుక=పలికెను. మగువ=దేవాంగన. కళాస్థానము=కామశాస్త్రప్రసిద్ధమగుకళాస్థానమును. అలముటల్=ఆక్రమించుటలను, స్పృశించుటలననుట. మానికిక=తపసికి. తెలుపుకరణిక=తెలియఁజేయురీతిగ. మావిపైక=చూతవృక్షముమీఁద. కరము=హస్తమును. ఉంచుక=ఉంచెను. కుముదాక్షి=చిత్రరేఖ. పరిరంభకలనంబు=పరిరంభ=కొగిలింతయొక్క; కలనంబు=చేయుటను. యోగికిక=మునికి. తెలుపుకరణిక=తెలియఁజేయురీతిగ. గ్రోవిక=కురవకమును. కొగిటక=భుజాంతరమందు. తార్చుక=చేర్చెను. ఇట్టులు=ఈప్రకారముగ. అప్పారికాంక్షికిక=ఆయతికి. అహీనమదనతంత్రవిజ్ఞానగరిమను=అహీన=అధికమగు; మదనతంత్ర=కామశాస్త్రముయొక్క; విజ్ఞాన=తెలివియొక్క; గరిమను=అతిశయమును. తరుణి=వనిత. తెలుపక=దెలియఁజేయుటకు. వల్లిదోహదచర్య=వల్లి=తీవలయొక్క; దోహదచర్య=దోహదములయొక్కచర్య. దైవాఱక=అతిశయింపఁగ. తద్వనీకేళిక=ఆవనవిహారమును. సలిపెక=ఓనరించెను.

ఇందు దోహద మనఁగాఁ దరుగుల్లలతాదుల కకాలమున ఫలపుష్పధాయక క్రియా విశేషము. “తరుగుల్లలతాదీనామకాలే ఫలపుష్పయోః | ఆధానాయక్రియాయాస్యా తస్యదోహద ఇతీర్యతే” అని తల్లక్షణంబు. “ఆలిద్దనాఘ్నరవక శ్చమ్పకోముఖదర్శనాత్ |

యాతోయోషిత్కరస్పర్శా త్తిలకోద్భక్త్రసారణాత్ । ఆకర్ణనాత్కర్ణికా రస్త్వశోకః
పాదతాడనాత్'' ఇత్యాదిగా వోహదవిశేషములు దెలియవలయు.

సీ. దమి దీన నై నఁ జిత్తము బయల్ పఱచునొ

యని సంచరించు నభ్యర్థ పదవి

ముని దీననై న నూతనరక్తి దాల్చునో

యని పాడుఁ దేనియల్ చినుకుపాట

శమి దీననై న నిశ్చలభావముడుపునో

యని పొదల్ దూఱు లతాళి గదల

యతి దీననై న ధైర్యముఁ బాయఁ జేయునో

యని పల్కు సఖుల నెయ్యారిపలుకు

తే. నియమి దా దీననై నఁ గన్విష్ట మెక్కి

యని మసలు దండ రాసా ప్తి నాళియుక్తి

నై న నానాతిచిత్రచర్యానిరూఢిఁ

దాపససమాధివైఖరి ఁ దఱుగ దయ్యె.

92

టీ. దమి=మునివద్యుడు. దీననైనన్=దీనిచేతనైనను. చిత్తము=మనసును. బయల్పఱచు
నోయని=తెలియఁబఱచునా యని. అభ్యర్థపదవిన్=సమీపస్థానమందు. సంచరించున్=తిరు
గును. ముని=జడదారి. దీననైనన్=దీనిచేతనైన. నూతనరక్తిన్=నూతన మగుననురాగమును. తా
ల్చునోయని=వహించునాయని. తేనియల్చునుకుపాటన్=మకరందమును గురియుగీతమును. పా
డున్=పాడును. శమి=జడదారి. దీననైనన్ = దీనిచేతనైన. నిశ్చలభావము = నిశ్చలత్వ
మును. ఉడుపునో యని=విడుచునా యని. పొదల్=కుంజములను. లతాళిగదలన్=తీవలగుం
పుకదలునటులు. తూఱున్=ఈగును. యతి=మునిరాజు. దీననైనన్=దీనిచేతనైన. ధైర్యము=
ధృతిని. పాయఁజేయునో యని=విడుచునాయని. సఖులన్ = చెలికత్తెలతో. ఓయ్యారిపలు
కు=విలాసోక్తిని. పలుకున్=వచించును. నియమి=జడదారి. తాన్=తాను. దీననైనన్=దీనిచే
తనైన. కన్విష్ట మెక్కియని=కనులు దెఱచునా యని. దండన్ = సమీపమందు. ఆళి
యుక్తిన్ = సకీయలతోడి కూడికచేతను. రాసాప్తిన్.-రాస = కోలాటముయొక్క ;
ఆప్తిన్=ప్రాప్తిచేత. మసలున్= విహరించును. ఐనన్ = అయినను. ఆనాతిచిత్రచర్యాని
రూఢిన్.-ఆనాతి=ఆదేవాంగనయొక్క ; చిత్రచర్యా = విచిత్రకార్యములయొక్క ; నిరూ
ఢిన్=అతిశయముచేత. తాపససమాధివైఖరి=మునిమనస్థైర్యముయొక్కరీతి. తఱుగదయ్యెన్=
తక్కువపడదయ్యెను.

చిత్రరేఖ ముని హృదయమును దెలుపునా యని సమీపమందు సంచరించినను అనురా
గమును పూనునా యని రమణీయమగు గానముఁ జేసినను చలించునాయని లతలుగదలఁ బొదలు

దూతీనను ధైర్యమును విడుచునా యనిసఖులతో బ్రయోక్తులు వలికినను కనులనైన విప్పునా యనిసకియలఁగూడి కోలాట మాడినను కొంచెమైన మునియొక్కససూధి తక్కువగాలేదని భావము.

ఉ. ఆయతిలోకమాళిహృదయంబు బయల్పడ కున్కి గాంచి యా
తోయజనేత్ర యాళితతితో మునిసన్నిధి జేరి జాళువా
కాయలవీణె కైకొని తగ్గ శ్రుతి గూర్చి యొయార మెచ్చఁగా
నాయెడ నేర్పు మించ గమపాదికపుంఖణ మూన్చి వేడుకన్. 93

టీ. ఆయతిలోకమాళిహృదయంబు = ఆమునిరాజుయొక్కచిత్తము. బయల్పడక = వెల్పడక. ఉన్కి=ఉండుటను. గాంచి=చూచి; ఆతోయజనేత్ర=చిత్రరేఖ. ఆళితతితో= సకియలగుంపుతో. మునిసన్నిధి = యతినమీపమును. జేరి = పొంది. జాళువాకాయల వీణె=బంగరుకాయలు గలవీణెను. కైకొని=గ్రహించి. తగ్గ = ఒప్పునటులు. శ్రుతి= స్వరముల కారంభకమైన సుతిని. “స్వరాశ్రుతిభ్యస్సంజాతాః” అని సంగీతరత్నాకరము. ఒయారము=విలాసము. ఎచ్చఁగా=అతిశయింపఁగా. ఆయెడ=ఆ సమయమందు. నేర్పు=నైపుణ్యము. మించ=అతిశయించునటులు. వేడుక=సంతోషముచేత. గమపాదిక పుంఖణము.-గ=గాంధారము; మ=మధ్యమము; ప=పంచమము; ఆదిక = మొదలుగాఁగల స్వరములయొక్క; పుంఖణము = మూర్ఛనను. స్వరారోహోవరోహక్రమము ననుట. గమపా ద్యక్షరములు గాంధారాదిస్వర వాచకములనుట సంగీతశాస్త్రమందు సంకేతింపఁబడినది. ఊన్చి=చేసి. దీనికి వీణవాయిం చెనని యుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయ మని తెలియవలయును.

అనఁగా నామునివర్యునియొక్కయాశయము దెలియఁక చిత్రరేఖ సకియలతోఁ గూడి యామునిసన్నిధింజేరి బంగరుకాయలు గలమంచివీణను దీసికొని సుతి చేసి గమపాది స్వరముల వాయించె ననితాత్పర్యము.

సీ. ఘనమార్గవిభవంబు ♦ వనితవేణినెగాదు, శ్రుతిపర్వరాగసంతతి నెసంగె
సమతాళవిస్ఫుర్తి ♦ సతిగుబ్బలనెగాదు, నవ్యగీతప్రతానముల నెనసె
గలహంసవైఖరి ♦ చెలిగతులనె గాదు, సరసప్రబంధపుంజమునఁ దోచె
బల్లవంబులవెంపు ♦ పడఁతి కేలనెగాదు, సొగసై నపదపాళి ♦ స్థంపు పూనె

తే. ననుచు వనదేవతాజనంబభినుతింప, రక్తివిధమును దేశీయరాగగతియుఁ
జిత్రతరమంద్రరాగజశ్రీలు వెలయ, నింతిమునిచెంతవీణెవాఁయించెనంత.

టీ. ఘనమార్గవిభవంబు.-ఘనమార్గ=ఆకాశముయొక్క; విభవంబు=నైల్యము, లేదా, ఘన=మేఘముయొక్క; మార్గ = కస్తురియొక్క; విభవంబు = నైల్యము. వనితవేణినెగాదు.- వనిత=చిత్రరేఖయొక్క; వేణినెగాదు = జడయందేకాదు. శ్రుతిపర్వరాగసంతతి.-శ్రుతి పర్వ=చెవులకింపగు; రాగ=భైరవి తోడి మొదలగురాగములయొక్క; సంతతి=సమూహ

మందు. ఎసంగెన్ = ఒప్పెను. ఘనమార్గవిభవంబు. — ఘనమార్గ = గొప్పదైన సంగీతభేదముయొక్క; విభవంబు = అతిశయము, రాగసంతతి నెసంగెననియర్థము. మార్గము దేశి యనిసంగీతము రెండువిధములు. మహేశునియొద్దనుండి బ్రహ్మాదులచేఁదేఁబడి భరతాదులచేఁబ్రకటింపబడినది మార్గము. దేశదేశమునందు భిన్నభిన్నముగాఁ బ్రచారముగలది దేశియని తెలియునది. సమతాళవిస్ఫూర్తి. — సమ = సమానమగు ; తాళ = తాళఫలములయొక్క; విస్ఫూర్తి = అతిశయము. సతిగుబ్బలనెగాదు = చిత్రరేఖయొక్క స్తనములందేగాదు. నవ్యగీతప్రతానములన్. — నవ్య = నూతనమగు ; గీత = గానముయొక్క; ప్రతానములన్ = పుంజములను. ఎనసెన్ = పొందెను. సమతాళవిస్ఫూర్తి = సమగతిగలచంచత్పుటాదితాళములయొక్క విస్ఫూర్తి, గీతప్రతానముల నెసఁపెననియర్థము. కలహంసవైఖరి. — కలహంస = రాయంచలయొక్క; వైఖరి = గతివిశేషము. చెలిగతులనెగాదు = చిత్రరేఖనడకలయందేకాదు. సరసప్రబంధపుంజమునన్, “చతుర్భిర్భాతుభిష్టద్భి శ్చాచ్చైర్యస్తాత్ప్రయుజ్యతే । తస్తాత్ప్రబంధః కథితః” అని సంగీతచూడామణియందున్నది. సరసమగును కలక్షణ ప్రబంధమునందు, తోఁచెన్ = కాన్పించెను. “శ్లో॥ చక్రవాకః క్రొత్తసహస్వరాఘోర్ధ్వనికుండిని । ఆర్యాగాధాద్విపదగాకలహంసశ్చ తోటకః” యని సంగీతరత్నాకరమందున్నది, అనఁగ, కలహంసవృత్తముయొక్క వైఖరిప్రబంధమున తోఁచెననియర్థము. పల్లవంబుల పెంపు = చిగురాకులయొక్క యతిశయము. పడఁతి కేల నెగాదు = చిత్రరేఖకరమునందేగాదు. సొగసైనపదిపాళిన్ = సుందరమగుధ్రువపదములయొక్క బృందమునందు. సొంపు = అందమును. పూనెన్ = పొందెను. పల్లవంబుల పెంపు = గీతములందలి మొదటిపాదముల యతిశయము, ధ్రువాదులఁబొందెననియర్థము. అనుచున్ = ఈప్రకారమువచించుచు. వనదేవతాజనంబు = వనదేవతలు. అభినుతింపన్ = కొనియాడఁగ. రక్తివిధమును = రక్తియొక్కరీతిని. దేశీయరాగగతియు = దేశీయరాగముయొక్కరీతియును; చిత్రతరమంద్రరాగజశ్రీలు. — చిత్రతర = విచిత్రమగు; మంద్ర = హృదయస్వరములవలనను; రాగ = శుద్ధస్వరములవలనను; జ = పుట్టిన; శ్రీలు = రచనలు. వెలయన్ = ప్రకాశింపఁగ. ఇంతి = చిత్రరేఖ. మునిచెంతన్ = మునిసమీపమందు. వీణెన్ = వీణను. వాయించెన్ = పలికించెను.

ఉ. చెన్నగుజాళువాయొళవు • చిన్నరికెంపులమెట్లు నీలపు

న్వన్నియ నెప్పుకాయలు నవం బగువజ్రపుకర్వె పచ్చలం

బన్నినయట్టిమేరువును • బాగగుతంత్రులు మించ నెప్పుమే

ల్కిన్నర చెంతఁ జేరి యొకకిన్నరకంతి యొసంగ నయ్యెడన్.

95

టీ. చెన్నగుజాళువాయొళవు = ప్రకాశించు చున్న బంగరుదండము. చిన్నరికెంపులమెట్లు = చక్కనగు కెంపులసరికట్లు. నీలపున్వన్నియన్ = నల్లనిచాయచేత. ఒప్పుకాయలు = ఒప్పుచున్న కాయలు. నవంబగువజ్రపుకర్వె = నూతన మగువజ్రములయొక్క కకుభము. పచ్చలన్ = గుడపచ్చలచేత. పన్నినయట్టి = రచించినట్టి. మేరువును = శిఖరమును. బాగగుతంత్రులు = శ్రేష్ఠమగుతంత్రులు. మించన్ = అతిశయింపఁగ. ఒప్పుమేల్కిన్నరన్ = ప్రకాశించు

చున్నట్టిశ్రేష్ఠ వీణాభేదమును. ఒకకిన్నరకంఠి=ఒకముదిత. చెంతఁ జేరి=చిత్ర రేఖసమీపమును బొంది. ఒసంగఁ=ఇయ్యఁగ. అయ్యెడఁ=ఆసమయమందు. దీనికు త్తరపద్యమున పల్కించె నను క్రియతో నన్వయము.

మ. సరసత్వంబునఁ గేల నూని యల యోషామాళి చక్కఁ రిరి
మృరిగామారి యటంచు రిప్పనిమగామామృరి యంచు నివిభా
స్వరనానానవరక్తిఁ దానతతి మించఁ గౌళ వాయించి ని
బ్బరపుణ్వేడుకఁ జేయుపంతువిధముల్ • పల్కించె నప్పట్టునఁ. 96

టీ. అలయోషామాళి=ఆచిత్రరేఖ. కేలఁ=హస్తముచేత. సరసత్వంబునఁ = రసితతో. ఊని=గ్రహించి. చక్కఁ = సొంపుగ. రిరిమృరిగా మారియటించుఁ రిప్పనిమగా మామృరియంచుఁ = ఈప్రకారముచు. విభాస్వరనానానవరక్తిఁ.—విభాస్వర=ప్రకాశించుచున్న; నానా=అనేకవిధములగు; నవరక్తిఁ=నూతనమగు సొంపుచేత. తానతతిమించఁ = తానయనుశబ్దజాలమతిశయింపఁగ. గౌళఁ=గౌళరాగమును. వాయించి=పలికించి. నిబ్బరపుణ్వేడుకఁజేయు పంతువిధముల్ = మిక్కిలివినోదమును చేయునట్టి శ్రేష్ఠమగురీతులను. పల్కించెఁ = వాయించెను. అప్పట్టునఁ=దీనికి పై పద్యములో నున్నసల్పె ననుక్రియతో నన్వయము.

అనఁగ చిత్రరేఖ కుముదాక్షి యొసంగిన కిన్నర దీసికొని సరిగమాదిస్వరములను వాయించి గౌళ యనురాగమును తానతతిననఁగ తానయను శబ్దములతో ననేకరీతులను వాయించె ననిభావము.

మ. బళిరే మైసిరితీరు నిల్కడలు సేబా సయ్యరే పేరణి
కలనం బౌర పదాళికాభినయవైఖర్యంబు మజ్జారె ణ్
పులవై చిత్రియ హూ వినిర్మలకరాంభోజాతవిన్యాస మం
చలివేణుల్ వినుతింప సల్పె నటనం • బాకొమ్మ తత్సన్నిధిఁ. 97

టీ. మైసిరుతీరు=దేహక్యాంతయొక్కరీతి. బళిరే! నిల్కడలు=ధైర్యములు. సేబాసు! ఈ పద్యమందు “బళిరేసేబాసు మొదలగుశబ్దములు, ప్రశంసార్థకము లనియెఱుంగునది. పేరణి కలనంబు=భాండముపైఁ జేయునృత్యము. అయ్యరే! పదాళికాభినయవైఖర్యంబు.—పదాళికా=గానోపయోగిపదపుంజములయొక్క; అభినయవైఖర్యంబు=పదార్థాభినయరీతి. బౌర! గోపులవైచిత్రి =నాట్యసంబంధు లగుతీర్పులయొక్క విచిత్రత. మజ్జారె! వినిర్మలకరాంభోజా విన్యాసము.—వినిర్మల=స్వచ్ఛమగు; కరాంభోజాత=కరకమలములయొక్క; విన్యాసము = కంచుట. అహో=బళి! అంచుఁ=ఈప్రకారమువచించుచు. అళివేణుల్=స్త్రీలు. వినుతింపఁ=స్తుతిఁజేయఁగ. ఆకొమ్మ=ఆచిత్రరేఖ. తత్సన్నిధిఁ=ఆమునిసమీపమందు. నటనంబు=నాట్యమును. సల్పెఁ=చేసెను.

అంగనలు నుతియించుచుండఁగఁ జిత్రరేఖ మునిసన్నిధి నభినయించి నాట్యముఁ జేసెనని తాత్పర్యము.

క. ఈలీల నన్నివిద్యలు, వేలుపుతోవకంటి చూపి ♦ విపులసమాధి

శ్రీలాభగౌరవంబున, శైలాభం దెమల కున్నశమిఁ గాంచి రహిన్. 98

టీ. ఈలీలన్ = ఈరీతిగ. అన్నివిద్యలున్ = ఎల్లవిద్యలను. వేలుపుతోవకంటి = చిత్రరేఖ. చూపి = ప్రదర్శించి. విపులసమాధిశ్రీలాభగౌరవంబునన్. - విపుల = విశాలమగు; సమాధి = చిత్తవృత్తినిరోధముయొక్క; శ్రీ = సంపదయొక్క; లాభ = ప్రాప్తివలననైన; గౌరవంబునన్ = గురుత్వముచేత. శైలాభన్ = పర్వతముకై వడి. తెమలకున్నశమిన్ = చలింపకున్న మునిని. రహిన్ = ప్రీతితో. కాంచి = చూచి.

చ. అనుపమకాంచిరమృతటహాటకకింకిణికార్షణంర్షణ

ధ్వని చెలరేగ నానియమి ♦ దండకుఁ జేరి యొయార మెచ్చ న

వ్వనిత తపోధనేంద్రపదవారిజయుగ్మము కేల నంటి యొ

య్యనఁ దలఁ జేర్చి నూత్నమధురామృతపూరసమోక్తి నిట్లనున్. 99

టీ. అనుపమకాంచిరమృతటహాటకకింకిణికార్షణంర్షణధ్వని. - అనుపమ = అసమానమగు; కాంచి = ఒడ్డాణములయొక్క; రమ్య = మనోహరమగు; తట = ప్రదేశమందలి; హాటకకింకిణికా = బంగారుచిఱుగంటలయొక్క; ఝణంర్షణధ్వని = ఝణఝణయనుశబ్దము. చెలరేగన్ = అతిశయింపఁగ. అనియమిదండకున్ = ఆమునిసమీపమునకు చేరి. ఒయారము = విలాసము. ఎచ్చన్ = అతిశయింపఁగ. అవ్వనిత = ఆచిత్రరేఖ. తపోధనేంద్రపదవారిజయుగ్మము. - తపోధనేంద్ర = జడదారి సామియొక్క; పదవారిజయుగ్మము = పాదకమల ద్వంద్వమును. కేలన్ = హస్తముచేత; అంటి = స్పృశించి. ఒయ్యనన్ = తిన్నగా. తలన్ = శిరమునను. చేర్చి = కదియించి. నూత్నమధురామృతపూరసమోక్తిన్ - నూత్న = నూతనమగు; మధుర = తియ్యని; అమృత = సుధయొక్క; పూర = ప్రవాహముతోడ; సమ = సదృశమగు; ఉక్తిన్ = వాక్యమును. ఇట్లు = ఈప్రకారముగ; అనున్ = పలికెను.

సీ. తెఱగంటిదొరలకుఁ ♦ దీఱలేనివిరాళి, మొనపుచక్కఁదనానఁ ♦ దనరుదాన

కులుకుచి త్తరువుబొమ్మలకుజీవమునించఁ, గలపాటవగనేర్చి యలరుదాన

రంభాదికనిలింపఁరామలఁ దలవంపఁ, జేయునాట్యమెఱింగి ♦ సెలఁగుదాన

హరిగిరిశాదిదివ్యసభాళి బిరుదు లెన్నెనఁ జేకొని నిచ్చ ♦ యడరుదాన

తే. పలుకుతోయ్యలి వీ వంచు ♦ నలువ మెచ్చ

నతిఘసాహిత్యవిద్యాప్తి ♦ వెలయుదాన

చిత్రరేఖాసమాఖ్య రాజిల్లుదాన

నిన్ను సేవింప వచ్చితి ♦ నియమించంద.

టీ. తెఱగంటిదొరలకుఁ = దేవశ్రేష్ఠులకు. తీఱలేని విరాళిఁ = ఎడదెగనిమోహమును. మొనపుచక్కఁదనానఁ = కలుగఁజేయు సౌందర్యముచేత. తనరుదానఁ = ఒప్పుచున్నదానను. కులుకుచీత్తరువుబొమ్మలకుఁ = చిత్తరువునందువ్రాసినచక్కవిబొమ్మలకు. జీవము = ప్రాణమును. నించఁగలపాటవగఁ = నిండఁజేయుటయందు సామర్థ్యముగలగానముయొక్కసౌంపును. నేర్చి = అభ్యసించి. అలరుదానఁ = ప్రకాశించుదానను. రంభాదికనిలింపరామలఁ. - రంభాదిక = రంభ మొదలుగాఁగల; నిలింపరామలఁ = దేవాంగనలను. తలవంపఁ = శిరమువంచునటులు. చేయునాట్యము = చేయునట్టి నాట్యమును. ఎఱింగి = తెలిసి. చెలఁగుదానఁ = ప్రకాశించుదానను. హరిగిరిశాదిదివ్యసభాళిఁ. - హరి = కృష్ణుఁడు; గిరిశ = శంకరుఁడు; ఆదిమొదలుగాఁగలవారియొక్క; దివ్య = మనోహరమగు; సభాళిఁ = సభలసమూహమందు; బిరుదులు = జయచిహ్నములను. ఎన్నెన్నఁ = ఎన్నిటినినను. చేకొని = గ్రహించి. నిచ్చ = ఎల్లపుడు. అడరుదానఁ = ఒప్పుచున్నదానను. నలువ = బ్రహ్మదేవుఁడు. ఈవు = నీవు. పలుకుతొయ్యలివి = సరస్వతివి. అంచుఁ = అనుచు. మెచ్చుఁ = మెచ్చునటులు. అలఘుసాహిత్యవిద్యాప్తిఁ. - అలఘు = అధికమగు; సాహిత్యవిద్యా = నాటకాలంకారాదిసాహిత్యవిద్యలయొక్క; ఆప్తిఁ = ప్రాప్తిచేత; వెలయుదానఁ = ఒప్పుచున్నదానను. చిత్రరేఖాసమాఖ్యఁ = చిత్రరేఖయనునామముచేత. రాజిల్లుదానఁ = ప్రకాశించుదానను. నిన్ను సేవింపఁ = నిన్నుఁగొలుచుటకు. నియమించంద్ర = వసంతుఁడా! వచ్చితిఁ.

నియమించంద్రా! దేవోత్తములకును మోహమును జేయునందముచేతను అచేతనములగుబొమ్మలకును ప్రాణమిచ్చునంతటిగానముచేతను రంభాదిదేవాంగనలకు నలవిగానినాట్యముచేతను తనరుచు, అనేకశివకేశవాద్యుత్తములసభలందు బిరుదులులఁగొని మించుచు నలువ సరస్వతివినీవేయని మెచ్చునట్టిసాహిత్యవిద్యచే నొప్పుచుండుదాన, చిత్రరేఖయనుపేరుగలదాన నేనిన్ను సేవింపవచ్చితి ననిభావము.

క. అనునెడ నమ్మునికులమణి, కనుఁగవ నర విప్పి ♦ కాంతఁ గన్గెనియంతఁ

బునరనవధికసమాధిక, లన నత్తులు మోడ్చి నిశ్చలతచే నుండఁ. 101

టీ. అనునెడఁ = అనిపలుకునపుడు. అమ్మునికులమణి = ఆయుషిశ్రేష్ఠుఁడు. కనుఁగవఁ = కనుదోయిని. అరవిప్పి = సగముదెఱచి. కాంతఁ = చిత్రరేఖను. కన్గొని = చూచి. అంతఁ = అటుపిమ్మట; పునః అనవధికసమాధికలనఁ. - పునః = మరల; అనవధిక = అంతములేని; సమాధి = చిత్తవృత్తినిరోధముయొక్క; కలనఁ = ప్రాప్తిచేత. అత్తులు = నేత్రములను. మోడ్చి = ముకుళించి. నిశ్చలతచేఁ = అచంచలతచేత. ఉండఁ = ఉండఁగ.

ఉ. కాంచి తపస్విచిత్తగతి ♦ గాంచఁగ లేక యయారె మామకా

భ్యంచిత శాంబరీమహిమ ♦ కయ్యతి లోబడు నంచు నెంచి త

త్కాంచనగాత్రి యాళిజన ♦ తాయుతి మిక్కిలి చెంతఁజేరి నే

త్రాంచలసీమ నవ్వు వెలయన్ మునిఁ బల్కె నవ్రాక్తిచాతురిఁ. 102

టీ. తత్కాంచనగాత్రీ=ఆచిత్రరేఖ. కాంచి=చూచి. తపస్విచిత్తగతిక్=మునిహృదస్థితిని. కాంచగలేక=తెలియజాలక. అయారే=ఆశ్చర్యము! మామకాభ్యంచితశాంబరీమహిమకుక్.-మామక=నాసంబంధియగు; అభ్యంచిత=శ్రేష్ఠమగునట్టి; శాంబరీమహిమకుక్=మాయాసామర్థ్యమునకు. అయ్యతి=ఆముని. లోబడుక్. అంచుక్ = వశపడుననుచు. ఎంచి=తలచి. ఆభిజనతాయుతిక్=సభిజనముతోడికూడిక చేతను. మిక్కిలిచెంతజేరి=ఆత్యంతపమీపమును బొంది. నేత్రాంచలసీమక్=నేత్రాంతములప్రదేశమునందు. నవ్వు=స్థితము. పాలయక్=వ్యాపింపఁగ. మునిక్ = వసంతునిగూర్చి. నవోక్తిచాతురిక్.-నవ = నూతనమగు; ఉక్తి=వాక్యములందలి; చాతురిక్=నేర్పుచేత. పల్కెక్.

సీ. జవరాలినునుగుబ్బచన్నులఁ జేరుట, వసుధాధరస్థలీవసతి గాఁగ
నతివరత్యంతశ్రమాంబులఁ దోగుట, నమరాపగావగాహనము గాఁగ
తెఱవకెమ్మెత్తావిక్రొందేనియల్లోలుట, నిరుపమామృతపానసరణి గాఁగ
కొమ్మతో రతికూజితమ్ములు నెడువుట, సరసాగమాంతాళిచదువు గాఁగఁ

తే. దలఁప పద్మాంబకాభిఖ్యదైవతంబు
మసలక దయారసంబున నెసఁగు సుమ్మ
ఖండితానందగరిమ నిక్కలన మనుము
వట్టియీ ఖేదకనివృత్తి గట్టి మాని.

103

టీ. మాని=వసంతుఁడా! జవరాలినును గుబ్బచన్నులఁజేరుట=స్త్రీలయొక్కనునుపుగుబ్బచన్నులనుబొందుట. వసుధాధరస్థలీవసతి = పర్వతప్రదేశమందునివాసము. కాఁగక్=అగునటులు. అతివరత్యంతశ్రమాంబులక్.-అతివ=వనితయొక్క; రత్యంత=సురతాంతమువలననైన; శ్రమాంబులక్ = శ్రమోదకములయందు. తోగుట = మునుఁగుట. అమరాపగావగాహనము.- అమరాపగా = గంగానదియందు; అవగాహనము = స్నానము. కాఁగక్ = అగునటులు. తెఱవకెమ్మెత్తావిక్రొందేనియల్.- తెఱవ = వనితయొక్క; కెమ్మెత్తావి=అరుణాధరోష్ణముయొక్క; క్రొందేనియలు=నూతనమధురసములను. క్రోలుట=పానము చేయుట. నిరుపమామృతపానసరణికాఁగక్.-నిరుపమ=సాటిలేని; అమృత=సుధయొక్క; పానసరణి=పానార్థి; కాఁగక్=అగునటులు. కొమ్మతోక్=కాంతతో. రతికూజితమ్ములు=మణితములు. నెడువుట=పలుకుట. సరసాగమాంతాళిచదువు.-సరస=శ్రేష్ఠమగు; ఆగమాంత=వేదాంతములయొక్క; ఆళి=బృందముయొక్క; చదువు=చదువుట. కాఁగక్=అగునటులు. తలఁపక్ = భావింపఁగ. పద్మాంబకాభిఖ్యదైవతంబు.- పద్మాంబకుఁ డనుపేరుగల; దైవతంబు = దేవత; అనఁగఁ దామరతూపులుగల మన్తధుఁ డనుట. మసలక-తడవు సేయక. దయారసంబునక్=కృపారసముచేత. అఖండితానందగరిమక్ = అఖండానందాతిశయమును. ఒసఁగుక్=ఇచ్చును. సుమ్మ=సత్యము. వట్టి=నీరసమగు. ఈఖేదకనివృత్తిక్=దుఃఖకరమగు ఈనివృత్తిమార్గమును. కట్టి=బంధించి. ఇక్కలనక్=ఈరీతిగ. మనుము = వర్తింపుము.

అనఁగ స్త్రీకుచంబుల నెనయుట పర్వతనివాసమనియు సురతాంతశ్రమవారిమునుగుట గంగాస్నానమనియు నధరరసాస్వాద మమృతరసాస్వాద మనియు స్త్రీలతో రతికూజిత ములు నుడువుట వేదాంతవిద్యలచదు వనియుఁ దలఁచి మన్మథునిధ్యానింతు వేని, మునిచంద్రా! నీకు నతఁడు అఖండానందము నొసఁగు. కేవలనీర సమగు నీనివృత్తిమార్గమునువదలు మనిభావము.

సీ. పరమకాశ్యాకృతిఁ ♦ బ్రబలదేనియమీశ, సోమమండలదాస్యః ♦ సోమవల్లి
యనవద్యమధురాత్మ ♦ నలర దేమునికాంత, జలరు హేక్షణమధు ♦ స్రావిమోవి
పురుషోత్తమస్థేమఁ ♦ బాసఁగ దేయతచంద్ర, యచలకల్పోరోజః ♦ యలఘునాభి
శ్రీరంగవైఖరిఁ ♦ జెలఁగ దే దమివర్య, కనకజాతీయాంగి ♦ కన్నుదోయి

తే. యగుట నిత్యపవిత్రరూపాప్తినడరు
కలికితోఁ గూడి యుండినఁ ♦ గాక కలదె
యతనుసుఖరాశి యిట్టిమహాఘదాయి
ఘోరకాంతారమహి నున్న ♦ ధీరముఖ్య.

104

టీ. నియమీశ=ఓ మునిరాజా! సోమమండలదాస్యః సోమవల్లి = చంద్రమండలమువలె నాచరించుచున్న మోముగలదానియొక్క నూఁగారు. పరమకాశ్యాకృతిః - పరమ=ఉత్కృష్టమగు; కాశి=వారాణసియొక్క; ఆకృతిః=స్వరూపముచేత. ప్రబలదే= అతిశయింపదా యనికాకువు. పరమక=ఉత్కృష్టమగు, ఇచట స్వార్థమందుకప్రత్యయము; అసి=ఖడ్గముయొక్క; ఆకృతిః=స్వరూపముచేత. ప్రబలదాయనిస్వభావార్థము. శ్లేషయందు శసల కభేదము నవలంబించుట యాలంకారికసమృతము. మునికాంత=మునినాథా! జలరుహేక్షణమధుస్రావిమోవి.- జలరుహేక్షణ=వనజాక్షియొక్క. మధుస్రావి=మకరందమునుస్రవించు; మోవి=ఓష్ఠము. అనవద్యమధురాత్మః.- అనవద్య = నిర్దుష్టమగు; మధురాత్మః=మధుర యనుదివ్యక్షేత్రముయొక్క యాకారముచేత. అలరదె = ప్రకాశింపదా యనికాకువు; మధురాత్మః.- మధుర = తియ్యని; ఆత్మః = స్వరూపముచేత. అలరదెయనిస్వభావార్థము. యతిచంద్ర=ఓమునిచంద్రుఁడా. అచలకల్పోరోజయలఘునాభి = ఇంచుకకొదవగాపర్వతములగుచున్న స్తనములుగలదానియొక్క పొక్కిలి. ఇచట ‘‘ఈషదసమాప్తాకల్పః’’ అని కల్పప్రవృత్తయము. పురుషోత్తమస్థేమః. పురుషోత్తమ=పురుషోత్తమక్షేత్రముయొక్క; స్థేమః=మహిమచేతను. పాసఁగదె=ఓప్పదాయని కాకువు. పొక్కిలి. పురుషోత్తమస్థేమః.- పురుషోత్తమ=పున్నాగపుష్పముయొక్క. స్థేమః=మహిమవంటిమహిమచేత, పాసఁగదాయనిస్వభావార్థము. దమివర్య=యతిశ్రేష్ఠుఁడా! కనకజాతీయాంగికన్నుదోయి.- కనకజాతీయ=సువర్ణప్రకారముగల; అంగి=దేహముగలదానియొక్క; ఇచట ‘ప్రకారవచనేజాతీయర్’ అని జాతీయప్రత్యయము; కన్నుదోయి=నేత్రయుగ్మము. శ్రీరంగవైఖరిః.- శ్రీరంగ = శ్రీరంగమనుక్షేత్రముయొక్క; వైఖరిః=రీతిచేత. చెలఁగదె= ప్రకాశింపదా యనికాకువు. కన్నుదోయి. శ్రీరంగవైఖరిః.- శ్రీ=సిరికి; రంగ=విహారస్థానముయొక్క; వైఖరిః=రీతిచే, చెలఁగదాయని స్వభావార్థము.

అగుటకొ = ఈప్రకారముగ వనితావయవములు పుణ్యక్షేత్రకృతిని బొందుటచేత. నిత్యపవిత్ర
 రూపాపిక్. - నిత్య = నిరంతరము; పవిత్ర = నిర్మలమగు; రూప = స్వరూపముయొక్క; అపిక్
 ప్రాప్తిచేత. అడగుకలికితోకొ = ఒప్పుచున్న కాంతతో. కూడియుండినఁగాక = కలసియుండినం
 గాని. అతనుసుఖరాశి. - అతను = ఆధికమగు; సుఖరాశి = ఆనందరాశి. మన్తధనుఖరాశియని
 స్వభావార్థము. ఇట్టి మహానుదాయి ఘోర కాంతారమహిక్. - ఇట్టి = ఈప్రకారము; మహత్ =
 అధికమగు; అను = పాపమును; “ అనుందుః భేచపాశేచ ” అని విశ్వము; దాయి = ఇచ్చుచు
 న్న; ఘోర = భయంకరమగు; కాంతారమహిక్ = అరణ్యభూమియందు. ఇట్టి గొప్ప
 దుఃఖమునిచ్చునట్టి భయంకరమయిన యడవి నేలయందు అని స్వభావార్థము. ఉన్నకొ.
 ధీరముఖ్యా = పండితోత్తముఁడా. కలదె = ఉండునా?

అనఁగ రోమవల్లిపరమకాశ్యాకృతిని మోవిమధురాత్మతను పొక్కిలి పురుషోత్తమ
 క్షేత్రగరిమను కనుదోయి శ్రీరంగవైఖరిని బొందియుండుటచే సర్వదా పవిత్రరూపమును
 పొందినకలికితోడఁ గూడియుండిన నతనుసుఖము ఘట్టిలునుగాని యఘుప్రదమగు నీయడవి
 నుండినచో నెట్లు ఘట్టిలునని భావము.

మ. ఉరురామైకగుణానువర్ణనమొ కాంతోచ్చైస్తనాగస్థలీ

పరివాసంబౌ సతీవరాంఘ్రి భజనాప్రాశస్త్యమో సౌదృశో

త్కరసేవాగతియో ప్రియారుణకరాత్యాలోకనంబౌ మదిం

గర మూహింపఁగ నిట్టిసీతప మనంఁగా నేమి మానీశ్వరా.

105

టీ. ఉరురామైకగుణానువర్ణనమొ. - ఉరు = అధికమైన; రామ = దాశరథియొక్క; ఏక =
 ముఖ్యమైన; గుణ = కల్యాణగుణములయొక్క; అనువర్ణనమొ = స్తుతించుటయో. రామా = సుందరి
 యొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; గుణ = సౌందర్యాదిగుణములయొక్క; అనువర్ణనమొ = వర్ణించుటయో
 యనిస్వభావార్థము దోచుచున్నది. కాంతోచ్చైస్తనాగస్థలీపరివాసంబౌ. - కాంత = రమణీ
 యమైన; ఉచ్చైస్తన = గొప్పవైన; “ సాయంచరంప్రాప్తే ప్రగేవ్యయేభ్యమ్యుట్యులౌతు
 ట్చ ” యని అవ్యయముమూఁద ట్యుట్యుల్పృత్యయతుడాగమములు వచ్చినవి; అగస్థలీ =
 పర్వతప్రదేశములయందు; పరివాసంబౌ = వాసమొ; కాంతా = వనితయొక్క; ఉచ్చైః =
 ఉన్నతమైన; స్తనాగ = పర్వతములవంటికుచములయొక్క; స్థలీ = ప్రదేశమందు; పరివాసంబౌ
 యనిస్వభావార్థము దోచుచున్నది. సతీవరాంఘ్రిభజనాప్రాశస్త్యమో. - సతీవర = శంకరుని
 యొక్క; అంఘ్రి = పాదములయొక్క; భజనా = సేవయొక్క; ప్రాశస్త్యమో = ప్రశస్తతయో;
 సతీవరా = ఉత్తమస్త్రీలయొక్క; అంఘ్రిభజనా = చరణసేవయొక్క; ప్రాశస్త్యమో =
 ప్రశస్తతయో యనిస్వభావార్థము దోచుచున్నది. సౌదృశోత్కరసేవాగతియో. - సౌదృశ =
 విద్వాంసులసమాహముయొక్క; సేవా = భజనయొక్క; గతియో = ప్రాప్తియొ. సౌదృశోత్కర =
 స్త్రీనంబంధిబృందముయొక్క; సేవాగతియొ యనిస్వభావార్థముదోచుచున్నది. ప్రియారుణక
 రాత్యాలోకనంబౌ. - ప్రియ = ప్రీయమగు; అరుణక్షర = సూర్యకిరణములయొక్క; అత్యాలోక
 నంబౌ = నిరంతరమైనచూచుటయో. ప్రియా = ప్రీయురాలియొక్క; అరుణ = ఎఱ్ఱనైన; కరహ =

స్తములయొక్క; అత్యాలోకనంబో యని స్వభావార్థము. మానీశ్వరా = జడదారిసామీ! మదిక = మనసునందు. కరము = మిక్కిలి. ఊహింపఁగ = ఊహ చేయఁగ. ఇట్టి = ఈవిధ మగు; నీతపమనంగానేమి = నీతపమనఁగానేమి? ఏవిధమైనదనుట.

శ్రీరామశివాదులయొక్కగుణకీర్తనమా నీవు చేయు తప మనిభావము. నారీగుణకీర్తనమా నీవు చేయుతప మనిస్వభావాభిప్రాయము.

మ. చెలిఁబెక్కుల్ గని కొమ్మపాట విని యోషిన్తాళి నెమ్మోముతా
పులమేలాని నెలంతమే నలమి పూవుంబోడికెమ్మోవితే
నెలచాల్గొలి నమేతరాక్షసుఖ మెంతే గాంచఁగా లేక మి
క్కిలి యాత్మాధిగతైకహృత్సుఖనిషక్తి మాని కాంక్షింతురే. 106

టీ. మాని = మునివర్యా! చెలిఁబెక్కుల్ = వనితావిలాసములను. కని = చూచి. కొమ్మ పాట = స్త్రీగానమును. విని = ఆకర్ణించి. యోషిన్తాళి నెమ్మోముతాపులమేలు. - యోషిన్తాళి = స్త్రీరత్నముయొక్క; నెమ్మోము = సుందరముఖముయొక్క; తాపుల = పరిమళములయొక్క; మేలు = సారమును. ఆని = ఆఘ్రాణించి. నెలంతమేను = కాంతాశరీరమును. అలమి = కౌఁగి లించి. పూవుంబోడికెమ్మోవితే నెలచాలు = స్త్రీయొక్కయధరరసపుంజమును. క్రోలి = పానము చేసి. సమేతరాక్షసుఖము = పంచేంద్రియములయొక్క అనఁగఁజత్తుశ్శోభితజిహ్వఘ్రాణత్వగింద్రియములయొక్క యనుట, సుఖమును. ఎంతే = మిక్కిలి. కాంచఁగా లేక = పొందలేక. మిక్కిలి = అతిశయముగ. ఆత్మాధిగతైకహృత్సుఖనిషక్తి. - ఆత్మ = పరమాత్మవలన; అధిగత = పొందఁబడినట్టియు; ఏక = ముఖ్యమయినట్టియు; హృత్సుఖనిషక్తి = హృదయసుఖసంబంధమును; కాంక్షింతురే = కోరుదురా యని కాకువు.

అనఁగా బుద్ధిమంతులు స్త్రీవిలాసదర్శనతదీయగానశ్రవణతన్ముఖసుగంధాఘ్రాణతదధర పానతదాలింగనజనిత మగుపంచేంద్రియసుఖమును గోరక కేవలపరమాత్మవలనఁ బొందఁబడిన హృత్సుఖమునుమాత్రము గోరరనిభావము.

సీ. సుమసౌకుమార్యాప్తి నమరునీనెమ్మేను, ఘనపంచశిఖికీలఁ గందకున్నె
నెలపుల్లు పెంపూనియలరునీకనుదోయి, సూర్యదర్శనసక్తి స్రుక్కఁబడదె
తమ్మియందమ్మానితనరునీనెమ్మోము, శుచిభసితచ్ఛాయ సొగసెడయదె
తథుకుకెంజగురాకుసొలపూనునీయంఘ్రి, సూచిపై మెట్టిన సొంపుసెడదె
తే. యకటకట నీవైకిం తై నయంతరంగమునఁ దలంపవుగానిసద్భోగయోగ్య
భావమునమించునీయట్టిభవ్యమూర్తి, కీదృశమహాతపోగ్లానినెనయఁదగునె.

టీ. సుమసౌకుమార్యాప్తి. - సుమ = పుష్పములయొక్క; సౌకుమార్య = సుకుమారత్వము మొక్క; ఆప్తి ప్రాప్తిచేత. అమరు నీనెమ్మేను = ఒప్పుచున్ననీసుందరశరీరము. ఘనపంచశిఖికీల. - ఘన = గాఢమగు; పంచశిఖి = పంచాగ్నులయొక్క; కీల = జ్వాలచేత. కందకు

న్నె=పరితపింపకుండునా. నెలపుల్లు పెంపుని. - నెలపుల్లు=చకోరములయొక్క; పెంపు=సౌందర్యమును; ఊని = పొంది. అలరునీకనుదోయి = ప్రకాశించునీకనుగవ. సూర్యదర్శనసక్తి. - సూర్య = సూర్యునియొక్క; దర్శన = చూచుటయొక్క; సక్తి = సంబంధము చేతను. సుక్కబడదె=తపింపదా? తమ్మియందమ్మ. - తమ్మి = కమలముయొక్క; అందమ్మ=సౌందర్యమును. ఊని=పొంది. తనరు=ఒప్పుచున్న; నీ నెమ్మెము=నీచక్కనిముఖము. శుచిభసితచ్చాయ్. - శుచి=శుభ్రమగు; భసిత=భస్మయొక్క; ఛాయ్ = కాంతిచేత. శుచిభ=తెల్లనికిరణములుగల చంద్రునియొక్క; సితచ్చాయ్ = తెల్లనికాంతిచేత ననగాచంద్రికచేత. సాగసు=అందమును. ఎడయదె=విడువదా. తళుకు కెంజిగురాకుసాలపూనునీయంఘ్రి. - తళుకు=ప్రకాశించుచున్న; కెంజిగురాకు=ఎఱ్ఱనిచిగురుటాకుయొక్క; సాలపు=మృదుత్వమును; ఊను=పొందినట్టి; నీయంఘ్రి = నీపాదము. సూచిపై = సూదిమీద. మెట్టిన = తొక్కగ. సౌంపు=అందము. చెడదె? అకటకట = అయ్యోకష్టము. నీవు. ఒకింతైన = కొంచెమైన. అంతరంగమున = మనస్సునందు. తలంపవుగాని = స్మరింపుగాని. సద్యోగయోగ్య భావమున. - సత్ = శ్రేష్ఠమగు; భోగ = సుఖమునకు; యోగ్యభావమున = యోగ్యత్వముచేత. మించునీయట్టి భవ్యమూర్తికి. - మించు=ప్రకాశించుచున్న; నీయట్టి=నీవంటి; భవ్యమూర్తికి = మంగళమూర్తికి. ఈదృశమహాతపోగ్లాని. - ఈదృశ=ఇటువంటి; మహాతపః = అధికతపమువలన నైన; గ్లాని = దుఃఖమును. ఎనయదగునె=పొందదగునా?

అనగా లోకోత్తరమృదులసుందరావయవములు గలనీకు ఘోరతపం బొనరింప నుచితము గాదని భావము.

మ. అసమజ్వాలశిఖాళి వ్రేగిన నిరాహారంబు గైకొన్న శీ
తసరిద్వారులఁ గ్రుంకియున్న భుజగీతంద్రీపరిధ్వంసిసా
హసవృత్తింగయికొన్న నీ కతను కల్యాణంద మెట్లబ్బు భ
వ్యసితాంభోరుహలోచనాంఘ్రియుగ సేవం దక్క యోగీశ్వరా. 108

టీ. యోగీశ్వరా=జడదారిసామీ! అసమజ్వాలశిఖాళి. - అసమ = సరిలేని; జ్వాల = మంటలయొక్క; శిఖా = అగ్రములయొక్క; ఆళి = పంక్తిచేత. వ్రేగిన = పరితపించినను. నిరాహారంబు = భోజనాభావమును. కైకొన్న = గ్రహించినను, ఉపవాస ముండిన ననుట. శీతసరిద్వారుల. - శీత = చల్లనగు; సరిద్వారుల = ఏటినీళ్ళయందు. గ్రుంకిన = మునిగినను. భుజగీతంద్రీపరిధ్వంసిసాహసవృత్తి. - భుజగీ = మూలాధారస్థకుండలినీళ్ళకియొక్క; తంద్రీ = నిద్రను; పరిధ్వంసి = పోగొట్టెడు; సాహసవృత్తి = తెగువపనిని. కైకొన్న = గ్రహించినను. మహాయోగసాధ్య మగుమూలాధారస్థకుండలినీళ్ళకిని మేలుకొలుపునంతటి తెగువనుస్వీకరించిన ననుట. “శ్లో. భుజక్తాకారరూపేణ మూలాధారం సమాశ్రితా | శక్తిఃకుణ్డలినీనామబిసతస్తు నిభాశుభా | మూలకన్దం ఘణాగ్రేణదష్టాకమలకన్దవత్ | ముఖేనపుచ్ఛంతంగృహ్యబ్రహ్మారన్ధ్రంసమాశ్రితా | పద్మాసనగతస్త్వస్థోగుదమాకుఞ్చ్యసాధకః | వాయుమూర్ధ్వగతింకుర్వత్ కుమ్భకావిప్రమానసః వాయ్వాఘాతక్షాదగ్నిస్సాన్విధిష్ఠానగతోజ్వలత్ | జ్వలనాఘాతపవనా

ఘాతైరున్నిదితోహిరాట్! రుద్రగ్రన్థిం తతోభిత్వా విష్ణుగ్రన్థిం భినత్త్యతః | బ్రహ్మగ్రన్థించ
భిత్వైవం కమలానిభినత్తిపత్ | సహస్రకమలేశ క్తిశ్చివేన సహమోదతే | సాచావస్థాపరాజ్ఞే
యానైవనిర్వృతికారణమ్” అని వామకేశ్వర మహాతంత్రమున నున్నది. భవ్యసితాం
భోరుహ లోచనాంఘ్రియుగ సేవందక్కణ్.- భవ్య = మంగళమూర్తియగు; సితాంభో
రుహలోచన = తెల్లదామరలవంటికన్నులు గలవిష్ణుమూర్తియొక్క; అంఘ్రిసేవందక్కణ్ =
పాదసేవచేదప్ప; ఇచట సితాంభోరుహలోచనా = పద్మాక్షియొక్క; అంఘ్రిసేవం
దక్కణ్ = పాదసేవచేదప్పనను స్వభావార్థము స్ఫురించుచున్నది. నీకు. అతనుకల్యానంద
ము.- అతను = అధికమగు; కల్యానందము = శుభప్రద మగునానందము, అనఁగ జన్మమృత్యు
జరావర్జిత మగునానంద మనుట. ఇచట నతనుకల్యానందము = మన్తధయుద్ధసంబంధియగు
నానందమును స్వభావార్థ స్ఫురించుచున్నది. అతను = మన్తధునియొక్క; కలి = యుద్ధము.
కలిశబ్దమునకు యుద్ధమర్థమనుట స్పష్టము. ఎట్లు అబ్బుక?

అనఁగాఁ బంచాగ్నిజ్వాలలచేఁ గందినను పస్తుండినను చల్లనినీటఁ గ్రుంకినను మహా
యోగ సామర్థ్యముఁబొంది మూలాధారస్థకుండలినీశక్తిని మేలుకొలిపినను విష్ణుమూర్తిసేవందక్క
అనఁగా శరీరశోషక మగుకర్మల నెన్నింటిని జేసినను బ్రహ్మజ్ఞానము లేక యతనుకల్యా
నంద మబ్బ దనిభావము. స్త్రీ సేవనముచేత నే మన్తధనుఖముకలుగునని స్వభావాభిప్రాయము.

సీ. మాతంగయుతదావమహికన్నఁగొంచెమే, వరవిప్రవృతకేళివనధరిత్రి

ఘనపంకమయశైవలినికన్ననల్పమే, యమలహంసాంచితాబ్జాకరంబు

శైలాటగృహదగఁచ్చటకన్నఁ దక్కువే, సద్వితానోద్యోతసాధపాలి

యనిశ మిరాశనంబునకన్న నింద్యమే, పుణ్యసుదృక్కృతభోజనంబు

తే. కాన నీకాన నీవృత్తిగరిమ మెల్ల

మాని నే మానితప్రీతిమహిమఁ గొల్వ

మాని యిమ్మానిలింపసద్దంబుఁ జేరు

దాన మోదానపాయత దాల్తు విపుడు.

109

టీ. మాని = వసంతుఁడా! వరవిప్రవృతకేళివనధరిత్రి. వర = శ్రేష్ఠులగు; విప్ర = బ్రాహ్మ
ఋలచేత; వృత = ఆవరింపఁబడిన; కేళివన = ఉద్యానవనముయొక్క; ధరిత్రి = భూమి. మాతంగ
యుతదావమహికన్నఁ.- మాతంగ = చండాలురతో; యుత = కూడికొన్న; దావమహికన్నఁ =
సభూమికన్న. కొంచెమే = తక్కువయా? యనికాకువు. ఇచట, వర = శ్రేష్ఠమగు; వి = పక్షు
లచేత; ప్రవృత = ఆవరింపఁబడిన; కేళివనధరిత్రి = ఉద్యానవనభూమి. మాతంగయుత =
మాతంగ = గజములతో కూడుకొన్న; దావమహికన్నఁ = ఆరణ్యభూమికన్న, తక్కువయా?
రుని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. అమలహంసాంచితాబ్జాకరంబు.- అమల = నిర్దోషులగు;
హంస = పరమహంసలచేత; అంచిత = ప్రకాశించుచున్న; అబ్జాకరంబు = తామరకొలను.
ఘనపంకమయశైవలినికన్నఁ.- ఘన = అధికమగు; పంకమయ = పాపమయమైన; శైవలినిక

న్నఁ = నదికన్న; “శైవలినీతటిసీహాదినీధునీ” యని అమరుడు. అల్పమె = కొంచెమా యని కాకువు. ఇచట స్వచ్ఛములైన హంసలతోఁ గూడియున్న కొలను. ఘనపంకమయ = అధిక మగుబురదతోఁ జేరియున్న, నదికన్న స్వల్పమా యని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. సద్వి తానోద్యోతసాధపాళి. - సత్ = సత్పురుషులయొక్క; వితాన = సమూహము చేత; ఉద్యోత = ప్రకాశముగల; సాధపాళి = మేడలయొక్క గుంపు. శైలాటగృహదగచ్ఛటకన్నఁ. - శైలాట = కిరాతులకు; “కిరాతసింహశాలాటా” అని రత్నమాల; గృహత్ = ఇల్లువలె నాచరించు; అగచ్ఛటకన్నఁ = కొండలగుంపుకన్న. తక్కువే = తక్కువయా యని కాకువు. ఇచట, సద్వి తానోద్యోతసాధపాళి. - శ్రేష్ఠ మగు మేలుకట్లచే ప్రకాశముగల మేడలగుంపు. శైలాటగృహదగచ్ఛటకన్నఁ. - శైలాట = సింహములకు, గృహత్ = ఇల్లువలె నాచరించు, పర్వతసంఘముకన్న తక్కువయా యను స్వభావార్థము దోచుచున్నది. పుణ్యసుదృక్కృతభోజనంబు. పుణ్య = పవిత్రమైన; సుదృక్ = విద్వాంసుల చేత; కృత = చేయఁబడిన; భోజనంబు = ఆహారము. అనిశమిరాశనంబున కన్ని నింద్యమె. - అనిశము = ఎల్లపుడును; ఇరా = సురయొక్క; “ఇరాభూవాక్సురామ్బుషు” అని వైజయంతి; అశనంబునకన్నఁ = భోజనమునకన్న. నింద్యమె = నింద్యమాయని కాకువు. పుణ్యసుదృక్కృతభోజనంబు. పుణ్య = మనోహరలైన; సుదృక్ = స్త్రీల చేత; కృత = చేయఁబడిన; భోజనంబు = ఆహారము. “పుణ్యం మనోజ్ఞేఽభిహితం తథాసు కృతధర్మయోః” అని విశ్వము. అనిశమిరాశనంబునకన్నఁ. - అనిశము = ఎల్లపుడు; ఇరాశనంబునకన్నఁ = జలభక్షణమునకంటె. నింద్యమే = నింద్యమా? యని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. కానఁ = కాఁబట్టి. ఈకానఁ = ఈయడవియందు. నీవృత్తిగరిమము = నీయొక్క వ్యాపారాతిశయమును. ఎల్లఁ = సర్వమును. మాని = విడిచి. నేఁ = నేను. మానితప్రీతిమహిమఁ = మేలైన ప్రేమయొక్క పేరిమిచేత. కొల్వఁ = సేవించుచుండఁగ. ఇష్టానిలింపసద్దంబు = అనుకూల మగు స్వర్గమును. చేరు = పొందుము. దానఁ = దానిచేత. ఇపుడు = ఈసమయమందు. మోదాన పాయతఁ. - మోద = సంతోషముయొక్క; అనపాయతఁ = అపాయరాహిత్యమును. తాల్తువు = ధరింతువు.

మాతంగ సంకులమగు వనభూమికన్నను పంకభూయష్ఠమగు నదికన్నను కిరాతకులకు నివాస మగు పర్వతసమూహమునకన్నను ఎల్లపుడుఁ జేయుసురాపానమునకన్నను విప్రులతోఁ గూడియున్న యుద్యానవనము పరమహంసలతోఁ గూడియున్న కొలను సత్పురుషులతోఁ గూడియున్న మేడలు పవిత్రులగు విద్వాంసులచే నిర్మింపఁబడిన భోజనమును హీనములయినవి గావు గనుక నాతోడ స్వర్గముఁ జేరి సంతోషాతిశయమును బొందు మునిభావము. వీనుఁగులు మొదలగువానితోఁ గూడినయడవి మొదలగువానికన్నను, మంచిపక్షులు మొదలగువానితోఁ గూడిన యుద్యానవనము మొదలగునవి మిక్కిలియుత్తమములు, కావున, నీవు నాతోఁ గూడ స్వర్గము చేరి సుఖింపుమని స్వభావాభిప్రాయము.

చ. పలుమలు వట్టిపల్లు లికఁబల్లుఁగ నేలయతీంద్ర త్వత్సము

జ్వలతరరూపయావనరుశావరవిభ్రమక్లప్తమోహనై

బలుతమినిన్నఁ జేరి ధృతిఁ ర్ బాసిననన్ రతిఁ జొక్కఁ జేయు ము
త్కలికల నీ కధీనగతిఁ ర్ దాల్చితి సూనశరుండు సాక్షిగన్.

110

టీ. యతీంద్ర=మునిశ్రేష్ఠుఁడా! పలుమఱున్ = మాటిమాటికి. వట్టిపల్కులు = వ్యర్థపు
మాటలను. ఇకన్ = ఈమీఁద. పల్కఁగన్ = పలుకుటచే. ఏల = ఏమిప్రయోజనము? త్వత్సము
జ్వలతరరూపయావనరుచావరవిభ్రమక్లృప్తమోహన్.-త్వత్ = నీయొక్క; సముజ్వలతర = మి
క్కిలిప్రకాశించుచున్న; రూప = ఆకృతిచేతను; యావన = తారుణ్యముచేతను; రుచా = కాంతి
చేతను; ఇచట హలంతలక్షణటాప్రత్యయమువచ్చిరుచాయని ఆకారాంతరూపము; వర = శ్రే
ష్ఠ మగు; విభ్రమ = వస్త్రభూషణాదులవలనఁబుట్టినకాంతిచేతను; క్లృప్త = కలిగింపఁబడిన; మో
హన్ = మోహముగలదానను. ఐ = అయి; బలుతమిన్ = అత్యుక్తిచేత. నిన్నఁ జేరి = నిన్ను
సమీపించి. ధృతిఁబాసిననన్ = ధైర్యమువిడిచిననన్ను. రతిన్ = సురతముచేత. చొక్కన్ = ప
రవశయగునటులు. చేయుము = ఓనర్పుము. సూనశరుండు సాక్షిగన్ = మన్తధుఁడుసాక్షియగు
నట్లు. ఉత్కలికలన్ = ఉత్కంతలచేత. నీకున్. అధీనగతిన్ = స్వాధీనవిధిని. తాల్చితి =
ధరించితిని.

చ. అని మునిరాజునిశ్చలత • నాత్మవచోర్థచయోరరీకృతిన్
మనమున నిశ్చయించి యల • మ త్తమతంగజయాన యేమి వ
చ్చిన నిక వచ్చుఁ గాక యని • చిక్కనిధైర్యము పూని యేలు న
న్ననుపమరక్తి నంచు దమిహస్తముఁ బట్టి కళం దెమల్చినన్.

111

టీ. ఆలమ త్తమతంగజయాన = మదపుటేనుఁగుయొక్క గమనమువంటి గమనముగలయాచి
త్రరేఖ. అని = ఈప్రకారముగఁబలికి. మునిరాజునిశ్చలతన్ = మునీశ్వరునియొక్క నిశ్చలత్వము
చేత. అత్మవచోర్థచయోరరీకృతిన్.-అత్మవచః = తనవాక్కులయొక్క; అర్థచయ = అర్థసమాహ
ముయొక్క; ఉరరీకృతిన్ = అంగీకారమును, “ఉరీకృత మురరీకృత మజ్జీకృతమ్” అని య
మరుఁడు. మనమునన్ = మనస్సునందు. నిశ్చయించి = నిర్ణయించుకొని. ఏమివచ్చినన్ = ఏమియాప
దవచ్చినను. ఇకన్ = ఈమీఁద. వచ్చుఁగాక. అని = ఈప్రకారముగఁదలఁచి; చిక్క
నిధైర్యము = గాఢమగుధృతిని. పూని = గ్రహించి. నన్నున్; అనుపమరక్తిన్ = అసమాన మగున
నురాగము చేత. ఏలు = పాలింపుము. అంచున్.-ఈప్రకారముపలుకుచు. దమిహస్తముఁబట్టి =
మునికరముం బట్టుకొని. కళన్ = కళాస్థానమును. తెమల్చినన్ = చలింపఁజేయఁగ. ఉత్తరపద్య
స్థక్రియతోనన్వయము.

అనఁగఁ జిత్రరేఖ తాను జెప్పినవాక్యములకాయతివర్యుండంగీకరించెనని యాతని నిశ్చ
లత్వమున భ్రమించి దృఢముగ నీమీఁదనే మైనను గా నిమ్మని మునికరముఁ బట్టి కళాస్థానము
ను జలింపఁ జేసె నని భావము.

క. ఆతటి నాయతివర్యుం, డాతతమ్ముగఁ దెలుచె లోచ • నాబ్జములు మనో
భూతప్రతిఘోజ్వలన, స్థితజ్వాలద్విలోల • జహ్వించలుఁడై.

112

టీ. ఆయతివర్మండు=ఆవసంతుడు. ఆతటికొ=ఆసమయమందు. లోచనాబ్జములు=కనుఁదామరలను. ఆతతముగకొ=విశాలముగ. మనోభూతప్రతిఘోజ్జ్వలనస్థితజ్వాలద్విలోలజిహ్వంచలుడై. -మనోభూత=మనమునందుఁబుట్టిన; ప్రతిఘా=కోసమనెడు; “ప్రతిఘాదుట్టు” ధాస్త్రియాస్” అనియమరుడు. ఉత్=అధికమగు; జ్వలన=అగ్నియొక్క; స్థిత=అధికమగు; జ్వాలత్=మంటవలె నాచరించునట్టియు; విలోల = చలించుచున్నట్టి; జిహ్వంచలుడై=నాలుకచివరగలవాడై. తెఱచెకొ=విప్పెను.

అంత ముని, మనసునం దుదయించుకోపాగ్నిజ్వాలయోయనునటు లుండునాలుక కలవాడై కనులు విప్పె నని భావము.

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వాచంయమిసార్వభౌముండు తత్పద్ధినీహృత్పద్మ సాధ్వసాపాదన చమత్కారిదినాంత సంధ్యాయమాన కోపరసశోణిమధురంధరంబు లగునేత్రపుష్కరంబులు విప్పి చెప్ప రానియాగ్రహభంగిఁ జెంగట నున్నయక్కురంగలోచనామణిం గనుంగొని తోకఁ ద్రొక్కినపెనుజిలువచెలువున దీర్ఘం బగునిట్టూర్పు నడలించుచు నో నిలింపచాంపేయగంధి యగంధమహాంధకజిత్పరిపంధి మదాంధకార సంబంధంబునఁ గన్ను గానకమానక నిగుడుమనస్థైర్యంబున దవంబులు చేరి వనంబుల దినంబులు గడుపుచు నమలయమలక్ష్మీసాంగత్యంబున నున్ననన్నునూరకయె పెచ్చుపెరుఁగుతెచ్చుకోలువలపునఁ బచ్చవిల్తుకయ్యంబునకు నెయ్యం బుంపు మని మదీయకరంబుఁ బట్టఁ జెల్లునే యైన నది యేమి సేయం జను నియ్యెడ నీ వేలుపుఁ దొయ్యలితనంబు దూలి యియ్యవని మనుజవనిత నై పుట్టి సుదోషాకరసమాఖ్యం దగునెక్కయిరాపుం జెట్ట వట్టియుండెదు గాక యని శపియించె నపుడు.

113

టీ. ఇవ్విధంబునకొ=ఈప్రకారముగ. అవ్వాచంయమి సార్వభౌముండు = మునిచక్రవర్తి యగునావసంతుడు. తత్పద్ధినీహృత్పద్మ సాధ్వసాపాదన చమత్కారిదినాంత సంధ్యాయమానకోపరసశోణిమధురంధరంబులు. తత్పద్ధినీ=ఆపద్ధినీజాతిస్త్రీయొక్క; హృత్పద్మ=హృదయకమలమునకు; సాధ్వసాపాదన=భయాపాదకమగు; చమత్కారి=విచిత్రమగు; దినాంతసంధ్యాయమాన=సాయంసంధ్యవలెనున్న; కోపరస=క్రోధరసముయొక్క; శోణిమ = ఆరుణ్యముయొక్క; ధురంధరంబులు=భారవాహులు. అగునట్టి నేత్రపుష్కరంబులు = ఐనవేత్రకమలములకు; విప్పి = తెఱచి; చెప్పరానియాగ్రహభంగికొ. —చెప్పరాని= వచించుట కలవిగాని; ఆగ్రహ=కోపముయొక్క; భంగికొ=రీతిచేత. చెంగటకొ=సమీపమందు. ఉన్నయక్కురంగలోచనామణికొ=ఉండియున్నస్త్రీరత్నమగుచిత్రరేఖను. కనుంగొని=చూచి. తోకద్రొక్కినపెను చిలువచెలువునకొ=తోకద్రొక్కిన పెదసర్పము కైవడి. దీర్ఘంబు=నిడుద. అగుని

ట్టూర్పుఁ = అగునట్టినిశ్వాసమును. నడలించుచుఁ = విడుచుచు. ఓనిలింపచాంపేయగంధి = చంపకపుష్పముయొక్క పరిమళమువంటిపరిమళముగలయోదేవాంగనా! అగంధమహాంధకజిత్పరిపంధి మదాంధకారసంబంధంబునఁ. — అగంధ = అధికమగు; మహాంధకజిత్ = శంకరునికి; పరిపంధి = శత్రువగుమన్తధునియొక్క; మద = గర్వమనెడు; అంధకార = చీకటియొక్క; సంబంధంబునఁ = సంయోగముచేత. కన్నుగానక = కన్నుదెలియక. మానక = వదలక. నిగుడుమనస్థైర్యంబునఁ = కలుగునట్టి మనోదార్ద్రముచేత. దవంబులు = అరణ్యములను. చేరి = ప్రవేశించి. వనంబులఁ = తపోవనములయందు. దినంబులు = వాసరములను. గడుపుచుఁ = జరుపుచు. అమలయమలక్ష్మీసాంగత్యంబునఁ. — అమల = స్వచ్ఛమగు; యమ = నియమముయొక్క; లక్ష్మీ = సంపదయొక్క; పాంగత్యంబునఁ = సంబంధముచేత. ఉన్ననన్నుఁ = ఉండియున్ననన్ను. ఊరకయె = నిష్కారణముగ. పెచ్చుపెరుగుతెచ్చుకోలువలపునఁ. — పెచ్చుపెరుగు = అతిశయించు; తెచ్చుకోలువలపునఁ = ఆరోపితకామముచేతను. పచ్చవిల్తుకయ్యంబునకుఁ = మన్తధయుద్ధమునకు. అనఁగా సురతమునకు ననుట. నెయ్యంబు = ప్రేమను. ఉంచుమని. మదీయకరంబుఁ = నాహస్తమును. పట్టఁ = పట్టుకొనుటకు. చెల్లునే = తగునా? ఐనఁ = అట్లులెనను. అని = ఆకరమును బట్టుకొనుట. ఏమిసేయంజనుఁ = ఏమిచేయబోవును? ఇయ్యెడఁ = ఈసమయమందు. నీవేల్పుదొయ్యలితనంబు = నీదేవాంగనాత్వము. తూలి = తొలఁగి. ఇయ్యవనిఁ = ఈపుడమియందు. మనుజననితవు = మనుష్యాంగనవు. ఐ. పుట్టి = జన్మించి. సుదోషాకరసమాఖ్యఁ = సుదోషాకరుఁడనునన్వర్థనామముచేత. తగునొక్కయిరాపుఁ = ఒప్పునట్టియొక మద్యపాయిని. చెట్టవట్టి = వివాహమాడి. ఉండెడుగాక = ఉండుమా. అని = ఈప్రకారము. శపియించెఁ = శాపమిచ్చెను.

అనఁగ నామునిసార్వభౌముఁడు కోపముచే నెఱ్ఱనగుకన్నులు దెఱచి చిత్రరేఖను జూచి తోఁకద్రొక్కినపాముభంగి నిశ్వాసంబు విడుచుచు నోదేవాంగనా నీవు మదనమదాంధకారముచేఁగన్నుగానక దవంబులఁజేరితపంబొనరించున్ననన్నునకారణముగ సురతమునకై నామిఁదప్రేమముంచుమని కరంబు గ్రహించుట యుక్తముగాదని పలికి యీసమయమందు నీదేవాంగనాత్వము తొలఁగి మనుజాంగనయై పుట్టిసుదోషాకరుఁడనుపేరుగలయిరాపుబెండ్లియాడుమని శపియించె నని భావము.

సీ. తనక్రొందళములమఁన్నన చెట్లపాలుగాఁ, జనియెసూనశ్రీలఁనెనసి మధువు
తనతరోగరిమ మెంతయుధూళిపాలుగా, నరిగె వడంకుచు నసదుగాడ్పు
తనమహస్ఫూర్తితోఁల్లనె యగ్నిపాలుగాఁ, బఱచెవెల్వెలఁ బాతఁపద్మవైరి
తనపాత్రవృత్తితోఁడ్డనె మింటిపాలుగా, నడఁగెఁగొమ్మలఁ బికాద్యభిగాళి

తే. తనపురారాతిభీకరోదగ్రవిగ్ర

హస్ఫురణ భూతిపాలుగా నతనుఁ డేగె

చాపశత్రుజాతములు వనస్థలిని వైచి

యమ్యహామకాని కోపాప్తి నడరునపుడు.

టీ. అమృతహాని=ఆవసంతుఁడు. కోపాప్తిక్=కోపప్రాప్తిచేత. అడరునపుడు=అతిశయించునపుడు. మధువు=వసంతుఁడు. తనక్రొందశంబులమన్నన=తనయొక్క నూతనమగు సేనలయొక్కమన్నన. చెట్లపాలుగాక్=చెట్లపాలుకాఁగ. సూనశ్రీలక్.-సు=మిక్కిలి; ఊన=కొదువపడిన; శ్రీలక్=సంపదలను. ఎనసి=పొంది. చనియెక్=పోయెను. మునికి క్రోధము వచ్చి యతిశయించునపుడు వసంతుఁడు తనదండుచెట్లపాలు కాఁగా సంపదలపడిపోయెనని తాత్పర్యము. ఇచట వసంతుఁడు క్రొందశము లనఁగఁ జిగురాకులు చెట్లపాలుకాఁగా ననఁగా వృక్షములయందుచేరఁగానే సూనశ్రీలను అనఁగాప్రసూనసంపదలను పొందిచనియెనని స్వభావార్థము. వసంతుఁడు రాఁగానె వ్రాఁకు లంకురించుటయును పుష్పించుటయును సహజమనిభావము. అసదుగాడ్పు=మలయానిలము. తనతరోగరిమము = తనబలిమియొక్కయతిశయము. ఎంతయొక్=మిక్కిలి. ధూళిపాలుగాక్=దుమ్ముపాలుగాఁగ. వడంకుచుక్=వణకుచు. అరిగెక్=పోయెను. మలయానిలము తనసామర్థ్యము దుమ్ముపాలైపోఁగా భయపడి వణకుచుఁబోయెనని తాత్పర్యము. అసదుగాడ్పు=మందమారుతము. తనతరోగరిమము=తనయొక్క వేగాధిక్యము. ధూళిపాలుగాక్=దుమ్ములోఁగలయఁగ. వడంకుచుక్=చలించుచు; అరిగె నని స్వభావార్థము. అనఁగమారుతమునకుధూళితోఁగలయుటయు చలించుటయును సహజమనిభావము. పద్మవైరి=చంద్రుఁడు. తనమహాస్ఫూర్తి=తనప్రతాపస్ఫూర్తి. తొల్లనె=మొదటనె. అగ్నిపాలుగాక్=అగ్నిపాలుకాఁగ. వెల్వెలఁబాటి = వివర్ణముగలవాఁడై, కాంతిహీనుఁడై యనుట. పఱచెక్=పాటిపోయెను. చంద్రుఁడు తనప్రతాప మగ్నిపాలు కాఁగానే కాంతిహీనుఁడై పాటిపోయె ననుట. చంద్రుఁడు; తనప్రతాపస్ఫూర్తి=తనకలాస్ఫూర్తి. తొల్లనె=మొదటనే. అగ్నిపాలుకాక్ అగ్నిహోత్రుఁడు మొదట చంద్రునిప్రథమకలను పానము చేయు ననుట ప్రసిద్ధము ఇందు, “ప్రథమాంపిబతేవహ్నిః” అను వచనము ప్రమాణము. వెల్వెలఁబాటి=వెలవెలనై పఱచుట సహజమనిభావము. పికాద్యభ్రగాళి=పికము మొదలగుపక్షులగుంపు. తనపాత్రవృత్తి=తమయొక్కతగినవార నెడివృత్తి. తోడ్తనె=వెంటనె. మింటిపాలుగాక్=మింటిపాలైపోఁగ. కొమ్మలక్=స్త్రీలయందు. అడఁగెక్=దాచుకొనెను. కోయిలమొదలగు పక్షులగుంపు తనసంబంధి యగు యుద్ధాదులకు తగినవాఁడనువృత్తి మింటిపాలుకాఁగ వెంటనె భయపడి స్త్రీలయందు దాచుకొనెనని భావము. ఇచ్చట కోయిలలుమొదలగునవి, తనపాత్రవృత్తి=తనయొక్క పాత్రము అనఁగా తెక్కలసంబంధియైన వ్యాపారము, ఎగయుటయునుట. మింటిపాలుగాక్, కొమ్మలక్=వృక్షశాఖలందు. అడఁగెక్. కోయిలలుమొదలగునవి యెగసికొమ్మలఁజేరుట సహజమనిభావము. అతనుఁడు=మన్మథుఁడు. తనపురారాతిభీకరోదగ్రవిగ్రహస్ఫురణ.-తన=తనసంబంధియగు; పురారాతి=శంకరునికి; భీకర=భయంకర మగునట్టియు; ఉదగ్ర=అధికమగు; విగ్రహ=విరోధముయొక్క; స్ఫురణ=స్ఫురించుట. భూతిపాలుకాక్=భస్మపాలుకాఁగానె. చాపశరజాతములు=విల్లముల సమూహములను. వనస్థలిక్=వనమందు. వైచి=రువ్వి. ఏగెక్=పోయెను. అనఁగమన్మథుడు శంకరునికిని భీకర మగుతన మాత్సర్యస్ఫురణము భూతిపాలు కాఁగానె అడవిలో ధనస్సును బాణములను పాట వైచిపోయె నని భావము. మన్మథుని విగ్రహస్ఫురణ మనఁగా శరీరస్ఫురణము, భూతిపాలు

కాఁగానెయనఁగా భస్మీ భూతము కాఁగా నె, వనస్థలిక=ఉదకమందు, అరవిందాదులన
వైచి పోయె నని స్వభావార్థము. మన్తధునిశరీరము హరనేత్రాగ్నిచే భస్మ మగుటయు
నతనిబాణము లగునరవిందాదు లుదకమం దుండుటయు సహజ మని భావము.

క. ఈరీతి మునీశ్వరవా, గూర్భరీతిభయార్తచంద్రకుసుమాస్త్రపిక్వీ
కీరీతిరోహితత గని, నారీతిలకంబు వెఱపునన్ మదిఁ గలఁగన్. 115

టీ. ఈరీతిక=ఈప్రకారముగ. మునీశ్వరవాగూర్భరీతిభయార్తచంద్ర కుసుమాస్త్రపిక్వీ
రీతిరోహితతక.-మునీశ్వర=జడదారిసామియొక్క; వాక్=శాపరూపవచనమనెడి; భూరి=అ
ధికమగు; ఈతి=పీడవలననైన; భయ=వెఱపుచేతి; ఆర్త=పీడితులగు; చంద్ర=చంద్రునియొ
క్క; కుసుమాస్త్ర=మన్తధునియొక్క; పిక్వీ=ఆడుకోయిలలయొక్క; కీరీ=ఆడుశుకములయొక్క;
తిరోహితతక=తిరోహితత్వమును; అనఁగ డాఁగి యుండుటను. కని=చూచి. నారీతిలకంబు=
చిత్రరేఖ; వెఱపునన్=భయముచేత. మదిన్=చిత్తమందు; కలఁగన్=కలఁతపడఁగ. దీనికి
నుత్తరపద్యములో నుండు పల్కు ననుక్రియతో నన్వయము.

మునీశ్వరశాపమునకు చంద్రమన్తధపికీరములు భయముచే తిరోధానమును బొందు
టను జూచి చిత్రరేఖ భయపడి మనమునందు కలఁత నొందె నని భావము.

ఉ. ఆయ్యతివర్యుఁ జేరి వినయంబున నంఘ్రుల వ్రాలి పల్కు నో
యయ్య భవత్ప్రభావగతి • నాత్మ నెఱుంగక ప్రాజ్యగర్వసా
హాయ్యమునన్ ఘటించితి మహాగము నైన దయాత్మఁ బ్రోవవే
యియ్యెడ నీకు నే ననఁగ • నెంత త్వదుక్తి మరల్చి నెమ్మదిన్. 116

టీ. ఆయ్యతివర్యుక=అమునిశ్రేష్ఠుని. చేరి=సమీపించి. వినయంబునన్=అడఁకువచే
త. అంఘ్రులన్=పాదములయందు. వ్రాలి=ఒరగి. పల్కున్=పలికెను. ఓయయ్య=ఓమునినా
ధా! భవత్ప్రభావగతిక.=భవత్=మీయొక్క; ప్రభావగతిక=సామర్థ్యవిధమును. ఆత్మక=
చిత్తమందు; ఎఱుంగక=తెలియక; ప్రాజ్యగర్వసాహాయ్యమునన్.-ప్రాజ్య=అధికమగు; గర్వ=
అహంకారముయొక్క; సాహాయ్యమునన్=తోడ్పాటుచేత. మహాగమున్=గొప్పయపరాధము
ను. చేసితిన్=ఒనరించితిని. ఐనన్=అయినను. ఇయ్యెడన్=ఈసమయమందు. నీకున్. నేన
నఁగన్. ఎంత=ఎంతటిదానను? త్వదుక్తిక=నీవాక్యమును. నెమ్మదిన్=నిందుచిత్తముచేత.
మరల్చి=త్రిప్పి. దయాత్మక=దయతోఁగూడినమనముచేత. ప్రోవవే=రక్షింపుమా.

చ. కటకట నిర్జరీత్వ ముడుగన్ ధర మర్త్యవధూటికాత్మ నే
నెటులు జనింతు నైన మఱియేగతి దుష్టసమాఖ్యఁ బూని స
త్పటలవినిందనీయగతిఁ • దాల్చినవాని వరించి యోర్తు నా
వటముగ నీదుమాట మునివర్య మరల్చి దయాత్మఁ ప్రోవవే. 117

టీ. నిజకరీత్వము = దేవాంగ నాత్వము. ఉడుగఁ = పోవఁగ. మర్త్యవధూటికాత్మఁ = మనుష్యాంగ నారూపము చేత. ఎటులు = ఏప్రకారము. జనింతుఁ = పుట్టుదును? ఐనఁ = మర్త్యజన్మ మెత్తినను. మఱియేగతిఁ = మఱియేరీతిగ. దుష్టసమాఖ్యఁ = దుష్ట నామమును. పూని = గ్రహించి. సత్పటలవినిందనీయగతిఁ. - సత్పటల = సత్సమూహమునకు; వినిందనీయ = మిక్కిలిగర్హితమగు; గతిఁ = రీతిని. తాల్చినవానిఁ = ధరించినవానిని. వరించి = కోరి. ఏగతిఁ = ఏరీతిగ. ఓర్తుఁ = సహింతును? కటకట = అతికష్టము. మునివర్య = మునిశ్రేష్ఠుఁడా! ఆవటముగఁ = ఉపాయముగ. నీదుమాటఁ = నీశాపరూపవాక్యమును. మరల్చి = త్రిప్పి. దయాత్మఁ = దయతోఁగూడిన చిత్తము చేత. ప్రోవవే = రక్షింపుమా.

అనఁగ మునినాథా! నీశాపమున నాదేవత్వము వీడినను సహింతును గాని దుష్టసమాఖ్యను బూనినమద్యపాయిని వివాహ మాడి యెటు లోర్తును? యుక్తిచే నీశాపోక్తిని మరల్చి నన్నుఁ బ్రోవు మని భావము.

చ. అనువనితాప్రియోక్తిఁ గరుణాయతనాయితమానసాబ్జుడై
మునికులముఖ్యుఁ డి డ్లను నమోఘము మద్వచనంబు లైన నే
ర్పన నిక దాని కన్యగతిఁ బూన్తుఁ బయోజదళాక్షి యంచు బా
వననిపుణత్వరూఢి దయివాట యతీశుఁడు పల్కు వెండియున్. 118

టీ. అనువనితాప్రియోక్తిఁ = ఈప్రకారముపలుకుచున్న చిత్రరేఖప్రియవచనముల చేత. కరుణాయతనాయితమానసాబ్జుఁడువి. - కరుణాయతనాయిత = కరుణాగృహమువలె నాచరించుచున్న; మానసాబ్జుడై = చిత్రకమలముగలవాడై. మునికులముఖ్యుఁడు = మునిశ్రేష్ఠుఁడు. ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారముగ. అనుఁ = పలికెను. పయోజదళాక్షి = చిత్రరేఖా! మద్వచనంబులు = నామాటలు. అమోఘము = రిత్తవోవునవికావు. ఐనఁ = అయినను. నేర్పనఁ = నైపుణ్యము చేత. ఇకఁ = ఈమీఁద. దానికిఁ = ఆశాపవాక్యమునకు. అన్యగతిఁ = అర్థాంతరమును. పూన్తుఁ = చేయుదును. అంచుఁ = అనుచు. పావననిపుణత్వరూఢి. - పావన = పరిశుద్ధమగు; నిపుణత్వ = నైపుణ్యముయొక్క; రూఢి = ప్రసిద్ధి. దయివాఁ = అతిశయించునటులు. వెండియుఁ = మఱియును. పల్కుఁ.

చ. సరసిజగంధి వింటివె నుచంద్రసమాఖ్య రహించుభూపతిం
బరిణయ మందు మంచు నలభవ్యవచస్తతి కర్థ మౌట ను
ర్వర ఘనరాజవంశమునరాజలి జిష్ణువిరోధిభేదనా
దరు నినవంశమౌళిమణిఁ దన్ని వరించి చెలంగె దెంతయున్. 119

టీ. సరసిజగంధి = పద్మముయొక్క గంధము వంటిగంధముగలచిత్రరేఖా! వింటివె = వింటివా? అలభ్యవచస్తతికిఁ = సుదోషకర సమాఖ్యందగు నొకయిరావున నేడి వచనజాతమునకు. నుచంద్రసమాఖ్యరహించుభూపతింబరిణయమందుమంచుఁ = నుచంద్రుఁడను పేర నొప్పుచు

న్నరాజును వివాహముచేసికొను మని. అర్థము ఔటన్ = అర్థముకావుటవలన. ఎటులనఁగ,
దోషాశబ్దమునకు రాత్రి యర్థము దానిఁజేయువాఁడు దోషాకరుఁడు అనఁగఁ జంద్రుఁ డనుట.
సుశబ్దపూర్వకదోషాకరశబ్దమునకు సుచంద్రుఁ డర్థము ఈసమాఖ్యచే నొప్పు. ఇరాపుఁ డనఁగ
ఇరాంపాతీతిఇరాపః అని భూపుఁ డర్థము, ఇరాభూవాక్సురాపుస్యాత్తనియమరుఁడు. ఈ
రీతి సుచంద్రుఁ డర్థ మగుటవలన నని తాత్పర్యము. ఉర్వరన్ = భూమియందు. ఘనరాజ
వంశమునన్ = గొప్పరాజవంశమందు. రాజలి = ఒప్పినదానవై. జిష్ణువిరోధిభేదనాదరున్.-
జిష్ణువిరోధి = ఇంద్రశత్రువులగురాక్షసులయొక్క; భేదన = బ్రద్దలుచేయుటయందు; ఆద
రున్ = ఆదరముగలవానిని. ఇనవంశమాళిమణిన్ = సూర్యవంశశిరోరత్నమగు సుచంద్రుని;
వరించి = కోరి. తన్వి = చిత్రలేఖా! ఎతయున్ = మిక్కిలి. చెలంగెడు = ఒప్పెదవు.

తే. అఖిలభూమిధురాభరణాధ్యు నాధ, రాభుజునిఁ జెట్టవట్టిదుర్వారవిభవ
సంగతి శతసహస్రవత్సరము ధరణి, నలరియంత భవద్రూపమందె దనిన.

టీ. అఖిలభూమిధురాభరణాధ్యున్.-అఖిల = సమస్తమగు; భూమిధురా = భూభారము
యొక్క; భరణ = భరించుటచేత; ఆధ్యున్ = అధికుఁడగు. ఆధరాభుజున్ = ఆసుచంద్రుని.
చెట్టవట్టి = వివాహముచేసికొని. దుర్వారవిభవసంగతిన్.-దుర్వార = అనివార్యమగు; విభవ =
సంపదయొక్క; సంగతిన్ = సంబంధముచేత. శతసహస్రవత్సరము = నూలు వేలసంవత్సర
ములు; ధరణిన్ = భూమియందు. అలరి = ఒప్పి. అంతన్ = అటుపిమ్మట. భవద్రూపము = నీదేవాంగ
నాస్వరూపమును. అందెడు = పొందఁగలవు. అనినన్ = అనఁగా. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో
నన్వయము.

అనఁగ సార్వభౌముం డగుసుచంద్రునిఁ బెండ్లియై అక్ష వత్సరములు పుడమియం
దుండి యామిఁద నీస్వరూపముఁ బొందఁగల వని భావము.

చ. విని ప్రమదప్రవాహపరివేష్టితమానస చిత్రరేఖ యం
త నలమునీశుపాదనలి నంబులకుం బ్రణమిల్లి యాఘనుం
డనుప హితాళిపాళియుతి నాస్థలి నల్లనఁ బాసి యాత్మకాం
చనమయకేళికానిలయసంస్థలి జేరె రయంబు మించఁగన్.

121

టీ. ప్రమదప్రవాహపరివేష్టితమానస.-ప్రమదప్రవాహ = సంతోషమును ప్రవాహముచే
త; పరివేష్టిత = చుట్టఁబడిన; మానస = చిత్తముగల. చిత్రరేఖ = చిత్రరేఖయను దేవాంగన. విని = ము
నివచనమును విన్నదై. అంతన్ = అటుపిమ్మట. అలమునీశుపాదనలిసంబులకున్ = ఆవసంతముని
పాదపద్మములకు. ప్రణమిల్లి = నమస్కరించి. ఆఘనుండు = ఆవసంతముని. అనుపన్ = పంపఁగ. హి
తాళిపాళియుతిన్.-హిత = అనుకూలలగు; ఆళి = సకియలయొక్క; పాళి = పంక్తితోడి; యుతిన్
= కూడికచేతను. ఆస్థలిన్ = ఆపారిజాతారణ్యప్రదేశమును. అల్లనన్ = తిన్నగ. పాసి = నదలి.
రయంబు = వేగము. మించఁగన్ = అతిశయింపఁగా. ఆత్మకాంచనమయకేళికానిలయసంస్థలి

లిక్.-ఆత్మ=తనయొక్క; కాంచనమయ=సువర్ణమయమగు; కేళికానిలయ=కేళిగృహముయొక్క; సంస్థలిక్=ప్రదేశమును. చేరెక్=పోయెను.

పూర్వోక్తవాక్యములను విన్నదై చిత్రరేఖ వసంతునమస్కరించి సంతసమున సకియలం గూడి స్వకీయకాంచనమయగృహమును జేరె నని భావము.

ఉ. ఆలలితాంగి యొక్కభవికాహమునన్ త్షణదోదయాఖ్యపాం
చాలవసుంధరాపతికి • శ్యామ యనం బొగ డొందునుందరీ
మాళియెడన్ జనించె నలమానవభర్తయు భూరిహర్షభూ
షాకలితాత్మడై యునిచె • జంద్రిక యన్యుభనామ మింతికిన్. 122

టీ. ఆలలితాంగి=ఆచిత్రరేఖ. ఒక్కభవికాహమునన్=ఒక శుభదినమందు. త్షణదోదయాఖ్యపాంచాలవసుంధరాపతికి=క్షణదోదయుఁ డను పేరుగల పాంచాలభూపతికి. శ్యామయనన్=శ్యామయనఁగ. పొగడొందునుందరీమాళియెడన్=ప్రసిద్ధినిబొందుకాంతారత్నమునందు. జనించెన్=జన్మించెను. అలమానవభర్తయును=ఆక్షణదోదయరాజును. భూరిహర్షభూషాకలితాత్మడై.-భూరి=అధికమగు; హర్ష=సంతసముచేత; భూషా=ఆభరణములచేత; కలిత=పొందఁబడిన; ఆత్మడై=మనమునుదేహమును గలవాడై. ఇంతికిన్=కూతునకు. చంద్రికయన్ శుభనామము=చంద్రికయను శుభనామధేయమును. ఉనిచెన్=ఉంచెను.

చిత్రరేఖ పుడమి నొకశుభదినమందు త్షణదోదయభూపతికాంత యగుశ్యామయను పేరుగలనారీరత్నమందుజన్మింపఁగా త్షణదోదయుఁడు ఆకన్యకుచంద్రికయనునామ మునిచె నని భావము.

మ. తనకార్యంబున కీగతిం జని యమర్త్యస్త్రీలలామంబు పా
వనమాన్యుక్తి నిజాదివర్ణరహితత్వం బూని ధాత్రిం జనిం
చిన వార్త విని చింత నెంది మదిఁ దత్సేహంబుతో దివ్యచి
హ్నానికాయంబులు గల్గఁ జేసె నవలా • కబ్జాసనుం డెంతయున్. 123

టీ. అబ్జాసనుండు=నలువ. తనకార్యంబునకున్=మునితపోభంగరూపస్వకార్యమునకు. ఈగతిన్=ఈరీతిగా. చని=పోయి. అమర్త్యస్త్రీలలామంబు=దేవాంగనయగు చిత్రరేఖ. పావనమాన్యుక్తి=పవిత్రమగుముని శాపోక్తిచేత. నిజాదివర్ణరహితత్వంబు.-నిజ=అమర్త్యస్త్రీశబ్దముయొక్క; అదివర్ణ=ప్రథమవర్ణమగు నకారముయొక్క; రహితత్వంబు=రాహిత్యమును. ఊని=పూని. అనఁగమర్త్యస్త్రీత్వమును బొందియనుట. ధాత్రిన్=భూమియందు. జనించినవార్త=జన్మించెనను జనశ్రుతిని. విని. చింతన్=విచారమును. ఒంది=పొంది. మదిన్=హృదయమందు. తత్సేహంబుతోన్.-తత్=ఆచిత్రరేఖయందలి; సేహంబుతోన్=ప్రేమచేత. దివ్యచిహ్నానికాయంబులు=దివ్యమగు భాగ్యచిహ్నములయొక్క సమూహములను. నవలాకున్=చంద్రికకు. ఎంతయున్=మిక్కిలి. కల్గన్=కలుగునటులు. చేసెన్=ఓనరించెను.

అనఁగఁ బారిజాతారణ్యమునందు బ్రహ్మత్వమునకై తపం బొనరించువసంతమునితపో భంగమునకుం దాను బంపినచిత్రరేఖకు నామునిశాపమువలన మర్త్యస్త్రీత్వము రాఁగానే నలు వ చింతించి యాకాంతకు సమోఘభాగ్య చిహ్నములు గలుగఁ జేసె నని భావము.

ఉ. ఆసరసీరుహాక్షి కఖిలాద్భుతదాయివిపంచికాకలా

భ్యాస మొనర్పఁ జెంతఁ దగునట్టిననుం గుముదాఖ్యఁ గాంచి ప
ద్మాసనుఁ డంపఁ బూర్వసమయామితమైత్రి ధరిత్రిఁ జేరి యు
ద్భాసితతద్రహస్యగతిఁ దన్వికి నేర్పితి నేర్పుపెంపునన్.

124

టీ. ఆసరసీరుహాక్షికిఁ = ఆచంద్రికకు. అఖిలాద్భుతదాయివిపంచికాకలాభ్యాసము. — అఖిల = సమస్తజనులకు; అద్భుత = ఆశ్చర్యమును; దాయ = ఇచ్చునట్టి; విపంచికాకలా = వీణా విద్యయొక్క; అభ్యాసము = నేర్పుటను. ఒనర్పఁ = చేయుటకు. కుముదాఖ్యఁ = కుముదుఁడను పేరుగల. చెంతఁదగునట్టిననుఁ = సమీపమునందున్న నన్ను. కాంచి = చూచి. పద్మాసనుఁడు = నలువ. అంపఁ = పంపఁగా. పూర్వసమయామితమైత్రికిఁ. — పూర్వసమయ = పూర్వకాలమం దున్నట్టియు; అమిత = అధికమగునట్టి; మైత్రికిఁ = స్నేహము చేతను. ధరిత్రికిఁ = భూమిని. చేరి = పొంది. ఉద్భాసితతద్రహస్యగతికిఁ. — ఉద్భాసిత = ప్రకాశించుచున్న; తత్ = ఆవీణావిద్య యొక్క; రహస్య = నిగూఢమగు; గతికిఁ = రీతిని. తన్వికిఁ = చంద్రికకు. నేర్పుపెంపునన్ = నైపుణ్యాతిశయముచేత. నేర్పితి = అభ్యసించఁజేసితిని.

అనఁగ నలువ చెంత నున్న కుముదుఁ డనుపేరు గలనన్నుఁ జూచి పుడమికిఁ బోయి చంద్రికకు వీణావిద్యారహస్యమును దెలుపు మనఁగా, నేను బూర్వస్నేహంబున భూమిఁజేరి తద్విద్యారహస్యము నామెకు నేర్పితి నని భావము.

తే. అంతనొకనాఁడుశారదాకాంతవలన

వింతరాగంబులొకకొన్ని వినిముదమున

వానినన్నింటినారాజవర్యసుతకుఁ

దెలిపెదనటంచుఁబుడమికేతెంచునపుడు.

125

టీ. అంతకిఁ = అటుపిమ్మట. ఒకనాఁడు = ఒక దినమందు. శారదాకాంతవలనకిఁ = సరస్వతీ దేవివలన. వింతరాగంబులు = విచిత్రమగు రాగములను. ఒకకొన్ని. విని. ముదమునకిఁ = సంతసము చేత. వానినన్నింటికిఁ = ఆరాగములనన్నిటిని. ఆరాజవర్యసుతకుకిఁ = ఆచంద్రికకు. తెలిపెదను = తెలియఁజేసెదను. అటంచుకిఁ = ఆప్రకారమనుచు. పుడమికికిఁ = భూలోకమునకు. ఏతెంచున పుడు = వచ్చుచున్న సమయమందు.

సీ. కనుదోయి కింపూన్చుకలికికుంకుమబొట్టు, దార్చిననెమ్మోముఁదమ్మిదాని
నీటుగాఁ దీర్చినకాటుకరేఖచే, నెప్పారువిమలాక్షియుగముదాని
నునుపు తాతొడలనిగ్గున వింతవగ దోచు, నవ్యచీరాచ్ఛాదనమ్ముదానిఁ
బసపుచాల్పాతచేఁ బచ్చదామరపెంపు, దలఁకించుపాణిపాదమ్ముదాని

తే. జలదనికటస్థలిరహించు ♦ చపలమౌలెఁ

బర్ణదళశాలపొంతఁ జూ ♦ పట్టుదాని

నొక్కమునికాంత నీయద్రుచి ♦ చక్కిఁ గాంచి

చాల వైచిత్రీ నెమ్మది ♦ సందడింప.

126

టీ. కనుదోయికిన్ = కనుఁగవకు. ఇంపూన్చుకలికికుంకుమబొట్టు. - ఇంపు = సొంపును; ఊన్చు = చేయుచున్న; కలికి = సుందరమగు; కుంకుమబొట్టు = కాశ్మీరతిలకము. తార్చిన నెమ్మొముతమ్మిదానిన్. - తార్చిన = దిద్దిన; నెమ్మొముతమ్మిదానిన్ = సుందరమగుముఖకమలముగలదానిని. నీటుగాన్ = శృంగారముగ. తీర్చినకాటుకరేఖచేన్ = దిద్దినకాటుకరేకచేత. ఒప్పారు విమలాక్షియుగముదానిన్. - ఒప్పారు = ప్రకాశించుచున్న; విమల = నిర్మలమగు; అక్షియుగముదానిన్ = కనుదోయిగలదానిని. నునుపుతొతొడలనిగ్గునన్ = నునుపులగుతొడలయొక్కకాంతిచేత. వింతవగ = ఆశ్చర్యకరమగువిలాసము. తోఁచునవ్యచీరాచ్ఛాదనమ్ముదానిన్. - తోఁచు = కనిపించుచున్న; నవ్య = నూతనమగు; చీరాచ్ఛాదనమ్ముదానిన్ = నారకోఁకగలదానిని. పసపుచాల్పూతచేన్ = పసపు సమృద్ధిగా పూయుటచేత. పచ్చదామరపెంపు = పసపుతామర పూలయొక్క అతిశయమును. తలఁకించుపాణిపాదమ్ముదానిన్. - తలఁకించు = చలింపఁజేయు; పాణిపాదమ్ముదానిన్ = హస్తములుపాదములుగలదానిని. ప్రాణ్యంగములగుటచేనేకవద్యావము. జలదనికటస్థలిన్ = మేఘసమీపప్రదేశమందు. రహించు చపలమౌలెన్ = ఒప్పుచున్న మెఱపు తీఁగవలె. పర్ణదళశాలపొంతన్. - పర్ణదళశాల = మోదుకాకులతోఁ గట్టఁబడిన పర్ణశాలయొక్క; పొంతన్ = సమీపమందు; చూపట్టుదానిన్ = కనుపట్టుదానిని. ఒక్కమునికాంతన్ = ఒకమునిపత్నిని. ఈయద్రుచక్కిన్ = ఈపర్వతస్థానమందు. చూచి = కని. చాలన్ = మిక్కిలి. వైచిత్రీ = ఆశ్చర్యము; నెమ్మదిన్ = మనమునందు. సందడింపన్ = అతిశయింపఁగ.

చ. కళ గలమోము కెంపుసిరి ♦ గాంచినపల్లెర తేనె లొల్కుప

ల్కులు బిగు వై నచన్నఁగవ ♦ కుందనపుంజిగి నేలుముద్దుచె

క్కుల గలయీచెలిం బ్రియపుఁగూర్చి వగ న్ననవిల్తుపోరునన్

గలయక యున్నచోఁ దలఁపఁ ♦ గల్లు నెకో నవసౌఖ్యమం చొగిన్. 127

టీ. కలగళమోము = కాంతిగలముఖము. కెంపుసిరిన్ = ఎఱునికాంతిని. కాంచినపల్లెర = పొందినట్టిమోవి. తేనెలొల్కుపల్కులు = మకరందమును జిల్కుమాటలు. బిగువైనచన్నఁగవ = బిగుతుగలపాలిండ్లును. కుందనపుంజిగిన్ = అపరంజికాంతిని. ఏలుముద్దుచెక్కులు = పరిగ్రహించిన ముద్దుచెంపలును. కలయీచెలిన్ = కలుగునట్టి యామునిపత్నిని. ప్రియపుగూర్చిన్ = ప్రేయమగుచెలిమిచేతను. వగన్ = విలాసముచేతను. ననవిల్తుపోరునన్ = సురతమునందు. కలయకయున్నచోన్ = కూడకయుండినయెడ. నవసౌఖ్యము = నూతనమగు సౌఖ్యము. తలఁపఁగల్గునొకో = తలఁపఁగల్గునా? కలుగవని భావము. అంచున్ = అనితలఁచుచు. ఒగిన్ = క్రమముగా.

ఉ. తాపసరాట్కుమారసమతాకలితాకృతి నాత్మవిద్య మా
యాపటిమన్ భరించి తదుదారనవచ్ఛదశాలఁ జేరి యు
ద్దీపితభక్తిఁ గన్తునిపితృప్రముఖానవరక్షమీశరా
జీపదపద్మము ల్విసతిఁ చేయుచు నంతటఁ దత్కథాగతిన్.

128

టీ. తాపసరాట్కుమార సమతా కలితాకృతిన్.-తాపసరాట్కుమార=మునిశ్రేష్ఠుని కుమారునియొక్క; సమతా=సమత్వముతో; కలిత = కూడుకొన్న; ఆకృతిన్ = ఆకారమును. ఆత్మవిద్యన్=స్వభావవిద్య చేతనైన. మాయాపటిమన్ = మాయాపటుత్వముచేత. భరించి= వహించి. నామాయ చేత మునిపుత్త్రాకృతినిబొంది యనిభావము. తదుదారనవచ్ఛదశాలన్.- తత్=ఆమునిపుత్త్రునియొక్క; ఉదార=ఉత్కృష్టమగు; నవ=నూతనమైన; ఛదశాలన్=పర్ణశాలను. చేరి=సమీపించి. ఉద్దీపితభక్తిన్ = అధికమగుభక్తిచేత. తన్తునిపితృ ప్రముఖానవరక్ష మీశరాజీపదపద్మములు.- తన్తుని = ఆమునియొక్క; పితృ=తండ్రి; ప్రముఖ=మొదలుగాఁ గల; అనవరక్షమీశ=పెద్దమునులయొక్క; రాజీ=పంక్తియొక్క; పదపద్మములు=పాదకమలములను. వినతి చేయుచున్=నమస్కరించుచు. అంతటన్=అటుమీఁద. తత్కథాగతిన్.- తత్=ఆమునులయొక్క; కథాగతిన్ = కల్పితవృత్తాంతముయొక్క రీతిచే. దీని కుత్తరపద్యమునం దున్నక్రియతో నన్వయము.

తే. ప్రొద్దు గడపుచు నుండ మత్సూర్వకర్త
గౌరవమున నమ్మునికాంతుఁ డచటి
కుట్టిపడ్డట్లు కన్నాడినట్లు లపుడు
వేగమున వచ్చెఁ దత్సభ వెఱఁగుపడఁగ.

129

టీ. ప్రొద్దుగడ పుచునుండన్ = పూర్వోక్త కథచేఁ బ్రొద్దుఁ బుచ్చుచునుండఁగ. మత్సూర్వకర్త గౌరవమునన్.-మత్ =నాయొక్క; పూర్వకర్త=పూర్వజన్మదుష్కర్తయొక్క; గౌరవంబునన్ = ఆధిక్యముచేత. అమ్మునికాంతుఁడు=ఆమునినాథుఁడు. అచటికిన్=ఆపర్ణశాలకు. ఉట్టిపడ్డట్లు=నిష్కారణముగ వీడిపడినట్లు. కన్నాడినట్లులు=నేత్రము లూడినవిధముగ. అపుడు = ఆసమయమందు. వేగమునన్=శీఘ్రముగ. తత్సభ=ఆసభ. వెఱఁగుపడఁగన్=ఆశ్చర్యపడునటులు.వచ్చెన్.

ఉ. వచ్చిన నమ్మునీశుఁ గని వారక గుండియప్రీల నంత నే
నచ్చటఁ దెచ్చుకోలు ధృతి నయ్యతితో శపనోక్తిజాలకం
బెచ్చగఁ బెద్దప్రొద్దు కలఁపించితి నప్పు పరస్పరోగ్రహా
పోచ్చలితాత్మత స్సభ యహోయని యబ్బుర మూని నిల్వఁగన్.

130

టీ. వచ్చినన్ =రాఁగానె. అమ్మనీశున్ =ఆమునినాథుని. కని=చూచి. నారక=నిలువ
క. గుండియ=హృదయము. ప్రీలన్ =చీలఁగ. అంతన్ =ఆమీద. ఏను=నేను. అచ్చటన్ =
ఆస్థలమందు. తెచ్చుకోలుధృతిన్ =తెచ్చుకొన్నభైర్యముచేత. అయ్యతితోన్ =ఆమునితోడ.
శపనోక్తిజాలకంబు. - శపనోక్తి=తిట్టులయొక్క; జాలకంబు=సమూహము. ఎచ్చఁగన్ =అతిశ
యింపఁగ. పెద్దప్రొద్దు=దీర్ఘకాలము. సభ=సభయందుండినజనులు. పరస్పరోగ్రఘాతాచ్చలి
తాత్పత్య. - పరస్పర=మాయనోన్మన్యలయొక్క; ఉగ్ర=తీక్షణమగు; ఘాత=ధ్వనిచేత; ఉచ్చ
లిత=చలించిన; ఆత్మతన్ =మనముగలవారలగుటచేత. అహోయని=అహోయనుచు. అబ్బ
రము=ఆశ్చర్యమును. ఊని=పూని. నిల్వగన్ =నిలుచుండఁగ. అప్పు =ఆ సమయమందు.
కలహించితిని=జగడమాడితిని.

క. ఆయతిపతి యాయెడ మ, న్తాయాగతి నెల్లఁ దెలిసి ♦ న న్నాంచి మనో
భూయఃపరికందళితమ, హీయఃప్రతిఘారసాప్తి ♦ నిట్లని పలికెన్. 131

టీ. ఆయతిపతి=ఆమునిరాజు. ఆయెడన్ =ఆ సమయమందు. మన్తాయాగతిన్. - మత్
నాయొక్క; మాయాగతిన్ =కపటరీతిని. ఎల్లన్ =సర్వమును. తెలిసి. న న్నాంచి=నన్నుఁజూచి.
మనోభూయఃపరికందళితమహీయఃప్రతిఘారసాప్తి. - మనః=మనమునందు; భూయః=అధిక
ముగా; పరికందళిత = అంకురించినట్టియు; మహీయః=అధికమగు; ప్రతిఘారస=క్రోధరసము
యొక్క; ఆప్తిన్ =ప్రాప్తిచేత. ఇట్లని. పలికెన్.

ఆమునినాథుండు నాకపటము నంతయు నెఱింగినవాడై కోపము నొంది వక్ష్యమా
ఈప్రకారముగఁ బలికెనని భావము.

శా. ఓరీ కిన్నర యిట్లు పాపమతివై ♦ యుద్వృత్తి మానీశ్వరా
కారం బూని మందగనై కరతికాంక్షాయుక్తిచే మీటి యశా
రా రాఁజెల్లునె యిప్పు నీవు పవిధా ♦ రారూపశాపోక్తి దు
ర్వారేభాహితమూర్తివై పొడమ రా ♦ వైశంబె యియ్యద్రిపైన్. 132

టీ. ఓరీకిన్నర=ఓరికిన్నరుడా! ఇట్లు=ఈప్రకారము. పాపమతివై = పాపబుద్ధిగల
వాడవై. ఉద్వృత్తిన్ =దుష్టవృత్తిచేత. మానీశ్వరాకారంబు=మునివేషమును. పూని=గ్ర
హించి. మందగనైకరతికాంక్షాయుక్తిచే. - మందగనా=నాభార్యయొక్క; ఏక=ముఖ్య
మగు; రతి=సురతమునందలి; కాంక్షా=కోరికతోడి; యుక్తిచేన్ =కూడికచే. మీటి=అతిక్ర
మించి. రాఁజెల్లునె=రాఁదగునా? ఔరా=ఆశ్చర్యము. ఇప్పు=ఈసమయమందు. నీవు. పవిధా
రారూపశాపోక్తి. - పవి=వజ్రాయుధముయొక్క; ధారారూప=వాదఁపంటిదగు; శాపోక్తిన్ =
శాపవచనముచేత. దుర్వారేభాహితమూర్తివి వి=దుర్వార=నివారించుట కశక్యమగు; ఇభాహిత
మూర్తివై =సింహశరీరముగలవాడవై. వైశంబ=శ్రుముగ. ఇయ్యద్రిపైన్ = ఈపర్వతము
మీద. పొడమరా=జన్మింపుమా.

చ. అని ముని శాప మిచ్చిన భయంబు మనంబున నిండి యుండ న
య్యనఘునిపాదపద్మముల • నయ్యెడఁ జయ్యన వ్రాలి భక్తి చే
కొని యిటు లంటి నో నియమికుంజర మీరు మహాగసుండ నై
నను ననుఁ బ్రోవ రయ్య కరుణాసదనం బగుమానసంబునన్. 133

టీ. ముని=జడదారి. అని=ఈప్రకారముగ; శాపమిచ్చినన్ = శాపమియ్యఁగా. భయంబు=వెఱపు. మనంబునన్=మనస్సునందు. నిండియుండన్=పరిపూర్ణమయియుండఁగా. అయ్యనఘునిపాదపద్మములన్=పాపరహితుండగు నాముని పాదకమలములయందు. అయ్యెడన్=ఆసమయమందు. చయ్యనన్=శీఘ్రముగ. వ్రాలి=ఒరగి. భక్తిన్. చేకొని = స్వీకరించి. ఇటులు=వక్ష్యమాణప్రకారముగ. అంటిన్=వచించితిని. నియమికుంజర=మునిశ్రేష్ఠుడా! మీరు. మహాగసుండను=నేను గొప్పయపరాధము గలవాడను. వినను=అట్లులైనను. ననున్. కరుణాసదనంబు=దయానిలయము. అగుమానసంబునన్=అగునట్టిహృదయముచేత. ప్రోవుఁడుఅయ్య=రక్షింపుఁడీ.

మ. వనజంతూత్కరహింసనోగ్రతరదుర్వ్యాపారసంలబ్ధి మే
దినిఁ గన్పట్టుమతంగజారివరమూర్తిం బూని వర్తింప నో
ర్తునె యయ్యో మునివర్య యిట్లు నవకారుణ్యంబు నాపై ఘటిం
చి ననుం బ్రోవవె పాపవే మదుపలక్ష్యీభూతశాపోక్తికన్. 134

టీ. వనజంతూత్కరహింసనోగ్రతరదుర్వ్యాపారసంలబ్ధిన్.-వనజంతు=అడవిమృగములయొక్క; ఉత్కర=సమాహమయొక్క; హింసన=సంహరించుటయందు; ఉగ్రతర=అతిశీఘ్రమగు; దుర్వ్యాపార=దుష్టవృత్తియొక్క; సంలబ్ధిన్=ప్రాప్తిచేత. మేదినిన్=భూమియందు. కన్పట్టుమతంగజారివరమూర్తిన్.-కన్పట్టు=చూపట్టుచున్న; మతంగజారివర=సింహశ్రేష్ఠముయొక్క; మూర్తిన్=శరీరమును. పూని=గ్రహించి. వర్తింపన్=ఉండుటకు. ఓర్తునె=సహింతునా? అయ్యో=అకటా! మునివర్య=మునిశ్రేష్ఠుడా! ఇట్లు=ఈసమయమందు. నవకారుణ్యంబు=నూతనమగుదయను. నాపైన్=నాయందు. ఘటించి=ఉంచి. ననున్. ప్రోవవె. మదుపలక్ష్యీభూతశాపోక్తికన్.-మత్ = నేను; ఉపలక్ష్యీభూత = లక్ష్యముగాఁగలదియయిన; శాపోక్తికన్=శాపవచనమును. పాపవే=తొలఁగింపుమా.

తే. అన దయామయమానసుం • డగుట మౌని
మామకీనోక్తి నిజ మైన • మయుకులేంద్ర
వర్షపంచకము హరింద్రభావ మూని
యంత నీరూప మందెద • వనుచు ననిచె. 135

టీ. అనన్=ఈప్రకారము ప్రార్థింపఁగా. దయామయమానసుండు=కృపామయమగు హృదయముగలవాడు. అగుటన్=కావుటవలన. మౌని=జడదారి. మామకీనోక్తి = నామాట.

నిజము=సత్యమైనది. ఐనన్=ఆయినను. మయుకులేంద్ర=కిన్నరశ్రేష్ఠుడా! “తురజ్జవద
నోమయుః” అని ఆమరుడు. ఐర్షపంచకము=ఐదేండ్లు. హరీంద్రభావము=సింహత్వమును. ఊ
ని=పొంది. అంతన్=ఆమీద. నీరూపము=నీయొక్కపూర్వరూపమును. అందెదవు=పొందగల
వు. అనుచున్=అని పలుకుచు. అనిచెన్=పంపెను.

చ. అనిచిన నేను నమ్మనికులాగ్రణికిం బ్రణమిల్లి మన్తనో
మనసిజశాంబరీకులచమత్కృతి యెంతకుఁ దెచ్చెనంచుఁ బా
యనిపెనుచింతతోఁ గలఁగ నాంతర మే నటు వాసి యీవిను
తనమణిమండపోత్తమము దారునఁ జేరి వసించి యున్నెడన్. 136

టీ. అనిచినన్=పంపఁగ. నేను. అమ్మనికులాగ్రణికిన్=ఆమునిశ్రేష్ఠునికి. ప్రణమిల్లి=నమ
స్కరించి. మన్తనోమనసిజశాంబరీకుల చమత్కృతి.-మత్=నాయొక్క; మనః=మనస్సునం
దలి; మనసిజ=మన్తధునియొక్క; శాంబరీకుల=మాయాబృందముయొక్క; చమత్కృతి=చమ
త్కారము. ఎంతకున్ తెచ్చెన్=ఎంతపనిఁజేసెననుట. అంచున్=ఈప్రకారమనుచు. పా
యని పెనుచింతతోన్=విడువని గొప్పచింతతో. అంతరము=అంతరంగము. కలఁగన్=కలత
పడఁగ. ఏను=నేను. అటువాసి=ఆస్థలమును విడిచి. ఈ వినుతనమణిమండపము=ఈకొత్తర
వలచవికను. దారునన్=శీఘ్రముగ. చేరి=సమీపించి. వసించియున్నెడన్=కూర్చుండియు
న్న సమయమందు.

సీ. కురువిందరుచి నాజిఁ గుదియించురదరాజి
వక్రతాశాతతావళిత మయ్యె
నెలపుల్లుకవడంబు గలఁచునేత్రయుగంబు
వృత్తతాహరితతాయత్త మయ్యె
నంబుదావళినీలి నడఁచుశిరోజాలి
ఖర్వతాశోణతాకలిత మయ్యె
నలరుతామరగోము నలయించునెమ్మోము
వివృతతావిపులతాభివృత మయ్యె

తే. నహహ యని పశ్యదఖిలవాహాన్యవితతి
విస్తయం బూన బుధవర్ణ్యవిమలరూప
గౌరవంబున మించుమద్ధాత్ర మపుడు
భీమకంఠీరవాకృతిస్థేమ గనియె. 137

టీ. కురువిందరుచిన్=పద్మరాగమణికాంతిని. ఆజిన్=యుద్ధమందు. కుదియించురద
రాజి=క్రుంగఁజేయుచున్నదంత పంక్తి, పద్మరాగములను దిరస్కరించు దంతపంక్తి యని

భావము. వక్రతాశాతతావళితము. — వక్రతా = కుటిలత్వము చేతను; శాతతా = తీక్షణత్వము చేతను; వళితము = చుట్టఁబడినది. అయ్యోక్ = ఆయెను. నెలపుల్లుకవడంబు. — నెలపుల్లుకవ = చకోరమిధునముయొక్క; డంబు = గర్వమును. కలఁచు నేత్రయుగంబు = కలఁతపఱచుకనుదోయి. వృత్తతాహరితతాయత్తము. — వృత్తతా = వర్తులత్వమునకు; హరితతా = హరితత్వమునకు, పీతత్వమునకునుట; ఆయత్తము = స్వాధీనము. అయ్యోక్ = ఆయెను. అంబుదావళి నీలిక్. — అంబుదావళి = మేఘపంక్తియొక్క; నీలిక్ = నల్లఁదనమును; అడఁచు శిరోజాలి = అడఁగద్రొక్కుకురులగుంపు. ఖర్వతాశోణతాకలితము. — ఖర్వతా = కుటుచఁదనము చేతను; శోణతా = రక్తత్వము చేతను; ఆకలితము = పొందఁబడినది. అయ్యోక్ = ఆయెను. అలరుతామరగోముక్. — అలరు = ప్రకాశించుచున్న; తామర = కమలముయొక్క; గోముక్ = సౌసుమార్యమును, అందముననుట. అలయించు నెమ్మోము = శ్రమపఱచుచున్న చక్కనిముఖము, అనఁగ తిరస్కరించుచున్న ముఖమునుట. వివృతతా విపులతాభివృతము. — వివృతతా = తెఱచుకొనియుండుట చేతను; విపులతా = వైశాల్యము చేతను; అభివృతము = ఆవరింపఁబడినది. అయ్యోక్ = ఆయెను. అహహాయని = ఆశ్చర్యమాశ్చర్యమని. పశ్యదభిలవాహాస్యవితతి. — పశ్యత్ = చూచుచున్నట్టియు; అభిల = సమస్తమైన; వాహాస్యవితతి = కిన్నరబృందము. విస్తయంబు = అద్భుతమును. ఊనక్ = పొందఁగ. బుధవర్ణ్యవిమలరూపగౌరవంబునక్. — బుధ = దేవతల చేత; వర్ణ్య = పొగడఁదగిన; విమల = స్వచ్ఛమగు; రూప = సౌందర్యముయొక్క; గౌరవంబునక్ = అతిశయము చేత. మించుమద్గాత్రము = అతిశయించు నాశరీరము. అపుడు = ఆసమయమందు. భీమకంఠీరవాకృతిస్థేమక్. — భీమ = భయంకరమగు; కంఠీరవ = సింహముయొక్క; ఆకృతి = ఆకారముయొక్క; స్థేమక్ = స్థైర్యమును. కనియోక్ = పొందెను.

అనఁగ పద్మరాగములవంటి నాదంతములు కుటిలములై పదనుగలవైనవి. చకోరములవంటి నాకనుదోయి గుండ్రమై హరితవర్ణ మయ్యెను. మేఘమువంటి నాకురులు గుటుచనివై యెఱ్ఱనివైనవి. కమలములవంటి నామోము తెఱవఁబడినదై విశాలమయ్యెను. ఇట్లు నాశరీరము కిన్నరబృందము చూచుచుండఁగ భయంకర మగుసింహాకృతిని బొందెనని భావము.

వ. ఇట్లు లతులనాగవిదళనవ్యాపార నవీనశతమఖకరవాలాయమాన ఖరనఖరంబులును నక్షీణమృగక్షతజకటాజ్యధారా సముజ్జ్వల జ్వరజ్వలన సమున్నత జ్వాలాయమాన రసనాకిసలయంబును నమందతుంద కారామందిర బందీకృతస్వభృతసారంగకులీన సారంగవిమోచనలాలసావిలసనోత్తమాంగరాజసదనవదనద్వారాశ్రిత చంద్రరేఖాయథానవక్రదంష్ట్రాయుగంబును నాత్మీయహరితానుబోధక భాస్వద్విరోచన మండలాయమాన నిస్తులలోచన ద్వయంబును నలయప్రభావ్రారీకృతాకిలజంతునికృంతనతం తన్యమాన చాత్తుర్యప్రప్తేకృతకీనాశపాశాయమానదీర్ఘవాలంబునునతిఘనఘనాఘనస్థైర్యసమున్నతలనశీలనిబిరీసనిశ్వాసమారుతప్రచాగ కారణమహాబిలాయమాన

నాసారంధ్రంబును గలసింహాకారంబు నివ్వటిల్ల నుల్లంబు జల్లు మన మ
దా ప్తజనంబులు చెంతల నిలువ లేక యెల్లెడలకుం జన సకలజగద్వారపా
రావారగిశనపానసమర్థాక్షుద్రక్షుధోదన్యాపరిక్షుభితమానసంబు పక్షీకరించి
యనేక కాంతారజంతుసంతానంబుల మెక్కుచుఁ దదీయాస్యకూర్పరంబుగ్రో
లి సొక్కుచు దుష్టవర్తనంబున నింతకాలం బిచ్చటఁ దిరిగి తిరిగి భవత్క
ర హేతిధారామాహాత్మ్యంబునఁ బూర్వరూపంబు గంటి నీవలన మంటి ని
న్న నేమని సన్నతింతు నని యత్తురంగవదనుండు వెండియుఁ బ్రణామం
బులు గావించి యవ్విభుండు నయభాషణంబుల నుపలాలింప నానందించె
నప్పుడు.

138

టీ. ఇట్టులు=ఈప్రకారము. అతులనాగవిదళనవ్యాపారనవీనశతమఖ కరవాలాయ
మానఖరనఖరంబులునుకొ.-అతుల=నిస్సమానమగు; నాగ=గజములు అను; అతులన=సాటిలే
ని; అగ=కొండలయొక్క; విదళనవ్యాపార=బ్రద్దలుచేయునుద్యోగమునందు; నవీన=నూతనమగు;
శతమఖ=ఇంద్రునియొక్క; కరవాలాయమాన=వజ్రాయుధమువలెనాచరించుచున్న; ఖర=తీక్ష్ణ
ములగు; నఖరంబులునుకొ=గోళును. అక్షీణమృగక్షతజకటాజ్యధారాసముజ్జ్వలజ్వలనస
మున్నతజ్వాలాయమానరసనాకిసలయంబునుకొ.-అక్షీణ=ఎడతెగని; మృగక్షతజ=మెకముల
నెత్తురను; కట=అధికమగు; ఆజ్యధారా=ఘృతధారచేత; సముజ్జ్వలత్=మండుచున్న; జ్వలన
=జ్వలనగిన్నయొక్క; సమున్నత=నిడుదయగు; జ్వాలాయమాన=మంటవలెనాచరించు;
రసనాకిసలయంబునుకొ = లేయాకువలెనున్న నాలుకయును. అమందతుందకారామందిర
బందీకృతస్వభృతసారంగ కులీనసారంగ విమోచనలాలసావిలసనోత్తమాంగరాజసదనవదన
ద్వారాశ్రిత చంద్రరేఖాయమానవక్రదంష్ట్రాయుగంబునుకొ.-అమంద=అధికమగు; తుంద=
కడుపనెడు; కారామందిర=కారాగృహమునందు; బందీకృత=చెరవేయఁబడిన; స్వభృత=త
నచేపోషింపఁబడిన; సారంగ=మృగముయొక్క; కులీన=కులమందుఁబుట్టిన; సారంగ=కురం
గములయొక్క; విమోచన=విడిపించుటయందు; లాలసా=ఆసక్తియొక్క; విలసన=విలాసము
చేత; ఉత్తమాంగ=శిరమనెడు; రాజసదన=రాజగృహముయొక్క; వదన=ముఖమనెడు; ద్వార=
వాకిటిని; ఆశ్రిత=ఆశ్రయించిన; చంద్రరేఖాయమాన=చంద్రరేఖవలెనాచరించుచున్నట్టియు; వ
క్ర=కుటిలమగు; దంష్ట్రాయుగంబును=కోటజంటయును. ఆత్మీయహరితానుబోధకభాస్వద్విరో
చనమండలాయమాన నిస్తులలోచనద్వయంబునుకొ.-ఆత్మీయ=తనసంబంధియగు; హరితా=సిం
హత్వమునకు; అనుబోధక=నూచకమగు; భాస్వత్=ప్రకాశించుచున్న; విరోచన=అగ్నియొ
క్క; మండలాయమాన=కుప్పవలెనున్న; నిస్తుల=సాటిలేని; లోచనద్వయంబునుకొ=కనుఁగవ
యును, ఇచట, హరితా=విష్ణుత్వమునకు, నూచకమగు, ప్రకాశించుచున్న, విరోచనమండలా
యమాన=సూర్యచంద్రమండలములవలెనాచరించు కనుఁగవ యని యర్థాంతరము దోచుచు
న్నది. “వహ్నింద్యర్కావిరోచనాః” యనిరత్నమాల. అలయప్రభావోరరీకృతాభిలజంతునికృం

తనతంతన్యమానచాతుర్యపుష్టేకృతకీనాశపాశాయమానదీర్ఘవాలంబునుకొనెను. - అలయ = నాశము లేని; ప్రభావ = మహిమ చేత; ఉరరీకృత = అంగీకరింపఁబడిన; “ఊరీకృతమురరీకృతమజ్జీకృత” మ్మనియమరుఁడు; అఖిల = సమస్తమైన; జంతు = ప్రాణులయొక్క; నికృంతన = ఛేదనమందు; తంతన్యమాన = మిక్కిలివృద్ధిఁబొందుచున్న; చాతుర్య = నేర్పు చేత; పృష్టేకృత = పృష్ఠభాగమందుం పఁపడిన; కీనాశ = యమునియొక్క; పాశాయమాన = పాశాయుధమువలెనాచరించుచున్న; దీర్ఘ వాలంబునుకొనెను = పొడవైనతోకయును. అతిఘనఘనాఘనస్థైర్యసముత్పలనశీలనిబిరీసనిశ్వా సమారుతప్రచారకారణమహాబిలాయమాననాసారంధ్రంబునుకొనెను. - అతిఘన = మిక్కిలి యధికమైన; ఘనాఘన = మత్తగజముఅను వర్షాకాలమేఘముయొక్క; స్థైర్య = దౌర్భాగ్యముయొక్క; సముత్పలన = ఉత్పాటనము; శీల = స్వభావముగాఁగల; నిబిరీస = దట్టమగు; నిశ్వాసమారుత = నిట్టూర్పు వాయువుయొక్క; ప్రచార = సంచారమునకు; కారణ = హేతుభూతమగు; మహాబిలాయమాన = ఆకాశమువలెనాచరించుచున్న; “మేఘద్వారంమహాబిల” మ్మనియమరుఁడు; నాసారంధ్రంబునుకొనెను = నాసికారంధ్రమును. కలసింహాకారంబు = కలిగినసింహాకృతి. నివృటిల్లకొనెను = ఒప్పుచుండఁగ. ఉల్లంబు = మనము. జల్లుమనకొనెను = తల్లడిల్లఁగాననుట. మదాప్తజనంబులు = నామిత్తులు. చెంతలకొనెను = సమీపములందు; నిలువలేక = నిలుచుండలేక; ఎల్లెడలకుకొనెను = అంతట; చనకొనెను = పోఁగా. సకలజగద్వారపారావారగిళనపానసమర్థాత్తుద్రక్షుధోదన్యాపరితుభితమానసంబు. - సకల = సమస్తమగు; జగద్వార = లోకసమూహముయొక్క; పారావార = సముద్రములయొక్క; గిళన = తినుటయందు; పాన = త్రాగుటయందు; సమర్థ = శక్తిగల; అత్తుద్రక్షుధోదన్యా = అధికమగునాఁకలిసేరువట్టులచేత; పరితుభిత = త్రోవపడిన; మానసంబు = హృదయమును; పక్షీకరించి = అంగీకరించి. అనేకకాంతారజంతుసంతానంబులకొనెను = అనంతములగునడవిమొకంబులగుంపులను. మెక్కుచుకొనెను = భుజించుచు. తదీయాసృక్పూరంబుకొనెను. - తదీయ = మృగసంబంధియగు; అసృక్పూరంబుకొనెను = రక్తప్రవాహమును. క్రోలి = పానముఁజేసి. చొక్కుచుకొనెను = పరవశతనొందుచు. దుష్టవర్తనంబునకొనెను = చెడువృత్తిచేత. ఇంతకాలంబు. ఇచ్చటకొనెను = ఈపర్వతమందు. తిరిగితిరిగి = క్రుమ్మరిక్రుమ్మరి. భవత్కరహేతిధారామాహాత్మ్యంబునకొనెను. - భవత్ = మీయొక్క; కరహేతి = హస్తమందున్నఖడ్గముయొక్క; ధారా = వాదరయొక్క; మాహాత్మ్యంబునకొనెను = మహిమచేత. పూర్వరూపంబు = పూర్వమందున్నకిన్నరరూపంబును. కంటికొనెను = పొందితిని. నీవలనకొనెను. మంటికొనెను = జీవించితి. నిన్నుకొనెను = నిను. ఏమనిసన్నుతింతుకొనెను = ఏమనికొనియాడుదును? అని = ఈప్రకారముగఁబలికి. అత్తురంగవదనుండు = ఆకిన్నరుఁడు. వెండియుకొనెను = మఱియు. ప్రణామంబులు = వందనంబులను. కావించి = చేసి. అవ్వీభుండు = ఆసుచంద్రుఁడు. నయభావణంబులకొనెను = అనునయోక్తులచేత. ఉపలాల్నింపకొనెను = ఊఱడింపఁగ. ఆనందించెకొనెను = సంతసించెను. అప్పుడు = ఆసమయమందు.

అనఁగ, వజ్రాయుధతుల్యములగుతీక్షణనఖములును అధికమగుమొకంబులరక్తమును పుత్రధారచేతఁ బైకెగయుపజరరాగ్నిమంటవలెనున్ననాలుకయు, అధికమగుకడుపనెడుకారాగృహమందుఁ బరిధింపఁబడిన స్వప్నోషితమృగసంబంధిమృగంబులను విడిపించుటకై యుక్కఱఁబూని శిరమనురాజస్థానమునకు ద్వారమయినముఖమునఁ గాచియున్న చంద్రరేఖ

వలెనుండుకోటలును, నిష్పలకుప్పలవలె నున్న కనుఁగవయు, సర్వప్రాణుల సంహరించు
కాలదండమువలె నున్నవాలదండమును, కాలమేఘంబులఁ దూలించుగాఢమారుతమునకుఁ
దానం బగునాకసమువలె మత్తగజంబులఁ బాటందోలు నిట్టూర్పులకుఁజోటైయున్న నాసా
రంధ్రములునుగల్గి సింహాకృతిఁ బూని నిలువఁ, జెంగటనున్న సంగడికాండ్రు విడిచి పరువి
డుటయు, నంతనాకు మున్నీటినీళ్ల నెల్లంగ్రోలునంతటి నీరువట్టును నెల్లజగంబులఁ దినునంత
టియాఁకలియును బొడమ, నీయడవిలో నుండు మెకంబుల నెల్ల మెక్కుచు నింతకాలం బిచ్చ
ట విచ్చలవిడిఁ గ్రుమ్మరుచుండి నీఖడ్గమహిమంబున నాతొంటిరూపంబు గంటి నని సుచంద్రు
నితోఁ గుముదుండు విన్నవించె నని భావము.

తే. వరకలాసాండ్రుఁ డై నయావసుమతీశ

చంద్రు నలగోనికాయప్రచారమహిమ

కుముదుఁ డతిమంజులామోదసమితి నలరె

పుష్కరచరాళి వైచిత్రిఁ బొందుచుండ.

139

టీ. వరకలాసాండ్రుఁడు.—వర = శ్రేష్ఠమగు; కలా = విద్యలచేత, కాంతులచేత;
సాండ్రుఁడు = నిండినవాఁడు. ఐన = ఐనట్టి; ఆవసుమతీశచంద్రు నలగో నికాయప్రచా
రమహిమన్.—ఆవసుమతీశ చంద్రు = భూపతిశ్రేష్ఠుఁడగు నాసుచంద్రునియొక్క;
అలగోనికాయప్రచారమహిమన్ = ఆవాక్యసమూహముయొక్క ప్రసక్తి సామర్థ్యము
చేత; ఆవసుమతీశ = రాజనుపేరుగల, చంద్రు = నిశాపతియొక్క; అలగోనికాయ =
ఆకిరణపుంజముయొక్క, ప్రచారమహిమచేతనని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. కుము
దుఁడు = కుముదుఁడనుపేరుగల కిన్నరుఁడు, కలువ. అతిమంజులామోద సమితిన్.—
అతి=ఆధికమగు; మంజుల = మనోజ్ఞమగు; ఆమోద = సంతసముయొక్క; పరిమళ
ముయొక్క; సమితిన్=సమూహముచే. పుష్కరచరాళి=దేవబృందము; పుష్కర = కమల
ములను; చర=పోదిన; అళి=భృంగము. వైచిత్రిన్=విచిత్రతను. పొందుచుండన్. అలరెన్ =
సంతసించెను.

అనఁగ విద్యలచే పరిపూర్ణుం డగుసుచంద్రునియొక్క వచనకదంబముచేఁ గుముదుం
డనుకిన్నరుఁడు దేవతలు చూచి వైచిత్రిని పొందుచుండఁగ సంతసించె నని భావము. కాంతు
లచే పరిపూర్ణుం డగుచంద్రునియొక్క కిరణపుంజముచేత కలువ మనోజ్ఞమగు పరిమళము
తో భృంగములు సంతోషించునట్లు వికసించి ప్రకాశించెనని యర్థాంతరమునకుభావము.

మ. కలితారాతివిరామ రామరుచినంగప్రస్ఫురద్భామ భా

మలవక్త్రహతసోమ సోమనుతశుంభదూభరిసంగ్రామ గ్రా

మలసద్వేణుసకామ కామకలిసంపల్లాలసశ్యామ శ్యా

మలరోచిశ్చయవామ వామ్నతనూమాన్యత్రిలోకీక్రమా.

140

టీ. కలితారాతివిరామ. — కలిత = చేయఁబడిన; ఆరాతి = శత్రువులయొక్క; విరామ = నాశముగలవాఁడా! రామరుచిసంగప్రస్ఫురద్భామ. — రామ = మనోహరమగు; రుచి = కాంతియొక్క; సంగ = సంబంధముచేత; ప్రస్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; భామ = సూర్యుఁడుగలవాఁడా! “భామః క్రోధే రవోదీప్తా” అని విశ్వము. సూర్యబింబమందుండు నారాయణమూర్తి తనకాంతిపుంజములచే నాసూర్యునిఁ బ్రకాశింపఁ జేయువాఁడని భావము. భామలవక్త్రా హతసోమ. — భా = కాంతిచేత; అమల = స్వచ్ఛమగు; వక్త్ర = ముఖముచేత; హత = కొట్టఁబడిన; సోమ = చంద్రుఁడుగలవాఁడా! మనోజ్ఞముఖకాంతిచే తిరస్కరింపఁబడిన చంద్రుఁడుగలవాఁడని భావము. సోమనుతశుంభద్భూరి సంగ్రామ. — సోమ = శంకరునిచేత; నుత = ప్రశంసింపఁబడినట్టియు; శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్నట్టి; భూరిసంగ్రామ = అధికమైనయుద్ధముగలవాఁడా; గ్రామలసద్వేణుసకామ. — గ్రామ = స్వరసందోహముచేత; లసత్ = ప్రకాశించుచున్న; వేణు = మురళియందు; సకామ = కోరికతోఁగూడినవాఁడా! కామకలిసంపల్లాలసశ్యామ. — కామకలి = మన్తధయుద్ధముయొక్క; సంపత్ = సంపదయందు; లాలస = ఆసక్తిగల; శ్యామ = కాంతలుగలవాఁడా! శ్యామలరోచిశ్చయవామ. — శ్యామలరోచిః = నల్లనికాంతులయొక్క; చయ = సమూహముచేత; వామ = మనోహరుఁడైనవాఁడా! వామనతనూమాన్యత్రిలోకీక్రమా. — వామనతనూ = త్రివిక్రమాకృతిచేత; మాన్య = పూజ్యమైన; త్రిలోకీక్రమా = ముల్లోకములయందుఁ బాదవ్యాసముగలవాఁడా!

క. సత్యాహితాంతరంగా, సత్యాశయపుండరీకః చంచద్భృంగా

సత్యాత్మకగుణసంగా, సత్యాలయయోగియోగః సంతతరంగా.

141

టీ. సత్యాహితాంతరంగా. — సత్యా = సత్యభామయందు; “నామైకదేశేనామగ్రహణ” మనున్యాయమువలన సత్యభామానామైకదేశమగు సత్యాశబ్దమునకు సత్యభామ యనియర్థమనియెఱుంగునది; ఆహిత = ఉంపఁబడిన; అంతరంగా = మనస్సుగలవాఁడా! సత్యభామయందు ఆసక్తిగలవాఁడనిభావము. సత్యాశయపుండరీకచంచద్భృంగా. — సతీ = పార్వతీదేవియొక్క; ఆశయపుండరీక = హృత్కమలమందు; చంచత్ = చలించుచున్న; భృంగా = భృంగరూపమైనవాఁడా! పార్వతి తనహృత్పుండరీకమునందు నెల్లపుడు నారాయణమూర్తిని ధ్యానించుచున్నదని భావము. సత్యాత్మకగుణసంగా. — సత్యాత్మక = సత్యరూపమగు; గుణ = శౌర్యాదిగుణములయొక్క; సంగా = సంబంధముగలవాఁడా! సత్యాలయయోగియోగ సంతతరంగా. — సత్య = సత్యలోకమే; ఆలయ = నివాసముగాఁగల; యోగి = మునులయొక్క; యోగ = ధ్యానమే; సంతత = ఎల్లపుడును; రంగ = నాట్యస్థానముగాఁగలవాఁడా! సత్యలోకమందు వసించి తపం బొనరించు మునుల ధ్యానమునందు నెడఁబాయకుండువాఁడని భావము.

ఉత్సాహవృత్తము. కరివరాంగబహులభంగః కరణసంగతగ్రహః

చరరథాంగ హరిశతాంగః జనక రంగద్రదిజాం

తరనూమంగళాబ్జభృంగః తతపతంగమందిరా

పరభుజంగరిపుతురంగః ప్రబలిరంగభూషణా.

142

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాద సమాసాదితో భయభాషాకవిత
కలాకళత్ర రేచర్ల గోత్రపవిత్ర సురభిమల్ల తు.మా.పాల సత్పుత్రి కవి
జనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైన చంద్రికాపరిణయ
మనుమహాప్రబంధంబునందు

ద్వితీయాశ్వాసము.

టీ. కరివరాంగబహుళభంగ కరణసంగతగ్రహచరరథాంగ.-కరివర = గజేంద్రు
యొక్క; బహుళ = అనేకప్రకారములుగ; భంగకరణ = నాశము సేయుటయందు; సంగత
ఆసక్తమైన; గ్రహ = మొసలియొక్క; ఆచర = సంహారకమగు; రథాంగ = చక్రాయుధముగ
నాఁడా! గజేంద్రునిం బట్టుకొన్న మొసలిని సంహరించిన చక్రాయుధముగలవాఁడని భా
ము. హరిశతాంగజనక.-హరి = మారుతము; “యమానిలేంద్ర చంద్రార్క విష్ణుసింహాంశువ
జిష్ణు! శుకాహిపికభేకేషుహరిః” అనియమరుఁడు; శతాంగ = రథముగాఁగలమన్మథునకు; జనక
తండ్రియైనవాఁడా! రంగద్రుజాంతర సుమంగళాబ్జభృంగ.-రంగత్ = చలించుచున్న
అద్రుజా = పార్వతీదేవియొక్క; అంతర = హృదయమును; సుమంగళ = మంగళప్రదమగు; అబ్జ
కమలమునకు; భృంగ = భృంగరూపుఁడయినవాఁడా! పార్వతీదేవి యెల్లపుడును హృదయకవ
లమందు నారాయణమూర్తిని నిలుపుకొని ధ్యానించుచున్నదిగాన తద్ధృయకమలమునకు భృ
ంగప్రాయుఁడై యున్నవాఁడనిభావము. తతపతంగమందిరా.-తత = విశాలమగు; పతంగ = సూ
ర్యుఁడే “పతంగౌపక్షీసూర్యోచ” అని అమరుఁడు; మందిరా = గృహముగాఁగలవాఁడా! సూ
ర్యమండలమందు సర్వదా నివసించువాఁడని తాత్పర్యము. ఇందుకు “ధ్యేయ స్సదా నః
తృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణః” అనువచనము ప్రమాణము. పరభుజంగ రిపుతురంగ.-
పర = ఉత్కృష్టుఁడగు; భుజంగరిపు = గరుడుఁడే; తురంగ = గుఱ్ఱముగాఁగలవాఁడా! ప్రబలర
ంగభూషణా.-ప్రబల = ఉత్కృష్టమగు; రంగ = శ్రీరంగ విమానమునకు; భూషణా = భూషణప్ర
ాయుఁడైనవాఁడా!

ఈహ “మీఱ సూర్యగణముః లేడు గాంతమైన ను | తానహవృత్తమనఁగఁగతులఁ
జాఁగుచుండు” నని యుత్సాహవృత్తలక్షణము అప్పకవీయమునఁ జెప్పఁబడినది.

గద్యము. ఇది శ్రీసరతీరమణకరుణాసమాసాదితనర్వసౌభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యసంకలిత
శ్రీజటప్రోలుసంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచర్ల గోత్ర పవిత్ర కవిజనగేయ
శ్రీవేంకట జగన్నాథరాయ సత్పుత్రి సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట
లక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరసవైదుష్య తదాస్థానతలమండిత శేష
సదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందు

ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీయైనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము - సవ్యాఖ్యానము

తృతీయాశ్వాసము.

క. విలసత్కమలాపదయుగ, లలితానుపమానదివ్యలాతూలత్వో
జ్వలతరకాస్తుభమణిపి, చ్చిలరుచివత్తోవిశాలశ్రీగోపాలా.

1

టీ. విలసత్కమలాపదయుగ లలితానుపమానదివ్యలాతూలత్వోజ్వలతరకాస్తుభమణిపిచ్ఛిలరుచివత్తోవిశాల. — విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, కమలాపదయుగ = లక్ష్మీపాదయుగళముయొక్క, లలిత = మనోజ్ఞము, అనుపమాన = సాటిలేనిదియునగు, దివ్యలాతూ = లోకోత్తరమగు లత్తుకయొక్క, లత్తు = చిహ్నముచేత, ఉజ్వలతర = మిక్కిలిప్రకాశమానమగు, కాస్తుభ = మణివిశేషముచేత, పిచ్ఛిల = దట్టమైన, రుచి = కాంతిగల, వత్తుః = ఎదచేత, విశాల = గొప్పవాడవగు, అనఁగా, విశాలవత్సత్థలముగల; శ్రీగోపాలా = శ్రీమదనగోపాలస్వామీ! అని కృతిపతిసంబోధనము. దీనికిఁ జిత్తగింపు మనును తరపద్యమందలి క్రియతో నన్వయంబు.

గీ. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి
సమితికిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ
డప్పుడామోదమూని యతౌధిపతిమ
హీంద్రుఁదిలకించి వెండియు నిట్టులనియె.

2

టీ. చిత్తగింపుము. రోమహర్షణతనూజుఁడు = సూతుఁడు; శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికిఁ = శౌనకుండు లోనగు శ్రేష్ఠమునిసంఘమునకు; ఇట్లు = వత్సమాణప్రకారముగ; అనుఁ = వచించును. అప్పుడు = ఆసమయమందు; యతౌధిపతి = యక్షశ్రేష్ఠుండుగుముదుఁడు; ఆమోదము = సంతసమును; “ప్రమోదామోదసమ్మదాః” అనియమరుఁడు; డొని = వహించి; మహీంద్రుఁ = సుచంద్రుని; తిలకించి = వీక్షించి; వెండియుఁ = మఱియు; ఇట్టులు = వత్సమాణప్రకారముగ; అనియెఁ = పలికెను.

చ. ఇరఁగలపద్మినీతతులయింపున్ సొంపునడంచు మంపునం
గరముఁ బొసంగుచంద్రికయఖండవిలాసము సన్నతింపఁగాఁ

దరమె తదీయదీధితివిఃతానము గన్గెనుమాత్రఁ బెంపుదు
ష్కరగతి మించుభూర్యసమఃకాండగవౌదితతాపమండలిక.

3

టీ. ఇటఁ బ్రస్తుతచంద్రికాఖ్యనాయికాపర మైనయర్థమును జోత్సన్నపర మైనయర్థమును గలుగుచున్నది.—ఇరక = భూమియందు, జలమందని వెన్నెలపర మైనయర్థము; “ఇరాభూవాక్సురాఫున్స్యాత్” అని యమరుఁడు; కలపద్మినీతతులయింపును=కలిగినట్టిపద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్కయానందమును, తామరతీవలయొక్కయానందము ననిజ్యోత్సన్నపరమైనయర్థము; సాంపును=సౌందర్యమును; అడంచుమంపునక=అడఁగించుమదముచే; కరముక=మిక్కిలి; పాసంగుచంద్రికయఖండవిలాసము=ఒప్పుచున్నచంద్రికయొక్కయవిచ్ఛిన్నమైనవిలాసము, వెన్నెలయొక్కయఖండవిలాసమని యర్థాంతరము; సన్నతింపఁగాక=కొనియాడఁగా; తరమె=శక్యమా? తదీయదీధితివితానము=ఆచంద్రికయొక్కయు వెన్నెలయొక్కయు కాంతిపుంజము; కన్గెనుమాత్రక=అవలోకించునంతనే; దుష్కరగతిక=అశక్యమగురీతిచే; మించుభూర్యసమకాండగవోదిత తాపమండలిక.—మించు = అతిశయించునట్టి, భూరి=అధికములయిన, అసమకాండ=విషమసాయకుడైన మరునియొక్క, సప్తాశ్వుడైన సూర్యునియొక్కయని యర్థాంతరము, “కాణ్డోస్త్రీ వణ్ణబాణార్వ” అని యమరుఁడు, గో=బాణములచేతను, కిరణములచేతనని యర్థాంతరము, “స్వర్గేషు పశునాగ్వజ్జదిజ్జేత్ర ఘృణి భూజలే, లక్ష్మ్యదృష్ట్యాస్త్రీయాం పుంసిగౌః” అని యమరుఁడు. “గో+ఉదిత” అనుచోట గోశబ్దముమీఁది యోకారమునకు అవజాదేశమువచ్చి “గవోదిత” అనియయ్యె, ఉదిత=ఉదయించిన, తాపమండలిక=సంతాపాతిశయమును, వేడియొక్కయతిశయమునని వెన్నెలపరమైనయర్థము; పెంపుక=పోషించును, నశింపఁజేయునని యర్థాంతరము.

అనఁగాఁ జంద్రికాఖ్యనాయిక భూమియందుఁ గలపద్మినీజాతిస్త్రీలలోను తమరాలనియు, ఆమె దేహకాంతి యవలోకించినంతనే స్తరోద్దీపనమగుననియుఁ దాత్పర్యము. వెన్నెల జలమందున్న తామరతీవలయింపుసాంపుల నడంచు ననియు, ఆతపబాధ శమింపఁజేయుననియు, నర్థాంతరమందుఁ దాత్పర్యము. ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కౌపమ్యము గమ్యము.

సీ. నెలఁతచన్గవదారి • నెటికొప్పు కటియొప్పు

ఘనచక్రసంగతి • నని నడంచుఁ

గొమ్మకన్నులరాణ • నెమ్మాము మెడగోము

కలితాబ్జమహిమంబుఁ • దలఁగఁ జేయు

సకినులదొడలరీతి • చికురాళి నఖిపాళి

సుకలభోర్జితజయఃస్ఫూర్తి నలరుఁ

జెలివలగ్నాభ పల్కులతీరు నూఁగారు

హరిమదాపహవృత్తి • నతిశ్శయిల్లు

తే. నహహ త్రైలోక్యవర్ణనీయాజరాంగ
నావతారవిలాసాప్తిః నడరుకతన
మహిప పాంచాలరాట్సుతామంజులాంగ
కాంతి చిత్రకరస్థేమః గాంచుటరుదే.

4

టీ. నెలఁతచన్దవదారి. — నెలఁత = చంద్రికయొక్క, చన్దవ = స్తనయుగ్మముయొక్క, దారి = పద్ధతి; నెఱికోప్ప = అందమైన కేశబంధము; కటియొప్ప = పిఱుందులయందము; అనిక = జగడమందు; ఘనచక్రవైఖరిక = ఘనములైన జక్కవలయొక్క రీతిని; మేఘసంఘముయొక్క రీతిని; ఘన = గొప్పవియైన, చక్ర = బండికండ్లయొక్క, వైఖరిక = రీతిని; అడంచుక = అడఁగఁ జేయును. అనఁగాఁ జంద్రికయొక్క చన్దవ దారిఘనములైన జక్కవలరీతిని, కొప్ప మేఘ సంఘరీతిని, పిఱుందులు గొప్పలగు బండికండ్లయొక్కరీతిని, జయించు నని యథాసంఖ్య ముగా నన్వయము. కొమ్మకన్నులరాణ = చంద్రికయొక్క నేత్రములయొప్పదము; నెమ్మెము = అందమగుముఖము; మెడగోము = కంఠసౌకుమార్యము; కలితాబ్జమహిమంబుక. — కలిత = ఒప్పుచున్న, అబ్జ = కమలముయొక్క, చంద్రునియొక్క, శంఖముయొక్క, మహిమంబుక = మహిమను; తలఁగక = తొలఁగునట్లుగా; చేయుక. ఆమెకన్నులు కమలములయొక్కయు, మోము చంద్రునియొక్కయు, మెడశంఖముయొక్కయు, మహిమను దలఁగఁజేయుననుట. సకనుందోడలరీతి = చంద్రికయొక్క నునుపగు తొడలవైఖరి; చికురాళి = కుంతలపంక్తి; నఖి పాళి = నఖములయొక్కపంక్తి; సుకలభోర్జితజయస్ఫూర్తిక. — సు = లెస్సయైన, కలభ = కరబ హిర్భాగముయొక్క, తుమ్మెదలయొక్క, “కలభః కరపార్శ్వే స్యాద్భ్రమరే కరిశా బకే” అని విశ్వము, సుకల = మంచిప్రకాశముగల, భ = నక్షత్రములయొక్క, “నక్షత్రమృక్షం భంతారా” అని యమరుఁడు, ఊర్జిత = అతిశయించిన, జయ = జయముయొక్క, స్ఫూర్తిక = ప్రకాశముచేత; అలరుక = ఒప్పును. ఆమెతొడలు కరబహిర్భాగముయొక్కయు, కేశములు తుమ్మెదలయొక్కయు, గోళ్ళునక్షత్రములయొక్కయు, గెలుపుచేత నమరుచున్న వని తాత్పర్యము. చెలివలగ్నాభ = చంద్రిక మధ్యప్రదేశముయొక్క కాంతి; పల్కులతీరు = వచ నభంగి; నూఁగారు = కోమాపళి; హరిమదాపహవృత్తిక. — హరి = సింహముయొక్క, చిలుకయొ క్క, సర్పముయొక్క, మదాపహవృత్తిక = గర్వమునడంచువర్తనముచేత; అతిశయిల్లుక = మించును. ఆమెనడుము సింహమును, పలుకు చిలుకను, నూఁగారు సర్పమును, బోలిన దనుట. అహహ = ఆశ్చర్యము! మహిప = సుచంద్రుఁడా! పాంచాలరాట్సుతామంజులాంగ కాంతి = చంద్రికయొక్క మనోజ్ఞమగుదేహకాంతి; త్రైలోక్యవర్ణనీయాజరాంగ నావతార విలాసా ప్తిక — త్రైలోక్య = లోకత్రయముచేత, వర్ణనీయ = కొనియాడఁదగిన, అజరాంగ నావతార విలాస = దేహాంగ నావతారముయొక్క విలాసముయొక్క, అప్తిక = పొందికచేత; అడరు కతనక = ఒప్పుటవలన; చిత్రకరస్థేమక = ఆశ్చర్యమగుస్థితిని; కాంచుట = పొందుట; అరుదే = ఆశ్చర్యమా?

అనఁగా చంద్రిక మూఁడులోకములచేత వర్ణనీయ మైనవిలాసమును బొందినది గావున నామెకు ఘనచక్రకాచీజయముగల స్తనయుగ్మ కేశపాశ్శ కటిస్థలాదులు మూఁడేసి యవయవ

ములు గలిగియుండుట యాశ్చర్యముగాదని తాత్పర్యము. ఇట మంజులంగకాంతియనుచోట “శోభైవకాంతి రాఖ్యాతా మన్తథాప్యాయితోజ్జ్వలా | సా శోభా రూపభోగాద్యైర్య త్స్యద్భవిభూషణమ్” అని కాంతిలక్షణమును, మెడగోము అనుచోట “యత్స్పర్శాసహ తాజ్ఞేషు కోమలస్యాపివస్తునః | తత్సౌకుమార్యమ్” అని సౌకుమార్య లక్షణమును దెలియ వలయు.

చ. సమరహితాత్మమై యతను సాయకశక్తి భరించునాసుదే

హమెఱుగుమేనితోఁ గడు ఘనాళి సహాయముఁ గన్నచంచలౌ

ఘము పగ లొందిన నిగతకాంతిక మా ననఁ దద్విహీనతా

క్రమమున మించుచంపకము • గాంచునె సొంపు విరోధ మూనినన్. 5

టీ. సమరహితాత్మమై=యుద్ధమునకు హితమయిన స్వరూపముకలదై, సమరహిత=సమ మైనదానిచే రహితమైన, అనఁగా సాటిలేని, ఆత్మమై=స్వరూపముగలదై యని యర్థాంతరము; అతను సాయకశక్తి=అధికములగు బాణములయొక్క శక్తిని, మరునితూప నేడుశక్తిని అని యర్థాంతరము; “రమ్యం హర్త్యతలం నవాసునయనా గుఱ్ఱద్విరేఖా లతాఃప్రోస్తీలన్నవ మల్లికాసురభయో వాతా స్సచంద్రాః క్షపాః | యద్యేతాని జయన్తి హన్త పరితశ్శస్త్రాణ్యమో ఘాని మే” అని మరునికి వనితయు సాయకముగాఁ జెప్పఁబడినది; భరించునా సుదేహమె ఱుగుమేనితోఁ=ధరించునట్టి యాచంద్రికయొక్క ప్రకాశించునంగముతోడ, దీనికిఁ బగ లొందిన నను దానితో నన్వయము; కడున్=మిక్కిలి; ఘనాళిన్.—ఘన = గొప్పవారల యొక్క, మేఘములయొక్క, యని యర్థాంతరము, ఆళిన్=సమూహమును; సహాయమున్=తో డునుగా; కన్నచంచలౌఘము=పొందినవిద్యుత్సమాహము; పగలొందినన్=వైరములనొంది నచో, దివసము నొందినచో నని యర్థాంతరము; విగతకాంతిక మాన్ అనన్=కాంతిహీన మగు ననఁగా; తద్విహీనతాక్రమమున మించుచంపకము.—తత్ = ఆఘనాళిచేత, అనఁగా గొప్పదైన తుమ్మెదచేతనని యర్థము, విహీనతాక్రమమునన్=రాహిత్యముయొక్క రీతిచేత, మించుచంపకము=గర్వింపు సంపెఁగతీవ; విరోధముఁజూనినన్=పగనొందినచో; సొంపున్= అందమును; కాంచునె=వహించునా?

అనఁగా సమరసన్నద్ధమై యనేకబాణసంపత్తితోఁ గూడుకొన్న యామెదేహముతో ఘనాళిసాహాయ్యము నొందినమెఱుఁజే పగలొందినచో గెలువ నపుడు అట్టి ఘనాళి సాహాయ్యము లేనిచంపకము విరోధ మూనినయెడ గెలువఁజాలదని చెప్పవలసినదిలేదనుట. ఆమె దేహము సాటి లేని దనియు మదనమహోద్దీపకమనియు మెఱుఁపుఁదీవయు సంపెఁగపువ్వును సాటి యనుట సంభావింపఁదగదనియు భావము. ఇందుఁ జంద్రికయొక్క దేహయష్టివర్ణింపఁ బడియె. ఇట్లు చెప్పటవలన లోకోత్తరలావణ్యాతిశయము చంద్రికాదేహమందుఁ జెప్పఁబడినది. “ముక్తాఫలేషు చ్ఛాయాయా స్తరశత్వ మ్మివాన్తరా | ప్రతిభాతి యదజ్ఞేషు లావణ్యం తదిహోచ్యతే” అని లావణ్యలక్షణము దెలియవలయు.

మ. జగతీనాయక కన్యపాదనఖముల్ • సజ్జాలకత్రాణమా
న్యగతిం జేకొని లోకవర్ణ్యవిధుకాంతాకారసంపత్తి మిం
చంగ ముత్యంబులు శుక్తికాతటిఁ దపశ్చర్య నివృజ్ఞంభించి హే
చ్చగుతాద్రూప్యముఁ బొందెఁ గానియెడ ముక్తాభిఖ్య యెట్లబ్బెడిన్. 6

టీ. జగతీనాయక = సుచంద్రుఁడా! కన్యపాదనఖముల్ = చంద్రికాపాదనఖములు; సజ్జాలకత్రాణమాన్యగతిన్. — సజ్జాలక = సత్పురుషులసమూహముయొక్క, శ్రేష్ఠములైన మొగ్గల యొక్కయని యర్థాంతరము, త్రాణ = రక్షణము చేత, మాన్య = పూజ్యమగు, గతిన్ = స్థితిని; చేకొని = గ్రహించి; లోకవర్ణ్యవిధుకాంతాకారసంపత్తిన్. — లోకవర్ణ్య = లోకముచే గొనియాడఁ దగిన, విధు = విష్ణుమూర్తియొక్క, కాంత = మనోహరమయిన, ఆకార = ఆకృతియొక్క, సంపత్తిన్ = సంపదచేత; విధుకాంతా = నక్షత్రములయొక్క, ఆకారసంపత్తిన్ = ఆకృతిసంపత్తు చేతనని యర్థాంతరము; “విధుర్విష్ణో చంద్రమసి” అని యమరుఁడు; మించంగన్ = అతిశయింపఁగా; ముత్యంబులు = మాక్తికములు; శుక్తికాతటిన్ = శుక్తికయును నొకనదియొక్కయొడ్డున, ముత్యపుచిప్పలదరినని యర్థాంతరము; తపశ్చర్యన్ = తపముఁజేయుటచేత; నివృజ్ఞంభించి = అతిశయించి; హేచ్చగుతాద్రూప్యమున్ = ఉత్కృష్టమగు తద్రూపతను, తన్నుఖరూపతననుట; పొందెన్. కానియెడన్ = అటుగానిచో; ముక్తాభిఖ్య = మోక్షమునుబొందినవనుపేరు, ముత్తములనుపేరు, ముక్తయని ముత్యములకు నామాంతరము; ఎట్లబ్బెడిన్ = ఏవిధముగ లభించును?

అనఁగా ముత్యములు శుక్తికానదీతీరమునఁ దపముఁ జేసి చంద్రికా నఖసారూప్య ముక్తిని గాంచినవి గావున నే ముక్తాభ్యునొందినవి, కానిచో నొందఁ జాల వనుట. చంద్రికా పాదనఖములు మొగ్గలను నక్షత్రములను బోలియున్న వని భావము. ఇటు నఖములు వర్ణితంబులయ్యె. చిత్రరేఖావతారరూప యగుటం జేసి చంద్రిక దేవతాత్మ గావున “మాననా మాశితో వర్ణ్యా దేవా శ్చరణతః పునః” అను కవికులనియమము ననుసరించి నఖాదిగా వర్ణించుట యని తెలియ వలయు.

చ. అనిశవిభాసితాత్మమృదుతారుణతాజితపల్లవాభయై
తనరువెలందిపాదరుచిఁ దమ్ము లిరం గమలాపుగోక్రమం
బునఁ గని మించఁ గాదె సిరి • పూని కరమ్ములఁ జక్క నెత్తు లో
చనములు గంతుకేళివిధిఁ జక్లమదారణదంభధీగతిన్. 7

టీ. అనిశ విభాసితాత్మమృదుతారుణతాజితపల్లవాభయై. — అనిశ = ఎల్ల పుడును, విభా = సిత = ప్రకాశించుచున్న, ఆత్మ = తనసంబంధియగు, అనఁగాపాదసంబంధియగు, మృదుతా = మార్దవముచేతను, తారుణతా = ఎఱ్ఱఁదనముచేతను, జిత = జయింపఁబడిన, పల్లవాభయై = చిగురుటాకుకాంతిగల్గదై, అనఁగాఁ బల్లవమునందు మ్రదిమారుణ్యములు సర్వకాలమందు నుండునవి గావు కావునఁ బాదరుచిచే నది యొడింపఁబడిన దనుట; ఇట్లు చెప్పుటచేఁ

చంద్రికాపాదములయందు మార్దవాతిశయము గదితం బయ్యె, “స్వప్నం యత్రాజ్ఞమస్వప్నం మివ స్యాన్తార్దవం హి తత్” అని తల్లక్షణంబు. ఆరుఱ్యోక్తిచే ద్వితీయయావనము గదిత మగు. “స్తనా పీనా తను ర్మధ్యః పాణౌ పాదే చ రక్తిమాః ఊరూ కరికరాకారా వజ్రం వ్యక్తాజ్ఞసన్ధికమ్ నితమ్బా విపులో నాభి ర్గభీరా జఘనం ఘనమ్ వ్యక్తా రోమావళి నైఋసిద్ధ్య మజ్ఞకే లలితాక్షిణీ ద్వితీయే యావనే” అని రసార్ణవసుధాకరమందుఁ దల్లక్షణం బెఱుంగునది. తనరు వెలందిపాదరుచిఁ = ప్రకాశించునట్టి చంద్రికయొక్క పాదకాంతిని; తమ్ములు = తోఁబుట్టువులు, పద్మములని యర్థాంతరము; ఇరఁ = భూమియందు, ఉదకమందు; కమలాపుగోక్రమంబునఁ = విష్ణుమూర్తి వచనక్రమముచేత, వరప్రదానముచేతననుట, సూర్యకిరణసంచారముచేతనని యర్థాంతరము; కని = పొంది; మించఁకాదె = మించుట చేతఁగదా! సిరి = లక్ష్మీ; కరమ్ములఁ = హస్తములయందు; పూని = వహించి; లోచనములు = నేత్రములను; కంతుకేళివిధిజ క్లమదారణదంభధీగతిఁ. — కంతుకేళివిధి = అనంగక్రీడా విధానమువలన, జ = పుట్టినట్టి, క్లమ = శ్రమముయొక్క, దారణ = పోఁగొట్టుకొనుటయొక్క, దంభధీ = వ్యాజపుబుద్ధియొక్క, గతిఁ = ప్రాప్తిచేత; చక్కఁ = బాగుగా; ఒత్తుఁ = ఒత్తుకొనును.

అనఁగా నెల్ల పుడు రాజిల్లుతనమార్దవారుణ్యములచేఁ బల్లవకాంతి నోడించిన చంద్రికాపాదరుచిని, తమ్ములు అనఁగా లక్ష్మీసహోదరము లగుతామరసములు విష్ణుమూర్తివరముచేత గ్రహించెనని సిరి సంతసించుచుఁ గంతుకేళిపరిశ్రమాపనోదనవ్యాజమునఁ గన్ను లొత్తుకొనుచున్న దనుట. చంద్రికాపాదములు పల్లవములకన్న మార్దవారుణ్యములు గల వనియు, పద్మములు సూర్యకిరణప్రచారముచే నట్టివానికాంతిని బొందిన వనియు భానము. లక్ష్మీదేవి పద్మహస్త యగుట, “నిత్యంసాపద్మహస్తా మమవసతుగృహేసర్వమాజ్ఞశ్యయుక్తా” యని ప్రసిద్ధము. ఇట్లు సిరిపద్మహస్తయగుటకు, పద్మములు చంద్రికాపాద ప్రమదిమారుణ్యములను బొందుట హేతువుగాకున్నను, హేతువుగాఁజెప్పటవలన హేతుాత్మేత్వాలంకారము. ఆప్రమదిమారుణ్యములకు భగవత్ప్రసాదై కలభ్యతచెప్పట లోకోత్తరత్వా నితరసాధ్యత్వాది ప్రతీత్యర్థమని తెలియునది.

చ. వెలఁదిమెఱుంగుపిక్కలయఁ వేలమరీచిక ధాటి వెల్వడె

జలమున నంచుఁ గాహళిక • సాంద్రరుతిఁ బయ లూన్ప శాలి లోఁ
గలసినభీతి వాహినుల • కాండముతో హరిమండలంబుతో

వల నగుపొందుఁ గాంచీయును • వప్రము వెల్వడ కుండు నెంతయుఁ. 8

టీ. వెలఁదిమెఱుంగు పిక్కల యవేలమరీచిక. — వెలఁది = చంద్రికయొక్క, మెఱుంగుపిక్కల = ప్రకాశించుచున్న జంఘలయొక్క, అవేలమరీచిక = అధికమగు కాంతి; ధాటిఁ = జైత్రయాత్రనుగూర్చి; చలమునఁ = మాత్సర్యముచేత; వెల్వడె = బయలుదేఱెను. అంచుఁ; కాహళిక = బూరుగ; సాంద్రరుతిఁ = దట్టమగుధ్వనిని; బయలూన్పఁ = వెల్లడిసేయఁ

గా; శాలి=వరిపొట్ట యనుట; లోక్=అంతరంగమందు; కలిసినభీతిక్=కూడుకొన్న భయము చేత; వాహినుల కాండముతోక్=నేనలయొక్కగుంపుతో, నదుల జలముతోను, “కాండో స్త్రీదణ్డబాణార్వ వర్ణావసరవారిషు” అని అమరుడు; హరిమండలంబుతోక్=అశ్వసమూహముతో, శుకవర్గంబుతోను; వలనగుపొందుక్=అనుకూలమైన సంబంధమును; కాంచియును=పొందియును; వప్రము=కోటును, వరిమడిని; ఎంతయుక్=మిక్కిలి; వెల్వడకుండుక్=బయలుదేరికుండును. చిత్రతక్ అనుపాఠమున వాహినుల కాండముతోను హరిమండలముతోను వలనగుపొందుఁ గాంచియు వెల్వడకుండుట చిత్ర మని తెలియునది.

చంద్రిక పిక్కల కాంతి జైత్రయాత్ర వెడలఁగఁ గాహళిక పెద్ద పెట్టునరొదనేయుటను శాలి విని తాను వాహినీకాండములతోను హరిమండలంబుతోనుం గూడిన దయ్యు వప్రము వెల్వడ కుండె ననుట. ఆమె పిక్కలు బూరుగలకన్నను వరిపొట్టలకన్నను మిన్నగా నున్న వనిభావము. వాహినుల కాండము హరిమండలము వప్రమునుచోటుల శ్లిష్టరూపకము పిక్కలను కాహళములు వరిపొట్టలు లోనగువానితోడఁ బోల్చుట కవిసమయసిద్ధము.

ఉ. రాజవరాత్తజాతపరిరంభసుఖం బొనగూర్చు నాకుభృ

ద్రాజకుచోరుకాండములు • రంభలు గావున నొక్కొ నిచ్చలుక్

రాజిలురక్తి సారసవ • నప్రవివర్ధనవృత్తిఁ బూనుఁ బో

రాజితహస్తిహస్తనిక • రంబులు తత్ప్రియభావ మూనఁగాఁ.

9

టీ. రాజవరాత్త జాతపరిరంభసుఖంబు.—రాజవరాత్తజాత = రాజకుమారునకు, నల కూబరునకని యర్థాంతరము, పరిరంభసుఖంబు=ఆలింగనసౌఖ్యమును; ఒన గూర్చునాకు భృద్రాజకుచోరుకాండములు.—ఒనగూర్చు=కలుగఁజేయునట్టి, ఆకుభృద్రాజకుచా=పర్వతశ్రేష్ఠములవలె నున్న తములగుకుచములుగల యాచంద్రికయొక్క, ఊరుకాండములు=స్తంభములవంటియూరువులు; “నారీపీన పయోధరోరు యుగళం స్వప్నేపి నా లిజ్జిత మ్మాతుః కేవల మేవ యావనవనచ్చేదే కుఠారా వయమ్” ఇత్యాదికా వ్యవహారములవలనను, కామశాస్త్రాద్యుక్తాలింగన ప్రభేదాంతర్గతివలనను, ఊర్వాలింగనము ప్రసిద్ధ మని తెలియవలయు. రంభలు గావున నొక్కొ=రంభయనుదేవాంగనలగుటవలననో, పూజయందు బహువచనము, అనఁటులగుటనో; నిచ్చలుక్=సర్వకాలమందును; రాజితహస్తిహస్తములు = ప్రకాశించుచున్నట్టి యేనుఁగుతోండములు; తత్ప్రియభావము=ఆరంభాత్మకములైన యూరువులకు మిత్రభావమును; ఊనఁగక్=పొందునట్లు; రాజిలురక్తిక్=ప్రకాశించుచున్నయను రాగముచేత; సారసవనప్రవివర్ధనవృత్తిక్.—సారసవన=తామరతోటలయొక్క, ప్రవివర్ధనవృత్తిక్ = ఛేదించుటయొక్క వ్యాపారమును; సారస=సరస్సంబంధియగు, వన=జలముచేత, ప్రవివర్ధనవృత్తిక్=వృద్ధిఁబొందుటయొక్క వ్యాపారమును; సార=శ్రేష్ఠములయిన, సవన=యాగములయొక్క, ప్రవివర్ధన=వృద్ధిఁబొందించుటయొక్క, వృత్తిక్=వ్యాపారమును; సారస=రసికసంబంధియయిన, వన=సమూహముయొక్క, ప్రవివర్ధన=వృద్ధిఁబొందించుటయొక్క, అనఁగా సంతోషపఱచుట

యొక్క, వృత్తి = వ్యాపారమును; ఇవి క్రమముగాఁ గరికర కదలీ దేవాంగ నా చంద్రికోరూపరములయిన యర్థములు; పూనె = వహించెను - పో = నిశ్చయము.

చంద్రికోరువులు రాజవరాత్తజాతుఁ డగువరునకుఁ బరిరంభసుఖము నియ్యఁదగినవి కావున రాజవరాత్తజాతుఁ డగు నలకూబరునకుఁ బరిరంభసుఖ మిచ్చురంభ లయ్యెననియు అట్లు రంభాభావము పొంది తమకు (అనఁగా రంభాశబ్దమునకు అనఁటులును అర్థము కావు న నట్టియనఁటులకు) శత్రువు లయిన కరికరంబులను సారసవనప్రవివర్ధనవృత్తిఁ బూనుట చే మిత్రములగునట్లు చేసికొనినవి యని తాత్పర్యము. ఏనుఁగుతోండములు కమలవనమును భేదిం చుటయు అనఁటులు సరోజలము చే వృద్ధిఁబొందుటయు దేవాంగనాసంగ సౌఖ్యమునకై యాగములు చేయఁబడుటయుఁ బ్రసిద్ధము. ఆ మెయూరువులు అనఁటులను ఏనుఁగుతోండ ములను పోలిన వని భావము. “ఊరూ కరికరాకారా వజ్రం వ్యక్తాజ్ఞసన్నికమ్” అన్నచొప్పు న ద్వితీయయావన మిందుఁ జెప్పఁబడియె.

చ. సతిజఘనప్రభాగరిమ • సైకతముల్ పరిశుద్ధతీర్థవా

సితఁ దగి శారదాదరణ • చే నిసుమంత గ్రహించి మించ న

మృతిఁ గన నోపకే యవని • మాటికిఁ గప్పికొను సమీరసం

తతిగతినిశ్చ్యుతాననవ • నప్రసవౌఘపరాగ శాటికఁ.

10

టీ. సైకతముల్ = ఇసుకదీములు; పరిశుద్ధతీర్థవాసితఁ. — పరిశుద్ధ = నిర్మలమగు, తీర్థ = పుణ్యక్షేత్రమందలి, ఉదకమందలి, “తీర్థం శాస్తా ధ్వరక్షేత్రో పాయో పాథ్యాయమన్త్రి మ్ | అవతారర్షి జుష్టామ్భుః స్తీరజస్సుచ విశ్రుతమ్” అనివిశ్వము, వాసితఁ = నివాసము చేత, వసించువాఁడు వాసి వానిధర్మము వాసిత అది వాసరూపంబ యగును; తగి = ఒప్పి; శారదా దరణచేత = సరస్వతీప్రసాదము చేత, శరత్కాలసంబంధియైన యాదరము చేత, శరత్కాల ముననే సైకతప్రకాశము గావున నిట్లు వచింపఁబడియె; సతిజఘనప్రభాగరిమఁ = చంద్రిక కటిపురోభాగములయొక్క శోభాతిశయమును; ఇసుమంతఁ = కొంచెముగాను, ఇసుక నంతయు నని వాస్తవార్థము; గ్రహించి = పొంది; మించఁ = అతిశయింపఁగా; అవని = భూమి; సమృతిఁ = అంగీకారము చేత; కనఁ = చూచుటకు; ఓపకే = సహింపకయే; సమీరసంతతిగతి నిశ్చ్యుతాననవనప్రసవౌఘపరాగ శాటికఁ. — సమీరసంతతి = వాయుసంఘముయొక్క, గతి = గమనము చేత, నిశ్చ్యుత = జాతినట్టి, ఇది పరాగవిశేషణము, అసన = బంధూకవృక్షములయొక్క, వన = వనములయొక్క, ప్రసవౌఘ = పుష్పరాశిసంబంధియగు, పరాగ = రజమనెడు, శాటికఁ = కాషాయవస్త్రముననుట; మాటికిఁ = సారెకు; కప్పికొనుఁ = ఆచ్ఛాదించుకొనును.

అనఁగా, చంద్రికాజఘన సౌందర్యము నించుక గ్రహించి మించిన సైకతంబుల సౌభాగ్యముచూచి సహింపఁజాలక భూమి సన్నన్యసించెనని భావము.

చ. స్థిరతపనీయసారసన • దీప్తిమృషాతపనాతపంబు భా

స్వరకటిహర్త్యనాభిమిష • జాలకవీధికఁ బర్వినం దదం

తరమున నక్షిలక్ష్యగతిఁ ♦దాల్చినసూక్ష్మతరాణు వౌఁ జుమి

కరికులరాజయాననును ♦గౌను మనంబునఁ జింత యూన్పఁగన్.

11

టీ. కరికులరాజయాననును గౌను. - కరికులరాజయాన = గజరాజగమనయగు చంద్రికయొక్క, నును గౌను = నునుపైనమధ్యభాగము; మనంబునన్ = మనస్సునందు; చింతఁజిన్పఁగన్ = ధ్యానింపఁగా; స్థిరతపనీయసారసన దీప్తిమృషా తపనాతపంబు. - స్థిర = అచంచలమగు, తపనీయ = బంగరుయొక్క, “తపనీయంశాతకుమ్భమ్” అనియమరుఁడు, సారసన = ఓడ్డాణముయొక్క, “స్త్రీకట్యా మ్నేఖిలా కాఞ్ఞీ సప్తకీ రశనా తథా | క్షీ బే సారసనమ్” అని యమరుఁడు, దీప్తి = కాంతియనెడు, మృషా = వ్యాజముగల, తపనాతపంబు = సూర్యాతపంబు; భాస్వరకటిహర్త్య నాభిమిషజాలక వీధికన్. - భాస్వర = ప్రకాశించుచున్న, కటి = కటిప్రదేశమనెడు, హర్త్య = మేడయొక్క, నాభిమిషజాలక = పొక్కిలియనెడు నెపముగలగవాక్షముయొక్క, వీధికన్ = ప్రదేశమందు; పర్వినన్ = ప్రసరింపఁగా; తదంతరమునన్ = ఆసూర్యాతపమధ్యమున; అక్షిలక్ష్యగతిన్ = చతురింద్రియవిషయస్థితిని; దాల్చినసూక్ష్మతరాణువు = ధరించిన అతిసూక్ష్మమగు అణువు; జౌఁ జుమి = అగునునుమి.

“జాలసూర్యమరీచిస్థం సూక్ష్మం య ద్భ్రష్టతే రజః | తస్య వష్టతమో భాగః పరమాణు స్స ఉచ్యతే” అని చెప్పినరీతిగాఁ బ్రత్యక్షవిషయ మగుత్రసరేణుత్వము మధ్యమందధ్యవసిత మైనది. “కౌను సూక్ష్మతరాణు వౌన్ కటిహర్త్య” అనుచోటుల రూపకాలంకారము. “దీప్తిమృషాతపనాతపంబు; నాభిమిషజాలక” యను చోటుల కైతవాపహ్నుతియు, కరికులరాజయాన యనుచోట నుపమాలంకారంబు నగును.

మ. అళివేణీమణినాభి తుంగఘనపుష్పాభంగశోభాగతిం

జెలు వందం దదమూల్యసద్గుణగణః శ్రీఁ గానఁగా లేమి నో

జలజాతాకరపాళి చుట్టుకొను నిఁచ్చల్ దుర్యశోవల్లికా

వళి నస్పృశ్యనిరంతరావిశదశై వాలాళిదంభంబునన్.

12

టీ. అళివేణీ మణినాభి = చంద్రికయొక్క పొక్కిలి; తుంగఘనపుష్పాభంగశోభాగతిన్. - తుంగ = పొన్నతమైన, ఘనపుష్ప = జలముయొక్క, అభంగ = తరఁగలులేని, శోభా = కాంతియొక్క, గతిన్ = రీతిచేత, “మేఘపుష్పంఘనరసమ్” అని యమరుఁడు; తుంగ = పొన్నయొక్క, ఘన = గొప్పదగు, పుష్ప = పువ్వుయొక్క, అభంగ = భంగములేని, ఆనఁగాఁగొఱతలేని, శోభాగతిచేతనని వాస్తవార్థము; జెలువందన్ = సుందరమగుచుండఁగా; జలజాతాకరపాళి = పద్మాకరములైన కొలఁకులయొక్కపంక్తి; తదమూల్యసద్గుణగణశ్రీన్. - తత్ = ఆనాభిసంబంధియైన, అమూల్య = వెలలేని, సద్గుణగణ = శ్రేష్ఠగుణసంఘముయొక్క, మొలనూలులోనగువానియొక్క, శ్రీన్ = సంపదను; కానఁగాలేమినో = పొందలేకుండుటవలననో; నిఁచ్చల్ = ఎల్లప్పుడు; అస్పృశ్యనిరంతరావిశద శైవాలాళిదంభంబునన్. - అస్పృశ్య = స్పృశింపఁగూ

డనట్టియు, నిరంతర=ఎల్లప్పుడు, అవిశద=నల్లగానుండునట్టి, “విశదశ్వేతపాణ్డరాః” అని యమరుడు, శైవాల = నాచుదీవలయొక్క, ఆళి=గుంపనెడు, దంభంబునన్ = నెపముచేత; దుర్యోవల్లికావళిన్ = అయో లతాసంఘమును ; చుట్టుకొనున్ = కప్పికొనును.

అనఁగా నామెపొక్కిలి ఘనపుష్పభంగోభాగతిని బొందఁగా సభంగోభాగతి యైనజలజాతాకరపాళి తదమూల్యసద్గుణశ్రీ నొందఁజాలక యోడి దుర్యోవల్లిని చాల్చిన దని భావము. వర్ణముచేత నోడింపఁబడిన దిట్లు చెప్పఁదగిన దని సంప్రదాయము. ఇందులకు “లజ్జా కోపో యోనాశరోషాక్రందాస్యకృష్ణతాః । రాగపాణ్డురతాశస్త్రీవిషయుష్మాతపో జపాః । రాజప్రసాదహంబైకదంతభక్తినిషేవణమ్ । దుఃఖస్నేహాభిచారేర్ష్యా సహనోద్గ్రీవి కాదయః । వర్ణ్యేన విజితస్యైతే పరాభవసముద్భవాః । భావా నాచ్యా యథౌచిత్యమ్” అనియు, “ముఖజితం కమలం మూర్తమి వాయో భృగ్జ్ఞావళీన్యాజేన ధత్తే” అనియు, కవికల్ప లత యం దున్నది.

చ. తలఁకక యావనాంబునిధిఁ ♦ దానముఁ జేసి కటీవితర్దిఁ జెం

ది లలితవిప్రసేవితుఁడు ♦ నీరజబాణుఁడు పాంథభేదనో

జ్వలమతి నాభికుండమునఁ ♦ జయ్యన హూమ మొనర్పఁ బర్వశ్యా

మలతరధూమలేఖ యన ♦ మానిని యారు పొసంగు నింపునన్.

13

టీ. లలితవిప్రసేవితుఁడు. - లలిత=సరళులైన, విప్ర = బ్రాహ్మణులచేత, సేవితుఁడు=కొలువఁబడినవాఁడగు; లలిత=సుందరములైన, వి=శుకాదిపక్షులచేత, ప్రసేవితుఁడగుననివాస్తవార్థము; నీరజబాణుఁడు=మరుఁడు; పాంథభేదనోజ్వలమతిన్. - పాంథ=బాటసారులయొక్క, భేదన=విచారణమందు, ఉజ్వల=ప్రకాశించునట్టి, మతిన్=బుద్ధిచేత; యావనాంబునిధిన్=ప్రాయంబనెడుమున్నీటియందు; తలఁకక=భయంపడక; తానమున్ = స్నానమును; చేసి=ఒనరించి; కటీవితర్దిన్=కటిప్రదేశమునెడు వేదికను; చెంది=పొంది. నాభికుండమునన్ = పొక్కిలియనెడు కుండమునందు, కుండ మనఁగా హోమమునకై విధిచొప్పునఁ ద్రవ్వఁబడిన గుంట; చయ్యనన్ = వేగముగ; హోమము; ఒనర్పన్ = చేయఁగా; పర్వశ్యామలతరధూమలేఖ. - పర్వ=వ్యాపించెడు, శ్యామలతర=మిక్కిలినల్లనగు, ధూమలేఖ=ధూమమాలిక; అనన్ = అనునట్లు; మానినియారు=చంద్రికయొక్క రోమరాజి; ఇంపునన్=అందముచే; పొసంగున్=ఒప్పును.

చంద్రికయారు మరుఁడు పథికులవధింప నిచ్చించి యావనాంబునిధియందు స్నానముఁ జేసి విప్రసేవితుఁడయి. కటీవితర్దియందు నాభికుండమున వేల్చినధూమమాలికయొ యన్నట్లున్న దని భావము. ఉత్పేక్షలంకారము. “యావనాంబునిధి నాభికుండ” ‘అనుచోట్ల రూపకములకు నుత్పేక్షకు నంగాంగిభావముచే నంకరము.

మ. నవరోమావళియష్టికాగ్రముపయి • నాజిల్లి చందోయి తా
నవి మెప్పించి తదాత్త త న్న న ససూయన్ గ్రీవ యబ్జాపువై
భవముం జేకొనె నెందె ము న్నరుణబింబసూర్తిఁ గెమ్మోవి వే
ణి విరాజిల్లెఁ దమస్సపత్నగతి నెంతేఁ దాల్చి యయ్యింతికిన్.

14

టీ. అయ్యింతికిన్ = ఆచంద్రికకు; చందోయి = స్తనయుగ్మము; నవరోమావళియష్టికా
గ్రముపయిన్. - నవ = నూతనమగు, రోమావళి = ఆర నెడు, యష్టికా = ఆసనవిశేషముయొక్క,
యష్టికాసనము యోగప్రసిద్ధము, అగ్రముపయిన్ = అగ్రభాగముమీఁద; రాజిల్లి = ప్రకాశిం
చి, అనఁగా తాదృశాసనారూఢమై తపము దాల్చి యనుట; తాన్; అవిన్ = సూర్యుని; మె
ప్పించి = సంతృప్తునిఁజేసి; తదాత్తత్వన్ = ఆయవిస్వరూపముచేతను, పర్వతస్వరూపముచేననుట;
“అవయశ్చైలమేషార్కః” అని యమరుఁడు; మనన్ = వృద్ధిబాంధఁగా; గ్రీవ = కంఠరము; అసూ
యన్ = ఈర్ష్యచేత; అబ్జాపువైభవమున్ = సూర్యునియొక్క విభవమును; అబ్జ = శంఖమునకు,
ఆప్త = చెలియ నెడు, వైభవమున్ = విభవమును; “అబ్జశబ్దశశాఙ్కౌచ” అని యమరుఁడు;
ఇటచకారమున పద్మార్థకతయు, సూర్యుండు పద్మబాంధవుం డగుటయు, తెల్లము. చేకొ
నెన్ = గ్రహించెను. కెమ్మోవి = ఎఱుగనట్టియధరము; మున్ను = తొలుత; అరుణబింబ సూర్
త్తిన్ = సూర్యబింబప్రకాశమును, అరుణమైన దొండపండుయొక్క ప్రకాశమును; ఒండెన్ =
పొందెను. వేణి = జడ; తమస్సపత్నగతిన్. — తమః = రాహునకు; “తమస్తురాహుః” అని
అమరుఁడు, సపత్న = శత్రువ నెడు, గతిన్ = రీతిని, అంధకారశత్రువైన సూర్యునిరీతిని; ఎంతేన్
= మిక్కిలి; తాల్చి = వహించి; విరాజిల్లెన్ = ప్రకాశించెను.

ఆచంద్రికయొక్కకుచములు పర్వతోన్నతములనియు కంఠము శంఖతుల్యం బనియు
అధరము బింబసదృశ మనియు, వేణి రాహును బోలి యున్నదనియు భావము. “బన్ధు శౌచ
ర సుహృ ద్వాదీ కల్పః ప్రఖ్యఃప్రభ స్సమః| దేశీయదేశ్యరిప్వాభ సోదరాద్యా ఇవార్థకాః”
అనుటచే ఆప్తసపత్న శబ్దములు తౌల్యమును బ్రతిపాదించును.

సీ. సకియురోజములసాటికి గహ్వరముఁ బూని
కుధరపాళిక కలఁగుండువడియె
గలికిగుబ్బలపెంపుఁ గనఁ జూలఁ దమిఁ గాంచి
కోకముల్ రాజుచేఁ గుండువడియె
జెలికుచంబులఁ బోలఁ నెలవున నరిఁ జూచి
కనకకోలంబముల్ గట్టువడియె
నెలఁతచందోయితోఁ దులఁదూఁగ రతిఁ బూని
భృంగారుతతి వేగఁ యెత్తువడియె

తే. దతీయు గోత్రమ్ములకును గోత్రమ్ము లరుల
కరులు కాయమ్ములకుఁ గాయములు భద్ర
ఘటకములకు సదాభద్రఁఘటకములు బ
ళిరె వధూకులమణిపయోధరము లెన్న.

15

టీ. కుధర పాళిక=పర్వత సమూహము; సకియుగోజముల సాటికిన్ = చంద్రిక పాలిండ్ల సామ్యమునకు; గహ్వరమున్ = దంభమున, గుహను; పూని=వహించి; కలఁగుండువడియెన్ = కల తపడెను. పర్వతము గుహలుగలిగి కలఁగుండుపడుట సహజము. కోకముల్ = చక్రవాకములు; కలికిగుబ్బలపెంపున్ = చంద్రిక గుబ్బల యతిశయమును; కనన్ = పొందుటకు; చాలన్ = మిక్కిలి; తమిన్ = ఆసక్తిని, రాత్రిని; “రజనీయామినీతమి” అని యమరుఁడు; కాంచి= పొంది; రాజుచేన్ = ప్రభువుచేత, చంద్రునిచేత; కుందుపడియెన్ = దుఃఖమునుబొందెను. చక్రవాకములు రాత్రి చంద్రునిచేఁ గుందుపడుట సహజము. కనకకోలంబముల్ = బంగర కిన్నెర కాయలు; చెలికుచంబులన్ = చంద్రికా స్తనములను; పోలన్ = పోలుటకు; ఒళవునన్ = లోలోపల, వీణాదండమందు; సరిన్ = సాటిని; చూచి=అవలోకించి; కట్టువడియెన్ = సిగ్గునఁ జాలించుకొనెను, బంధమునుబొందెను. కోలంబకము లొళవునఁ గట్టువడుట సహజము. భృంగారుతతి.-భృంగారు=బంగరుగిండ్లయొక్క, “భృక్టారుగికనకాలుకా” అని యమరుఁడు, తతి=గుంపు; నెలఁతచన్దోయితోన్ = చంద్రికచిన్నఁ గవతోడ; తులఁదూఁగన్ = సాటిఁ బొందుటకు; రతిన్ = ప్రీతిని; పూని=వహించి; వేగ= శీఘ్రముగా; ఎత్తువడియెన్ = డస్సెను, తూఁచఁబడెను; బంగరుగిండ్లు తూఁచఁబడుట సహజము. వధూకులమణి పయోధరములు = స్త్రీరత్నంబగు చంద్రికయొక్క పాలిండ్లు; ఎన్నన్ = ఎంచఁగా; తతీయుగోత్రమ్ములకున్ = సమీపించుచున్న పర్వతములకు; గోత్రమ్ములు=పూజనీయములు. “గోత్రస్సంభావనీయేపి” అని విశ్వము; అరులకున్ = చక్రవాకములకు, అరులు=శత్రువులు. కాయమ్ములకున్ = వీణాకాయములకు, కోలంబకములకనుట; కాయములు=కటుద్రవ్యములచేఁ జేసిన యావధములు, సహింపరానివనుట. భద్రఘటకములకున్ = పైఁజెప్పినభృంగారువులకు; “భద్రకుమ్భఃపూర్ణకుమ్భాభృక్టారుః” అని యమరుఁడు; సదాభద్రఘటకములు=ఎల్ల పుడుత్రేయమునుఘటిల్లఁజేయునవి, కాదేని అభద్ర అని విభాగము, ఎల్లప్పుడు అమంగళమును జేయున వనుట. సదాపదము “సుపుపా” అని సమసించినది. బళిరె=ఆశ్చర్యము !

గోత్రమ్ములకు గోత్రమ్ము లరుల కరు లిత్యాదిగాఁ దత్తత్సమానరూపత నొందుట యాశ్చర్య మనిభావము. ఆమెస్తనముట పర్వతములవలె నున్నత మయినవనియు, జక్కవలవలె జతగూడి యున్న వనియు, వీణాకాయములవలెఁ బొంకములుగానున్న వనియు, భృంగారువులవలె మెఱుఁగు గలిగి యున్న వనియు భావము. ఇందుఁ జందోయి వర్ణితం బయ్యె.

మ. భువిఁ గల్పితపూర్వకంబుగ నుధీఁపునజంబు త న్బల్క నా
త్త వెతం జేకొని దేవదత్తము మిళింఁదద్వేణికంతాత్త సాం

పు వెలుంగం జనియించి మించె బళి సత్సాగాంచితంబై ప్రసి
ద్ధవరాభిఖ్య నెనంగి భూరిగుణరత్నప్రాప్తి సంధించుటన్.

16

టీ. దేవదత్తము = అర్జునశంఖము, అజ్ఞాతకులగోత్రం బగునొకవ్యక్తివిశేషము; భువిన్ = భూమియందు; సుధీపుంజంబు = విద్యవృద్ధులము; తన్ = తన్ను; కశ్చిత్పద పూర్వకంబుగన్ = “కశ్చిద్దేవదత్తః” అను వ్యవహారముచే కశ్చిత్పదము ముందగునట్లుగా; పల్కన్ = వచింపఁ గా; అట్లు వ్యవహరించుట శాస్త్రములయందుఁ బ్రసిద్ధంబు; ఆత్మన్ = మనస్సునందు; వెతన్ = దుఃఖమును; చేకొని = పొంది; మిళిందద్వేణికంతాత్మన్. - మిళిందద్వేణి = తుమ్మెదలపలె నాచరించువేణిగల చంద్రికయొక్క, మిళిందత్ అనుచోట ఆచారార్థమున క్విప్రత్యయము, కంతాత్మన్ = కంతరూపము చేత; సాంపు వెలుంగన్ = శోభయతిశయించునట్లుగా; జనియించి = ఉదయించి; సత్సాగాంచితంబున్. - సత్సాగ = విద్యవృద్ధులము చేత, అంచితంబై = పూజితంబై, పోకభంగి నొప్పుచున్నదై; ప్రసిద్ధవరాభిఖ్యన్ = ప్రసిద్ధమై శ్రేష్ఠమైనవేరిచేత, ప్రసిద్ధ = ప్రసిద్ధమగు, వర = కుంకుమముయొక్క, అభిఖ్యన్ = కాంతి చేత, “వరంబాహ్నికపీతనే, అభిఖ్యానా మశోభయోః” అని యమరుఁడు; ఎనంగి = ఒప్పి; భూరిగుణరత్నప్రాప్తి. - భూరి = అధికమైన, గుణరత్న = రత్నములవంటి గుణములయొక్క, ప్రాప్తి = పొందిక, భూరిగుణ = గొప్పసూత్రము గల, కాదేని బంగరుసూత్రముగల, రత్నప్రాప్తి = మణులపొందిక; సంధించుటన్ = కలుగుట వలన; మించెన్ = అతిశయించెను. బళి = ఆశ్చర్యము!

దేవదత్తము పండితమండలిచే కశ్చిత్పదపూర్వకముగా వ్యవహరింపఁబడుచున్నా నని వెత నొంది చంద్రికాకంతరూపముగా జనించి సుగుణరత్నములనుబొందిసత్సాగాంచితంబై ప్రసిద్ధనామమును దాల్చి విరాజిల్లె ననుట. అనఁగా అర్జునశంఖావతార రూపముగా నామే యంతము వెలయుచున్న దని భావము. పూర్వమంతసామాన్యస్థితిలో నుండినదేవదత్తము యంతరూపతఁ దాల్చి తద్విపరీతముగ లోకోత్తరస్థితిచేఁ జలంగుట యాశ్చర్యము.

వ. వనితభుజాప్రసూనసరః పల్లవిలాసముఁ జెందఁ గోర్కిఁ గై
కొని వనజాకరాళి బిసఁకోటి గళద్వయసాంబుసీమ ని
ల్చి నయనపద్మముల్ దెఱచి సేయుఁ దరణ్యవలోకనం బహం
బున నిశ వాని మోడ్చి పెనుపుం దదుదంచితచింతనాగతిన్.

17

టీ. బిసకోటి = తామరతూఁడుగుంపు; వనితభుజాప్రసూనసర పల్లవిలాసమున్. - వని = చంద్రిక మొక్క, భుజాప్రసూనసర = పుష్పహారములవలెనుండుబాహువులయొక్క, పల్ల = బిసకోటిమైన, విలాసమున్ = లీలను; చెందన్ = పొందుటకు; కోర్కిన్ = వాంఛను; కైకొని = పొంది; వనజాకరాళిన్ = పద్మాకరములయొక్క సమాహమందు; గళద్వయసాంబుసీమన్. - గళద్వయస = కంఠప్రమాణమైన, “ప్రమాణద్వయసః” ఇత్యాదిసూత్రముచేఁ బ్రమాణార్థంబు గళశబ్దముపైద్వయసఃప్రత్యయము, అంబుసీమన్ = జలప్రదేశమందు; నిల్చి; నయన

పద్మముల్ = నయనరూపములైన పద్మములను; తెఱచి = విప్పికొని; అహంబునన్ = పగటియందు; తరణ్యవలోకనంబు = సూర్యవలోకనమును; చేయున్ = ఓనరించును. నిశన్ = రాత్రియందు; వానిన్ = ఆనయనపద్మములను; మోడ్చి = మూసికొని; తదుదంచితచింతనాగతిన్. - తత్ = ఆ సూర్యునిసంబంధియైన, ఉదంచిత = అధికమగు, చింతనా = ధ్యానముయొక్క, గతిన్ = రీతిని; పెనుపున్ = వృద్ధిబొందించును.

తపంబొనరించు వారిలోఁ గొందఱు జలమధ్యమునఁ గంతమువఱకునిల్చి సూర్య వలోకనమేసేయుచు సూర్యుం డస్తమింపఁగా నాతనినే ధ్యానించుచుఁ గన్నులుమోడ్చికొని రేయిగడిపి మఱల సూర్యోదయమునఁ దన్నిరీక్షణము సలుపుట ప్రసిద్ధము. అట్లు బిసకోటి చంద్రికాభుజావిలాససిద్ధికైకొలఁతునందు సూర్యవలోకనముసేయుచుఁ దపోవిశేషము నాచ రించుచున్నట్లు తేల్చింపఁబడినది. అనఁగాఁ జంద్రికాభుజాలతలు మృణాళములను మించి యున్న వనిఫలితార్థము “ప్రా యోబ్జం త్వత్పదే నైక్యం ప్రాప్తం తోయే తపస్యతి” అను చోటవలె నుత్తేక్షాలంకారము.

సీ. ఎంత సద్గుణలబ్ధి ♦ నెనసి మించిన నైన
మణులరంధ్రములె నెమకు ననంగ
నెంతవారికిఁ బుట్టి ♦ యెమ్మె గాంచిన నైన
సుధపెంపుఁ బలుచగాఁ ♦ జూచు ననంగ
నెంత బల్కొనఁ గూడి ♦ యింపుఁ జెందిన నైనఁ
జిగురాకు నగవీధిఁ ♦ జేర్చు ననంగ
నెంత రసోదయం ♦ బెచ్చు బొల్చిన నైనఁ
జెఱకు నిష్ఫలముగాఁ ♦ జేయు ననంగ

తే. ననిశ మామోద మొక్కింత ♦ గనక వాయు
రీతిఁ జాంచల్యము వహించి ♦ రిత్త విరిసి
సొంపు చెడ వాడుబంధూక ♦ సుమచయంబు
తెఱవకేమ్మోవితో విరోధింపఁ గలదె.

18

టీ. ఎంతసద్గుణలబ్ధిన్ = ఎంతసుగుణలాభమును, మంచినూత్రములయొక్కలాభమును; ఎనసి = పొంది; మించిననైనన్ = అతిశయించినప్పటికిని; మణులరంధ్రమువలె = మణులయొక్క దోషములనే, బెజ్జులులేనియనియర్థంతరము; నెమకున్ = వెదకును; అనంగన్ = ఇట్లనుచుండఁగా; ఎంతవారికిన్ = ఎంతదొడ్డవారికి, ఎంతజలమునకును; పుట్టి = జన్మించి; ఎమ్మె = అందము; కాంచిననైనన్ = పొందినప్పటికిని; సుధపెంపున్ = అమృతముయొక్కయతిశయమును; పలుచగాన్ = తక్కువగాను, సుధ చిక్కనిది కాకుండుట స్వభావము; చూచున్ అనంగన్ = అవలోకించుననఁగా;

ఎంతబల్తానక=ఎంతయధికమైనసేనను, సూక్ష్మాగ్రమును; కూడి; ఇంపుక=యోగ్యతను; చెందిన నైనక=పొందినప్పటికిని; చిగురాకుక=కిసలయమును; నగక వీధికచేర్చుననగక=లోక మునవృన్లుగా వీధికదెచ్చుననగా; నగవీధిక=వృక్షపంక్తిని, చేర్చుననగనని యర్థాంత రము; ఎంతరసోదయంబు=ఎంతవీర్యాతిశయము, పానకముయొక్కయుదయము; ఎచ్చక= అతిశయించునట్లుగా; పొల్చిననైనక=ఒప్పినప్పటికిని; చెఱుక=ఇటువును; నిష్ఫలముగాక= లాభములేనిదానిగా, పండ్లులేనిదానిగానని యర్థాంతరము; చేయుననగక=ఒనరించుననగా; అనిశము=ఎల్లపుడు; ఆమోదము=సంతసము, పరిమళము; ఒక్కెంతగనక=కొంచెమైనం గానక; వాయురీతిక.—వాయు=వాతరోగముయొక్క, తెన్నెరలయొక్క, రీతిక=రీతిచేత; చాంచల్యమువహించి=చంచలత్వమునొంది; రిత్తవిరిసి=వృథాగర్వముచేతఁజెడి, ఫలములేకవిక సించి; సొంపుచెడక=అందమాటునట్లు; వాడుబంధూకసుమచయంబు=మూనమాదాసనపువ్వుల గుంపు; తెఱవకెమ్మైవితోక=చంద్రికయొక్కయరుణాధరముతోడ; విరోధింపఁగలదె=పో రఁగల్గునా?

అనఁగా నంతంతయుత్కృష్టము లగుమణిసుధాపల్లవేతువులే యోడినపు డిట్లుసామాన్యమగుబంధూకము విరోధింపఁజాలదనుట. చంద్రికమోవి బంధూకపుష్పపల్లవ మణులకన్న మార్దవారుణ్యములుగలిగి యిటుసుధలకన్న తీయనైనదని ఫలితార్థము.

మ. హరిమధ్యానఘదంతకోరక సమత్వారూఢి పుణ్యాకర

స్ఫురణల్ గాంచినహీరసంతతి కిలం • బొల్పొందుఁగా కబ్బునే
పరమాఘంబునఁ బొల్చు మా కని వనిం • బల్తాఱు ఖేదించు బం
భరనాదంబున మొల్ల మొగ్గలు గళన్తద్వశ్రుపూరంబుగక. 19

టీ, మొల్లమొగ్గలు=కుండకుట్టలములు; హరిమధ్యానఘదంతకోరక సమత్వారూఢి.— హరిమధ్యా=చంద్రికయొక్క, అనఘ=ఒచ్చెములేని, దంతకోరక=కలికలవంటిదంతములయొక్క, సమత్వారూఢి = సామ్యప్రాప్తి; ఇలక=భూమియందు; పుణ్యాకరస్ఫురణల్.— పుణ్య=సుకృతములకు, ఆకర=ఆధారములైన, స్ఫురణల్=ప్రకాశములను; పుణ్య=మనోహరములగు, ఆకర=గనులయందు, స్ఫురణములను; కాంచినహీరసంతతికిక=పొందినవజ్రసంఘమునకు; పొల్పొందుఁగాక—ఒప్పునుగాక. పరమాఘంబునక.— పరమ = అధికమగు, అఘంబునక=పాపముచేత; పర=శ్రేష్ఠమయిన, మాఘంబునక=మాఘమాసమునందు; పొల్చు మాకుక=ఉదయించినమాకు; అబ్బునే=అమరునా? అని=ఇటునుచు; గళన్తద్వశ్రుపూరంబుగక.—గళత్=జాటుచున్నట్టి, మధు=పూదేనియయనెడు, అశ్రుపూరంబుగక=కన్నీటి ప్రవాహముగలదియగునట్లుగా; బంభరనాదంబునక=తున్నెదలనాదముచేత; పల్తాఱుక=సారెకు; ఖేదించుక=దుఃఖించును.

అనఁగాఁ జంద్రికయొక్క దంతకోరకములకు హీరములు సాటియగును గాని మొల్ల మొగ్గలు తాము కామని దుఃఖించెననుట. ఇట “దుఃఖిన్నే హాభిచారేర్ష్యాసహనోద్గ్రీవికాద

యః” అను పూర్వోదాహృతప్రమాణమునుబట్టి “ముఖజిత శ్చంద్రః పీయూషబిందువ్యాజే నా
శ్రూణి ముఖ్యతి-ముఖజితం కమలం భ్రమరావై రాక్రన్తతి” అని కవికల్పలతలోఁ జెప్పిన
చొప్పున “భేదించుబంధర నాదంబున మొల్ల మొగ్గలు గళన్త ధ్వక్తుపూరంబుగన్” అని
పరాజయచిహ్నము వర్ణితంబయ్యె. ఉత్పేక్షాలంకారభేదము.

ఉ. మానినిమేటితావి గలమాటలతేట గ్రహింపఁ గోరి నా
నానగరాజితప్రవచనద్విజరాజులఁ జేరి యీప్సితం
బూనమి వాక్సతీపదపయోరుహయావకవారిఁ గ్రోల నౌ
నౌ నెఱకెంపు సాంపెసఁగె నాననసీమలఁ గీరరాజికిన్.

20

టీ. మానినిమేటితావి గలమాటలతేటన్.—మానిని=చంద్రికయొక్క, మేటితావిగల=
మంచిపరిమళముగలయట్టి, మాటల=పలుకులయొక్క, తేటన్=సారమును; గ్రహింపన్=
స్వీకరించుటకు; గోరి=ఇచ్చించి; నానానగరాజితప్రవచనద్విజరాజులన్.—నానానగర=
అనేకరాజధానులయందు, అజిత=గెలువఁబడనట్టి, ఓడనివారైనట్టియనుట, ప్రవచన=ప్రకృ
ప్తవాక్కులుగలవారైన, ద్విజరాజులన్=బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను; నానానగ=అనేకవిధములైనవృక్ష
ములయందు, రాజిత=ఓప్పుచున్న, ప్రవచన=ప్రకృప్తమైనపలుకులుగల, ద్విజరాజులన్=పక్షి
పంక్తులను; చేరి=ఆశ్రయించి; ఈప్సితంబు=ఇష్టార్థము; ఊనమిన్=పొందనందున; వాక్సతీ
పదపయోరుహయావకవారిన్.—వాక్సతీ=వాగ్దేవియొక్క, పదపయోరుహ=పాదపద్మసంబం
ధియగు, యావకవారిన్=లత్తుకనీరును, వాగపేక్షగలవారు వాగ్దేవి నాశ్రయించుట సహజము;
గ్రోలన్=పానము నేయఁగా; కీరరాజికిన్=చిలుకలగుంపునకు; ఆననసీమలన్=ముఖప్రదేశ
ములయందు; నెఱకెంపు=అధికమైన యెఱ్ఱదనము; సాంపెసఁగెన్=ప్రకాశించెను. బౌ
నౌన్=యథార్థము.

చంద్రికపలుకులు చిలుకలపలుకులకన్న ముద్దుగా నున్నవని భావము.

చ. కలికికపోలయుగ్గరుచి • కాంచనదర్పణకాంతిసంతతుల్

కలయఁగఁ జేరఁ బ్రేమమునఁ • గౌఁగిటఁ గూర్చి నిజోజ్జ్వలాంకసం

స్థలి నిడి కర్ణపూరవిలసత్సితరత్నమరీచిపాలికా

చ్ఛలమునఁ బాలు పూసి వరుస న్వరపత్రిక డోల నూఁచెడున్.

21

టీ. కలికికపోలయుగ్గరుచి.—కలికి=చంద్రికయొక్క, కపోలయుగ్గ=గండస్థలయు
గ్గముయొక్క, రుచి=కాంతి; ఇది కర్త; కాంచనదర్పణ కాంతిసంతతుల్.—కాంచనద
ర్పణ=బంగరుటద్దముయొక్క, కాంతిసంతతుల్=కాంతుల నెడు శిశువులు; కలయఁగన్=కల
యుటకు; చేరన్=సమీపింపఁగా; ప్రేమమునన్=ప్రీతిచేత; గౌఁగిటన్కూర్చి=అలింగనముఁ
జేసికొని; నిజోజ్జ్వలాంకసంస్థలిన్.—నిజ=స్వీయమగు, ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించునట్టి, అంకసం
స్థలిన్=తోడమీఁదను, సమీపభూమియందనుట; ఇడి=కూర్చుండఁబెట్టి; కర్ణపూరవిలసత్సితరత్న

మరీచిపాళికాచ్ఛలమునన్.-కర్ణ పూర=కమ్మలయందు, విలసత్=ప్రకాశించుచున్న, సితరత్న=వజ్రమణులయొక్క, మరీచిపాళికా=కాంతిపరంపరయ నెడు, ఛలమునన్=నెపము చేత; పాలు=క్షీరములను; పోసి; వరుసన్=క్రమముగా; వరపత్రిక డోలన్.-శ్రేష్ఠములగు మకరికాపత్రిముల నెడు నుయ్యెలయందు; ఊచెడున్.

కపోలరుచి దర్పణకాంతు లనెడుశిశువులను బ్రేమమునఁ గొఁగిలించి తొడపైఁగూర్చుండఁ బెట్టికొని పాలుపోసి యుయ్యెల నూచెనని దర్పణకాంతులయందు శిశువృత్తమును కపోలరుచియందు మాతృవృత్తమును వర్ణించుటవలన దర్పణకాంతికన్నఁ గపోలకాంతి యతిశయించి యున్న దనిభావము.జననులు బిడ్డలు చేర రా నిట్లుచేయుట లోకప్రసిద్ధము.

చ. వనములఁ జేరి పుణ్యతమవాసనఁ గాంచి మలీమసాళిమై

త్రి నడఁచి మాధవాదృతి సిరి న్భరియించి సమత్వ మెంచుకాం

చనకళికావళి న్నిజరుచాబలవైఖరి రిత్తపుచ్చనో

తనుతరమధ్యనాస తిలదాన మొనర్చుఁ జూమి యజస్రమున్.

22

టీ. వనములన్=అరణ్యములయందు; చేరి=వసించి; పుణ్యతమవాసనన్.-పుణ్యతమ=పవిత్రతమమైన,వాసనన్-అపూర్వమును;మనోహరమైనపరిమళమును;కాంచి=పొంది; మలీమసాళిమైత్రిన్.-మలీమస=మలినలయొక్క, ఆళి=పంక్తియొక్క, మలీమసఆళి=నల్ల నైనతుమ్మెదలయొక్క, మైత్రిన్=సఖ్యమును; అడఁచి=పోఁగొట్టి; మాధవాదృతిన్=విష్ణువు నందలి యాసక్తిచేత, వనంతానుగ్రహముచేతను; సిరిన్=సంపదను, కాంతిని; భరియించి=ధరించి; సమత్వము=తనసామ్యమును; ఎంచుకాంచన కళికావళిన్=కోరునట్టిసంపెఁగ మొగ్గలయొక్క పరంపరను; తనుతరమధ్యనాస=సూక్ష్మమధ్యయగు నాచంద్రికయొక్కనాసిక; నిజరుచాబలవైఖరిన్.-నిజరుచా=తనకాంతియొక్క, బల=అతిశయముయొక్క, వైఖరిన్=రీతిచేత; రిత్తపుచ్చనో=వ్యర్థముసేయుటకో; తిలదానము=నూలదానమును; అజస్రమున్=ఎల్ల పుడును; ఒనర్చుఁజూమి=చేయునుసుమీ. తిలకుసుమ ఖండనముఁ జేయునని వాస్తవార్థము.

ఇంతయనర్హమైనవస్తువు నాతోసాటిని గోరుట దురితమునఁ జేసియెకాఁబోలునని తత్వాపనిరసనమునకై తిలదానము సేయునట్లున్నదనుట. తిలదానమువలన నరిష్టనిరసనము కలుగుననుట “తిలాఃపాపహరానిత్య”మిత్యాదులవలనఁ దేటపడును. చంద్రికయొక్కనాసిక తిలకుసుమమును సంపెఁగ మొగ్గను మించి విరాజిల్లుచున్న దని ఫలితార్థము.

సీ. తారకావరదీప్తిఁ దనరారఁ గానెకా, గనియె సతీర్థతఁ గలువగుంపు

ఘనరోహితహితాత్మఁ ననుచైందఁ గానె కా, నెనసె సగోతతఁ నేణికాళి

ప్రద్యుమ్నబోధివఁర్తనఁ దాల్పఁ గానె కా,గాంచె సపక్షతఁ ఖంజనములు

నమలినశ్రీ నన్యహాము మించఁగానె కా, పడసె సమిత్రతఁ బంకజమ్ము

తే. లనుచు హృద్వీధిఁ దలఁప శ్యామాళిమైత్రి

నిరతచకితస్వభావతా నరణి నతను

వాజిభావా ప్తిః బత్సనః మాజలభి

నిందుముఖికన్నుదోయి తాః నెందు టరుదె.

23

టీ. తారకావరదీప్తిః.-తారకావర = చంద్రునియొక్క; దీప్తిః = ప్రకాశముచేత; తారకా = నల్లగుడ్డయొక్క, వర = శ్రేష్ఠమగు, దీప్తిః = దీప్తిచేత; తనరారఁగానెకా = ఒప్పఁగానేకదా! కలువగుంపు = కువలయసమాహము; సతీర్థత = ఒకగురువు గలిగియుండుటను, జలములఁగూడివర్తించుటను; కనియెన్ = పొందెను. ఆమెకన్నులకుఁ గలువగుంపు సహాధ్యాయిత్యము నొందెనఁగా సామ్యము వహించెననుట. “సతీర్థాన్వేష్టకగురవః” అని యమరుఁడు. ఘనరోహితహితాత్తః.-ఘన = గొప్పవగు, రోహిత = ఇట్టులకు, హిత = ప్రేయమయిన, ఆత్తః = స్వరూపముచేత, మత్స్యమువలె హితమయినస్వరూపముచేత; అనువొందఁగానెకా = ఒప్పఁగానేకదా! ఏణికాళి = ఆడుజింకలగుంపు; సగోత్రతః = జ్ఞాతిత్వముచేత; ఎననెన్ = చేరెను. ఆమెనేత్రములకు ఏణికాళి బాంధవ్యమును బొందినదనఁగా సమానమయ్యెననుట. “గోకర్ణపుష్పతైఞ్శ్యరోహితాః, రోహితోమద్గురః” అని యమరుఁడు. ప్రద్యుమ్నబోధివర్తనః.-ప్ర = ప్రకృష్టమైన, ద్యుమ్న = ధనమును, “ద్యుమ్నమర్థోరైవిభవావపి” అని యమరుఁడు, బోధి = తెలిపెడు, వర్తనః = వృత్తిని; ప్రద్యుమ్నబోధివర్తనః = మరుని మేల్కొలిపెడు నడవడిని; తాల్పఁగానెకా = వహింపఁగానేకదా! ఖంజనములు = కాటుకపక్షులు; సపక్షతః = మిత్రత్వమును; తుక్కలతోఁగూడియుండుటను; కాంచెన్ = పొందెను. కాటుకపిట్టలామెకన్నులకు సపక్షభావమును బొందెననఁగా సాదృశ్యముఁ బొందెనని భావము. నిక్షేపగర్భమయినభూమిమీఁదనే కాటుకపిట్టలు జతగూడుననిప్రసిద్ధము. అమలినశ్రీః = నిర్మలమైన కాంతిచేత, నిర్మలయగు లక్ష్మీదేవిచేత; అన్వహము = ఎల్లపుడు, ప్రతిపగటియందును; మించఁగానెకా = అతిశయింపఁగానేకదా! పంకజములు = పద్మములు; సమిత్రతః = సమానమిత్రతను, నూర్చునిగూడియుండుటను; పడనెన్ = పొందెను. ఆమెనేత్రములకు పద్మములు సమిత్రములయ్యెననఁగా సమానములయ్యెనని భావము. అనుచున్ = ఇటునుచు; హృద్విధిః = అంతరంగప్రదేశమందు; తలఁపన్; ఇందుముఖికన్నుదోయి = చంద్రికయొక్క నేత్రయుగ్మము; శ్యామాళిమైత్రిః.-శ్యామా = రాత్రులయొక్క, ఆళి = గుంపుయొక్క, శ్యామ = నల్లనగు, ఆళి = తుమ్మెదలయొక్క, మైత్రిః = సఖ్యమును; శ్యామా = యావనమృధ్యస్థులగు, ఆళి = చెలులయొక్క, మైత్రిని; నిరతచకితస్వభావతాసరణిః.-నిరత = ఎల్లపుడు, చకితస్వభావతా = భయసంభ్రమప్రధానమైన స్వభావముగలుగుటయొక్క, సరణిః = మార్గమును; అతనువాజిభావాప్తిః.-అతనువాజిభావ = అధికమగు పక్షీత్వముయొక్క, మదనబాణభావముయొక్క, “వాజినోశ్వేషపక్షిణః” అని అమరుఁడు, ఆప్తిః = పొందికను; పక్షసమాజలభిః.-పక్ష = కింజల్కములయొక్క, తుప్పలయొక్క, సమాజ = గుంపుయొక్క, లభిః = ప్రాప్తిని. “పక్షాక్షిలోన్నిక్షిప్తే” అని అమరుఁడు; తాన్; ఒందుట = పొందుట; అరుదె = ఆశ్చర్యమా?

అనఁగా కలువలు సతీర్థము లగుటచే శ్యామాళిమైత్రిని, ఏణికాళి సపక్షతదాల్పుటచే నిరతచకితస్వభావమును, ఖంజనముల్గు సపక్షములగుటచే అతను వాజిభావమును పంకజములు

సమిత్రములగుటచే పత్న సమాజలబ్ధిని, చంద్రికానేత్రము లొందుట యరుదు గా దనుట. ఆమె నేత్రములు కలువలను జింకలను కాటుకపిట్టలను తామరలను బోలియున్న వని భావము. బంధుశ్చౌర స్సహృ ద్వా దీత్యాదిపూర్వోక్తప్రమాణ మిందు గమనింపవలయు.

చ. నరవరతాపదాత్తకత • నాతి తపాంతరమాభ మించఁగా

హరిహాయచాపముల్ బలె నయా రె బొమ ల్గనుపట్టు నాపయి

స్సరససువర్ణ సూనసర • చంచలతోఁ జెలువందుకై శ్యకం

ధర మిలఁ గాలకంఠకుల • దర్పవిభేదనశక్తి మెప్పఁగన్.

24

టీ. నాతి=చంద్రిక; నరవరతాపదాత్తకతన్.-నరవర=రాజులకు, తాప = సంతాపమును, ద=ఇచ్చెడు, ఆత్తతన్=స్వభావముగలుగుటచేత, మనుష్యశ్రేష్ఠులకుతాపమును బోఁగొట్టెడు స్వభావము గలుగుటచేత; తపాంతరమాభన్.-తపాంతరమా = వర్షానంపదయొక్క, ఆభన్=కాంతివంటికాంతి చేత; మించఁగాన్=అతిశయింపఁగా; బొమల్=కనుబొమలు; హరిహాయచాపముల్ బలెన్=ఇంద్రధనువులవలె; కనుపట్టున్=అగపడును. ఆపయిన్=ఆపైని; సరససువర్ణ సూనసరచంచలతోన్.-సరస=శ్రేష్ఠములగు, సువర్ణసూన=సంపెఁగపువ్వులయొక్క, సర=హారములను, చంచలతోన్=మెఱపుతో; చెలువొందు కైశ్యకంధరము=ఒప్పునట్టికేశసమూహమనెడుమేఘము; ఇలన్=భూమియందు; కాలకంఠకులదర్పవిభేదనశక్తిన్.-కాలకంఠకుల=నీలకంఠములగు నెమిళ్ల సమూహముయొక్క, హంససంబంధసమూహముయొక్క, “కలకణ్ఠః కలధ్వానేహంసేపారావతేపికే” అనివిశ్వము, శ్లిష్టరూపకము, దర్ప=గర్వముయొక్క, భేదనశక్తిన్=భేదించుసామర్థ్యముచేత; ఒప్పఁగన్=ప్రకాశింపఁగా; కనుపట్టున్ అను వెనుకటి క్రియతోనన్వయము. అయారె=ఆశ్చర్యము!

అనఁగా చంద్రికవర్షానంపదను బోలి యుండఁగా నామెకనుబొమలు ఇంద్రధనువులనుబోలిన వనియు, కేశసమూహమనెడు మేఘము సంపెఁగపూదండ యను మెఱపుతోఁ గూడినదై నెమిళ్లనుహంసలను బాఱఁదోలుశక్తి కలిగి యుండె ననియు భావము. ఇందు బొమలు వర్ణింపఁబడియె.

మ. వరబాల్యాహ మడంగ యశావననిశా • వక్త్రంబునం గంజజి

త్కర దంతాంశుకశోణకాంతుదయరా • గశ్రీలు హాసానదా ,

తరుచుల్ గన్పడఁ బ్రాచిఁ బోల నలిక • స్థానంబు దృక్పంద్రికా

శ్శురుహర్షం బొనగూర్చు సామ్యుదితచం • ద్రోత్కర్షమున్ బూనుచున్. 25

టీ. వరబాల్యాహ మడంగన్.-వర=శ్రేష్ఠమగు, బాల్య=శైశవమనెడు, అహంబు=పగలు; అడంగన్=శమ్మింపఁగా; యశావననిశావక్త్రంబునన్=తారుణ్య మనెడుప్రదోషసమయమందు; “ప్రదోషోరజనీముఖమ్” అని తిమరుఁడు; దంతాంశుకశోణకాంతుదయరాగశ్రీలు, -దంతాంశుక = అధరముయొక్క, శోణకాంతి=అరుణప్రకాశమనెడు, ఉదయరాగశ్రీ

లు=ఉదయకాలిక రాగ సంపదలు; హాసావదాతరుచుల్.-హాస=చిటునగవుయొక్క, అవదాత
=శుభ్రములగు, రుచుల్=కాంతులు; కన్నడన్=అగపడుచుండఁగా; కంజజిత్ర=చంద్రిక;
ప్రాచిన్=తూర్పును; పోలన్=పోలుచుండఁగా; అళికస్థానంబు=ఫాలస్థలము, ఇదికర్త; సా
మ్యుదితచంద్రోత్కర్షమున్.-సామ్యుదిత=అర్థోదితమగు, చంద్ర=చంద్రునియొక్క, ఉత్కర్ష
మున్=ఉత్కర్షమువంటి యుత్కర్షమును; పూనుచున్=వహించుచు; దృక్చంద్రికాశ్యురు
హర్షంబు.-దృక్=కన్నులనెడు, చంద్రికాశి = వెన్నెలపిట్టలయొక్క, ఉరు=అధికమగు,
హర్షంబు=సంతసమును; ఒనగూర్చున్=చేయును.

అనఁగా బాల్య మనుదివసముయొక్క యవసానమై తారుణ్య మనునిశయొక్కప్రాదు
రాభివ మగునపుడు అధరారుణ్యమును హాసావదాతరుచులునుగన్నడఁగాఁ జంద్రిక పూర్వదిశను
బోలి యుండుననియు, ఫాలస్థల మర్థోదితచంద్రుని బోలియుండుననియు, నేత్రములు
చకోరములఁ బోలుననియు భావము. ఇటు నలకస్థలము వర్ణితం బయ్యె.

మ. ఘనముక్తామయకుండలద్యుతులఁ దత్కాంతాశ్రుతు ల్సాటిగా

వని నవ్వన్ సరి దామె యంచు నతితీవ్రాగ్నిచ్చటాత ప్తతై

లనికాయంబులు ముట్టి శమ్ములులు నిల్వ న్నేలుచిం గాంచి యం

గన లేగింతురు సారెపేర రహి నిక్కంబ్రత్యగారమునన్.

26

టీ. తత్కాంతాశ్రుతుల్=అచంద్రికయొక్క కర్ణములు; ఘనముక్తామయకుండలద్యుతు
లన్.-ఘన=గొప్పలగు, ముక్తామయకుండల=మాత్తికవికారములగు కమ్మలయొక్క, ద్యు
తులన్=కాంతులచేత; సాటిగావని=శమ్ములులుమాకు సరిగావని; నవ్వన్=హాసింపఁగా;
శమ్ములులు=చక్కిలములు; సరితామెయంచున్=తామెసాటియనుచు; అతితీవ్రాగ్నిచ్చటా
తప్తతైలని కాయంబులు.-అతితీవ్ర=మిక్కిలిదుస్సహమగు, అగ్నిచ్చటా=అగ్నిపరంపరచేత,
తప్త=కాలినట్టి, తైలనికాయంబులు=తైలసమాహములను; ముట్టి=స్పృశించి; నేలుచిన్=
మంచి కాంతిని, మంచిస్వాదువును; కాంచి=పొంది; నిల్వన్; అంగనలు=కాంతలు; సారె
పేరన్=సారెయను నెపమున; రహి=ప్రీతి; నిక్కన్=అతిశయింపఁగా; ప్రత్యగారమునన్=
ప్రతిగృహమునను; ఏగింతురు = ఊరేగింతురు. బాసచేసి గెలిచినవారి నూరేగించుట
ప్రసిద్ధము.

చంద్రికాకర్ణములు శమ్ములులను బోలి యున్న వని తాత్పర్యము.

చ. తరుణిమొగంబె తా నని ను ధానిధి విష్ణుపదమ్ము ముట్టి దు

ష్కరకరజాతపాండిమ విగర్హితుడై యశుచిం గృశింపఁ బం

కరుహము తన్మృతోపమము గా నని తా హరిపాద మంటి యిం

దిర దనుఁ జేరఁ గీర్తి గని దీపితజీవన మయ్యె నెంతయున్.

27

టీ. సుధానిధి=చంద్రుఁడు; తాను; తరుణిమొగంబె=చంద్రికయొక్కముఖమె; అని=ఇ
ట్లు వచించి; విష్ణుపదమ్మున్=నారాయణచరణమును; ముట్టి=స్పృశించి, అనఁగా నేనామె

ముఖమె కాని వేటు గా నని భగవంతుని చరణము ముట్టి బాసఁ జేసి యనుట, సుధానిధి
యాకసమును ముట్టి యున్నాఁ డని సహజార్థము; దుష్కర కరజాత పాండిమఁ .-దుష్కర
ర=అచికిత్సమైన, కర=హస్తములయందు, జాత=పుట్టినట్టి, పాండిమఁ.= పాండురోగము
చేత, దుర్లభమయిన కిరణములయందలి ధావశ్యముచేత ననిస్వభావార్థము; విగర్హితుఁడై=
నిందితుఁడై, వి=చక్రవాకపక్షిచేత గర్హితుఁడై యని స్వభావార్థము; అశుచిఁ=మాలిన్యము
చేత, కృష్ణపక్షమందు; కృశింపఁ = క్షీణింపఁగా; కృష్ణపక్షమందుఁ జంద్రుండు క్షీణుఁ
డగుట ప్రసిద్ధము; పంకరుహమ్ము = కమలము; తన్మఖోపమము.-తత్ = ఆచంద్రికయొక్క,
ముఖ=మోముతో, ఉపమము = పోలికకలదానను; కానని; తాఁ = కమలము; హరి
పాదమంటి = నారాయణచరణముముట్టి, సూర్యకిరణము స్పృశించి; ఇందిర=సంపద;
లక్ష్మీదేవి; తనుఁ; చేరఁ=పొందఁగా; కమలము లక్ష్మీకి వాసస్థాన మనుట ప్రసిద్ధము; కీర్తి
=యశమును, బురదను; “కీర్తిర్య శనికర్దమే” అని విశ్వము; కని=పొంది; ఎంతయుఁ =
మిక్కిలి; దీపితజీవనము=మంచిబ్రతుకుగలది, ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన జలముగలది; అయ్యెఁ =
ఆయెను.

ఇట న్యాయమార్గము నవలంబించి సత్యమునం దున్న వాఁడు మిగుల సంపదగలవాఁడై
కీర్తిమంతుఁడై మంచిజీవనము గలవాఁడగు ననియు, అన్యాయము నవలంబించి బాసలు లోనగు
నవి చేయువాఁడు పాపరోగములు గలిగి గర్హితుఁడై త్నయించు ననియు వస్తుకృతవస్తు ధ్వని
యగును. చంద్రుఁడు పద్మము ఈరెండును చంద్రికావదనమునకు సాటి గా వని ఫలితార్థము.

సీ. శుభకలాపా ప్తి మింఁచుమయూరి ఘనపోష్య

కోటిలోఁ దొలుదొల్తఁ ♦ గొమరు గాంచె

నఖిలశిరోధార్య ♦ యైనయుదీచ్యసం

తతి న్వవాలాఖ్యాన♦గతి రహించె

నతనుగుణస్ఫూర్తి ♦ నలరుహిందోళౌఘ

మనివారితాళితా♦వ్యాప్తి నెనసె

వరరసోన్నతి నెప్పు♦వర్షుకాంభోదజా

తము సుమనోహిత♦త్వమున వెలసె

తే. నై నభాస్వత్సహాయత ♦ స్వాంతసీమ

నించు కంతయుఁ గోరక ♦ మించుతమము

తరుణి కై శ్యంబుతో విరో♦ధంబు గాంచి

చిత్రము మహానిశోదయ♦శ్రీల మనుట.

28

టీ. శుభకలాపా ప్తిఁ=శుభ పరంపరాప్రాప్తిచేత, శుభమైనపింఛముయొక్క ప్రాప్తి
చేత; మించుమయూరి=అతిశయించుమయూరస్త్రీ; ఘనపోష్యకోటిలోఁ .-ఘనపోష్య=అధి

కమగునట్లుగాఁ బోషింపఁదగినవారియొక్క, మేఘములచేతఁ బోషింపఁదగినవారియొక్క,
కోటిలోఁ = సమూహములో; తొలుదొల్తఁ = మొట్టమొదట; కొమరుఁ = మనోహరతను;
కాంచెఁ = పొందెను. అనఁగాఁ గళ్యాణపరంపరతోఁ గూడినమయూరి తరుణికైశ్యమునకు
ఘనపోష్య కోటిలోఁ జేరిన దని భావము, మయూరి కలాపముతోఁ గూడియుండుట
యు మేఘములపోష్యకోటిలోఁ జేరి యుండుటయు స్వభావము. అఖిలశిరోధార్యఁ = అనఁ
గా నందఱకును బహుమానము చేయఁదగినది, ఎల్లరకును శిరమున ముడువఁదగినది; ఐన
యుదీచ్యసంతతిఁ = అయినట్టి కురువేరుగుంపు; స్వవాలాఖ్యానగతిఁ. - స్వ = తనయొక్క, వాల =
శిశువనెడు, ఆఖ్యానగతిఁ = అభిధానరీతిచేత, తనదు వాల మనెడుపేరు వొందుటచేత; రహిం
చెఁ = ఒప్పెను. “వాలం హీ జేర బర్హిష్ఠో దీచ్యకేశాంబునామచ” అని యమర శేషము. అతను
గుణస్ఫూర్తిఁ. - అతనుగుణ = దొడ్డుగుణములయొక్క, స్ఫూర్తిఁ = ప్రకాశముచేత, మరునియల్లె
త్రాడ నెడు ప్రకాశముచేత; అలరుహిందోశౌఘము = ప్రకాశించు తుమ్మెదలగుంపు, “హిందో
శౌరాగమఘపా” అనియుత్పలము; అని వారితాళితావ్యాప్తిఁ. = అనివారిత = నివారింపఁబడని,
అళితా = సఖిత్వముయొక్క, వ్యాప్తిఁ = వాప్తిని; అనివారితమైన, అళితా = మధుపభావముయొక్క,
వ్యాప్తిని; ఎననెఁ = పొందెను. భృంగపంక్తి అతనుగుణస్ఫూర్తినలరుటచేతఁ జంద్రికాకైశ్య
మునకు సఖిత్వమును గాంచిన దనుట, భృంగపంక్తి మన్తధగుణస్ఫూర్తి నలరుటయు అళి
యనుపేరిచే మహిత మగుటయు ప్రసిద్ధము. వరరసోన్నతిఁ = శ్రేష్ఠమగు నాసక్త్యతిశయ
ముచేత, వరమైనజలాధిక్యముచేత; ఒప్పువర్షకాంభోదజాతము = ఒప్పుచున్నట్టి వర్షించు మేఘ
ములసమూహము; సుమనోహితత్వమునఁ = మిక్కిలిమనమునకుహితమగుటచేత, జాజికిహితమ
గుటచేత; వెలనెఁ = ప్రకాశించెను. ఆమెకైశ్యమునకు భక్త్యతిశయము గలవర్షకమేఘము
కైశ్యముయొక్క మనసునకు హితమగుటచే వెలసె ననుట. వర్షకమేఘము జలోన్నతిచే
నొప్పుటయు, జాజికి హిత మగు యుఁదెల్లము. ఐనఁ = వీనిస్థితి యెల్ల నిట్టైనను; భాస్వ
త్సహాయత = మంచినహాయ సమూహము, సూర్యుని సాహాయ్యము; స్వాంత సీమఁ = హృదయ
ప్రదేశమందు; ఇంచుకంతయుఁ = కొంచె మైనను; కోరక; మించు తమము = అతిశయించు
నంధకారము; తరుణికైశ్యంబుతోఁ = చంద్రిక కేశ సమూహముతోడ; విరోధంబుగాంచి = పగఁ
బూని; మహానిశోదయ శ్రీలము. - మహత్ = అధికమైన, అనిశ = సార్వకాలికమైన,
ఉదయశ్రీలము = ఉదయ లక్ష్మీగలదానను; మహత్ = అధికమైన, నిశా = రాత్రియందలి, ఉద
యశ్రీలము = ఆవిర్భావలక్ష్మీగలదానను, “లక్ష్మీవాఁ లక్ష్మణశ్రీలః” అని నామలింగానుశాసనము;
అనుట = అనిచెప్పట; చిత్రము = ఆశ్చర్యము.

అట్లు శుభకలాపావాప్తి, అఖిలశిరోధార్యయగుట, అతను గుణస్ఫూర్తి, వరరసోన్న
తి వీనిచే నొప్పుచున్న మయూర్యదీచ్యహిందోశ వర్షకాబ్దములు, చంద్రికకైశ్యమునకు వరు
సగ ఘనపోష్యకోటిలోఁ జేరుటయు వాలాఖ్యానగతి దాల్చుటయు అళిత్వమును గాంచుట
యు సుమనోహితమగుటయు, సహజములైనను, మంచినహాయ మించుకైన లేక మించునంధ
కారము తత్కైశ్యమువలె మహానిశోదయశ్రీల మనుట చిత్ర మని భావము. అంధకారము
సూర్యసాహాయ్యము లేనిదగుటవలన, నిశయందుమాత్ర ముదయశ్రీ గలదాన ననవచ్చునుగాని,

అని శోదయశ్రీయనఁగాఁ బగటియందును ఉదయశ్రీ గలదాన ననుకొనుట చిత్రమనియు తెలియవలయు. చంద్రికా కైశ్యము మయూర్యదీప్యభృంగసంఘవద్వకాబ్ధతమముల మించియు న్నదని ఫలితార్థము.

మ. అలరుంగల్వలనీటు మంచుజిగియొయ్యారంబునుం దమ్మిమొ
గ్గలచెల్వంబును గెంపుదామరలచొక్కాటంపుటందంబురి
క్కలడాల్ పెంపును మించ నిచ్చెలువురేఖం బొల్చునాశ్యామని
ర్తలర క్తిం గన రాట్సుతేక్షణచకోరంబుల్ ముదం బూనవే. 29

టీ. ఇట్లు చంద్రికా వయవములను సఖకచాంతము వర్ణించి యీపద్యమున వానిమొత్తము యథాసంభవముగ వర్ణితం బయ్యె. ఏలా గనిన. అలరుంగల్వలనీటు=ఓప్పుచున్నకువలయములశృంగారవిశేషము, కల్వ లనఁగా నట్లు నిశ్చయింపఁబడిన కన్నులు; మంచుజిగియొయ్యారంబును=హిమదీధితియొక్క సౌందర్యగర్వము, అనఁగా నట్లు నిశ్చిత మగుమోము; తమ్మిమొగ్గలచెల్వంబును=పద్మముకుళములయందమును, అనఁగాఁ జందోయి యనుట; కెంపుదామరలచొక్కాటంపుటందంబు=రక్తోత్పలములయొక్కచొక్క మగునందము, అనఁగాఁ బైవిధముగ హస్తములని భావము; రిక్కలడాల్ పెంపును=నక్షత్రకాంత్యతీతయమును, గోరు లనుట; మించన్=అతిశయింపఁగా; ఇచ్చెలువురేఖ=పైఁజెప్పిన సౌందర్యరీతిచేత; పొల్చునాశ్యామన్=ఓప్పుచున్నయా యౌవనమధ్యస్థయగు చంద్రికను, రాత్రి నని యర్థాంతరము తోఁచుచున్నది; తత్పక్షమందుఁ గల్వలనీటు మంచుజిగి లోనగువానికి శక్యార్థమే సమన్వయించునని తెలియవలయు; నిర్తలర క్తిం=మంచయనురాగముచేత; కనన్=చూడఁగా; రాట్సుతేక్షణచకోరంబుల్.- రాట్సుత=రాచకొమరులయొక్క, ఈక్షణచకోరంబుల్=దృష్టులనెడు వెన్నెలపిట్టలు; ముదంబు=సంతోషమును; ఊనవే=వహింపవా?

అనఁగాఁ గల్వలనీటు మంచుజిగియొయ్యారంబు తమ్మిమొగ్గలచెల్వంబు కెంపుదామరలయందంబు రిక్కలడాల్ పెంపు వీనితోఁబొల్చు రాత్రిని గనినంతనే చకోరములకు సంతసము గలిగినట్లు గల్వలను బోలు కన్నులును చంద్రునిబోలుమోమును తమ్మిమొగ్గలఁ బోలుచందోయియు కెంపుదామరలఁ బోలుకరములును రిక్కలను బోలుగోళ్ళును గలిగి విరాజిల్లు యౌవనమధ్యస్థ యగునామెను జూచినమాత్రనే రాకొమరుల నేత్రములకు సంతసము గలుగు నని భావము.

ఇట “వాపీ కాపి స్ఫురతి గగనే త త్పరం సుత్యపద్యా సోపానాళీ మధిగతవతీ కాఞ్చనీ మైన్రనీలీ | అగ్రే శైలా సుకృతిసుగమా చందనచ్చన్నదేశౌ తత్ర త్యానాం సులభ మమృతం సన్నిధానా త్సుధాంశోః || ఇత్యాదులయందువలె సాధ్యవసానలక్షణచేత కువలయాది శబ్దములకు నయనాదిరూపార్థము చెప్పకొనవలయును. సాధ్యవసానలక్షణ యనఁగా లక్షణలో నొకభేదము. లక్షణ యనఁగా శబ్దవృత్తులలో నొక్కటి. వాచకము లక్షకము వ్యంజకము అని శబ్దము ముతైఱంగులు. అందు సాక్షాత్సంకేతితార్థము

ను జెప్పనది వాచకము, లక్ష్యార్థమును జెప్పనది లక్షకము, వ్యంగ్యార్థమును జెప్పనది వ్యంజకము. సంకేత మనఁగాఁ బదపదార్థసంబంధవిశేషము, అది యే శక్తియనఁబరగుచు రూఢియోగము యోగరూఢి యని త్రైవిధ్య మొందును. శాస్త్రకృత్కల్పితా పయవార్థ నైరపేక్ష్యముచే విశిష్టార్థ బోధకమగు గవాదిశబ్దములందలి వ్యాపారము రూఢి యనియు, శాస్త్రకృత్కల్పితా పయవార్థ మాత్ర సహకారముచే నర్థమును జెప్పు పాచకాది శబ్దగత వ్యాపారము యోగముఅనియు పైవిధమైన యవయవార్థ సహకారముచేత విశిష్టార్థమును జెప్పుపంక జాది శబ్దగత వ్యాపారము యోగరూఢి యనియుఁ దెలియవలెను. ఇఁక స్వశక్య సంబంధము లక్షణనాఁబరగు, “గంగాయాం ఘోషః” అనుచోట గంగాపదశక్యము ప్రవాహము, దానితో సంయోగసంబంధము ఘోషమునకు లేనందునవాక్యార్థానుపపత్తిపరిహారమునకై గంగాపదమునకు తీరమర్థమనుట కీలక్షణ యంగీకృతం బయ్యె. ఇది ప్రయోజనవతి నిరూఢ అని రెండు విధములు. కొంచెము ప్రయోజనము నుద్దేశించి యాశ్రయించునది ప్రయోజనవతి, “గంగాయాం ఘోషః” ఇత్యాది స్థలములయందు గంగా గత శైత్య పావనత్వాది ప్రతీతి ప్రయోజనము నపేక్షించి యాశ్రయింపఁ బడినందునఁ బ్రయోజనవతి, “కర్తృణి కుశలః” ఇత్యాది స్థలములలోఁ గుశలాది పదములకు “కుశాల్లునాతీతి కుశలః” ఇతి వ్యుత్పత్తి సిద్ధా పయవార్థ సంబంధ నైరపేక్ష్యముగ చతురుండు బోధితుఁ డగుచున్నాఁడు గావున నిరూఢ లక్షణ యగును. ఈలక్షణ గౌణి యని శుద్ధ యని ప్రకారాంతరమున ద్వివిధ యగును. సాదృశ్య సంబంధ మూలక లక్షణ గౌణి యగును, తదితర సంబంధ మూలక యగునది శుద్ధయగును. ఈశుద్ధ జహత్స్వార్థ యని యజహత్స్వార్థ యని రెండు విధములు. స్వార్థమును పరిహరించి కేవల లక్ష్యార్థమునె చెప్పనది జహత్స్వార్థ, “గంగాయాం ఘోషః” అనుచోట శక్యార్థమైన ప్రవాహమునకు శబ్దబోధలో భావములేనందున నది జహత్స్వార్థ యగును. “కుంతాః ప్రవిశంతి,” ఇత్యాదిస్థలములయందు శక్యార్థమగు కుంతములకుఁ బ్రవేశక్రియయందన్వయ ముండుటంబట్టి అజహత్స్వార్థ యైనది. ఇఁక సారోప యనియు సాధ్యవసానిక యని యు లక్షణ ప్రకారాంతరమున ద్వివిధయై యొప్పు, సారోప యనఁగా సారోపముతోఁ గూడినది, ఆరోపము ఆహార్యనిశ్చయము. “గౌర్వాహికః, అగ్నిర్భాణవకః సింహో మాణవకః” ఇత్యాది స్థలములయందు సాదృశ్యము చేతను, “అయుర్ఘృతమ్” ఇత్యాదులయందుఁ గార్యకారణాది సంబంధముల చేతను వాహికాదులయందు గోత్వాద్యారోపమున సారోపయనియు విషయిమాత్రమ్ నిలిచి విషయము దానిచే లక్ష్యము గాఁ దగి యున్నచోట అనఁగా, “అయంగౌః, అయమగ్నిః, అయంసింహః” ఇత్యాదిస్థలములయందు సాధ్యవసానిక యనియుఁ దెలియవలయు, ఇట్లత్యంత భేదముగఁ జెప్పటకు అదియే యిది యని యతిశయోక్తి ఫలము. కావుననె “విషయ స్యానుపాదనాత్ విషయ్యుపనిబధ్యతేయత్ర సా తిశయోక్తి సాస్యోక్తి కవిప్రార్థోక్తి సమ్మతా” అని యాలంకారికులు దీని నతిశయోక్త్యలంకార భేదముగా గణించిన వారు. ఇఁక వ్యంజనాది భేదములు అధికముగా నుండుటచే విస్తరభీతిని విరమించితి.

శ్లో. ఆవామేక్షణవిభ్రమస్ఫురణమా • యాతన్వియ్యయ్యారమా

యావామూమణిచారుదీప్తితయమా • యాకొమ్మసౌందర్యమా

యావక్రకాలకసత్కళావిభవమా • యాలేమబిబ్బోకమా
భావంబందు నుతింపనల్వ వశమా • పద్మాప్తవంశోత్తమా.

30

టీ. పద్మాప్తవంశోత్తమా=సూర్యవంశము రాజులలో నుత్తముఁ డవగుసుచంద్రుఁడా! ఆవా మేక్షణవిభ్రమస్ఫురణమా=ఆచంద్రికయొక్క విలాసస్ఫురణమా! “విభ్రమ స్ఫురయా కాలే భూషాస్థానవిపర్యయః” ఇత్యుక్తలక్షణవిభ్రమము ఇచట సంభవింపమివలన విభ్రమ శబ్దమునకు విలాసార్థము గ్రహించిన మేలని తలంచెద. ఇట్లు “ఇష్టే ప్యనాదరో మానా ద్గర్వా ద్బిబ్బోక ఈరితః” అను లక్షణముచే లక్షితమైన బిబ్బోకము మాత్రము గాక ముందు బిబ్బోకపదము శృంగార చేష్టాసామాన్య పరముగానే చెప్పకొనవలయు నని తోచుచు న్నది. ఆతన్వియ్యోయ్యారమా=ఆచంద్రిక సౌందర్యగర్వమా! ఆవామామణి చారుదీప్తిచ యమా=స్త్రీరత్న మగు నాచంద్రికా సంబంధియగు మనోజ్ఞ కాంతిపుంజమా! “కాంతిరేవ వయోభేద దేశకాలగుణాదిభిః ఉద్దీప్తితా తివిస్తారం యాతాచే దీప్తి రుచ్యతే” అని దీప్తి లక్షణము. కాంతి లక్షణము వెనుక న్రాయం బడియె. ఆ కొమ్మ సౌందర్యమా=ఆకొమ్మ సం బంధి యగు సౌందర్యమా! ఆవక్రకాలక సత్కళా విభవమా = కుటిలాలక యగు నాచంద్రి కయొక్క శ్రేష్ఠ విద్యా విభవంబా? ఆలేమ బిబ్బోకమా=ఆచిన్న దానియొక్క శృంగార చేష్టయా! భావంబందు=మనసునందైనను; నుతింప=కొనియాడుటకు; నల్వవశమా= బ్రహ్మతరమా?

అనఁగా బ్రహ్మకైన సాకల్యముగ నామెగుణగణము తెలిసి మనసునందైనఁ గొనియాడ వశముగాదని తాత్పర్యము. లోకోత్తర సౌందర్యవతి యని ధ్వని.

చ. అలఘుమనోభవోదయక • రాంగయుతిం దగునామిళిందకుం
తల నలమీననేత్ర నల • తామరసానన నాపికారవ్రా
జ్వలవరమంజులాబ్జగళ • సంగత నాబిసబాహ నాప్రవా
ళలలితపాద నాచెలిఁ ద • లంపఁగ నీకె తగు న్నృపాలకా.

31

టీ. నృపాలకా=సుచంద్రుఁడా! అలఘుమనోభవోదయకరాంగయుతిఁ.—అలఘు= అధికమగునట్లు, మనోభవోదయకర=కామోదయకరమగు, అంగ=అవయవములతోడి, యుతిఁ =కూడిక చేత; తగు=ఒప్పునట్టి; ఆమిళిందకుంతలఁ=ఆతు మైదలఁబోలుముంగురులు గల యామె ను; అలమీననేత్రఁ=అమీలఁబోలు కన్నులుగల యామెను; అల తామరసాననఁ=ఆ తమ్మి నిబోలు మోముగల యామెను; ఆపికారవోజ్వలవరమంజులాబ్జగళసంగతఁ.—ఆపికారవో జ్వల=ఆకోయిలపలుకులఁబోలు పలుకులచేఁ బ్రకాశించునదియు, వరమంజులాబ్జగళసంగ తఁ=శ్రేష్ఠమగు శంఖమును బోలునదియునగు, కంఠముతోఁ గూడినయామెను; ఆబిసబాహఁ =ఆతామరతూండ్లనుబోలు బాహువులు గలయామెను; ఆప్రవాళలలిత పాదఁ=ఆచిగురుటా కులవలె మనోజ్ఞములగు పాదములు గలయామెను; ఆచెలిఁ=ఆస్త్రీని; తలంపఁగఁ=స్మరిం పఁగా; నీకెతగుఁ=నీకేయుక్తము.

ఇటఁ జెప్పిన మిళిందములు మినములు తమ్ములు పికములు శంఖములు తామరతూడులు చిగురుటాకులు ఇవి యెల్ల స్వర సామగ్రులలోఁ జేరి యుద్దీపన విభావములుగాఁ జెప్పఁ బడినవి కావున వానిని బోలునవయవములు గలిగిన చంద్రిక మనోభవో దయకరాంగ యు తిచేతఁ దగు నని భావము.

ఉద్దీపన విభావము అనఁగా విభావవిశేషములు, విభావమనునది రసోత్పాదన కారణంబు. ఇట రస శబ్దము రసస్థాయి యగు రతి హాస శ్రోధాదుల పరము గాని యద్వితీయానందాత్మక మయిన రసము పరము గాదు. అట్లయిన బ్రహ్మనందరూపమయి నిత్యమగుదాని కుత్సత్తి లయ ములు చెప్పవలసివచ్చును. కారణ మనఁగాఁ గార్య నియత పూర్వవర్తి. ఇట్లా యుత్పాదన కారణంబురెండు విధములు, ఆలంబనము, ఉద్దీపనము అని, రత్యాదుల కెద్ది యాలంబనమో అనఁ గా విషయమో యది యాలంబన విభావము. ఎట్లన, దుష్కంతుని రతికి శకుంతల యాలంబనము గనుక నాతని రతి కామె యాలంబన విభావము. ఇట్లామె రతి కాయన యాలంబన విభా వమగును. రత్యాదులఁ బోషించునవి యుద్దీపన విభావములు. మలయానిల చంద్రోదయా దులు రతిని బోషించునవి గాన నుద్దీపన విభావంబులనం బరఁగు. ఇది యెల్లను, “విభావః కథ్యతే తత్ర రసోత్పాదన కారణమ్ | ఆలమ్బ్యనోద్దీపనాత్తా సద్వేధా పరికీర్తితః | ఆలమ్బ్య నన్నాయికా సుస్పర్శక్షీణాద్యా శ్చ నాయకాః | ఆలమ్బ్యన గుణ శ్చైవ తచ్ఛేష్టా తదలం కృతిః | తటస్థ శ్చేతి విశ్లేయ శ్చతుర్థోద్దీపనక్రమః | ఆలమ్బ్యన గుణో రూప యావనాది రుదాహృతః | తచ్ఛేష్టా యావనోద్భూత హావభావాదికా మతా | నూపురాద్భద హారాది తద లంకరణ మ్మతమ్ | మలయానిల చంద్రాద్యా స్తటస్థాః పరికీర్తితాః || ఇత్యాది శాస్త్రప్రమాణ ముల వలనఁ దెలియఁదగు. లోకమునఁ గారణములని కార్యములని సహకారులని చెప్పఁ బడు నవి యే కావ్యనాట్యములయందు విభావాది శబ్దములతో వ్యవహరింపఁ బడు. “కారణా న్యథ కార్యాణి సహకారీణి యాని శ్చ | రత్యాదేః స్థాయినో లోకే తానిచే న్నాట్యకావ్య యోః | విభావా అనుభావాశ్చ కథ్యంతే వ్యభిచారిణః” అను కావ్యప్రకాశము వలన నీవిషయము వ్యక్తం బగును.

చ. సరసతరోక్తి నమ్ముని సుచంద్రసమాఖ్య రహించుభూపతిం

బరిణయ మందు మంచు సకిఁ బల్కెఁ దదాఖ్య రహించుమేదినీ

శ్వర మణి వీవె కాన నలఁ సారసలోచన ని న్నరెంచు న

ప్రమయతీశువాక్తతి యపార్థతఁ గై కొనునే మహీస్థలిన్.

32

టీ. అమ్ముని=పూర్వమంధు ద్వితీయాశ్వాసమునఁ జెప్పఁబడిన వసంతుం డను ముని; సరసతరోక్తిఁ=మిక్కిలి రసవంతమైన నాక్కుచేత; సుచంద్ర సమాఖ్య రహించు భూప తిఁ.-సుచంద్రసమాఖ్యఁ = సుచంద్రుఁడను పేరిచేత; రహించుభూపతిఁ = ఒప్పుచున్న రాజును; పరిణయ మందుము = వివాహ మాడుము. అంచుఁ = ఇటనుచు; సకిఁ = చిత్రరేఖను గూర్చి; పలికెఁ = వచించెను. తదాఖ్యఁ = సుచంద్రుఁడను నాఖ్యచేత; రహించు మేదినీశ్వర మణివి = ఒప్పునట్టిరాజశ్రేష్ఠుండవు; ఈవె = నీవె; కానఁ = ఆహే

తువువలన; అల సాంస లోచన=పద్మ నయన యగు నాచంద్రిక; నిఁ=నిను; వరించుఁ= కోరును. మహీస్థలిఁ=భూతలమందు; అప్పరమ యతీశ నా క్తతి = ఆమునిశ్రేష్ఠుని వాక్య సమూహము; అపార్థతఁ=అయధార్థతను; కైకొను నె=పొందునా? పొందదనుట.

దానంజేసి నీ వవశ్యముగాఁ దత్పరిణయమునకై యత్నింప వలయు నీప్రయత్నము సఫలమగు నని భావము.

మ. అని యిట్లా త్త కథాప్రవృత్తి కలవాహాస్యం దుపోద్ఘాతవ
ర్తన రాజిల్ల వినిర్తలో క్తిచయధారం చంద్రికానుందరీ
జననై కక్రమ మంతయుం దెలుప నిష్ఠంజై కతానాత్మచే
విని యాశ్చర్యసమగ్రతం పెనిచె బృధ్వీభర్త చిత్తంబునన్.

33

టీ. అని ఇట్లు; అలవాహాస్యండు=కుముదుండను పేరుగల యాకిన్నరుండు; అత్త కథా ప్రవృత్తికిఁ.-అత్త=తనయొక్క, కథా ప్రవృత్తికిఁ=కథయొక్క ప్రసక్తికి; ఉపోద్ఘాత వత్త న=ఉపోద్ఘాత స్థితి; రాజిల్లఁ=ప్రకాశించు నట్లు; వినిర్తలో క్తి చయ ధారఁ=మిక్కిలి నిర్తల మగు వాధారచేత; చంద్రికా నుందరీ జననై క క్రమము=చంద్రికయొక్క యుత్పత్తియొ క్క ముఖ్యక్రమమును; అంతయుఁ=సర్వంబును; తెలుపఁ; నిష్ఠంజై కతానా త్మచేఁ.- నిష్ఠండు=అఖండమగు, ఏకతాన=ఏకాగ్రతగల, అత్త చేఁ=చిత్తముచేత; విని=ఆకర్షించి; చిత్తంబునఁ=మనస్సునందు; ఆశ్చర్యసమగ్రతఁ = ఆశ్చర్యపరిపూర్తిని; పెనిచెఁ=వృద్ధిఁ బొందించెను.

అనఁగా లోకోత్తర సౌందర్య శాలిని యగు చంద్రికయొక్క గుణ గణములు వినఁగా నత్యాశ్చర్యము దోచినదని భావము.

శా. పాంచాలీశుభవిభ్రమశ్రవణసంపద్రేఖనో మాన్తథా
భ్యంచచ్ఛాంబరికా సమున్నతినై పూర్వాదృష్టసంభూతినో
మించెం దన్తహిపాలహృత్పదవి నిర్తేయస్థితిం బూనుత
త్పంచాస్యోపమమధ్యమాకులమణీభవ్యానురాగాళికల్.

34

టీ. తన్తహిపాల హృత్పదవిఁ = ఆనుచంద్రునియొక్క మనో మార్గమందు; పాం చాలీ వర విభ్రమ శ్రవణ సంపద్రేఖనో.-పాంచాలీ = చంద్రికయొక్క, వర = శ్రేష్ఠమగు, విభ్రమ=విలాసములయొక్క, శ్రవణ=వినికియొక్క, సంపద్రేఖనో=సంపత్పరంపర చేతనో; మాన్తథా భ్యంచ ఛ్ఛాంబరికా సమున్నతినో.-మాన్తథ=మన్తథ సంబంధిని యగు, ఆభ్యం చత్=ఓప్పుచున్న, శాంబరికా = మాయయొక్క, సమున్నతినో=అతిశయముననో; పూర్వా దృష్ట సంభూతినో=జన్మాంతరీయా దృష్టసంపత్తి చేతనో; నిర్తేయ స్థితిఁ=అమేయవృత్తిని; పూను తత్పంచాస్యోపమ మధ్యమా కులమణీ భవ్యా నురాగాళికల్.-పూను = వహించునట్టి, తత్పంచాస్యోపమ మధ్యమా కులమణీ = సింహముయొక్క మధ్యమును బోలు మధ్యము గల

స్త్రీలయందు శ్రేష్ఠ యగు చంద్రిక యందలి, భవ్యా ను రాగాళికల్ = శుభోదర్కంబు లగునను రాగముల గుంపులు ; మిం చెక్ = అతిశయంచెను.

అనఁగా సుచంద్రునకుఁ జంద్రికావిషయమై యనురాగోదయమైన దని తాత్పర్యము. “యత్ప్రేమ సంకమాత్పూర్వం దర్శన శ్రవణో ద్భవమ్ | పూర్వానురాగ స్సజ్జేయ శృంగారం తద్గుణశ్రుతిః | ప్రత్యక్ష చిత్ర స్వప్నాదౌ దర్శనం దర్శన మ్మతమ్” అనుట వలన దర్శనంబునం బోలె గుణశ్రవణంబునను రాగోదయమగు. ఇట్లు హంసముఖమున నలగుణశ్రవణమువలన దమయంతి కనురాగోదయము చెప్పబడినది.

ఇటు ననురాగ మనఁగా “అంకుర పల్లవ కలికా ప్రసూన ఫల భోగ భాగియం క్రమశః | ప్రేమామానఃప్రణయ స్నేహో రాగో నురాగశ్చ” అని చెప్పబడిన రతియొక్క షష్టావస్థా రూపము గాదు. మఱియేమన్న రతిమాత్రమో లేక రతిప్రథమావస్థ యగు ప్రేమమో గ్రహింపవలయు. ఇది సంగమ పూర్వకాలమందు సుఘటము. “యత్ప్రేమ సంకమాత్పూర్వం” మనునదియు నీపక్షమున సూపపాదము. ఇయ్యది “నిసర్గేణా భియోగేన సఃసర్గేణా భిమానతః | ఉపమా ధ్యాత్వై విషయైః” అనుటవలన నిసర్గమునను గలుగును. ఇట్లు “అలం వివాదేన యథా శ్రుతం త్వయా తథావిధ స్తావ దశేషమస్తునః | మమాత్రభావైకరసంస్థితం మనో నకామవృత్తి ర్వచనీయ మీక్షతే” అను కుమారసంభవ మందు రూపాది దృష్టకారణ నిరపేక్షమై జన్మాంతరవాసనాయాపమైన రతి శివునియందుఁ బార్వతికి నిసర్గముగఁ జెప్పబడినది.

మన్మథ మాయ శాస్త్రోక్త రతిజనక సామగ్రిలో స్వతంత్ర కారణముగాఁ జూపట్టదు. కాని కార్యమాత్రమును గూర్చి దైవాదృష్టాదులకుఁ గారణత చెప్పకొన్నట్లు రతిమాత్రమును గూర్చి మన్మథునకుఁ గారణత కవినమయ సిద్ధముగాఁ జెప్పకొన వలయు. సాహిత్య దర్పణ మందు “మార్వీ లోలమ్బ మాలా ధను రథ విశిఖాః కాసుమాః పుష్ప కేతో భిన్నంస్యా దస్యబాణై ర్యువజన హృదయం స్త్రీకటాక్షేణ తద్వత్ | ఇత్యాద్యున్నేయ మన్య త్కవి సమయ గతం సత్కవీనాం ప్రబద్ధే” అని యిది కవినమయ మని చెప్పఁ బడినది. ఇట్లు “అపి యది విశిఖా శ్శరాసనం వా కుసుమ మయం సనురాసురం తథాపి మమ జగదఖిలం వరోరు నాజ్ఞా మిద మతిలఙ్ఘ్య ధృతి మ్మహూర్త మేతి” ఇత్యాదిగాఁ బ్రబోధచంద్రోదయకుమారసంభవాది నత్కవి ప్రబంధములవలన నూహింప వలయు.

ప్రస్తుత పద్యమునఁ జంద్రికా గుణశ్రుతి మన్మథమాయా జన్మాంతర వాసనాత్మక ము లగు త్రివిధ కారణములలో దేనిచేతనో సుచంద్రునకుఁ జంద్రికయందుఁ బ్రేమాదయమ యినదని వచించుటవలన, సుచంద్రునియందుఁ బైకారణత్రయమునకును సంభవము కలదని కవియాశయము సూచిత మవుచున్నది.

ఇటఁ బూర్వానురాగ రూపమగు విప్రలంభ శృంగారము వ్యక్తంబు. “స విప్రలంభా విజ్ఞేయ స్స చతుర్థా నిగద్యతే | పూర్వానురాగ మాన్దో చ ప్రవాస కరుణావితి” అని సింగభూరీయమునఁ దత్ప్రమాణంబు.

విప్రలంభము శృంగారములలో నొక భేదము, శృంగార మొక రసము, రసము, శ్లో
 “విభావై రనుభావై శ్చ సాత్త్వికై ర్వ్యభిచారిభిః । ఆనీయమాన స్సాన్విదుత్వం స్థాయీ
 భావో రస స్సృతః” అనుటచే విభావా నుభావ సాత్త్వికభావ వ్యభిచారిభావములచే నిర్భ
 రానందరూపత నొందింపఁబడిన స్థాయి భావంబే, స్థాయిభావ మనఁగా “సజాతీయ విజాతీ
 యై రతిరస్కృత మూర్తిమాన్, యావద్రసం వర్తమాన స్సస్థాయీ లవణాకరః” అనుట
 చే సజాతీయ భావములచేతఁ గాని విజాతీయ భావములచేతఁ గాని తిరోధానము నొందక
 లవణాకరము దనలోఁ జేరిన మంచినీటిని ఊరరూపము నొందించునట్లు తనలోఁ జేరు భావ
 ముల నన్నింటిని తనరూపము నొందించు భావము. అది రతి హాసము శోకము క్రోధము ఉ
 త్సాహము భయము జుగుప్స విస్తయము శమము అని నవ విధము. “రతి ర్హాస శ్చ శోక శ్చ
 క్రోధోత్సాహా భయంతథా జుగుప్సా విస్తయశమాః స్థాయిభావా నవ క్రమాత్” అని తత్ప్ర
 మాణంబు. ఇఁక విభావమనఁగా రసోత్పాదన కారణము, అయ్యది ఆలంబనము ఉద్దీపనమని
 రెండువిధములు. అందు శృంగారమునకు ఆలంబనము నాయికానాయకులు. ఉద్దీపనము, ఆలం
 బనగుణముతచ్చేష్ట తదలంకృతి తటస్థ మని నాలుగు విధములు గలది. ఏతత్ప్రమాణ వచన
 ములు “అలఘు మనోభవో దయకరాంగ యుతిః” అను పద్యంపు టీకలో వ్రాయఁబడియె.
 అనుభావము లనఁగా నాయికానాయకులహృద్గతములయిన రత్యాదులను దెల్పుభూమిక్షేప
 కటాక్షాది కములు, “భాన మ్మనోగతం సాక్షా త్స్వహేతుం వ్యజ్ఞాయన్తియే, తే నుభావా
 ఇతి ప్రోక్తా భూమిక్షేప స్థితాదయః” అని తత్ప్రమాణము. ఇఁక సాత్త్వికములు శారీరభావ
 ములు, భావము లనఁగా రసానుకూల వికారాత్మకము లనియు కేవల మనోవికార రూప
 ములనియు మతభేదముచేఁ జెప్పఁబడినవికార విశేషములు, అవి శారీరములనియు మానస
 ములనియు విభజింపఁబడినవి. అందు శారీరములు సాత్త్వికము లనియు, మానసములు వ్యభి
 చారు లనియు నెన్నం బడుచున్నవి. సాత్త్వికములు, స్తంభము ప్రళయము రోమాంచము
 స్వేదము వైవర్ణ్యము కంపము అశ్రువు వైస్వర్యము అని యెనిమిది. “స్తమ్భ ప్రళయ
 రోమాఞ్చాః స్వేదో వైవర్ణ్య వేపఘా అశ్రు వైస్వర్య మిత్యష్టై సాత్త్వికాః పరికీర్తితాః”
 అని తత్ప్రమాణము. వ్యభిచారి భావములనఁగా విశేషముగ రసాభిముఖములై సర్వరసము
 లయందుఁ జరించుచుండు భావములు. వ్యభి ఇత్యుపసర్గో ద్వా విశేషా భిముఖత్వయోః । విశే
 షా వాభిముఖ్యేన చరన్తో వ్యభిచారిణః॥ అని చెప్పఁ బడినవి. అవి ముప్పదిమూఁడు. “శ్లో
 నిర్వేద గ్లాని శజ్కాఖ్యా స్తథా నూయా మద శ్రమాః । ఆలస్యం చైవ దైన్యం చ చింతామో
 హాః స్మృతి ర్ధృతిః ॥ ప్రీడా చపలతా హర్ష ఆవేగో జడతా తథా । గర్వో విషాద జౌత్సుక్య
 నిద్రా పస్తాన ఏవచ । సుప్త మ్ప్రబోధో మర్షశ్చ ప్యవహ్నిత మథో గ్రతా । మతి ర్వాక్యధి
 స్థోన్మాద స్తథా మరణ మేవచ । త్రాస శ్చైవ వితర్కశ్చ విజ్ఞేయా వ్యభిచారిణః । త్రయ
 స్త్రింశ దమీ భావా స్సమాఖ్యాతా స్తు నామతః” అను భరత వచన నిచయము తత్ప్రమాణం
 ము. ఇట్టి విభావాది కారణ సామగ్రిచే నిర్భరానంద రూపత నొందింపఁ బడిన స్థాయియే
 రసమయి శృంగారము హాస్యము కరుణము రౌద్రము వీరము భయానకము బీభత్సము అద్భు
 తము శాంతము అని నవవిధమైనది. అందు శృంగారము సంభోగమనియు విప్రలంభమనియు

రెండుతెగలై యున్నది. సంభోగ శృంగార మనఁగా సంయోగ కాలావచ్చిన్న రతియ. సంయోగము బహిరింద్రియ సంబంధ రూప మనియు ముదిత పంచేంద్రియ సంబంధాభావ రూప విప్రలంభ భిన్నస్వరూప మనియు సంయుక్తుండను ఇత్యాకారక మతిరూప మనియు నిర్ణీతమైనది. అది పరస్పరావలోక నాలింగనచుంబనాది నానా రూపమై సంక్షిప్తము సంకీర్ణము సంపన్నము సమృద్ధి మని నాలుగు భేదములు గలదిగాఁ జెప్పిరి, “దర్శన స్పర్శనాదీ నా మానుకూల్య నిషేవణమ్ । ఘట తే యత్ర యూనో స్స సంభోగో యం చతుర్విధః । సంక్షిప్త స్సంకీర్ణ స్సంపన్నతర స్సమృద్ధిమా నితితే । పూర్వానురాగ మాన ప్రవాస కరుణా నుసంభవాః క్రమశః ” అని తత్పరిమాణము. ఇక విప్రలంభము వియోగ కాలావచ్చిన్న రతి, వియోగము దంపతులకు వైయధికరణ్య రూపము గాదు, ఏక శయ్యయందును నీర్వాది సదృశ పమందు విప్రలంభమును గవులు వర్ణించుటనుబట్టి, పైవిధమున ముదిత పంచేంద్రియ సంబంధాభావ రూపము, వియుక్తుండనైతి ఇత్యాకారకబుద్ధిరూపము గాని యగును, అది పూర్వానురాగ మాన విరహ ప్రవాస శాప భేదమునఁ బంచవిధమని కావ్యప్రకాశ కారాదిమతము, పూర్వానురాగ మనఁగా తరుణీతగుణులకు సంగమపూర్వకాలమందు దర్శనశ్రవణాదులచేఁ గలుగు నితరేతర ప్రేమంబై, “యత్ప్రేమ సంగమాత్పూర్వం దర్శన శ్రవణో ద్భవమ్ । అసౌ పూర్వానురాగాభ్యో విప్రలంభ ఇతీరితః ” అని పూర్వమువ్రాసిన ప్రమాణముఁ జూడవలయు.

తే. కలితమానసక్తై రవం ♦ బలరఁ జంద్రి

కావిలాసంబు వినిన భూ ♦ కాంతమాళి

కపుడు నేత్రచకోరంబు ♦ లమితమోద

మొదవఁ దిలకింప లాలసం ♦ బుదిత మయ్యె.

35

టీ. కలిత మానస కై రవంబు = ఒప్పుచున్న నునస్సనెడు కలువ; అలరణ్ = సంతసించు నట్లు; చంద్రికా విలాసంబు = చంద్రికయొక్క విలాసమును, వెన్నెలయొక్క విలాసమునని యర్థాంతరము; వినిన భూకాంతమాళికిణ్ = ఆకర్ణించిన రాజ శేఖరునకు; నేత్ర చకోరంబు = కన్నుల నెడు వెన్నెల పులుఁగులు; అమిత మోదము = అధికమగు నానందము; ఒదవణ్ = పొందునట్లు; తిలకింపణ్ = చంద్రికను వీక్షించుటకు; లాలసంబు = ఆసక్త్యతిశయము; “లాలసో లాలసాపిస్యా ద్యాచ్ఛాత్పస్తాతిరేకయోః । జౌత్సుక్యేచ” అని విశ్వము; ఉదితమయ్యెణ్ = ఆవిర్భవించెను. వెన్నెలకుఁ గుముదములు ముద మందుటయు, చకోరములు ప్రీతిఁ గాంచుటయు ప్రసిద్ధము.

అనఁగా మానస మలర నామెవిలాసము విన్న నృపతికి నేత్రోత్సవ మగునట్లుగా నామెనుజూడ వాంఛ గలిగె ననిభావము.

ఇందు చక్షుఃప్రీతి యను ననంగదశ వచింపఁబడినది. ఆదశలు “చక్షుఃప్రీతి ర్ననస్స జ్ఞస్సంకల్పో ధప్రజాగరః । అరతి స్సంజ్వరః కార్మ్యం లజ్జాత్యాగో భ్రమో మృతిః । ద కావస్థా భవస్యైతే విప్రలంభే భిలాషజే” అని చెప్పఁబడినది. చక్షుఃప్రీతి యనఁగాఁ ద

దేశాలోకనరతి. ఈయనంగ దశలంగూర్చి “అభిలాష చింతనా నుస్త్పత్తి గుణసంకీర్తనో ద్యేగాః” అనియు, “చక్షుఃప్రీతిః ప్రథమం చింతాసజ్జ స్తోథ సంకల్పః । నిద్రాచ్ఛేద స్తుతౌ విషయనివృత్తి స్త్రూపానాశః” అనియు నావాప్రకార నామక్రమ భేదములు గ్రంథ ములయందుఁ జూపట్టుచున్నవి. తన్నిరూపణంబు విస్తరభీతిచే నుపేక్షితంబయ్యె. మావాసిన కావ్యాలంకార సంగ్రహ విమర్శమునఁ దెలియు.

క. ఈకరణి మదిం దద్రజ, నీకరముఖఁ గాంచువాంఛ • నిక్కం ధరణీ
లోకరమా సుతుఁడు మధు, శ్రీకరవాక్పటిమ యక్ష • శేఖరుఁ బలికెన్. 36

టీ. ధరణీ లోక రమా సుతుఁడు=భూలోక మన్తఘండగు నాసుచంద్రుఁడు; ఈక రణిన్=ఈరీతిగ; మదిన్=చిత్తమందు; త ద్రజనీకర ముఖిన్=ఆచంద్ర ముఖి యగు చంద్రి కను; కాంచువాంఛ=చూడవలెననునిచ్చు; నిక్కన్=అతిశయింపఁగా; యక్ష శేఖరున్=కుము దుని గూర్చి; మధు శ్రీకరవాక్పటిమన్=మకరంద సంపదవంటిసంపదనుజేయునట్టి వాక్పా ధిచేత, మధురవచనము చేతననుట; పలికెన్=వచించెను.

ఉ. ధీరవరేణ్య నీ విపుడు • తెల్పిననిర్తలచంద్రికోదయో
దారసుధారసంబు మది • కప్రమితప్రమదంబు నించి యెం
తే రచియించె నవ్వనజ • నేత్రఁ గనుంగొన నూత్నలాలసా
పూరము గానఁ జానఁ గనఁ • పోవుద మాస్పద మావహిల్లఁగన్. 37

టీ. ధీరవరేణ్య=పండితో త్తముఁడ వగు నోకుముదుఁడా! నీవు; విపుడు; తెల్పిన నిర్తలచంద్రికోదయో దార సుధార సంబు.—తెల్పిన=బోధించినట్టి, నిర్తల=స్వచ్ఛమగు, చంద్రికా=చంద్రికయొక్క, ఉదయ=ఆవిర్భావమనెడు, ఉదార=అధికమగు, సుధారసంబు= అమృతరసము; అనఁగా వెన్నెలయొక్క యావిర్భావ మమృత మయమయి సుఖకరమయి నట్లుచంద్రికోదయ క్రమము సుఖకరమైనదనుట; మదికిన్=మనస్సునకు; అప్రమిత ప్రమదం బు=అమితమైన సంతసమును; నించి=పూరించి; అవ్వనజనేత్రన్=ఆచంద్రికను; కనుంగొ నన్=చూచుటకు; నూత్న లాలసాపూరము.—నూత్న=ఆపూర్వమగు, లాలసా=ఉత్కటవాం ఛయొక్క, పూరము=ప్రవాహమును; ఎంతేన్=మిక్కిలి; రచియించెన్=ఓనర్చెను. కానన్= ఆహేతువువలన; ఆస్పదము ఆవహిల్లఁగన్=సన్నిభుటిల్లునట్లు; చానన్=ఆసుందరిని; కనన్= చూచుటకు; పోవుదము=చనుదము.

చ. అనఁ గుముదుండు వల్కు వసు • ధాధిప నీశుభరూపరేఖికల్
గనుఁగొనుమాత్ర నామహిప • కన్య యెద న్నినుఁ జేర్చి దా వరిం
చు నిది నిజంబు కంజముఖఁ • జూడఁగ రమ్ము మద్రభయాన మీ
వనువుగ నెక్కి యంచు నతఁ • డయ్యెడ దానిఁ దలంచె సంతలోన్. 38

టీ. అనన్=సుచంద్రుఁ డట్లు వచింపఁగా; కుముదుండు=కుముదుఁ డను యక్షుఁడు; పల్కున్. వసుధాధిప=సుచంద్రుఁడా! నీ శుభ రూప రేఖికల్=నీ మంగళ కరములగురూపము ను రేఖలను, అనఁగా సాముద్రికోక్తములగు పద్మాదిరేఖలననుట; రూపమునకు “అక్ష్మాన్యభూషితా న్యేవ ప్రక్షేప్యదైర్విభూషణైః। యేన భూషితవ ద్భాన్తి తద్రూప మితి కథ్యతే॥” అని లక్షణంబు; కనుఁ గొనుమాత్రన్=చూచినమాత్రముననే; ఆమహిపకన్య=ఆ రాజ కుమారి; ఎదన్=హృదయమందు; నినున్; చేర్చి=ఉంచి; తాన్=తానే, వరించున్=కోరును. ఇది నిజంబు=ఈమాట నిక్కము. మద్రభయానము=నావిమానమును; “వ్యోమయానంవిమానోస్తీ” అని అమరుఁడు; అనువుగన్=అనుకూలముగ; ఎక్కి; కంజముఖిన్=పద్మముఖి యగు చంద్రికను; చూడఁగన్=చూచుటకు; రమ్ము. అంచున్=ఇట్లునుచు; అతండు=ఆకుముదుఁడు; దానిన్=ఆ విమానమును; తలంచెన్=స్మరించెను. అంతలోన్=స్మరించినంతలో. దీనికి నిల్చెనను నుత్తరపద్యస్థ క్రియతో నన్వయము.

చ. బలు వగువిస్తయంబున నృపాలుఁడు గన్గెనఁ జెంత నిల్చె ని
ర్మలధనరాజపుష్పకసమానము సద్వలభీతసుప్రభా
గిలితది నేశమానము వికీలితచారుమణీవితానకో

జ్వలరుచిరోచమాన మలవాహ ముఖేంద్రవిమాన మయ్యెడన్. 39

టీ. అయ్యెడన్=ఆసమయమందు; నిర్మల ధనరాజ పుష్పక సమానము=ప్రశస్తమైన కుబేర పుష్పకముతోడ సదృశమయినట్టియు; సద్వలభీత సుప్రభా గిలిత దినేశ మానము.- సత్=శ్రేష్ఠములయిన, నలభి=చూరుపట్టెలను, ఇత=పొందినట్టి, సుప్రభా=మంచికాంతచేత, గిలిత=మింగఁబడిన, దినేశమానము=సూర్యుని యహంకారముగల యట్టియు; వికీలిత చారుమణీవితానకోజ్వలరుచి రోచమానము.-వికీలిత=కట్టఁబడిన, చారుమణీవితానక=రమ్యమగుమణిసమూహముచేత, ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, రుచి=కాంతిచేత, రోచమానము=ప్రకాశమానమయినట్టి; అల వాహముఖేంద్ర విమానము=ఆయక్షేశ్వరునివ్యోమయానము; నృపాలుఁడు = సుచంద్రుఁడు; బలువగు విస్తయంబునన్=అధికాశ్చర్యముతోడ; కన్గొనన్=చూడఁగా; చెంతన్=సమీపమున; నిల్చెన్.

చ. నిలిచినయవిమాన మవనీపతిచంద్రుఁడు మిత్రయుక్తుడై
యలధనదాభయానము ధరాత్మభవాపతి పూలె నెక్కి ని
స్తులరయసంగతిం జనియె • దోడ్త దదర్శముఖాన్వయాధిరా
టకలితమహాత్మభావగతిఁ • గన్పడకుండఁ బరాళి కత్తడిన్. 40

టీ. అవనీపతి చంద్రుఁడు=ఆరాజ చంద్రుఁడు; మిత్రయుక్తుడై=చెలికానితోఁ గూడిన వాఁడయి; నిలిచినయవిమానము=ఎదుట నున్న యావిమానమును; అలధనదాభయానము=ఆకుబేరునిపుష్పకమును; ధరాత్మ భవాపతి వోలెన్=శ్రీరాముఁడువోలె; ఎక్కి=

అధిష్ఠించి; నిస్తులరయ సంకతిఁ = సాటి లేని వేగము చేత; తదర్థ ముఖాన్వయాధిరాట్కలిత మహాత్మ భావగతిఁ. — తదర్థ ముఖాన్వయాధిరాట్ = ఆకుముదుని చేత, కలిత = చేయఁబడిన, మ హాత్మ భావ = మాహాత్మ్యముయొక్క, గతిఁ = ప్రాప్తి చేత; పరాశిక్తిఁ = ఇతర జన సమూహ మునకు; అత్తటిఁ = ఆసమయమున; కన్పడకుండఁ = అగపడనట్లు; తోడ్డఁ = వెంటనే; చనియెఁ = పోయెను.

అనఁగా శ్రీరాముఁడు రావణ వధానంతరమున సుగ్రీవాది మిత్రయుక్తుడై కుబేర పుష్పకము నెక్కి నట్లు సుచంద్రుఁడు మిత్రయుక్తుడై కుముద విమానము నెక్కి యాకు ముదునిప్రభావముచే నితరులకుఁ గనఁబడనివాఁడై చనియె ననిభావము.

మ. వనితాదర్శనదోహదాతిశయధావ త్స్వాంతరంగాగ్రవ

ర్తనకన్న మ్మనుమున్న యేగుమయునఁ మాడ్చోవ్యమయానంబునఁ

జననాథేంద్రుఁడు వేడ్కతోఁ జనియె వీక్షాలక్ష్యతం బూన దా

వనికాయంబులు పట్టణంబులు నదీవారంబు లందంబుగఁ.

41

టీ. జననాథేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; వనితా దర్శన దోహదాతిశయధావ త్స్వాంతరంగాగ్ర వర్తనకన్నఁ. — వనితాదర్శన = చంద్రికాదర్శనమందలి, దోహదా తిశయ = ఆస క్త్యతిశయముచేత, ధావత్ = పరుగెత్తుచున్న, స్వాంతరంగ = తన మనస్సుయొక్క, అగ్ర వర్త నకన్నఁ = ముందునికికన్నను; మునుమున్న = ముందుముందుగనే; ఏగుమయు సమా డ్చోవ్య మయానంబునఁ = పోవునట్టి కుముదుని విమానము వలన; దావ నికాయంబులు = అడవులగుం పులు; పట్టణంబులు = నగరములు; నదీవారంబులు = నదీపుంజములును; అందంబుగఁ = సుందర మగునట్లు; వీక్షా లక్ష్యతఁ = దృ గ్విషయతను; పూనఁ = వహింపఁగా; వేడ్కతోఁ = సంత సముతోడ; చనియెఁ = పోయెను.

చ. చని చని తత్తరోమహిమఁ జయ్యన నాక్షణదోదయక్షమే

శనగర మప్పు డబ్బుర మెసంగఁ గనుంగొని యంతఁ జంద్రికా

వనజముఖీవిలాసవనవాటికఁ దత్తిలకామకుండచం

దనసుమవాసితానిలవితాన మెదుర్కొనఁ జేరి యచ్చటఁ.

42

టీ. తత్తరోమహిమఁ = విమానవేగాతిశయముచేత; చనిచని = పోయిపోయి; అక్షణదో దయక్ష మేశనగరము = పూర్వము చెప్పినక్షణదోదయఁ డను రాజుయొక్క నగరమును; అప్పు ఁ; అబ్బురము = ఆశ్చర్యము; ఎసంగఁ = అతిశయించునట్లు; కనుంగొని = చూచి; అంతఁ = అంతట; చంద్రికావనజముఖీ విలాసవనవాటికఁ = చంద్రికయొక్కవిలాసవనమును; తత్తిలకా మకుండచందనసుమవాసితానిలవితానము = ఆవనము సంబంధులగు బొట్టుగులుమావులు మొల్లులు చందనములు వీని కుసుమముల చేఁ బరిమళించు వాయువులగుంపు; ఎదుర్కొనఁ = అభిముఖము

గ రాఁగా, పూజనీయులు విచ్చేయునపుడు వారల కెదురుగఁ బోవుట సముచితమని వాయు
వారాజున కెదురుగఁ బోయిన ట్లున్న దనుట; చేరి; అచ్చటన్ = ఆవనమందు. దీనికిఁ గాం
చెననుముంగలిపద్యమందలిక్రియతో నన్వయము.

చ. హరిముఖనేత సూప వసుధాధిపచంద్రుఁడు గాంచె ముంగలన్
హరినిభమధ్యమన్ హరికరాదృతశంఖసమానకంధరన్
హరిజయశాలివాణి హరిదంశుకవై రిశరాససుభ్రువున్
హరిణసపత్న నేత్ర హరిణాంకముఖిన్ హరినీలకుంతలన్.

43

టీ. హరిముఖనేత = తురగవదనశ్రేష్ఠుండగుముకుందుఁడు; చూపన్; వసుధాధిపచం
ద్రుఁడు; హరినిభమధ్యమన్ = సింహసమానమధ్యను; హరికరాదృత శంఖసమానకంధరన్ =
విష్ణుకరాదృతమైన శంఖమునుబోలు కంఠముగలదానిని; హరిజయశాలివాణిన్ = చిలుకల జయిం
చుటచేఁ బ్రకాశించుపలుకులుగలదానిని; హరిదంశుకవై రిశరాససుభ్రువున్. - హరిదంశుక =
దిగంబరుండగుశివునకు, వైరి = శత్రువగుమరునియొక్క, లేదా శివుఁడు శత్రువుగాఁగలమరుని
యొక్క, శరాస = వింటినిబోలు, సుభ్రువున్ = మంచిబొమలుగలదానిని; హరిణసపత్న నేత్రన్ =
వీణములకుఁ బగలగు నేత్రములుగలదానిని; హరిణాంకముఖిన్ = చంద్రముఖిని; హరినీలకుంత
లన్ = ఇంద్రనీలమణులఁ బోలునలకలు గలదానిని, అట్టిచంద్రికననుట; ముంగలన్ = ఎదుట;
గాంచెన్ = చూచెను. “యమానిలేంద్ర చంద్రార్కవిష్ణుసింహంశువాజిషు, శుకాహికపిభేకేషు
హరిః” అను నామలింగానుశాసనముచే హరిపదమున కిటు తురంగసింహవిష్ణుశుకేంద్రరూపా
ర్థములు తెలియఁదగినవి.

సీ. తానచాతురి కద్భుతముఁ దాల్పుపోలిక
వరమణిపుత్రికల్ శిరము లూఁప
ఘనగానసుధఁ గ్రోలి తని వైంది బయలున్ను
గతి శిలాతతి జలఁ ఘమ్ముఁ గురియ
యతిలయశ్రుతులవి స్తృతితత్త్వ మూనిన
చాయ నాళులు వినిశ్చలతఁ దాల్ప
బలురక్తిలో నిండి పట్టజాలక వెలు
వడుదారి వల్లికల్ కడుఁ జిగుర్ప

తే. హరివసుపీఠికాసీనయై విపంచి

గలసి గానము సేయుభూకాంతపుత్రిఁ
గనకనిభగాత్రిఁ గాంచి యయ్యినకుల్లుండు
చాల నాశ్చర్యజలరాశిఁ దేలె నపుడు.

44

టీ. తానచాతురికిఁ .—తాన=తన్న కారముతోఁబాడెడు పాటలయొక్క, చాతురికిఁ = నేర్పునకు; అద్భుతముఁ = ఆశ్చర్యమును; తాల్పుపోలికఁ = వహించురీతి; వరమణిపుత్రికల్ = శ్రేష్ఠములగుమణిమయప్రేతిమలు; శిరములు=తలలను; ఊఁపఁ = చలింపఁ జేయఁగా; ఘనగానసుధఁ = అధికమగు గానామృతమును; క్రోలి = పానము చేసి; తనివొంది = తృప్తిపొంది; బయలున్న గతిఁ = బయల్పడుచురీతి; శిలాతతి = పాషాణసంఘము; జలౌఘముఁ = నీటిప్రవాహమును; కురియఁ = వర్షింపఁగా; యతిలయశ్రుతులవిస్తృతితత్త్వము. —యతి=యతులయొక్క, లయ=లయమనెడితాళప్రాణముయొక్క, శ్రుతుల=స్వరారంభ కావయవవిశేషములయొక్క; విస్తృతి=విస్తారముయొక్క, ఇట తాళప్రాణములు, “కాలోమార్గఃక్రియాజ్ఞానిగ్రహోజాతిఃకళాలయః | యతిఃప్రస్తారకశ్చైవతాళప్రాణాదశస్తృతాః” అనునవి, శ్రుతియనఁగా, “ప్రథమశ్చ్రవణాచ్ఛబ్దశ్చూయతేహ్రస్వమాత్రకః | సాశ్రుతిస్సంపరిజ్ఞేయాస్వరావయవలక్షణా” అని చెప్పఁబడినది, దానివిస్తృతి “చతుశ్చతుశ్చతుశ్చైవ షడ్జమధ్యమపఞ్చమాః | ద్వేద్వేనిపాదగాఢాశ్రాత్రిస్తీరిషభధైవతా” ఇత్యాదిగాఁజెప్పఁబడినది; తత్త్వము=స్వరూపమును; ఊనినచాయఁ = వహించినమాడ్కి; ఆకులు=చెలియలు; వినిశ్చలతఁ = నైశ్చల్యమును; తాల్పఁ; బలురక్తి = అధికానురాగము; లోఁ = అంతరంగమందు; నిండి; పట్టఁచాలక = ఆఁగ లేక; వెలుపడుదారిఁ = బయల్పడురీతిగా; వల్లికల్ = లతలు; కడుఁ = మిక్కిలి; చిగుర్పఁ = చివురింపఁగా; హరివసుపీఠికాసీనయై. —హరి=మనోజ్ఞమగు, వసుపీఠికా=బంగరుపీఠయందు, ఆసీనయై= కూర్చుండినదై; విపంచిఁ = వీణను; కలసి = చేరి; గానము సేయుభూకాంతపుత్రిఁ = పాడుచుండెడు రాజపుత్రిని; కనకనిభగాత్రిఁ = బంగరుతో, కాదేని, సంపెఁగపువ్వుతో సాటియగుశరీరముగలదానిని, అట్టిచంద్రికను; అయ్యినకులుండు = ఆసుచంద్రుఁడు; కాంచి = అవలోకించి; చాలఁ; ఆశ్చర్యజలరాశిఁ = విస్తయమనెడు సముద్రమునందు; అపుడు = ఆదర్శనక్షణమందు; తేలేఁ.

“అపూర్వదర్శనా చ్ఛిత్తవిస్తారో విస్తయోమతః” అనుటవలన లోకోత్తరసౌందర్యశాలిని యగునాసుదతిని జూడ రాజునకు విస్తయోదయం బాయె ననుట.

చ. తెఱలక కన్యఁ జేరి తదధీనతఁ బొల్చి యినావలోక మ
త్తటి నలర నిశ్శధ్ధరిరధంబయి మున్నె మనోభ్ర మెంతయుఁ
మెఱయఁగ నంతకన్న మును • మించె శ్రమోదకవృష్టి చిత్రతఁ
దొఱయఁగ మున్నె క్షేత్రమునఁ • దోరముగాఁ బులకాఖ్యసస్యముల్. 45

టీ. తెఱలక = బయలువెడలక; కన్యఁ = చంద్రికను, కన్యారాశినని యర్థాంతరము; చేరి = పొంది; ఇనావలోకము. —ఇన = రాజయొక్క, అవలోకము = చూపు, సూర్యప్రకాశమని యర్థాంతరము, ఆనఁగా ధర్మధర్మల కభేదగ్రహణముచే నూర్యుడై యనుట, సూర్యుఁడు కన్యారాశిని జేరఁగా నని ఫలితార్థము; “ఇన స్సూర్యేప్రభౌ” అని యమరుఁడు; అత్తటిఁ = ఆనమయమున; అలరక్ = ఓప్పఁగా; మనోభ్రము = మనస్సనెడునాకసము; నిశ్శధ్ధరిరధంబు అయి. —నిశ్శత్ = సంబంధించినట్టి, హరిరధంబయి = చిలుకరథముగాఁగలమరుఁడుగలదై, ఇంద్రరథమగు మేఘముగలదై యనియర్థాంతరము; ఎంతయుఁ = మిక్కిలి; మెఱయఁ = ప్రకాశిం

పఁగా, మెఱపులు మెఱయఁగా; మున్నె = అంతకుమునుజే ; శ్రమోదకవృష్టి = స్వేదోదకవర్షము; చిత్రతఁ = ఆశ్చర్యముచేత; దొఱయఁగఁ = పొందఁగా; అంతకన్నమును = అంతకు పూర్వమే; క్షేత్రమునఁ = శరీరమందు, సస్యోచితభూప్రదేశమందు; తోరముగాఁ = అధికముగా; పులకాఖ్యసస్యముల్ = పులకలనెడుసస్యములు; మించెఁ = అతిశయించెను.

అనఁగా సుచంద్రునిదృష్టి కన్యను జేరి తెఱలక యుండఁగా అనఁగాదర్శనానందము ననుభవించుచుండఁగా మనంబునఁ గందర్పోదయమయినదనియు మేనెల్ల స్వేదోదకమయ్యె ననియుఁ బులకల్పనలొత్తెననియు భావము. కన్యారాశిని సూర్యుఁడు చేరఁగా వర్షర్తువగుటంజేసి వృష్టిగలుగుట లోకప్రసిద్ధము. సూర్యుఁడు కన్యారాశిని జేరుట, తదనంతరము మేఘయుక్తమైయాకాశము మెఱయుట, తదనంతరము వర్షము, తదనంతరము క్షేత్రమున సస్యోదయమని క్రమముండఁగా మేఘముతోఁ జేరి యాకాశము మెఱయుటకు మున్న వర్షమును దానికిమున్న క్షేత్రమున సస్యములు గలుగుటయు చిత్రమని తాత్పర్యము. ఇచట సస్యమునకు వర్షమువర్షమునకుమబ్బుతోఁ గూడినమిన్న మెఱయుటకారణముగానున్నను ఆకాశము మెఱయుటకుమున్న వృష్టిగలిగెననియు నంతకుమున్న సస్యముదయించెననియు కార్యకారణభావమునకు వైపరీత్యమునుబట్టి అత్యంతాతిశయోక్త్యలంకారము. “అత్యంతాతిశయోక్తిస్సాన్వి త్పర్వాపర్యవ్యతిక్రమే॥ అని తల్లక్షణము. అవిదితక్రమములుగా నతిశీఘ్రకాలములో నుదయించినవని ఫలితార్థము.

“పాంచాలీశుభవిభ్రమస్ఫురణ” యనుపద్యమునందే భవ్యానురాగాళికలో అనుట చేత రాగోదయమైనదని యేర్పడినను రాగము|ఆసక్తిరూపమనియు కామ ముత్కటాసక్తి రూపమనియు సిద్ధాంతము గాన గుణశ్రవణమున సామాన్యాసక్తిగలిగి సాక్షాద్దర్శనమున సుత్కటాసక్తిగలిగిన దని తెలియునది. “ధ్యాయతోవిషయా న్స్వంస స్సద్గతేషాపజాయతే | సద్గతస్సంజాయతే కామః॥” అను గీతావచనమునందును దద్భావ్యతద్వాఖ్యలయందును రతికామములస్వరూపము పైవిధముగ నున్నది. ఈవిషయము విస్తరముగఁ గావ్యాలంకార సంగ్రహమున“వనితయుఁ బతియు”ననుపద్యము టీకలో మాచే వ్రాయఁబడినది. ఇటు సుచంద్రునకు స్వేదము పులకలు అనుసాత్త్విక భావోదయము చెప్పఁబడినది. సాత్త్వికము అనఁగా ననుభావవిశేషములు. అనుభావములనఁగా “అనుభావయన్త్రి అనువృత్తృత్తిచే జాతరత్యాద్యనుమాపకములు. “భావ మ్మనోగతం సాక్షాత్స్వహేతం వ్యజ్ఞాయన్తియే | తేనుభావా ఇతి ప్రోక్తా భూవీక్షేపస్త్రితాదయః” అని తల్లక్షణవ్రాయంకియే. స్తంభాదు లిట్టియను భావములలోఁ జేరినను దానికి సాత్త్వికములని నామక గుట సత్త్వమాత్రమునఁ గలుగుటంజేసి. ఇందులకుఁ బ్రమాణము. “సర్వేపి సత్త్వమస్మిన్ దద్భావా యద్యపి సాత్త్వికాః | తథా ప్యమీషాం సత్త్వైకమూలత్వా త్సాత్త్వికప్రథా అను భావాశ్చ కథ్యంతే భావసంసూచనా దమి॥ ఏవం ద్వైవిధ్య మేతేషాం కథితంభావకోవిదైః॥” అని సింగభూపాలీయము. సత్త్వమనఁగా “ఆన్యేషాం సుఖదుఃఖాదిభావేషు కృతభావనమ్ | ఆనుకూల్యేన యచ్ఛిత్తం భావకానాం ప్రవర్తతే | సత్త్వంత దితి విజ్ఞేయం ప్రాజ్ఞై స్సత్త్వోద్భవానిమాన్ |

సా త్త్వికా ఇతి జానన్తి భరతా ద్యా మహర్షయః । తే స్తమ్భస్వేదరోమాఞ్చస్వరభేదా శ్చ వే
పధుః । వై నర్ణ్య మశ్రుప్రళయా విత్యష్టే పరికీర్తితాః॥” అనుటలోనగునది యాగ్రంథము
ననే నిరూపింపఁబడినది. ఇటు హర్షాతిశయమున స్వేదరోమాంచములు. “నిదాఘహర్షవ్యాయా
మశ్రమక్రోధభయాదిభిః । స్వేద స్సంజాయతే” అనియు “రోమాఞ్చో విస్తయోత్సాహహ
ర్షాద్యైః” అనియు నందునకుఁ బ్రమాణము. ఇటు శ్రమోదకశబ్దము స్వేదోదకమందు రూఢ
మని కవిహృదయముగాఁ గొనఁ దగియున్నది.

చ. తరుణిమెఱుంగుటారుగడ ♦ దారున నెక్కి నృపాలుచూపుదొ

మ్మరి రమణీయహారగుణమండలిసందునఁ దారుచుం బయో

ధరసృతి లాగు వైచి వడిఁ ♦ దార్కొని సన్ముఖరాజుఁ జేరఁ బం

కరుహశరుండు శార్యభిధఁకాహళి మ్రోయఁగఁ జేసె నత్తటిన్.

46

టీ. నృపాలుచూపుదొమ్మరి = రాజదృష్టియనెడు దొమ్మరి; తరుణిమెఱుంగుటారుగ
డన్ = చంద్రికయొక్క మెఱయుచున్నయారనెడుగడను; దారునన్ = వేగముగ; ఎక్కి = అధి
ష్ఠించి; రమణీయహారగుణమండలి సందునన్. - రమణీయ = మనోజ్ఞమగు, హార = ముత్యంపు
పేరులనెడు, గుణ = త్రాళ్ళయొక్క, మండలి = సమూహముయొక్క, సందునన్ = మధ్యభాగము
ననుండునవకాశమున; తారుచున్ = చేరుచు; పయోధరసృతిన్ = స్తనసీమయనెడుగగనమం
దు; లాగువైచి = లాగువేసి; వడిన్ = వేగముగా; దార్కొని = కదిసి; సన్ముఖరాజున్ = చంద్రుని
వంటిమోమనెడు నెదుటనున్నరాజును; చేరన్ = చేరఁగా; పంకరుహశరుండు = మరుండు; శా
ర్యభిధకాహళిన్ = గోరువంకయనుపేరుగల బూరుగును; అత్తటిన్ = ఆలాగునైచుసమయమున;
మ్రోయఁగన్ = ధ్వనించునట్లు; చేసెన్ = ఒనరించెను.

లోకమున దొమ్మరి గడ పాఁతి దానినెక్కి త్రాళ్ళనుండి జాఱి పైపైన లాగు వైచి
యధిపతి యెదుట నిలుచుటయు, నత్తటిఁ దదీయుఁడు కాహళి మ్రోయఁగఁ జేయుట
యుఁ బ్రసిద్ధంబు. అట్లు ఆనరపాలుచూపు తొలుత నానుందరిరోమరాజిపైఁ బ్రనరించి
పయోధరములను జేరి యామెమోమున కెదుట నిలిచి యుండెననియు, నప్పుడు గోరువంక
కూయ సాగిన దనియు, మన్నఁగుఁడు మ్రోయఁగఁ జేసె ననుటచే నాకూఁత రాజునకు
మిక్కిలి కామోద్దీపకముగనుండెననియు భావము.

చ. అవనిపకన్యనాభిజలజాకరసన్నిధి రోమవల్లికా

నవతరయప్తికాపదమునం బ్రియయోగము వూని శ్రీసతీ

భవమహిమూప్తి సిద్ధరసపాళికఁ బొందియుఁ బొంద వయ్యెఁ ద

త్ప్రవిమలకంధరాధ్వచరతన్ నృపునేత్రము లద్భుతస్థితిన్.

47

టీ. నృపునేత్రములు = సుచంద్రునిచూపులు; అవనిపకన్యనాభిజలజాకరసన్నిధిన్. -
అవనిపకన్య = రాజకుమారియగు చంద్రికయొక్క, నాభి = పొక్కిలియనెడు, జలజాకర = సర

స్సుయొక్క, సన్నిధి = తీరమునందు; గోమవల్లికానవతర యష్టికా పదమునకొ. - గోమ వల్లికా = నూఁగార నెడు, నవతర = అత్యపూర్వమైన, యష్టికా పదమునకొ = యష్టికా సనమ నెడుయోగా సనవిశేషమందు; ప్రియయోగము = ప్రీతియుతమగుసంగతియ నెడు ప్రియధ్యాన మును; పూని = వహించి; శ్రీసతీభవమహిమా ప్తికొ. - శ్రీసతీభవ = శ్రీపుత్రుండగుమరునియొక్క, శ్రీమంతు లగుపార్వతీపరమేశ్వరులయొక్క, మహిమా ప్తికొ = మాహాత్మ్యప్రపాప్తిచేత; సిద్ధరస పరను; పాలికొ. - సిద్ధరస = సిద్ధమైనశృంగారరసముయొక్క, దివ్యరసముయొక్క, పాలికొ = పరంపరను; పొందియొక్క; తత్ప్రవిమలకంధరాధ్వచరతకొ. - తత్ = ఆకన్యయొక్క, ప్రవిమల = నిర్మలమగు, కంధరాధ్వ = కంఠమార్గమంగు, చరతకొ = సంచరణమును, “అధ్వనిచరతీత్యధ్వచ రః” అను విగ్రహమందు “చరేప్టః” అని కర్తృత్వమందు టచ్చిత్రయము దానిపైభావార్థమం దుత్పలప్రత్యయము రాఁగా చరించువానిధర్మము చరణమేయగును, ప్రసిద్ధమై నిర్మలమయిన మేఘమార్గ మగుగగనమునందు సంచారమును అని యర్థాంతరము; అద్భుతస్థితికొ = ఆశ్చ ర్యవర్తనచే; పూనవయ్యొక్క = వహింపవయ్యెను.

పుణ్యతీర్థసన్నిధిని యష్టికాసనముపై యోగనిష్ఠాగరిష్ఠుండై పార్వతీపరమేశ్వరాను గ్రహమున సిద్ధరసమును బొందినవాఁడు గగనమార్గసంచరణమును బొందుటప్రసిద్ధము, అట్లు పొందకుండుట చిత్రముగ నున్నదని తాత్పర్యము. సుచంద్రనర పాలునిచూపు లాకన్య యారునందుఁ జేరి యందుఁ బ్రీతి గలిగి స్తరావేశముచే శృంగారరససిద్ధి ననఁగా నానం దాతిశయమునొంది కంఠముపైఁ బాఱక సుఖపారవశ్యమున నచటనే నిలిచియుండెనని ఫలితార్థము.

మ. స్తనమేరుస్థలవృత్తి నుబ్బు వళికాః స్వర్ద్విపినీభంగకు

ర్దనఁ జొక్కుంగను మధ్యనాకవిహృతికొ • రమ్యోరురంభోపగూ

హనలబ్ధిం జెలఁగు న్నృపేక్షణము లాహా చిత్ర మేణీవిలో

చనయాస్యేందుసుధైక సేవ ననిమేషత్వంబు సంధిల్లుటకొ.

48

టీ. నృపేక్షణములు = ఆరాజదృష్టులు; ఏణీవిలోచన యాస్యేందుసుధైక సేవకొ. - ఏణీవిలోచన = చంద్రికయొక్క, ఆస్యేందు = ముఖచంద్రునియొక్క, సుధా = అమృతముయొక్క, ఏక సేవకొ = ముఖ్య సేవచేత; అనిమేషత్వంబు = తొప్పపాటులేమి, దేవత్వము; సంధిల్లు టకొ = సంభవించుటచేత; స్తనమేరుస్థలవృత్తికొ. - స్తన = కుచముల నెడు, మేరుస్థల = మేరుప ర్వతప్రదేశమున, వృత్తికొ = ఉనికిచేత; ఉబ్బుకొ = వృద్ధిబొందును. వళికాస్వర్ద్విపినీభంగకుర్ద వకొ. - వళికా = వళిత్రయమ నెడు, స్వర్ద్విపినీభంగ = వ్యోమగంగాతరంగములయందు, కుర్దవకొ = క్రీడచేత, “క్రీడాభేలాచకుర్దవమ్” అని అమరుఁడు; చొక్కుకొ = సుఖపరవశ మగును. మధ్య నాకవిహృతికొ. - మధ్యనాక = కౌన నెడునాక సమునందు, “నాకస్వర్గ్రాంతరిక్షయోః” అని విశ్వము, విహృతికొ = విహారమును; కనుకొ = పొందుగు, స్వర్గవిహారము నొందు ననుట దేవత్వ పక్షమున కత్యంతానుగుణం బైనను స్తనములు మేరువుతోడను వళులు గంగాతరంగములతో

డను ఊరువు లనంటులతోడను సాటియగునట్లు కానాకసముతోడనే సాటియగుఁగాని స్వర్గముతోడఁ గా దని యిట్లు వ్యాఖ్యాతంబయ్యె. రమ్యోరురంభోపగూహనలబ్ధిఁ.-రమ్య=మనోజ్ఞములగు, ఊరు=తోడలనెడు, రంభా=దివ్యస్త్రీయొక్క, ఉపగూహన = కౌఁగిలింతయొక్క, లబ్ధిఁ=ప్రాప్తిచేత; చెలఁగుఁ=ఓప్పును. ఆహాచిత్రము = అత్యాశ్చర్యమనుట.

అనఁగా బ్రసిద్ధచంద్రమండలస్థసుధను గ్రోలి దేవత్వమును గాంచినవారు మేరుస్థలవాస స్వర్ద్విపినీతరంగవిహార వ్యోమమార్గసంచార రభాలింగనాదుల నొందినట్లు నృపేక్షణములు చంద్రికాముఖచంద్ర సుధారసపానమున నట్టి విభవమును గాంచుట యాశ్చర్యతమంబనుట. ఆకన్యయొక్క లోకోత్తరముఖాద్యవయవములయందుఁ బ్రసరించి తెప్పపాటులేనినృపుచూపులు నిరతిశయానందము నొందె నని భావము.

తే. ఉజ్జ్వలతరానురాగసం ♦ ధ్యోదయంబు

దగ మహాస్తంభభావంబు ♦ దాల్చినట్టి

పతిమనంబున నీరజాం ♦ బకుఁడు దోఁచె

నపుడు హరిరథసంలబ్ధి ♦ ననుసరించి.

49

టీ. ఉజ్జ్వలతరానురాగసంధ్యోదయంబు.—ఉజ్జ్వలతర=మిక్కిలి ప్రకాశించునట్టి, అనఁగా నుత్కటమయినట్టి, అనురాగ=ప్రీతివిశేషమనెడు, సంధ్యా = సంధ్యాకాలముయొక్క, ఉదయంబు=ప్రాదుర్భావము; తగఁ=ఓప్పుఁగా; మహాస్తంభభావంబు.—మహత్=అధికమైన, స్తంభభావంబు=చేష్టారహితునిభావమును, గృహధారదారు విశేషభావమును; తాల్చినట్టిపతిమనంబునఁ=వహించినట్టినృపునిచిత్తమున; అపుడు=అనిర్నిమేషదర్శననమయమందు; నీరజాంబకుఁడు=పద్మబాణుం డగుమరుం డనుపద్మనయనుం డగునారాయణుండు; హరిరథసంలబ్ధిఁ=మందమారుతమనెడు తేరియొక్క సంలబ్ధియను సింహదేహప్రాప్తిని; అనుసరించి=పొంది; తోఁచెఁ=అగపడెను.

పూర్వము హిరణ్యకశిపువధకై సంధ్యాకాలమున స్తంభమధ్యమున నారాయణుండు నృసింహరూపము దాల్చి తోఁచినట్లు నృపునిమనం బుత్కటరాగంబయి స్తంభభావంబు దాల్చి యుండ నందు మందమారుతము నధిష్ఠించి కాముఁడు దోఁచె ననుట. ఆరాజున కనురాగోద్రేకమయి మనము స్తంభమనెడుసాత్త్వికభావము దాల్చిన దనియు నపుడు మరుండు మందమారుతరూఢుండయి సాక్షాత్కరించిన యట్లు తోఁచెననియుభావము. “స్తంభస్సాన్యనిష్క్రియాజ్ఞత్వమ్” అనుటచే స్తంభము శరీరధర్మమే గాఁదగియున్నను, రాగాది జన్యమానస స్తంభములేక శారీరము గలుగదనియు “సత్త్వజన్యత్వే సతిగతినిరోధస్తంభః” అను లక్షణానుగతమైన రాగసంభవమయిన మనోన్యాయపారనిరోధమునుబట్టి యిట్లస్తంభపదప్రయోగమని తెలియునది. కామోదయరాగోదయములు వెనుకఁ జెప్పఁబడినవెయైన నిందుఁ దదుత్కటదశగాఁ దెలియఁ దగును.

చ. నిరుపమపద్మినీకులమ ♦ ణీపరిదర్శనశక్తి నైశ్చలీ

గరిమ భజించి నమ్మదవి ♦ కాసమునం గనుపట్టుకుంభినీ

శ్వరతిలకంబు నుద్ధతి నిశాతపలాశసుమాంకుశంబు చేఁ

గర మసమాస్త్రయంత నఱకం జనియించె శిరశ్చలనస్థితుల్.

50

టీ. నిరుపమపద్మనీకులమణీ పరిదర్శనశక్తిఁ. — నిరుపమ = సాటిలేనట్టి, పద్మనీకులమణీ = పద్మనీజాతిస్త్రీలయందు శ్రేష్ఠయగుచంద్రికయొక్క, పరిదర్శనశక్తిఁ = దర్శనసామర్థ్యము చేత, సాటిలేనిగజస్త్రీ రత్నముయొక్క దర్శనసామర్థ్యముచేతనని యర్థాంతరము; పద్మయొక్క స్త్రీ పద్మిని, “ఇభస్తప్నేరమఃపద్మి” అని యమరుఁడు; నైశ్చలీగరిమన్ = నిశ్చలభావముయొక్కయాధిక్యమును; భజించి = పొంది; సమదవికాసమునన్ = సంతోషాతిశయము చేత, అధికమయిన మదవికాసముచేతనని గజపరమైనయర్థము; కనుపట్టు కుంభినీశ్వరతిలకంబున్ = చూపట్టు రాజశ్రేష్ఠుని, చూపట్టుగజ శ్రేష్ఠమునని యర్థాంతరము; “గారిలాకుమ్మినీక్షమా” అనుటచే కుమ్మినీశబ్దము భూమియందును, కుమ్మినః స్త్రీకుమ్మినీ, అను వ్యుత్పత్తిచే గజస్త్రీయందును వర్తించును; ఉద్ధతిఁ = దర్పము చేత; నిశాతపలాశసుమాంకుశంబు చేఁ. — నిశాత = తీక్షణమగు, పలాశసుమ = కింశుకకుసుమమనెడు, అంకుశంబు చేఁ = అంకుశముననాయుధము చేత; అసమాస్త్రయంత = మదనుండనుమావటినాఁడు; నఱకన్ = నఱకఁగా; శిరశ్చలనస్థితుల్ = మెప్పున శిరఃకంపము సేయుటలు, చుఱకునతలవిదుర్చుటలు అని గజపక్షముననర్థము; జనియించెన్ = ఉదయించెను.

చంద్రికాదర్శనానందా తిశయముచే నైశ్చల్యము వహించి మన్తధబాణహతుఁడై మెప్పున నారాజు శిరఃకంపముచేయఁగా నది యాఁడేనుఁగు నందాసక్తమయి మదవిలాసము చే గదలకుండినగజమును నియంతయంకుశముచే బొడువఁగా నాగజము చుఱకునఁ దల విదిర్చినట్లుండెనని భావము.

చ. అలరెడిశ్యామకెంజిగురుటాకులఁ జేరినఁ గోరకంబులన్

మలయుచు నున్నఁ జారుసుమఁమాలిక లొందిన మంజుమంజరీ

స్థలములపొందు గన్న మధుఁసంతతిఁ గూడినఁ బాయ వయ్యెడం

జెలఁగుటనో ద్విరేఫగతిఁచే మహిపాలకురమ్యనేత్రముల్.

51

టీ. మహిపాలకురమ్యనేత్రముల్ = సుచంద్రుని మనోజ్ఞ నేత్రములు, అనఁగా దృష్టులు; ద్విరేఫగతిన్ = భృంగరీతిచేత, రేఫద్వయప్రాప్తిచేత; జెలఁగుటనో = ఒప్పుటచేతనో; రమ్యనేత్రపదమందు ఆద్యంతములయందు కెండురేఫములున్నవి గావున నవి ద్విరేఫగతిఁ జెలంగుననుట, ద్విరేఫశబ్దముచే లక్షితలక్షణావృత్తివలన భ్రమరపదబోధ్యము లగుభృంగములు బోధితము లగునని శాస్త్రీసరణి; అలరెడిశ్యామకెంజిగురుటాకులన్. — అలరెడి = ప్రకాశించుచున్న, శ్యామ = లతయొక్క, కెంజిగురుటాకులన్ = రక్తపల్లవములను, ఈపద్యమున సుపమానములైనపల్లవాదులు చెప్పఁగా సాధ్యవసానలక్షణచే సుపమేయము లగుహస్తాదులు బోధ్యములు గావున, శ్యామకెంజిగురుటాకులన్ అనఁగాఁ జంద్రికాహస్తములచేతనని గ్రాహ్యము;

ఇట్లంతటఁ దెలియవలయు; జేరినన్ = పొందినను; కోరకంబులన్ = మొగ్గలయందు, వానిచే
లక్ష్యంబు లగుగోరులయందనుట; మలయుచున్ ఉన్నన్ = తిరుగుచున్నను; చాతుసుమహా
లికలు = మనోహరములయినపూలదండలను, అనఁగా నామె బాహువులను; ఓందినన్ = చేరినను;
మంజుమంజరీస్థలములపొందు. - మంజు = మనోజ్ఞములగు, మంజరీ = పువ్వుగుత్తులయొక్క, వానిచే
లక్ష్యంబులగు స్తనములయొక్క, స్థలముల = ప్రదేశములయొక్క, పొందు = సంపర్కమును;
కన్నన్ = కాంచినను; మధుసంతతిన్ = మకరందపరంపరను, కూడినన్ = చేరినను, అమెపెడ
వినిజేరినననుట; పాయవయ్యెన్ = వీడవయ్యెను;

అనఁగా ద్విరేఫములు లతావిశేషముయొక్కచివురులను, కోరకములను, సుమములను,
పువ్వుగుత్తులను, మకరందమును గూడియున్నను బాయకుండునట్లు, ద్విరేఫగతిఁజెలంగు నృపా
లు నేత్రములు, చిగురుటాకులనుబోలు హస్తములను, కోరకంబులఁబోలు గోరులను, సుమమా
లికలఁ బోలుబాహువులను, పువ్వుగుత్తులఁ బోలు స్తనములను, పూఁదేనియను బోలునధర రస
మును గూడియు వీడకున్న వని భావము. అతిశయోక్త్యలంకారభేదము. “విషయస్యా
నుపాదానా ద్విషయ్యుపనిబధ్యతే | విజ్ఞేయాతిశయోక్తి స్సాకవిప్రేధోక్తి సప్తతా||”
అని తల్లక్షణంబు పూర్వము దెలుపఁబడియె.

తే. ఇట్లు తచ్చంద్రికాయ త్త దృక్చకోరుఁ
డై ర సాధీశ పద్మాకుఁ మారుఁ డపుడు
ప్రమదము నవాద్భుతంబును • బల్లవింప
నాత్మ నాయంతి నిట్లని • యభినుతించె.

52

టీ. ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగ; ర సాధీశ పద్మాకుమారుఁడు = భూపతియ నెడు మదనుండు;
తచ్చంద్రికాయ త్తదృక్చకోరుఁడై = ఆచంద్రికాపరతంత్రములగు నేత్రములను చకోరములుగల
వాఁడై; అపుడు; ప్రమదము = సంతసము; నవాద్భుతంబును = లోకోత్తరాశ్చర్యమును; పల్లవిం
పన్ = చివురింపఁగా; ఆత్మన్ = మనస్సునందు; ఆయంతిన్ = ఆచంద్రికను; ఇట్లు = వక్ష్యమాణ
ప్రకారముగా; అభినుతించెన్ = శ్లాఘించెను.

సీ. కాఁబోలు నీహేమఁ గాత్రి క్రొత్తగ సానఁ, దీరినవలతేనిఁ చారు హేతి
కాఁబోలు నీకంబుఁ కంటి పాల్కడలిజి, డ్డడఁగఁ జూపట్టుశీఁ తాంశు రేఖ
కాఁబోలు నీతమ్మిఁ కంటి చిరద్యుతుల్, మించఁ బొల్చినతల్కుఁ మించుఁదీవ
కాఁబోలు నీసీలఁ కై శ్య మన్నధళిల్పి, బాగుగాఁ దీర్చినఁ పసిఁడిబొమ్మ

తే. యార యీచెల్వచెలువ మఁ యారె యీపొ
లంతి యొయ్యార మహాహ యీఁ యింతిమిన్న
సొంపు మజ్జాతె యీచాన • స్సొగసుపెంపు
బభిరె యీలేమఁ బొగడ వాఁ క్షతివశంబె.

53

టీ. ఈ హేమ గాత్రి = ఈ కనకాంగి; త్రోత్తగ్ = నూతనముగ; సానక్ = సానయందు, సాన యనఁగా మణులు లోనగువానిఁ జక్కఁబఱచుసాధనవిశేషము; తీరినవల రేనిచారుహేతి. — తీరిన = చక్కఁబడిన, వలతేని = మరుని సంబంధియగు, చారు = మనోజ్ఞమైన, హేతి = శిష్టము; కాఁబోలు = కాఁదగును. ఈకంబుకంఠి = శంఖమును బోలుకంఠముగల యీసుందరి; పాల్కడలిజిడ్డుడఁగ్. — పాల్కడలి = క్షీరాంబునిధియొక్క, జిడ్డుడఁగ్ = జిడ్డుఅణఁగిపోఁగా; చూపట్టు శీతాంశురేఖ = అగపడుచంద్రరేఖ; కాఁబోలు = కాఁదగును. ఈతమ్మికంటి = ఈపద్మనయన; చిరద్యుతుల్ = స్థిరమయిన కాంతులు; మించ్ = అతిశయించునట్లు; పొల్చినతల్కుమించుదీవ = ఉదయించినట్టి ప్రకాశమానమయిన మెఱపుదీవ; కాఁబోలు = కాఁదగును. ఈనీలకైశ్య = ఈనీలకుంతల; మన్తధశిల్పి = మన్తధుఁడను శిల్పకారుఁడు; బాగుగ్ = చక్కఁగా; తీర్చినపసిఁడిబొమ్మ = దిద్దినబంగరుబొమ్మ; కాఁబోలు = కాఁదగును. ఔర = ఆశ్చర్యము! ఈచెల్వచెలువము = ఈస్త్రీసౌందర్యము! అయారె = అద్భుతము! ఈపాలంతియొక్కరము = ఈస్త్రీ సౌందర్యగర్వము; అహహ = చిత్రము! ఈయింతిమిన్నసౌంపు = ఈయత్తమస్త్రీరమ్యత; మజ్జారె = విస్తయకరము! ఈచానసాగసుపెంపు = ఈస్త్రీసౌందర్యముయొక్క యతిశయము; బళిరె = వింత! ఈలేమక్ = ఈస్త్రీని; పొగడక్ = నుతించుటకు; వాక్పతివశంబె = బ్రహ్మతరమా?

అనఁగాఁ జతుర్ముఖుఁడై చతుర్వేది తెలిసిన యట్టిబ్రహ్మకైన నిట్టిలోకోత్తరనాయకను వర్ణింప నలవి గాదనుట. ఆమె స్మర హేతినిశశిరేఖను మించుదీవను పసిఁడిబొమ్మనుబోలినదని ఫలితము.

మ. అతిశోణం బతికోమలం బతివిశాలాత్తం బతిశ్లక్షకం
బతినిమ్నం బతిమేచకం బతిదృఢం • బత్యంతపారిష్లవం
బతివక్రం బతిదీర్ఘ మశార బళి యీ • యంభోజపత్రాక్షి య
ప్రతిమానావయవప్రతానము మనః • పద్య నివచారింపఁగ్.

54

టీ. ఈయంభోజపత్రాక్షియప్రతిమానావయవప్రతానము. — ఈయంభోజపత్రాక్షి = ఈకమలపత్రాక్షియొక్క, అప్రతిమాన = సాటిలేని, అవయవప్రతానము = అవయవసంఘము; మనఃపద్యక్ = చిత్తవీధిని; విచారింపఁగ్ = ఆలోచింపఁగా; అతిశోణంబు = మిక్కిలియెఱుఁగినదియు; అతికోమలంబు = మిక్కిలిమృదులమయినదియు; అతివిశాలాత్తంబు = అతివిపులస్వరూపంబును; అతిశ్లక్షకంబు = మిక్కిలి కృశమయినదియు; అతినిమ్నంబు = మిక్కిలి లోఁతుగనున్నదియు; అతిమేచకంబు = మిక్కిలినల్లనైనదియు; అతిదృఢంబు = మిక్కిలి స్థూలమయినదియు; అత్యంతపారిష్లవంబు = మిక్కిలిచపలమయినదియు; అతివక్రంబు = మిక్కిలికుటిలమైనదియు; అతిదీర్ఘము = మిక్కిలిపొడవైనదియు; ఔరబళి = ఆత్యాశ్చర్యము!

అనఁగా నొకయువతియవయవ సమూహము పరస్పరవిరుద్ధముగ శోణత్వమేచకత్వ కృశత్వవిశాలత్వాదిధర్మముల నొప్పియుండుట యాశ్చర్యమని యాశయము. ఆయింతి యటకా అతిశోణం బనియు, పాదంబు అతికోమలంబు లనియు, కటిస్థల మతివిశాలం బనియు, మధ్యభాగం బతిశ్లక్ష మ్మనియు, నాభి యతినిమ్నం బనియు, నాఁగా రతి

మేచకం బనియు, చన్ద్రోయి యతిదృఢం బనియు, కన్ద్రోయి యత్యంతపారిష్లవం బనియు, ముంగురు లతివక్రంబు లనియు, జడ యతిదీర్ఘం బనియు భావము. ఇటఁ జంద్రికా గతసౌందర్యాతిశయమువర్ణితం బయ్యె. “అజ్ఞప్రత్యజ్ఞకానాం యస్సన్నివేశో యథోచితః సుశ్లిష్టనంధిబన్ధస్సాస్య తత్సన్దర్శ మితీర్యతే” అని తల్లక్షణము. ఇట్లు “దీర్ఘాక్షం శరదిన్దుకాన్తివదనం బాహూ నతా వంసయో స్సంక్షిప్తం నిబిడోన్నతస్తనమురః పార్శ్వే ప్రమృష్టే ఇవ 1 మధ్యః పాణిమితో నితమ్బి జఘనం పాదా వరాళాఙ్గుళీ ఛన్ద్రో నర్తయితు ర్యథైవ మనస శ్లిష్టం తథాస్యా వపుః॥ ఇత్యాదిగా గ్రన్థాంతరములయందు సౌందర్యవర్ణనము తెలియవలయు.

సీ. అలరారు నేమొ రఃమ్యాళిపాళి నెలంత

కులుకుపెన్నెఱులతోఁ ♦ జెలిమిఁ గాంచి

చరియించు నేమొ బల్ ♦ మరుమార్గణశ్రేణి

పడఁతిదృగ్రుచి కర్ణిభావ మూని

చెలువైందు నేమొ మంజులకుచంబులు పక్వ

బింబోష్ఠిచనుదోయి ♦ పేరు మోసి

మనఁజేయు నేమొ యింపున ధాత్రి చెలికటి

తటవిస్తృతికి దాదితనముఁ దాల్చి

తే. యతిశయిలు నేమొ పద్మంబు ♦ లనుదినంబు

భామపాదద్వయప్రభా ♦ ప్రాప్తి నెప్పి

మహిమ గను నేమొ సద్వంశఃమణిచయంబు

కలికిపదనఖజననశ్రేఖరత నెంది.

55

టీ. రఃమ్యాళిపాళి=రమ్యమైనతుమ్మెదలగుంపు; నెలంతకులుకుపెన్నెఱులతోఁ=చంద్రికయొక్క యందమైన పెద్దవెండ్రుకలతోడ; చెలిమిఁ=సఖ్యమును; కాంచి=పొంది; అలరారునేమొ=ప్రకాశించునేమొ. అనఁగా రమ్యమైన యాళిపాళి యనఁ సఖీసముదయము గావునఁ జెలిమిఁ గాంచుట దానికి నైజంబగు నని హృదయము. బల్మరుమార్గణశ్రేణి=అధికములైనమదనబాణములగుంపు; పడఁతిదృగ్రుచికిఁ=దీనిదృక్కాంతికి; అర్థిభావము=యాచకత్వమును; ఊని=వహించి; చరియించు నేమొ=సంచరించు నేమొ. మరుతూపు లీపడఁతిదృగ్రుచికి యాచకవృత్తి దాల్చిన ట్లున్న దన దృగ్రుచియం దాధిక్యంబు మార్గణములయందు క్రూరతయుఁ దోచు, దానంజేసి పడఁతిదృగ్రుచి మరుతూపుల కన్న మిన్నగా నున్న దని ఫలితము. మార్గణశ్రేణి యనఁగా యాచకులగుంపుగావున నది యర్థిభావము దాల్చుట స్వభావము. “మార్గణౌ యాచకార్థినా” అని యమరుఁడు. మంజులకుచంబులు=మనోజ్ఞములగు గజ చిమ్మపండ్లు; పక్వబింబోష్ఠిచను దోయి పేరు=పండినదొండగుండువంటి పెద్దవిగలదీనిచన్ద్రోయినా

ముముసు; మోసి=వహించి; చెలువందు నేమొ = సాంపుగాంచు నేమొ. దీనిచంద్రియ లకుచ
ములను మించిన దని భావము. మంజులకుచశబ్దములో కుచశబ్దము చేరి యున్నదిగావున మం
జులకుచములు కుచములపేరు మోసియుంట సహజము. ధాత్రీ=భూమి; ఇంపునకొ=ఇచ్చచేత;
చెలికటితటవిస్తృతికికొ = దీనిజఘనవిస్తారమునకు; దాదితనముకొ=పెంపుడు తల్లియగుట
ను; తాల్చి=వహించి; మనఁజేయు నేమొ=వృద్ధిఁబొందించు నేమొ. దీనిజఘనము భూమియొక్క
వైశాల్యమువంటివైశాల్యమున రాజిల్లు నని భావము. “ధాత్రీ స్యా దుపమాతాపి” అనుకొ
శమున ధాత్రీశబ్ద ముపమాతను బోధించుఁ గావున నుపమాత దాదితనము దాల్చుట స్వభావ
ము. పద్మంబులు=తమ్ములు; అనుదినంబు=ప్రతిదినమును; భామపాదద్వయప్రభాప్రాప్తికొ=
ఈసుందరిపాదయుగ్మకాంతిప్రాప్తిచేత; ఒప్పి; అతిశయిలునేమొ = అతిశయించు నేమొ.
దీనిపాదయుగ్మప్రభ పద్మప్రభను మించిన దని భావము. “పదః మేవ మా యేషాం తాని
పద్మాని” అనుటచేత, పాదలక్ష్మీవంటిలక్ష్మీగలవే పద్మములు, గావున నవి పాదద్వయప్రభా
ప్రాప్తి నలరుట యరిది గాదు. భామపదము సూర్యునిబోధించుఁ గావున సూర్యకిరణ
ప్రభాప్రాప్తిచేతఁ బద్మము అతిశయించుట సహజ మనియుఁ దోచు. ఇప్పక్షమున, భామ=
సూర్యునియొక్క, పాదద్వయ=కిరణద్వయముయొక్కయే, అనఁగా రెండుకిరణములు ప్రస
రించినను పద్మములు వికసిల్లి రాజిల్లు నని యాశయముగాఁ దోచుచున్నది. సద్వంశమణిచ
యంబు = మంచివెదురులందుఁ బుట్టినముత్యములగుంపు; కలికిపదనఖజననశేఖరతకొ.—
కలికిపదనఖ = ఈసుందరి పాదనఖములవలన, జనన = జన్మవలననైన, శేఖరతకొ =
శ్రేష్ఠతను; ఒంది; మహిమకొ = పూజ్యతను; కనునేమొ = కాంచునేమొ. అనఁగా
చంద్రిక పాదనఖములు ముత్యములను మించిన వనుట. సద్వంశమణిచయం బనఁగా
మంచికులముగలమణులగుంపు పదనఖజనన అనఁగాఁ బాదనఖజనకము లైనపాదములకు
భూషణభావమును దాల్చు ననుట. జనన శబ్దము కర్తృర్థబుద్ధిత్వయాంతము, నఖములు కర
రుహము లయినట్లు పదరుహములు గా వచ్చును. “పదన్యాసక్రీడారణితమణిమంజీరర
శనమ్” ఇత్యాదికవివ్యవహారములవలన మణులు పదములకు భూషణము లుట స్పష్టము.
ఇందును లోకోత్తరసౌందర్యశాలిని యని వ్యక్తం బగుచున్నది.

మ.. వలజారత్నము దోచు నెన్నడు మణుత్వస్థేమఁ గాంచం గటి

స్థల మొంతేని మహత్త్వ మంద జడ దోడ్డం దీర్ఘతం బూన ని

చ్చలు గుల్ఫంబులు హ్రస్వతం గన రతీశబ్రహ్మలీలాకృతో

జ్వలమాయాపరిమాణవై భవసమచ్ఛాయ నివారాజిల్లఁగక.

56

టీ. నెన్నడుము=అందమైనకొను; అణుత్వస్థేమకొ.—అణుత్వ=అణుపరిమాణభావము
యొక్క, నూత్నతయొక్కయనుట, స్థేమకొ=స్థితిని; కాంచకొ=పొందఁగా; కటిస్థలము=కటి
ప్రదేశము; ఎంతేకొ=మిక్కిలి; మహత్త్వము=మహత్పరిమాణభావమును, వైశాల్యముననుట;
అందకొ; జడ=వేణి; దోడ్డకొ=వెంటనె; దీర్ఘతకొ=దీర్ఘపరిమాణభావమును; పూనకొ; నిచ్చ
లు=ఎల్లపుడు; గుల్ఫంబులు=పిక్కలు; హ్రస్వతకొ=హ్రస్వపరిమాణభావమును; కనకొ; వలజా

రత్నము=స్త్రీరత్నమగుచంద్రిక, “చారుస్త్రీభూశ్చవలజా” అనిరత్నమాల; రతీశబ్రహ్మలీలాకృ
తోజ్జ్వలమాయాపరిమాణవైభవసమచ్ఛయః. -రతీశబ్రహ్మ=అనంగుఁడను విధాతచేత, లీలా
కృత=విలాసనిర్మితమగు, జ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్నట్టి, మాయాపరిమాణ=మాయామయములగు
నణుదీర్ఘాదిపరిమాణములయొక్క, వైభవ=సమృద్ధియొక్క, సమచ్ఛయః=తుల్యచ్ఛయచేత;
విరాజిల్లఁగఁ=ప్రకాశించునట్లు; తోఁచుఁ=అగపడును.

అనఁగా ననంగుఁడనువిధాత నూయావిలాసముచేత అణుమహద్దీర్ఘప్రహస్వభేదముచేత
స్త్రీస్థమైనపరిమాణచతుష్టయముచుజంద్రికారూపముగ సృజించినట్లు తోచుచున్నదనుట.

చ. హరిణధరాస్యమోవిపసఃలా కిసలాకృతిః బొల్చునంఘ్రులా
యరుణతరోష్ఠిగుబ్బవగఃలా మృగలాలస మూన్చుకన్నులా
హరినిభవాణిమేనిసటఃలా నిటలాకరవాలకమ్ములా
యరిభిదురోజ నెన్న వసమా యసమాశుగమానభేదికిఁ.

57

టీ. హరిణధరాస్యమోవిపసలా. -హరిణధరాస్య=చంద్రవదనయొక్క, మోవి=అధర
ముయొక్క, పసలా=సారములా! కిసలాకృతిః=పల్లవాకారముచేత; బొల్చునంఘ్రులా=ఓ
ప్పుచున్నపాదములా! అరుణతరోష్ఠిగుబ్బవగలా=ఈబింబోష్ఠియొక్కచంద్రియివిలాసములా!
మృగలాలసమూన్చుకన్నులా. -మృగ=లేఁడియొక్క, లాలసము=ప్రీత్యతిశయమును, ఊన్చుక
న్నులా=కలిగించునేత్రములా! హరినిభవాణిమేనిసటలా. -హరినిభవాణి=చిలుకపలుకులుగలదీని
యొక్క, మేని=శరీరముయొక్క, సటలా=నడకలా! నిటలాకరవాలకమ్ములా. -నిటల=నొస
లు, ఆకర=ఆశ్రయముగాఁగల, అనఁగాఫాలమందువ్రేలాడునట్టి, వాలకమ్ములా=కేశములా!
ముంగురులాయనుట; అరిభిదురోజఁ=చక్రవాకభేదకములగుకుచములుగలదీనిని; ఎన్నఁ=
కొనియాడుటకు; అసమాశుగమానభేదికిఁ=ఫాలాక్షునకైనను; వసమా=శక్యమా?

ఇట్టిలాకోత్తర సౌందర్యశాలినియగుదీనిఁ నెన్నబంపచక్రనంతవానికిని తరముగాదనుట.

సీ. కలికిచీకటిపిండు • గలికిఁ బిల్చుకచాళి
వాలుగలసజాలు • వాలుఁగనులు
బింబమునకుఁ బ్రతిబింబంబు కెమ్మోవి
యే పూనురేరేని • యేపు మోము
ఇంచుమేలిమి నలయించుమేల్పలుకులు
కంబులకన్న • బొంకంబు గళము
జక్కవకవ నేఁచు • జక్క వలుఁదగుబ్బ
లలివధూకులము నా • లలిత మారు
వాపులసిరి సారె • వాపు లసన్నాభి
మెఱుఁగురంభల రూప • మెఱుఁగు దొడ్లు

తే. తమ్ము లన మంజులశ్రీయుఁ తమ్ము లడుగు
 లుడుపురాణాస్యకాంతుల • నుడుపు గోరు
 లవని నీకొమ్మలావణ్య • లవనిరూఢి
 యమరసుందరులం దైన • నమరఁ గలదె.

58

టీ. కచాళి=కేశపంక్తి; కలికిచీకటిపిండుకొ=అందమగునంధకారపుంజమును; కలికికొ=జగడమునకు; పిల్చుకొ=ఆహ్వానము సేయును. వాలుఁగనులు=నిడుదకన్నులు; వాలుగలసజాలు.-వాలుగల=మత్స్యములయొక్క, సజాలు=శిక్షారూపములు, దీనికన్నులు మత్స్యములకు శిక్షారూపములనుటచే మత్స్యములకన్నఁగన్నులు సుందరములనిభావము. కమ్మెవి=కెంపైన పెదవి; బింబంబునకుకొ=దొండపండునకు; ప్రతిబింబంబు=ప్రతిరూపము. మోము=ముఖము; ఏపు=గర్వమును; ఊనురేరేనియేపు = వహించుచంద్రునియొక్కబాధ, బాధించునదనుట. మేల్పలుకులు=శ్రేష్ఠములగుమాటలు; ఇంచుమేలిమికొ = చెఱుకుయొక్కయతిశయమును; అలయించుకొ=అలయునట్లు సేయును. గళము=కంఠము; కంబులకన్నకొ=శంఖములకన్నను; పొంకంబు=సుందరమైనది. వలుఁదగుబ్బలు=స్థూలములగుస్తనములు; చక్కకొ=బాగుగ; జక్కవకపకొ=చక్రవాకమిధునమును; ఏచుకొ=బాధించును. ఆరు=నూఁగారు; అలివధూకులమునాకొ=ఆడుతు మైదలగుంపనఁగా; లలితము=ఒప్పునట్టిది. లసన్నాభి=ప్రకాశించుపొక్కిలి; వాపులసిరికొ=నడబావులయొక్కసంపదను; సారెకొ=మాటిమాటికి; పాపుకొ=తొలఁగఁజేయును. తొడలు=ఊరువులు; మెఱుఁగురంభలరూపము=ప్రకాశించుచున్నయనంటులయొక్కరూపమును; ఎఱుఁగుకొ=తెలియును. అడుగులు=పాదములు; తమ్ములనకొ=పద్మములనఁగా; మంజులశ్రీయుతమ్ములు=మనోజ్ఞమైనకాంతితోఁగూడినవి. గోరులు=నఖములు; ఉడుపురాణాస్యకాంతులకొ.-ఉడు=రిక్కలయొక్క, పురాణ=మునుపటివైన, ఆస్యకాంతులకొ = ముఖరుచులను; ఉడుపుకొ=ఉడుగఁజేయును. అవనికొ=భూమియందు; ఈకొమ్మలావణ్యలవనిరూఢి=ఈస్త్రీయొక్కలావణ్యలేశముయొక్క ఆధిక్యము; అమర సుందరులందైనకొ=దేవలోకకామినులయందైనను; అమరఁగలదె=అబ్బఁగలదా?

అనఁగా నిట్టిలావణ్యలేశము సురసుందరుల కైన నమర దనుట. లావణ్య మనఁగా దేహకాంతివిశేషము. ఆమెకచములు చీకటిని, కన్నులు మత్స్యములను, మోవిబింబమును, ఇత్యాదిగాఁ బోలియున్నవని ఫలితము. ఇది పంచపాదినీసము.

చ. అని పతి సన్నుతించు హృదయంబున విస్తయ ముంచు నేడుగా
 యనుపమశక్తి దర్పకున • కబ్బె నటంచు వచించు నవ్విరిం
 చనుశుభసర్గకోవిదత • సారెకు నెంచు నిమేషరాహితం
 గనుఁగవ వూన వెండియును • గాంచు వెలందిఁ దదేకతానతకొ.

59

టీ. అని=ఇట్లుని; పతి=సుచంద్రుఁడు; సన్నుతించుకొ=కొనియాడును. హృదయమ్మనకొ=చిత్తమందు; విస్తయము=ఆశ్చర్యమును; ఉంచుకొ. దర్పకునకుకొ=మరునకు; అనుపమ

శక్తి=సాటిలేనిపామర్థ్యము; నేడుగా=ఇప్పుడుగదా! అబ్బే=అమరెను. అటంచు=పచించు=పలుకును. అవ్విరించిను శుభసర్గకోవిదత=అబ్రహ్మయొక్క శుభనిర్మాణ పాండితిని; సారెకు=మాటిమాటికి; ఎంచు=గణించును. కనుగవ=నేత్రయుగము; నిమేషరాహితీ=అప్పపాటులేమిని; పూన=వహింపగా; వెండియు=మఱియును; తదేకతానత=తదేకాగ్రతతో; “ఏకతానోనన్యవృత్తిః” అని యమశుడు; వెలండి=చంద్రికను; కాంచు=అవలోకించును.

చ. అపుడు మహీంద్రుతోడ నల యక్షవిభుండు వధూటిఁ గంటివే
తపనకులేంద్ర నాపలుకు తథ్యత గాంచె గదా తదాప్తి నే
నిపు డట కేగి కొమ్మకుఁ ద్వదేకమతిం బొడమింతు నంచు న
న్నపతియనుజ్ఞఁ గైకొనుచు హృద్యవిమానము డిగ్గి యత్తటి. 60

టీ. అపుడు: అలయక్షవిభుండు=ఆకుముదుడు; మహీంద్రుతోడ=సుచంద్రునితోడ; తపనకులేంద్ర=సూర్యవంశోత్తముఁడా! వధూటి=చంద్రికను; గంటివే=చూచితివిగదా! నాపలుకు=నామాట; తదాప్తి=అట్లునేజెప్పిన స్త్రీయుపలబ్ధిచేత; తథ్యతగాంచెగదా=యథార్థతనొందెగదా! నే; ఇప్పుడు; అటకు=ఆచంద్రికయుండుచోటికి; ఏగి; కొమ్మకు=చంద్రికకు; త్వదేకమతి=నీయందలిప్రీతిననుట; బొడమింతు=ఉదయింపజేయుదును. అంచు; అన్నపతియనుజ్ఞ=ఆరాజునాజ్ఞను; కైకొనుచు=స్వీకరించుచు; హృద్యవిమానము=మనోజ్ఞపుష్పకమునుండి; డిగ్గి; అత్తటి=ఆనమయమందు. దీనికి “వనధరఁజేరి” యనునుత్తరపద్యక్రియతో నన్వయంబు.

చ. వనధరఁ జేరి చారుతరువారము చయ్యన దాటి పూర్వవ
ర్తన నవలాలఁ జేరఁ జనఁ దామరసానన లెల్ల వచ్చెఁ గా
ఘనగురుఁ డంచు నబ్రమునఁ గాంచఁగఁ గాంచనపీఠి డిగ్గి యా
జనవరకన్య యాళిజనసంవృతిఁ దా నెదు రేగి భక్తితో. 61

టీ. వనధర=ఉద్యానవనస్థలమును; చేరి; చారుతరువారము=మనోజ్ఞవృక్షసంఘమును; చయ్యన=శీఘ్రముగా; దాటి; పూర్వవర్తన=పూర్వరీతిగా; నవలాల=ఉవిదలను; చేరఁజన=చేరఁబోగా; తామరసాననలులెల్ల=స్త్రీలందఱు; ఘనగురుండు=మనపెద్దయుపాధ్యాయుండు; వచ్చెఁగా=వచ్చెనుగదా! అంచు; అబ్రమున=ఆశ్చర్యముతో; కాంచఁగ=చూడగా; ఆజనవరకన్య=ఆచంద్రిక; కాంచనపీఠిడిగ్గి=బంగరుపీటనుండిదిగ్గి; ఆళిజనసంవృతి=సభీసముదయపరివృతిచేత; తా; ఎదురేగి=ఎదుర్కొని; భక్తితో. దీని కానతిసేయ ననుముందుక్రియతో నన్వయము.

చ. గురుకుచభారరేఖ నెగిఁ గోమలి యానతి సేయ నాదయా
కరమతి పెండ్లికూతురపు గమ్మని దీవన లిచ్చి తద్వధూ

త్కరకృతపూజనావిధులు • కైకొని తద్వనితాసమర్పితాం

బరచరరాజరత్నచయభాసురపీఠి వసిం చె నయ్యెడన్.

62

టీ. గురుకుచభారరేఖన్ = గొప్పలగు స్తనములయొక్క భారాతిశయముతోడ; కైకొన్ = క్రమముగా; కోమలి = చంద్రిక; ఆనతిన్ = ప్రణామమును; చెయన్; ఆదయాకరమతి = కరుణాకరమగు మదిగలయాకుముదుఁడు; పెండ్లికూతురవుకమ్ము అంచున్ = పెండ్లికుమారితవుగమ్మునుచు; దీవనలుఇచ్చి = ఆశీర్వాదించి; తద్వధూత్కరకృతపూజనావిధులు కైకొని = ఆవనితాకదంబముచేఁజేయఁబడిన పూజావిధానములను స్వీకరించి; తద్వనితాసమర్పితాంబరచర రాజరత్నచయభాసురపీఠిన్ = ఆవనితలచే సమర్పింపఁబడిన యింద్రనీలమణిచయభాసురమైనపీఠమున; అంబరచరరాజరత్నములనఁగా సురరాజైన యింద్రునిసంబంధిరత్నములు, ఇంద్రనీలమణులనిఫలితము; వసించెన్ = కూర్చుండెను. అయ్యెడన్. దీని కగ్రముపద్యస్థ మగువసిం చెననుక్రియతో నన్వయము.

తే. మనుజపతికన్య సఖులతో • మణిమయాస

నమున వసియించె నప్పు డాకొమిరెమిన్న

నెచ్చెలి చకోరి యన మించు • నెలఁత యోర్తు

కుముదుఁ దిలకించి యిట్లనుఁ • గుతుక ఫణితి.

63

టీ. మనుజపతికన్య = చంద్రిక; సఖులతోన్ = చెలియలతోడ; మణిమయాసనమునన్ = రత్న పీఠికయందు; వసియించెన్. అపుడు; ఆకొమిరెమిన్న నెచ్చెలి = చంద్రికయొక్కసకియ; చకోరియనమించు నెలఁతయోర్తు = చకోరియనంబరఁగునొక స్త్రీ; కుముదున్ = కుముదుని; తిలకించి = చూచి; కుతుక ఫణితిన్ = సంతనముతోఁగూడినవాక్కుచేత; ఇట్లున్ = వక్ష్యమాణరీతిగాఁ బలుకును.

చ. హరిసమధామ యుష్మదరు • ణాంఘ్రిలు గన్గెన నిప్పు మద్దగం

బురుహము లెంతయుం జెడని • మోదముఁ జేకొనె దూర మయ్యెదు

స్తరహృదయాంధకారసముదగ్రత లెల్లఁ బ్రవృద్ధిఁ గాంచె వి

స్ఫురదభిలాష చక్రములు • పొల్పడఁగె న్నిబిడప్రదోషముల్.

64

టీ. ఇందుఁ గుముద కరమయినయర్థము సూర్యపరమయినయర్థము గలుగుచున్నది. హరిసమధామ = సూర్యతుల్యమగు తేజముగలవాఁడా! యుష్మదరుణాంఘ్రిలు = మీయొక్కకోణచరణములు, పాటలములగుకిరణములనియర్థాంతరము; కన్గొనన్ = అవలోకింపఁగా; ఇప్పు; మద్దగంబురుహములు = నా నేత్రము లనెడునంబురుహములు; ఎంతయున్ = మిక్కిలి; చెడనిమోదమున్ = నశింపనిసంతసమును; చేకొనెన్ = పొడదెను. దుస్తరహృదయాంధకారసముదగ్రతలు. - దుస్తర = తరింపనలవిగాని, హృదయాంధకారసముదగ్రతలు = హృదయమందుండెడు నజ్ఞా

నమసు చీకటులయాధిక్యములు; ఎల్లఁ; దూరమయ్యెఁ=తోలఁగెను; విస్ఫురదభిలాషచక్రములు=ప్రకాశించుచున్న కోర్కులగుంపుల నెడు చక్రవాకములు; ప్రవృద్ధిఁగాంచెఁ=వృద్ధిఁబొందెను. నిబిడప్రదోషముల్=నిబిడములైన దురితములను రజనీముఖములు; పొల్పడఁగెఁ=నశించెను.

సూర్యుని శోణకిరణదర్శనమున నంబురుహములు సంతసించుటయు చీకటులు దూరమగుటయు చక్రవాకములు వృద్ధి నొందుటయు ప్రదోషములు శమించుటయు నెట్లొ, అట్లు తమ చరణదర్శనమున నాకు నయనానందము అజ్ఞాననాశము వాంఛాసము దయాభివృద్ధి దోషశాంతియుఁ గలిగెననుట.

చ. అనుదినముం బ్రియంబును దయామహిమంబును మించ వత్తు రీ
జనవరపుత్రి కామణికిఁ ♦ జక్క విపంచిక నేర్ప నేటికిఁ
జనియె సుమీ యనేకదివసంబులు మీ రిట రాక నేడు నిం
దునిఁ దెలికల్వలో యన నినున్ గనఁ గోరు మదీయనేత్రముల్. 65

టీ. అనుదినమున్=ప్రతిదినమును; ప్రియంబును=ప్రేమమును; దయామహిమంబును=కరుణాతిరేకమును; మించఁ; ఈజనవరపుత్రికామణికిఁ=ఈరాజపుత్రికయగు చంద్రికకు; చక్కఁ=బాగుగ; విపంచికఁ=వీణను; నేర్పఁ=అభ్యసింపఁజేయుటకు; వత్తురు. నేటికిఁ=ఇప్పటికి; మీరిటరాక=మీరిచ్చోటికనుదేరక; అనేకదివసంబులు=బహుదినములు; చనియెఁ=కడచెను. నేడుఁ=ఇప్పుడుగూడ; ఇందునిఁ=చందురుని; కనఁ; తెలికల్వలోయనఁ=తెల్లకలువలవలె; మదీయనేత్రముల్=నాకన్నులు; నినున్; కనఁ=అవలొకించుటకు; గోరున్=ఇచ్చించును. అనఁగా నిప్పుడు నీవువచ్చుటకుముందుగూడ నిన్నుఁడలఁచుచుంటి ననుట.

చ. మునుపటియట్ల యిచ్చటికి ♦ మోదముతో నరుదేరకున్కి గో
జనపరివర్ణ్యదివ్యగుణజాలక కారణ మేమి యేపురం
బెనసితి రేవిశేషగతు ♦ లింపుగఁ గాంచితి రేనృపాలుతో
నను వగుమైత్రి సల్పితిరి ♦ యంతయుఁ దెల్పఁగదే దయామతిన్. 66

టీ. ఓజనపరివర్ణ్యదివ్యగుణజాలక=జనులచేవర్ణింపఁదగినలొకో తరగుణగుణముగలవాఁడా! మునుపటియట్ల=పూర్వమువలెనే; ఇచ్చటికిఁ; మోదముతోఁ=సంతస్సముతోడ; అరుదేరకున్కిఁ=రాకుండుటకు; కారణముఏమి=హేతువేమి? ఏపురంబెనసితిరి = ఏనగరముఁబొందితిరి? ఏవిశేషగతులు; ఇంపుగఁ=సాంపుగను; కాంచితిరి=అవలొకించితిరి; ఏనృపాలుతోఁ=ఏరాజుతోడ; అనువగుమైత్రిఁ=అనుకూలమగు చెలిమిని; సల్పితిరి=చేసితిరి? అంతయుఁ; దయామతిన్=కరుణాబుద్ధితోడ; తెల్పఁగదే.

క. అన వనితావాక్యసుధా, జనితామోదవృతమానసపయోరుహుఁడై
యను వార యక్షవిఘ్నఁ డి, ట్లను వారణయానఁ గని మహామధురోక్తిన్.

టీ. అనన్ = చకోరియిట్లనఁగా; వనితావాక్య సుధాజనితామోదవృతమానసపయోరుహుఁడై. — వనితావాక్యసుధా = చకోరిపలుకులను నమృతముచేత, జనిత = పుట్టినట్టి, ఆమోద = సంతసముచేత, వృత = కూడినట్టి, మానసపయోరుహుఁడై = చిత్తాంభోజముగలవాఁడై; అనువారన్ = అనుకూలమగునట్లుగా; యక్షవిభుఁడు = కుముదుఁడు; వారణయానన్ కని = ఆస్తినిజూచి; మహామధురోక్తిన్ = మిక్కిలి తియ్యనిమాటచేత; ఇట్లు అనున్ = వక్ష్యమాణప్రకారముగఁ బలుకును.

మ. కలఁ డత్యుత్కటధాటికాతురగరింఖజాతభూక్షోదక
జలచిహ్నప్తమహాప్రదీపహృతతీక్షణద్వాంతవేలాకుభృ
ద్బిలగేహప్రతిమాయితామితసమిద్భేరీకులధ్వానమం
డలనిర్విణ్ణరిపుక్షితీంద్రుఁడు సుచంద్రత్వోపచంద్రుం డిలన్.

68

టీ. ఇలన్ = భూమియందు; అత్యుత్కటధాటికాతురగరింఖ జాతభూక్షోదకజలచిహ్నప్తమహాప్రదీపహృత తీక్షణద్వాంతవేలాకుభృద్బిలగేహప్రతిమాయితామితసమిద్భేరీకులధ్వానమండల నిర్విణ్ణరిపుక్షితీంద్రుఁడు. — అత్యుత్కట = మిక్కిలియధికమగు, ధాటికా = జైత్రయాత్రయందలి, తురగ = అశ్వములయొక్క, రింఖజాత = గిట్టలవలనఁబుట్టిన, భూక్షోద = భూపరాగమనెడు, కజ్జల = మసియొక్క, చిహ్నప్త = చిహ్నమునుబొందిన, మహాప్రదీప = ప్రతాపమనెడుదీపముచేత, హృత = హరింపఁబడిన, తీక్షణద్వాంత = గాఢాంధకారముగల, వేలాకుభృద్బిల = లోకాలోకపర్వతగుహలనెడు, గేహ = గృహములకు, ప్రతిమాయిత = బొమ్మలుగాఁజేయఁబడిన, ఇది రిపుక్షితీంద్రులకువిశేషణము, అమిత = కొలఁదిలేనట్టి, సమిద్భేరీకులధ్వాన = యుద్ధభేరులగుంపులధ్వనులయొక్క, మండల = సమూహముచేత, నిర్విణ్ణ = నిర్వేదమునొందిన, రిపుక్షితీంద్రుఁడు = శత్రురాజులుగలవాఁడు; సుచంద్రత్వోపచంద్రుండు = సుచంద్రుండనురాజచంద్రుఁడు; కలఁడు.

అనఁగా సుచంద్రునిశత్రువులు లోకాలోకపర్వతగుహలు నిబిడద్వాంతసంతతసమావృతంబులని యచట దాఁగి యున్నవారనియు, ఆబిలగృహములు సేనాపరాగమనెడుమహాచిహ్నముగలసుచంద్రప్రతాపదీపముచేత నంధకారశూన్యములై యుద్ధభేరినాదవ్యాప్తములుకాఁగా వారలు మనకిచట నైనక్షేమములేకపోయెఁగదా యని నిర్విణ్ణులై బొమ్మలవలె చేష్టారహితులై యున్నారనియు భావము. సూర్యతేజము ప్రసరింపనిలోకాలోకపర్వతగుహలవలకు సుచంద్రుని ప్రతాపము ప్రసరించినదనియు సర్వశత్రువులుం బలాయితులై పర్వతగుహల నాశ్రయించినారనియు ఫలితార్థము.

మ. సరసీజాతహితాన్వయేశ్వరుయశోజాతంబు చక్రాప్తమై
హరిశోభాంచితమై భృతాబ్జనికరంబై రాజిలం దత్తులే
తరభావ్రాదితపంక మంకవిధిచేత న్నేనునం గప్పినన్.
సురకుత్కిలవరప్రదక్షిణముఁ బూనుం జంద్రుఁ డ్రశాంతమున్.

69

టీ. వెనుకపద్యమున సుచంద్రునిప్రతాపాతిశయమును జెప్పి యిట నారాజుయశో
తిశయమును జెప్పచున్నాడు.-సరసీజాతహితాన్వయేశ్వరుయశోజాతంబు = సూర్యవంశ్యుల
యందు శ్రేష్ఠుం డగుసుచంద్రునియొక్క కీర్తిపుంజము; చక్రాస్తమై=రాష్ట్రహితమై, చక్రవా
కప్రియమై యనియర్థాంతరము; హరిశోభాంచితమై=సింహ తేజము చేతనొప్పుచున్నదై, సూర్య
దీప్తిచేతబ్రహ్మాశించుచున్నదైయనియర్థాంతరము; భృతాబ్జనికరంబై=పోషింపఁబడిన శంఖము
లుగలదై, పద్మములుగలదైయనియర్థాంతరము; రాజిలక్=ప్రకాశింపఁగా; తత్తులేతరభావోది
తపంకము.-తత్తులేతరభావ=ఆయశస్సుయొక్క సామ్యాభావము చేత, ఉదిత=ఉదయించినట్టి,
పంకము=పాపము; అంకవిధిచేతక్=కలంకరూపముగానచుట; మేనునక్=శరీరమందు; కప్పి
నక్=వ్యాపింపఁగా; చంద్రుఁడు=శీతాంశువు; అశ్రాంతముక్=ఎల్లపుడును; సురకుత్కిలవర
ప్రదక్షిణముక్.-సురకుత్కిలవర=మేగుపర్వతముయొక్క, ప్రదక్షిణముక్=ప్రదక్షిణమును;
పూనుక్=వహించును.

అనఁగాఁ జంద్రునికాంతి చక్రవాకాప్రియము సూర్య తేజముచే విరాజిల్ల నిదియుఁ
బంకజములనుబోషింపనిదియు, సుచంద్రునియశోజాత మట్లుకాక చక్రప్రియము సూర్యతే
జోరాజితంబు అబ్జప్రోషకంబునై విరాజిల్లుటం జేసి, చంద్రునకుఁ దద్యశోరాశిసామ్యము లేమి
చేఁ గలంకరూపముగాఁ బాపము శరీరమున వ్యాపించినందున నతండు తత్వాపనివృత్తికై మే
గుప్రదక్షిణముఁ బ్రత్యహముఁ జేయుచున్నాఁ డని భావము. సుచంద్రయశము రాష్ట్రహితమై
సింహశంఖసమానధావశ్యము గలిగి తేజరిల్లుచున్న దని ఫలితార్థము.

మ. పరవాహిన్యధినాథజీవనహృతిం ♦ బాటిల్లుతద్భూపని
ర్భరధామస్థితి తన్మహాప్రథనగోత్రాధూళి తద్వృత్తిమైఁ
గరమొప్ప న్వలయాద్రిఁ జేరుఁ దదరిత్తాపాళినై జాంగముల్
వరకీరాళి పికవ్రజం బనుచరత్వం బూనఁగాఁ జేయఁగన్.

70

టీ. ప్రకారాంతరముగఁబ్రతాపము నే చెప్పచున్నాఁడు. పరవాహిన్యధినాథజీవనహృ
తిక్.-పరవాహిన్యధినాథ=శత్రుసేనానాయకులయొక్క, జీవన=ప్రాణములయొక్క, హృ
తిక్=హరణముచేత; పాటిల్లుతద్భూపనిర్భరధామస్థితి=ఒప్పునట్టియారాజుయొక్క యధికమై
నప్రతాపస్థితి, ఇదికర్త; తన్మహాప్రథనగోత్రాధూళి.-తత్=ఆరాజుసంబంధియగు, మహత్=
అధికమైన, ప్రథనగోత్రాధూళి=యుద్ధభూపరాగము; తద్వృత్తిమైక్=ఆపరవాహిన్యధినాథ
జీవనహృతియ నెడువృత్తిచేత; అనఁగా పరమైనసముద్రముయొక్క నీరింకించుటచేతననుట;
కరము=మిక్కిలి; ఒప్పక్; తదరిత్తాపాళి=ఆయనశత్రురాజులగుంపు; నైజాంగముల్=తమశరీ
రములు; వరకీరాళి.-వర=శ్రేష్ఠమగు, కీరాళి=చిలుకలగుంపు; పికవ్రజంబు=కోకిలలగుంపు;
అనుచరత్వంబు=సహచరతను; అనఁగాఁ జేయఁగన్=వహింపఁజేయుచుండఁగా; వలయా
ద్రిక్=లోకాలోకపర్వతమును; చేరుక్=పొందును.

సుచంద్రునిప్రతాపము శత్రుసేనానాయకులప్రాణహరణముఁ జేసి లోకాలోకమునెఱుగు
వ్యాపించిన దనియు, తదీయయుద్ధభూపరాగము సముద్రమునీరింకించిన దనియు, తదరిరాజుల

శరీరములు పలుకులచేతను తలవెండ్రుకలచేతను శుకపికాళిననుసరించినవనియు భావము. వాని శరీరములు కీలు గొంతులుపడి తలవెండ్రుకలూచిపోయి పక్షి శరీరములవలె నుండెనని ఫలితార్థము.

చ. సరసకలాంచితాస్యః డయి • చారువిలోచనపద్మః డై కళం
కరహితగాత్రః డై జగతిః • గన్పడునాన్యపమాళితో జనుల్
హరిముఖునిఁ సుమాంబకుఁ గళంకసమన్వితగాత్రఁ బోల్తురే
నిరుపమసౌందరీవిధికి • నిచ్చలు సాటి యటంచు నెమ్మదిఁ.

71

టీ. ఇటసుచంద్రు సౌందర్యముచెప్పబడు. సరసకలాంచితాస్యః డయి. - సరస=శ్రేష్ఠములగు, కలా=కాంతులచేత, అంచిత=ఓప్పుచున్న, ఆస్యః డయి=ముఖముగలవాఁడై; శ్రేష్ఠములగువిద్యలచే నంచితమగుముఖముగలవాఁడయి యనియర్థాంతరము; చారువిలోచనపద్మః డై=మనోహరమైనపద్మములవంటి నేత్రములుగలవాఁడయి, మనోహరములైన నేత్రములందు పద్మయనఁగా లక్ష్మీగలవాఁడైయని యర్థాంతరము; కళంకరహితగాత్రః డై=కలంకశూన్యమైనశరీరముగలవాఁడయి; ఒచ్చెములేనిశరీరముగలవాఁడైయని యర్థాంతరము; జగతిః=లోకమందు; కన్పడునాన్యపమాళితో=చూపట్టుచున్న యారాజశేఖరుతోడ; జనుల్=లోకులు; హరిముఖునిఁ=నలకూబరుని, గుట్టపుమోరగలవాని నని కాని కోఁతిమోరగలవాని నని గాని ధ్వని; సుమాంబకుఁ=మరుని; పూగంటివాని నని ధ్వని; కలంకసమన్వితగాత్రః డై=చంద్రుని, ఒచ్చెములతోఁగూడినశరీరముగలవానిననిధ్వని; నిరుపమసౌందరీవిధికిఁ = సాటిలేని సౌందర్యవిధానమునకు; నిచ్చలు=ఎల్ల పుడు; సాటియటంచుఁ=సరియనుచు; నెమ్మదిఁ=చిత్తమందు; పోల్తురే=సరిపోల్పరనుట.

అనఁగా నట్టిముఖము లోచనములు గాత్రముగల సుచంద్రునితోడ గుట్టపుమూతి పువ్వు పడిన కన్నులు ఒచ్చెములుగలగాత్రము గలనలకూబరసుమాయుధచంద్రులు సాటి యని జనులుపోల్పరని తాత్పర్యము. సుచంద్రునియందు నిరుపమానసౌందర్యము వ్యంగ్యము.

చ. అవనిపచంద్రరూపవిభవతిశయశ్రవణోయమానమో

హవితతి యూను భోగిమనుజామరకన్యల నిచ్చ నేఁచుఁ బం

చవిశిఖుఁ డాశుగత్రితయిఁ • జక్కగ శేషశరద్వయంబుఁ గాం

క్ష వెలయ డాఁచు ముంగల నఖండఫలంబు వహించు నన్తతిఁ. 72

టీ. అవనిపచంద్రరూపవిభవతిశయశ్రవణోయమానమోహవితతి. - అవనిపచంద్ర=సుచంద్రునియొక్క, రూపవిభవ=రూపసంపదయొక్క, రూపలక్షణమువ్రాయంబడియె, అతిశయ=అధిక్యముయొక్క, శ్రవణ=వినుటచేత, ఊయమాన=నేయబడుచున్న, వృద్ధిబొందింపబడుచున్నయనుట, “ఊభో తస్తు సంతానే, అనూదానిపై శానచ్ఛత్యము చేయఁగా ఊయమాన యని యైనది, మోహవితతి=మోహాతిశయమును; ఊనుభోగిమనుజామరకన్యలఁ

వహించునట్టి నాగకన్యలను మనుజకన్యలను దేవకన్యలను, స్వర్గమర్త్యపాతాళములనులోక
త్రయమందుండుకన్యకలనుట; నిచ్చిన్ = ఎల్లపుడు; పంచవిశిఖుఁడు = మరుఁడు; ఆశుగ్రతిత
యిన్ = అరనిందనవమల్లిక్సానీలోత్పలము లనెడుబాణత్రయము చేత; చక్కగన్ = బాగుగ; ఏ
చున్ = బాధించును. శేషశరద్వయంబున్ = తక్కిన చూతాశోకకుసుమముల నెడు బాణద్వయ
మును; ముంగలన్ = ఈచంద్రికకు ఆరాజునకుఁ బరస్పరావలోకన మబ్బునపు డనుట; అఖం
డఫలంబు = అవిచ్ఛిన్నలాభము, చూతాశోకములు ఫలించుఁ గావున నఖండ మైనపండ్ల నని
యర్థాంతరముతోఁచుచున్నది; వహించునట్టిన్ = పొందుననుతలంపు చేత; కాంక్ష వెలయన్
= శోర్కియతిశయించునట్లు; డాచున్ = మఱుఁగుపఱచును.

“మార ఏకో మహాధన్వీ ద్వయ మేకం కరో త్యసా” అనుటచే మన్మథశరప్రయోగ
మునకుఁ దరుణీతరుణసంఘటనమే ముఖ్యఫలంబు గాన నట్టిఫలము స్వర్గమర్త్యపాతాళలోక
స్త్రీలయందుఁ గాక చంద్రికయందే కలుగు నని కాముండు చంద్రికాసుచంద్రసమావేశసమయ
మును బ్రతీక్షించుచున్నాఁ డని భావము. ఇందువలనదేవాంగ నాదిప్రార్థనీయసౌందర్యము
గలవాఁడనియు, వారలకునుదుర్లభుఁ డనియు, దానం జేసి చంద్రిక చే నవశ్యముగఁ గోరఁ
దగినవాఁడనియు, ఫలిత మగుచున్నది.

తే. ఇట్టి సకలానఘగుణోత్కంఠాబ్ధియైన యామహీ కాంతుతో మైత్రి యడరుకతన
నిన్ని దినములు తద్యోగ మెనసి యుంటి
నెడయ నేఁ గొమ్మ హృద్వీధిఁ బొడమ కున్కి.

73

టీ. ఇట్టి సకలానఘగుణోత్కంఠాబ్ధియైన యామహీ కాంతుతోన్ = ఈప్రకారముగ స
కలనిర్దుష్టగుణముల కాకరుం డైనయాసుచంద్రుఁ డనురాజుతోడ; మైత్రి = సఖ్యము;
అడరుకతనన్ = అతిశయించు హేతువున; ఇన్ని దినములు; తద్యోగ మెనసి = ఆతనిసంబంధము
నొంది; ఉంటిన్. కొమ్మ = చకోరీ! హృద్వీధిన్ = అంతరంగప్రదేశమందు; పొడమకున్కిన్ =
తోపకుండుట చేత; నేన్; ఎడయన్ = ఆరాజు నెడఁబాయను.

ఇట్టి సకలగుణములగు సుచంద్రునితోఁ గూడి యారాజు నెడఁబాయఁజాలక
యుంటినని భావము.

ఉ. ఈనృపకన్యఁ జూచురతి • నిప్పుడు తజ్జనరాడనుజ్ఞచే
బూని రయాప్తి వచ్చితి నఁపూర్వవిలాసినియై రహించునీ
మానినిఁ గాంచ నిత్తటి నమందముదావళిఁ జెందె నాత్మ కం
జానన యంచు నామయుకులగ్రణి వెండియుఁ బల్కు నాచెలిన్. 74

టీ. ఈనృపకన్యన్ = ఈరాజపుత్రిని; చూచురతిన్ = చూడవలెననువాంఛ చేత; ఇప్పు
డు; తజ్జనరాడనుజ్ఞచేన్ = ఆరాజునానతి చేత; పూని = ప్రయత్నపడి; రయాప్తిన్ = వేగపా

ప్రిచేత; వచ్చితీ. అపూర్వవిలాసినియై=లోకోత్తరవిలాసముగలదై; రహించుసీమానిని=
ఓప్పుచున్నయీచంద్రికను; కాంచ=చూడఁగా; ఇత్తజీ=ఈసమయమున; కంజానన = ఓ
పద్మముఖి! ఆత్మ=చిత్తము; అమందముదావళి= అధికమగుసంతోషపరంపరను; చెందె=
=పోందెను. అంచు; ఆమయుకులాగ్రణి=ఆయత్నేశ్వరుఁడు, “తురంగవదనోమయుః”
అని యమరుఁడు; ఆచెలి=ఆచకోరినిగూర్చి; వెండియు; పల్కు=వచించును.

చ. అళికచ నెమ్మదిం దలఁప ♦ నప్పతికే తగు నీవెలంది యీ
జలరుహనేత్రకే తగు ర♦సారమణేంద్రుఁడు గాన నామనో
జలలితమూర్తి యీలలనఁ ♦ జక్క వరించినఁ గాక మామదిం
దళమయి మించ నేర్చునె య♦దారకుతూహలవార్ధివీచికల్.

75

టీ. అళికచ=తుమ్మెదలఁబోలువెండుకలుగలచకోరీ! నెమ్మది=మంచిమనస్సుచేత; త
లఁప=విచారింపఁగా; ఈవెలంది=చంద్రిక; అప్పతికే=ఆసుచంద్రునకె; తగు=ఓప్పుచు. రసా
రమణేంద్రుఁడు=ఆరాజేంద్రుఁడు; ఈజలరుహనేత్రకే=ఈకమలాక్షికే; తగు=ఓప్పుచు. కాన
=ఆకారణముచేత; ఆమనోజలలితమూర్తి=ఆమన్తథసుందరతనువుగలరాజు; ఈలలన=ఈ
చిన్నదానిని; చక్క=వరించినకాక=వరించినంగాని; మామది=మామనస్సునందు; ఉదారకు
తూహలవార్ధివీచికల్.-ఉదార=అధికమగు, కుతూహల=సంతసమనెడు, వార్ధి=సముద్రము
యొక్క, వీచికల్=తరఁగలు; దళమయి=దట్టమయి; మించనెర్చునె=అతిశయింప నేర్చు
నా, నేర్వవనుట.

మ. కనుగల్వ ల్వికసిల్ల మోదము పొసంగన్ దజ్జనాధీశచం
ద్రుని వీక్షించినఁ గాని మామకహృదు♦ద్భూతస్పృహరేఖ యి
మ్మైనయం జాలదు చాన యవ్విభుని మీ ♦ కీలోపలం గాంచఁ గ
ల్లు నన న్నోమలి కిన్నరేశ్వరునిఁ బల్కు న్నొర్కి దైవాటఁగన్.

76

టీ. కనుగల్వల్=కన్నులనెడుకలువలు; వికసిల్ల=వింకసించునట్లును; మోదము=
సంతసము; పొసంగన్=కలుగునట్లును; తజ్జనాధీశచంద్రున్=ఆరాజచంద్రుని; వీక్షించినఁగా
ని=చూచినంగాని; మామకహృదుద్భూతస్పృహరేఖ=నామనంబున నుదయించినవాంఛాతిశ
యము; ఇమ్మైనయన్చాలదు=అనుకూల్యముఁజూపఁజాలదు. చాన=ఓచకోరీ! అవ్విభునిన్=ఆరా
జును; మీకు; ఈలోపలన్=ఇంతలోనే; కాంచఁగల్గున్=చూచుటసంభవించును. అనన్=
ఇట్లువచింపఁగా; నోమలి=చకోరి; నొర్కిదైవాటఁగన్=కోరికఅతిశయింపఁగా; కిన్నరేశ్వ
రునిన్=కుముదునిగూర్చి; పల్కు=వచించును.

మ. హరివంశోత్తముసద్గుణాళి విని నిత్యం బేము వర్ణింప స
త్వరబుద్ధిం గనఁ జాన గోరుఁ బతి నాత్మం గాంచ మాకుం దదం

తర మెల్లప్పుడు మించుఁ గాన నలగోత్రాభర్త నే మిప్పు డే
కరణిం గాంతుము గాంచుదారిఁ గృప నిఁక్కం దెల్పవే నావుడున్. 77

టీ. హరివంశోత్తము సద్గుణాళిన్ = సూర్యవంశమునందు త్తముఁడగు నారాజుయొక్క శ్రేష్ఠగుణములగుంపును; విని=ఆకర్ణించి; నిత్యంబు=ఎల్లపుడు; ఏము; విర్ణింపఁగాన్ = ఆరాజు గుణములనుగొనియాడఁగా; చాన=చంద్రిక; సత్వరబుద్ధిన్ = త్వరతోఁగూడినమతితోడ; పతిన్ = రాజును, భర్త ననియుఁ నోఁచు; కనన్ = అవలొకించుటకు; ఆత్మన్ = మనమున; కోరున్ = వాంఛించును. మాకున్; కాంచన్ = చూచుటకు; తదంతరము=ఆమనస్సు; అంతరశబ్దార్థములుచెప్పనపుడు “బహి రవసరమధ్యేంతరాత్తనిచ” అనియమమిఁడు; ఎల్లప్పుడు; మించున్ = అతిశయించును. కానన్ = ఆహేతువువలన; అలగోత్రాభర్తను = ఆరాజును; ఏము; ఇప్పుడు=ఈ సమయమున; ఏకరణిన్ = ఏరీతి; కాంతుము = చూతుము. కాంచుదారిన్ = అవలొకించుతోవను; కృపనిక్కన్ = కరుణయతిశయిల్లునట్లు; తెల్పవే=ఆనతివే. నావుడున్ = ఇట్లనఁగా. దీనికిముందుపద్యమునో నన్వయము.

మ. వనితా యావిభుఁ గాంచువాంఛ మదిఁ జెల్వం బూనినం గాంచవే
జనితాసక్తి నృపాలు మామకకరఁఁఁచాచయ న్మనోవీధి నూ
త్ననితాంతాద్భుత మబ్బ నంచు మహిమం • దత్సద్గుణశ్రేణికా
ఖని తాఁ బ్రాక్కృతమాయ నంతయుఁ జనం • గావింప నప్పట్టునన్. 78

టీ. వనితా=చకోరీ! ఆవిభున్ = ఆరాజును; కాంచువాంఛ = చూడవలెననుకోరిక; మదిన్ = మనస్సునందు; చెల్వంబుఁజూనినన్ = చక్కగాఁగుదిరినయెడ, మనోవీధిన్ = మనఃప్రదేశమునందు; నూత్ననితాంతాద్భుతము = అపూర్వమైన మిక్కిలియాశ్చర్యము; అబ్బున్ = అమరునట్లు; మామకకరఁఁచాచయన్ = నాచేతిచాయను; జనితాసక్తిన్ = కలిగినప్రీతితోడ; నృపాలున్ = రాజును; కాంచవే = చూడుమా. అంచున్ = ఇట్లనుచు; తత్సద్గుణశ్రేణికాఖని = ఆ శ్రేష్ఠగుణాకరుఁడగుముదుఁడు; మహిమన్ = ప్రభావముచేత; తాన్; ప్రాక్కృతమాయను అంతయున్ = ఇతరజనులకుఁ గాన్పింపఁ గూడ దని మున్ను చేసినమాయ నంతయు; చనన్ = గొలఁగునట్లు; కావింపన్ = చేయఁగా; అప్పట్టునన్ = ఆప్రదేశమున. దీనికి ముందు నన్వయము.

స. బెళుకుచూపులవానిఁ • బలుమాణు బలుమారు
సొంపు నిందించుమే • ల్సొబగువాని
నెఱపు మించినవాని • నెఱమించునెఱమించు
మెలపుఁ గందించు నెఱ్ఱమేనివాని
సొగసు మీఱినవానిఁ • బగడంబుపగడంబు
తలఁపుఁ గుదించుమేల్ • లెళుకువానిఁ

గళుకు హెచ్చినవానిఁ ♦ గపురంపుకపురంపు

వలపుఁ జిందించున ♦ వైలయువానిఁ

తే. గళ మెలకువాని మంజులోజ్జ్వలమువానిఁ

జెలువు గలవాని నెయ్యార ♦ మలరువాని

నభ్రయానసమాసీను ♦ నాక్షితీశుఁ

జూచి వెఱఁగంది నిలిచి రానుదతు లపుడు.

79

టీ. బెళుకుచూపులవానిఁ = ప్రకాశించుచున్నదృష్టులుగల వానిని; పలుమాటు = సారె
కు; బలుమారుసాంపు. - బలు = అధికమైన, మారు = మర్తధునియొక్క, సాంపు = సౌందర్యమును;
నిందించు మేల్సొబగువానిఁ = నిందించునట్టి మేలైన చక్కఁదనముగలవానిని; ఒలుపుమించిన
వానిఁ = యోగ్యతచే నతిశయించినవానిని; నెఱమించు నెఱమించు మెలపుఁ. - నెఱ = అధిక
ముగ, మించు = ప్రకాశించుచున్న, నెఱమించు = నిండు మెఱపుయొక్క, మెలపుఁ = జాగరూ
కతను; కందించు నెమ్మేనివానిఁ = శ్రమపఱచునందమగు శరీరముగలవానిని; సొగసుమీఱినవా
నిఁ = అందముచేత నతిశయిల్లువానిని; పగడంబు పగడంబుతలఁపుఁ. - పగడంబు = ప్రవాళము
యొక్క, పగ = విరోధముయొక్క, డంబు = అతిశయముయొక్క, తలఁపుఁ = చింతను, అనఁ
గా సంకల్పమును; కుందించు మేల్ తళుకువానిఁ. - కుందించు = దుఃఖపెట్టుచున్న, మేల్ = అధి
కమైన, తళుకువానిఁ = ప్రకాశముగలవానిని; కళుకు హెచ్చినవానిఁ = కాంతిచే నతిశయించి
నవానిని; కపురంపుకపురంపువలపుఁ. - క = సుఖమునకు, పురంపు = స్థానమైన, కపురంపువలపుఁ =
కర్పూరసంబంధి పరిమళమును; చిందించునవ్వొలయువానిఁ = చెదరఁగొట్టుచున్న మందహాస
మువ్యాపించువానిని; కళ మెలకువానిఁ = కళాప్రకాశముగలవానిని; మంజులోజ్జ్వలమువా
నిఁ = మనోహరమైన శృంగారముగలవానిని; “ఉజ్జ్వలోధీరశృంగారవిశదేషువిలాసిని” అని
విశ్వము; చెలువుగలవానిఁ = అందకాని; ఒయ్యారమలరువానిఁ = విలాసమొప్పువానిని; అభ్ర
యానసమాసీనుఁ = విమానానూఢుని; ఆక్షితీశుఁ = ఆసుచంద్రుని; చూచి; వెఱఁగంది = ఆశ్చ
ర్యమంది; ఆసుదతులు = ఆస్త్రీలు; నిలిచిరి. అపుడు = ఆసమయమున, దీనికు తరపద్యస్థ క్రియతో
నన్వయము.

చ. పులకలు మేన నిక్క వలపుంబన మానసవీధిఁ జిక్క దృ

క్సలి ననిమేషవిస్ఫురణ ♦ దక్కఁ బ్రమోదము చిందు ద్రొక్క ని

ర్తలమణిపీఠి డిగ్గి యొక మానినికే ల్కయిలాగు వూని యా

యలికులవేణి రాజకుసుమాశుగుఁ గాంచె నెకింత సిబ్బితిన్.

80

టీ. మేనఁ = శరీరమందు; పులకలు = గగురుపాటులు; నిక్కఁ = అతిశయింపఁగా;
మానసవీధిఁ = అంతరంగమందు; వలపుంబన = మోహసమృద్ధి; చిక్కఁ = చేరఁగా; దృక్సలిఁ =

చూపునందు; అని మేషవిస్ఫురణ = తేప్ప పాటు లేమియొక్క స్ఫూర్తి; దక్క = లభింపఁగా; ప్రమోదము = సంతసము; చిందుద్రొక్క = నటింపఁగా; ఆయలికుల వేణి = నీల వేణి మగునాచంద్రిక; ఒకమానిని కేల్కయిలాగు = ఒక స్త్రీయొక్క హస్తావలంబమును; ఊని = వహించి; నిర్మలమణిపీఠిక = స్వచ్ఛమగుమణిమయ పీఠముననుండి; డిగ్గి = దిగి; రాజకుసుమాశుగుక్ = రాజమన్త ఘృడగు సుచంద్రుని; ఒకింతసిద్ధితిక్ = కొంచెములజ్జచేత; కాంచెక్ = అవలోకించెను.

ఇచటఁ జంద్రికకు లోకోత్తరవస్తుదర్శనమున విస్తయము, దానంజేసి మేనఁబులకలు, తదనంతర మాతనియందు రత్యుదయము, తదనంతరము మనోరథలాభముచేత హర్షము, దానంజేసి నిమేషశూన్యదర్శనము, ప్రథమదర్శనమున లజ్జోదయము చెప్పఁబడియె. శ్లో “లోకోత్తరపదార్థానా మపూర్వా లోకనాదిభిః । విస్తారశ్చేతసోయస్తు విస్తయ స్సనిగద్యతే । క్రియాస్తత్రాక్షీవిస్తార సాధూక్తి పులకాదయః” అని విస్తయలక్షణ తత్కార్యకారణములు, శ్లో. “రోమాఞ్ఞోచిస్తయోత్సాహ హర్షాద్యస్తత్రవిక్రియాః । రోమోద్గమోముఖోల్లాసగాత్రసంస్పర్శనాదయః” అనిరోమాంచలక్షణతత్కార్యకారణములు, శ్లో “యూనోరన్యోన్యవిషయాస్థాయినీచ్ఛారతిర్భవేత్ । నిసర్గేణాభియోగేనసంసర్గేణాభిమానతః । ఉపమాధ్యాత్మ్య విషయైకేషాస్యాత్తత్రవిక్రియాః । కటాక్ష పాతభూక్షేపప్రియవాగాదయోమతాః” అనిరతిలక్షణతత్కార్యకారణములు, శ్లో “మనోరథస్యలాభేనసిద్ధ్యాయోగ్యస్యవస్తునః । ప్రియసంగమదేవాదిప్రసాదాదేశ్చకల్పితః । మనఃప్రసాదోహర్షసాన్న్యత్తత్రనేత్రస్యపుల్లతా । ప్రియభాషణమాశ్లేషః పులకానాంప్రరోహణమ్” అనిహర్షలక్షణ తత్కార్యకారణములు, తెలియవలయు. నేత్రస్యపుల్లతా, అనుటచేత నిర్నిమేషభావమునువివక్షితమే. అట్లు “నివాతపద్మస్తిమితేన చక్షుషాన్యపస్యకాంతంపిబతస్సుతానమ్ । మహోదధేఃపూర ఇవేస్తుదర్శనాద్గురుః ప్రమోదః ప్రబభూవచాత్మని” ఇత్యాదులయందు నిర్నిమేషతఁ జూడవలయు. శ్లో॥ “అకార్యకరణావజ్ఞాతుతీమాతనసంగమైః । ప్రతీకారాక్రియాద్యైశ్చ ప్రీడాత్వనతిధృష్టతా । తత్రచేష్టానిగూఢోక్తిరాఢోముఖ్యవిచింతనే । అనిర్గమోబహిః క్వాపిదూరాదేవావగుంతనమ్ । నఖానాంకృంతనంభూమిలేఖనం చైవమాదయః” అని లజ్జాలక్షణ తత్కార్యకారణములు తెలియవలయు. ఇట్లు చెప్పినవీనిలో రతియనునదిస్థాయిభావము, అది, శ్లో “నియతంవికాసవిస్తృతివిక్షోభక్షేపసంజ్ఞితాధర్మాః । చత్వరోజాయస్తేసపదివిభావాదిసంగమేమనసః । కథితోవికాసమూలశ్చృష్టారోవిస్తరోపధిర్విధః । త్విభోపధిస్తురాద్రోబీభత్సఃక్షేపమూలకః పూర్వైః । హాస్యాశ్చర్యభయానకదయావికాసాదిమూలకాఃక్రమశః” అనుటవలనవిభావాదిసంగమమునమనసునందుఁగలుగు వికాసరూపధర్మము, దానికిస్థాయిత్వము సజాతీయవిజాతీయానభిభావ్యమైయావదానందానుభవము నిలిచియుండుటంబట్టి కలిగినది, తల్లక్షణంబువెనుక వ్రాయంబడియె. విస్తయంబు స్వతంత్రముగ నద్భుతరసమునుగూర్చి స్థాయియైనను నిటదానికి స్థాయిత్వముగలుగదు. దానికనుభవపర్యంతావస్థాయిత్వములేక కించిత్కాలావస్థాయిత్వముండుటంబట్టి దానియందు “విరుద్ధైరవిరుద్ధైర్వాభావైర్విచ్ఛిద్యతేనయః । ఆత్మభావన్నయత్యన్యాక్” ఇత్యాదిస్థాయిలక్షణము సమన్వయింపదు. మఱియున్న, “రత్యుదయఃస్థాయిభావాన్సురూభయిష్ఠవిభావజాః । స్తోకైర్విభావైరుత్పన్నాస్తవీవవ్యభిచారిణః॥ అను సంగీతరత్నాకరమువల

నను, “భావోవాపిరసోవాపిప్రవృత్తిర్వృత్తిరేవవా । సర్వేషాంసమవేతానాంరూపం యస్య భవేద్భూషా । సమస్తవ్యోరసస్థాయీ శేషాస్సంచారిణోమతాః॥ అనుభరత వచనమువలనను, దానికి రతినిగూర్చి సంచారిత్వమేఘటిల్లునని తెలియవలయు. ఇంక రోమాంచమనునది సాత్త్వికభావము, అదియనుభావవిశేషమే, మనోగతభావమును జయల్పఱచుభావము లనుభావములు, వానిలక్షణములు భేదములు వెనుకవ్రాయబడియె. హర్షములజ్జయు సంచారులు, ఇవి రతినిబుట్టిపఱచునవి, “ఉన్నజ్జన్తోనిమజ్జంతః స్థాయిన్యమ్బునిధావివ । ఊర్తివద్వర్ధయన్త్యై నయాన్తితద్రూపతాంచతే” ఇత్యాదులు తత్ప్రమాణంబులు. ఇట్లు సాత్త్వికవ్యభిచారులచే నుపచితమగు స్థాయీ రసరూపతనొందునని ముందు తెల్లమగును.

చ. జనపతియాస్యచంద్రుఁ గనఁ జాలఁ జెలంగువధూటికావలో

కనకుహనాచకోరములు ♦ గ్రక్కున ప్రీతమశ్చయంబు పొ

ల్చిన భమియింప దాని సడలించె మరుండు విచిత్రశక్తి నూ

తనశరజాతనిర్వమదు ♦ దారశిఖోదయరాగవై ఖరిక్.

81

టీ. జనపతియాస్యచంద్రుఁ = రాజుముఖమనెడుచంద్రుని; కనఁ = చూచుటకు; చాలఁ = మిక్కిలి; చెలంగువధూటికావలోకనకుహనాచకోరములు = ఒప్పుచున్నచంద్రికచూపులను నెపముగలవెన్నెలపులుఁగులు; గ్రక్కునఁ = వేగముగా; ప్రీతమశ్చయంబు = లజ్జయు నంధకారపుగుంపు; పొల్చినఁ = ఉదయించుటచేత; భమియింపఁ = కలఁతనొందఁగా; మరుండు = మన్నఁడు; విచిత్రశక్తిఁ = అద్భుతసామర్థ్యముచేత; నూతనశరజాతనిర్వమదుదారశిఖోదయరాగవై ఖరిక్. - నూతన = క్రొత్తదగు, శరజాత = బాణసంఘముచేత, నిర్వమత్ = వెడలుచున్న, ఉదార = అధికమైన, శిఖా = జ్వాలలనెడు, ఉదయరాగ = ఉదయకాలారణ్యముయొక్క, వైఖరిక్ = రీతిచేత; దానిఁ = ఆలజ్ఞాంధకారమును; సడలించెఁ = పోఁగొట్టెను.

అనఁగా నామె రాజును జూచునపుడు లజ్జప్రతిబంధకముగా నుదయించియు రాగాతిశయమునఁ దొలంగిన దనియు నందువలన సంపూర్ణనయనానందము ఘటిల్లిన దనియు వ్యజ్యమానమగుచున్నది. కామము రాగాతిశయరూపమేకాని వేఱొండుపదార్థముగాదు. ఇచ్చారూపమురతియనియునుత్కటేచ్చారూపముకామమనియు వ్రాయబడియె. రమ్యవస్తుదర్శనమున దానియందుఁ బ్రీతిగలిగి యిది మదిష్టసాధనమగునని దానియందుత్కటప్రీతిగలుగుట యనుభవసిద్ధము. చంద్రికకు సుచంద్రునిఁజూడఁగ నె లోకోత్తరవస్తుదర్శనప్రయుక్తవిస్తయముగలిగి వెనుక రతిగలిగి తదనంతరంబ కామముదయించినదిని చెప్పఁబడియె. సుచంద్రునకు నిట్లే రత్యనంతరము కామము వెనుక చెప్పఁబడినది. రతి సంభోగేచ్ఛాత్మక మను మతమునుగూర్చియు రతి కామములపౌర్వాపర్యమునుగూర్చియు కావ్యాలంకారసంగ్రహవిమర్శనము చూడవలయు.

తే. చెలిఁ దటియ నరపాలఁ సితదృగాల్లి

దారి నానారిచూపుచా లవిలి నడిచె

నవుడు గగనధునీప్రవాహంబు సొచ్చి
వేగ యెదు రెక్కుమీనాఘవిధి వహించి.

82

టీ. చెలికొ = చంద్రికను; తటియకొ = సమీపించుటకు; వచ్చునర పాలసితదృగాలిదా
రికొ = వచ్చుచున్న రాజు తెల్లని చూపుచాలుయొక్కత్రోవను; ఆనారి చూపుచాల్ = ఆచంద్రిక
యొక్క దృక్పరంపర; తవిలి = సంబంధించి; అపుడు; గగనధునీప్రవాహంబు = వ్యోమగంగా
ప్రవాహమును; చొచ్చి = ప్రవేశించి; వేగ = త్వరగా; ఎదురెక్కుమీనాఘవిధికొ = ఎదురున
డచుచున్న మీనుల గుంపుప్రకారమును; వహించి = పొంది; నడిచెకొ = పోయెను.

ఆరాజుచూపులు తెల్ల గ గంగాప్రవాహముంబోలెఁ జంద్రికయందుఁ బ్రసరించిన వని
యు, ఆప్రవాహరూప మగుచూపుచాలునందు నెదు రెక్కుమీనులఁబోలెఁ జంద్రికాదృక్ప
రంపర నృపుపై నడిచె ననియు దానంజేసి యన్యోన్యదర్శనానందపరిపూర్తి ఘటిల్లె నని
యుఁ దెలియవలయు.

ఇట నాయికానాయకాన్యోన్య దర్శనానందానుభవము చేనిత రేతరానురాగము ప్రవృ
త్తంబగుచున్నది. దానంజేసి పూర్వానురాగాఖ్యవిప్రలంభశృంగార మిందు సకలసామగ్రులుగ
లుగుట చేఁబూర్ణముగా స్ఫురించుచున్నది. ఏలాగనిన, అన్యోన్యవలోకనమున నితరేతరవిష
యక మైనప్రీతి వ్యక్తమగుచున్నదిగదా! “యూనోరన్యోన్యవిషయాస్థాయినీచ్ఛారతిర్భవేత్”
అనుటవలన నదిరతియనఁబడుచున్నది. దానికిరువురును ఆలంబనవిభావములు, “ఆలమ్బన
న్నాయికాస్ఫుర్దక్షిణాద్యాశ్చనాయకాః” అని వెనుకవ్రాయంబడియె. నాయిక స్వీయాప
రకీయా సామాన్యాభేదముచేఁ ద్రివిధయనియు, నందుస్వీయ, ముగ్ధామధ్యాప్రగాల్భాభేదము
చేఁ ద్రివిధయనియు, నందు మధ్యాప్రగల్భలు, ధీరాధీరాధీరాధీరాభేదముచేఁ బ్రత్యేకము
గఁ ద్రివిధతై జ్యేష్ఠాకనిష్ఠాభేదమునఁ బ్రత్యేకముగా నాటుతెగలనియు, పరకీయ పరోధాక
న్యకాభేదముచే ద్వివిధయనియు, సామాన్యయొక తెయనియు, నిట్లుపదార్థురైననాయికలు
ప్రత్యేకముగా స్వాధీనపతికావాసకసజ్జావిరహోత్కాభిసారికా విప్రలభ్యా ఖండితాకలహంత
రితాప్రోషితపతికాభేదముచేత నెన్నిని భేదములుగలవారై యుత్తమమధ్యమాధమ భేదములతోఁ
బ్రత్యేకముగఁ ద్రివిధతై మున్నూటయెనుబదినాలుగుభేదములతో రాజిల్లుదురనియు, “శ్లో॥
స్వీయాత్రయోదశవిధా ద్వివిధాతుపరాజ్ఞనా । వేత్త్యైకవంషోడశధాతాశ్చావస్థాభిరష్టభిః ।
ప్రత్యేకమష్టధాతాసాముత్తమాదిప్రభేదతః । త్రైవిధ్యమేవంచచతురశీతిత్రీశతంభవేత్”
అనుటవలన నెఱుంగునది. అట్లు నాయకులు పతి, ఉపపతి, వైశికుఁడు, అని ముగ్ధురనియు, అందు
బతి, దక్షిణుఁడు అనుకూలుఁడు ధృష్టుఁడు శకుఁడు అని నాలుగుభేదములు గలవాఁడనియు
సింగభూపాలీయమున “శృక్ణోరాషేతుయాతేషాంత్రైవిధ్యం కథ్యతేబుధైః । పతిశ్చోపపతి
శ్చైవవైశికశ్చేతిభేదతః । పతిస్తువిధినాపాణిగ్రాహకః కథ్యతేబుధైః । చతుర్థాసోపికధితో
వృత్త్యాకావ్యవచక్షణైః । అనుకూలశ్శోధృష్టోదక్షిణశ్చేతిభేదతః” ఇత్యాదులవలనఁ దెలి
యునది. ఇట్లు చంద్రికానుచంద్రరూపాలంబనవిభావములు సానురాగావలోకనాద్యనుభావ

ములు, పూర్వోక్త స్వేదాదిసాత్త్వికములు, హర్షలజ్జాదిసంచారులు, “యకావనందూషలావణ్యే సౌందర్యమభిరూపతా । మార్దవంసౌకుమార్యం చేత్యాలమ్బనగతాగుణాః” అని చెప్పబడిన యాలంబనగుణములు, భావహావహేలావిభ్రమకిలికించి తమోట్టాయిత్తకుట్టమితాదిగాఁ జెప్పబడిననానిలో యథాసంభవముగఁదచ్చేష్టలు, నూపురాంగదహారాదితదలంకరణములు, ఉపవనమందమారుతకోకిలాలాపభ్రమరయుంకారాదితటస్థములును నీనాలుగుతెగలైనయుద్దీపనవిభావములు చేరియుండుటవలనఁబరిపూర్ణ సామగ్రీసంఘటనమైనందున రతిరూపస్థాయిభావమునకు రసరూపతగలుగుచున్నది. శ్లో “ఏతేచస్థాయినఃస్వైస్వైర్విభావైర్వ్యభిచారిభిః । సాత్త్వికై రనుభావైశ్చనటాభినయయోగతః । సాక్షాత్కారమివానీతైః ప్రాపితాస్సద్విదురూపతామ్ । సామాజికానామ్మనసి ప్రయాన్తిరసరూపతామ్” ఇత్యాదులు తత్ప్రమాణంబులు. ఇటనటాభినయపదము కావ్యమునకుపలక్షకము, “రత్యాదేఃస్థాయినో లోకేతానిచేన్నాట్యకావ్యయోః । విభావాఅనుభావాశ్చకథ్యస్తే వ్యభిచారిణః । వ్యక్తస్సతైర్విభావాద్యైఃస్థాయీభావో రసస్సృతః । అనుకావ్యప్రకాశాదులవలన నయ్యది యెఱుంగునది. విభావైరనుభావైశ్చ సాత్త్వికైర్వ్యభిచారిభిః । నీతాసదస్యరస్యత్వంరతిశ్శృంగార ఉచ్యతే” అనుట వలననిది శృంగారరసము. అందును, “అయుక్తయోస్తరుణయోర్యోనురాగః పరస్పరమ్ । అభీష్టాల్లిజనాదీనామనవాప్తౌ ప్రకృష్యతే । సవిప్రలమోభివిజ్ఞేయః” అనుటవలన విప్రలంభమనియు, అందును, “యత్ప్రేమసంగమాత్పూర్వందర్శన శ్రవణోద్భవమ్” అనియుపక్రమించి “సోయం పూర్వానురాగాభ్యోవిప్రలమ్భఇతీరితః” అనుటవలనఁ బూర్వానురాగాభ్యు విప్రలంభమనియుఁదెలియునది. విప్రలంభము పూర్వానురాగమానప్రవాసాదిభేదములుగలదని వెనుకవ్రాయంబడియె.

చ. నిజబలరూఢి దోఁపఁ దటి ♦ నివ్వటిలెన్ బలి యంచుఁ దాఁ జతు
ర్భుజుఁడయి పంచసాయకుఁడు ♦ భూరిధృతిన్ క్షణదోదయాధిపా
త్తజబామవింటిదోయి నస♦మానవిలోచనమాలికాసితాం
బుజవిశిఖాళి నించె నల♦భూపతి పేరెద గాఁడి పాఱఁగన్.

83

టీ. పంచసాయకుఁడు=మరుఁడు; నిజబలరూఢి=తనసామర్థ్యాతిశయము; దోఁపన్=కనఁబడునట్లు; తటి=సమయము; నివ్వటిలెన్=ఘట్టిలెను. బలి=భార ! అంచున్ = ఇట్లునుకొని; తాన్ ; చతుర్భుజుఁడుఅయి = నాలుగుచేతులుగలవాఁడయి, ఉప్పొంగినవాఁడయి యనుట; భూరిధృతిన్=ఎక్కుడైనధైర్యముచేత; క్షణదోదయాధిపాత్తజబామ, వింటిదోయిన్.-క్షణదోదయాధిపాత్తజ=చంద్రికయొక్క, బామవింటిదోయిన్=బామలనెడు ధనుర్వృత్తముచేత ; భూపతి పేరెద=రాజుయొక్కవిశాలవక్షమును; గాఁడిపాఱఁగన్=తూటిపాఱునట్లు; అసమానవిలోచనమాలికాసితాంబుజ విశిఖాళిన్.-అసమాన = సాటిలేనట్టి, విలోచనమాలికా=చంద్రికాదృక్పరంపరయనెడు, అసితాంబుజ విశిఖాళిన్=నీలోత్పలరూపమైనబాణపరంపరను “అరవిన్దమశోకంచ చూతంచ నవమల్లికా । నీలోత్పలంచ పక్షైచ్చతే పక్ష్యాబాణస్య సాయకాః” అనియమరుఁడు; నించెన్=పూరించెను.

చంద్రికాదృక్పరంపర మన్తధునిచేఁ బ్రయోగింపఁబడిన నీలాత్పలబాణపరంపరను బోలి యుండె ననియు, నామెబొమలు పంచశరశరాసనములఁ బోలి యుండె ననియు, భావము. ఆరాజున కామైచూపులు కరము మన్తధోద్దీపనకరము నని ఫలితార్థము.

చ. అలవిభుఁ గాంచుఁ గాంచి యెద ♦ నప్పతిరూపము నుంచు నుంచి ని
శ్చలమతి నెంచు నెంచి మది ♦ జాఱనికోర్కుల ముంచు ముంచి యూ
ర్పులు కడు నించు నించి వలపుల్ మన నాత్మ భ్రమించు మించుఁబోఁ
డి లసదనంగసాయకతఁటివిలుతత్పటుశాంబరీగతిన్.

84

టీ. మించుఁబోఁడి = మెఱుపువంటిదేహముగల చంద్రిక; లసదనంగసాయక తఱివిలుత
త్పటుశాంబరీగతిన్.- లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనంగసాయక = స్తరశరములయొక్క,
తఱి = అగ్రభాగములయందు, విలుతత్ = పొరలుచున్న, పటు = సమర్థమైన, శాంబరీగతిన్ =
మాయారీతి చేత; అలవిభున్ = ఆరాజును; కాంచున్ = చూచును. కాంచి = చూచి; ఎదన్ = హృ
దయమందు; అప్పతిరూపమున్ = ఆరాజురూపమును; ఉంచున్ = నిలిపికొనును. ఉంచి; నిశ్చ
లమతిన్ = స్థిరచిత్తము చేత; ఎంచున్ = ప్రశంసించును. ఎంచి; మదిన్ = చిత్తమును; జాఱని
కోర్కులన్ = పీడనిమనోరథములలో; ముంచున్ = మునుఁగఁజేయును. ముంచి; కడున్ = మి
క్కిలి; ఊర్పులు = నిశ్వాసములను; నించున్ = నిండఁజేయును. నించి; వలపుల్ = అనురాగములు;
ఆత్మన్ = చిత్తమందు; మనన్ = పుట్టఁగా; భ్రమించున్ = భ్రాంతి నొందును.

ఇటఁ జక్షుఃప్రీతి మనస్సంగ గుణనుతి చింతనోన్మాదము లనుననంగదశలు యథాసం
భవముగ గదితంబు లయ్యె. ఊర్పులు స్తరదశానుభావములుగా నెఱుంగ వలయు.

క. ఈలీల నృపతిదర్శన, కేళీభవవిస్తయాను ♦ కీలితమతియై

నాళీకనయన యా లల, నాళీకమలాస్తుఁ డనుచు ♦ నతనిం బొగడెన్. 85

టీ. నాళీకనయన = కమల నేత్రయగుచంద్రిక; ఈలీలన్ = ఈప్రకారముగ; నృపతిదర్శ
న కేళీభవవిస్తయానుకీలితమతివి.- నృపతి = రాజయొక్క, దర్శనకేళీ = దర్శనవిలాసమున, భవ =
పుట్టినట్టి, విస్తయ = ఆశ్చర్యము చేత, అనుకీలిత = బంధింపఁబడిన, మతియై = మనస్సుగలదై; అత
నిన్ = ఆరాజును; ఆ = ఇదియాశ్చర్యముఁదెలుపును. లలనాళీకమలాస్తుఁడు = యువతీసమూహ
మునకు కందర్పుఁడు. అనుచున్; పొగడెన్ = నుతించెను. నుతిప్రకారం బగ్రిమ పద్యాది
గాఁ జెప్పఁబడుచున్నది.

నీ. తనవిధుత్వ మ్మాస్యమున నెప్ప ఘనలక్ష్మి

యొనరఁ దోచినపూరు ♦ పో త్తముండు

తనతమోగత్తి కై శ్యమునఁ దోప నద్గణ

త్రాణంబునకుఁ జేరు ♦ రాజమాళి

తనయంగమహిమ నేత్రముల రాజులఁ గళా
వ్యాప్తిఁ జూపట్టుప్రజాధినేత
తనశోణరుచి మోవిఁ దగ జగమ్ముల మొక్కు
లంది చెల్వూనులోకై కబంధుఁ

తే. డట్టి యీదిట్ట పతి యంచు • నబ్జపాణి
యవనిభృన్నాయకకుమారి • హంసయాన
పద్మినీమణి మానసపదవి మెచ్చ
సన్నతింపఁ దరంబె భుజంగపతికి.

86

టీ. తనవిభుత్వము = తనవిష్ణుత్వము, చంద్రత్వమని యర్థాంతరముతోఁచుచున్నది. “విభుర్విష్ణుఁడచంద్రమసి” అనియమరుఁడు; ఆస్యమునఁ = ముఖమున; ఒప్పఁ ; ఘనలక్ష్మీ = ఘనయైనశ్రీదేవి; రాజ్యలక్ష్మీయనియర్థాంతరముతోఁచు; ఒనరఁ = ఒప్పఁగా; తోఁచినపూరుషోత్తముండు = తోఁచినట్టి వారాయణుండు, నరశ్రేష్ఠుండనియర్థాంతరము; తనతమోగతి = తనతమోగుణప్రాప్తి; చీకటితీరనియర్థాంతరముతోఁచు; కైశ్యమునఁ = కేశసమూహమందు; తోఁపఁ = సద్గుణత్రాణంబునకుఁ = శ్రేష్ఠమగుప్రమథగణరక్షణమునకు, సత్పురుషసంఘరక్షణమున కనియర్థాంతరము; చేరురాజమాళి = భూమిఁజేరిన మహాదేవుండు, రాజశ్రేష్ఠుండని యర్థాంతరము; తనయంగమహిమ = తనముఖాద్యవయవబాహుశ్యము, అంగములపూజ్యతయని యర్థాంతరముతోఁచు; నేత్రములఁ = కన్నలయందు; రాజులఁ = ప్రకాశింపఁగా; కళావ్యాప్తిఁ = విద్యావ్యాప్తిచేత, తేజోవ్యాప్తిచేతనని యర్థాంతరము; చూపట్టుప్రజాధినేత = అగపడుచున్న బ్రహ్మదేవుఁడు, నరపతియని యర్థాంతరము; తనశోణరుచి = తనరక్తకాంతి; మోవిఁ = పెదవియందు; తగఁ = ఒప్పఁగా; జగమ్ములఁ = లోకములందు; మొక్కులు = ప్రణామములను; సూర్యపక్షమున నమస్కారప్రియోభానుఁ, అనుటచేతను, రాజపక్షమున శరణాగతిచేతను, అని తెలియునది; అంది = పొంది; చెల్వూనులోకై కబంధుఁడు = అందమందినసూర్యుండు, భువనహితుండని యర్థాంతరము; అట్టియీదిట్ట = పూర్వోక్తగుణశాలియగు నీదిట్టతనముగలవాఁడు; పతి = పెనిమిటి, భూపతి యనితోఁచును. అంచుఁ = ఇటునుచు; అబ్జపాణి = పద్మహస్తయగులక్ష్మీదేవి; పద్మములవంటి హస్తములుగలస్త్రీయని యర్థాంతరముతోఁచును; అవనిభృన్నాయకకుమారి = పర్వతరాజసుతయగుగౌరి; రాజపుత్రియని యర్థాంతరముతోఁచును; హంసయాన = హంసవాహనయగుశరస్వతి; అంచలఁబోలునడలుగలకలికియని యర్థాంతరముతోఁచు; పద్మినీమణి = పద్మలతయనునారీమణి; “పద్మినీవల్లభోహరిః” అనుటచేనూర్యనిప్రియపద్మినీయని చెప్పఁబడియె; పద్మినీజాతీస్త్రీయని యర్థాంతరముదోఁచు; మానసపదవిఁ = మనోవీధియందు; మెచ్చఁ = ప్రశంసింపఁగా; భుజంగపతికిఁ = శేషునికిని; సన్నతింపఁ = కొనియాడుటకు; తరమె = వశమా?

అనఁగాలక్ష్మీగౌరీశరస్వతీ పద్మినీమణులే, మైఁజెప్పినక్రమముగ విష్ణుమూర్తియనియు, శివుండనియు, బ్రహ్మదేవుండనియు సూర్యుండనియు, గొనియాడుచుండఁగా నిట్టియుత్తముని

గొనియాడుటకు శేషునకై నందరముగాదనుట. లక్ష్మీవిష్ణువును, శౌరిశివుని, సరస్వతిబ్రహ్మను, పద్మ
నిసూర్యుని, బతియని కొనియాడుట సహజమని తెలియునది. ఆరాజుమోముచంద్రునిఁబోలినదని
యు, కేశములుచీకటినిబోలినవనియు, నేత్రములువిశాలములనియు, మోవియగుమైనదని
యు, దానంజేసి పద్మములఁబోలుకేలుగలదానికి రాజపుత్రయగుదానికి నంచనడలదానికి
పద్మినీజాతిస్త్రీరత్నమునకుఁ బతిగాఁగోరఁదగినవాఁడనియు, భావపర్యవసానమగుచున్నది. ఇం
దువలన నబ్జపాణిత్యరాజపుత్రీత్వహంసగమనాత్మపద్మినీమణిత్యాదిగుణ విశిష్టయగుతనకునిట్టి
లోకోత్తరగుణగరిష్ఠుఁడగు సుచంద్రుఁడు పతిగావరింపఁదగినవాఁడని ఘలితమగుచున్నది.
శ్లిష్టరూపకము.

మ. గళపూగచ్ఛవి యబ్జకాండపరిసర్గం బూన్పఁ గన్నుల్ గనన్
నలరూపంబులు పెంప లేనగవు చంద్రశ్రేణుల న్నన్న ని
ర్మల మౌమోవి మధూత్కరంబు ఘటియింప నించునీభర్తతో
దలంపం జెల్లునె సాటి యౌ ననుచుఁ దద్రదమ్యాంగసౌభాగ్యమున్. 87

టీ. గళపూగచ్ఛవి = పూగమునంటిగళముయొక్క కాంతి ; అబ్జకాండపరిసర్గంబు. -
అబ్జకాండ = పద్మబాణుఁడగుమనునియొక్క, శంఖసమూహము యొక్క, పరిసర్గంబు = సృష్టిని;
ఊన్పఁ = వహింపఁగా ; కన్నుల్ గనన్ = నేత్రములుచూడ ; నలరూపంబులు = నలచక్రవర్తి
యొక్కస్వరూపములను, కమలరూపములను; పెంప = పోషింపఁగా ; లేనగవు = చిలునగవు;
చంద్రశ్రేణులన్ = చంద్రులయొక్కగుంపులను, కర్పూరముయొక్కగుంపులను; మన్నన్ =
వృద్ధిఁబొందింపఁగా; నిర్మలము = నిర్దోషము; మౌమోవి = అయిన పెదవి; మధూత్కరంబు = వసం
తులయొక్కసమూహమును, తేనియలయొక్కసమూహమును ; ఘటియింపన్ = చేయఁగా;
మించునీభర్తతోన్ = అతిశయించునీరాజుతో; తద్రదమ్యాంగసౌభాగ్యమున్. - తత్ = ఆత్మరనల
చంద్రవసంతులయొక్క, రమ్య = మనోజ్ఞములగు, అంగ = శరీరములయొక్క, సౌభాగ్యమున్ =
సౌందర్యములు; సాటియౌననుచున్ = సరియగుననుచు; తలంపన్ జెల్లునె = స్మరింపఁగలవా!

సుచంద్రునియొక్కకయవయవంబే యునేకస్తరనలాదులను సృజించుచుండఁగా
నట్టిసుచంద్రునితో వారు సాటి యౌదు రనుట చెల్లదని యభిప్రాయము.

ఈరాజు గళము శంఖమును, కన్నులు పద్మములను, లేనగవు కర్పూరమును, బోలి
యున్న వనియు, పెదవి తేనియలు ఘటియించుచున్న దనఁగా నంత మధుర మనియు
ఘలితము. శంఖాదులకు గళాద్యుపమిత్యనిప్పత్తిచేతఁ బ్రతిపక్షము శ్లిష్టరూపకోశాపిత్తము.

చ. ఘనఖరతామిశద్విషమకాండసమున్నత హేతిజాతతా
పనికర మంతయుం దడకుఁ బాయఁగ నీనదధీశుపాదసే
వన గతి యేతనీయఘనవర్తనఁ గాంచక యున్నచో గరం
బెనయదె నాదుశ్యామతన మంతయు నుర్వి నిరర్థకత్వమున్. 88

టీ. ఇందుఁ జంద్రికాపర మైనయర్థము రాత్రిపర మైనయర్థము గలుగును. ఏలాగ నిన. — ఘనఖరతామిశద్విషమకాండసమున్నత హేతిజాతతాపనికరము. — ఘన = అధికమగు, ఖరతా = తీక్షణత్వముతో, మిశ్రత్ = కూడుకొన్న, విషమకాండ = పంచబాణునియొక్క, సూర్యునియొక్కయని రాత్రిపరమైనయర్థము, సమున్నత = మిక్కిలి యతిశయించిన, హేతి = ఖడ్గము వలన, జాత = పుట్టినట్టి, తాప = సంతాపముయొక్క, హేతి = కిరణములయొక్క, జాత = సంఘమువలననైన, తాప = వేడియొక్కయనిరాత్రిపరమైనయర్థము, నికరము = సమూహము; అంతయున్ = ఎల్లను; తడకుఁబాయఁగన్ = కడకుఁబోవఁగా; ఈసదధీశుపాదసేవన. — ఈసదధీశు = ఈమంచిరాజుయొక్క, పాద = అడుగులయొక్క, నక్షత్రేశుఁడగుచంద్రుని కిరణములయొక్కయని రాత్రి పరమైనయర్థము, సేవన = సేవించుట; గతి = శరణము. ఏతదీయఘనవర్తనన్. — ఈరాజుయొక్కయున్నతవృత్తిని, చంద్రునియొక్కపూర్ణభావమునని యర్థాంతరము; కాంచకయున్నచోన్ = చూడకుండినయెడ; నాదుశ్యామతనము = నాయొక్క యశావనవతీత్వము, రాత్రిత్వము అని యర్థాంతరము; ఎంతయున్ = మిక్కిలి; ఉర్విన్ = భూమియందు; నిరర్థకత్వమున్ = వ్యర్థతను; కరంబు ఎనయదె = మిక్కిలి పొందదా?

అనఁగా సూర్యకిరణజనితతాపము సనుటకు చంద్రకిరణసేవనమే రాత్రి కెట్లు శరణంబో అట్లుకాక యున్నరాత్రి యెట్లు వ్యర్థమో, అట్లు స్తరశరణజనితసంతాపము సనుటకు నాకు నీరాజుపాదసేవనమే శరణంబు అట్లు కానిచో నాదుతారుణ్య మంతయు వ్యర్థంబయగు నని భావము. ప్రకృతా ప్రకృతముల కౌపమ్యము గమ్యము.

చ. అని యనివార్యదోహదసమన్వితమానసవల్లియై వినూ

తనచపలాతనూకులమతల్లి దలంచుచునుండునంతలో

వనిత యొక్కర్తు చేరి చెలువా నిను రమ్మనె నిప్పు వీణియన్

విన జనయిత్రి యన్న గురుని నివనయంబునఁ గాంచెఁ గాంచినన్. 89

టీ. వినూతనచపలాతనూకులమతల్లి = నూతనమైనమెఱపువంటి శరీరముగలవారిగుంపున శ్రేష్ఠయగుచంద్రిక; అనివార్యదోహదసమన్వితమానసవల్లి ఐ. — అనివార్య = నివారింపనలవిగాని, దోహద = ఆసక్తితో, దోహదక్రియతోనని వల్లిపదస్వారస్యము చే నర్థాంతరముదోచును; సమన్విత = కూడుకొన్నట్టి, మానస = మనస్సనెడు, వల్లియై = లతగలదై; అని = ప్రైప్రకారముగ; తలంచుచున్ = తలపోయుచు; ఉండునంతలోన్ = ఉన్నంతలో; వనితఒక్కర్తు = ఒక్కస్త్రీ; చేరి = వచ్చి; చెలువా = సకియా! జనయిత్రి = తల్లి; ఇప్పు = ఈసమయమున; వీణియన్ = వీణావాద్యమును; వినన్ = వినుటకు; నిన్నున్; రమ్మనెన్. అన్నన్ = ఇట్లనఁగా; గురునిన్ = గురువైనకుముదుని; వినయంబునన్ = వినయముతోడ; కాంచెన్ = చూచెను. కాంచినన్ = చూడఁగా. దీనికి ముందుపద్యముతో నన్వయము.

చ. కిన్నరకంఠి యీన్యపతికి న్నతి వయ్యెద్దు నాదు మాటయా

సన్నశుభంబు పొమ్మనుచుఁ జక్కగ నంచినఁ దద్గురూక్తిచేఁ

గన్నియ యేగే మాతసముఖంబును గాంతలు వెంట రాఁగ ను
ద్యన్నవహీరపాదకటకార్భటి యంచల బుజ్జగింపఁగన్.

90

టీ. కిన్నరకంఠి=కిన్నెర వంటికంఠముగలదానా! ఈన్యపతికిన్=ఈరాజునకు; సతి
విఅయ్యెదు=భార్యవుకాఁగలవు. నాదుమాట=నావాక్యము; ఆసన్నశుభంబు = సమీపించిన
కల్యాణముగలది పొమ్ము. అనుచున్=ఇట్లునుచు; చక్కగన్=బాగుగను; అంచినన్ = పంపఁ
గా; తద్గురూక్తిచేన్=ఆ గురువాక్యముచేత; కన్నియ=చంద్రిక; కాంతలు=స్త్రీలు; వెంటరాఁ
గన్=వెంటడిరాఁగా; ఉద్యన్నవహీరపాదకటకార్భటి.-ఉద్యత్= ఉదయించుచున్న, ఇది
యార్భటికి విశేషణము, నవ=క్రొత్తవగు, హీర=వజ్రమయములగు, పాదకటక=కాలియందెల
యొక్క, ఆర్భటి=ధ్వని; అంచలన్=హంసలను; బుజ్జగింపఁగన్=లాలన సేయఁగా; మాతసము
ఖంబును=తల్లి సన్నిధింగూర్చి; ఏగన్=పోయెను.

మ. అలయోషామణి యిట్టు లేగ రవివంశాధీశుఁ డుద్భాసితహృ
త్తలయోగంబున నెందుఁ జెందె లలికాతన్వంగి వీక్షించుటల్
గలయో మారశరాళి నేకరణి వేఁగ న్వచ్చు నివ్వేళ నా
నలయోషిత్సమఁ గాంచ కే ననుచుఁ జింతారేఖ సంధించుచున్.

91

టీ. అలయోషామణి=ఆస్త్రీరత్నము; ఇట్టులు=ఈప్రకారము; ఏగన్=పోఁగా; రవివం
శాధీశుఁడు=సుచంద్రుఁడు; ఉద్భాసితహృత్తలయోగంబునన్.-ఉద్భాసిత = బ్రమిసినట్టి,
హృత్తల=హృదయప్రదేశముతోడి, యోగంబునన్=సంబంధమున; లలికాతన్వంగి=లతాసుకు
మార దేహయగుచంద్రిక; ఎందున్ చెందెన్=ఎటఁబోయెను? వీక్షించుటల్ = చూచుటలు;
కలయో=స్వప్నమో. ఇవ్వేళన్=ఈసమయమున; ఆ నలయోషిత్సమన్= దమయంతీతుల్యయ
గునాచంద్రికను; కాంచక=చూడక; ఏన్=నేను; మారశరాళిన్=స్త్రరశరములగుంపుచేత; ఏక
రణిన్=వీరితి; వేఁగన్వచ్చున్=తపింపవచ్చును? అనుచున్=ఇట్లునుచు; చింతారేఖ సంధిం
చుచున్=చింతాపరంపరను చేయుచు. దీనికు త్తరపద్యమం దన్వయము.

సీ. శారి పూబాదఁ జేరి ♦ చక్కఁ బల్కినదారి
నారి వల్కె నటంచు ♦ సారె దలఁచు
రామచంపకధామ♦రాజి పర్వెడసీమ
భామ నిల్చె నటంచు ♦ బ్రేమఁ గాంచు
నంచ యింపు రహింప ♦ నడుగు వెట్టినయంచఁ
గాంచనాంగి చరించె ♦ నంచుఁ జూచు
బాలకోకిల చాటె ♦ నోలి మ్రోసెడుమూల
బాల పాడెడు నంచు ♦ జాల మెచ్చు

తే. లలితపవమాన మాన నాఁలయవనస్థ

లాబ్జలసమానసౌమనఁసానుమోద

మలమ నసమానమానసఁ మతులప్రమద

మానఁగ సుచంద్రమానవాఁధ్యక్షుఁ డలరు.

92

టీ. శారి=గోరువంక; పూఁబొదక=పువ్వులపొదను; చేరి=పొంది; చక్కక=బాగుగ; పల్కినదారిక=పల్కినత్రోవను; నారి = చంద్రిక; పల్కెక అటంచుక = పల్కిననుచు; సారె=మాటిమాటికి; తలఁచుక=ఎంచుచు. రామచంపకధామరాజి.—రామ=ఓప్పుచున్న, చంపక=సంపెఁగలయొక్క, ధామరాజి=కాంతిపరంపర; పర్వెడుసీమక=ప్రసరించుప్రదేశమునందు; భామ=చంద్రిక; నిల్చెక అటంచుక=నిలిచియున్నదనుచు; ప్రేమక=ప్రీతితోడ; కాంచుక=చూచును. అంచ=హంస; ఇంపురహింపక=సొంపగునట్లుగా; అడుగువెట్టినయంచక=అడుగువెట్టినచెంతను; కాంచనాంగి=చంద్రిక; చరించెనంచుక = సంచరించెననుచు; చూచుక=అవలోకించును. బాలకోకిల=చిన్నికోయిల; చాలక=మిక్కిలి; ఓలిక=వరుసగా; మ్రోసెడుమూలక=కూయువంక; బాల=చంద్రిక; పాడెక అటంచుక=గానముచేసెననుచు; చాలక; మెచ్చుక=శ్లాఘించును. లలితపవమానము = మనోహరమయినమందమారుతము; ఆనక=స్పృశింపఁగా; ఆలయవనస్థలాబ్జలసమాన సౌమనసానుమోదము.—ఆలయవన=సదనోద్యానమందుండెడు, స్థలాబ్జ=మెట్టదామరమొదలగు, లసమాన=ప్రకాశించుచున్న, సౌమనస=పుష్పసమూహముయొక్క, అనుమోదము=పరిమళము; అలమక=క్రమ్ముటచేత; అసమానమానసము = సాటిలేనిమనస్సు; అతులప్రమదము = నిరుపమానమగుసంతసమును; ఆనఁగక = పొందఁగా; సుచంద్రమానవాధ్యక్షుఁడు = సుచంద్రనరపాలుఁడు; అలరుక=ప్రకాశించును.

చంద్రికాయ త్తచిత్తుండై తదేకధ్యానము సేయు నారాజునకు పైఁజెప్పినశారి పల్కులో నగునవియెల్లఁ జంద్రికా వ్యాపారములుగఁ దోచినవని తాత్పర్యము.

చ. అళినికరంబు కీలుజడ యందపుఁగెందలిరాకు మోవి ని

స్తలతరమంజరుల్ మెఱుఁగుఁ జన్నులు మొగ్గలచాల్ పదాంబుజ

స్థలనఖిపాళి గాఁగ వనఁధాత్రిఁ గనంబడుతీవ లెల్ల నా

చెలిసాబ గాన్పపాలు మదిఁ జేర్చి భ్రమింపఁగఁ జేసె నయ్యెడక. 93

టీ. అయ్యెడక=ఆసమయమందు; అళినికరంబు=తుమ్మెదలగుంపు; కీలుజడ=జాఱవిడిచిన జడయును; అందపుఁగెందలిరాకు=అందమగు నెఱ్ఱనిచిగురాకు; మోవి=అధరంబును; నిస్తలతరమంజరుల్=వట్టువులగు పువ్వులగుత్తులు; మెఱుఁగుఁజన్నులు=ప్రకాశించుచున్న కుచములును; మొగ్గలచాల్=మొగ్గలగుంపు; పదాంబుజస్థలనఖిపాళి=పాదపద్మములయందుండుగోరులచాలును; కాఁగక=అగుచుండఁగా; వనధాత్రిక=ఉద్యానవనభూమియందు; కనకపడుతీవలుఎల్లక=

కనఁబడుచుండెడులతలెల్ల; ఆచెలిసొబగు=ఆచంద్రికయందమును; ఆన్మపాలుమదిక్=ఆరాజమనమునందు; చేర్చి; భ్రమింపఁగఁజేయున్=భ్రమనొందునట్లు నేయును.

అనఁగాఁ బైఁజేప్పిన చొప్పున నొప్పులతలెల్లఁ జంద్రికావయవముల సొబగుగాన్పించి యారాజనంగన దశలలోనియున్నాదావస్థ నొందునట్లు చేయుననుట. “సర్వావస్థాసు సర్వత్రతన్తనస్కతయా సదా । అతస్త్వి త దితి భ్రాన్తి రున్నాదో విరహోద్భవః” ఇట్లు క్తలక్షణలక్షితం బగునున్నాద మను ననంగదశావిశేష మిందు వచింపఁబడియె. ఇట్లు శారి పూఁబొదఁజేరి యనుక్రిందిపద్యమునందును దెలియ వలయు.

సీ. కమ్మపుప్పొడిగాడ్పు • గ్రమ్మ నెప్పగుబండి

గురివెందవిరిగుత్తి • కొమరుఁ జూచి

యలరు సంపెఁగతీవ • యలమ నింపుగఁ దోఁచు

కలికికొమ్మలియ • చెలువుఁ జూచి

మగతేటి వేడ్క మిం • చఁగ ముద్దుగొనినచ

క్కనిమెట్టదామర • కళుకుఁ జూచి

సొలపుచక్కెరతిండి • పులుఁగు నొక్కెడిబింబి

కాపక్వఫలముపొం • కంబుఁ జూచి

తే. తరుణిచనుదోయి కెంపుగం • దవైడిఁ బూసి

చెలువనెమ్మేను కాఁగిటఁ • జేర్చి కొమ్మ

మోము ముద్దిడి పూఁబోణి • మోవిఁ గ్రోలి

చెలఁగు టెపు డబ్బునో యంచుఁ • దలఁచు నృపతి.

94

టీ. నృపతి=సుచంద్రుఁడు; కమ్మపుప్పొడిగాడ్పు=కమ్మనిపుప్పొడి సంబంధియగువాయువు; క్రమ్మన్=ప్రసరింపఁగా; ఒప్పగుబండిగురివెందవిరిగుత్తికొమరున్=ఒప్పదమగుబండిగురివెంద పూగుత్తియొక్క సౌందర్యమును; చూచి=వీక్షించి. అలరుసంపెఁగతీవ = ప్రకాశించుచంపకలత; అలమన్=అక్రమింపఁగా; ఇంపుగన్ = ఇంపగునట్లు; తోఁచుకలికికొమ్మలియచెలువున్=తోఁచుచున్నయందమగునూతనమల్లికయందమును; చూచి; మగతేటి=గండుతుమ్మెద, వేడ్కన్ = ఉత్సవము; మించఁగన్ = అతిశయించునట్లు; ముద్దుగొనినచక్కనిమెట్టదామరకళుకున్ = ముద్దుగొనినట్టి యందమగు మెట్టదామరయొక్క చక్కఁదనమును; చూచి; సొలపుచక్కెరతిండిపులుఁగు = పరపశమయినశుకపక్షి; నొక్కెడిబింబికాపక్వఫలముపొంకంబున్=కొలుకుచున్న పండినదొండపండుపొంకమును; చూచి; తరుణిచనుదోయి=చంద్రికాకుచయుగ్మమును; కెంపుగందవొడిఁబూసి=ఎఱ్ఱభిగందవొడిచేఁబూసి; చెలువనెమ్మేను=సుందరియందపుకరీరమును; కాఁగిటఁజేర్చి=అలింగనముఁజేసికొని; కొమ్మమోము=ఆస్తిముఖమును; ముద్దిడి=

చుంబనము చేసి; పూఁబోణిమోవిక్=అనారియధరమును; క్రోలి=పానముఁజేసి; చెలఁగుట=ప్రకాశించుట; ఎపుడబ్బునో=ఎపుడమరునో; అంచుక్; తలఁచుక్=స్మరించును.

అనఁగా బండిగురివెంద విరిగుత్తి చంద్రియిగను దానిపైఁ గ్రమ్ము పుప్పొడి కెంపుగంద వొడిగను సంపెఁగచే జుట్టబడిన మల్లియ పురుషాలింగిత తన్వంగిగాను, మగతేటిచేఁ జొంబితమైన మెట్టదామర పురుషచుంబిత స్త్రీ ముఖముగను, శుకతుండ ఖండితమగు బింబఫలము దంతక్షతమైన స్త్రీ యధరముగాను దోచి యారాజు చంద్రికాస్తన యుగ్మాలింగనాధరచుంబనాదు లెపుడబ్బునోయని స్మరించెననుట. ఇటు ననుస్మృతియను ననంగదశ చెప్పఁబడియె. “ముహుర్ముహుర్ని శ్వసితైర్ననోరథవిచింతనైః । ప్రద్యేష స్వస్యకార్యాణామను స్మృతిరుదాహృతా” అని నాట్య శాస్త్రమందుఁ దల్లక్షణము.

సీ. ఎంతమాధవదయాఁసంతానసంసిద్ధిఁ, బొలిచెనో యిచ్చటిఁతిలకపాళి
యెంతపుణ్యద్విజాఁధీశసంసేవన, వఱలెనో యిచ్చటిఁచిఱుతమావి
యెంతమహాసప్రాఁద్ధృతిగతాత్మసుమాప్తి, మనియెనో యిచ్చటిఁకనకరాజి
యెంతసదాళిచిఁ తేష్టదానస్ఫూర్తి, వెలసెనో యిచ్చటిఁకలికిక్రోవి

తే. చెలికటాక్షైకధారచేఁ జెలఁగ నెలఁత

పాణిలాలనమున మించఁ బడఁతిమోము

గని యలర నాతిపరిరంభఁగరిమఁ జొక్క

ననుచు నృపమాళి కడుఁ జింతఁ బెనుచు మదిని.

95

టీ. ఇచ్చటితిలకపాళి=ఈవనినున్నబొట్టుగులగుంపు; ఎంతమాధవదయాసంతానసంసిద్ధిక్=ఎంతవిష్ణువుయొక్క కరుణాసముదయసంసిద్ధిచేత, ఎంతవసంతదయాసముదయసంసిద్ధిచేతనని స్వభావార్థము; బొలిచెనో=ఉదయించెనో. ఇచ్చటి చిఱుతమావి = ఇటునున్న చిన్న చూతము; ఎంతపుణ్యద్విజాధీశసంసేవనక్=ఎంతపుణ్యవంతులైన విప్రశ్రేష్ఠులసేవచేత, ఎంతమనోజ్ఞములగుపక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క సేవచేతననివాస్తవార్థము; “పుణ్యమ్నోజ్ఞేభిహితం తథాసుకృతధర్మయోః” అని విశ్వము; వఱలెనో=ఒప్పెనో. ఇచ్చటికనకరాజి=ఈయుద్ధానమందలి సంపెఁగచాలు; ఎంతమహాసప్రాధృతిగతాత్మసుమాప్తిక్.—ఎంతమహాసప=ఎంతగొప్పయజ్ఞములయొక్క, ఉద్ధృతి=పోషణముచేత, గత=పొందఁబడిన; ఆత్మ=తనయొక్క, సు=లెస్సయిన, మా=సంపదయొక్క, ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత; మహత్ = అధికమయిన, ఆసవ=పువ్వుఁదేనియయొక్క, ఉద్ధృతి=భరణమును, గత=పొందిన, ఆత్మ=తనయొక్క, సుమాప్తిక్=కుసుమముల ప్రాప్తిచేతనని వాస్తవాభిప్రాయము; ఇచ్చటి కలికిక్రోవి=ఇందున్నయందమగుగోరంట; ఎంతసదాళిచితేష్టదానస్ఫూర్తిక్.—ఎంతసదాళి = ఎంతసత్పురుషులగుంపుయొక్క, చిత్త=చిత్తములకు, ఇష్టదాన=ఇష్టములన్నినవస్తువులప్రదానముయొక్క, స్ఫూర్తిక్=విస్ఫురణముచేత; సదా=ఎల్లపుడు, అళి=తుమ్మెదలయొక్క, ఇటసదాశబ్దమళిశబ్దముతో “సుపు

పా'' అనిసమసించినది, చిత్తములకు, ఇష్టదానస్ఫూర్తిచేతననివాస్తవాశయము; వెలసెనో=ప్రకాశించెనో. చెలికటాక్షైరధాచేత్=చంద్రికయొక్క క్షేగంటిచూపులపరంపరచేత, చెలఁగి=ఒప్పుటకును; పాణిలాలనమునన్=హస్తముచేలాలించుటవలన; మించన్=అతిశయించుటకును; పడఁతిమోమున్=చంద్రికముఖమును; కని=చూచి; ఆలరన్=సంతసించుటకును; నాతిపరిరంభగరిమన్=చంద్రికయొక్క యాలింగనాతిశయముచేత; చొక్కన్=సుఖపరవశతనొందుటకును; అనుచున్=ఇట్లువచ్చించుచు; నృపమాళి=రాజశ్రేష్ఠుండు; మదిని=చిత్తమందు; కడున్=మిక్కిలి; చింతన్; పెనుచున్=వృద్ధిబొందించుకొనును.

అనఁగాఁ దిలకపాళి చిటుతమావి కనకరాజి కలికిక్రోవి అంత లోకోత్తరనాయి కాకటాక్షప్రసార కరలాలన ముఖదర్శన పరిరంభములచే నలగుట దుర్బటము గావున నవి యెంతో మాధవదయాసంసిద్ధి ద్విజాతిసేవనాదులు పొంది యుండవలె ననుట. బొట్టుగులకు స్త్రీకటాక్షవీక్షణంబు, మావులకు స్త్రీ కరలాలనంబు, సంపెఁగలకు స్త్రీ ముఖదర్శనంబు, గోరంటలకు స్త్రీపరిరంభంబు, దోహదంబులు గావునఁ గటాక్షవీక్షణాదులచే నవి సంతసించుటస్వభావసిద్ధం బని కవిహృదయంబు "తరుగుల్లలతాదీనా మకారే ఫలపుష్పయోః । ఆధానాయ క్రియాయా స్యా త్స దోహద ఇతీర్యతే" అలిజ్ఞనా త్కురవక శ్చమ్పకో ముఖదర్శనాత్ । చూతో యోషితక్రరస్సర్వా త్తిలకో దృక్ప్రసారణాత్ । ఆకర్ణనా త్కర్ణికార స్త్వశోకః పాదతాడనాత్ । దాడిమీ ధూమనందోహ త్ప్రియాశ్చర్ణాన సంపదః" ఇత్యాదిగాదోహదలక్షణతద్విశేషంబులుకొన్ని ద్వితీయాశాసంబునవ్రాయబడియె.

మ. నవలా యేగినదారిఁ గాంచు మదిఁ దన్నాళికపత్త్రేక్షణా

నవలావణ్యవిశేష మెంచు వలవంతం జాలఁ జింతించు రా

జవలారాతి తదేకమోహలహరీసంసక్తచిత్తంబునన్

గువలాస్త్రాతినిశాతసాయకశిఖాకుంఠీభవద్ధైర్యుడై .

96

టీ. రాజవలారాతి=రాజేంద్రుఁడు; "శనయోర్భవయోస్తథా" అనుటచేత బవలకు భేదంబు లేమి కవివ్యవహారసిద్ధ మని వెనుక వ్రాయబడియె; తదేకమోహలహరీసంసక్తచిత్తంబునన్.—తత్=ఆచంద్రికయందు, ఏక=ముఖ్యమగు, మోహలహరీ=మోహప్రవాహముతో, సంసక్త=కూడుకొన్నట్టి, చిత్తంబునన్=మనస్సుచేత; కువలాస్త్రాతినిశాతసాయకశిఖాకుంఠీభవద్ధైర్యుడై.—కువలాస్త్ర=మరునియొక్క, అతినిశాత=మిక్కిలి తీక్షణములగు, సాయక=బాణములచేత, కుంఠీభవత్=తగ్గుచున్న, ధైర్యుడై=ధైర్యముగలవాఁడయి; నవలాయేగినదారిన్ = చంద్రికపోయినత్రోవను; కాంచున్=చూచును. మదిన్=చిత్తమందు; తన్నాళికపత్త్రేక్షణా నవలావణ్యవిశేషము.—తన్నాళికపత్త్రేక్షణా=ఆకమలనయనయగుచంద్రికయొక్క, నవ=నూతనమగు, లావణ్యవిశేషము = విలక్షణలావణ్యమును, లావణ్యలక్షణము వ్రాయబడియె; ఎంచున్=ప్రశంసించును. వలవంతన్ = మన్మథవ్యథచేత; చాలన్=మిక్కిలి. చింతించున్=చింతసేయును.

చ. నరవిభుఁ డిట్లు తత్సతియఁ నర్గళమోహగతిం భ్రమింపఁ గి
 న్నరపతి యప్పు చేరి మహిఁనాయక యీగతి వంత నాత్మ నుం
 తురె నినుఁ బ్రేమఁ జూచినవఁధూమణి నింతకు మున్నే యేఁచెఁ ద
 త్సరశరకోటి త్వద్గతసఁమగ్రమనోరథగా ఘటించుచున్.

97

టీ. నరవిభుఁడు=సుచంద్రుఁడు; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; తత్సతియనర్గళమోహగతిన్=ఆచంద్రికావిషయకమైన యనివార్యమగుమోహరీతిచేత; భ్రమింపన్=చిత్తభ్రమనొందఁగా; కిన్నరపతి=కుముదుఁడు; అప్పు; చేరి=ఆరాజుసమీపమునొంది; మహినాయక=సుచంద్రుఁడా! ఈగతిన్=ఈతీరుగ; వంతన్=సంతాపమునందు; ఆత్మన్=చిత్తమును; ఉంతురె=ఉంచుదురా? నినున్; ప్రేమన్=ఆసక్తిచేత; చూచినవధూమణిన్=అవలోకించిన స్త్రీరత్నమును; ఇంతకుమున్నే=ఇంతకుఁబూర్వమే; తత్సరశరకోటి=ఆమరుమార్గణపరంపర; త్వద్గతసమగ్రమనోరథ=నీయందుఁగలిగినసమగ్రాభిలాషగలది; కాన్=అగునట్లు; ఘటించుచున్=చేయుచు; ఏఁచెన్=బాధించెను.

స్తరుఁడు మున్నే చంద్రికను నీసంగము నభిలషించుదానిఁగా నొనరించుటంజేసి తనంతనే కార్యసిద్ధి యగుఁ గాన దానికై నీవు చింతింపఁ బని లే దని తాత్పర్యము.

క. నీలాలక వరియించెద, వేలా వలవంత మేదిఁనీశ్వర యన నా

కాలాబ్జవిమతకులజన, పాలాగ్రణి కూటధృతివిభాస్వంత్యతితో.

98

టీ. మేదినీశ్వర=సుచంద్రుఁడా! నీలాలకన్=చంద్రికను; వరియించెదవు=పెండ్లియాడెదవనుట. వలవంత=మాన్తధవ్యధ; వేలా=ఎందుకు? అనన్=కుముదుఁడిట్లువచింపఁగా; కాలాబ్జవిమతకులజనపాలాగ్రణి.-కాలాబ్జవిమత=నీలోత్పలవిరోధియగుసూర్యునియొక్క, కుల=వంశమందుఁబుట్టిన, జనపాల=రాజులయందు, ఆగ్రణి=శ్రేష్ఠుండగు సుచంద్రుఁడు; కూటధృతివిభాస్వంత్యతితో=నిశ్చలధైర్యముననొప్పుచున్నమదిచేత. దీనికి సుత్తరపద్యస్థమగుపనిచే ననుక్రియతో నన్వయము.

గీ. గగనయానోత్తమస్యదఁగతి ధరిత్రి

నగరకాననకుధరసంతతులఁ గనుచుఁ

జని తనబలంబు నెనసి యాత్మైవిభుండు

కూర్కిఁ గనుపట్ట నంత నాకుముదుఁ బనిచె.

99

టీ. ఆత్మైవిభుండు=ఆరాజు; గగనయానోత్తమస్యదగతిన్.-గగనయానోత్తమ=ఉత్తమవిమానముయొక్క, స్యద=వేగముయొక్క, “రయస్స్యదః” అని యమరుఁడు, గతిన్=తీరుచేత; ధరిత్రిన్=భూమియందు; నగరకాననకుధరసంతతులన్=పురారణ్యపర్వతములయొక్కగుంపులను; కనుచున్=చూచుచు; చని; తనబలంబున్=తనసైన్యమును; ఎనసి=చేరి;

కూర్తి=ప్రేమము; కనుపట్టె=కనబడునట్లు; అంతె; ఆకుముదు=పైఁజెప్పిన కుముదుని; పనిచె=పంపెను.

చ. మును మునితోడఁ బల్కినయఁమూల్యనిజోక్తిఁ దలంచి యారసా
జనపతిమాళి సత్వరత • సంగరభూమిఁ దమిసదానవేం
ద్రుని వధియింతు నంచు లలితోఁ దపనీయరథాధిరూఢుడై
చనియె రణానకప్రకర•సాంద్రుతుల్ దెస లెల్లఁ గ్రమ్మఁగన్. 100

టీ. మును=పూర్వమున; మునితోడ=శాండిల్యునితోడ; పల్కినయమూల్య నిజోక్తి=వచించినట్టి యనర్హమగుతనమాటను; తలంచి=స్మరించి; ఆరసాజనపతిమాళి=ఆరాజమాళియగుసుచంద్రుఁడు; సత్వరత=వేగముచేత; సంగరభూమి=యుద్ధభూమియందు; తమిసదానవేంద్రుని=తమిసాసురుని, వధియింతుఅంచు=సంహరింతునంచు; లలితో=ప్రీతితోడ; తపనీయరథాధిరూఢుఁడు=కనకరథమునధిష్ఠించినవాఁడు; వి; రణానకప్రకరసాంద్రుతుల్.-రణానకప్రకర=రణభేరినిచయముయొక్క, “ఆనకశపటహస్తీస్యాత్” అని యమరుఁడు, సాంద్ర=దట్టములగు, రుతుల్=ధ్వనులు; దెసలుల్ల=దిక్కులనంతయు; క్రమ్మఁగన్=ఆవరింపఁగా; చనియె=పోయెను.

సీ. అతులరింభోద్భ వక్షితిధూళి నానాశ
రాధీశమహిమఁ బోనాడుహయము
లతిశాతదంతప్రహతిఁ గర్బురాచల
స్థితి నెల్ల మాయించుద్విరదచయము
లలఘుకేతనమారుతాళి మహాసురో
త్తమమండలిఁ దెరల్పువిమలరథము
లాత్తభాసురసమాఖ్యాశక్తి యామినీ
చరభయంబు ఘటించుసద్భటేంద్రు

తే. లపుడు వేవేలు గొలువ నయ్యవనిభర్త
యిటులు కల్యాణమయరథం బెక్కి వేగ
శశిరగిరి జేర నరిగె నక్షీణదనుజ
దళనచణదివ్యసాధనోద్భాసి యగుచు.

101

టీ. అతులరింభోద్భ వక్షితిధూళి.-అతుల=సాటిలేని, రింభా=ఖురముల చేత, ఉద్భవ=ఉదయించిన, క్షితిధూళి=భూపరాగముచేత; నానాశరాధీశమహిమ.-నానా=అనేకప్రకారములగు, శరాధీశ=సముద్రములయొక్క, మహిమ=అతిశయమును, అనేకప్రకారు

లగు, ఆశరాధీశు లనఁగా రక్కసులయొక్కమహిమము ననియర్థాంతరధ్వని; “క్రవ్యాదోన్ర
పఆశరః” అని యమరుఁడు; పోనాడుహయములు.-పోఁగొట్టెడునశ్వములు; అతిశాతదం
తప్రహతిఁ=మిక్కిలి తీక్షణములగు దంతములప్రహారముచేత; కర్బురాచలస్థితిఁ=మేరుపర్వ
తస్థితిని, రాక్షసులయొక్కస్థిరమయినస్థితి నని యర్థాంతరము; “గాఙ్గేయం భర్తకర్బురమ్, రా
త్రించరోరాత్రచరఃకర్బురః” అనియమరుఁడు; ఎల్లఁ; మాయించుద్విరదచయములు=మాపు
చున్నగజములగుంపులు; అలఘుకేతనమారుతాళిఁ.-అలఘు=అధికమగు, కేతన=ధ్వజముల
యొక్క, మారుతాళిఁ=వాతజాతముచేత; మహాసురోత్తమమండలిఁ.-మహత్=అధికమగు,
సురోత్తమమండలిఁ=సూర్యపుంజమును, ద్వాదశాదిత్యులపటలిననుట, “సురోత్తమోధామ
నిధిః పద్మినీవల్లభోహరిః” అనియమరుఁడు, గొప్పయసురోత్తమ మండలిననియర్థాంతరము
తోఁచుచున్నది; తెరల్చువిమలరథములు=పోఁగొట్టుచున్నవిమలమైనట్టిరథములు; ఆత్మభా
సురసమాఖ్యాశక్తిఁ.-ఆత్మ=తమయొక్క, భాసుర=ప్రకాశమానమగు, సమాఖ్యా=యశముయొ
క్క, శక్తిఁ=సామర్థ్యముచేత; యామినీచరభయంబు.-యామినీచర = చంద్రునియొక్క,
రాక్షసులయొక్కయనియర్థాంతరము, భయంబు=భీతిని; ఘటించుసద్భటేంద్రులు=చేయుశ్రే
ష్ఠభటనాయకులు; అపుడు=ఆసమయమున; వేవేలు=అనేకసహస్రములు; కొలువఁ=సేవిం
పఁగా; అయ్యవనిభర్త=ఆరాజు; ఇటులు=ఈప్రకారముగా; కల్యాణమయరథంబు = బంగరు
తేరును; మంగళమయమయినరథము ననియర్థాంతరము, “కల్యాణమర్జునంభూరి” యనియమ
రుఁడు; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; అక్షీణదనుజదళనచణ దివ్యసాధనోద్భాసి.-అక్షీణ=తక్కువగానట్టి,
ఇదిసాధనశబ్దమునకువిశేషణము, దనుజదళనచణ=రాక్షససంహారసమర్థమగు, దివ్య=లోకో
త్తరమయిన, సాధన=శరాదిసామగ్రిచేత, ఉద్భాసి=ప్రకాశించువాఁడు; అగుచుఁ; వేగ=వేగ
ముగా; శిశిరగిరిఁ=హిమవత్సర్వతమును; చేరెఁ=పొందెను.

అనఁగా ఖురధూళిచే సముద్రమహిమ నపహరించుహయములును దంతప్రహారముల
చేఁ గాంచనాచలము రూపుమాపుగజములును గేతనవాతముచే సూర్యమండలినిఠెరల్చురథము
లును నిజతేజములచేఁ జంద్రునిభయపెట్టు భటశ్రేష్ఠులును కొలుచుచుండ స్వర్ణమయరథంబు
నెక్కి సుచంద్రుఁడు రాక్షససంహారసాధనసహస్రంబుతో శిశిరగిరి చేరె ననుట.

శా. భాస్వన్నండలమధ్యగుం డగురమాభామావిభుం డో యనన్

వన్వభ్యంచితచక్రపాదమున నందం బంది భూభర్త సై

న్యస్వాముల్ భజియింప దైత్యకటకేంద్రద్వారభూభృద్దరీ

భాస్వన్తార్గము సొచ్చె నంత ఘనబంభాఘోషముల్ హెచ్చుగన్. 102

. టీ. భూభర్త=సుచంద్రుఁడు; భాస్వన్నండలమధ్యగుండు=సూర్యమండలమధ్యవర్తి;
అగురమాభామావిభుండు ఓఅనన్=అయినట్టి నారాయణుండోయనఁగా; వన్వభ్యంచితచక్ర
పాదమునన్.-నను=నువర్ణముచేత, అభ్యంచిత=పూజ్యమగు, చక్రపాదమునన్=చక్రములు
పాదములుగాఁగలరథమునందు; అందంబుఅంది=సొంపుగాంచి; నైన్యస్వాముల్ = సేనానా

యకులు; భజియింపఁ = నేవించుచుండఁగా; ఘనబంభా ఘోషముల్ = గొప్పలగుభేరులయొక్క నాదములు; హొచ్చఁగఁ = అతిశయింపఁగా; అంతఁ = ఆసమయమందు; దైత్యకటకేంద్రద్వారభూభృద్దరీభాస్వస్తార్గము. - దైత్య = తమిస్రాసురునియొక్క, కటకేంద్ర = నగరశ్రేష్ఠముయొక్క, ద్వార = ద్వారమందలి, భూభృత్ = పర్వతముయొక్క, దరీ = గుహయనెడు, భాస్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, మాత్లముఁ = మార్గమును; చొచ్చెఁ = ప్రవేశించెను.

మ. పతి గాంచెఁ నవగోపురేశమకుటాబ్జద్వేష్యదంశుచ్ఛటా
మతికృత్కేతనధాతదీప్రము మహాత్మాహంసకజ్ఞానదా
యతవప్రపంబు సమగ్రసాలవలయాగాంతస్థితాన్యాచలా
కృతిమత్సౌధసముత్కరంబు దనుజశ్రీమత్పురం బయ్యెడఁ. 103

టీ. అయ్యెడఁ = ఆసమయమందు; నవగోపురేశమకుటాబ్జద్వేష్యదంశుచ్ఛటామతికృత్కేతనధాతదీప్రము. - నవ = నూతనమగు, ఇదియింశుచ్ఛటకువిశేషణము, గోపురేశ = పురద్వారమనెడుశివునియొక్క. “పురద్వారంతుగోపురమ్” అనియమరుఁడు, మకుట = శిఖరములనెడుకిరీటములందలి, అబ్జద్వేషి = చంద్రునియొక్క, ఉత్ = ఉద్ధర్షముఖములైన, అంశు = కిరణములయొక్క, ఛటా = పరంపరయనెడు, మతి = జ్ఞానమును, కృత్ = చేయున్న, అనఁగా హరమకుటతటశితాంశుకిరణపుంజమును బోలుచున్న యనుట, కేతన = ధ్వజములచేత, ధాతదీప్రము = శుభమయినదియు ప్రకాశించునదియునగు; మహాత్మాహంసకజ్ఞానదాయతవప్రపంబు. - మహత్ = అధికమయిన, త్మాహంసక = భూదేవిసంబంధియగుపాదకటకమనెడు, “హంసకఃపాదకటకః” అనియమరుఁడు, జ్ఞాన = జ్ఞానమును, ద = ఇచ్చుచున్న, ఆయత = వికాలమయిన, వప్రపంబు = కోటగలదియు; సమగ్రసాలవలయాగాంతస్థితాన్యాచలాకృతిమత్సౌధసముత్కరంబు. - సమగ్ర = సంపూర్ణమయిన, సాలవలయాగ = లోకాలోకపర్వతమువంటిప్రాకారముయొక్క, అంతస్థిత = లోపలనున్నవియు, అన్యాచల = ఇతరపర్వతములయొక్క, ఆకృతిమత్ = ఆకారమువంటియాకారముగలవియునగు, సౌధ = మేడలయొక్క, సముత్కరంబు = గుంపులుగలదియునగు; దనుజశ్రీమత్పురంబు = రాక్షసునిప్రకాశించుచున్ననగరమును; పతి = నుచంద్రుఁడు; కాంచెఁ = చూచెను.

చ. కనుఁగొని యానతియ్యమహికాంతు ననుజ్ఞ బలంబు లెల్లఁ ద
ద్భనవరణంబు చుట్టి పరిఘాతతిఁ బూడ్వగఁ గోట ద్రవ్వగఁ
క్కున బలుమేరువుల్ నిలుపఁ ఘోరతరోగతి సంభ్రమించెఁ ద
త్స్వనము సురారిపాళి కనివార్యరణకృమ ముగ్గడింపఁగఁ. 104

టీ. కనుఁగొని = చూచి; ఆనతియ్యఁ = అనుజ్ఞయొసంగఁగా; మహికాంతుననుజ్ఞఁ = రాజాజ్ఞచేత; బలంబులులెల్లఁ = నైన్యములెల్లను; తద్భనవరణంబుచుట్టి = ఆగొప్పకోటనావరించి; పరిఘాతతిఁ = తీగడ్డలగుంపును; పూడ్వఁగఁ = మృత్పాషాణాదులచేనించుటకును; కోటద్రవ్వఁ = ప్రాకారమును త్రవ్వటకును; గ్రక్కునఁ = వేగముగా; బలుమేరువుల్ =

అధికములగు సారువలను; నిలుపఁ = ఉంచుటకును; తత్స్వనము = ఆధ్వని; సురాపాలికిఁ = రక్కసులగుంపునకు; అనివార్యరణక్రమము = నివారింపరానియుద్ధక్రమమును; ఉగ్గడింపఁ గఁ = బయల్పఱచునట్లు; ఘోరతరోగతిఁ = అధికమయినవేగముతీరున, కాదేని బలము తీరున; సంభ్రమించెఁ = వేగిరపడెను. ఆరాజు సైన్యమగఁ ద్తఁబూడ్చుట కోటద్రవ్యుటలోనగు కార్యములకు వేగమున సంభ్రమించెననుట.

వ. అంత నద్దురంత కోలాహలార్థ విజ్ఞాపక చారవార వాచా జాయమాన ప్రతిఘా సముద్దాముం డగునాతమిసృతమిసృచర సార్వభౌముం డనూ నకువలయభయంకర కోపాటోపశోణిమధురీణ వదనాంబురుహబంధుబింబ వినిర్గతకిరణాంకూరమాలికాయమానని స్తబ్ధతామ్రశ్శ్రుజాలుండును నధ రాధరఫలగ్రాససమానక్తోపరిద్విజోపరిగతాగ్రహ తదితరద్విజారబ్ధకలహస ముదిత నినాదమతికృదదనాగ్రాఘాత సంజాతకిటకిటారవబధిరీకృతపర్యం తవ ర్తికుండును నరిరాజహంసమదాపహారికరశరద ధగధగాయమాననూత నై రావతీ ప్రమాకరకనకకరవాలికాతారళీముకుళీకృత సభాజనలోచనా బ్జుండును నతంద్రసుచంద్రరాజచంద్రప్రతాపవీతిహూత పరంపరాప్ర కారసమున్నమదంతరంగకరండా ఖండరోషపారదౌల్బణీవిదార్యమాణచీల బంధనశేముషీదాయక సాంపరాయికలాలసాక్రమ సమేధమానాపఘనఘ నత్వఫలత్తనుత్రాణుండును నలఘుబలాహితకాండాసమానవిలాస విక్షుపణ దీక్షాదక్షవికటభ్రుకుటికుండును నఖిలప్రపంచపంచతాకరణచణవిలయకాల మహాకాలసరూపరూపుండును నగుచు నేడుగదామదాశయపూర్తి గావిం చెఁ బంచజనమాంసంబని తలంచుచు మణిమయాసనంబు డిగ్గన డిగనుటికి నిజావాసంబు వెడలి వినీతసారధివరానీతశతాంగరాజం బెక్కి క్రిక్కిరిసి రక్కసిదొరలు వెనువెంటం గొలువ నభంగురమతంగజతురంగమ చక్రాం గపదాతి సముదయంబులతో నాహవ్రాత్సహంబున వెడలె నయ్యెడ.

టీ. అంతఁ = అటుతరవాత; తద్దురంతకోలాహలార్థవిజ్ఞాపకచారవార వాచాజాయ మానప్రతిఘాసముద్దాముండు. - తద్దురంతకోలాహల = ఆయ పారమగుకలకలధ్వనికి, అర్థ = ప్ర యోజనభూతమయినయుద్ధముయొక్క, జ్ఞాపక = నివేదకులగు, చార = వేగులవారియొక్క, వార = సంఘముయొక్క, వాచా = వచనములచే, జాయమాన = జనించుచున్న, ప్రతిఘా = రోష ముచేత, సముద్దాముండు = అధికుండు; అగు; ఆతమిసృతమిసృచర సార్వభౌముండు = ఆతమి స్రుండను పేరుగలరజనీచర చక్రవర్తి, “తమిసృతామసీరాత్రిః” అని యమరుండు; అనూనకు వలయభయంకర కోపాటోపశోణిమధురీణ వదనాంబురుహబంధుబింబవినిర్గతకిరణాంకూర

మాలికాయమాననిస్తబ్ధతామ్రశ్శ్రుజాలుండును. - అనూన = అధికమయిన, కువలయ = భూవలయ
మనెడుకల్పక, భయంకర = భయప్రదమైన, కోపాటోప = కోపాతిశయముచేత, శోణిమధు
రీణ = రక్తిమభారవాహకమగు, మిక్కిలి యెఱ్ఱనయిన యనుట, వదన = ముఖమనెడు, అంబురు
హబంధుబింబ = సూర్యబింబమువలన, వినిర్గత = వెడలివచ్చుచున్న, కిరణాంకూరమాలికాయమా
న = బాలకిరణపరంపరవలెనాచరించుచున్న, దానింబోలుచున్నయనుట, నిస్తబ్ధ = నిగుడుకొన్న,
తామ్ర = ఎఱ్ఱనయిన, శ్శ్రుజాలుండును = మీసములగుంపుగలవాఁడును; అధరాధరఫలగ్రాస
సమాసక్తోపరిద్విజో పరిగతాగ్రహతదితర ద్విజారబ్ధకలహసముదితనినాదమతికృద్రద నాగ్రా
ఘాతసంజాతకిటకిటారవబధిరీకృత పర్యంతవర్తికుండును. - అధరాధర = క్రిందిపెదవియనెడు,
ఫల = పండుయొక్క, గ్రాస = భక్షణమందు, సమాసక్త = వాంఛగల, ఉపరిద్విజ = పైపండ్లనెడుపక్షు
లయొక్క, ఉపరి = మీఁదను, గత = పొందినట్టి, ఆగ్రహ = కోపముగల, తదితరద్విజ = వానికన్న
నితరములగు దిగువపండ్లనెడు పక్షులచేత, అరబ్ధ = ఆరంభింపఁబడిన, కలహ = కలహముచేత,
సముదిత = ఉదయించిన, నినాద = ధ్వనియనెడు, మతి = బుద్ధిని, కృత్ = చేయుచున్న, రదనా
గ్రాఘాత = దంతాగ్రఘట్టనముచేత, సంజాత = ఉదయించిన, కిటకిటారవ = కిటకిటయను ధ్వని
చేత, బధిరీకృత = బధిరులుగాఁజేయఁబడిన, పర్యంతవర్తికుండును = పార్శ్వవర్తిజనముగలవాఁ
డును; అరిరాజహంసమదాపహంకరశరదధగధగాయమాననూతనైరావతీ ప్రమాకరకనకకర
వాలికాతారళీముకుళీకృత సభాజనలోచనాబ్జుండును. - అరిరాజ = శత్రురాజులనెడు, హంస =
హంసలయొక్క, మదాపహ = దర్పమునుడిగించెడు, కరశరద = హస్తమనెడుమేఘమునందు,
ధగధగాయమాన = ప్రకాశించుచున్న, నూతనైరావతీ = తొలకరిమెఱుపనెడు, “విరావత్యః
క్షణప్రభాః” యనియుమరుఁడు, ప్రమాకర = యథార్థజ్ఞానకరమయిన, కనకకరవాలికా = బంగారు
చూరకత్తియొక్క, తారళీ = చాంచల్యముచేత, ముకుళీకృత = ముకుళములుగాఁజేయఁబడిన,
సభాజనలోచనాబ్జుండును = సభయందున్నజనులయొక్క నేత్రకమలములు గలవాఁడును;
అతంద్రసుచంద్రరాజచంద్రప్రతాపవీతిహోత్రపరంపరాప్రకారసమున్నమదంతరంగకరండా
ఖండరోషపారదౌల్బణీవిదార్యమాణచీలబంధనశేముషీదాయకసాంపరాయికలాలసాక్రమ
సమేధమానాపఘనఘనత్వఫలత్రనుత్రాణుండును. - అతంద్ర = జాగరూకమైన, సుచంద్రరా
జచంద్ర = సుచంద్రనరపాలాగ్రణియొక్క, ప్రతాప = ప్రతాపమనెడు, వీతిహోత్రపరంపరాప్రకా
ర = అగ్నిపరంపరలరీతిచేత, సమున్నమత్ = మిక్కిలిపైకెగయుచున్న, అంతరంగకరండ్ = చిత్త
మనెడుమూసయందలి, అఖండ = అవిచ్ఛిన్నమగు, రోషపారద = క్రోధమనెడుపాదరసముయొ
క్క, దౌల్బణీ = ఉద్రేకముచేత, విదార్యమాణ = బ్రద్దలుచేయఁబడిన, చీలబంధన = మూసపై
మట్టితోచేసినగట్టనయనెడు, శేముషీ = మతియొక్క, దాయక = ఇచ్చునదియైన, దీనికి తనుత్రాణ
ముతో నన్వయము, సాంపరాయిక = సమరమందలి, లాలసాక్రమ = తృప్త్యాతిశయముచేత, సమేధ
మాన = వృద్ధిబొందుచున్న, అపఘన = అంగముయొక్క, “అబ్ధంశరీరోపఘనోవయవః” అని
యమరుఁడు, ఘనత్వ = గొప్పతనముచేత, ఫలత్ = పగులుచున్న, “ఫలవిశరణే” అని యను
శాసనము, తనుత్రాణుండును = కవచముగలవాఁడును; అలఘుబలాహితకాండాసమానవిలాస
విక్షుపణదీక్షాదక్షవికటభ్రుకుటికుండును, - అలఘు = అధికమగు, బలాహితకాండాస = ఇంద్ర
ధనుస్సుయొక్క, మానవిలాస = గర్వవిలాసనముయొక్క, విక్షుపణదీక్షా = నాశనదీక్షయందు

దక్ష=సమర్థమగు, భ్రుకుటికుండును = భూభంగముగలవాఁడును; అఖిలప్రపంచపంచతాకర
ణచణవిలయకాలమహాకాల సరూపరూపుండును. - అఖిలప్రపంచ=సమస్త లోకములయొక్క,
పంచతాకరణ=నాశకరణమందు, చణ=సమర్థమయిన, విలయకాలమహాకాల=ప్రలయకాల
రుద్రునితో, సరూప=సమానమగు, రూపుండును=రూపముగలవాఁడును; అగుచున్. నేఁడు
గదా=ఇప్పుడుగదా! పంచజనమాంసంబు=మనుష్యమాంసము; “స్మృతిపుమాంసః పంచజనాః”
అనియమరుఁడు; మదాశయపూర్తిన్=నాయుష్టపూర్తిని; కావించెన్=చేసెను. అని తలంచు
చున్=ఇట్లుచింతించుచు; మణిమయాసనంబు=మణిమయగుననిహాసనమునుండి; డిగ్గనన్=
తటాలున; డిగ్గనుటికి=వేగముగాదిగియనుట; నిజానాసంబు=నిజగృహమునుండి; వెడలి=బయ
లుదేటి; వినీతసారథివరానీతశతాంగరాజంబు = వినయవంతుడైన సారథిశ్రేష్ఠునిచేదేబడిన
రథశ్రేష్ఠమును; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; రక్కసివారలు=రాక్షసాధిపతులు; వెనువెంటన్ = మి
క్కిలివెంటడిగా; కిక్కిరిసి=ఎడములేనట్లుబలిసి; గొలువన్=నేలించుచుండఁగా; ఆభంగురమ
తంగజతురంగమచక్రాంగ పదాతిసముదయంబులతోన్. — అప్రతినాతములగుకరితురగ రథ
పదాతిచయములతోడ; ఆహవోత్సవంబునన్=యుద్ధమునందలి వేడుకనలన; వెడలెన్=బయలు
దేఱెను. అయ్యెడన్=ఆసమయమునందు.

అనఁగా నాతమిస్రాసురుండు సూర్యబింబమున నుండి వెడలిన కరిణములుంబోలె తన
ముఖమున నుండి వెడలి నిగుడుకొన్న మీసములుగలవాఁడును దంతానుట్టుఁ జనితారవ బధిరీ
కృతపరినారజనుండును నిజకరాగ్రజలదనానట్యమానవిద్యుల్ల నామమానకరవాచికాధాశధశ్య
ముకుళీకృత సభ్యజనలోచనాబ్జుండును సుచంద్రప్రతాపాగ్ని సంతాపితగోమ పారదోదేకవి
దార్యమాణమనః కరండచీలబంధ నాయిత యుద్ధలాలసా సమేధమాన గాత్ర ఘనతా ఛిద్యమాన
తనుత్రాణుండును ఇంద్రధనుర్నదా పహభ్రుకుటి విరాజమానుండును సకలలోకలయకారి క
ల్పాంతకాలరుద్ర సదృక్షవిగ్రహుండును అగుచు మణిమయాసనమున నుండి డిగ్గిరథారూ
ఢుడై యనేకరాక్షస నాయకపరివృతుడై రథగజతురగాది రణసామగ్రితో బయలుదే
ఱెననుట.

మ. కరిఘంకారము లాశ రేశబలహుంకారంబు లర్వప్రజ

స్థిర హేంకారము లక్షిచక్రవిలసత్కేంకారముల్ కూడి న

త్వరతం ద్విద్వయసాగరోర్చిచటులధ్వానంబు నాఁ జేసె భూ

వరసేనాజన మాయితం బగుచున్దానాజ్ఞానగోత్సాహితో.

106

టీ. కరిఘంకారములు=గజములఘమనుధ్వనులు; ఆశ రేశబలహుంకారంబులు=రాక్షసే
శ్వరుని నేనలహుంకారములు; అర్వప్రజస్థిర హేంకారములు=అశ్వబృందముయొక్క స్థిర మైన
హేమారవములును; లక్షిచక్రవిలసత్కేంకారములు=రథగజమూహములయొక్క ప్రకాశమా
నశ్రకేంకారములు; కూడి=మెలఁగి; సత్వరతన్=వేగముచేత; ద్విద్వయసాగరోర్చిచటులధ్వా
నంబునాన్. - ద్విద్వయసాగర = నాలుగునముద్రములయొక్క, “నవద్వయద్విప పృథగ్నయ

క్రియామ్' అనునట్లు వ్యవ్యయమును ప్రయోగము, ఊర్తి = తరంగములయొక్క, చటుల = చంచలమైన, భావనంబునాన్ = భవనియోయనునట్లు ; చేరన్ = చెందఁగా; భూవరసేనాజనము = సుచంద్రుని సేనాలోని జనము; ఆయితంబగుచున్ = సిద్ధమగుచు; రణోత్సాహతన్ = యుద్ధోత్సాహము గలుగుట చేత; ధనాశైన్ = ఓప్పెను.

మ. అరుణాఘోరితర క్షన్యస్థి యనుకూలాన్యానిలశ్రేణి భా
స్వర కేత్వగ్రవిలగ్న గృధ్రము శివాజాతామితారావముల్
పరిదృశ్యోల్క నిజాజయంబు వినరింపన్ వానిఁ జింతింప కా
సురవంశేశిత సంగరోర్వి నెనసెన్ శూరత్వ మొప్పారఁగన్. 107

టీ. అరుణాఘోరితర క్షన్యస్థి = ఎఱుని మేఘమువలన నుడియించిన ర క్షనర్థంబును ; అనుకూలాన్యానిలశ్రేణి. - అనుకూలాన్య = ప్రతికూలమయిన , అనిలశ్రేణి = వాత సమూహమును ; భాస్వర కేత్వగ్రవిలగ్న గృధ్రము. - భాస్వర = ప్రకాశమానమగు, కేత్వగ్ర = భవజాగ్రమందు, విలగ్న = సంబంధించి, గృధ్రము = గడ్డియును ; శివాజాతామితారావముల్. - శివాజాత = జంబుకసమూహముయొక్క, అమితారావముల్ = అపరిమితధ్వనులును ; పరిదృశ్యోల్క = కనఁబడుచున్న కొఱవియు ; “శల్కాస్యాన్నిర్గత్యాహ” అని యమరుఁడు ; నిజాజయంబు = తనపరాజయమును ; వినరింపన్ = మృతీకరింపఁగా ; వానిన్ = ఆర క్షన్యస్థ్యాదులను ; చింతింపక = విచారింపక ; ఆ సురవంశేశిత. - ఆసుర = రాక్షససంబంధియైన, వంశ = కులమునకు, ఈశిత = ప్రభువైనతమినుఁడు ; శూరత్వము = శూర్యము ; ఒప్పారఁగన్ = ఒప్పుచుండఁగా ; సంగరోర్విన్ = రణభూమిని ; ఎనసెన్ = పొందెను.

ఉ. దానవనాయకాజ్ఞ సమదక్షిణదాచరసైన్యకోటులున్
మానవనాయకాజ్ఞ ససఃసూనమహాదననై సైన్యకోటులున్
బూనినరోషచండీమ సఃపూర్వకలంబసమీక కేళి నై
మానికవార మభ్రముచ మాటికిఁ గన్గెన సల్ప నేర్పునన్. 108

టీ. దానవనాయకాజ్ఞ = రాక్షసేంద్రునియాజ్ఞ చేత ; సమదక్షిణదాచర సైన్యకోటులున్. - సమద = గర్వయు క్షమైన, దక్షిణదాచర = రాక్షసులయొక్క, సైన్యకోటులున్ = సైన్య సంఘములును ; మానవనాయకాజ్ఞ = అసుచంద్రునాజ్ఞవలన ; అసమానమహాదననై సైన్యకోటులున్. - అసమాన = సాటిలేవట్టి, మహాదే = శ్రేష్ఠులైన, దన = వరులయొక్క, సైన్యకోటులున్ = సైన్యసమూహములును ; బూనినరోషచండీమ = వహించినరోషాతిశయముచేత ; అపూర్వకలంబ సమీక కేళిన్. - అపూర్వ = లోలో తరమగు, కలంబ సమీక = బాణయుద్ధమనెడు, కేళిన్ = క్రీడను, “కలంబమార్గగతిరా, సమీకంసాంపరాయికం” అని యమరుఁడు ; వైమానికవారము = దేవతాబృందము ; అభ్రమునన్ = ఆకాశముననుండి ; మాటికిన్ = సారెకు ; కన్గెనన్ = అనలాకింపఁగా ; నేర్పునన్ = వానిర్యముచేత ; సల్పన్ = చేసెను.

చ. అపుడు మహాగ్రవర్తన భటాగ్రణి బోరె భటాగ్రయాయి హ
స్తిపకవరేణ్యతో రణముఁ జేకొనె హస్తిపకేశ్వరుండు సా
దిపటలిఁ జయ్యనం గదిసెఁ దీరత సాదిచయంబు దోర్బలై
కపటిమచేఁ బరస్పరజిఘాంస మనంబుల నంకురింపఁగన్.

109

టీ. అపుడు=ఆసమయమున; మహాగ్రవర్తనన్=అత్యుగ్రవృత్తిచేత; భటాగ్రణిన్=భటశ్రేష్ఠునితో; భటాగ్రయాయి=భటశ్రేష్ఠుఁడు; బోరెన్=పెనఁగెను. హస్తిపకవరేణ్యతోన్=మావటులయందు శ్రేష్ఠుఁడగునానితోడ; హస్తిపకేశ్వరుండు=మావటులయందు శ్రేష్ఠుండు; రణమున్=యుద్ధమును; చేకొనెన్=చేసెను. సాదిపటలిన్=అశ్వారోహకులయొక్క సమూహమును; చయ్యనన్=వేగముగ; దీరతన్=దైర్యముచేత; సాదిచయంబు=అశ్వారోహులసమూహము; కదిసెన్=తాఁకెను. దోర్బలైకపటిమచేన్=బాహుబలాధిక్యముచేత; పరస్పరజిఘాంస=అన్యోన్యహననేచ్ఛ; మనంబులన్=చిత్తములయందు; అంకురింపఁగన్=ఉదయింపఁగ. ఇది పై పోరెనిత్యాది క్రియల యన్నిటితో నన్వయించును.

మ. ద్రుఘణంబుల్ పరఁగించి కుంతములచేఁ దూలించి కోదండము

క్రమనాస్త్రాశులఁ గ్రమ్మి శూలతతి వేగన్ గ్రమ్మి దుర్వారపా

రిఘధారాగతిఁ జీరి సంగరధరిత్రిన్ మించెఁ దద్వీరసే

న ఘనాధ్వంబు పగుల్పఁ దత్తుముల సన్నాదంబు చిత్రంబుగన్.

110

టీ. ద్రుఘణంబుల్=ముద్గరములను; పరఁగించి=ప్రయోగించి; కుంతములచేన్=బల్లెములచేత; తూలించి=తూలఁజేసి; కోదండముక్రమనాస్త్రాశులన్.-కోదండ=ధనుస్సులనుండి, ముక్త=విడువఁబడిన, ఘనాస్త్ర=గొప్పబాణములయొక్క, ఆశులన్=సమూహములచేత; క్రమ్మి=కప్పి; శూలతతిన్=బాకులగుంపుచేత; వేగన్=త్వరగా; క్రమ్మి=గ్రుచ్చి; దుర్వారపారిఘధారాగతిన్.-దుర్వార=వారింపశక్యముగాని, పారిఘ=పరిఘసమూహముయొక్క, ధారాగతిన్=అంచులతీరుచేత; చీరి=బ్రద్దలుచేసి; తద్వీరసేన=ఆమనుష్యదానవపీరులయొక్క సైన్యంబు; చిత్రంబుగన్=ఆశ్చర్యముగా; తత్తుములసన్నాదంబు=ఆరణసంకులధ్వని; ఘనాధ్వంబు=ఆకాశమును; పగుల్పన్=భేదింపఁగా; ధరిత్రిన్=భూమియందు; మించెన్=అతిశయించెను.

మ. నరనాథేంద్రభటుల్ సురారిభటులున్ • స్వస్వాభిధాశౌర్యముల్

వరుసం దెల్పుచుఁ బోరి రుగ్గిరణభేలాపాండితిన్ నిర్జరో

త్కరముల్ ప్రియమవితర్దిఁ జేరి యని ఖడ్గాఖడ్గిలీలల్ శరా

శరియుజ్జ్వంభణముల్ గదాగదివిలాసంబుల్ మదిన్ మెచ్చఁగన్.

111

టీ. నిర్జరోత్కరముల్=దేవతాసంఘములు; ప్రియమవితర్దిన్=గగనమనెడు వేదికను; చేరి=పొంది; అనిన్=యుద్ధమందలి; ఖడ్గాఖడ్గిలీలల్=ఖడ్గములచేఁజేయు యుద్ధక్రియ

లను; శరాశరియుజ్జ్వంభణముల్ = బాణముచేఁజేయు యుద్ధవిజృంభణములను ; గదాగదివి
లాసంబుల్ = గదలతోఁజేయు యుద్ధవిలసనములను; మనిక్ = చిత్తమందు; మెచ్చుఁగన్ = ప్ర
శంసింపఁగా; ఉగ్రరణభేటాపాండితిక్. - ఉగ్ర = భయంకరమగు, రణ = యుద్ధమనెడు, భేటా =
క్రీడయొక్క, పాండితిక్ = పాండిత్యము చేత; నరనాథేంద్రభటుల్ = రాజభటులును ; సురా
రిభటులుక్ = రాక్షసభటులును; స్వస్వాభిధాశౌర్యముల్ = తమతమవేళ్ళను బరాక్రమములను;
వరుసక్ = క్రమముగా; తెల్పుచుక్ = తెలియఁజేయుచు; పోరిరి = యుద్ధముఁజేసిరి.

శా. ఆలో నాదిననాథవంశమణి చక్రాంగోత్తమాస్థానిఁ బ్ర
త్యాల్లిఢస్థితిఁ బొల్చి కుండలితబాణాసోజ్జ్వలత్పాణియై
చాలక్ శింజనికానినాదమున నాశావీధి మేల్కొంచ ని
ర్వేలాస్త్రప్రకరంబు నించె నసుహృద్వీరాసుహృద్వృత్తిచేక్. 112

టీ. ఆలోక్ = అంతలో; ఆ దిననాథవంశమణి = ఆ సూర్యవంశశ్రేష్ఠుండగు సుచంద్రుఁ
డు; చక్రాంగోత్తమాస్థానిక్ = ఉత్తమరథమను నాస్థానమందు; ప్రత్యాల్లిఢస్థితిక్ = స్థానవిశేష
వృత్తిచేత; అనఁగా నెడమకాలుముందుకుఁజూపినిల్చియునుట, “స్వాత్మప్రత్యాల్లిఢమాల్లిఢమిత్యా
స్థానపంచకమ్” అని యమరుఁడు; పొల్చి = ఒప్పి; కుండలితబాణాసోజ్జ్వలత్పాణియై. - కుండ
లిత = కుండలాకారముగఁ జేయఁబడిన, బాణాస = ధనుస్సుచేత, ఉజ్జ్వలతే = ప్రకాశించుచు
న్న, పాణియై = హస్తముగలనాఁడై; చాలక్ = మిక్కిలి; శింజనికానినాదమునక్ = అల్లెత్రాటి
వ్వనిచేత; ఆశావీధి = దిక్పరదేశము; మేల్కొంచక్ = మేల్కొనఁగా; అనఁగా దిగంతము వఱ
శింజనినాదము వ్యాపింపఁగా ననుట; నిర్వేలాస్త్రప్రకరంబు = అధికములగు బాణములగుం
ను; అసుహృద్వీరాసుహృద్వృత్తిచేక్ = శత్రువీరులయొక్క ప్రాణములవారించు వృత్తిచే
నించెక్ = పూరించెను.

1. పరబహుధృతిఁ దూల్చి తార్క్ష్యహరణప్రాధిక్ విజృంభించి ని
ర్భరశక్తిక్ ధరగాడి పాత్ర నలగోత్రాభృన్నహజిహ్వాగో
త్కరముల్ తద్విహృతిప్రకారభయరేఖానన్తహజిహ్వాగో
త్కరమున్ నిందయొనర్పఁ దత్పురము వేగం జేరుచందంబునక్. 113

టీ. అలగోత్రాభృన్నహజిహ్వాగోత్కరముల్. - అలగోత్రాభృత్ = ఆ సుచంద్రునియొ
క్క, మహత్ = గొప్పలయిన; అజిహ్వాగ = బాణములయొక్క, “అజిహ్వాగఖగాశుగాః” అని య
మరు, ఉత్కరముల్ = సమూహములు; సర్పసమూహములని యర్థాంతరము ధ్వనించుచున్న
తత్పక్షమందు జిహ్వాగ అని పదచ్ఛేదము పరబహుధృతిక్. - పర = శత్రువులైన, బర్హి =
ఘోరయొక్క, “బర్హిర్వేకేకపింఛే” అనివిశ్వము, ఉద్ధతిక్ = దర్పముచు, ఉత్కృష్టము
మయూరములయొక్క యుద్ధతినని యర్థాంతరము; తూల్చి = ఉడిగించి; తార్క్ష్యహరణ
ప్రాధిక్. - తార్క్ష్య = అశ్వములయొక్క, హరణ = సంహారముయొక్క, ప్రాధిక్ = ప్రావీణ్యము

చేత; గరుత్తత్సంహారప్రావీణ్యము చేతనని యర్థాంతరము; “తురంగగరుడౌతాక్ష్యా” అని యమరుడు; విజృంభించి=అతిశయించి; తద్విహృతిప్రకారభయరేఖావన్తహాజిహ్వాగోత్కరమున్.—తత్=ఆ బర్హి తార్ద్యములయొక్క, విహృతిప్రకార = విహాగభంగిచేత, భయరేఖావత్=భయపరంపరగల, మహత్=గొప్పలగు, జిహ్వాగ=సర్పములయొక్క, ఉత్కరమున్=సమూహమును; నిందయొనర్పన్=నిందచేయుటకు; తత్పురము = సర్పపురమగు పాతాళమును; వేగన్=శీఘ్రముగా; చేరుచందంబునన్=పొందురీతిగా; నిర్భరశక్తిన్ = అధికసామర్థ్యముచేత; ధరన్=భూమిని; కాడి=నాటి; పాతెన్= పరుగెత్తెను.

అనఁగా సుచంద్రుని బాణములనెడు సర్పములు శత్రువులనెడుమయూరములదూల్చి వారియశ్వములనెడుగరుత్తంతులనంహరించి వేగాతిశయమున భూమినిదూటి పోవుచుండఁగా నది మయూరగరుడులకు వెఱచి పాతాళము సోచ్చినసర్పములను నిందింపఁ బాతాళముఁజేరఁ పోవుచున్నట్లుండెననుట.

చ. అమితనృపాలసాయకచయంబు నిశాటచమూతనుత్రరూ

టము వడిఁ దాఁకి పై కెగయుటల్ వినుతింపఁగ నయ్యె నౌర యు

త్తమనవకాముకచ్చట ముదంబున వచ్చె నటంచు నిర్జర

ప్రమదల కెల్లఁ జక్కఁ దెలుపం జనుపెంపు వహించి యయ్యెడన్. 114

టీ. అమితనృపాలసాయకచయంబు.—అమిత = మితిలేనట్టి, నృపాల=సుచంద్రుని యొక్క, సాయక=బాణములయొక్క, చయంబు=నముదాయము; నిశాటచమూతనుత్రరూ టము.—నిశాటచమూ=రాక్షససేనయొక్క, తనుత్రరూటము=కవచసమూహమును; వడిన్=వేగముగా; తాకి=తగిలి; పై కెగయుటల్=మీఁదికెగురుటలు; అయ్యెడన్=ఆనమయమందు; నిర్జరప్రమదల కెల్లన్=రంభాదిదేవాంగనలకెల్లను; ఉత్తమనవకాముకచ్చట=శ్రేష్ఠమగుక్రొత్త కాముకులగుంపు; ముదంబునన్=సంతోషముతో; వచ్చెన్ అటంచున్=వచ్చిననుచు; చక్తన్=బాగుగా; తెలుపన్=తెలియఁజేయుటకు; చనుపెంపు=పోవునతిశయమును; వహించి=పొంది; నుతింపఁగనయ్యెన్=శ్లాఘింపనాయెను. జౌర=ఆశ్చర్యము!

అనఁగా రాక్షస సైనికకవచములను దాఁకి పైకెగయుసుచంద్రబాణపరంపరక్రొత్తనాయకవర్గంబు వచ్చుచున్న దనిదేవాంగనలకుఁ దెలుపుటకు సురలోకము పోవుచున్న చందంబున నుండెనని భావము. ఆరాజు బాణములచేరక్కసులెల్ల నీలిగిదేవత్వమునొందుదు రని ఫలితము.

చ. ఘనగజదర్పభేదన ముఖండసురారిపురప్రభంజనం

బు నలఘుధర్మఖండనముఁ బూనిచి వేలుపు లెంచ నుగ్రవ

ర్తనఁ దనరారునమ్మనుజురాజకలంబమ్ము చిత్రివై ఖరిన్.

దనిపె నజాత్మజాంతర ముదారతరప్రమదోర్తి నయ్యనిన్.

టీ. ఉగ్రవర్తనః = శీర్షన్యాపారము చేత, శివునిర్వచితననియర్థాంతరము; తనరా
 కనమనుజరాజకలంబము. — తనరాని = ఒప్పుచున్న, అన్తనుజరాజ = అనునందునియొక్క, క
 లంబము = బాణము; మననిదర్పభేదనము = గొప్పగజములమనముయొక్క శమనమును; గజా
 మునిదర్పభేదనముననియర్థాంతరము; అఖండసురాకపునప్రభంజనము. — అఖండ = అవి
 చ్ఛిన్నమయిన, సురాకపుర = రాక్షసగాత్రములయొక్క, త్రిపురాసుమలయొక్క యనియర్థాం
 తరము, ప్రభంజనంబు = నాశనమును; అలముధర్మఖండనము = అధికమలనవిండ్లగునము
 తను, యమునిభంగాములేయుటనియర్థాంతరము. అధర్మమత్యేయమే శాస్త్రమే చాక్షేచాపనివ
 ద్యపి” అనివిశ్వము; పూనిచి = కత్తిరించి; నేల్పులు = తేజవిలు; పంచక = ప్రళయసింహాసముగా;
 అయ్యనిక = ఆయుధముగా; అజాత్యుగాంతరము = నాశముకలుగుచున్నచో, శిర్షపజా
 పతిపుత్రియమున పార్వతిచుకొనిననియున్నదిగా; పార్వతిని నమస్కరించుచున్నచో అయ్యనిక మైన
 సంతోషపరచుచుచేరి; చిత్రాక్షపరిక = ఆశ్వత్థమునున్నచో; నిజాశక్తిని బ్రహ్మచర్యమునను
 నున్నదిగా.

అనగా శివుండు గజాసుని భేదించి ప్రభుభంజనము చేసి యము కనమానించి
 పార్వతిచిత్తమున కావించును చేసివట్టు మునుమునిచిఁబాని నిమిషభంగముగా సురాకశ
 కీరభంజనంబును తేదీయ భూఖండనంబును గావించి యున్నాగా మృత్యుతో గగనమండరి
 ననాదుచిత్తమున కావించును చేసెనని భావము.

ఉ. ఆది గుణచ్యుతిః గవినః యస్త్రిన్ద్రపాలుః సజిహ్వాగాలి త
 స్తేదినిలో ననుజ్వలనః మిత్త్రపరంపరః గోలి నేగ మం
 తే దనరక బలీ యసురః సేన్యకులంబు తదేకయుక్తే ద
 చ్చీదయవాజై నుక్కో యజః నృతి నాకపదంబుఁ తోఁగన్. 116

టీ. ఆదిక = తొలుత; గుణచ్యుతిః = అద్వైతాటివలన జాటుటను; ఆదిగుణచ్యుతిః = మొద
 టైనగుణశంఖ గలయకారముయొక్క చ్యుతిననియర్థాంతరము; అకారము గుణమని వ్యాకరణ
 ప్రసిద్ధము; గవినః యస్త్రిన్ద్రపాలుః సజిహ్వాగాలి = వానినిన్ద్రరాజబాణపరంపర, అజిహ్వాగాలిశ్లములో
 నాద్యకారచ్యుతి కాఁగా సజిహ్వాగాలి యగుటం చేసి పర్వపంక్తి యని యర్థాంతరమును; తస్మే
 దినిలోఁక = ఆరణభూమియందు; సుజ్వలనమిత్రపరంపరక. — సుజ్వల = వెన్నప్రకాశించుచు
 న్న, నమిత్రపరంపరక = శత్రుపరంపరను; “తస్మేదినిలోక అనుజ్వలనమిత్రపరంపరక” అని
 విభాగము చేసి, తస్మేదినిలోక = ప్రసిద్ధమయిన భూమియందు, అనుజ్వలనమిత్రపరంపరక. —
 అనుజ్వలనమిత్ర = ప్రాణనాయువులయొక్క, పరంపరక = సమీపమును; గోలి = పానము
 చేసి; నేగము = క్రీడుముగా; ఎంతేక = మిక్కిలి; తనరక = ఒప్పుగా; అసుర సేన్యకులంబు =
 రాక్షసనాయకకులము; అజీవ్యధిక = జీవాంగ నాపకపుతి చేత; నాకపదంబుఁ తోఁగన్ = స్వ
 ర్గముఁజేయుటను; తదేకయుక్తక. — తదే = ఆ బాణములయొక్క, ఏకయుక్తక = ముఖ్యసంబంధ
 ముచేత; తచ్చీక. — తదే = ఆ బాణములయొక్క, చీక = సంపదచేరి; అనర్పములయొక్క
 విషము చేతననియర్థాంతరము; చ్చహతి నొక్క = ఒప్పు నేతూ. బలి!

అనఁగా, అజిహ్వాగములు అనఁగా బాణములు ఆదిగుణచ్యుతినిబొంది జిహ్వాగములు అనఁగా నర్పములై, యసురులనుబొందఁగా, నాయసురులు వానిసంబంధముచే నాజిహ్వాగములయొక్క శ్రీని (విషమును) బొందినవారలై అనఁగా వానిసంపదయయిన ఆదిగుణచ్యుతినిబొంది సురలై స్వర్గముఁ జేరిరనుట. అసురులు సుచంద్రునిబాణములచే హతులై స్వర్గముఁ జేరిరని ఫలితార్థము.

ఉ. నరవర్యాశుగకృతతద్దనుజనైః న్యం బహు చూపట్టై దు

స్తరఝుంఝూనిలఘాతదావగతి భ్రశ్యత్కాంచనస్యందనో

త్కరమై నశ్యదనేకవాజివరజాతంబై పతన్తాళియై

పరిశీర్యద్ధునకుంభ్యనీకమయి భూభాగంబు దాఁ గప్పుచున్.

117

టీ. అపృ = ఆసమయమందు; నరవర్యాశుగకృతతద్దనుజనైన్యంబు. - నరవర్యాశుగ = సుచంద్రునిబాణములచేత, కృత = చేదింపఁబడిన, తద్దనుజనైన్యంబు = ఆతమిస్సుని నైన్యము; ఝుంఝూనిలఘాతదావగతి = ఝుంఝూవాతముచేఁగంపితమగునరణ్యమురీతిగ; భ్రశ్యత్కాంచనస్యందనోత్కరమై. - భ్రశ్యత్ = పడుచున్న, కాంచనస్యందన = బంగరు తేరులయొక్క, ఉత్కరమై = గుంపుగలదై; భ్రశ్యత్ = పడుచున్న, కాంచన = సంపెఁగలయొక్క, స్యందన = తినాసపుచెట్టులయొక్క, ఉత్కరమై = నమూనాముగలదై యనిదావపరమైనయర్థము; నశ్యదనేకవాజివరజాతంబై = నశించుచున్నయనేకతురగశ్రేష్ఠములగుంపులుగలదై, అనేకపక్షిశ్రేష్ఠములగుంపులుగలదై యనియర్థాంతరము; పతన్తాళియై = పడుచున్నకిరీటముగలదై; కూలుచున్నయశోకములుగలదై యనియర్థాంతరము, “మాళికంకేళిచాతయోః” అనివిశ్వము; పరిశీర్యద్ధునకుంభ్యనీకమయి. - పరిశీర్యత్ = చీలుచున్న, ఘన = గొప్పలగు, కుంభి = ఏనుఁగులయొక్క, అనీకమయి = సంఘముగలదయి, కుంభి = కలిగొట్టుచెట్లయొక్క, యనీకముగలదయి యనిదావపరమైనయర్థము; భూభాగంబు = భూప్రదేశమును; తాన్; కప్పుచున్ = ఆవరించుచు; చూపట్టై = అగపడెను.

అనఁగా నసురనైన్యంబు ఝుంఝూనిలఘాత మైనయరణ్యముచందంబున భ్రశ్యత్కాంచనస్యందనాదికమై చూపట్టై ననుట.

మ. బలుపాదంబులు కూర్తముల్ మెఱుఁగు దోఁపన్మించునేజల్ జలా

హులునుం దెల్లనిచాయపట్టుగొడుగుల్ ప్రోద్ధూతడిండిరకం

బులు చిక్కుల్వడుకేళిపాశనికరంబుల్ నాఁచులుం గాఁగఁద

త్పలభుగ్గాత్రజరక్తనిర్ఘరిణి గన్పట్టెన్ శనోత్కర్షతన్.

118

టీ. బలుపాదంబులు = అధికములగుసంఘములు; కూర్తముల్ = తాఁబేళ్ళును; మెఱుఁగు దోఁపన్ = ప్రకాశముతోఁచునట్లుగా; మించునేజల్ = అతిశయించునాయుధవిశేషములు; జలా హులున్ = నీటిపాములును; తెల్లనిచాయపట్టుగొడుగుల్ = తెల్లనిరంగులపట్టుగొడుగులు;

ప్రోద్ధాతడిండిర కంబులు=మిక్కిలి కంపితములయిననురుగులును; చిక్కుల్వడు కేశ పాశ నికరంబుల్=చిక్కుపడిన వెండ్రుకలగుంపులు; నాఁచులున్=శైవాలములును; కాఁగన్=అగుచుండఁగా; తత్పలభుగ్గాత్రజర క్తనిర్దురిణి=ఆరాక్షసులశరీరములనుండిపుట్టినరక్తనది; శగోత్కర్షతన్=బాణోత్కర్షము చేత; కన్పట్టెన్=చూపట్టెను.

అనఁగా బాణపరంపరచేఁ ద్రుంపఁబడినరాక్షసులశరీరములనుండి వెడలిన నెత్తురుపేర్లలోఁ బడినరాక్షసుపాదములు కూర్చుములుగాను నేజలు జలఘణులుగాను శ్వేతచ్ఛత్రములు ఫేనములుగాను కేశపాశములు శైవాలములుగాను దోఁచెననుట.

సీ. భూరిదైత్యకపాలఃపూర్ణరక్తముపేరి
కాశ్చీరపంకంబు • కలయఁ బూసి
రథములజాతువాఃరావితేకులపేరి
పసిఁడిబొట్టులు ఫాలఃపదవిఁ దీర్చి
మహిఁ ద్రెల్చి యున్నరఃమృశిరస్త్రములపేరి
కులుకుకుళ్ళాయి తాఁ • దలదవిల్చి
యస్సగంబుసిక్తధ్వజాంబరంబులపేరి
బలుచెంద్రకావిదుఃప్పటులు గప్పి

తే. యలఘుపలభక్ష్యభోజ్యము • లారగించి
మహితచక్రపదాస్థానఃమండపమునఁ
జక్కఁ గొలు విచ్చే నపుడెద • నిక్కువేడ్కఁ
జటులబేతాళవంశ్యరాజన్యసమితి.

119

టీ. అపుడు=ఆసమయమందు; చటుల బేతాళవంశ్యరాజన్యసమితి.—చటుల=చెంచలమగు, బేతాళవంశ్య=బేతాళవంశమునందుఁబుట్టిన భూతిముల నెడు, రాజన్యసమితి=రాజసభ; భూరిదైత్యకపాలపూర్ణరక్తముపేరి కాశ్చీరపంకంబు.—భూరి=అధికమగు, దైత్యకపాల=రాక్షసులతలపుట్టెలయందు, పూర్ణ=నిండినట్టి, రక్తముపేరి=రక్తమును నామముగల, కాశ్చీరపంకంబు=కుంకుమపంకమును; కలయన్=అంతటను; పూసి=లేపనముఁజేసి; రథములజాతువారారావితేకులపేరిపసిఁడిబొట్టులు.—రథముల=రథములయొక్క, జాతువాఃరావితేకులపేరి=బంగారువితేకులనెడు, పసిఁడిబొట్టులు=బంగారుబొట్టులను; ఫాలమునన్=నుదుట; తీర్చి=దిద్ది; మహిన్=భూమియందు; ద్రెల్చియున్న రమృశిరస్త్రములపేరి కులుకుకుళ్ళాయి.—ద్రెల్చియున్న=పడియున్న, రమృశిరస్త్రములపేరి=తలతోడుపులనుపేరుగల, కులుకుకుళ్ళాయి=అందమయినటోసి; తాన్=తాను; తలన్=శిరమునందు; తవిల్చి=ఉంచి; అస్సగంబుసిక్తధ్వజాంబరంబులపేరి బలుచెంద్రకావిదుఃప్పటులు.—అస్సగన్=రక్తమునెడు, అంబు=ఉదకమునందు, సిక్త=తడుపఁబడిన, ధ్వజాంబరంబులపేరి=ధ్వజపటములనుపేరుగల, బలుచెంద్రకావిదుఃప్పటులు=పెద్దచెంగువివస్త్రములను; గప్పి=అడ్చుకొనించి; యలఘుపలభక్ష్యభోజ్యము

లు=అధికములగుమాంసముల నెడుభక్ష్యభోజ్యములను; ఆరగించి=భక్షించి; మహితచక్రపదాస్థానమండపమునకొ.-మహిత=పూజ్యమగు; చక్రపద=రథమనెడు, ఆస్థానమండపమునకొ=సభామండపమందు; చక్కకొ=బాగుగా; ఎదకొ=హృదయమందు; నిఘ్నవేడ్కకొ=అతిశయించును తృప్తిహముచేత; కొలువిచ్చెకొ=కొలుపుచేసెను.

అనఁగా నపుడు భూతముల నెడురాజులగుంపు రక్కసులతలపుఁజ్జలలో నిండిననెత్తుర నెడుగందము పూసికొని తేరులరావితేకుల నెడుబంగరుబొట్టులు వెట్టుకొని ధరఁబడియున్న తలతోడుపుల నెడుకుళ్ళాయీలు తలఁదవిల్చికొని నెత్తురుతోఁదడిసిన కేతనపటముల నెడుచెంద్రకావిదుప్పటులు గప్పికొని మాంసమనెడుభక్ష్యభోజ్యములారగించి తేరుల నెడుకొలువుకూటమునఁ గూర్చుండె ననుట.

వ. అప్పుడప్పొలనుదిండిమూఁకలదండం బఖండదోర్దండమండితశౌర్యచండిమంబున నమ్మహీమండలేశ్వరుం జుట్టుముట్టి యుట్టిపడుకట్టల్క నట్టిట్టు దెమలక పరిఘపట్టినముద్గరగదాభిందివాలతోమర శూలాదినానావిధాయుధ యూధంబులం గప్పి మరుత్కులాభినుత్యసమిత్కుతల చమత్కారోత్కర్షంబు సూపుచు విజృంభించినం దిలకించి మనోంచలప్రపంచిత ప్రతిఘారన ప్రకాండుండై యామనుజనాయకమార్తాండుండు వలయితచాపవల్లికా తల్లజంబున నిశితభల్లంబులు గూర్చి నేర్పు వెలయం బఱపి కరంబులు శిరంబులు పదంబులు రదంబులు నురంబులు దరంబులు వేఱుపఱుప రాకుండం దునియలు చేయుచు నరిభయంకరప్రచురతరసహూవిభవంబునం దనచటులసాయకచాతుర్యంబు సూపునెడ నెక్కిక్కయెడ నుదారతీ వ్రాశుగధారాప్రచారంబున నుద్వేలకీలాలపూరంబులు బోరునం గురియ ముక్తాహారంబులు సారెకుం బుడమిఁ నెళ్ళ విగతకరకంబులై నిజఘనాఘననామంబు నిజం బగుటకుం బోలె ననంతాస్థానంబున భ్రమించుదంతావళసంతానంబులును నెక్కిక్కయిక్క మిక్కుటం బగుచాంచల్యంబున ధరాపరాగపూగసంవళితంబై రూపణి నానాజిహ్వాగసంహతి క్రమంబునకుఁ దల్లడిల్లుచు నాత్మహర్యభిధానంబు సార్థకంబు గావించుటకుం బోలె మూలలకుఁ జేరుహయనిచయంబులును నెక్కిక్కవంక విశంకటశింజినీటంకార జఱదగర్జాసమూర్జనంబున నాంతరంబు వ్రీల విముక్త కాండజాతంబులై వాహినీమధ్యంబున గతివిశేష మొక్కింత యెఱుంగక చక్రకాంగభావంబు సత్యం బగుటకుం బోలె నడలుస్యందనసందోహంబులును నెక్కిక్కచెంత సుచంద్రసాంద్రధామస్తోమంబు గనుంగొనం బాయక నెమ్మనంబుల సాధ్వసం బుప్పొంగి పొంగ మహాబలాతివియోగం బ్రసక్కుచు మిక్కిలి రయంబునం బొదలు దూఱం దలఁచుచుఁ జిం

దువందై పఱచుచు స్వచక్రనామంబు సిద్ధంబుఁ జేయనుం బోలెఁ జలి
యించుసేనాజనంబులును నెక్కిక్కమూల యాతుధానతనుత్రాణవితా
నాయసచూర్ణ పరంపర శోణర్షురపూరంబున శాదభూతంబై యేపు
సూపఁ బుండరీకసమాఖ్యాకలితంబు లగుటంబోలె బహుశీలీముఖసమా
క్రాంతంబులై విదళితత్వంబు నహించుతెలిపట్టుగొడుగులును నెక్కిక్క
పొంత నవక్రచక్రఘాతంబుల విశకలితోత్తమాంగంబులై భాస్వచ్ఛం
ద్రరథాచ్ఛాదనం బంబరంబునం గావించుచుఁ గేతువిఖ్యాతిం బొగడొందు
టం బోలె నిశాటకాంతానుషంగత్వంబు డింపనిబిరుదపతాకానికరంబు
లును నెక్కిక్కచాయఁ బరులతోఁ గలహంబులు మాని యసమాంబ
కలగ్నహృదయులై ద్విజపక్షపాతంబు చేకొని తాము సాదు లగుటం బోలె
నై శ్చల్యంబునం దోచువాహారోహకులును నెక్కిక్కదిక్కున హరిదంశు
కస్తవనీయసరవరప్రక్షేడనతాడనంబుల విగతప్రాణంబులై రాజరాజులైన
ద్విస్తయంబున వీక్షింప సూతజాతతాగతిం బరఁగుటం బోలె ధరణిం
బడినయంత్రకులంబులును నెక్కిక్కక్రేవలఁ బుణ్యజనానంగీకృతంబులై
యెంతయు సౌగుణ్యంబు సంపాదింపక నిశ్శరయోగంబు బెరసి ధన్వాహ్వా
యంబు లగుటం బోలె బెంపు గననికోడండంబులును నెక్కిక్కసీమల
ఘనకాండాసారమహిమంబున వీతపత్రంబులై యలఘుఫలనికాయసాంగ
త్యంబు గానక సొంపు చెడి బాణాత్మంబునఁ బరఁగుటం బోలె ధరాపదవి
ప్రవాలిననారాచజాలంబులును బొలుపొంద సత్యద్భుతంబై దేనదానవా
యోధనధరాస్థలంబునండంబున జిష్ణుక రాసిఖండితకర్బురచక్రాంగసంగతం
బై రామరానణయుద్ధదేశంబుడంబున చటులహరిపటలరటనాఘటితంబై
హరపురాసురసమరాస్థానంబుపోలిక ననంతకలంబ విజృంభణగుంభితంబై
కుమారతారకాస్కందసతలంబు చందంబున నభేద్యశక్తిసంయుతంబై కాగ
వపాండవసంగ్రామాంగణంబు చెలువునఁ జక్రికేతనవిదారణచణభీమగదా
క్రియాసముపేతంబై యమ్మహా సంగరరంగంబు వినుతి కెక్కె నయ్యవస
రంబున.

120

టీ. అపుడు=ఆగమయమందు; అప్పొలనుండిమాఁకలడండంబు = ఆక్రవ్యాద సేవల
యొక్కగుంపు; అఖండదోర్దండమండిత శౌర్యచండిమంబునక. - అఖండ=అవిచ్ఛిన్నమగు,
దోర్దండ=బాహుదండిమల చేత, మండిత=అలంకృతమయిన, శౌర్యచండిమంబునక = శౌ

ర్యాతిశయము చేత; అచ్చహీమండలేశ్వరుఁ = ఆభూమండలేశ్వరుండగు సుచంద్రుని; చుట్టు
ముట్టి = చుట్టుకొని; ఉట్టిపడుకట్టల్కఁ = మిక్కిలి యధికమైనక్రోధముచేతననుట; అట్టి
ట్టుదేమలక = అటులేటుపోక; పరిఘపట్టిసముద్గరగదాభిందివాలతోమరశూలాది నానావిధా
యుధయూధంబులకఁ. — ఇన్ధుపకట్లగుదియ మొదలుబ శ్శేమువఱకుఁగల యాయుధములు మొ
దలగునానావిధాయుధసమూహముల చేత; కప్పి; మరుత్కులాభినుత్యసమిత్కుతలచమత్క
రోత్కర్షంబు. — మరుత్కుల = దేవతాబృందముచేత, ఆభినుత్య = ప్రశంసనీయమగు, సమిత్కు
తల = యుద్ధభూమియొక్క, చమత్కరోత్కర్షంబు = చాతుర్యాతిశయమును; చూపుచుకఁ =
కనఁబఱచుచు; విజృంభించినకఁ = చెలరేఁగఁగా; తిలకించి = చూచి; మనోంచలప్రపంచితప్రతి
ఘారసప్రకాండుండై. — మనోంచల = చిత్తప్రదేశమందు, ప్రపంచిత = విస్తరిల్లఁ జేయఁబడిన,
ప్రతిఘారసప్రకాండుండై = ప్రశస్తరౌద్రరసముగలవాఁడై; ఆమనుజనాయకమార్తాండుండు =
ఆరాజసూర్యుఁడు; వలయితచాపవల్లికాతల్లజంబునకఁ = కుండలీకృతమగుప్రశస్తధనుర్లత
యందు; నిశితభల్లంబులు = తీక్షణములైనబాణములను; కూర్చి = తొడిగి; నేర్పువెలయకఁ = చాతు
ర్యమువిలసిల్లఁగా; పఱపి = వ్యాపింపఁజేసి; కరంబులు = హస్తములు; శిరంబులు = తలలు; పదం
బులు = పాదములు; రదంబులు = దంతములు; ఉరంబులు = ఎడలు; ఉదరంబులు = జఠరములు;
వేఱుపఱుపరాకుండకఁ = వేఱుగాఁదెలియరాకుండునట్లు; తునియలుచేయుచుకఁ = ఖండములుచే
యుచు; అరిభయంకర ప్రచురతరసహోవిభవంబునకఁ — అరి = శత్రువులకు, చక్ర
వాకములకని యర్థాంతరము, భయంకర = భయప్రదమగు, ప్రచురతర = అధికతరమగు,
సహః = బలముయొక్క, “తరస్సహోబలశౌర్యాణి” అని యమరుఁడు, విభవంబు
నకఁ = సమృద్ధిచేత; తనచటులసాయక చాతుర్యంబు = తనయొక్క వేగవంతమగుబాణ
ముల నేర్పును; చూపునెడకఁ = చూపుసమయమందు; ఒక్కొక్కయెడకఁ = ఒక్కొక్క
క్కచోట; ఉదారతీవ్రాశుగ ధారాప్రచారంబునకఁ. — ఉదార = గొప్పలగు, తీవ్రాశు
గ = దృఢసాయకములయొక్క, చండహారుతముయొక్కయని యర్థాంతరము, ధారా = అం
చయొక్క, జలధారలయొక్క, ప్రచారంబునకఁ = సమృద్ధిచేత; ఉద్వేలకీలాలపూరంబులు =
అధికములగురక్తప్రవాహములు, ఉదకప్రవాహములని యర్థాంతరము; బోరునకఁ కురియకఁ =
మిక్కిలికురియఁగా; ముక్తాహారంబులు = ముత్యపుసరములు; సారెకుకఁ = మాటిమాటికి; పు
డమికఁ = భూమియందు; త్రెళ్ళకఁ = వ్రాలఁగా; విగతకరకంబులై = పోయినతొండములుగ
లవై, రాలినవడగండ్లుగలవైయని యర్థాంతరము; నిజఘసాఘననామంబు = తమమదగజ
నామము, వర్షకాబ్దనామము; నిజంబగుటకుకఁ బోలెకఁ = యధార్థమగుటకువలె; అనంతాస్థా
నంబునకఁ. — అనంత = భూమియొక్క, స్థానంబునకఁ = ప్రదేశమందు; అనంత ఆస్థానంబు
నకఁ = ఆకాశప్రదేశమందని యర్థాంతరము; భ్రమించుదంతావళ సంతానంబులును = సంచ
రించుచున్న యేనుఁగులగుంపులును. అనఁగా వర్షించుమేఘములు చండహారుతముచేఁ బో
రున జలపూరము వర్షించి వర్షోపలవిహీనములయి గగనమందు సంచరించునట్లు ఘనాఘన
నామసామ్యమున మదపులేనుఁగులును సుచంద్రునితీవ్రబాణములచే రక్తము వర్షించి ము
త్యములు పుడమిఁ ద్రెళ్ళఁగాఁ దొండములు లేనివై యుద్ధ భూమిని జరించుచుండె
ననుట. ఏనుఁగుల గుంపు లొకమూల ఖండితతుండములయి యుండెనని ఫలితార్థము.

ఓక్కొక్కయిక్కొక్క = ఓక్కొక్క ప్రదేశమునందు; మిక్కుటంబగు చాంచల్యము
 నక = అధికమగుచపలత చేత; ధరాపరాగ సంవలితంబయి = భూపరాగవ్యాప్త
 మయి; రూపణి = రూపుచేడి; నానాజిహ్వాగ సంహతిక్రమంబునకుకొ. — నానా =
 అనేకప్రకారములగు, అజిహ్వాగ సంహతి = బాణసమూహముయొక్క, నానాప్రకా
 రమగు సర్పసమూహముయొక్కయని యర్థాంతరము, క్రమంబునకుకొ = సంచరణమునకు;
 తల్లడిల్లుచుకొ = పరితపించుచు; ఆత్మహర్యభిధానంబు = తమయశ్వనామము, వాయువ
 నెడుపేరు; సార్థకంబు గావించుటకుంబోలెకొ = యథార్థము నేయుటకువలె; మూలల
 కుకొ = మఱుఁగులకు, విదిగ్భాగములకు; చేరుహయ నిచయంబులును = చేరుచున్నగుఱుము
 లగుంపులును. అనఁగా నశ్వసమూహము అనేకవిధము లైన బాణప్రహారములచేత తల్లడిల్లి
 మూలలఁబడి యుండఁగా నది తమకుఁ గలహర్యభిధానము అనఁగా వాయువు లను
 నామము సార్థకముఁ జేయుటకు సర్పసంచారమువలన తల్లడిల్లి వాయవ్యమూలల కొదిఁగి
 నట్లుండెనని భావము. బాణాఘాతమున కశ్వములు తల్లడిల్లి పరాగవ్యాప్తములై యొక
 మూలఁబడి యుండె నని ఫలితార్థము. ఓక్కొక్కవంకకొ = ఓక్కొక్కప్రదేశమునందు;
 విశంకటశింజినీటంకార జలదగర్జ్వా సమూర్జనంబునకొ. — విశంకట = విపులమగు, శింజినీటంకా
 ర = అల్లెత్రాటిధ్వనియనెడు, గర్జ్వా = మేఘనాదముయొక్క, సమూర్జనంబునకొ = అతిశయము
 చేత; ఆంతరంబువ్రీలకొ = హృదయము వ్రయలుకాఁగా; విముక్తకాండ జాతంబులై =
 విడువఁబడిన గుఱుముల సమూహముగలవై, విముక్త = విడువఁబడిన, కాండజాతంబులై =
 జలసమూహముగలవై, నీటినివదలినవై యనుట; వాహినీమధ్యంబునకొ = సేనామధ్యంబున,
 నదీమధ్యముననని యర్థాంతరము; గతివిశేషము = గమనవిశేషము; ఒక్కింతయొఱుంగక =
 కొంచెమయినఁగానక; చక్రాంగభావంబు = రథభావము, హంసభావమని యర్థాంతరము;
 నత్యంబగుటకుంబోలెకొ = యథార్థమగుటకువలె; నడలుస్యందన సందోహంబులును = శిథిల
 మగు రథసమూహములును; అనఁగా హంసలు మేఘధ్వనిని విని భయపడి జలసమీపమును
 వదలి నదీమధ్యసంచారము కొంచెమయిన లేక యుండుట స్వభావము గాన చక్రాంగనామ
 సామ్యమున స్యందనంబులును వానివలె శింజినీనాదమునకు వెఱచి విముక్తాశ్వములై సేనామ
 ధ్యచంచారము మాని పడి యున్నట్లు తోఁచుచున్నవనుట. ఓక్కొక్క చెంతకొ = ఓక్కొ
 క్క ప్రదేశమునందు; సుచంద్రసాంద్ర ధామస్తోమంబు = సుచంద్రునియొక్క సాంద్రమైన
 ప్రతాపసమూహమును, మంచిచంద్రునియొక్క తేజఃపుంజమునని యర్థాంతరము; కనుంగొ
 నకొ = చూడఁగా; పాయక = ఎడయక; నెమ్మనంబులకొ = నిండుమనస్సులయందు; సాధ్వసం
 బు = భయము; ఉప్పొంగిపొంగకొ = ఉబుకివెలిపర్వఁగా; మహాబలాతివి యోగంబునకొ. —
 మహత్ = అధికమయిన, బల = బలముగలవారియొక్క, అతివియోగంబునకొ = మిక్కిలియె
 డఁబాటుచేత; మహత్ = అధికమయిన, అబలా = స్త్రీయొక్క, అతివియోగంబుననని య
 ర్థాంతరము; స్రుక్కుచుకొ = కుందుచు; మిక్కిలి = అధికమయిన; రయంబునకొ = వేగము
 చేత; పొదలు = నికుంజములను; తూఱకొ = చొచ్చుటకు; తలంచుచుకొ; చిందువందై =
 చెదరినవై; పఱచుచుకొ = పరుగెత్తుచు; స్వీచక్ర నామంబు = తననైననామము; తనచక్రవాక
 నామమని యర్థాంతరము, “చక్రం చయే జలావరే రథాజ్ఞే రాష్ట్రస్సైన్యయోః” అని రత్న

మాల; సిద్ధంబుఁజేయునుంబోలెన్ = నిష్పన్నము సేయుటకువలె; చలియించు సేనాజనంబులును = కదలుచున్న సేనాజనములును. అనఁగా చక్రవాకములు చంద్రధామస్తోమము చూచి భయపడి ప్రియావియోగమును గాంచి స్రుక్కుచు అతివేగమున పొదలు చూచుచు చెదరినవగుచు నొప్పుట స్వభావముగాన చక్రనామసామ్యమున సేనాజనసముదయంబును సుచంద్రరాజప్రతాపము గని భయపడి సేనానాయకవియోగమును గాంచి స్రుక్కుచు మిక్కిలి వేగంబున పొదలు దూఱఁ బాటుచు చెదరెననుట. సుచంద్రప్రతాపమునకు వెఱచి సేనాజనులు పటాపంచలై చీకాకుపడి రని తాత్పర్యము. ఒక్కొక్కమూలన్ = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; యాతుధానతను : త్రాణవితానాయస చూర్ణపరంపర. — యాతుధాన = రాక్షసులయొక్క, తనుత్రాణవితాన = కవచసముదాయ సంబంధియగు, ఆయసచూర్ణ పరంపర = ఇనుపపొడిగుంపు; శోణితఝరపూరంబునన్. — శోణితఝర = నెత్తురుపేర్లయొక్క, పూరంబునన్ = వఱదయందు; శాదభూతంబై = బురదరూపమై; “పంకోస్త్రీశాదకర్దమా” అని యమరుఁడు; ఏపునూపన్ = అతిశయింపఁగా; పుండరీక నమాఖ్యా కలితంబులగుటం బోలెన్ = శ్వేతచ్ఛత్రము లయినందునంబలె, సితాంభోజము లయినందునంబలెనని యర్థాంతరము; బహుశిలీముఖసమాక్రాంతంబులై = అనేక బాణముల చేతఁ జుట్టఁబడినవై, తుమ్మెదలచేతఁ జుట్టఁబడినవై యని యర్థాంతరము; విదళితత్వంబు = పగులుపఁబడుటను; వికసించుటను; వహించు తెలిపట్టుగొడుగులును = పొందినట్టి శ్వేతచ్ఛత్రములును; అనఁగా శ్వేతచ్ఛత్రములు పుండరీకనామము గలవి గాన తెల్లదామరలు నదీప్రవాహపంకమునందు అళికులమిళితములై వికసించి యుండునట్లు శోణిత నదీపూరమునందు యాతుధానతను త్రాణచూర్ణమును బురదయందు బాణసమాక్రాంతంబులై పగిలి పడి యున్న వనుట. శోణితము నదీప్రవాహముగఁ బాటుచున్న దనియు అందు రాక్షసకవచచూర్ణము పంకముగానున్న దనియు అందు బాణగణసంకీర్ణములై పలిగి పడి యున్న తెల్లగొడుగులు సితాంభోజములను బోలి యున్న వనియు భావము. ఒక్కొక్కపాంతన్ = ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు; అవక్రచక్రఘాతంబులన్ = అ కుటిలమగు చక్రనామకాయుధములతాఁకుల చేత, సుదర్శన ప్రహారముల చేతనని యర్థాంతరము; విశకలితోత్తమాంగంబులై = తునియలుచేయఁబడిన కొనలుకలవై, త్రుంపఁపడిన శిరములుగలవై యని యర్థాంతరము; భాస్వచ్ఛంద్రరథాచ్ఛాదనంబు. — భాస్వచ్ఛంద్రరథ = ప్రకాశించుచున్న బంగరు తేరులయొక్క, సూర్యచంద్రశరీరములయొక్క, ఆచ్ఛాదనంబు = ఆవరణమును; అంబరంబునన్ = వస్త్రము చేత, ఆకాశమందు; కాపించుచున్ = చేయుచు; కేతువిఖ్యాతిన్ = పతాకయనుపేరును, కేతుగ్రహమును పేరునని యర్థాంతరము; పొగడొందుటంబోలెన్ = ప్రసిద్ధినిబొందుట చేవలె; నిశాటకాంతానుషంగంబు. — నిశాటకాంత = రక్షోనాథులయొక్క, అనుషంగంబు = అనుసరణమును, రాక్షసస్త్రీయను సరణమును; డింపనిబిరుదపతాకానికరంబులు = వదలని బిరుదయుక్తములయిన టెక్కెములగుంపులును. అనఁగా పతాకలు కేతుశబ్దసామ్యమున, కేతుగ్రహముగ్రహము చే నఱకఁబడినతల గలిగి యంబరమున సూర్యచంద్రశరీరాచ్ఛాదనమును గావించుచు సస్త్రీయను సరణమును వహించునట్లు, చక్రాయుధముల చేతఁ ద్రుంపఁబడిన కొనలు గలవై నేరథముల నాచ్ఛాదించుచు నిశాచరనాథుల ననుసరించుచునొకమూలఁ బడి యుం

దేననిభానము. ఒక్కొక్కచాయన్ = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; పరులతోన్ = శత్రువులతో, ఇతరజనులతోనని యర్థాంతరము; కలహంబుమాని = జగడమువదలి; అసమాంబకలగ్నహృదయులై = సరిలేని యష్టులునాటిన బొమ్మలుగలవారై, విషమలోచనుడైన శివునియందు లగ్నమయినహృదయముగలవారై; ద్విజపక్షపాతంబు = కంకగృధ్రాదులయొక్క తెక్కలపాటును, బ్రాహ్మణులయందలిప్రీతిని; చేకొని = స్వీకరించి; తాము; సాదులగుటన్ బోలెన్ = రాతులగుటచేతవలె, సజ్జనులగుటచేతవలె; నైశ్చల్యంబునన్ = నిశ్చలతచేత; తోచువాహోహకులును = తోచుచున్న అశ్వాహోహకులును ; అనఁగా సాధుజనులు పరులతో కలహముమాని సాంబమూర్తియందు లగ్నహృదయులై బ్రాహ్మణపక్షపాతము దాల్చి ధ్యానయోగమున నైశ్చల్యమును భజించునట్లు తన్నామసామ్యంబున అశ్వాహోహకులును పరులతో కలహంబు మాని అసమాంబకములచే లగ్నహృదయులై గృధ్రాదిద్విజపక్షపాతము దాల్చి ప్రాణవియోగ మగుటవలన నైశ్చల్యమును వహించి యొకమూలఁ బడి యుండి రని భావము. ఒక్కొక్కదిక్కునన్ = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; హరిదంశుకస్తవనీయ నరవరప్రక్ష్యేడనతాడనంబులన్. - హరిదంశుక = దిగంబరుడైన శివునిచేత, స్తవనీయ = కొనియాడఁదగిన, నరవరప్రక్ష్యేడన ! తాడనంబులన్ = సుచంద్రుని బాణతాడనములచేత, హరిదంశుక = పీతాంబరుడైన కృష్ణునిచేత, స్తవనీయమయిన, నర = అర్జునునియొక్క, వరప్రక్ష్యేడన తాడనంబులన్ = శ్రేష్ఠములగు బాణతాడనములచేత ; విగతప్రాణంబులై = గతాసువులై; రాజరాజు = కుబేరుడు, దుర్యోధనుడని యర్థాంతరము. ఉల్లసద్విస్తయంబునన్ = ప్రకాశించునాశ్చర్యముతోడ; ఈక్షింపన్ = చూచుచుండఁగా; సూతజాతతాగతిన్ = సూతజాతిప్రాప్తిచేత, సూతులవల్లఁ బుట్టుటయనఁగా కర్ణత్వముయొక్క ప్రాప్తిచేత; పరఁగుటంబోలెన్ = ఒప్పుచుండుటచేతవలె; ధరణిన్ = భూమియందు; పడినయంత్రకులంబులును = పడియున్న సారథి సముదయంబులును; శ్రీకృష్ణునిచేఁగొనియాడఁ దగినకిరీటిబాణతాడనములచే విగతప్రాణుండై దుర్యోధనునిచే సవిస్తయంబుగ నీక్షింపఁబడు కర్ణునిచందంబున యంత్రకులంబు సుచంద్రుని బాణతాడనములచే విగతప్రాణంబై కుబేరునిచే సవిస్తయంబుగ నీక్షింపఁబడుచు యుద్ధభూమి నొకమూలఁ బడి యుండెనని సూతజాతత్వసామ్యమున వర్ణింపఁబడియె. ఒక్కొక్కక్రేవన్ = ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు; పుణ్యజనానంగీకృతంబులై = రక్కసులచేతఁ బరిగ్రహింపఁబడనివియై; పెద్దలచేతఁ బరిగ్రహింపఁబడనివియై యనియర్థాంతరము; ఎంతయున్ = మిక్కిలి; సౌగుణ్యంబు = మంచి యల్లెగలుగుటను, మంచిగుణములుగలుగుటను; సంపాదింపక = ఆర్జింపక; నిశ్శర్మయోగంబు = గుణసాంగత్యములేమిచే బాణయోగా భావమును, జలసంగత్యభావమును; బెరసి = పొంది; ధన్వాహ్వాంబులగుటంబోలెన్ = విల్ల నెడుపేరుగల వగుటచేతవలె, నిర్జలదేశములని పేరుగాంచుటచేతవలె; “ధన్వాజాంగలదేశేన్యాధన్వచాపే” అని విశ్వము; పెంపున్ = వృద్ధిని; కననికోడఁడంబులును = పొందనిధనుస్సులును , అనఁగా నిర్జలదేశములు సజ్జనులచే ననంగీకృతంబులై మంచిప్రదేశములనుట లేక జలహీనములై పెంపు గననియట్లు ధన్వనామసామ్యముచే విండ్లును పుణ్యజనులైనరాక్షసులచే విడువఁబడి అల్లెత్రాటి సంబంధము లేనందున శరసంబంధముగానక యొకమూలఁ బడి యున్న వని భావము; ధనువులు తమ్ముఁ బట్టుకొను నాయకులచే

తను అల్లెత్రాళ్ళ చేతను శరములచేతను వియుక్తములై విశకలితములుగాఁ బడి యున్న వని పరమార్థము. ఒక్కొక్కసీమన్ = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; ఘనకాండాసారమహిమంబునన్ = గొప్ప బాణవృష్టిమహిమ చేత; ఘన = మేఘసంబంధియైన, కాండ = ఉదకముయొక్క, ఆసార = వర్షధారలయొక్క, మహిమంబునన్ = అతిశయము చేత; వీతపత్రంబులై = పోయిన తెక్కలుగలవై, రాలినయాకులుగలవై; అలఘుఫలనికాయసాంగత్యంబు. - అలఘు = అధికమయిన, ఫలనికాయ = ములుకులగుంపుయొక్క, పండ్లగుంపుయొక్క “ఫలం హేతురన్తేస్థాత్ఫలకేముష్టిలాభయోః జాతీఫలేపి కర్కోలేసస్య బాణాగ్రయోరపి” అని విశ్వము; కానక = పొందక; సాంపుచెడి = అందమాటి; బాణాత్తంబునన్ = శరస్వరూపముచేత, గోరంటవృక్షస్వరూపముచేత; పరఁగుటంబోలెన్ = ఒప్పుట చేతవలె; ధరాపదవిన్ = భూతలమందు; వాలిననారాచంబులును = పడినబాణములును; అనఁగా గోరంటలు వర్షాకాలంబున జలధారలచే విగతపత్రములై ఫలములను పొందక సాంపుచెడి భూతలమందు వ్రాలుట ప్రసిద్ధంబు గావున నట్లు బాణశబ్దసామ్యమున రాక్షసనారాచంబులు సుచంద్రబాణవర్షమహిమచేత పక్షహీనములయి పడినములుకులుగలవై సాంపుచెడి ధరాతలమున వ్రాలి యున్న వనుట. పాలుపొందన్ = ఇట్లు మూలమూలకుఁబడినగజతురగాదు లొప్పుచుండఁగా; అత్యద్భుతంబై = మిక్కిలి ఆశ్చర్యకరంబయి; దేవదానవాయోధనధరాస్థలంబునందంబునన్ = దేవాసురయుద్ధభూమియందమున; జిష్ణుకరాసిఖండితకర్బురచక్రాంగసంగతంబై. - జిష్ణు = ఇంద్రునియొక్క, జయశీలుండైన సుచంద్రునియొక్కయని యర్థాంతరము, కర = హస్తమందలి, అసి = ఖడ్గము చేత, ఖండిత = నఱకఁబడిన, కర్బురచక్రాంగ = బంగరురథములతోడను, రాక్షససంఘములయొక్క శరీరములతోడను, సంగతంబై = కూడుకొన్నదై; రామరావణయుద్ధదేశంబుడంబునన్ = రామరావణులయొక్కయుద్ధప్రదేశమువలె; చటులహరిపటలరటనాఘటితంబయి = చంచలము లగునశ్వసమూహములధ్వనులతోఁగూడినదై; వానరసేనయొక్కయార్భటులతోఁగూడినదై; హరపురాసురసమరాస్థానంబు పోలికన్ = ఈశ్వరత్రిపురాసురయుద్ధభూమివలె; అనంతకలంబవిజృంభణగుంభితంబై. - అనంతకలంబ = విష్ణురూపమగు బాణముయొక్క, బహుబాణములయొక్క, విజృంభణగుంభితంబై = అతిశయముతోఁగూడుకొన్నదయి; కుమారతారకాస్కందనతలంబుచందంబునన్ = కుమారతారకాసురులయొక్కయుద్ధభూమిరీతిగా; అభేద్యశక్తియుతంబై = భేదింపనలవిగాని శక్త్యాయుధముతోఁగూడినదై, సామర్థ్యముతోఁగూడినదై; కారవపాండవసంగ్రామాంగణంబుచెలువునన్ = కారవపాండవులయొక్కరణరంగముభంగి; చక్రికేతనవిదారణచణ భీమగదాక్రియాసముపేతంబై. - చక్రికేతన = సర్పకేతనుఁ డగుదుర్యోధనునియొక్క, విదారణ = భేదనమందు, చణ = సమర్థమైన, భీమగదాక్రియా = భీమసేనుని గదావిహారముతోడ, సముపేతంబై = కూడినదై; చక్రికేతన = రథపతాకలయొక్క, విదారణచణ = విదారణసమర్థములగు, భీమ = భయంకరములైన, గదాక్రియా = గదావిహారముతో, సముపేతంబై; అమృహాసంగరంబు = ఆమహాయుద్ధము; వినుతీకెక్కెన్ = వాసికెక్కెను. అయ్యవసరంబునన్ = ఆసమయమున; దీని కుత్తరపద్యముతోడ సంబంధము.

చ. చకితనిశాటమై పతితః సాదిజనంబయి, స్తుప్తయంతృజా
లకమయి భిన్నకుంజరకుంబయి లూనరథంబునై తద

ర్కకులనృపాలశక్తి నిల • వ్రాలినయాత్మబలంబుఁ గాంచి పా
యక మనురోష రేఖ యెడ • నంది తమిస్రసురారి యత్తటిన్.

121

టీ. చకితనిశాటమై=భయపడుచున్న రాక్షసులుగలదై; పతితసాదిజనంబయి=పడినయ
శ్వారోహకులగుంపుగలదై; సుప్తయంతృజాలకమయి=నిద్రించినసారథులగుంపుగలదై; భిన్న
కుంజరకులంబయి=బద్దలుచేయఁబడినగజసంఘములుగలదై; లూనరథంబునై=భిన్నములైనరథ
ములుగలదై; తదర్కకులనృపాలశక్తిన్=ఆరాజు సామర్థ్యముచేత; ఇలన్=భూమియందు;
వ్రాలినయాత్మబలంబున్=పడినతననైన్యమును; కాంచి=చూచి; పాయక=వీడక; మనురోష రే
ఖ=వృద్ధిబొందుచున్నక్రోధపరంపరను; ఎడన్=మనస్సునందు; అంది=పొంది; తమిస్రసురా
రి=తమిస్రాసురుఁడు; అత్తటిన్=ఆసమయమందు. దీనికుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

మహాస్థగర. వరకోదండప్రకాండోజ్జ్వలగుణనినద • వ్రాతసాహాయ్యవద్దు
స్తరకంతక్రోధనృత్య • త్కహకహరవముల్ • తన్నుపానీకినీభీ
కరలీలన్ దోఁపఁ బ్రోత్థోత్కటరుడరుణితే • త్కావిధిం దత్త్రియామా
చరుఁ డక్షీంద్రంబు భూమి • శరథమునెదుటం • జక్కఁ బో నిచ్చియంతన్.

టీ. వరకోదండప్రకాండోజ్జ్వలగుణనినదవ్రాతసాహాయ్యవద్దుస్తర కంతక్రోధనృత్య
త్కహకహరవముల్.-వర=శ్రేష్ఠమగు, కోదండప్రకాండ=ప్రశస్తచాపమందు, ఉజ్జ్వల=
ప్రకాశించుచున్న, గుణ=అల్లెత్రాటియొక్క, నినదవ్రాత=ధ్వనిసంఘముయొక్క, సాహాయ్య
వత్=సాహాయ్యము క్తమగు, దుస్తరకంత=గహనమయినకంతమందు, క్రోధనృత్యత్=క్రో
ధముచేనాట్యముఁజేయుచున్న, కహకహరవముల్=కహకహయనుధ్వనులు; తన్నుపానీకి
నీభీకరలీలన్=ఆరాజునైన్యమునకుభయంకరమగురీతిచే; తోఁపన్=తోచుచుండఁగా; ప్రోత్థో
త్కటరుడరుణితేత్కావిధిన్.-ప్రోత్థ=ఉదయించిన, ఉత్కట=అధికమయిన, రుట్=రోషము
చేత, అరుణిత=ఎఱ్ఱగాఁజేయఁబడిన, ఈత్కావిధిన్=దృగ్రీతిచేత; తత్త్రియామాచరుఁడు=ఆతమి
స్రాసురుఁడు; అక్షీంద్రంబు=రథశ్రేష్ఠమును; భూమిశరథమునెదుటన్=సుచంద్రునిరథము
దు; పోనిచ్చి=పోవునట్లుచేసి; అంతన్. ఇందుకు ముందటి పద్యముతో నన్వయము. “స్తతన
స్రాగల్విరించాప్తవిరతులు మహాస్థగరం జెప్పనొప్పన్.” అని మహాస్థగరలక్షణము.

క. వలయితచాపజ్యాసం, స్థలి రోపత్రితయిఁ గూర్చి • జనపతియెద నే
ర్పలవడ నాటించి మహీ, వలయాధిపుఁ గాంచి యసుర • వరుఁడిట్లనియెన్.

టీ. వలయితచాపజ్యాసంస్థలిన్.-వలయిత=వలయాకారముగఁజేయఁబడిన, చాపశ్ర
ధనుస్సుయొక్క, జ్యాసంస్థలిన్=అల్లెత్రాటియందు; రోపత్రితయిన్=బాణత్రయమును; కూర్చి
=సంధించి; జనపతియెదన్=సుచంద్రునివత్సస్థలమందు; నేర్పలవడన్=నేర్పుమీఱునట్లు;
నాటించి; మహీవలయాధిపున్=సుచంద్రుని; కాంచి=చూచి; అసురవరుఁడు=తమిస్రుఁడు;
ఇట్లనియెన్=వత్సమాణరీతిగాఁ బలికెను.

మ. మతి నెక్కింత విచార మూన కురుసంపద్యరేఖ స్తహా
 దితిజాధీశవిరోధ మంది యిటు లేతేరన్ స్తనం బుంతురే
 రతి ధాత్రిన్ మనఁ గల్గినన్ జనుము మద్రాజద్భుజాదండమం
 డితకోదండవినిర్వమద్విశిఖముల్ • నిం గాఁడ విప్పట్టునన్.

124

టీ. మతిన్=బుద్ధియందు; ఒక్కింత = అల్పమయినను; విచారము = ఆలోచనమును; ఊనక=వహింపక; కురుసంపద్యరేఖన్=అధికమగు నైశ్వర్యమదపరంపర చేత; మహాదితిజాధీశవిరోధము=గొప్పరాక్షసప్రభువైన నాతోవైరమును; అంది=పొంది; ఇటులేతేరన్=ఇట్లు పచ్చుటకు; మనంబుంతురే=మనస్సు నుంచుదురా? ధాత్రిన్=భూమియందు; మనన్=బ్రతు కుటకు; రతి=కోరిక; కలిగినన్=కలిగినయెడల; చనుము=పొమ్ము. మద్రాజద్భుజాదండమండిత కోదండవినిర్వమద్విశిఖముల్.-మత్=నాయొక్క, రాజద్భుజాదండ=ప్రకాశించుచున్న బాహుదండముల చేత, మండిత=అలంకృతమైన, కోదండ=ధనువువలన, వినిర్వమత్ = వెడలుచున్న, విశిఖముల్ = బాణములు; నిన్ = నిను; ఇప్పట్టునన్=ఈసమయమున; కాఁడవు=బాధింపవు.

మ. మునివాక్యంబున మోసపోయితివి తన్మూలంబుగాఁ జుమ్ము నీ
 కెనసెన్ గాలము మద్రజేహ గనువాఁ • డెవ్వాఁ డిలన్ మించెఁ జొ
 చ్చెనె నీవీనుల లేదొ భూమివర యాజిప్రాప్తదేవేశకృం
 తనసంలొలమదాశయాన్యవిధిక్పద్ధాత్తుక్తమిత్తోక్తికల్.

15

టీ. మునివాక్యంబునన్ = శాండిల్యమునివచనముచే; మోసపోయితివి=వంచితుండవైతివి. తన్మూలంబుగాఁజుమ్ము=అతనిమూలము గాసుమి; నీకున్; కాలము=నాశకాలము; ఎనసెన్=ఘటిల్లెను. మద్రజేహగలవాఁడు=నాతోయుద్ధముఁ జేయనిచ్చగలవాఁడు; ఎవ్వాఁడు=ఎవఁడు; ఇలన్=భూమియందు; మించెన్=అతిశయించెను? భూమివర=ఓ మహిపతి! ఆజిప్రాప్తదేవేశకృంతనసంలొలమదాశయాన్యవిధి కృద్ధాత్తుక్తమిత్తోక్తికల్.-ఆజిప్రాప్త = యుద్ధమునుబొందిన, దేవేశ=ఇంద్రునియొక్క, కృంతన=సంహారమందు, సంలొల = మిక్కిలి ఆసక్తుడనగు, మత్=నాయొక్క, ఆశయ=అభిప్రాయమునకు, అన్యవిధిక్పత్=మఱియొకప్రకారముఁజేయుచున్న, ధాత్తుక్త=బ్రహ్మదేవునిచేఁబలుకఁబడిన, మిత్తోక్తికల్=సాంత్వనాదములు; నీవీనులన్=నీశ్రోత్రములను; చొచ్చెనొలేదొ=ప్రవేశించెనోలేదో.

అనఁగా నొకపుడు దేవేంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చియుండఁగా నతనిసంహరింప నుద్యమించిన నేను బ్రహ్మ బతిమాలఁగాఁ జంపక వదలినవాఁడ. ఈవృత్తాంతము నీచెవికిఁగినదో లేనోఅనుట. ఇట్లు చెప్పుటం జేసి సర్వాతిశయసామర్థ్యము గలవాఁడని గర్వనిత మగును.

సీ. లలనాళిగీతకః॥ల్యాణగీతిక గాదు
 చెవి యాన ఘనసింహః॥రవము గాని
 సరసకేళీచంద్రః॥శాలికావళి గాదు
 విహరింప సంగ్రామః॥వీధి గాని
 బంధురకర్పూరః॥గంధచర్చిక గాదు
 మే నూన మొనముల్కిః॥సోన గాని
 సేవాపరాప్తధా॥త్రీవరాఘము గాదు
 తిలకింప దనుజేంద్రః॥బలము గాని

తే. గురుహితజనావృతవిహారః॥ఖురళి గాదు
 శరగరిమః॥జోప శాత్రవాం॥తరము గాని
 తరము గా దిట్లు రణ మూనః ॥ దరణికులజ
 తటిమి వధియింతు నీవేళః ॥ దలఁగి చనుము.

126

టీ. తరణికులజ=సుచంద్రుఁడా! చెవియానక=శ్రోత్రము పానము చేయుటకు, సుఖా
 కర్ణనమునకనుట; ఘనసింహరవము గాని=గొప్ప సింహ నాదము గాని; లలనాళిగీతకల్యాణగీతిక.-
 లలనాళిగీత=స్త్రీబృందము చేగానము చేయఁబడిన, కల్యాణగీతిక=శుభగీతము; కాదు. విహరింపక
 =క్రీడించుటకు; సంగ్రామవీధిగాని=రణరంగముగాని; సరసకేళీచంద్రశాలికావళి.-సరస=శ్రే
 ష్ఠమగు, కేళీచంద్రశాలికా=క్రీడాసాధవిశేషములయొక్క, ఆవళి=పంక్తి; కాదు. మేనూనక=
 శరీరమానుటకు; మొనముల్కిసోనగాని=తీక్షణగ్రములగుబాణములవృష్టిగాని; బంధురకర్పూరగం
 ధచర్చికగాదు.-బంధుర=దట్టమగు, కర్పూరగంధ=కర్పూరగంధముయొక్క, చర్చికగాదు=లే
 పనముగాదు. తిలకింపక=పీక్షించుటకు; దనుజేంద్రబలముగాని=రాక్షసేశ్వరసైన్యముగాని;
 సేవాపరాప్తధాత్రీవరాఘముగాదు.-సేవాపరాప్త=కొలుపునకైవచ్చిన, ధాత్రీవర = రాజుల
 యొక్క, ఓఘముగాదు=సంఘముగాదు. శరగరిమక=బాణగరిమచే; చోపక=తఱుముట
 కు; శాత్రవాంతరముగాని=శత్రుమధ్యముగాని; గురుహితజనావృతవిహారఖురళిగాదు.-గురు=
 అధికులగు, హితజన=మిత్రజనులచేత, ఆవృత=వ్యాప్తమయిన, విహారఖురళిగాదు = క్రీడార్థ
 మయినగరిడిగాదు. ఇట్లు=ఈప్రకారముగా; రణమూనక = యుద్ధము సేయుటకు; తరము
 గాదు=శక్యముగాదు. ఈవేళక=ఈక్షణమందు; తటిమివధియింతుక=బలాత్కరించి పరిమార్చు
 తును. తలఁగి=యుద్ధముననుండితొలఁగి; చనుము=పొమ్ము.

త్వరితగతి. అని యసురకులరమణుఁ ॥ డరుణతరవీక్షా
 జనితరుడనలకణవి॥నర మరిమనోభీ
 జనకమయి పొదల శిత॥శరచయముచేఁ ద
 ద్వనజహితజననపతిఁ ॥ ద్వరితగతిఁ గప్పెన్.

127

టీ. అని=ఈప్రకారముగాఁబలికి; అసురకులరమణుఁడు=తమిసాసురుఁడు; అరుణతర
వీక్షాజనితరుడనల కణవిసరము.—అరుణతరవీక్షా=మిక్కిలిరక్తములగుచూపులచేత, జనిత=
పుట్టింపఁబడిన, రుడనల=రోషానలముయొక్క, కణవిసరము=లేశములగుంపు; అరిమనోభీజన
కమయి = శత్రుహృదయములకుభీతిజనకమయి; పొదలన్ = ఒప్పుఁగా; శితశరచయముచే
తన్=తీక్షణబాణపరంపరచేత; తద్వనజహితజననపతిన్ = ఆసూర్యవంశజుడైన భూపతిని,
“సంతతిర్గోత్రజననకులాని” అని యమరుఁడు; త్వరితగతిన్ = శీఘ్రగతిచేత; కప్పెన్=ఆవ
రించెను.

ఆరాజుపైఁగఁబడుటయులగుంపులు గురిపించె నని తాత్పర్యము. ఇందు వృత్తనామంబ
యిన త్వరితగతిశబ్దము ప్రకృతార్థపరముగ నిమిడించుటచే “నితమ్బ గుర్వీ తరుణీ దృగ్య
గ్నవిపులా చ సా” ఇత్యాదిస్థలములయందువలె ముద్రాలంకారము. “సూచ్యార్థసూచనం ము
ద్రా ప్రకృతార్థపరైః పదైః” అని తల్లక్షణంబు. త్వరితగతివృత్తలక్షణము. “అదనదనున
హరిసుతు + లమరధరబాలా | శదశమనఁదనరుఁగవి + జనులువచియింపెన్ | బదునొకటగు
నెడ యతి + పదిలమునఁజేరన్ | గదియునగణములయిదు + గగముతుదనొందన్. అని
యప్పకవీయమునఁ జెప్పఁబడియె. త్వరితగతికి పాలాశదశమని నామాంతరమనియందె వచిం
పఁబడెను.

చ. తెఱలనిశక్తి నప్పాలనుదిండికొలంబులమేటి యిట్టు ల

త్తటి విశిఖాళిఁ గప్ప వనుధాపతి దట్టపుమంచుపిండు బల్

కఱకఱిమించులం దునుముకంజహితుం డన వాఁడితూపులన్

మఱలఁగఁ జేసి యాదనుజనాథు గుఱించి మృదూక్తి నిట్లనున్. 128

టీ. అప్పాలనుదిండికొలంబులమేటి=ఆరాక్షసకులాధిపతి; తెఱలనిశక్తిన్=తొలఁగని
సామర్థ్యముచేత; ఇట్టులు=ఈప్రకారముగ; అత్తటిన్=అప్పుడు; విశిఖాళిన్=బాణపరంపర
చే; కప్పెన్=ఆవరింపఁగా; వసుధాపతి=సుచంద్రుఁడు; దట్టపుమంచుపిండున్=నిబిడహిమక
దంబమును; బల్కఱకఱిమించులన్=అధిక మైకఠినములైన తేజస్సులచేత; తునుముకంజహి
తుండనన్=ఖండించుసూర్యుండోయనునట్లు; వాఁడితూపులన్=కఱకుబాణములచేత; మఱలఁ
గఁజేసి=మఱలునట్లొనరించి; ఆదనుజనాథున్గుఱించి = ఆరాక్షసేశ్వరునిగూర్చి; మృదూ
క్తిన్=మృదులమైనవాక్కుచేత; ఇట్లనున్=వక్ష్యమాణప్రకారముగఁబలుకును.

చ. అలఘురణోర్విఁ జేరి యనురాధిప యీగతి వట్టిపల్కుచాల్

పలుకుట వీరధర్మమె నభిస్థలి నిర్జరు లెల్లఁ జూడ నీ

చలము బలంబు శస్త్రకులచాతురిఁ జూపుము చూచి యంతటన్

బ్రలయకృశాను హేతిసమబాణపరంపరఁ గూల్తు గ్రక్కునన్. 129

టీ. ఆసురాధిప=రాక్షసాధిపతీ! అలఘురణోర్విక్ = అధికమయిన యుద్ధభూమిని; చేరి=పొంది; ఈగతిక్ = ఈతీరున; వట్టిపల్కుచాల్ = వ్యర్థవాక్పరంపరను; పలుకుట = చెప్పుట; వీరధర్మమె=వీరులపాడియా? నభస్సలిక్ = ఆకాశమునందు; నిర్జరులెల్లక్ = దేవతలెల్లను; చూడక్ = అవలోకింపఁగా; నీచలముక్ = నీమాత్సర్యమును; బలంబుక్ = సామర్థ్యమును; శస్త్రకులచాతురిక్ = శస్త్రకుల=బాణపుంజమునందలి, చాతురిక్ = నేర్పును; చూపుము = కనఁబఱపుము. చూచి=అవలోకించి; అంతటక్ = అటుతరువాత; ప్రలయకృశాను హేతిసమబాణపరంపరక్ = ప్రళయానలజ్వాలాతుల్యమగు బాణసంఘముచేత; గ్రక్కునక్ = వేగముగా; కూల్తుక్ = చంపుదును.

తే. ఈయెడఁ దమిస్త్ర నీదర్పమెల్లఁ గూల్చి
యరిభయదలీలఁ దనరుదీవ్యత్సుచంద్ర
శైత్యవత్కరకాండముల్ • చక్కఁ గాంచి
త్రిదశబృందంబు లానందరేఖఁ జెందు.

130

టీ. తమిస్త్ర=తమిస్త్రాసురుఁడా! అంధకారమాయనియర్థాంతరము దోచుచున్నది. ఈయెడక్ = ఇప్పుడు; నీదర్పమెల్లక్ = నీయహంకారమంతయు; కూల్చి=పడవైచి; అరిభయదలీలక్ = శత్రులకుభయప్రదమగుతీరున; జక్కవలకుభయప్రదమగుతీరున ననియర్థాంతరము దోచుచున్నది; తనరుదీవ్యత్సుచంద్రశైత్యవత్కరకాండముల్ = తనరు=ఓప్పుచున్న, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, సుచంద్ర=సుచంద్రునియొక్క, శైత్యవత్ = వాడిగల, తీక్షణవాచకమయినశితశబ్దముమీఁద శైత్యశబ్దమయినది, కరకాండముల్ = హస్తమందుండినబాణములను; సుచంద్ర=మంచిశీతాంశువుయొక్క, శైత్యవత్ = చలువగల, కరకాండముల్ = కిరణజాలములను; చక్కక్ = బాగుగా; కాంచి=చూచి; త్రిదశబృందంబులు=దేవసంఘములు; ఆనందరేఖక్ = ఆనందపరంపరను; చెందుక్ = పొందును.

ఇచటఁ బ్రస్తుతాప్రస్తుతముల కౌపమ్యము గమ్యము గాన నంధకారదర్ప మడంచి చక్రవాకభయంకరము లగుచు చంద్రకిరణములు దేవతాబృందము నానందింపఁ జేయునట్లు నాతీక్షణబాణపరంపర నీదర్ప మడంచి శత్రుభయంకరమై దేవతాబృందము నానందింపఁ జేయు నని భావము.

చ. యతుల వధించి తత్కృతసవాళి హరించి ధరిత్రి ధార్ప్యనం
గతిఁ దగునీవు నాయెదురు • కట్టున నిల్చితిగా నిశాట త
త్కృతికి ఫలంబు నీ వెనయ • నిత్తటిఁ దార్చెద మద్భుజోగ్రధ
న్యతరుణభోగివాంతవిషవహ్ని సమానకలంబధారచేక్.

131.

టీ. నిశాట=ఓరాక్షసుఁడ! యతులక్ = మునులను; వధించి=హింసించి; తత్కృతసవాళిక్ = వారిచేనాచరింపఁబడిన యజ్ఞసంఘములను; హరించి=చెఱపి; ధరిత్రిక్ = భూమియందు; ధార్ప్యనంగతిక్ - ధార్ప్య=గడుసుఁదనముయొక్క, సంగతిక్ = సంబంధముచేత;

తగునీవు=ఓప్పుచున్ననీవు; నాయెదురుకట్టుననిల్చితిగా=నాసమ్ముఖముననిలిచితివికదా! తత్కృతికే=ఆచర్యకు; ఫలంబు=లాభమును; నీవెనయ=నీవుపొందునట్లు; ఇత్తటి=ఈ సమయమందు; మద్భుజోగ్రధన్వతరుణభోగివాంతవిషవహ్ని సమానకల్లంబధారచే=మద్భుజ=నాబాహువులయందున్న, ఉగ్రధన్వతరుణభోగి=కోడెనాగుఁబామువంటి భయంకరమగు ధనుస్సుచేత, వాంత=క్రక్కఁబడిన, విషవహ్ని=విషాగ్నితోడ, సమాన=సాటియగు, కల్లంబధారచే=బాణపరంపరచేత; తార్చెద=చేసెదను.

మాలిని. అని మనుజకులేంద్రుం ♦ డయ్యెడ భూరిబాణా

సన మెనసి శరాళి ♦ జాల దై త్యేంద్రు నొంచె

ఘనము నగముపై నిష్ఠండవార్ధారచే నా

ఘనగుణరుతి గర్జాగౌరవం బూని మించె.

132

టీ. అని=ఇట్లువచించి; మనుజకులేంద్రుండు=జనపతి; ఘనగుణరుతి=గొప్పజ్ఞానిర్ఘోషము; గర్జాగౌరవంబు=మేఘధ్వనియొక్క అతిశయమును; ఊని=వహించి; మించె=అతిశయింపఁగా; ఘనము=మేఘము; నగముపై=వృక్షముపై; నిష్ఠండలీల=అఖండక్రియచేత; వార్ధారచేనా=వారిధారచేతనన్నట్లు; అయ్యెడ=ఆసమయమున; భూరిబాణాసనము=గొప్పవింటిని; ఎనసి=పొంది; శరాళి=బాణపరంపరచేత; చాల=మిక్కిలి; దై త్యేంద్రు=రాక్షసాధిపతిని; నొంచె=నొప్పించెను.

“మనసిజగురు నెంతు మానినీవు తమందు ననమయయగణంబుతో నందవిశ్రాంతి గూడ” అని మాలినీవు తలక్షణము.

చ. జనపతి వైచినట్టిశితసాయకముల్ నిజసాయకచ్చట

దునియఁగఁ జేసి దైత్యపతితోడనే యమ్ములు కొన్ని గూర్చి వై

చినఁ గడుఁ జూర్ణ త గగనసీమను గప్పఁగ నాత్మవ

ర్తన నెనయించెఁ జూచునజరప్రకరంబులు కేలఁ బాపఁగ.

133

టీ. దైత్యపతి = తమిసుఁడు ; వైచినట్టిశితసాయకముల్ = రాజు ప్రయోగించిన తీక్షణబాణములను; నిజసాయకచ్చట=తనబాణపరంపరచేత; తునియఁగఁజేసి=తునియునట్లుచేసి; తోడనే=వెంటనే; అమ్ములుకొన్నిగూర్చి=కొన్ని బాణములనుసంధించి; వైచిన=ప్రయోగింపఁగా; జనపతి=రాజు; ఆత్మవర్తన=తనబాణవ్యాపారముచేత; చూచునజరప్రకరంబులు=అవలోకించుదేవసంఘములు; కేల=హస్తములచేత; పాపఁగ=తొలఁగఁజేయునట్లు; కడుఁజూర్ణ త=మిగులచూర్ణత్వముచేత; గగనసీమను=ఆకాశప్రదేశమును; కప్పఁగ=ఆచ్ఛాదించునట్లు; ఎనయించె=పొందించెను.

• అనఁగా నుచంద్రుఁడు తననిశితసాయకములను దైత్యేంద్రుఁడు తునియలుచేసి కొన్ని బాణములు ప్రయోగింపఁగా వానిని నిజసాయకములచే చూర్ణమై గగనసీమ వ్యాపించునట్లు చేసెననియు, అందు రణావలోకమునకై యేతెంచిన దేవసంఘములు ఆమాణము తమ కడ్డము గాఁగా హస్తములచే దొలఁగించుకొనిరనియుభావము.

చ. అలపతివై చు బాణముల ♦ నాదనుజేశుఁడు వాఁడు వై చున
 మ్ముల హరిభేది తున్తుచు నఁపూర్వరణం బొనరించి రయ్యెడన్
 దలఁకక విల్లునన్ ఖగవిఁతానము గూర్చుట వాని వై చుటల్
 దెలియఁగ నోప కెంతయు మఁతిన్ సురసంతతి సన్నతింపఁగన్. 134

టీ. అలపతివై చు బాణములన్ = ఆరాజప్రయోగించుతూపులను ; ఆదనుజేశుఁడు =
 ఆతమిస్రాసురుఁడు; వాఁడువై చునమ్ములన్ = ఆదనుజుఁడు ప్రయోగించుబాణములను ; హరిభే
 ది = సుచంద్రుఁడు, కుముదుఁ డనువాఁడు శాపవశమున సింహరూపము నొంది యుండఁగా
 వానిసింహశరీరమును భేదించినవాఁడు గావున హరిభేది యనం బడియె; తున్తుచున్ = ఖండిం
 చుచు; అయ్యెడన్ = ఆసమయమున; తలఁకక = భయపడక; విల్లునన్ = ధనువునందు; ఖగ
 వితానము = బాణసంఘమును; “ఖగస్సా ర్యేషాపక్షిషు” అని రత్నమాల; గూర్చుట = సంధించు
 టను; వానివై చుటల్ = వానిఁబ్రయోగించుటలను; సురసంతతి = దేవసంఘము ; ఎంతయున్ =
 మిక్కిలి; తెలియనోపక = తెలియఁజాలక; మఁతిన్ = చిత్తమందు ; సన్నతింపఁగన్ = కొనియా
 డఁగ; అపూర్వరణంబు = లోకోత్తరయుద్ధమును; ఒనరించిరి = సల్పిరి.

ప్రహరణకలితము. అభినవధృతి లో ♦ నడరఁగఁ బలభు

గ్వీభుఁ డరిబలముల్ ♦ వెడలి నడవఁగన్
 స్వభటనికర మెంచఁగఁ జటులగదన్
 ప్రభుకులమణిపైఁ ♦ బఱపెను వడిగన్. 135

టీ. అభినవధృతి = నూతనధైర్యము; లోన్ = మనస్సునందు; అడరన్ = ఒప్పుచుండఁ
 గా; పలభుగ్వీభుఁడు = రాక్షసేశ్వరుఁడు; అరిబలముల్ = శత్రుసైన్యములు ; వెడలినడవఁగన్ =
 రణమునుండి భీతులైపాఱఁగా; స్వభటనికరము = తనసైన్యము; ఎంచఁగన్ = ప్రశంసింపఁగా;
 చటులగదన్ = చంచలమైనగదాయుధమును; ప్రభుకులమణిపైన్ = రాజేంద్రునిపై; వడిగన్ =
 వేగముగా; పఱపెను = ప్రయోగించెను.

“పనిగొను నెపుడున్ ♦ బ్రహరణకలితన్ । ననభవలు మందగజ విరమమున్” అని
 ప్రహరణకలితవృత్త లక్షణము.

పంచచామరము. సురారిరాజు మీఁద వై చుఁశూరహర్షమార్గదన్

స్థిరధ్వనిప్రభావదీర్ఘదిక్పదన్ మహాగదన్
 ధరావరాగ్రయాయి ఖడ్గధారఁ ద్రుంచె నుర్వరా
 ధరోరుకూట ముగ్రవజ్రధార నింద్రుఁడో యనన్. 136

టీ. సురారిరాజు = రాక్షసేశ్వరుఁడు; మీఁదన్ = మీఁదికి; వై చుశూరహర్షమార్గదన్ =
 ప్రయోగించునదియు, శూరులహర్షమార్గముఁ బ్రయోగించునదియు; స్థిరధ్వనిప్రభావదీర్ఘదిక్పదన్ =

స్థిర మగుధ్వని మహిమచేత బ్రద్దలుసేయఁబడిన దిక్తటములు గలదియు నగు ; మహాగదఁ = గొప్పదగుగదాయుధమును; ధరావరాగ్రయాయ = రాజేంద్రుఁడు; ఉర్వరాధరోరుకూటము = పర్వతసమూహమును; ఉగ్రవజ్రధారఁ = ఉగ్రమైనవజ్రముయొక్క అంచుచేత; ఇంద్రుఁడో యనఁ = సురేశ్వరుఁడోయనునట్లు; ఖడ్గధారఁ = ఖడ్గముయొక్క అంచుచేత; త్రుంచెఁ = ఖండించెను.

“జరజ్రజంబులుఁ గముం బా • సంగి తొమ్మిదింటిపై విరామమొంది” యని పంచమర లక్షణము.

మ. గద యీలీల నృపాసిధార ధరఁ ద్రుంఁగం దీవరోషం బెదఁ
గదురం దానవమాయచే నసురలోకస్వామి యవ్వేళ వై
రిదరాపాది మహాసురాస్త్రము ధరిత్రీభ ర్తృపై వైచె స
త్పదవిఁ జూచుసురాళి కన్నులకు నిద్రాముద్ర చేకూడఁగఁ. 137

టీ. ఈలీలఁ = ఈతీరున; నృపాసిధారఁ = రాజుఖడ్గముయొక్క అంచుచేత ; గద = తనగదాయుధము; త్రుంగఁ = తునియలుకాఁగా; దీవరోషంబు = గాఢక్రోధము; ఎదఁ = హృదయమందు; కదురఁ = కలుగఁగా; అసురలోకస్వామి = రాక్షసేశ్వరుఁడు ; దానవమాయచేఁ = రాక్షసమాయచేత; అవ్వేళఁ = అపుడు; వై రిదరాపాదిమహాసురాస్త్రము = శత్రుభయప్రదమగు గొప్పయాసురాస్త్రమును; సత్పదవిఁ = నక్షత్రపదవియగు నాకాశమందు; చూచుసురాళికన్నులకుఁ = అవలోకించు దేవబృందముయొక్క నేత్రములకు; నిద్రాముద్ర = ముకుళభావమనుట ; చేకూడఁగఁ = కలుగునట్లు ; ధరిత్రీభ ర్తృపైఁ = రాజుమీద; వైచెఁ = ప్రయోగించెను.

శిఖరిణి. ఖరాస్యాస్త్రంబుల్ ఘూకముఖశరముల్ • కాకవదన
స్ఫురద్బాణంబుల్ తన్బేదివికొని రాభూరిపరిఘ
క్షురప్రాసిశ్రేణిఁ గురియుచు వెఱం • గూల నజరుల్
త్వరఁ దద్దేతేయాస్త్రము నడచెఁ దత్తైస్య మలరఁ. 138

టీ. ఖరాస్యాస్త్రంబుల్ = ఖరముఖబాణములు; ఘూకముఖశరముల్ = ఘూకముఖములు గలిగినబాణములు; కాకవదన స్ఫురద్బాణంబుల్ = కాకముఖములచేఁ ప్రకాశించు చున్న బాణములు; తఁ = తన్ను, ఆసురాస్త్రముననుట; పాదివికొనిరాఁ = కప్పికొనిరాఁగా; భూరిపరిఘ క్షురప్రాసిశ్రేణిఁ = అధికములైన పరిఘలయొక్కయు చురకత్తులయొక్కయు ఖడ్గములయొక్కయు గుంపులను; కురియుచుఁ = వర్షించుచు; అజరుల్ = దేవతలు; వెఱఁ = భయముచేత; కూలఁ = దిగులుపడునట్లుగా; త్వరఁ = వేగముచేత; తత్తైస్యము = వానిపై న్యము ; అలరఁ = సంతోషింపఁగా; తద్దేతేయాస్త్రము = ఆయాసురాస్త్రము; నడచెఁ = వెడలెను.

ద్విజశ్రేష్ఠాల్ మెచ్చన్యమనసభవల్ విశ్వవిరతి ప్రజాతాహ్లాదంతై శిఖరిణీయనా భా
సురమగుక్” అని శిఖరిణీవృత్తలక్షణము. ఇట నప్పకవి యొకచోటనే విశ్రమముఁ జెప్పినను
ఈకవి విశ్రమద్వయముఁ, చొందుపఱచెను.

మందాక్రాంత. ఉర్వీశస్వామి ఘనమతితోన్ గ్రక్వీలాళి పైపైఁ

బర్వక్ రాఁ జూచి వెఱఁగు మదిన్ బాయ కెచ్చన్ దదీయా

ఖర్వప్రస్ఫూర్తి నడఁచుతమిన్ గాంచి దోశ్యక్తిమై గాం

ధర్వాస్త్రం బప్పు మహిపతి సంఠానముల్ మెచ్చ నైచెన్.

139

టీ. ఉర్వీశస్వామి=సుచంద్రుఁడు; ఘనమతితోన్=గొప్పబుద్ధితో; ఉగ్రక్వీలాళి = భ
యంకరమగు నగ్నిజ్వాలాపరంపర; పైపైఁబర్వక్ రాన్=మీఁదికిఁబ్రసరించుటకురాఁగా; చూ
చి; వెఱఁగు=ఆశ్చర్యము; మదిన్ బాయ కెచ్చన్=మనుస్సులోవిడువక యధికముకాఁగా; దదీయా
ఖర్వప్రస్ఫూర్తిన్=నానియతిశయస్ఫూర్తిని; నడఁచుతమిన్ గాంచి=శమింపఁజేయు కోర్కెఁబూ
ని; దోశ్యక్తిమైన్=బాహుళ్యక్తిచేత; అప్పు=ఆసమయమున; మహిపతిసంఠానముల్=రాజబృం
దములు; మెచ్చన్=ప్రశంసించునట్లుగా; గాంధర్వాస్త్రంబు=గాంధర్వాస్త్రమును; నైచెన్=ప్రయోగించెను. “మందాక్రాంత నిరితవిరతుల్ భుజ్నతా గాగణంబుల్ పొందెన్” అని మం
దాక్రాంత వృత్తలక్షణము నప్పకవిచెప్పె.

భుజంగప్రయాతము. ఖరాంశుచ్ఛటన్ వహ్నిఁ కాండంబులన్ శీ

తరుక్పాళిని న్నించి ధాత్రీనభంబుల్

స్వరోచిం బ్రకాశింపఁ ట్టైనాయకాస్త్రం

బిరం దానవాస్త్రీయవృత్తిన్ హరించెన్.

140

టీ. ఖరాంశుచ్ఛటన్=సూర్యపరంపరను; వహ్నిఁ కాండంబులన్=అగ్నిపరంపరను;
శీతరుక్పాళినిన్=చంద్రపరంపరను; మించి=అతిశయించి; ధాత్రీనభంబుల్=భూమ్యంతరిక్ష
ములు; స్వరోచిన్=తనకాంతిచేత; ప్రకాశింపన్=విలసిల్లఁగా; ట్టైనాయకాస్త్రంబు=రాజు
బాణము; ఇరన్=భూమియందు; దానవాస్త్రీయవృత్తిన్=రాక్షసబాణసంబంధివ్యాపార
మును; హరించెన్=శమింపఁజేసెను.

“భుజంగప్రయాతాఖ్యము ల్నల్లుయాలన్ గజవ్రాత విశ్రాంతిగాఁజెప్పనొప్పున్”
అనిభుజంగప్రయాతవృత్తలక్షణము.

తే. ఇట్లు తనయస్త్రసామర్థ్యం మెల్లఁ దూల

నాడు కఱచుచు హుమ్మని యాగ్రహమున

మీసములు నిక్క నపుడు తమీచరుండు

శక్తి నృపు వైచె నిజమంత్రశక్తిగరిమ.

141

టీ. తమిచరుండు=రాక్షసుడు; ఇట్లు=ఈప్రకారముగా; తనయస్త్రసామర్థ్యమెల్లఁ = తనయాసురాస్త్రసామర్థ్యమంతయు; తూలఁ = తొలఁగిపోవఁగా; ఔడుకటచుచుఁ = పెదవికటచుచు; హుమ్మని=హుంకారముచేసి; ఆగ్రహమునఁ = కోభముచేత; మీసములు = శ్మశ్రువులు; నిక్కఁ = నిగుడఁగా; అపుడు=ఆసమయమున; తనమంత్రశక్తిగరిమఁ = తనమంత్ర సామర్థ్యాతిశయముచేత; శక్తిఁ = శక్త్యాయుధమును; నృపుఁ = రాజునుగూర్చి; వైచెఁ.

పృథ్వీ. కనత్కనకఘంటికాకలఘుణత్కృతి ప్రక్రియఁ
జనాధిప మహాచమూశ్రవణభేదనం బూన్చుచుఁ
ఘనప్రతిమధూమసంఘములఁ జీకటు ల్నించుచుఁ
ఘనస్యదనిరూఢిచేఁ గదలి శక్తి యేతేరఁగాఁ.

142

టీ. కనత్కనకఘంటికాకలఘుణత్కృతిప్రక్రియఁ.-కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, కనకఘంటికా=బంగరుగజ్జెలయొక్క, కల=అవ్యక్తమధురమగు, ఘుణత్కృతి=తద్రూపమైన ధ్వనివిశేషముయొక్క, ప్రక్రియఁ = వ్యాపారముచేత; జనాధిపమహాచమూశ్రవణభేదనంబు.-జనాధిపమహాచమూ=రాజుగొప్పసేనయొక్క, శ్రవణభేదనంబు = చెవులభేదించుటను; ఊన్చుచుఁ = చేయుచు; ఘనప్రతిమధూమసంఘములఁ.-ఘనప్రతిమ = మేఘమునకుసాటియగు, ధూమసంఘములఁ = పొగగుంపులచేత; చీకటుల్ = అంధకారములను; నించుచుఁ = పూరించుచు; ఘనస్యదనిరూఢిచేఁ = అధికమగువేగన్పూర్తిచేత; కదలి=వెడలి; శక్తి=శక్త్యాయుధము; ఏతేరఁగాఁ = రాఁగా. దీని కుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

పృథ్వీవృత్తలక్షణమునుగూర్చి, జసల్ జసయవంబు లుష్ణకర సంఖ్యవిశ్రాంతులుఁ | బొసంగికవిపుంగవుల్ పలుక భూమిలోఁబృథ్వీనాన సంశయమగుంగళిందతనయామనోవల్లభా || అని యప్పకవి పండ్రెండవయక్షరము యతిగాఁ జెప్పినను మహాకవులు పెక్కండ్రు తొమ్మిదవర్ణము విశ్రమముగా వ్యవహరించుచున్నారు.

క. మనుజపతి దానిఁ గనుఁగొని

యనిఁ గుండలితాశుగానుఁ డై శరపంక్తిం

దునియలుగాఁ బడ వైచెఁ

మనమున వేల్పులు నిజై కమహిమను బొగడఁ.

143

టీ. మనుజపతి=రాజు; దానిఁ = ఆశక్తిని; కనుఁగొని=అవలోకించి; అనిఁ = యుద్ధమందు; కుండలితాశుగానుఁడై.-కుండలిత=వలయాకారముగాఁజేయఁబడిన, ఆశుగానుఁడై=ధనువుగలవాఁడై, ఆశుగానశబ్దము శరాసాదిశబ్దములవలె ధనుర్వాచకమగునని దెలియవలయు; వేల్పులు = దేవతలు; మనమునఁ = చిత్తమునందు; నిజై కమహిమఁ = తనముఖ్యసామర్థ్యమును; బొగడఁ = శ్లాఘింపఁగా; శరపంక్తిఁ = బాణపర్ణిపరచేత; తునియలుగాఁ = శకలములుగా; పడవైచెఁ = పడఁగొట్టెను.

చ. తనవరశక్తి యిట్లు వసుధాపతిమార్గణధారఁ ద్రైశ్చ నా
దనుజవిభుండు శత్రుబలదారణశీలము స్వాగ్రనిర్గళ
త్సునిశితకీలికీల మెకశూలము చయ్యనఁ బూని దీనిచే
మనుము నృపాల యంచుఁ బరమప్రతిఘోధతి వ్రేయ నెత్తఁగన్. 144

టీ. ఆదనుజవిభుండు=ఆతమిసుగ్రీడు; ఇట్లు = ఈచొప్పున; తనవరశక్తి=తనశ్రేష్ఠ
మగుశక్త్యాయుధము; వసుధాపతిమార్గణధార=రాజుబాణములయొక్క అంచుచేత; ద్రైశ్చ=
పడఁగా; శత్రుబలదారణశీలము=శత్రునైన న్యసంహరణస్వభావముగలదియు; స్వాగ్రనిర్గళ
త్సునిశితకీలికీలము.-స్వ = తనయొక్క, అగ్ర = అగ్రభాగమువలన, నిర్గళత్=వెడలివచ్చు
చున్న, సునిశిత=మిక్కిలితీక్షణములగు, కీలికీలము=అగ్నిజ్వాలలుకలదియునగు; ఒకశూల
ము=ఒకశూలాయుధమును; చయ్యన=వేగముగా; పూని=వహించి; దీనిచే=ఈయాయు
ధముచేత; నృపాల=ఓరాజు! మనుము=బ్రతుకుము, విరుద్ధలక్షణచే చావుమని యర్థము.
అంచు=ఇట్లునుచు; పరమ ప్రతిఘోధతి=అత్యంతకోపముచేత; వ్రేయ=ఏయుటకు;
ఎత్తఁగన్ = మీఁదికెత్తఁగా. దీనికిముందుపద్యముతోనన్వయము.

చ. జనవిభుఁడంతలోఁ గరము • చాతురి హెచ్చఁగ ధన్వ మూని వే
గనియతి నర్థచంద్రవిశిఖద్వయి పావకమంత్ర రేఖతోఁ
దనరఁగఁ గూర్చి వైచి ధరఁ • దార్కొనఁ జేసెఁ దదీయదోర్మగం
బనుపమశూలకాంచనశరాసనముల్ తొలుదొల్త డిందఁగన్. 145

టీ. జనవిభుఁడు=సుచంద్రుఁడు; అంతలో=వాఁడుశూలమెత్తివేయునంతలో; కర
ము=మిగుల; చాతురి=నేర్పు; హెచ్చఁగన్=మించఁగా; ధన్వము=ధనుస్సును; పూని=వహిం
చి; వేగనియతి=వేగనియమముచేత; అర్థచంద్రవిశిఖద్వయి=అర్థచంద్రబాణద్వయ
మును; పావకమంత్రరేఖతో=అగ్నేయమంత్రపుంజముచేత; తనరఁగన్=ఒప్పునట్లుగా;
కూర్చి=ఘటించి; వైచి=ప్రయోగించి; అనుపమశూలకాంచనశరాసనముల్ = సాటిలేనిశూల
మును కాంచనధనువును; తొలుదొల్త=మొదటనే; డిందఁగన్ = పడఁగా; తదీయదోర్మ
గంబు=వానిబాహుయుగ్మమును; ధరన్తార్కొనన్చేసెన్=భూముయందుఁబడునట్లుచేసెను.

ఉ. అంత ననంతరోషశిఖి • యాంతరవీధికఁ జిందు ద్రొక్కఁ గా
లాంతకతుల్యమూర్తి యలయాశరసంతతిచక్రవర్తి దు
ర్దాంతరయంబుతో మణిశతాంగము డిగ్గన డిగ్గి వ్యాత్తవ
త్త్రాంతర మూని మ్రింగెద రసాధిపునం చరుదెంచె నుద్ధతిన్. 146

టీ. అంత=అటుతరువాత; కాలాంతకతుల్యమూర్తి=ప్రలయకాలమృత్యువుతోసమా
నమైనదేహముగల; అలయాశరసంతతిచక్రవర్తి=ఆరాక్షసకులాధిపతియగుతమిసుగ్రీడు; అం
తరవీధిక=హృదయప్రదేశమందు; అనంతరోషశిఖి=అధికమయినక్రోధాగ్ని; చిందుద్రొ

క్కొ = ఉప్పొంగఁగ; దుర్దాంతరయంబుతో = నివారింపరాని వేగముతో; మణిశతాంగము = మణిమయమగురథమునుండి; డిగ్గనడిగి = తటాలునదిగి; వ్యాత్తవక్త్రాంతరము. - వ్యాత్త = తెఱవఁబడిన, వక్త్రాంతరము = ముఖమధ్యమును; డిని = వహించి; ఉద్ధతి = దర్పముచేత; రసాధిపు = రాజును; మ్రింగెదనంచు = కబళించెదననుచు; చనుదెంచె = వచ్చెను.

వ. ఇట్లప్రతిమానప్రతిపక్షహర్యక్షవర్యంబు వీక్షించి మహాక్షితి ధరాసన్నతో జీవలనం గుప్పించుపంచాననంబు తెఱంగునఁ దచ్చక్రాంగం బభంగురా మర్ష సాంగత్యంబున డిగ్గ నుటకి గోత్రాధిపవిచిత్రపత్తిరాజ పరిత్రుటిత బాహర్గళయుగళుండై నిస్తంద్రసురేంద్ర శతకోటిశితకోటి పాటితపక్షద్వయం బగు నంజనాచలంబుచందంబునం జూపట్టుచు నశేషారిబలవిలోచనోత్స వవిమోచనంబు గావించు మేచకప్రభాధట్టంబున నెట్టన మట్టు మీటు కటికిచీకటిం బుట్టించుచుఁ బొడకట్టు నుద్దండతనూదండంబు శింశు మారచక్రవీధి రాయం బెరుఁగఁ జేయుచు నిఘ్నరదీర్ఘ నిశ్వాసధూమనిష్ఠాల నీరదనికాయంబులకు శంఖార పౌత్రహంకారవారంబుల విశేంకటగర్జనా విశేషంబులు నెగడించుచు గ్రీష్మదినమధ్యందినమా ర్తండమండలం బొడియం గమకించువిధుంతుదగ్రహంబుదారి నున్న లితవదనకోటరుండై మహిపమా ర్తండుంగుఱించి యనంతాధ్వంబునఁ బరువూన్చుచు నతిభయంకరాకారంబునఁ బటతేర నప్పు డప్పొలనుదిండిమన్నీనిఁ గన్నారంజూచి ధీరోదాత్తుం డగునానుచంద్రరాజేంద్రుండు నిజకోదండంబున సమంత్రకంబుగ నారాయణాస్త్రంబు గూర్చి ప్రయోగించిన నయ్యస్త్రశిఖావతసంబును నతివేలశుచిజాలసమన్వితంబు గావునఁ బుష్కరస్థానసంస్థాయినానానిమేషసంతానభంగంబు చేకూర్చుచు ననేకదివ్యకాండసర్గచమత్కారిఘన ప్రకారభాసమానంబుగావున భువనజాతవిలాససముత్సారణంబు సంఘటించుచు నమలకమలా ప్తదైవతప్రభావిభూషితంబు గావున నాత్మమిత్రచక్రానందసంధాయక తేజోవైఖరిఁ దేజరిల్లుచు నమితరయంబున నభ్రమార్గంబు చేపట్టి యెదురుగఁ బటతెంచు నాదైతేయనాయకుశిరంబుఁ ద్రుంచె నయ్యవసరంబున.

147

టీ. ఇట్లు = ఈతీరున; అప్రతిమానప్రతిపక్షహర్యక్షంబు = సాటిలేనిశత్రుశ్రేష్ఠుఁడు; “హర్యక్షః కేశరీహరిః సింహశార్దూలనాగాద్యాః” అని యమరుఁడు; వీక్షించి = చూచి; మహాక్షితి ధరాసన్నతో జీవలనం = గొప్పపర్వతసమీపభూమినుండి; గుప్పించుపంచాననంబు =

అంగునన్ = దుముకుచున్న సింహమువలె; తచ్చక్రాంగంబు = ఆరథమునుండి; అభంగురా
 పుష్పసాంగత్యంబునన్. - అభంగుర = అప్రతిహతమగు, అమర్ష = చేతఃప్రజ్వలనముచేత; “అమ
 ర్షస్సాపరాధేషుచేతః ప్రజ్వలనంమతమ్” అని అమర్షలక్షణము, సాంగత్యంబునన్ = సంబం
 ధముచేత; డిగ్గనుటికి = వేగముగడిగి; గోత్రాధిపవిచిత్రతరపత్తిరాజపరిత్రుటిత బాహ్యర్థ
 యుగళుండె. - గోత్రాధిప = రాజయొక్క, విచిత్రతర = ఆశ్చర్యకరములగు, పత్తిరాజ = ఉత్తమ
 సాయకములచేత, పరిత్రుటిత = చేదింపఁబడిన, బాహ్యర్థయుగళుండె = అర్థశములఁబోలుభు
 జాద్యయముగలవాడె; నిస్తంద్రసురేంద్ర శతకోటి శితకోటి పాటితపక్షద్వయంబు. - నిస్తం
 ద్ర = జాగరూకుడైన, సురేంద్ర = దేవేంద్రునియొక్క, శతకోటి = వజ్రాయుధముయొక్క, శిత
 కోటి = తీక్ష్ణగ్రముచేత, పాటిత = నఱకఁబడిన, పక్షద్వయంబు = గరుద్యుగ్మముగలిగినట్టిది; అగు
 నంజనాచలంబు చందంబునన్ = అయిననీలాచలమువలె; మాపట్టుచున్ = అగపడుచు; అ
 శేషారిబలవిలోచనోత్సవవిమోచనంబు. - అశేష = సమస్తములగు, అరి = శత్రువులయొక్క, తమి
 స్రుఁడుగావునజక్కనలయొక్కయనియర్థాంతరముస్ఫురించును, బల = సైన్యముయొక్క, విలో
 చనోత్సవ = నయనానందముయొక్క, విమోచనంబు = పోఁగొట్టుటను; కావించు మేచకప్రభా
 ధట్టంబునన్. - కావించు = చేయుచున్న, మేచకప్రభా = నీలకాంతులయొక్క, ధట్టంబునన్ =
 గుంపుచేత; నెట్టనన్ = అనివార్యముగా; మట్టుమీఱుకటికిచీకటిన్ = అతిశయించుగాఢాంధ
 కారమును; పుట్టించుచున్ = కలుగఁజేయుచు; పొడకట్టునుద్దండతనూదండంబు. - పొడకట్టు =
 చూపట్టుచున్న, ఉద్దండతనూదండంబు = ఉత్కటశరీరకాండము; శింశుమారచక్రవీధిన్ = సూ
 ర్యాదిగ్రహసంచారచక్రముయొక్కప్రదేశమును; రాయన్ = ఒరయునట్లు; పెరుగఁజేయుచున్ =
 వృద్ధిబొందఁజేయుచు; నిష్ఠురదీర్ఘ నిశ్వాసఘామనిష్కాలనీరదనికాఁడుంబులకున్. - నిష్ఠుర =
 కఠినమై, దీర్ఘ = పొడవైన, నిశ్వాస = ఊర్పుసంబంధియగు, ఘామ = పొగయనెడు, నిష్కాలనీరద
 = అకాలమేఘములయొక్క, నికాయంబులకున్ = గుంపులకు; శంఖారవోన్మేషముంకారవారంబు
 లన్ = శంఖనాదముననైనముంకారములగుంపులచేత; విశంకటగర్జనావిశేషంబులు = విశాలమగు
 గర్జనావిశేషములను; నెగిడించుచున్ = పుట్టించుచు; గ్రీష్మదినమధ్యందినమార్తండమండలంబు =
 గ్రీష్మదినమందలి మధ్యాహ్నకాలికసూర్యమండలమును; ఒడియన్ తమకించువిసుంతుదగ్రసాం
 బుదారిన్ = పట్టుటకుత్వరపడురాహుగ్రహముభంగి; ఉన్నీలితవదనకోటరుండె = తెఱవఁబడిన
 ముఖబిలముగలవాడె; మహిషమార్తండున్ గుఱించి = రాజనెడుసూర్యునిగూర్చి; అనంతాధ్వం
 బునన్ = అంతరిక్షమార్గమున; పరువూనుచున్ = పరుగెత్తుచు; అతిభయంకరాకారంబునన్ =
 మిగుల భయప్రదమగునాకృతితోడ; పఱతేరన్ = రాఁగా; అప్పుడు = ఆసమయమున; అప్పొ
 లసుడిండిమన్నీనిన్ = ఆరాక్షసేశ్వరుని; కన్నారన్ చూచి = బాగుగనవలొకించి; ధీరోదాత్తుం
 డుఅగునాసుచంద్రరాజేంద్రుండు = ధీరశ్రేష్ఠుండగునారాజశ్రేష్ఠుండు; నిజకోదండమునన్ = తన
 ధనువునందు; సమంత్రకంబుగాన్ = మంత్రయుక్తముగా; నారాయణాస్త్రంబున్ = నారాయణా
 ధిదైవతమైనయస్త్రవిశేషమును; కూర్చి = సంధించి; ప్రయోగించినన్ = విడువఁగా; అయ్యస్త్ర
 భావతంసంబును = ఆయుత్తమాస్త్రంబును; అతివేలశుచిజాలసమన్వితంబు = అధికమగునగ్నిసం
 తతులతోఁగూడినది; అధికములుశుద్ధములునగు వలలతోఁగూడినదిఅని యర్థాంతరముతోఁచు;

కావునన్=అయిన హేతువువలన; పుష్కరస్థానసంస్థాయినానాని మేషసంతానభంగంబు. - పుష్కరస్థానసంస్థాయి=గగనస్థలమందునిలిచిన, నానా=అనేకప్రకారములగు, అని మేషసంతాన=సురసంఘముయొక్క, జలప్రదేశములనున్న మత్స్యసంఘముయొక్క యనియర్థాంతరము, భంగంబు=పతనమును; చేకూర్చుచున్ = చేయుచు; అనేకదివ్యకాండసర్గచమత్కారిఘనప్రకారభాసమానంబు. - అనేక=అనేకములగు, దివ్య=లోకోత్తరములైన, కాండ=బాణములయొక్క, ఉదకములయొక్క, సర్గ=సృష్టియందు, చమత్కారి=నేర్పుగలిగిన, ఘనప్రకార=అధికప్రకారముచేత, మేఘప్రకారముచేత, భాసమానంబు = ప్రకాశమానము; కావునన్=అయిన హేతువువలన; భువనజాతవిలాససముత్సారణంబును. - భువనజాత=లోకసంతతియొక్క, జలజాతముయొక్క, విలాస=సంతసముయొక్క, సముత్సారణంబును = మోచనమును; ఘటించుచున్=చేయుచు; అమలకమలాప్తదైవతప్రభావభూషితంబు. - అమల=స్వచ్ఛమగు, కమలాప్తదైవత=విష్ణువుయొక్క, సూర్యునియొక్కయనియర్థాంతరము, ప్రభావభూషితంబు=సామర్థ్యముచేనలంకృతమైనది, ప్రభా=కాంతిచేత, అవభూషితంబు = అలంకృతమైనది; కావునన్=అయిన హేతువువలన; ఆత్మమిత్రచక్రకానందసంధాయకతేజోవైఖరిన్. - ఆత్మ=తనయొక్క, మిత్రచక్ర=సుహృత్సంఘమునకు, మిత్రములగుచక్రవాకములకు, ఆనందసంధాయక=ఆనందముఁజేయు, తేజోవైఖరిన్=తేజోవిశేషముచేత; తేజరిల్లుచున్=ప్రకాశించుచు; అమితరయంబునన్=అమితవేగముచేత; అభ్రమార్గంబు=ఆకాశమార్గమును; చేపట్టి=అవలంబించి; ఎదురుగన్=అభిముఖముగా; పఱతెంచునాదైతేయనాయకుశిరంబున్ = ఏతెంచుచున్నయాదనుజనాయకుశిరమును; త్రుంచెన్=ఖండించెను. అయ్యవసరంబునన్=ఆసమయమందు; దీనికిముందు పద్యమందుండుక్రియలతో నన్వయము.

సీ. గంధర్వపతులు చొక్కపుపాట వాడిరి, వాడిరి తద్భవ్యవార్త మయులు
కులరాజమంత్రిముఖ్యులు సంభ్రమించిరి, మించిరి సాధ్యులమేయనుభిత
నరనాథసిద్ధులందఱు కొనియాడిరి, యాడిరి బృందారకాబ్జముఖులు
ప్రద్రవద్రీపుల రాడ్భటులు మన్నించిరి, నించిరి విరిసోన నిఖిలలేఖు

తే. లాత్త సామంతనృపులబ్రహ్మమందిరిష్ట
సిద్ధిమును లాశ్రమంబులు చెంది రసుర
కువలయాక్షులు మిక్కిలి గుంది రభయ
భూతి జానపదుల్ మదిఁ బొంది రపుడు.

148

టీ. గంధర్వపతులు=గంధర్వస్త్రీలు; చొక్కపుపాటవాడిరి=మంచిపాటను గానముచేసిరి. మయులు=యక్షులు; తద్భవ్యవార్తన్=ఆమంగళకరమగువృత్తాంతమును; వాడిరి=ప్రస్తావించుకొనిరి. కులరాజమంత్రిముఖ్యులు=కులమువారు రాజులు మంత్రివరులు; సంభ్రమించిరి=సంతోషించిరి. సాధ్యులు=దేవవిశేషులు; అమేయగుభితన్=అపరిమితసౌఖ్యముచేత; మించిరి = అతిశయించిరి. అందఱున్; నరనాథసిద్ధులన్ = రాజయొక్క కార్యసిద్ధులను;

కొనియాడిరి=ప్రశంసించిరి. బృందారకాబ్జములు=దేవతాస్త్రీలు; ఆడిరి=నాట్యముఁజేసిరి; ప్రద్రవద్రిపులక్=పలాయమానులగుశత్రువులను; రాడ్భటులు=రాజభృత్యులు;మన్నించిరి=గౌరవించిరి. నిఖిలలేఖులు=సర్వదేవతలు; విరిసోనక్=పుష్పవర్షమును; నించిరి=పూరించిరి. ఆత్మక్=మనమున; సామంతనృపులు = ఇరుపొరుగుభూపులు; అబ్రమందిరి = ఆశ్చర్యమందిరి. మునులు = ఋషులు; ఇష్టసిద్ధిక్ = మనోరథలాభముచేత; ఆశ్రమంబులు = నిజనివాసములను; చెందిరి=పొందిరి. అసురకువలయాక్షులు=రాక్షసస్త్రీలు; మిక్కిలికుందిరి=అధికముగదుఃఖించిరి. జానపదుల్=ప్రజలు; అభయభూతిక్=అభయసంపదను; మతిక్ = బుద్ధియందు; పొందిరి=లభించిరి. అపుడు=దీనికిముందు పద్యముతోనన్వయము.

ఇది యమకాలంకారవిశేషము. “అర్థేసత్యర్థభిన్నానాం వర్ణానాం సాపునః క్రియా! యమకంపాదతద్భాగవృత్తి తద్యాత్యనేకతామ్” అని కావ్యప్రకాశమున యమకలక్షణము. “యుద్ధేతు నర్త బలచారరజాంసి తూర్యనిస్సాణనాదశరమణ్డలర క్తనద్యః | ఛిన్నాతపత్ర రథచామర కేతు కుమ్భిముక్తాసురీవృతభటా స్సురపుష్పవృష్టిః” అనుటం బట్టి యథోచితము గ నిట్లు పుష్పవృష్ట్యంతము వర్ణితంబయ్యె.

మ. హరిదీశాదిసురాళితోఁ బ్రమథవర్మశ్రేణితో సర్వని
ర్జరయోగీశ్వరకోటితో రయిత గోత్రంజేరి గౌరీమనో
హరుఁ డాభూపతి గారవించి మహి లోకాత్యద్భుతాపాదిబం
ధురనానావిధపారితోషికములక్ దోడ్తో నెసంగెన్ గృపక్. 149

టీ. గౌరీమనోహరుఁడు=శివుఁడు; హరిదీశాదిసురాళితోక్=దిక్పాలాదిదేవబృందముతోడ; ప్రమథవర్మశ్రేణితోక్ = ప్రమథశ్రేష్ఠులగుంపుతోడ; సర్వనిర్జరయోగీశ్వరకోటితోక్=సమస్తదేవమునిసంఘముతోడ; రయితక్=వేగముచేత; గోత్రక్=భూమిని; చేరి=పొంది; ఆభూపతిక్=ఆరాజును; గారవించి = గౌరవముచేసి; మహిలోకాత్యద్భుతాపాదిబంధురనానావిధపారితోషికములక్=భూలోకములో మిక్కిలియాశ్చర్యకరములైన యనేకవిధములగు పరితోషార్థద్రవ్యములను; గృపక్=దయచేత; తోడ్తోక్=వెంటనే; ఒసంగెన్=ఇచ్చెను.

శివుండు దేవబృందముతోను ప్రమథవర్గముతోను మునిగణముతోనుం బుడమికిఁ బోయి యారాజునకు లోకోత్తర పారితోషికముల నిచ్చెననుట.

చ. దనుజకులేంద్రసైన్యవరదారుణసాయకపాళి నుర్విఁ ద్రె
ల్ళినమహిపాలసైన్యపటలిక్ మనఁజేసె శచీవిభుండు పా
వనకరుణాసుధానికరనర్ష పరంపరకన్న మున్న ప
ర్విననిజశక్తికల్పితనవీనసుధారసవృష్టిధారచేక్. 150

టీ. శచీవిభుఁడు=ఇంద్రుఁడు; దనుజకులేంద్రసైన్యవరదారుణసాయకపాళిక్.-దనుజకులేంద్రసైన్య=రాక్షసేంద్రునిసైన్యముయొక్క, వర=శ్రేష్ఠమగు, దారుణ=భయంకరమగు,

సాయక పాళిక్ = బాణపరంపర చేత; ఉర్విక్ = భూమియందు; త్రైశ్చినమహి పాలనైన్యపట
లిక్ = పడినట్టి రాజు సైనికుల సమూహమును; పావనకరుణా సుధానికర వర్షపరంపరకన్నక్.-
పావన = పవిత్రమగు, కరుణా = కృప చేసి నైన, సుధానికర = సుధాః మూహముయొక్క, వర్షపరం
పరకన్నక్ = వృష్టిపరంపరకన్నను; మున్న = పూర్వమే; పర్విననిజశక్తికల్పితనవీనసుధారస
వృష్టిధార చేక్.-పర్విన = న్యాపించినదియు, నిజశక్తికల్పిత = తన సామర్థ్యము చేకల్పింపఁ
బడినదియు, నవీన = నూతనమునగు, సుధారస = అమృతరసముయొక్క, వృష్టిధార చేక్ = వర్షధా
ర చేత; మనఃజేసెక్ = బ్రతికించెను.

మ. దివిజాలభ్యతమిన్రదై త్యవిజయాః ప్తిక్ సేవితుం డై నయా
యవనీనాథవ రేణ్యుః జేరి వినయాః యత్తాత్త గాధేయగా
లవ శాండిల్యవసిష్ఠముఖ్యమునిజాలం బేక వాచాగతిక్
నవకల్యాణక రాదిదివ్యవరసం తానంబు లూన్చె రహిక్.

151

టీ. దివిజాలభ్యతమిన్రదై త్యవిజయాః ప్తిక్.-దివిజాలభ్య = దేవతలకుఁబొందనలవిగాని,
తమిన్రదై త్యవిజయ = తమిన్ర సాసురునిఁ జయముయొక్క, ఆ ప్తిక్ = ప్రాప్తి చేత; సేవితుం డై నయా
యవనీనాథవ రేణ్యుః = సేవింపఁబడినయారాజ శ్రేష్ఠుని; జేరి = పొంది; వినయాయత్తాత్త =
వినయ వశంబడ మైనచిత్తముతోడ; గాధేయగాలవ శాండిల్యవసిష్ఠముఖ్యమునిజాలంబు = విశ్వా
మిత్రుఁడుగాలవుఁడు శాండిల్యుఁడు వసిష్ఠుఁడు మొదలగు మునిపుంజము; ఏక వాచాగతిక్ = ఏక
వాక్యముగ; నవకల్యాణక రాదిదివ్యవరసం తానంబులు = అపూర్వ కల్యాణముఁ జేయునట్టివరము
మొదలగువరములయొక్క సమూహములను; రహిక్ = ప్రీతి చేత; ఊన్చె = వహింపఁజేసెను.

విశ్వామిత్రుఁడు లోనగు మునివర్షు లారాజున కభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నాశీ
ర్వదించి రకుట.

చ. జనవిభుఁ డిట్లు దై త్యబలః జాతజయంబు వహించి దేవతా
జనములచే బహూకృతిని జాల భరించి కడుం దలంచె నె
మ్మనమునఁ జంద్రికాయువతిః మంజుకటాక్ష సమేధి శేందిరా
తనయమహాజయం బెపుడు దారునెకో యని కోర్కి మించఁగన్. 152

టీ. ఇట్లు = ఈప్రకారముగ; జనవిభుఁడు = సుచంద్రుఁడు; దై త్యబలః జాతజయంబు = రా
క్షస నైన్యముయొక్క గెలుపును; వహించి = పొంది; దేవతాజనముల చేక్ = దేవతాసంఘముల చే
త; బహూకృతిని = సత్కారమును; చాలక్ = మిక్కిలి; భరించి = వహించి; నెమ్మనంబునక్ = మం
చిమనస్సునందు; చంద్రికాయువతిమంజు కటాక్ష సమేధి శేందిరాతనయజయంబు.-చంద్రికా
యువతి = చంద్రికయొక్క, మంజు = మనోజ్ఞులగు, కటాక్ష = నేత్రాంతద్వయముల చేత, సమే
ధిత = వృద్ధిపొందింపఁబడిన, శేందిరాతనయ = మన్మథునియొక్క, మహాజయంబు = గొప్పజయ
ము; ఎపుడు దారునెకో = ఎపుడుకలుగునో; అని ఈ ప్రకారముగా; కోర్కిమించఁగన్ =
అభిలాషయతిశయింపఁగా; కడుక్ = మిక్కిలి; తలంచెక్ = చింతించెను.

ఆనారితో నెపుడుభోగింతునోయని తోచుచుండెననుట. ఇటుఁ జింతయను ననంగద శగాఁ దెలియునది.

క. ఈలీల నపుడు తత్త్వాం, చాలీమోహాత్తచిత్తసారసుండై భూ

పాలాగ్రణీసకలాజర, జాలానుమతిక్ బ్రమోదసంతతి మెఱయన్. 153

టీ. అపుడు=ఆసమయమున; ఈలీలక్=ఈప్రకారముగ; భూపాలాగ్రణీ=సుచంద్రుఁడు; తత్త్వాంచాలీమోహాత్తచిత్తసారసుండై=ఆచంద్రికయందలిమోహముచేఁజూండఁబడినవృద్ధయారవిందముగలవాఁడై; సకలాజరజాలానుమతిక్=సమస్తవేదతాబృందముయొక్కసమ్మతితోడ; ప్రమోదసంతతి=హస్తాతిశయము; మెఱయన్=ప్రకాశించుచుండఁగా; దీనికచనియెనను వ్యవహితోత్తరపద్యస్థక్రియాయం దన్వయము.

పద్యశ్రయ మేకక్రియతో నన్వయించుటఁజేసి శ్లో॥ “ద్వాభ్యాంయుగ్మిత్రిప్రోక్తం త్రిభిశ్చైక్వశేషకమ్” అను నుక్తలక్షణముచేలక్షితంబగువిశేషకసంజ్ఞ యీపద్యశ్రియ కమరుచున్నది.

మ. అనఘోచ్చైస్తనకుంభలబ్ధి ఘనవాఽలావాప్తి హీరాభద్ర

తనిషక్తిక్ నవపద్మభాలసితవక్త్రస్ఫూర్తి రాజిల్లున

ద్వినిరూఢానుశయాభ్యవృత్తరణి భూమిస్వామి చా నెక్కఁకాం

చనబంభారభటుల్ తమిన్రవిజయఽచ్ఛాయన్ బ్రబోధంపఁగన్. 154

టీ. భూమిస్వామి=సుచంద్రుఁడు; అనఘోచ్చైస్తనకుంభలబ్ధిక్.-అనఘ=ఒప్పుచులేని, ఉచ్చైస్తన=మిక్కిలిగొప్పవైన, కుంభ=కుంభస్థలముయొక్క, ఉచ్చై=మిట్టతల, స్తనకుంభ=కలశములపంటిగుఱములయొక్క, లబ్ధిక్=ప్రాప్తిచేతననియర్థాంతరము; ఘనవాఽలావాప్తిక్.-ఘన=గొప్పదియైన, వాల=పుచ్చముయొక్క, అవాప్తిక్=ప్రాప్తిచేత, గొప్పతల వెండుకలప్రాప్తిచేతననియర్థాంతరము; హీరాభద్రంతనిషక్తిక్=వజ్రసమానకాంతిగలవంత సంబంధముచేత; నవపద్మభాలసితవక్త్రస్ఫూర్తిక్.-నని=నూతనములగు, పద్మ=సిద్ధిపురాట్టల మొక్క, భా=కాంతులచే, నూతనమైనకమలకాంతిచేతననియర్థాంతరము, లసిత=ప్రకాశింపచున్న, పక్త్రస్ఫూర్తిక్=ముఖప్రకాశముచేత; రాజిల్లుపద్మినిక్=ప్రకాశించుచున్నయూఁడగును, పద్మనీబాలస్త్రీననియర్థాంతరము; రూఢానుశయాభ్యవృత్తరణిక్.-రూఢ=అధికమైనటువంటి, అనుశయ=దృఢముచేత, అతిచేతననుట, అతియసఁగాననంగదతావిశేషము, ధ్య=సమృద్ధమయిన, వృత్సోణిక్=వృత్ప్రదేశముతో; తాన్; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; కాంచనబంభారభటుల్=స్వర్ణమయభేరులయొక్కనివాదములు; తమిన్రవిజయఽచ్ఛాయన్=తమిసాసురజయప్రకాశమును; ప్రబోధంపఁగన్=బోధించుచుండఁగా. దీనిక చనియె ననునర్థ పద్యమందలి క్రియతో నన్వయము.

అనఁగా పద్మిని చంద్రికాలక్షణముతోఁ గూడ యుండుటం జేసి తత్త్వరణివయ్యమయిన యరతితోడ చాని నెక్క చనియె నను భావము.

చ. అలఘుర్గురీతరంగవిభావతిశయంబు కనద్వనీలతా

వలిమహిమల్ సరోలలితావారిజవై ఖరియున్ నగోజ్జ్వల

జలదమహంబు తన్తహిపచంద్రసుతాంగవిభావిలాసముల్

దెలుపఁగ గాంచుచున్ జనియెఁ ద్రిమృదునెమ్మదితోడ వీటికిన్.

155

టీ. అలఘుర్గురీతరంగవిభావతిశయంబు.—అలఘు=అధికమగు, రురీ = సెలయేళ్ళయొక్క, తరంగ=అలలయొక్క, విభావతిశయంబు = సంపత్సమృద్ధి; కనద్వనీలతావలి మహిమల్.=కనత్=ప్రకాశించుచున్న, వనీ=వనములయందున్న, లతా=తీవలయొక్క, ఆవలి=పంక్తులయొక్క, మహిమల్ = అతిశయములు; సరోలలిత వారిజవైఖరియున్.—సరః=సరస్సులయందలి, లలిత=ఓప్పుచున్న, వారిజ = పద్మములయొక్క, వై ఖరియున్ = భంగియు; నగోజ్జ్వలజలదమహంబు = పర్వతములయందుప్రకాశించుచున్న మేఘములవిలాసము; తన్తహిపచంద్రసుతాంగవిభావిలాసము.—తన్తహిపచంద్రసుతా = ఆచంద్రికయొక్క, అంగవిభావిలాసముల్=అంగకాంతివిశేషములను; తెలుపన్=స్మరింపఁజేయుచుండఁగా; గాంచుచున్=చూచుచు; త్రిమృదు నెమ్మదితోడన్=మిక్కిలి చలించుచున్న నిండుమనస్సుతోడ; వీటికిన్=నిజరాజధానికి; చనియెన్=పోయెను.

అనఁగా తరంగలతాపద్మజలదములు చంద్రికయొక్కవళులను బాహువులను కన్నులను కొప్పును స్మరింపఁజేయుచుండఁగాఁ జూచుచుం బోయె ననిభావము.

చ. తనపుర మంతఁ జేరి వసుధాపతి భోటవరాటలాటము

ఖ్యనిఖిలదేశభూపతుల నంచి నిజాంచితహైమమందిరం

బెనసి యనీహ మించ దినకృత్యము లూన్చి విలాసహర్త్యమా

ళి నలరుశయ్య నప్పు పవళించె నృపాలసుతైకమోహతన్.

156

టీ. అంతన్=అటుపైని; వసుధాపతి=సుచంద్రుఁడు; తనపురము=తనపత్తనమును; చేరి=పొంది; భోటవరాటలాటముఖ్యనిఖిలదేశ భూపతులన్=భోటవరాటలాటాదినిఖిల దేశప్రభువులను; అంచి=పంపి; నిజాంచిత హైమమందిరంబు.—నిజ=స్వకీయమగు, అంచిత=పూజ్యమయిన, హైమమందిరంబు=స్వర్ణభవనమును; ఎనసి=పొంది; అనీహ=అరతియనుమాన్తధావస్థ; మించన్=అతిశయింపఁగా; దినకృత్యములు=అవశ్యాచరణీయములగు సంధ్యాదికార్యములను; ఊన్చి=చేసి; విలాసహర్త్యమాళిన్ = క్రీడాసౌధశ్రేష్ఠమందు; అలరుశయ్యన్ = పువ్వులపఱపునందు; నృపాలసుతైకమోహతన్ = చంద్రికయందు ముఖ్యమయిన ప్రీతిగలవాఁడగుటచేత; పవళించెన్=శయనించెను.

ఆశ్వాసాంతపద్యములు.

మ. ప్రతిమాతీతగభీరతావిజితపాఠావారావారసం

యతనానాశరకర్ణకోటరపుషత్కాసార కాసారజాం

చిత్రనేత్రాజనతామనోహరమహాశృంగార శృంగారసం
భృతమార్గైకవిహారలాలసమనోబృందార బృందారతా.

157

టీ. ప్రతిమాతీతగభీరతావిజితపారావార.- ప్రతిమాతీత = సాటిలేనట్టి, గభీరతా = గాంభీర్యముచేత, “గాంభీర్యమవికారస్సృత్ సత్యపిక్షోభకారణే” అని తల్లక్షణము, విజిత = గెలువబడిన, పారావార = సముద్రముగలవాఁడా! రావారసంయత నానాశరకర్ణకోటరపుషత్కాసార.- రావ = ధ్వనిచేత, అర = శీఘ్రముగా, సంయత = నిరోధింపబడిన, నానాశర = నానారాక్షసులయొక్క, కర్ణకోటర = కర్ణరంధ్రములుగల, పుషత్కాసార = బాణవర్షముకలవాఁడా! కాసారజాంచితనేత్రాజనతామనోహర మహాశృంగార.- కాసారజాంచితనేత్రాజనతా = సరసిజములవలెనొప్పుచున్న నేత్రములుగల స్త్రీలసంఘములకు, మనోహర = మనోజ్ఞమగు, మహత్ = అధికమైన, శృంగార = అలంకారముగలవాఁడా! శృంగారసంభృతమార్గైకవిహారలాలసమనో బృందార.- శృంగార = శృంగారరసముచేత, సంభృత = మిగులఁబోషింపబడిన, మార్గ = మార్గమందలి, ఏక = ముఖ్యమగు, విహార = క్రీడయందు, లాలస = ఆసక్తిగల, మనః = మనస్సుగల, బృందార = దేవుఁడా! శృంగార రసాధిష్ఠాన దైవమాయనుట; బృందారతా = బృందాదేవియందు రతుఁడగువాఁడా! ఈకృతిపతిసంబోధనములకు నుత్తరపద్యములందలి తత్సంబోధనములకు ఇది యను నాశ్వాసాంతిమగద్యముతో నన్వయము.

క. రణభీమ భీమనుతవా, రణవిజయైకాభిరామ రామాత్మకకా

రణధామ ధామనిధికై, రణరాజద్భామ భామరహితాచరణా.

158

టీ. రణభీమ = యుద్ధభీముఁడైనవాఁడా! భీమనుతవారణ విజయైకాభిరామా.- భీమ = శివునిచేత, నుత = కొనియాడబడిన, వారణవిజయ = కువలయాపీడమను గజముయొక్క విజయముచేత, ఏక = ముఖ్యమగునట్లుగా, అభిరామ = ఒప్పెడువాఁడా! రామాత్మకకారణధామ.- రామా = స్త్రీలయొక్క, ఆత్మ = మనస్సులయొక్క, క = సుఖమునకు, కారణ = హేతువగు, ధామ = దేహముగలవాఁడా! “ధామదేహేగృహేపిచ” అని విశ్వము; ధామనిధికైరణరాజద్భామ.- ధామనిధి = సూర్యునియొక్క, కైరణ = కిరణసంఘముభంగి, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, భామ = దీప్తిసంపదగలవాఁడా! భామరహితాచరణా = క్రోధరహితమగు నాచరణముగలవాఁడా! ఈ రెండు పద్యములందును ముక్తపదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

కవిరాజవిరాజితము. నరకవిభేదన నారజఖాదన రాదవాదనకేళి దరీ

యరిగణశాదనవారుణపాద నయాంచితవాదన భూరిదరీ

చరరిపుమాద నరాశ్వవిచోదన సారఫలార్జనవార్జహరీ

పరనిజపాదనతావన రాదనభాజితకుంద నరేశ హరీ.

159

టీ. నరకవిభేదన = నర కాసురునకు విభేదకుఁడైనవాఁడా! నారజఖాదన = అగ్ని భక్షకుఁడైనవాఁడా! నారదవాదనకేళి = నారదునియొక్క వీణావాద్యమందుఁ గ్రీడగలవాఁడా!

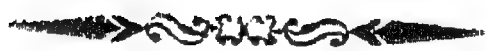

దరీ=శంఖముగలవాఁడా! అరిగణశాదనవారుణపాద = అరిగణ మనెడుపంకమునకు సూత
 సూర్యరూపుఁడవైనవాఁడా! నయాంచితవాదన=నీతియు క్తమైన వచనముగలవాఁడా! భూ
 రిదరీచరరిపుమాద.- భూరి = అధికములగు, దరీ = గుహలయందు, చర = సంచరించుచున్న,
 రిపు=శత్రువులయొక్క, మా=సిరిని, ద=ఖండించినవాఁడా! నరాశ్వవిచోదన=అర్జునాశ్వముల
 ను దోలువాఁడా! సారఫలార్జనవార్జహరీ.-సార=శ్రేష్ఠమగు, ఫల=మోక్షాదిఫలముయొక్క,
 ఆర్జన=సంపాదనమనెడు, వార్జ=కమలములకు, హరీ = సూర్యరూపుఁడవైనవాఁడా! పరనిజ
 పాదనతావన=శ్రేష్ఠములగు తన పాదములయందు నత్తులైనవారిని రక్షించువాఁడా! రాదనభా
 జితకుండ.-రాదన=దంతసంబంధియైన, భా=కాంతిచేత, జిత = జయింపఁబడిన, కుండ=మొ
 ల్లలుగలవాఁడా! నరేశ=పురుషోత్తముఁడా! హరీ=మదనగోపాలస్వామి!

గద్య. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాదసమాసాదితో భయభాషాకవిత్వ
 కళాకళిత్రీరేచెర్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమా పాలసత్పుత్ర కవిజనవిధేయ
 మాధవరాయ ప్రణీతం బైన చంద్రికాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునం
 దుఁ దృతీయాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీనరమణ కరుణాసమాసాదిత సర్వసౌభాగ్య, భాగ్యనగరమహారాజ్యసం
 కలిత శ్రీజటప్రాలుసంస్థాన ప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య, శ్రీరేచెర్ల గోత్రపవిత్ర, కవిజన
 గేయ శ్రీవేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్ర, సత్సంప్రదాయ, శ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణ
 రాయ, పరిపోష్య, సరసవైదుష్య, తదాస్థానతలమండిత శేషసదాశివపండిత విరచిత
 శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందు

తృతీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రియైనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము - సవ్యాఖ్యానము

చతుర్థాశ్వాసము.

క. కమలాకుచకలశతటీ, విమలాంచిత మృగమదాభివిలసన్తుద్రా
కమలామతికృల్లాంఛన, విమలాలసరిపువిభేదవిధ గోపాలా.

1

టీ. కమలాకుచకలశతటీ విమలాంచిత మృగమదాభివిలసన్తుద్రా కమలామతి కృల్లాంఛన.-కమలా=లక్ష్మీదేవియొక్క, కుచకలశతటీ=కలశములవంటి కుచములతటమందలి, విమల=నిర్మలమై, అంచిత=ఓర్పుచున్నదియైన, మృగమద=కస్తూరియొక్క, అభివిలసన్తుద్రా=ప్రకాశమానముడయొక్క, కమలా=సంపత్తియ నెడు, మతి=బుద్ధిని, కృత్ = చేయుచున్న, లాంఛన=శ్రీవత్సముగలవాఁడా ! విమలాలసరిపు విభేదవిధ.-విమల= విశేషపాపముగల, అలస=ధర్మమునందలసులైన, రిపు = శత్రువులయొక్క, విభేద=భేదము, విధ=రీతిగాఁగలవాఁడా ! గోపాలా=శ్రీమదనగోపాలస్వామీ ! ఈకృతిపతిసంబోధనమునకు చిత్తగింపు మనున త్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి
సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ
డంత రంగద్వధూమోహ మన్నపాలుఁ
డంతరంగస్థలంబున నతిశయిల్ల.

2

టీ. చిత్తగింపుము=ఆకర్ణింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికిఁ=శౌనకుఁడు మొదలగు శ్రేష్ఠముని సంఘమునకు; రోమహర్షణ తనూజుఁడు = సూతుఁడు; కిట్లను = వక్ష్యమాణ ప్రకారముగఁ బలుకును. అంతఁ=అటుతరువాత; రంగద్వధూమోహము.-రంగత్ = ఒప్పుచున్న, వధూ=చంద్రికయందలి, మోహము=అభిలాషము; అంతరంగస్థలంబునఁ=మనస్సునందు; అతిశయిల్లఁ=మించఁగా; అన్నపాలుఁడు=ఆరాజు. దీనికి అనుచుఁ దలపోయుచుండు ననున త్తర పద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

ఈపద్యమందు యమకాలంకారము. ఇట్టియాశ్వాసమం దంతటను యమకాలంకారంబు ప్రధానంబుగ నగును “స్వరవ్యజ్ఞన సముదాయ పౌనరుక్త్యం యమకమ్” అని వాత్సర్యయననూత్రము.

సీ. వరియించు పెన్నఁడో ♦ వరమనోమోదంబు
 నలువార రాజకన్యాలలామ
 విహరించు పెన్నఁడో ♦ గృహవన్య నాతిమి
 న్నలు వారక భజింపఁ ♦ గలికిఁ గూడి
 నెలకొల్పు పెన్నఁడో ♦ నిశితపాణిరుహంక
 నలు వారణేంద్రయానాకుచములను
 దేలించు పెన్నఁడో ♦ హాళిఁ గ్రొంజెమటసో
 నలు వాఱ నెలతఁ గంధర్పకేళిఁ

తే. జెలువ మరుపోరు వెనుక సొమ్ముల నలర్చి
 చెలు వమరురక్తి నెన్నఁడో ♦ కలిసియుండు
 టనుచుఁ దలపోయు చుండుఁ దా ♦ నాత్తచంద్రి
 కాభిలాషానుగుంభితస్వాంతుఁ డగుచు.

టీ. రాజకన్యాలలామఁ = చంద్రికను; వరమనోమోదంబు = శ్రేష్ఠమగు మనస్సంతోషము; నలువారఁ = ఒప్పఁగా; వరియించు పెన్నఁడో = వివాహమాడు పెన్నఁడో. గృహవన్యఁ = సదనోద్యానమందు; నాతిమిన్నలు = స్త్రీరత్నములు; వారక = ఎడదెగక; భజింపఁ = కొలుచుచుండఁగా; కలికిఁకూడి = చంద్రికనుకూడి; విహరించు పెన్నఁడో = క్రీడించు పెన్నఁడో; వారణేంద్రయానాకుచములఁ = గజేంద్రగమనయగు చంద్రికయొక్కస్తనములయందు; నిశితపాణిరుహంకనలు. - నిశిత = తీక్షణములగు, పాణిరుహ = గోళ్యయొక్క, అంకనలు = చిహ్నములను; నెలకొల్పు పెన్నఁడో = చేయు పెన్నఁడో; నెలతఁ = చంద్రికను; కందర్పకేళిఁ = అనంగక్రీడయందు; హాళిఁ = ప్రీతిచేత; గ్రొంజెమటసోనలు = నూతనస్వేదాసారములు; పాఱఁ = ప్రవహింపఁగా; ఇట సంధివశమున పకారమునకు పకారము వచ్చినది. అలఘురేఫమైనను యమకమునకు బాధలేదు. తేలించు పెన్నఁడో = తృప్తిపొందించు పెన్నఁడో. చెలువఁ = చంద్రికను; మరుపోరు వెనుకఁ = సురతానంతరమందు; సొమ్ములఁ = ఆభరణముల చేతను; అలర్చి = సంతోషింపఁజేసి, చెలువమరురక్తిఁ = ఒప్పిదమగుప్రీతిచేత; కలిసియుండుట = కూడియుండుట; పెన్నఁడో = వినఁడో. అనుచుఁ = ఇట్లనుచు; భూవిభుండు = సుచంద్రభూపతి; ఆత్తచంద్రికాభిలాషానుగుంభితస్వాంతుఁడు. - ఆత్త = పొందఁబడిన, చంద్రికాభిలాష = చంద్రికావిషయమైన యనురాగము చేత, అనుగుంభిత = కూర్పఁబడిన, స్వాంతుఁడు = చిత్తముగలవాఁడు; అగుచుఁ; తాఁ; తలపోయుచుండుఁ = చింతించుచుండును.

ఇచటఁ జింత యనుననంగదశావిశేషము గదితం బయ్యె, శ్లో “కే నోపాయేన సంసిద్ధ్యేత్కదా తేన సమాగమః । దూతీముఖేన కింఘాచ్య మిత్యాద్యాహస్తు చిన్తనమ్” అని తల్లక్షణంబు. ఇట “కదా వారాణస్యా మమరతటినీరోధసి వసన్ । వసానః కాపీనం శిరసి

నిదధానోజ్జలిపుటమ్'' అనుచోట శాంతమునకువలె శృంగారరసమునకు ఎన్నఁదో అను పదములచే నూచిత మగుచింతాఖ్యవ్యభిచారిభావ మంగ మగుటంజేసి ప్రేయాలంకారమ గును. ఇదియే భావాలంకార మనఁబడు.

చ. లలి మదిఁ జాల మించ నవల నవలాలితకంతుకల్యనా
విలగతిఁ బ్రోవ కున్ని దగవే తగ వేమరు కౌగిలింతచే
గలయక యున్న దాళఁ గలనా కలనాద యటంచు బల్కు భూ
తలపతి మారశారపవితాపవితానము మేనఁ గూరఁగన్. 4

టీ. మదిన్=చి త్తమందు; లలి=ప్రేమము; చాలన్=మిక్కిలి; మించన్=అతిశయిం పఁగా; నవలా=ఓతరుణీ! నవలాలితకంతుకల్య నావిలగతిన్.- నవ=నూతనమైన, లాలిత = ఆదరింపఁబడిన, కంతుకలి=సురతమందలి, అనావిలగతిన్ = అకలుషస్థితిచేత ; ప్రోవకున్ని=రక్షింపకుండుట; తగవే=తగవా? తగవుగాదనుట. తగన్=ఒప్పునట్లుగా; వేమరున్= సారెకు; కౌగిలింతచేన్=ఆలింగనముచే; కలయకయున్నన్ = కూడకయున్నయెడ; కల నాద=ఆవ్యక్తస్వర ముగలదానా! తాళఁగలనా=ఓర్వఁగలనా? అటంచున్=అట్లనుచు; భూ తలపతి=సుచంద్రుఁడు; మారశారపవితాపవితానము.-మార=మన్తధునియొక్క, శారపవి=వ జ్రమువంటి శరసంఘము చేతనైన, తాపవితానము=తాపపరంపర; మేనన్=శరీరమందు; కూ రఁగన్=ఘటిల్లఁగా; పల్కున్=వచించును.

సీ. అహిరోమలతికపాం ♦ దందినఁ గాని నెం
పఁగ రాదు మలయాగమారుతములఁ
గనకాంగికౌగిలి ♦ యెనసినఁ గాని పెం
పఁగ రాదు మధుపభామారుతముల
ఘనవేణిఁ గూడి మించినఁ గాని రూపుదూ
ల్పఁగ రాదు శశభృన్నవప్రకరముల
వనజారివదనఁ జేరినఁ గాని సిరు లడం
పఁగ రాదు వనసంభవప్రకరముల

తే. ననుచు రాజీవనేత్రమోహంబు చాల
ననుచు రాజీవసాయకానల్పభయము
మలయ గాహితచింతమై ♦ గలఁగఁ జిత్త
మల యగాహితనిభుండు తాపాప్తినడల. 5

టీ. అహిరోమలతికపాండు=సర్ప తుల్య మగురోమలతికగల చంద్రికయొక్కసాంగ త్యమును; అందినఁగాని=పొందిననేగాని; మలయాగమారుతములన్=మలయాచలసంబంధులగు గాడ్పులను; నొంపఁగరాదు=నొప్పించుట కలవిగాదు. అనఁగా చంద్రిక సర్పతుల్యమయిన

కోమావళి గలది గావున తత్సంగత్యమున వాయువును గెలువ వచ్చు ననుట. కనకాంగికాఁగిలి=సంపెంగనుబోలు నంగములుగలదానియొక్క యాలింగనమును; ఎనసినఁగాని=పొందినఁగాని; మధుపభామారుతములకొ=ఆడుతున్నదలయొక్క రొదలను; పెంపఁగ రాదు=నశింపఁజేయుటకలవిగాదు. చంద్రిక చంపకాంగిగావున దానికాఁగిటఁజేరినచో తేంట్లనడఁప వచ్చు ననుట. ఘనవేణికొ=ఘనమునుబోలు జడగలదానిని; కూడి=పొంది; మించినఁగాని=అతిశయించిననేకాని; శశభృన్న వప్రకరములకొ=చంద్రుని నూతన ప్రకృష్టకిరణములను; రూపు దూల్పఁగ రాదు = రూపుమాపనలవిగాదు. చంద్రిక జలదమువంటివేణి గలది గావున దాని సాంగత్యమునఁ జంద్రకిరణములఁ గప్ప వచ్చు ననుట. వనజారివదనకొ = చంద్రునిఁ బోలుమోముగలదానిని; చేరినకొకాని = పొందిననేకాని; వనసంభవప్రకరములకొ = కమలములయొక్క సమూహములయందు; సిరులడంపఁగ రాదు = కాంతులనడఁచుటకలవిగాదు. చంద్రిక చంద్రునివంటిమోము గలది గావున దానిఁజేరి కమలములసిరుల నడంప వచ్చు ననుట. అనుచుకొ=ఇట్లు వచించుచు; రాజీవ నేత్రమోహంబు = చంద్రికయందలి యనురాగము; చాలకొ=మిక్కిలి; ననుచు రాజీవసాయకా నల్పభయము.—ననుచు=వృద్ధిఁబొందుచున్న, రాజీవసాయక=మరునివలననైన, అనల్పభయము=అధికమైనభీతి; మలయకొ=ఉద్రేకింపఁగా; గాహితచింతమొకొ=పొందఁబడినచింతచేత; చిత్తము=హృదయము; కలఁగకొ=కలఁతపాటఁగా; అలయగాహితనిభుఁడు=ఇంద్రతుల్యుడైన యాసుచంద్రుఁడు; తాపాస్తికొ = సంతాపప్రాప్తిచేత; అడలకొ=తపింపఁగా. దీనికిఁ దనరెచ్చొ అను నుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

చ. నరపతిదైర్యభంగము దనరెచ్చ నవీనరతీశధాటిఁ గై
కరభసలీల చందననగచ్యుతమారుతపాళి చాంద్రదు
ష్కరభ సలీలకోకిలనికాయశుకవ్రజశారికాసము
త్కరభసలీలసద్ధ్వనివిధానము లత్తటిఁ జిత్రవర్తనకొ.

6

టీ. అత్తటికొ=ఆసమయమున; చిత్రవర్తనకొ=ఆశ్చర్యకరమగు రీతిచేత; నవీనరతీశధాటికొ=నూతనమైన మరునిజైత్రయాత్ర యందు; కైకరభసలీల.—కైక=కేకిసంబంధియగు, కేకిశబ్దముమీఁద సంబంధార్థమం దణ్ణుత్వము, రభసలీల=హర్షక్రియ; “రభసోవేగహర్షయోః । లీలావిలాసక్రియయోః” అనివిశ్వము; చందననగచ్యుత మారుతపాళి.—చందననగ=మలయపర్వతముననుండి, చ్యుత=జాతిన, వెడలినయనుట, మారుతపాళి = తెప్పెరలగుంపు; చాంద్రదుష్కరభ=చంద్రుని సంబంధియగు ననివార్యమైనకాంతి; సలీలకోకిల నికాయశుకవ్రజశారికాసముత్కర భసలీల సద్ధ్వనివిధానములు.—సలీల = విలాసముతోఁ గూడినవగు, కోకిలనికాయ=పిక సముదయముయొక్కయు, శుకవ్రజ=చిలుకల గుంపుయొక్కయు, శారికాసముత్కర=గోరువంకల సమూహముయొక్కయు, భసలీ=తున్నెదలయొక్కయు, లసత్=ఒప్పుచున్న, ధ్వనివిధానములు=ధ్వనియొనర్చుటలు; నరపతిదైర్యభంగము=రాజుదైర్యముడుగుటను; తనరెచ్చొ=చేసెను.

రాజున కుదయించిన చంద్రికావిషయక మైనయనురాగము మలయానిలచంద్రికా కోకిలాలాపాది సహకారి కారణ సమవధానమున మిగుల నుద్దీపితమయ్యె ననుట. “తటస్థా శ్చన్ద్రికాధారా గృహచన్ద్రోదయా వపి | కోకిలాలాపమాకన్ద మన్దమారుత మట్పదాః | లతామణ్డప భూగేహదీర్ఘికా జలదారవాః | ప్రాసాదగర్భసంగీత క్రీడాద్రు సరిదాదయః || అని తటస్థోదీపన విభావములు గదితంబు లయ్యె. “ఉద్దీపనవిభావాస్తు రసముద్దీపయన్తి యే” అని యుద్దీపనవిభావలక్షణము. “విభావః కథ్యతే తత్త్ర రసోత్పాదన కారణమ్” అని విభావలక్షణములోనగునవి వెనుక సవిస్తరముగ వ్రాయబడియె.

సీ. ఘనసింహగతికి స్రుక్కనిదిట్ట హంసవీ

క్షణదారకవ్రాతగతికి బెదరు

దనుజాస్త్రకీలి కోర్చినమేటి పూర్ణిమా

క్షణదారమణహేతిజాతి కడలు

గలిరవాళికి గలంగని దంట కిసలభ

క్షణదారనిస్వనచ్చటకుఁ దెరలు

దామిసశస్త్రి గుండనిసామి విరహిహృ

క్షణదారయుతమారశస్త్రి నెదుఁగు

తే. నఖిలలేఖావగీర్ణ నవాజిరాజి

తాజరారిధనుర్ముక్తవాజిరాజి

దోడ్త మయి నాట నలగనిదొర యనలగు

రూత్కరము గాత్రసీమయం దొరయ నలగు.

7

టీ. ఘనసింహగతికిఁ = ఘనమైనసింగముగమనమునకు; స్రుక్కనిదిట్ట = వెనుదీయనిధైర్యముగలవాఁడు; హంసవీక్షణదారకవ్రాతగతికిఁ. - హంస = హంసలయొక్క, వీక్షణదారక = దృష్టిభేదకమగు, వ్రాత = సంఘములయొక్క, గతికిఁ = గమనమునకు; బెదరుఁ = వెఱచును. దనుజాస్త్రకీలికిఁ = రాక్షసబాణవహ్నికి; ఓర్చినమేటి = సహించినయధిపుఁడు; పూర్ణిమాక్షణదారమణహేతిజాతికిఁ. - పూర్ణిమాక్షణదారమణ = పున్నమచంద్రునియొక్క, హేతిజాతికిఁ = కాంతిపుంజమునకు; అడలుఁ = భయపడును. కలిరవాళికిఁ = రణసంబంధియగు ధ్వనిపరంపరకు; కలంగనిదంట = కలఁత పాఱనిదిట్టతనముగవాఁడు; కిసలభక్షణదారనిస్వనచ్చటకుఁ. - కిసలభక్షణదార = ఆఁడుకోయిలలయొక్క, నిస్వనచ్చటకుఁ = నాదపరంపరకు; తెరలుఁ = చలించును. తామిసశస్త్రికిఁ = తమిసాసుర సంబంధియగుచురకత్తికి; గుండనిసామి = దుఃఖింపనిభూపతి; విరహిహృక్షణదారయుతమారశస్త్రికిఁ. - విరహిహృత్ = విరహవంతులహృదయముయొక్క, క్షణ = ఉత్సవములను, ద = ఖండించెడు, అర = వేగముతో, యుత = కూడియున్న, మారశస్త్రికిఁ = మన్నఘనిశస్త్రిచేత; ఒదుఁగుఁ = తొలఁగును. అఖిలలేఖావగీర్ణ నవాజిరాజితా జరారిధనుర్ముక్తవా

జిరాజి.-అఖిలలేఖ=సమస్తదేవతలచేత, అవగీర్ణ=పొగడబడిన, నవ=నూతనమైన, ఆజి=యుద్ధమందు, రాజిత=విలసిల్లునట్టి, అజరా రి=రాక్షసులయొక్క, ధనుః=ధనుస్సులచేత, ముక్త=విడుదలబడిన, వాజిరాజి=శరపరంపర; తోడ్కొ=వెంటనె; మయిన్=శరీరమందు; నాటన్=నాటగా; నలగనిదొర=శ్రమపడనిరాజు; అనలగురూత్కరము=వాయుసంఘము, అగ్ని వాయువువలనఁ బుట్టినట్లు శ్రుతిప్రసిద్ధమగుటవలన వాయు వనలగురు వని చెప్పఁబడియె; గాత్రసీమయందున్ = శరీరప్రదేశమందు; ఒరయన్=ఒరసికొనఁగా; నలగున్=శ్రమపడును.

చ. నిరతము వ్రాము నాహరిణః నేత్రతలంబు నవామలాలస

స్ఫురణ విభుండు దృగ్యుగళముం గరముం గురులున్ మొగంబునున్

వెర దొరయింప నాహరిణః నేత్రతలంబున వామలాలస

త్సరసిజమందిరాతనయః శాంబరికాకృతమోహరేఖనాన్.

8

టీ. విభుండు=సుచంద్రుఁడు; ఆహరిణనేత్రతలంబునన్=మిగులశుభ్రమయినవస్త్రతలమందు; నవామలాలసస్ఫురణన్.-నవ=నూతనమయిన, అమల=స్వచ్ఛమయిన, అలసస్ఫురణన్=అలస్యస్ఫూర్తిచేత; నిరతము=ఎల్లప్పుడు; ఆహరిణనేత్రతలంబు=ఆచంద్రికయొక్క స్వరూపమును; “తలంస్వరూపాధరయోః” అని విశ్వము; దృగ్యుగళమున్=కన్నులవయ; కరమున్=హస్తమును; గురులున్=వెండ్రుకలును; మొగంబునున్=ముఖమును; వెరదొరయింపన్=విరహదుఃఖము పుట్టింపఁగా; వామలాలసత్సరసిజమందిరాతనయశాంబరికాకృతమోహరేఖనాన్.-వామ=ప్రతికూలమైన; లాలసత్=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, సరసిజమందిరాతనయ=శ్రీపుత్తుఁడైనమరునియొక్క, శాంబరికా=మాయచేత, కృత=చేయఁబడిన, మోహరేఖనాన్=మోహపరంపరయనఁగా; నిరతము=ఎల్లప్పుడు; వ్రామున్=లిఖించును.

అనఁగాఁగాలక్షేపార్థము ప్రియురాలినివ్రావఁగాఁ, నదంగములు, కన్నులు కలువలనుబోలినవి కరములు చిగురులను బోలినవి కురులు తుమ్మెదలను బోలినవి ముఖము పద్మమునుబోలినది యగుటంజేసి, మదనమాయాప్రాతికూల్యముచేత భయావహములయ్యె ననుట.

చ. ఎనసినరాగసంపద నః రేశిత తా హితచంద్రికావధూ

తనురుచిఁ గాంచి మోహభృతిఁ దాల్చిన నాయెడనుండి కీరభూ

రినినదభంగిఁ గుందు బళిఁరే సితతాహితచంద్రికావధూ

తనిజధృతిన్ భ్రమించు మదిఁ దార్కొనుచింతఁ గలంగు నెంతయున్. 9

టీ. నరేశిత=రాజు; ఎనసినరాగసంపదన్=పొందినరాగాతిశయముచేత; తాన్=తాను; హితచంద్రికావధూతనురుచిన్=హితమైనచంద్రికావధువుయొక్కతనురుచిని; కాంచి=చూచి; మోహభృతిన్=మోహపరిపోషణమును; తాల్చిననాయెడనుండి=వహించినప్పటినుండి; కీరభూరినినదభంగిన్.-కీర్ణ=శుకములయొక్క, భూరి=అధికమయిన, నినదభంగిన్=ధ్వనిప్రకా

రముచేత; కుందున్ = దుఃఖించును. బళిరే = ఆశ్చర్యము. సితతాహితచంద్రికావధూతనిజ
ధృతిన్.-సితతా = శుభ్రత్వముచేత, హిత = మనోజ్ఞమైన, చంద్రికా=వెన్నెలచేత, అవ
ధూత=పోగొట్టబడిన, నిజధృతిన్=స్వదైర్యముచేత; భ్రమించున్=తిరుగును. మతిన్=చిత్త
మును; తార్కను చింతన్=పొందునట్టి చింతచేత; ఎంతయున్=మిక్కిలి; కలంగున్ =
కలఁతపడును.

అనఁగా సుచంద్రుఁడు చంద్రికయందలి యనురాగము చాల్చిననాటనుండి శుకధ్వ
నులు మొదలగువానికిఁ గుందుచుండు ననుట.

సీ. తనువేల తావకోదారస్తనవసుధా, ధరపాలిఁ గాగిటఁ దార్పకున్న
శ్రుతు లేల భవదుదంఁచితగాననవసుధా, ద్వీపికోర్తి రుతముల్ విసక యున్నఁ
గనుదోయి యేల నీఁగాత్రాంచనవసుధా, లంఘ్యవిభవముల్ గాంచ కున్న
ఘోణ మేల త్వదాస్యరాకార్జునవసుధా, మకసుగంధశ్రేణి మరగ కున్న

తే. రసన యిది యేల నీయోష్ఠరమ్య మధుర
సోత్కరము వేడ్కఁ గ్రోలక యున్న మధుర
వాణి యని పల్కుఁ బతి యాత్మ వజ్రల మధుర
మాధిపసుతోత్తతాపజాతాసమధుర.

10

టీ. పతి=భూపతినయగుసుచంద్రుఁడు; మధురవాణి=తీయనిపలుకులుగలదానా! తావకో
దారస్తనవసుధాధరపాలిన్.-తావక=నీసంబంధియగు, ఉదార=ఉత్కృష్టములగు, స్తనవసు
ధాధర=గిరులవంటి స్తనములయొక్క, పాలిన్ ప్రదేశమును; కాగిటన్ = భుజాంతరమందు;
తార్పకున్నన్=చేయకున్నయెడ; తనువేల=శరీరమేల? భవదుదంఁచితగానన వసుధాద్వీపికో
ర్తిరుతముల్=నవామృతనదీతరంగ ధ్వనులనుబోలిన నీయుదంఁచితగానములను; భవచ్ఛబ్దమునర్వ
నామముగాన “సర్వనామ్నోవృత్తిమాత్రేపుంవద్భావః” అని పుంవద్భావము, ద్వీపికయను
చోట ద్వీపశబ్దముపై తన్ ప్రత్యయము ఇకాదేశము; విసకయున్నన్=ఆకర్ణింపనియెడల;
శ్రుతులేల=శ్రోత్రములేల? నీగాత్రాంచనవసుధాలం ధ్యవిభవముల్=సువర్ణప్రకాశ విభ
వములవంటి నీగాత్రముయొక్క యొప్పిదములను; కాంచకున్నన్=అవలోకింపకున్నయెడల;
కనుదోయియేల = నేత్రయుగ్మమెందుకు? త్వదాస్యరాకార్జునవసుధామకసుగంధశ్రేణిన్.-
త్వదాస్యరాకార్జునవసుధామక = రాకయందలిశుభ్రకిరణములకాశ్రయమగు చంద్రునిబోలు
నీముఖముయొక్క, సుగంధశ్రేణిన్ = పరిమళపరంపరను ; మరగకున్నన్=పరిచయముచే
యకున్నయెడ; ఘోణమేల = నాసికయేల? నీయోష్ఠరమ్యమధుర సోత్కరము=మధుర
సముయొక్క రాశిని బోలునీయధరమును ; వేడ్కన్ = సంతోషముచేత; గ్రోలకయు
న్నన్=పానముఁ జేయకున్నయెడల; రసనయిదియేల = ఈనాలుకయేల? మధురమాధిపసు
తోత్తతాప జాతాసమధుర.-మధురమాధిపసుత=వసంతమదనులవలన, ఉత్థ=పుట్టిన, తాపజా

త = సంతాపపుంజముయొక్క, అసమధుర = సాటిలేనిభారము; ఆత్మ = చిత్తమందు; వఱ
ల = ఒప్పుగా; అనిపలుకు = పైఁజెప్పిన విధముగ వచించును.

చ. అలయవిరాజమానకుచ ♦ నాయవనీపతి చిత్తవీధిలో

నలయవిరాజమానరతి ♦ నంది దలంపఁగ నెందు మేనునం

బులక లుషంబునన్ మధువుఁ ♦ బోలెఁ బరిస్ఫుటపద్మసీమ నం

బు లకలుషంబు లెప్పుడును ♦ బొల్పుగ నుబ్బు విలోచనంబులన్. 11

టీ. ఆయవనీపతి = ఆసుచంద్రుఁడు ; చిత్తవీధిలోన్ = హృదయ దేశమందు ; అలయ
విరాజమానరతిన్. - అలయ = నాశరహితమై, విరాజమాన = ఒప్పుచున్న, రతిన్ = ఆసక్తిని ;
అంది = పొంది; అలయవిరాజమానకుచన్ = పర్వతములవలెనొప్పుచున్న కుచములుగలయాచంద్రి
కను; తలంపఁగన్ = స్మరింపఁగా; మేనునన్ = దేహమందు; పులకలు = రోమాంచములు; ఒం
దున్ = కలుగును. విలోచనంబులన్ = నేత్రములయందు; ఉషంబునన్ = ఉషఃకాలమందు; పరి
స్ఫుటపద్మసీమన్ = వికచకమలస్థలియందు; మధువుఁబోలెన్ = మకరందమువలె; అకలుషంబులు
= నిర్మలములగు; అంబులు = అశ్రువులు; ఎప్పుడున్ = ఎల్లపుడు; బొల్పుగన్ = ఒప్పుగా; ఉబ్బున్ =
అతిశయించును.

ఆరాజు చంద్రికను అనురాగముచేత స్మరింపఁగా దేహమందుఁ బులకలు లోచనము
లం దశ్రువులు గలిగె ననుట.

మ. వరపాంచాలకుమారికాతిలకభవ్యధ్యానసంపత్తిచే

నరుదారన్ భరియించె హృత్సరణిలో ♦ నశ్యామలాభాయతిన్

హరిసంభేది తదీర్ష్యనో కనియె మే ♦ నశ్యామలాభాయతిన్

సరసీజాస్త్రుఁడు మున్నె చేకొన నదా ♦ నశ్యామలాభాయతిన్. 12

టీ. వరపాంచాలకుమారికాతిలక భవ్యధ్యానసంపత్తిచేన్. - వర = శ్రేష్ఠమగు, పాం
చాలకుమారికాతిలక = చంద్రికయొక్క, భవ్యధ్యానసంపత్తిచేన్ = మనోజ్ఞమగుధ్యానసమ్ప
ద్ధిచేత; హరిసంభేది = సుచంద్రుఁడు; హృత్సరణిలోన్ = చిత్తవీధియందు ; అశ్యామలాభా
యతిన్. - అశ్యామ = ఆతరుణియొక్క, లాభ = ప్రాప్తియనెడు, ఆయతిన్ = ఉత్తరకాల
మును; అరుదారన్ = ఆశ్చర్యముకలుగునట్లు; భరియించెన్ = భరించెను. తదీర్ష్యనో. - తత్ =
ఆహృదయమందలి, ఈర్ష్యనో = అనూయచేతనో; సరసీజాస్త్రుఁడు = మంత్రధుఁడు; మున్నె = అం
తకుపూర్వమే; అదానశ్యామలాభాయతిన్. - అదాన = అమ్లనమగు, నూతనమగుననుట, శ్యా
మ = శ్రేంకణపువ్వును, శ్యామాశబ్దముమీఁద వికారార్థమందబోప్రత్యయము వచ్చి శ్యామ
అని అయినది. “పుష్పమూలేఘబహుళం” అని బహుళగ్రహణముచేత ప్రత్యయమునకు

శ్చ రేదు. ల = గ్రహించెడు, ఆభా = అతి సామర్థ్యమందలి “భాప్రభావేచతేజసి”

శ్యము, యతిన్ = నియమమును; చేకొనన్ = గ్రహింపఁగా; మేను = సుచంద్రునిదే

హము; అశ్వామలాభాయతిత్.-అశ్వామల=శుభ్రమయిన, ఆభా = కాంతియొక్క, ఆయ
తిత్=సాంగత్యమును; కనియెత్=పొందెను.

అనఁగా సుచంద్రునిచిత్తము అశ్వామలాభాయతిని ధరింపఁగా తదీర్ష్యచేనతనిమేను
ను అశ్వామలాభాయతిని బొందిన దనియు మరుఁ డంతకన్న మున్నె యశ్వామలాభాయ
తిని బొందెననియు భావము.

చ. అలనరపాలచంద్రహృదః యాంబురుహం బితరప్రవృత్తిచేఁ

జెలఁగక యుండ నూన్చి చెలిఁ జేర్చె గడున్ సితపక్షరాజమం

డలమధుపాళికాభచరః నాథమరుత్సితపక్షరాజమం

డలమధుపాళికల్ గొలువ నవ్యభవోన్నతిఁ గంతుఁ డయ్యెడన్. 13

టీ. అయ్యెడన్=ఆసమయమందు; కంతుఁడు = స్వరుఁడు; సితపక్షరాజమండలమధు
పాళికాభచర నాథమరుత్సితపక్షరాజమండలమధుపాళికల్.-సితపక్షరాజమండల = శుక్ల
పక్షమందలిచంద్రమండలము, మధు=వసంతము, పాళికా=గుంపులైన, అభచర నాథ=పక్షీ
శ్రేష్ఠములు, శుకపిక శారికాదులనుట, మరుత్ = మలయమారుతము, సితపక్షరాజమండల=
రాజహంసలగుంపు, మధుపాళికల్ = తుమ్మెదలబారులు; నవ్యభవోన్నతిత్ = క్రొత్తపుట్టువు
యొక్కయతిశయము చేత; గొలువన్ = సేవించుచుండఁగా; అలనర పాలచంద్రహృదయాం
బురుహంబు = ఆసుచంద్రునియొక్కహృదయకమలము; ఇతరప్రవృత్తిచేత్=విషయాంతర
వ్యాపారము చేత; జెలఁగకయుండన్ = ఒప్పకయుండునట్లు; ఊన్చి=చేసి; చెలిన్=చంద్రి
కను; కడున్=మిక్కిలి; చేర్చెన్=ఆహృదయాంబురుహమందుంచెను.

అనఁగా మలయానిలచంద్ర శుకపిక భ్రమర యుంకారాదులచే ఆరాజుచిత్తము
విషయాంతరవ్యాపార ముడిగి చంద్రికయందె నిలిచి యుండె ననుట. ఈకార్యము స్వరసా
మర్థ్యలభ్యమనుట కవిసమయ పరిపాటిసిద్ధము. ఇం దరతి యనుస్తరావస్థపరిపూర్తి గదితం
బయ్యె. అరతి యనఁగా విషయాంతర పరిత్యాగ పూర్వకతదేకా యత్తచిత్తత యని
వ్రాయఁబ డెను.

తే. పతిహృదయ మిట్లు నిజశౌర్యఃపటిమ నంబు

నామకచఁ జేర్చి యెనయించె నలి మనం బు

రద్విషదైవ్రి శితశరఃప్రథిమ నంబు

జహితకులుపైఁ దదేణలోఁచనమనంబు. 14

టీ. పురద్విషదైవ్రి=స్వరుఁడు; నిజశౌర్యపటిమన్=తనయొక్క శౌర్యపటిమచేత;
ఇట్లు=ఈప్రకారము; పతిహృదయము=సుచంద్రుని మనస్సును; అంబు నామకచన్=కురువేరు
వంటి వెండ్రుకలుగల చంద్రికను; అంబు నామ మనఁగా కురువేరనుటకు “ఉదీచ్యకేశాంబు
నామచ” అని వెనుక వ్రాయఁబ డె. చేర్చి=పొందించి; శితశరప్రథిమన్ = తీక్షణములైన

బాణములయొక్క అతిశయముచేత; తదేణలోచనమనంబు=ఆచంద్రికమనస్సును; అంబుజ హితకులుపై=సూర్యవంశ్యుడైన సుచంద్రునిపై; నలిక=మిక్కిలి; మనక=వర్తించునట్లు; ఎనయించెక=పొందించెను.

చ. అలవిరివింటిదంట తదిలాధిపమోహము నెమ్మనంబునక

గలవలమానభేదిమణికై శికఁ గెందలిరాకుముల్కులక

గలవల మాన నూన్చె నలుకక నవసంగరముద్ర నిల్చి మం

గలవలమానమీనతిలకధ్వజశోభిమరుద్రధంబునక.

15

టీ. అలవిరివింటిదంట=దిట్టతనముగల యాకుసుమసాయకుండు; తదిలాధిపమోహము= ఆసుచంద్రునియందలియనురాగము; నెమ్మనంబునక=మంచిమనస్సునందు; కలవలమానభేది మణికై శికక.-కల=కలిగినట్టి, వలమానభేదిమణి=ఇంద్రనీలమణులవంటి, కైశికక=కొప్పుగల చంద్రికను; మంగలవలమాన మీనతిలక ధ్వజశోభిమరుద్రధంబునక.-మంగల=శుభావహమైన, వలమాన=బెళుకుచున్న, మీనతిలక=మత్స్యశ్రేష్ఠమనెడు, ధ్వజ=పతాకచేత, శోభి= ప్రకాశించుచున్న, మరుద్రధంబునక=మందమారుతమనెడు రథముమీఁద; నవసంగరము ద్రక=నూతనమైన యుద్ధస్థితిచేత; నిల్చి=ఉండి; అల్కుక=కొప్పముచేత; కెందలి రాకుము ల్కులక=ఎఱ్ఱని పల్లవములనెడు బాణములచేత; కలవలము=ఆకులతను; ఆనక=పొందునట్లు; ఊన్చెక=చేసెను.

సుచంద్రునిపై మోహము దాల్చినచంద్రికకు నవపల్ల వాద్యుద్దీపకదర్శనమువలన నా కులత గలిగె ననుట.

మ. జననాథస్తరచింతనాపరవశఃస్వాంతంబునం బొల్చుకో

కనదామోదరయంబుచేఁ గమిచి పొంగం జేసెఁ దాపంబుఁ జ

క్కన దామోదరసూనుఘోటపటలీగాఢధ్వనిశ్రేణి యా

కనదామోదరసాప్తభృంగకులర్పుంకారంబు లప్పట్టునక.

16

టీ. అప్పట్టునక=ఆసమయమందు; దామోదరసూనుఘోటపటలీగాఢధ్వనిశ్రేణి.- దామోదరసూను=మరునికి, ఘోట = అశ్వములగుచిలుకలయొక్క, పటలీ = గుంపుయొక్క, గాఢధ్వనిశ్రేణి=గాఢమైనధ్వనిపరంపర; ఆకనదామోదరసాప్తభృంగకులర్పుంకారంబులు.- ఆకనక=మిగులబ్రకాశించుచున్న, ఆమోదరస=సంతోషరసమును, ఆప్త=పొందిన, భృంగ కుల=తుమ్మెదలగుంపుయొక్క, ర్పుంకారంబులు=మ్రోతలు; జననాథస్తరచింతనాపరవశ స్వాంతంబునక.-జననాథస్తర=మరునిఁబోలుసుచంద్రునియొక్క, చింతనా=ధ్యానమునకు, పరవశ=ఆయత్తమైన, స్వాంతంబునక=మనస్సుచేత; పొల్చుకోకనదామోదక=ఓప్పుచున్న చంద్రికను, కోకనదము లనఁగారక్తోత్పలములు వానియామోదమువంటియామోదము గలది కోకనదామోద; రయంబుచేక=వేగముచేత; కమిచి=చుట్టుకొని; తాపంబుక=సంతాప చక్కనక=బాగుగను; పొంగంజేసెక=ఉప్పొంగునట్లుచేసెను.

శుకకూజిత భ్రమరయుంకారాదులచేఁ జంద్రికసంతాపము మిక్కిలి యుహ్వాంగననుట.

నీ. వినఁ గొంకు శుకపికధ్వని మనోభవ మాన

రాగకాతనుబలారభటి యనుచు

నంట భీతిలుఁ బల్లవాళి హృద్భవమాన

నీయధామశిఖానికాయ మనుచు

నెనయ నొడు విలాసవనవాటి భవమాన

హరభూరిదుర్గచయం బటంచుఁ

గన స్రుక్కు నవకోరకచ్చటాభ వమాన

కారికందర్పాసిధార యనుచు

తే. నిటులు వలవంతఁ గుందు నాన్యపతిరూప

ఘనవిభవ మాన రానియుత్కలికఁ గాంచి

నట్టితటి నుండి ఊణదోదయావనీశ్వ

రాత్మభవ మానసంబు తాపార్చిఁ గలఁగ.

17

టీ. ఊణదోదయావనీశ్వరాత్మభవ.-ఊణదోదయ రాజపుత్రికయగుచంద్రిక; ఆన్యపతి రూపఘనవిభవము=ఆసుచంద్రునియొక్క సౌందర్యాతిశయమును; ఆనరానియుత్కలిక=పట్టఁ జాలనిసంతసముచేత; కాంచినట్టితటినుండి=చూచినసమయముననుండి; మానసంబు=చిత్తము; తాపార్చి=సంతాపజ్వాలచేత; కలఁగ=కలఁతపాటఁగా; శుకపికధ్వని=చిలుకల యొక్కయు కోయిలలయొక్కయుపలుకును; మనోభవమానరాగకాతనుబలారభటి.-మనో భవ=మనస్సునందుఁబుట్టిన, మానరాగక=గర్వమాత్సర్యములుగల, అతనుబల=మన్తధన్య ముయొక్క, ఆరభటియంచు=ధ్వనియనుచు; విన=వినుటకు; కొంకు=కొంతుకును. పల్లవాళి=చిగురుటాకులగుంపులు; హృద్భవమాననీయధామశిఖానికాయమనుచు.-హృ ద్భవ=మరునియొక్క, మాననీయ=పూజనీయమగు, ధామ=ప్రతాపముయొక్క, శిఖా=జ్వాలల యొక్క, నికాయమనుచు=గుంపనుచు; అంట=ముట్టుటకు; భీతిలు=వెఱచును. ప్రతా పమెఱుని దనుట కవిసమయసిద్ధిము. విలాసవనవాటి=ఉద్యానవనవీధిని; భవమానహర భూరిదుర్గచయంబు అటంచు.-భవమానహర=కామునియొక్క, భూరి=అధికమగు, దుర్గ చయంబటంచు=దుర్గములయొక్కనిచయమనుచు; ఎనయ=పోందుటకు; ఓడు= వెనుదీయును. నవకోరకచ్చటాభ=క్రొత్తమొగ్గలగుంపులయొక్కకాంతిని; వమానకారి కందర్పాసిధార.-వమానకారి=అవమానముచేసెడు, అవశబ్దాకారమిటలోపించినది, కంద ర్ప=మరునియొక్క, అసిధార=ఖడ్గముయొక్కఅంచు; అనుచు; కన=చూచుటకు; స్రు క్కు=భయపడును. ఇటులు=ఈప్రకారముగ; వలవంత=మన్తధన్యధచేత; గుందు= దుఃఖించును.

ఇటు సంతాపాతిశయముచే శుకధ్వని మొదలగువాని యందరతి వ్యజ్యమానమగును.

చ. ఉడుటున మోహనాదికమహోగ్రతరాస్త్రనిరూఢిఁ దత్తమి
 స్రదనుజభేదిపై నెడయఁ జాలనికోరిక నానవీనతో
 యదకచ కొందఁ జేయ నభవారి శయమ్ములఁ గంకణావళుల్
 వదలెఁ దొలంకెఁ బో నయనవారిశయమ్ములఁగంకణావళుల్.

18

టీ. అభవారి=మరుఁడు ; ఆనవీనతోయదకచకున్ = నవజలదమునుబోలువెండ్రుకలు
 గలయాచంద్రికకు; ఉడుటునన్ = ఔద్ధత్యముచేత; మోహనాదికమహోగ్రతరాస్త్రనిరూఢిన్.-
 మోహనాదిక=మోహనము మొదలుగాఁగల, మహోగ్రతర=మిగులభయంకరములగు, అస్త్ర=
 బాణములయొక్క, నిరూఢిన్=ప్రసిద్ధి చేత; తత్తమిస్రదనుజభేదిపైన్ = తమిస్రాసురవిరోధి
 యగునానుచంద్రునిమీఁద; ఎడయఁజాలనికోరికన్=తొలఁగనివాంఛను; ఒందఁజేయన్=పొం
 దఁజేయఁగా; శయమ్ములన్=హస్తములయందు; కంకణావళుల్ = వలయములగుంపులు ; వద
 లెన్ = జాతెను. నయనవారిశయమ్ములన్=వారిజములనుబోలుకన్నులయందు ; కంకణావళు
 ల్=జలబిందువులగుంపులు ; తొలంకెఁబో=చిందెనుబో.

కార్యముచేతఁ గరకంకణములు దైన్యముచేనయనాశ్రువులు చంద్రికకు జాతెన
 నుట. కార్యమనునది యనంగదశావిశేషము. దైన్యము తత్సంచారియగును. అశ్రువుదై
 న్యానుభావరూప మగుసాత్త్వికభావము. విరహోత్కర్షము దీనియందు గదితం బయ్యె.

చ. కనుదొవదోయి నిర్మిమిషఁగౌరవ మందఁగ నబ్బరంబుతో

ననుపమరక్తితోఁ బ్రియమహాఫలకాలసమానరూపమున్
 గనుఁగొను నెప్పు డెప్పు డలఁకామిని యాతటి యెల్ల నెన్నఁగా
 ననువుగఁ బొల్పెఁ బూనియ మహాఫలకాలసమానరూపమున్.

19

టీ. అలకామిని = ఆచంద్రిక; ప్రియమహాఫలకాలసమానరూపమున్.-ప్రియ = ప్రీ
 యుఁడగుసుచంద్రునియొక్క, మహాఫలక = గొప్పఫలకయందు, అలసమాన=మిగులఁబ్రకాశించు
 చున్న, రూపమున్ = స్వరూపమును; అబ్బరంబుతోన్ = ఆశ్చర్యముతోను; అనుపమరక్తి
 తోన్ = సాటిలేనియనురాగముతోను; కనుదొవదోయి=కలువలఁబోలుకన్దోయి; నిర్మిమిష
 గౌరవము=తెప్పపాటులేమియొక్కయాధిక్యమును; అందఁగన్=పొందునట్లుగా; ఎప్పు డెప్పు
 డు=ఏయేసమయమందు ; కనుఁగొనున్ = చూచునో ; అత్తటియెల్లన్=ఆసమయమంతయు ;
 ఎన్నఁగాన్=పరికింపఁగా; మహాఫలకాలసమానరూపమున్.-మహత్ = గొప్పదియైన, ఫల
 కాల=ప్రియసమాగమకాలమునకు, సమానరూపమున్=తుల్యరూపమును; పూనియ=పొందియే;
 అనువుగన్=అనుకూలముగా; పొల్పెన్=ఒప్పెను.

ఆచంద్రిక కాలక్షేపార్థము ఫలకయందు వ్రాయఁబడినతనప్రియునిరూపము నెప్పు
 డెప్పు డనురాగాతిశయమున నవలోకించునో అపుడు ప్రత్యక్షప్రియసంగమువలె నామెకు
 భాసిల్లునని భావము.

సీ. కన నింపుఁ గూర్చుచక్కనిమోమువలిమిన్న

మన సారముద్దుగైకొనఁగఁ దివురు

నేల వేలనుచుఁ గఁపోలలవలి మిన్న
కయ పునర్భవపాళిఁ ♦ గరము మీటుఁ
గలికి చన్దుబ్బలిఁకవ యాన వలిమిన్న
వాసక్తిఁ గొగిట ♦ నందఁ జూచు
లలితాధరోష్ఠపల్లవసుధావలి మిన్న
లము సమ్మదమునఁ గ్రోలంగఁ దలఁచుఁ

తే. జెలఁగి యాశీతకరకళాజేతృఫాల
ఫలక రమణీయమోహసంభ్రాంత యగుచు
ఫలకరమణీయరూపంబు ♦ ప్రౌఢి వ్రాసి
యంబురుహబాణకేళికాశాప్తి నపుడు.

20

టీ. అపుడు=ఆసమయమున ; ఆశీతకరకలాజేతృఫాలఫలక = చంద్రకలనుగెలిచెడు
సుదురుగలయాచంద్రిక ; రమణీయమోహసంభ్రాంత = మనోజ్ఞమగుమోహముచేతనంభ్రమిం
చినది ; అగుచున్ ; ఫలకరమణీయరూపంబు.-ఫలక=ఫలకయందు, రమణీయ=మనోజ్ఞమగు,
రూపంబు=ప్రియస్వరూపమును ; ప్రౌఢి = నేర్పుచేత ; వ్రాసి=లిఖించి ; అంబురుహబాణ
కేళికాశాప్తి.-అంబురుహబాణ=మన్మథునియొక్క, కేళికా=క్రీడయందలి, ఆశాప్తి=
ఆశాప్రాప్తిచేత ; జెలఁగి=ఒప్పి ; కనన్=చూచుటకు ; ఇంపున్=సొంపును ; కూర్పుచక్కని
మోమువలిమిన్నన్ = ఘటిల్లఁజేయునందమైనముఖచంద్రుని ; మనసారన్ = ముచ్చటదీరున
ట్లుగా ; ముద్దుగైకొనఁగన్ = ముద్దుపెట్టుకొనుటకు ; తివురున్ = ప్రయత్నించును. ఏలవేలను
చున్=ఎందుకురక్షింపవనుచు ; కపోలలవలిన్ = తమలపామవంటిచెక్కిలిని ; మిన్నకయ=
ఊరకయే ; పునర్భవపాళిన్=నఖరాజిచేత ; కరము=మిక్కిలి ; మీటున్=గీటును. కలికిచన్దుబ్బ
లికవ.-కలికి=అందమయిన, చన్దుబ్బలి=పర్వతములబోలుస్తనములయొక్క, కవ=యుగ్మము ;
ఆనన్ = ఒరయునట్లు ; బలిమిన్ = బలాత్కారముచేత ; నవాసక్తిన్ = అపూర్వానురాగ
ముచేత ; కొగిటన్ = భుజాంతరమందు ; అందఁజూచున్ = పొందఁజూచును. లలితా
ధరోష్ఠపల్లవసుధావలి.-లలిత=మనోజ్ఞమయిన, అధరోష్ఠపల్లవ = పల్లవమునుబోలునధరో
ష్ఠయొక్క, సుధావలి=అమృతపరింపరను ; మిన్నలముసమ్మదమునన్.-మిన్నలము=ఆకా
సమునంటునట్టి, అధికమైనట్టియనుట, సమ్మదమునన్=సంతసముచేత ; గ్రోలంగన్=పానముఁ
జేయుటకు ; తలఁచున్=తలంచును.

పూర్వపద్యోక్తమైన సాక్షాత్సంగమవద్భాసన మిందు వివరింపఁబడియె.

చ. చలనముఁ బొంద సాగె జెలిస్వాంత మరాళమరాళవృత్తికిన్
విలయకృశాను హేతితులసీయ నిశాతనిశాతపాళికిన్
ఫలనిభవాయుక్తిర్ణమధుపాదపథాగపరాగపాళికిన్
లలితరసాలసంగతకలస్వనవీననవీనగీతికిన్.

21

టీ. చెలిస్వాంతము = చంద్రికయొక్క మనస్సు; అరాశమరాశవృత్తికి = కుటిలమైన హంసవర్తనమునకు; విలయ కృశాను హేతితులనీయ నిశాతనిశాతపాలికి. — విలయ కృశాను = ప్రళయకాలాగ్నియొక్క, హేతి = బావిలతోడ, తులనీయ = పోల్చదగిన, నిశాత = తీక్షణమైన, నిశాతప = వెన్నెలలయొక్క, ఆలికి = సమూహమునకు; ఫలనిభ వాయు కీర్ణ మధుపాద పరాగపరాగ పాలికి. — ఫలనిభ = బాణపుములుకులకు సరియైన, వాయు = దక్షిణమారుతముచే, కీర్ణ = చెదరినట్టి, మధుపాదప = ఇప్ప చెట్లయొక్క, రాగ = దాడిమములయొక్క, పరాగ = పుష్పదులయొక్క, పాలికి = గుంపునకు; లలితరసాలసంగతకల స్వనవీననవీన గీతికి. — లలిత = మనోజ్ఞములగు, రసాల = తీయమావులయందు, సంగత = సంబంధించినట్టి, కలస్వన = అవ్యక్త మధురధ్వనులుగల కోకిలములు మొదలుగాఁగల, వీన = పక్షి శ్రేష్ఠములయొక్క, నవీన = నూతనమగు, గీతికి = గానమునకు; చలనము (బొంద) = చాంచల్యముపొందుటకు; సాగ = ఆరంభించెను.

ఇటు సుద్వేగ మనుస్మరదశ గదితం బగును. “మానసః కంప ఉద్వేగః కథిత స్తత్ర విక్రియాః | చిత్తసంతాపనిశ్వాసా ద్వేషః శయ్యాసనాదిభిః | స్తమ్భచిన్తాశ్రవే వర్ణ్య దీనత్వా దయ ఈరితాః” అని తల్లక్షణ తత్కార్యంబులు తెలియవలయు.

మ. జనరాట్కన్య స్వసంగతి న్మనుమహాః చక్రాంగనాళీకలో

చన సొందున్ నిజజీవబంధురతిరాట్కరాంగనాళీకయో

జనమున్ నిర్మలభాస్వదాప్తమతిమః చక్రాంగనాళీకన

ద్వనసంసర్గము నెంద లేదు గ సుచంద్రవ్యక్త లోభంబునన్.

22

టీ. జనరాట్కన్య = రాజపుత్రియగుచంద్రిక; స్వసంగతి = తనసాంగత్యముచేత, తనమంచినడకచేతననితోఁచును; మనుమహాః చక్రాంగనాళీ కలోచనపొందున్. — మను = బ్రతుకుచున్న, మహత్ = అధికమైన, చక్రాంగ = హంసలయొక్క, నాళీకలోచన = పద్మనయనలయొక్క, హంసస్త్రీలయొక్క యనుట, పొందున్ = సాంగత్యమును; నిజజీవబంధురతిరాట్ చక్రాంగనాళీకయోజనమున్. — నిజ = తనయొక్క, జీవబంధు = ప్రాణవాయువులకుఁ జూట్టమగు, ప్రాణస్నేహితుఁడగుననితోఁచును, రతిరాట్కరాంగ = రతిపతిరథమగు మందమారుతునియొక్క, నాళీక = సత్యమైన, యోజనమున్ = సంబంధమును; నిర్మలభాస్వదాప్తమతి మ చక్రాంగనాళీక నద్వనసంసర్గమున్. — నిర్మల = నిర్మలుఁడైన, భాస్వత్ = సూర్యునికి, ఆప్త = పొందిన, మతిమత్ = బుద్ధిగలిగిన, నిర్మలమై, భాస్వత్ = ఒప్పుచున్న, ఆప్తమతిమత్ = హితబుద్ధిగల, చక్రాంగనా = ఆడుజక్కవలయొక్క, కనత్ = ఒప్పుచున్న, ఘనసంసర్గమున్ = గొప్పసంబంధమును; సుచంద్రవ్యక్తలోభంబునన్ = సుచంద్రునియందు వ్యక్తమైన ఆసక్తిచేత, మంచి బంగారమందు వ్యక్తమైన యాసక్తిచేతననియర్థాంతరముతోఁచు; ఒంద లేదుగ = పొందదుగదా!

ధనాశ గలవా రాపులను వదలునట్లు, చంద్రిక సుచంద్రునిమీఁది యనురాగముచే, స్వసంగత్యాదులుగలవైనను హంసప్రభృతులను వదలె ననుట.

సీ. కొమిరె యాయీశుకూటమి గోరుఁ బో యాత్మ
కరవాలశిఖి హేతిఁ ♦ గంతుఁ డేఁచ
నువిడ యాఘనునిపాం ♦ దూహించుఁ బో చైత్రి
కరవాలపనసూచి ♦ గాఁడి పాటఁ
దెఱవ యాకనకమూర్తిఁ దలంచుఁ బో మధు
కరవాలకచ లెల్లఁ ♦ గలఁగఁజేయ
మగువ యాభోగిపై ♦ మన ముంచుఁ బో నుదు
ష్కరవాలపవనంబు ♦ గాసి వెట్ట

తే. నినుని వినుతించుఁ బో మదిఁ ♦ గనలి నారి
క నలినారిమరీచినం ♦ ఘాత మలమ
నారమణి నిత్య మిటులు హృత్సారసంబు
సారసంబుద్ధతాపసం ♦ సక్తి నెనయు.

23

టీ. కంతుఁడు=మరుఁడు; ఆత్మకరవాలశిఖిహేతిఁ.—ఆత్మ=తనయొక్క, కరవాల=
ఖడ్గమనెడు, శిఖి=అగ్నియొక్క, హేతిఁ=జ్వాలచేత; ఏఁచఁ=బాధింపఁగా; కొమిరె=చం
ద్రిక; ఆయీశుకూటమిఁ=ఆసుచంద్రునియొక్క సంగమమును; గోరుఁబో=కాంక్షించును
బో, ప్రసిద్ధుండగు శివునియొక్క సాంగత్యమును గోరునని యర్థాంతరము దోచును.
శివుఁడు స్తరహరుండు గావున నతనిసాంగత్యమున స్తరబాధ శమించు నని యతనిసంగతిని
గోరు ననుట. చైత్రికరవాల పనసూచి.—చైత్రికరవ = చైత్రమాసమందుఁ బుట్టినధ్వనిగల
కోయిలలయొక్క, ఆలపన=ధ్వనియనెడు, సూచి=సూది; గాఁడిపాటఁ=తూటిపాటఁగా; ఈ
విడ=చంద్రిక; ఆఘనునిపాందుఁ=ఆసుచంద్రుని సంగమమును; మేఘముయొక్క సంగమమునని
యర్థాంతరముదోచును; ఊహించుఁబో=ఆలోచించునుబో, అనఁగా మేఘకాలమందు పిక
ములుధ్వని సేయ వని కవిసమయము కావున నాఘన సాంగత్యముచేత పికరుతివలన నైన
బాధను శమింపఁ జేయ వచ్చు నని ఘనునిపాం దూహించె ననుట. సుచంద్రుని పాందువల
నఁ దద్బాధోపశమము సహజము. మధుకరవాలకచలు.—మధుకర=తుమ్మెదలయొక్క, వాలక
చలు=వాలమనఁగా కురువేరు, దానింబోలు వెండ్రుకలుగలవారు నాలకచలు, స్త్రీలు, ఆఁడు
తుమ్మెదలనుట, “వాలంహ్రీవేరబర్హిష్ఠో దీచ్యకేశాంబునామచ” అని అమరశేషము; ఎ
ల్లఁ=అన్నియు; కలఁగఁజేయఁ=కలఁతపడునట్లుచేయఁగా; తెఱవ=చంద్రిక; ఆకనకమూ
ర్తిఁ=ఆ బంగరువంటి దేహముగలరాజును, సంపెఁగనని యర్థాంతరము దోచును; తలంచుఁ
బో=స్మరించునుబో, అనఁగా సంపెఁగ తుమ్మెదలను విరోధి గావున తత్సాహాయ్యమునఁ దుమ్మె
దలబాధ శమించు నని దానిఁ దలంచు ననుట, సుచంద్రసాహాయ్యమునఁ దుమ్మెదల బాధయొ
క్క యుపశమము సహజము. సుదుష్కరవాలపవనంబు=మిక్కిలియని వార్యమయిన లేత
గాడ్పు; “శసయోర్భవయోస్తథా” అనుటచే నిట వకారబకారంబుల కభేదము చెప్పబడి
యి; గాసివెట్టఁ=బాధవెట్టఁగా; మగువ=చంద్రిక; ఆభోగిపైఁ=ఆరాజుపైని, ఆసర్పము

పైనని యర్థాంతరము దోచును; మనముంచుఁబో=మనస్సునునీలుపునుబో; అనఁగా సర్పములు పవనవిరోధులు గావునఁ దత్సహాయ్యమున మందమారుతబాధను శమింపఁ జేయవచ్చు నని భోగిపై మనముంచు ననుట, సుచంద్రసంగమువలన తద్బాధోపశమము సహజము. నలినారిమరీచిసంఘాతము=చంద్రతేజోనికాయము; ఆలమన్ = ఆక్రమింపఁగా; నారిక=చంద్రిక; మదిన్=చిత్తనుందు; కనలి=తపించి; ఇనునిన్ = సుచంద్రరాజును, సూర్యునియర్థాంతరముదోచును; వినుతిందుఁబో=ప్రశంసించుఁబో. అనఁగా చంద్రతేజోనికాయము సూర్యప్రకాశమువలన శమించుచు గావున చంద్రికాబాధోపశ మమునకై సూర్యుని నుతించెననుట. సుచంద్రునివలనఁ దద్బాధోపశమము సహజము. ఆరమణి=ఆచంద్రిక; నిత్యమున్=ఎల్లపుడు; హృత్సారసంబు సారసంబుద్ధతాపనంసక్తిన్.-హృత్సారసంబు=మనోంబుజముయొక్క, సార=చేగబాతిన, సంబుద్ధ=స్ఫుటమైన, తాప=సంతాపముయొక్క, సంసక్తిన్ = సంబంధమును; ఇట్లు=ఈప్రకారముగా; ఎనయున్=పొందును.

చ. సతతము తీవ్రహేతిధరఁసారసమానవరాజసూనుసం

జితవిరహాగ్రతాపతతిఁచేఁ జలియించు నిజాంతరంగకం

జతలము తన్మథేందుజితఁసారస మానవరాజసూనుసం

గతముగ నూన్చి కూర్చె నవిఁఖండితసమ్మదవార్ధివీచికన్.

24

టీ. తన్మథేందుజితసారస=ముఖచంద్రునిచేఁగెలువఁబడిన తమ్మిగలయాచంద్రిక; సతతము=ఎల్లపుడు; తీవ్రహేతిధరసారసమానవరాజ సూనుసంజిత విరహాగ్రతాపతతిచేన్.-తీవ్ర=గాఢమైన, హేతిధర=అగ్ని భంగిని, సార=అధికమైన, సమాన=గర్వముతోఁగూడిన, వర=శ్రేష్ఠమైన, అజసూను=మరునిచేత, “అజోహరాహరేకామే” అని విశ్వము, సంజిత=కూర్పఁబడిన; విరహాగ్రతాపతతిచేన్=విరహసంబంధియై యుగ్రమైన సంతాపపరంపర చేత; కాదేని, హేతిధరసార=అగ్నిబలముతో, సమ=తుల్యమగు, అనవర=కొదవగాని, అజసూను=మరునిచేతనని యర్థము; చలియించు నిజాంతరంగకంజతలము=కంపించుచున్న తనమనః పద్మతలమును; అఖండిత సమ్మదవార్ధివీచికన్=అవిచ్ఛిన్నమగు సంతోష సముద్రతరంగములను, సముద్రతరంగములవలె నవిచ్ఛిన్నముగ నుదయించుసంతసము ననుట; జాత్యేకవచనము; ఊన్చి=వహింపఁజేసి; మానవరాజసూనుసంగతనుగన్=రాజపుత్రుండగుసుచంద్రునితోఁగూడినదానిఁగా; కూర్చెన్=ఘటిల్లఁజేసెను.

అనఁగాఁ జంద్రిక కామాగ్నిసంతప్త మగుతనమనంబు సుచంద్రునిపై నిలిపి ప్రమాదవార్ధిలో మునుఁగఁ జేసె ననుట.

చ. నలినసమాననాధృతిఘనతర్వ మడంచె రుషార్చి నెమ్మదిన్

మలయసమీరణాళికునుఁమవ్రజబోధిత భృంగశింజినిన్

నలినసమాననాలసుమనశ్శరమండలిఁ గూర్చి నెంచుచున్

మలయసమీరణాఖ్యరథఁమధ్యగుఁడై ననవిల్తుఁ డుద్ధతిన్.

25

టీ. ననవిల్తుడు=పుష్పధన్వ; ఉద్ధతి=దర్పము చేత; మలయ సమీరణాఖ్యరథమ
ధ్యగుడై=మలయమారుతమను పేరిటితేరి నడుమనుండినవాడై; సమీరణాళికుసుమ ప్రజబో
ధిత భృంగశింజినికొ.-సమీరణాళి=మరువపుచాలయొక్క, కుసుమప్రజ = పుష్పపుగుంపుల
చేత, బోధిత=మేల్కొల్పబడిన, భృంగ=తుమ్మెదల నెడు, శింజినికొ = అల్లెత్రాటియందు;
నలికొ=మిక్కిలి; అసమాననాళసుమనశ్శరమండలికొ = సాటిలేనికాండలుగల పువ్వుటమ్ముల
యొక్కగుంపును; కూర్చి=సంధించి; నొంచుచుకొ=నొవ్వజేయుచు; రుషార్చి = రోషజ్వాల
ల; నెమ్మదికొ=నిండుమనమునందు; మలయకొ=వ్యాపింపఁగా; నలినసమాననాధృతి ఘనత్వ
ము.-నలినసమాననా=తమ్మినిబోలు మోముగల చంద్రికయొక్క, ధృతి = ధైర్యముయొక్క,
ఘనత్వము=ఆధిక్యమును; అడంచెకొ=అడఁగఁజేసెను.

అనఁగా మలయమారుతభ్రమరయుంకారాదులచేఁ జంద్రికకు సంతాప మెక్కుడై
యానుచంద్రనరేంద్రుని పొందు లేక నిలువఁ జాల నను నధైర్య ముదిత మయ్యె ననుట.

తే. అంత వలతేనికి సహాయమగుచు హితఫలాభికాంక్షీ శుకత్రిదశాలిసురభి
జగతి గనుపట్టె నవసూనశాలిసురభి, లామ్రతిలకై కసంగమాశాలిసురభి.

టీ. అంతకొ=తదనంతరమునందు ; హితఫలాభికాంక్షీశుకత్రిదశాలిసురభి.-హిత=ప్రి
యములైన, ఫల = పండ్లనెదులాభములను, అభికాంక్షీ=కోరుచున్న, శుకత్రిదశ=చిలుకల
నెడుదేవతలయొక్క, ఆళి=గుంపునకు, సురభి=కామధేనువైనది, అనఁగా దేవతలకుఁ గామ
ధేనువు కోరినలాభము లిచ్చునట్లు శుకప్రజమునకుఁ గోరినపండ్లను వసంతమిచ్చుననుట; నవ
సూనశాలిసురభిలామ్రతిలకై క సంగమాశాలి.- నవ=మాతనములైన, సుమ=కుసుమముల చేత,
శాలి=ఓప్పచున్న, సురభిల=పరిమళించుచున్న, అమ్ర=మావులయొక్క, తిలక=బొట్టుగుల
యొక్క, ఏక=ముఖ్యమగు, సంగమ=సంపర్కమందు, ఆశ=ఆసక్తిగలిగిన, ఆళి=తుమ్మెదలు
గలదియునగు; సురభి=వసంతము; వలతేనికికొ=కామునికి; సహాయమగుచుకొ=తోడగుచు;
జగతికొ=భూమియందు; కనుపట్టెకొ = అగపడెను.

అనఁగా వసంతోదయ మాయె ననుట. ఇటునుండి వసంతవర్ణన మారంభింపఁ బడు
చున్నది.

సీ. సుమనోగసమచూతశుమనోగణపరీత, సుమనోగణితసారశోభితాళి
కలనాదసంతానకలనాదసమనూన, కలనాదలితమానబలవియోగి
లతికాంతరితరాగలతికాంతసపరాగ, లతికాంతపరియోగలక్ష్మకాళి
కమలాలయాస్తోకకమలాలయదనేక, కమలాలసితపాకకలితకోకి

తే. జాలకవితానకవితానపాళిభూత
చారుహరిజాతహరిజాతతొరణోల్ల
సద్వృతతికావ్రతతికావ్రజక్షయాతి
భాసురము పొత్తె వాసంతవాసరంబు.

టీ. సుమనోగసమచాతసుమనోగణపరీత సుమనోగణిత సారశోభితాళి.-సుమనోగ=క
ల్పవృక్షముతోడ, సమ=తుల్యమగు, చాత=మాపులయొక్క, సుమనోగణ=కుసుమకదంబము
చేత, పరీత=వ్యాప్తమైన, ఇదిఅళివిశేషణము, సుమనః=మంచిమనస్సులయందలి, "అగణిత=
అధికమైన, సార=సామర్థ్యముచేత, శోభిత = ప్రకాశించుచున్న, అళి = తుమ్మెదలుగలది.
అనఁగా రసాలకుసుమముల నాశ్రయించినవి మనస్సులయందగణితసామర్థ్యము గలవి
యగు తుమ్మెదలు గల దనుట, ఇది వాసంతవాసరమునకు విశేషణము, ముందు నిట్లే దెలియ
వలయు. కలనాదసంతానకలనాదసమనూనకలనాదళితమానబలవియోగి.-కలనాదసంతాన=
కోయిలగుంపుయొక్క, కల=అవ్యక్తమధురమైన, నాద = ధ్వనియొక్క, సమనూన=మిగుల
నధికమైన, కలనా=ఆకలనముచేత, అనఁగావినికిచేత, దళిత = పోఁగొట్టఁబడిన, మానబల=
కోపసామర్థ్యముగల, వియోగి = విరహులుగలది. అనఁగా కోకిలాలాపసమాకలనముచేత
విరహజనమానబలము పోయిన దనుట. లతికాంతరితరాగలతికాంతసపరాగలతికాంతపరి
యోగలక్ష్యకాళి.-లతికాంతరిత=తీవలచేతకప్పఁబడిన, రాగ = దాడిమలయొక్క, లతికా=
కొమ్మలయొక్క, అంత=మనోజ్ఞమగు, సపరాగ = పుష్పాడితోఁగూడిన, లతికాంత=పువ్వుల
యొక్క, పరియోగ=సంపర్కముచేత, లక్ష్య=చూడఁదగిన, క=ఉదకములయొక్క, అళి=
శ్రేణులుగలది. అనఁగా వసంతవాసరమున జలప్రవాహదులు: పుష్పాడితోఁగూడి వ్రాలినదాడి
మికుసుమములచేఁ జూడసొంపుగా నుండుననుట. కమలాలయాస్తోకకమలాలయదనేక కమ
లాలనితపాకకలితకోకి.-కమలాలయ=పద్మాకరములయొక్క, అస్తోక= అధికములగు, ఇదికమల
విశేషణము, కమలా=లక్ష్మీదేవికి, ఆలయత్=గృహమువలెనాచరించుచున్న, అనేక=అసంఖ్యా
కములైన, కమల=పద్మములయందు, ఆలనిత=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, పాక=పిల్లలతోడ,
"పోతఃపాకోర్భకోడిమ్భిః" అని యమరుఁడు, కలిత=కూడుకొనిన, కోకి=ఆఁడుజక్కవలుకలది,
ఈసమాసముమీఁద సమాసాంతవిధి యనిత్యం బగుటం జేసి "నద్యుత్తశ్చ" అనిక
ప్పత్రియము లేదు, కొలఁకులయందు వసంతవాసరమున చక్రవాకస్త్రీలుబిడ్డలతో నివసించి
రాజిల్లుచుండు రనుట. జాలకవితాన కవితానపాళిభూతచారు హరిజాతహరిజాతతోర
ణోల్ల సద్వృత్తికా వ్రతతికావ్రజక్ష యతిభాసురము.-జాలకవితాన=మొగ్గలగుంపనెడు,
వితాన = మేలుకట్టుచేతను, పాళిభూత= బారులుగానున్న, చారు=మనోజ్ఞములైన, హరిజాత
హరిజాత=మన్తధునికివాహనములైన చిలుకలగుంపనెడు, తోరణ=తోరణముచేతను, ఉల్లస
త్=ప్రకాశించుచున్న, వ్రతతి=తీవలయొక్క, కావ్రతతికా= ఈవల్లతలయొక్క, పక్కకొ
మ్మలయొక్కయనుట "ఈషదర్థేచ" అను సూత్రముచేత కుశబ్దమునకు కాదేశము, వ్రజ=సం
ఘములనెడు, క్షయ=గృహములచేత, "నివేశః శరణంక్షయః" అని యమరుఁడు, అతిభా
సురము=మిగులఁ బ్రకాశమానమైనది. అనఁగా వసంతవాసరమున లతాగృహములు మొగ్గ
గుంపు లనెడు మేలుకట్టుచేతను చిలుకలబారుల నెడుతోరణములచేతను విలసిల్లుచుండు
ననుట; వాసంతవాసరంబు=వసంతదినము; పాలెచ్చి=ప్రకాశించెను.

సీ. కిసలార్పితానందరసలాభకపికాళి, కామనం బబలాప్తకామనంబు
సుమభావిధానోన్యసమభావయుతరాగ, పర్ణకం బౌపతత్పర్ణకంబు

నవపారిజాతప్రసవపాళిపుష్టాళి, దారకంబు వియోగి, దారకంబు
కురువామితపరాగగురువాసనాకీర్ణ, పుష్కరంబుద్ధిప్రపుష్కరంబు

తే. సారమాకందఫలలగతీరమాని,
నీక్షణంబుక్షరద్యామి, నీక్షణంబు
మంజులానేకకుసుమవద్వంజులాది
కాగమమువైల్పేనిలఁజైత్రికాగమంబు.

టీ. కిసలార్పితానందరసలాభకపికాళికామనంబు. - కిసల = చిగురులచేత, అర్పిత = ఉంపఁ
బడిన, ఆనందరస = ప్రమోదరసమనెడు, లాభక = ఆదాయముగలిగిన, పికాళికా = కోకిలపం
క్తులయొక్క, మనంబు = మనస్సుగలది; అబలాప్తకామనంబు = స్త్రీలచేతఁ బొందఁబడిన కాముకు
లుగలది, “కమనః కామనోభికః” అని యమరుఁడు, వసంతము రాఁగా నే స్త్రీలు త్యక్తమత్స
రలై కాముకులైన తమప్రియులతోఁ గలియుదురనుట; సుమభావిధాన్యోన్య సమభావయు
తరాగపర్ణకంబు. - సుమభావిధా = కుసుమకాంతిప్రకారముచేత, అన్యోన్య సమభావ = పరస్పర
తుల్యతతోడ, యుత = కూడిన, రాగ = దాడిములును, పర్ణకంబు = మోదుగులునుగలది; ఆపత
త్పర్ణకంబు = రాలుచున్న కారాకులుగలది; నవపారిజాత ప్రసవపాళి పుష్టాళిదారకంబు. -
నవ = నూతనములగు, పారిజాత = పారిజాతములయొక్క, ప్రసవపాళి = పువ్వులగుములచేత, పు
ష్ట = పోషింపఁబడిన, అళిదారకంబు = తుమ్మెదలపిల్లులుగలది; వియోగిదారకంబు = విరహిజనభే
దకంబయినది; కురువామితపరాగగురువాసనాకీర్ణపుష్కరంబు. - కురువ = గోరంటలయొక్క,
అమిత = అధికమైన; పరాగ = పుష్పాదులయొక్క, గురు = అధికమైన, వాసనా = పరిమళములచే
త, ఆకీర్ణ = వ్యాపింపఁబడిన, పుష్కరంబు = ఆకాశముగలది; ఉద్ధిప్తపుష్కరంబు = ప్రకాశించు
చున్న తామరలుగలది; సారమాకందఫలలగతీరమాని నీక్షణంబు. - సార = శ్రేష్ఠములైన,
మాకంద = తియ్యమావులయొక్క, ఫల = పడ్లయందు, లగత్ = లగ్నములగుచున్న, కీరమానినీ =
ఆడుచిలుకలయొక్క, ఈక్షణంబు = దృష్టులుగలది; క్షరద్యామి నీక్షణంబు. - క్షరత్ = తగ్గుచు
న్న, యామినీ = రాత్రియొక్క, క్షణంబు = క్షణములుగలది, రాత్రి తగ్గిపోవుచున్నదనుట; మం
జులానేకకుసుమవద్వంజులాది కాగమము. - మంజుల = మనోజ్ఞమగు, అనేక = అనేకములగు, కు
సుమవత్ = పుష్పములుగలిగిన, వంజుల = అశోకవృక్షము, ఆదిక = మొదలుగాఁగల, అగమ
ము = వృక్షములుగలదియునగు; చైత్రికాగమంబు = చైత్రమాసమురాక, “స్వాచ్చైత్రేచైత్రికో
మధుః” అని అమరుఁడు; పాల్పే = ప్రకాశించెను.

చ. వరపురుషోత్తమాప్తిననివారితసైంధవరత్నయుక్తిని
ర్భరవసుకూటలబ్ధిదనరారి నభోబ్ధిజరించు నుజ్జ్వల
త్తరణి యనంగహారిసఖిధామఫథంబును బొందె నయ్యెడన్
ధరణి యనంగ హారియమనాథదిశానిలజాలధారచేన్.

టీ. వరపురుషోత్తమాప్తిః.-వర=శ్రేష్ఠమగు, పురుషోత్తమ = నారాయణమూర్తియొక్క, పురుషశ్రేష్ఠులయొక్కయని యర్థాంతరము, ఆప్తిః=ప్రాప్తిచేత; అనివారిత సైంధవరత్నయుక్తిః.-అనివారిత=అడ్డగింపబడని, సైంధవరత్న=అశ్వశ్రేష్ఠములయొక్క, సముద్రసంబంధులగుమణులయొక్కయని యర్థాంతరము, యుక్తిః=కూడికచేత; నిర్భరపసుకూటలబ్ధిః.-నిర్భర=మిక్కిలిఅధికములైన, పసు=కిరణములయొక్క, ధనములయొక్క అని అర్థాంతరము, కూట=రాశియొక్క, లబ్ధిః=ప్రాప్తిచేత; చరించును జ్వలతరణి=సంచరించుచున్న ప్రకాశమానుడగు సూర్యుడు; అనంగహారి సఖధామపథంబును.-అనంగహారిసఖ=శివునిచెలికాఁడైనకుచేరునియొక్క, ధామ=నివాసస్థానముయొక్క, అలకాపురియొక్కయనుట, పథంబును=మార్గమును; హారియమనాథ దిశానిలజాలధారచేత్.-హారి = మనోజ్ఞమగు, యమనాథ=యముడునాథుడుగాఁగల, దిశా=దిక్కునందలి, అనిల జాలధారచేత్ = వాతజాలపరంపరచేత; తరణియనంగః=ఓడయట్లు; పాండెత్=పొందెను.

అనఁగా నారాయణమూర్తిచేతను ఉత్తమాశ్వములచేతను అమూల్యకిరణ సంఘముచేతను దనరారుసూర్యుండు మలయానిలముతోడ నాకాశమునందు దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరదిక్కుఁ జేరెననియు నట్లుచేరుట యుత్తమపురుషులచే నధిష్ఠితమైయమూల్యరత్నములచేతను ధనములచేతను ఒప్పియున్నయోడ సముద్రమందు అనిలజాలపరంపరచేత దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరదిక్కుఁ జేరి నయట్లున్న దనియు భావము. వసంతర్తువునందు సూర్యుండు దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరపుదిక్కుఁ జేరుట ప్రసిద్ధము.

చ. మొనచిగురాకుమోవిపన ♦ మున్ మగతుమ్మెద చూపుకోపు పెం
పునఁ గలికాకుచోజ్వలత ♦ పొందున నావనలక్ష్మి పొల్చినన్
గని యతనుప్రతాపపరి ♦ కల్పితమోహనిరూఢిమైఁ దలం
గనియతనుప్రతాపగతిఁ ♦ కైకొనె భానుఁడు మందవర్తనన్.

30

టీ. భానుఁడు=సూర్యుడు; మున్=తనయెదుట; ఆవనలక్ష్మి=ఆవనసంపద, స్త్రీలింగస్వారస్యమున నొకస్త్రీయని తోచును; మొనచిగురాకుమోవిపనన్.-మొనచిగురాకు=చివరయందలి చిగురుటాకనెడు, మోవి=అధరముయొక్క, పనన్=అందముచేతను; మగతుమ్మెద చూపుకోపుపెంపునన్.-మగతుమ్మెద=పురుషభృంగమనెడు, చూపు=దృష్టియొక్క, కోపు=అందముయొక్క, పెంపునన్=అతిశయముచేతను; కలికాకుచోజ్వలత పొందునన్.-కలికా=మొగ్గలనెడు, కుచ=స్తనములయొక్క, ఉజ్వలతపొందునన్ = ప్రకాశసంబంధముచేతను; పొల్చినన్=ఒప్పుగా; కని=చూచి; అతను ప్రతాపపరికల్పితమోహనిరూఢిమైన్.-అతనుప్రతాప=మదనపరాక్రమముచేత, పరికల్పిత=నిర్మింపబడిన, మోహనిరూఢిమైన్=మోహాతిశయముచేత; గనియతనుప్రతాపగతిన్.-తలంగని=తొలఁగిపోనట్టి, అతను = అధికమయిన, ప్రతాప=యనెడు సంతాపముయొక్క, గతిన్=ప్రాప్తిసే; మందవర్తనన్=మెల్లనిగతిచేత, తెలివిరీతిచేతనని యర్థాంతరముతోచు; కైకొనెన్=స్వీకరించెను.

అనఁగా చిగురాకువంటిమోవి తుమ్మెదలవంటిచూపులు కలికలవంటి కుచములు గల యొకస్త్రీ కనఁబడఁగా మందు లైనవారు మదనపరికల్పిత మోహాతిశయముచేత సంతాపము నొందునట్లు వనలక్ష్మీ వసంతసమయసముదితపల్లవ కలికాభ్రమరాది సంపద చేమెలఁగఁగా సూర్యుండు మందవర్తనచేత మిగుల వేడిమిని దాల్చె ననుట. వసంతప్రాతరృభవము కాఁ గా సూర్యుని గతి మందమై వేడిమి యతిశయిల్లె నని భావము. సమాసోక్త్యలంకారము. “విశేషణానాంసామ్యేన యత్రప్రస్తుతవర్తనామ్ | అప్రస్తుతస్యగమ్యత్వం సాసమాసోక్తిరుచ్యతే” అని తల్లక్షణము.

చ. నిరుపమకేళికావనుల • నీటుగ నామని తోచునంతలో

విరహి మృదుప్రవాళపద • వీవలితావి లతాపరాగముల్

వెరవిడిఁ జేయఁ జిత్తపదవీవలితావిలతాపరాగముల్

గరము వహించి దూఱె రతికాంతునిఁ దూఱ మదిన్ స్మరాస్త్రముల్. 31

టీ. నిరుపమకేళికావనులన్.-నిరుపమ=నిస్సమానములైన, కేళికావనులన్=విహారప నములయందు; నీటుగన్=అందముగా; ఆమని=వసంతము; తోచునంతలోన్=ఉదయించి నక్షణమందె; విరహిమృదుప్రవాళపద.-విరహి=వియోగముగల, మృదుప్రవాళపద=మృదువు లై ప్రవాళములనుబోలినపాదములుగలస్త్రీ; వీవలితావి=వాయుసౌరభ్యము; లతాపరాగముల్= లతలసంబంధులైన పుష్పాడులు; వెరవిడిన్=జీవనోపాయములేనిదనిఁగా; చేయన్=చేయఁ గా; చిత్తపదవీవలితా విలతాపరాగముల్.-చిత్తపదవీ=మనోమార్గమందు, వలిత=సంచరిం చుచున్న, ఆవిల=కలుషములైన, తాపరాగముల్=సంజ్వరానురాగములు; కరము=మిక్కిలి; వ హించి=పొంది; మదిన్=చిత్తమందు; స్మరాస్త్రముల్=మదనబాణములు; తూఱన్=నాటఁగా; రతికాంతునిన్=మంత్రభుని; దూఱన్=నిందించెను.

అనఁగా వసంతోదయమయినతోడనే విరహిణికి వాయుసౌరభ్యము వలనను లతాప రాగములవలనను మిక్కిలి బాధ కలిగె ననియు దానంజేసి చిత్తమందుసంతాపానురాగములు మిక్కుటములై స్మరాస్త్రములు మది నాటినట్లు తోచిన దనియు నందువలనఁ దత్ప్రియోజ కుండైన మరుని దూషించె ననియు భావము. వసంతోదయమున విరహిణులకు సంతాపోద్రేక మైన దని పరమార్థము.

మ. ధరఁ బాంథుల్ బెగ డొందఁ ద్రిమృరియె భద్రశ్రీమహీభృన్మృషా

సరసాలానవసత్యశృంఖలితచంచన్నారు తేభంబు కే

సరసాలానవపత్తిముల్ తులుముచున్ • జై త్రాహజాగద్విలా

సరసాలానవధిప్రసూనరజముల్ • సారెన్ బయిన్ రువ్వచున్. 32

టీ. ధరన్=భూమియందు; పాంథుల్=పథికులు; బెగడొందన్=భయపడునట్లుగా; భద్రశ్రీమహీభృన్మృషాసరసాలానవసత్యశృంఖలితచంచన్నారు తేభంబు.-భద్రశ్రీ=శుభలక్ష్మి

తోఁగూడిన, భద్రజాతితోఁగూడిన, ఇది యిభవిశేషణము, మహీభృత్ = మలయపర్వతమ నెడు, మృషా = నెపముగల, సరసాలాన = మంచికట్టుకంబముయొక్క, వసతి = స్థానమునుండి, అశృంఖలిత = విడిచిపెట్టబడిన, చందత్ = ప్రకాశించుచున్న, మారుత = వాయువ నెడు, ఇభంబు = గజము ; కేసర సాలానవపత్రిముల్. - కేసర = పొన్నలయు, సాల = వీ పెలయు, అనవపత్రిముల్ = కారాకులను ; తులుముచున్ = రాల్చుచు; చైత్రాహజాగ్రద్విలాసర సాలానవధిప్రసూనరజముల్. - చైత్రాహ = వసంతదినములయందు, జాగ్రత్ = నిస్తంద్రములైన, విలాస = జుప్పిదముగల; రసాల = తియ్యమావులయొక్క, అనవధి = మేరలేని, ప్రసూనరజముల్ = పుష్పపరాగములు, సారెన్ = మాటిమాటికి; పయిన్ = మీఁదను; రువ్వచున్ = వెడచల్లుచు; త్రిమ్మరియెన్ = చరించెను.

అనఁగా నొకగజము కట్టుకంబమునుండి విడువబడినదియై మ్రాఁకులయొక్కయాకులు రాల్చుచు పరాగములు రువ్వచు తెరవరులు బెగడొందునట్లు ద్రిమ్మరుచందంబున, మందమారుతము మలయపర్వతమునుండి వెడలి కారాకులు రాల్చుచు పుష్పాడులు సారెకు రువ్వచు విరహిజనులు బెగడొందు నట్లు ద్రిమ్మరియె ననుట. రూపకకైతవాపహ్నుతులు.

చ. వనచరపాలికానినదవారము మించఁగఁ గాననంబులన్

వనచరపాలికాప్తకుహనాశబరాగ్రణి నిల్చి యాశుగా

ళి నలమ సాలసంతతి చలించుచు నంత శుచిచ్ఛదావళుల్

చననిభయాప్తివైచె నన జాతె ననంత శుచిచ్ఛదావళుల్.

33

టీ. వనచరపాలికానినదవారము. - వనచరపాలికా = కోకిలసంఘమ నెడుకిరాతకుల గుంపుయొక్క, నినదవారము = ధ్వనిసమూహము; మించఁగన్ = అతిశయించుచుండఁగా; కాననంబులన్ = అగణ్యములందు ; వనచరపాలికాప్తకుహనాశబరాగ్రణి. - వనచరపాలిక = మీనకేతనునియొక్క, “జీవనంభువనంవనమ్, పాలిఃకేతుః” అనియమరుఁడు, ఆప్త = చెలియగువసంతుండ నెడు, కుహనా = నెపముగల, శబరాగ్రణి = కిరాతపతి; నిల్చి; ఆశుగాళిన్ = వాయువుల నెడుబాణములయొక్కచాలుచేత ; అలమన్ = ఆక్రమింపఁగా; సాలసంతతి = వృక్షనికాయము, తెరువరులగుంపనిధ్వనితార్థము ; చలించుచున్ = కదలుచు; భయముచేతవడఁకుచు; అంతన్ = తర్వాత; శుచిచ్ఛదావళుల్ = శుభ్రమైనవస్త్రములపంక్తులను ; చననిభయాప్తిన్ = పోనిభయప్రాప్తిచేత ; వైచెన్ = విడిచెను; అనన్ = అనునట్లు; అనంతన్ = భూమియందు ; శుచిచ్ఛదావళుల్ = కారాకులగుంపులు; జాతెన్ = వ్రాలెను.

అనఁగా నడవిలో నొకశబరాగ్రణి తనపరివారకిరాతకు లెల్లఁజూట్టి ధ్వనులు సేయుచుండఁగా బాణము లేయ నత్తటి తెరువరులు మిగుల భీతిచేత శుభ్రము లగుతమవస్త్రములు విస్ఫియిచ్చినయట్లు కోయిలలు రొదసేయుచుండఁగా వసంతము కానలయందు వ్యాపించి మందమారుతమును వీవఁజేయఁగా మ్రాఁకులపండుటాకులు భూమిని రాలెనని తాత్పర్యము.

సీ. మధుయంత విటపిసామజకటమ్ముల వ్రాయ, నలరుగై రికరేఖకాళు లనఁగ
హరివిదారితపత్రియగునగ్రశేణిపై, నడరుగై రికరేఖకాళు లనఁగ

నళిధూమకందళి యలమఁ గన్పడుదవాం, గణవిరోచనమయూఖముల నంగ
మునుమ్రింగి వెగటై నవనతమస్తతిగక్కు, ఘనవిరోచనమయూఖములనంగ
తే. నహహ యవ్వేళ పత్తితోయధితటస్థ
లకనదతిరోహితప్రవాళము లనంగ
నమరె నతిరోహితప్రవాళముల నంగ
కనకకరవాలికాప్రమాకరము లగుచు.

34

టీ. మధుయంత = వసంతమనెడుమావటివాఁడు ; విటపిసామజకటమ్మలన్ = మ్రాఁగు
లనెడు నేనుఁగులయొక్క గండస్థలములయందు ; వ్రాయన్ = లిఖింపఁగా ; అలరుగైరికరేఖి
కాళులు = ఒప్పుచున్న సిందూర రేఖాపంతులు ; అనంగన్ = అనునట్లుగా ; దీనికిప్రవాళము లమరె
ననుదానితో నన్వయము ; హరివిదారితపత్తి. - హరి = వాయువనెడునింద్రునిచేత, విదారిత =
ఖండింపఁబడిన, పత్తి = ఆకులనెడుపక్షములుగలది ; అగునగ్రశేణిపైన్ = అగునట్టివృ
క్షములనెడు కొండలయొక్కచాలున ; అడరుగైరికరేఖికాళులు = ఒప్పుచున్న జేగులురేఖల
యొక్కచాళ్ళు ; అనంగన్ = అనునట్లుగా ; అళిధూమకందళి = తుమ్మెదల నెడుధూమాంకురము ;
అలమన్ = ఆక్రమింపఁగా ; కన్పడుదవాంగణవిరోచనమయూఖములు. - కన్పడు = చూపట్టు
చున్న, దవాంగణ = వనాంతరమనెడు, విరోచన = అగ్నియొక్క, మయూఖములు = జ్వాలలు ;
అనంగన్ = అనునట్లుగా ; మును = తొలుత ; మ్రింగి = కబళించి ; వెగటైనన్ = వెక్కిరిముకాఁగా ;
వనతమస్తతి = వనములనెడురాహులగుంపు ; క్రక్కుఘనవిరోచనమయూఖములు = వమనము
సేయుసూర్యకిరణములు ; అనంగన్ = అనునట్లుగా ; పత్తితోయధితటస్థలకనదతిరోహితప్రవా
ళములు. - పత్తితోయధి = ఆకులనెడుసముద్రముయొక్క, తటస్థల = దరియందు, కనత్ = ఒప్పు
చున్న, అతిరోహిత = మిగులనెట్టినైన, ప్రవాళములు = పవడములు ; అనంగన్ = అనునట్లుగా ;
అతిరోహితప్రవాళములు = తిరోహితములుగాని యనఁగాస్ఫుటముగాబయల్పడినపల్లవములు ;
అనంగకనకకరవాలికాప్రమాకరములు. - అనంగ = మదనునియొక్క, కనకకరవాలికా = బంగ
గరుకృపాణముయొక్క, ప్రమా = యధార్థజ్ఞానమునకు, కరములు = చేయునవి ; అగుచున్ = అయిన
సయి ; అవ్వేళన్ = అపుడు ; అమరెన్ = ఒప్పెను. అహహ = చిత్రము.

నవపల్లవములు వైఁజెప్పిన చొప్పున విలసిల్లె నని తాత్పర్యము.

౪. కలికలరంగదుజ్జ్వలతఁ గన్పడఁ గాననసీమ ముత్తైముల్
కలి కలరంగ నెంచి నిజఁగారిమచే నడఁగించి చంద్రమః
కలికల రంగమై నవనుగంధపరంపర కెల్లఁ జాల ను
త్కలికలరం గనారతముఁ గాంచిన చూపఱచూడ్కి కుంచుచున్.

35

టీ. కలికలరంగదుజ్జ్వలత. - కలికల = కోరకములయొక్క, రంగత్ = ఒప్పుచున్న,
జ్వ్వలత = ప్రకాశము ; కాననసీమన్ = అరణ్యప్రదేశమందు ; ముత్తైముల్ = మాక్కికములు ;

కలికిన్ = కలహమునకు; అలరంగన్ = ఒప్పఁగా; నొంచి = నొప్పించి; నిజగౌరిమచేన్ = తన పాండిమచేత; చంద్రమఃకలికలన్ = శశికలలను; అడఁగించి = అడఁగఁజేసి; నవసుగంధపరం పరకెల్లన్. - నవ = నూతనమగు, సుగంధ = పరిమళముయొక్క, పరంపరకెల్లన్ = సముదయమునకంతయు; రంగమై = ఆశ్రయమై; అనారతమున్ = ఎల్లపుడును; కాంచినచూపఱచూడ్కికిన్ = అవలోకించినచూచువారియొక్కదృష్టికి; చాలన్ = మిక్కిలి; ఉత్కలికలరంగు = వేడుకలయొప్పిడమును; ఉంచుచున్ = చేయుచు; కన్పడెన్ = అగపడెను.

అనఁగాఁ గలికలు కాననసీమలందుఁ దమపాండిమచే ముత్యములను శశికలలను మించుచు నపూర్వపరిమళమును దాల్చుచు చూచువారలచూడ్కి కింపు నించుచుఁ గాన్పించెననుట.

చ. విరిగమి పైల్చె సర్వవనవీధులఁ దారకదీధితిచ్చిదా
పరమహిమానివారణము • పాంథవధూజనదృష్టిమాలికా
పరమహి మానితాళికుల • భవ్యవిహారనివాస ముజ్జ్వల
త్పరమహిమానికాజయజభాసురచైత్రికకీర్తియత్తటిన్.

36

టీ. అత్తటిన్ = అపుడు; సర్వవనవీధులన్ = ఎల్లయడవులపట్టులందు; తారకదీధితిచ్చిదాపరమహిమానివారణము. - తారకదీధితి = నక్షత్రకాంతులయొక్క, చ్చిదా = చేదనమందు, పర = ఆసక్తమైన, మహిమ = సామర్థ్యముచేత, అనివారణము = అడ్డులేనిదియు; పాంథవధూజనదృష్టిమాలికాపరమహి. - పాంథవధూజన = వియోగిస్త్రీలయొక్క, దృష్టిమాలికా = చూపుచాళులకు, పరమహి = శత్రుభూమిరూపమయినదియు; మానితాళికులభవ్యవిహారనివాసము. - మానిత = శ్రేష్ఠములగు, అళికుల = తుమ్మెదగుంపులకు, భవ్యవిహారనివాసము = మనోజ్ఞమగువిహారస్థానరూపమైనదియు; ఉజ్జ్వలత్పరమహిమానికాజయజభాసురచైత్రికకీర్తి. - ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, పరమ = ఉత్కృష్టమగు, హిమానికా = మంచుగమియొక్క, “హిమానీహిమసంహతిః” అనియమముఁడు, జయ = గెలుపువలన, జ = పుట్టినట్టి, భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, చైత్రికకీర్తి = వసంతునియొక్కకీర్తిరూపమయినదియునగు; విరిగమి = పువ్వులగుంపు; పొల్చెన్ = ప్రకాశించెను.

సర్వవనస్థలులయందు నక్షత్రకాంతి నడంచునంతప్రకాశముగలదై విరహిస్త్రీలచూపులకు శత్రుప్రాయంబగుచు మంచును జయించి పొందినచైత్రునికీర్తియో యనునట్లు విరిగమి పొల్చెననుట. వసంతమందు హిమము నివృత్తమగుటప్రసిద్ధంబ.

సీ ఫలియించెఁ దిలకముల్ • భసలేక్షణమ్ముల
సురసాలతాసముత్కరము గాంచఁ
జివురించె నునుఁబొన్న • నవసూనసంతతి
సురసాలవల్లరుల్ • నరస నవ్వ

ననఁ జూపె బొగడచాల్ ♦ నవమధుచ్చట నింద్ర
సురసాలలితశాఖ ♦ కరము నుమియఁ
గునుమించె లేఁగోవి ♦ కొమరు వీవలి విభా
సురసాలవల్లికల్ ♦ సారిది నలమ

సితవసురసాలచారుమా ♦ రుతముఖాప్త
వరులు మెచ్చంగ మధు వలర్పకయ మున్నె
యలరి సురసాలవై ఖరిఁ ♦ జెలువు గాంచె
నపు డగ్రశేణి యిట్లు దోహదనిరూఢి.

37

టీ. తిలకముల్ = బొట్టుగులు; సుర సాలతా సముత్కరము. - సుర సాలతా = సర్పాక్షితీవ
లయొక్క, సముత్కరము = సమూహము; భ స లేక్షణములన్ = తేటి మాపుల చేత; కాంచన్ =
చూడఁగా; ఫలియించెన్ = పండెను. నునుపొన్న = సుందరమగు పొన్న వృక్షము; సుర సాలవ
ల్లికల్ = లెన్నెనమావిపువ్వుగుత్తులు; నవసూనసంతతిన్ = క్రొత్తపువ్వులగమిచేత; సరసన్ =
సమీపమునందు; నవ్వన్ = నవ్వఁగా; చివురించెన్ = పల్లవించెను. పొగడచాల్ = పొగడమాఁ
కులచాలు; ఇంద్రసుర సాలలితశాఖ. - ఇంద్రసుర సా = వావిలియొక్కలలిత = మనోజ్ఞమగు, శాఖ =
కొమ్మ; నవమధుచ్చటన్. - నవ = నూతనమైన, మధు = పుష్పాసవముయొక్క, ఛటన్ = పరంపరను;
కరమున్ = మిక్కిలియు; ఉమియన్ = ఉమియఁగా; ననఁజూ పెన్ = కుసుమించెననుట. లేఁగోవి =
లేతకురవకము; కొమరువీవలిన్. - కొమరు = అందమైన, వీవలిన్ = వాయువు చేత; విభాసుర సాల
వల్లికల్. - విభాసుర = ప్రకాశించుచున్న, సాలవల్లికల్ = యే పెమాఁకులతీవలు, అనఁగా లేత
కొమ్మలు; సారిదిన్ = వరుసగా; అలమన్ - కౌగిలించుట చే; కుసుమించెన్ = పుష్పించెను. మధువు =
వసంతము; సితవసుర సాలచారుమారుతముఖాప్తవరులు. - సితవసు = శుభ్రాంశువైనచంద్రుఁడు,
రసాల = తియ్యమాపులు, చారుమారుత = మనోజ్ఞమైనవాయువు, ముఖ = మొదలైన, ఆప్తవరులు =
కూరిమిచెలులు; మెచ్చంగన్ = ప్రశంసించునట్లుగా; అలర్పకయమున్నె = వికసింపఁ
జేయకముందె; అగ్రశేణి = మాఁకులచాలు; ఇట్లు = పైఁజెప్పినవిధముగ; దోహదనిరూఢిన్ =
దోహదముయొక్కయతిశయముచేత; అలరి = ప్రకాశించి; అచుడు = ఆసమయమందు; సుర సాల
వై ఖరిన్ = కల్పవృక్షములతీరున; చెలువుగాంచెన్ = అందమునొందెను.

అనఁగా తిలకములకు స్త్రీనిరీక్షణము పొన్నలకు స్త్రీలనవ్వు పొగడలకు కామినీము
ఖశీధువు కురవకముల కబలాజనాలింగనము దోహదము గావున ఈదోహదములచే వసంతో
దయమునకు మున్నె పుష్పఫలాదిభరితములై వేల్పుమాఁకులభంగి చెలువుగాంచె ననుట. ఇట
నాలుగు చరణములయందు సుర సాలతాసుర సాలవల్లి రీంద్రసుర సాసాలవల్లికలయందు స్త్రీ
లింగములమహిమచే స్త్రీత్వారోపముఁ జేసి తదీయభసలేక్షణాదులచే దోహదనిర్వాహము.

చ. తలిరులు దోఁచెఁ గోకిలవిఁతానము వేడుకఁ గాంచ సూనముల్
 వ్రెలిచె మిళింద ముబ్బి కడుఁ ♦ బూన నవాంగము మారుతాంకురం
 బొలికెఁ బరాగముల్ వని లఁతోత్కర మాకులపాటునందగఁ
 దొలుదొలుతఁ వియోగిసుదఁతుల్ కర మాకులపాటు నందఁగఁ. 38

టీ. వనిఁ = వనమునందు; గోకిలవిఁతానము = గోకిలలగుంపు; వేడుకఁ = సంతసమును; కాంచఁ = పొందఁగా; తలిరులు = పల్ల వములు; దోఁచెఁ = ఉదయించెను. మిళిందము = భృంగము; కడుఁ = మిక్కిలి; ఉబ్బి = ఉప్పొంగి; నవాంగము = క్రొత్తశరీరమును; పూనఁ = వహింపఁగా; అనఁగా సంతోషాతిశయమున నుప్పొంగి క్రొత్తదేహమును తాల్చినట్లుండఁగాననుట; సూనములు = పుష్పములు; పొలిచెఁ = ఉదయించెను. లఁతోత్కరము = లతలగుంపు; ఆకులపాటునఁ = కారాకులు రాలుట చేతను; తగఁ = ఒప్పునట్లు; పరాగముల్ = పుష్పాడులను; మారుతాంకురము = మందమారుతము; ఒలికెఁ = చల్లెను. తొలుదొల్తఁ = తొల్తనే; వియోగిసుదతుల్ = విరహిస్త్రీలు; కరము = మిక్కిలి; ఆకులపాటుఁ = వ్యాకులత్వమును; అందఁగఁ = పొందఁగా. ఇది యన్నిక్రియలతోను నన్వయించును.

అనఁగా వృక్షలతాదులు తొలుతఁ గారాకులు రాలఁగాఁ జిగిరించి కుసుమించి పుష్పాడులు రాలెననుట.

మ. అలరెఁ జై త్రబలాధినేత మదసారంగాళి సద్వాజిమం

డలి రాగంబున మించుకొందళములఁ ♦ రమ్యాత్మఁ జేకూర్పఁగాఁ .

గలనాదారితమీనమారుతయుతిఁ ♦ గంజాస్తుఁ డుద్యత్సహః

కలనాదారితమీనదృక్పరుషజాగ్రద్ధైర్ముడై యయ్యెడఁ. 39

టీ. అయ్యెడఁ = అపుడు; చైత్రబలాధినేత = వసంతుండ నెడుపడవాలు; మదసారంగాళిఁ. - మదసారంగ = మదించిన తుమ్మెదల నెడు మదపుటేనుఁగులయొక్క, ఆళిఁ = పంక్తిని; సద్వాజిమండలిఁ = శ్రేష్ఠములగు పక్షుల నెడు మంచిగుఱ్ఱములగుంపును; రాగంబునఁ = రక్తిమయ నెడు క్రోధము చేత; మించుకొందళములఁ = ఆతిశయించు చిగురాకుల నెడు క్రొత్తసైన్యములను; రమ్యాత్మఁ = మంచిమనస్సుచేత; చేకూర్పఁగాఁ = ఘటిల్లఁజేయఁగా; గంజాస్తుఁడు = మరుఁడు; కలనాదారితమీనమారుతయుతిఁ. - కలనాద = కోయిలలయొక్కయు, అరి = జక్కవలయొక్కయు, తమీన = చంద్రునియొక్కయు, మారుత = మలయవాతముయొక్కయు, యుతిఁ = ప్రాప్తిచేత; ఉద్యత్సహః కలనాదారితమీనదృక్పరుషజాగ్రద్ధైర్ముడై వి. - ఉద్యత్ = పుట్టుచున్న, సహః = బలముయొక్క, “సహాబలశౌర్యాణిస్థామశుష్టాఞ్చ” అని యమరుఁడు. కలనా = ప్రాప్తిచేత, దారిత = చీల్చఁబడిన, మీనదృక్ = స్త్రీలయొక్కయు, పురుష = పురుషులయొక్కయు, జాగ్రత్ = నిస్తంద్రమైన, ధైర్యుడై = ధీరత్వముగలవాడై; అలరెఁ = ఒప్పెను.

అనఁగా మరుఁడు తనసేనాధిపతియగు వనంతుఁడు సారంగవాజిరాజిని క్రొందఱులను గూర్చఁగా దాను మలయానిలచంద్రాదులతోఁ గూడి స్త్రీపురుషులధీరత్వము నగించెననుట.

మ. కలకంఠీకులపంచమస్వరగృహః త్కాంతారవారంబులన్

దలిరా కాకమలేశ్వరాత్తజమహః స్త్వంబున్ సుమచ్ఛాయకం

దలి రాకాకమలేశ్వరాత్తజమహః స్త్వంబున్ గడుం బూని క

న్నుల కుద్వేలభయంబు గూర్చ మఱి పాంధుల్ గుంది రప్పట్టునన్. 4

టీ. అప్పట్టునన్=ఆసమయమందు; కలకంఠీకులపంచమస్వరగృహత్కాంతారవారంబులన్.-కలకంఠీకుల=కోకిలస్త్రీలగుంపులయొక్క, పంచమస్వర=తజ్జాతనియతమగు పంచ; రాగమునకు, గృహత్=గృహమువలెనాచరించుచున్న, ఆశ్రయమైనయనుట, కాంతారవారంబులన్=అరణ్యసముదయములందు; తలిరాకు=చిగురుతాకు; ఆకమలేశ్వరాత్తజమహస్త్వంబున్.-ఆకమలేశ్వరాత్తజ=ఆలక్ష్మీపతియైనవిష్ణునితనూజుఁడగుమన్మథునియొక్క, మహస్త్వంబున్=ప్రతాపభావమును; సుమచ్ఛాయగందలి.-సుమ=కుసుమములయొక్క, ఛాయ=కాంతిలయొక్క, ఇట “ఛాయాబాహులే” అనుసూత్రముచేత ఛాయాశబ్దమునకు నపుంసకత్వము కందలి=మొలక; రాకాకమలేశ్వరాత్తజమహస్త్వంబున్=పూజితమాచంద్రప్రకాశభావము, కమలేశ్వరుఁడనఁగా జలాధిపతియగు సముద్రుండు తదాత్మజుండు చంద్రుండు; “నలిలమలంజలమ్ పూర్ణేరాకానిశాకరే” అనియమరుఁడు; కడున్=మిక్కిలి; పూని = వహించి న్నులకున్=చూపులకు; ఉద్వేలభయంబు=అధికమైనవెఱపును; కూర్చన్=ఘట్టిల్లఁజేయఁగా పాంధుల్=తెరువరులు; మఱి=మిగులను; కుందిరి=దుఃఖించిరి.

అడవులయందుఁ గోకిలాలాపములు నవపల్లవములు కుసుమస్తోమకాంతియుఁ బాంధుకు దుస్సహములై ప్రియావియోగదుఃఖము నతిశయింపఁ జేసెననుట.

తీ. అలవసంతంబున రహించెఁ దిలకభాస

మానహిందోళగీతనిఁ స్వాన మహిమ

దీప్త్యుదయకాలగాయికాఁ తిలకగీయ

మానహిందోళగీతనిఁ స్వానమహిమ.

41

టీ. అలవసంతంబునన్=ఆవసంతముతువునందు; తిలకభాసమానహిందోళగీతనిస్వాను.-తిలక=బొట్టుగులయందు, భాసమాన=ప్రకాశించుచున్న, హిందోళ=తేటలయొక్క, నిస్వానము=పాటలధ్వని; అహిమదీప్త్యుదయకాలగాయికాతిలకగీయమానహిందోళగీతనిస్వానమహిమన్.-అహిమదీప్తి=సూర్యునియొక్క, ఉదయకాల=ఉదరాంచుసమయమందు, యికాతిలక=మంచిపాటనేర్చినస్త్రీలచేత, గీయమాన=గానముచేయఁబడుచున్న, హిందోళ=గవిశేషముయొక్క, “హిందోళారాగమధుపా” అనివిశ్వము, గీత=గానములసంబంధియగు, స్వాన=అలాపముయొక్క, మహిమన్=అతిశయముచేత; రహించెన్=ఓప్పెను.

ఈపద్యమున నిస్సానపదము పునరుక్తమైనను దోషంబుకాదు. ఇందులకు “యమ కాది ష్వుదుష్టం స్యాన్ని హతార్థ నిర్దేశకమ్ | నదుష్టః పునరుక్తశ్చ విశేషావగమో యది|| అని సాహిత్యచింతామణి చూడవలయు.

చ. నెలవున రాగసంపద వనీరమ చారుపికారవంబునన్

దెలిసి వసంతురాక సుమనీరమహూర్తికఁ దాన మూన్చి పూ

ని లలితసుచ్చదాళి నళినీరమణీయసరంబు లూని మేల్

నెలవునఁ బొల్చెఁ గుంజభవనీరమమాణశుకీసఖీవృత్తిన్.

42

టీ. వనీరమ=వనలక్ష్మి; చారుపికారవంబునన్.—చారు = మనోజ్ఞముగ, పికారవంబునన్=కోకిలస్వనమువలన; వసంతురాక=వసంతుండను ప్రియునియొక్కరాకను; తెలిసికొని; నెలవునన్=పరిచయమునేత; రాగసంపదన్=రక్తిమయ నెడుననురాగముయొక్క సమృద్ధిచేత; సుమనీరమహూర్తికన్.—సుమనీర = పుష్పరసముయొక్క, మహూర్తికన్=నదియందు; తానమూన్చి = స్నానముఁజేసి; లలితసుచ్చదాళిన్.—లలిత=మనోజ్ఞములగు, సుచ్చద=మంచియాకుల నెడువస్త్రములయొక్క, ఆళిన్ పంక్తిని; పూని=వహించి; అళినీరమణీయసరంబులు.—అళినీ=ఆడుతున్నదల నెడు, రమణీయ=మనోజ్ఞములగు, సరంబులు=పేరులు; ఊని=వహించి; కుంజభవనీరమమాణశుకీసఖీవృత్తిన్.—కుంజభవనీ=పొదరిండ్లయందు, రమమాణ=విహరించుచున్న, శుకీ=ఆడుచిలుకల నెడు, సఖీ=చెలియలయొక్క, వృత్తిన్=వ్యాప్తిచేత; మేల్ నెలవునన్=మంచివాసస్థానమునందు; పొల్చెన్=ప్రకాశించెను.

ఇచట వనలక్ష్మి యనెడుస్త్రీ పికారవములచే వసంతుండను ప్రియునిరాక తెలిసికొని స్నానముఁజేసి శుభ్ర వస్త్రములను రమణీయము లగుహారములను దాల్చి సఖీజనముతోఁ గూడి కేళీగృహమున విలసిల్లె నని చెప్పుటచేత వనలక్ష్మియందు వాసకసజ్జాధర్మము వ్యక్తంబగుచున్నది “ప్రియాగమనవేళాయాం మణ్డయస్తీ ముహుర్ముహుః | కేళీగృహం తథాత్మానం సా స్యా ద్వాసకసజ్జికా” అనివాసకసజ్జాలక్షణము.

సీ. రమ్యపున్నాగోర్వరాజాతిసారభా

రూఢిపై నలమ మాఁరుతమునిగుడ

రసఁ బల్లవరుచిధాఁరాజాతిసారభా

గారితవంజులాఁగముల్ దోఁపఁ

బ్రబలుసంభ్రమ మెచ్చఁరాజాతిసారభా

వలినివాసి శుకాఘఁములు నంటింప

రాజత్పికాబ్జకఁరాజాతి సారభా

నేహూర్పితారావనియతి మెఱయ

తే. నధ్వగులు గుంది రధికతాపార్చి పఱవఁ
గాననంబుల నపుడు చక్కనిప్రియాళి
కాననంబులఁ గాంచు మోహంబు లాత్మ
కాన నంబుల మారుఁ డుద్ధతి నటింప.

43

టీ. రమ్యపున్నాగోర్వరాజాతిసౌరభారూఢి.-రమ్య=మనోజ్ఞములగు, పున్నాగోర్వరాజ=పొన్నవృక్షములయొక్క, ఉర్వరాజమనఁగాభూరుహంబు, “ఉర్వరాసర్వసస్యా ధ్యాయో” అనియమరుఁడు, అతిసౌరభ=అధికపరిమళముయొక్క, ఆరూఢి=అతిశయము; పై=మీఁదికి; అలమ=కవియునట్లు; మారుతము=సమీరము; నిగుడ=పీవఁగా; రస=భూమియందు; పల్లవరుచిధారాజాతిసౌరభాగారితవంజులాగములు.-పల్లవ=చిగురులయొక్క, రుచిధారా=కాంతిపరంపరలయొక్క, జాతి=సామాన్యమనెడు, సౌర=సూర్యసంబంధియైన, భా=కాంతికి, అగారిత=గృహమువలెనాచరించుచున్న, వంజులాగములు=వకుళవృక్షములు; తోప=చూపట్టఁగా; ప్రబలుసంభ్రమము=అధికమైనసంతోషము; ఎచ్చ=అతిశయింపఁగా; రాజాతిసౌరభావళినివాసిశుకౌఘములు.-రాజ=రేలపూలయొక్క, అతిసౌరభ=అతిపరిమళముయొక్క, ఆవళి=పరికియందు, నివాసి=నివసించుచున్న, శుకౌఘములు=చిలుకలగుంపులు; నటింప=నాట్యమునేయఁగా; రాజత్వికాబ్జకరాజాతి.-రాజత్=ప్రకాశించుచున్న, పికాబ్జకరా=ఆడుకోయిలలయొక్క, జాతి=కులము; సౌరభానేహోర్పితారావనియతి.-సౌరభానేహ=వసంతకాలముచేత, అర్పిత=అర్పింపఁబడిన, ఆరావనియతి=ధ్వనినియమముచేత; మెఱయ=ప్రకాశింపఁగా; అధ్వగులు=పాంథులు; అపుడు=ఆసమయమున; అధికతాపార్చి=ఎక్కుడుసంతాపజ్వాల; పఱవ=వ్యాపింపఁగా; కాననంబుల=అరణ్యములయందు; ఎక్కుడు చక్కనిప్రియాళికాననంబులఁగాంచు మోహంబులు.-చక్కని=ఆందమైన, ప్రియాళికాననంబుల=ప్రియాసమూహములముఖములను; కాంచుమోహంబులు=చూడవలెననునభిలాషలు; అత్తకు=మదికి; ఆన=నాటఁగా; మారుడు=మన్మథుఁడు; అంబుల=బాణములచే; ఉద్ధతి=దర్పముచేత; నటింప=నటింపఁగా; కుందిరి=దుఃఖించిరి.

అనఁగా పున్నాగపుష్పరజములతోఁ గూడినమందమారుతము రక్తపల్లవములతోఁ గూడినవకుళవృక్షములు నటించుచున్న శుకౌఘములు కోకిలస్త్రీనినాదములు పాంథులకుఁ గామోదకజనకము లాయె ననుట.

చ. సరససమీరపోతములు • చక్కఁ జరింపఁగఁ జొచ్చె నప్పు సుం
దరవకుళాగకేసరలతాసుమనోరసవీచి దేలుచున్
దరుణసమేరుకేసరలతాసుమనోరసజంబు లాగుచున్
దరముగ నాగకేసరలతాసుమనోరమగంధ మానుచున్.

44

టీ. సరససమీరపోతములు.-సరస=శ్రేష్ఠములైన, సమీరపోతములు=మందమారుతములు; సుందరవకుళాగ కేశరలతాసుమనోరసవీచిక.-సుందర=సుందరములైన, వకుళాగ=పొగడవృక్షములయొక్కయు, కేశర=పొన్నలయొక్కయు, లతా=కొమ్మలయందలి, సుమనః=పుష్పములయొక్క, రస=మకరందముయొక్క, వీచిక=తరంగములందు; ఇదిజాత్యేకవచనము; తేలుచుకొ=తేలాడుచు; తరుణమేరు కేశరలతాసుమనోరసజంబులు.-తరుణ=నూతనములైన, నమేరు=సురపొన్నలయొక్క, కేశర=కింజల్కములయొక్క, లతా=బండిగురివెందలయొక్క “లతాగోవిందినీగుండ్రా” అనియమరుఁడు, సుమ = పువ్వులయొక్క, నోన=అధికమైన, ఇచట నైకధేత్యాదులయందువలెనశబ్దముతో ఊనశబ్దమునకు “సుపుసా” అనిసమాసము, రజంబులు=పుప్పొడులను; లాగుచుకొ=ఆకర్షించుచు; తరముగకొ=క్రమముగ; నాగ కేశరలతాసుమనోరసగంధము.-నాగ కేశరలతా=నాగ కేశరపుతీవలయొక్క, సుమనోరస=మిక్కిలిమనోజ్ఞమైన, గంధము=పరిమళమును; అనుచుకొ=పానముఁజేయుచు; అష్ట=ఆసమయమందు; చక్కకొ=బాగుగా; చరింపఁగఁజొచ్చెకొ=సంచరింపసాగెను.

ఇటు బాలపవనములు వకుళాదిపుష్పనీరమునఁ జేలుచు సురపొన్నలు మొదలగువాని పుప్పొడిలాగుచు నాగ కేశరాదిగంధము నానుచుఁ జరింప సాగెనని బాలవృత్తము సమీరపోతములందు వర్ణితంబయ్యె.

సీ. శ్యామోదయము కొంచియము చేయ నేతెంచి

శ్యామోదయమును హేచ్ఛగఁ దనర్చె

సుమనోవిలాసంబు యాటవుచ్చగఁ జేరి

సుమనోవిలాసంబు యలమరఁ జేసె

దుంగకదంబాభ యూర్పంగఁ బొడకట్టి

తుంగకదంబాభ యూర్పంగఁ దార్చె

హైమజాలకరూఢి యపహరింపఁగఁ బొల్చి

హైమజాలకరూఢి యడర నూన్చె

తే. శుచిపలాశాళిహృతిఁ గూర్చు నచల వెలసి

శుచిపలాశాళివర్ధకఁ స్ఫూర్తిఁ బొదలె

నహహ కమలేశ్వరాత్మజాతైకమైత్రి

కతనఁ జైత్రుండు సమ్మదా కలన నెంది.

45

టీ. శ్యామోదయము=రాత్రియొక్కయావిర్భావమును; కొంచియము=అల్పమునుగా; చేయకొ=చేయుటకు; ఏతెంచి=వచ్చి; శ్యామోదయమును=ప్రేంకణవృక్షములవృద్ధిని; హేచ్ఛకొ=అధికమగునట్లుగా; తనర్చకొ=చేసెను. సుమనోవిలాసంబు = జాజాలయొక్కవిలాస

మును; చూఱుచుఁగఁ = కొల్ల వెట్టుటకు; చేరి = పొంది; సుమనోవిలాసంబులు = పువ్వులయొ
ప్పిదములను; అమరఁ = అమరునట్లు; చేసెఁ = ఒనరించెను. తుంగకదంబాభ. - తుంగ = ఉన్న
తములగు, కదంబ = కడుములయొక్క, ఆభ = కాంతిని; తూల్పఁగఁ = తూల్పుటకు; పొడకట్టి =
ఆవిర్భవించి; తుంగకదంబాభ. - తుంగ = పొన్నలయొక్క, “పున్నాగేపురుషస్తుజ్ఞః”
అనియమరుఁడు, కదంబ = గుంపులయొక్క, ఆభ = కాంతిని; పొంగఁ = అతిశయించునట్లు;
తార్చెఁ = చేసెను. హైమజాలకరూఢిఁ = హిమసంబంధులగుబిందువులయొక్కరూఢిని;
అపహరింపఁగఁ = అపహరించుటకు; పొల్చి = ఉదయించి; హైమజాలకరూఢి = చంపకసంబం
ధులగుమొగ్గలరూఢిని; అడరఁ = ఒప్పునట్లు; ఊన్చెఁ = చేసెను. శుచిపలాశాలిహృతిఁ. -
శుచిపలాశ = కారాకులయొక్క, ఆళి = పరంపరలయొక్క, హృతిఁ = హరణమును; కూర్పఁ
గఁ = చేయుటకు; అచలఁ = భూమియందు; వెలసి = ప్రకాశించి; శుచిపలాశాలివర్ధనస్ఫూ
ర్తిఁ. - శుచిపలాశ = నిర్మలములగుమోదుగులయొక్క, ఆళి = పంక్తియొక్క, వర్ధన = వృద్ధిఁబొం
దించుటయందలి, స్ఫూర్తిఁ = ప్రకాశముచేత; పొదలెఁ = ఒప్పెను. అహహ = ఆశ్చర్యము!
కమలేశ్వరాత్మజాతైకమైత్రికతనఁ. - కమలేశ్వర = లక్ష్మీకాంతుఁడైనవిష్ణువుయొక్క, ఆత్మ
జాత = పుత్రుఁడగుమరునియొక్క, ఏకమైత్రికతనఁ = ముఖ్యస్నేహమునుబట్టి; చైత్రుండు =
వసంతుండు; సమృద్ధాకలనఁ = సంతోషసంబంధమును; ఒంది = పొంది. ప్రైజెప్పినవిధముగఁ
జేసెనని క్రింది కన్వయము.

వసంతము శ్యామోదయము కొంచెము సేయుటకు, సుమనోవిలాసంబు చూరపుచ్చు
టకు, తుంగకదంబాభ దూల్చుటకు, హైమజాలకరూఢి నపహరించుటకు, శుచిపలాశాలి
హృతిఁ గూర్చుటకు, ధరణిఁ జేరియు, తద్విరుద్ధము లైనశ్యామోదయంబు హెచ్చు
చేయుట, సుమనోవిలాసంబు అమరఁ జేయుట లోనగుకార్యము లొనరించుటవలన,
“శ్లో॥ అన్యత్కర్తు మ్ప్రవృత్తస్య తద్విరుద్ధకృతి శ్చ సా గోత్రోద్ధారప్రవృత్తోపి గోత్రో
ద్భేద మ్పరా కరోః ॥ ఇత్యాదులయందువలె, శ్లేషార్థాపితాసంగత్యలంకారము. ఇట్లు శ్యా
మోదయ సుమనోవిలాసతుంగకదంబాభా హైమజాలకరూఢి శుచిపలాశాకులకు విరోధము
సేయ సమకట్టినవసంతుండు తద్విపరీతవర్తనమునఁజెలఁగుట చిత్రము. ఇట్టి దుర్నయమందుఁ
బ్రవర్తించినవసంతుండు శ్రీనారాయణనూనుండగుమీనకేతనునిసాంగత్యమహిమచే నదిమాని
నాడనుటవలన “సారూప్యమపి కార్యస్య కారణేన సమం విదుః” అను సమాలంకార
భేదమును గలుగును. వసంతవాసరమందు రాత్రి తక్కువ యగుటయు, లతలు వృద్ధిఁ
బొందుటయు, జాజాలు విలసిల్లకుండుటయు పువ్వులు సమృద్ధములగుటయు కదంబములు
పుష్పింపకుండుటయు పొన్నలు ప్రకాశించుటయు మంచుపిండు ముడుఁగుటయు, సంపెఁగలు
ప్రబలుటయు, పండుటాకులు రాలుటయు, మోదుగులు మోదించుటయు, కొన్నిలోక ప్రసి
ద్ధంబులు, కొన్ని కవిసమయసిద్ధంబులు. దీనిం గూర్చి కవికల్పలతయందు “అసతోపి నిబ
ద్ధేనా నిబద్ధేనసతోపిచ! నియమేన చ జాత్యాదేః కవీనాం సమయస్త్రిధా! అసతోపి నిబ
ద్ధోయథా! రత్నాని యత్రకుత్రాదౌ హంసా స్వల్పజలాశయే! జలేభాద్యన్నభో
నద్యా మహాభాద్య న్నదీష్వపి! తమిరస్య తథామృష్టిగావ్యాత్వం సూచిభేద్యతా!.

అజ్ఞానిగ్రాహ్యతా కుమోభపవాహ్యత్వం విధుత్విషః । శుక్లత్వం క్షీరిహాసాదౌ కార్ష్యం
 చాక్షీర్వఘాదిషు । ప్రతాపే రక్తతోష్ణత్వే రక్తత్వం క్రోధరాగయోః । విభావర్యాం భిన్న
 తయా వర్తనం చక్రవాకయోః । జ్యోతాన్నిపానం చకోరాణా ఇచ్చతుష్కఇచ్చ పయోనిధేః॥
 సతో ప్యనిబద్ధో యథా - వసంతే మాలతీపుష్ప మ్ఫలపుష్పే చ చంద్రనే । అశోకే చ ఫలం
 జ్యోతాన్నిధౌనే కృష్ణాన్యపక్షయోః । కామిదన్తేషు కుద్దానా జుక్తుల్యేషు చ రక్తతామ్ ।
 హరితత్వ నివా నీలోత్పలానా ఇచ్చ వికాశితమ్ । వర్ణయేన్న సదప్యేతన్నియమో ధ ప్రకా
 శ్యతే ॥ భూర్జత్వ స్థిమవత్యేవ మలయేష్వేవ చంద్రనమ్ । రక్తత్వం రక్తబద్ధాకబిమ్బా
 మోభజవివస్వతామ్ । తథా వసంత ఏవా న్యపుష్టానా జ్జలకూజితమ్ । వర్షాన్వేవ మయూరా
 ణాం రుత న్నృత్యఇచ్చ వర్ణయేత్ । నియమస్య విశేషోధ పునః కశ్చిత్ప్రకాశ్యతే॥ ఇత్యా
 దిగాః జెప్పఁ బడినది. వసంతాదులను గూర్చియు నందె యిట్లున్నది. “సురభౌ దోలాకో
 కిలమారుతసూర్యగతితరుదలోద్భేదాః । జాతీతర పుష్పచయామ్రమజ్జరీభమర ఝజ్జా రాః ।
 గ్రీష్మే పాటలమల్లీతాపసరఃపథికశోషవాతోష్ణాః । సక్తుఃప్రపాచత్పష్టామృగత్పష్టామ్రాదిఫలపా
 కాః । వర్షాను ఘనశిఖిసదనసమాగమాః పజ్జకన్దలోద్భేదాః । జాతీకదమ్బకేతక ఝజ్జానిలని
 మ్నగా హలిప్రీతిః । శరదీన్దురవిపటుత్వ ఇల్లాచ్చతా గస్త్యహంసవృషదర్పాః । సప్తచ్ఛధస్సి
 తాశ్రంధాన్యంశిఖిపక్షమద పాతాః । హేమన్తే దినలఘుతా శీతయవస్తమ్బమరువకహిమాని । శిశిరే
 కరీషధూమమాఃకుద్దామ్బుజదాహహిమజలోత్కర్షాః॥ ఇత్యాదిగా నున్నది. ఇందు వసంతమున
 సూర్యగతిమాంద్యమున రాత్రికొంచెమగుటయు, జాజులు వికసిల్లకుండుటయు, కదం
 బములు వర్షర్తువునందే చెప్పఁదగినవనుటచే నవి లేకుండుటయు జాతీతర సర్వకుసుమములని
 చెప్పటచేఁ జంపకాదిపుష్పసమృద్ధి తరుదలోద్భేదముచెప్పటచేఁ గారాకులురాలుటయు
 లోనగునవి తెలియవలయు.

చ. అలమధువేళఁ దీవ్రవిరహాగ్ని శిఖాపరితప్తగాత్రి యా
 నలినవిరోధివంశజననాయకపుత్రి దలంక సాగె న
 త్యలఘుసువర్ణ కాననవిహార్యసమాశుగకాండధారకు
 హలహలధారిదర్పపరిహార్యసమాశుగకాండధారకు.

46

టీ. అలమధువేళఁ = ఆవసంతసమయమందు ; తీవ్రవిరహాగ్ని శిఖాపరితప్తగాత్రి.-
 తీవ్ర=గాఢమైన, విరహాగ్ని = వియోగమనెడు వహ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలలచేత, పరి
 తప్త=మిక్కిలితపింపఁజేయఁబడిన, గాత్రి = దేహము గలది; ఔనలినవిరోధివంశజననాయక
 పుత్రి=అగునట్టిచంద్రవంశరాజపుత్రికయగుచంద్రిక; అత్యలఘుసువర్ణ కాననవిహార్యసమాశుగ
 కాండధారకు.-అత్యలఘు= మిగులనధికమైన, సువర్ణ కానన = సంపెఁగతోటలయందు,
 విహారి=సంచరించుచున్న, అసమాశుగకాండ = సాటిలేనిమందమారుత సందోహములయొక్క,
 ధారకు = పరంపరకు ; హలహలధారిదర్పపరిహార్యసమాశుగకాండధారకు.-హలహల
 ధారి=రుద్రునియొక్క “హాలాహలంహలహలంహలహలంహలాహలం” అని ద్వీరూపకోశము,
 దర్పపరిహారి=గర్వమునుబరిహరించిన మన్తధునియొక్క, అసమ=సాటిలేని, ఆశుగ=బాణముల
 యొక్క, కాండ=సంఘముయొక్క, ధారకు = అంచునకు; తలంక సాగె = వడఁక సాగెను.

తే. బాల యీలీల మదనరోపాలికలక
రాలవర్తనచే మనఃపాలిక గలకఁ
జెంది కుందంగఁ దన్నేత్రజితచకోరి
చేరి. యిట్లను సూక్తిరాజితచకోరి.

47

టీ. బాల=చంద్రిక ; ఈలీల = ఈతీరున ; మదనరోపాలికలకరాలవర్తనచే.-
మదన=మన్మథునియొక్క, రోపాలికల = శరపరంపలయొక్క, “పత్తీరోపఇషుర్ద్వయోః”
అని యమరుఁడు, కరాలవర్తనచే=తీక్షణవర్తనచేత; మనఃపాలిక=హృదయసీమయందు;
కలకఁజెంది=కలతపాటి; కుందంగ=దుఃఖింపఁగా; తన్నేత్రజితచకోరి = నేత్రము
లచే గెలువఁబడిన యాఁడుచకోరములుగలయాచంద్రికను ; సూక్తిరాజిత=సూక్తులచేత ప్రకా
శించుచున్న; చకోరి=చకోరియ నెడుప్రియసఖి; చేరి=పొంది; ఇట్లను = వక్ష్యమాణప్రకా
రముగఁబలికెను.

చ. తలకెద వేల కీరవనితాజనవృత్తికిఁ దేటి రానెలం

తల కెద వేల మీఱునిజధైర్యము పాయఁగఁ గుందె దేల కో

యిలనవలాలసారగుతి కింతి మనోజుఁడు సంఘటించు బో

యిల నవలాలసాప్రచయ మీయెడఁ ద నృజియింప సత్కృపఁ. 48

టీ. ఇంతి=ఓచంద్రికా ! కీరవనితాజనవృత్తికి=శుకాంగనాజనవర్తనమునకు ; తేటి
రానెలంతలకు=మధుపరాజస్త్రీలకు; తలకెదవేల = భయపడెదవేల? కోయిలనవలాల
సారగుతికి.-కోకిలస్త్రీలయొక్కశ్రేష్ఠధ్వనికి ; ఎద=హృదయమందు ; వేలమీఱునిజధై
ర్యము=మితిమీరిననీధీరత్వము; పాయఁగ = తొలఁగఁగా; కుందెదేల = దుఃఖించెదవేల?
ల=భూమియందు; మనోజుఁడు=మన్మథుఁడు; ఈయెడ=ఇపుడు; త=తన్ను; భజిం
=సేవింపఁగా; సత్కృప=మంచిదయచేత; నవలాలసాప్రచయము.-నవ=నూతనమైన,
లసా=వేడుకయొక్క, ప్రచయము=ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధిని; సంఘటించుబో=కూర్చునుబో.

అనఁగా మరుఁడు తన్నుఁ బూజించినవారికి ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధిని ఘటిల్లఁజేయును
పున కుందఁ బని లేదని తాత్పర్యము.

1. కాన నమ్ము నటదృక్తికలనమునఁ గ

రమ్ము నలినాశుగునిఁ గొల్వ కేళి

కాననమ్మున కోసీలకంజనయన

రమ్ము నలి నాశుగతి యిప్పు ప్రబల ననుచు.

49

టీ. కాన=ఆహేతువున; నమ్ము=వీశ్వసింపుము. నలినాశుగుని=మన్మథుని; కరమ్ము=
క్రిలి ; నటదృక్తికలనమున = ప్రకాశించుచున్న భక్తియుక్తిచేత ; కొల్వ = సేవించు

టకు; రమ్యకేళికాననమునకు = మనోజ్ఞమగు క్రీడావనమునకు ; ఓనీలకంజనయన = ఓనీలాత్ప
లాక్షీ ! నలిక = మిక్కిలి; ఆశుగతి = శీఘ్రగమనము ; ప్రబలక = అతిశయింపఁగా; ఇపు
డు = ఈసమయమున; రమ్మ. అనుచుక = ఇటనుచు. దీనికి సుతరపద్యముతో నన్వయము.

మ. చెలి కే లందిన మాఱు పల్కక మనశ్చింతాకులస్ఫూర్తిఁ ద

త్కలకంఠీర వనంబుఁ జేర నరిగెన్ • దత్పద్మినీమాళి స

త్కలకంఠీరవజాలకంబులు కడున్ • గాటంబులై యుజ్జ్వల

త్కలకంఠీరవకామినీనినదరేఖం బల్వెఱన్ గూర్పఁగన్.

50

టీ. చెలి = సఖియగుచకోరి; కేలందినక = చేయఁబట్టఁగా; మాఱుపల్కక = బదులుమా
టాడక; మనశ్చింతాకులస్ఫూర్తిక. - మనశ్చింతా = మనోగత మైనప్రియవిషయకధ్యానముచేత
నైన, ఆకులస్ఫూర్తిక = వ్యాకులత్వప్రకాశముచేత; తత్కలకంఠీరక. - తత్ = ఆ, కలకంఠీ =
చకోరియొక్క, ఇరక = వాక్యముచేత; తత్పద్మినీమాళి = ఆపద్మినీజాతిస్త్రీరత్నమగుచంద్రిక; స
త్కలకంఠీరవజాలకంబులు. - సత్ = శ్రేష్ఠములైన, కలకంఠీ = కోకిలస్త్రీలయొక్క, రవజాలకం
బులు = ధ్వనికదంబములు; కడున్ = మిక్కిలి; గాటంబులై = దృఢములై; ఉజ్జ్వలత్కలకంఠీర
వకామినీనినదరేఖక. - ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, కల = కాంతిగల, కంఠీరవ = సింహముల
యొక్క, కామినీ = స్త్రీలయొక్క, నినదరేఖక = ధ్వనిరీతిని; బల్వెఱన్ = గొప్పభయమును;
గూర్పఁగన్ = ఘటిల్లఁజేయుచుండఁగ; వనంబు = ఉద్యానవనమును; చేరఁగన్ = పొందుట
కు; అరిగెన్ = పోయెను.

ఆచంద్రిక తననెచ్చెలి యగుచకోరివాక్యమునకు మాఱు మాటాడక దానిచే యూత
గాఁ గొని యుద్యానమునకు వెడలుచుండఁగా కోకిలస్త్రీస్వరములు సింహనాదములభంగిని
భయము గలుగఁజేసె ననుట. ఆవి యామెకు మిగుల రాగోద్దీపకము లాయె నని ఫలితము.

శా. భ్రాజద్భక్తి నెదుర్కొనంగ వనగోపస్త్రీజనం బాప్తనీ

రేజాస్యానికరంబు తన్ గొలువఁ జేరెన్ గేళికారామ మా

రాజీవాంబక శింజినీనికరగర్జల్ హంసి నేర్వన్ న్నహః

రాజీవాంబకశింజినీవిరుతిఁ బర్వన్ వేడి నిట్టూర్పులున్.

51

టీ. ఆరాజీవాంబక = కమలనయనయగునాచంద్రిక; వనగోపస్త్రీజనంబు; వనగోప =
ఉద్యానవనపాలికలగు, స్త్రీజనంబు = స్త్రీలు; భ్రాజద్భక్తిక = బహుచున్న భక్తిచేత; ఎదుర్కొ
నంగన్ = ఎదురుగరాఁగా; ఆప్తనీరేజాస్యానికరంబు. - ఆప్త = హితలయిన, నీరేజాస్యానికరం
బు = స్త్రీలకదంబము; తన్ = తన్ను; గొలువన్ = సేవింపఁగా; శింజినీనికరగర్జల్. - శింజినీ = అందె
లయొక్క, నికర = గుంపుయొక్క, గర్జల్ = ధ్వనులను; హంసి = హంసస్త్రీ; నేర్వన్ = అభ్యసిం
పఁగా; మహారాజీవాంబకశింజినీవిరుతిక. - మహాత్ = అధికమైన, రాజీవాంబక = మరుని
యొక్క, శింజినీ = అల్లెయొక్క, తుమ్మెదలబారుయొక్కయనుట, విరుతిక = ఝంకారము

చేత; “శిష్టానీసూపురజ్యయోః” అనిరత్నమాల; వేడి నిట్టూర్పులు = ఉష్ణమైనదిర్లు నిశ్వాస ములును; పర్వ = వ్యాపింపఁగా; కేళి కారామము = క్రీడోద్యానమును; చేరె = పొందెను.

అనఁగా నాచంద్రక వనపాలికలు భక్తితో నెదుర్కొనఁగా సఖీవర్గము కొలుచుచుం డఁగా హంసపలుకులం బోలునందెలచప్పుడుతోఁగూడి తుష్టదలయుంకారములచే గుంది వేడినిట్టూర్పులు విడుచుచుఁ గేళికావనముం జేరె ననుట.

క. కువలాస్త్రరుజాగతిఁ బొక్కు వలాహకకచకు వనికకొమ రయ్యెడఁ ద
త్కువలాంబకాళి సుధతేఁకువ లార్చుశుభోక్తిఁ దెల్పెఁగూరిమి పొదలన్.

టీ. అయ్యెడన్ = ఆసమయమందు; కువలాస్త్రరుజాగతిన్ = మదనజ్వరప్రాప్తిచేత; పొక్కువలాహకకచకున్ = తపించుచున్నచంద్రకకు; వలాహక మనఁగా మేఘము దానిఁ బోలుకచములు గలది వలాహకకచ; తత్కువలాంబకాళి. - తత్ = ఆ, కువలాంబకాళి = స్త్రీస మూహము; సుధతేఁకువలు. - సుధ = అమృతముయొక్క, తేఁకువలు = ధైర్యములను; ఆర్చుశుభో క్తిన్ = శమింపఁజేయుశుభ మైవవాక్యము చేత; వనికకొమరు = ఉద్యానముయొక్కయందమును; కూర్తి = ప్రేమము; పొదలన్ = వృద్ధిపొందునట్లుగా; తెల్పెన్ = తెలిపెను.

కామజ్వరముచే వ్రేఁగుచున్నచంద్రకతో నాస్త్రీలు సుధకన్న మధురమైన పలుకు లతో నుద్యానవనసౌందర్యముఁ దెల్పి రనుట.

సీ. బాలాంబుజతమాలఁమాలాభినవజాల
జాలామృతోల్లోలఁషట్పదాఘ
రాగాదిపరమాగఁమాగాంతసుపరాగ
రాగావరణభాగఁరాశపవన
కేలీగృహన్తాలిఁమాలిస్థితపికాలి
కాలీనరవలోలిఁతాధ్వగాత్త
రాజీవశరవాజిఁవాజీననితతాజి
తాజీజనకరాజిఁతామృఫలిక

తే. భవ్యఋతుకాంతకాంతతాఁత్పర్యసృష్ట
ఘనవిషమబాణబాణసంఘాతకలిత
తిలకమధుగంధగంధసంఘముకితాశ
కనదచిరధామధామ యివ్వనిక గంటె.

టీ. బాలాంబుజతమాలమాలాభినవ జాలజాలామృతోల్లోలషట్పదాఘ. - బాల = తరు ములైన, అంబుజ = పద్మములయొక్కయు, తమాలమాలా = కానుగపంక్తులయొక్కయు,

అభివచనములగు, జాలజాల=మొగ్గలగుంపుయొక్క, అమృత=పూఁదేనియందు, ఉల్లాల=మిక్కిలిఆసక్తములైన, పట్టద=భృంగములయొక్క, ఓఘు=సమూహముగలది; రాగాది పరమాగమాంతసుపరాగరాగాభరణభౌగరాశపవన.-రాగాది = దాడిమీవృక్షముమొదలు గాఁగల, పరమ=శ్రేష్ఠములైన, అగమ=వృక్షములయొక్క, అగాంత = పుష్పములయొక్క, సుపరాగ=మంచిపుష్పాడియొక్క, రాగ=రక్తిమయొక్క, అవరణ=ఆచ్ఛాదనమును, భాక్=పొందిన, అరాశి=కుటిలములగు, పవన=వాయువులుగలది; కేలీగృహస్థాలిమాల్లిస్థితపికాలికా లీనరవలోలితాధ్వగాత్త.-కేలీగృహత్=విహారగృహములగుచున్న, మాలి=అశోకవృక్షములయొక్క, మాలి=అగ్రములయందు, స్థిత=ఉండిన, పికాలికా=కోకిలపంక్తులయొక్క, అలీన=స్ఫుటమైన, రవ=ధ్వనిచేత, లోలిత=చలింపఁజేయఁబడిన, అధ్వగ = పాంథులయొక్క, ఆత్త=మనములుగలది; రాజీవశరవాజి వాజీననిరతాజితాజీజనకరాజితామ్రఫలిక.-రాజీవశర=మన్మథునికి, వాజి=అశ్వములైన, వాజీన=పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క, చిలుకలయొక్కయనుట, నిరతాజిత=ఎల్లపుడునోటువడని, ఆజీ=కలహములకు, జనక=హేతువైన, రాజిత=ఓప్పుచున్న, ఆమ్రఫలిక=మావిపండ్లుగలది; భవ్యఋతుకాంతకాంతతాత్పర్యసృష్టఘనవిషమబాణబాణసంఘాతకలితతిలకమధుగంధగంధసంచుళికతాశ.-భవ్య=మనోజ్ఞమైన, ఋతుకాంత=వసంతునిచేత, కాంతతాత్పర్య=మంచియాసక్తిచేత, సృష్ట=సృజింపఁబడిన, ఘన = అధికములైన, విషమబాణబాణ=పుష్పములయొక్క, సంఘాత=సముదాయముతో, కలిత = కూడుకొన్న, తిలక=బొట్టుగులయొక్క, మధు=మకరందముయొక్క, గంధ=పరిమళముయొక్క, గంధ=లేశముచేత, 'గన్ధోగన్ధక ఆమోదేలే శేసంబన్ధగర్వయోః' అని విశ్వము, సంచుళికిత=పుడిసిలింపఁబడిన, ఆశ=దిక్కులుగలదియునగు, ఇవ్వనిక=ఈయుద్యానమును; కనదచిరధామధామ.-కనత్=ఓప్పుచున్న, అచిరధామధామ=కోరిపునంటికాంతిగలదానా! కంటె=చూచితివా?

నవాం జ్యోతిః లజ్జా లకములపూఁదేనియయం దాన క్తము లగుతు మైదలు గలదియు,
దాడిమి మొదలగు మ్రాఁకుల పుష్ప రేణువుల చేత వ్యాప్తములగు తెమ్మెరలు గలదియు, బాటసా
రుల చిత్తములను జలింపఁజేయు నశోకవృక్షవాసి కోకిలధ్వనులు గలదియు, ఎల్ల పుడు చిలు
కలకు జగడము గలుగఁజేయు మావిపండ్లు గలదియు, వసంతోదయమున నుదయించిన బొ
ట్టుగులపువ్వుల వాసనా లేకముచేఁ బుడిసిలింపఁబడిన దిక్కులు గలదియు నగు నీవనిని జూడు
మనుట.

చ. తలీరుమెఱుంగుచాయ శుక♦దారరవస్తనితంబు లెచ్చ ని

స్తులతిలకాభ్రముల్ సేరియఁ • జొచ్చెఁ బయోజనభాగి గాడ్చుచాల్

గలయ మరందదంభమున • గాటపువర్షము గంటె సాంద్రము

త్యల యమరం దదంభమునకై యళిచాతకకోటి పర్వఁగన్.

54

టీ. పయోజదశాక్షి = పద్మపత్తములఁబోలుకన్నులుగలదానా! నిస్తులతిలకాభ్రముల్ = సాటిలేనితిలకవృక్షములనెదుమబ్బుల; తలిరుమెఱుంగుచాయ = చిగురుల నెఱుమెఱుపుదాలు;

శుక దారరవస్తనితంబులు.-శుక దారరవ=ఆడుచిలుకల రవముల నెడు, స్తనితంబులు=ఉ టుము
లు; ఎచ్చ=మించఁగా; గాడ్పుచాల్=వాయుపరంపర; కలయ=కూడఁగా; సాంద్రము
త్కల=దట్టమైనసంతోషకల; అమర=ఓప్పఁగా; తదంభమునకై = ఆమకరందమ నెడుజల
మునకై; అళిచాతకకోటి=తు మ్మైదలనుచాతకములగుంపు; పర్వఁగ=వ్యాపింపఁగా; మరం
దదంభమున=మకరందవ్యాజముచేత; గాటపువర్షము = గాఢమైనవర్షమును; కురియ
చొచ్చె=కురియసాగెను. కంఠే. రూపకకైతవాపహ్నుతులు.

చ. హితమహిలాలలామ వరియింపఁగ నిప్పు నిరస్తహిరభా

తతికరదీ పికాళివనితాశుభగీతి సువర్ణజాలసం

తతికరదీపికాళి వని దారొక్కన నామని రాఁగఁ దుంగసా

ధతలము లెక్కె గన్దెన ముదంబునఁ జిల్కలరాణివాసముల్. 55

టీ. నిరస్తహిరభాతతికరదీ.-నిరస్త=తిరస్కరింపఁబడిన, హిరభాతతిక=వజ్రకాం
తిపరంపరకలిగిన, రదీ=దంతములుగలదానా! ఇదిచంద్రికాసంబోధనము; పికాళివనితాశుభ
గీతి.-పిక=కోకిలలయొక్కయు, అళి=తు మ్మైదలయొక్కయు, వనితా=స్త్రీల నెడు స్త్రీలయొక్క,
శుభగీతి=మంగళమైనపాటతోను; సువర్ణజాలసంతతికరదీపికాళి.-సువర్ణజాల=సంపెఁగ
మొగ్గలయొక్క, సంతతి = సమూహమనెడు, కరదీపికా=కరములయందలిదీపములయొక్క,
అళి=పంక్తితోను; వని=వనమనెడు స్త్రీ; తారొక్కన=సమీపింపఁగా; ఆమని=వసంతము;
హితమహిలాలలామ.-హిత=ఇష్టమైన, మహిలాలలామ=ప్రేంకణమనెడుస్త్రీరత్నమును;
వరియింపఁగ=వరియించుటకు; రాఁగ=వచ్చుచుండఁగా; ఇప్పు=ఈసమయమందు; చిలు
కలరాణివాసముల్=శుకాంగనలనెడురాజస్త్రీలు; ముదంబున=సంతసముచేత; తుంగసాధత
లములు=పొన్నలయు మోరటసమూహములయు ప్రదేశములనెడు ఉన్నతసాధప్రదేశములను;
ఎక్కె=ఆధిష్ఠించెను.

అనఁగా పికాళివనితలపాటలతోడను సంపెఁగమొగ్గలనెడుకరదీపికలతోను వని
యెదుర్కొన మహోత్సవముగా వసంతుం డనునొకవరుండు ప్రేంకణమనెడు స్త్రీరత్నమును
వరించుటకై వచ్చినయట్లున్న దనియు వానిం గాంచ ముదమున శుకాంగనలు తుంగసా
ధము లెక్కిన యట్లున్న దనియు భావము.

చ. నలువుగ మొగ్గగుబ్బ లెద మాటఁగఁ గాఁగిటఁ జేర్చి నేర్పుతో

మలయధరాధరానిలకుమారవిటుండు లతాప్రసూనకో

మలయధరాధరాసవము మాటికి నానుచు నెక్కె మోదముల్

మలయ ధరాధరాగ్రణికుమారిక చూ పటు నిల్వఁ జేయవే. 56

టీ. ధరాధరాగ్రణికుమారిక=రాజపుత్రికయగుచంద్రికా! మలయధరాధరానిలకుమార
విటుండు.-మలయధరాధర=మలయపర్వతముయొక్క, అనిలకుమార= మందమారుతమనెడు,
విటుండు=జారుడు; నలువుగ=ఓప్పిదముగా; మొగ్గగుబ్బలు = మొగ్గలనెడుస్తనములు;

ఎదకొ = హృదయమందు; నాటకకొ = తాళనట్లు; కొగిటకొ = భుజాంతరమందు; నేర్పు
తోకొ = చాతుర్యముచేత; తార్చి = కదియించి; లతాప్రసూనకోమలయధరాధరాసవము.-
లతా = లతయనెడు, ప్రసూనకోమల = స్త్రీయొక్క, అధరాధర = అధరోష్ఠస్థానీయమైన, ఆసవము =
మద్యమును; మాటికికొ = సారెకు; ఆనుచుకొ = పానముచేయుచు; మోదముల్ = సంతసములు;
మలయకొ = వ్యాపింపఁగా; చొక్కెకొ = సుఖపరవశుడయ్యెను. చూపు = దృష్టిని; అటుని
ల్వకొ = ఆవైపునిల్చునట్లు; చేయవే = చేయుమా.

మలయమారుతము సేయువిటచరితంబు నాలోకింపు మనుట.

శా. స్థితాశ్యావృతిభూర్యయోవలయలక్ష్మీం బూని పాంథాంగనా
జాతాస్సృక్పరిషిక్తరీతి నరుణఃచ్ఛాయల్ మనం బొల్చునీ
శాతప్రాససమూహజాలకుల మెచ్చక జేసె బోచిత్తభూ
శాతప్రాససమూహ జాలజవిభాసంజేతృవక్త్రేందుకా.

57

టీ. జాలజవిభాసంజేతృవక్త్రేందుకా.-జాలజ = జలజసంబంధనియగు, విభా = కాం
తిని, సంజేతృ = జయించిన, వక్త్రేందుకా = చంద్రునివంటి మోముగలదానా! స్థితాశ్యావృతి
భూర్యయోవలయలక్ష్మీకొ.-స్థిత = అధికమైన, అళి = తుమ్మెదలయొక్క, ఆవృతి = ఆవరణమ
నెడు, భూరి = అధికమైన, అయోవలయ = ఇనుముతోడుపుయొక్క, లక్ష్మీకొ = సంపదను; పూని =
వహించి; పాంథాంగనాజాతాస్సృక్పరిషిక్తరీతికొ.-పాంథాంగనా = విరహిస్త్రీలయొక్క,
జాత = సమూహముయొక్క; అస్సృక్ = రక్తముచేత, పరిషిక్తరీతికొ = తడుపఁబడిన దానిరీతి
చేత; అరుణఃచ్ఛాయల్ = రక్తకాంతులు; మనకొ = కలుగఁగా; బొల్చునీశాతప్రాస సమూహ
జాలకులము.-బొల్చు = ఉదయించిన, ఈశాతప్రాస = ఈయెఱ్ఱగన్నెరుల సంబంధియైన,
సమూహ = గుంపుయొక్క, జాలకుల = లఘూదేనియయం చిత్తభూశాత ప్రాససమూహకొ.-
చిత్తభూ = మంత్రభునియొక్క, శాత = బువ్వులచేత వాంఛయుధవిశేషములనెడు, సమూహకొ =
మంచివితర్కమును; ఎచ్చంజేసెబోకను ముచ్చనట్లు చేసెనుగదా!

అనఁగా నెఱ్ఱగన్నెరుమొగ్గలకు తుమ్మెదలు చుట్టుకొనియుండఁగా నవి యినుపతోడు
పుతోఁగూడి పాంథస్త్రీ రక్తసిక్తమైన మంత్రభుని తీక్షణప్రాసాయుధములను బోలియుండె
ననుట.

చ. వలదొర మెచ్చఁగా ఘనసువర్ణపలాశకవాసనాగతికొ

గలసి రజస్సులింగములు గ్రక్కుచు వీవలి వేగ చేరి రా

నలిని భయానఁ దాఱె నసియాడెడునెమ్మది పూని కంటివే

నలి నిభయాన దా రెనసి నవ్వ లతల్ తెలిపూలచాలుచేకొ.

58

టీ. వీవలి = వాయువు; వలదొర = మరుఁడు; మెచ్చఁగాకొ = శ్లాఘింపఁగా; ఘనసువర్ణ
కవాసనాగతికొ.-ఘన = అధికమైన, సువర్ణ = చంపకములయొక్కయు, పలాశక = మో

దుగులయొక్కయు, వాసనాగతిఁ = సౌరభప్రాప్తిచేత; ఘన = మేఘముయొక్క, సువర్ణ = మంచిరంగువంటిరంగుగల, పలాశ = రక్కసులయొక్క, వాసనాగతిఁ = సంస్కారప్రాప్తిచేతనని యర్థాంతరము; రెంటికి నభేదాధ్యవసాయముచేత, వాసనాప్రాప్తియనెడు వాసనాప్రాప్తిచేతనని యర్థము; కలిసి = కూడి; రజస్సుస్ఫలింగములు = పరాగములనెడు మిణుగులులను; క్రక్కుచుఁ = వమనముఁజేయుచు; వేగ = శీఘ్రముగా; చేరిరాఁ = సమీపమునకురాఁగా; అలిని = ఆడుతు మ్మెద; భీరువనితోఁచుచున్నది; లతలో = తీవలు; తారు = తాము; ఎనసి = కూడుకొని; నలిఁ = మిగులను; తెలివూలచాలుచేఁ = తెల్లనిపూబంతిచేత; నవ్వఁ = హసింపఁగా; అసియాడెడు నెమ్మదిఁ = కదలుచున్న నిండుమనస్సును; పూని = వహించి; భయానఁ = భయముచేత; తాతెఁ = దాఁగెను. ఇభయాన = ఓగజగమనా! కంటివే = చూచితివా.

అనఁగా వీవలి పలాశచంపక వాసనావాసితమై రజస్సునెడుమిణుగులులను క్రక్కుచు వచ్చుచున్నదనియు, దానివలన నాడుతు మ్మెద వెఱచి దాఁగినదనియు, పూచినలతలు దానిం జూచి నవ్వునట్లున్నవనియు భావము. చంపకమునకు తుమ్మెద వెఱచుట ప్రసిద్ధము.

మ. అలరెం గొల్వయి కీరభూపతి రసాలాస్థానదేశంబునఁ
లలితోఁ దాఱనిసొంపు మించ నలిబాలానూత్నలాస్యైకలీ
లలితోదారపికాళిగీతవిహృతుల్ • రాజిల్లఁ గన్గెంటివే
లలితోదారనగప్రసూనరసజాలద్వేషిదంతాంశుకా.

59

టీ. లలితోదారనగ ప్రసూనరస జాలద్వేషిదంతాంశుకా. - లలిత = మనోజ్ఞమైన, ఉదార = అధికమగు, నగ = వృక్షములయొక్క, ప్రసూనరస = పూఁదేనియయొక్క, జాల = రాశికి, ద్వేషి = పగయైన, దంతాంశుకా = పెదవిగలదానా! అనఁగాఁ దేనియ లాలుకుమోవిగలదానాయనుట; కీరభూపతి = చిలుకయనురాజు; రసాలాస్థానదేశంబునఁ = తియ్యమావియనుకొలుపుకూటపు ప్రదేశమందు; గొల్వయి = కూర్చుండియనుట; లలితోఁ = ప్రీతితోడ; తాఱనిసొంపు = ఉడివోనిసొంపు; మించఁ = అతిశయింపఁగా; అలిబాలారత్న లాస్యైకలీలలు. - అలిబాలారత్న = భృంగబాలికారత్నములయొక్క, లాస్య = లాస్యమందలి, ఏక = ముఖ్యమయిన, లీలలు = విలాసములు; ఇతోదారపికాళిగీతవిహృతుల్ - ఇత = పొందఁబడిన, ఉదార = అధికమైన, పికాళి = పిక సమూహముయొక్క, గీత = గానముయొక్క, విహృతుల్ విహారములు; రాజిల్లఁ = ప్రకాశింపఁగా; అలరెఁ = ఒప్పెను. కన్గెంటివే = చూచితివా?

అనఁగా రసాలమందున్న కీరము సభామందిరమందుఁ గూర్చుండినభూపతిని బోలియున్నదనియు తుమ్మెదలయాటలును గోయిలలపాటలును వనితల లాస్యగానంబులవలె నుండినవనియు భావము.

చ. అళినిక రాందుకాప్తిఁ గిసలాలి రాంకవపర్ణలబ్ధిను
జ్వలనుమపద్మయుక్తి మధుసాతిరసాస్థుతి నెప్పి చైత్రభూ

తలవరకుంజరాజితవిధానము గైకొనె గాంచు నీలకుం

తల వరకుంజరాజి వెఱు దార్పుచుఁ బాంథజనాక్షివీధికిన్.

60

టీ. నీలకుంతల=ఓనీలవేణీ! వరకుంజరాజి.-వర=శ్రేష్ఠమగు, కుంజ=పొదరిండ్లయొక్క, రాజి=చాలు; అశినికరాందుకాప్తిన్.-అశినికర = తుమ్మెదలగుంపుల నెడు, అందుక=నిగళములయొక్క, ఆప్తిన్=ప్రాప్తిచేత; కిసలావళిరాంకవ వస్త్రీలబ్ధిన్.-కిసలావళి=చిగురుటాకులగుంప నెడు, రాంకవ వస్త్రీ=మృగరోమసంబంధియైన వస్త్రీయొక్క, లబ్ధిన్=ప్రాప్తిచేత; ఉజ్జ్వలసుమపద్మయుక్తిన్.-ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్న, సుమ=పువ్వుల నెడు, పద్మ=బిందువులయొక్క, యుక్తిన్=సంబంధముచేత; “పద్మకంబిన్దుజాలకం” అని యమరుడు; మధుసాతిర సాప్లుతిన్.-మధు=మకరందమునెడు, సాతిర స=దానోదకమందు, ఆప్లుతిన్=మునుక చేతను; ఒప్పి; పాంథజనాక్షివీధికిన్=పాంథులయొక్క దృక్పర్షిదేశమునకు, వెఱు=వెఱపును; తార్పుచున్; చైత్రభూతలవరకుం జరాజితవిధానమున్.-చైత్ర = వసంతుఁడ నెడు, భూతలవర=భూపతియొక్క, కుంజర=వీనుఁగులయొక్క, అజిత=ఓటువడని, విధానమున్=విధిని; కైకొనెన్=స్వీకరించెను. కాంచు=చూడుము.

అనఁగా నికుంజములు తుమ్మెదలనునిగళములతోను చిగురాకులనెడురాంకవములతోను పువ్వులనెడుసిబ్బెవుబొట్టులతోను పూఁదేనియ నెడుమదోదకముతోను విలసిల్లి పాంథులచూపులకు వెఱపు గల్గించుచు వసంతుఁడనురాజయొక్క గజములఛాలువలె రాజిలైననుట.

మ. సరసం గాంచవె రూపదర్శనవిధాజాతాత్మవైచిత్ర్యవ

త్సరసారంగము లొందెఁ జెంత విగళత్సూనాసవప్రోజ్వల

త్సరసారంగము లధ్వగాంతరసరఃక్షోభావహూద్వృత్తి భా

సురసారంగము లంగజానలశిఖాస్తోకాన్యధూమాకృతుల్

61

టీ. రూపదర్శనవిధాజాతాత్మవైచిత్ర్యవత్సర.-రూప=సౌందర్యముయొక్క, దర్శనవిధా=దర్శనప్రకారమువలన, జాత=పుట్టిన, ఆత్మ=చిత్తములయొక్క, వైచిత్ర్యవత్=ఆశ్చర్యముగలిగిన, సుర=దేవతలుగలదానా! సరసన్=సమీపమందు; అధ్వగాంతరసరఃక్షోభావహూద్వృత్తి భాసుర సారంగములు.-అధ్వగ=పాంథులయొక్క, అంతర=హృదయములనెడు, సరః=కొలఁచులకు, షోభావహ=షోభకరమైన, ఉత్=అధికమైన, వృత్తి=వ్యాపారముచేత, భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, సారంగములు = గజములును; అంగజానలశిఖాస్తోకాన్యధూమాకృతుల్.-అంగజానిల = మదనాగ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలలయొక్క, స్తోకాన్య = అధికమైన, ధూమ = పొగలయొక్క, ఆకృతుల్ = ఆకారములు గలిగినవియునగు; సారంగములు=తుమ్మెదలు; చెంతన్=సమీపమునందు; విగళత్సూనాసవప్రోజ్వలత్సర సారంగములు.-విగళత్=జాలుచున్న, సూనాసవ=మకరందముచేత, ప్రోజ్వలత్=

మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న; సురసా=సర్వాక్షితీగలయొక్క, రంగములు=స్థానములను; ఒండె=పొందెను. కాంచవె=చూడుమా.

అనఁగా సర్వాక్షితీప్లందుఁ బూఁదేనియ జాటుచుండఁగానందుఁదుమైదలు వసించిన వనియు నవి పాంథమనంబు లనెడు కొలఁకులను తోభ పెట్టుటయం దేనుఁగుటగాను కామా గ్నిశిఖలధూమంబులుగాను నున్న వనియు భావము.

క. అని వారణయానామణి, కనివారణ వాణిఁ దెలిపి • యవ్వనిసిరి యొ

య్యన సారసగంధివితతి, యనసారసుమప్రతానహరణోత్సుకతత్. 62

టీ. అని=ఉ క్తప్రకారముచేత; వారణయానామణికిఁ=చంద్రికకు; అనివారణవాణిఁ=అడ్డము లేనిఫణితిచేత; అవ్వనిసిరిఁ=ఆవనసంపదను; తెలిపి=బోధించి; ఒయ్యనఁ=తిన్నగా; సారసగంధివితతి = పద్మగంధులైన స్త్రీలసంఘము; అనసారసుమప్రతానహరణోత్సుకతత్.-అనసార = అసారముగాని, అనఁగా శ్రేష్ఠమైన, సుమప్రతాన=పుష్పసంఘము యొక్క, హరణ=కోయుటయందు, ఉత్సుకతత్=జౌత్సుక్యముచేత. దీనికిముందున్న రగడ తో నన్వయము.

వృషభగతి రగడ.

చెలువ చెలువపుమొగ్గచా ల్కొని • చేరు చేరుగఁ గూర్తు విచ్చట
నలిని నలినిభకుంతలామణి • నన్నునన్నులు వేడ ముచ్చట
తిలకతిలకకులంబు గన్గెన • దివ్యదివ్యాగములపోలిక
నలరు నలరుల నెనయు రోలంబాళి బాళి చిగుర్ప బాలిక
యింతి యింతిటఁ జేరఁ దగదె ను • మేర మేరయె వకుళపాళిని
కాంతకాంతవశరము లల్లవె • కాంత కాంతమె చాల హాళిని
నారి నారికెడంబుచాయల • నవ్వ నవ్వలిపొన్న పూచెను
కోరకోరసిజ రతి నది నే • గోర గోరట లజ్జ నాచెను
రాగరాగపరాగ మిచ్చ న • రంగురంగునఁ బొల్పె నెక్కవె
రాఁగ రాగతఁ బట్టుకొనఁ గల • రవమురవములు దెరల దక్కవె
పొదలుపొదలును దఱిసి నెలఁతలు • బొగడఁ బొగడలమీద మాటికి
మదిర మది రహి మించ నుమిసిన • మధురమధురస మెనపుఁ బోటికి
కొమ్మ కొమ్మలఁ గోసి విరులు చ • కోరి కోరినలతలు దూఱుచు
నిమ్మ నిమ్మదితగమి వేడిన • నీక నీకనకాళిఁ దాఱుచు
నాన నానవ మాన నీలల • నాళి నాళిక పిలుచుఁ బెంపున
వానవానమదీ ప్తి గల నన • వనిత వని తగె గోగు సొంపునఁ

గేలి గేలి యొనర్ప నలకంఁ కేలి కేలిడి యూఁచుహావళి
 సాలసాలపనశుకపిక మధుఁపాలిపాలిటి కూర్చికావళి
 రామ రామవినీలవంజులఁ రాజి రాజిలు సంఘి చేర్పవె
 శ్యామ శ్యామలకోరకమ్ములనుఁ సరససరసముదయము గూర్పవె
 యక్క యక్కనకమున మనె నీఁయాన యానవకళిక యిత్తటి
 నిక్క నిక్కము ద్రుంచి యొసఁగుదుఁ నీవు నీవు లొసంగ బిత్తరి
 ప్రమద ప్రమదతఁగేల నంటఁగఁ రమ్మ రమ్మమరంగఁ జూతము
 కొమరె కొమరె సఁగించు నవసుమఁకులముకులముల భృంగజూతము
 అప్ప యప్పల్లవకదంబకఁ మాఁగు మా గురుజవము నెగడఁగ
 నిప్ప నిప్పద్దాననావ్రజఁ మించుమించుపలుకులఁ బొగడఁగ
 నలమ నలమదిరాక్షి గొరవిఫఁలాలి లాలితమైన డాయుచు
 కలికి కలికిఁ గడంగె సారసఁకాండకాండచయంబు మ్రోయుచు
 వేడు వేడుక నిత్తు నీ కివ్వేళ వే లతికాంతవారము
 దాడి దాడిమగమికిఁ జేరఁగఁ దగునె దగునెడ కరిగెఁ గీరము
 తరుణి తరుణికఁ జేరు నెచ్చెలిఁ దరము దరమున నూర్పు వీవలి
 పరువఁ బరువముఁ బొందె వావిలిఁ బాల బాలచ్ఛదసుమావళి
 యీవ యీవరకిసలసంతతిఁ కేవ కేవలరయతఁ జేరకు
 మావి మావిభు సూను సేనకుఁ మహిమ మహి మనుఁజెంకి దూఱకు
 లతిక లతికమనీయపక్వఫలమ్ము లమ్మును మున్నె హెచ్చఁగ
 రతిని రతినిభ పాటఁబాడఁగఁరా ధరాధరకుచలు మెచ్చఁగ
 యలసి యలసితపత్ర మెనసె ఘనాత్మ నాత్మకు హితము చేకొన
 నలికె నలి కెరలంగ వల దిభఁ యాన యానగ్గమాళిఁ బైకొన
 నెలమి నెలమి న్నలము నెమ్మొగఁ మెత్త మెత్తనికుసుమజాలము
 లలినిలలిని నడంచెఁ గనుమోఁ యతివ యతివరకనకసాలము
 నలఁచె నలచెలి నతులకీరపిఁకాళికాళిధ్వనులబలువగ
 వలయు వలయుతిఁ జిత్రగతి దై వాఱువారుహబాణుఁ గొలువఁగ. 63

టీ. చెలువ=ఓకొమ్మయని సంబోధనము; చెలువపుమొగ్గచాల్=అంద మైన మొగ్గలచాలు
 ను; కొని=తీసికొని. చేరు=రమ్ము. ఇచ్చట=ఈప్రదేశమందు; చేరుగ= సరముగాను;
 కూర్చు=గ్రధింతువు. నలిని=మిక్కిలి; అలినిభకుంతలామణి=స్త్రీరత్నమ; అన్నలు=స్త్రీ

లు; వేడె=ప్రార్థింపఁగా; ముచ్చట=అందముచేత; నన్ను=నను; చేరు అని వెనుక
 కన్వయము. బాలిక=ఓచిన్నదానా! తిలకతిలకకులంబు = తిలకశ్రేష్ఠములగుంపు; కనుఁగొ
 న=చూడఁగా; దివ్యదివ్యాగములపోలిక. -దివ్య=సుందరములైన, దివ్యాగముల=కల్పవృ
 త్తములయొక్క, పోలిక=సామ్యముచేత; అలరు=ఒప్పును. రోలంబాళి=భృంగపంక్తి;
 అలరుల=పువ్వులను, బాళి=అసక్తి; చిగుర్ప=చిగిరించునట్లు; ఎనయు=పొందును
 ఇంతి=ఓనారి! ఇంత=ఇంచుక; ఇట=ఇచట; చేరఁదగదె = చేరఁగూడదా? వకుళ
 పాళి= వకుళపుష్పముల చాలునందు; సుమేర = పుష్పరసమునకు; “ఇరాభూవాక్సు
 రాపుస్యాత్” అని యమరుఁడు; మేరయె = అవధికలదా? కాంతకాంతవశరములు.—
 కాంత = మనోజ్ఞములైన, కాంతవ = స్మరసంబంధులైన, “కంతుశబ్దముమీఁద అణ్వి
 త్యయమువచ్చికాంతవ అనియైనది, శరములు=బాణములు, అనఁగా పువ్వులనుట; అల్లవె=
 ఆవిగో. కాంత=ఓచెలి! చాలహాళిని=మిగులప్రీతిచేత; కాంతమె=చూతమా. నారి=చెలి;
 నారికె డంబుచాయల= టెంకాయచెట్లవైపులను; నవ్వ=నవ్వఁగా; అవ్వలిపా
 న్న=అటువైపుననున్నపున్నానము; పూచెను=పుష్పించెను. కోరకోరసిజ=కలికలవంటిచన్ను
 లుగలదానా! అనిసంబుద్ధి; రతి=ఆసక్తిచేత; నే=నేను; కోర=వాంఛింపఁగా; అది=
 ఆస్త్రీ; గోరటలు=కురవకములను; నాచెను=అపహరించెను. అజ్జ=ఆశ్చర్యము! రాగరాగ
 పరాగము=రాగప్రధానమైన బాణమీపుష్పరజము; అరంగుంగున=వేదియొప్పున; పా
 ర్చె=ఒప్పును. ఇచ్చ=యథేచ్ఛగా; ఎక్కడె=అధిష్ఠింపుమా! రాగ=వచ్చుచుండఁగా;
 రాగతి=అనురాగముగలుగుటచేత; పట్టుకొన=పట్టుకొనఁగా; కలరవము=కోకిలము; రవ
 ములుతెరలదు=కూతలుడుగదు. అక్కవె=స్త్రీనిగూర్చియును నయవచనము; పొదలుపొదలు
 ను=వపుమీఱిననికుంజములను; తటిసి=సమీపించి; నెలంతెలు=స్త్రీలు; పొగడ=మెచ్చఁగా;
 పొగడలమీఁద=పొగడవృక్షములపై; మాటికి=సారెను; మదిర=మద్యమును; మది=
 హృదయమందు; రహి=ప్రీతి; మించఁగ=అతిశయింపఁగా; శామిసిన=నిశ్చేదనము సేయఁగా;
 పోటికి=బదులుగాననుట; మధురమధురసము=తీయనిమకరందరసమును; ఎనపు=పొం
 దించును. అనఁగాఁ బొగడలమీఁద స్త్రీలుమద్యము నుమియఁగానవిపోటికి మధురసము నిచ్చు
 ననుట. వానికి స్త్రీముఖశీధువు దోహదము గావున స్త్రీలు మద్యము నుమియఁగానే యవి
 పుష్పించి పూఁదేనియ లొలికె నని భావము. కొమ్మ=ఓస్త్రీ! కొమ్మల=శాఖలయందు; విరులు=
 పువ్వులను; కోసి; చకోరి=చంద్రికచెలి; కోరినపొదలు=మనసువచ్చిననికుంజములను; తూలు
 చు=చూరఁబాటుచు; ఇమ్మ=నెలపును; ఇమ్మదితగమి=ఈస్త్రీసంఘము; వేడిన=ప్రార్థ
 ణించినను; ఈక=ఒసంగతయు; ఈకనకాళి=ఈసంపెఁగఘాలునందు; తాటుచు=దాచు
 ను. ఆస=ఆశచేత; ఆసవము=మద్యమును; ఆన=పానము చేయుటకు; ఈలలనాళి=ఈస్త్రీ
 లగుంపు; ఆళిక=చెలిని; పెంపున=అతిశయముచేత; పిలుచు=అహ్వానముజేయును.
 వాసవాసమదీప్తి. -వాసవ=రత్నసంబంధియగు, “వసూరత్నేధ నేవసు” అనియమరుఁడు, అ
 సమ=సాటితని, దీప్తి=కాంతి; కలనన=కలిగినట్టిచిగురుచేత; వనిత=ఓలలనా! వని=వనము;
 గోగుసాంపున = గోగుచెట్టుయొక్క అందముచేత; తగ=ఒప్పును. కేలి=క్రీడ
 యందు; కేలియొనర్ప=సవ్వలాడినందునకు; అలకంకేలి=ఆయశోకమందు; కేలిడి=హస్త

మునూని; ఊఁచుహావళి=ఊఁచునట్టియుపద్రవము; సాలసాలపన శుకపికమధుపాలిపాలిటికిఁ .-
 సాలసాలపన=అలసాలాపములతోఁగూడిన, శుక=చిలుకలయొక్క, పిక=కోయిలలయొక్క,
 మధుప=తుమ్మెదలయొక్క, ఆలిపాలిటికిఁ=పంక్తిపాలిటికి; ఊర్చికావళి=వడూర్చులచాలు.
 రామ = ఓనారీ! రామవినీలవంజులరాజిఁ .-రామ = ఒప్పుచున్న; వినీలవంజుల = నీలా
 శోకములయొక్క, రాజిఁ = పంక్తియందు; రాజిలునంఘ్రిఁ = ఒప్పుచున్నచరణమును;
 చేర్పవె=నిలుపవె. శ్యామ=ఓచెలీ! శ్యామలకోరకమ్ములను = శ్రేంకణములయొక్క మొగ్గల
 చేత; సరససరసముదయము = శ్రేష్ఠహారములయొక్క సమూహమును; కూర్పవె. అక్క=ఓ
 తల్లీ! అక్కనకమునఁ=అసంపెఁగయందు; ఆనవకళిక=అశ్రొత్తమొగ్గ; ఇత్తటిఁ = ఇపుడు;
 మనెఁ=వర్ధిల్లెను. నిక్కఁ=నిక్కునట్లు; బిత్తరి=చెలీ! నీవు; నీవులు=మూలధనములను; ఒనం
 గఁ=ఈయఁగా; తుంచి=కోసి; ఒనఁగుదుఁ=ఇత్తును. నిక్కము=నిశ్చయము. ప్రమద=
 ఓ స్త్రీ! ప్రమదతఁ=సంతోషముగలుగుటచేత; కేలఁ అంటఁగఁ=చేతస్పృశించుటకు; అర
 మ్ము=వేగము; అమరంగఁ= అమరునట్లు; రమ్ము. చూతము=అవలోకింతము. కొమరె=సంబుద్ధి;
 నవసుమకులముకులములఁ .-నవ=నూతనములైన, సుమకుల=పుష్పకులములయందు, ముకులము
 లఁ=మొగ్గలయందు; భృంగజాతము=అశికులము; కొమరెసఁగించుఁ=అందమునతిశయింపఁజే
 యును. అప్ప=ఓవనితా! అప్పల్లవకదంబకము=అచివురుజొంపమును; ఇప్పఁ=ఇప్పచెట్టునం
 దు; గురుజవము=అధికమగువేగము; నెగడఁగఁ=వృద్ధిబొందఁగా; ఇప్పద్దాననావ్రజము=
 ఈస్త్రీసంఘము; ఇంచుఁ=చెఱుకును; మించుపలుకులఁ=అతిశయించువాక్కులచేత; పొగడఁ
 గఁ=కొనియాడఁగా; ఆఁగుమా=నిలుపుమా! అనియన్వయము. కొరవిఫలాలి=కొరవిచెట్లపం
 డు; లాలితమువినఁ = ఒప్పిదముకాఁగా; అలమదిరాక్షి=ఆస్త్రీ; డాయుచుఁ = సమీపించు
 చు; అలమఁ=ఆక్రమింపఁగా; కలికి=ఓపడఁతీ! సారసకాండకాండచయంబు.-సారసకాండ=
 మరునియొక్క, కాండ=అశ్వములగుచిలుకలయొక్క, చయంబు=గుంపు; మ్రోయుచుఁ=
 రొదసేయుచు; కలికిఁ=జగడమునకు; కడంగెఁ. వేడు=ప్రార్థింపుము. వేడుకఁ=సంతస
 మున; నీకుఁ; ఈవేళఁ=ఇపుడు; వే=శీఘ్రముగా; లతికాంతవారము=కుసుమములగుంపును;
 ఇత్తుఁ=ఒసంగుదును. దాడి=ఉపద్రవము; దాడిమగమికిఁ=దాడిమీసందోహమునకు; చేరఁ
 గఁదగదు = పొందఁగఁదగదు. కీరము = శుకము; ఏగునెడకుఁ = ఉచితమైనప్రదేశ
 మునకు; అరిగఁ = చనెను. తరుణి = పడుచా! నెచ్చెలి=ప్రియసఖి; కర్త, తరుణికఁ=
 పిన్నగోరంటను; దరముదరమునఁ = కొంచెముభయముచేత; చేరుఁ. ఊర్పువీవలిఁ=ని
 శ్వాసమారుతముచేత; వావిలి = వానీరము; బాలచ్ఛదసుమావళి = లేతయాకులయొక్కయు
 పుష్పములయొక్కయుగుంపు; పరువఁ = వ్యాపింపఁగా; పరువముఁ = ప్రాయమును;
 పొందెఁ. బాల=అనిసంబోధనము. ఈవ=నీవే; ఈవరకిసలనంతలికిఁ = ఈశ్రేష్ఠము
 లగుచిగురుటాకులగుంపునకు; ఏవ=రోఁత. కేవలరయతఁ=అధికవేగముచేత; చేరకు=పొంద
 కు. మావి=ఆమ్రము; మావిభునూనుసేనకుఁ .-మావిభునూను=మన్తధునియొక్క, సేనకుఁ=
 సేనయగుశుకాదులకు; మహిమఁ = ఉత్కర్షచేత; మహిఁ=భూమియందు; మనుఁ=మను
 బ్రతుకుచోటు. తూఱు=చొరబడకు. చొరఁబాటినచోబాధగలుగుననుట. లతికలు=తీవలు;
 అతికమనీయపక్వఫలములు=మిగుల మనోజ్ఞములుఫరిడినవియునగు పండ్లను, మున్నె=పూర్వ

మేః హేచ్చఁగ్ = మించఁగా; అమ్మక్ = విక్రయించును; ఇచ్చుననుట. రతినిభ = రతీదేవితో, దుల్యయగుదానా! రతిక్ = ఆనక్తిచేత; ధరాధరకుచలు = ఉన్నతకుచలగుస్త్రీలు; మేచ్చఁగ్ పాటపాడఁగ్ = పాటపాడుటకు; రా = రమ్మ. అలసితపత్రము = ఆహంసము; “హంసాస్తు శ్వేతగరుతః” అనియమరుఁడు; అలి = తుమ్మెద; కెరలంగ్ = రేఁగఁగా; ఘనాత్తక్ = మేఘమనెడుబుద్ధిచేత; అలసి = బడలి; ఆత్మకుక్ = మనమునకు; హితము = ఇష్టమును, చేకొనక్ = గ్రహించుటకు; అలికక్ = వెఱచెను. ఇభయాన = ఓగజగమనా! ఆనగమాలిక్ = ఆవృక్షశ్రేష్ఠమును; పైకొనక్; వలదు = కూడదు. ఎలమిక్ = సంతసముచేత; నెలమిన్న అలమునెమ్మెగము = చంద్రునియుత్కర్షమునాక్రమించునట్టియంద మైనమోమును; ఎత్తక్; మెత్తనికుసుమజాలములు = మృదువులైనకుసుమపుంజములు; అలినిలలినిక్ = ఆడుతుమ్మెదయొక్కవేడుకను; అడంచెక్. అతివరకనకసాలముక్ = మిక్కిలిశ్రేష్ఠమగుసంపెఁగవృక్షమును; ఓయతివ = ఓనారీ! కనుము = చూడుము. అనియన్వయము. అలచెలిక్ = ఆచంద్రికను; అతులకీరపికాళికాళి ధ్వనులబలువగ. — అతుల = అధికములగు, కీర = చిలుకలయొక్కయు, పిక = కోయిలలయొక్కయు; ఆళికా = సంఘముయొక్క, అళి = తుమ్మెదలయొక్క, ధ్వనుల = శబ్దములయొక్క, బలువగ = అధికమైనయుండుము; అలచెక్ = శ్రమపఱిచెను. బలయుతిక్ = బలముతోడ; చిత్రగతిక్ = అశ్చర్యవర్తనచేత; దైనాఱువారుహాబాణుక్ = ఒప్పుపద్మబాణుని; కొలువఁగ్ = సేవింపఁగా; వలయుక్.

చ. అని వన కేళికల్ సలిపి ♦ యమ్మహిళాతిలకాళిరాగపు

ప్ర్యనువలితాత్త చాల వెల ♦ యన్మహిళాతిలకాళి రాగపు

ప్సనికర మప్పు గైకొనియె ♦ బద్దకరాప్తసుతాపహారిశో

భనగతిఁ బూని మించ నల ♦ పద్దకరాప్తసుతార్వాణేహచేక్.

64

టీ. అని = ఈప్రకారముగ; వన కేళికల్ = వనవిహారములను; సలిపి = చేసి; అమ్మహిళాతిలకాళి = ఆస్త్రీరత్నములచాలు; రాగపుప్ర్యనువలితాత్త. — రాగపుష్టి = అనురాగపూర్తితో, అనువలిత = కూడుకొన్న, ఆత్త = చిత్తము; చాలక్ = మిక్కిలి; వెలయక్ = ప్రకాశింపఁగా; పద్దకరాప్తసుతాపహారి శోభనగతిక్. — పద్దకరా = పద్మములనుబోలు కరములుగలచంద్రికచేత, అప్త = పొందఁబడిన, సుతాప = అధిక సంతాపమును, హారి = హరించెడు, శోభనగతిక్ = మంగళగతిని; పూని = వహించి; మించక్ = అతిశయింపఁగా; అలపద్దకరాప్తసుతార్వాణేహచేక్. — అలపద్దకరా = ఆలక్ష్మీదేవికి, అప్తసుత = కూర్చిపుత్తుఁడగు మన్మథునియొక్క, అర్హణ = పూజయందు, ఈహచేక్ = వాంఛచేత; మహిళాతిలకాళిరాగపుప్సనికరము. — మహిళా = ప్రేంకణములయొక్క, తిలకాళి = చొట్టుగుచాలుయొక్క, రాగ = దాడిములయొక్క, పుష్పనికరము = పూలసమూహమును; అప్త = ఆసమయమందు; కైకొనెక్ = స్వీకరించెను.

ఆస్త్రీనికరము వనవిహారానంతరము చంద్రికాసంతాపశాంతిని గోరి స్మరపూజనమునక్తయనురాగముతోఁ బ్రేంకణతిలకాదిపుష్పచయాపచయమును జేసె ననుట.

సీ. తలిరాకు ద్రుంపరే ♦ కలకంఠసమవాయ

దర్పంబు దఱుఁగనీ ♦ తరుణులార

విరిదుమ్ము దూల్పరే ♦ విస్ఫుటాసమవాయ
 వీయాభ దెఱలనీ ♦ వెలఁదులార
 యలరులు దునుమరే ♦ యళి విలాసమ వాయఁ
 గలఁకచే బ్రమయనీ ♦ చెలువలార
 ఫలకాళి గోయరే ♦ చిలుకచాల్ సమవాయ
 గతిఁ జాల నడలనీ ♦ యతివలార

తే. యని మనోంబుజవీధిఁ బాఁయని మదాప్తి
 మారబలరాజ్యవప్తంభ ♦ మారకప్ర
 చార మూనుచు నపు డనీ ♦ చారలీల
 రామ లందఱు వెడలి రా ♦ రామపదవి.

65

టీ. తరుణులార ! కలకంఠసమవాయదర్పంబు. — కలకంఠసమవాయ = కోయిలల
 గుంపుయొక్క, దర్పంబు = గర్వము; తెఱుఁగనీ = ఉడుగనీ. తెలిరాకున్ = చిగురాకును; తుంప
 రే = కోయరే. కోయిలలు కిసలభక్షణములు గాన నది ద్రుంచిన నానిదర్ప ముడుగు ననుట.
 వెలఁదులార ! విస్ఫుటాసమవాయవీయాభ. — విస్ఫుట = మిగుల వ్యక్తమైన, అసమ = సాటి
 లేని, వాయవీయ = వాయుసంబంధియగు, వాయుశబ్దముమీఁదఁగల ప్రత్యయము, ఆభ = కాంతి;
 తెఱలనీ = తొలఁగనీ; విరిదుమ్ము = పుష్పరజము; దూల్పరే = రూల్పరే. విరిదుమ్ముచేతఁ గూడిన
 వాయువునకు మొదటి విస్ఫుటాసమకాంతి తొలఁగు ననుట. చెలువలార ! అళివిలాసమ. —
 అళి = తుమ్మెద; విలాసమ = తనయొక్కవిలాస మె; పాయన్ = పోఁగా; కలఁకచేన్ = కలఁతచేత;
 బ్రమయనీ = భ్రమనొందనీ. అలరులు = పువ్వులు; తునుమరే = కోయరే. అళి పుష్పలిహము గావున
 నవి కోసినచో దాని విలాస ముడుగు ననుట. అతివలార ! చిలుకచాల్ = చిలుకలబారు; సమ
 వాయగతిన్ = నిత్యసంబంధప్రాప్తిచేత; చాలన్ = మిక్కిలి; అడలనీ = దుఃఖింపనీ. ఫలకా
 లిన్ = పండ్లచాలును; కోయరే = ఛేదింపరే, చిలుకలు ఫలములను భక్షించునవి గావున వానిఁ
 గోసినయెడ నవి దుఃఖించు ననుట. అని = ఇటని; మనోంబుజవీధిన్ = హృత్పద్మప్రదేశమును;
 పాయని మదాప్తిన్ = ఎడయని దర్పప్రాప్తిచేత; మారబలరాజ్యవప్తంభమారక ప్రచారము. —
 మార = మన్తఘనియొక్క, బల = సైన్యములగు శుకపికాదులయొక్క, రాజి = పంక్తియొక్క,
 అవప్తంభ = గర్వమునకు, మారక్ = సంహారకమైన, ప్రచారము = వ్యాపారమును; ఊనుచున్ =
 వహించుచు; అనీచారలీలన్. — అనీచ = అధికమైన, అరలీలన్ = వేగక్రియచేత; రామలంద
 ఱు = స్త్రీలందఱు; ఆరామపదవిన్ = ఉద్యానప్రదేశమందు; వెడలిరి = పైఁజెప్పినపనులుచేయుటకు
 బయటదేటిరి.

క. వరవనకేళీభవదు, స్తరఘనచూళీతనూత ♦ తశ్రీమ ముడిపెన్

సరళలతాసరళలతా, విరళలతాంతాప్తపవన ♦ వినరము లంతన్.

66

టీ. అంతః = అటుపిమ్మట; సరళలతా సరళలతావిరళలతాంతాప్త పవనవిసరములు. — సరళ = దేవ గారువృక్షములయొక్క, లతా = కొమ్మలయొక్క, సరళ = ఋజువులైన, లతా = బండిగురివెందతీవలయొక్క, అవిరళ = సాంద్రములైన, లతాంత = కుసుమములను, ఆప్త = పొందినట్టి, పవనవిసరములు = నాయువులగుంపులు; వరవనకేళీభవదుస్తర ఘనచూళితనూతతశ్రమము. — వర = శ్రేష్ఠమైన, వనకేళీ = వనవిహారముచేత, భవ = ఉదయించిన, దుస్తర = తరింపరాని, ఈరెండుశ్రమమునకు విశేషణములు, ఘనచూళీ = మేఘమునుబోలుకచములుగల స్త్రీలయొక్క, తనూ = శరీరములయందు, తత = విస్తృతమైన, శ్రమము = ఆయాసమును; ఉడిపెన్ = పోగొట్టెను.

ఉ. ఆరమణీలలామనివహంబు గనుంగొనెఁ జెంత నున్న మ
త్సారముదారసాభియుతజాలపదార్భకదోలదూర్తికా
సారము దారసావరణసారసశోభితతీర మొక్కకా
సారముదారసారసనిశాపవృతాసితఫేనతారమున్.

67

టీ. ఆరమణీలలామని వహంబు = ఆస్త్రీసమూహము; చెంతన్ = సమీపమందు; ఉన్నమత్సారముదారసాభియుతజాల పదార్భకదోల దూర్తికాసారము. — ఉన్నమత్ = పెరుగుచున్న, సార = శ్రేష్ఠమైన, ముదారస = సంతోషరసముతో, అభియుత = కూడుకొన్న, జాలపదార్భక = హంసపోతములకు, దోలత్ = ఉయ్యెలలగుచున్న, ఊర్తికా = తరంగలయొక్క, ఆసారము = పరంపరలు గలది; దారసావరణసారస శోభితతీరము. — దార = పెంటిపిట్టలచేత, సావరణ = ఆవరణయుతోఁగూడిన, సారస = బెగ్గురులచేత, శోభిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, తీరము = ఒడ్డుగలదియు; ఉదారసారసనిశాప వృతాసితఫేనతారమున్. — ఉదార = అధికములగు, సారస = కమలముల నెడు, నిశాప = చంద్రుని, వృత = ఆవరించిన, అసితఫేన = మిగుల తెల్లనగునురుగులనెడు, తారమున్ = రిక్కలుగలదియునగు; ఒక్కకాసారము = ఒకసరస్సును; కనుంగొనెన్ = చూచెను.

వ. కనుంగొని యభంగపదాంగదనిస్వానభంగిం దాము వచ్చుతెఱం గెఱింగి
యుప్పొంగుచుం దటకటకకాననదేవతాజనంబులు దార్చి నవిడిదిపిండులవ
డువునం గమనీయకళికాముక్తావళికావితానంబులం గ్రమసమీరసమాగ
మగళత్కంకేళి పాళికాప్రసవధూళికారింఘోళికారాంకవాస్తరణవితానంబు
లం గనకకక్ష్యామార్గభాసమాస పరిపక్వఫలాభిరామరంభాపూగంబులం గ
నత్సుగంధమరందరసగంధ తైలబంధురబంధుజీవకోరకదీపకళికాపూగంబు
లం గనుపట్టుచు రంగుమీఱుకూలరంగరంగత్కుడుంగంబు లంతరంగం
బునకు వేడుక రంగలింప మర్గాళమందయానాధవళవర్ణ పరిపూరితంబై యొ
ప్పుమీఱుప్రతీరశోభనభవనంబుననిస్తులస్థలపద్ధవివాహవీధికాసీమంగూర్చు

న్న బెగ్గురు పెండ్లికొడుకునకు నుంకులు చల్ల ఘన వేణికాసమాజంబు విరంజి
 తకింజల్కలమపుంజసంజతదరవికసితశోణకంజోదూఖలంబునకొ దంచుము
 సలంబులసాంపునఁ దదంతరంబుసంబతనోత్పనంబుసలుపుమ త్తమధుపమా
 లికలు లోచనానులాసంబు చాలం బొందింపఁ గాసారకళిందనందినీహద
 ప్రదేశంబు చయ్యనం జొరఁబాటి కాలకమలలతాకాళియకాకోదరపర్యం
 కంబు మెట్టి తన్మృణాలభోగంబు వలఁజెక్క కేలి సందునం బొందుపడ నిం
 దీవరపలాశఫణాముఖంబులమరందవిషపరంపరలు వెడల న్నిజకృష్ణమూర్తి
 భావంబు సార్థకంబై వర్తిల్ల సర్తనంబు సలుపుకలహంసకులావతంసంబు
 లు ప్రశంసనీయంబులై చూపట్టఁ జందనాచలపవమానకందళీసముద్గతలో
 హితారవిందర జోవజనమావృతగగనభాగకల్పిత సంధ్యాసమయముకుళిత
 పుండరీకాంతరసంవసదమందహిందోలఝంకారంబు లుపాంగంబులుగా న
 ఖిలజగజ్జయసముజ్జృంభితశంబరారిబిరుదగద్యపద్యజిగాసాకలితమానసజలా
 ధిదేవతాజనంబులు పూనినపంసిండికాయల దండియలదండిఁ దిర్యక్ప్రసారి
 తైకైకనాళకైకైకకోకరాజంబులు హఠ్తోత్కర్షంబు పచరింప మిత్రమండ
 లసంయోజితమహూత్సవంబు నవంబుగా నెంది యాత్మప్రియకామినీయు
 క్తంబై సారసచారులోచనాశుభగానంబు లనూనంబై దనరఁ గుశేశయనిజ
 నివేశనూతనప్రవేశమంగళ మంగీకరింప నెయ్యనెయ్యననరుదెంచురథాం
 గవంశరత్నంబున కెత్త హల్లకినీపల్లవాధరామతల్లికలు పూనిన జాళువా
 కదలారతిపల్లెరంబులసాంపున హరిత్పరాగహరిద్రాచూర్ణసంవ్యాప్తతత్ప్ర
 సవరసపూరాంతరదృశ్యమానమానితకేసరభక్తాభిరామంబు లగుహల్లకస్తో
 మంబులుల్లాసంబు పల్లవింపఁజేయ నిజాంతరంగభేదకరనిరర్గళఘనాఘనైక
 ప్రకారం బెల్లకాలంబు నెనయ కుండం గోరి కమలకాండభక్షణంబు స
 లుపుచుఁ గమలాసనాధీనమానసంబునం గరంబు స్వకీయహంసత్వంబు
 ప్రసిద్ధిం బొందఁ దపంబు సలుపు పొలుపున నస్తోకకోకనదాశ్రమమధ్యంబు
 న నుదాత్తతత్ప్రత్యవీతోహూత్రకీలంబులు చుట్టు వలగొన నఖండానందం
 బున నక్షియుగం బర మోడ్చి యచలితస్ఫురణంబు వహించి రహించురా
 యంచలు హృదయాంచలంబున కంచితాద్భుతంబు మించం గావింప నిజ
 విలోచనసౌందర్యసమాలోకనజనితత్రఘభరంబున ముడింగి యున్నకుము
 దంబులం గాంచి యుబ్బునఁ దద్విలాసదిదృశ్యౌగరిమంబు పక్షీకరించియక్షు

ద్రస్యదంబున నెగసి తద్విభవంబునకు వెఱచి మరలం దాఱుతీరున నుద్వ
 ర్తనాపవర్తనంబులం బరఁగుబేడిసమీల మిట్టిపాటు లతికౌతుకంబు వృట్టింప
 నతినమీపసంచరచ్ఛితభాను హేతిజాతంబులఁబరితాపంబు నొంది మందప
 వనసందోహందోళితన వీనేందీవరబృంద మధుబిందు సేచనంబు గోరివారిజా
 తాంతరంబున లీనం బై నయంభోధరపథంబున రోధోదేశవలయిత మనోజ్ఞ
 మాలతీమాధవీమహిలామల్లి కా ముఖ్యవల్లి కా కీర్ణనీరంద్రపలాశపాండిత్యం
 బునంబ్రద్యోతనద్యోతప్రభావంబుపాయంగను పట్టుతార కావారంబుల ము
 రువున నరవిందమందిరాళిందనివాసిసానందమిళిందస్ఫుదరీసుందరాపఘనఘ
 నప్రభాకాంతజలంబులపయింబొడకట్టుపాండురడిండిరఖండమండలంబులు
 సంబరంబులు పొదలింప నమరియు నక్కొలంకు మహితాబ్జకామినీజాలపరి
 భ్రాజితంబు గావున నళిమిథునమీనకుళీరమకరాదినంయుతంబై మంజుల
 హర్యన్వితార్యమలనద్విహారభాసురంబు గావునఁ గమనీయకాదంబసుమనో
 వికసనవిరాజితంబై మనోజ్ఞహంసకులాధిరాజరామాభిరామప్రస్థానవిశేషం
 బు గావున నకుంతరతరోవిజృంభమాణనానాప్లవగవీరారాజ త్కోలాహ
 లలీలాచులుకితదిశాంతంబై యొప్పమీటి చెప్పరానిమోదంబు ముప్పిరిగొ
 నఁజేయ నప్పడంతు లప్పద్మాలయజలవిహారదోహదంబునఁ జిలువుపుత్తడి
 వలువలు నడల్చి పావడలు దాల్చి శృంగంబులు గైకొని యొయ్యనెయ్య
 నెయ్యారంబు మించ డిగ్గి యపుడు.

68

టీ. కనుంగొని.—దీనికి డిగ్గియను వచనాంత క్రియతోనన్వయము; అభంగప
 దాంగదని స్వానభంగిఁ.—అభంగ = కొట్టుపాటులేని, పదాంగద = కాలియందెల
 యొక్క, నిస్వానభంగిఁ=ధ్వనిరీతిచేత; తాము; వచ్చుతెఱంగుఁ=వచ్చువిధమును; ఎఱిం
 గి=తెలిసికొని; దీనికి కాననదేవతాజనంబులు కర్తలు; ఉప్పొంగుచుఁ=విజృంభించుచు; తట
 కటకకానన దేవతాజనంబులు.—తట=తీరమనెడు, కటక=రాజధానియందలి, కాననదేవతా
 జనంబులు = వనదేవతాజనములు; తార్చినవిడిఁదిపిండులవడువునఁ.—తార్చిన=ఓనరించినట్టి,
 విడిఁది = నివేశస్థానములయొక్క, పిండులవడువునఁ = సమూహముల భంగిని; కమనీయ
 కళికా ముక్తావళికా వితానంబులఁ.—కమనీయ = మనోజ్ఞములగు, కళికా=మొగ్గలనెడు,
 ముక్తావళికా=ముత్యపుచాలులయొక్క, వితానంబులఁ=మేలుకట్లచేతను; కమ్రసమీరసమా
 గమ గళత్కంకేళిపాలికా ప్రసవఘాళికార్కింఘోళికా రాంకవాస్తరణవితానంబులఁ.—క
 మ్ర=ఇంపైన, సమీర=వాయువుయొక్క, సమాగమ=చక్కనిరాకచేత, గళత్=జాఱుచున్న,
 కంకేళిపాలికా=అశోకవృక్షముల పంక్తులయొక్క, ప్రసవ=పువ్వులయొక్క, ఘాళికార్కింఘో

ళికా=పరాగపటలమనెడు, రాంకవాస్తరణ=రత్నకంబళములయొక్క, వితానంబులకొ=స
 మూహములచేతను; కనక కత్యూమార్గ భాసమాన పరిపక్వఫలాభిరామ రంభాపూగంబులకొ.-
 కనక కత్యూ=సంపెంగచాలనెడు బంగరుహర్త్యప్రకోష్ఠములయొక్క, మార్గ=మార్గములయం
 దు, భాసమాన=ప్రకాశించుచున్న, పరిపక్వఫల=మాఁగినపండ్లచేత, అభిరామ=ఓప్పుచున్న,
 రంభాపూగంబులకొ=అరటిపోక మ్రాకులచేత; కనత్సుగంధమరందరస గంధతైలబం
 ధురబంధు జీవకోరకదీపకలికా పూగంబులకొ.-కనత్=ప్రకాశించుచున్న, సుగంధ=పరిమ
 లగంధముగలిగిన, మరందరస=మకరందరసమనెడు, గంధతైల=గందపునూనెచేత, బంధుర=
 దట్టములైన, బంధుజీవకోరక దీపకలికా=దాసనమొగ్గలనెడు కలికలవంటి దీపములయొక్క;
 పూగంబులకొ=సమూహములచేతను; కనుపట్టుచుకొ.-చూపట్టుచు; రంగుమీఱుకూలరంగ
 రంగత్తుడుంగంబులు.-రంగుమీఱు=అతిశయించుచున్న, కూలరంగ=తీరప్రదేశమందు,
 రంగత్=ఓప్పుచున్న, కుడుంగంబులు=పొదరిండ్లు; అంతరంగంబునకుకొ=చిత్తమునకు; వేడు
 కకొ=ఉత్సవమును; రంగలింపకొ=కలయ మెదపఁగాననుట; మరాళమందయానాధవళవర్ణ
 పరిపూరితంబై.-మరాళమందయానా = హంసస్త్రీలనెడు స్త్రీలయొక్క, ధవళవర్ణ=శుభ్రకాం
 తియనెడు ధవళమను గీతముల వర్ణములచేత, పరిపూరితంబై=నిండినదియై; ఓప్పుమీఱుప్రతీర
 శోభన భవనంబునకొ.-ఓప్పుమీఱు = ఓప్పిదముచేత మించునట్టి, ప్రతీరశోభన భవనంబు
 నకొ=తీరమనెడుకల్యాణగృహమందు; నిస్తులస్థలపద్మ వివాహసీతికాసీమకొ.-నిస్తుల=సాటిలేని,
 స్థలపద్మ=మెట్టదామరయనెడు, వివాహసీతికా=పెండ్లిపీటయొక్క, సీమకొ=ప్రదేశమందు;
 కూర్చున్న బెగ్గురుపెండ్లికొడుకునకుకొ=కూర్చుండిన బెగ్గురుపక్షియను పెండ్లికొడుకునకు; సుంకులు=
 వివాహకాలమందు వధూవరులపై చల్లెడువడ్లు; చల్లకొ=చల్లుటకు; ఘనవేణికా సమాజంబు.-
 ఘనవేణికా=గొప్పకాల్వలనెడుస్త్రీలయొక్క, సమాజంబు=సంఘము; విరంజితకింజల్కకలమ
 పుంజసంజితదరవికసితశోణకంజోదూఖలంబునకొ.-విరంజిత = మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న,
 కింజల్క=కేసరములనెడు, కమలపుంజ=పడ్లరాశిచేత, సంజిత=కూడుకొన్న, దరవికసిత=
 కొంచెమువిరిసిన, శోణకంజ=రక్తోత్పలమనెడు, ఉదూఖలంబునకొ=ఱోలునందు; దంచుముస
 లంబుసాంపునకొ=దంచెడిరోకశృయందంబున; తదంతరంబునకొ=ఆకమలమధ్యమున; పత
 నోత్పతనంబుకొ=పడుటయొగయుటలను; నలుపుమత్తమధుపమాలికలు=చేయుచున్న మడించిన
 తుమ్మెదబారులు; లోచనానులాసంబు=నయనానందమును; చాలకొ = మిక్కిలి; పొందింపకొ=
 కూర్పఁగా; కాసారకళిందనందినీహ్రదప్రదేశంబు.-కాసార=సరస్సుఅనెడు, కళిందనందినీ
 =యమునానదియొక్క, హ్రదప్రదేశంబు=అగాధజలప్రదేశమును; చయ్యనకొ=శీఘ్రముగా;
 చొరఁబాటి=చొచ్చి; కాలకమలలతాకాళియకాకోదరపర్యంకంబు.-కాలకమల=నీలోత్పల
 సంబంధియగు, లతా=తీవయనెడు, కాళియకాకోదర=కాళియుండను సర్పముయొక్క, ప
 ర్యంకంబు=చుట్టను; మెట్టి=త్రొక్కి; తన్నృణాలభోగంబు.-తత్=ఆకాలకమలసంబంధియ
 గు, మృణాల=తూండనెడు, భోగంబు=సర్వశరీరమును; “భోగస్సుఖేస్త్యాదిభృతావహేళ్ళఫ
 ణకాయయోః” అనియమరుఁడు; వలతొక్క కేలిసందునకొ=కుడిపక్షమనెడు హస్తమధ్యమం
 దు; పొందుపడకొ=అమరునట్లు; ఇందీవరపలాశఫణాముఖంబులకొ.-ఇందీవరపలాశ=నీలో
 త్పలదళములనెడు, ఫణాముఖంబులకొ=పడగలయొక్కయగ్రభాగములవలన; మరందవిషపరం

పరలు=మకరందమనెడువిషముయొక్క ధారలు; ఎడలక=బయలుదేలునట్లు; నిజకృష్ణమూర్తిభా
వంబు=తననల్లనిదేహముకలుగుటయనెడుశ్రీకృష్ణత్వము; సార్థకంబై=ఆర్థవంతమై; వర్తిల్లక=
వర్తించునట్లు; సర్తనంబుక=నాట్యమును; సలుపుకలనాంసకులావతంసంబులు=చేయుచున్న
ధార్తరాష్ట్రశ్రేష్ఠంబులనుట; ప్రశంసనీయంబులై=శ్లాఘింపఁదగినవియై; చూపట్టక=ఆగ
పడఁగా; చందనాచలపవమానకందళీసముద్గతలోహితారవిందరజోవ్రజసమావృత గగనభాగ
కల్పితసంధ్యాసమయముకుళితపుండరీకాంతర సంవసదమందహిందోల ఝంకారంబులు.-చం
దనాచలపవమాన=మలయమారుతముయొక్క, కందళీ=మోనులచేత, సముద్గత=మీఁదికివెడ
లిన, లోహితారవిందరజోవ్రజ=ఎఱ్ఱదామరలపుష్పాదులగుంపుచేత, సమావృత=వ్యాప్త
మైన, గగనభాగ=ఆకాశప్రదేశముచేత, కల్పిత=కల్పింపఁబడిన, సంధ్యాసమయ=సాయం
కాలముచేత, ముకుళిత=మోడ్చునొందిన, పుండరీక=తెల్లదామరలయొక్క, అంతర=మధ్య
ప్రదేశమందు, సంవసత్=వసించిన, అమంద=అధికములగు, హిందోళ=తుమ్మెదలయొక్క,
ఝంకారంబులు=మోతలు; ఉపాంగంబులుకాక=సుతులుకాఁగా; అఖిలజగజ్జయనము
జ్ఞంభితశంబరారిభిరుదగద్యపద్యజిగా సాకలితమానస జలాధిదేవతాజనంబులు.-అఖిలజగత్
=ఎల్లలోకములయొక్క, జయ=గెలుపుచేత, సముజ్జంభిత=మిగులనుప్పొంగిన, శంబరారి=
మరునియొక్క, భిరుద=జయచిహ్నములతోఁగూడిన, గద్యపద్య=గద్యములయొక్కయుపద్య
ములయొక్కయు, జిగాసా=గానేచ్చతోడ, ఆకలిత=మిగులసంబంధించిన, మానస=చిత్త
ములుగల, జలాధిదేవతాజనంబులు=జలాధిష్ఠానదేవతలు; పూనినపసిండికాయలదండియలదం
డిక.-పూనిన=వహించినట్టి, పసిండికాయల=బంగరుకాయలుగల, దండియలదండిక=వీణా
దండములవిధముగా; తిర్యక్ప్రసారిత్వైకైకనాశకైకైకకోకరాజంబులు.-తిర్యక్ప్రసారిత=అడ్డ
ముగఁజూపఁబడిన, ఏకైకనాశక=ఒకొకతామరతూడుగల, ఏకైకకోకరాజంబులు=ఒకొక
చక్రవాకశ్రేష్ఠంబు; హర్షోత్కర్షంబు=సంతసంబునతిశయమును; పంచరింపక=చేయఁగా;
అనఁగా మలయమారుతాంకురములచే నెఱ్ఱదామరలపుష్పాదులు గగనభాగము నిండిసంధ్యాకా
లమును దోఁపించుచున్న వనియు, అపుడు సంధ్యాసమయభ్రాంతిచేఁ దెల్లదామరలలోఁజేరి
నతుమ్మెదలు రొద సేయుచున్న వనియు, ఆరొద లుజక్కవ లొక్కొక్కటి యొక్కొక్క
మృణాళమును బూని, మదనభిరుదగద్యపద్యములు గానము సేయుతలంపున జలాధిదేవతలు
పూనినపసిండిదండియలఁ బోలి యుండఁగాఁ దద్దేవతాగానంబులకు సుతులుగా నుండె
ననియు భావము. మిత్రమండలసంయోజితమహోత్సవంబు.-మిత్రమండల=సూర్యమండల
మనెడు సుహృత్తండలముచేత, సంయోజిత=కూర్పఁబడిన, మహోత్సవంబు=ఎక్కుడైనవేడు
క; నవంబుగాక=అపూర్వముగునట్లు; ఒంది=పొంది; ఆత్మప్రియకామినీయుక్తంబై.-ఆత్మ=
తనయొక్క, ప్రియకామినీ=ప్రియస్త్రీతోడ, యుక్తంబై=కూడుకొన్నదై, ఇదిరథాంగవంశర
త్నంబునకువిశేషణము; సారసచారులోచనాశుభగానంబు.-సారసచారులోచనా=ఆడుబెగురు
లయొక్క, శుభగానంబు=మంగళమైనపాట; అనూనంబై=అధికమై; తనరక=ఒప్పుచుండఁగా;
కుశేశయనిజనివేశనూతనప్రవేశమంగళము.-కుశేశయ=శతపత్రమనెడు, నిజనివేశ=తనగృహ
మందు, నూతనప్రవేశ=నవీనప్రవేశముయొక్క, మంగళము=శుభమును; అంగీకరింపక=
పొందుటకు; ఒయ్యనొయ్యనక=తిన్నతిన్నగా; అరుదెంచురథాంగవంశరత్నంబునకుక.-

అరుడెంచు=పచ్చుచున్న, రథాంగవంశరత్నంబునకున్=చక్రవాకకులశ్రేష్ఠమునకు; ఎత్తన్=ఆరతెత్తుటకు; హల్లకినీపల్లవాధరామతల్లికలు.-హల్లకినీ=చెంగల్వలతలనెడు, పల్లవాధరామతల్లికలు=ప్రశస్తాంగనలు; పూనినజాళువాకదలారతిపశ్చైరంబులసాంపునన్.-పూనిన=వహించినట్టి, జాళువా=స్వర్ణమయములగు, కదలారతిపశ్చైరంబుల=ఒకవిధమైనయారతట్టలయొక్క, వివాహాదిశుభసమయములయందు వధూవరాదులు ప్రవేశించునెడ హరిద్రాజలాదులతో, గూడినతట్టలతో నెత్తు నారతికి కదలారతి యని ప్రసిద్ధి, సాంపునన్=అందముచేత; హరిత్పరాగహరిద్రాచూర్ణ సంవ్యాప్తతత్ప్రసవరసపూరాంతరదృశ్యమాన మానిత కేశరభక్తాభిరామంబులు.-హరిత్పరాగ=పచ్చనిపుప్పొడియనెడు, హరిద్రాచూర్ణ = పసుపుపొడిచేత, సంవ్యాప్త=పొందఁబడిన, తత్ప్రసవరసపూర=ఆచెంగల్వలపూఁదేనియ వఱదయొక్క, అంతర=మధ్యభాగమందు, దృశ్యమాన=చూడఁబడుచున్న, మానిత=శ్రేష్ఠములగు, కేశర=కింజల్కములనెడు, భక్త=ఓదనముచేత, అభిరామంబులు=ఒప్పుచున్నవి; అగుహల్లకస్తోమంబులు=అగునట్టిచెంగల్వలగుంపులు; ఉల్లాసంబు=సంతసమును; పల్లవింపన్ శేయన్ = చిగిరింపఁజేయఁగా; అనఁగా చక్రవాకశ్రేష్ఠము నిజకామినీసమేతంబై సూర్యోదయపరికల్పితం బగుమహోత్సవంబునకు శేషయమును బ్రవేశించుచుండఁగా నూతనగృహప్రవేశమును మిత్రమండలకృత మహోత్సవం బెనసి చేయుచున్నయట్లుండెననియు, అపు డాడుబెగ్గురులు ధ్వనిసేయుచుండఁగా స్త్రీలు పాట పాడుచున్నట్లుండెననియు, చెంగల్వతీవలు పచ్చనిపరాగముతోఁ గూడిమకరందభరితములై కేశరయుక్తంబు లగుచెంగల్వలతోఁ గూడియుండఁగా నూతనగృహప్రవేశ మొనరించురథాంగదంపతులకు మంగళస్త్రీలు గదలారతెత్తుటకు బంగరుపశ్చైరములు పూని వానిలోఁ బసపునీరు అన్నపుమెతుకులు వేసికొని యెదురుగ నిల్చినయట్లుండెననియు భావము. నిజాంతరంగభేదకరనిరర్థశఘనాఘనైకప్రకారంబులు.-నిజాంతరంగ=తనచిత్తమునకు, భేదకర=దుఃఖకరమైన, నిరర్థశ=ఆటంకములేని, ఘనాఘన=మత్తగజములనెడు ఘాతుకులయొక్క, ప్రకారంబులు=రీతులు; ఎల్లకాలంబున్ = కలకాలము; ఎనయకుండన్ = పొందకుండఁగా; కోరి=వాంఛించి; కమలకాండభక్షణంబు.-కమలకాండ=బిసమనెడునుదకపూరముయొక్క, భక్షణంబు=ఆహారమును; సలుపుచున్=చేయుచు; కమలాసనాధీనమానసంబునన్.-కమలాసన=పద్మాసనమనెడుబ్రహ్మకు, అధీన=వశంపదమైన, మానసంబునన్=మనసుచేత; కరంబు=మిక్కిలి; స్వకీయహంసత్వంబు = తనయంచితనమనెడు యతిత్వము; ప్రసిద్ధిన్ పొందన్=ఖ్యాతిగాంచునట్లు; తపంబులు సల్పుపొల్పునన్=తపస్సులాచరించువిధమున; అస్తోకకోకనదాశ్రమమధ్యంబునన్.-అస్తోక=అధికమైన, కోకనద = రక్తోత్పలమనెడు, ఆశ్రమ=ఆశ్రమముయొక్క, మధ్యంబునన్=మధ్యభాగమందు; ఉదాత్తతత్త్వత్రివీతిహోత్రకీలంబులు.-ఉదాత్త=ఉత్కృష్టములగు, తత్త్వత్రి=ఆకోకనదదళములనెడు, వీతిహోత్రకీలంబులు=అగ్నిజ్వాలలు; చుట్టువలగొనన్=చుట్టుకొనఁగా; అఖండానందంబునన్=అవిచ్ఛిన్నానందముచేత; అక్షీయుగంబు = నేత్రయుగ్మము; అరమోడ్చి = సగము మూసికొని; అచలితస్ఫురణంబు=కదలకుండుటను; వహించి=పొంది; రహించురాయంచలు = వర్తించుచున్నరాజహంసలు; హృదయాంచలంబునకున్=మనోదేళమునకు; అచితాద్భుతంబు=ఒప్పుచున్నయాశ్చర్యమును; మించన్=మించునట్లు; కావింపన్=చేయఁగా; అనఁగా నాకొలఁకునందురాయం

చలు రక్తోత్పలమధ్యమునఁ బద్మములపైఁ గూర్చుండి కమలకాండభక్షణము సల్పుచుఁ గన్నులరమోడ్చికొని కదలకుండఁగా, మేఘము లనెడుదుష్టులవలనఁ దమకుఁ గలకాల మపాయము రాకుండుటకై కోకనద మనునాశ్రమమధ్యమున జలభక్షణము సేయుచు బ్రహ్మను గూర్చి తపం బాచరించుచు నానందమునఁ గన్నులరమోడ్చి కదలకుండఁ దమహం సత్వముఁ బ్రసిద్ధి నొందించుచున్నట్లుండె ననియు, రక్తోత్పలదళములు చుట్టు చుట్టి యుండఁగా నవి యగ్నిశిఖలను బోలి యాహంసలు పంచాగ్నిమధ్యమునఁ గూర్చుండినట్లు తోఁపించుచుండె ననియు భావము. నిజవిలోచనసౌందర్యసమాలోకనజనితత్రపాభరంబునన్.-నిజ = స్వకీయమగు, ఈనిజపదముచంద్రికాసభీసముదాయపరము, విలోచన = నయనములయొక్క, సౌందర్య=అందముయొక్క, సమాలోకన=సందర్శనముచేత, జనిత=ఉదయించిన, త్రపాభరంబునన్ =లజ్జాతిశయముచేత ; ముడింగియున్నకుముదంబులన్ = ముకుళించియున్నకలువలను; కాంచి=చూచి; ఉబ్బునన్ = సంతోషముచేత ; తద్విలాసదిదృశ్శాగరిమంబు.-తద్విలాస = ఆస్త్రీనయనవిలాసముయొక్క, దిదృశ్శా = దర్శనేచ్ఛయొక్క, శాగరిమంబు=అతిశయమును ; పక్షీకరించి=స్వీకరించి ; అనఁగా నయనసౌందర్యము చూడవలెనని వాంఛాతిశయము నొందియనుట ; అక్షుద్రస్యదంబునన్=అతివేగముచేత; “రయస్స్యదః” అనియమరుఁడు. ఎగసి=పైకెగిరి; తద్విభవంబునకున్=ఆస్త్రీనయనవిభవమునకు; వెఱచి=భయపడి;మఱలన్;తాఱుతీరునన్=మఱుఁగుపడుతీరున; ఉద్వర్తనాపవర్తనంబులన్=ఎగయుటమఱులుటలచేత; పరఁగు బేడిసమీలమిట్టిపాటులు=ఓప్పుచున్నమత్స్యవిశేషములయొక్కయొగిరిపడుటలు;అతికౌతుకంబు=మిక్కిలిసంతోషమును;పుట్టింపన్=చేయఁగా;అనఁగానాకొలఁకునం గలువలు ముకుళించి మత్స్యము లెగిరిపడుచుండఁగా ఆస్త్రీనయన సౌందర్యమును జూచి సిగ్గుచేతఁ గలువలు ముడిఁగినట్లుండె ననియు మత్స్యము లాకుముదములను జూచి తామును దన్నయనసౌందర్యము గాంచఁ జెంగున నెగిరి తన్నయనసౌందర్యమునకు వెఱచి మఱలఁ దాఱుచున్నట్లుండె ననియు భావము; అతిసమీపసంచరచ్ఛిత్రభానుహేతిజాతంబులన్.-అతి సమీపసంచరత్ =మిక్కిలిసమీపదేశమునందుచరించుచున్న, చిత్రభాను=సూర్యునియొక్క, హేతిజాతంబులన్=కిరణసమూహములవలన, పరితాపంబున్ = మిక్కిలితాపమును;ఓంది=పొంది;మందపవనసందోహంధోళితనవీ నేందీవరబృందమధుబిందు సేచనంబున్.-మందపవనసందోహ=మందమారుతములగుంపుచేత, ఆంధోళిత=చలింపఁజేయఁబడిన, నవీ నేందీవరబృంద=నూతననీలోత్పల బృందముయొక్క, మధుబిందుసేచనంబున్ = మకరందబిందువులచేతనైన తడుపుటను; కోరి=వాంఛించి;వారిజాతాంతరంబునన్ = కమలమధ్యమందు; లీనంబైనయంభోధరపథంబునన్=దాఁగియున్నయాకాశమందు; రోధోదేశవలయితమనోజ్ఞ మాలతీమాధవీమహిలామల్లికా ముఖ్యవల్లి కాకీర్ణనీరంధ్రపలాశపాండిత్యంబునన్.-రోధోదేశ=తీరప్రదేశమందు, వలయిత=చుట్టుకొన్న, మనోజ్ఞ = మంజులములైన, మాలతీ=జాజి, మాధవీ=బండిగురివెంద, మహిలా=ప్రేంకణము, మల్లికా=మల్లె, ముఖ్య = మొదలుగాఁగలవానియొక్క, వల్లికా=లతలచేత, కీర్ణ=వ్యాప్తములైన, నీరంధ్ర=నిబిడములైన, పలాశ = మోదుగులయొక్క, పాండిత్యంబునన్=అతిశయముచేత; ప్రద్యోతనద్యోతప్రభావంబు.-ప్రద్యోతన=సూర్యునియొక్క, ద్యోత=ప్రకాశముయొక్క, ప్రభావంబు=మహిమ; పాయన్=పోఁగా;

కనుపట్టుతార కావారంబులమురువునకొ.-కనుపట్టు = అగపడునట్టి, తారకావారంబుల = నక్షత్రసముదాయములయొక్క, మురువునకొ = సౌందర్యముచేత; దీనికిపొడకట్టు ననుక్రియతో నన్వయము; అరవిందమందిరాళిందనివాసి సానందమిళిందసుందరీసుందరాపఘనఘనప్రభా క్రాంతజలంబులపయికి.-అరవిందమందిర=కమలము లనెడుగృహములయొక్క, అళింద = చత్వరములయందు, నివాసి=వసించియున్న, సానంద=సంతసముతోఁగూడిన, మిళిందసుందరీ = ఆడుతు మైదలయొక్క, సుందరాపఘన = చక్కని దేహములయొక్క, ఘనప్రభా = అధిక కాంతిచేత, ఆక్రాంత=వ్యాప్తమైన, జలంబులపయికి=ఉదకములమీఁద; పొడకట్టు పాండురడిండిరఖండమండలంబులు.-పొడకట్టు=అగపడుచున్న; పాండుర=తెల్లనైన, డిండిరఖండ=ఘనఖండములయొక్క, మండలంబులు=సముదాయములు; సంబరంబులు=సంతోషములను; పొదలింపకొ=వృద్ధిచేయఁగా; అనఁగా నాకొలఁతునందుజలము తుమైదలదేహకాంతిచేత తటద్రుమచ్ఛాయావృతమై నల్లనైయుండఁగా నందుండు ఘనఖండంబులు, సూర్యుండుచెంత నుండుటంజేసి కలిగినతాపాతిశయముచేత నాకసము నీలోత్పలమరందబిందు సేకము నుగోరి కాసారమును జేరి తటద్రుమసందోహముచేత సూర్యప్రకాశము నెంతయు నొందకుండఁగా, నందుఁ జూపట్టు రిక్కలగుంపుచందంబున నుండె నని భావము. అమరియుకొ=ఓప్పియు; అక్కొలంకు = ఆకాసారము; మహితాబ్జకామినీ జాలపరిభ్రాజితంబు.-మహిత=ఓప్పుచున్న, అబ్జకామినీ = చంద్రునిభార్యమగు నక్షత్రములయొక్క, జాల=సంఘముచేత, పరిభ్రాజితంబు = ప్రకాశించుచున్నది; కావునకొ = ఆహేతువువలన; అళిమిధునమీనకుళీరమకరాదిసంయుతంబై.-అళి=వృశ్చికము, మిధున=మిధునము, మీన=మీనము, కుళీర=కటకము, మకర=మకరము, ఆది=మొదలగురాసులతో, సంయుతంబై=కూడినదై; అనఁగా మహితము లైనఅబ్జములనఁగా కమలములు, కామినీయనఁగా ఆడుజక్కవలు, వీనిసంఘములతోడఁ గూడియళిమిధునములు మత్స్యములుఎండకాయలు మొసళ్ళు లోనగువానితోఁ గూడి యున్నదని వాస్తవార్థము; మంజులహర్యన్వితార్యమలసద్విహారభాసురంబు.-మంజుల=మనోజ్ఞమగు, హరి=సింహరాశితో, అన్విత=కూడుకొన్న, అర్యమ=సూర్యునియొక్క, లసద్విహార=ప్రకాశించువిహారముచేత, భాసురంబు=ప్రకాశించునది; కావునకొ=అగుటవలన; కమనీయకాదంబసుమనోవికసనవిరాజితంబై.-కమనీయ=మనోజ్ఞమగు, కాదంబ = కదంబవృక్షనంబంధియైన, సుమనః=పువ్వులయొక్క, వికసన = విరియుటచేత, విరాజితంబై = ప్రకాశమానమై; అనఁగా సరస్సు, మంజు=మనోహరములగు, లహరీ=ప్రవాహమును, అన్విత=పొందినట్టి, అరి=జక్కవలయొక్క, అమల=నిర్మలమైన, సద్విహారములచేతఁగూడి, కమనీయములైన, కాదంబ=బెగ్గురులయొక్క, సు=లెస్సైన, మనః = మనస్సుయొక్క, వికసనముచేతవిరాజితమని వాస్తవార్థము; మనోజ్ఞహంసకులాధిరాజరామాభిరామప్రస్థానవిశేషంబు.-మనోజ్ఞ = మనోహరమైన, హంసకులాధిరాజ=సూర్యకులస్వామియైన, రామ = రామునియొక్క, అభిరామ=హృద్యమైన, ప్రస్థానవిశేషంబు=యాత్రావిశేషము; కావునకొ=కాఁబట్టి; అకుంతతరతతో విజృంభమాణనానాప్లవగవీరారాజతోక్తలాహలలీలాచులుకితదిశాంతంబై.-అకుంతతర = మిగులఅడ్డములేని, తరః=వేగముచేత; విజృంభమాణవిజృంభించుచున్న, నానా=అనేకప్రకారుప్లవగవీర=వానరవీరులయొక్క, ఆరాజత్ = మిగులనొప్పుచున్న, కోలాహల = కలకల

ధ్వనియొక్క, లీలా=విలాసము చేత, చులుకిత=పుడసిలింపఁబడిన, దిశాంతంబై=దిగంతములు గలదై; అనఁగానాకొలను, మనోజ్ఞమైన, హంసకులాధిరాజరామా=రాజహంసస్త్రీల చేత, అభిరామ=ఓప్పుచున్న, ప్రస్థానంబు=ప్రకృష్టస్థానవిశేషము, కావున, అకుంతతరతరోవిజృంభ మాణములైన, ప్లవ=తెప్పలయొక్క, గో=కాంతుల చేత, “గోరతద్ధితలుకి”. అనిటచ ప్రత్య యము ఖీప్పు వచ్చినపైని ప్లవగవీ యనురూపము సిద్ధ మగుచున్నది, రారాజత్ = మిక్కిలి యొప్పుచున్న, కోలాహలములయొక్కలీల చేత, చులుకితదిశాంతములుగలదనివాస్తవార్థము; ఓప్పుమీఱి=అతిశయించి; చెప్పరానిమోదంబు=చెప్పనలవిగానిసంతోషము; ముప్పిరిగొనన్ = మూఁడుమడుగులగునట్లు; చేయన్ = ఒనరింపఁగా; అప్పడంతులు=ఆస్త్రీలు; అప్పద్దాలయజలవి హారదోహదంబునన్. - అప్పద్దాలయ=ఆకొలనియందు, జలవిహార=జలక్రీడయందలి, దోహదం బునన్ = వాంఛ చేత; “అథదోహదమ్, ఇచ్ఛాకాక్షా” అనియమరుఁడు; జలుగుపుత్తడివలు వలు=సూత్తుములైనకనకాంబరములను; నడల్చి=విడిచి; పావడలు=పరికిణీలను; తాల్చి=ధరించి; శృంగంబులు=కొమ్ములను; కైకొని=స్వీకరించి; ఒయ్యనొయ్యనన్ = తిన్న తిన్నఁగా; ఒయ్యారంబు=విలాసంబు; మించన్ = అతిశయింపఁగా; డిగ్గి=కొలనియందుఁబ్రవేశించి; అపుడు=ఆస మయమున. దీనికుత్తరపద్యమం దున్నయీది రనుక్రియతో నన్వయము.

ఉ. తమ్ములఁ జేరి రోదరశఃతమ్ములఁ గైకొని తావి భృంగపో
తమ్ముల కుంచి యౌవతయుఃతమ్ముల మత్తమరాళరాజజా
తమ్ముల మించి చిత్రచరిఃతమ్ముల నీదిరి కొమ్మ లెల్లఁ జ
త్తమ్ముల వారిదేవతలు • తమ్ము లలిన్ వినుతింప నయ్యెడన్.

69

టీ. అయ్యెడన్ = ఆసమయమందు; కొమ్మలెల్లన్ = స్త్రీలందఱు; తమ్ములన్ = పద్మముల ను; చేరి; పొంది; రోదరశతమ్ములన్ = చక్రవాకశతములను; కైకొని=స్వీకరించి; తావిన్ = పరి మళమును; భృంగపోతమ్ములకున్ = తుమ్మెదబిడ్డలకు; ఉంచి = నిలిపి; యౌవతయుతమ్ములన్. - యౌవత=యువతిసమూహముతో, యుతమ్ములన్ = కూడియుండినట్టి; మత్తమరాళరాజజాతమ్ము లన్. - మత్త=మదించిన, మరాళరాజ=రాజహంసశ్రేష్ఠములయొక్క, జాతమ్ములన్ = సమూహ ములను; మించి=అతిశయించి, వారిదేవతలు=జలాధిదేవతలు; చిత్రములన్ = మనస్సులయందు; తమ్ముఁ: లలిన్ = ప్రీతి చేత; వినుతింపన్ = శ్లాఘింపఁగా; చిత్రచరితమ్ములన్ = ఆశ్చర్యకరమైన వ్యాపారములచేత; ఈదిరి=జలక్రీడసల్పిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు కొలను ప్రవేశించి తమ్ము జలాధిదేవతలు కొనియాడునట్లు ప్రేమ ప్సవవిధముగ నీది రనుట.

మ. తరుణాంభోరుహవీరి బొల్చి సుమనోదంతుల్ నవాంభఃపరం
పర పైపైఁ గడుఁ జల్ల సారసము ప్రేమన్ గేలునన్ బట్టి క
ర్బురసంహరిసుగత్రికాతినమత్సాఃస్ఫూర్తిన్ గర మ్మొక్కక
ర్బురసంహరిసు గత్రికాతలక మింపుల్ గూర్చె ద న్లనెనన్.

70

టీ. ఒక్కక్కర సంహరి సుగాత్రికాతిలకము = ఒక స్త్రీరత్నము, కర్బుర మనఁగా, సువర్ణము దానిని సంహరించెడు అనఁగా తిరస్కరించెడుగాత్రము గలవాని స్త్రీలు వారల లో తిలకరూపయైన దనుట; తరుణాంభోరుహపీఠిక = నవాంబుజమనుపీఠమందు; పొల్చి = ఒప్పి; సుమనోదంతుల్ = స్త్రీల నెడుదివ్యగజములు; నవాంభుజపరంపరక = నూతనమైనజలప రంపరను; పైపైక = మీఁదమీఁదను; కడుక = మిక్కిలి; చల్లక = చల్లుచుండఁగా; సారస ముక = పద్మమును; ప్రేమక = ప్రేమచేత; కేలునక = హస్తముచేత; పట్టి = ధరించి; కర్బురసం హరిసుగాత్రికాతిసమతాస్ఫూర్తిక. - కర్బురసంహరి = రాక్షసాంతకుఁడైనవిష్ణుమూర్తియొక్క, సుగాత్రికా = భార్యయైనలక్ష్మీదేవియొక్క, అతిసమతా = అత్యంత సామ్యముయొక్క, స్ఫూర్తిక = ప్రకాశముచేత; తన్గన్గనక = తన్నుఁజూడఁగా; కరమ్ము = మిక్కిలి; ఇంపుల్ గూర్చెక = ఆనందములనుజేసెను.

అనఁగా జలవిహారసమయమున నొక స్త్రీరత్నము తన్నిపైఁ గూర్చుండి కేలఁ గమల మును దాల్చియుండఁగా ఇతర స్త్రీలు దానిపై జలపరంపరలు చల్లుచుండి రనియు దానిం జూడఁగాఁ బద్మహస్తయై పద్మాసనయై దేవదంతులచే జలాభిషేకము పొందు లక్ష్మీదేవిని బో లి యుండెననియు భావము. పూర్ణోపమాలంకారము.

చ. అలరుమృణాళవల్లరి స్వయంవరసూనసరాభ వ్రేలఁగా

నలనికటంబుఁ జేరఁగ జనక రతిఁ గైకొనె నొక్క పుష్పకో

మల దమయంతికావనితమాడ్కి మరాళనృపుల్ స్వచిత్తనీ

మలఁ దమయంతికావనిఁ గ్రమంబున నెందిన సంభ్రమింపఁగాక. 71

టీ. ఒక్కపుష్పకోమల = పుష్పములవలెకోమలమైనగాత్రముగలఒక స్త్రీ; మృణాల వల్లరి = వల్లి వంటితామరతూఁడు; స్వయంవరసూనసరాభక = స్వయంవరార్థమైనపుష్పమా లికవలె; వ్రేలఁగాక = వ్రేలాడఁగా; మరాళనృపుల్ = రాజహంసలనెడురాజులు; స్వచిత్త నీమలక = తమమనఃప్రదేశములయందు; తమయంతికావనిక = తమసమీపప్రదేశమును; క్రమం బునక = వరుసగా; ఒందినక = పొందఁగా; సంభ్రమింపఁగాక = సంతసమునొందఁగా, వేగిర పాటునొందఁగా; దమయంతికావనితమాడ్కిక = దమయంతీవలె; నలనికటంబు = పద్మనికట మనెడునలరాజుసమీపమును; చేరఁగ చనక = చేరఁబోవుటకు; రతిక = ప్రీతిని; కైకొనక = స్వీకరించెను, చేరెననుట.

అనఁగా నొక స్త్రీమృణాలవల్లరి చేతఁ బుచ్చుకొని పద్మమును గ్రహించుటకుఁ బోవుచుండఁగా దమయంతి నలుని వరించుటకుఁ బుష్పహారము తీసికొని పోవుచున్నట్లుండె ననియు నపుడు మధ్యమార్గమున నున్నమరాళములు ఆ స్త్రీ తమచేంతకు వచ్చె నని సంభ్ర మించుట నతేతరరాజులు దమయంతి దమయంతికమునకు వచ్చె నని సంభ్రమించినట్లుండె భావము. రూపకసంకీర్ణోపమాలంకారము.

సీ. రతిఁ బట్టుకొనఁ జేరె • రాజీవరామాని, కరము సద్గుణజాలఁకలిత యొకతె
రహి వ్రాల్చె నవదాతఁరాజీవరాజిత, రజము పావనవిహారయుత యొకతె
యడలించె నడిఁబుష్కఁరాజీవరాజహం, సముల శంపాలోకఁస క్తయొకతె
స్తాడి నెంచె రథాంగఁరాజీవరామోద, పటిమ సత్తాంతిసంభరిత యొకతె
శే. వనజగృహవీధి నిట్టు లావర్తనాభి, కాజనంబులు సముచితఁగతి నెనంగె
వారిదేవత లపుడు తద్వర్తనాభి, దర్శనస్ఫూర్తి నవ్యహార్దంబు గాంచ.

టీ. సద్గుణజాలకలిత=శ్రేష్ఠగుణసంతతితోఁగూడినట్టి; ఒకతె=ఒకస్త్రీ, మంచిసూత్రములు గలవలతోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోచుచున్నది; రాజీవరామానికరము = మత్స్యస్త్రీగణమున “రాజీవశకుల సింహి” అనియమము; రతి = ప్రీతిచేత; పట్టుకొన = స్వీకరించుటకు; చేరె = సమీపమునకుఁబోయెను. మంచిసూత్రములతోఁ గూడినవల గలది గావున మత్స్యములఁ బట్టుకొనఁ బోవుట తగు నని భావము. పావనవిహారయుత = మంచి ప్రచారముతోఁగూడినట్టి; ఒకతె=ఒకస్త్రీ; పవనసంబంధిప్రచారముతోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోచుచున్నది; రహి = ప్రీతిచేత; అవదాత రాజీవరాజితరజము. - అవదాతరాజీవ = తెల్లదామరలయందు, రాజిత = ఒప్పుచున్న, రజము = పరాగమును; వ్రాల్చె = వ్రాల్చెను, పవన సంబంధిప్రచారముతోఁ గూడినది గావున రాజీవరాజితరజమును వ్రాల్చుట తగు నని భావము. శంపాలోక సక్త = మోటపులవంటిదృష్టులతోఁ గూడినట్టి; ఒకతె=ఒకస్త్రీ, తటిష్కాంతి తోఁ గూడినయొకస్త్రీయని తోచుచున్నది; పుష్కరాజీవరాజహంసముల. - పుష్కర = పద్మములు, ఆజీవ = జీవికఁగాఁగల, రాజహంసముల = హంసపక్షులను; వడి = వేగము చేత; అడలించె = భయపెట్టెను; తటిష్కాంతి తోఁ గూడినది గావున పుష్కరాజీవము లగుహంసల నడలించుట తగు నని భావము. తటిష్కాంతికాశముగల ఎర్దాసమయమందుఁ గొలఁకులు నిండి పద్మములకుఁ గీడు గలుగుఁ గాని నపుడు హంసలు ఎడలి పోవు నని కవి సమయము; సత్తాంతి సంభరిత = మంచికాంతి చేతనింపఁబడినది, నిండినమంచికాంతిగల దనుట; ఒకతె=ఒకస్త్రీ; సత్త్రములకాంతి తోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోచుచున్నది; రథాంగరాజీవరామానపటిమ. - రథాంగరాజీ = సక్రవాకపరిక్రియొక్క, పరి = శ్రేష్ఠమైన, ఆమోదపటిమ = సంతోషాతిశయమును; ప్రాణి = నేర్పుచేత; నొంచె = నొప్పించెను; సత్త్రకాంతిభరిత గావున రథాంగరాజీ సరిగోపపటిమ నొందుట తగు నని భావము. సత్త్రప్రకాశముగలరాత్రికాలమందు రథాంగనంపడు తెడఁబాసి శేధించు నని కవి సమయము. ఇటులు = ఈప్రకారము; వనజగృహవీధి = కమలాకరమైన కాసారముయొక్క సీమయందు; ఆవర్తనాభికాజనంబులు = స్త్రీజనములు; ఆవర్తనాభికలనఁగా నీటినుడినిబోలు పొక్కిలిగల స్త్రీలు; అపుడు = అసమయమందు; వారిదేవతలు = జలాధిష్ఠానదేవతలు; తద్వర్తనాభిదర్శనస్ఫూర్తి. - తద్వర్తన = ఆస్త్రీవృత్తియొక్క, అభిదర్శనస్ఫూర్తి = చూచుటయందు; నవ్యహార్దంబు = మౌనప్రీతిని; కాంచె = చూడఁగా; సముచితగతి = ప్రేమజిప్సినవిధముగ సముచితప్రకారము చేత; ఎనంగె = ఒప్పెను. సద్గుణజాలకలితేష్ఠానిపాభిప్రాయవిశేషములచేఁ బరికరాంకురాలకారము.

చ. స్మరమదదంతి నా నొకమఃసారసముల్లసితప్రవేణీ త
 త్సరమున నత్తటిం బవనఃసారసముల్లలదూర్తిజాతముల్
 సరగునఁ జొచ్చి పాదముల • సారసముల్ గర మించె మెట్టుచున్
 సరసకలారవాకలన • సారసముల్లహరిన్ హరించుచున్.

73

టీ. అత్తటిన్ = ఆసమయమందు; ఒకమసారసముల్ల సితప్రవేణీ = నీలములభంగిఁ బ్రకాశించుచున్న జడగలయొక స్త్రీ; తత్సరమునన్ = ఆకొలఁకునందు; పవనసారసముల్లలదూర్తి జాతముల్. - పవనసార = వాయు సామర్థ్యము చేత, ముల్లలత్ = చలించుచున్న, ఊర్తి జాతముల్ = తరంగతతులను; సరగునన్ = వేగము చేత; చొచ్చి = ప్రవేశించి; పాదములన్ = చరణముల చేత; సారసముల్ = పద్మములను; మెట్టుచున్ = త్రొక్కుచు; సరసకలారవాకలనన్. - సరస = శ్రేష్ఠమైన; కల = అవ్యక్తమధురమైన, గజపక్షమున కర = తొండముయొక్కయనియర్థము, ఆరవ = ధ్వనియొక్క, ఆకలనన్ = సంబంధముచేత; సారసముల్లహరిన్. - సారస = బెగ్గురులయొక్క, ముత్ = సంతోషముయొక్క, లహరిన్ = పరంపరను; హరించుచున్ = పోఁగొట్టుచు; స్మరమదదంతినాన్ = మరునిమదపు టేనుఁగోయనునట్లు; కరము = మిక్కిలి; ఇంచెన్ = ఇంపాయెను.

అనఁగా నొకనీలవేణి యాకొలఁకునందు వీవలివేగమునఁ జలించుచున్న తరంగలఁ జొచ్చి కమలములను పాదముల మెట్టుచు సరసకలస్వనములచేత బెగ్గురులసంతసమును హరించుచు మరునిమదపు టేనుఁగోయనునట్లు భాసిల్లె నని భావము. గజము సరస్సులు సొచ్చి కమలములు మెట్టుచు బెగ్గురులు లోనగుజలపక్షులమోదము హరించుటనుప్రసిద్ధము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

చ. అనుపమరాజహంసభరణాదరణాత్తతః దత్సరోవరం
 బున నలరాజహంససుతఃబోటులు మించిరి పూర్వవైరముల్
 నన భృతరాజహంసతనెనంగుదివాక్షణదాధిదేవులౌ
 నని వనరాజహంసగమనాళి మనంబున సన్నతింపఁగన్.

74

టీ. అలరాజహంససుతబోటులు = రాజశ్రేష్ఠుఁడగుక్షణదోదయునిపుత్రికయగు చంద్రికయొక్కచెలులు; తత్సరోవరంబునన్ = ఆసరస్సునందు; అనుపమరాజహంస భరణాదరణాత్తతన్. - అనుపమ = సాటిలేని, రాజహంస = పక్షివిశేషములయొక్క, “రాజహంసాస్తుతే చ ఛృచరణైర్లోహితైస్సితాః” అనియమరుఁడు, చంద్రనూర్యులయొక్కయనియర్థాంతరముతోఁచును, హరణ = భరించుటయందు, ఆదరణ = ఆసక్తిగల, అత్తతన్ = చిత్తముగలుగుటచేత; పూర్వవైరముల్ = మొదటిద్వేషములు; చనన్ = పోఁగా; భృతరాజహంసతన్ = భరింపఁబడిన చంద్రనూర్యులుగలుగుటచేత; ఎసఁగుదివాక్షణదాధిదేవులు = ఒప్పుచున్న దినరాత్ర్యధిదేవతలు. ఔన్ = నిశ్చయము; అని = ఇటని; వనరాజహంసగమనాళి = వనమందలిస్త్రీలచాలు, వనపాలికామండలియనుట; మనంబులన్ = మనస్సులయందు; సన్నతింపఁగన్ = కొనియాడఁగా; మించిరి =

అనఁగాఁ జండ్రికాసఖీజనము సరోవరమున రాజహంసభరణాదరణముతోఁ జేలఁగు చుండఁగా, దివారాత్ర్యధిదేవతలు తమమొదటివైరము మాని సూర్యచంద్రులను బట్టుకొని యుండినట్లు వనపాలికలమనంబులకుఁ దోఁచినదనుట. శ్లిష్టరూపకోత్థాపితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

సీ. వాసంతి యనఘాళిఁవరరసంబునఁ గప్పి
వాసంతి యన సముజ్జ్వలతఁ బొల్పె
సారంగి యనపాయఁజలజాంబుతతి నాని
సారంగి యనఁజాల ఁ సంభ్రమించె
శశిలేఖ యనసారఁచక్రకాళి నలయించి
శశిలేఖ యన శుభఁచ్ఛాయఁ దోఁచె
చక్రాంగి యనవద్యఁచారూర్తికల నూఁగి
చక్రాంగి యన హృద్యఁచర్య మనలె

తే. చూతకళిక యనర్ఘ్యరఁజోవృత్తిఁగని
చూతకళిక యనం గడుఁ జూడ నెప్పె
హరిణి యనరాళకమలై కఁపరిచితిఁ గని
హరిణి యన నవ్వనాస్థాని ఁ నప్పు డలరె

75

టీ. వాసంతి=వాసంతియను పేరుగలచెలి; అనఘాళిఁ=అనఘయైనచెలిని, ఒచ్చెము లేనితు మైదను, శ్లిష్టరూపకము; వరరసంబునఁ=శ్రేష్ఠమగుప్రీతిచేత, శ్రేష్ఠమగుపుష్పరసము చేత; కప్పి; వాసంతియనఁ=బండిగురివెందలతయనఁగా, వాసంతియను నామముగలదనఁగా; సముజ్జ్వలతఁ=ప్రకాశముచేత; పొల్పెఁ=ఒప్పెను. మాధవీలతవలెననఘాళిని రసమునఁ గప్పుటం జేసి వాసంతినామము దాని కమరిన దనుట. సారంగి=సారంగియనుపడుచు; అన పాయజలజాంబుతతిఁ.-అనపాయ=చ్యుతి లేనట్టి, జలజాంబు=పూఁదేనియయొక్క, తతిఁ=రాశిని; అని=పానము చేసి; సారంగియనఁ=ఆడుతు మైదయనఁగా, సారంగియను నామముగ లదనఁగా; చాలఁ=మిగులను; సంభ్రమించెఁ=సంతసించెను. భృంగివలెఁ బూఁదేనియ నానుటంజేసి సారంగి యను నామము దాని కొప్పె ననుట. శశిలేఖ=శశిలేఖ యను పేరిటియబ ల; అనసారచక్రకాళిఁ.-అనసార = శ్రేష్ఠములయిన, చక్రకాళిఁ=చక్రవాకముల చాలును; అలయించి=అలఁత పెట్టి; శశిలేఖయనఁ=చంద్ర లేఖయనఁగా, శశిలేఖయను నామము గలద నఁగా; శుభఁచ్ఛాయఁ=మంచికాంతిచేత; తోఁచెఁ=పొల్పెను. చంద్రలేఖవలె జక్కవల చాలు నలయించుటం జేసి శశిలేఖ యను పేరు దాని కబ్బె ననుట. చక్రాంగి=చక్రాంగియను పేరిటబోటి; అనవద్యచారూర్తికలఁ.-అనవద్య=అదూష్యములగు, చారు=మనోహరములైన, ఊర్తికలఁ=తరంగములయందు; ఊఁగి; చక్రాంగియనఁ=హంస స్త్రీయనఁగా, చక్రాంగి

యనునామముగలదనఁగా; హృద్యచర్యఁ=మనోజ్ఞమైనవృత్తిచేత; మసలెఁ=ఓప్పెను,
హంసస్త్రీవలెఁ దరంగములయందు నూఁగుటం జేసి చక్రాంగి యనునామము దాని కొప్పె
ననుట. చాతకళిక=చాతకళికయనుస్త్రీ; అనర్ఘరజోవృత్తిఁ.-అనర్ఘ = అమూల్యమైన.
రజోవృత్తిఁ=పరాగవ్యాప్తిని; కని=పొంది; చాతకళికయనఁ=మావిమొగ్గయనఁగా, చా
తకళికయనునామముగలదనఁగా; కడుఁ=మిక్కిలి; చూడఁ=చూచుటకు; ఓప్పెఁ=అమరె
ను. చాతకళికవలె రజోవృత్తిని గనుటంజేసి చాతకళిక యనునామము దాని కొదవె
ననుట. హరిణి=హరిణియనుపేరుగలవనిత; అనరాశకమలైకపరిచితిఁ.-అనరాశ=ఋజువు
లైన, కమల=పద్మములయొక్క, ఏకపరిచితిఁ = ముఖ్యపరిచయమును, ఋజువులైనజింకల
యొక్కముఖ్యపరిచయముననియర్థాంతరము; కని=పొంది; హరిణియనఁ=మృగస్త్రీయనఁగా,
హరిణియనునామముగలదనఁగా; అవ్వనాస్థానిఁ=ఆసరోజలమనుఆస్థానమందు; అపుడు=ఆస
మయమందు; అలరెఁ=ఓప్పెను. అనఁగా మృగస్త్రీవలె గమలపరిచయముఁ గనుటంజేసి
హరిణి యనునామము దాని కెనఁగె ననుట. శ్లిష్టరూపకము.

అనఁగా జలక్రీడకై కొలను సొచ్చినవాసంతి సారంగి శశిలేఖ చక్రాంగి చాతకళిక
హరిణి యనునామములు గలస్త్రీలు ప్రేక్షింపినచర్యల నొనరించి రని భావము. రాజాస్థాని
కలయందు దాసీవర్గమునకు వాసంత్యాదినామము లుండుట ప్రసిద్ధము.

క. నలి నాకరజితకిసలల్, నలినాకరకేళి యిటు లొనర్చి జలార్ద్రాం

గలతాళులు హిమవృతకుం, దలతాభం దోఁప నపుడుదటిసిరి తటమున్.

టీ. అపుడు=ఆసమయమున; కరజితకిసలల్=కరములచే గెలువఁబడిన పల్లవములుగల
యాస్త్రీలు; నలిఁ=మిక్కిలి; నలినాకరకేళి=జలక్రీడను; ఇటులు=ప్రేక్షింపఁగ; ఒనర్చి=చేసి;
జలార్ద్రాంగలతాళులు.-జలార్ద్ర=జలముచేతఁదడుపఁబడిన, అంగలతా=తనులతలయొక్క,
ఆళులు=పంక్తులు; హిమవృతకుందలతాభఁ=మంచుచే నావరింపఁబడిన మొల్లతీవల కాంతివం
టికాంతిచేత; దోఁపఁ=ప్రకాశింపఁగా; తటమున్=తీరమును; తటిసిరి=సమీపించిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు జలక్రీడనలిపి యొడ్డుఁ జేరి జలార్ద్రాంగలతలు గలవారై మంచు
చే నావరింపఁబడినకుందలతలభంగి నొప్పి రనుట. కుందలతలకు స్త్రీతనువులకు నుపమానో
పమేయభావము, హిమమునకు జలమునకు బింబప్రతిబింబభావము.

చ. లలనలు వాఃపుతాంశుకములన్ సడలించి తగం భరించి మేల్

చలువల నై కజాతిసుమజాలసరంబులు వేణిఁ దాల్చి ని

చ్చలు వల నై కనంబడులన్ స్థణిమాలిక లూని పూసి మై

చలువల నై కమత్యగతిఁ జాలిన తావుల నెప్పు గంధముల్.

77

టీ. లలనలు=స్త్రీలు; వాఃపుతాంశుకములన్=జలముచేఁదడుపఁబడిన వస్త్రములను; సడ
డిచి; మేల్ చలువలన్=మంచివస్త్రములను; భరించి=ధరించి; నైకజాతిసుమజాలసరం

బులు.-నైకజాతి=నానాజాతులుగల, సుమజాల=పుష్పసంఘములయొక్క, సరంబులు=హారములను; వేణిక్=జడయందు; తాల్చి=ధరించి; నిచ్చలుక్=ఎల్ల పుడు; వలనై=అనుకూలమై; కనంబడులసన్నణిమాలికలు.-కనంబడు=అగపడుచున్న, లసత్=ప్రకాశించుచున్న, మణిమాలికలు=మణిమయహారములను, ఊని=వహించి; మైచలువలక్=దేహములయొక్క చల్లదనములతో; వికమత్యగతిక్=వికమత్యముయొక్క పొందిక చేతను; చాలినతావులక్=సమృద్ధములైనపరిమళముల చేతను; జక్రీడలాడిన వారి దేహములంతటిచల్లదనముతోను అధికమయిన పరిమళముతోను ననుట; ఒప్పుగంధముల్=ఒప్పుచున్న గంధములను; పూసి=లేపనము చేసి. దీనికి గందంబువెట్టిరను పద్యముతోన్వయము.

ముందు నాలుగుపద్యములకు నందె అన్వయము. ఆఱు పద్యములకు నిట నేకక్రియాన్వయము గదితం బయ్యె. దీనికి గుళక మని కవిసంకేతము. “ద్వాభ్యాం యుగ్మ మితి ప్రోక్తం త్రిభి శ్లోక్ ర్విశేషకమ్ | కలాపకం చతుర్భి సాన్య తదూర్ధ్వం కుళకం స్పృతమ్” అని తల్లక్షణము.

క. అతిపావనచాతురి నా, క్షితిపాలకపుత్త్రిక గయి • సేసి యలవనిక్

రతినాయక దేవార్చన, రతి నాయక లపుడు పూని • రమ్యాత్కలికక్. 78

టీ. అతిపావనచాతురిక్ = మిగులబ్రహ్మస్తమగు నేర్పుచేత; ఆక్షితిపాలకపుత్త్రికక్ = రాజపుత్రికయగు నాచంద్రికను; కయిసేసి=అలంకరించి; అలవనిక్ = ఆయుద్యానమందు; రతినాయకదేవార్చనరతిక్=స్మరదేవపూజాసక్తిచేత; ఆయకలు=ఆస్త్రీలు; అపుడు=ఆసమయమున; రమ్యాత్కలికక్=రమ్యమైనయుత్కంఠను; పూని=వహించి. ఇదిముందుకన్వయించును.

సీ. మాకందములు మహి • మా కందములు కొన్ని

యింపైన ఫలముల • నిచ్చుచోట

సురసౌఘము లుదార • సురసౌఘములు కొన్ని

యురుమకరిందంబు • గురియుచోట

సుమనంబు లభిరామ • సుమనంబు లొకకొన్ని

క్రొన్నసల్ చాలఁ జే • కూర్చుచోట

రాగంబులు గళత్ప • రాగంబు లొకకొన్ని

పుప్పొడి ధూపముల్ • పూన్చుచోట

తే. నెట్టన యశోకకిసలము • ల్కట్టుమీఱి

యుట్టివడఁ గాయులేయెండఁ • బుట్టి యెలసి

నట్టి చెలువునఁ జూపట్టు • మెట్టదమ్మి

తీవెగమి తమ్మియూరతుల్ • దీర్చుచోట.

టీ. మహిమాకుఁ = భూలక్ష్మికి; అందములు = అందములైన; కొన్ని మాకందములు = కొన్ని తియ్యమావులు; యింపైనఫలములకుఁ = ఇష్టమైనపండ్లను; ఇచ్చుచోటకుఁ = ఒసంగుస్థలమున; ఉదారసురసౌఖ్యములు = అధికమై శ్రేష్ఠమైన మకరందసమాహముగల; కొన్ని సురసౌఖ్యములు = కొన్ని సర్వాక్షి తీవలయొక్క గుంపులు; ఉరుమకరందంబు = అధికమైన పుష్పరసమును; కురియుచోటకుఁ = వర్షించుచోట; అభిరామసుమనంబులు = ఒప్పుచున్న పువ్వులుగలిగిన; ఒక కొన్ని సుమనంబులు = కొన్ని జాజులు; క్రొన్ననల్ = నవపుష్పములను; చాలకుఁ = మిక్కిలి; చేకూర్చుచోటకుఁ = ఘట్టిల్లఁజేయుచోట; గళత్పరాగంబులు = జాఱుచున్న పుష్పాడులుగల; ఒక కొన్ని రాగంబులు = కొన్ని దాడిమీవృక్షములు; పుష్పాడిధూపముల్ = పుష్పరజమనెడు ధూపములను; పూన్చుచోటకుఁ = వహించుచోటను; నెట్టన = అనివార్యముగ; అశోకకిసలముల్ = అశోక పల్లవములు; మట్టుమీఱి = మర్యాదనతిక్రమించి; ఉట్టిపడకుఁ = అతిశయింపఁగా; కాయులేయెండకుఁ = కాయుచున్న తరుణాతపముచేత; పుట్టి = ఉదయించి; ఎలసినట్టిచెలుపునకుఁ = ఉదయించినట్టియందముచేత; చూపట్టుమెట్టదమ్మితీవెగమి = అగపడుచున్న స్థలపద్మినీలతలసముదాయము; తమ్మియారతులకుఁ = పద్మములను నారతులను; తీర్చుచోటకుఁ = చక్కఁబఱచుచోట; దీనికి దిగువ కన్వయము.

చ. అలఘుమరందవర్ష మహిమాతిశయమ్మున సప్తలాద్యమం
దలతల మంచుపొన్నగమి • దార్కొనుపందిరిక్రింద వేదికం
దలతల మంచు మించుసుమనవ్యరజంబులఁ దార్చి తారలం
దలతల మంచు నెప్పెడుకనత్కలికాతతి మృగ్గువెట్టుచుకు. 80

టీ. అలఘుమరందవర్ష మహిమాతిశయమ్మునకుఁ. - అలఘు = అధికమైన, మరందవర్ష = మకరందవర్షముయొక్క, మహిమాతిశయమ్మునకుఁ = సామర్థ్యాతిశయమున; సప్తలాద్యమందలతలకుఁ = విరజాజిమొదలగునుత్కృష్టలతలను “సప్తలానవమాలికా” అనియమరుఁడు; మంచుపొన్నగమి = పోషించుచున్న పొన్నలగుంపును; తార్కొనుపందిరిక్రిందకుఁ = సమీపించినపందిరియొక్క దిగువను; వేదికకుఁ = తిన్నెపైని; తలతలమంచుకుఁ = తళుకుతళుక్కుమనుచు; మించుసుమనవ్యరజంబులకుఁ = అతిశయించుచున్న నూతనపుష్పరజములను; తార్చి = ఉంచి; తారలకుఁ = నక్షత్రములను; తలతలమంచుకుఁ = తొలఁగుతొలఁగుమనుచు; ఒప్పెడుకనత్కలికాతతికుఁ = ఒప్పుచున్న ప్రకాశించు మొగ్గలగుంపుచేత; మృగ్గువెట్టుచుకు = రంగవల్లియుంచుచు. దీనికి ముందు కన్వయము.

అనఁగా విరజాజిమొదలగుతీవలతోఁ జుట్టఁబడినపొన్నచెట్టునొద్దఁ బందిరిక్రింద నొకతిన్నెమీఁదఁ బుష్పాడిచల్లి నక్షత్రములవలెఁ బ్రకాశించుమొగ్గలతో మృగ్గువెట్టియని తాత్పర్యము.

ఉ. జవ్వను లెల్ల సమ్మదము • చాల రహింసఁగ నందు వెన్నెలం
జివ్వకుఁ బిల్చుపాండుపటిఁ • జిక్కనికన్తురీసీట రాణితో

నవ్వలరాజు నాశుగళఃరాసనయుక్తుని వ్రాసి నేర్పుతో
నవ్వల రాజు నాశుగనుమాకరముఖ్యుల నిల్పి యత్తటిక.

81

టీ. జవ్వను తెల్లకొ=స్త్రీలందఱు; సమ్మదము=సంతోషము; చాలకొ=మిగులను; ర
హింపఁగొ=ఓప్పఁగా; అందుకొ=ఆవేదికయందు; వెన్నెలకొ=జ్యోత్స్నను; చివ్వకుకొ=
కలహమునకు; పిల్చుపాండుపటికొ=పిల్చునట్టి తెల్లని వస్త్రముందు; చిక్కనికస్తూరినీటకొ=
చిక్కనైనకస్తూరిజలముచేత; రాణితోకొ=రతీదేవితోడ; అవ్వలరాజుకొ=అమన్తఘని; ఆశు
గళరాసనయుక్తునికొ=బాణధనువులతోఁగూడినవానిని; వ్రాసి=లిఖించి; నేర్పుతోకొ=చాతు
ర్యముచేత; అవ్వలకొ=తర్వాతను; రాజుకొ=చంద్రుని; ఆశుగనుమాకరముఖ్యులకొ=మందమా
రుతవసంతాదులను; అత్తటికొ=ఆసమయమందు; నిల్పి=స్థాపించి. పై పద్యముతోనన్వయము.

సీ. గందంబు వెట్టి రుత్కటనీలశరజాత

శరజాతహృతహరఃస్వాంతధృతికి

విరిచాలు నించిరి పరియోజితనయాన్య

తనయాన్యమితమోహఃధాతృమతికి

ధూప మర్పించి రద్భుతసంపదబలాప

దబలాపహృతవిష్ణుదర్పగతికి

దీప మెత్తిరి నైజఃతేజోలహరిభావ

హరిభావయుక్తఘఃసాధిపతికి

తే. తళియ వట్టిరి నిత్యసత్కాంతమధుప

కాంతమధుపవనాద్యాప్తఃకాండవృతికి

వినతి సల్పిరి శృంగారజనికి రతిప

తేనమో భవతే యంచుఁ దెఱవ లపుడు.

82

టీ. ఉత్కటనీలశరజాతశరజాత హృతహరస్వాంతధృతికికొ.-ఉత్కట=అధికమైన, నీలశరజాత=నీలోత్పలములనెడు, శర=బాణములయొక్క, జాత=సంఘముచేత, హృత=హరింపఁబడిన, హరస్వాంతధృతికికొ=రుద్రునిమనోధైర్యముగలవానికి; గందంబువెట్టిరి=చందనమునర్పించిరి. పరియోజితనయాన్యతనయాన్యమితమోహఃధాతృమతికికొ.-పరియోజిత=కూర్పఁబడిన, నయాన్య=నీతివిరుద్ధమైన, ఇది మోహమునకు విశేషణము, తనయా=కూఁతునందలి, న్యమిత=అత్యధికమైన, మోహ=మోహముగల, ధాతృమతికికొ=బ్రహ్మబుద్ధిగలవానికి; విరిచాలు=పుష్పపంక్తిని; నించిరి=నిండించిరి. అద్భుతసంపదబలాపదబలాపహృతవిష్ణుదర్పగతికికొ.-అద్భుత=ఆశ్చర్యకరమగు, సంపదబలా=లక్ష్మీయశేడు, పద=పదముగల, పేరుగలయనుట, బల=సామర్థ్యముచేత, అపహృత=హరింపఁబడిన, విష్ణుదర్పగతికికొ=విష్ణుమూర్తియొక్క గర్వగతికల

వానికి; ధూపమర్పించిరి = ధూపమును సమర్పించిరి. నైజ తేజోలహరిభావ హరిభావయుక్త ఘ్రాసాధిపతికిఁ. - నైజ తేజోలహరిభావ=స్వప్రతాప ప్రవాహసత్తచేత, హరిభావ=అశ్వత్వముతోడ, యుక్త=కూడిన, ఘ్రాసాధిపతికిఁ=సూర్యుఁడుగలవానికి; ఛాయాదేవి సూర్యునివేడికిఁ దాళ లేక రథమునుండి డిగ్గి యశ్వరూపయై పాటి పోవుచుండఁగా సూర్యుఁడు కామార్తుఁడయి తాను నశ్వరూపము దాల్చి వెంటడి పరుగెత్తినని పురాణప్రసిద్ధంబు. దీపమెత్తిరి=హారతెత్తిరి. నిత్యసత్కాంతమధుపకాంత మధుపవనాద్యాప్త కాండవృత్తికిఁ. - నిత్య=శాశ్వతమైన, సత్కాంత=చంద్రుఁడు, మధుపకాంత=అశ్రీశ్రేష్ఠములు, మధు=వసంతుఁడు, పవన=వాయువు, ఆది=మొదలుగాఁగల, ఆప్త కాండ=సుహృద్గణముయొక్క, వృత్తికిఁ = వ్యాప్తిగలవానికి; తలియ=భోజనపాత్రమును; పట్టిరి=ఉంచిరి. శృంగారజనికిఁ=శృంగారరసమువలనఁబుట్టుకగలవానికి; అపుడు=ఆసమయమున; తెఱవలు=స్త్రీలు; రతిపతే=రతీశుఁడా; భవతే=నీకొఱకు; నమః=నమస్కారము; అంచుకొ=ఇట్లనుచు; వినతిసల్పిరి=నమస్కరించిరి.

క. కమలాప్రియసుత కరుణా, కమలాధిప కలితకార్తుకత్కుసుమ కన

త్కమలాశుగ యని భక్తికిఁ | కమలాక్షులు పొగడి రిట్లు • కలరవఫణితికిఁ. 83

టీ. కమలాప్రియసుత = లక్ష్మీకిఁబ్రయకుమారుఁడ ! కరుణాకమలాధిప = దయాసముద్రుఁడ ! కలితకార్తుకత్కుసుమ=ధరింపఁబడినధనువగుచున్న పుష్పముగలవాఁడా ! కనత్కమలాశుగ=ఒప్పెడుతమ్ములమ్ములుగాఁగలవాఁడా ! అని=ఇటుని; కమలాక్షులు=స్త్రీలు; భక్తికిఁ=భక్తిచేత ; కలరవఫణితికిఁ = అవ్యక్తమధురధ్వనిగలవాక్కుచేత ; ఇట్లు=వత్సమాణప్రకారముగ ; పొగడిరి=స్తోత్రముచేసిరి.

చ. కరము మహాబలావళులు • గాఢతరోవిచరద్ధరీశ్వరో

త్కరము మహాబలావృతవిఖండహితాళులు గొల్వ మించుచుకొ

సిరి గలసామికిం బొడమి • చెన్నగునీకు సుమంబులు లూన్చుటల్

స్థిరకృప మాధవస్య తులసీదళ మంచు వహింపు మంగజా.

84

టీ. అంగజా=మరుఁడా ! కరము=మిక్కిలి ; మహాబలావళులు=పూజ్యములైనవాయుపరంపరల నెడుగొప్ప నేనావళులు ; గాఢతరోవిచరద్ధరీశ్వరోత్కరము.-గాఢ = దృఢమైన, తరః=వేగముచేత, విచరత్=సంచరించుచున్న ; హరీశ్వరోత్కరము = శుకశ్రేష్ఠములగుంప నెడునశ్వశ్రేష్ఠములగుంపు ; మహాబలావృతవిఖండహితాళులు.-మహాబలా = అధికలయిన స్త్రీలచేత, ఆవృత=కూడుకొన్న, విఖండ = అఖండములైన, హిత=ఇష్టములైన, అళులు=తున్నెదల నెడుమహాసామర్థ్యముతోఁగూడుకొన్న యఖండాప్తసంఘములు; కొల్వకొ = సేవించుచుండఁగా; మించుచుకొ=అతిశయించుచు; సిరిగలసామికికొ=విష్ణుమూర్తికి, సంపదగలజానకు ; పొడమి=ఉదయించి ; చెన్నగునీకుకొ=ఒప్పుచున్ననీకు ; సుమంబులు = కుసుమ ; ఊన్చుటల్=ఉంచుటలు; స్థిరకృప=శాశ్వతకరుణగలవాఁడా ! మాధవస్యతులసీదళ = మాధవునకు తులసీపత్ర మని; వహింపుము=తాల్చుము.

అనఁగా దొడ్డవానికడుపునఁ బుట్టి గొప్పస్థితిలో నుండి వెలయు నీ కిది మేము నేయు నుపచారము కొంచెమైనది యైనక దయామతితోడ గ్రహింపు మనుట.

చ. కలరవ మూన్చు నల్లపజ • కప్పుక రా వెనువెంట రాజమం

డలి నడతేరఁ జైత్రబల • నాథునిఁ గూడి నిలింపజాలకం

బలరుచు నన్ను తింప విష • మాంబకమానసశోభిరాగతా

హళహళిఁ గూర్చి తొర విష • మాంబక మానసమాజవైఖరిక.

85

టీ. విషమాంబక = పంచబాణుఁడా! కలరవము = అవ్యక్తమధురస్వనమును; ఊన్చు నల్లపజ. - ఊన్చు = చేయునట్టి, నల్లపజ = కోయిలలమూఁకయనుట; కప్పుకరాక = ఆవరించి కొనిరాఁగా; వెనువెంటక = వెంటడిగ; రాజమండలి = చంద్రమండలమనెడునృపమండలము; నడతేరక = నడచిరాఁగా; చైత్రబలనాథునిక = వసంతుఁడనెడుపడవాలును; కూడి = చేరి; నిలింపజాలకంబు = దేవబృందము; అలరుచుక = సంతసించుచు; నన్ను తింపక = కొనియాడుచుండఁగా; విషమాంబకమానసశోభిరాగతాహళిహళిక. - విషమాంబక = విషమలోచనుఁడైన శివునియొక్క, మానస = చిత్తమందు, శోభి = శోభించునట్టి, రాగతా = అనురాగముగలుగుటయొక్క, హళహళిక = సమృద్ధమును, ఇదియనుకరణవచనము; మానసమాజవైఖరిక = గర్వనమూహభంగిచేత; కూర్చితి = ఘటిల్లఁజేసితివి. తొర = ఆశ్చర్యము!

అట్లు ప్రసిద్ధం డగుమహేశ్వరునకుఁ గూడ రాగము గల్గించితివి గావున నీశక్తియ మేయమనుట.

చ. దళమయి చిత్తవీధి సము • దారరుషారస మెచ్చ నీ వయో

యలహరిదంబరాసహన • మై తగు గేదఁగితేకువంకిచా

యల హరిదంబరావనుల • నన్నిటిఁ గప్పక పర్వుతేరిమా

యల హరిదంబరాత్తజ మృ • గాక్షుల నెంపఁదలంపు గాంతురే.

86

టీ. హరిదంబరాత్తజ = పీతాంబరుండగువిష్ణువుయొక్కపుత్రుఁడా! దళమయి = దట్టమయి; చిత్తవీధిక = మనోదేశమందు; సముదారరుషారసము = మిక్కిలియధికమగురౌద్రరసము; ఎచ్చక = అతిశయింపఁగా; నీవు; అలహరిదంబరాసహనమువి = ఆదిగంబరుండగుశివునకుసహింపరానిదై, శివవిరోధియైయునుట; తగుగేదఁగితేకువంకిచాయలక. - తగు = ఒప్పునట్టి, గేదఁగితేకువంకి = పచ్చనికేతకితేకుఅనెడుకత్తియొక్క, చాయలక = కాంతులనెడుచాయలచేత; హరిదంబరావనులక = దిగాకాశభూములను; అన్నిటిక = ఎల్లను; కప్పక = ఆవరించికొని; పర్వుతేరిమాయలక = వ్యాపించునాయురూపరథమయొక్కమాయలచేత; మృగాక్షులక = స్త్రీలను; నొంపకతలంపుక = నొప్పించుటకువాంఛను; కాంతురే = పొందుదురా? అయో = భేదము!

అనఁగా, మన్మథా! నీవు రుద్రునొకటివాని జయించుట కుపయోగించినసాధనములచే స్త్రీలను బాధింపఁదలంచుట యుక్తము గాదని తాత్పర్యము.

క. కలికాకులకరకుచకుక్కులికాకులమిమ్ము రాగకలఁ గీరమణీ
కలగీరమణీయొన్నతి, కలగీరమణీలలామఁ కలఁగు ననంగా.

87

టీ. కలికాకులకరకుచకుక్కులికాకులమిమ్ము రాగకలఁ గీరమణీయొన్నతి. — కలికా = మొగ్గలను, అకులకర = వ్యాకులములు గాఁజేయునట్టి, కుచకుక్కులి = స్తనములుగలచంద్రికకు; ఉత్కలికాకులము = సమదసంఘమును; రాగకలఁ = అనురాగకలచేత; ఇమ్ము = ఒనంగుము. అనంగా = మరుఁడా! కీరమణీకలగీరమణీయొన్నతి. — కీరమణీ = శుకశ్రేష్ఠముయొక్క, కల = అవ్యక్తమధురమగు, గీ = వాక్కులయొక్క, రమయణీయ = మనోజ్ఞమగు, ఉన్నతి = అతిశయమువంటి యతిశయము; కలగీరమణీలలామ = కలిగినట్టి సరస్వతియను నుత్తమస్త్రీవంటిదగుచంద్రిక; కలఁగుఁ = కలఁతనొందును.

చ. అని వనజాతబాణుఁ గొనియాడి వధూమణు లాదరంబుతో

ననలసమానతీవ్రవిరహాఖ్యమహాజ్వరరేఖ మించ మే

ననలసమానసం బెనయునాతికిఁ గంతున కూన్చినట్టిక్రొ

న్ననలసమానహార్దకలనంబులు దార్ప గ్రహించి రందఱుఁ.

88

టీ. అని = ఈప్రకారముగ; అందఱుఁ = ఎల్లరును; వనజాతబాణుఁ = మన్తధుని; కొనియాడి = స్తుతించి; వధూమణులు = స్త్రీరత్నములు; ఆదరంబుతోఁ = ప్రీతితోడ; అనలసమానతీవ్రవిరహాఖ్యమహాజ్వరరేఖ. — అనలసమాన = అగ్నితో సాటియగు, తీవ్ర = గాఢమైన, విరహాఖ్య = విరహమును పేరుగల, మహాజ్వర = గొప్పజ్వరముయొక్క, రేఖ = పరింపర; మేనఁ = శరీరమందు; మించఁ = అతిశయింపఁగా; అనలసమానసంబు = బడలినమనుస్సును; ఎనయునాతికిఁ = పొందునట్టిచంద్రికకు; కంతునకుఁ = మన్తధునకు; ఉన్చినట్టిక్రొన్ననలు = వహింపఁజేసినట్టిక్రొత్త పుష్పములను; అసమానహార్దకలనంబులు. — అసమాన = సాటిలేని, హార్దకలనంబులు = స్నేహసంబంధములను; తార్పఁ = కలిగించుటకు; గ్రహించిరి = తీసికొనిరి.

చ. చెలువ మెసంగినట్టియలఁచి త్తభవార్పితసూనపాళికల్

బలుమరునారసా లనుచుఁ బాయనినెవ్వెఱ యాత్మ మించఁగఁ

బలుమఱు న్నారసాధిపకుఁమారిక వింతలె దాల్చకుండుటల్

నలి నవి మారయ్యక్తి గనినన్ సుమనస్తతి యంటఁ బ్రతమే.

89

టీ. చెలువము = అందము; ఎసంగినట్టియలఁచి త్తభవార్పితసూనపాళికల్. — ఎసంగినట్టి = అతిశయించినట్టి, అలఁచి త్తభవ = ఆమన్తధునికొఱకు, అర్పిత = నమర్పింపఁబడిన, సూనపాళికల్ = ఖసుమపరంపరలు; బలుమరునారసాలు. — బలు = అధికమగు, మరు = మన్తధునియొక్క, నారసాలు = నారాచములు; అనుచుఁ = ఇటుచుచు; పాయనినెవ్వెఱ = తొలంగనియధికభయము; ఆత్మఁ = చిత్తమందు; మించఁగఁ = అతిశయింపఁగా; బలుమఱుఁ = మాటిమాటికి; ఆరసాధిపకుమారిక = ఆరాజపుత్రికయగుచంద్రిక; నలిఁ = మిక్కిలి; అవితల్పకుండుటల్ = ఆసూనపాళి

కలనుధరింపకుండుటలు; వింతలె=ఆశ్చర్యమా? వింతలుగావనుట. మారయుక్తి=హింసక సాంగత్యమును, మరునితోఁగూడియుండుటను; కనినన్=పొందినమీఁద; సుమనస్తతి=పండితుల మండలి, కుసుమగణము; అంటన్=స్పృశించుటకు; పాత్రమే=యోగ్యమా? యోగ్యముకాదనుట.

అనఁగా మరునిప్రసాదమగుపువ్వులు చంద్రికకుబలిష్ఠమగు మన్తభాణములుగాఁ దోచుటచే వానినిదాల్చుకుండుటయరదిగాదనుట. సుమనస్సులగువారు మారక సాంగత్యము నొందినచో ముట్టుటకును బాత్రులుగారనియర్థాంతరన్యాసము.

చ. నలినకరాలలామకమనస్థభయంబు తలంగఁ జేసి వే

నలినకరాలసత్ప్రియ మనం జలజాస్తుప్రసాద ముంచి చా

న లినకరాలఘుక్రమమునన్ దొవతీవియ నా స్తరాశుగా

వలులఁదలంకుకొమ్మ గొని వచ్చిరి కేళినిశాంతసీమకున్.

90

టీ. నలినకరాలలామకమనస్థభయంబు.-నలినకరాలలామక=పద్మకరలగుస్త్రీలయందు శ్రేష్ఠురాలైనచంద్రికయొక్క, మనస్థభయంబు=మనోగతమైనభీతి; తలంగన్చేసి=తొలఁగు నట్లుచేసి; వేనలిన్=కొప్పునందు; అకరాలసత్ప్రియమునన్=అకుటిలమైశ్రేష్ఠమైనప్రీతిచేత; జలజాస్తుప్రసాదము=మన్తప్రసాదమును; ఉంచి=నిలిపి; చానలు=స్త్రీలు; ఇనకరాలఘుక్రమంబునన్.-ఇనకర=సూర్యకిరణములయొక్క, అలఘుక్రమంబునన్=అధికప్రసరణము చేత; దొవతీవియనాన్=కువలయలతయనునట్లు; స్తరాశుగావలులన్=మదనబాణపరంపరల చేత; తలంకుకొమ్మన్=భయపడుచున్నచంద్రికను; కేళినిశాంతసీమకున్=కేళీగృహప్రదేశము నకు; కొనివచ్చిరి=తెచ్చిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు చంద్రిక నూఱడించి యామెమనోగతభీతిని దొలంగఁ జేసి ప్రీతి తోడ స్తరప్రసాదము నామెతుఱుమునం దుఱిమి తీవ్రసూర్యకిరణప్రసరణమునకుఁ గలువతీ వియవోలె స్తరాస్త్రములకు భీతిల్లునాచంద్రికను కేళికాభవనమునకుఁ దోడితెచ్చి రనుట.

తే. వాసవోపలకచ కేళివాస మెనసి

యంత విరిశయ్య మయిఁ జేర్చి యంతరమున

నరతి రాజిల్లఁ గటువర్తన రతికామ

నుం డెడయ కుబ్బ విరహాప్తి నుండె నపుడు.

91

టీ. వాసవోపలకచ=ఇంద్రనీలమణులఁబోలుకురులుగలచంద్రిక; కేళివాసము=కేళీ గృహమును; ఎనసి=పొంది; అంతన్=అటుపిమ్మట; విరిశయ్యన్=పుష్పతల్పమందు; మయిన్=దేహమును; చేర్చి=ఉంచి; అంతరమునన్=చిత్తమందు; అరతి=విషయనివృత్తి యనెడుస్తరావస్థ; రాజిల్లన్=ఒప్పుచుండఁగా; రతికామనుండు=స్తరుఁడు; కటువర్తనన్=తీక్షణవృత్తిని; ఎడయక=ఎడఁబాయక; ఉబ్బన్=విజృంభించుచుండఁగా; విరహాప్తిన్=విరహ దుఃఖప్రాప్తిచేత; అపుడు; ఉండెన్.

ఆచంద్రిక కేళిగృహము చేరి విరిపానుప్పైఁ బవ్వళించి ఆరతియను స్వరావస్థచే గుందుచుండె ననుట.

చ. జవగతి మిత్రుఁ డభిపతిసన్నిధిఁ జేరఁగ నేగె నత్తటిన్
రవరవ సంతతత్వగతి • రాజుల మారుఁడు మారుతాళికి
రవరవసంతముఖ్యబలరాజియుతిన్ దగి రిత్త యాకలా
రవరవ సంతతంబుఁ బ్రదరమ్ముల నేఁచఁగ గాంచ నోపమిన్.

92

టీ. మారుఁడు = మన్మథుఁడు; రవరవ = ఆగ్రహము; సంతతత్వగతిన్ = సంతత్య వర్తనచేత; రాజులన్ = ఒప్పఁగా; మారుతాళికిరవరవసంతముఖ్యబలరాజియుతిన్.- మారుతాళి=మందమారుతపరంపరయొక్కయు, కీరవర = శుకశ్రేష్ఠములయొక్కయు, వసంత ముఖ్య=వసంతుఁడు మొదలుగాఁగల, బలరాజి=సైన్యసంఘముయొక్కయు, యుతిన్ = సంబంధ ము చేత; తగి=ఒప్పి; రిత్త=వ్యర్థముగా; ఆకలారవరవన్=అకోకిలవాణియగుచంద్రికను; సంతతంబున్=ఎల్లపుడును; ప్రదరమ్ములన్=సాయకములచే; ఏఁచఁగన్=బాధించుచుండఁగా; కాంచన్ ఓపమిన్=చూడఁజాలమిచేత; అత్తటిన్=అపుడు; మిత్రుఁడు = సూర్యుఁడు, స్నేహితుఁడనియు తోఁచును; జవగతిన్=జవముతోఁగూడిన గమనముచేత; అభిపతిసన్నిధిన్ = సముద్రసన్నిధిని; చేరఁగన్ ఏగెన్=చేరుటకుపోయెను.

అనఁగా నాచంద్రికను మదనుం డాగ్రహముచే మందమారుతకీర వసంతాదులతోఁ జేరివృధాబాధించుచుండఁగాఁ జూడఁజాలకసూర్యుండు పశ్చిమాంబురాశిచెంత కేగె ననుట, మిత్రుఁడు స్వమిత్రునిహింసఁ జూడఁజాలక తొలఁగి పోవుట సహజ మని మిత్రశబ్దమును బట్టి యర్థాంతరము ధ్వనించుచున్నది. సూర్యుఁ డస్తంగతుఁ డాయె నని ఫలితార్థము. హేతు త్వేక్షాలంకారము.

తే. అమితనిజధామగరిమ పాయ వనజాత
హితుఁడు గాలై కగతిఁ దూల • నిల యనినత
నంద నభివృద్ధిచే బొల్చు • యవనజాత
బలములో యన నీడచాల్ • ప్రబలె నపుడు.

93

టీ. వనజాతహితుఁడు=సూర్యుఁడు; అమితనిజధామగరిమ.- అమిత=అధికమైన, నిజధామ=తనదీప్తియనెడు ప్రతాపముయొక్క, గరిమ=అతిశయము; కాలైకగతిన్=సంధ్యాకాలప్రాప్తి యనెడు దైవగతిచేత; తూలన్=పడిపోఁగా; ఇల=భూమి; అనినతన్=సూర్యుఁ డను రాజులేనిదగుటను; అందన్=పొందఁగా; అభివృద్ధిచేన్=అభ్యుదయముచేత; బొల్చు యవనజాతబలములోయనన్=ఒప్పునట్టి యవనులగుంపులోయనునట్లు; నీడచాల్= ఛాయాప ; అపుడు=ఆసమయమున; ప్రబలెన్=అతిశయించెను.

అనఁగా మిగులఁ బ్రతాపశాలి యైన యొకభూపతి కాలగతివలనఁ గడచి పోఁగా ప్రవృద్ధులై యవతులు న్యాపించునట్లు మిగులఁ దేజశ్శాలి యగు సూర్యుండు సంధ్యాసమయ ప్రాప్తిచేతఁ దూలఁగా మిగులవృద్ధిఁ జొంది ఛాయాకదంబము ప్రబలై ననుట. స్వరూపాత్స్పేక్ష.

చ. ఉరుతిమి రేభభేదనచఁగ్రకనత్కరజాతశాలి యశా

హరి యనివారితాస్తకుధఁరాధిపశృంగముఁ జేరి యత్తిత్తి

హరి యని వారితాత్తతను • హార్యనుబింబము గాంచి రాగనై

ఖరి వడి గుప్పనం దుముకుకై వడిఁ గ్రుంకెఁ బయోనిధిస్థలి.

94

టీ. ఉరుతిమి రేభభేదనచఁగ్ర కనత్కరజాతశాలి.— ఉరు=గుప్పడైన, తిమిరేభ = అంధకారమనెడు నేనుఁగుయొక్క, భేదన=భేదించుటయందు, చణ=నేర్పరియైన, ఉగ్ర=ఉగ్రమగునట్లుగా, కనతో=ఒప్పుచున్న, కరజాత=కిరణసంఘమనెడు గోరులచేత, “పునర్భవః కరయనాః” అని యమముఁడు, శాలి=ఒప్పుచున్నవాఁడు; ఔనారి=అగునట్టి సూర్యుఁడ నెడు సింహము; అని వారితాస్త కుధరాధిపశృంగము.— అనివారిత=నివారింపరాని, అస్తకుధరాధిప=అస్తమనెడు పర్వతరాజయొక్క, శృంగము= శిఖరమును; చేరి = జొంది; అత్తిత్తి=ఆసమయమందు; వారితాత్తతను హార్యనుబింబము.— వాః=ఉదకమును, ఇత = జొందినట్టి, అత్తితను=తనశరీరముయొక్క, హరి=మనోహరమగు, అనుబింబము=ప్రతిబింబమును; కాంచి=చూచి; వారియని=ప్రతిసింహమని; రాగవైఖరి=రక్తిమయనెడు శ్రోధముయొక్కభంగిచేత; వడి=పేగముగా; గుప్పనం దుముకుకై వడి=గుప్పనదుముకునట్లు; పయోనిధిస్థలి=సముద్రప్రదేశమందు; క్రుంకె=మునిఁగెను.

అనఁగా గజభేదనసమర్థము లైననఖరములతో రాజిల్లు నొకసింహము అచలశిఖరమందుండి నీటిలోఁ బ్రతిఫలించిన తనయంగమును ప్రతిసింహముగా నెంచి కోపముచేత గుప్పనదుమికినట్లు తిమిరవిదారణచణము లగుకిరణములతోఁ గూడినసూర్యుండు చరమాద్రు నుండి రక్తిమతోఁ గూడి పయోద్ధిని గ్రుంకె ననుట. రూపకోపమాలంకార సంకరము.

సీ. భాస్వద్ధరిక్రమాపరిగతాంబుధితటా

జ్వలరక్తకవనీరజము లనంగ

నభ్రబింబితచరిమాగపద్మాకరా

స్థానరోహితనీరజము లనంగ

వనజిని కర్కవర్తన దెల్ప నెగసి బ

ల్వడి వచ్చు చక్రవాళము లనంగ

రవినక్రపదముఁ జేరఁగ శ్యామఁ బూన్పును

త్తమదీపచక్రవాళము లనంగ

తే. తమి నినుఁడుచేర వరకలాపము లనంగ

సీమ వారుణి దాల్ప రాజిలుతదీయ

విమలమణికావిభాకలాపము లనంగ

నహహ సవసాంధ్యరాగమ్ము లపుడు పొలిచె.

95

టీ. అపుడు=సూర్యుఁడు గ్రుంకినసమయమందు; సవసాంధ్యరాగమ్ములు=నూతనములగు సంధ్యాకాలికారుణ్యములు; భాస్వద్ధరికమో పరిగతాంబుధితటోజ్జ్వల రక్తకవనీరజములు. — భాస్వత్=సూర్యునియొక్క, హరి=గుఱ్ఱములయొక్క, క్రమ=పాదవిక్షేపము చేత, ఉపరిగత=మిన్నందినట్టి, ఇది రజమునకువిశేషణము, అంబుధితటోజ్జ్వల = సముద్రతీరమున వెలయు, రక్తక=మంకెనలయొక్క, వనీ=వనములయొక్క, రజములు=పరాగములు; అనంగఁ=అనునట్లుగా; అభ్రబింబిత చరమాగపద్మాకరాస్థానరోహితనీరజములు. — అభ్ర=ఆకసమందు, బింబిత=ప్రతిబింబించిన, ఇది నీరజములకువిశేషణము, చరమాగ=అస్తాద్రియందలి, పద్మాకర=కొలనియందు, ఆస్థాన=స్థితిగల, రోహిత నీరజములు=ఎఱ్ఱదామరలు; అనంగఁ=అనునట్లుగా; వనజినికీఁ=తామరతీవకు; అర్కవర్తఁ=సూర్యునివృత్తాంతమును; తెల్పఁ= తెలియఁజేయుటకు; ఎగసి=పైకెగసి; బల్బడిఁ=అతివేగము చే; వచ్చు చక్రవాలములు = వచ్చునట్టిజక్కవలగుంపులు; రేఫలకారముల కభేదముచే వాల మనుచో వార మని భావింపఁబడియె; అనంగఁ=అనునట్లుగా; రవి=సూర్యుఁడు; నక్రపదముఁ=సముద్రమును; చేరఁగఁ=పొందఁగా; శ్యామ=రాత్రియనెడుస్త్రీ; పూన్పునుత్తమదీప చక్రవాలములు. — పూన్పు=ఉంచునట్టి, ఉత్తమ=శ్రేష్ఠములైన, దీప=దీపములయొక్క, చక్రవాలములు=మండలములు; అనంగఁ=అనునట్లుగా; తమిఁ=ఆసక్తిచేత; ఇనుఁడు=సూర్యుఁడనునాయకుఁడు; చేరఁ= పొందఁగా; వరకలాపములు=శ్రేష్ఠమైనభూషణములను; వారుణి = ప్రతీచి; స్త్రీత్వనిర్దేశముచేత నొకస్త్రీయని తోచుచున్నది; అంగసీమఁ=దేహప్రదేశమందు; తాల్పఁ=ధరింపఁగా; రాజిలుతదీయవిమలమణికావిభాకలాపములు. — రాజిలు=ప్రకాశించుచున్న, తదీయ=ఆభూషణ సంబంధియగు, విమల=స్వచ్ఛములైన, మణికా=మణులయొక్క, విభా=కాంతులయొక్క, కలాపములు = సమూహములు; అనంగఁ=అనునట్లుగా; పొలిచెఁ=ప్రకాశించెను. అహహ=అద్భుతము!

అనఁగా సాంధ్యరాగములు సూర్యాశ్వగతివలన గగనతల మంటిన సముద్రతీరపుమంకెనవనము లందలిపుష్పాదుల ట్లున్న వనియుఁ జరమాద్రియందలికొలఁకులం దుండి గగనతలమందుఁ బ్రతిఫలించిన యెఱ్ఱదామరల ట్లున్న వనియు సూర్యుం డస్తమించె నని పద్మినికిఁ జెప్ప గగనతలమున కెగసి వచ్చుచున్న చక్రవాకముల గుంపులవలె నున్న వనియు సూర్యుం డస్తమింపఁగా రాత్రియనుస్త్రీ యమర్చిన దీపమండలిని బోలి యున్న వనియు సూర్యుడనుభర్తను జేరఁబ్రతీచియనుస్త్రీ దాల్చినభూషణముల మణికాంతులభంగి నొప్పిన వనియు భావము. ఉత్పేక్షాలంకారముల సంసృష్టి.

చ. ఘనకమలోదయం బెడయఁ గాలగతి వ్వన మందుచు న్రథాం

గనల గవాధినేత సనఁగఁ గడుఁ దత్సతి యాత్మఁ జింత పొం

గ నలగ వారి కన్నుఁగవఁ ♦ గ్రమ్మఁ దనూస్థలి తాపభోగిచేఁ

గనలఁగ వాడుచు న్నెమకెఁ ♦ గాంతునిఁ గాననమండలంబునన్.

96

టీ. ఇందు జక్కవపరమైన యర్థము నలచక్రవర్తిపరమైన యర్థము గలుగుచున్నవి. ఘనకమలోదయంబు.- ఘన=ఆధికమైన, కమల=పద్మములయొక్క, లక్ష్మీయొక్కయని యర్థాంతరము; ఉదయంబు=ఆవిర్భావము; కాలగతిఁ=సంధ్యావశముచేత, కాల = కలిసంభవమైన, గతిఁ=దశావిశేషముచేత; ఎడయఁ=పాయఁగా; వనము = ఉదకమును, అడవిని; అందుచుఁ=పొందుచు; రథాంగనలగవాధి నేత=చక్రవాకమనెడు నలరాజు; చనఁగాఁ = పోఁగా; కడుఁ=మిక్కిలి; తత్సతి=దానిపెంటి, దమయంతియని యర్థాంతరము; ఆత్మఁ=చిత్తమందు; చింత=ఆధ్యానము; పొంగఁ=మించఁగా; నలఁగఁ=నలఁతపొందఁగా; వారి=అశ్రులు; కన్నుఁగవఁ=నేత్రయుగ్మమందు; గ్రమ్మఁ=వైకుంఠకఁగా; తనూస్థలి=దేహప్రదేశము; తాపభోగిచేఁ=సర్పమువంటిసంతాపముచేత; కనలఁగఁ = మండుచుండఁగా; వాడుచుఁ=ఘనమగుచు, కాననమండలంబునఁ=అరణ్యప్రదేశమునందు; కాంతుఁ=ప్రియుని; నెమకెఁ=వెదకెను. నలార్థమందు పనూస్థలి తాపభోగిచేఁ సంతాపకర మగుసర్పముచేత! కనలఁగఁ=మండఁగా; వాడుచుఁ=ఘనమగుచు; నలగవాధివేత సనఁగ నని యోజింపవలెను. కానిచో దమయంతియందుఁ దాపభోగిచేఁ గనలుట సంభవింపక యసంగత మగును.

ఉ. మక్కువసారసాకరస♦మాజము చేరుచుఁ బట్టఁబూనుఁ బో

జక్కవనాతి మానితని♦జప్రతిబింబము గాంచి భర్తయం

చక్కట పిల్చుఁబో పతి వ♦నావళి కుంజచయంబు దూఱుచున్

జక్కవనాతిమానితత♦సమ్మదసంపద, లెల్ల నత్తటిన్.

97

టీ. జక్కవనాతి = చక్రవాకస్త్రీ; మక్కువఁ = ప్రేమచేత; సారసాకరసమాజము=సద్భాకరసమాహము; చేరుచుఁ = పొందుచు; చక్కఁ = బాగుగా; వనాతిమానిత నిజప్రతిబింబము.- వన = జలమందు, అతిమానిత = మిక్కిలియొప్పుచున్న, నిజప్రతిబింబము=తనప్రతిబింబమును; కాంచి=చూచి; భర్తయంచుఁ=తనప్రియుఁడనుచు; పట్టఁ=పట్టుకొనుటకు; పూనుఁబో=యత్నించుజూమీ; అక్కట = ఖేదము! వనావళిఁ=అరణ్యపంక్తియందు; కుంజచయంబు=పొదరిండ్లగుంపును; తూఱుచుఁ=చొచ్చుచు; తతసమ్మదసంపదలెల్లఁ.- తత=విస్తృతములగు, సమ్మద సంపదలెల్లఁ=సంతోషసమృద్ధులన్నింటిని; అత్తటిన్=అపుడు; మాని==త్యజించి; పతిఁ=ప్రియుని; పిల్చుఁబో=ఆహ్వానముచేయునుజూమా.

సూర్యాస్తానంతరమునఁ జక్రవాకస్త్రీ కాసారములచేంతకుఁ బోయి తన ప్రతిబింబమున జూచి భర్తయను తలంపునఁ బట్టఁ బూను ననియు అరణ్యప్రదేశములయందు పొదలు పూలుచు సంతోషమును మాని పతిని బిల్చుచుండుననియు భావము.

సీ. చక్రభయాపాదిః సమయఘనాఘనా
 లిసుతనూవ్యక్తమాఽలిన్య మనఁగ
 పరినటచ్ఛివకటీభృష్టఘనాఘనా
 త్కదానవాజినాంశుక మనంగ
 ద్యుమణిరథాంగహఽత్యుత్థఘనాఘనా
 శ్చమయాస్తగిరినితంబరజ మనఁగ
 నిశ్శేషబంధకీనికరఘనాఘనా
 శరతీశసృష్టశాంబరిక యనఁగఁ

తే. ప్రకటదివసాత్యయాఖ్యనభస్యకాల
 కలితసాంద్రఘనాఘనాకలికయనఁగ
 నౌర యతినీలదీప్తిజాఽలానుపూర్తి
 నమరె నవ్వేళ నిర్వేలతిమిరరాశి.

98

టీ. చక్రభయాపాది సమయఘనాఘనాళిసుత నూవ్యక్తమాలిన్యము. - చక్ర = చక్రవాక
 మ నెడు రాష్ట్రమునకు, భయాపాది = భయసంపాదకమైన, సమయ = సంధ్యాకాలమనెడు, ఘనా
 ఘనాళి = ఘాతుకపంక్తియొక్క, సుతనూ = దేహములయందు, వ్యక్త = బయలుపడిన, మాలిన్య
 ము = మలినత; అనఁగఁ = అనునట్లు; పరినటచ్ఛివకటీభృష్టఘనాఘనాత్కదానవాజినాంశు
 కమనంగఁ. - పరినటత్ = మిక్కిలి నటించుచున్న, శివ = ఈశ్వరునియొక్క, కటీ = కటిప్రదేశము
 వలన, భృష్ట = జాతిన, ఘనాఘనాత్కదానవ = గజాసురునియొక్క, అజిన = చర్మమనెడు, అం
 శుకమనంగఁ = వస్త్రమనఁగా; శివుఁడు ప్రదోషసమయమునఁ దాండవము సల్పుట ప్రసిద్ధము;
 ద్యుమణిరథాంగహత్యుత్థఘనాఘనాశ్చమయాస్తగిరినితంబరజమనంగఁ. - ద్యుమణిరథాంగ
 = సూర్యరథచక్రములచేతనైన, హతి = కొట్టుటచేత, ఉత్థ = పుట్టిన, ఇదిరజమునకు విశేషణము,
 అతిఘనాఘనాశ్చమయ = మిగులఘనములైన పాషాణప్రచురమగు, అస్తగిరినితంబ = అస్తాచలక
 టకముయొక్క, రజమనఁగఁ = పరాగమనునట్లు; నిశ్శేషబంధకీనికర ఘనాఘనాశరతీశసృ
 ష్ట శాంబరికయనఁగ. - నిశ్శేషబంధకీ = అశేషజారిణులయొక్క, నికర = సంఘముయొక్క,
 ఘన = అధికమైన, అఘ = పాపముయొక్క, నాశ = నాశముకొఱకు, రతీశసృష్ట = ఘన్తఘనిచేసృ
 జింపఁబడిన, శాంబరికయనఁగఁ = మాయయనునట్లు; ప్రకటదివసాత్యయాఖ్యనభస్యకాలక
 లితసాంద్ర ఘనాఘనాకలిక. - ప్రకట = వ్యక్తమైన, దివసాత్యయాఖ్య = దివసావసానమనుపేరు
 గల, నభస్యకాల = భాద్రపదసమయమందు, వర్షర్తుసమయమందనుట, కలిత = ఒప్పుచున్న,
 సాంద్ర = దట్టములగు, ఘనాఘన = వర్షకాబ్దములయొక్క, కలిక అనఁగఁ = కాంతియనునట్లు;
 “ఘనాఘనో ఘాతుకమత్తదన్తినోః నిరస్తరే దానవవర్షకాబ్దయోః” అని విశ్వము; అవ్వే
 శఁ = ఆసమయమందు; నిర్వేలతిమిరరాశి = అడ్డములేని చీకటిగుంపు; అతినీలదీప్తి జాలాను

పూర్తిఁ = మిక్కిలి నల్లనగుకాంతి జాలముయొక్క పరిపూర్తిచేత ; అమరేఁ = ఒప్పెను. ఔర = ఆశ్చర్యము !

అనఁగా నప్పుడు చీకటులగుంపు చక్రములకు భయముగలిగించునట్టి సంధ్యాకాల మనెడు ఘాతుకసమూహముయొక్క దేహనైల్యమోయనునట్లును, శివుఁడు ప్రదోషసమయము నఁచాండవముసేయఁగా జాతినయతనిగజచ్చోత్తరీయమోయనునట్లును, సూర్యరథచక్రంబుల తాఁకుడుచే నస్తాదిశిలలు పొడియై రేగినధూళిపుంజమోయనునట్లును, జారిణులపాపము పాయుటకై మత్తధుఁడు కల్పించిన మాయయోయనునట్లును, సాయంకాల మనెడువర్షకాలమందుఁ దోచుమేఘపంక్తియోయనునట్లును, వెలసెనని తాత్పర్యము.

చ. ఇనుఁ డతిదూరదేశమున • కేగఁ దదాగమనంబుఁ గోరి పా

వనజలతాళితాంగపరి • వారితపంకనికాయయై తమిఁ

వనజలతాళి గప్పఁగలువఁ మధుసూదని నావహించి స

ద్వనజలతాళిగాత్రి కథ • వల్కగ మోడ్చెఁ బయోజహస్తముల్. 99

టీ. వనజలతాళి = తామరతీవలగుంపు, స్త్రీత్వనిర్దేశమున నొకస్త్రీ యని తోచుచున్నది; ఇనుఁడు = సూర్యుండ నెడుభర్త; అతిదూరదేశమునకుఁ = మిగుల దూరదేశమునకు; ఏగఁ = పోఁగా; తదాగమనంబుఁ = ఆయిననిరాకను; కోరి = ఇచ్చించి; పావనజలతాళితాంగ పరివారితపంకనికాయయై. - పావన = పవిత్రమగు, జల = జలముచేత, తాళిత = అనఁగాడలలక భేదమునుబట్టి తాడితమైన, ఇది పంకవిశేషణము, అంగపరివారిత = శరీరమునకుఁ బరివారమువలె నావరించుచున్న, పంకనికాయయై = కర్దమచయమనెడు పాపసంఘముకలదై; తమిఁ = రాత్రియందు, ఆసక్తిచేత, శ్లిష్టరూపకము; కప్పఁగలువఁ = నల్లగలువయందు; మధుసూదనిఁ = లక్ష్మీదేవిని; ఆవహించి = ఆవాహనముచేసి; సద్వనజలతాళిగాత్రి. - సత్ = శ్రేష్ఠమైన, వనజలతా = వనమందుఁబుట్టిన లతలయందలి, అళిగాత్రి = తుమ్మెదయను గాయకురాలు; కథవల్కఁ = కథఁజెప్పఁగా; పయోజహస్తముల్ = కమలములనెడు హస్తములను; పయోజములవంటి హస్తములనని ప్రోషిత పతి కాపరమైనయర్థము; మోడ్చెఁ = ముకుళించెను.

అనఁగాఁ బ్రోషితభర్తృక దేశాంతరముననుండు తనభర్తరాకను గోరిపుణ్యతీర్థస్నానముచే గతకల్పవయై యాసక్తిచేత నొకపద్మమందు లక్ష్మీదేవి నావహించి పూజించి యొక పుణ్యాంగన కథ చెప్పుచుండఁగాఁ గేలు మోడ్చియుండు నట్లు తామరతీవ సూర్యుఁడస్తమింపఁగా నిర్మలజలముచేఁ గర్దమచయము పోఁగొట్టికొనినదై రాత్రియందునల్లగలువయందు శ్రీ నావహించి తుమ్మెదలు పాడుచుండఁగా పద్మములు మోడ్చెననుట. సూర్యుఁడస్తమించి నపిదపఁ గమలములు ముకుళించె ననియు కలువలు సిరి యొప్పార రాజిల్లె ననియు వానిచేతఁ దుమ్మెదలు మ్రోయుచుండె ననియు ఫలితార్థము.

సీ. నటదీశమాళి ది • జ్ఞానులు చల్లుమం

గళసితాక్షతజాల • కంబు లనఁగ

నచలావపతనవేశాభిలగ్నతమఃక

దంబాపగాజాలకంబు లనఁగ

వనరాశి రవి మాధవతఁ దోఁప నంబరా

గమునఁ బొల్చినజాలకంబు లనఁగఁ

దటి రా శుభము వేల్పుతెఱవచాల్ గన నాక

ఘనకుడ్యకృతజాలకంబు లనఁగ

తే. గురుసరశ్చేణిరాజీవకులము నడఁచి

యంబరస్థలి నాట దిష్టాఖ్య మైని

కతతి పఱచిన వరజాలకంబు లనఁగఁ

జొక్క మగుమింటఁ గనుపట్టె రిక్క లపుడు.

100

టీ. నటదీశమాళిఁ.-నటత్=నటించుచున్న, ఈశ=ఈశ్వరునియొక్క, మాళిఁ= శిరస్సునందు; దిక్షార్పణము=దిగంగనలు; చల్లమంగళ సితాక్షత జాలకంబులనఁగఁ.-చల్ల=చల్లన ట్టి, మంగళ=శుభకరములైన, సితాక్షత=తెల్లనియక్షతలయొక్క, జాలకంబులు అనఁగఁ=సంఘములనునట్లుగా; అచలావపతనవేశాభిలగ్నతమఃకదంబాపగాజాలకంబులు.-అచలా=భూమియందు, అవపతనవేశా=పడుటయొక్క సమయమందు, అభి=ఆకాశమందు, లగ్న=సంబంధించిన, తమః కదంబాపగా=తిమిరసంఘమనెడు నదియొక్క, జాలకంబులు=బిందువులు; అనఁగఁ=అనునట్లుగా; వనరాశిఁ=సముద్రమను నరణ్యకదంబమందు; రవి=సూర్యుఁడు; మాధవతఁ=విష్ణుత్వమనెడు వసంతభావముచే, సంధ్యయందు సూర్యుఁడు విష్ణురూపుఁడనుట యాగమప్రసిద్ధము; తోఁపఁ=తోఁపఁగా; అంబరాగమునఁ=అంతరిక్షమనెడు వృక్షమందు; పొల్చినజాలకంబులనఁగఁ=ఉదయించిన మొగ్గలనునట్లుగా; తటి=సంధ్యాసమయము; రాఁ=రాఁగా; వేల్పు తెఱవచాల్=దేవతాస్త్రిసంఘము; శుభము=రాఁబోవుశుభమును; కనఁ=చూచుటకు; నాకఘన కుడ్యకృతజాలకంబులు అనఁగఁ.-నాక=అంతరిక్షమనెడు, ఘనకుడ్య=గొప్పగోడయందు, కృత==చేయఁబడిన, జాలకంబులనఁగఁ=గవాక్షులనఁగా; గురుసరశ్చేణిఁ=గొప్పలగు కాసారముల సంఘమందు; రాజీవకులముఁ=పద్మసమాహమను మత్స్యములగుంపును; అడఁచి=అడఁగించి; అంబరస్థలిఁ=ఆకాశప్రదేశమందు; ఆటఁ=తడియాటుటకు; దిష్టాఖ్యమైనికతతి=క్లామనుపేరుగల మత్స్యసూతుకులయొక్కగుంపు; మీనశబ్దముపై “పక్షిమత్స్యమృగాన్తాన్తి” అను సూత్రముచే రక్ష్మిత్యయము; పఱచినవరజాలకంబులు=పఱచినట్టి శ్రొత్తవలలు; అనఁగఁ=అనునట్లుగా; అపుడు=ఆసమయమందు; చొక్కమగుమింటఁ=నిర్మలమగు నాకాశమందు; రిక్కలు=నక్షత్రములు; కనుపట్టెఁ=చూపట్టెను.

అనఁగా నపుడు నక్షత్రములుదయించినవై, సంధ్యాకాలమున నాట్యము సేయుచుండు శివునిశిరమున దిగంగనలు చల్లినతెల్లనియక్షత లనునట్లును, అంధకార మనెడునది యాకస

మునుండి దిగువబడునపుడు గగనలగ్నము లగుబిందువు లనునట్లును, వనరాశియందు సూర్యుఁ డనువసంతుఁడు తోఁపఁగా గగన మనువృక్షమందుఁ బుట్టినమొగ్గ లనునట్లును, జేవాంగనలు సంధ్యాసమయము ర్థాఁగాఁ గలిగెడు శుభమును గన్గొనుటకు గగన మనుకుడ్యమందుఁ జేయఁబడినగవాక్షము లనునట్లును, సంధ్యాకాల మనెడు మినఘాతుకతతి సరస్సులయందు రాజీవములనెడు మత్స్యములఁబట్టి గగనమం దాఱవేసినవల యన్నట్లును భాసిల్లె నని భావము.

మ. శరజద్వేషి నిశావధూటి వరణేఽచ్చౌ రాగ మున్తున్నె బల్
త్వరఁ గాలోపధికారు లూనునవచంఁద్రజ్యోతిరాళీలన
త్పరివర్ణ్యస్వకవర్ణనిర్ణిహతచంఁద్రజ్యోతిరాళీలన
ద్గరిమం బెంపయి దోఁచెఁ బ్రాచి నవదాతత్త్వి ట్కులం బయ్యెడన్. 101

టీ. శరజద్వేషి=కమలవిరోధియగుచంద్రుఁడు ; నిశావధూటివరణేచ్చౌ=రాత్రియ నెడుస్త్రీని వరించుకొర్కిచే; రాగన్=వచ్చుచుండఁగా; మున్తున్నె = ముందుముందే; బల్ త్వరన్=అతివేగముచేత; కాలోపధికారులు=కాలమనెడు నెపముగలశిల్పులు; ఊనునవచంద్ర జ్యోతిరాళీలనత్పరివర్ణ్యస్వకవర్ణనిర్ణిహతచంద్రజ్యోతిరాళీలనద్గరిమన్.-ఊను=వహించునట్టి, నవ=నూతనములైన, చంద్రజ్యోతిః=కర్పూరదీపములయొక్క, “ఘనసారశ్చంద్రసంజ్ఞః” అనియమరుఁడు, ఆళీ=పంక్తులవలె, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, పరివర్ణ్య = వర్ణింపఁదగిన, స్వక=స్వకీయమైన, వర్ణ=కాంతిచేత, నిర్ణిహత = అఖండితమైన, చంద్రజ్యోతిరాళీ=పగలు వత్తులపంక్తులయొక్క, లసత్=ఒప్పుచున్న, గరిమన్=అతిశయముచేత ; అవదాతత్త్విట్కులంబు = శుభ్రకాంతిపుంజము; అయ్యెడన్ = అపుడు; ప్రాచిన్ = తూర్పున; పెంపయి= అధికమై; తోఁచెన్=అగపడెను.

అనఁగా చంద్రుఁ డనునా మకుఁడు నిశ యను స్త్రీని వరింప వచ్చుచుండఁగా ముం దుముందే శిల్పకారులు పట్టినపగలువత్తులవలెఁ దూర్పునఁ బెల్లనికాంతిపుంజముఁ దోఁచె ననుట. తూర్పునఁ జంద్రకిరణపుంజము గనిపించె నని ఫలితార్థము.

సీ. గగనబాలుం డూర్ధ్వఃగతరశ్మి దివియఁ బైఁ
జక్కఁ జేర్చుపసిండిఁచక్ర మనఁగఁ
బాంధభీకరలీలఁ బ్రబలునిశాభూత
నతి గొన్నయాలాతఁచక్ర మనఁగఁ
చీకటిపొలదిండిఁమూఁక గూల్చుఁగఁ గాల
శౌరి చే నెత్తినఁచక్ర మనఁగఁ

నినుఁడు వ్రోయినదారిఁ ♦ గనఁ బూర్వగిరిశిఖా
స్థల మెక్కి నిల్చినచక్ర మనఁగఁ
తే. బ్రాచి తెలిచాయ యనుమంచు ♦ ప్రబల భాస్వ
దంశుకవిహీనఁ గానఁ దా ♦ నందు కోర్వఁ
జాల కూన్చిననవకీలి♦చక్ర మనఁగ
నపుడు దొలికెంపుతో సారసారి పులిచె.

102

టీ. గగనబాలుండు=ఆకాశమనుచున్నవాఁడు ; ఊర్ధ్వగతరశ్మిఁ.-ఊర్ధ్వగత=ఉపరి
గతమగు, రశ్మిఁ=కిరణమను త్రాటిని; తివియఁ=ఆకర్షించుటకు; పైఁ=ఉపరిభాగమందు;
చక్కఁ=బాగుగా; చేర్చుపసిండిచక్రముఅనఁగఁ=చేర్చునట్టిబంగరుచక్రమునునట్లుగా; పాంధ
భీకరలీలఁ=పథికులకుభయంకరమగుక్రియచేత; ప్రబలునిశాభూతసతి=ప్రబలుచున్నరాత్రి
యనెడుపికాంచాంగన; కొన్నయాలాతచక్రముఅనఁగఁ.-కొన్న=కొనినట్టి, ఆలాత=కొఱవి
సంబంధియైన, చక్రమనఁగఁ=భ్రమణమనునట్లుగా; చీకటిపొలదిండిమూఁకఁ=అంధకార
మనెడురాక్షసులగుంపును; కూల్పఁగఁ=కూల్చుటకు; కాలశౌరి = కాలమనెడువిష్ణువు;
చేఁ=హస్తముచేత; ఎత్తినచక్రముఅనఁగఁ=పైకెత్తినచక్రాయుధమనునట్లుగా; ఇనుఁడు=
సూర్యుఁడు; పోయినదారిఁ=పోయినతెరువును; కనఁ=చూచుటకు; పూర్వగిరిశిఖాస్థలము=
ఉదయపర్వతగ్రప్రదేశమును; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; నిల్చినచక్రమనఁగఁ = నిలిచియుండిన
చక్రవాకమనునట్లుగా; ప్రాచి=ప్రాగ్దిక్కునెడుస్త్రీ; తెలిచాయయనుమంచు=శుభకాంతి
యనెడుహిమము; ప్రబలఁ=అతిశయింపఁగా; భాస్వదంశుకవిహీన.-భాస్వదంశుక=సూర్యకిరణ
ములనెడుప్రకాశించుచున్నవస్త్రముచేత, విహీన=హిమరాలు; కానఁ=అగుటచేత; తాను; అందు
కుఁ=ఆహిమమునకు; ఓర్వఁజాలక=సహింపఁజాలక; ఊన్చిననవకీలిచక్రమనఁగఁ=చేసినట్టి
నూతనమైనహుతాశనసమూహమనునట్లుగా; అపుడు=ఆసమయమందు; సారసారి=చంద్రుఁడు;
దొలికెంపుతోఁ=తొలుతటియరుణ్యముతోడ; పొలిచెఁ=ఉదయించెను.

అనఁగాఁ జంద్రబింబము, గగన మనుబాలుఁ డుపరిగతమైన కిరణమను త్రాటి నాక
ర్షింపఁజేర్చినసువర్ణచక్రమును బోలియు నిశయనుపికాచాంగన పాంధులు భీతిలునట్లు త్రిప్పు
చున్న కొఱవినిబోలియుఁ గాలమ నెడువిష్ణుమూర్తి చీకటి యనురాక్షసులగుంపును సంహ
రింపఁబైకెత్తినచక్రాయుధమును బోలియు సూర్యుఁడు పోయినదారి గన నుదయగిరిశిఖరము
నెక్కినచక్రవాకమును బోలియు తెలిచాయ యనెడుమంచు ప్రబలఁగా భాస్వదంశుకవిహీన
యగు ప్రాగ్దిగంగన దాని కోర్వఁజాలక పెట్టినమంటను బోలియు ప్రాథమిక మైనయరుణ
కాంతితోఁ గూడి యుదయించె ననుట. చంద్రోదయ మాయె నని ఫలితార్థము. శ్లో॥ ప్రథమ
మరుణచ్ఛాయ స్తావ త్తతః కనకప్రభ స్తదను విరహోత్తామ్య తన్వీకపొలతలద్యుతిః | ఉద
యతి తతో ధ్వాంతధ్వంసక్షమః క్షణదాముఖే సురసబిసినీకంధచ్చేదచ్చవిర్క్యగలాఞ్చనః॥
ఇత్యాదికవివ్యవహారములచే నుదయకాలమందుఁ జంద్రున కారుణ్యముండుననిదెలియవలయు.

చ. ఒనరఁగ రాజ వయ్య నిర • నుంచితి తమ్ముల సాధుచక్రమో
దనహృదయంబు నంది తని • దాక్కొన దు స్తరచింతనాధునిం
దనహృదయంబు నందితని • తాంతబుధాత్మకలాకుఁ డానుధా
జని కడు వెల్లఁబాటె నను • చాడ్పునఁ బాండిమ నెప్పె నయ్యెడన్. 103

టీ. నందితనితాంతబుధాత్మకలాకుఁడు. - నందిత = సంతోషపెట్టఁబడిన, నితాంత = గాఢమైన, బుధాత్మ = దేవతలచిత్తముగల, కలాకుఁడు = కళలుగలవాఁడు, సంతోషపెట్టఁబడినవిద్యచిత్తములు గలవిద్యలు గలవాఁడనియర్థాంతరము స్ఫురించును ; సుధాజని = చంద్రుఁడు ; ఒనరఁగన్ = ఒప్పనట్లు ; రాజవయ్యన్ = ప్రభువవయ్య, రాజనామముకలవాఁడవయ్యననియర్థాంతరము ; ఇరన్ = జలమందు ; తమ్ములన్ = సోదరులను, పద్మములను ; ఉంచితి = అడంచితివి ; సాధుచక్రమోదనహృదయంబును. - సాధుచక్ర = సత్పురుషులసంఘముయొక్క, మంచిచక్రవాకములయొక్క, మోదన = సంతసమును, హృత్ = హరించెడు, అయంబును = శుభావహవిధిని ; అందితి = పొందితివి ; అని = అనితలఁచి ; ఇచటఁజంద్రుఁడు తనకుఁదాన సంబోధించికొని పలికెనని గ్రహింపవలయును. తనహృదయంబు = తనచిత్తము ; దు స్తరచింతనాధునిన్ = తరింప రానిచింతయనెడునదిని ; తాక్కొనన్ = ప్రవేశింపఁగా ; కడున్ = మిక్కిలి ; వెల్లఁబాటెననుచాడ్పునన్ = వైవర్ణ్యమొందెననుకీర్తిచేత ; అయ్యెడన్ = అపుడు ; పాండిమన్ = శుభ్రత్వముచేత ; ఒప్పెన్ = ఒప్పెను.

ఒకప్రాజ్ఞుఁడైనవాఁడు తాను రాజయ్యును దనసహోదరులను సత్పురుషసంఘమోదమును హరించి వెనుక నాచింతచే సంతాపితహృదయుఁడై వెలవెలఁబాటునట్లు కళానిధియైనచంద్రుఁడు తాను రాజశబ్దమును బొందియుఁ దమ్ముల నొంచుటను సాధుచక్రమోదమును హరించుటను దలఁచి చింతాక్రాంతుఁడై వెలవెలఁబాటెనా యను నట్లు పాండిమనొందె ననుట. చంద్రుఁడుదయించి ధావశ్యము నొందె ననియు పద్మములు ముకుళించె ననియుఁ జక్రవాకములకు సంతోషము దొఱంగె ననియు ఫలితార్థము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

మ. మునుమున్ చంద్రఘటిన్ భరించి యమృతమ్ముల్ నించె వేళా ప్రపా
వనశాలాక్షి తిరోహితాన్యహితభావశ్రీ మరుత్వద్విశా
వనశాలాక్షి తిరోహితాంశుసురభివ్యాపారముల్ దూల నూ
తనసంధ్యాతపశక్తి డప్పి గొను జ్యోత్స్నాపాయిపాంథాళికిన్. 104

టీ. వేలాప్రపావనశాలాక్షి. - వేలా = సమయమనెడు, ప్రపా = చలిపందిరియొక్క, అవన = రక్షించెడు, శాలాక్షి = మిననేత్ర, “రోహిలోమధ్యరశ్మిలోరాజీవశృకులస్తిమిః” అని యమరుఁడు ; తిరోహితాన్యహితభావశ్రీ. - తిరోహితాన్య = అతిరోహితమైన, అనఁగాప్రత్యక్షమైన, హితభావ = ఆప్తత్వముయొక్క, శ్రీన్ = సంపదచేత ; మరుత్వద్విశావనశాలాక్షితిన్. - మరుత్వద్విశా = తూర్పుదిక్కునెడు, వనశాలాక్షితిన్ = అటవీగృహప్రదేశమందు ; రోహితాంశుసురభివ్యాపారముల్. - రోహితాంశు = సూర్యుఁడనెడు, సురభి = వసంతముయొక్క,

వ్యాపారముల్ = క్రియలు; తూలక్ = నశింపఁగా; నూతనసంధ్యాతపశక్తిక్ = నూతన = క్రొత్త దైన, సంధ్యా = సంధ్యాకాలమనెడు, తప = గ్రీష్మర్తుయొక్క, శక్తిక్ = సామర్థ్యముచేత; డప్పి గొనుజ్యోత్స్న పాయపాంథాళిక్ = తృప్తనొందుచుకొరము లనెడుబాటసారులగుంపునకు; మునుముక్ = ముందుముందుగ నె; చంద్రఘటిక్ = చంద్రుడవెడుఘటమును; భరించి = పోషించి; అమృతమృల్ = సుధయనెడుజలములను; నించెక్ = పూరించెను.

అనఁగా వేళ యనెడుప్రపాపాలిక నూర్వఁడనువనంత ముడిగి పోఁగా సంధ్యయను గ్రీష్మర్తువున తూర్పుదిక్కునెడువనశాలాప్రదేశమందు తృప్త నొందినచొరము లనుపాంథుల కొఱకు ముందుగ నే చంద్రుడనుఘటమందమృత మనుజలమును వించి యుంచె ననుట. అనఁగా ప్రార్థిగంగ నచొరములకై నించి యుంచినయమృతఘటమువలెఁ జంద్రుడు రాజులైనని భావము.

మ. తనరెక్ వెన్నెల దిప్తవిష్ణుకృప సద్బాలోదయాసక్త మై
తనయాశాబల మెల్లఁ జేకుట శశిస్థాలి న్ననోజ్ఞాదితీ
తనయాశాబల మెల్లమెల్ల నె ముదాత్మం బొంగలి నైట్టఁ జా
ల నవినోదయరాగకీలధరకీలం బొంగుదుద్ధాళి నాక్.

105

టీ. మనోజ్ఞాదితీతనయాశాబల. - మనోజ్ఞ = హృద్యమైన, అదితీతనయ = ఇంద్రునియొక్క, ఆశా = దిక్కునెడు, అబల = స్త్రీ; దిప్తవిష్ణుకృపక్ = కాలమనెడు విష్ణుమూర్తియొక్కదయ చేత; సద్బాలోదయాసక్తమై. - సద్బాల = చుక్కల నెడుప్రేక్షశువులయొక్క, ఉదయ = ఆవిర్భావమందు, ఆసక్తమై = ఆసక్తికలదై; తనయాశాబలము = తనకోరికయొక్కసామర్థ్యము; ఎల్లక్ = అంతయు, చేకుట = సిద్ధింపఁగా; శశిస్థాలి = చంద్రుడనుపాత్రయందు; మెల్ల మెల్ల నె = తిన్న తిన్నగా; ముదాత్మక్ = సంతోషచిత్తముచేత; పొంగలి = పెట్టక్; నవినోదయరాగకీలధరకీలక్. - నవీన = నూతనమైన, ఉదయరాగ = చంద్రోదయకాలి కారుణ్యమనెడు, కీలధర = అగ్నియొక్క, కీలక్ = జ్వాలచేత; చాలక్ = మిక్కిలి; పొంగుదుద్ధాళి నాక్ = ఉప్పొంగుతీర పరంపరయనునట్లుగా; వెన్నెల = చంద్రిక; తనరెక్ = ఒప్పెను.

అనఁగా పూర్వది క్కునెడుస్త్రీ కాల మనెడువిష్ణువుయొక్కప్రసాదముచే సత్సంతాన మునుగోరిచుక్క లనెడుశిశువులు గలిగి తనయిష్టము ఫలించె నని చంద్రుడనుపాత్రయందు పొంగలిపెట్టఁగా నుదయరాగ మనెడు నగ్నిజ్వాలచే పొంగివెలిచి బరవినతీరపూరమువలె వెన్నెలవిలసిల్లె ననుట. రూపకంసకీర్ణోత్పేక్షలంకారము.

సీ. మలినాన్యశిఖిహరిఁన్నలినాంచితాక్షీజ
ఘనసారసనహీరఁకాంతి నెగడి
సుకరాశరాశాసిఁతకరాననోరోజ
ఘనసారహారయోగము భజించి

వః
ఘ
య
ఘ
టీ. మే
తా
య
హ

నిర్మలమ
స్త్రీయొక
క్కు, =
సారహార
నిర్మతిది
యందలి
హార = మ
ము = సం
సఖ్యము
మునుబో
తోడి,
మపాళి.
క్కు, వే
మూహవ
సావతం
దిన, ఆ
ఆభక్ =
= తెరువ
ద్రాతప
డనూపె

మందలి
తోమై
భూమిం

వర వాయుకకుబంబుధర వాలికావక్త్ర
ఘన సారతిలకసఖ్యము వహించి
యతికాంతశివదిశాఽలతికాతనూవేణి
ఘనసారసుమపాళి ఽగౌగిలించి

తే. మేదినీదేశపాటలాఽమోదినీభృ
తాతిఘనసారసావతంఽసాభః బెంచి
యపుడు పొడసూపెఁ బథికభయప్రదసుమ
హాదినేంద్రాతపంబు చంద్రాతపంబు.

106

టీ. మలినాన్యశిభిహరిన్నలినాంచితా క్షీజఘనసారసనహీరకాంతిః.- మలినాన్య= నిర్మలమగు, ఇది హీరకాంతికి విశేషణము, శిభిహరిత్=అగ్నిదిక్కునెడు, నలినాంచితాక్షీ= స్త్రీయొక్క, జఘన=కటిప్రదేశమందలి, సారసన=మొలనూలియొక్క, హీర=వజ్రములయొక్క, కాంతిః=ప్రభచేత; నెగడి=వృద్ధిఁబొంది; సుకరాశరాశా సితకరాననో రోజఘన సారహారయోగముః.- సుకర=మంచిప్రకాశముగల, ఇదిహారమునకు విశేషణము, ఆశరాశా= నిర్మతిదిశయనెడు, సితకరాననా=స్త్రీయొక్క, ఉరోజఘన=తాళపుచిప్పలవంటి స్తనములయందలి “కాంస్యంతాలాదికంఘనమ్” అని యమరుఁడుఁడు, సార=బలిష్ఠములగు, హార=ముత్యంపుపేరులయొక్క, “హారోముక్తావలీ” అని నామలింగాను శాసనము, యోగము=సంబంధమును; భజించి=పొంది; వరవాయుకకు బంబుధర వాలికావక్త్రఘనసారతిలకసఖ్యము.- వర=శ్రేష్ఠమగు, వాయుకకుప్=వాయువుదిక్కునెడు, అంబుధర వాలికా=మేఘమునుబోలు కచములుగల స్త్రీయొక్క, వక్త్ర=ముఖమందలి, ఘనసారతిలక=కర్పూరతిలకముతోడి, సఖ్యము=మైత్రిని; వహించి=తాల్చి; అతికాంతశివదిశాలతికాతనూవేణి ఘనసారసుమపాళి.- అతికాంత=మిగులమనోజ్ఞమైన, శివదిశా=ఈశానదిక్కునెడు, లతికాతనూ=స్త్రీయొక్క, వేణిఘన=మేఘమునుబోలుజడయందలి, సార=శ్రేష్ఠములగు, సుమపాళి=కుసుమసమూహమును; గౌగిలించి=ఆలింగనముఁజేసి; మేదినీదేశపాటలామోదినీ భృతాతిఘనసారసావతంసాభః.- మేదినీదేశ=భూస్థలియనెడు, పాటలామోదినీ=స్త్రీచేత, భృత=భరింపఁబడిన, అతిఘన=మిగులనధికమగు, సారసావతంస=కుముదరూపమైనకర్ణాభరణముయొక్క, ఆభః=కాంతిని; పెంచి=వృద్ధిఁబొందించి; పథికభయప్రదసుమహాదినేంద్రాతపంబు.- పథిక=తెరువరులకు, విరహులకనుట, భయప్రద=భీతినిచ్చెడు, సుమహత్=అత్యధికమగు, దినేంద్రాతపంబు=సూర్యాతపరూపమైన; చంద్రాతపంబు=చెన్నెల; అపుడు=ఆసమయమున; పొడసూపెఁ=పొల్పును.

అగ్నిదిగంగనాజఘన సారసనహీరకాంతిచేఁబోషింపఁబడి నిర్మతిదిగంగనాస్తనతటమందలి ముక్తాహారముతోఁగలసి వాయువ్యదిగ్వనితయొక్క ముఖమందలి కర్పూరతిలకముతో మైత్రిఁబొంది యీశాన్యదిశాకాంతతులుమునం దుటీమినట్టి పుష్పములను గౌగిటఁజేర్చి భూమియనెడు స్త్రీచేత భరింపఁబడిన సారసావతంసములం బోషించి విరహులకు మహాత

పమువలె భయముగలిగించుచు వెన్నెల నిలసిల్లెనని భావము. వెన్నెల సర్వదిక్కులు వ్యాపించి విలసిల్లెనని ఫలితము.

వ. వెండియు నాపండు వెన్నెల దండం బఖండకాండజారి మండల మా
యామాక్తికమయ భద్రదాసన సమాసీన నీలాంకలంకావరా హితపట్టాభి
షేచనావర సమయ మహర్షి రాజాభిషిక్త గంగాదిపుణ్య తరంగిణీ విశద
జలప్రవాహంబుల పోలికం బ్రవహించుచు, నస్తాచల సంగతాహిమాంశు
కిరణకూటతృణాంకుర నికరంబుల నన్నింటి మేసి దర్పించి రథాంగజనంబు
లకు వైకల్యంబు చేకూర్చి సముజ్జ్వలభమాణ సత్ప్రభావాస్తిం జెల
రేగు నిశానై చికిం బట్టి చకోరవత్సంబులు గుడువం జేపుతారాధప్రాధస్థ
లపరిదృశ్యమాననవాం శుక స్తనంబుల ధరిత్రీసాత్రి దిష్టగోపాలకుండు పిదికిన
నవీనపయఃపరంపరలదారిం జూపట్టుచు, దినాంతపర్యంతం బొక్కప్రాద్దుం
డి యతికాంత కాసారసోపానోపాంత శశికాంత సంతానమరీచికా వీచికా
వతీవీచికాజాతంబులం జూచ్చి యెడలి వికసితారుణశరజపీఠి వసించి కమ
లాహితధ్యాన కలితాంతరంగంబున నున్నచకోరసువాసినీ జనంబుల క
వ్రతఘ్నంబు లగువిశదా పూపంబులు సమకూర్పఁ దత్ప్రియశ్యామా
ప్రకాండంబు పూర్వదిశావదాత శోభాచ్ఛాదనంబుపైఁ జంద్రఘరట్టంబువె
ట్టి యొయ్య నెయ్యనం ధారానుభద్రాపటలంబులు వైచి విసరంబ్రసరించు
తదీయపిష్ట ధట్టంబులచందంబునం బెంపొందుచు, నెట్టుకొని గట్టుగములత
టంబులం బొడకట్టు నెలచట్టులం గరంగి మట్టుమీఱం గురియు పెన్నీటి
బలురొద యభంగతరంగనినాదంబును ముందుముందుగ మందగతిం దోఁ
తెంచుచందనాచల పవనకందళిం దరళితంబు లై నిండాఠ విరిసినబొం
డుమల్లియవిరులపిండులు పాండురడిండిరఖండ మండలంబులును మదిఁగదురు
ముదమునఁ దమతమసుదతులఁ గవగూడి యెదుర్కొను రేపులుఁగు కొలము
లెదురెక్కు సమానవతీకమీనవితానంబులునుం గాఁగ ననూనపథికమా
నినీ మానసాల మూలసమున్మూలనంబు సేయం బరఁగి దినాంతవిల
యకాలమ్మున వేలాతిగం బైనపాలవెల్లిపొడవునం బొడసూపుచుఁ, గోకనద
పరాగమహూదయరాగ విలసనంబునం గోరకితనీరజ తారకాసమున్మేపం
బునం గోమలశ్యామలేతర కుముదవలయ సుధాకరధామ విశేషంబు
నం గొమ రొంది తద్రజనీసమయ భాసమాన పయోధరపథంబున కన్న
మున్నుమున్న కన్నులకు వెగ్గలంబై దొలంకుకొలంకుగమిం బాసి సన్నంపు
వెన్నెలమిన్న చొరరానిలతా నివాసంబుల దాఁగం బోవుచుఁ ద
ర పంపుల్యమాన మల్లి కావల్లి కా ముతల్లికా ప్రసవధవళ ద్యుతిప్ర

కాండంబులు నిండి రేయెండ మెండుకొనఁ జేయ దాఁగ వచ్చిన చోట
దలవరు లున్న తెఱం గొయ్యనఁ గని భేదించు రోదరతలోదరీ వారమ్ముల
నయనమ్ముల జాల్గుగా జాటు ననావిలజల మాలికలతో మేలంబు లాడుచుఁ,
దళతళమను నెలచలుపగిన్నెలయెడలం గలయ నించిన యతిబంధురసా
గంధిక సుగంధధురంధరగంధోత్తమారసంబు దమతమరమణుల కెమ్మావి
పండు లుపదంశమ్ములుగా నాదారం గ్రోలి తదీయ మాహాత్మ్యకల్పితమా
నన విభ్రమంబునఁ దత్పాత్రల నరగ నెఱమించు నిగనిగల మఱలన్ సలి
లంబు లూర మదిర నించినా రని గైకొని యచటం బ్రతిఫలించు పల్లెర
వాసనకు నిడిన కెందలిరుటా కని దివిచియు విలోచనమాలికలు వానితా
వికిం జేరు తుమ్మెద లని గదిమియు ముదంబునఁ బ్రియుల కందీయం బో
వుమందగామినీబృందమ్ముల హస్తారవింద సందీపితహీరకటక శోభాధట్టంబు
లం జెట్టవట్టుచు, ననూనపానశాలాచత్వరంబుల విమలానవంబు లాలన
మెచ్చం ద్రావి నిర్మితహర్త్యరాజంబులఁ జేరం బోవునెడఁ జంద్రికాహా
లాపానలీలాగతి నంబరంబునం జరించుచుఁ దత్సమర్పిత మదఘ్నాన్జితంబు
లగు చకోరకోరకకు చానిచయంబుల కటాక్ష తారశ్యంబులు నెఱమించులై
కోకనదకోటర కోటిలీనమధుకర ఝంకారంబులు గర్జనంబులై నిగుడం
బొడసూపువెన్నెల జడివానగాఁ దలంచి యాదలలఁ బయ్యెదలు గప్పి నె
చ్చెలికేలు కైలాగుఁ బూని బుడిబుడి రయం బడర నడచు పడఁతిమి
న్నల యున్నత స్తనాంతర విలంబమాన ముక్తాహార గౌరరుక్తతిం బునరు
క్తం బగుచు, వెగ్గలమై నెమ్మదిఁ గ్రమ్ము సిగ్గు వెనుకకుఁ దివియ నగ్గలిక మ
రుండు వైచుమొగ్గములికిగములు ముంగలికి నూకం గరంబు మదంబున
దూఁగియాడు వలదొర పట్టంపుటేనుంగురంగునఁ జూపట్టుచు నెచ్చెలుల కు
శలత్వంబున మందమండకలనంబునఁ గేళికామందిరంబులు చేరి యధిపుఁ
డు కరంబు పట్టి శయ్య నుంచి ముత్తియంపుపేరు లంటుపేరఁ జన్నులు
ముట్టుచు మురిపెంపు నెమ్మామున మడుపు నందిచ్చుదారిఁ గెమ్మావి
నొక్కుచు దమి రేచి బంధురబంధవిశేష సంబంధంబున ననవిల్తుక
య్యంబునఁ జొక్కించి చొక్కంపుఁగళల యిక్కున లెఱింగి మిక్కిలి
గలయ గ్రక్కున వెక్కసంబై తనువునఁ జెమటలు గ్రిక్కిఱిసిన మద
నమాయావిలసనంబునం బొడమిన ప్రోడతనంబున నెఱతగమ్మంబు గ్ర
మ్మె నని పతులకుఁ దెలియకుండం బలుకుచుఁ జేలచెఱంగున వినరికొను
నవ్రాధానికరంబుల ధవళాంబరాలచల విభాతరంగంబులంబొంగి పొరలు
చుఁ,దొలుతటికలయికల మన మలరఁ గలసిన చెలువరతనంబులఁ దలఁపునం

దలఁచుచు నలమరాని విరాళిం గొని నెలవైడుపు వెనుక నలరువాల్సొరక
 లికిఁ జెలరేఁగఁ దమినేతెంచినపతు లపుడు తమయెడఁ బొడముమమత ని
 దుర గదియమిఁ గెంజిగిం గదురుకొను కనుతుదలును దనుతలమ్మునఁ దొలఁ
 కుగురు విరహజ్వరభరంబున విరిపాన్పునం బొరలఁ జిక్కువడు మణిసరం
 బులును మరుని యిరువాఁడ్కికై దువు పేరెదం జూకు చుఱుక్కున నాటఁ
 దాళక నెఱపు నిట్టూర్పులునుం బరయువతితిలక సంపర్కప్రకారంబు తో
 రంబుగా నెఱింగింప నలివి యవలి మొగంబై శయనించి మాటిమాటికి
 బోటిక తైలపలాకుల నిజప్రేమాతిశయజనిత వియోగవేదనా కార్యంబులు
 గాఁ దెలిసి యినుమడికూటముల నలమి రతిబడలిక వాయఁ గరం బురం
 బులఁ జల్లులాడు పుప్పుఁబోఁడుల శయకు శేషయ సమాక్షి ప్తఘన సారక్షో
 దంబులం బక్షీకరించుచు, నలరుమల్లియవిరిసరులు దుఱిమి యమలమాక్తిక
 దామంబులు దాల్చి కపురంపుబొట్టులు దీర్చి కమనీయమలయజ కర్దమం
 బలంది కలికి తెలిచలువ లూని వెన్నెలం దలవరులు గనకుండ సంకేత నికే
 తనంబులకుఁ బోవుత్రోవం బొంచి కమల కలికాసం లగ్నమధుపనినా
 దవలయ ఘీంకారసంకలిత మృణాళయష్టికరం బూని యడ్డమ్ము పఱ
 తెంచువా రెవ్వ రెవ్వరనఁ దలంగు మనంబున ఘట్టకుటికం బ్రభాతం
 బగు దారియయ్యె నని మాఱు వలుక నేరక మూలమూలల నె
 దుఁగుచుఁ దలంకునెడఁ గిలకిలనవ్వుచుఁ దమ్మెఱుఁగఁ జేయ నెక్కింత
 చిగిరించు నలుక నభిసారికా జనంబులు ప్రియులపై రువ్వు మవ్వంపు
 విరిగుత్తులం జివ్వకుఁ బిలుచుచు, వన్నె గలవెన్నెలబయిట నెన్నరానివేడుక
 పన్నిదంబులు వన్ని సుహృన్నికరంబులతోఁ బెన్నేర్పున జూదంబు లాడు
 చున్నకతంబునఁ గొంతదడ వగుటఁ బటుతరమహానటమన స్తటనానట
 ద్ధైర్యవిపాటనాటోప సముత్కటశంబరప్రతిభటకృపీటజకోరక శరపటల
 ధారావోధూయమాన మానసంబుతో విచ్చలవిడిం బెచ్చుపెరుఁగు
 తాపంబున వెచ్చ నూర్చుచు నెమ్మదిం గ్రచ్చుకొని హెచ్చుమోహంబున
 నెచ్చెలిచేతికి నచ్చంపుగుఱు తిచ్చి మచ్చికల వల్లభుం దోడ్కొని రన్తుంచు
 నంచి యంచితబహిరంగణప్రదేశంబుల నిలిచి పతిరాక కెదురుచూచునది
 యును నెయ్యంపుఁబొదలతూఁగుటుయ్యెలపై నెయ్యారంబునం గూర్చుండి
 ప్రియుండు పసిండిదండియఁ బూని నుతి మీట విభునిచెంత వసియించి
 చిన్నికిన్నెరం బూని పంచశరదేవతావిజయప్రపంచసమంచితంబు లగు
 గాతనగీతంబులు పలికించి చెలులఁ జొక్కించునదియును నడుగు లొర

యం గొనసాగ నల్లి నజడకుఁ జుట్టిన మొల్ల విరితావి మొల్లెడలకుం బరవ మం
జుల చరణకంజసంజితకంజరాగమంజీరశింజారవంబులు కర్ణగ్గాని మాన్ప
నెఱ దొఱపినవలదొరపరువంపుఁగై దువు తెఱఁగున నిండ్ల దువ్వలువ
గప్పి కాంతునిశాంతంబునకుఁ బోటుల వెంటం జనునదియును దనమనం
బలరఁగలసి కళలఁ దేలించి మేలుంచి మేలిన నాయకునియెడ నెడయని
ప్రియమ్మునఁ దఱిసి విరిసరులు దుఱిమి చలువ వెదచల్లుకలపం బలఁది యం
తంతం బొడముమోహమ్ముల నలమి కెమ్మోవి నెక్కి పునారతులకు వేడుక
రేఁచి పైకొనునదియును నై వెలయు వెలయువిదలగలిత చందన చర్మాపాలి
కలం గన త్తరదరహాసవిభారింఘోళికలం గర్ణావతంసితకై రవప.త్ర మంజరికా
విభాళికలం గబరికాభివేష్టితలతాంతమాలికలం గలసి మెలఁగుచు, మహా
త్పలమండలత్రాణైకవిహారవిలాసాంచితం బయును మహాత్పలమండల
హరణైకవిలాసాంచితంబై యసమకాండ చండప్రతాపనాశకనిజోదయం
బయును ససమకాండ చండప్రతాపసంవృద్ధికరనిజోదయంబై దివ్యచక్ర
చిత్రానందసంధాయకం బయును దివ్యచక్రచిత్రానందభేదకంబై రాజిల్లుచు
ద్రుహిణాండకరండంబునకు వెండి జలపోసనంబు దారిం బ్రకాశించె న
య్యవసరంబున.

107

టీ. వెండియున్ = మఱియు; ఆపండువెన్నెలదండంబు = ఆ నిండువెన్నెల
యొక్క పరంపర ; అఖండ కాండజారిమండలమాయామాక్తిక మయభద్రదాసనసమాసీన
నీలాంకలంకావరాహితపట్టాభిషేచనావరసమయమహర్షి రాజాభిషిక్తగంగాది పుణ్యతరంగిణీ
విశదజలప్రవాహంబులపోలికల్.-అఖండ=అవిచ్ఛిన్నమగు, కాండజారిమండల=చంద్రమం
డలమనెడు, మాయా = నెపముగల, మాక్తికమయభద్రదాసన=ముక్తావికారమగుసింహాసనమం
దు, సమాసీన=కూర్చుండిన, నీలాంక=నల్లనికలంకమనెడు, లకావరాహిత = రావణాంతకుఁ
డగురామభద్రునియొక్క, పట్టాభిషేచనావరసమయ = పట్టాభిషేకముఖ్యసమయమందు,
మహర్షి రాజ=ఋషిశ్రేష్ఠులచేత, అభిషిక్త = అభిషేకముచేయఁబడిన, గంగాదిపుణ్యతరం
గిణీ=జాహ్నువిమొదలగుపవిత్రనదులయొక్క, విశదజల=శుభ్రమగుజలముయొక్క, ప్రవాహం
బులపోలికల్=వఱదలభంగిని; ప్రవహించుచున్=పాటుచు; అనఁగా జంద్రుఁ డనుమాక్తి
కసింహాసనమందుఁ గళంక మనెడుశ్రీరామమూర్తి గూర్చుండి యుండఁగాఁ దత్పట్టాభిషేక
మహాత్సవసమయమున మహర్షులు తెచ్చి యభిషేకముఁ జేయు గంగాదిపుణ్యనదీజలప్రవా
హముభంగి నాపండువెన్నెలపిండు రాజిల్లెననిభావము. అస్తాచలసంగతాహిమాంశుకిరణకూ
టతృణాంకురనికరంబులల్.-అస్తాచల=చరమాద్రిని, సంగత=సంబంధించినట్టి, అహిమాం
శుకిరణ=సూర్యకిరణములనెడు, కూట=కపటముగల, తృణాంకుర=లేఁగసువులయొక్క, నిక

రంబులక్ = గుంపులను; అన్నింటిక్; మేసి = భక్షించి; దర్పించి = గర్వించి; రథాంగజనంబులకుక్ = చక్రవాకములను ప్రజలకు; వైకల్యంబు చేకూర్చి = వికలత్వమును ఘటిల్లజేసి; సముజ్జ్వంభమాణసత్ప్రభావాప్తిక్ = మించినమంచిసామర్థ్యముయొక్కప్రాప్తిచేత, సత్ = రిక్కలయొక్క, ప్రభా = కాంతియొక్క, అవాప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత; చెలరేగునిశానైచికిక్ = విజృంభించు రాత్రియనెడు మంచియావును; “ఉత్తమాగోషునైచికి” అనియమరుడు; పట్టి = బంధించి; చకోరవత్సంబులు = వెన్నెలపులుగులనెడుదూడలు; కుడువక్ = చీకుటకు; చేపుతారాధవోధస్థలపరిదృశ్యమాననవాంశుకస్తనంబులక్. - చేపు = పాలుద్రవించుచున్న, తారాధవోధస్థలపరిదృశ్యమాన = చంద్రుడనెడు పాదుగునందుఁ జూడఁబడుచున్న, నవాంశుకస్తనంబులక్ = క్రొత్తకిరణములనెడు చున్నులనుండి; ధరిత్రీపాత్రిక్ = భూమియనెడు పాత్రమునందు; దిప్తగోపాలకుండు = కాలమనెడు నావులకాపరి; పిదికిననవీనపయః పరంపరలదారిక్ = పిండినక్రొత్త క్షీరపరంపరలతీరున; చూపట్టుచుక్ = అగపడుచు; అనఁగాఁ గాలమనెడుగోపాలకుండు రాత్రియనెడుగోవు చరమాచలమందు నూర్యకిరణములనెడుకనవు మేసి దర్పించి చక్రవాకములనెడు ప్రజకు వ్యాకులత గలుగఁజేయుచుండఁగా దానిఁ బట్టి తెచ్చి చకోరములనెడుదూడలు త్రాగుటకు చంద్రమండలమనుపాదుగునందుకిరణములనెడుచున్నులనుండి పిదికిన క్షీరపూరమును బోలి వెన్నెలయున్న దని భావము. దినాంతపర్యంతంబు = సంధ్యాకాలమువఱకు; ఒక్కప్రొద్దుండి = ఉపవసించి; అతికాంతకాసారసోపానోపాంతశశికాంతసంతానమరీచికావీచికావతీవీచికాజాతంబులక్. - అతికాంత = మిగులమనోజ్ఞమగు, కాసారసోపానోపాంత = కొలఁకుయొక్కసోపాన సమీపమందలి, శశికాంతసంతాన = చంద్రకాంతమణులగుంపుయొక్క, మరీచికా = కాంతియనెడు, వీచికావతీ = నదియొక్క, వీచికాజాతంబులక్ = తరంగనమూహములను; చొచ్చి = ప్రవేశించి; అనఁగా నానదియందున్నానము చేసియనుట; ఎడలి = బయలుదేలి; వికసితారుణశరజసీరిక్ = వికసించినయెఱ్ఱగలువయనెడువీరమందు; వసించి = ఉండి; కమలాహితధ్యానకలితాంతరంగంబునక్. - కమలాహిత = చంద్రుడనెడుకమలకుహితఁడైనవిష్ణువుయొక్క, ధ్యాన = చింతతోడ, కలిత = కూడుకొన్నట్టి, అంతరంగంబునక్ = చిత్తముచేత; ఉన్న చకోరసువాసిసీజనంబులకుక్ = ఉండినట్టి చక్రవాకస్త్రీలకు; యవ్రతఘ్నంబులు = వ్రతదూషకములుకానివి; అగువిశదాపూపంబులు = అగునట్టి తెల్లనియపూపములను; సమకూర్పక్ = చేకూర్చుటకు; తత్ప్రియశ్యామాప్రకాండంబు = ఆచకోరసువాసినులకుహితలైనరాత్రులనెడుస్త్రీలకదంబము; పూర్వదిశావదాతతోభాచ్ఛాదనంబుపైక్ = తూర్పుదిక్కునెడు తెల్లనివస్త్రముమీఁద; చంద్రఘరట్టంబు = చంద్రుడనుతిరుగలిని; పెట్టి = ఉంచి; ఒయ్యనొయ్యనక్ = తిన్నతిన్నగా; తారాసుభద్రాపటలంబులు = నక్షత్రములనెడుగుమ్మడివీతులగుంపులను; వైచి = వేసి; విసరక్ = తిప్పఁగా; ప్రసరించుతదీయపిష్టధట్టంబులచందంబునక్ = ప్రసరించుచున్నవానిపిండిపిండులదండిని; పెంపొందుచుక్ = వృద్ధిఁబొందుచు; అనఁగాఁ జకోరస్త్రీ ప్రదోషమువఱకు నుపవాసముండినూర్యాస్తానంతరము కొలఁకులసోపానములనున్నచంద్రకాంతమణిమరీచియనెడునదియందున్నానముచేసి యెఱ్ఱగలువయనునాసనముపైఁ గూర్చుండియుండఁగా నామెయుపవాసవ్రతమున మెనతెల్లని యపూపములుసేయ రాత్రియనెడుతదీయప్రియస్త్రీజనంబు తూర్పునెడుతెల్లని

వస్త్రముపైఁ జంద్రుఁ డనెడుతిరుగలి నుంచి రిక్క లనెడుగుమ్మడివిత్తులు వోసి విసరఁ
 గాఁ బ్రసరించువానిపిండిపిండును బోలి వెన్నెల యుల్లసిల్లె ననుట. నెట్టుకొని=త్రోసి
 కొని; గట్టుగములతటంబులం = పర్వతసంఘములదరులందు; పొడకట్టు నెలచట్టులం =
 చూపట్టుచున్న చంద్ర కాంతములవలన; కరంగి = ద్రవించి; మట్టుమీఱం = మితిమీఱున
 ట్టుగా ; కురియు పెన్నీ టిబలురొద = కురియుచున్న గొప్పజలముయొక్కబలిష్ఠమగుధ్వని ; అ
 భంగతరంగని నాదంబును = అధికమైనతరంగధ్వనియు; ముందుముందుగం = తొలుదొలు
 తనె; మందగతిం = తిన్న నిగమనముచేత; తోఁతెంచుచందనాచలపవనకందళిం = కనఁబ
 డుమలయమారుతాంకురమువలన; తరళితంబులై=చలింపఁజేయఁబడినవై; నిండారవిరిసినబొండు
 మల్లియవిరులపిండులు.-నిండారవిరిసిన = బాగుగవికసించిన, బొండుమల్లియవిరుల = బొండు
 మల్లెపూలయొక్క, పిండులు=గుంపులు; పాండురడిండిరఖండమండలంబులును=తెల్లనిఘేనఖం
 డములగుంపులును; మదిం=చిత్తమందు; కదురుముదమునం=కలుగునట్టిసంతసముచేత; తమ
 తమసుదతులం=తమతమప్రియురాండలను; కవకూడి=జతగాఁగలిసి; ఎదుర్కొనురేపులుఁగుకొ
 లము = ఎదురుగఁబోవుచకోరసంఘము ; ఎదురెక్కుసమానవతీకమీనవితానంబులునుం =
 ఎదురెక్కుచున్నవియు మానవతులతోఁగూడినవియునగు మీనములగుంపులును; కాఁగం =
 అగుచుండఁగా ; అనూనపథికమానినీమానసాలమూలసమున్నులనంబు.-అనూన = అధిక
 మగు, పథికమానినీ = పథికస్త్రీలయొక్క, మాన = ఈర్ష్యయనెడు, సాల = వృక్ష
 లముయొక్క, మూలసమున్నులనంబు = మూలోచ్చేదమును ; చేయం = ఒనరించు
 టకు ; పరఁగి=ఒప్పి, దినాంతవిలయకాలంబునం = సాయంకాలమనెడు ప్రళయకాల
 మున; వేలాతిగంటైన పాలవెల్లిపొడవునం = వేలమీటిన క్షీరసముద్రముభంగిని; పొడనూ
 పుచుం=అగపడుచు; అనఁగా నావెన్నెల ప్రళయకాలమందు వేల మీటి సాలసమున్నుల
 నము గావించుచు మించుక్షీరాంబురాశిని బోలి సంధ్యాకాలమున మానినీమానసమున్నులనము
 గావించుచు మించిన దనియు, దానియందు వెన్నెలవలనఁ బర్వతంబులనుండి గరఁగి పడు
 చంద్రకాంతజలప్రవాహము రొదలు తరంగధ్వనులుగా నుండె ననియు, మలయమారుతాం
 కురమున నిండార వికసించిన బొండుమల్లియలపిండులు నురుగుతునియలను బోలియుండె
 ననియు, సంతసమునఁ దమతమప్రియురాండలతోఁ గూడి యెదురెక్కుచకోరములు జత
 గూడి యెదురెక్కుమీలఁ బోలియుండె ననియు భావము. కోకనదపరాగమహోదయరాగ
 విలసనంబునం,-కోకనదపరాగం=రక్తోత్పలసంబంధియగు పుష్పాడియనెడు, మహాత్=అధిక
 మైన, ఉదయరాగం=ఉదయకాలికారుణ్యముయొక్క, విలసనంబునం=ప్రకాశముచేత; కో
 రకితనీరజతార కాసమున్నేషంబునం.-కోరికత=ముకుళితములగు, నీరజ=పద్మములనెడు, తా
 రకా=నక్షత్రములయొక్క, సమున్నేషంబునం=ప్రకాశముచేత; కోమలశ్యామలే తరకుము
 దవలయసుధాకరధామవిశేషంబునం.-కోమల=మృదులమై, శ్యామలేతర=శుభ్రమగు, కుఘు
 దవలయ=కల్పలగుంపనెడు, సుధాకర=చంద్రునియొక్క, ధామవిశేషంబునం=కాంతి విశేష
 ముచేత; కొమరొంది=అందముగాంచి; తద్రజనీసమయభాసమానపయోధరపథంబునకన్నం =
 ఆరాత్రికాలమున విలసిల్లు నాకసమునకన్నను; మున్నుమున్ను=ముందుముందుగనె; కన్నుల
 ట్టం; వెగ్గలంబై=మిక్కుటమై, తొలంకు కొలంకుగమిం = చెలఁగుట్టి కాసారసంఘమును;

పాసి=వదలి; సన్నంపు వెన్నెలమిన్న=లేత రేయెండమిన్న; చొరరానిలతానివాసంబులకొ=చొరఁబాటనలవిగాని లతాగృహములయందు; దాఁగకొ=దాఁగుటకు; పోవుచుకొ=ఏగుచు; తదంతరపంపుల్లమాన మల్లికావల్లికామతల్లికాప్రసవధవశద్యుతిప్రకాండంబులు.— తదంతర = ఆలతాగృహంతరమున, పంపుల్లమాన = మిగుల వికసిల్లిన, మల్లికా వల్లికామతల్లికా=ప్రశస్తమల్లికాలతలయొక్క, ప్రసవ=పువ్వులయొక్క, ధవశద్యుతి=శుభ్రకాంతులయొక్క, ప్రకాండంబులు=గుంపులు; నిండి; రేయెండ మెండుకొనకొ=చంద్రదాతపముమిక్కుటమగునట్లు; చేయకొ=ఓనరింపఁగా; దాఁగకొ వచ్చినచోటకొ=దాఁచుకొనవచ్చినస్థలమున; తలవరులు=తలారివాండ్రు; ఉన్న తెఱంగు=ఉన్నరీతిని; ఓయ్యనకొ=తిన్నగా; కని=చూచి; ఖేదించుకోదరతలోదరీవారములనయనములకొ=దుఃఖించుచున్నచక్రవాకస్త్రీలగుంపుల నేత్రములందు; జాలుగాకొ=ప్రవాహముగా; జాలుననావిలజల మాలికలతోకొ=జాలుచున్నట్టియునకలుషమైనట్టి జలపరంపరలతోడ; మేలంబులు=పరిహాసములను; ఆడుచుకొ=సలుపుచు; అనఁగాఁ జక్రవాకస్త్రీలకు కొలఁకులు రక్తోత్పలపరాగ మనెడు సంధ్యారాగము చేతను, పద్మముకుళము లనెడురిక్కలచేతను, తెల్లగల్వపూలగమి యనెడుసుధాంశుధామస్తోమంబుతోను వెలసి యట్లు దయరాగనక్షత్రచంద్రకాంతులతోఁ గూడినయాకసమునకన్న మున్న గన్నులకు వెగ్గలంబులు గాఁగా, వానిం బాసి సన్న వెన్నెల చొరరానిలతానికుంజములకు నవి దాఁగంబోయిన వనియు, నందును మల్లికామసుమధవశద్యుతులు నిండి వెన్నెల మెండుకొన్నట్లు సేయఁగా దాఁగఁబోయినచోట తలవరు లున్న ట్లిటను సుఖము లేకపోయెఁగదా యని ఖేదించుచున్న వనియు నట్టిచక్రవాకస్త్రీలనిర్మలనయనాంబువులతో మేలము లాడుచు వెన్నెల చెలంగినదనియు భావము. తళతళమను నెలచలుపగిన్నెలయెడలకొ=ప్రకాశించుచున్నచంద్రకాంతపుగిన్నెలయందు; కలయకొ=అంతటను; నించినయతిబంధురసౌగంధిక సుగంధధురంధరగంధోత్తమారసంబు.— నించిన = పూరించినట్టి, అతిబంధుర = మిగులదట్టమగు, సౌగంధికసుగంధ = కల్పారముల మంచిగంధముయొక్క, ధురంధర = భారమువహించిన, తద్గంధముగలవి యనుట, గంధోత్తమారసంబు=మద్యముయొక్క రసమును; తమతమరమణులకెఘ్నావిపండులు=తమతమప్రియుల యధరముల నెడు ఫలములను; ఉపదంశమ్ములుగాకొ=నంచుకొను భోజనసాధక విశేషములుగాఁ గాననుట; నాదారకొ = తనివి తీరునట్లనుట; క్రోలి=పానముఁజేసి; తదీయమాహాత్మ్యకల్పితమానసవిభ్రమంబునకొ.—తదీయమాహాత్మ్య=ఆమద్యసంబంధియగు ప్రభావము చేత, కల్పిత=చేయఁబడిన, మానస=మనస్సంబంధియగు, విభ్రమంబునకొ=భ్రాంతిచేత; తత్పాత్రలకొ=ఆచంద్రకాంతపుగిన్నెలందు; సరగకొ=వేగముగా; నెఱిమించునిగనిగలకొ=మిగులనతిశయించు ప్రకాశముచేత; మరలకొ, సలిలంబులు=జలంబులు; ఊరకొ=ఊరఁగా; మదిరకొ=మద్యమును; నించినారని=పూరించినారని; కైకొని=స్వీకరించి; అచటకొ=ఆసీటియందు; ప్రతిఫలించుపల్లెరకొ = ప్రతిబింబించినయధరమును; వాసనకుకొ=పరిమళమునకు; ఇడిన కెందలిరుటాకని=ఉంచిన రక్తపల్లవమని; తివిచియుకొ=లాగియు; విలోచనమాలికలు=నయనపంక్తులు; వానితావికికొ = వానిపరిమళమునకు; చేరుతున్నెదలని=చేరుచున్న తున్నెదలని; గదిమియుకొ = భర్తనముచేసీయు; ముదంబునకొ = మోదముతోడ; ప్రియులకుకొ = భర్తలకు; అందీయకొ = అందిచ్చుటకు; పోవు మందగామి

నీ బృందంబుల హస్తారవిందసందీపిత హీరకటకశోభాధట్టంబులక. - పోవు = పోవుచున్న, మందగామి నీబృందంబుల = స్త్రీసంఘంబులయొక్క, హస్తారవింద = కరకమలములయందు, సందీపిత = మిగులఁ బ్రకాశింపఁ జేయఁబడిన, హీరకటక = వజ్రమయములగు కడియములయొక్క, శోభాధట్టంబులక = కాంతిపుంజములను; చెట్టపట్టుచుక = హస్తావలంబము సేయును; అనఁగా నపుడు స్త్రీలు చంద్రకాంతమణిపాత్రలలో మద్యముపోసికొని వల్లభాధరములుపదంశములుగా నాదారంగ్రోలి తదనుగుణగుణ సాంగత్యమునవిలసిల్లుచు వెన్నెలకాపాత్రలయందురుచున్న నీరు చూచిమద్యమని భ్రమించి మఱలఁ దత్పానమునకై వానింగైకొనియందుఁ బ్రతిఫలించిన తమయధరములను పల్లవము లనియు నేత్రములను తుమ్మెద లనియు నెంచి వానిని దివియుచు నామద్యమును తమప్రియులకందీయహస్తములెత్తి యుండఁగా నాహస్తములయందున్న వజ్రమణిమయములగు వలయముల కాంతి సంతతిని వెన్నెల హస్తావలంబముగాఁ జేయునట్లు విలసిల్లె ననుట, వజ్రకటకకాంతి వెన్నెలకాంతితో ధావశ్యసామ్యమునఁ దెలియరాకుండఁ గలిసిన దని ఫలితము. అనూనపానశాలా చత్వరంబులక. - అనూన = అధికమగు, పానశాలా = ప్రపలయొక్క, చత్వరంబులక = ముంగిటిభూములయందు; విమలాసవంబు = ప్రశస్తమైనమద్యమును; లాలసమెచ్చక = వాంఛావిశేష మతిశయింపఁగా; త్రావి = పానముఁ జేసి; నిర్మితహర్ష్యరాజంబులక = నిర్మింపఁబడిన ప్రాసాదములను; చేరక = చేరుటకు; పోవునెడక = పోవునపుడు; చంద్రికాహాలాపానలీలాగతిక = వెన్నెలయను మద్యముయొక్క పానముననైన విలాసగమనము చేత; అంబరంబునక = ఆకాశమందు; చరించుచుక = తిరుగుచు; తత్సమర్పిత మదఘూర్ణితంబులు. - తత్సమర్పిత = ఆమద్యముచేతఁ జేయఁబడిన, మద = దర్పముచేత, ఘూర్ణితంబులు = త్రిప్పఁబడినవి, అగుచకోరకోరక కుచానిచలయంబుల కటాక్ష తారశ్యంబులు. - అగు = అగునట్టి, చకోరకోరకకుచా = చకోరస్త్రీలయొక్క, నిచయంబుల = గుంపులయొక్క, కటాక్ష = క్రేగంటిచూపులయొక్క, తారశ్యంబులు = చాంచల్యములు; నెఱమించులై = అధికములగు మొఱపులై; కోకనదకోటరకోటిలీన మధుకర ఝంకారంబులు. - కోకనదకోటరకోటి = ఎఱ్ఱగల్వలతోఱ్ఱ గుంపులయందు, లీన = దాఁగియున్న, మధుకర = భృంగములయొక్క, ఝంకారంబులు = నాదములు; గర్జనంబులై = ఉఱుములై; నిగుడక = ఓప్పఁగా; పొడనూపువెన్నెలక = పొల్చునట్టిచంద్రికను; జడివానగాక = జడివానయని; తలంచి = ఎంచి; జెందలక = తలలమీద; పయ్యెదలక = పైఁటవస్త్రములను; కప్పి = ఆచ్ఛాదించి; నెచ్చెలికేలు = సకియలహస్తములను; కైలాగుక = ఆలంబనమునుగా; పూని = వహించి; బుడిబుడిరయంబు = అతిత్వరతోఁగూడినవేగము; బుడిబుడియనునది నడకలోఁగల యనుకరణశబ్దము; అడరక = ఓప్పఁగా; నడచు పడఁతిమిన్నలయున్న తస్తనాంతరవిలంబమాన ముక్తాహార గౌరరుక్తతిక. - నడచు = గమనము సేయుచున్న, పడఁతి మిన్నల = స్త్రీరత్నములయొక్క, ఉన్నతస్తనాంతర = మిట్టలగు స్తనములమధ్యభాగమందు, విలంబమాన = వ్రేలాడుచున్న, ముక్తాహార = ముత్యంపుపేరులయొక్క, గౌరరుక్తతిక = శుభ్రకాంతి పుంజముచేత; పునరుక్తంబు = ఇనుమడియైనది; అగుచుక; అనఁగానపు డుత్తమస్త్రీలు పానశాలలచేంత విమలాసవమును గ్రోలి మేడలు చేరఁ బోవుచుండఁగా వెన్నెల యనుమద్యము ద్రావి గగనమందుఁ జరించుచకోరస్త్రీలకటాక్షతారశ్యములు మొఱపులుగాను ఎఱ్ఱగల్వలలోదాఁగిన తుమ్మెదలమోత లుఱుములుగాను

వెన్నెల జడివానగాను వారలకుఁ దోఁచి తలలపైఁ బయ్యెదలా గప్పికొని చెలియల కైలా
గుఁబూని వడిగ బుడిబుడిం బోవుచున్నా రనియు వారలయున్న తస్తనాంతరములను
న్నముత్యంపు పేరుల తెల్లనికాంతి సంతతితో వెన్నెలరెట్టించి వెలింగెననియు భావము. వెగ్గల
మై=అధికమై; నెమ్మదికొ=నిండుమనస్సునందు; క్రమ్ముసిగ్గు=క్రమ్మెడులజ్జ; వెనుకకుకొతివియకొ=
వెనుకకాకర్షింపఁగా; అగ్గలికొ=శౌర్యముచేత; మరుండు=కాముఁడు; వైచుమొగ్గములికిగ
ములు=ప్రయోగించుమొగ్గలనెడు బాణములగుంపులు; ముంగలికికొ = ముందునకు; నూకొ=
త్రోయఁగా; కరంబు=మిక్కిలి; మదంబునకొ=మదముచేత; తూఁగియాడువల దొరపట్టంపు
తేనుంగురంగునకొ=తూఁగుచున్న మదనుని పట్టపుతేనుఁగుతీరున; చూపట్టుచుకొ= అగపడు
చు; ఇదినవోధా నికరంబులకు విశేషణము; నెచ్చెలులకుశలత్వంబునకొ=ప్రియసఖిజనుల నే
ర్పుచేత; మందమందకలనంబునకొ=మెల్ల మెల్ల ని క్రియలతో; కేళికామందిరంబులు = క్రీడా
మందిరంబులను; చేరి=పొంది; అధిపుఁడు=ప్రియుఁడు; కరంబుపట్టి= హస్తమునుబట్టికొని; శ
య్యకొ=పొన్నునందు; ఉంచి=ఉండఁజేసి; ముత్తియంపు పేరులు=మాక్తికహారములను; అంటు
పేరకొ=ముట్టునెపమున; చన్నులు=స్తనములను; ముట్టుచుకొ = స్పృశించుచు; మురిపెంపు
నెమ్మోమునకొ = కులుకుమోమునందు; మడుపుకొ = విడెమున; అందిచ్చుదారికొ = అంది
చ్చుతీరున; కెమ్మోవికొ=కెంపైన పెదవిని; నొక్కుచుకొ=కొలుకుచు; తమిరేఁచి = రాగో
ద్రేకముగలిగించి; బంధురబంధవిశేష సంబంధంబునకొ = దట్టమైన బంధభేదముల సంబం
ధముచేత; ననవిల్తు కయ్యంబునకొ=సురతమందు; చొక్కించి=సుఖపారవశ్యమునొందించి;
చొక్కంపు కళలయిక్కలు=మంచికలాస్థానములను; ఎటింగి=తెలిసి; మిక్కిలి = అధికముగ;
కలయకొ=కూడఁగా; గ్రక్కునకొ=వేగముగ; వెక్కసంబై = వెగపై; తనువునకొ=శరీరమందు;
చెమటలు=స్వేదములు; క్రిక్కిరిసినకొ=నిబిడముకాఁగా; మదనమాయావిలసనంబునకొ=మన్న
ధ మాయాప్రకాశముచేత; పొడమిన ప్రొడతనంబునకొ=ఉదయించిన ప్రాథత్యముచేత;
ఎంతగమ్మంబు=ఎంతస్వేదము; క్రమ్మెకొ=కలిగెను; అని; పతులకుకొ = ప్రియులకు; తెలియ
కుండకొ=బయల్పడకుండునట్లు; పలుకుచుకొ = వచించుచు; చేలచెఱంగునకొ=వస్త్రాంచలముచే
త; విసరికొను నవోధానికరంబుల ధవళాంబరాంచలవిభాతరంగంబులకొ .—విసరికొను=విసరి
కొనుచున్న, నవోధానికరంబుల=నవోధలగుంపులయొక్క, ధవళ=శుభ్రములగు, అంబర=
వస్త్రములయొక్క, అంచల=అగ్రములయొక్క, విభాతరంగంబులకొ = కాంతిపరంపరలచేత;
పొంగి=ఉప్పొంగి; పొరలుచుకొ=వెలిపర్చుచు; అనఁగా నపుడు నవోధలు తమతమప్రియులయొ
ద్దకుఁ బోవుసమయమున లజ్జావశమున వెనుదీయుచు కామమున ముందు కడుగుపెట్టుచుండఁ
గా వలదొరపట్టంపుతేనుఁగు చందంబున నుండి రనియు నెచ్చెలులు తమనేర్పునఁ దిన్నతి
న్నగాఁ గేళిగృహమునకుఁ గొనిపోఁగా నటకుఁ బోయి ప్రియులు తమనేర్పున నొనరించు
బాహ్యభ్యంతరరతులచేఁ జొక్కి కలాస్థానము లెటింగి పతులు మిగులం గలయ మిక్కు
టంబై తనువునిండార స్వేదంబుపొడమ నెంత చెమ్మటగ్రమ్మెనని తిన్నగఁబలుకుచు వస్త్రాం
లముచే విసరికొనుచుండి రనియు వారి శుభ్రాంశుకప్రభాజాలంబులతోఁ బండువెన్నెలలు

1 పొరలి నట్లుండె ననియు భావము. నవోధలు ముగ్ధావాంతరభేదములోఁ జేరిననాయి

నొర్ర రసమంజరియందు. “తత్రాజుగ్గరితయావనా ముగ్ధాసాచ ద్వివిధా జ్ఞాతయావ

నా అజ్ఞాతయావనా చేతి, నైవక్రమశో లజ్జాభయపరాధీనరతి ర్నవోధా నైవ సప్రశ
యా విస్మయనోధా” అని వ్రాయబడినది. “అదౌ రతం బాహ్య మిహ ప్రయోజ్యం తత్రా
పి చాలిజ్ఞనపూర్వ మేవ” అని రతిరహస్యోక్త ప్రకారమున నిటఁ దొలుత నాలింగనాధ
రచుంబనాది బాహ్యరతియు వెనుకసురత రూపాభ్యంతరతియు వర్ణింపబడినది, స్తనసం
స్పర్శనోక్తిచే నాలింగనమే చెప్పబడినదని యెఱుంగవలయు. “అజ్ఞుష్ఠే పదగుల్ఫజాను
జనునే నాభౌచ వక్షస్థలే కక్షే కణ్ఠకపోలదంతవననే నేత్రాలకే మూర్ధని | శుక్లాశుక్ల విభా
గశో మృగదృశా మజ్జేవ్వనజ్జస్థితీ రూర్ధ్వాధోగమనేన వామవదనాః పక్షద్వయే లక్షయే
త్” అని కళాస్థానములు రతిరహస్యముననే చెప్పబడినవి. తొలుతటి కలయికలక=
ప్రథమసమాగమములయందు ; మనమలరక=మనస్సు సంతసించునట్లు ; కలసిన చెలువరత
సంబులక=కూడినస్త్రీరత్నములను ; తలఁపునక=అంతరంగమందు ; తలఁచుచుక=స్మరించు
చు ; అలమరానివిరాళిక=అక్రమింపరాని విరహమును ; కొని ; నెలపొడుపు వెనుకక=చంద్రోద
యానంతరమున ; అలరునాద్వారకలికిక=రతికి ; చెలరేఁగక=విజృంభించుటకు ; తమిక=ఆస
క్తిచేత ; ఏతెంచినపతులు = వచ్చినట్టిప్రియులు ; అపుడు ; తమయెడక = తమయందలి ;
పొడముమమతక=ఉదయించిన యనురాగముచేత ; నిదురగదియమిక=నిద్రరాకపోవుటచే
త ; కంజిగిక=అరుణకాంతిచేత ; కదురుకొనుకనుతుదలును=అతిశయించుచున్న నేత్రాంతము
లును ; తనుతలమ్మునక=శరీరప్రదేశమున ; తొలఁకుగురు విరహజ్వరభరంబునక=నిండిన యధి
కమైన వియోగజ్వరాతిశయముచేత ; విరిపాశ్వునక=పుష్పశయ్యపై ; పొరలక=పరివర్తన
మునేయఁగా ; చిక్కువడుమణి సరంబులును=చిక్కువడిన మణిహారములును ; మరునియిరువఁ
డికైదువు=మన్నధునియొక్కయిరుప్రక్కలపదుమగల యాయుధము ; పేరెడక=విశాలవక్షము
నందు ; చుఱుకుచుఱుక్కునక=ఇట్టిధ్వనిగలుగునట్లుగా ; నాటక=గ్రుచ్చుకొనఁగా ; తాళక=
ఓర్వఁజాలక ; నెఱపునిట్టూర్పులునుక=వ్యాపింపఁజేయు నిశ్వాసములును ; పరయువతితిలకసంప
ర్కప్రకారంబు=ఇతర స్త్రీసాంగత్యభంగిని ; తోరంబుగాక=అధికముగా ; ఎఱింగింపక=తెలు
పఁగా ; అలివి=కోపించి ; అవలిమొగంబై=పెడమొగమై ; శయనించి=పరుండి ; మాటిమాటికిక=
సారెసారెను ; నోటికత్తెలపలుకులక=చెలికత్తెలమాటలచేత ; నిజప్రేమాతిశయజనితవియోగవే
దనాకార్యంబులుగాక.—నిజ = తమయందలి, ప్రేమాతిశయ = అనురాగాతిశయముచేత,
జనిత=పుట్టినట్టి, వియోగవేదనా = విరహవేదనయొక్క, కార్యంబులుగాక=కార్యములని ;
తెలిసి=తెలిసికొని ; ఇనుమడికూటములక=ద్విగుణితసురతములచేత ; అలమి = ఆక్రమించి ;
రతిబడలిక=రతివలననైనప్రళయము ; పాయక=పోవుటకు ; కరంబు=మిక్కిలి ; ఉరంబులక=
తొమ్ములమీఁద ; చల్లులాడుపువ్వుఁబోఁడులశయకుశేశయసమాక్షిప్తఘనసారక్షోదంబులక.—
చల్లులాడు = చల్లుచున్న, పువ్వుఁబోఁడుల = స్త్రీలయొక్క, శయకుశేశయ=పద్మమునుబోలు
హస్తముచేత, ” పంచశాఖశ్శయఃపాణిః” అనియమరుఁడు, సమాక్షిప్త = వెదచల్లబడిన,
ఘనసార=కర్పూరముయొక్క, క్షోదంబులక=ఛార్లములను ; పక్షీకరించుచుక=ఆత్మీయము
గాఁజేసికొనుచు ; అనగా నపుడు పురుషులు స్వరార్తులై నిద్రాభావమున నెఱ్ఱనికన్నులు, విరహ
జ్వరభరమునవిరిశయ్యపైఁబొరలుటచేఁ జిక్కువడినమణిహారములు స్వరవరాయుధాహతిచేత
నిట్టూర్పులుగలవారై, స్త్రీలచెంతకుఁ బోఁగా వారు చూచి పరయువతిసాంగత్యముచేసి వచ్చి

నా రని యలిగి యవ్వలి మొగముగలవారై శయనించి యుండి మాటిమాటికి బోటిక తెలు
చెప్పట చేత స్వవిషయకానురాగమున నె య ట్లున్నా రని నిశ్చయించి యినుమడికూటముల
నలమి రతిశ్రమాపనోదనమునకై వారిటొమ్ములమీఁద చల్లుకర్పూర చూర్ణముతోఁ బండువెన్నెల
దండము మెలఁగి విరాజిల్లె నని భావము. అలరుమల్లియవిరిసరులు. — అలరు = ప్రకాశించునట్టి,
మల్లియవిరిసరులు = మల్లెపూలదండలు; తుటిమి = కొప్పులలోఁదుటిమికొని; అమలమాక్తికదా
మంబులు = నిర్మలములైనముత్యంపుపేరులను; తాల్చి = ధరించి; కపురంపుబొట్టులు = కర్పూరతిలక
ములను; తీర్చి = దిద్ది; కమనీయమలయజకర్దమంబు = మనోజ్ఞమగుశ్రీగంధమును; అలంది = పూసికొ
ని; కలికితెలిచలువలు = అందమైనశుభ్రవస్త్రములను; ఊని = వహించి; వెన్నెలకొ = చంద్రికయందు;
తలవరులు = తలారులు; కనకుండకొ = తమ్ముచూడకుండ; సంకేతనికేతనంబులకు = సంకే
తస్థానములకు; పోవుత్రోవకొ = పోవుదారిని; పొంచి = కనిపెట్టి; కమలకళికాసంలగ్నమధు
పనినాదవలయఘోంకార సంకలిత మృణాలయష్టి. — కమలకళికా = పద్మముకుళమునం
దు, సంలగ్న = సంబంధించినట్టి, మధుప = తుమ్మెదలయొక్క, నినాద = ధ్వనులనెడు, వలయ
ఘోంకార = కడియములయొక్కఘోమనుశబ్దములతోడ, సంకలిత = కూడుకొన్న, మృణా
ళయష్టి = తామరతూఁడ నెడుదండమును; కరంబు = మిక్కిలి; ఊని = వహించి; అడ్డంబు
పటతెంచువారు = అడ్డముగవచ్చుచున్నవారు; ఎవ్వరెవ్వరు; అనకొ = అనఁగా; తలంకుమనం
బునకొ = చలించుచున్నమనస్సునందు; ఘట్టకుటికొ ప్రభాతంబు అగుదారి = సుంకరకట్టయందుఁ
బ్రాతఃకాలమాయెననురీతి; అనఁగా నొకనరకుఁ దెచ్చువర్తకుండు సుంకరకట్ట దప్పించు
కొని పోవలయు నని రాత్రి పోవుచుండఁగా సుంకరకట్ట దగ్గఱకుఁ బోవుపటకె తెల్లవా
టీన దని తదర్థము; అయ్యొకొ అని; మాటుపలకకొ నేరక = బదులుమాటచెప్పఁజాలక; మూల
మూలకొ = ప్రతిమూలయందు; ఒదుఁగుచుకొ = చొచ్చుచు; తలంకునెడకొ = భయపడుసమయ
మున; కిలకిలనవ్వుచుకొ = కిలకిలయనునట్లునవ్వుచు; తమ్మెటుంగఁజేయకొ = తమ్ముతెలుపఁగా;
ఒక్కింతచిగిరించునలుకకొ = కొంచెమంకురించుకోపముచేత; అభిసారికాజనంబులు = జ్యో
త్స్నాభిసారికలు; ప్రియులపైకొ = తమవల్లభులపైని; రువ్వుమవ్వంపువిరిగుత్తులకొ = విసరివైచు
మనోహరములయినపూగుత్తులను, చివ్వకుకొ = జగడమునకు; పిలుచుచుకొ = ఆహ్వానముసేయు
చు; అనఁగా నపు డభిసారికలు జ్యోత్స్నానురూపములైనతెల్లనిమల్లికామాల్యమాక్తికదామ
కర్పూర తిలకచందనచర్చికాదులు పూని తలవరుల కగపడఁ గూడ దని పోవుచుం
డఁగా ప్రియులు వారు పోవుదారిం గాచి కమలముకుళమున వసించిన తుమ్మెదలనాద
ములనెడుకడియములచప్పుడుతోఁ గూడిన మృణాళయష్టినింబూని యడ్డముగా వచ్చు
వారెవ్వరని యడిగి వారేమియుఁ జెప్పఁజాలక మూలమూలనొదుఁగుచు భయపడు
నెడఁ గిలకిల నవ్వఁగా నాస్త్రీలకుఁ గొంచెము కోప మంకురించి మవ్వంపువిరి గుత్తు
లు వారిపై రువ్వి నా రనియు నాగుత్తులఁ బండువెన్నెల చివ్వకుఁ బిలిచిన దనఁగాఁ
దత్తుల్యమై యెప్పె ననియు భావము. “మదనానలసంతప్తా యాభిసారయతి ప్రియమ్ ।
జ్యోత్స్నాతమస్వినీ యానయోగ్యాంబరవిభూషణా । స్వయం వాభినరే ద్యాతు సాభవే
భిసారికా । కాస్తాభినరణే స్వీయా లజ్జానాశాదిశఙ్కయా । వ్యాఘ్రహుజ్ఞానసంత్రస్తమృగ
లిలాచనా । నీలాదిరక్తవసనరచిక్లాగావగుణ్ణనా । స్వాజ్ఞే విలీనావయవా నిశ్శబ్దపద

చారిణీ | సున్నిగ్ధకసభీమాత్రయుక్తాయాతి సముత్సుకా'' అని యభిసారికాసామన్యశేష
 లక్షణములు తెలియవలయు. వన్నెగలవెన్నెలన్ = ప్రకాశమానమగువెన్నెలయందు ; బయ
 టన్ = నిరాపరణదేశమున; ఎన్నరానివేడుకపన్నిదంబులు = ఆగణితములగువేడుకపంజములను;
 పన్ని = చేసి; సుహృన్నికరంబులతోన్ = మిత్రమండలములతోడ ; పెన్నేర్పునన్ = మిగుల
 చాతుర్యముచేత; జూదంబులు = ద్యూతములను; ఆడుచున్నకతంబునన్ = ఆడుచుండినహేతు
 వుచేత; కొంతదడవగుటన్ = కొంచెమువిలంబమగుటచేత; పటుతరమహానటమనస్తటనా
 నటద్దైర్యవిపాటనాటోప సముత్కటశంబర ప్రతిభటకృపీటజకోరక శరపటల ధారా
 దోధూయమానమానసంబుతోన్. - పటుతర = సమర్థుడగు, మహానట = శివునియొక్క, మన
 స్తట = హృత్ప్రదేశమందు, నానటన్ = మిక్కిలి నటించుచున్న, దైర్య = ధీరత్వము
 యొక్క, విపాటనాటోప = భేదనాతిశయముచేత, సముత్కట = మిగులవిజృంభించి
 నట్టి, శంబరప్రతిభట = శంబరాసురవైరియగుమరునియొక్క, కృపీటజకోరకశర = పద్మకలిక
 లనెడుబాణములయొక్క, పటల = సమూహముయొక్క, ధారా = అంచులచేత, దోధూయ
 మాన = మిగులఁగంపించునట్టి, మానసంబుతోన్ = చిత్తముతోడ; విచ్ఛలవిడిన్ = యభేచ్ఛముగా;
 పెచ్చుపెరుఁగుతాపంబునన్ = మిక్కిలి పెరుఁగునట్టిసంతాపముచేత; వెచ్చన్ = వేడిగా; ఊర్చు
 చున్ = ఊర్చులుపుచ్చుచు; నెప్పుదిన్ = మంచిమనమునందు; క్రచ్చుకొని = దట్టమయి; హెచ్చు
 హేహంబునన్ = అతిశయించువలపుచేత; నెచ్చెలిచేతికిన్ = ప్రియసభీహస్తమునకు ; అచ్చం
 పుగుఱుతు = మంచియాననాలు; ఇచ్చి ; మచ్చికలన్ = క్రేమలచేత ; వల్లభున్ = ప్రియుని;
 తోడ్కొనిరమ్ముఅంచున్ = తోడితెమ్మనుచు, అంచి = పంపి ; అంచితబహిరంగణప్రదేశం
 బులన్ = ఒప్పుచున్నముంగిలిభూములయందు ; నిలిచి = ఉండి; పతిరాకకున్ = ప్రియునిరాకకు;
 ఎదురుచూచునదియును = నిరీక్షించుచున్నదియును, ఇదివెలయువిదలకువిశేషణము; నెయ్యం
 పుఁబొదల తూఁగుటుయ్యెలపైన్ = మనోహరములగునికుంజములయందలి తూఁగుచున్న
 దోలికపై; ఒయ్యారంబునన్ = శృంగారగర్వముచేత; కూర్చుండి ; ప్రియుండు = వల్లభుఁడు;
 పసిండిదండియన్ = బంగరువీణాదండమును; పూని = వహించి ; సుతిమీటన్ = సుతిచేయఁగా;
 విభునిచెంతన్ = ప్రియునొద్ద; వసియించి = ఉండి; చిన్నికిన్నెరన్ పూని = చిన్నివీణియనుచేకొని;
 పంచశరదేవతావిజయప్రపంచసమంచితంబులు. - పంచశరదేవతా = అనంగునియొక్క, విజయ =
 గెలుపుయొక్క, ప్రపంచ = విస్తారముచేత, సమంచితంబులు = ఒప్పుచున్నవి; అనఁగా శృంగార
 రసప్రతిపాదకములగునవి; అగునూతనగీతంబులు = అయినట్టిక్రొత్తపాటలను; పలికించి = కిన్నెర
 లోబలికించి; చెలులన్ = సకియలను; చొక్కించునదియును = సుఖపారవశ్యమునొందించునట్టిది
 యును; అడుగులు = జడయొక్కకాళ్ళు; ఒరయన్ = ఒరసికొనునట్లు; కొనసాగన్ = తుదిముట్టు
 నట్లు; అల్లినజడకున్ = అల్లినట్టివేణికి; చుట్టినమొల్లవిరితావి = పరివేష్టించినమొల్లపూలపరిమళ
 ము; ఎల్లెడలకున్ = అంతటను ; పరవన్ = ప్రసరింపఁగా ; మంజులచరణకంజసంజితకంజరాగ
 మంజీరశంజారవంబులు. - మంజుల = మనోజ్ఞములగు, చరణకంజ = పాదపద్మములందు, సంజి
 త = సంబంధింపఁజేయఁబడిన, కంజరాగ = పద్మరాగమణులయొక్క, మంజీర = అంజలయొక్క,
 శంజారవంబులు = గజైలచప్పుడులు ; కర్ణగ్ధానిన్ = శ్రోత్రములహర్షాభావమును; మాన్సన్ =

పోగొట్టఁగా, కర్ణసుఖసంపాదకంబులుకాఁగాననుట; ఒఱదొఱపినవలదొరపరువంపుకైదువు
 తెఱఁగునక. — ఒఱదొఱపిన = కోశమునందుదోఁపిన, వలదొర = మరునియొక్క, పరువంపు = తరుణ
 మైన, కైదువు తెఱఁగునక = ఆయుధమురీతిచేత; నిండారక = నిండునట్లు; దువ్వలువక =
 దుప్పడమును; కప్పి = కప్పికొని; కాంతునిశాంతంబునక = ప్రీయునిగృహమునకు; బోటుల
 వెంటక = చెలియలవెంట; చనునదియుక = పోవునదియును; తనమనంబు = తనచిత్తము;
 అలరక = సంతసించునట్లు; కలసి = కూడి; కళలక = కామశాస్త్రప్రసిద్ధానంగకళలయందు;
 తేలించి = సుఖపెట్టియనుట; మేలుంచి = శుభముకల్గించి; ఏలిననాయకునియొడక = పోషించిన
 ప్రీయునిమీఁద; ఎడయనిప్రియమ్మనక = తొలఁగనిప్రీతిచేత; తటిసి = సమీపించి; విరిసరులు =
 పుష్పహారములు; తుటిమి = చెరివి; చలువక = శైత్యమును; వెదచల్లుకలపంబు = వ్యాపింపఁ
 జేయునట్టిగందమును; అలఁది = పూసి; అంతంతక = అంతకంతకు; పొడముమోహములక =
 ఉదయించుననురాగములతోడ; అలమి = ఆక్రమించి; కమ్మైవిక = ఎఱ్ఱనిపెదివిని; నొక్కి =
 కొఱికి; పునారతులకుక = ద్వితీయసురతములకు; పునఃరతులుఅనుచోటసంస్కృతసంధివశ
 మునవినర్గలోపముపునశ్శబ్దాంతిమాకారమునకుదీర్ఘముగలిగినది; వేడుక = ఉత్సాహమును; రేఁ
 చి = అతిశయింపఁజేసి; పైకొనునదియును = ప్రీయునిపైకిగ్రమ్మనదియును; వివెలయు
 వెలయువిదలగలితచందనచర్చాపాళికలక = అయివెలయువెలయాండ్రయొప్పిదమగుచం
 దనచర్చికలగుంపులతోను; కనత్తరదరహాసవిభారింఛోళికలక = ఒప్పుచున్నమందహా
 సములకాంతిపుంజములతోను; కర్ణావతంసితకైరవపత్తమంజరికావిభాళికలక = కర్ణభూష
 ణములుగాఁజేయఁబడినకలువతేకుల తేజఃపరంపరలతోను; కబరికావేష్టితలతాంతమాలిక
 లక = కొప్పునఁజుట్టినపూలసరములతోను; కలసి = కూడి; మెలఁగుచుక = ఒప్పుచు;
 అనఁగా నపుడు వెలయాండ్రలో నొకతె తనప్రియుఁడు వెన్నెలబైట మిత్రమండలితో జూ
 దము లాడుచుఁ దడవు సేయఁగా మదనశరములచే బాధితయై నెచ్చెలిచేతి కచ్చంపునానవా
 లిచ్చి ప్రీయునిఁ దోడితె మ్మని యంచి ముంగిటఁ గూర్చుండి పతిరాక కెదురుఁచూచునదియు
 నొకతె పొదరింటిలోఁ దూఁగుటుయ్యెలపైఁ గూర్చిండి ప్రీయుఁడు పసిండిదండియఁ బూని
 సుతి మీటఁగా సంభోగసమయ సముచితము లైన క్రొత్తపాటలు పాడి చెలులఁ జొక్కించు
 నదియు నొకతె జాఱ విడిచిన జడ నల్లిన మొల్లలవాసన నలుదెసలు గ్రమ్మఁగాఁ బద్మరాగమణి
 మయము లగుకాలియందెలఁ బొందుపఱచిన గజ్జెలచప్పుడులఁ గర్ణానందము లగుచుండఁగా
 నిండార దువ్వలువ గప్పి చెలియలఁ గూడి ప్రీయునికేతనమునకుఁ బోవునదియు నొకతె త
 న్ను వివిధరతములతో సంతసింపఁ జేసిననాయకు నొద్దఁ బ్రీతితోఁ జేరి పూదండలు కొప్పు
 నఁ దుటిమి మిగులఁ జలువ యైవకలపంబుఁ బూసి యంతంత కుదయించురాగమున మఱల
 రతమునకై పైకొను నదియునై యుండఁగా వారలు పూసికొన్న గంధపరంపరలతోను వారి
 మందహాసకాంతి సంతతితోను కర్ణాభరణములుగా నుంచికొన్న తెలికలువతేకుల తేజఃపుంజ
 ముతోను కొప్పుల నొప్పుగ నుంచికొన్న కుసుమముల దీధితివితానముతోను కలసి మెలసియా
 వెన్నెల చెన్నారె నని భావము. ఇందు వన్నె గలవెన్నెల యును తొలుతటివాక్యమున విర
 హోత్కంఠితయు రెండవదానియందు నాలుగవదానియందును స్వాధీనపతికయు మూడవ
 దానియం దభిసారికయు నగును. “అనాగని ప్రీయతమే చిరయ త్యుత్సుకాతుయా! విరహో

త్కంఠితా భావవేదిభి స్సముదాహృతా|ఆసన్నాయ త్తరమణా హృష్టాస్వాధీనవల్ల భా'' అని
విరహోత్కంఠితా స్వాధీనపతికల లక్షణములు. అభిసారికాలక్షణము వ్రాయఁబడినదె యైన
వేశ్యాభిసారికను గూర్చి విశేషము, 'వేశ్యాభిసారికా త్వేతి హృష్టా వైశిక నాయకమ్|ఆవిరూఢిత
స్థితముభీ మదఘూర్ణితలోచనా | అనుశ్లిష్టాభిలాష్టీచ విచిత్రాభరణాన్వితా. | స్నేహజుక్కురి
తరోమాఙ్గస్ఫుటీభూతమనోభవా | సంవేష్టితా పరిజన్తైః|రోభిగోపకరణాన్వితైః | రశనారా
వమాధుర్యదీపితానజ్జవై భవా 1 చరణామృజసంలగ్నమజ్జుమజ్జీరమజ్జుశా'' అని రసార్ణ
వసుధాకరమున వ్రాయఁబడినది. మహోత్పలమండలత్రాణైకవిహరవిలాసాంచితంబుఅయ్యు
ను.-మహత్ = అధికమగు, ఉత్పలమండల=కల్పలగుంపుయొక్క, త్రాణ = రక్షణమందు,
ఏక=ముఖ్యమయిన, విహరవిలాస=విహరణప్రకాశముచేత, అంచితంబయ్యును=ఓప్పుచున్న
దైనను ; మహోత్పలమండలామోదహరణైకవిలాసాంచితంబువి.-మహోత్పల=అరవిందము
లయొక్క, " అరవిందస్తుహోత్పలమ్" అనియమరుఁడు, మండల=సంఘముయొక్క, ఆమో
ద=సంతసముయొక్క, హరణ=హరించుటయొక్క, ఏకవిలాసాంచితంబై=ముఖ్యవిలాసముచేత
నొప్పుచున్నదై, రాత్రి కలువలువికసిల్లుటయుఁ బద్మములు ముడుగుటయుఁ బ్రసిద్ధము. అస
మకాండచండప్రతాపనాశకనిజోదయంబుఅయ్యును.-అసమకాండ=సూర్యునియొక్క, చం
డప్రతాప=తీవ్రమగువేడికి, నాశక=ధ్వంసముచేయునదియగు, నిజోదయంబు=తనయుదయ
ముగలది అయ్యును; అసమకాండచండప్రతాపసంవృద్ధికరనిజోదయంబై.-అసమకాండ =
మరునియొక్క, చండప్రతాప=ఉగ్రప్రతాపముయొక్క, సంవృద్ధికర=రక్షకమగు, నిజోద
యంబై=తనయావిర్భావముగలదై; వెన్నెల యుదయించునపుడు సూర్యతాప ముడిగి మదన
తాపము మించు ననుట; దివ్యచక్రచిత్తానంద సంధాయకంబు అయ్యును.-దివ్యచక్ర=సురనిక
రముయొక్క, ఆనంద సంధాయకంబు = సంతోషజనకమయ్యును; దివ్యచక్ర చిత్తానంద
భేదకంబై=సుందరములైన చక్రవాకముల చిత్తానందమునకు భేదకమై; సురలు సుధఁ గ్రోలు
వారు గాన వెన్నెల వారి కానందజనక మగుటయు చక్రవాకమోదనాశక మగుటయుఁ దె
ల్లము; రాజిల్లుచున్=పైఁజెప్పినవిధమున విలసిల్లుచు; ద్రుహిణాండ కరండంబునకున్=బ్ర
హ్మాండమనెడు బరణికి; వెండిజలపోసనంబుదారిన్=వెండినీరుయొక్క పైపూతవలె; ప్రకా
శించెన్=విలసిల్లెను. అయ్యవసరంబునన్ ఇదిముందు కన్వయించును.

మ. అలపాంచాలకుమారి యేపటి సువర్ణాంచత్పరాగాళికిన్

నెలవై రా నలకాండధామగతి కెంతే చోచి పెల్లెచ వె

న్నెల వై రానలకాండధామనయనోన్తేషస్ఫురత్కోకిలా

బల మ్రోయన్ వెఱి నూని మున్ సితరుచిన్ బల్కున్ విరోధోక్తులన్.

టీ. అలపాంచాలకుమారి = ఆచంద్రిక; సువర్ణాంచత్పరాగాళికిన్.-సువర్ణ=చంపక
పుష్పములయొక్క, అంచత్ =ఓప్పుచున్న, పరాగాళికిన్ = పుష్పాడిచాలునకు; ఏపటి=డస్సి;
వెన్నెల=జ్యోత్స్న; ఎంతెన్ = మిక్కిలి; తోచి = పొల్చి; నలకాండ ధామగతికిన్.-నల

కాండ=పద్మబాణుడగు మరునియొక్క, ధామ=ప్రతాపముయొక్క, గతికి=వ్యాప్తికి; నే
లవై=స్థానిమై; పెల్లు=మిక్కిలి; ఏచి=బాధించుటకు; రా=రాగా; వై రానల కాండధామన
యనోన్నేషస్సురతోకిలాబల--వైర=విరోధమనెడు, అనల కాండ=అగ్ని పుంజమునకు, ధా
మ=ఆశ్రయమగుచున్న, నయనోన్నేష=నేత్రవికసనముచేత, స్సురత్=ప్రకాశించుచున్న, కో
కిలాబల=కోకిలస్త్రీ, కోయిలలకుఁ గన్నులెఱ్ఱగ నుండుట ప్రసిద్ధము; మ్రోయ=కూయఁ
గా; వెఱి=భయమును; ఊని=వహించి; ము=తొలుత; సితరుచి=చంద్రునిగూర్చి;
విరోధోత్తుల=విరోధనాకులను; పల్కు=వచించును.

అనఁగా నట్లువెన్నెల గాయుచుఁ జంద్రికను మిక్కిలి బాధించె ననియుఁ గోకిలార
వము మిక్కిలి దుస్సహమైన దనియు దానివలనఁ జంద్రిక చంద్రదాదులను దూషింపఁ దొడం
గె ననియు భావము.

చ. కమలక యార్వహేతితతి ♦ గాఢనవ్రోదయరాగకీలిచేఁ

దెమలక రాహువక్త్రసముదీర్ణవిషాగ్ని నడంగ కున్నను

త్కమలక రాళికాధికశిఖాహతిఁ దూలక పొల్చి తక్కటా

కమలక రాళికాధిగతకాలుషి నేమన నచ్చు జాబిలీ.

109

టీ. జాబిలీ=ఓచంద్రుఁడా! ఔర్వహేతితతి=బడబాగ్ని బాహు సమూహముచే
త; కమలక=కందక; గాఢనవ్రోదయరాగకీలిచేఁ.-గాఢ=దట్టమైనట్టి, నవ=నూతనమైన, ఉ
దయరాగ=ఉదయకాలి కాకుణ్యమనెడు, కీలిచేఁ=అగ్నిచేత; దెమలక=చలింపక; రా
హు వక్త్రసముదీర్ణవిషాగ్నిఁ.-రాహువక్త్ర=రాహుముఖమందలి, సముదీర్ణ=అత్యుత్కటమైన,
విషాగ్నిఁ=విషమనెడు వహ్నిచేత; అడంగక=నశింపక; ఉన్నమత్కిమలకరాళికాధిక
శిఖాహతిఁ.-ఉన్నమత్=పైకెగయుచున్న, ఇది యగ్నికి విశేషణము, కమలకర=లేడిహ
స్తమునందుఁగల శివునియొక్క, అళిక=ఫాలస్థలమందలి, అధిక=అధికమగు, శిఖా=జ్వాలయొ
క్క, హతిఁ=కొట్టుటచేత; తూలక=పడిపోవక; పొల్చితి=ఉదయించితివి. అక్కటా=భేద
ము! కమలక రాళికాధిగతకాలుషిఁ.-కమలకరా=స్త్రీలయొక్క, అళికా=శ్రేణిచేత, అధిగత=
పొందఁబడిన, కాలుషిఁ=పాపమును; ఏమనవచ్చుఁ=ఏమనిచెప్పవచ్చును.

అనఁగా బడబా గ్నుదయరాగాగ్ని రాహువక్త్రవిషాగ్ని హరఫాలనేత్రాగ్నిశిఖ
లచేతఁ జంద్రుఁడు నశింపక యుదయించుట స్త్రీలు చేసినపాపముచేతనే గాని నేఱు
గా దనుట.

శా. స్వచ్ఛా యన్ పనితాళిఁ దూల్చుటలు దీవ్యచ్ఛక్రమోదచ్చిదా
స్వచ్ఛందోహ యమానధామహృతచంఁచత్తావకోజోళిల

స్వచ్ఛందోహాయమానః సేవయతుః యుష్మద్భేదనాధ్యాంఘ్రిభా
స్వచ్ఛందోహాయమానః సేవయతుః నిఃచ్ఛర్త తల్పమా హృత్తస్లికా.

టీ. నీవ్యవృత్తి మానఃచ్ఛర్త స్వచ్ఛందోహ.-నీవ్యత్=ఒప్పుచున్న, చక్ర=చక్రవాక
ములయొక్క, రాష్ట్రములయొక్కయని యర్థాంతరము తోచుచున్నది, మోద=సంతోష
ములయొక్క, భద్రా=భద్రములయొక్క, స్వచ్ఛంద=స్వచ్ఛందముగ, ఊహ=తలంపుగలవాడా! ఇది
చంద్రనంబోధము; స్వచ్ఛందాత్=నిరంతరము చేత; వనితాశ్చ=అబలా కదంబమును; తూ
ల్యుటలు=తూల్యములు; అనూహ్యమహిమి నిరంతరావరోహితీల స్వచ్ఛందోహాయమాన
ము.-అమాన=అధికము, భామ=భావము చేత, హృతి=హరింపఁబడిన, చంచల్=ఒప్పుచు
న్న, తావక=నీవలంబము, తిలక=తీర్చుకొను, అభిలస్య=నికలధనముగలవానియొక్క, అ
నగా సూర్యునియొక్క గుని గాని రావూపుయొక్కయని గాని భావము, ఈపదము నేయా
ర్థమైనను “యమకా స్వయం స్వాత్మనాతర్థం నిర్దేశం” ఇత్యాదిగా వెనుకవ్రాయఁ
బడిన ప్రమాణములే గావ్యకోషము ప్రకారము వని తలచువలయు, ఛందః=ఆభిప్రాయముయొ
క్క, హయ=దేగములయొక్క, మాదనూపమగ్ధావన; ఏయటలా=భంగపఱచుటలో; యుష్మ
ద్భేదనాధ్యాంఘ్రిభావనామహానము.-యుష్మత్=నీయొక్క, నిరంతరము బహు
వచనము, భేదన=భేదములయొక్క, అభ్యంతరము, అంబ్ర=పాదముల చేత, భాన్వత్=ఒప్పు
చున్న, ఛందోహాయమానభేదయొక్క, మాదనూపమగ్ధావన; ఏయటలా=భంగపఱచుటలో;
నిఃచ్ఛర్త=ఎల్లప్పుడు; హృత్తస్లికా=హృదయమును; తల్పమా=చింతింపుమా.

అనగా నీవ్యవృత్తి మానఃచ్ఛర్త సూర్యునితోనికీ భోక నిన్ను, గాలితో, దన్ని
నశివు నేమియు తినుకాలకు నీవు వికారముగోషము, భోగ్యునట్టివాడవు కావున యబ
లల బాధించుచున్నావ. ఇది నీకు యుక్తియు గాదని రాత్వ్యము. నీవును దక్షయాగధ్వం
సమునఁ జంద్రునిఁ బాదముతో, దన్నినట్లు ప్రవణవిధము.

పీ. అనురక్తి నిదల వివ్యాచామ్యనవలాల
లితకంతు కేళికాగతిః దిమల్పి
మాతంగసఖ్య మేమజ్జగ గన్నవలాల
నేలుమాననిచల్పి • నెడయ మాని
చక్రవిక్రమరితేజం జెల్ల నవలాల
సామూఖి గరిశక్తి • నవహరించి
పరమలింగాత్మి లాఁబట్టుతొనవలాల
నదీప్తి భావంజనరణి దాల్చి

తీ. ములిసతరక్తి జ్జిహారంబు • తల నలెచ్చి
ప్రోది గను నిన్ను, తిలకింప • రోహితాంశ

పతి కడుపు మండకుండునే ♦ బాడబాగ్ని

రూఢ కీలా పరంపర ♦ రోహితాంక.

111

టీ. రోహితాంక = చంద్రుఁడా ; దివ్యాచార్యునవలాక్ = అమానుషుఁడగును పా
ధ్యాయునిస్త్రీని, బృహస్పతిపత్నినని వాస్తవార్థము; లలితకంఠుకేళికాగతిక్.—లలిత =
మనోజ్ఞమయిన, కంఠుకేళికా = కామక్రీడయొక్క, గతిక్=ప్రాప్తిచేత; అనురక్తిపాద
లక్=అనురాగమొప్పునట్లు; తెమల్చి=చలింపఁజేసి; మాతంగసఖ్యము=చండాలసాంగత్యము,
గజసాంగత్యమని వాస్తవార్థము; ఏమటక=పొరపడక; కన్నచలాలక్=పొందినబలములను;
తుమ్మెద అననుట; తుమ్మెదలు కామసైన్యములోఁజేరిన వగుటప్రసిద్ధము; ఏలుమారునిచెల్లిక్=
పోషించు ఘాతుకునియొక్కసఖ్యమును, మరునియొక్కసఖ్యమునని వాస్తవార్థము; ఎడయక్=
ఎడఁబాయను; మాని=వదలి; చక్రవిప్రవర తేజంబు.—చక్ర=రాష్ట్రములయందలి, విప్రవర=
బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులయొక్క, చక్రవాకములనెడు పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్కయని వాస్తవార్థము, తే
జంబు=తేజస్సును; ఎల్లక్=అంతను; నవలాలసారూఢిక్.—నవ=నూతనమయిన, లాలసా
రూఢిక్=ఔత్సక్యాతిశయముచేత; కరశక్తిక్=వాస్తవసామర్థ్యముచేత, కిరణసామర్థ్యము
చేతనని వాస్తవార్థము; అపహరించి=పోఁగొట్టి; పరమలింగాప్తిక్.—పరమ=ఉత్కృష్టమైన,
లింగాప్తిక్=లింగధారణముచేతననుట; ఉత్కృష్టమయినచిహ్నమును బొందుటచేతనని
వాస్తవార్థము; చూపట్టుతానవలాలసద్దీప్తిక్.—చూపట్టు=అగపడుచున్న, తానవ=తనుసంబం
ధియైన, లాలసత్=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, దీప్తిక్=కాంతిచేత; పాషండుసరణిక్=పా
షండునిదారిని; తాల్చి=వహించి; మలినతరక్తిరిజాతంబులు.—మలినతరక్తిరి=అపకీర్తులయొక్క,
జాతంబులు=సమూహములను, నల్లగలువలననివాస్తవార్థము; “క్తిరిర్యశసికర్దమే” అని విశ్వ
ము; ఇలక్ = భూమియందు; అలర్చి=వికసింపఁజేసి; ప్రోదిగనునిన్నుక్ = వృద్ధిబొందు
చున్న నిన్ను; తిలకింపక్ = వీక్షింపఁగా; రోహితాంకపతికడుపు = సముద్రునియుదరము;
బాడబాగ్ని రూఢకీలాపరంపరక్ = బడబాగ్నియొక్క యధికమైన జ్వాలాసంతతిచేత;
మండకుండునే = ఎరియకుండునా ?

అనఁగా రోహితాంకపతికడుపు గురుపత్నిగమనముచేసి మాతంగసఖ్యముగన్నసైన్యము
నేలుఘాతుకునిచెలివై లింగధారణముచేసి పాషండుఁడవై లోకమెల్ల నపక్తిరి నెఱపిననిన్నుఁ
జూచి నీతండ్రి యగుసముద్రునకు బడబాగ్నిజ్వాలలచేతఁ గడుపుమండు ననుట. చంద్రుఁడు
బృహస్పతిభార్యను పొందుట, గజములఁబొందుతుమ్మెదల నేలుమారునిచెలియగుట, తనదేహ
కాంతిచేత చక్రవాకమోద మపహరించుట, కళంకమును చాల్చుట, నల్లగలువల వికసింపఁ
జేయుట, సముద్రోదరము బడబానలముగలిగియుండుట, స్వభావము.

మ. అలరం గామవీమోహనైకవిహృతుల్. ♦ ప్రాంచన్నలశ్రీగతుల్

దలఁగ్ రాజులునీమహాభ్యుదయ మాత్మం జూడఁగా విస్ఫుర

త్కలికాలాభ మనంగఁ జెందునె సుదృఙ్వాతంబు చాల న్నవ్రా
త్కలికాలాభ మనంగశత్రునిటలోఁగ్రజ్వాలితుల్యద్యుతీ.

112

టీ. అనంగశత్రునిటలోఁగ్రజ్వాలితుల్యద్యుతీ.-అనంగశత్రు=శివునియొక్క, నిటల=ఫా
లమందున్న, ఉగ్రజ్వాలి=భయంకరమయిన అగ్నితోడను, తుల్యద్యుతీ=సమానమయిన కాం
తిగలవాఁడా! ఇది చంద్రసంబోధనము; కామవిమోహనైకవిహృతుల్.-కామ=మత్తఁగుని
యొక్క, విమోహన=మోహింపఁజేసెడు, ఏక=ముఖ్యములగు, విహృతుల్=విహారములు; కామ=
మిక్కిలి, వి=పక్షియొక్క, మోహన=భ్రమింపఁజేసెడు, ఏకవిహృతుల్=ముఖ్యవిహారములు;
అని అర్థాంతరముతోఁచును; అలరగ్=ఒప్పుఁగా; ప్రాంచన్నలశ్రీగతుల్.-ప్రాంచత్=ఒప్పు
చున్న, నల=పద్మములయొక్క, నలరాజయొక్కయని యర్థాంతరము, శ్రీగతుల్=కాంతిగ
తులు, సంపద్గతులు; తలఁగగ్=తొలఁగిపోఁగా; రాజిలునీమహాభ్యుదయము.-రాజిలు=ప్రకా
శించుచున్న, నీమహాభ్యుదయము=నీగొప్ప యావిర్భావము, సమృద్ధి; ఆత్తగ్=చిత్తమందు;
చూడఁగాగ్=భావింపఁగా; విస్ఫురత్కలికాలాభగ్.-విస్ఫురత్=ప్రకాశించుచున్న, కలి
కాల=కలియుగముయొక్క, కలిపురుషునియొక్కయనుట, ఆభగ్=కాంతిచేత; మనంగగ్=
వృద్ధిపొందఁగా; సుదృఙ్వాతంబు=స్త్రీగణము, పండితమండలమని యర్థాంతరము; చాలగ్=
మిక్కిలి; నవోత్కలికాలాభము.-నవ=నూతనమగు, ఉత్కలికా=వేడుకలయొక్క, లాభ
ము=ప్రాప్తిని; చెందునె=పొందునా?

అనఁగా కలిపురుషుఁడు పక్షియొక్కవ్యామోహవిహారములచే నలచక్రవర్తిసిరులు తొ
లఁగఁ జేసి విరాజిల్లుచుండఁగా సజ్జనులు సంతసింపనట్లు నీవు మరునిభ్రామకవిహారము లలరు
చుండఁగాఁ బద్మములసిరులు తొలఁగుచుండఁగా రాజిలుటకు స్త్రీలు సంతసింప రనుట.

సీ. కల సూపి తొలుదొల్త • గాంచితో మేషవా
హలసమానార్చిశ్చ • యస్ఫురణము
వెనువెంటఁ జనుచుఁ జయ్యన లాగితో సదో
హలసమాన్యహయోత్క • టాంశుమహిమ
జడల నడుమనుండి • పడసితో కందర్ప
హలసమాతతనిట • లాగ్నిశక్తి
ననుజుండ ననుచుఁ బా • లందితో ఘనహలా
హలసమాభీలకీ • లాలిగూఢి

తే. నకట చల్లనిరాజ వీ • వట్టినీకుఁ
బొనఁగె నేదారి నీసర్వ • భువనజాత
సుఖదతేజంబు సన నిట్లు • శుంభదౌర్వ
పుంజనిభధామ మవధూత • భువనజాత.

113

టీ. అవధూతభువనజాత = తిరస్కరింపబడిన లోకసమూహము గలవాఁడా !
 తిరస్కరింపబడిన జలజాతములుగలవాఁడా యని వాస్తవార్థము ; తొలుదొల్త =
 మొట్టమొదట; కలసూపి = విద్యమెఱయించి, కల నిచ్చి అని వాస్తవార్థము; “ప్రథ
 మాంపిబతేవహ్నిః” అని యాగమప్రసిద్ధము; మేషవాహలసమానార్చిశ్చయస్ఫురణము.-
 మేషవాహ=ఆగ్నియొక్క, లసమాన=ప్రకాశించుచున్న, అర్చిశ్చయ=తేజస్సంఘముయొ
 క్క, స్ఫురణము=స్ఫూర్తిని; కాంచితో=పొందితివో. వెనువెంట=వెంటవెంటనె; చను
 చుక=పోవుచు; సదోహలసమాన్యహయోత్కటాంశుమహిమక.-సదోహల = ఉత్సాహము
 తోఁగూడిన, సమాన్యహయ=సప్తాశ్వుఁడయినసూర్యునియొక్క, ఉత్కట=అధికములయిన,
 అంశు=కిరణములయొక్క, మహిమక=అతిశయమును; చయ్యనక=శీఘ్రముగా; లాగితో=
 ఆకర్షించితివో; జడలనడుమక=జటామధ్యభాగమందు; ఉండి=వసించి; కందర్పహలసమా
 తతనిటలాగ్నిశక్తిక.-కందర్పహల=శివునియొక్క, రేఫలకారాభేదముపట్టిహలశబ్దముచే హర
 శబ్దముగ్రాహ్యము, సమాతత మిగులనధికమయిన, నిటలాగ్నిశక్తిక = ఫాలాగ్నిసామర్థ్య
 మును; పడసితో = పొందితివో; అనుజుండననుచుక = తమ్ముండననుచు; ఘనహాలాహలస
 మాభీలకీలాలిరూఢిక.-ఘన=అధికమయిన, హాలాహల=కాలకూటముయొక్క, సమాభీల=
 మిగులభయంకరమగు, కీలాలి = జ్వాలాసమూహముయొక్క, రూఢిక=అతిశయమునందు;
 పాలందితో=భాగమందితివో. ఈవు=నీవు; చల్లనిరాజవు=చల్లనిదోరవు, చల్లనిచంద్రుఁడవు.
 అట్టిసీకుక=అట్టివాఁడవైననీకు; ఈసర్వభువనజాతసుఖదతేజంబు.-ఈసర్వ=ఈసమస్తమైన,
 భువనజాత=లోకసమూహమునకు, సుఖద=సుఖమునిచ్చెడు, తేజంబు=కాంతి; చనక=పోఁ
 గా; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; శుంభదౌర్వపుంజనిభధామము.-శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న,
 దౌర్వపుంజ = బడబాగ్నికదంబముతోడ, నిభ=సదృశమయిన, ధామము=తేజస్సు; ఏదా
 రిక=వీరితి; పాసఁగెక=ఒప్పెను.

అనఁగా చల్లనిరాజు వగునీకు బడబాగ్నిపుంజసమానమగు నిట్టితేజస్సు, ఆగ్నికిఁ దొలు
 తకలఁజూపి ఆతనితేజశ్చయము గాంచుటనా? సూర్యునివెంటఁ బోవుచు నాతనియుత్కట
 తేజోమహిమను లాగుటనా? శివునిజటామధ్యముననుండి తన్నిటలాగ్నిశక్తిఁ బడయుటనా?
 కాలకూటమున కనుజన్ముండవై దానియాభీలకీలారూఢి పాలందుటనా? వీనిలో దేనివలనఁ
 గలిగె ననుట. ఇటఁ జంద్రతేజఃపుంజమునందు అగ్నాశ్విద్యన్యతమసంబంధిత్వప్రశ్నవ్యాజ
 ముచే తత్తాదాత్మ్యదృఢీకరణమువలనను బూర్వావస్థకన్న నుత్కర్షాపకర్షములు చెప్పమివల
 నను “చంద్రజ్యోత్స్నాన్నివిశదపులినే నైకతేస్త్విన్సరయ్యాః” ఇత్యాదులయందువలె ననుభయ
 తాదాత్మ్యరూపకము “విషయ్యభేదతాద్రూప్యరజ్జనం విషయస్య యత్ । రూపకం తత్త్రిధా
 ధిక్యన్యూనత్వానుభయోక్తిభిః” అని తల్లక్షణము.

క. ఈలీలఁ జంద్రు నని ల, క్షీలలనాతనయుఁ బలికెఁ గినుక మధుపరా

జాలక శరభవజాలక, జాలకశరభవదురంతఁ సంతాపికయై.

టీ. ఈలీలక=ఈప్రకారముగ; చంద్రుక=చంద్రునిగూర్చి; అని=పలికి; మధుపరాజాలక.-మధుపరాజ=తుమ్మెదలమిన్నలనుబోలు, అలక=ముంగురులుగలచంద్రిక; శరభవజాలకజాలకశరభవ దురంతసంతాపికయై.-శరభవ = కమలములయొక్క, జాలక=మొగ్గలయొక్క, జాలక = సమూహములు, శర=బాణములుగాఁగల మత్స్యధునివలన, భవ = పుట్టిన, దురంత=అపారమయిన, సంతాపికయై = సంతాపముకలదై; లక్ష్మీలలనాతనయుక = లక్ష్మీకుమారుడగు మత్స్యధునిగూర్చి; కినుకక=కోపముచేత; పలికెక=వచించెను.

చ. కలుగునె నీకు సద్యశ మఖండరుషాగతి నిస్వనద్గుణో

జ్వలవిశిఖాసముక్తశితసాయకధారఁ గృపీటజాంబకా

వలిఁ గర మేఁచఁ ద్వద్బలనివారకసారకృపీటజాంబకా

తులితభుజాసహోమహిమఁ దూల్చినఁ గాక కృపీటజాంబకా. 115

టీ. కృపీటజాంబకా=ఓపద్మబాణుడైన మరుఁడా; త్వద్బలనివారక సారకృపీటజాంబకాతులితభుజాసహోమహిమక.-త్వద్బల=నీ సామర్థ్యమునకు, నివారక=వారించునదియైన, సార=శ్రేష్ఠమైన, కృపీటజాంబక=వహ్నినేత్రుడైన శివునియొక్క, అతులిత = సాటిలేని, భుజాసహః=బాహుబలముయొక్క, “సహోబలశౌర్యాణి” అని యమరుఁడు, మహిమక=అతిశయమును; తూల్చినకాక=తూలఁజేసిన నేకాని; అఖండరుషాగతిక=ఆవిచ్చిన్నరోషప్రాప్తిచేత; నిస్వనద్గుణోజ్వలవిశిఖాసముక్త శితసాయకధారక.-నిస్వనత్ = మ్రోయుచున్న, గుణ=అల్లెత్రాటిచేత, ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న, విశిఖాస = ధనుస్సుచేత, ముక్త=విడువఁబడిన, శితసాయక=తీక్ష్ణములైనబాణములయొక్క, ధారక=అంచుచేత; కృపీటజాంబకావలీక.-కృపీటజ=జలజములవంటి, అంబకా=నేత్రములుగలవారియొక్క, స్త్రీలయొక్క యనుట, ఆవలీక=సమూహమును; కర మేఁచక=మిగులబాధింపఁగా; నీకుక; సద్యశము=మంచిభ్యాతి; కలుగునె=జనించునా?

నిన్నుదహించిన శివుని జయించిననే నీకు యశస్సుకలుగునుగాని, యట్లుగాక, స్త్రీల బాధ నేయుచున్నచోఁ గలుగదని భావము.

సీ. తరుణతురంగాయితశుకాండజాతము

ల్పంజరకారలోఁ బడక యున్న

సతతనారాచితఃసితకాండజాతముల్

కడు నిశాతత్వంబుఁ గాంచియున్న

మది ఘనభయరేఖఁ మధుకాండజాతము

ల్లలితప్రతిబలంబుఁ గలఁగ కున్నఁ

జక్కఁదే రైనప్పవత్కాండజాతముల్
పొదలుచాంచలి మూల • నెదుఁగ కున్న

తే. సారకాంతాలసాయకాసన మఖండ
తాగతి భజించి యున్న నీధాత్రి నవమ
సారకాంతాలకాపాళి • ఘోరతావ
కీనధాటికి బ్రతుకునే • సూనబాణ.

116

జీ. సూనబాణ = ఓకుసుమాయుధుఁడా; తరుణతురంగాయితశుకాండజాతముల్. —
తరుణ=నూతనములయిన, తురంగాయిత=అశ్వములవలె నాచరించుచున్న, శుకాండజాతము
ల్=శుకములనుపక్షులు; పంజరకారలోక = పంజరమనెడుకారాగృహములో; పడకయు
న్నకొ=పడినవికాకుండినయెడ; దీనికి గీతియం దున్నబ్రతుకునే యనుక్రియతో నన్వయము;
ముందుచరణములయందు నిటే తెలియవలయు; సతతనారాచితసితకాండజాతముల్. — సతత=
ఎల్లపుడు, నారాచిత=బాణములుగాఁజేయఁబడిన, సిత=తెల్లనయిన, కాండజాతముల్=జలజము
లు, అనఁగాఁబుండరీకములు; కడుకొ=మిక్కిలి; నిశాతత్వంబుకొ=తీక్షణత్వమును, రాత్రియొక్క
స్వరూపముననివాస్తవార్థము; కాంచియున్నకొ=పొందియున్నయెడ; మధుకాండజాతముల్లి
తపత్రిబలంబు. — మధుకాండ=వసంతసమయమందు, జాత=ఉదయించిన, ముత్=సంతసము
చేత, లలిత = ఓప్పుచున్న, పత్రి = పక్షులనెడు, అనఁగా కోయిలలనెడు, బలంబు=సై
న్యము; మదికొ = మనస్సునందు; ఘనభయరేఖకొ = అధికభీతిపరంపరచేత, మేఘము
వలననైన భీతిపరంపరచేతనని వాస్తవార్థము; కలఁగకున్నకొ = కలఁతపడకున్నయెడ;
తేరైనప్పవత్కాండజాతముల్ = రథమయినవాయుసమాహములు; చక్కకొ = బాగుగా;
పొదలుచాంచలికొ=ఓప్పుచున్నచాంచల్యముచేత; మూలకొ=గొందిని, విదిక్కునందని వాస్త
వార్థము; ఓదుఁగకున్నకొ=దాఁగకున్నయెడ; సారకాంతాలసాయకాసనము. — సార=శ్రేష్ఠ
మైన, కాంతాల=చెఱకనెడు, రేఫలకారంబులకభేదమునుబట్టి కాంతారశబ్దము గ్రహింపవల
యు, సాయకాసనము=ధనుస్సు; అఖండతాగతికొ = అభంగత్వమును, ఖండములు కాకుం
డుటను; భజించియున్నకొ=పొందియున్నయెడ; ఈధాత్రికొ=ఈభూమియందు; నవమసా
రకాంతాలకాపాళి. — నవ=క్రొత్తవైన, మసార=నీలమణులభంగి, కాంత=ఓప్పుచున్న, అల
కా=ముంగురులుగలవారియొక్క, అనఁగా స్త్రీలయొక్కయనుట, ఆళి=పంక్తి; ఘోరతావకీ
నధాటికికొ. — ఘోర=భయంకరమైన, తావకీనధాటికికొ=నీదాడికి; బ్రతుకునే=జీవించునా?

అనఁగా నీయశ్వము లైనచిలుకలు పంజరము లనుకారాగృహమందుఁ బడకయుండి
నీబాణము లైనతెల్లదామరలు నిశాతత్వముగాంచి యుండి కోయిలలను సైన్యములు చిత్తమందు
ఘనభయమును బొందికుండి నీరథ మైనమందమారుత మొకమూల నొదుఁగకుండి నీచెఱకువిల్లు
తునియలు కాకుండినచో లోకమునందు స్త్రీజనము బ్రతుక దనుట. చిలుకలు పంజరబంధ
మునుబొందుటయుఁ దెల్లదామరలు రాత్రితత్వము నెఱుంగకుండుటయుఁ గోయిలలు మేఘము

లవలన భీతిల్లుటయు వాయువు చంచలమై వాయవ్యమూలయం దొదిగి యుండుటయు నిత్యపు ఖండములగుటయుఁ బ్రసిద్ధము.

క. మదనానాపికకలగతి, మదనాహతనాదరేఖ • మసల నిటులు ఘ
మృదనా యేఁచఁగ నీయెడ, మదనావిలవినుతి నలరి • మన్నవె మదనా. 117

టీ. మదనా = మన్మథుఁడా! మదనానాపికకలగతి మదనాహతనాదరేఖ.—
మద=మదప్రధానములగు, నానాపిక= అనేకవిధములైన కోకిలములయొక్క, కలగతిమత్=
అవ్యక్తమధురప్రకారముగల, అనాహత=అప్రతిహతమగు, నాదరేఖ=ధ్వనిపరంపర; మస
లన్=ఓప్పఁగా; ఇటులు=ఈప్రకారముగ; మమ్మన్ ఏఁచన్=మమ్ముబాధించుటకు; అదనా=
సమయమా? కాదనికాకువు. ఈయెడన్ = ఇపుడు; మదనావిలవినుతిన్.—మత్ = నా
యొక్క, అనావిల = అకలుషమగు, వినుతిన్=స్తోత్రముచేత; అలరి=సంతసించి; మన్నవె=
రక్షింపుమా.

సీ. పరమరుత్పరమారి • పరమారిధ ర్తయై
క ర్తయై వెలయుశ్రీభ ర్త యుండఁ
బరిణతాసురరాజ • సురరాజపాళియై
శీలియై తగుతమ్మి • చూలి యుండ
సముదారశమనాత్మ • శమనాత్మ భారియై
హారియై మించు ద • తూరి యుండ
దళితోగ్రబలమాన • బలమానవాదియై
మోదియై మనుజై ల • భేది యుండ

తే. నకటకట సత్కదంబవై • రాప్తిఁ బొల్చి
చెలఁగుచైత్రికుతోఁ జెల్చి • నలరు పెల్ల
ధరణి నార్యాళిమధనవ • ర్తనకుఁ గాదె
వారి నెవ్వారిఁ గానవే • వారిజాస్త్ర.

118

టీ. పరమరుత్పరమారిపరమారిధ ర్తయై.—పర=శత్రువులగు, మరుత్పర=దేవవిరోధులగు
రక్కసులను, మారి=సంహరించెడు, పరమ=శ్రేష్ఠమగు, అరి=చక్రముయొక్క, ధ ర్తయై=ధా,
రకుండై; క ర్తయై=జగత్క ర్తయై; వెలయుశ్రీభ ర్త=ఓష్ఠచున్న నారాయణుండు; ఉండన్=
ఉండఁగా; పరిణతాసురరాజ సురరాజపాళియై.— పరిణత=మిగులనమ్ములైన, అసుర=రక్క
సులు, రాజ=యక్షులు, సురరాజ=దేవశ్రేష్ఠులు, వీరియొక్క, పాళియై=పరంపరగలవాండై; శీ
లియై=సద్వృత్తముగలవాండై; తగుతమ్మి చూలి=తగునట్టిబ్రహ్మ; ఉండన్=ఉండఁగా; సముదార

శమనాత్మ శమనాత్మ భారియై.-సముదార=మిక్కిలియధికమగు, శమన=యమునియొక్క, ఆత్మ=ధైర్యమునకు, “ఆత్మాదేహమనోబ్రహ్మ స్వభావధృతిబుద్ధిః” అని విశ్వము, శమన=నాశకమగు, ఆత్మ=బుద్ధిని, భారియై=భరించుచున్నవాడై; హారియై=మనోహరుడై; మించుదక్షారి=అతిశయించుశివుడు; ఉండక=ఉండఁగా; దళితోగ్రబలమాన బలమానవాదియై.—దళిత=నీటికంటెదీని, ఉగ్ర=తీక్షణమగు, బలమాన = సామర్థ్యము గర్వముగల, బలమానవాది=బలాసురుడుగలవాడై; మోదియై=సంతోషముగలవాడై; మనుశైలభేది = ఒప్పుచున్నయింద్రుడు; ఉండక=ఉండఁగా; సత్కదంబవైరాప్తిక.- సత్కదంబ=మంచి కడుములనెడు సత్పురుషగణములయొక్క, వైరాప్తిక=విరోధప్రాప్తిచేత; పొల్చి=ఉదయించి; చెలఁగుచైత్రికుతోక=ఒప్పుచున్నవసంతుడనెడుచిత్తరువువ్రాయువానితో; చెల్లిక=సఖ్యముతోడ; అలరుటెల్లక=ఒప్పుటంతయు; ధరణీక = భూమియందు; నార్యాళిమథనవర్తనకుక.- నార్యాళి ఆర్యాళియనియు విభాగము, ఆర్యాళి = ఆర్యుల సమూహముయొక్క, నార్యాళి=స్త్రీసమూహముయొక్క, మథనవర్తనకుక=మథించువృత్తికి; కాదె=కదా! వారి నెవ్వారిగానవే = వారి నెవరిని జూడవా? అకటకట=భేదము!

అనఁగా నసురసంహారి యగువిష్ణుమూర్తియు సురాసురాదిసేవితుడగు బ్రహ్మయు కాలాంతకుడగురుద్రుడును బలవైరి యగునింద్రుడునుండఁగా వారితోఁ జెలిమిఁ గాంచక సత్కదంబవైరి యగుచైత్రికునితోఁ జెలిమి గాంచుట భూమియందు నార్యాళిమథనకేకదా యనుట, సత్కులసంపన్నుడుగాని చిత్తరువు పనివానితోఁ జెలిమి గాంచుట ఆర్యాళిమథనమునకేయని ధ్వని. వసంతమందుఁ గదంబములు నిలసల్లమి వెనుక వ్రాయబడియె.

వ. అని యానారి శంబరారిం దూటి యమ్మారున కెక్కుడై పైఁ జేరుసమీరు నిట్లనియె.

119

టీ. అని=ఇట్లని; ఆనారి=ఆచంద్రిక; శంబరారిక=మన్తధుని; దూటి = దూషించి; అమ్మారునకుక=ఆమన్తధునకు; ఎక్కుడై=వాహనమై; పైఁజేరుసమీరునిక = మీఁదికివచ్చువా. యువునుగూర్చి; ఇట్లనియెక=వక్ష్యమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

ఆ. మలయఁ జెంత నీవు • మహి నెప్పుపటుతరుల్

సారె వడఁక నెంత • భీరు లనఁగ

నలఁప రాఁగ వల దనిల్ విజృంభితశోణ

నలపరాగవలదనిలకణాళి.

120

టీ. అనిల=మారుతమా! నీవు; చెంతక=సమీపమందు; మలయక=తిరుగుచుండఁగా; మహిక=భూమియందు; ఒప్పుపటుతరుల్ = ఒప్పుచున్నపటువులైన వృక్షములనెడు మిక్కిలి సమర్థులు; సారెక=మాటిమాటికి; వడఁకక=కంపింపఁగా; భీరులు=స్త్రీల నెడుభయపడువారు;

అనఁగఁ = అనఁగా; ఎంత = ఎంతటివారు? విజృంభితశోణనలపరాగవలదనలకణాళిక్ .—
విజృంభిత=వికసించినట్టి, శోణనల=ఎఱ్ఱగలువలయొక్క, పరాగ=పుష్పాడియ నెడు, వలత్ =
తిరుగుచున్న, అనలకణాళిక్=స్ఫులింగపరంపరలచేత; నలఁపక్ = నలఁతపొందించుటకు;
రాఁగఁవలదు=రాఁగూడదు.

అనఁగా నీవు సమీపమున సంచరించుటచేత సమర్థులైనవారే వడఁకునపుడు మాబోఁ
టిభీరువు లెంతటివారు? కావునఁ గోకనదపరాగ మనెడు నగ్నికణాళితో నలఁత పొందించు
టకు రాఁగూడ దనుట. ఇట దైన్య మనుసంచారిభావము వ్యజ్యమాన మగుచున్నది. “సత్త్వ
త్యాగాదనాద్ధత్యం దైన్యంకార్పణ్య సంభవమ్” అని తల్లక్షణము.

నీ. గురుకలకంఠికాపరిరక్తిమాధవా

శయము రాజలుట గాంచంగ లేదొ

విప్రయోగుల నెంచువిధ మూను మాధవా

పత్యహృదీతి చూపట్ట లేదొ

యనవద్యవసుహారి యగుచు శ్యామాధవా

త్తరహించుటల్ చాలఁదలఁప లేదొ

యఖిలభృంగాంతరవ్యాపృతిమాధవా

దృతి నిచ్చు చెలరేగు టెఱుంగ లేదొ

తే. కటకటా యట్టివారితోఁ గరము నంటు

గని మలినపంకజాతవాసన చిగుర్ప

ధర సుదృక్పాలి దూలింపఁదగవె పవన

కడు ననఘవృత్తి దగునదాగతికి నీకు.

121

టీ. పవన=ఓమారుతుఁడా! మాధవాశయము = వసంతునిహృదయము; గురుకలకంఠి
కాపరిరక్తిక్.—గురుకలకంఠికా=గురుపత్నియందలి, పరిరక్తిక్=అసక్తిచేత; అధికములగు
కోకిలస్త్రీలయందలి యనురాగముచేత ననివాస్తవార్థము; రాజలుట=ప్రకాశించుట; కాంచంగ
లేదొ=చూడలేదో; విప్రయోగులక్=బ్రాహ్మణతాపసులను, విరహిజనులనని వాస్తవార్థము; నొం
చువిధము=అడంచుతీరును; ఊనుమాధవాపత్యహృదీతి.—ఊను=వహించునట్టి, మాధవాపత్య
=కామునియొక్క, హృదీతి=హృదయప్రకారము; చూపట్టలేదొ=అగపడలేదొ. శ్యామాధవా
త్త; శ్యామాధవ=చంద్రునియొక్క, ఆత్త=బుద్ధి, శరీరమనియర్థాంతరము; అనవద్యవసుహారి.—
అనవద్య=నిర్దుష్టమైన, వసు=సువర్ణమును, హారి=హరించునది, అనవద్యములైన కిరణములచేత మ
నోహితమైనదని శరీరపరమైనయర్థము; అగుచుక్; చాలక్=మిక్కిలి; రహించుటల్=ఓప్పుట
లు; తలఁపలేదొ=స్మరింపలేదొ. అఖిలభృంగాంతరవ్యాపృతి= అఖిలములైన తుమ్మెదల హృ

దయవ్యాపారము; మాధవాదృతిఁ.-మాధవ=మద్యసంబంధియైన, ఆదృతిఁ=ఆదరముచేత;
పుష్పరస సంబంధియైన యాదరముచేత ననివాస్తవార్థము; “మధుమద్యేపుష్పరసే” అనియ
మరుఁడు; నిచ్చ=ఎల్లపుడు; చెలరేఁగుట=విజృంభించుట; ఎఱుఁగలేదొ. కటకటా=కవ్వము!
ఇట్టివారితోఁ=ఈవిధమైన వసంతాదులతో; అంటుగని=సంపర్కముగాంచి; మలినపంకజా
తవాసన=మలినమైనపాపకదంబముయొక్క సంస్కారము, నీలోత్పలముల పరిమళమనివాస్త
వార్థము; చిగుర్పఁ=పల్లవింపఁగా; ధరఁ=భూమియందు; సుదృక్పాళిఁ=పండితసంఘము
ను, స్త్రీకదంబమునని యర్థాంతరము; తూలింపఁ=తూలఁజేయఁగా; కడుననఘృత్తిఁ=
మిక్కిలిపాపరహితవృత్తిచేత, మిక్కిలి నిర్మలనృత్తిచేత, వాయువు నిర్మలమగుట స్వభా
వము; తగునదాగతికీఁ=ఒప్పునట్టి సజ్జనగతియగు, ఒప్పునట్టి సదాగమనముగలవానికి, వాయు
వెల్లపుడు చరించునది యగుట ప్రసిద్ధము; నీకుఁ; తగవె=యుక్తమా?

అనఁగాఁ బాపరహితుఁడ వగునీకు గురుదారగమనము నేయువసంతుఁడు బ్రహ్మహత్య
చేయుమరుఁడు స్వర్ణస్త్రీయి యగుచంద్రుఁడు మద్యపాయి యగుభృంగము వీరితో సహవా
సము మంచిదికా దనుట. “బ్రహ్మహత్యా సురాపానం స్త్రీయం గుర్వజ్ఞనాగమః” అని చె
ప్పబడిన మహాపాతకములుగలవారితో సాంగత్యము చేసిననీకు, “తత్సంయోగీచపఞ్చమః”
అని మహాపాతకులలోఁ జేరిక గలుగుఁ గానఁ దత్సహవాసము మాని సుదృక్పాళిని రక్షింపు
మని హృదయము.

తే. అంతరమున నటించుపేరాస మీఱఁ

దోడ్డ భజియింతు మాకు సంఘోస మీర

సారెఁ బయిఁ గ్రమ్మి యిప్పుడేఁచకు సమీర

ణాంకురాభాంగ మింపుఁ గొయఁగ సమీర.

122

టీ. సమీర=మారుతుఁడా! అంతరమునఁ = ఆత్మయందు; నటించుపేరాస=ఉ
ప్పొంగుచున్న పెద్దయాశ; మీఱఁ=మించఁగా; తోడ్డఁ=వెంటనె; భజియింతుఁ=కొల్తు
ను. సంఘోసమీర=సంతసమిమ్మురా! సారెఁ = మాటికి; పయిఁ=మీఁదను; క్రమ్మి=ఆక్ర
మించి; సమీరణాంకురాభాంగము.- సమీరణాంకుర=మరువపుమొలకయొక్క, ఆభ=కాం
తివంటికాంతిగల, అంగము=శరీరము; ఇంపుఁ పాయఁగఁ=సాంపువీడునట్లు; ఇప్పుడు; ఏఁచ
కు=బాధింపకుము.

అనఁగా నామనోరథసిద్ధికాఁగానే నిను భజియించెద నిపుడు బాధింప కనుట.

క. అని యాజలజేక్షణ యిట్లునిలాదులఁ జాల దూటి యపుడు కిసలజీ

వనగోవిభుసూను మధుప, వనగోవిభుసూను మధుపఁవారము లేచఁ.123

టీ. అని=ఇటని; ఆజలజేక్షణ=ఆచంద్రిక; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; అనిలాదులఁ=
మలయపవనాదులను; చాలఁ=మిక్కిలి; దూటి=దూషించి; అపుడు; కిసలజీవనగోవిభుసూను

మధుపవన గోవిభుసూనుమధుపవారములు. — కినలజీవన=కోయిలలు, గోవిభుసూను=భూభర్త
యగు విష్ణువుకొడుకైనమరుఁడు, మధు=వసంతుఁడు, పవన=మలయానిలము, గోవిభుసూను=స
ముద్రపుత్రుడైనచంద్రుఁడు, మధుపవారములు=తుమ్మెదలగుంపులు; ఏచక్=బాధింపఁగా; దీనికి
ముందుపద్యమందలిచొరఁబాటులో నగుక్రియలతో నన్వయము.

సీ. వకులాగననపల్ల • వకులాలిఁ జొరఁబాటుఁ

గఱకుకై దువులపై • నుఱుకుపగిది

సుమనోజ్ఞ చాంపేయ • సుమనోరజముఁ దూఱు

ఘోరాగ్నిమండలిఁ • జేరుపగిది

మధుపాదపానూన • మధుపాళిఁ దిలకించు

ఘనవిషోదక మానఁ • గాంచుపగిది

లతికానికరగౌర • లతికాంతతతి మున్గు

మించుపెన్నదిఁ బ్రవేశించుపగిదిఁ

తే. దోడ్తఁ బలుమాఱు బలుమారు • దోర్బలమున

నాత్మ నలవంత నలవంత • మగుచు నిగుడఁ

జటులకలనాదకలనాద • పటలి కలికి

బడలి యారామ యారామ • పదవి నెనసి.

124

టీ. ఆరామ=ఆచంద్రిక; దోడ్త=వెంటనే; పలుమాఱు=సారెకు; బలుమారుదోర్బల
మున=అధికమగుమదనునిభుజబలముచేత; ఆత్మ=హృదయమందు; నలవంత=దీక్షిము;
నలవంతముఅగుచు=బలవంతమగుచు, ఇటువలకధేదము; నిగుడ=అతీతయింపఁగా;
చటులకలనాదకలనాదపటలికిఁ.—చటుల=చంచలములగు, కలనాద=కోయిలలయొక్క,
కల=అవ్యక్తమధురమగు, నాదపటలికిఁ=ధ్వనిపరంపరకు; అళికి=భయపడి; బడలి=అలసి;
ఆరామపదవి=శానున్న కేళీమందిరమునుండి యుద్ధానవనకీధిని; ఎనసి=చేరి; వకులాగ
ననపల్లవకులాలిఁ.—వకులాగ=సోగడ చెట్లయొక్క, నన=నూతనమగు, పల్లవకుల=చిగురుజొం
పములయొక్క, ఆళి=పంక్తిని; కఱకుకై దువులపై=తీక్షణములగుశస్త్రములపైని; గఱుకు
పగిది=ఉత్తికమతీరున; చొరఁబాటు=ప్రవేశించును. సుమనోజ్ఞ చాంపేయసుమనోరజ
ముఁ.—సు=మిక్కిలి, మనోజ్ఞ=మనోహరమగు, చాంపేయ=వాగ్దేశరములయొక్క, సుమ
నోరజములు=పుష్పాకులను; ఘోరాగ్నిమండలిఁ=భయంకరమైననిప్పులగుప్పను; జేరు
పగిది=చొచ్చువిదమున; తూఱు=ప్రవేశించును. మధుపాదపానూనమధుపాళిఁ.—మధు
పాదప=ఇప్ప చెట్లయొక్క, అనూన=అధికమగు, మధు=మకరందముయొక్క, పాళి=
సమూహమును; ఘనవిషోదకము=అధికమైనవిషజలమును; ఆన=పానమునీయుటకు; కాం
చుపగిది=చూచునట్లు; తిలకించు=వీక్షించును. లతికానికరగౌరలతికాంతతతిఁ.—లతి

కానికర=బండిగురివెందతీవెగుంపులయొక్క, గౌర=శుభములగు, లతికాంతతతికొ=కుసుమ నివహమందు; మించుపెన్నదికొ=అతిశయించుపెద్దయేటిని; ప్రవేశించుపగిదికొ=ప్రవేశించు రీతిని; మున్దుకొ=మున్నవేయును.

అనఁగా నాచంద్రిక యట్లు విరహానలసంతప్తయై మనోరథసిద్ధి గామిచే సంతాప మంతంతకు మిక్కుటము కాఁగాఁ దాళఁ జాలక తనశరీరమందు విసువు పుట్టి ప్రాణత్యాగ మునకై యాయుధప్రాయముగఁ దోచువకుశపల్లవాళిఁ బ్రవేశించుటయు, నిష్ఫలకుప్పగాఁ దోచునాగ కేశరములపుప్పొడితిప్పలు చేరుటయు, విషజలముగఁ దోచునిప్పపూఁదేనియ నానఁ జూచుటయుఁ, బెన్నదిగాఁ దోచుబండిగురివెందలపూజొంపముల మున్దుటయు నొన రించె నని భావము. అపు డామె క వన్నియుఁ ప్రాణాపాయము సేయఁ గల్గు నన్నంత దుస్సహము లైన వని ఫలితార్థము. అవస్థాదశకములొని మరణావస్థ యందు గదితంబయ్యె. తల్లక్షణతత్కార్యము లిట్లు. “తై పైః కృతైః ప్రతీకారై ర్యది న స్యా త్సమాగమః | మరణ మ్మరణోద్యోగః కామాగ్నే స్తత్ర విక్రియాః | లీలాశుకచకోరాదిన్యాస సిన్ధిగ్ధసఖీ కరే | కలకణ్ఠకలాలాపశ్రుతి ర్చందానిలాశ్రయః | జ్యోతస్సప్రవేశమాకన్దమజ్జరీపీక్షణాద యః” అని తెలియవలయు.

చ. లలన సమీరధార పొదలక బొదలక వడిఁ దూలు శారికా

కులములు మ్రోయఁ జాలఁ గలఁగుం గలఁగుండువడకొ మనంబు గో

ర్కు లెడయ హా యటంచుఁ బలుకుం బలుకుందపు మొగ్గచిల్కుట

మ్ములు మరుఁ డేయఁ బూనుఁ దరముం దరముం జెలి చెంతఁ జేరినకొ.

టీ. లలన=చంద్రిక ; సమీరధార=మలయమారుతపరంపర ; పొదలకొ=ఏపుమీఱఁ గా; పొదలకొ=నికుంజములను; వడికొ=వేగముగా; తూలుకొ=చొచ్చును. శారికాకులములు= గోరువంకలగుంపులు; మ్రోయకొ=కూయఁగా; మనంబు=మనస్సు; కలగుండువడకొ=ఆకులత పొందఁగా; చాలకొ=మిక్కిలి; కలఁగుకొ=కలఁతఁబొందును. కోర్కులు=మనోరథములు; ఎడయకొ=ఎడఁబాయఁగా; హాఅటంచుకొపలుకుకొ = హాసనివచించును. బలుకుందపు మొగ్గ చిల్కుటమ్ములు.—బలు=అధికములగు, కుందపు మొగ్గ = మొల్ల మొగ్గల నెడు, చిల్కుటమ్ములు= అలుఁగుతోఁగూడిన బాణములను; మరుఁడు=మన్తఘుఁడు; ఏయకొ=ఏయఁగా; చెలి=సఖి; చెంతకొ చేరినకొ = సమీపించినను; తరముకొ=వేగిర పాటును ; దరముకొ=భయమును ; పూనుకొ = పొందును.

వ. ఇట్లు పంచబాణబాణపంచకప్రపంచితవిరహసంతాపంబునం భ్రమించు న మ్మించుఁబోడిం దోడ్తెచ్చి మచ్చిక గ్రచ్చుకొన నెచ్చెలిచెలువపిండు లచ్చం పుఁజలువ వెదచల్లు మొల్లవిరినజ్జ నుంచి ప్రియకథానులాపంబులం బ్రొద్దు గడపునవసరంబున.

టీ. ఇట్లు = ఈప్రకారముగ ; పంచబాణబాణపంచకప్రపంచితవిరహసంతాపంబునన్.-పంచబాణబాణపంచక=కామశరపంచకముచేత, ప్రపంచిత=విస్తరిల్లఁజేయఁబడిన, విరహసంతాపంబునన్=వియోగవేదనచేత, భ్రమించునమ్మించుఁబోఁడిన్=భ్రమనొందునాచంద్రికను; తోడైచ్చి=తీసికోనివచ్చి; మచ్చికగ్రచ్చుకొనన్=ప్రేమమీఱునట్లుగా; నెచ్చెలిచెలువ పిండులు=ప్రియసఖీవర్గములు; అచ్చంపుఁజలువన్=మంచిచల్లఁదనమును; వెదచల్లు మొల్ల విరిసజ్జన్=వ్యాపింపఁజేయు మొల్ల పూల పాన్పునందు ; ఉంచి; ప్రియకథానులాపంబులన్=ఇష్టకథలు చెప్పుటచేత; ప్రొద్దుగడపునవసరంబునన్=ప్రొద్దుపుచ్చునపుడు. దినికిముందుపద్యము తోనన్వయము.

చ. కనికర మింత లే కనమఁకాండుఁడు శ్యామ నలంప వేడ్కఁజ
కనికర హేతిధారఁ గలఁగన్ ఘటియింపఁగఁ బాడి గాదు మా
కని కర మాత్మఁ దత్పరతఁ నందుచుఁ జయ్యన నేక నష్టలో
కనికరతాపహారి యుడుఁకాంతుఁడు వారిధి నేతఁ జేరఁగన్.

127

టీ. అసమకాండుఁడు=మరుఁడనుసూర్యుఁడు ; శ్యామన్=చంద్రికయనురాత్రిని ; కనికరము=దయ; ఇంతలేక=ఇంచుకై నలేక; వేడ్కన్=సంతసముచేత; అలంపన్=శ్రమపెట్టఁగా; చక్కనికర హేతిధారన్=మంచికిరణముల నెడుఖడ్గధార చేత; కలఁగన్=కలఁతఁబాటునట్లు; ఘటియింపఁగన్=చేయుటకు; మాకున్; పాడిగాదు=ధర్మముగాదు. అని=ఇట్లుతలఁచి; కరము=మిక్కిలి; ఆత్మన్=చిత్తమందు; తత్పరతన్=ఆసక్తిని ; అందుచున్=పొందుచు ; అప్పు ; లోకనికరతాపహారి=లోకములసమూహమునకు తాపము శమింపఁజేయునట్టి; ఉడుకాంతుఁడు = చంద్రుఁడు; వారిధి నేతన్ = సముద్రరాజును; చేరన్=పొందుటకు; చయ్యనన్ = శీఘ్రముగా; ఏగెన్=పోయెను.

సూర్యుఁడు రాత్రిని బాధించినట్లు మరుఁడు చంద్రికను బాధించుచుండఁగా మనమును బాధించుట ధర్మము గాదని చంద్రుఁడు లోకతాపమును బోఁగొట్టువాఁడు గాన దయదలఁచి పశ్చిమసముద్రముఁ జేరఁ బోయె నని భావము. చంద్రుఁ డస్తమించె నని ఫలితము. గమ్యాత్ప్రేక్షాలంకారము.

క. ఆరామ కపుడు శుభవా,గ్ధారాగతిఁ దెలిపె నెక్కఁతరుణి వరకళా
వారనిశాంత మితవు నలు, వార నిశాంతమితిరహితఁహారివిభవమున్.

టీ. అప్పుడు; ఆరామకున్=ఆచంద్రికకు; వరకళావారనిశాంతము.-వర=శ్రేష్ఠములగు, కళా=విద్యలయొక్క, వార=సంఘమునకు, నిశాంతము=నెలవగు; ఒక్కతరుణి=ఒకస్త్రీ; ఇతవు=కూరిమి; నలువారన్=ఒప్పుగా; నిశాంతమితిరహితహారివిభవమున్.-నిశాంత=ప్రాతఃకాలము

యొక్క, మితిరహిత=అమితమగు, హరివిభవమున్=మనోహరమైనసమృద్ధిని; శుభవాగ్ధారా
గతిన్=మంచిమాటలవరుసచేత; తెలిపెన్.

ఇట నుండి సూర్యోదయసమయవర్జన మారంభింపఁబడుచున్నది.

చ. వెలసెఁ బదాయుధార్భటులు ♦ వింటివె యోయధరానులిప్తనా
విలసిత పుష్కరారి పృథివీపతి పాంథపరాళి గెల్చి తా
విలసితపుష్కరాధిపనవీనపురేశముఁ జేరఁగాఁ జనన్
దొలుత నుషోభటధ్వనితదుస్తరకాహళికాధ్వనుల్ బలెన్.

129

టీ. ఓయధరానులిప్తనావిలసిత = ఆధరమందుఁబూయఁబడిన యకలుషమగుచక్కెర
గలయోచంద్రికా! చక్కెరవంటిపెదవిగలదానాయనుట. పుష్కరారిపృథివీపతి = చంద్రుఁ
డనెడురాజు; పాంథపరాళిన్=విరహుల నెడుశత్రువులపంక్తిని; గెల్చి=జయించి; తాన్=
విలసితపుష్కరాధిపనవీనపురేశమున్.-విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, పుష్కరాధిప=నముద్ర
మనెడు, నవీన = నూతనమగు, పురేశమున్ = నగరశ్రేష్ఠమును; చేరఁగాన్=పొందుటకు;
చనన్=బోవుచుండఁగా; దొలుతన్ = మొదల; ఉషోభటధ్వనితదుస్తరకాహళికాధ్వనుల్
బలెన్.-ఉషోభట=ప్రభాతమనెడుభటునిచేత, ధ్వనిత=ప్రహరింపఁబడిన, దుస్తర=అధిక
మైన, కాహళికాధ్వనుల్ బలెన్=బూరగలధ్వనులవలె; పదాయుధార్భటులు=కుక్కుటధ్వ
నులు; వెలసెన్=విలసిల్లెను. వింటివె.

అనఁగా నొకరాజు శత్రువులను గెలిచి నూతనపురప్రవేశముఁ జేయుచుండఁగా
భటులు సేయుకాహళీధ్వనులు వెలయుభంగిఁ జంద్రుఁడు పాంథులఁ గుందించి పశ్చిమాంబు
రాశిఁ జేరఁ బోవుచుండఁగాఁ గుక్కుటధ్వనులు వెలసె ననుట. రూపకాలంకారము.

మ. స్ఫురదాజాండఘటి ని శాతపపయస్సుల్ పేరఁ బూర్వావనీ
ధరగోపాలతనూజమాళి గని దోడ్తం జంద్రమండంబు వా
పి రహిం దద్దధిఖండ మూనె నన నెప్పెం గంటివే ప్రాగ్నిశా
ధర గోపాలతనూజ వాసవహరిత్పద్మావిలాసాబజ్జమై.

130

టీ. స్ఫురదాజాండఘటిన్.-స్ఫురత్=ప్రకాశించుచున్న, ఆజాండ=బ్రహ్మాండమనె
డు, ఘటిన్=ఘటమందు; నిశాతపపయస్సుల్=వెన్నెలయనుక్షీరములు; పేరన్=ఘనీభవిం
పఁగా; పూర్వావనీధరగోపాల తనూజమాళి=తూర్పుకొండయనెడు శ్రీకృష్ణుండు; గని=చూ
చి; దోడ్తన్=వెంటనే; చంద్రమండంబు = చంద్రుఁడనుమీఁగడను; “మండందధిభవమ్మ
స్తు” అని యమరుఁడు; పాపి=కాఁజేసి; రహిన్=ఆసక్తిచేత; తద్దధిఖండము=ఆపెరుఁగు
గడ్డను; ఉనెననన్=వహించెనన్నట్లు; ప్రాగ్నిశాధర=పూర్వదిక్కిమ, కర్తి; వాసవహరిత్ప

ద్వావిలాసాబ్జమై. - వాసవహరిత్పద్మా = ప్రాచీలక్షికి, విలాసాబ్జమై = లీలారవిందమై; ఒప్పెన్ = ప్రకాశించెను. గోపాలతనూజ = రాజపుత్రివగుచంద్రికా! కంటివే = చూచితివా?

అనఁగా బ్రహ్మాండమనెడు ఘటమందు వెన్నెలయను పాలుపేరి చంద్రుఁడు దానిపై మీఁగడవలెనుండఁగా నుదయపర్వతమనెడు శ్రీకృష్ణుండు చంద్రుఁడను నామీఁగడనుమింగి చేతఁబుచ్చుకొన్న యాపేరిన పెరుఁగుగడ్డను బోలియు పూర్వదిక్కనెడు లక్షికి విలాసార్థమైన పద్మమును బోలియుఁ బ్రాగ్దిశావని విలసిల్లెనని భావము. తూర్పున సూర్యోదయ సంబంధియైన తెలిచాయతోఁచెనని ఫలితార్థము. రూపకసంకీర్ణస్వరూపా త్రేక్షాలంకారము.

మ. ఘనమి త్రైకవసుప్రతానముల రాగ శ్రీ గొనం గజ్జలా
భ నఘవ్రాతము చేర గేహకుముదాప్త గ్రావధామద్యుధా
మనదీపాళికఁ దాన మంద శుచితం బాటిల్లె నాఁ బాండిమల్
మన దీపాళి కదా నమందగుణసీమా మించె నీక్షింపవే.

131

టీ. అమందగుణసీమా = అధికములైన గుణములకు మేరయైనదానా! దీపాళిక = దీపములచాలు; ఘనమి త్రైకవసుప్రతానములన్. - ఘన = శ్రేష్ఠములగు, మి త్త్రి = సఖునియొక్క, సూర్యునియొక్క, ఏక = ముఖ్యమగు, వసుప్రతానములన్ = ధనములగుంపులను, కిరణముల గుంపులను; రాగశ్రీన్ = లోభనమృద్ధిచేత, శోణకాంతిచేత; కొనన్ = హరింపఁగా; కజ్జలాభన్ = కాటుక కాంతిచేత; అఘవ్రాతము = పాపసంఘము; చేరన్ = పొందఁగా; గేహకుముదాప్త గ్రావధామద్యుధామనదీపాళికన్. - గేహ = గృహసంబంధులగు, కుముదాప్త గ్రావ = చంద్రకాంతమణులయొక్క, ధామ = కాంతియనెడు, ద్యుధామనదీ = స్వర్గంగయొక్క, పాళికన్ = ప్రదేశమందు; “పాళిస్త్ర్యిశ్య్రిజ్కపజ్క్రయః” అని యమరుఁడు; తానము = అవగాహనమును; అందన్ = పొందఁగా; శుచితన్ = శుద్ధతచేత; పాటిల్లెనాన్ = ఒప్పెననునట్లు; పాండిమల్ = తెల్లదనములు; మనన్ = వర్ణిల్లఁగా; తాన్; మించెన్ = అతిశయించెను. ఈక్షింపవే = చూడుమా.

అనఁగా సూర్యుఁ డనుమిత్రునికిరణము లను ధనములను హరించి నందున మషీరూపముగాఁ దత్పాపము గలుగఁగా గృహచంద్రకాంతధామస్తోమ మనుగంగాప్రవాహములో దీపావళి స్నానము చేయఁగా గతేకల్తవయై వర్తించి నట్లు తెల్లనికాంతులతో రాజిల్లెనని భావము. ప్రభాతమున దీపములు కాంతిహీనము లయ్యెనని ఫలితము. స్వర్ణస్తేయాదులు చేసినవారు గంగాస్నానము చేయఁగాఁ దత్పాపమోచన మగుట ప్రసిద్ధము. సూర్యుండు దనకాంతిని రాత్రి యగ్నియందుంచి పోవు నని యాగమసిద్ధము, “రుచిధామ్ని భర్తరి భృశం విమలాః పరలోక మభ్యుపగతే వివిశుః | జ్వలనం త్విషః కథమి వేతరథా సులభో న్యజన్తని స ఏవ పతిః” అని మాఘకావ్యమున వర్ణింపఁబడినది.

మ. తనుమధ్యా గను రోదసిం గముచుజ్యోత్సన్నవల్లికల్ కల్యవా
తనికాయాహతిఁ దూలఁ ద్రెళ్ళె దొలుతం దారప్రసూనవ్రజం

బనవద్యామృత పూరపూరితసమ్రాధారప్రసూనవ్రజం

బన డిందె శశి పత్రిమండలరవంబుల్ గ్రమ్మె నల్లిక్కులన్.

132

టీ. తసుమధ్యా=ఓచంద్రికా ! రోదసిన్=ద్యావాభూములయందు; కముచుజ్యోతాన్ని వల్లికల్ = క్రమ్మినట్టివెన్నెలయనుతీవలు ; కల్యవాతనికాయాహతిన్.-కల్య = ప్రభాతమ నెడు, వాత=వాయువులయొక్క, నికాయ=సంఘముయొక్క, ఆనాతిన్=కొట్టుటచేత; తూలన్=నేలఁబడఁగా; తొలుతన్=మొదలనే; తారప్రసూనవ్రజంబు=నక్షత్రముల నెడు పువ్వులగుంపులు; త్రెళ్ళెన్ = వ్రాలెను. శశి=చంద్రుఁడు; అనవద్యామృతపూరపూరిత సమ్రాధారప్రసూనవ్రజంబు.-అనవద్య=శ్రేష్ఠమగు, అమృత=సుధయొక్క, పూర=ప్రవాహముచేత, పూరిత=నింపఁబడినట్టి, నవ=నూతనమై, ఉదార=ఉత్కృష్టమైన, ప్రసూనవ్రజంబు=ఫలములగుంపు; “ప్రసూనంపుష్పఫలయోః” అని నామలింగా నుశాసనము; అనన్=అనునట్టుగా; డిందెన్=పడెను.

అనఁగా వెన్నెల యనులతలు ప్రభాత మనువాతముచేఁ దూలఁగా రిక్కలనుపువ్వులు చంద్రుఁడనుపండ్లగుంపు వ్రాలి పోయె నని భావము. అపుడు వెన్నెలయు రిక్కలును చంద్రుఁడును పోయె నని ఫలితము.

మ. అలపెన్ వేగురుఁజుక్క పేరియతి దీవ్యత్పాండుభాభూతి మైఁ

జెలువారంగఁ దరోర్జితస్థితి వియత్సీమం జనం గంటివే

చెలువా రంగదరోర్జితస్థితిదినాస్త్యయైకసంధ్యాంశుకూ

టలసచ్చాటిక తన్మనుస్సురణ వెంటన్ బర్వె జిత్రంబుగన్.

133

టీ. చెలువా=ఓచంద్రికా ! అలపెన్ వేగురుఁ జుక్క పేరియతి = అపెద్దవేగుఁ జుక్కయ నెడుసన్యాసి; దీవ్యత్పాండుభాభూతి=ప్రకాశించుచున్న తెల్లనికాంతియ నెడు భస్మము; మైన్=దేహమందు; చెలువారంగన్ = ఒప్పుఁగా; తరోర్జితస్థితిన్.-తరః=వేగముచేత, అర్జిత=ఆర్జింపఁబడిన, స్థితిన్=సత్తచేత; వియత్సీమన్=గగనదేశమందు; చనన్=పోఁగా; తన్మనుస్సురణన్=ఆయన మంత్రసామర్థ్యముచేత; రంగదరోర్జిత స్థితిదినాస్త్యయైక సంధ్యాంశుకూటలసచ్చాటిక.-రంగత్=ఒప్పుచున్న, అర=చెఱఁగులయొక్క, అంచులయొక్కయనుట, ఊర్జితస్థితి = అధికస్థితిగల, ఇదిశాటికయం దన్వయించును, దినాస్త్యయ = ప్రభాతసంబంధియగు, ఏక=ముఖ్యమగు, సంధ్యాంశు = సంధ్యాకాంతుల నెడు, కూట = నెపముగల, లసత్ = ఒప్పుచున్న, శాటిక = కాషాయవస్త్రము; చిత్రంబుగన్ = ఆశ్చర్యమగునట్లు; పర్వెన్=వ్యాపించెను.

అనఁగా వేగురుఁజుక్కయ నెడుయతి తెల్లనికాంతి యనెడుభస్మ పూసికొని వేగముగఁ పోఁగా గాయనమంత్రసామర్థ్యమునఁ దదీయశాటివలె నెట్లనికాంతిపుంజము ప్రసరించె నని

భావము. సూర్యోదయమునకు ముందువేగుఁజుక్క పోయినవెనుక నెఱుఁగి కాంతి ప్రసరించెనని ఫలితము.

మ. ననుచున్ మోదము కోకవిప్రతతి చంద్రద్యోతరాజీవలో

కన మెల్లన్ జన జోడు గూడి నిలువం • గంగొమ్ము రాజీవలో

కనికారేక్షణ నాశభూమివరసంఘాతంబు రాజీవలో

కన మాకుశ్యము జూట మే లుకనియెన్ • గాసారశయ్యాస్థలిన్. 134

టీ. రాజీవలోకనికారేక్షణ.-రాజీవలోక = మత్స్యగణమును, నికార=తిరస్కరించు, ఈక్షణ=చూపులుగలదానా ! కోకవిప్రతతి=చక్రవాకములను బ్రాహ్మణులగుంపు; చంద్రద్యోతరాజీవలోకనము.-చంద్రద్యోత=వెన్నెలయొక్క, రాజీ=పంక్తియొక్క, వలోకనము=దర్శనము; ఎల్లన్=అంతయు; చనన్=పోఁగా; జోడుగూడి = జతగూడి; నిలువన్=నిలిచియుండఁగా; నాశభూమివరసంఘాతంబు=బిసములను రాజులగుంపు ; రాజీవలోకనమాకుశ్యము=పద్మములనెడు లోచనములయొక్క నిమిలనము; జూట=పోఁగా; కాసారశయ్యాస్థలిన్=కొలఁకనెడుపాన్పుపైని; మేలుకనియెన్=మేల్కొనెను. కంగొమ్ము=చూడుము. మోదము=సంతసమును; ననుచున్=వృద్ధిఁ బొందించును.

అనఁగా విప్రులు జతగూడి యెదుట నిలిచి యుండఁగా రాజబృందము పాన్పుపై నిద్ర లేచి కన్నులు దెఱచినట్లు కొలఁకులయందుఁ జక్రవాకములు జతగూడి యెదుట నుండఁగా బిసములు పద్మములను వికసింపఁ జేసె ననుట. అపుడు పద్మములు వికసితై ననియు వానియెదుటఁ జక్రవాకమిధునము లుండె ననియు భావము. “కన్యా గౌ ర్భేరి శఙ్ఖం దధి ఫలకుసుమం పాపకం దీప్యమానం యానంవా విప్రయగ్తమ్” అనుటచేత విప్రయగ్త దర్శనము మంగళ మని రాజుల ట్లొనరించుట ప్రసిద్ధము.

మ. అమలాంగీమణి కాంచు వేళ యనునై • జాప్తాళి మేల్ నేర్పునం

గమలాగారముఁ దా రయాత్మ నలరంఘావింపఁ గా నచ్చటం

గమలాగార ముదారసంబు మదిఁ బొంఘం గొల్పు గూర్చుండె ను

త్తమభృంగీమిషగాయికావితతి గీతవాతముల్ వాడఁగన్. 135

టీ. అమలాంగీమణి=ఓచంద్రికా ! కమలాగార=పద్మాలయయగు లక్ష్మీదేవి; వేళ యనునైజాప్తాళి.-వేళ యను=ప్రభాతసమయమును, నైజ=స్వీయమగు, ఆప్తాళి=సఖీవర్గము; మేల్. నేర్పునన్=మంచిచాతుర్యము చేత; కమలాగారమున్=పద్మమునుగృహమును; తాన్; రయాత్మన్=వేగిరపడుచి తమచేత; అలరన్=ఒప్పునట్లు; కావింపఁగాన్=చేయఁగా; అచ్చటన్=అచ్చట; ఉత్తమభృంగీమిషగాయికావితతి=శ్రేష్ఠమగు నాఁడు తుమ్మెదలనెడు నెపముగల గానము చేయు స్త్రీలగుంపు; గీతవాతముల్=అనేకములగుపాటలను; వాడఁగన్=పాడుచుం

డఁగా; ముదారసంబు=సంతోషరసము; మదికొ=మనమునందు; పొంగకొ=ఉప్పొంగఁగా; కొల్వగూర్చుండెకొ=కొలువైయుండెను.

అనఁగా బ్రభాతవేళ యనెడుచెలియ కమల మనెడుగృహము నొప్పునట్లొనరింపఁ గా నందు లక్ష్మీదేవి కొలువై యుండె ననియు నచట నాడుతున్నదలు మ్రోయుచుండఁగా గాయకస్త్రీలు గానము సేయునట్లుండె ననియు భావము. కమలములు వికసింపఁగానె యందు సిరి యొప్పురు ననుట తెల్లము.

చ. హరినిలయంబు తూర్పుదెసఁదై మనుటకొ సమయాధ్యమాళి వి
స్ఫురితతదంతికోచ్చతరఁపూర్వబలాహకకూట భూరిగో
పురమునఁ గైశ్యగుప్తసమఁపూర్వబలాహకకూటభూరిగో
వరమిషరీతి నిల్పె ననిఁవార్యమణీకలశంబుఁ గాంచి తే.

136

టీ. కైశ్యగుప్తసమపూర్వ బలాహకకూట=కొప్పుచే రక్షింపఁబడిన క్రొత్తమబ్బుగ మిగలదానా! మబ్బుకన్నమిన్నయగు నీలిమగల కొప్పుగలదాయనుట; హరినిలయంబు=ఇంద్రునివాసస్థానమైనపురము; తూర్పుదెసఁదై=తూర్పుదిక్కు; మనుటకొ=వర్ధిల్లుట చేత; సమయాధ్యమాళి=ప్రాతఃకాలమనెడు ప్రధానశ్రేష్ఠుఁడు; స్ఫురితతదంతి కోచ్చతరపూర్వ బలాహకకూట భూరిగోపురమునకొ.-స్ఫురిత=ప్రకాశించుచున్న, తదంతిక=ఆనగరసమీపమునందలి, ఉచ్చతర=మిగులగొప్పదియైన, పూర్వబలాహక=పూర్వపర్వతముయొక్క, కూట=శిఖరమనెడు, భూరి=స్వర్ణమయమగు, గోపురమునకొ=ఊరివాకిటియందు; “పురద్వారంతుగోపురమ్” అనియమరుఁడు; భూరిగోవరమిషరీతికొ.-భూరి=అధికమగు, గోవర=సూర్యుఁడనెడు, మిషరీతికొ=వ్యాజప్రకారముచేత; అనివార్యమణీ కలశంబుకొ.-అనివార్య=నివారింపనలవిగాని, అధికమైనయనుట, మణీకలశంబుకొ=మణిమయమగుకలశమును; నిల్పెకొ=ఉంచెను. కాంచి తే=చూచితివా?

అనఁగా సూర్యుఁ డుదయించె ననియు నతఁ డుదయగిరిశిఖరముననుండినవాఁడై తూర్పున నున్నయంద్రపురిద్వారముపైఁ బ్రాతఃకాల మనెడుప్రధానునిచే నిలుపఁబడినమణీకలశమును బోలి యుండె ననియు భావము.

తే. అనుచుఁ జెలి విన్నవింప నయ్యంబుజాక్షి
చారుసుమశయ్య డిగ్గి తత్సమయకృత్య
మెల్లఁ గావించి గురు భజియించి రవికు
లోత్తము వరియించుతటిఁ గోరుచుండె నంత.

137

టీ. అనుచుకొ=ఇటనుచు; చెలి=సఖి; విన్నవింపకొ=విజ్ఞాపింపఁగా; అయ్యంబు జాక్షి=ఆచంద్రిక; చారుసుమశయ్యకొ=మనోహరమగు కుసుమతల్పమును; డిగ్గి; తత్సమయ

కృత్యము=ఆప్రాతఃకాలోచితమగు కార్యమును; ఎల్లన్=అంతయు; కావించి=చేసి; గురున్
భజించి=గురుసేవ చేసి; అంతన్=అటుతర్వాత; రవికులోత్తంసున్=సూర్యవంశీయుడ
గుసుచంద్రుని; వరియించుతటిన్=పెండ్లియాడుసమయమును; కోరుచున్ ఉండెన్=అది యె
పుడు ఘటిల్లునో యని ప్రార్థించుచుండె ననుట.

ఆశ్వాసాంత పద్యములు.

మ. సతతానందితనంద నందనవనీసంచారజాగ్రత్ప్రియో
ద్ధతకౌతూహలకంద కందసుషమోదారాంగసాక్షాత్ప్రియా
రతినందన్సుచికుంద కుందరదనారత్నాంఘ్రిలాక్షాంకగుం
భితవత్త్వీడమంద మందరధరా భృద్భారిభారాంచితా.

138

టీ. సతతానందితనంద=ఎల్లపుడు సంతసింపజేయుబడిన నందుడుగలవాడా! నంద
నవనీసంచార జాగ్రత్ప్రియోద్ధతకౌతూహలకంద.-నందనవనీసంచార=నందనవన సంచారము
చేత, జాగ్రత్=నిస్తందమైన, ప్రియా=సత్యభామయొక్క, ఉద్ధత=మిక్కుటమగు, కౌతూహల=
సంతసమునకు, కంద=కారణమగువాడాయనుట; కందసుషమోదారాంగ సాక్షాత్ప్రియా
రతినందన్సుచికుంద.-కంద=మేఘముయొక్క, సుషమా=పరమశోభవంటి శోభచేత, ఉదా
ర=ఉత్కృష్టమగు, అంగ=శరీరముయొక్క, సాక్షాత్ప్రియా=ప్రత్యక్షకరణమందలి, రతి=
ఆసక్తిచేత, నందత్=సంతసించుచున్న, ముచికుంద=ముచికుందుడను భక్తుడుగలవాడ !
కుందరదనారత్నాంఘ్రి లాక్షాంకగుంభిత వత్త్వీడమంద.-కుందరదనారత్న=స్త్రీరత్న
మగు లక్ష్మీదేవియొక్క, అంఘ్రిలాక్షాంక=పాదయా వకచిహ్నముల చేత; గుంభిత=కూర్ప
బడిన, వత్తు=ఉరముయొక్క, త్వీట్=కాంతిచేత, అమంద=అధికుడయినవాడా! మంద
రధరా భృద్భారిభారాంచితా = మందరాచలముయొక్క యధికమగు భారముచేత నొప్పెడి
వాడా! ఈకృతిపతి సంబోధనములకు నుత్తరపద్యములందలి తత్సంబోధనములకు నాశ్వా
సాంతగద్యముతో నన్వయము. ముక్తపద గ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క. చక్రప్రహరణ రక్ష, శ్చక్రప్రహరణవిహార సారంగద్వి
ణ్ణక్రప్రమథన జ్ఞానా, వక్రప్రమథనతశంభువర్ణితవిభవా.

139

టీ. చక్రప్రహరణ = చక్రమేయాయుధముగాగలవాడా! రక్షశ్చక్రప్రహరణ
విహార=రాక్షస సమూహముయొక్క సంహారమేవిహారముగాగలవాడా! సారంగద్విణ్ణక్రప్ర
మథన.-సారంగద్విట్=గజద్వేషియగు, నక్ర=ముసలికి, ప్రమథన=సంహర్తయగువాడా!
జ్ఞానావక్రప్రమథనత శంభువర్ణితవిభవా.-జ్ఞాన=జ్ఞానముచేక, అవక్ర=సరళులగు, ప్రమథ=
ప్రమథులచేత, నత=నమస్కరింపబడిన, శంభు=శివునిచేత, వర్ణిత=వర్ణింపబడిన, విభవా=
వైభవముగలవాడా! శివుడు విష్ణువల్లభుడు గానఁ దద్విభవమును గొనియాడు ననుట.

ఉత్సాహ. వారణప్రభూతదంతవై రిదోర్విసారణా
సారణాంకమానిరాజచక్రతోషకారణా
కారణప్రభాతిఘోరకంసమల్లమారణా
మారణద్దనుప్రభూతమండలీనివారణా.

140

టీ. వారణప్రభూతదంతవై రిదోర్విసారణా. - వారణ = కువలయాపీడముయొక్క, ప్రభూత = గొప్పలగు, దంత = దంతములకు, వైరి = శత్రువులగు, దోర్విసారణా = భుజప్రసారణముగలవాఁడా! సారణాంకమానిరాజచక్రతోషకారణా. - సార = శ్రేష్ఠమగు, ణ = జ్ఞానమె, అంక = చిహ్నముగాఁగల, మానిరాజచక్ర = మునిరాజమండలియొక్క, తోష = సంతోషమునకు, కారణా = హేతువైనవాఁడా! “ణంసరోజదశేజ్ఞానేతిమనిస్తలవస్తుని” అని రత్నమాల; కారణప్రభాతిఘోరకంసమల్లమారణా. - కారణ = కరణసంబంధియగు, ప్రభా = కాంతిచేత, అతిఘోర = మిగులభయంకరుఁడగు, కంసమల్ల = చాణూరునకు, మారణా = సంహర్తయైనవాఁడా! మారణద్దనుప్రభూతమండలీనివారణా. - మా = లక్ష్మీచేత, రణతే = ధ్వనించుచున్న, సంపత్సమృద్ధులైనయనుట, దనుప్రభూత = దనుజులయొక్క, మండలీ = గుంపునకు, నివారణా = నివారకుఁడా! పాదసంధియమకవిశేషము.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదసమాసాది తోభయభాషాకవిత్వ కళాకళత్రరేచెర్ల గోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలసత్పుత్ర కవిజనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైనచంద్రికాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకరుణాసమాసాదితనర్వసౌభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యసంకలిత శ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచెర్ల గోత్రపవిత్ర కవిజనగేయ శ్రీవేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్ర సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరసవైదుష్య తదాస్థానతలమండితశేషసదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీయోనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము

పంచమాశ్వాసము.

క. సుభగంభావుకఘనకౌస్తుభ సాధ్వవనసహకృత్వదుర్దమచక్రా
ప్రభవాసురసర్వంకష, విభవమ్మన్యప్రతాపవృత గోపాలా. 1

టీ. సుభగంభావుకఘనకౌస్తుభ.-సుభగంభావుక = మనోజ్ఞమగు, ఘనకౌస్తుభ = ఉత్కృష్టమగుకౌస్తుభమణిగలవాఁడా! సాధ్వవన సహకృత్వదుర్దమచక్రా.-సాధు=సత్పురుషులగుయుగ్మ్యాదులయొక్క, అవన=రక్షణమందు, సహకృత్వ=సహాయమగు, దుర్దమచక్రా=దుర్దాంతమగుచక్రముగలవాఁడా! ప్రభవాసురసర్వంకషవిభవమ్మన్యప్రతాపవృత.-ప్రభవ=సమృద్ధిలగు, అసుర=రాక్షసులగు, సర్వంకష=నాశకమగు, విభవమ్మన్య=విభవము నుగాఁడన్నదలఁచెడి, ప్రతాప=పరాక్రమముచేత, వృత = కూడుకొన్నవాఁడా! గోపాలా=శ్రీమదనగోపాలస్వామీ! ఈ కృతిపతిసంబోధనమున కుత్తరపద్యస్థమగు చిత్తగింపుమనుక్రియతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి, సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ
డువిద తద్రాజచంద్రైకవివరిషావిధానపాణింధమాత్తచేదనరునపుడు. 2

టీ. చిత్తగింపుము=అనధరింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షినమితికిఁ=శౌనకుఁడుమొదటిగాఁగలమహర్షిసంఘమునకు; ఇట్లు=వత్సమాణప్రకారముగా; రోమహర్షణతనూజుఁడు=సూతుఁడు; అనుక=వచించెను. ఉవిద=చంద్రిక; తద్రాజచంద్రైకవివరిషావిధానపాణింధమాత్తచే. -తద్రాజచంద్ర=ఆసుచంద్రునియొక్క, ఏక=ముఖ్యమగు, వివరిషా=వరియించునిచ్చయొక్క, విధాన=ప్రకారమునకు, పాణింధమ=జ్ఞాపకమగు, “ఉగ్రమ్పశ్యేరమ్మదపాణింధమాశ్చ” దీననీరూపమగు, ఆత్తచే=మానసముచేత; తనరునపుడు=ఒప్పునమయమందు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

మ. సుతతారుణ్యశుభోదయస్థితి తదస్త్రాకాశయాలంబితే
హితము న్యోటులచే నెఱింగి తదమూల్యేష్టార్థసంసిద్ధికై
చతురత్వంబునఁ దత్స్వయంశరవిధిన్ జాటింపఁ బంచే భట
ప్రతతి న్వేక్షణదోదయేశ్వరుఁ డతిప్రహ్లాత్తిలిప్తాత్ముఁడై. 3

టీ. క్షణదోదయేశ్వరుడు = క్షణదోదయరాజు ; అతిప్రహతిలిప్తాత్మఁడై = అత్యనందముచేఁ బూయఁబడినచిత్తము గలవాఁడై, సుతతారుణ్యశుభోదయస్థితిఁ. - సుత = కొమార్తెయగుచంద్రికయొక్క, తారుణ్య = యౌవనముయొక్క, శుభోదయ = శుభమగునావిర్భావముయొక్క, స్థితిఁ = సత్తను ; తదస్తోకాశయాంబితేహితముఁ. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, అస్తోక = అధికమగు, ఆశయ = అభిప్రాయమందు, “ అభిప్రాయశ్చంద్రఆశయః ” అని అమరుఁడు, ఆలంబిత = లగ్నమగు, ఈహితముఁ = కోరికను ; బోటులచేఁ = స్త్రీలచేత ; ఎఱింగి = తెలిసి ; తదమూల్యేష్టార్థసంసిద్ధికై. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, అమూల్య = వెలలేని, ఇష్టార్థ = మనోరథముయొక్క, సంసిద్ధికై = ప్రాప్తికొఱకు ; చతురత్వంబునఁ = చాతుర్యముచేత ; తత్స్వయంవరవిధిఁ. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, స్వయంవర = స్వయంవరముయొక్క, విధిఁ = విధానమును ; చాటింపఁ = చాటించుటకై ; భటప్రతతిఁ. - భట = బంటయొక్క, ప్రతతిఁ = సమూహమును ; వే = శీఘ్రముగ ; పంచెఁ = ఆజ్ఞాపించెను.

క్షణదోదయరాజు తనకొమార్తెయగుచంద్రికయొక్క యిష్టార్థమును ఆపెయకావనావిర్భావమును స్త్రీలవలనఁ దెలిసికొని స్వయంవరమునకై యత్నించి చాటింప భటులంబంచెనని భావము.

మ. ధరణీనాథభటచ్ఛటాముఖరితో♦ద్యచ్ఛంద్రికై కస్వయం
వరకర్ణేజపడిండిమాదికమహా♦వాదిత్రనాదంబు దు
స్తరమై యత్తటిఁ బొల్చె నద్భుతగతి ♦ నస్తార్ణవీమధ్యభూ
వరకోటీపుట భేదనాఘవిశిఖా♦వల్లుప్రఘాణంబులఁ.

4

టీ. ధరణీనాథభటచ్ఛటాముఖరితో♦ద్యచ్ఛంద్రికై కస్వయంవరకర్ణేజపడిండిమాదిక మహావాదిత్రనాదంబు. - ధరణీనాథ = క్షణదోదయునియొక్క, భటచ్ఛటా = బంటగుంపుచే, ముఖరిత = మ్రోయింపఁబడినట్టియు, ఉద్యత్ = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, చంద్రికా = చంద్రికయొక్క, ఏక = ముఖ్యమైనట్టి, స్వయంవర = స్వయంవరోత్సవమునకు, కర్ణేజప = సూచకమగు, ఇచట “ స్తమ్భకర్ణయోరమిజపోః ” అనియచ్చత్వయము, “ తత్పురుషేకృతిబహుళ ” మని విభక్తిలోపము లేదు, డిండిమాదిక = డిండిమము మొదలుగాఁగల, మహావాదిత్ర = అధికమగునాతోద్యమయొక్క, “ వాదిత్రతోద్యనామక ” మని యమరుఁడు, నాదంబు = ధ్వని ; సస్తార్ణవీమధ్యభూవరకోటీపుట భేదనాఘవిశిఖావల్లుప్రఘాణంబులఁ. - సస్తార్ణవీ = నస్తనముద్రములయొక్క, సస్తానా మర్ణవానాం సమాహారః అను విగ్రహమునందు “ అకారాంతోత్తరపదోద్విగుప్రియామిప్తః ” అను వార్తికమువలన స్త్రీత్వము, టిడ్ధాణఞ్ఞిత్యాదిసూత్రమువలన స్త్రీప్రత్యయము వచ్చినదనియెఱుంగునది, మధ్య = మధ్యభాగమునందున్న, భూవర = రాజులయొక్క, కోటీ = సమూహముయొక్క, పుటభేదన = పట్టణములయొక్క, ఓఘ = సంఘముయొక్క, విశిఖా = రాజమార్గములందలి, వల్లు = సుందరమగు, ప్రఘాణంబులఁ = అళిందములయందు ; అద్భుతగతిఁ = అత్యశ్చర్యమగురీతిచేత ; దుస్తరమై = అధికమైనదై ; అత్తటిఁ = ఆనమయమందు ; పొల్చెఁ = బిప్పెను.

క్షణదోదయరాజభటులచే మ్రోయింపఁబడినస్వయంవరసూచకమగుడిండిమారవము సప్తసముద్రమధ్యముననుండు భూపతులప్రఘాణంబులందు నొప్పైననిభావము. రాజధానుల యందంతటను డిండిముములు మ్రోయించిరని ముఖ్యాశయము.

మ. శ్రవణాభ్యుత్సవపోషయిత్తు సముదంచద్భారి భేరీసము

ద్భవభాంకారము లష్టు మేల్కన నదభప్రావృషేణ్యాంబుదా

రవభంగి సుమకాండకోదయసమగ్రత్వంబు చాలం దలం

ప విచిత్రం బొకొ చిత్తవీధి నవనీపశ్రేణికిం జేరుటల్.

5

టీ. శ్రవణాభ్యుత్సవపోషయిత్తు సముదంచద్భారి భేరీసముద్భవభాంకారములు. - శ్రవణ=వీనులకు, అభ్యుత్సవ=ఆనందమును, పోషయిత్తు=పోషించు, సముదంచత్ = మిక్కిలి యొప్పుచున్న, భూరి=విశాలమగు, భేరీ=దుందుభులవలన, సముద్భవ=పుట్టిన, భాంకారములు=భాంకారధ్వనులు; అష్టు=ఆసమయమందు; మేల్కన=మేలుకొనఁగా; అదభప్రావృషేణ్యాంబుదారవభంగి. - అదభ=అధికమగు, ప్రావృషేణ్య=వర్షాకాలమందుఁబుట్టిన, “ప్రావృషవీణ్యః” అని ఏణ్యప్రత్యయము, అంబుద=మేఘములయొక్క, ఆరవ=ధ్వనులయొక్క, భంగి=రీతి చేత; సుమకాండకోదయసమగ్రత్వంబు. - సుమకాండక = పుష్పసంఘముయొక్క, ఉదయ=ఆవిర్భావముయొక్క, సమగ్రత్వంబు = పరిపూర్ణత; నవనీపశ్రేణికి. - నవ=నూతనమగు, నీప=కడిమిచెట్లయొక్క, శ్రేణికి=పంక్తికి; చేరుటల్ = పొందుటలు; చిత్తవీధి=హృదయమందు; చాల=మిక్కిలి; తలంప=ఆలోచింపఁగ; విచిత్రంబొకొ=విచిత్రమా? యనికాకువు. ఇచట అవనీపశ్రేణికి. - అవనీప=రాజులయొక్క, శ్రేణికి=సమూహమునకు; సుమకాండకోదయ సమగ్రత్వంబు. - సుమకాండక=పూచూపులుగలవలతేనియొక్క, ఉదయ=ఆవిర్భావముయొక్క, సమగ్రత్వంబు=పరిపూర్ణత; చేరుటలు చిత్రముకాదనిస్వభావార్థము.

అనఁగా వర్షాకాలిక మేఘగర్జితశ్రవణము కాఁగానే కడుములకుఁ గుసుముములుగలిగినట్లు స్వయంవరోత్సవసూచకమగు భేరీని నాదము చెవిసోఁకగానే భూపతులకు మంత్రధావేశము గలిగె నని భావము.

చ. కమలశరుండు ప్రాప్తకటకాముఖవైఖరి నిక్షుచాపవ

ర్యము గొని గూర్చుబంభరగుణారవ మెంతయు నాత్మనాద్వితీ

యమయి యెసంగ దేశవసుధాధిపముఖ్యపురీలలామబృం

దములఁ జెలంగెఁ దత్పటహానవ్యగభీరనినాద మత్తటి.

6

టీ. తత్పటహానవ్యగభీరనినాదము. - తత్=ఆస్వయంవరోత్సవసంబంధియగు, పటహ=ఘోద్యవిశేషముయొక్క, నవ్య=నూతనమగు, గభీర=గంభీరమగు, నినాదము=ధ్వని; అత్తటి=ఆసమయమందు; కమలశరుండు=మదనుడు; ప్రాప్తకటకాముఖవైఖరి. - ప్రాప్త=పొందఁబడిన, కటకాముఖ=నడిమివ్రేళ్లసందున బొటనవ్రేలు చొప్పించి యుఱచేతిచాయ వ్రాల్చి

యుంగరపువేలిని చిటికెనవేలిని నించుకంత వంచి పొడవుగా పట్టినహస్తవిశేషముయొక్క,
వైఖరికొ=రీతిచేత; ఇత్తుచాపవర్యము = చెఱుకువింటిని; కొని = గ్రహించి; కూర్చుబంభరగు
తారము = జతపఱచుతున్నెదయల్లెత్రాటిమోత; ఎంతయుకొ=మిక్కిలి; ఆత్మనాద్వితీయ
ముఅయి = తనచేతరెండవదై; “ఆత్మనశ్చపూరణే” అని తృతీయకులుకులేదు; ఎసం
గకొ=అతిశయింపఁగ; వసుధాధిపముఖ్యపురీ లలామబృందములకొ.-వసుధాధిప = రాజుల
యొక్క, ముఖ్యపురీలలామ = రాజధానీశ్రేష్ఠములయొక్క, బృందములకొ = సమూహముల
యందు; చెలంగెకొ=ఓప్పెను.

మ. మునుతాతస్తతలోకవాగమృతసంభూతిం గడుం జంద్రికా

వనితామోహముఁ గాంచి మన్తధశరజ్వాలావళిం గుందువి

శ్వనరాధీశ్వరకోటికిం ద్వర యిడె ♦ స్వాంతప్రియంభావుకా

తనుతద్ఘోషము తత్స్వయంవరముఁ జెందం బోవ నప్పట్టునకొ. 7

టీ. మును=పూర్వమందు; తాతస్తతలోకవాగమృతసంభూతికొ.—తాతస్తత=అక్కడక్కడనుండివచ్చిన, ఇచట “తతఅగతః” అని అనప్రత్యయము “అన్యయానాం భమాత్రే టిలోపః” అని టిలోపము వచ్చినది, లోక=జనులయొక్క, వాగమృత=అమృతమువంటి వచనమువలన, సంభూతికొ=పుట్టుకగల; కడుకొ=అధికమగు; చంద్రికావనితామోహము.—చంద్రికావనితా=చంద్రికయను పేరుగల స్త్రీయందలి, మోహముకొ=వలపును; కాంచి=పొంది; మన్తధశరజ్వాలావళికొ.—మన్తధశర=మరుతూపులయొక్క, జ్వాలా=మంటలయొక్క, ఆవళికొ=బంతిచే; కుందువిశ్వనరాధీశ్వరకోటికికొ.—కుందు = పరితపించు, విశ్వనరాధీశ్వర = ప్రపంచమునందుండు రాజులయొక్క, కోటికికొ=సమూహమునకు, స్వాంతప్రియంభావుకాతనుతద్ఘోషము.—స్వాంత=హృదయములకు, ప్రియంభావుక=ప్రియమగు, అతను = అధికమగు, తద్ఘోషము=ఆస్వయంవరసూచకమగు భేరీనాదము; తత్స్వయంవరముకొ=ఆచంద్రికాస్వయంవరమును; చెందకొబోవకొ=చేరఁబోవుటకు; అప్పట్టునకొ=ఆసమయమందు; త్వర=వేగిరపాటును; ఇడెకొ=ఇచ్చెను.

అనఁగా నచ్చటచ్చటనుండి వచ్చుచున్న జనులవలన క్షణదోదయరాజగుమారికయగుచంద్రికయొక్కచక్కఁదనమువిని వలపుచెందియుండిన రాజు లాచంద్రికాస్వయంవరోత్సవసూచకమగు భేరీనినాదమును విని సంతసించి యాస్వయంవరోత్సవమునకుఁ బోవనుద్యమించి రని భావము.

మ. వరభంభాకులనిస్వనప్రతతి నఁవ్యామోవతంసస్వయం

వరభద్రోన్నతి యెయ్యెడ దైలిసె నో ♦ వైశంబెయవ్వేళ న

వ్యరతిశ్రీగతి నేగఁ గాఁ దొడఁగె విశ్వారాట్కులం బొర యు

ర్వర నేమంచు నుతింప వచ్చు జలజాస్త్రస్థితమాయావిధికొ. 8

టీ. పరభంభాకులనిస్వనప్రతతిక్.-పర = శ్రేష్ఠమగు, భంభాకుల = భంభయనుధ్వని సమూహముగల, నిస్వన = ధ్వనులయొక్క, ప్రతతిక్ = సమూహము చేత; అవ్యామావతంసస్వయం పరభద్రోన్నతి.-అవ్యామావతంస = నారీశ్రేష్ఠయగునాచంద్రికయొక్క, స్వయంపరభద్ర = స్వయంపరమంగళముయొక్క, ఉన్నతి = అతిశయము; ఎయ్యెడక్ = ఏసమయమందు; తెలిసెనో; వైశంబె = శీఘ్రముగ; అవ్వేళక్ = ఆసమయమందు; నవ్యరతిశ్రీగతిక్.-నవ్య = నూతనమగు, రతి = అనురాగముయొక్క, శ్రీ = సంపదయొక్క, అనఁగ ననురాగాతిశయముయొక్క యనుట, గతిక్ = ప్రాప్తిచేత; విశ్వారాట్కులంబు = నరపతినమూహము; “విశ్వస్యవసురాటోః” అను సూత్రమువలన, విశ్వశబ్దమునకు దీర్ఘమని తెలియునది; ఏగఁగాక్ = పోవుటకు; తొడఁగెక్ = ప్రయత్నించెను. జౌర = ఆశ్చర్యము! జలజాస్తస్థితమాయావిధిక్.-జలజాస్త = మన్తఘునియొక్క, స్థిత = అధికమగు, మాయావిధిక్ = మాయావిధానమును; ఉర్వరక్ = పుడమియందు; ఏమంచుక్ = ఏమనుచు; సుతింపవచ్చుక్ = కొనియాడవచ్చును?

అనఁగ స్వయంపరోత్సవసూచకమగు భేరినినాదము వినినతోడనే నరపతిసంఘము చంద్రికయందనురాగముఁ బూని యాయుత్సవమునకుఁ బోవ నుపక్రమించిరి. మన్తఘునిమాయనేమని కొనియాడవచ్చునని భావము.

చ. నెలఁత వరించుఁ ద మ్మిదియె • నిక్క మటంచుఁ దలంచి వేడుక

న్గలసి పయోజబాణజయ • కారణరూపసహాయతన్విరా

జలుసకలాంతరీపన్మప • శేఖరు లెల్లఁ బ్రయాతుకాములై

వెలలిరి దంతిచక్రపద • వీతిపదాతినమూహసంవృతిక్.

9

టీ. నెలఁత = చంద్రిక ; తమ్ముక్ ; వరించుక్ = కోరును. ఇదియెనిక్కము = ఇదియే నిశ్చయము. అటంచుక్ = ఆప్రకారమనుచు; తలంచి = ఎంచి; వేడుకక్ = సంతసముచేత; కలసి = పెనఁగి ; పయోజబాణజయకారణరూపసహాయతక్.-పయోజబాణజయ = మన్తఘజయమునకు, కారణ = హేతువగు, రూప = సౌందర్యముయొక్క, సహాయతక్ = సహాయత్వముచేత; విరాజిలుసకలాంతరీపన్మప శేఖరులెల్లక్.-విరాజిలు = ప్రకాశించుచున్న, సకల = సమస్తమగు, అంతరీపన్మప శేఖరులు = ద్వీపాంతరాధిపతులగురాజశ్రేష్ఠులు; ఎల్లక్ = అందఱును ; ప్రయాతుకాములై = పోనిచ్చగలవారయి; “తుంకామమనసోరపి”, యనుదానివలన తుమున్నకారమునకు లోపమని యెఱుంగునది; దంతిచక్రపదవీతిపదాతినంవృతిక్.-దంతి = ఏనుఁగులయొక్క, చక్రపద = రథములయొక్క, వీతి = గుఱ్ఱములయొక్క, పదాతి = కాల్యలములయొక్క, సంవృతిక్ = కూడిక చేతను; వెలలిరి = బైలుదేఱిరి.

అనఁగ నీచంద్రిక మమ్మేవరించు నని నమ్మి సంతసముతో మన్తఘుని నీరసించునందముగలసకలద్వీపాధిపతులగురాజులు సేనలతోఁ గూడి వెడలి రని భావము.

మ. సకి యెవ్వాని వరించిన నిజశితాస్త్రవ్యాజవాతంధయా
 లికిఁ దజ్జీవసమీరపానమును హాళి న్నేర్చి యాతామృకం
 జకర నైకొని వత్తు మంచుఁ దలఁ పెచ్చు గొంద ట్టుర్యీశపు
 త్రకు లేతెంచిరి లేఖవర్ణ్యపుతనావ్రాతంబు సేవింపఁగన్.

10

టీ. కొందఱుర్యీశపు త్రకులు=కొంతమంది రాజకుమారులు: సకి=చంద్రిక, ఎవ్వాని=ఎవనిని; వరించిన=కోరినను; నిజశితాస్త్రవ్యాజవాతంధయాళికిన్.-నిజ = తమసంబంధులగు, శిత=తీక్షణములయిన, అస్త్ర=బాణములను, వ్యాజ=కపటముగల, వాతంధయ=సర్పములయొక్క, ఆళికిన్=సమూహమునకు; తజ్జీవసమీరపానమును.-శత్=వారలయొక్క, జీవసమీర=ప్రాణ వాయువుయొక్క, పానమును=త్రాగుటను; హాళిన్=ఆసక్తిచే; చేర్చి=కూర్చి; ఆతామృకంజ కరన్=ఎఱ్ఱదామరవంటిహస్తముగల యాచంద్రికను; కైకొని=తీసికొని; వత్తుమంచున్=వత్తు మని; తలఁపు=కోరిక; ఎచ్చున్=అతిశయింపఁగ; లేఖవర్ణ్యపుతనావ్రాతంబు.-లేఖ=దేవత లచే, వర్ణ్య=పొగడఁదగిన, పుతనా=సేనయొక్క, “పుతనానీకినీచమూః” అని యమరుఁ డు; వ్రాతంబు=సమూహము; సేవింపఁగన్=కొలువఁగ; లేతెంచిరి=వచ్చిరి.

అనఁగఁ గొందఱు రాజపుత్రులు చంద్రిక యెవని వరించిననువాని ప్రాణనాయువులను మాబాణము లనుసర్పములకుఁ ద్రాగించియనఁగా వానిని హింసించి యయినను నాచంద్రికను దీసికొని వత్తు మని స్వయంవరోత్సవమునకు ననేకసేనలతోఁ గూడి యేతెంచి రని భావము.

చ. సొగసు చెలంగ నప్లు శతశోమణిభూషణభూషితాంగులై
 యగణితహస్తీరాజవృత్తి • నంచితభద్రగజాధిరూఢులై
 ద్విగుణితహర్షయుక్తి నరుదెంచిరి కొందఱు దేశవల్లభుల్
 నగకుచ నన్యదీయఁగఁ దనర్పదు మద్రమ యంచు నెంచుచున్.

11

టీ. కొందఱుదేశవల్లభుల్=కొందఱుదేశాధిపతులు; సొగసు=అందము; చెలంగన్=ప్రకాశింపఁగా; అప్లు=ఆసమయమందు; శతశోమణిభూషణ భూషితాంగులువి.-శతశః= అనేకప్రకారములగు, మణిభూషణ=రత్న భూషణముల చేత, భూషిత=అలంకరింపఁబడిన, అం గులై=శరీరములుగలవారై; అగణితహస్తీరాజవృత్తిన్.-అగణిత=లెక్కపెట్టుట కలవిగాని, హస్తీరాజ=గజశ్రేష్ఠములయొక్క, వృత్తిన్=ఆవృత్తిచేత; అంచిత భద్రగజాధిరూఢులై.-అం చిత=ఒప్పుచున్న, భద్ర=భద్రజాతిగల, గజ=ఏనుగులను, అధిరూఢులై=ఎక్కినవారై; ద్విగు ణితహర్షయుక్తిన్.-ద్విగుణిత=రెట్టింపఁబడిన, హర్ష=ఆనందముయొక్క, యుక్తిన్=సంబంధము చేత; నగకుచన్=గుబ్బలులవంటిపాలిండ్లుగల చంద్రికను; మద్రమ.-మత్=నాయొక్క, రమ=సంపద; అన్యదీయఁగన్=ఇతరసంబంధినియైనదానినిఁగ; తనర్పదు=చేయదు. అంచున్=అని; ఎంచుచున్=తలఁచుచు; అరుదెంచిరి=వచ్చిరి.

అనఁగఁ గొందఱు దేశాధిపతులు బహువిధభూషణాలంకృతులై అనేకగజములతోఁ గూడి భద్రగజముల నెక్కి సంతసముతో చంద్రికను మావిభవంబు మఱియొకనిని గోర నియ్య దని యెంచుచు వచ్చి రనిభావము.

మ. మఱియున్ వచ్చిరి దేశనాయకులు భామామంగళస్ఫూర్తి న
త్తఱి వీక్షింప సురేంద్రనీలరథసంతానంబుపై నెక్కి శ్రీ
మెఱయ న్వారిధరాళిపైఁ దగుధరామిత్రుల్ బలె న్వేడుకల్
దొఱయ న్సంగరపారదృశ్యబలసందోహంబుతోఁ జయ్యనన్. 12

టీ. దేశనాయకులు=దేశాధిపతులు; సురేంద్రనీలరథసంతానంబుపైన్.-సురేంద్రనీల= ఇంద్రనీలమణిమయమగు, రథ=స్వందనములయొక్క, సంతానంబుపైన్=సమూహముమీఁద; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; శ్రీ=సంపద; మెఱయన్=ప్రకాశింపఁగ; వారిధరాళిపైన్.-వారిధర=మేఘములయొక్క, ఆళిపైన్=బంతిమీఁద; తగుధరామిత్రుల్ బలెన్=ఒప్పుచున్న పర్వత శత్రువులగు నింద్రులవలెనె; వేడుకల్=సఁతోషములు; దొఱయన్=కలుగఁగ; సంగరపారదృశ్యబలసందోహంబుతోన్.-సంగర=యుద్ధముయొక్క, పారదృశ్య=అంతమునుగన్న వారియొక్క, అనఁగ రణపండితులయొక్కయనుట, బల=సేనలయొక్క, సందోహంబుతోన్=సమూహముతోడ; చయ్యనన్=శీఘ్రముగ; అత్తఱిన్ = ఆనమయమందు; భామామంగళస్ఫూర్తిన్.-భామా=చంద్రికయొక్క, మంగళ=స్వయంవరరూపమగు మంగళముయొక్క, స్ఫూర్తిన్=అతిశయమును; వీక్షింపన్=చూచుటను; మఱియున్=ఇంకను; వచ్చిరి.

అనఁగ మఱియుం గొందఱు నరపతులు ఇంద్రనీలమణిమయ ములగురథముల నెక్కి మేఘపంక్తిపై నెక్కిన యింద్రులవలెఁ బ్రకాశించుచుఁ జద్రదికాస్వయంవరోత్సవమును జూచుటకై సేనలతోఁ గూడి వచ్చిరని భావము.

చ. మొనసినయెక్కుచక్కఁదనమున్ నెఱనీటును మించ మోదపూర్తి
నపుడు వచ్చురాజసుతఁబృందము గన్దెన నయ్యె మారు నె
క్కనిఁ గని యుబ్బు లచ్చిపయిఁగాటపుటీసు భజించి ధాత్రీ నూ
తనవనజాస్త్రకోటుల నుదారమహాత్మతచే సృజించె నాన్. 13

టీ. ధాత్రీ=భూమి; మారున్=మన్తఘని; ఒక్కనిన్=ఒకనిని; కని=ప్రసవించి; ఉబ్బులచ్చిపయిన్=సంతసించులక్షి దేవిపై; గాటపుటీసున్.-గాటపు=గాఢమగు, ఈసున్=తనూయను; భజించి=పొంది; నూతనవనజాస్త్రకోటులన్=అభినవమన్తధకోటులను; ఉదారమహాత్మతచేన్.-ఉదార=ఉత్కృష్టమగు, మహాత్మతచేన్=మహిమచేత; సృజించెనాన్=సృష్టిచేసెనోయనునటులు; మొనసినయెక్కుచక్కఁదనమున్.-మొనసిన=కలిగిన, ఎక్కుచక్కఁదనమున్=అధికమగునందయును; నెఱనీటును=నిండినమురిపెమును; మించన్=అతిశయిం

పఁగ; మోదపూర్తికొ.-మోద=నంతో మముయొక్క, పూర్తికొ=పరిపూర్ణతచేత; అపుడు=ఆస
మయమందు; వచ్చురాజసుతబృందము=ఏతెంచురాకొమరులగుంపు; కన్గొనకొ=చూచుటకు;
అయ్యెకొ=అయెను.

కలిమిజవరా లొకపూవిలుకానిని గని విజ్ఞవీఁగఁగాఁ బుడమి యాలచ్చిపై యీసున
నెన్నిక లేని క్రొత్తపూవిలుకాండను గనెనో యనునటులు చక్కఁదనమున మించు పెక్కు
రాకొమరు లేతెంచి రని భావము. ఇందు నుత్పేక్షాలంకారము.

మ. జగతీమార్గము లెల్ల నిండి యిసుము • ల్పల్లక ధరం జేర న
ట్టుగ నేతెంచిరి రాజపుత్రకులు నీటుల్ మీఱ నప్పట్టునకొ
జగదంధంకరణాధ్యసై న్యవిధుత • త్వాధూళి మేఘాళికికొ
మిగుల న్నర్జలఁ గూర్ప మర్దశజధిం • ధిమ్యార్భటి పేటికల్.

14

టీ. జగతీమార్గములు=భూమార్గములు; ల్పల్లక=అంతయు; నిండి=కప్పకొని; ఇసుముల్=
ఇసుకలు; చల్లకొ=వెదచల్లఁగ; ధరకొ=భూమిని; చేరనట్టుగకొ=పొందనట్టుగా; రాజపుత్రకులు;
రాకొమరులు; నీటుల్మీఱకొ=మరి పెములతిశయింపఁగ; అప్పట్టునకొ=ఆసమయమందు;
జగదంధంకరణాధ్యసై న్యవిధుతత్వాధూళి మేఘాళికికొ.—జగత్=లోకమునకు, అంధంకర
ణ=ఆంధ్యమును జేసెడి, ఆధ్య=సంపన్నమగు, సైన్య=సేనచే, విధుత=ఎగురఁగొట్టఁబడిన,
త్వాధూళి=భూపరాగమనెడు, మేఘాళికికొ=మేఘపంక్తికి; మిగులకొ=మిక్కిలి; మర్దశ జధిం
ధిమ్యార్భటి పేటికల్.—మర్దశజ=మద్దెలవలనఁబుట్టిన, ధింధిమ్యార్భటి=ధింధిమియను ధ్వను
నులయొక్క, పేటికల్=బృందములు; గర్జలకొ=గర్జాధ్వనులను; కూర్పకొ=జతపఱుపఁగ;
ఏతెంచిరి=వచ్చిరి.

అనఁగ రాకొమరులు భూమార్గములెల్ల నిసుక చల్లినను గ్రిందఁబడనియటులునిండుకొని
వారలసైన్యపరాగ మను మేఘాళికి మద్దెలధ్వనులు గర్జారావము లగుచుండఁగా నేతెంచి
రని భావము.

చ. వనితస్వయంవరోత్సవము • వాసిగఁ గన్గెన వచ్చు భూమికాం
తనికర మట్టు దోఁచెఁగరి • నాయకపాళులపై నిజైకతై
క్ష్యనియతి మాని చల్లఁదన • మంది మహాదయశైలకోటులకొ
దినముఖవేళఁ జూడఁ బడు • దీధితిరాజసమూహవై ఖరికొ.

15

టీ. వనిత స్వయంవరోత్సవము=చంద్రికాస్వయం వరోత్సవమును; వాసిగకొ=బాగు
గ; కన్గొనకొ=చూచుటకు; వచ్చుభూమికాంతనికరము=వచ్చుచున్న రాజ బృందము; అట్టె=
ఆసమయమందు; కరి నాయక పాళులపైకొ=గజబృందములమీఁద; నిజైకతైక్ష్యనియతికొ.—
నిజ=తమసంబంధియగు, ఏక=ముఖ్యమగు, తైక్ష్య=తీక్షణభావముయొక్క, నియతికొ=నియమ

మును; మాని=విడిచి; చల్లదనము=శీతస్వభావమును; అంది=పొంది; మహోదయశైలకోటులకో=ఉదయగిరి శిఖరములందు; దినముఖవేళకో=ఉదయకాలమందు; చూడబడుదీధితిరాజసమాహవైఖరికో.—చూడబడు=కనబడుచున్న, దీధితిరాజ సమాహ=సూర్య సమాహముయొక్క, వైఖరికో=రీతిచేత; తోచెకో=కానిపించెను.

అనగా నాకలికిస్వయంవరోత్సమునకు నేనుగుల్పె నెక్కియేతెంచుపుడమితోడులపుడు తీక్షణభావముమాని చల్లదనంబవలంబించి పొడుపుకొండకొనలపైఁ జూపట్టుదినముఖ సూర్యబింబంబులపగిదిఁ గాన్పించి రని భావము. గజబృందముల నధిష్ఠించి యున్న రాజబృందములను ఉదయగిరి శిఖరగతిభాను మార్పులను గాను తేల్చిక్షించుటచే నన్తూతేల్చిక్షించుకారము.

మ. నెఱి నంకాంచితమూర్తు లందఱు కలానీకై కరోచిష్టు లం
దఱు సత్పాలనదత్తు లందఱు దగ్గఁ శ్యామాభిరామాత్ము లం
దఱు గానం బఱ తెంచురాసుతులు నేత్రప్రీతి చేకూర్చి ర
త్తఱి నొనా నన విశ్వరూపగతిచేతం దోచుచంద్రస్థితికో.

16

టీ. పఱతెంచు రాసుతులు = నచ్చుచున్న రాకొమరులు; అందఱు = ఎల్లరును; నెఱికో = క్రమముగా ; అంకాంచితమూర్తులు.—అంక = రాజచిహ్నములచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మూర్తులు=శరీరముగలవారు; “మూర్తిః కాతన్యకాయయోః” అని యమరుడు; అంకాంచితమూర్తులు.—అంక = కలంకముచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మూర్తులు = దేహములుగలవా రనిచంద్రపర మైనయర్థము ; అందఱు = ఎల్లరును ; కలానీకై కరోచిష్టులు.—కలానీక = విద్యాసమాహముచేత, ఏక = ముఖ్యముగా, రోచిష్టులు = ప్రకాశించువారు; కలానీకై కరోచిష్టులు.—కలానీక = షోడశకలాసమదాయముచేత, ఏక=ముఖ్యముగా, రోచిష్టులు = ప్రకాశించువారు ; అందఱు = ఎల్లరును ; సత్పాలనదత్తులు.—సత్ = సర్వురుషులయొక్క, పాలన = పరిపాలనమందు, దత్తులు = నమర్చులు ; సత్పాలనదత్తులు.—సత్ = నక్షత్రములయొక్క, పాలన = పరిపాలనమందు, దత్తులు = సమర్థులని చంద్రపరమైనయర్థము; అందఱు = ఎల్లరును; దగ్గఁ = ఒప్పునట్లు ; శ్యామాభిరామాత్ములు.—శ్యామా = స్త్రీలను, అభిరామ = మనోహరమగు, ఆత్ములు = దేహములుగలవారు; శ్యామాభిరామాత్ములు.—శ్యామా = రాత్రులమందు, అభిరామ = ప్రకాశించుచున్న, ఆత్ములు = శరీరములుగలవా రనిచంద్రపర మైనయర్థము; కానకో = కాపుటవలన ; అత్తఱికో = అప్పుడు; విశ్వరూపగతిచేతకో = సమస్తరూపములపొందుటచే; తోచుచంద్రస్థితికో.—తోచు = కనిపించుచున్న, చంద్రస్థితికో = చంద్రునియొక్క సత్తచేత ; జొనాననకో = ప్రశంసించునటులు; నేత్రప్రీతి = చక్షుఃప్రీతిని; చేకూర్చిరి = ఒనరించిరి.

అనగా స్వయంవరోత్సవమునకుఁ బఱతెంచు రాసుతు లెల్లరు బహురూపములను దాల్చిన చంద్రునిపగిదిఁ జూపఱకు నేత్రానందము నొనర్చిరని భావము.

చ. వనజశర స్థాసించుపరుఁ వంపువిలాసము లేనివాఁడు నూ
తనవరరత్నభూషణవిఁతానము దాల్పనివాఁడుదారపా
వనబలయుక్తి రాజిలనిఁవాఁడొకఁడైన నయారె దోఁపఁ డ
య్యె నపుడు పన్నిదంబున కిఁలేశసుతావళిలోనఁ గన్గెనన్.

17

టీ. ఇ లేశసుతావళిలోనన్ = రాసుతులగుంపునడుమ; అపుడు = ఆసమయమందు; వనజ
శరున్ = మన్మథుని; హాసించుపరువంపువిలాసము. — హాసించు = నవ్వుచున్న, పరువంపు = నూతనమ
గు, విలాసము = ఆందము; లేనివాఁడు = లేనట్టివాఁడు; నూతనవరరత్నభూషణ వితానము. — నూ
తన = నవీనమగు, వర = శ్రేష్ఠమగు, రత్నభూషణ = మణిమయభూషణములయొక్క, వితానము =
సమూహము; తాల్పనివాఁడు = ధరింపనివాఁడు; ఉదారపావనబలయుక్తిన్. — ఉదార = ఉత్కృ
ష్టమగు, పావన = వాయుదేవునిసంబంధియగు, బల = సత్త్వముయొక్క, యుక్తిన్ = యోగము
చేత; రాజిలనివాఁడు = ప్రకాశింపనివాఁడు, వాయువుతోసమమైనబలము లేనివాఁడని భావము;
పన్నిదంబునకున్ = పందెమునకైన; కన్గెనన్ = చూచుటకు; ఒకఁడైనన్ = ఒక్కఁడైనను;
దోఁపఁడయ్యెన్ = కనబడఁడాయెను.

అనఁగ నాస్వయంవరోత్సవమునకు నేతెంచి యున్న రాసుతులలో నొకఁడైనను మన్మ
థునినిరసించునందము లేనివాఁడును మణిభూషణములను ధరింపనివాఁడును మారుతునకు
సమమైనబలము లేనివాఁడును బందెమునకైన లేఁడని భావము.

చ. శరజహితాన్వయేంద్రుఁడు సుఁచంద్రధరాధిపచంద్రుఁ డప్లుత
త్తరుణిస్వయంవరోత్సవవిధానము దా విని త న్వరించుఁ బో
హరిమణివేణి యంచు ముద • మాంతరవీధికఁ గందళింపఁగి
న్నరవిభుఁ డాత్మసఖ్యకలఁన న్వెను పాయక కొల్వ వేతగన్.

18

టీ. శరజహితాన్వయేంద్రుఁడు. — శరజహితాన్వయ = సూర్యవంశమునకు, ఇంద్రుఁడు =
అధిపతియగు; సుచంద్రధరాధిపచంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడను పేరుగల రాజచంద్రుఁడు; అప్లుత
ఆసమయమందు; తత్తరుణి స్వయంవరోత్సవ విధానము. — తత్తరుణి = ఆ చంద్రికయొక్క,
స్వయంవరోత్సవ = స్వయంవరోత్సవముయొక్క, విధానము = ప్రకారమును; తాన్ =
సుచంద్రుఁడు; విని = ఆకర్ణించి; తన్ = తన్ను; హరిమణివేణి = ఇంద్రనీలమణివంటి జడగల
చంద్రిక; వరించున్ పో = నిజముగకోరును. అంచున్ = ఈ ప్రకారముతలఁచుచు; ముదము =
సంతసము; ఆంతరవీధికన్ = చిత్తప్రదేశమునందు; కందళింపన్ = అంకురింపఁగా; కిన్నరవిభుఁ
డు = కిన్నరశ్రేష్ఠుఁడగుకుముదుఁడు; ఆత్మసఖ్యకలనన్. — ఆత్మ = తనయొక్క, సఖ్య = సఖిత్వ
ముయొక్క, కలనన్ = ప్రాప్తిచేత; వే = శీఘ్రముగ; వెనుపాయక = వెంబడించునుట;
కొల్వన్ = కేవింపఁగా; తగన్ = ఒప్పునట్లు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

మ. ద్విరదాధీశ్వరు నెక్కి పౌరవసుగాత్రీరత్నవారంబు క్రొ
వ్విరిసేసన్ బయి నింప విప్రతతి దీవింప న్నవానేకపాం
డురపట్టాతపవారణావృతముఖుం • డున్ జారుభూషావిభా
స్వరగాత్రుండును నై పురి న్నెడలి తేవ న్వచ్చె నప్పట్టునన్. 19

టీ. ద్విరదాధీశ్వరున్ = గజశ్రేష్ఠమును; ఎక్కి = అధిష్ఠించి; పౌరవసుగాత్రీరత్నవారం
బు = పురస్తీరత్న బృందము; క్రొవ్విరిసేసన్ = క్రొత్తపుష్పములను నక్షతలను; పయిన్ = శరీర
ముమీన; నింపన్ = నిండింపఁగా; విప్రతతి = బ్రాహ్మణులగుంపు; దీవింపన్ = ఆశీర్వాదింపఁగా;
న్నవానేకపాండుర పట్టాతపవారణా వృతముఖుండున్. — నవ = నూతనములగు, అనేక = అనేక
ములగు, పాండుర = శుభములైన, పట్టాతపవారణ = పట్టుగొడుగులచేత, ఆవృత = ఆవరింపఁబడిన,
ముఖుండున్ = ముఖముగలవాఁడును; చారుభూషావి భాస్వరగాత్రుండునున్. — చారు = మనో
జ్ఞమగు, భూషా = ఆభరణములచే, విభాస్వర = ప్రకాశించు, గాత్రుండునున్ = శరీరముగల
వాఁడును; వి = అయినవాఁడై; పురిన్ = తనరాజధానినుండి; నెడలి = బైలుదేటి; అప్పట్టునన్;
ఆసమయమందు; తేవన్ = ఒప్పిదముగను; వచ్చెన్ = వచ్చెను.

అనఁగ సుచంద్రుఁడు పురకాంతలు పుష్పాక్షతలు చల్లుచుండఁగ విప్రులు దీవించు
చుండఁగ భూషణభూషితాంగుఁడై యేనుఁగు నెక్కి పురము వెడలె నని భావము.

చ. అసురవిదారి కాంచనశతాంగరథాంగపరిభ్రమిప్రకా
రసముదితారవంబు లిభరాట్పటలీఘనబృంహితంబులు
ల్లసితమహాచమూకలకలంబు జగత్త్రితయంబు గప్ప సం
తసమున సర్వదేశజననాథులు గన్లెన వచ్చె నత్తటిన్. 20

టీ. అసురవిదారి = సుచంద్రుఁడు కాంచనశతాంగరథాంగ పరిభ్రమి ప్రకారసముద్ర
తారవంబులు. — కాంచనశతాంగ = సువర్ణమయరథములయొక్క, రథాంగ = చక్రముల
యొక్క, పరిభ్రమి = భ్రమణములయొక్క, ప్రకార = రీతిచేత, సముదిత = పుట్టిన, అరవంబులు =
ధ్వనులు; ఇభరాట్పటలీఘన బృంహితంబులు. — ఇభరాట్పటలీ = గజబృందములయొక్క, ఘన
అధికములగు, బృంహితంబులు = గర్జనాధ్వనులు; “బృంహితంకరిగర్జిత” మనియమగుఁడు; ఉల్లసిత
మహాచమూకలకలంబు. — ఉల్లసిత = ప్రకాశించుచున్న, మహాచమూ = మహాసేనలయొక్క, కల
కలంబు = కోలాహలధ్వని; జగత్త్రితయంబు = ముల్లోకములను; కప్పన్ = వ్యాపింపఁగ; సంతసము
న్ = సంతోషముచేత; సర్వదేశజననాథులు = సమస్తదేశపురాణులు; కన్లెనన్ = చూచుచుం
డఁగ; అత్తటిన్ = ఆసమయమందు; వచ్చెన్ = వచ్చెను.

అనఁగ సుచంద్రుఁడు రథసేమిధ్వనులు కరిగర్జితములు సేనాకలకలంబును ముల్లోక
ములు వ్యాపించుచుండఁగా నరపతులెల్లరు చూచుచుండ స్వయంవరోత్సవమునకు వచ్చె
నని భావము.

చ. ఘనకమలేశ్వరాత్మజవికస్వరదీప్తివిలాసహారిపా
వనరుచిజాలలబ్ధి దయివాటుచుఁ దోచినయట్టిలోకబం
ధు నతని విస్తయంబునఁ గనుంగొని రయ్యెడ నట్లు చక్కఁ బ
ద్మిని తదధీనగాఁ దమమతిం దలఁ పుంచిరి రాజు లందఱున్.

21

టీ. ఘనకమలేశ్వరాత్మజవికస్వరదీప్తివిలాసహారిపావనరుచిజాలలబ్ధిన్.—ఘన=అధి
కమగు, కమలేశ్వరాత్మజ=మన్మథునియొక్క, వికస్వర=వికసించుచున్న, దీప్తి=కాంతియొక్క,
విలాస=విలాసమును, హారి=హరించుచున్న, పావన=పరిశుద్ధములగు, రుచి=కాంతులయొక్క,
జాల=పుంజములయొక్క, లబ్ధిన్=ప్రాప్తిచేత; దైవాటుచున్=ప్రకాశించుచు; ఇచట, ఘన
మగు, కమలేశ్వరాత్మజ=చంద్రునియొక్క, వికస్వరమగు, దీప్తియొక్కవిలాసమును, హారి=
హరించు, పావనరుచులయొక్క, జాల=పుంజములయొక్క, లబ్ధిచేత; దైవాటుచున్=ప్రకా
శించుచు నని సూర్యపర మైనయర్థము, సూర్యుఁడు తనకాంతులచే చంద్రునిరుచుల గ్ర
హించుటయును నిచ్చుటయును ప్రసిద్ధము; తోచినయట్టి లోకబంధున్=కనిపించుచున్నట్టి
లోకప్రియుఁడగు, సూర్యునితోచుచున్నది; అతనిన్=ఆసుచంద్రుని; ఎయ్యెడన్=ఏసమ
యమందు; రాజులందఱున్=నరపతులెల్లరు; విస్తయంబునన్=వింతచేత; కన్గొనిరి=చూచిరి;
అట్లు=ఆసమయమందు; చక్కన్=ఋజువుగ; పద్మినిన్=చంద్రికను; పద్మలతనని తోచుచు
చ్చది; తదధీనగాన్=ఆసుచంద్రుని స్వాధీనమైనదానినిఁగ; తమమతిన్=తమబుద్ధియందు; తలఁ
పు=అభిప్రాయమును; ఉంచిరి=ఉనిచిరి.

స్వయంవరోత్సవమునందుఁ జేరి యున్న రాజు లందఱును మన్మథాతిశయిసౌందర్య
ము గల యాసుచంద్రునికి చంద్రిక సూర్యునికి పద్మలతయునుబోలె నాయత్తయైనదానిఁగాఁ
దలంచి రని భావము.

మ. అతులంబై యనవద్యమై కువలయోదారప్రమోదప్రదా
త్మత సంధించి కరంబు రాజిలు సుచంద్రప్రాజ్యతేజోవ్రజం
బతివేలం బగుచున్ వెలుంగఁగ ననంతాస్థాని నాక్షత్రసం
తతి చూపట్టె సముజ్జితస్వకమహాధామాళిచే నయ్యెడన్.

22

టీ. అతులంబై = అధికమైనదై; అనవద్యమై = నిర్దుష్టమైనదై; కువలయోదార ప్ర
మోదప్రదాత్మతన్.—కువలయ = భూవలయమునకు, ఉదార = ఉత్కృష్టమగు, ప్రమోద=
సంతసమును, ప్రద = ఇచ్చుచున్న, ఆత్మతన్ = స్వభావము గలవాఁడగుటను, సర్వదా
భూమండలమును సంతసింపఁ జేయుస్వభావము గలవాఁ డగుటననుట; కువలయ =
కలువలకు, ప్రమోద ప్రదమగు స్వభావముగలవాఁ డగుటనని చంద్రపర మైనయర్థ
ము; సంధించి=పొంది; కరంబు = మిక్కిలి; రాజిలు సుచంద్రప్రాజ్యతేజోవ్రజంబు.—
రాజిలు = ప్రకాశించు, సుచంద్ర = సుచంద్రమహారాజుయొక్క, ప్రాజ్య = అధిక

మగు, తేజోవ్రజంబు=కాంతిపుంజము; అతివేలంబగుచున్ = అధికమైనదగుచు; “అతివేల భృశాత్యర్థ” అని యమరుఁడు; వెలుంగఁగన్ = ప్రకాశింపఁగ; అనంతాస్థానిన్.—అనంత= అధికమగు, ఆస్థానిన్ = ఆస్థానమందు; నాక్షత్రసంతతి=రాజబృందము; అనంత=ఆకాశమనె డు, ఆస్థానిన్ =సభయందు; నాక్షత్రసంతతి=రిక్కలసంబంధియగుగుంపు అని చంద్రపరమైన యర్థము; సముజ్ఞితస్వక మహాధామాలిచేన్.—సముజ్ఞిత=విడువఁబడిన, స్వక=తమసంబంధి యగు, మహత్=అధికమగు, ధామ=కాంతులయొక్క, అలిచేన్=పుంజముచేత; అయ్యెడన్ =ఆనమయమందు; చూపట్టెన్=కనిపించెను.

అనఁగఁ జంద్రునికాంతి పుంజము సన్నిధిఁ దేజోహీన మగురిక్కలగుంపుపగిది నుచం ద్రుని తేజము సన్నిధిని నితరరాజబృందము గనుపట్టెనని భావము.

తే. ఇట్టు లపు డేగుదెంచిన యట్టిసకల
మనుజకాంతులఁ బాంచాలజనవిభుండు
రహి నెదుర్కొని యభినవ్యరత్నమయమ
హాన్నతనివేశపాళుల నునిచె నంత.

23

టీ. ఇట్టులు=ఈప్రకారము; అపుడు=ఆనమయమందు; ఏగుదెంచిన యట్టిసకలమను జకాంతులన్=వచ్చినసమస్తనరపతులను; పాంచాలజనవిభుండు=క్షణదోదయరాజు; రహిన్= ప్రీతితో; ఎదుర్కొని=ఎదురుగానేగి; అభినవ్యరత్నమయమహాన్నతని వేశపాళులన్.— అభినవ్య=నూతనమగు; రత్నమయ=మణిమయమగు, మహాన్నత=మిక్కిలియెత్తుగానున్న, నివేశపాళులన్=విడుదులపంతులయందు; ఉనిచెన్=ఉంచెను.

అనఁగ పాంచాలభూపతియగు క్షణదోదయుఁడు స్వయంవరోత్సవమునకై నేగుదెం చుజనపతులనెదుర్కొని సమ్మానించి మణులచే రచియించిన యత్యున్నతములగు నివేశస్థాన ములయందు దించెనని భావము.

చ. అవనితశేంద్రు లెల్లఁ బ్రమదాతిశయంబునఁ దత్స్వయంవరో
త్సవదినవేశ దివ్యమణిజాతవినిర్మితమంచమండలిన్
బ్రవిమలచిత్తపద్మలయి బాగుగఁ జేరి వసించి రంగనా
నివహము చామరుల్ వలయఁ నికృణనంబులు మించ వీవఁగన్.

24

టీ. అవనిత శేంద్రులెల్లన్=రాజులందఱు; ప్రమదాతిశయంబునన్=సంతోషాతిశయము చేత; తత్స్వయంవరోత్సవదినవేశన్.—తత్=ఆచంద్రికయొక్క, స్వయంవరోత్సవ=స్వయంవరో త్సవముయొక్క, దినవేశన్=దివసమునందు; దివ్యమణిజాతవినిర్మితమంచమండలిన్.—దివ్యమణి= శృంగమణులయొక్క, జాత=సమూహముచే, వినిర్మిత=రచియింపఁబడిన, మంచ=మంచములయొ

క్క, మండలిక్ = సమాహమందు; ప్రవిమలచిత్త పద్మలయి. - ప్రవిమల = మిక్కిలి స్వచ్ఛమగు, చిత్తపద్మలయి = చిత్తకమలములుగలవారై; బాగుగఁ = రమణీయముగ; చేరి = సమీపించి; అంగ సానివహము = స్త్రీసమాహము; వలయనికృణనంబులు. - వలయ = కంకణములయొక్క, నికృణ నంబులు = ధ్వనులు; మించఁ = మీఱునటులు; చామరుల్ = వింజీమరలను; వీవఁగఁ = విస రుచుండఁగ; వసించిరి = కూర్చుండిరి.

అనఁగ స్వయంవరోత్సవమునకు నేతెంచి యున్న రాజు లందఱు మణిమయ మంచా సనములపై నువిదలు కంకణధ్వనులు చెలరేగ వీచోపులు వీచుచుండఁగ విమలచిత్తులయి నివసించి రని భావము.

మ. అలవేళఁ హరిపుత్ర హారకమహుండ్డై నిస్తులాహీనహా
రలతాశోభితమూర్తియై తగుసుచంద్రక్షతలేంద్రుండు ని
ర్మలపాండుద్యుతిమన్తణీమయమహామంచాగ్రభద్రదాసన
స్థలిఁ దాఁ జేరి వసించె రూప్యగిరిఁ గాత్యాయన్యధీశుం డనన్. 25

టీ. అలవేళఁ = ఆసమయమందు; హరిపుత్ర హారకమహుండువి. - హరిపుత్ర = జయంతు ని, హారక = హరించిన, మహుండ్డై = తేజస్సుగలవాఁడై, హరిపుత్ర = మన్మథుని, లేదా, యముని, హారక = హరించిన, మహుండ్డై = తేజస్సుకలవాఁడై యని శివపర మైనయర్థము; నిస్తులాహీనహార లతా శోభితమూర్తివి. - నిస్తుల = సరిలేని, అహీన = శ్రేష్ఠమగు, హారలతా = లతలవంటి హారములచే, శోభిత = ప్రకాశించుచున్న, మూర్తియై = శరీరముగలవాఁడై; నిస్తులమగు, అహీనహారలతా = శేషుఁ డనెడి హారలతచేత, శోభితమగుమూర్తిగలవాఁడని శివపర మైనయర్థము; తగుసుచంద్రక్షతలేంద్రుండు. - తగు = ఒప్పుచున్న, సుచంద్రక్షతలేంద్రుండు = సుచంద్రమహారాజు; నిర్మలపాండు ద్యుతిమన్తణీమయమహామంచాగ్రభద్రదాసనస్థలిఁ. - నిర్మల = స్వచ్ఛమగు, పాండు ద్యుతిమత్ = తెల్లనికాంతిగల, మణీమయ = రత్నమయమగు, మహామంచాగ్ర = గొప్పపర్యంకాగ్రమనెడు, భ ద్రదాసనస్థలిఁ = సింహాసనస్థలమందు; తాన్ = సుచంద్రుఁడు; చేరి = సమీపించి; రూప్యగిరిఁ = కైలాసపర్వతమందు; కాత్యాయన్యధీశుండు అనన్ = శంకరుఁడాయనునట్లు; వసించెన్ = కూర్చుండెను.

తెల్లనిమణులతో రచియించి యున్న మంచముపైఁ గూర్చుండియున్న యాసుచంద్రుం డు వెండికొండపైఁ గూర్చుండి యున్న ముక్కంటిపగిది విలసిల్లె నని భావము. ఇచట సుచం ద్రుని శివునిఁగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

మ. ఘనముక్తామణికాసనంబున సిరిం గన్పట్టునాడై త్యభే
దనుఁ డారార నుతింప నయ్యె ఖరరుఁ కైక్త్యంబుచేత నివృత్త
ర్తనబింబమ్మున నుండుట న్నడలి శీతచ్ఛాయబింబంబు చే
రిన వారాశిసతామనోహరునిదాఁరిం బూని యప్పట్టునన్. 26

టీ. ఘనముక్తామణికాసనంబునఁ .-ఘన=గొప్పలగు, ముక్తామణికా=ముత్తెములయొక్క, అసనంబునఁ=సింహాసనమందు; సిరిఁ=కాంతిచే; కన్పట్టునాదైత్యభేదనుఁడు=కాన్పించునాసుచంద్రుఁడు; ఖరరుక్మిణ్యంబుచేతఁ=తీక్షణకిరణములవేడిమిచేత; వికర్తనబింబంబునఁ=సూర్యబింబమందు; ఉండుటఁ=ఉనికిని; సడలి=వదలి; శీతచ్ఛాయబింబంబు=చల్లని కాంతిగలచంద్రబింబమును; చేరినవారాశిసుతామనోహరునిదారిఁ.-చేరిన=పొందిన, వారాశిసుతా=లక్ష్మీదేవికి, మనోహరునిదారిఁ=భర్తయగు విష్ణుమూర్తియొక్కరీతిని; పూని=వహించి; అప్పట్టునఁ=ఆసమయమందు; నుతింపనయ్యెఁ=స్తుతించుట కాస్పదుఁడాయెననుట. జౌరార=ఆశ్చర్యమాశ్చర్యము!

అనఁగ ముక్తామయభద్రదాసనంబునఁ గూడి యున్న సుచంద్రుఁడు, మిక్కిలి వేడిగల సూర్యబింబమును విడిచి చల్లనిచంద్రబింబంబుఁ జేరినవిష్ణుమూర్తియొయని పొగడఁబడెనని భావము. నారాయణమూర్తి సూర్యబింబమం దుండుట ప్రసిద్ధము.

సీ. సురగణ్యలావణ్యగరిమ రాజులకుఁ బాం

చాలినిరాశ హెచ్చంగఁ జేయ

మణిమంచబింబితాత్మచ్ఛాయ తనుఁ గొల్వఁ

దటియుమన్నభుబుద్ధిదనరఁ జేయ

హీరభూషణవిభావారంబు వెన్నెల

వలగొన్న రేణిఁ దలఁపఁ జేయ

వందికంతధ్వను లైవభవశ్రీనభి

మొనసి చూచుసురాళి కెఱుకచేయ

తే. కంకణక్రేంకృతు ల్పర్వఁ బంకజాస్య

లలరువింజామరలు వీవ యక్ష నేత

పార్శ్వమునఁ గొల్వ బుధపాళి ప్రస్తుతింప

మంచతటి నాసుచంద్రుండు మించె నపుడు.

27

టీ. సురగణ్యలావణ్యగరిమ.-సుర=దేవతలచే, గణ్య=పొగడఁదగిన, లావణ్య=అందముయొక్క, గరిమ=అతిశయము; రాజులకుఁ=ఇతరరాజులకు; పాంచాలినిరాశఁ=చంద్రికయందు ఆశయొక్కయభావమును; హెచ్చంగఁజేయఁ=మించునటులు చేయుచుండఁగ; మణిమంచబింబితాత్మచ్ఛాయ.-మణిమంచ=మణిమయమగు మంచమునందు, బింబిత=ప్రతిఫలించిన, అత్మచ్ఛాయ=తననీడ; తనుఁగొల్వఁ=తన్ను సేవించుటకు; తటియుమన్నభుబుద్ధిఁ=సమీపించియున్న మన్నభుఁడనుబుద్ధిని; తననీడ మన్నభునిభంగి నున్న దనుట; తనరఁ=ఓప్పునటులు; చేయఁ=ఓనరించు చుండఁగ; హీరభూషణవిభావారంబు.-హీరభూషణ

మృల యొక్క కాంతిపుంజము ; వెన్నెలవల గొన్నరే తేనిక = వెన్నెలచే జుట్ట బడిన చంద్రుని ; తలఁపక = స్మరించు నటులు ; చేయక = చేయఁగా ; వందికఁ రధ్వఃకులు. - వంది = పొగడుచుండెడి వారియొక్క, “వందినఃస్తుతిపాఠకాః” అనియమ రుఁడు, కంఠధ్వనులు = గళధ్వనులు ; వైభవశ్రీక = విభవముయొక్కయతిశయమును ; అభ్ర మెనసిః = మిన్నంది ; చూచునురాళికేక = చూచుచున్న దేవతలబృందమునకు ; ఎఱుకచేయక = తెలియఁజేయుచుండఁగా ; కంకణక్రేంకృతులు = కడియములయొక్కక్రేకాంఠధ్వనులు ; పర్వక = వ్యాపించునటులు ; పంకజాన్యలు = స్త్రీలు ; అలరువింజామరలు = ప్రకాశించుచున్న చామ రములగు ; వీవక = విసరుచుండఁగ ; యక్ష నేత = కుముదుఁడనుకిన్నరుఁడు ; పార్శ్వమునక = ప్రక్కఁకు ; కొల్వక = సేవించుచుండఁగా ; బుధపాళి = విద్యద్బృందము ; ప్రస్తుతింపక = పొగ డుచుండఁగా ; మంచతటిక = మంచప్రదేశమునందు ; ఆసుచంద్రుండు = ఆసుచంద్రమహారాజు ; అపుడు = ఆసమయమందు ; మించెక = అతిశయించెను.

అనఁగ తనసౌందర్యాతిశయము ఇతరరాజులకుఁ చంద్రికమీఁది యాశనుపోగొట్టుచు న్న దనియు మణిమయపీఠమునందు ప్రతిబింబించినతననీడ మరుం డనుజ్ఞానమును కలుగఁ జేయుచున్న దనియు మగరాలసాములకాంతులు వెన్నెలవ లగొన్నకలువలదొరయోయను బుద్ధిని జేయుచున్న దనియు స్తుతిపాఠకులకంఠధ్వనులు తనవైభవమును మిన్న చేరి చూచువేల్పుల కెఱుక చేయుచున్నవనియు, ఇరుప్రక్కల స్త్రీలు వీచోపులు విసరుచుండ వారికరకంకణధ్వనులు వ్యాపించుచున్న వనియు, కుముదుఁడు కొలుచుచుండఁగ బుధులు నుతింపఁగనట్టి సుచంద్రుఁడు మంచముమీఁద బ్రకాశించె ననియు తాప్పర్యము.

క. నరనాయకకులమంచాంతరముల వలిగాడ్పు మసలె • దపనతనయమం దిరకేళీవనపాళీ, సురసాళీవాసనాభిః శోభితగతియై.

28

టీ. నరనాయకకులమంచాంతరములక. - నరనాయకకుల = నరపతిసంఘములయొ క్క, మంచాంతరములక = మంచములయొక్కమధ్యములందు ; వలిగాడ్పు = చల్లనిమం దమారుతము ; తపనతనయమందిరకేళీవనపాళీసురసాళీవాసనాభిః శోభితగతివి. - తపనతనయ = యమునియొక్క, మందిర = గృహముయొక్క, కేళీవన = క్రీడావనములయొక్క, పాళీ = పంక్తుల యందున్న, సురసాళీ = సర్పాక్షిపుష్పపుంజములయొక్క, వాసనా = పరిమళముచే, అభిః శోభిత = ప్రకాశించు, గతియై = గతిగల్గె ; మసలెక = విసరెను.

వ. అంత ననంతకాంచనమంచాగ్రసమంచితసింహాసనసమాసీన మానవనా యకసేవాసమాగామిత త్తత్సేవాధిపసంఘపరస్పరసంఘర్షణ సముత్తిష్ఠచ్ఛి రత్నరత్నాంగదపరాగపూగతామ్రపట్టపటాస్తరణ విభ్రాజితంబును, నంతరీప కాంత శిరోవిభాసితానంతచరనాథమణిషయమకుటతటనరీన్యత్యమానవినీల కాంతిప్రరోహకుహనాధూపధూమపూరితంబును, శంబరాక్షికదంబకకరాం

బుజసముద్గచ్ఛదరుణాంబరశుభాడంబరకంకేళికుసుమగుళుచ్ఛరింఛోళికావి
తానవిభూషితంబునునై యొప్పుమీఱు గగనాస్థానంబునఁ బాకారి పావక
పద్మాప్తసుతపలాశపయోధీశపవమానపౌలస్త్యపార్వతీపతిపరివృతుండై తదు
త్సవంబు వీక్షింప నిండుపేరోలగం బుండె. గాలవశాండిల్యకౌశికవసిష్ఠప్ర
ముఖమహర్షులు హర్షోత్కర్షంబునఁ జూడందొడంగిరి. గరుడకిన్నరగంధర్వ
సిద్ధసాధ్యముఖ్యు లంతంతం గాంచి సంతసిల్లిరి. అపుడు రాజసభాస్థలం బ
పరిమితవేత్రధరసాహూనినాదవాచాలంబై అభినవభూషణ మరీచికావి
హారవాటంబై యతులతంబై యతిశయిల్లం గనుంగొని యాక్షణదోద
యక్షమాధ్యక్షుండు నెమ్మనంబున నీస్వయంవరమునకు వచ్చిన ధరాధిపతు
లయన్వయగుణాదికంబులు పేర్కొని కుమారి కెఱింగింపఁ నెవ్వరు చాలు
దు రఖిలజగజ్జనని గిరిరాజతనుజ గాక యని తలంచి యప్పుడు. 29

టీ. అంతః=అటుపిమ్మట; అనంత కాంచనమంచాగ్ర సమంచితసింహాసనసమాసీనమా
నవనాయక సేవాసమాగామిత తత్తేనాధిపసంఘ పరస్పర సంఘర్షణసముత్తిష్ఠ చ్చిరత్న
రత్నాంగదపరాగపూగ తామ్రపట్టపటాస్తరణ విభ్రాజితంబును.-అనంత = అధికమగు,
కాంచన=సువర్ణముయొక్క, మంచాగ్ర = మంచాగ్రములందు, సమంచిత=ఒప్పుచున్న, సింహ
సన=భద్రాసనములందు, సమాసీన=కూర్చుండియుండు, మానవనాయక=నరపతులయొక్క,
సేవా=కొలుపునకై, సమాగామి=వచ్చుచున్న, తత్తేనాధిప = ఆయాదళవాయులయొక్క,
సంఘ=గుంపుయొక్క, పరస్పర సంఘర్షణ=ఒండొరులయొక్క యొరయికలవలన, సముత్తిష్ఠ=
మీఁదికెగయుచున్న, చిరత్న=పురాతనమగు, రత్నాంగద=రత్నమయమగు భుజకీర్తులయొ
క్క, పరాగపూగ=రజఃపుంజమనెడు, తామ్ర=ఎఱ్ఱనగు, పట్టపట = పట్టువస్త్రముయొక్క, ఆ
స్తరణ = పఱచుటచే, విభ్రాజితంబును = ప్రకాశించుచున్నదియును; అంతరీపకాంతశిరో
విభాసితానంతచరనాథమణిమయమకుటతటనరీన్మత్యమానవినీలకాంతిప్రరోహకుహనా ధూప
ధూమపూరితంబును.-అంతరీపకాంత=ద్వీపాధిపతులయొక్క, శిరః=మస్తకములందు, విభా
సిత=ప్రకాశించు, అనంతచరనాథమణిమయ = ఇంద్రనీలమణిమయములగు, మకుట=కిరీట
ములయొక్క, నరీన్మత్యమాన = మిక్కిలి నాట్యముఁజేయుచున్న, వినీల = మిక్కిలినల్లని,
కాంతి=తేజములయొక్క, ప్రరోహ=అంకురమనెడు, కుహనా=కపటముగల, ధూప=ధూపము
యొక్క, ధూప మనఁగావాసనకై వేయు నగరువుమొదలగు పరిమళవస్తువులయొక్క
పొగ, ధూమ=పొగచేత, పూరితంబును=నింపఁబడినదియును; శంబరాక్షీకదంబకకరాంబుజస
ముద్గచ్ఛదరుణాంబరశుభాడంబరకంకేళికుసుమగుళుచ్ఛరింఛోళికావితానభూషితంబును.-శంబ
రాక్షీకదంబక=మృగాక్షీసమూహముయొక్క, కరాంబుజ=కేలుదామరలవలన, సముద్గచ్ఛత్=
మీఁదికెగయుచున్న, అరుణాంశుక=ఎఱ్ఱనికాంతియనెడు, శుభాడంబర = మంగళప్రదమగు
విజృంభణముగల, కంకేళికుసుమ=అశోక పుష్పములయొక్క, గుళుచ్ఛ=గుత్తులయొక్క, రింఛోళి

కా=సమూహములనెడు, వితాన=మేలుకట్లచేత, విభూషితంబును=అలంకరింపఁబడినదియును;
 ఐ=ఐనదై; ఒప్పుమీఱుగగనాస్థానంబునకొ.-ఒప్పు=అందముచేద, మీఱు=అతిశయించు,
 గగనాస్థానంబునకొ = ఆకాశమనుసభయందు; పాకారి = ఇంద్రుఁడు; పావకపద్మాప్రసూత
 పలాశపయోధీశపవమానపాలస్త్యపార్వతీపతిపరివృతుండుఐ.-అగ్నియమనిర్పతి వరుణవా
 యు కుబేరశంకరులచేఁ గూడుకొన్నవాఁడై; తదుత్సవంబు = ఆస్వయంవరోత్సవమును;
 వీక్షింపకొ=చూచుటకు; నిండుపేరోలగంబు=గొప్పకొలుపుదీరి; ఉండెకొ=ఉండెను. గాలవ
 శాండెల్యకాశికవసిష్ఠ ప్రముఖమహర్షులు = గాలవుఁడు శాండెల్యుఁడు కాశికుఁడు వసి
 ష్ఠుఁడు మొదలుగాఁగల మహామునులు; హర్షోత్కర్షంబునకొ = సంతోషాతిశయ
 ముచేత; చూడకొ = వీక్షించుటకు; తొడంగిరి = ప్రయత్నించిరి. గరుడకిన్నరగం
 ధర్వసిద్ధసాధ్యముఖ్యులు = గరుడులు కిన్నరులు గంధర్వులు సిద్ధులు సాధ్యులు మొదలు
 గాఁగలవారు; అంతంతకొగాంచి = అచ్చటచ్చటఁజూచి; సంతసిల్లిరి = ఆనందించిరి.
 ఆపుడు=ఆసమయందు; రాజసభాస్థలంబు=రాజసభయొక్కప్రదేశము; అపరిమితవేత్రధరసా
 హానినాదనాచాలంబు.-అపరిమిత=మితిలేని, వేత్రధర = బెత్తపువారియొక్క, సాహాని
 నాద=హెచ్చరికమాటలయొక్కధ్వనులచేత, నాచాలంబు = ముఖరితంబు; ఐ=ఐయినదై;
 అభినవభూషణమరీచికా విహారవాటంబై.-అభినవ=నూతనమగు, భూషణ = ఆభరణముల
 యొక్క,మరీచికా=కాంతులయొక్క,విహార=క్రీడయొక్క, వాటంబై=ప్రదేశమై;అద్భుతంబై=
 ఆశ్చర్యకరమైనదై; అతులితంబై=దీటులేనిదై; అతిశయిల్లకొ=విజృంభింపఁగా; కనుంగొని=
 చూచి; ఆక్షణదోదయక్షమాధ్యక్షుండు=ఆక్షణదోదయరాజు; నెమ్మనంబునకొ=తనమనసునం
 దు; ఈస్వయంవరమునకుకొ=ఈస్వయంవరోత్సవమునకు;వచ్చినధరాధిపతులయన్వయగుణాది
 కంబులు=చేరియున్న రాజులవంగడములుగొనంబులుమొదలగువానిని; షేర్కొని=నామములు
 గ్రహించి; కుమారికొ=చంద్రికకు; ఎఱింగింపకొ=తెలుపుటకు; అఖిలజగజ్జనని=సమస్తలోక
 మాతయగు; గిరిరాజతసుజగాక=పార్వతీదేవితప్ప; ఎవ్వరుచాలుదురు=ఎవ్వరుసమర్థులగుదురు?
 అని తలంచి=ఈప్రకారముస్మరించి; అప్పుడు=ఆసమయమందు.

మ. పరిపూతాత్మసమన్వితం డగుచుఁ దత్త్వాంచాలధాత్రీతలే

శ్వరచంద్రుండు కరాజ్జము ల్తోగిచి శశ్వద్భక్తివై పుల్యమాం

తరవీధిం దళుకొత్త నిల్చి వినయాత్మ స్సన్నుతించెన్దహీ

ధరనమ్రాటుతనిర్మలామృతధునీధారాశధారోక్తులకొ.

30

టీ. తత్త్వాంచాలధాత్రీతలేశ్వరచంద్రుండు=ఆక్షణదోదయమహారాజు; పరిపూతాత్మ
 సమన్వితండుగుచుకొ.-పరిపూత = పరిశుద్ధమగు, ఆత్మ=మనస్సుచేత, సమన్వితండు=కూడు
 కొన్నవాఁడు, అగుచుకొ=ఐయినవాఁడై; కరాజ్జముల్తోగిచి=కేలుదామరలుమోడ్చి;శశ్వద్భక్తి
 వైపుల్యము.-శశ్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, భక్తి=భక్తియొక్క, వైపుల్యము=అతిశయము;
 అంతరవీధికొ=హృదయవీధియందు; తళుకొత్తకొ=మిక్కిలిప్రకాశింపఁగ; నిల్చి=నిలుచుకొని;

వినయాత్మక = వినయముతోఁగూడుకొన్న మనముచేత ; నిర్మలామృతధునీధారాశ్ధాకోక్తు
లక. - నిర్మల = స్వచ్ఛమగు, అమృత = సుధయొక్క, ధునీ = ప్రవాహముయొక్క, ధారాశ్ధ =
అడ్డములేని, ధారా = ఆసారములవంటి, ఉక్తులక = వాక్యములచేత; మహీధర సమాటుసత్క =
హిమవంతునికూఁతురగుపార్వతీదేవిని; సన్నతించెక = పొగడెను.

అనఁగా క్షణదోదయరాజు భక్తిచేఁగరంబులు మోడ్చి జగన్తాత యగునాపార్వతీ
దేవి నమృతధారాసమంబు లగునుక్తులచే నుతియించె నని భావము.

దండకము. జయ జయ జగతీనాయకే, భక్తలోకేష్టసంధాయకే, నిత్యవి
న్దుత్రికోణాష్టకోణాదికోణావళీవిస్ఫురచ్ఛక్త సింహాసనోద్ద్యోతమానాత్మికే,
సర్వమన్త్రాత్మికే, షడ్వటానోక హిమపాంతసీమావసదోద్భేదముద్రాన్వితాశా
మ్బరస్వాంత నిద్రాశుపఞ్చశుగోన్మీలనాకారకాపాజ్ఞసంచారభణ్ణీసముద్యూత
సర్గాదికార్యత్రయీ సక్తవైధాన్య భాన్యప్రకాణ్ణే, దయాత్రాత యోగి
ప్రకాణ్ణే, వినీలాంబురేఖావృతాబ్జారిబిమ్బాపమాసమ్మిశ్రతున్జ్వలీ భూత
హీరోపలపోత కోదన్దదన్దోత్తమోద్వాంత శైత్యప్రకారోజ్జ్వల ద్దోని
కాయోపభుక్తోగ్రధూమాగ్ని దర్పచ్ఛలధ్వాన్తికే వార్షికామ్బాదజితా
న్తికే రోచమానాత్మ భూమిత్రితారాహితీ యుక్త చిత్రీకీయా సంచర
న్తద్వష్టమ్భ విధ్వంసనోగార లక్ష్మీశనిద్రాపహ ర్యద్యుతకీడనాశాలి మా
యాఘన పోకమాభ్యుజ్జితే సత్కులాళీనిరాకుఞ్చితే, మత్తదనీన్ద్ర గ
ర్జామృదజ్వలజధ్వాన దైత్యేన్ద్రసేనావళీ సింహనాదాఖ్య గానాభిరజ్జన్త
హజన్యరజ్జస్థలీ నృత్యదు గాసివల్లి నటీపాపితా పృత్న పుష్పాజ్ఞలీభూత
శుమ్భాదిక క్రవ్యభుక్తాలికా నిర్గళన్తాక్తికశ్రేణికే, పుణ్యమర్త్యోత్కరారో
హ్య సాభాగ్య సాధార్పితోదార కారుణ్యనిశ్రేణికే, శివగృహిణి నిజోపమ్య
లీలానిశోజ్జ్వమ్భమాణేన్దుజాయా పరివ్యక్తజాగ్రతుక్రీడాజ్ఞూర శజ్జాస
మాపాది లాక్షారసోల్లిజ్జి తాంఘ్రిజ్జ దీవ్యన్నఖ వ్రాత విభ్రాజితే, దేవతా
పూజితే, నిత్యసత్కాంత సంసేవ్య పాదామ్బుజాతాధరీ భూతపద్మాకరోద
జ్జితామ్బాజ హైన్యక్రియావాచి శిజ్జార ప్రాద్భాసిమజ్జేరభూమానుషణ్ణే,
కనజ్జాజ్ఞిక శ్రీజితోద్యన్తనోభూనిషణ్ణే, మహాయావనాలీకమల్లాధిభూకేళి
కాన్తమ్భ సంవిత్ప్రదాతూరుకాణ్ణే, సరోరాజసాభాగ్య జిన్నాభికుణ్ణే,
వలగ్నస్థలీకార్యజ్జాసుపుష్పేషుబద్ధస్ఫురన్తుష్టికాబద్ధనప్రోత్థగమ్భిరనాభీగు
హాన్తస్తటధ్వాన్తరేఖామనీషా ప్రదశ్యామరోమాళికే, సారశృంగారవారా

శిభజ్జప్రమాకృద్వలీపాలికే, చారుతారుణ్యమాయామహాకుమ్భి కుమ్భద్వ
 యీద్వాపరద్వారవత్సోభవే, పాణిభాత్రాతపాథోభవే, సంతతాసక్తసర్వ
 జ్ఞద్వగ్ధాతపాతక్రియాజాయమానాత్క లావణ్యకూలజ్కషాబుద్బుద్రశేణికా
 రూపముక్తావళీభాసమానే, శుభామోదికాశ్చీరకస్తూరికాపజ్కచర్చాపరి
 ద్యోతమానే, మనోజ్ఞాస్యపద్మాహితార్చాపరామోభజబాణప్రతిష్ఠాపితామూ
 ల్యశశ్ఢీభవత్కన్ధరే, పాణితప్రాణ బద్ధూభవద్భవ్య వాగ్భన్ధరే, సలలితఖగ
 చక్రకాణ్డకాణ్డద్విజావిక్షతాజ్కాన్వితప్రస్ఫురత్పక్వబిమ్బప్రతీకాశరమ్యోష్ఠ
 బిమ్బే, నవాదర్శనద్గర్వనిర్వాపణోద్యుక్తగణ్డద్వయాంచన్తరీచీకదమ్బే, స్వకశ్రీ
 సమజ్కూరిత త్రాసయోగాటవీ లీన కున్దోపరి వ్యక్త నవ్యానుకమ్పా రసో
 హాకరాశ్రాంత వీటీరసవ్యాప్త దంతాళికాద్వైతవా ద్యుజ్జ్వలద్దాడిమీబీజ
 జాలే, సునాసాజితామూల్యసౌవర్ణ జాలే, లసత్కజ్జలాజ్కోపధిత్రోటి
 కాయుక్తరమ్యాస్యలావణ్య కేళీవసీవీధికా సంచరత్తజ్జరీటాయమానోల్లసల్లో
 చనే, భూలతాయుగ్మ సంప్రాపితానజ్గచాపత్విషామోచనే, భవ్యకాశ్చీర
 భూచిత్రకాకార ఫాలాన్తర భాజమానానిలాప్తేక్షణే, వక్త్ర తేజసిపరిక్షీణ
 పూర్ణక్షపానాథకాన్తిక్షణే, సంతతాభ్యర్ణ సీమావస ద్వేణికారాహునం
 దర్శనోద్విగ్న చేతస్క చూడామణీభూత శీతాంశురేఖా గళత్పాణ్డరస్వే
 దపాథః పృషన్తాలికా మోహ దానర్ఘ్య ముక్తాబలస్తీలతాలంకృతే,
 రత్న తాటజ్కయుగ్మాన్వితే, కాలకణ్ఠాన్తరజ్గ ప్రమోదప్రదాప్రత్న చా
 మ్పేయదామాఖ్య సాదామినీవల్లికాయుక్తవేణీపయోదాభిరామే, నతాగారి
 రామే, సతత మగజే త్వమే వాత్సమాతా శివే త్వాం భజే దేవదేవి త్వ
 యా రక్షి తోహం విశాలాక్షి తుభ్యం మనోభక్తివిత్తం దదా మ్యమ్మి
 కే, నాశ్రయామి త్వదన్యాం, మహాకాళి దాన్యం తన ప్రాప యాజ్ఞావ
 తంసే, త్వదీయే పదాబ్జద్వయే సంవస త్వస్త్వదీయాశయో, గారి రక్షాద్య
 మాం, దేవి తుభ్యం నమో, యోగిమృగ్యోజ్జ్వలచ్ఛిత్కళాయై నమో గోధి
 భాఃకృత్తరాత్రీట్కలాయై నమో శేవగీర్వాణనిత్యోత్సవాయై నమో నిత్య
 పూతామితప్రాభ వాయై నమోహస్తసంబద్ధనీరేశయాయై నమో దేవతారూ
 పశయాశయాయై నమస్తే సఖిభూతపద్మాలయాయై నమస్తే స్వభక్తాళి
 చిత్తాలయాయై నమస్తే మృగాధీశవాహూత్తమాయై నమస్తే పయో
 జాస్త్రశత్రూత్తమాయై నమః కాన్తిమత్యై నమః కాన్తమత్యై నమ

స్వర్వసూత్రై నమ స్సౌమ్యభూతై నమ శ్శర్మదాయై నమ శ్వైల
జాయై నమగి కామదాయై నమగి కాళికాయై నమస్తే నమస్తే నమః. 31

టీ. అథేదానీం కవిః ప్రకృతోపయోగిత్యేన సకలపురుషార్థసంపాదినీందేవీం ప్రస్తా
తి.-జయజయజగతీత్యాదినా*జయజయ నిరతిశయేనోత్కర్షణవర్తస్వఅత్ర నిత్యవీప్సయోరితి
ద్విర్భావః* జగతీనాయికే జగతః ప్రపంచస్య నాయికే ఈశ్వరి*భక్తలోకేష్ట సంధాయికే.-
భక్తలోకస్యభక్తజనస్య, ఇష్టస్యపురుషార్థచతుష్టయస్య, సంధాయికేసంపాదయిత్రి * ని
త్యబిన్దు త్రికోణాష్టకోణాది కోణావళీవిస్ఫుర చ్చక్రసింహాసనో ద్యోతమానాత్తికే-నిత్యం
వినాశరహితం చక్రవిశేషణ మేతత్ బిన్దు స్ఫురబిన్దు స్తత్పరిత స్త్రికోణ స్తదభితోఽష్ట
కోణ మేతదాదీనాం కోణా స్తత్ దేవతాధిష్ఠానరేఖాః తేషా మావశ్యా స్ఫుర త్ప్రకాశమా
నం చక్రం శ్రీచక్రం తదేవ సింహాసనం తతోద్ద్యోతమాన ఆత్మా స్వరూపం యస్యా సా
తథోక్తా-శ్రీచక్రలక్షణంతు,,బిన్దు త్రికోణవసుకోణ దశారయుగ్మ మన్వశ్ర నాగదళ సంయుత
షోడశారమ్ | వృత్తత్రి భూపురయుతం పరిత శ్చతుర్థా శ్రీచక్ర మేత దుదితం పరదేవతా
యాః ఇతి*సర్వమన్త్రాత్తికే - సర్వమన్త్రాణ్యేన ఆత్మా స్వరూపం యస్యా సా తథోక్తా-
అథ దేవ్యా మాహాత్మ్య మభివర్ణయతి సదిత్యాదినా-*నద్వటానోకహాపాస్త సీమావసద్బో
ధముద్రాన్వితా శామ్బరస్వాస్త నిద్రాళు పఞ్చాశుగోన్తీల నాకారకాపాద్య సంచారభణ్ణీ
సముద్భూత సర్గాదికార్యత్రయీసక్తవై ధాణ్డభాణ్డప్రకాణ్డే - సతో వటానోకహస్య ఉ
పాస్తసీమాయాం సమీపభూమా వసన్ యోబోధముద్రయా అన్విత స్సంగత ఆశామ్బ
రోదక్షిణామూర్తి స్తస్య వటతరుమూలవసతి ఘానముద్రా చాగమప్రసిద్ధా - వటివిటపి స
మీపే బోధముద్రాం దధాన ఇతి - తస్య స్వాస్తే హృదయే నిద్రాళో రజాగ్రతః
“నిద్రాతేరాళుచ్” పఞ్చాశుగస్య కామస్య - ఉన్తీలనాయాః వికసనస్య-కారకస్య -
అపాద్యస్య కటాక్షస్య సంచారోవలనం తస్య భణ్ణీ ప్రకారః తయా సంభూతాని
జాతాని సర్గాదీని సృష్టిస్థితిప్రళయా స్తా న్యేవ కార్యాణి తేషాం త్రయీ త్రితయం తయా,
సక్త స్సంగతః విధేరిమానివైధాని తస్యేదమిత్యజ్ తానిచ తా న్యజ్ఞాని తాని భాణ్డా నీవ
తేషాం ప్రకాణ్డ స్సంఘాతో యస్యా సా తథోక్తా-*దయాత్రా తయోగిప్రకాణ్డే.-దయ
యా త్రాతా రక్షితా యోగిప్రకాణ్డా స్సంయమిశ్రేషా యస్యా సా తథోక్తా “ప్రకాణ్డ
ముష్ణతల్లజా” ఇత్యుమరః* వినీలాజ్జురేఖా వృతాబ్జారి బిమ్బాపమాసమిశ్చతుర్జుణ్డలీభూత
హీరోపలప్రోత కోదణ్డదండోత్త మోద్వాస్త శైత్యప్రకారో జ్వలద్దోనికాయోపభుక్తో గ్ర
ధూమాక్ష దర్పచ్ఛలధ్వాన్తికే-విశిష్టా నీలా అన్తః ఖచితనీలమణయో యస్య సతథోక్తః కో
దణ్డోత్తమవిశేషణ మేతత్ అజ్కుస్య కలజ్కుస్య రేఖయా వృత మాత్రాన్త మబ్జారిబిమ్బం చ
న్ద్రీమణ్డలంతేనోపమాసామ్యం తయాసంమిశన్ సంగతః కుణ్డలీభూతశ్చక్రీభూతో హీరోపలైః
ప్రోత సూన్యతః కోదణ్డోత్తమ స్తే నోద్వాస్తై ర్నిర్గమితై శ్చైత్యస్య నిశితత్వస్య అన్యత్ర శీత
లత్వస్య ప్రకారేణవిధయా ఉజ్జ్వలన్తోగోనికాయా శ్శరసంఘా అన్యత్ర కిరణనిచయా
స్తై రుపభుక్తం భక్షితం వినాశితమిత్యర్థః ఉగ్రస్య ధూమాక్షస్యరక్షసోదర్పచ్ఛలం ధ్వాన్తం

యస్యా సా తథోక్తా- * వార్షికామృదజితాన్తికే - వర్షతీతివార్షికః అభినతసదస్థాభూ
 వృషేత్యాదినా ఉకఞ్ ప్రత్యయః తం అమృదం మేఘం జయతీతి జిత్ తాదృశీ కాంతి
 ర్యస్యా సా తథోక్తా దేవ్యాః కృష్ణవర్ణత్వ మాగమప్రసిద్ధమ్ తథాచ ననామ్బురుహలోచనా
 మభిననామ్బు దత్వామలాం త్రియమ్బకకుటుమ్బినీంత్రిపురసుందరీ మాశ్రయే- * రోచమానాత్త
 భూమిత్రతారా హితీయుక్త చిత్రక్రియా సంచరన్తధ్వవప్తమ్భవిధ్వంసనోదార లక్ష్మీశనిద్రా
 పహార్య ద్భుతక్రీడనాశాలి మాయాఘన ప్రక్రమాభ్యుత్పితే - రోచమానః ప్రకాశమాన ఆత్మ
 భువో బ్రహ్మణో మిత్రతా మైత్రీ తస్యా రాహితీ రాహిత్యం తయాయుక్తా సంగతా చిత్ర
 క్రియా అద్భుతచేష్టా తాడనపీడనాదిః తయా సంచరన్త యో మధుర్దానవ స్తస్య ఆవప్తమృద
 గర్వం తస్య విధ్వంసనే ఉదారా లక్ష్మీశనిద్రాయా అపహరిణీ నివారికా అద్భుతక్రీడనా
 తయా శాలత ఇతి తచ్ఛాలినీ యా మాయా తస్యా ఘనప్రక్రమస్తే నాభ్యుత్పితే* సత్కలా
 లీనిరాకుఞ్చితే. - సతీనాం కలానాం సౌరాదికలానా మాళీ పజ్జ్ఞిః తయానిరాకుఞ్చితే అన
 తే- * మత్తదనీన్ద్రగర్జ్వామృదజ్వలజద్వాన దై త్యేన్ద్రసేనావళీ సింహనాదాఖ్యగానాభి రజన్త
 హజన్యరజస్థలీ నృత్యదుగ్ధాసివల్లీ నటీప్రాపితాప్రత్న పుష్పాంజలి భూతశుమ్భాదికక్రవ్యభు
 జ్జాలికా నిర్గళన్తాక్తికశ్రేణికే॥ మత్తాః మదవిశిష్టాః యే దనీన్ద్రాః గజశ్రేష్ఠస్తేషాం గర్జ్వా
 బృంహితాని తా ఏవ మృదజ్వలజద్వానా మర్దలసంఘాతనినదా దై త్యేన్ద్రాణాం రక్షోవరా
 ణాం యా సేనావళీ వాహినీపరంపరా తస్యా సింహనాదాః క్షేప్తనానితదాఖ్యాని గానాని
 తైశ్చ అభిరజన్త శోభమానం మహత్ అధికం జన్యం యుద్ధం తస్యరజఃస్థానం సప్తవరజ్జో నాట్య
 శాలా తస్య స్థలీ అకృత్రిమభూమిః జానపదేత్యాదినాజీవ తత్ర నృత్యస్తీ ఉగ్రయా అసివల్లీ
 నైన నటీ నర్తకీ తయాప్రాపితాప్రత్న పుష్పాంజలిః రజప్రసాధనవిశేషః తద్భూతశుమ్భ
 ఏవ ఆది ర్యేషాంతే శుమ్భాదికా సాన్విర్ధే కః యే క్రవ్యభుజో రాక్షసాస్తేషాం మాళికాస్తా
 భ్యో నిర్గళన్తీ మాక్తికశ్రేణిః యస్యా సా తథోక్తా- * పుణ్యమర్మోత్కరా రోహ్యసౌభాగ్య
 సౌధార్పితోదార కారుణ్యనిశ్రేణికే॥ పుణ్యాః పవిత్రా మర్మోత్కరా మానుషనివహ స్తై రా
 రోహ్య ఆరోఢుం శక్త్యా సౌభాగ్య మేవ సౌధ స్తత్ర అర్పితా ఉదారం గమ్భీరం కారు
 ణ్యం కరుణాతదేవ నిశ్రేణికా అధిరోహణీ యస్యా సా తథోక్తా- * శివగృహిణి శివభార్యే-
 నిజౌపమ్యలీలానిశోజ్జృమ్భణేన్దు జాయాపరివ్యక్త జాగ్రత్కృధాజ్ఞూర శక్త్యాసమాపాదిలా
 త్కార సోల్లిజ్జితాంఘ్రియజ్జ దీప్యన్నఖవ్రాత విభ్రాజితే- భగవత్యా నఖాదికచాస్తానా మవ
 యనానాం లోకాతిశాయి సౌందర్యం వర్ణయతి నిజేత్యాదినా-నిజం స్వీయ మాపమ్యం తస్య
 లీలాక్రియా తయా అనిశం సంతత ముజ్జృమ్భమాణా ఇన్దుజాయా స్తారకా స్తాభిః పరివ్యక్తం
 స్ఫుటం యథా జాగ్రత్ నిస్తంద్ర శ్చ యః క్రుధాజ్ఞూరో రోషప్రరోహ స్సఇతి శక్త్యా
 మాపాదయతీతి తథోక్తః లాత్కారసో యావకద్రవ స్తే నోల్లిజ్జితంచి హ్నితమగ్ని రబ్జమి
 వ అజ్ఞ్రియజ్జం తత్ర దీప్యన్తః ప్రకాశమానాశ్చ యే నఖాస్తేషాం వ్రాతేన సమూహేన
 విభ్రాజితే॥ దేవతా పూజితే॥ నిత్యసత్కాన్త సంసేవ్యపాదామ్బుజాతా ధరీభూత పద్మాకరో
 దభ్యుతామృజహౌన్యక్రియా వాచిశ్ఞూరవోద్భాసి మణ్డీరభూషానుషజ్జే- నిత్యం యథాతథా
 సత్కాన్తై స్సజ్జనశేఖరైః చన్ద్రేణేతిచ గమ్యతే సేవ్యే భజనీయే పాదా వమ్బుజే ఇవ శా

దామ్బుజే తాభ్యా మధరీభూతాని తిరస్కృతాని వద్దాకరోదఞ్చితా మౌభజాని తేషాంహై
 న్యక్రియాం వక్తీతి తద్వాచీ సచాసౌ శిష్టారవో ధ్వనివిశేషః భూషణానాంతు శిష్టిత మి
 త్యమరః తేన ఉద్భాసితౌ యా మజ్జీరా నూపురా తా వేవ భూషే భూషణే తాభ్యా మను
 షజ్ఞ స్సంబద్ధో యస్యా స్యా తథోక్తా-^{*}కనజ్జాజ్ఞిక శ్రీజితోద్యంతనో భూనిషజ్జే-కనస్తీ
 ప్రకాశమానా జాప్తికాజ్ఞామా శ్రిత్యస్థితా యా శ్రీః తయా జితా ఉద్యంతా యా మ
 నోభువో మదనస్య నిషజ్జౌ తూణీరా యస్యా స్యా తథోక్తా-^{*}మహాయావ నాళికమల్లాధిభూ
 కేళికా స్తమ్భసంవిత్ప్రదాత్రూరుకాణ్డే మహత్ పూర్ణం యావన మేవ అళికమల్లాధిభూ
 ర్నిధ్యామల్ల నాయక అధిభూర్నాయ కోనేతేత్యమరః తస్య కేళికా స్తమ్భః క్రీడార్థదా
 రువిశేషః స ఇతి సంవిదః జ్ఞానస్య ప్రదాతారౌ ఊరుకాణ్డౌ యస్యా స్యా తథోక్తా-^{*}సరో
 రాజసౌభాగ్య జిన్నాభికుణ్డే సరోరాజస్య కాసారశ్రేష్ఠస్య రాజాహస్సభిభ్యష్ట జితి టచ్
 ప్రత్యయః తస్య సౌభాగ్యం సుభగత్వం తజ్జయ తీతి తజ్జిత్ నాభిః కుణ్డ మివ నాభికు
 ణ్డం యస్యాస్యా తథోక్తా-^{*}వలగ్నస్థలీకార్మ్య జిజ్ఞాసుపుష్పేషు బద్ధస్ఫురన్తుప్తీకా బద్ధనప్రో
 త్థ గమ్భీర నాభీగుహాంతస్తట ధ్వాన్తరేఖామనీషా ప్రదశ్యామరోమాళికే || వలగ్నస్థల్యా
 మధ్యదేశస్య య త్కార్మ్యం సూక్ష్మత్వం త జ్జిజ్ఞాసు ర్జాతుమిచ్ఛ ర్జానాతే స్సన్నస్తా దు
 చ్ఛ్రియః తేన పుష్పేషుణా స్తరేణ బద్ధం గ్రథితం యత్ స్ఫురన్త్యా ముష్టికాయా బద్ధనం
 నిపీడనం తేన ప్రోథా య ద్వలీముఖేన ప్రసృతా ఇదం రేఖావిశేషణం గమ్భీరాయా అగా
 ధాయా నాభిగుహాయా అన్తస్తట స్తస్య గర్భప్రదేశస్య యా ధ్వాన్తరేఖా తిమిరరాజి
 స్సేతి మనీషా ధీస్త త్ప్రదా శ్యామా మేచకా రోమాళికా యస్యా స్యా తథోక్తా-
^{*}సారశృంగారవారాశిభక్తప్రమాకృద్వలీపాళికే-సార శ్రేష్ఠ శృంగార శృంగారరస
 వీవ వారాశి గుదధి స్తస్య భక్తౌ స్తరక్తౌ ఇతి ప్రమాం బుద్ధిం కరోతీతి తత్కృత్ తా
 దృశీ వలీ పాళికా యస్యా స్యా తథోక్తా-^{*}చారుతారుణ్యమాయా మహాకుమ్భికుమ్భద్వయీద్వా
 పరద్వారవత్తోభవే || చారు ఉజ్జ్వలం య త్తారుణ్యం యావనం తదేవ మాయా మహాకుమ్భి
 భద్రగజ స్తత్కుమ్భద్వయీ శిరఃకూటద్వయం సేతి ద్వాపర స్సందేహ స్తస్య ద్వారే నిర్గ
 మనమార్గౌ కారణే ఇతి యావత్ తాదృశౌ వత్తోభవౌ యస్యాస్యా తథోక్తా-^{*}పాణిభాత్రాత
 పాథోభవే-పాణ్యో ర్హస్తయౌ రాభి కాన్తి స్తయా త్రాతాని రక్షితాని పాథోభవాని
 పద్మాని యస్యాస్యా తథోక్తా-^{*}స్సంతతాసక్తసర్వజ్ఞ దృఙ్గాతపాతక్రియా జాయమానాత్తలావ
 ణ్యకూలజ్కషా బుద్బుదశ్రేణికారూపముక్తావలీ భాసమానే-సంతతం నిరన్తర మాసక్తస్య
 రతేస్య సర్వజ్ఞస్య శివస్య దృశాం యజ్ఞాతం సంఘాత స్తస్య పాతక్రియయా పతనకర్తృణా
 జాయమానా సముత్పద్యమానా శ్రేణికా విశేషణ మేతత్ ఆత్మన స్సన్విస్య య ల్లావణ్యం
 సౌందర్యం తదేవ కూలజ్కషా తటినీ తస్యా బుద్బుదానాం శ్రేణికా తద్రూపా యా ముక్తా
 వలీ తయా భాసమానే-^{*}శుభామోది కా శ్రీరకస్తూరికా పజ్కచర్చాపరిద్యోతమానే || శుభో
 మజ్గళ ఆమోదః పరిమళః సోస్యాస్తీతితథోక్తా కా శ్రీరంకుజుమంకస్తూరికా మృగమదస్త
 యోః పజ్కః యః కర్దమ స్తస్యచర్చా అనులేపనం తేన పరిద్యోతమానే-^{*}మనోజ్ఞాస్యపద్మాహి
 తార్చాపరామౌజబాణప్రతిష్ఠాపితా మూల్యశఙ్ఖీభవత్కన్ధరే | మనోజ్ఞం సుందర మాస్య

మానసం తదేవ పద్మాహిత శ్చంద్రః విష్ణురితిచ వ్యజ్యతే త స్యార్చా పూజనం తత్ర పర ఆస
 క్తః అమ్భజబాణో మదన స్తేన ప్రతిష్ఠాపితః అమూల్యః అనర్ఘ శృంభః కమ్బు రస సుంప
 ద్యమానః శజ్జీభవత్ అభూతతద్భావేచ్ఛిః చ్ఛ్వా చేతి దీర్ఘః తాదృశీ కన్ధరా శిరోధి
 ర్యస్యా సా తథోక్తా - *పాణితప్రాణబన్ధాభవద్భవ్యవాగ్భన్ధరే | పాణితస్య ఖణ్డశ
 ర్కరాయాః “ మత్స్యేండీపాణితంఖండ ఇత్యమరః | ప్రాణబంధుః అతిసుహృత్ తత్త్వే
 న సంపద్యమానయా భవ్యయా మనోజ్ఞయా వాచా బంధురే - *సలలితఖగచక్రాంగ
 కాండద్విజా విక్షతాంకాన్వితప్రస్ఫురత్పక్వబింబప్రతీకాశరమ్యాప్తబింబే || సలలిత స్సవిలా
 సః ఖగ స్తార్క్ష్య స్సవీవ చక్రాంగో రథోయస్య స విష్ణు రిత్యర్థః స కాణ్డో బాణో య
 స్యేతి బహుప్రీహిః. శివ ఇత్యర్థః స వీవ ద్విజ శ్శుక స్తేన ఆవిక్షతాని సమంతా ద్విధాని
 అజ్గాని చిహ్నాని తై రన్వితః ప్రస్ఫురత్ పక్వబిమ్బా బిమ్బఫలంతేన ప్రతీకాశో నిభః
 రమ్యాప్తబిమ్బా యస్యా సా తథోక్తా-అథవా సలలితః ఖగో వాయు ర్మలయానిల ఇత్యర్థః
 సవీవ చక్రాజ్ఞో రథో యస్య స మదన స్తస్య కాణ్డా అశ్వా శ్శుకా స్తేచ తేద్విజాశ్చతై
 రా విక్షతాని అజ్గాని తై రన్వితః ప్రస్ఫురత్ పక్వబిమ్బ స్తస్య శుకముఖావిద్ధపక్వబిమ్బఫల
 స్యేతి భావః ప్రతీకాశోరమ్యాప్తబిమ్బా యస్యా సా తథోక్తా- *నవాదర్శసద్గర్వ నిర్వాపణో
 ద్యుక్తగణ్డద్వయాఞ్చన్తరీచీకద మ్బే-నవాదర్శస్య నూతనదర్శణస్య యోదర్శ స్తస్య సద్గర్వస్య
 నిర్వాపణే నాశనే ఉద్యుక్తం సన్నద్ధంగణ్డద్వయం తేన అఞ్చత్ మరీచీకదమ్బం యస్యా సా
 తథోక్తా | * స్వకశ్రీసమజ్కూరితత్రాసయోగాటపీలీనకున్దోపరివ్యక్త నవ్యానుకమ్పర సోహ
 కరాశ్రాన్త వీటీరసవ్యాప్తదంతాళికాద్వైత వాద్యజ్వలద్దాడి మీబీజజాలే || స్వకశ్రీయాస్వీ
 యకాన్త్యా సమజ్కూరితో జాతో యస్త్రానః భయం తస్య యోగా త్సంబద్ధాత్ అటవ్యాం
 లీనాని కుందాని మాఘ్యాని తేషా ముపరి వ్యక్తః పరిస్ఫుటో నవ్యో నూతనః అనుకమ్పరసో
 దయారస స్స ఇత్యూహం బుద్ధిం కరోతతి తత్కరః అశ్రాన్తవీటీరసః నిరన్తరతామ్బూల
 రస స్తేన వ్యాప్తా ఆకాన్తా దంతాళికా తస్యా అద్వైతం వదతీతి తద్వాది య దుజ్వల
 త్స్రికాశమానం దాడిమ్యా బీజజాలం యస్యా సా తథోక్తా-సునాసాజితామూల్యసౌవర్ణ
 జాలే-సునాసయా జితా న్యమూల్యా న్యనర్హణి సౌవర్ణానిచమ్పకసంబద్ధీని జాలాని ముకుళాని
 యస్యా సా తథోక్తా || *లసత్కజ్జలం కోపధిత్రోటికాయుక్త రమ్యాస్యలా వణ్యకేళీ వనీవీ
 థికా సంచరత్ఫంజరీటాయమానోల్లసల్లోచనే-లసతః కజ్జలస్య అంకఃచిహ్నం స ఇత్యుపధిః
 ఛద్వ యస్యా సా త్రోటికా చంచూ స్తయా యుక్తా ఖంజరీటవిశేషణ మేతత్ రమ్యస్య
 ఆస్యస్య లావణ్యం సౌందర్యం తదేవ కేళీవనం ప్రమదవనం తస్య వీధికా అత్ర సంచరం
 తా ఖంజరీటా వివాచరన్తీ కర్తరిక్యజ్ఞో ఖజ్జరీటాయమానే ఉల్ల సల్లోచనే యస్యా సా
 తథోక్తా-భూలతాయుగ్మ సంప్రాపితానంగ చాపత్విషామోచనే || భృవా లతేవ భూలతే
 తయో ర్ద్వంద్వేన ప్రాపితప్యే అనంగస్య చాపః ధను స్తస్య త్విషా కా నిః హలంతలక్షణటా
 బంతోయం తస్యా మోచనం నివృత్తి ర్యస్యా సా తథోక్తా - *భవ్యకాశ్చీరభూచిత్రకాకార
 ఫాలాంతరభ్రాజమానానిలాప్తేక్షణే భవ్యం మనోజ్ఞం కాశ్చీరభూచిత్రకంకుమతిలకం తస్య
 ఆకారో ఆకృతి ర్యస్య తత్ ఈక్షణవిశేషణ మేతత్ ఫాలాంతరే భ్రాజమానం ప్రకాశమా
 నం అనిలాప్తేక్షణం అగ్నినయనం యస్యా సా తథోక్తా - *వక్త్రతేజఃపరిక్షీణపూర్ణక్షపానాథ

కాంతిక్షణే - వక్త్రతేజసా పరిక్షితా పూర్ణక్షపానాభస్య పూర్ణచంద్రస్య కాంతిః
తస్యాఃక్షణో యస్యా స్యా తథోక్తా * - సంతతా భ్యర్ణ సీమావసద్వేణికా రాహునం
దర్శనోద్విగ్నచేతస్క చూడామణీభూతశీతాంశు రేఖాగళత్పాణ్డూర స్వేదయాదః పుషన్తా
లికా మోహనానన్యముక్తాలలం తీలతాలంకృతే॥ సంతత మనారత మభ్యర్ణసీమాయాం
వసన్ వేణీకైవ రాహుః తస్య సందర్శనేన ఉద్విగ్నం భీతం చేతః యస్యా స్యా ఉరఃప్ర
భృతిత్వాత్ కష్ తాద్యశచేతస్క శ్చూడామణీభూత శీతాంశుః తస్య రేఖా శకలంతస్యా
గళస్తీ ప్రసరస్తీ పాండుర స్వేదయాదః పుషతాం మాలికా పంక్తి స్సేతి మోహందదాతీతి
తథోక్తాతాదృశానన్యాయా ముక్తాలలంతికయా లతయేవసీమంతాంతర లంబమానహార
యస్యై అలంకృతే * - రత్నతాటం కయుగ్మాన్వితే - రత్నతాటంక యోయగ్నం తేనాన్వితే॥*
కాలకణ్ణాన్తరజ్ఞ ప్రమోదప్రదాప్రత్నచా మ్పేయదామాఖ్య సౌదామినీవల్లి కాయుక్తవేణీ
పయోదాభిరామే । కాలకణ్ణస్య శివస్య అన్తరంగం హృదయం తస్య ప్రమోదప్రదా సం
తోషదాయినీ అప్రత్నా నూతనా చాంపేయదామేతి చంపకమాలికేతి ఆఖ్యా ప్రసిద్ధిః యస్యా
స్సాతాదృశీ సౌదామినీ వల్లికా తటిల్లతా తయా యుక్తా వేణీ సై వ పయోదః కాలా
మ్బుదస్తే నాభిరామే ।* నతా గారిరామే - నతా అగారిరామా శచీ యాం సా తథోక్తా -* ఆత్మ
మాతా ఆత్మనో మమ మాతా జననీ -* దేవస్య శివస్య దేవీ పత్నీ* తుభ్యం భవత్స్యై* భక్తి ర్భజ
నం తదేవ ధనం తుభ్య మిత్యత్ర కర్తవ్యే త్యాదినా సంప్రదానసంజ్ఞయా చతుర్థీ* త్వత్ భవ
త్వా* అన్యాం దేవతాం తరం అన్యారాదితిపంచమీ -* దాస్యం కింకరత్వం* ప్రాపయ గమయ
మా మితి శేషః ।* తుభ్యం భవత్స్యై* నమః నమ స్వస్తీతి చతుర్థీ -* యోగిమృగోజ్జ్వలచ్ఛి
త్కలాయై - యోగిభిః సంయమిభిః మృగ్యా అన్వేషణీయా ఉజ్జ్వలస్తీ చిత్కలా సంవిత్ప్ర
కాశః తద్రూపాయై -* గోధిభాఃకృత్తరాశ్రీట్కలాయై । గోధీ ర్లలాటం । లలాట మలికంగోధీత్య
మరః తస్య భాసా తేజసా కృత్తా ఖండితా రాశ్రీశః చంద్రస్య కలా శకలంయయా సా ।
* నిత్యపూతామితప్రాభవాయై - నిత్యం పూతం అమితం అవేలం ప్రాభవంసామర్థ్యం యస్యా
స్సా -* నాస్తనంబద్ధనీరేశయాయై - నాస్తే పాణౌ సంబద్ధంసంలగ్నం నీరేశయం కమలం యస్యా
స్సా -* దేవతారూపశయ్యాశయాయై దేవతాః బ్రహ్మదయో మంచతాం ప్రాప్తా ఇత్యాగమ ప్రసి
ద్ధిః -* పయోజాస్త్రశత్రూత్తమాయై । పయోజాస్త్రశత్రు శ్శివ స్తస్యోత్తమా వరవర్ణినీ తస్యై -* కా
న్తిమత్స్యై కలావత్స్యై -* కాన్తిమత్స్యై కాన్తామనోజ్ఞా మతి ర్బుధిర్య స్యా స్యా -* సర్వసూత్స్యై
సర్వస్య ప్రపంచస్య సూత్స్యై జనన్యై -* సౌమ్యభూత్స్యై సౌమ్యా అకరాళా భూతి స్సంపత్
యస్యా స్తస్యై -* శర్తదాయై సుఖదాయై -* శైలజాయై అగజాతాయై.

“ విద్వాంసులెల్లకా హకారంబెకానీసకారంబెకా నీనకారంబెకానీ వచింపం దగు
న్తుందుగానిందుగాదేని నాదిందకారంబుగల్పించియామీ దనెల్లందకారంబులే మెందుగాని
చ్చతుస్యచ్చునందా కనిర్పించి గుర్వంతముండేసినన్దండకంబండ్రు ” అనియపకవీయమునందు
దండకలక్షణము.

సీ. ఔదలఁ దళుదళు • క్కనురిక్కఱేనితోఁ

గూర్చి పైఁ గ్రమ్ముక • న్దైనలతోడ

నెమ్మోముతమ్మివై ♦ నిగుడులేనవ్వుతో
 నుదుటిచూపున నెప్పు ♦ నుదుటితోడ
 పాలిండ్ల నెరయుము ♦ త్యాగసరాలతోఁ
 బూలదండఁ దనర్చు ♦ కేలితోడ
 నడుగుల జీరుపు ♦ తడివలి పెమ్ముతోఁ
 దావి గ్రమ్మెడు మేని ♦ తీవతోడ

తే. నలరి వలిగట్టుపట్టి తన్మెలిచి వేల్పు
 టింతితలమిన్న లేతేర ♦ నెల్లవారు
 గాంచి యబ్రమ్ము మదిఁ జాల ♦ నుంచఁ బుడమి
 సామిముంగల నపుడు సాక్షాత్కరించె.

32

టీ. ఔదలన్ = శిరమునందు; తళుతళుక్కను = తళతళయనిప్రకాశించు; రిక్కతేని
 తోన్ = రేతేనితోడ; కూర్తి = కరుణ; పైన్ క్రమ్ముకన్గొనలతోడన్ = పైకొనునట్టి కటాక్షముల
 తో; నెమ్మోముతమ్మిపైన్ = సుందరమగు ముఖపద్మమునందు; నిగుడులేనవ్వుతోన్ = వ్యాపించు
 చిఱునగవుతోడ; నుదుటిచూపునన్ = లలాటలోచనము చేత; ఒప్పునుదుటితోడన్ = ప్రకాశిం
 చునొసటితోడ; పాలిండ్లన్ = కుచములను; ఒరయుముత్యాగసరాలతోన్. — ఒరయు = రాయు
 చున్న, ముత్యాగసరాలతోన్ = ముక్తాహారములతో; పూలదండన్ = పూసరముచే; తనర్చుకే
 లితోడన్ = ప్రకాశించుకరముచేత; అడుగులన్ = పాదములయందు; జీరుపు తడివలి పెమ్ము
 తోన్ = జీరాడు బంగరుమడుగువస్త్రముతో; తావిక్రమ్మెడు మేనితీవతోడన్ = వలపుకొనునట్టిలత
 వలెనున్న శరీరముతో; అలరి = సంతసించి; వలిగట్టుపట్టి = హిమవంతునకు కూతురగు పార్వతీ
 దేవి; తన్మెలిచి = తన్ను నేవించి; వేల్పు టింతితలమిన్నలు = శ్రేష్ఠులగు దేవాంగనలు; ఏతేరన్ =
 వచ్చుచుండఁగ; ఎల్లవారు = సమస్తజనులు; కాంచి = చూచి; అబ్రమ్మున్ = అద్భుతమును; మ
 దిన్ = మనమునందు; చాలన్ = మిక్కిలి; ఉంచన్ = ఉంచుచుండఁగా; పుడమి సామిముంగలన్ =
 క్షణదోదయరాజు నెదుట; అపుడు = ఆసమయమందు; సాక్షాత్కరించెన్ = ప్రత్యక్షమాయెను.

అనఁగా శిరమునందుఁ బ్రకాశించుచంద్రుఁడును దయారసము నొలుకుకను తుదలును
 చిఱునగవును ఫాలలోచనమును చనుఁగవనొరయుముత్యపుసరులును పూసరముచే నొప్పుకే
 ల్పమ్మియును బంగరువస్త్రమును పరిమళించునంగలతికయు నొప్పార నెల్లరు వింత నొంది
 చూచుచుండ గట్టురాపట్టి పుడమియొడయనియెదుటఁ బ్రత్యక్షమాయె నని భావము.

ఉ. ఇట్టు లపారతత్పరత ♦ హెచ్చఁగ నాసెగ్గకంటివేల్పురా
 పట్టపుదేవి తద్ధరణి ♦ పాలకుముంగలఁ దోఁప వేడుక

ల్పట్టై గయన్తహీశ్వరులు ♦ మంచతలంబుల నిల్చి భక్తిజే
పట్టి లలాటవీధిఁ గర ♦ పంకరుహాంజలు లుంచి రందఱున్.

33

టీ. ఇట్టులు=ఈప్రకారము; తత్పరత=ఆసక్తి; హేచ్చఁగన్=అతిశయింపఁగ; ఆసె
గకంటి వేల్పురాపట్టపు దేవి=వీతిహోత్రుఁడు నేత్రముగాఁగల దేవదేవునికిఁ బట్టపురాణియగు
పార్వతి; తద్ధరణిపాలకుముంగలన్=ఆ పుడమిసామియెదుట; తోఁపన్=కనుపట్టఁగా; వేడు
కల్=వినోదములు; మట్టైగయన్=మితిమీఱఁగా; మహీశ్వరులు = రాజులు; మంచతలంబు
లన్=మంచప్రదేశములయందు; నిల్చి=నిలుచుకొని; భక్తిన్=భక్తిని; చేపట్టి=గ్రహించి; లలా
టవీధిన్=నొసటిపట్టున; అందఱున్=ఎల్లరును; కరపంకరుహాంజలులు=కేలుదామరమోడ్పుల
ను; ఉంచిరి=ఉంచిరి.

అనఁగా నాక్షణదోదయునియెదుటఁ బార్వతి ప్రత్యక్షము కాఁగానె రాజు లందఱు
మంచములపై నిలుచుండి భక్తిచేఁ గేలు మోడ్చి రని భావము.

శా. ఆవేశన్ క్షణదోదయక్షీతితలాధ్యక్షుండు తత్పదరా
జీవద్వంద్వము మాళిఁ జేర్చి వినయశ్రీఁ జంద్రికం దన్తహా
దేవప్రేయసి కప్పగింప నటఁ దోడ్తప్పించె వేగ న్వయ
స్యావారంబుల నాత్మలోచనకృతవ్యాపారము ల్పంపఁగన్.

34

టీ. ఆవేశన్=ఆసమయమందు; క్షణదోదయక్షీతితలాధ్యక్షుండు=క్షణదోదయరాజు; త
త్పదరాజీవద్వంద్వము.—తత్=ఆపార్వతీదేవియొక్క, పాదరాజీవ ద్వంద్వము=పదపద్మ
యుగమును; మాళిన్=శిరమునందు; చేర్చి=కదియించి; వినయశ్రీన్=వినయసంపదతో;
చంద్రికన్=చంద్రికను; తన్తహాదేవప్రేయసికిన్=శంకరునికిఁ బ్రియురాలగునాపార్వతీదేవికి;
అప్పగింపన్=ఒప్పగించుటకై; అటన్=అటుపిమ్మట; వయస్యావారంబులన్=చెలికత్తెలగుం
పులను; ఆత్మలోచన కృతవ్యాపారముల్.—ఆత్మ=తనయొక్క, లోచన=నేత్రములచేత, కృ
త=చేయఁబడిన, వ్యాపారముల్=పనులు; పంపఁగన్=ఆజ్ఞాపింపఁగ; వేగన్=శీఘ్రముగ; తో
డ్తప్పించెన్=తోడ్కొని రప్పించెను.

అనఁగా క్షణదోదయరాజు ప్రత్యక్ష మయిన నా పార్వతీదేవికి నమస్కరించి వినయం
బునఁ జంద్రిక నప్పగించుటకై కంటిపై గచేఁజెలులంబనిచి చంద్రికను బిలిపించెనని భావము.

సీ. నానావనీపాళి ♦ నవ్యరాగోత్సవ
సంధాయకామూల్య ♦ చైత్రవేళ
రతినర్గవిలసనో ♦ దితచాతురీకవీ
రజసూతికల్పిత ♦ రత్నపుత్రి

అద్రుకన్యాభిముఖ్యవిధావినిర్యాత
పాంచాలభూపాలభాగ్యలక్ష్మి
దివ్యాళిపరివారదేవతాజనమధ్య
తలరోచమానకందర్పవిద్య

తే. తనువిభాద్విగుణీభూతభాగధగ్య
సంగతానర్థమణిపరిష్కారయుక్త
తన్మహారాజపుత్రిక ధరణినాయ
కాజ్ఞ సాగ సెచ్చ నాస్థానికపుడు వచ్చె.

35

టీ. నానావనీపాలి నవ్యరాగోత్సవ సంధాయకామూల్యచైత్రవేళ. — నానా = అనేక
ములగు, అవనీపాలి = రాజబృందమునకు, నవ్య = నూతనమగు, రాగ = అనురాగమనెడు, ఉ
త్సవ = పండుగను, సంధాయక = ఘటిల్లజేయు, అమూల్య = వెలలేని, అనంగనాశ్శుష్టమ
గుననుట, చైత్రవేళ = వసంతకాలము; ఇచట నానా = అనేకవిధములగు, వనీ = కాననములయొ
క్క, యను నర్థాంతరము దోచుచున్నది; రతిసర్గవిలసనోదిత చాతురీకనీరజ సూతికశ్చితర
త్నపుత్రి. — రతి = మన్మథునిభార్యయగు రతీదేవియొక్క, సర్గ = పుష్టికథితవైన, విలసన = ప్రకా
శముచేత, ఉదిత = పుట్టిన, చాతురీక = చాతుర్యముగల, ఇచటనద్యుగిత శ్చేతి కప్రత్యయము,
నకపీతినిషేధముచే హ్రస్వము లేదు, నీరజసూతి = నలువచే, కశ్చిత = రచయింపబడిన, ర
త్నపుత్రి = రత్నపుబ్బము; అద్రుకన్యాభిముఖ్యవిధా వినిర్యాతపాంచాలభూపాలభాగ్యలక్ష్మి. —
అద్రుకన్యా = పార్వతీదేవియనెడు, అభిముఖ్య = పాలమున్నటియొక్క, విధా = ప్రకారమువలన,
వినిర్యాత = వెల్వడిన, పాంచాలభూపాల = ఊణదోదయునియొక్క, భాగ్యలక్ష్మి = సుకృ
లక్ష్మి; చంద్రిక పార్వత్యనుగ్రహమువలన నీక్షణదోదయరాజనకు జన్మించుటచే పార్వతీయను
సముద్రమునుండి వెడలినదని చెప్పబడినది; దివ్యాళిపరివారదేవతాజనమధ్యతలరోచమానకం
దర్పవిద్య. — దివ్య = సుందరులగు, ఆళి = సఖులనెడు, పరివారదేవతాజన = అంగదేవతాజనముల
యొక్క, మధ్యతల = మధ్యప్రదేశమందు, రోచమాన = ప్రకాశించుచున్న, కందర్పవిద్య = మ
న్మథవిద్య; తనువిభాద్విగుణీభూతభాగధగ్య సంగతానర్థమణి పరిష్కారయుక్త. — తను
విభా = దేహకాంతిచేత, ద్విగుణీభూత = రెట్టింపుగాఁ జేయబడిన, భాగధగ్య = భగధగయను
ప్రకాశముతో, సంగత = కూడుకొన్న, అనర్థ = అమూల్యమగు, మణి = మణులయొక్క, పరిష్కా
ర = అలంకారములతో, యుక్త = కూడుకొన్నదిగు; తన్మహారాజపుత్రిక = ఊణదోదయరాజకూతు
రగునాచంద్రిక; ధరణినాయకాజ్ఞ = ఊణదోదయునిపంపున; సాగను = అందము; వచ్చె =
అతిశయింపఁగ; ఆస్థానిక = ఆస్థానమునకు; అపుడు = ఆసమయమందు; వచ్చె = వచ్చెను.

అనఁగా రాజు లనువనపాలికి నామనివలె, రతిని జేసి జాణలేనము నొందిననలువచేఁ గ
ల్పిత యగుమణిపుత్రికవలె, గట్టురాపట్టి యనుపాలమున్నటివలన వెడలినట్టి ఊణదోదయ

సుకృతలక్ష్మీవలె, అంగదేవతల నడుమనంగవిద్యవలె చెలిక తైలనడుమం బ్రకాశించుచు, తనదేహకాంతిచే రెట్టింపబడియున్న కాంతిగల మణిభూషణంబులచే నొప్పు నాచంద్రిక రాజనాజ్ఞచే నాస్థానమునకు వచ్చె నని భావము.

ఉ. వచ్చుసువర్ణగౌరి జనవర్యకుమారి విలోచనంబులం

గ్రచ్చుక పట్టి యచ్చటిధరాపతిసూనునికాయ మయ్యెడ

నైచ్చి నుతించె నిశ్చలత మేనులఁ గన్నుల సమ్మదాశ్రువు

ల్కచ్చిక లాత్త నొదలఁ జలాలభావము నివ్వటిల్లఁగన్.

36

టీ. వచ్చుసువర్ణగౌరిఁ.-వచ్చు=వచ్చుచున్న, సువర్ణగౌరిఁ=సనిడివన్నెగల; జనవర్యకుమారిఁ=చంద్రికను; అచ్చటి ధరాపతిసూనునికాయము=ఆస్థలమందున్న రాకొమరులగుంపు; విలోచనంబులఁ=కన్నులచే; గ్రచ్చుకపట్టి = చుట్టిపట్టుకొని; మేనులఁ=దేహములందు; నిశ్చలత=చాలనిత్యము; కన్నులఁ=కనులయందు; సమ్మదాశ్రువుల్=ఆనందబాష్పములు; ఆత్మలఁ=గునస్సులయందు; మచ్చికలు=మానములు; ఒదలఁ=ఛేరమునందు; చలాలభావము=చలించుత్పన్నమును; నివ్వటిల్లఁగన్=అతిశయింపఁగ; మెచ్చి=మెచ్చుకొని; అయ్యెడఁ=ఆనమముమందు; నుతించెఁ=శ్లాఘించెను.

సీ. క్రొమ్మించుతీవయో • క్రొమ్మించుతీవకు

నిశ్చలాంగద్యుతి • నెగడు పెట్టు

జాళువాబొమ్మయో • జాళువాబొమ్మకు

మేనఁ జల్లనితావి • మెలఁగు పెట్టు

మందారవల్లియో • మందారవల్లికి

మందాయానంబు పెంపొందు పెట్టు

మరుఁ డెక్కుదంతియో • మరుఁ డెక్కుదంతికిఁ

బలువాక్యనైపుణుల్ • గలుగు పెట్టు

తే. తార యీనారిచారుశృంగారిభంగి

బలిరె యీచానసౌందర్యవిలసనంబు

లహహ యీబోటిబిబ్బోక హావగరిమ

మనుచు కొందఱు వర్ణించి రనుపమోక్తి.

37

టీ. క్రొమ్మించుతీవయో = క్రొత్తమొకపుతీవయా? క్రొమ్మించుతీవకుఁ = క్రొత్తమొకపుతీగకు; నిశ్చలాంగద్యుతి.-నిశ్చల = చలంపని, అంగ = శరీరముయొక్క, ద్యుతి =

కాంతి; నెగడుటెట్లు = పెంపొందుటెట్లు? కనుక మెఱపుతీవ కా దని భావము. జాళువా బొమ్మయో = బంగరుబొమ్మయో? జాళువాబొమ్మకు = బంగరుబొమ్మకు; మేనక = దేహమునందు; చల్లనితావి = చల్లనివాసన; మెలగుట = కలసియుండుట; ఎట్లు=ఏరీతి? మందారవల్లియో=పారిజాతలతయో; మందారవల్లికి = పారిజాతలతకు; మందయానంబు= తిన్ననినడక; పెంపొందుట=వృద్ధిబొందుట; ఎట్లు=ఏవిధము? మరుఁడెక్కుదంతియో.- మరుఁడు=మన్తఘఁడు, ఎక్కుదంతియో=ఎక్కునట్టిగజమో; మరుఁడెక్కుదంతికి = మన్తఘఁడెక్కుగజమునకు; పలువాక్యనై పుణుల్ = నానావిధములగుపచనములందలిజాణతనములు; కలుగుటెట్లులు=చేకూలుటెట్లు? ఈనారిచారుశృంగారభంగి=ఈచంద్రికయొక్కమనోహరమగునలంకారపురీతి; ఔర=ఆశ్చర్యము! ఈచానసౌందర్యవిలసనంబులు.- ఈచాన=ఈచంద్రికయొక్క, సౌందర్య=చక్కఁదనముయొక్క, విలసనంబులు=ప్రకాశములు; బలిరె=బళా! ఈ బోటిబిబ్బోక హావగరిమము.- ఈబోటి=ఈచంద్రికయొక్క, బిబ్బోక=స్త్రీలకునిష్టవస్తువులయందుఁగలిగెడు ననాదరము, హావ=కటాక్షభూమిపాదులచేనంగనలు దెలుపుమనోవికారము, గరిమము=పైరెంటియొక్కయతిశయము; అహహ=ఆశ్చర్యము! అనుచు = ఈప్రకారమువచించుచు; కొందఱు=కొందఱురాసుతులు; అనుపమాక్తి = నిస్సనమానమగునక్తిచేత; వర్ణించిరి=నుతించిరి. “ఇట్టే పృథ్విదరోగర్వాస్తానాద్భిబ్బోక ఉచ్యతే। భావ ఈషత్ప్రకాశోయస్స హావ ఇతి కథ్యతే” “అని బిబ్బోక హావలక్షణములు.

అనఁగాఁ గొందఱు రాకొమరులు చంద్రికను జూచి మెఱపుఁదీవయా యని సంశయించి మెఱపుఁదీవకుఁ జలింపనిదేహకాంతు లెక్కడి వనియు కాదేని బంగరుబొమ్మయో యని దానికి శరీరమందుఁ జల్లనివలపు లెట్లుదయించు ననియు లేదా మందారలతయాయని యాతీవకు మెల్లనినడక లెట్లు చేకూలు ననియు మదనునిగజమాయని యాగజమునకు పలువిధ ములగుపలుకు లెట్లు సమకూడు ననియు నిట్లు నుతించిరని భావము.

ఈపద్యమునందు సందేహాలంకారము. “స్యాత్స్పృతిభ్రాంతి సందేహైస్తదజ్ఞానం కృతిత్రయమ్” అని దాని లక్షణము.

చ. పలుచనివారికిం బొడమి ♦ భాసురపుణ్యజనాహితాత్తునిం
గలసి చెలంగ నెప్ప దని ♦ కల్పి వెలంది దలంచి ధాత్రి ని
య్యలఘునకు న్జనించె సము ♦ దంచితపుణ్యజనాత్తు నెక్కరా
జు లలి వరింపఁ గోరి యని ♦ సొంపుగ నెంచిరి కొంద తాత్కలక. 38

టీ. కల్పి వెలంది=లక్ష్మీదేవి; పలుచనివారికి = తక్కువవారికి; బొడమి=పుట్టి; భాసురపుణ్యజనాహితాత్తునిక. - భాసుర=ప్రకాశించు, పుణ్యజన=సాధుజనమునకు, అహిత=అప్రియమగు, ఆత్తునిక = మనసుగలవానిని; ఇచటపలుచనివారి కనఁగ పలుచనినీటి కనియు పుణ్యజనాహితాత్తుని ననఁగా, పుణ్యజన=రాక్షసులకు, “యాతుధానఃపుణ్యజనః” అనియమరుఁడు,

39

టీ. నలువ=బ్రహ్మ దేవుఁడు; అఖిలవర్ణితచర్య.-అఖిల=ఎల్ల వారి చేత, వర్ణిత=మతింపఁ బడిన. చర్య=చరిత్రగలది; అగునార్యఁ=అగునట్టిపార్వతిదేవిని, పూజ్యురాలను అనునర్థము స్ఫురించుచున్నది; కర్కశాకృతికిఁ = కఠినమగునాకారముగల; రాతికిఁ=చట్టునకు; కర్కశాకృతికిరాతికిఁ=కఠినాకారముగలనొకకిరాతస్త్రీ కని యర్థము స్ఫురించుచున్నది; పుట్టఁ = జన్మించునటులు; ఎనపినసడిఁ = పొందించినట్టియపకీర్తిని; అసమకలాజాలవన తికిఁ.-అసమ=నిస్సమానములగు, కలా=కాంతులయొక్క, జాల=సమాహములయొక్క, వన

తిక్తిక్ = నివాసమైన; రతిక్తిక్ = రతీదేవికి; సాటిలేనివిద్యలకు నివాసమయిన యువిదకనునర్థము దోచుచున్నది; అనంగవిలాససంలబ్ధిక్తిక్. - అనంగ = మంత్రఘనియొక్క, విలాస = లీలయొక్క, సంలబ్ధిక్తిక్ = ప్రాప్తిని; కఱపురట్టుక్తిక్ = అభ్యసింపఁజేయునిందను; అనంగవిలాస = అంగములు లేని విలాసములయొక్కయనియర్థముదోచుచున్నది; ఘనరసోదయయుక్తిక్. - ఘన = అధికమగు, రస = శృంగారముయొక్క, ఉదయ = ఆవిర్భావముయొక్క, యుక్తిక్ = సంబంధముచేత, ఘనరస = జలముయొక్క, “మేఘపుష్పంఘనరస” మ్మనియమరుఁడు, ఉదయ = ఆవిర్భావముయొక్క, యుక్తిక్ = సంబంధముచేత ననిస్వభావార్థము; తనరునుర్వరక్తిక్ = ఒప్పుచున్నభూమిని, ఒక కాంత నని యర్థము దోచుచున్నది; పంకసంకులఁగాక్తిక్. - పంక = పాపముచేత, సంకులఁగాక్తిక్ = వ్యాకులయయినదానినిగా, ఇచట, పంక = బురదచేతననిస్వభావార్థము; తర్పఁజాలు మాటక్తిక్ = చేయఁజాలునట్టియపకీర్తిని; సుమనోవనాధ్యవృత్తిక్. - సుమనోవన = నందనవనముచేత, లేదా, దేవసంరక్షణముచేత, ఆధ్య = సంపన్నమైన, వృత్తిక్తిక్ = వ్యాపారముకల; మహేంద్రవనితక్తిక్ = శచీదేవిని; ఇచట, సుమనోవన = విద్యత్సంరక్షణమందు, సంపన్నమైన వృత్తిగల, మహేంద్రవనితక్తిక్ = పరమేశ్వర్యముగలపురుషునికాంతననునర్థము దోచుచున్నది; స్వశ్రీయుక్తిక్. - సు = అధికమగు, అశ్రీ = అలక్ష్మితో, యుక్తిక్ = కూడినదానినిగా; స్వశ్రీ = స్వర్గసంపదతో, కూడినదానినిగాననిస్వభావార్థము; ఘటించినకొఱంతక్తిక్ = చేసినకొఱతను; గీతయందుఁ గ్రమముగానన్వయము తెలియవలయు; సత్కులలోద్భవక్తిక్ = శ్రేష్ఠకులమందుఁబుట్టినదియు; వరవిలాసయుతక్తిక్ = శ్రేష్ఠమగువిలాసములుగలదియు; అనఘక్తిక్ = పాపరహితయు; మానితశ్రీవిరాజితక్తిక్ = పూజ్యమగుసంపదచేతప్రకాశించునదియునగు; ఈనెలంతక్తిక్ = ఈచంద్రికను; నిర్మించి = చేసి; వారించికొనియెక్తిక్ = పోఁగొట్టుకొనెను.

అనఁగా లోకోత్తరయగునార్యును కఠిన మగుచట్టునకుఁ బుట్టునటులుచేసినయపకీర్తిని రతీదేవి కనంగవిలాసముకల్గించినరట్టును ఉర్వరను పంకమలిన యైనదానినిగాఁ జేసినయపవాదమును శచీదేవిని సంపదలేనిదానినిఁగాఁ జేసిన కొఱతను, నలువ, చంద్రికను గుత్తులప్రసూతత్వాదిగుణములుగలదానినిగాఁ జేసి వారించికొనియె నని భావము.

క. అని యీగతి నృపతతి తి, య్యనిపలుకులు వెలయఁ బొగడునయ్యెడ నాళీ జనములు చెంతలఁ గొలువఁగఁగనకలతాగాత్రి జనకుఁ గదిసెముదమునఁ.

టీ. అని ఈగతిక్తిక్ = ఈరీతిగ; నృపతతి = రాజబృందము; తియ్యనిపలుకులు = మధురమగు మాటలు; వెలయక్తిక్ = ప్రకాశించునట్లు; పొగడునయ్యెడక్తిక్ = నుతించునమయమందు; ఆళీజనములు = సకియలు; చెంతలక్తిక్ = ఇరుప్రక్కలయందు; కొలువఁగక్తిక్ = సేవింపఁగ; కనకలతాగాత్రి = బంగరుతీవవంటిమేనుగలచంద్రిక; ముదమునక్తిక్ = సంతసముచేత; జనకుక్తిక్ = తండ్రిని; కదిసెక్తిక్ = చేరెను.

ఇట్లు రాజులు నుతింపఁగ చెలులు చెంతల సేవించుచు రాఁగాఁ జంద్రిక జనకునిఁ జేరె నని భావము.

మ. తరుణీతల్లజ మిట్లు తన్నుపతిచెంతం జేరి యవ్వేశ భ
క్తి రహింపం దదనుజ్ఞఁ గంతురిపుపంకేజాక్షికి న్మొక్కె ని
ర్భరవీక్షాగతి మార్గకాండపరిసర్గం బూన్చి యుర్వీశదు
ష్కరమానంబు హరించుమంతుఁ గని చక్కణ బాపు మౌపోలికన్.

టీ. తరుణీతల్ల జము=వనితలయందుఁ బ్రశస్తయగుచంద్రిక; “మతల్లి కామచర్చికాప్రకాం
డముద్భుతల్ల జౌ ప్రశస్తవాచకాన్యమూని” అనియమరుఁడు; ఇట్లు=ఈప్రకారము, తన్నుపతి
చెంతన్=ఆక్షణదోదయరాజుచెంగటను; చేరి=పొంది; అవ్వేశన్=ఆసమయమందు; భక్తిర
హింపన్=భక్తియతిశయింపఁగా; తదనుజ్ఞన్=ఆరాజునాజ్ఞచేత; కంతురిపుపంకేజాక్షికిన్.—
కంతురిపు=ఈశ్వరునియొక్క, పంకేజాక్షికిన్=కాంతయగు పార్వతీదేవికి; నిర్భరవీక్షాగతిన్—
నిర్భర=పరిపూర్ణమగు, వీక్షా=కటాక్షములయొక్క, గతిన్=ప్రచారముచేత; మార్గకాండపరి
సర్గంబు.—మార్=మన్తధులయొక్క, కాండ=సమూహములయొక్క, పరిసర్గంబు=సృష్టిని, ఊ
న్చి=చేసి, మన్తధనమూహములయొక్క సృష్టినని భావము; ఉర్వీశదుష్కరమానంబు.—ఉరు=
అధికుఁడైన, ఈశ=శంకరునియొక్క, దుష్కర=అనివార్యమయిన, మానంబు=మానమును,
ఉర్వీశ=రాజులయొక్క, దుష్కరమగుమానంబుననిస్వభావార్థము; హరించుమంతున్=అప
హరించునట్టియపరాధమును; కని=చూచి; చక్కణ్=చక్కగ; పాపుమౌపోలికన్=పోఁగొ
ట్టుమన్నరీతిగ; మొక్కెన్=నమస్కరించెను.

అనఁగాఁ జంద్రిక త్షణదోదయునియాజ్ఞచేఁ బార్వతీదేవిని స్వకటాక్షప్రచారముల
వలనఁ బెక్కండ మన్తధుల సృజించి ఉర్వీశ మానమును హరించునట్టి యపరాధమును
బోఁగొట్టుమనియో యన్నట్లు నమస్కరించెననిభావము.

తే. నతి యొనర్చినచెలువ కన్నగతనూజ
యపు డభీష్టార్థసంసిద్ధిరస్తటంచు
హాళి దీవించి కౌగిట నలమి కనక
మంగళాక్షతపాళికల్ మహాళిఁ దార్చె.

42

టీ. నతి=నమస్కారమును; ఒనర్చినచెలువకున్=చేసినచంద్రికకు; అన్నగతనూజ=ఆ
పార్వతీదేవి; అపుడు=ఆసమయమందు; అభీష్టార్థసంసిద్ధిః.—ఆభీష్ట=కోరఁబడిన, అర్థ=ప్ర
యోజనముయొక్క. “అర్థోభిధే యేరైవస్తు ప్రయోజననివృత్తిషు” అని యమరుఁడు, సంసిద్ధిః=
ప్రాప్తి; అస్తు=అగుఁగాక; అటంచున్=అని; హాళిన్=ప్రీతితో; దీవించి=ఆశీర్వదించి; కౌ
గిటన్=కౌగిలియందు; అలమి=అక్రమించి; కనకమంగళాక్షత పాళికల్=కనకవర్ణములగు
మంగళ ప్రదములైనయక్షతలయొక్క సమూహములను; మహాళిన్=శిరమునందు; తార్చెన్=
ఉంచెను.

వ. అంతః జతురంతయానంబున నాకాంతాశిరోమణి నుండ నియోగించి యం
చిత మనోంచలనిరాకుంచితప్రమదసమాజయై యాగిరిరాజతనూజ సఖీజ
నంబులు వెనువెంట నడువ నెచ్చెలిచెలు పూని తత్పార్శ్వంబున నడచుచు
రాజసభముఖంబుఁ జేరి యభంగమేరుశృంగంబులం దోచుసింగంపుఁ
గొదమల తెఱంగునఁ గాంచనమంచనికాయంబులం జూపట్టునకలాంతరీపా
నంతాకాంతలతాంతసాయక సంతానంబులం జూపి క్రమంబున నెక్కి
క్కనిదేశాదికంబులు దేటపడఁ జాతుర్యంబున నిట్లనియె. 43

టీ. చతురంతయానంబునకొ = ఎనమండ్రుమోయు వాహనవిశేషమునందు; ఆకాంతాశిరో
మణికొ = నారీచూడామణియగు నాచంద్రికను; ఉండకొ = ఉండుటకు; నియోగించి = ఆజ్ఞాపించి;
అంచితమనోంచల నిరాకుంచితప్రమదసమాజయై. - అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, మనోంచల =
మనోవీధియందు, నిరాకుంచిత = వికసించిన, ప్రమద = సంతసములయొక్క, సమాజయై = సమా
హముగలదియై; ఆగిరిరాజతనూజ = గట్టురాపట్టియగు యాపార్శ్వతీదేవి; సఖీజనంబులు = సకియలు;
వెనువెంటనడువకొ = వెంబడినడుచుచుండఁగ; నెచ్చెలిచెలుపుడిని = ప్రియ సఖివిధమువహించి;
తత్పార్శ్వంబునకొ = ఆచంద్రికప్రక్కను; నడచుచుకొ; రాజసభముఖంబుఁజేరి = రాజసభ
యొక్క పూర్వభాగమునుజేరి; అభంగమేరు శృంగంబులకొ. - అభంగ = అప్రతిహతము
లగు, మేరుశృంగంబులకొ = సుమేరు శిఖరములయందు; తోచుసింగంపుఁగొదమల తెఱంగు
కొన = కాన్పించు సింగపుపిల్లలపగిది; కాంచనమంచనికాయంబులకొ = బంగారు మంచముల
గుంపులమీఁద; చూపట్టునకలాంతరీపానంతాకాంతల తాంతసాయక సంతానంబులకొ. -
చూపట్టు = కనిపించుచున్న, సకల = ఎల్ల, అంతరీపానంతాకాంతల తాంతసాయక = మన్తధుల
వంటిదీప్తిపాధిపతులయొక్క, సంతానంబులకొ = సమాహములను; చూపి = ప్రదర్శించి; క్రమం
బునకొ = వరుసగా; ఒక్కొక్కని దేశాదికంబులు = ఒక్కొక్కరాజయొక్క దేశము మొద
లగువానిని; తేటపడకొ = తెల్లమగునటులు; చాతుర్యంబునకొ = జాణతనముచేత; ఇట్లు = వక్ష్య
మాణప్రకారముగా; అనియెకొ = వచించెను.

మ. కనుఁగొంటే విరిగల్వకంటి మహితోత్కంఠాసముద్భూతి నీ
జననాథాగ్రణి నుజ్జ్వలాంఘ్రిసరసీజాతద్వయవ్యాప్తనూ
తనసామంతనృపచ్ఛటామకుటముక్తాకాంతిసూనోత్కరు
న్వినుతామర్త్యనికాయుఁ బుష్కరమహాద్వీపావనీపాలకుఁ. 44

టీ. విరిగల్వకంటి = విరిసినకలువపూలవంటి కన్నులుగలచంద్రికా; ఉజ్జ్వలాంఘ్రిసరసీ
జాతద్వయ వ్యాప్తనూతనసామంత నృపచ్ఛటామకుట ముక్తాకాంతిసూనోత్కరుకొ. - ఉజ్జ్వ
ల = ప్రకాశించు, అంఘ్రిసరసీజాత = పాదకమలములయొక్క, ద్వయ = కవచము, వ్యాప్త = ఆవ

రించిన, సూతన=నవీనమగు, సామంతనృప=ఇరుగుపొరుగురాజులయొక్క, ఛటా=సమూహము
యొక్క, మకుట=కిరీటములందున్న, ముక్తాకాంతి=ముత్యపుకాంతుల నెడు, సూన=పుష్పముల
యొక్క, ఉత్కరుక్=సమూహముగలిగినవాఁడును; వినుతామర్త్యనికాయుక్.-వినుత=పొగడి
న, అమర్త్య=దేవతలయొక్క, నికాయుక్ = సమూహముగలవాఁడును; పుష్కరమహాద్వీ
పావనీపాలకుక్ = పుష్కరద్వీపాధిపతియునగు; ఈజననాథాగ్రణిక్ = ఈ రాజశ్రేష్ఠుని;
మహితోత్కంఠాసముద్యాతిక్.-మహిత=అధికమగు, ఉత్కంఠా=“సర్వేంద్రియ సుఖస్వా
దోయత్రాస్తీత్యభిమన్యతే తత్ప్రాప్తిచ్ఛాం ససంకల్ప ముత్కంఠాం కవయో విదుః” ఇత్యు
ఉక్తలక్షణమగు మత్కంఠయొక్క, సముద్యాతిక్ = అతిశయముచేత; కనుగొంటే =
చూచితినా?

అనఁగా సామంతరాజమకుటములందున్న ముత్యములకాంతుల నెడు కుసుమబృంద
ముచేఁ గప్పబడినపాదకమలములుగలపుష్కరద్వీపాధిపతి యగునీరాజరత్నమును జూచితి
వాయని భావము.

మ. పరరాజప్రబలప్రభావహరణః ప్రాధస్థితిం బొల్పునీ
నరనాథోత్తమదోప్రతాపకుహనానాళికమిత్రుండు దా
ధర నిర్మించుఁ జూచి యమస్వస మిళింపదద్వేషిధమిల్ల త
త్పరమారాతివధూనకజ్వలదృగబ్జాతాంబుధారాగతిక్.

45

టీ. పరరాజ ప్రబలప్రభావహరణ ప్రాధస్థితిక్.-పరరాజ= శత్రురాజులయొక్క,
ఉత్కృష్టుఁడగు చంద్రునియొక్క, ప్రబల=అధికమగు, ప్రభావ=ప్రతాపముయొక్క, హర
ణ=హరించుటయందు, ప్రాధస్థితిక్=సమర్థస్థితిచే; బొల్పునీనరనాథాగ్రణిదోప్రతాప
కుహనానాళికమిత్రుండు.-బొల్పు=ఒప్పుచున్న, ఈనరనాథాగ్రణి=ఈరాజశ్రేష్ఠునియొక్క,
దోప్రతాప=భుజనంబంధయుగు ప్రతాపమునెడు, కుహనానాళికమిత్రుండు=కపటముగలసూ
ర్యుఁడు; తాక్=తాను; మిళింపదద్వేషిధమిల్ల=భృంగములకు శత్రువగు కొప్పుగల చంద్రికా!
తత్పరమారాతివధూనకజ్వలదృగబ్జాతాంబుధారాగతిక్.-తత్=ప్రసిద్ధులగు, పరమ=ఉత్కృ
ష్టులగు, అరాతి=శత్రువులయొక్క, వధూ=స్త్రీలయొక్క, నకజ్వల=కాటుకతోఁగూడియున్న,
దృగబ్జాత=నేత్రకమలములయొక్క, అంబుధారా=ఉదకధారయొక్క, గతిక్=ప్రాప్తిచేత;
ధరక్=భూమియందు; యమస్వసక్ = యమునానదిని; నిర్మించుక్=సృజించును. చూచి=
సత్యము!

అనఁగా పుష్కరద్వీపాధిపతి యగునీనరపతియొక్క ప్రతాప మనెడు సూర్యుఁడు
శత్రురాజప్రతాపమును హరించి యుద్దామస్థితిని పొంది శత్రువనితలయొక్క కజ్జలసహితము
యగు నేత్రజలములచేఁ బుడమి యమునానదిని నిర్మించు నని భావము.

మ. అతులాంభోరుహవీరిఁ బొల్పెనఁగూ సత్యస్వామి కీ వి య్యలా
పతితోడ సహిఁబెండ్లి మొక్కు ఘటియింపం జేర నీ కూర్పు భా

యతః డాత్తేష్టఫలంబు లంతకయ మున్నబ్జాక్షి యాత్రోవ నూ
ర్జితశాఖావళి సాచి వాని వటధాత్రీజాత మర్పింపఁగఁ.

46

టీ. అబ్జాక్షి=చంద్రికా ! అతులాంభోరుహపీఠిక.-అతుల=అసమానమగు, అంభో
రుహపీఠిక=కమలాసనమందు ; పాలెప్పసఁగు సత్యస్వామికి.-పాలెప్పసఁగు=మిక్కిలియొప్పు
చున్న, సత్యస్వామికి=సత్యలోకాధిపతియగు నలువకు; ఈవు = నీవు; ఇయ్యిలాపతితో
డఁ=ఈభూపతితోడ; రహిక=ప్రీతితో; పెండ్లిమెక్కు=వివాహదీక్షాంతమందుఁ జేయున
మస్కారమును; ఘటింపఁ=చేయుటకు; చేరఁ=సమీపింపఁగ; నీకుఁ; అతఁడు=ఆన
లువ ; ఆత్తేష్టఫలంబులు.-ఆత్త = తనకు, ఇష్ట = అనుకూలమైన, ఫలంబులు=ఫలములను ; డా
త్తేబో=ఇచ్చును. ఆత్రోవఁ=ఆబ్రహ్మదేవాలయమార్గమందు; అంతకయమున్ను = నలువఫ
లములియ్యకమునుపే; వటధాత్రీజాతము=వటవృక్షము; ఈవుష్కరద్వీపమందు నలువస్థానము
త్రోవయందు ఫలంబు లాసంగుమఱి చెట్టుండుట ప్రసిద్ధము. డార్జితశాఖావళిఁ.-డా
ర్జిత=దృఢమగు, శాఖా=కొమ్మలయొక్క, ఆవళిఁ=పంక్తిని ; చాచి=చాఁగించి ; వానిఁ=ఆ
ఫలములను; అర్పింపఁగఁ=ఇచ్చుచుండఁగ. దీనికూన్చు ననుక్రియతోఁ బైకన్వయము.

అనఁగ నీవుష్కరద్వీపాధిపతిని నీవు పెండ్లిచేసికొని యాద్వీపమందున్న నలువకుఁ
బెండ్లిమెక్కిడనేగుతటి నాత్రోవ నున్న మఱిచెట్టు నీవు కోరినఫలంబుల నలువకన్న ము
న్నాసంగు నని భావము.

చ. సరసతపాగమంబున నిశాకరసోదరదాస్య యీమహీ

శ్వరుఁ గవగూడి నీవు విలసజ్జలఘేల నెనర్పఁ జేరఁగా

వరసరసీభవద్విమలవారిపయోనిధివీచు లారతుల్

కరము ఘటించుఁ గా కరుణకంజకరమ్ముల నాళి పాడఁగఁ.

47

టీ. సరసతపాగమంబునఁ.-సరస=మనోజ్ఞమగు, తపాగమంబునఁ=గ్రీష్మకాలమందు;
“నిదాఘఉష్ణోపగమ ఉష్ణఉష్టాగమస్తపః” అనియమరుఁడు; నిశాకరసోదరదాస్య=చంద్రుని
కి సోదరునివలెనున్న ముఖముగలదానా ! చంద్రునివలెనున్న ముఖముగలదని తాత్పర్యము;
ఇచట సోదరశబ్దము ఇవార్థకము, “దేశీయదేశ్యరిపాభ స్తోదరాద్యా ఇవార్థకాః” అని కవి
కల్పలతయందున్నది; ఈ మహీశ్వరుఁ=ఈ పుష్కరద్వీపాధిపతిని; కవగూడి = జలగూడి;
నీవు; విలసజ్జలఘేలఁ.-విలసత్=ప్రకాశించుచున్న, జలఘేలఁ=జలక్రీడను; ఒనర్పఁచి చే
యుటకు; చేరఁగాఁ=సమీపింపఁగ; వరసరసీ భవద్విమలవారిపయోనిధివీచులు.-వర=శ్రే
ష్ఠమగు, సరసీభవత్=కొలనగుచున్న, విమల=స్వచ్ఛమగు, వారి=ఉదకముగల, పయోనిధి=
సముద్రముయొక్క, వీచులు=తరఁగలు; ఇచట స్త్రీత్వనిర్దేశముచేత స్త్రీలనియర్థము దోచుచు
న్నది; అరుణకంజకరమ్ములఁ.-అరుణకంజ=ఎఱ్ఱదామరలనెడు, కరంబులఁ=హస్తములచేత;
ఆళి=అలిబృందమనుచెలి; పాడఁగఁ=పాటపాడుచుండఁగ; ఆరతుల్=ఆరతులను; కరంబు=
మిక్కిలి; ఘటించుఁగాక=ఘటిల్లఁజేయునుగాక.

అనఁగ నీవు గ్రీష్మకాలమందు నీపుష్కరద్వీపాధిపతిని గూడి స్వాదు సముద్రమందు జలక్రీడ సేయంజనఁగా తరఁగలు కెందామర లనుహస్తంబులచేఁ దుమైదతండము పాటఁబాడఁగా నారతు లిచ్చునని భావము.

తే. అని తెలిపి హైమవతి యాలఁతాంగిచిత్త
సారసము తజ్జనాధీశఁచంద్రరక్తి
నలర లే కున్ని- తెలిసియుఁ నవ్వలఁ జనఁ
జేసె శిబికాధురంధరఁశ్రేణి నపుడు.

48

టీ. ఆలతాంగి చిత్తసారసము = తీవవంటి మేనుగలయా చంద్రిక చిత్తకమలము; తజ్జనాధీశచంద్రరక్తిఁ.-తజ్జనాధీశచంద్ర = ఆరాజచంద్రునియొక్క, రక్తిఁ = అనురాగము చేత; అలరలేకున్నిఁ = వికసింపకయుంటను; తెలిసియుఁ = గుర్తించియు; హైమవతి = పార్వతీదేవి; అని=పూర్వోక్తప్రకారముగ; తెలిపి=పుష్కరద్వీపాధిపతి గుణంబులఁదెలియఁజేసి; శిబికాధురంధరశ్రేణిఁ=పల్లకిమోయుచున్నవారి గుంపును; అవ్వలఁజనఁ=ఆవలఁబోవునటులు; అపుడు=ఆసమయమందు; చేసెఁ=ఓనరించెను.

అనఁగా పార్వతీదేవి పుష్కరద్వీపాధిపతి యగుతజ్జనాధీశచంద్రుననురాగముచే చంద్రికచిత్తసారసము వికసింపకుండుటచేత నాందోళికను మోయువారిని ముందు చన నియోగించె నని భావము. చంద్రునివలన సారసము ముకిళించును గాని వికసించుట లోకమందప్రసిద్ధమని సూచించుటకుఁ జంద్రసారసపదంబుల నిటఁ గవి ప్రయోగించెను.

వ. చెంత నొక్కమహీకాంతునిం జూపి యక్కంతువిరోధికాంత యాశకుంత
రాజయాన కిట్లనియె.

49

టీ. ఆశకుంతరాజయానకుఁ=హంసలవంటినడకలుగలయాచంద్రికకు; అక్కంతువిరోధికాంత=ఆపార్వతీదేవి; చెంతఁ=సమీపమందు; ఒక్కమహీకాంతుఁ=ఒకరాజును; జూపి=కనఁబఱచి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెఁ=పలికెను.

మ. జలజాతచ్ఛదదేశ్యనేత్ర కనుమీఁ శాకాంతరీపేశును
జ్వలధామాఘవృతాశు నీఘను బుధఁస్వామివ్రజస్తుత్యయై
యలరు న్వనినుకీర్తిశీతకిరణఁస్యామాళి వేధోండపం
క్తులు మేల్తేలిమి గుండ్రపేరుగతి కఁన్గొ నెప్ప నెల్లప్పుడు.

50

టీ. జలజాతచ్ఛదదేశ్యనేత్ర=తామర తేకులవంటి నేత్రములుగలదానా! ఇచట నీవదసమాప్తియందు దేశ్యప్రత్యయము; ఉజ్వలధామాఘవృతాశుఁ.-ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, ధామ=తేజస్సుయొక్క, ఓఘ=సమూహముచే, వృత=ఆవరింపఁబడిన, ఆశుఁ=దిక్కు

లుగల; శాకాంతరీపేశుఁ = శాకద్వీపాధిపతియగు; శుభుఁ = ఈగొప్పవానిని; కను
మీ = చూడుమా. వీనిసుకీర్తిశీతకిరణాస్యామాళి = వీనికీర్త్యంగన; వేహోండపంక్తులు = బ్రహ్మాండ
సమూహములు; మేల్తేలిమి గుండ్ర పేరుగతిఁ = అతిశ్రేష్ఠమగుగుండ్రదండకీర్తిగ; ఎల్లప్పుడుఁ =
ఎల్ల కాలము; కన్గోనొప్పఁ = చూచుటకు నొప్పుచుండఁగా; బుధస్వామీ వ్రాసిన ముత్యయై = దే
వతాశ్రేష్ఠులయొక్క సంఘముచేతఁ గొనియాడఁదగినదియై; అలనుఁ = ఓప్పును.

ఈశాకద్వీపాధిపతి కీర్తికాంతకు బ్రహ్మాండములు గుండ్రహారమువలె నొప్పునని తాత్ప
ర్యము, అత్యుక్త్యలంకారము. అత్యుక్తి రద్భుతాతథ్య కోర్యా దాంయజవర్ణనమ్'' అని తల్ల
క్షణము.

మ. ధర వేతన్తహిపాలచంద్రకృతనిత్యస్వర్సనాంభరిపరిం

పర లప్రత్నమహాంబురాశిగతిఁ తోఁపం గొన్తు నిచ్చుల్ తదం

తరవీధి నృడబాగ్నికీలతతి యందంబుని భర్తావనీ

ధరము న్నైక్తికరీతిఁ దాల్చి యడుసంతానంబులుం జూపడున్. 51

టీ. ధరఁ = భూమియందు; వేతన్తహిపాలచంద్రకృతనిత్యస్వర్సనాంభరిపరిం =
వేతన్తహిపాలచంద్ర = ఈరాజచంద్రునిచేత, కృత = చేయఁబడిన, నిత్యస్వర్సనాంభరి = నిత్యదా
నోదకములయొక్క, పరింపరలు = సమూహములు; అప్రత్నమహాంబురాశిగతిఁ = త్రొక్కిమున్న
టి భంగి; తోఁపఁ = తోఁచుచుండఁగా; గొన్తు = చంద్రికా ! నిచ్చుల్ = ఎల్లప్పుడు ; తదంతర
వీధిఁ = ఆసముద్రమధ్యమందు; భర్తావనీధరముఁ = మేరు పర్వతమును ; నృడబాగ్నికీల తతి
యందంబు = బడబానల జ్వాలాసమూహమురీతిని; ఊని = పొంగి; యడుసంతానంబులుం = రిక్క
లగుంపులును; న్నైక్తికరీతిఁ = ముత్యములయాకృతిని; తాల్చి = ధరించి ; పడున్ = పడును.
చూ = చూడుము.

అనఁగ నీశాకాంతరీపాధిపతియొక్క దానోదకములు నూతన సముద్రమునది భాసిల్లు
చుండ నాసముద్రమధ్యమునంబడిన మేరు పర్వతము బడబాగ్నిగాను ముత్రత్రపుంజములు
ముత్యములుగాను జూపట్టు నని భావము. ఈరాజదానోదకము పుడమి గన్పరగాని మిన్నంటిన
దని ముఖ్యాశయము.

సీ. పవనాహతోర్ధ్వికానవనాదయుతపయో

ర్ణవనాభఫేలనారమ్యగతులు

కలశాబ్ధినంశోభిబిలశాయిపర్యంక

తలశాయిపురుషసందర్శనములు

సరసాత్మహితసుమోత్కరసారఫలదశా

కరసాలవల్లికాపరివిహృతులు

చరమాన్యవగవనీవరమాన్యచారిక
న్నరమానినీమణిపరిచయములు

తే. తానకపురాణపుణ్యసం తానకలనఁ
బారిమాండల్యవత్సర్య • చేను నీకు
మహితసుమదానుకంఠాన నీమానవాధి
కాంతపుంగవున పరిమళ • గట్టు మిపును.

52

టీ. పారిమాండల్యవత్సర్య=పరిమాణ పరిమాణముగల నడుముగలదానా! పారిమాండల్యశబ్దమునకు పరిమాణమనగా, పరిమాణు వెనఁగా “జాలసూర్యమరీచిస్థం సూక్ష్మం యద్వశ్యతేవజా, తద్వశ్యతే తా భాగః పరిమాణున్ సృజ్యతే” అని దాని లక్షణము, గనాత్మగర్భభవనంబుల పరిమాణములందఱు. నావత్సర్యముయొక్క షష్ఠతిమ మగుఖండము పరమాణునకు దాని స్వరూపము; తానకపురాణపుణ్యసంతానకలనఁ.—తానక=నీనంబంధియగు, పురాణపుణ్య=హరిపుణ్యములయొక్క, పూర్వజన్మసంచితపుణ్యములయొక్క యనుట, సంకాన=సంకరమునకు, కలనఁ=ప్రాప్తిచేత; నీకు; పననావాతోర్నికానవనాదయుతిపయోగ్యవనాధిశీల వానమృగములు.—కలన=నాయువుచేత, ఆనాత=కొట్టబడిన, ఊర్నికా=తీరగలయొక్క, కలన=నారమున, నాద=ధ్వనితోడ, యుత=కూడుకొన్న, పయోర్ణవనాధి=పాలకడలియందు, శీలనా=విహారములయొక్క, రమ్యగతులు=మనోజ్ఞమగు రీతులు, కలకాన్తిపంఖోభిలకా=మనోహరమగు కలకాన్తిపువ్వునందర్శనములు.—కలకాన్తి=పాలకడలియందు, పంఖోభి=మిక్కిలి శలములమీద, కలకాన్తి=అతిశేషుడనెడు, పర్యంకతల=మంచమునందు, పాన్తి=పరిమళము, పువ్వులపువ్వులమీదనునియొక్క, సందర్శనములు=చూపులు; సరసాన్తిహితములమీదనునియొక్క పరిమళములమీదనునియొక్క పరిమళములు.—సరస=మకరందముతోఁగూడిన, అన్తిహితమనగాను హితములగు, సుమోల్లర=పూచండములగు, సారఫల=శ్రేష్ఠఫలములగు, కలకాన్తిలగు, అకర=అనికపట్టుగు, నాల=నృత్యములయందు, వల్లికా=నీవల్లిందు, పరిమళములమీదనునియొక్క, శ్రీదలగుట; చరమాన్యవగవనీవర వార్తచారికన్నరమానినీమణిపరిమళములు.—చరమాన్యవగవనీవర వార్తచారికన్నరమానినీమణి=కంఠపువ్వు స్త్రీరత్నములయొక్క, వార్త=ప్రోవమున, చారిక=చరితము, రమానినీమణి=కంఠపువ్వు స్త్రీరత్నములయొక్క, పరిచయములు=స్నేహములు; చేను=ఘటిల్లును. ఇపుడు=ఈసమయమందు; మహితసుమదానుకముఁ.—మహితంపురాణమున, మదనామకమునఁ = పుష్పమాలికచేత; ఈమానవాధికాంతపుంగవునకును = భార్యపాదపతియగు నీరాజపుంగవునియొక్క కంఠమును; కట్టుము=బంధంపును.

అందు నీరాజ పుష్పపాదపతిని పరిచయించిచేరి పాలకడలియందలి శ్రీదలును అచట శయనించియుండు శ్రీదత్తమునకు నీరాజములగు ఫలపుష్పదళాదులచే నిండియుండు వనంబుల విహారములును, పూర్వజన్మములందుఁజేసిన స్త్రీల స్నేహములును నీను ఘటిల్లునని భావము.

మ. అని యాశాంకరి వల్క ముంగలికి వేగారూఢిచే నేగున

వ్వనజాస్యామణి దృష్టి తన్నుపతినిఁ ర్వాంఛావిధిం దెల్పఁ జ

య్యనఁ దద్యానధురీణు లంద టొకగోత్రాధీశునిం జేర్చ న

య్యనఘుం జూపి యపర్ణ యిట్లనియె మత్స్యిండిసమానోక్తులన్. 53

టీ. అని=ఈప్రకారము; ఆశాంకరి=ఆపార్వతీదేవి; పల్కన్=పలుకఁగా; ముంగలికిన్=ముందుకు; వేగారూఢిచేన్=వేగిరపాటుయొక్క నిరూఢిచేత; ఏగునవ్వనజాస్యామణిదృష్టి.—ఏగు=పోవుచున్న, అవ్వనజాస్యామణి=ఆచంద్రికయొక్క, దృష్టి=చూపు; తన్నుపతినిర్వాంఛావిధిన్=ఆరాజునందు వాంఛలేమియొక్కరీతిని; తెల్పన్=తెలియఁజేయఁగా; చయ్యనన్=శీఘ్రముగ; తద్యానధురీణులు=ఆవాహనమును మోచువారు; అందఱు = ఎల్లరు; ఒకగోత్రాధీశునిన్=ఒకభూపతిని; చేరన్=పొందఁగా; అయ్యలఘున్=ఆఘనుని; చూపి=ప్రదర్శించి; అపర్ణ=పార్వతీదేవి; మత్స్యిండిసమానోక్తులన్.—మత్స్యిండి=శర్కరకు, సమాన=తుల్యమగు, ఉక్తులన్ = వాక్యములచేత; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెన్=పలికెను.

శా. పాంచాలాత్మజ గాంచు వీని దధిరూపత్వపటప్రావృత

క్రౌంచద్వీపధరాధురంధరుని నీరాజన్యదానాంబుల

ర్పించున్ వాశ్చరపాలి కెంతయు మహార్థి వానిపై నీనుతో

మించన్ బోలె నమూల్యలావణి తదున్నేషంబు గూల్చున్ గడున్. 54

టీ. పాంచాలాత్మజ=చంద్రికా! దధిరూపత్వపటప్రావృతక్రౌంచద్వీపధరాధురంధరునిన్.—దధిరూపత్వపట=పెరుఁగుమున్నీటిచే, ప్రావృత=ఆవరింపఁబడిన, క్రౌంచద్వీప=క్రౌంచద్వీపముయొక్క, ధరాధురంధరునిన్=భూభర్తయగు; వీనిన్=ఈరాజును; కాంచు = చూడుము. ఈరాజన్యదానాంబులు=ఈభూపతియొక్క దానోదకములు; వాశ్చరపాలికిన్=జలచరశ్రేణికి; ఎంతయున్=మిక్కిలి; మహార్థిన్=అధికమగువృద్ధిని; అర్పించున్ = ఇచ్చును. వానిపైన్=ఆజలచరశ్రేణిపయి; ఈనుతోన్=ఈర్ష్యతో; మించంబోలెన్ = అతిశయించుటకువలెనె; అమూల్యలావణి=అధికమగుసౌందర్యము, ఇదికర్త; తదున్నేషంబు = ఆవాశ్చరపాలియొక్క యభివృద్ధిని, కడున్=మిక్కిలి; గూల్చున్=పోఁగొట్టును. అనఁగ నీపద్యమందు నారాజుదానోదకములు వాశ్చరపాలి కభివృద్ధి నొనరించినను వానికిఁ దత్సౌందర్యము మిక్కిలి యభివృద్ధిని బోఁగొట్టుట ఘటిల్లదు గాన వాశ్చరపాలికనఁగ, వాశ్చర=మత్స్యము, పాలి=చిహ్నముగాఁగల, “పాలిస్త్ర్యశ్ర్యజ్గపజ్జిషు” అని యమరుఁడు, అనఁగ మీనుసిడము-గల మన్తధున, కున్నేషమును బోఁగొట్టు ననుట.

ఈక్రౌంచద్వీపాధిపతియొక్క దానోదకము జలచరముల కభివృద్ధిఁ జేయు ననియు తత్సౌందర్యము మన్తధుని నిరసించు ననియు నభిప్రాయము.

చ. వరహరిజాత్యఖండరుచివారము నెంచి మహాబ్జమండలి

స్థరణి నడంగఁ ద్రొక్కి వనితామణి యీవిభుసద్యశోవిభాం

కురహరుఁ డొప్పుఁ గుండలితఁకుండలినేత పదాంగదంబునై
శరదపథంబు దంత్యసురఁచర్తమునై చెలువార నెప్పుడున్.

55

టీ. వనితామణి=చంద్రికా! ఈవిభుసద్యశోవిభాంకురహరుఁడు. — ఈవిభు=ఈ క్రాంచ ద్వీపాధిపతియొక్క, సత్=శ్రేష్ఠమగు, యశః=యశముయొక్క, విభా=కాంతియొక్క, అం కుర=మొలక నెడు, హరుఁడు=ఈశ్వరుఁడు; కుండలితకుండలినేత. — కుండలిత=చుట్టుకొన్న, కుండలినేత=శేషుఁడు; పదాంగదంబునై=పాదమునకునందియ యైనవాడై; శరదపథంబు= మిన్న; దంత్యసురచర్తమునై. — దంత్యసుర=గజాసురునియొక్క, చర్తమునై=చర్తమైనదై; చెలువారన్=ప్రకాశింపఁగ; ఎప్పుడున్=ఎల్లపుడు; వరహరిజాత్యఖండరుచివారమున్. — వ ర=శ్రేష్ఠుఁడగు, హరిజ=మన్మథునియొక్క, అఖండ=అఖండమైన, రుచివారమును=కాంతిపుం జమును; నొంచి=నొప్పించి; హరిజాతి=సింహజాతియొక్క, అఖండరుచివారము నొంచి యనున ర్థము దోచుచున్నది; మహాబ్జమండలిన్. — మహత్=అధికమగు, అబ్జమండలిన్=చంద్రమండ లమును, తెల్లదామరగుంపుననియుఁ దోచుచున్నది; ధరణిన్=భూమియందు; అడంగఁ ద్రొక్కి=అడఁగునటులుద్రొక్కి; ఒప్పున్=ప్రకాశించును.

అనఁగా నీక్రాంచద్వీపాధిపతియశోంకురము, ఆదిశేషుఁడు పాదకటకముగాను ఆకా శము గజచర్తముగాను జెలంగఁగా, హరిజాతిరుచిని జయించి అబ్జమండలము ద్రొక్కి శివుని వలెఁ ప్రకాశించు ననిభావము. శివుఁడు దక్షాధ్వరధ్వంసమునందుఁ జంద్రుని త్రొక్కినాడ నుట పురాణప్రసిద్ధము. ఇతనియశస్సు బ్రహ్మాండ మంతయు వ్యాపించిన దని ముఖ్యాశయు.

మ. సరసీజోపమగంధి సంతతము క్రాంచద్వీపసంవాసి శం
కరపూజాగతి మించెనా నలరు నిఁక్కం బీనృపాలుండు శం
కరభావమ్మున సద్గణావృత్తియు రంగదూభియు నిద్విష
త్పురసంభేదనవృత్తియు న్నమగుణఁస్ఫూర్తి నిద్విజృంభింపఁగన్.

56.

టీ. సరసీ జోపమగంధి=పద్మగంధమువంటి గంధముగల చంద్రికా! ఈనృపాలుం డు=ఈభూపతి; సంతతము=ఎల్లపుడు; క్రాంచద్వీపసంవాసి శంకరపూజాగతిన్. — క్రాంచ ద్వీపసంవాసి=క్రాంచద్వీపమందు నివసించునట్టి, శంకర=శితికంఠునియొక్క, పూజా=అర్చ నయొక్క, గతిన్=ప్రాప్తిచేత; శంకరభావమ్మునన్=శివత్వముచేత, సుఖకరస్వరూప ము చేతనని సరపతి పరమగునర్థము; మించెనాన్=అత్యియించెనోయననుట్లు; సద్గణా వృత్తియున్. — సత్=సత్పురుషులయొక్క, గణ=బృందముయొక్క, ఆవృత్తియున్= కూడికయును, ప్రమథగణములయొక్క కూడికయునని శివపరమయిన యర్థము; రంగదూభి యున్. — రంగత్=ప్రకాశించుచున్న, భూతియున్=విశ్వర్యమును, ప్రకాశించుచున్న భూతియు ననఁగ భస్మము నని శివపరమగునర్థము; “భూతిర్భస్మనిసంపది” యని యమరుఁ డు; విద్విషత్పురసంభేదన వృత్తియున్. — విద్విషత్=శత్రువులయొక్క, పుర=శరీరములయొ క్క, సంభేదనవృత్తియున్=బ్రద్దలుచేయునట్టి వ్యాపారమును; విద్విషత్=శత్రువులగుచు

న్నపుర = త్రిపురములయొక్క, సంభేదనవృత్తియునని శివపరమైన యర్థము; సమగుణస్ఫూర్తిఁ.—సమ=సమానమగు, గుణ=గుణముయొక్క, స్ఫూర్తిఁ = అతిశయముచేత; విజృంభింపఁగఁ=ప్రకాశింపఁగ; అలరుఁ=ప్రకాశించును. నిక్కంబు=సత్యము.

అనఁగ క్రాంచద్వీపాధిపతి యగు నీనృపాలుఁడు శివపూజమహిమవలన శివభావమునొంది సద్గణానృతియు భూతియు విద్విషత్పురసంభేదన వృత్తియుఁ బొందెనో యనునట్లు ప్రకాశించునని భావము.

చ. అవిరళరత్నకూటముల • హారిమహాసుమనోవితానవై

భవములఁ బొల్చుక్రాంచగిరి • బంధురనూతనబంధుజీవబాం

ధవరదనాంశుకామణి య•నారత మింపగుఁ గాక నీకుఁ బ్రో

త్సవకరకేళికాకనక • సౌధవిధానముఁ దాల్చి యెంతయుఁ.

57

టీ. అవిరళరత్నకూటములఁ.—అవిరళ=సందులేని, రత్న=రత్నమయములగు, కూటములఁ = శిఖరములచేత; హారిమహాసుమనోవితానవై భవములఁ.—హారి = మనోహరమగు, మహత్=అధికమగు, సుమనోవితాన=పూగుంపులయొక్క, వై భవములఁ = విభవములచేత; పొల్చుక్రాంచగిరి=ఓప్పుచున్నక్రాంచపర్వతము; బంధురనూతనబంధు జీవబాంధవరదనాంశుకామణి.—బంధుర=దట్టమగు, నూతన=నవీనమగు, బంధుజీవ=జపాకుసుమమునకు, బాంధవ=సమానమగు, బాంధవసగోత్రజ్ఞాతిబంధ్యాదిశబ్దములు ఇచార్థకము లని చెప్పఁబడియున్నది, రదనాంశుకా=దంతచ్ఛదముగలకాంతలలో, మణి = రత్నతుల్యవగునోచంద్రికా! నీకుఁ=నీకు; ప్రోత్సవకరకేళికాకనకసౌధవిధానము.—ప్రోత్సవకర=వేడుకనుజేయునట్టి, కేళికా=విలాసార్థమగు, కనకసౌధ=బంగరుమేడయొక్క, విధానము=రీతిని; తాల్చి = ధరించి; ఎంతయుఁ=మిక్కిలి; అనారతము=ఎల్లపుడు; ఇంపగుఁగాక=ఆనందకరమగుఁగాక.

అనఁగ నీక్రాంచద్వీపమునం దుండుక్రాంచపర్వతము రత్నమయకూటములచే మనోహరపుష్పకదంబములచే నొప్పినదై నీకుఁ గ్రీడాసౌధమురీతిని ధరించి ప్రకాశించు నని భావము.

వ. అని యయ్యిందుధరసుందరి యెఱింగింప నన్నృపపురందరునిపై నక్కుందరదన డెందంబుఁ పొందుపడ కున్ని తెలిసి యానధర్యులమందరయరామీన వేఱొక్కమహీశకందర్పుఁ జేరం జన నందు నతనిం జూపి యాగోత్రధరపుత్రి తన్నేచకశతపత్రసగోత్రనేత్ర కిట్లనియె.

58

టీ. అని=ఈప్రకారముగా; అయ్యిందుధరసుందరి = పరమేశ్వరునకుపత్నియగు పార్వతీదేవి; ఎఱింగింపఁ=తెలియఁజేయఁగా; అన్నృపపురందరునిపైఁ=ఆరాజేంద్రునిమీఁద; అక్కుందరదన డెందంబు=మొల్లలవంటి పలుపరుసగల యాచంద్రికయొక్క చిత్రము; పొం

దుపడకున్కి=పొందకయుండుటను; తెలిసి=తెలిసికొని; యానధుర్యులు=పల్లకిని మోయువారు; అమందరయంబునక=అతివేగముచేత; వేటొకమహిళకందర్పుక=మఱియొకరాజమన్తఘని; చేరంజనక=సమీపమునకుఁబోఁగా; అందు=ఆస్థలమందు; అతనింజూపి=ఆరాజునుజూపి; ఆగోత్రధరపుత్రి=హిమవంతునకుకొమార్తెయగు పార్వతీదేవి; తన్నేచకశతపత్ర సగోత్రనేత్రకుక=నల్లదామరలవంటి నేత్రములుగల యాచంద్రికతో; ఇట్లనియొక=వక్ష్యమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

చ. నెలత కుశాంతరీపధరఁగీరమణీంద్రుఁడు నీఁడు వీనియా

దలపయి నుంచు మీవు కరఁతామరసార్జితమాక్తికాళి ని

య్యలఘుఁడు మారవీరవిశిఖాఘవిలోడితచిత్తధైర్యుడై

దలఁచుఁ జుమీ నిరంతరము • త్వత్కుచదుర్గము లాశ్రయింపఁగన్. 59

టీ. నెలత=చంద్రికా! నీఁడు=ఈరాజు; కుశాంతరీపధరగీరమణీంద్రుఁడు=కుశద్వీపభూవుఁడు; వీనియాదలపయిక=వీని శిరముమీఁద; ఈవు=నీవు; కరతామరసార్జిత మాక్తికాళిక.-కరతామరస=కేలుదామరచే, ఆర్జిత=గ్రహింపఁబడిన, మాక్తికాళిక=ముత్యములపేరును; ఉంచుము=ఉంచుము. ఇయ్యలఘుఁడు=ఈఘనుఁడు; మారవీరవిశిఖాఘవిలోడితచిత్తధైర్యుడై.-మారవీర=మన్తఘవీరునియొక్క, విశిఖాఘ=బాణబృందముచేత, విలోడిత=కలఁపఁబడిన, చిత్త=హృదయముయొక్క, ధైర్యుడై=ధైర్యముగలవాడై; నిరంతరము=ఎల్లపుడు; త్వత్కుచదుర్గములు.-త్వత్=నీయొక్క, కుచదుర్గములు=పాలిండ్లనెడు కొండలను; ఆశ్రయింపఁగన్=చేరుటకు; తలఁచుక=స్మరించును. చుమీ=సత్యము!

అనఁగ చంద్రికా! నీఁడు కుశద్వీపమునకు రాజు, వీనిశిరమునందు నీకేలనుండు మాక్తికహీరమునుంచుము, ఈరాజు ఎల్లపుడు మన్తఘబాణములచేఁ గుండి నీకుచములను పర్వతముల నాశ్రయింపఁగోరుచున్నాఁడు, నిజమని భావము.

చ. నిరుపమవిశ్రవస్తనయఁగ్రహకృద్ద్రవిణాఘ్యుడై మహా

హరిబలసంయుతుండయి బుధార్చితరామసమాఖ్య నెప్పు నీ

నరకులసార్వభౌముని మనంబలర న్వరియింప మేది నీ

వరసుత నీకు నెంచ ననివార్యకుశోదయ మబ్బుటబ్రమే. 60

టీ. నిరుపమ విశ్రవస్తనయని గ్రహకృద్ద్రవిణాఘ్యుఁడవి.-నిరుపమ=సాటిలేని, విశ్రవస్తనయ=కుచేరునియొక్క, నిగ్రహ=నిరసనమును, కృత్=చేయుచున్న, ద్రవిణ=ధనముచేత, ఆఘ్యుడై=ధనికుడైనవాడై; నిరుపమ=సాటిలేని, విశ్రవస్తనయ=రావణాసురునియొక్క, నిగ్రహమునుజేయు, ద్రవిణ=బలముచేత, “ద్రవిణంకాంచ నేవిత్తే ద్రవిణంచపరాక్రమే” యని విశ్వము; ఆఘ్యుడైనవాడని, శ్రీరామపరమైనయర్థము; మహాహరిబల సంయుతుండయి.-మహత్=అధికమగు, హరిబల=సింహబలముతో, సంయుతుండయి=కూడుకొన్నవాడయి; హ

రిబల=వానర సైన్యముతో, ననిరామపర మైనయర్థము; బుధార్చిత రామసమాఖ్యే.- బుధ=విద్వాంసుల చేత, అర్చిత=మన్నింపఁబడిన, రామ=మనోజ్ఞమగు, సమాఖ్యే=కీర్తిచేత; బుధ=దేవతల చేత, అర్చిత=పూజింపఁబడిన, రామసమాఖ్యే=రామయను నామము చేత, ననిరామపర మైనయర్థము; ఓప్పు నీనరకులసార్వభౌమునికొ=ప్రకాశించు నీనరకుల చక్రవర్తిని, శ్రీరాముని; మనంబు=మానసము; అలరకొ=సంతోషించునటులు; వరియింపకొ=కోరఁగా; మేదినీవరసుత.- మేదినీవర=భూభర్తయగు క్షుణ్ణదోదయునికి, సుత=కూతురవగుచంద్రికా! భూపుత్రియగుసీతాదేవియనునర్థము దోచుచున్నది; నీకు; ఎంచకొ=విచారింపఁగా; అనివార్య కుశోదయము.- అనివార్య=నివారించుట కశక్యమగు, కుశ=కుశద్వీపముయొక్క, ఉదయము=ఉన్నతి; అబ్బుట=లభించుట; అబ్రమే=అశ్చర్యమా? కాదనుట. అనివార్యమగు, కుశ=కుశుడనుపుత్రునియొక్క, ఉదయము, అబ్బుట చిత్రముగాదని తోచుచున్నది.

అనఁగా కుచేరునికన్న నెక్కువ ధనము గలవాఁడును సింహబలుఁడును పండితశ్లాఘ్యమయినకీర్తి గలవాఁడు నగునీకుశ ద్వీపాధిపతిని వరియింతువేని నీకు కుశద్వీప మబ్బునని భావము. రావణునిఁ బరాక్రమముచే నిగ్రహించినవాఁడును వానర సైన్యముగలవాఁడును రామ నామముగలవాఁడు నగుదాశరథిని వరించిన సీతాదేవికిఁ గుశుడనుపుత్రుఁడు గలిగెనని యర్థాంతరపక్షమున భావము.

మ. బలజూటీమణిదీ ప్తిదీపకులసంభారాప్తయాజన్యమంగ

గళగేహంగణవీధి వీడు గుణటంకారాఖ్యమంత్రధ్వనుల్

సెలఁగ న్సాహసలక్ష్మిఁ గూడి కరనాళీకంబుల న్గూర్చు బో

నలి మై నాకబలికొ ద్విషత్కరిశిరోనర్హరుముక్తాతతికొ.

61

టీ. వీడు=కుశద్వీపాధిపతి; బలజూటీమణి దీప్తిదీపకుల సంభారాప్త యాజన్యమంగళగేహంగణవీధికొ.- బల=సేనలయొక్క, జూటీమణి=శిరోమణులయొక్క, దీప్తి=కాంతులనెఁడు, దీప=దీవియలయొక్క, కుల=సమూహమనెడు, సంభార=పదార్థసంచయముచేత, అప్త=పొందఁబడినది, ఔ=అగునట్టి, జన్య=యుద్ధమనెడు, మంగళగేహ=కల్యాణగృహముయొక్క, అంగణవీధికొ=ముంగిటిభూమియందు; గుణటంకారాఖ్య మంత్రధ్వనుల్.- గుణ=అల్లత్రాటియొక్క, టంకార=టంకారధ్వనియనెడు, ఆఖ్య=ప్రసిద్ధిగల, మంత్రధ్వనుల్=మత్రముల రొదలు; చెలఁగకొ=ఓప్పుచుండఁగ; సాహసలక్ష్మికొ=తెగువయనెడులక్ష్మిని; కూడి=పొంది, వివాహమయియనుట; నలిమైకొ=యోగ్యముగా; ద్విషత్కరిశిరోనర్హరు ముక్తాతతికొ.- ద్విషత్కరి=శత్రుగజములయొక్క, శిరః=శిరములయందుండు, అనర్హు=అమూల్యములగు, ఉరు=గొప్పలగు, ముక్తా=మత్స్యములయొక్క, తతికొ=సమూహముచేత; నాకబలికొ=వివాహంగభూతమగు నాకబలియను కృత్యమును; కరనాళీకంబులకొ=కరకమలములచేత, కరమందుండు బాణములచేత ననిగాని యర్థము; గూర్చుకొ=ఓనరించును. పో=సత్యము.

అనఁగ నీకుశద్వీపాధిపతి యగురాజు సైనికులయొక్క శిరోమణికాంతులనెడుదీపములచే నలంకరింపఁబడియున్న యుద్ధభూమి యనెడు మంగళగృహమందు అనఁగా వివాహ

గృహమందు అల్లెత్రాటిమోత యనెడు మంత్రములు వెలయుచుండఁగ సాహసలక్ష్మిం బెండియై శత్రుగజంబుల శిరములయం దుండు ముత్యములచే నాకబలిం జేయునని భావము.

మ. వరభోగాన్వితుఁ డీన్యపాలకుఁడు ప్రోవన్ నిచ్చలు న్నించు స
ర్పిరపాంపత్యభివేష్టితోర్వర ధరాభృద్భేదిసంత్రాతని
ర్జరపుర్యుత్తమలీల నిత్యసుఖవిభ్రాజద్భుధశ్రేణికా
పరిషక్తి హితదాయరాజమణిసంప్రాప్తిం గురంగేక్షణా.

62

టీ. కురంగేక్షణా=చంద్రికా ! వరభోగాన్వితుఁడు.-వర=శ్రేష్ఠమగు, భోగ=గృహ ముశ్యాయ ఆభరణము వస్త్రము స్త్రీపుష్పము గంధము తాంబూలము అను నీయేనిమిదిభోగములతో, అన్వితుఁడు=కూడినవాఁడు; ఈన్యపాలకుఁడు=కుశద్వీపాధిపతియగు నీరాజు; ప్రోవన్=రక్షిం పంగా; సర్పిరపాంపత్య భివేష్టితోర్వర.-సర్పిరపాంపతి=సర్పిస్సముద్రముచేత, అభివేష్టిత= చుట్టబడిన, ఉర్వర=పుడమి; ధరాభృద్భేది సంత్రాతనిర్జరపుర్యుత్తమలీలన్.-ధరాభృద్భేది= ఇంద్రునిచేత, సంత్రాత=రక్షింపబడిన, నిర్జరపురీ=అమరావతియొక్క, ఉత్తమలీలన్=శ్రే ష్ఠమగు విలాసముచేత; నిత్యసుఖవిభ్రాజద్భుధశ్రేణికాపరిషక్తిన్.-నిత్య=శాశ్వతమగు, సుఖ =సుఖముచేత, విభ్రాజత్=ప్రకాశించుచున్న, బుధ=విద్వాంసులయొక్క, దేవతలయొక్క, శ్రేణికా=పంక్తియొక్క, పరిషక్తిన్=సంబంధముచేత; హితదాయరాజమణి సంప్రాప్తిన్.- హితదాయ=హితమునొసఁగు, రాజమణి=రాజశ్రేష్ఠులయొక్క, సంప్రాప్తిన్=ప్రాప్తిచేత; హితమగుదానినిచ్చు చింతామణియొక్క సంప్రాప్తిచేత; మించున్=ప్రకాశించును.

అనఁగ నీకుశద్వీపాధిపతిచే బోషింపఁడుపుడమి యమరావతివలెఁ బ్రకాశించుచున్న దని భావము.

క. అని తెలుప మనం బచ్చట, మొనయమి శిబికాధరాళి ముదిత నొకమహీ
శునిచెంతఁ జేర్ప శివయి, ట్లను నావిభుఁ జూపి చెలువ కమృతజిదుక్తి. 63

టీ. అని=ఈప్రకారము; తెలుపన్=తెలియఁజేయఁగ; మనంబు = డెందము; అచ్చ టన్=ఆరాజునందు; మొనయమిన్=పూనకుండుటవలన; శిబికాధరాళి=పల్లకినిమోయువారి గుంపు; ముదితన్=చంద్రికను; ఒకమహీశునిచెంతన్=ఒకభూపాలుని సమీపమును; చేర్పన్= పొదింపఁగ; శివ=పార్వతీదేవి; చెలువకున్=చంద్రికకు; ఆవిభున్=ఆరాజును; చూపి=ప్రదర్శిం చు; అమృతజిదుక్తిన్=సుధనుజయించిన వచనముచేత; ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనున్=పలికెను.

శా. ఓపద్మానన గాంచు మీన్యపతి రమ్యోత్కంఠమై శాల్మలి
ద్వీపత్రాణచణుం డితం డితనివిద్విట్కాంతకు త్వత్తకే
లీపిచ్చందకవైఖరి న్వలయ్యై లీయోరుకూటంబు లా
లీపాలీగతి భిల్లరాద్యువతిమాళి శ్రేణి పొల్చున్ గడున్.

64

టీ. ఓ పద్మానన=ఓ చంద్రికా ! ఈనృపతిన్=ఈరాజును; రమ్యోత్కంఠమైన్ =మనోహరమగు సంతసముచేత; కాంచుము=చూడుము. ఇతండు=ఈరాజు; శాల్మలీదీప్తిపత్రాణచణుండు=శాల్మలీదీప్తిపమును బాలించువాఁడు; ఇతని విద్విట్కాంతకున్ = ఇతని శత్రుకాంతకు; వలయ శైలీయోరుకూటంబులు.-వలయశైలీయ =చక్రవాళపర్వత సంబంధులగు, ఉరు=అధికములగు, కూటంబులు=శిఖరములు; ఉత్పత్తి కేళీపిచ్ఛందక వైఖరిన్.-ఉత్=ఉన్నతమైన, ప్రత్న=పురాతనమగు, కేళీపిచ్ఛందక=క్రీడాగృహముయొక్క, వైఖరిన్=రీతిని; భిల్లరాడ్యువతి మాళిశ్రేణి=ఎఱుకు దొరలయొక్క స్త్రీసమూహము; ఆలీపాలీగతిన్=సకియలగుంపురీతిని; కడున్=మిక్కిలి; పొల్చున్=ఒప్పును.

అనఁగ నీశాల్మలీదీప్తిపాధిపతియొక్క శత్రుస్త్రీలకు మేడలు లోకాలొక పర్వతశిఖరము లనియు వారికి సకియలు ఎఱుకుస్త్రీ లనియును భావము.

మ. కలుమున్నీ రను పెన్మొలంకునడుమ ♦ స్తన్పట్టి వీఁ డేలు శా
ల్మలికాదీప్తిపము శ్రీయుతిం దనరుఁ గొమ్మా తమ్మి నా మధ్యసం
స్థలి జ్యోతిర్లతికాఖ్య కేసరవృతో♦ద్యత్కర్ణి కాస్ఫూర్తి రా
జిల ద్రోణాద్రి తదగ్రగాభి మళిరాజిస్థేమఁ జూపట్టఁగన్. 65

టీ. కొమ్మా=చంద్రికా ! వీఁడేలుశాల్మలికాదీప్తిపము=ఈరాజు పాలించు శాల్మలిదీప్తిపము; కలుమున్నీరను పెన్మొలంకునడుమన్.-కలుమున్నీరను=సురాసముద్రమ నెడు, పెన్మొలంకునడుమన్=పెద్దమడుగునడుమ; కన్పట్టి=కనిపించి; ద్రోణాద్రి=ద్రోణపర్వతము; మధ్యసంస్థలి జ్యోతిర్లతికాఖ్య కేసరవృతోద్యత్కర్ణి కాస్ఫూర్తిన్.-మధ్యసంస్థలి=మధ్యప్రదేశమందలి, జ్యోతిర్లతికా=జ్యోతిర్లతల నెడు, ఆఖ్య=పేరుగల, కేసర=కింజల్కముల చేత, వృత=ఆవరింపఁబడిన, ఉద్యత్=ప్రకాశించుచున్న, కర్ణికా=తామరదుద్దుయొక్క, స్ఫూర్తిన్=అతిశయముచేత; రాజిలన్=ప్రకాశింపఁగ; తదగ్రగాభిము = దానిపై నున్నమట్టు; అళిరాజిస్థేమన్=భృంగసమూహకృతి చేత; చూపట్టఁగన్=కనిపింపఁగా; తమ్మినాన్=కమలమోయనునటులు; శ్రీయుతిన్ = కాంతితోఁగూడుట చేతను, లక్ష్మితోఁగూడుట చేతననియుఁ దోచుచున్నది; తనరున్=ప్రకాశించును.

అనఁగ సురాసముద్ర మనెడుగొప్పకొలనునడుమఁ గాన్పించునీశాల్మలిదీప్తిపమునడుమ జ్యోతిర్లతిక లను కేసరములతోఁజేరియున్న ద్రోణాద్రి తామరదుద్దువలెనుండఁగ నాపర్వతముమీఁద నున్న మేఘము భృంగరాజివలె నుండఁగ గొప్పమడుగునందు భృంగరాజితోఁజేరి యున్న కమలమువలె నాదీప్తిపము ప్రకాశించునని భావము. సముద్రమధ్యగతదీప్తిపమును హ్రదమధ్యగతకమలముగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

మ. తరుణీ వీనియశోవదాతశుక ము♦ద్యచ్ఛక్తి మిన్నెంది బం
ధురతారాకులగో స్తనీఫలములం ♦ దోడ్తో భుజింప నివ్వభా

వరి తద్దైన్యముఁ జెంద దేతదతిదీవ్యజ్ఞైతఢేరీరవ్రా

త్కరఫక్కద్దుఃపిణాండకర్పరగళఃద్వాహ్యంబుబిందుచ్చటన్.

66

టీ. తరుణీ=చంద్రికా ! వీనియశోవదాతశుకము=ఈశాల్మలిదీప్తిపాధిపతియొక్క యశస్సనెడు తెల్లనిశుకము; ఉద్యచ్చక్తిన్=మీఁదికెగయుచున్న శక్తిచేత; మిన్నొంది=ఆకాశమునుపొంది; బంధురతారాకులగోస్తనీఫలములన్.-బంధుర=ఎడములేని, తారాకుల=రిక్కలగుంపనెడు, గోస్తనీఫలములన్=ద్రాక్షాఫలములను; తోడ్దోన్=వెంటనె; భుజింపన్=తినఁగా; విభావరి=రాత్రి; ఏతదతిదీవ్యజ్ఞైతఢేరీరవోత్కర ఫక్కద్దుఃపిణాండకర్పరగళ ద్వాహ్యంబుబిందుచ్చటన్.-ఏతత్=ఈశాల్మలిదీప్తిపాధిపతియొక్క, అతిదీవ్యత్=మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, జైత్రఢేరీ=జయఢేరియొక్క, రవోత్కర=శబ్దబృందముచేత, ఫక్కత్=పగిలిన, ద్వాహిణాండ=బ్రహ్మాండముయొక్క, కర్పర=పుట్టెవలననుండి, గళత్=జాలుచున్న, బాహ్యంబు=బ్రహ్మాండమునకు నెలుపటనుండు జలముయొక్క, బిందు=బిందువులయొక్క, చ్చటన్=సమూహముచేత; తద్దైన్యము.-తత్=అనత్యత్రములయొక్క, హైన్యము=శూన్యతను; చెందదు=పొందదు.

అనఁగ నీశాల్మలిదీప్తిపాధిపతియొక్క యశ మనెడు తెల్లనిచిలుక మిన్నొంది నత్యత్రములను ద్రాక్షాఫలములను తినినను రాత్రి వీని జయఢేరినినాదములవలన బ్రహ్మాండకర్పరము పగిలి స్రవించు జలబిందుసందోహముచే రిక్కలయొక్క లేమిని జెంద దని భావము. యశమును శుకమునుగా రిక్కలను ద్రాక్షాఫలములనుగా జలబిందువులను రిక్కలనుగా వర్ణించుట చే రూపకాలంకారము.

ఉ. ఈననుధేశుఁ గూడి హరిఃకేతుణ నీవు ముదంబు నిక్క వే

లావనవాటికావిహృతుఁలం జరియించుచు మించువేళ నీ

మై వలగొన్న సంశ్రమసమాజము దూలఁగఁ బొల్పుఁ గాక హా

లావనరాశివాకికణకుఁలస్థగితానిలపోతజాతముల్.

67

టీ. హరికేతుణ=గురంగముయొక్క కనులవంటి కనులుగలయోచంద్రికా ! ఈవసుగోచున్=ఈశాల్మలిదీప్తిపాధిపతిని; కూడి=కలసి కొని; నీవు ; ముదంబు=సంతసము; నిక్కన్=ఆతిశయింపఁగా; వేలావనవాటికావిహృతులన్.-వేలా=చెలియలికట్టయొక్క, వన=అడవియొక్క, వాటికా=పండ్తులయందు, విహృతులన్=విహారములచేత; చరియించుచున్=క్రమ్ముచు;మించువేళన్=ఆతిశయించునమయమందు;నీమైన్=నీశరీరమందు;వలగొన్న సంశ్రమసమాజము.-వలగొన్న=చుట్టుకొన్న, సంశ్రమ=శ్రమలయొక్క, సమాజము=సమూహము; దూలఁగన్=పోవునటులు; హాలావనరాశివాకికణకులస్థగితానిలపోతజాతముల్.-హాలావనరాశి=సురాసముద్రముయొక్క, వాకికణ=ఉదకకణములయొక్క, కుల=సమూహముచేత, స్థగిత=

కప్పఁబడిన, అనిలపోత=మందమారుతములయొక్క, జాతముల్=సమూహములు: పోల్చుఁగాక=ఓప్పుఁగాక.

ఓచంద్రికా ! నీవు శాల్మలిదీప్తిపాధిపతిని గూడి వేలావనవిహారమును చేయుచుండు తటి నీశరీరశ్రమను కలుమున్నటి నీటితుంపరలతోఁగూడిన తెమ్మెరలు తొలఁగఁజేయునని భావము.

వ. అని యప్పంచాస్యపంచాస్యమధ్య యెఱింగించిన నాకాంచనాంగినేత్రాంచలం బతనిపైఁ బ్రవర్తింప దయ్యె నది యెఱింగి వేటొక్క మహీశపుంగవుఁ జేర నియోగించి యారాజేంద్రుం జూపి యన్నెలత కన్నెలతాల్పువేల్పు పట్టపుదేవి యిట్లనియె.

68

టీ. అని=ఈప్రకారముగఁబలికి; అప్పంచాస్యపంచాస్యమధ్య.-పంచాస్య=ఈశ్వరునికి, పంచాస్యమధ్య=సింహమువంటినడుముగల యనఁగా శివకాంతయగు నాపార్వతీదేవి; ఎఱింగించినన్=తెలియఁజేయఁగా; ఆకాంచనాంగినేత్రాంచలంబు=ఆచంద్రికయొక్కకటాక్షము; అతనిపై=ఆశాల్మలిదీప్తిపాధిపతిమీఁద; ప్రవర్తింపదయ్యెన్=ప్రసరింపదాయెను. అదియెఱింగి=అదిదెలిసి; వేటొక్కమహీశపుంగవున్=మఱియొకరాజశ్రేష్ఠుని; చేరన్=సమీపించునటులు; నియోగించి=ఆజ్ఞాపించి; ఆరాజేంద్రుఁజూపి; అన్నెలతకున్=ఆచంద్రికకు; అన్నెలతాల్పువేల్పు పట్టపుదేవి=చంద్రునిధరించిన యీశ్వరునకుఁ బట్టపుదేవియగు పార్వతీదేవి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెన్=పలికెను.

మ. అరిజన్యాంబుధిసంభవజ్జయరమా హాసాంకురత్కిర్తి నీ
శరజాస్తోపమమూర్తిఁ గాంచు చెలి ప్లక్షుదీప్తిపభూభర్త స
ప్తరసాభృద్ధరణీయయై పొదలు గోత్రం దాల్చు నీమేటి భా
స్వరదోర్యష్టి భుజాంగదాగ్రఖచితాంచచ్ఛక్రనీలోపధిన్.

69

టీ. చెలి=చంద్రికా ! అరిజన్యాంబుధిసంభవజ్జయరమా హాసాంకురత్కిర్తిన్.-అరి=శత్రువులయొక్క, జన్య=యుద్ధమనెడు, అంబుధి=సముద్రమందు, సంభవత్=జన్మించిన, జయరమా=జయలక్ష్మియొక్క, హాసాంకురత్=చిలునగవువలెనాచరించు, కీర్తిన్=యశముగల; ప్లక్షుదీప్తిపభూభర్తన్=ప్లక్షుదీప్తిపరాజైన; ఈజలజాస్తోపమమూర్తిన్=మన్మథునికిసమానమగుదేహముగలవీనిని; కాంచు=చూడుము. ఈమేటి=ఈఘనుడు; సప్తరసాభృద్ధరణీయయై.-సప్తరసాభృత్=సప్తకులాచలములచేత, ధరణీయయై=ధరింపఁదగినదియై; పొదలుగోత్రన్=ద్విబొందుచున్నభూమిని; భాస్వరదోర్యష్టిభుజాంగదాగ్రఖచితాంచచ్ఛక్రనీలోపధిన్.-భాస్వర=పకాశించుచున్న, దోర్యష్టి=భుజపండములయొక్క, భుజాంగద=కేయూరములయొ

అగ్ర=చివరయందు, ఖచిత=చెక్కఁబడిన, అంచత్=ప్రకాశించుచున్న, శక్రనీల=ముయొక్క, ఉపధిన్=కపటముచేత; తాల్చున్=ధరించును.

అనఁగ నీష్టక్షద్వీపాధిపతి సప్తకులాచలములు మోయుచున్న భూమిని తన బాహు పురియందలిచెక్కియున్న యంద్రనీలమణి యనువ్యాజముచే ధరించి యున్నాఁడనిభావము. భూమి నల్లని దనుటకు విష్ణుమూర్తి వక్షమునందు ధరియించియున్న కస్తురిని లక్ష్మీదేవిసమీప మందు భూదేవిని బ్రీతితో నుంచెనా యనునట్లులు మునుచరిత్రయందు తేల్చిక్షింపఁ బడి యున్నది.

మ. అనిశంబు బుధవర్ణకల్పతరుదీవ్యద్వాసనాలబ్ధిఁ జే
కొని యద్వైతరుచిం గరంబు మను నీక్షోణీస్థలాధీశవ
ర్యునికీర్తిప్రకరంబు మించ సకియోహూపూర్వపక్షావలం
బనత న్రాజులు నట్టిధ్వాంతపరధామం బెచ్చునే యెచ్చటన్.

70

టీ. అనిశంబున్ = ఎల్ల పుడు; బుధవర్ణకల్పతరుదీవ్యద్వాసనాలబ్ధిన్. - బుధ = దేవత లచేత, వర్ణ్య = వర్ణింపఁదగిన, కల్పతరు = కల్పవృక్షములయొక్క, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచు న్న, వాసనా = వలపుయొక్క, లబ్ధిన్ = ప్రాప్తిని; చేకొని = గ్రహించి; అద్వైతరుచిన్ = అద్వితీయ కాంతిచేత; కరంబు = మిక్కిలి; మనునీక్షోణీస్థలాధీశవర్యునికీర్తిప్రకరంబు. - మను = వృద్ధిబొందు చున్న, ఈక్షోణీస్థలాధీశవర్యునికీర్తిప్రకరంబు = ప్లక్షద్వీపాధిపతియగు నీరాజశ్రేష్ఠునియొక్క కీర్తిపుంజము; మించన్ = అతిశయింపఁగా; ఓహూసకి = ఓహోచంద్రికా! పూర్వపక్షావలం బనతన్ = అపసిద్ధాంతము ఆశ్రయముగాఁగలుగుటచేత; పూర్వపక్ష = శుక్లపక్షము, అవలంబన తన్ = ఆశ్రయముగాఁ గలుగుటచేత నని స్వభావార్థము; రాజులునట్టి ధ్వాంతపరధామం బు. - రాజులునట్టి = ప్రకాశించునట్టి, ధ్వాంతపర = చంద్రునియొక్క, ధామంబు = తేజము; ఎచ్చ టన్ = ఏప్రదేశమందైన; ఎచ్చునే = అతిశయించునా? ఇచట, అనిశంబున్ = ఎల్ల పుడు; బుధ = విద్వాంసులచేత, వర్ణ్య = పొగడఁదగిన, కల్పతరు = కల్పతరువను వేదాంతగ్రంథముయొ క్క, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, వాసనా = అనుభూతస్మృతియొక్క, లబ్ధిన్ = ప్రాప్తిని; చే కొని = గ్రహించి; అద్వైతరుచిన్ = బ్రహ్మత్వైక్యమందలియాసక్తిచేత; మను = అతిశయించు, కీర్తిప్రకరంబు, పుల్లింగస్వారస్యమువలన నొకపురుషుఁ డని తోఁచుచున్నది; మించన్ = అతిశయింపఁగ; పూర్వపక్షావలంబనతన్. - పూర్వపక్ష = అపసిద్ధాంతము, అవలంబనతన్ = ఆశ్రయముగాఁగలుగుటచేతను; రాజులునట్టి ధ్వాంతపరధామంబు. - రాజులునట్టి = ప్రకాశిం చునట్టి, ధ్వాంతపరధామంబు = “ధ్వఃఅస్తేయస్యనఃధ్వాంతః” అనఁగాధ్వశశబ్ద మంతమందుఁ గల మాధ్వశబ్దమర్థము, తద్వాచ్యులు = ద్వైతులు; అట్టి ద్వైతులయొక్క, పరధామంబు = ముఖ్య మగుసిద్ధాంతము; ఎచ్చునే? ఎచ్చదని భావము. ధ్వాంత = అజ్ఞానముయొక్క, ధామంబెచ్చునే యనియు చెప్పఁబడును.

అనఁగ నోచంద్రికా! ప్లక్షద్వీపాధిపతియొక్క కీర్తిపుంజము కల్పతరుకాంతితో నేకీభవించినకాంతి గలదై మించఁగ శుక్లపక్షమం దుండుచంద్రుని తేజము హెచ్చునా? హెచ్చదని భావము.

అదైవతసిద్ధాంతపరు లగువిద్వాంసులచేఁ బ్రశంసింపఁ పడినకల్పతరువను వేదాంత గ్రంథముయొక్క మన నాదులచే నుదయించిన వాసనను చేకొని బ్రహ్మత్వైక్యానుసంధానము చేవిజృంభించువిద్వాంసుఁ డతిశయింపఁగ పూర్వపక్షమతము నవలంబించియున్న మాధ్వసిద్ధాంతము హెచ్చు దని ధ్వని.

చ. సరససితోపమాధర రసాలపయోనిధిరాజవేష్టితో

ర్వర కధినేత నీపతి నవారితవై భవశాలి నీమహీ

శ్వరు నవలాలసాతిలకవల్లిక చయ్యనఁ బల్లవింప న

త్వరగతిఁ గాంచవే నయనవారిరుహంతమునం బ్రీయంబునన్. 71

టీ. సరససితోపమాధర.- సరస = మనోజ్ఞమగు, సిత = చక్కెరతో, ఉపమా పోల్కిగల, అధర = ఓష్ఠముగలచంద్రికా ! రసాలపయోనిధిరాజవేష్టితోర్వరకున్.-రసాలపయోనిధిరాజ = ఇత్తుసముద్రరాజుచేతను, వేష్టిత=వలగొనఁబడిన, ఉర్వరకున్ = పుడమికి; అధినేతన్=ఒడయుని; ఈపతిన్=రారాజును; అవారితవై భవశాలిన్.-అవారిత=అనివార్యమగు, వై భవ=విభవముచేత, శాలిన్=ప్రకాశించుచున్నవాని; ఈమహీశ్వరున్=ఈస్థూర్వీపాధిపతిని; నవలాలసాతిలకవల్లిక.-నవ=నూతనమయిన, లాలసా=వేడుకయనెడు, తిలకవల్లిక=బొట్టుగుతీవ; చయ్యనన్=శీఘ్రముగ; పల్లవింపన్=చిగిరించునటులు; నయనవారిరుహంతమునన్=కమలమువంటి నేత్రముయొక్క అంతముచేతను; ప్రీయంబునన్=ప్రేమతో; సత్వరగతిన్=అతిశీఘ్రముగ; కాంచవే=చూడుమా.

ఓచంద్రికా ! ఇత్తుసముద్రముచేఁ జుట్టఁబడియున్నట్టి పుడమి కధిపతి యగునీరాజును వేడుకయను తిలకలత పల్లవించునటు లతివేగముగా నేత్రాంతముచే నవలొకింపు మని భావము స్తీదృష్టిచే బొట్టుగు చిగిరించునని కవిసమయము.

వ. అని యిట్టు లాగట్టుదొరపట్టి వివరించిన నారాచపట్టి యాదిట్టపై వైరాగ్యంబు దెలుపు చిన్ని నవ్వు నవ్వు నవ్వనిత దరహాసచంద్రిక తదీయసంతాప కారణంబై ప్రవర్తిల్లె నంత యానావలంబకకదంబకంబు జంబూద్వీపభూపాలలోకంబుఁ జేర్చ నన్నగాధిరాజకుమారి యోనారి నేరెడుదీవియ రాజులు వీరు వీరిలో నెక్కరాజకుమారునిపైఁ జూపు నిలుపు మమ్మహాత్మునిగుణంబులు వర్ణించెద నని యానతిచ్చిన నాకాంత యఖిలదేశనాయకగుణ శ్రవణ కౌతూహలపూర్వమాణస్వాంతయై శాలీనతాభరంబున నూరకుండె నది యెఱింగి సర్వమంగళ యక్కుర్ంగనేత్ర కందఱం నెలుపునదియై వారిలో నెక్కరాజుం జూపి యిట్లనియె.

టీ. అని ఇట్లులు=ఈప్రకారముగ ; ఆగట్టుదొరపట్టి = హిమవంతునకు పుత్రికయగు పార్వతీదేవి; వివరించినన్ = వక్కాణింపఁగ; ఆరాచపట్టి=ఆరాజపుత్రి; అదిట్టపైన్=ఆప్ల క్షద్వీపాధిపతిమీఁద;వై రాగ్యంబు=అనురాగాభావమును; తెలుపుచిన్నినవ్వున్ = తెలియఁజేయు చిఱునగవు; నవ్వున్ = నవ్వేఁగా; అవ్వనితదర హాసచంద్రిక.-అవ్వనిత=ఆచంద్రికయొక్క,దర హాసచంద్రిక=చిఱునగవువెన్నెల; తదీయసంతాపకారణంబై.-తదీయ=ఆప్ల క్ష ద్వీపాధిపతి సంబంధియగు, సంతాప=పరితాపమునకు; కారణంబై=హేతువై; ప్రవర్తిల్లెన్ = ప్రవర్తించెను. అంతన్ = అటుమీఁద; యానావలంబక కదంబకంబు = పల్లకీమోయువారియొక్కగుంపు; జంబూద్వీప భూపాలలోకంబున్ = నేరేడుదివియందుండు పుడమి దొరలగుంపును ; చే ర్పన్=పోందింపఁగ; అన్న గాధిరాజకుమారి = హిమవంతునకు పుత్రికయగు నప్పార్వతీదేవి; ఓనారి=ఓచంద్రికా ! వీరు నేరేడు దీవియరాజులు=వీరు జంబూద్వీపంబుననుండు రాజులు;వీరి లోన్=ఈరాజులలో; ఒక్కరాకుమారునిపైన్=ఒక రాజపుత్రునిమీఁద ; చూపు=దృష్టిని; ని లుపుము=ఉంచుము. అమ్మహాత్తుని గుణంబులు=ఆమహానుభావుని శౌర్యాదిగుణములను; వర్ణిం చెదన్ = నుతించెద. అని = ఈప్రకారము; ఆనతిచ్చినన్ = నెలవియ్యేఁగా; ఆకాంత = ఆచంద్రిక; అఖిల దేశనాయక గుణశ్రవణకౌతూహల పూర్వమాణస్వాంతయై,-అఖిలదేశ నాయక = సమస్తదేశాధిపతులయొక్క, గుణ=శౌర్యాది గుణములయొక్క, శ్రవణ=వినుట యందు, కౌతూహల=సంతసముచేత; పూర్వమాణ=నింపఁబడిన; స్వాంతయై=చిత్తముగలదై; శాలీనతాభరంబునన్=లజ్జాగౌరవముచేత; ఊరకుండెన్=వీమనకయుండెను. అదియెఱింగి= అదిదెలిసికొని; సర్వమంగళ=పార్వతీదేవి; అక్కురంగనేత్రకున్=ఆచంద్రికకు; అందఱందె లుపునదియై=ఎల్లరను దెలియఁజేయునదియై ; నారిలోన్=ఆరాజులలో ; ఒక్కరాజున్; ఒకభూభర్తను; చూపి=ప్రదర్శించి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెన్=పలికెను.

చ. పాలతుక గౌడదేశనరపుంగవుఁ డీతఁడు వీనిఁ గాంచు మి
య్యలఘుఁడు నిత్యసద్గుణచయస్ఫురణన్ శుభకీర్తిపుత్రికా
వలి నటియింపఁ జేయుఁ గడు వాగ్రమణాండము లెల్లఁ గంచుకుం
డలగతిఁ బాయ కూని భ్రమణక్రమణంబులు చక్కఁ జేకొనన్. 73

టీ. పాలతుక=చంద్రికా ! ఈతఁడు = ఈరాజు ; గౌడదేశనరపుంగవుఁడు=గౌడ దేశాధిపతి ; వీనిన్=ఈరాజును; కాంచుము=చూడుము. ఇయ్యలఘుఁడు=ఈఘనుఁడు; నిత్య సద్గుణచయస్ఫురణన్.-నిత్య = ఎల్లపుడు, సద్గుణ = దానదాక్షిణ్యాదిగుణములయొక్క, త్రా శ్లయొక్క, యని యర్థాంతరము, చయ=సమూహముయొక్క, స్ఫురణన్=ప్రకాశముచేతను, చలనముచేతనని యర్థాంతరము; శుభకీర్తిపుత్రికావలిన్.-శుభ=సుందరములైన, కీర్తిపుత్రి కా = కీర్తియనెడు బొమ్మలయొక్క, ఆవలిన్ = పంక్తిని; కడున్=మిక్కిలి; వాగ్రమణాండ ములు=బ్రహ్మాండములను; ఎల్లన్=అన్నిటిని; కంచుకుండలగతిన్ = కంచుకుండలరీతిగా; పా యక=విడువక; ఊని=గ్రహించి; అనఁగ నాట్యోపయోగి ఘటములపగిది బ్రహ్మాండములను

గ్రహించి యని భావము; భ్రమణక్రమణంబులు.—భ్రమణ = తిరుగుటవలననైన, క్రమణంబులు=పాదవిన్యాసములను; చక్కణ్ = చక్కఁగా; చేకొనణ్ = గ్రహించునటులు; నటియింపఁజేయున్ = నాట్యము నొనరింపఁజేయును.

అనఁగా నీగొడదేశాధిపతి బ్రహ్మాండములు కంచుకుండలుగా గ్రహించి తనమంచిగుణములను త్రొళ్లయొక్క చలనముచేత తనకీర్తులను బొమ్మలను భ్రమణ క్రమణంబులుసేయు నటులు నటింపఁ జేయునని భావము. లోకములోనాట్యమందు ప్రవీణత గల వారు కుండలయందు నాట్య మొనరించుట ప్రసిద్ధము. ఈరాజుకీర్తి సమస్తబ్రహ్మాండములను వ్యాపించిన దని వ్యంగ్యము. ఈపద్యమందు రూపకాలంకారము.

మ. సమిదుద్వ్యోదిత హేతిభృద్దళనవిఁస్ఫారప్రభావా ప్తిమై

క్షమఁ పెంపొంది యుదగ్రజిష్ణుయుతి నిఁచ్చల్ బల్మొన ల్సాపు శం

బముపై ధాటికిఁ జయ్యన న్నెడల నీఁత్తాభర్తధామాగ్ని క

ర్యమబింబోపధి నారతిచ్చు నహరఁజ్ఞావాస యాత్రోవలన్.

74

టీ. సమిదుద్వ్యోదిత హేతిభృద్దళన విస్ఫారప్రభావా ప్తిమైన్.— సమిత్ = యుద్ధమందు; ఉద్వ్యోదిత=ప్రకాశించుచున్నట్టి; హేతిభృత్=ఖడ్గధారులయొక్క; దళన=బ్రద్దలుచేయుటచేత; విస్ఫార=అధికమగు; ప్రభావ=మహిమయొక్క; ఆప్తిమైన్=ప్రాప్తిచేతను; సమిత్=ఇంధనములచేత, ఉద్వ్యోదిత=జ్వలించునట్టి, హేతిభృత్=అగ్నియొక్క; దళన=తిరస్కారముచేత; విస్ఫార=అధికమగు; ప్రభావముయొక్క ప్రాప్తిచేత నని యర్థాంతరము; క్షమన్=భూమియందు; పెంపొంది=వృద్ధిఁబొంది; ఉదగ్రజిష్ణుయుతిన్.— ఉదగ్ర=ఉత్కుప్తుఁడగు; జిష్ణుయుతిన్=ఇంద్రసంగతిచేతను; జయశీలునియొక్క సంబంధముచేతనని యర్థాంతరము; నిచ్చల్=స్థలపుడు; బల్మొనల్=నూరంచులను; అనేకసైన్యములను; చూపుశంబముపైన్=కనఁబఱచువజ్రాయుధముమీఁదికి; ధాటికిన్=జైత్రయాత్రకు; చయ్యనన్=శీఘ్రముగ; వెడలన్=బయలుదేఱఁగా; ఈత్తాభర్తధామాగ్నికిన్=ఈ గొడదేశపురాజుయొక్క, ప్రతాపాగ్నికి; అహరాజ్ఞావాస=దినలక్ష్మి; ఆత్రోవలన్=ఆహార్యములయందు; అర్యమబింబోపధిన్ = సూర్యబింబవ్యాజముచేత; ఆరతిన్=నీరాజనమును; ఇచ్చున్=చేయును.

ఈగొడదేశాధిపతిప్రతాపాగ్ని పుడమి తూరనిబర్హణముచే వృద్ధి నొంది; జయశీలునిగూడి అనేకసేనలను జూపు వజ్రాయుధముమీఁదికి యుద్ధమునకు వెడలఁగా, దినలక్ష్మి మార్గమందు ప్రతాపాగ్నికి సూర్యబింబ మనునెప మిడి యారతిచ్చుచున్న దని భావము. సూర్యబింబము ప్రతాపాగ్నికి నీరాజనదీపము న్నటు లున్నదని పద్యమందు వ్యంగ్యము.

కనజగృహంబుల నివిడిచి ♦ వారిధిరాజకుమారి యీమహీ

యనపద్మసీమముల ♦ సంతతము స్వసియింపఁ బొడుగై

కొనినతదాలయాళి సుమకోమల బల్రొద నివ్వటిల్లఁగా
ననిశము మొత్తు లాడు మలినాత్మకబంభరదంభభూతముల్.

75

టీ. సుమకోమల = కుసుమమువలె మృదువైనదానా ! వారిధి రాజకుమారి = లక్ష్మీదేవి; పనజగృహంబులఁ = పద్మగృహములను; విడిచి = వదలి; ఈమహీశనయన పద్మనీమలఁ = ఈ దొరకనుదామరల కొనలయందు; సంతతముఁ = ఎల్లపుడు; ఐసియింపఁ = నివసింపఁగా; పాడుగైకొనిన తదాలయాళిఁ = పాడుపడిన యాలక్ష్మీగృహములయందు; బల్రొద = అధికమగు కోలాహలధ్వని; నివ్వటిల్లఁగాఁ = అతిశయింపఁగా; అనిశము = ఎల్లపుడు; మలినాత్మకబంభరదంభ భూతముల్. - మలినాత్మక = నల్లనిదేహముగల, పాపభూయిష్ఠమగు మనముగలయను నర్థము దోచుచున్నది, బంభర దంభ = తుష్టెదలను కపటముగల, భూతముల్ = పిశాచములు; మొత్తులాడుఁ = కొట్లాడును.

ఓచంద్రికా ! లక్ష్మీదేవి తనగృహములను విడిచి యారాజు నపాంగములయందు వసియింపఁగ నామెగృహములు పాడుపడి వానియందు ఘోరధ్వనులను జేయుచు నల్లనిశరీరములు గల తుష్టెదలనుపిశాచము లెల్లప్పుడును గొట్లాడుచుండు నని భావము. రాజులనేత్రాంతములయందు కలిమి నెలంత యునికియు కమలములు లక్ష్మీనినాసము లనుటయు నందు భృంగములుండుటయుఁ బ్రసిద్ధము.

తే. అనిన ద్వైతార్థమునకు వేదాంత మనఁగ
వనిత స్వాంతం బలజనేంద్రు • నెనయ కున్కి
వేటొకనిచెంతఁ జేర్చి యన్వేలఁది కద్ర
తనయ యారాజుఁ జూపి యిట్లనియె నపుడు.

76

టీ. అనినఁ = ఈప్రకారముచెప్పఁగా; ద్వైతార్థమునకుఁ = జీవాత్మ పరమాత్మలకు భేదముగలదను నర్థమునకు; వేదాంతమనఁగఁ = అద్వైతార్థ ప్రతిపాదకము లగునుపనీషతులనువట్లు; వనితస్వాంతంబు = చంద్రికాచిత్తము; అలజనేంద్రుఁ = అనరనాథుని; ఎనయకున్కిఁ = సొందకుండుటచేత; వేటొకనిచెంతఁ = మఱియొకరాజు సమీపమును; చేర్చి = సొంగించి; అన్వేలఁదికఁ = ఆచంద్రికకు; అద్రితనయ = పార్వతీదేవి; ఆరాజుఁ = ఆమృగురానగరపతిని; చూపి = ప్రదర్శించి; ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెఁ = పలికెను. అపుడు = ఆసమయమందు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగా ద్వైతార్థము అద్వైతార్థప్రతిపాదకములగు నుపనిషత్తులయందు ఏరీతి సమన్వితము కాదో ఆరీతిఁ జంద్రికాచిత్త మారాజునందు లగ్నము కాదని భావము.

చ. రతి దళుకొత్తఁ గాంచు మధురానగరీపరిపాలనక్రియో
ర్జితమతి నీమహీపతి విశేషకలక్షణశోభితాస్య సం

భృతతపనీయమేఖలిక • నీనరపాలకుఖడ్గపుత్రి న

ద్భుతగతిః గాంచి శత్రుతతి • పూను నని న్నవమోహ మాత్మలక్. 77

టీ. రతి=అనురాగము; తళుకొత్త=ప్రకాశించునట్లు; మధురానగరీపరిపాలన క్రియోర్జితమతిక్.-మధురానగరీ=మధురాపట్టణముయొక్క, పరిపాలనక్రియా = పాలన వ్యాపారమందు, ఊర్జితమతిక్=దృఢమగుబుద్ధిగల; ఈమహీపతిక్=ఈరాజును; కాంచు=చూడుము. విశేషకలక్షణ శోభితాస్యక్.-విశేషక=విలక్షణమగు, లక్షణ=గుఱిచేత, శోభిత=ప్రకాశించుచున్న, ఆస్యక్=ముఖముగల; విశేషక = తిలకముచేతను, లక్షణ = శుభచిహ్నములచేతను, ప్రకాశించుచున్న, ముఖముగలయని యర్థాంతరము; సంభృత తపనీయమేఖలికక్.-సంభృత=భరింపఁబడిన, తపనీయ=బంగరుయొక్క, మేఖలికక్ = ఖడ్గబంధముగల, ఒడ్డాణముగల, “మేఖలా ఖడ్గబంధే స్యాత్కాఞ్చీశైలనితమ్బయోః” అని విశ్వము; ఈనరపాలకు ఖడ్గపుత్రిక్.-ఈనరపాలకు=ఈనరపతియొక్క; ఖడ్గపుత్రిక్=చూరకత్తిని; లేదా; ఖడ్గమనుసుతను; అనిక్=యుద్ధమందు; శత్రుతతి=శత్రుబృందము; అద్భుతగతిక్=ఆశ్చర్యరీతిచేత; కాంచి=చూచి; ఆత్మలక్=మనములందు; నవమోహము.—నవ=నూతనమైన, మోహము=మూర్ఛను, అనురాగమును; పూనుక్=పొందును.

అనఁగా యుద్ధమం దీమధురాపుర నరపతి ఖడ్గపుత్రిని జూచి శత్రుబృందము మోహమును బొందు నని తాత్పర్యము.

సీ. మధురాపురీమణి • మహనీయసౌవర్ణ
హర్త్యసందోహవి • హారములకు
ననవద్యబృందావ • నాంతాంతలతికాంత
లతికాంతహరణభే • లాగతులకు
కలితసారసమిత్ర • కన్యకాకల్లోల
మాలికాపాలికా • కేలికలకు
చారుగోవర్ధనా • చలకందరామంది
రాళినిగూహన • వ్యాప్తులకుఁ

తే. దరుణచపలాయమానకై • తకదళాప్త
కబరికాబంధ యాకాంక్ష • గలకై నేని
నీధరాధీశకులమాలి • నెనయఁ జేయు
మృలఘు లజ్జావలద్దృష్టి • విలసనంబు.

78

టీ. తరుణచపలాయమానకై తకదళాప్త కబరికాబంధ.-తరుణచపలాయమాన = క్రూరుమేఱపువలె నాచరించుచున్న; కైతకదళ=గేదఁగి తేకుచేత; ఆప్త=పొందఁబడిన; క

బరికాబంధం=కొప్పుగలచంద్రికా! మధురాపురీమణి మహనీయసౌవర్ణ హర్త్యసందోహవిహారములకు. — మధురాపురీ=మధురానగరముయొక్క; మణి=మణులతోఁగూడిన, మహనీయ=శ్లాఘ్యములగు, సౌవర్ణ=సువర్ణవికారములగు, హర్త్య=మేడలయొక్క, సందోహ=సమూహమునందలి; విహారములకు = క్రీడలకు; అనవద్య బృందావనాంతంతలతి కాంతలతికాంతహరణభేలాగతులకు. — అనవద్య=నిర్దుష్టములగు, బృందావనాంత=బృందావనమధ్యమందున్న; లతికా=తీవలయొక్క; అంత=మనోహరములగు; లతికాంత=పుష్పములయొక్క; హరణ=కోయుటయందైన; భేలాగతులకు = క్రీడాగతులకు; కలితసారసమిత్ర కన్యకాకల్లోలమాలికా పాలికాకేలికలకు. — కలిత=ఓప్పుచున్న; సారసమిత్రకన్యకా=యమునానదియొక్క; కల్లోల=తరంగలయొక్క, మాలికా=పంక్తులయొక్క, పాలికా=పరంపరలయందు; “పాశీస్త్వశ్ర్యజ్గపజ్జిషు” అని అమరుఁడు; కేలికలకు=విహారములకు, జలక్రీడలకనుట; చారుగోవర్ధనాచల కందరామందిరాళినిగూహన వ్యాపృతులకు. — చారు=సుందరములగు; గోవర్ధనాచల=గోవర్ధనపర్వతముయొక్క; కందరామందిర=గృహములవంటి గుహలయొక్క; ఆళి=పక్కులయందు, నిగూహనవ్యాపృతులకు=డాఁగిలిమూతలనువ్యాపారములకు; ఆకాంక్ష=కోరిక; కలిగేనేని=పుట్టేనేని; ఈథరాధీశకుల మాళి=ఈశాజును; అలఘులజ్ఞావలద్వప్తి విలసనంబు. — అలఘు=అధికమగు, లజ్ఞా=సిగ్గుచేత, వలత్=చలించుచున్న, దృష్టి=చూపులయొక్క, విలసనంబు=విలాసమును; ఎనయఁజేయుము=కలయునటులు చేయుము.

అనఁగ మధురాపుర సౌవర్ణ సౌధములయందుఁ గలుగుక్రీడలను బృందావనపుష్పహరణములను యమునానదీజలక్రీడలను గోవర్ధనపర్వతగుహలయందు డాఁగిలిమూతలనుక్రీడలను కోరుదువేని నీరాజమాళియందుఁ గటాక్షముల నెఱపుమని తాత్పర్యము.

చ. కువలయసంభ్రమప్రదతకు న్నెలవై పరచక్రదర్శవై
భవహరణాధ్యవర్తనకుఁ ♦ బాదయి యీవిభుదోర్తహంబు గో
త్ర వెలయఁ దత్తులావిరహితాజనితోరుమలీమసత్వ మో
యువతి వసద్రమేశతను ♦ భోపధిఁ బర్వ దినేంద్రుమేనునన్.

79

టీ. ఓయువతి=ఓచంద్రికా! ఈవిభుదోర్తహంబు=ఈరాజుభుజప్రతాపము; కువలయ సంభ్రమప్రదతకు. — కువలయ=కలువలకు, భూవలయమునకు, సంభ్రమప్రదతకు = సంతసమునిచ్చుటకు, తొట్రుపాటునిచ్చుటకు; నెలవై=నివాసస్థానమై; పరచక్రదర్శవై భవహరణాధ్యవర్తనకు. — పర=శ్రేష్ఠములగు, చక్ర=జక్కవలయొక్క, దర్శవై భవ=గర్వాతిశయముయొక్క, హరణ=పోఁగొట్టుటయందు, ఆధ్య=పూర్ణమగు, వర్తనకు=వ్యాపారమునకు; పాదయి=ఉనికిపట్టయి; గోత్ర=భూమియందు; వెలయ=ప్రకాశింపఁగా; తత్తులావిరహితాజనితోరుమలీమసత్వము. — తత్తులా=తత్సమ్యముయొక్క, విరహితా=రాహిత్యముచేత, జనిత=పుట్టింపఁబడిన, ఉరు=అధికమగు, మలీమశుత్వము=మాలిన్యము, నైల్యమనుట; వసద్రమేశతనుభోపధి. — వసత్ = నివసించియున్న, రమేశ = నారాయణమూర్తియొక్క, తనుభా=

దేహకాంతియ నెడు, ఉపధిక్ = వ్యాజము చేత ; దినేంద్రుమేనునక్ = సూర్యశరీరమందు ; పర్వుక్ = వ్యాపించును.

అనఁగ నీరాజుప్రతాపము కువలయసంభ్రమప్రదమును పరచక్రదర్పము నడఁగించు నదియు నగుటచే, కువలయసంతోషమును బోఁగొట్టువాఁడును బరచక్రదర్పమునునతిశయింపఁజేయువాఁడునగు సూర్యుఁడు ఏతద్రాజప్రతాపసామ్యముపొందమి నుదయించునైల్యమును, తనశరీరమందుండు నారాయణమూర్తియొక్కశరీరకాంతి యనెడు నెపముచే ధరించునని తాత్పర్యము. వాస్తవికమగు సూర్యశరీరగతనారాయణమూర్తిదేహకాంతిని, ప్రచ్ఛాదించి సామ్యాభావప్రయుక్తలోపమువలన జన్మించునైల్యమును గాఁ జెప్పటచేఁగైతవాపహ్నావాలంకారము.

తే. అని యెఱింగింప నపుడు పఞ్చాంచలములు

వ్రాల్ప శిబికాధరు ల్తద్విరక్తి నెఱిగి

వేటొకనృపాలుఁ జేర్చ నావెలఁది కగజ

యమ్మహీశునిఁ జూపి యిట్లనుచుఁ బలికె.

80

టీ. అని=ఈప్రకారము, ఎఱింగింపక్=తెలియఁజేయఁగా; అప్పుడు=ఆసమయమందు; పఞ్చాంచలములు.-పత్నీ=అప్పలయొక్క, అంచలములు=అగ్రములు; వ్రాల్పక్ = వంపఁగా; శిబికాధరులు = పల్లకినిమోయువారు ; తద్విరక్తిక్.-తత్=ఆరాజునందు, విరక్తిక్=విరాగమును; ఎఱిగి=తెలిసికొని ; వేటొకనృపాలుక్=వేటొకరాజును ; చేర్చక్=పోందింపఁగా ; ఆవెలఁదిక్=ఆచంద్రికకు; అగజ=పార్వతీదేవి; అమ్మహీశునిక్=ఆరాజును; చూపి=ప్రదర్శించి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనుచుక్. పలికెక్=వచించెను.

మ. వలజాలోకలలామ గన్గెన వె యీవారాణసీరాజును

జ్వలతేజోదినరాజు నిప్పతి భుజావప్తంభ రేఖ నిష్ప

ద్బలకోటి న్మథియించి నిల్పె విజయస్తంభంబు లాశాగజా

వలికి న్నిచ్చలు కట్టుఁగంబములరేవ న్నొంప దిగ్విధులక్.

81

టీ. వలజాలోకలలామ=సుందరులగు స్త్రీలమండలములో శ్రేష్ఠురాలా! “వలజావల్గదర్శనా”యనియమరుఁడు; ఉజ్వలతేజోదినరాజుక్.-ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, తేజః=తేజమునందు, దినరాజుక్=సూర్యునితో సమానుఁడగు; ఈవారాణసీరాజుక్ = ఈకాశీరాజును; కన్గెనవె=చూడుమా ! ఇప్పతి=ఈకాశీరాజు ; ఇదికర్తృప్రదము ; భుజావప్తంభ రేఖక్.-భుజావప్తంభ=భుజగర్వముయొక్క, “దర్శోవతేపోఽవప్తంభః” అనియమరుఁడు ; రేఖక్=శ్రేణి; ద్బలకోటిక్.-ద్విపద్బల = శత్రుసేనలయొక్క, కోటిక్ = సమూహమును ; మథింపారించి; విజయస్తంభంబులు=జయస్తంభములను ; దిగ్విధులక్=దిక్ప్రదేశముల

యందు; ఆశాగజావలికిన్ = దిగ్గజములసమూహమునకు; నిచ్చలు = ఎల్ల పుడు ; కట్టుకంబముల
తేవన్ = కట్టివేయుకంబములయొక్కరీతిచే ; తోపన్ = కనిపించునటులు; నిల్పెన్ = నిలువఁ
బెట్టెను.

అనఁగ నోచంద్రికా ! యీ కాశీరాజును కనుఁగొనుము, ఈరాజు తనభుజవీర్యముచేత
పగతురఁ బరిమార్చి దిక్కులయందు దిగ్గజములకుఁ గట్టుకంబములపగిది నున్నవిజయస్తంభ
ముల నిలిపెనని భావము.

మ. వరదానంబు ననల్పసౌకరియు శశ్వద్భోగసంపత్తి నీ
బృరపుంగూటపుమేల్మి యీపతియెడం భాసిల్ల నశ్రాంతము
ర్వర తాఁ జేరి పయోజలోచన కరిస్వామిం గిరిస్వామి నా
హరిరాజున్ గిరిరాజు నెంచక ప్రమోదావాప్తి మించు న్నడున్. 82

టీ. వరదానంబున్. - వర = శ్రేష్ఠమగు, దానంబున్ = వితరణమును, మదోదకమును ;
అనల్పసౌకరియున్. - అనల్ప = అధికమగు, సౌకరియున్ = సుకరత్వమును, సూకరత్వమును ; శశ్వ
ద్భోగసంపత్తి. - శశ్వత్ = ఎల్ల పుడు, భోగసంపత్తి = ఉపభోగసంపద, పడగలయొక్కసం
పద ; నిబ్బరపుంగూటపుమేల్మి = అధికమగుబాణములయొక్క మేలిమి, శిఖరములయొక్క
మేలిమి; ఈపతియెడన్ = ఈరాజునొద్ద; భాసిల్లన్ = ప్రకాశింపఁగా; అశ్రాంతము =
ఎల్లపుడు; ఉర్వర = పుడమి ; తాన్ = తాను ; చేరి = పొంది ; పయోజలోచన = చంద్రికా ! సం
బుద్ధి; కరిస్వామిన్ = గజరాజును; కిరిస్వామిన్ = ఆదివరాహమును; అహరిరాజున్ = ఆయాదిశే
షుని; గిరిరాజున్ = కులూచలమును; ఎంచక = లెక్కపెట్టక; ప్రమోదావాప్తిన్ = సంతోషప్రా
ప్తిచేత; కడున్ = మిక్కిలి; మించున్ = అతిశయించును.

అనఁగా భూదేవి, కరికిరిహరిగిరిస్వాములయందుండు దానసౌకర్య భోగకూటములు
ఈరాజునందుఁ బ్రకాశింపఁగ, వారిని గణింపక యీభూపతిని జేరెనని తాత్పర్యము.
ఇచట, కరిస్వామి గిరిస్వామి హరిరాజు గిరిరాజు అని గికారప్రయోగముచే, కరిస్వామి
ప్రభృతులయందు అపకర్షము దోచుచున్నది.

మ. అవసీనాయకపద్మసాయకుని దివ్యానందకాంతారవ
న్యవిహారాన్వితువీని నీయురమూఁ జెందం జూడవే దృష్ట్యలే
హ్యవలగ్నామణి నీకు గాంగజలభేలాభోగముల్ హస్తీదా
నవవిద్యేషిపదాబ్జసేవనవిధానం బబ్బు నశ్రాంతమున్. 83

టీ. అవసీనాయకపద్మసాయకునిన్. - అవసీనాయక = రాజులయందు, పద్మసాయకునిన్ =
మన్తభునివంటివాని; దివ్యానందకాంతారవన్యవిహారాన్వితున్. - దివ్య = ప్రశస్తమగు, ఆనందకాం
తార = ఆనందవనమందలి, వన్యవిహార = వనవిహారములతోడ, అన్వితున్ = కూడినట్టి; వీనిన్ = ఈ

రాజును; నీయురము=నీవక్షమును; చెందక=పొందునటులు, ఆలింగనముచేసికొనునటులనుట;
దృష్ట్యతేహ్యవలగ్నామణి!=దృష్టికగోచరమైనమధ్యభాగముగల స్త్రీలయందు తమ రాలవగు
చంద్రికా! చూడవే=చూడుమా. నీకుక; గాంగజలభేలాభోగముల్=జాహ్నవీజలక్రీడలయొ
క్క పరిపూర్ణతలును; హస్తదానవవిద్యేషిపదాబ్జసేవనవిధానంబు.-హస్తదానవవిద్యేషి=విశ్వే
శ్వరునియొక్క, పదాబ్జ=పాదకమలములయొక్క, సేవన=పరిచర్యయొక్క, విధానంబు=విధాన
మును; అశ్రాంతముక=ఎల్లపుడు; అబ్బుక=చేకూలును.

అనఁగ నోచంద్రికా! యీరాజును వరించితివేని గంగానదీజలవిహారములు గలుగుటయొ
గాక శ్రీవిశ్వేశ్వరస్వామిపాదకమలముల సేవయు నెల్లపుడుఁ జేకూలు నని భావము.

క. అని తెలుప వినియు నలజ, వ్వని విననటు లుండ యాననహులొక్కనృపా
లునిఁ జేర్ప గౌరి యావిభు, వనజాక్షికిఁ జూపి యిటులు ♦ పల్కె వేడ్కె. 84

టీ. అని=ఈప్రకారము; తెలుపక=తెలియఁజేయఁగా; వినియుక=ఆకర్ణించియు;
అలజవ్వని=ఆచంద్రిక; విననటులుండక=విననిదానివలెనుండఁగా; యాననహులు = పల్లకిని
మోయువారు; ఒక్కనృపాలునిక=ఒకరాజును; చేర్పక=చేర్పఁగ; గౌరి=పార్వతీదేవి;
ఆవిభుక=ఆరాజును; వనజాక్షికిక=చంద్రికకు; చూపి=ప్రదర్శించి; ఇటులు=ఈప్రకారము;
వేడ్కె=సంతసముచేత; పల్కెక.

శా. కర్ణాటేశ్వరుఁ డీతఁ డిమ్మనుజలోకస్వామి వీక్షింపుమా
కర్ణాంతాయతనేత్ర వీనిజయజాగ్రద్భర్తభంభాకులో
దీర్ఘధ్వానము దిక్ప్రభిత్తిపరిభిత్తిస్ఫూర్తిఁ జేపట్టఁగాఁ
దూర్ణం బుర్వరఁ దెల్లు వైరినృపసందోహంబు చిత్రంబుగక. 85

టీ. కర్ణాంతాయతనేత్ర = శ్రుత్యంతమువఱకు విశాలములగు నేత్రములుగలచంద్రికా!
ఈతఁడు=ఈరాజు; కర్ణాటేశ్వరుఁడు=కర్ణాటభూపతి. ఇమ్మనుజలోకస్వామిక=ఈనరపతిని;
వీక్షింపుమా=చూడుమా. వీనిజయజాగ్రద్భర్తభంభాకులోదీర్ఘధ్వానము.-వీని=ఈరాజుయొక్క,
జయ=జయముచేత, జాగ్రత్=మేల్కొనిన, భర్త = సువర్ణమయమగు, భంభాకుల = జయభేరి
బృందముయొక్క, ఉదీర్ఘ=ఉత్కటమగు, ధ్వానము=నాదము; దిక్ప్రభిత్తిపరిభిత్తిస్ఫూర్తిక
దిక్ప్రభిత్తి=దిగ్భిత్తులయొక్క, పరిభిత్తి=భేదనముయొక్క, స్ఫూర్తిక=ఆతిశయమును; చేపట్టఁ
గాక = గ్రహింపఁగా; వైరినృపసందోహంబు.-శత్రురాజబృందము; చిత్రంబుగక=విచిత్ర
ముగ; తూర్ణంబు=శీఘ్రముగ; ఉర్వరక=భూమియందు; తెల్లుక=పడును.

చంద్రికా! కర్ణాటభూమి కథినేత యగునీరాజును వీక్షింపుము, వీని జయభేరినినా
దిగ్భిత్తులను భేదింపఁగానే యతనిశత్రువులు భూమిపైఁబడుదురని భావము. ఈ పద్య
తిశయొక్తి భేదము.

మ. బలభిన్నీలసహూదరచ్ఛికుర యీపట్టాభిషిక్తేంద్రు హృ
త్థస్థి వర్ణింపఁ దరంబె యిప్పతి తనుఁచ్చాయాగతిన్ మన్తధుం
గలనం గెల్చి తదంకమండలముఁ జక్కఁగై కొనెం గానిచోఁ
దలఁప నీవినికిఁ జెల్ల నేర్చునె సముద్యన్నక్రకేతుచ్ఛటల్.

86

టీ. బలభిన్నీలసహూదరచ్ఛికుర = ఇంద్రనీలములకు సమానములగుకురులు గలచంద్రికా!
ఈపట్టాభిభిషిక్తేంద్రున్ = ఈమూర్ధాభిషిక్తుని; హృత్థస్థిన్ = హృదయప్రదేశమందు; వర్ణింపన్
= సుతీయించుటకు; తరంబె = శక్యమా? ఇప్పతి = ఈరాజు; తనుచ్చాయాగతిన్ = దేహకాంతిరీతి
చేత; కలనన్ = యుద్ధమందు, మన్తధున్ = మరుని; గెల్చి = జయించి; తదంకమండల
మున్ = తత్ = ఆమన్తధునియొక్క, అంక = చిహ్నములయొక్క, మండలమున్ = సమాహమును;
చక్కన్ = చక్కగ; కైకొనెన్ = గ్రహించెను. కానిచోన్ = అట్లు గ్రహింపనియెడల; తలఁ
పన్ = విచారింపఁగ; వీనికిన్ = ఈరాజునకు; సముద్యన్నక్రకేతుచ్ఛటల్. - సముద్యత్ = మీఁ
దికిలేచిన, నక్రకేతు = మకరధ్వజములయొక్క, ఛటల్ = సమాహములు; చెల్లనేర్చునె =
చెల్లునా?

అనఁగ నారాజు తనసొబగుచే మరునిఁ బోరున గెలిచి వాని మకరధ్వజముల గ్రహిం
చెను. అట్లుగానిచో వీనికి మకరధ్వజములు చెల్లునా యని భావము.

చ. ఇనకులనుత్యరాజపరమేశ్వరలక్షణశాలి యివ్విభుం
డనిశము చక్రహార్దదమహావసుదాన మొనర్ప నేర్చువాం
ఛ నెనయుచంద్రుఁడౌ జము రసావలయాతపవారణంబు త
ద్ధనజవజశ్రమాంబుకణికల్ సుము ముత్తైపుకుచ్చు లెంచఁగన్.

87

టీ. ఇనకులనుత్యరాజ పరమేశ్వరశాలి. - ఇనకుల = నృప సమాహముచేత, నుత్య = కొని
యాడఁదగిన, రాజపరమేశ్వర = రాజరాజులయొక్క, లక్షణ = సులక్షణముల చేత, అనఁగా భా
గ్యచిహ్నములచేతననుట, శాలి = ప్రకాశించుచున్న; ఇవ్విభుండు = ఈరాజు; అనిశము = ఎల్ల
పుడు; చక్రహార్దదమహావసుదానము. - చక్ర = జక్కవలకు, రాష్ట్రమునకు, హార్దద = శ్రేణుము
నిచ్చు, మహావసుదానము = గొప్పకిరణములయొక్క, ధనముయొక్క, యిచ్చుటను; ఒనర్పన్ = చే
యఁగా; నేర్చువాంఛన్ = అభ్యసించుకొరికచేత; ఎనయు చంద్రుఁడు = పొందినచంద్రుఁడే;
రసావలయా తపవారణంబు = భూచక్రచ్ఛత్రము; ఔన్ = అగును. చుము = సత్యము. ముత్తైపుకు
చ్చులు = మాక్తికగుచ్చుములు; ఎంచఁగన్ = విచారింపఁగ; తద్ధనజవజశ్రమాంబు కణికల్. -
తత్ = ఆచంద్రునియొక్క, ఘన = అధికమగు, జవజ = వేగమువలనఁబుట్టిన, శ్రమాంబుకణికల్ =
శ్రమోదక బిందువులు, చెమటబిందువులనుట. చుము = సత్యము.

ఈరాజస్యనిభూచక్రకాకారమగుగొడుగు గొడుగుగాదు, మఱియే మనఁగా చక్రమునకు
వసుదాన మియ్యనేర్చిన యీపతిచెంగట, జక్కవలకు వసుదానము మియ్యనేరని వాడగు

టచే చక్రమునకు వసుదాన మియ్యనేర్చికొను వాంఛతోఁ జేరినచంద్రుఁడే; ఈమత్యపుగుత్తులు అతివేగముతోఁ జేరినచంద్రుని చెమటబిందువులె యని భావము. ఈ పద్యమందు అభేద రూపకాలంకారము.

మ. వరసామ్యంబు ఘటిల్లె నంచు నృపతు ♦ ల్వర్ణింప రాజాధిరా

జు రవిద్యోతనరూపతేజు నితని ♦ సోమాస్య యుద్వాహమై

నిరతం బొప్పుము సర్వభూపహరిణీ ♦ నేత్రాశిరోరత్నది

వ్యరుచుల్ త్వత్పదవీధి యావకరసా ♦ న్వాదేశముం బూనఁగన్.

88

టీ. వరసామ్యంబు=వరుని యనురూపత, అనురూపుఁడయిన వరుఁడనుట; ఘటిల్లెనంచున్=చేకూటెననుచు; నృపతుల్=రాజులు; ల్వర్ణింపన్=నుతియింపఁగా; రాజాధిరాజున్=రాజులకురాజయినట్టి; రవిద్యోతన రూపతేజున్.-రవిద్యోతనరూప=సూర్యకాంతితుల్యమగు, తేజున్=కాంతిగల; ఇతనిన్=ఈకర్ణాటభూపతిని; సోమాస్య.-సోమ=చంద్రునివంటి, ఆస్య=ముఖముగలచంద్రికా! ఉద్వాహమై=పెండ్లిచేసికొని; నిరతంబు=ఎల్ల పుడు; సర్వభూపహరిణీ నేత్రాశిరోరత్న దివ్యరుచుల్.-సర్వభూపహరిణీనేత్రా=సమస్తరాజాంగనలయొక్క, శిరోరత్న=చూడామణులయొక్క, దివ్య=మనోహరములగు, రుచుల్=కాంతులు; త్వత్పదవీధిన్=నీ పాదప్రదేశమందు; యావకరసాన్వాదేశమున్.-యావకరస=లాతూరసమునకు, అన్వాదేశమున్=పొనరుక్త్యమును; “కించి త్కార్యం విధాతు ముపాత్త స్య కార్యాంతర విధానాయ పునరుపాదాన మన్వాదేశః” అని వైయాకరణసంకేతము, ఒక కార్యమును విధించినదాని నే మరలఁ గార్యాంతరమును విధించుటకై గ్రహించుట అన్వాదేశపదార్థముగాన పొనరుక్త్యము ఫలితార్థము; పూనఁగన్=వహింపఁగా; ఒప్పుము=ప్రకాశింపుము.

చంద్రికా! నీవితనిఁ బెండ్లియై యొప్పుఁగా సమస్తరాజాంగనల చూడామణి మరీచుల చే నలంకృతంబు లగునీ పాదములకు లాతూరసము పునరుక్తప్రాయమై యుండు ననిభావము.

వ. అని తెలిపి యాయుర్వీశుపై మనంబు పర్వ కునికి నాశర్వప్రేయసి సుపర్వరాజగర్వాపహవై భవధూర్వహుం డగు నొక్కరాజకులోద్వహుం జేరనియోగించి యాపర్వేందువదన కతనిం జూపి యిట్లనియె.

89

టీ. అని తెలిపి = ఈప్రకారము తెలియఁజేసి; ఆయుర్వీశుపైన్ = ఆరాజుమీఁద; మనంబు=చిత్తము; పర్వకునికిన్=పాసఁగకుండుటచే; ఆశర్వప్రేయసి=ఆపార్వతీదేవి; సుపర్వరాజగర్వాపహవై భవధూర్వహుండు.-సుపర్వరాజ=ఇంద్రునియొక్క, గర్వ=అహంకారము, అపహ=పోఁగొట్టునట్టి, వై భవ=విభవముయొక్క, ధూర్వహుండు=భారమును వహించి ఁడు; అగు నొక్క రాజకులోద్వహున్=అయినట్టి యొకరాజశ్రేష్ఠుని; చేరన్=పొంది; నియోగించి=ఆజ్ఞాపించి; ఆపర్వేందువదనకున్=ఆచంద్రికకు; అతనింజూపి=ఆరా ఇట్లనియెన్=వత్సమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

మ. వనితా కన్యైను కాశరా జితఁడు దైవాణు న్మహిర్ రాజరా
జన నార్యేశ్వరమైతి సద్ద్రవిణధుర్వత్వంబు నాత్మాంఘ్రిసే
వనతాత్పర్యయుతా ప్రపుణ్యజనశశ్వత్సంపదాపాదకాం
చనధీవృత్తియు సార్వభౌమనిభృతాశాగుప్తియుం బూనుచున్.

90

టీ. వనితా=చంద్రికా! ఇతఁడు=ఈభూపతి; కాశరాజు=కాశదేశాధిపతి; మహిర్=భూ
మియందు; రాజరాజనర్=కుబేరుఁడనఁగ, రాజశ్రేష్ఠుఁడనఁగ, దైవాణు=అతిశయించును. ఆర్య
శ్వరమైతి=పార్వతీపతియొక్క, సత్పురుషశ్రేష్ఠులయొక్క, మిత్రత్వమును; సద్ద్రవిణధుర్వ
త్వంబు=సత్=శ్రేష్ఠమగు, ద్రవిణ=ధనముయొక్క, బలముయొక్క, ధుర్వత్వంబును=ధురీ
ణత్వమును; ఆత్మాంఘ్రిసేవన తాత్పర్యయుతా ప్రపుణ్యజన శశ్వత్సంపదాపాద కాంచనధీ
వృత్తియు=ఆత్మ=తనయొక్క, అంఘ్రిసేవన=పాదసేవనమందు, తాత్పర్య=తత్పరత్వము
చేత, యుత=కూడుకొన్న, ఆప్త=ఇష్టులగు, పుణ్యజన=పుణ్యపురుషులకును, యక్షులకును,
శశ్వత్=ఎల్ల కాలము, సంపదాపాదక=విశ్వర్యము నిచ్చునట్టి, అంచన=ప్రకాశించు చున్న
ట్టి, ధీవృత్తియు=చిత్తవృత్తిని; సార్వభౌమని భృతాశాగుప్తియు=సార్వభౌమ=చక్రవ
ర్తిత్వము చేతి, నిభృత=పోషింపఁబడిన, ఆశా=దిక్కులయొక్క, గుప్తి=పాలనమును; సా
ర్వభౌమ=సార్వభౌమమను దిగ్గజముచేత, నిభృత=భరింపఁబడిన, ఆశా=ఉత్తరదిక్కుయొక్క,
గుప్తియు=పాలనమును; పూనుచున్=గ్రహించుచు; దైవాణు=ప్రకాశించును.

అనఁగ నీరాజు కుబేరునిపగిది నార్యేశ్వరమైతి సద్ద్రవిణధుర్వత్వమును పుణ్యజనసం
పదాపాదకత్వమును సార్వభౌమనిభృతాశాగుప్తిని పొంది ప్రకాశించు నని భావము.

సీ. గురువద్దీ నీరాగఁగుంభితస్వాంతంబుఁ
గని యొప్పుఁ జక్రపఁక్షప్రతాన
మతివేల మధుపాళిఁకాప్తిచే నెవ్వేళ
నలరారుఁ బారిజాతాగమాలి
బాడబవర్ధనఁప్రౌఢిప్రచారంబు
భాసిల్లఁ గడుఁ బొంగుఁ బాలకడలి
సద్వసుహరియైఁ సంలబ్ధదోషాను
సృతిఁ బొల్చు వాసతేఁ యీశ్వరుండు

తే. తత్సమానక్తిఁ బంకసంతతిఁ గరంబు
ను విరళశ్రీ వహించుఁ గైరవచయంబు
ననఘమై మించు నీమేటియశముతోడ
సాటి యగు నెట్లు సారసఁజ్ఞాతినయన.

91

టీ. సార సజ్ఞాతినయన=కమలములవంటి నేత్రములుగలచంద్రికా! చక్రపక్షప్రతానము=హంసలగుంపు; గురుపద్మినీ రాగగుంభితస్వాంతంబుకొ.-గురుపద్మినీ=గురుభార్యయందు, రాగ=అనురాగముచేత, గుంభిత=పూరితమగు, స్వాంతంబుకొ = చిత్తమును; కని=పొంది; ఒప్పుకొ=ఒప్పును. గురు = అధికమగు, పద్మినీ=పద్మలతయందు, రాగ = అనురాగముచేత, ననిస్వభావార్థము. పారిజాతాగమాళి = కల్పవృక్షము; అతివేలమధుపాళికాపిచేకొ.-అతివేల=అధికమగు, మధుపాళికా=మద్యపాయులబృందముయొక్క, ఆపిచేకొ=ప్రాప్తిచేత; ఎవ్వేళకొ=ఎల్లకాలము; అలరారుకొ=ప్రకాశించును. మధుపాళికా=భృంగపంక్తియొక్క, ప్రాప్తిచేత నని స్వభావార్థము. పాలకడలి = క్షీరసముద్రము; బాడబవర్ధనప్రౌఢిప్రచారంబు.-బాడబ=బ్రాహ్మణులయొక్క, వర్ధన=ఛేదనమందు, ప్రౌఢి=నేర్పుయొక్క, ప్రచారంబు=ప్రచారము; భాసిల్లకొ=ప్రకాశింపఁగ; కడుకొ=మిక్కిలి; పొంగుకొ=ఊబుకును. బాడబ=బడబాగ్నియొక్క, వర్ధన = వృద్ధినిబొందించుటయందు, ప్రౌఢి ప్రచార మనిస్వభావార్థము. వాసతేయాశ్వరుండు=చంద్రుఁడు; “వసతిర్వాసతేయాచక్యామారాత్రిశ్చకధ్యతే” అనిహాలాయుధుఁడు; సద్యధహారియై=సత్పురుషులద్రవ్యమునుహరించినవాఁడై; సంలబ్ధదోషానుసృతికొ.-సంలబ్ధ=పొందఁబడిన, దోష=పాపములయొక్క, అనుసృతికొ=అనుసరణముజేత; పొల్చుకొ=ఒప్పును. సద్యసుహారియై=రిక్కలకాంతిహరించినవాఁడై; సంలబ్ధదోషానుసృతికొ = పొందఁబడినరాత్రియొక్క, అనుసరణముచేత నని స్వభావార్థము. కైరవచయంబు.-కైరవ = తెల్లగులువలయొక్క, చయంబు = గుంపు; తత్సమాసక్తికొ.-తత్=ఆదోషాకరునియొక్క, సమాసక్తికొ=సంబంధముచేతను; పంకసంతతికొ=పాపబృందముచేత; కరంబును=మిక్కిలి; విరళశ్రీకొ=విరళకాంతిని; వహించుకొ = పొందును. తత్సమాసక్తికొ=చంద్రసంబంధమును; పంకసంతతికొ = బురుదగుంపును; విరళశ్రీకొ = రాత్రియందుకాంతి నని స్వభావార్థము; అనఘమై = పాపరహితమై; మించునీమేటియశముతోడకొ.-మించు = ప్రకాశించు, ఈ మేటియశముతోడకొ=ఈఘనునియొక్కకీర్తితోడను; సాటి=సమానము; ఎట్లు=వీరితి; అగుకొ=అగును! కాదనుట.

అనఁగ నోచంద్రికా గురుపద్మినీయం దనురాగము గలిగి రాగవర్తనచే నుండుహంసవితతి, మధుపాయులబృందముచే నావరింపఁబడి మించువేల్పులమ్రాఁకు, బాడబవర్ధనప్రచారంబున మించుపాలకడలి, సద్యసువులను హరించి దోషాకరుఁడగు చంద్రుఁడు, దోషాకరసంబంధముచేతను పంకసంబంధముచేతను స్వల్పకాంతిని బొందియున్న కైరవచయము, నిర్దోషమై పాపరహితమై యెల్లపుడును మించునీఘనునికీర్తికి సాటి కావని భావము.

చ. వలదొర మీఱురూపుదయి నాఁజగ రాజులు నిర్జరాధిపా

పలనీభనీలవర్ణ మహి పాలక శేఖరు వీనిఁ బెండ్లియై

నెలఁతుక యీమహాత్ము నెద నిచ్చలుఁ బాయక యుండు మంజసా

చలతటభాసమాననవ చంపకవల్లి తెఱంగు పూనుచుకొ.

టీ. వలదొరమీఱురూపు.—వలదొరన్=మన్తధుని, మీఱు=అతిశయించిన, రూపున్=చక్కఁదనము ; దయివాఱఁగన్=అతిశయింపఁగా ; రాజిలునిర్జరాధిపోపలనిభనీలవర్ణున్.—రాజిలు=ప్రకాశించుచున్న, నిర్జరాధిపోపల=ఇంద్రనీలమణులకు, నిభ=సమానమగు, నీలవర్ణున్=నల్లనికాంతిగల; మహిపాలశేఖరున్=రాజశ్రేష్ఠుఁడగు; వీనిన్=ఈరాజును; పెండ్లియై=వివాహముచేసికొని; నెలఁతుక=చంద్రికా! అంజనాచలతటభాసమాననవచంపకవల్లితెఱంగు.—అంజనాచల=నీలాద్రియొక్క, తట=ప్రదేశమందు, భాసమాన=ప్రకాశించు, నవ=నూతనమగు, చంపకవల్లి=సంపెఁగతీవయొక్క, తెఱంగు=రీతిని; పూనుచున్=పొందుచు; ఈమహాత్మునెదన్=రాజువత్తులమందు; నిచ్చలున్=ఎల్లకాలము; పాయక=వీడక; ఉండుము.

ఇంద్రనీలవర్ణముగలిగి మన్తధునిఁ దిరస్కరించు రూపుగలయీరాజును పెండ్లిచేసికొని వీని యురమునందు, అంజనాచలముమీఁదనున్న చంపకవల్లి తెఱంగునఁ బ్రకాశింపుమని భావము ఉపమాలంకారము.

తే. అనఁగ నమ్మాట వినియును ♦ నలర కున్ని

తెలిసి మఱియొక్క భూపాలతీలకుఁ జేరఁ

దార్చి శర్వాణి రాజనందనను బలికెఁ

తద్గుణశ్రేణి యమృతజిద్భవ్యవాణి.

93

టీ. శర్వాణి=పార్వతీదేవి; అనఁగన్=ఈప్రకారముపలుకఁగ; అమ్మాటన్=ఆవచనమును; వినియును=ఆకర్ణించియు; అలరకున్ని=సంతసింపకుండుటను; తెలిసి=ఎఱఁగి; మఱియొక్క భూపాలతీలకున్=మఱియొక రాజశ్రేష్ఠుని; చేరన్=పొందునటులు; తార్చి=చేసి; రాజనందననున్=చంద్రికనుగుఱించి; అమృతజిద్భవ్యవాణిన్=సుధను తిరస్కరించువచనముచేత; తద్గుణశ్రేణి=ఆరాజగుణములపంక్తిని; పలికెన్=వచించెను.

మ. అనవద్యద్యుతి నంగభూమిపతి నో♦యబ్జాక్షి వీక్షింపు మొ

య్యన ఏతన్నృపధాటికానవకథావ్యాఖ్యాతృభేరీకుల

స్వనసంద్రావితనాథవద్రిపుపురీజాతంబు కాంతారత

న్ననఁ జిత్రం బగుఁ గాదె గోత్ర కవనీనామంబు చేకూఱుటల్.

94

టీ. ఓయబ్జాక్షి=ఓచంద్రికా! అనవద్యద్యుతిన్.—అనవద్య=నిర్దష్టమగు, ద్యుతిన్=కాంతిగల; అంగభూమిపతిన్=అంగదేశాధిపతిని; ఓయ్యనన్=తిన్నగ; వీక్షింపుము=చూడుము. ఏతన్నృపధాటికా నవకథావ్యాఖ్యాతృభేరీకుల స్వనసంద్రావితనాథ వద్రిపుపురీజాతంబు.—ఏతన్నృప=ఈఅంగపతియొక్క, ధాటికా=జైత్రయాత్రయొక్క, నవ=నూతనమగు, కథా=ప్రబంధమును, వ్యాఖ్యాతృ=వ్యాఖ్యానముచేయుచున్న, భేరీకుల=రణభేరీబృందముయొక్క, స్వన=ధ్వనిచేత, సంద్రావిత=పాఱఁగొట్టఁబడిన, నాథవత్=ప్రభువులుగల, రిపు

పురీజాతంబు=శత్రుపురబృందము; కాతారతన్=అరణ్యత్వముచేత; మనన్=వృద్ధిబౌందఁగా; గోత్రకున్=పురభూమికి; అవనీనామంబు=అడవికానిదనుపేరు, అవనియనిభూమికి నామాంతరము; చేకూఱుటల్=సమకూఱుటలు; చిత్రంబగుఁగాదె=చిత్రంబగునుగదా!

అనఁగ నంగభూపాలునిరణభేరినినాదమునువిని శత్రురాజులు పాటిపోవుటవలనఁదత్పురబృందము వనమయి పోయినను భూమికి యవని యని పేరుండుట చిత్రం బని తాత్పర్యము, అనఁగ శత్రుపురములు అరణ్యప్రాయములయిన వని ముఖ్యాశయము.

సీ. అభంబు రాయుపుణ్యజనాలయంబులఁ

గమలించి తగుకీలి • నమరుశూలి

సరసచక్రము లాత్మ • సాధ్వసం బంద వి

షశ్రేణుల నెసంగు • జలధరంబు

కడు సదాశుల మోద • గరిమఁ బెంప నెసంగు

నతనుశస్త్రము లూను • నమరతరువు

ఘనబుధద్యుమ్నంబు • గొని యజ్ఞహితభావ

మలర ధాత్రి రహించు • బలిసురారి

తే. లలి గురుక్షేత్రము హరించి • చెలఁగురాజు

నితరరామలరసగతి • నెనయునుదధి

యింతి మదిలో ననాతతా • యిత వహించు

నివ్విభుని సాటి గా నీగి • నెన్నఁ దరమె.

95

టీ. అభంబురాయుపుణ్యజనాలయంబులన్.-అభంబురాయు=మిన్నొరయు, పుణ్యజన=పుణ్యాత్ములయొక్క. ఆలయంబులన్=గృహములను; కమలించి=కాల్చి; తగుకీలిన్=ఓప్పుచున్నవహ్ని చేత; అమరుశూలి=ఓప్పుచున్న శంకరుఁడు; పుణ్యజవ=రాక్షసులయొక్క. త్రిపురాసురులయొక్కయనుట; ఆలయంబులన్=త్రిపురములను; కాల్చియగ్ని నేత్రముగల వాఁడనిస్వభావార్థము; సరసచక్రములు=రసికబృందములు; ఆత్మన్=మనమునందు; సాధ్వసంబు=భయమును; అందన్=పొందునటులు; విషశ్రేణులన్=గరళపంక్తులను; ఓసంగుజలధరంబు=ఇచ్చుచున్న మేఘము; శ్రేష్ఠము లగుహంసలు మనమున భయ మొందునటులు జలధారల నొసఁగు నని స్వభావార్థము; కడున్=మిక్కిలి; సదాశులమోదగరిమన్.-నన్=సత్పురుషులయొక్క, ఆశుల=పంక్తులయొక్క, మోద=సంతసముయొక్క, గరిమన్=అతిశయమును; పెంపన్=ఖండించుటకు; నెసంగునతనుశస్త్రములు.-ఎసంగు=విజృంభించుచున్న, అతనుశస్త్రములు=అధికములగుశస్త్రములను; ఊనునమరతరువు=బొందినట్టివేల్పులప్రమాఁకు; కడున్=మిక్కిలి, సదా=ఎల్లపుడు, ఆశుల=తుమ్మెదలయొక్క, సంతోషాతిశయమును, పెంపన్=వృద్ధిబొందించుట

కు, ఎసంగు=ఒప్పుచున్న, అతనుశస్త్రములు=విరులను, బొందుననిస్వభావార్థము; ఘనబుధద్యు
మ్నంబు.- ఘన=అధికమగు; బుధ=విద్వాంసులయొక్క, ద్యుమ్నంబు=అర్థమును; కొని=గ్ర
హించి; అజ్ఞహితభావము.- అజ్ఞ=మూఢులకు, హిత=అనుకూలమగు, భావము=అభిప్రాయము;
అలరే=ఒప్పునట్లు; ధాత్రి=భూమియందు; రహించు. బలిసురారి=ఒప్పుచున్న బలిచక్రవ
ర్తి; దేవతలయొక్క ద్రవ్యము గొని జన్నమునకు హిత మగుభావ మలర నొప్పుచున్న వాడని
స్వభావార్థము; లలి=ఆసక్తిచేత; గురుక్షేత్రము=ఆచార్యునిభూమిని, హరించి=అపహరించి;
చెలగురాజు=ప్రకాశించుచున్న చంద్రుడు; సృహస్పతి భార్యను హరించియొప్పిన వాడని స్వభా
వార్థము; ఇతర రామల=పరస్మీలను; రసగతి=అనురాగరీతిచేత; ఎనయునుదధి=పొందు
చున్న సముద్రుడు; ఇత=పొందఁబడిన, రర=ధ్వనిగల, అమల=స్వచ్ఛమగు, రస=ఉదకము
యొక్క, గతి=ప్రాప్తిని; పొందినట్టివాడని స్వభావార్థము; ఇంతి=చంద్రికా! మదిలో=
మనమునందు; అనాతతాయిత=ఆతతాయు లనఁగా “అగ్నిదో గరడ శ్చైవ శస్త్ర
పాణి ర్థనాపహః” ఇత్యాదివచనమందుఁ జెప్పఁబడిననారు; వీరు కానివాడ నాతతాయి వీని
ధర్మ మనాతతాయిత ఈధర్మమును; వహించునివ్విభునిసాటిగా=వహించుచున్న యీ
రాజునకు సమానముగా; ఈగి=వితరణమందు; ఎన్నఁదర మె=లెక్కఁబెట్టఁదరమా! కాదనుట.

అనఁగా త్యాగశీలుండై యనాతతాయయగునీరాజుతో నీగియందునజ్జన గృహములను
గాల్చినశివుండును, సరసబృందమునకు విషంబిడిన జలధరుండును, అతనుశస్త్రములైన పారి
జాతతరువును, సరద్రవ్యమును హరించినబలియు, గురుక్షేత్రమునపహరించినచంద్రుడును, ప
రస్మీలబొందెననిన సముద్రుండును ఆతతాయులగుటచే సాటి గారని భావము.

మ. పరసత్యప్రియభావభావుకలసద్వర్ణాంచితశ్రీద్విజో

త్కరసంరక్షణదక్షిణాశయుని లోకస్వామి నిమ్రేటి నం

బురుహమ్మన్యముఖిమచర్చిక జగంబుల్ మేలనం బెండ్లియై

సరసీజాసనుఁ బల్కుచాన యన నిచ్చల్ మించు ముత్కంఠతో. 96

టీ. పరసత్యప్రియభావ భావుకలసద్వర్ణాంచిత శ్రీద్విజోత్కర సంరక్షణ దక్షిణాశ
యుని.- పర=శ్రేష్ఠమగు, సత్య=నిజమందు, ప్రియ=ప్రీతిగల, భావ=భావముచేత, భావు
క=భవ్యమగు, లసత్=ప్రకాశించుచున్న, వర్ణ=యశముచేత, అంచిత=ఒప్పుచున్న, శ్రీ =
శుభపదయును, ద్విజ=బ్రాహ్మణులయొక్క, ఉత్కర=సమాహముయొక్క, సంరక్షణ=పాలిం
చుటయందు, దక్షిణాశయుని=ఉదారమగు నాశయమును గలవానిని; శ్రేష్ఠమగు సత్యలో
కమందు, ప్రియభావభావుకములై, సత్వర్ణ=శుక్లవర్ణముచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, శ్రీ.
=కాంతితోఁగూడిన, ద్విజోత్కర=హంసబృందముయొక్క, సంరక్షణమందు, దక్షిణాశ
యుఁడనినలువపర మైనయర్థముదోచుచున్నది; లోకస్వామి=నరపతిని, నలువను; “హి
రణ్యగరభోలోకేశః” అని యమరుడు, ఇమ్రేటి=ఈఘనుని; అంబురుహమ్మన్యముఖిమ
చర్చిక=(అమ్మరుహమాత్మనం మన్యత ఇతి అమ్మరుహం మన్యంముఖియస్యాస్స. అంబురు

హమ్మనముఖీ) తన్ను కమలమువలెదలఁచు ముఖముగలస్త్రీలలో ప్రశస్తవగుచంద్రికా! జగంబులు=లోకములు; మేలనన్=మేలనఁగా; సరసీజాసనున్ పల్కుచానయనన్=నలువను సరస్వతీయనునటులు; పెండ్లియై=వివాహమాడి; నిచ్చల్=ఎల్లపుడు; ఉత్కంఠతోన్=సంతోషముతో; మించుము=ఆతిశయించుము.

నలువను సరస్వతి పెండ్లియై నిచ్చలు మించుపగిది నీవీలోకస్వామిని వివాహమై యుత్కంఠతో నుండు మని భావము.

వ. అని యెఱింగింప ననంగీకారభంగి నయ్యంగనయంతరంగం బెసంగిన నాచెంత నొక్క నరపుంగవుం జూపి సారంగధారిసారంగయాన తరంగ వలీమణింగుఁజింది యిట్లనియె.

97

టీ. అని=ఈప్రకారముగ; ఎఱింగింపన్ = తెలియఁజేయఁగ; అనంగీకారభంగిన్ = ఒప్పికొనమియొక్క రీతిచేత; అయ్యంగనయంతరంగంబు = అచంద్రికచిత్తము; ఎసంగినన్ = ఒప్పఁగా; ఆచెంతన్ = ఆసమీపమందు; ఒక్కనరపుంగవున్ = ఒకనరపతిని; చూపి = ప్రదర్శించి; సారంగధారి సారంగయాన. - సారంగధారి = శంకరునియొక్క, సారంగయాన = పత్నియగు పార్వతీదేవి; తరంగవలీమణింగుఁజింది = తరంగలవంటి వశులుగల చంద్రికనుగూర్చి; ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియెన్ = పలికెను.

చ. ఇనకులమాళి కేరళమహీపతి యీతఁడు గాంచు ప్రీతితో

మనఁగ నపారిజాతమహిమంబున రాజులు నివ్వెభుఁడుర్వరన్

మను ననపారిజాతమహిమంబునఁ గుందరదాలలామ పా

వనసుమనోహృదిష్టఫల వారవితీర్ణి కలాచమత్కృతిన్.

98

టీ. కుందరదాలలామ = చంద్రికా! ఈతఁడు = ఈరాజు; ఇనకులమాళి = రాజమాళియగు; కేరళమహీపతి = కేరళదేశమునకు నధిపతి. ప్రీతితోన్ = ప్రేమతో; కాంచు = చూడుము. అపారిజాతమహిమంబునన్. - అపారిజాత = పారిజాతా భావముయొక్క, మహిమంబునన్ = సామర్థ్యము చేత; అపగతమైన శత్రుసంఘముయొక్క మహిమచేతనని స్వభావార్థము; మనఁగన్ = వర్తించుటచే; రాజులునివ్వెభుఁడు = ప్రకాశించునట్టియీరాజు; పావనసుమనోహృదిష్టఫలవారవితీర్ణి కలాచమత్కృతిన్. - పావన = పరిశుద్ధులైన, సుమనః = విద్వాంసులయొక్క, హృత్ = మనమునకు, ఇష్ట = ప్రీతియులైన, ఫల = లాభములయొక్క, వార = సమూహముయొక్క, వితీర్ణి = ఇచ్చుటయనెడు, కలా = విద్యయొక్క, చమత్కృతిన్ = చమత్కారముచేత; దేవతలయొక్క మనమునకు నిష్టమగు ఫలములనొసంగుటయను విద్యయొక్క చమత్కృతిచేతనని వేల్పుమాఁకుపరమగునర్థముతోఁచెడి; ఉర్వరన్ = భూమియందు; అనపారిజాత మహిమంబునన్; అనపారిజాత = అపారిజాతభావాభావముయొక్క, పారిజాతముయొక్కయనుట, మహిమంబునన్ = మహిమచేత; మనున్ = వర్తించును.

ఈరాజు అపారిజాతుఁ డయినను దానశౌండతచే అనపారిజాతమహిమంబునఁ బ్ర
కాశించుచున్నాఁ డనిభావము.

మ. అనిశం బీఘనుకీర్తి ధామయుగళం • బన్యోన్యవైరాప్తినో

యన సం దొక్కటి ప్రోవ వేటొకటి వజ్రజూరూఢిఁ గూల్చున్ విరో

చను వేటొక్కటి యేఁచ సందొకటి మింఁచం జేయు హంసోన్నతిన్

మును మున్నెక్కటి మెంప వేటొకటి మన్వుం గొమ్మ చిత్రంబుగన్. 99

టీ. కొమ్మ=చంద్రికా! అనిశంబు=ఎల్ల పుడు; ఈఘనుకీర్తిధామయుగళంబు.- ఈఘ
నునియొక్క, కీర్తిప్రతాపములజంట!; అన్యోన్యవైరాప్తినోయనన్=పరస్పరవైరము చేతనో
యనునటులు; అందున్=కీర్తిప్రతాపములలో; ఒక్కటి=ఒకకీర్తిగాని ప్రతాపముగాని; ప్రో
వన్=పాలింపఁగ; వేటొకటి; వజ్రజూరూఢిన్=వజ్రాయుధముయొక్కరూఢిచేత; కూల్చున్=
చంపును. విరోచనున్=సూర్యుని; వేటొక్కటి = వానిలోనొకటగుప్రతాపము; ఏఁచన్=
బాధింపఁగా; అందొకటి = దానిలోనొకటగుకీర్తి; విరోచనునిమించంజేయును=ఇచటవిరో
చనుఁడనఁగ చంద్రుఁడని యర్థమును గ్రహించి విరోధపరిహారము నెఱుంగ వలయు;
“చంద్రాగ్న్యైర్కావిరోచనాః” అనివిశ్వము; హంసోన్నతిన్.- హంస = సూర్యునియొ
క్క, ఉన్నతిన్ = అతిశయమును; మునుమున్ను = మొట్టమొదట; ఒక్కటి = దానిలో
నొకటియగు ప్రతాపము; నొంపన్=నొవ్వుఁజేయఁగా; వేటొకటి = మఱియొకటియగు కీర్తి;
హంసోన్నతిన్=సూర్యోన్నతిని; చిత్రంబుగన్=ఆశ్చర్యముగా; మన్వున్=పాపించును. ఇచట
హంసశబ్దమునకు, రాజహంస యర్థము గాన రాజహంసల యున్నతిని, కీర్తి పోషించు నని
పరిహారము.

అనఁగ నీరాజుకీర్తి చంద్రుని హంసలను పోషించు ననియు ప్రతాపము సూర్యునిఁ దిర
స్కరించు ననియు భావము.

చ. సలలితచక్రసంభరణః సక్తమహాశయు దేవవర్ణితో

జ్వలదయుఁ బూరుషోత్తము నిశాచరసాధ్వసకృత్సమాఖ్యు ని

య్యలఘునిఁ జెట్టవట్టి హరి • సంబుధిరాజతనూజ పౌలె ని

— చ్చ లురముఁ బౌయ కింపున నెసంగుము వాసవనీలకుంతలా. 100

టీ. వాసవనీలకుంతలా=ఇంద్రనీలమణులవంటి కుసులుగలచంద్రికా! సలలిత చక్రసం
భరణ సక్తమహాశయున్.- సలలిత=మనోజ్ఞమగు, చక్ర=దండుయొక్క, సంభరణ=భరిం
చుటయందు, సక్త=ఆసక్తిగల, మహాశయున్=అధికమగు నభిప్రాయముగల; సలలితమగు;
చక్ర=సుదర్శనముయొక్క, సంభరణమందు, సక్తమగు, మహత్=గొప్పయగు, శయున్=హ
స్తముగలవాఁ డని విష్ణుపరమైనయర్థము; దేవవర్ణితోజ్వలదయున్=దేవతలచేఁ గొనియా
డఁబడిన కృపగల; పూరుషోత్తమున్=పురుషశ్రేష్ఠుని, విష్ణుమూర్తిని; నిశాచరసాధ్వసకృత్స
మాఖ్యు

మాఖ్యునికొ.-నిశాచర=రక్కసులకు, సాధ్వసకృత్=భయము గలుగఁజేయు, సమాఖ్యునికొ=ప్రసిద్ధిగల, నామముగల; ఇయ్యలఘునికొ=ఈఘనుని; చెట్టవట్టి=వివాహమాడె; హరికొ=విష్ణువును; అంబుధిరాజతనూజవోలెకొ=కలిమి నెలంతవలె;నిచ్చలు=ఎల్లపుడు, ఉరముఁబాయక=ఎదవదలక; ఇంపునకొ=సుఖము చేత; ఎసంగుము=ఓప్పుము.

అనఁగ నోచంద్రికా! కరివేల్పు నురముఁ బాయ కెప్పుడు నివసించియుండు లచ్చి నెలంతవోలె నీ వీరాజును బెండ్లియై వీనియురముఁ బాయక సుఖముగ నుండుమని భావము.

ఉ. నా విని కొమ్మ యక్షివలనంబునఁ దన్నె పచంద్రనిస్సృహ
శ్రీ వెలయింప ముంగలికిఁ జేర ఘటించె వయస్య యోర్తుదో
డ్రో వరయానధుర్యతతితో వివరించుచు నప్పు డొక్కప్ప
ధ్వీవిభుఁ జూపి గౌరి సుదతిం బలుకుం బ్రియవాక్యనై పుణికొ. 101

టీ. నాకొ=అనఁగా; విని=ఆకర్ణించి; కొమ్మ=చంద్రిక; అక్షివలనంబునకొ=నేత్రచలనముచేత;తన్నె పచంద్రని స్సృహశ్రీకొ.-తన్నె ప చంద్ర=ఆరాజచంద్రునియందు, 'నిస్సృహశ్రీకొ'=నైరాశ్యరచనను;వెలయింపకొ=ప్రకాశింపఁజేయఁగా;ముంగలికికొ=పురోభాగమునకు; చేరకొ=పొందునటులు;వయస్యయోర్తు=ఒకచెలికత్తె;ఘటించెకొ=చేసెను. తోడ్రోకొ=వెంటనే;వరయానధుర్యతతితోకొ.-వర = శ్రేష్ఠములగు, యానధుర్య=పల్లకినిమోయువారియొక్క,తతితోకొ=సమోహముతో;వివరించుచుకొ=విశదపఱచుచు;అప్పుడు=ఆసమయమందు;ఒక్కప్పధ్వీవిభుకొ=ఒకరాజును;చూపి=ప్రదర్శించి;గౌరి=పార్వతీదేవి;సుదతికొ=చంద్రికతో;ప్రియవాక్యనైపుణికొ.-ప్రియవాక్య=ప్రియములగుపలుకులయొక్క, నైపుణికొ=జాణతనముచేత; పలుకుకొ=వచించెను.

క. నాళీకనయన పార్ధివ, మాళీమణిఁ గాంచు దహళమహివిభు రతిరా
త్కేళీనూత్నకళాసా,శీలీమన్మనుజలోక శేఖరు వీనికొ. 102

టీ. నాళీకనయన=చంద్రికా! పార్ధివమాళీమణికొ=రాజమాళిరత్నమును; దహళమహివిభుకొ=దహళభూపాలుఁడును; రతిరాత్కేళీనూత్నకళాసాశీలీమన్మనుజలోక శేఖరుకొ.-రతిరాత్కేళీ=మన్తధక్రీడలయొక్క, నూత్నకళా=నూతనవిద్యయును, సాశీలీమత్=స్ఫురితవత్తయుఁగల, మనుజలోక శేఖరుకొ=మనుష్యలోకమునందు శ్రేష్ఠుఁడగు; వీనికొ=ఈరాజును; కాంచు=చూడుము.

చ. నెలఁత గభీరపుష్కరధునీపరిగాహనముల్ సురాగమం
డలఫల భక్షణంబులు కనత్సుమనోమహిలానికేతన
స్థలపరివాసముల్ సమతఁ దాల్చు భయాభయయుక్తిఁ బొల్చుని
య్యలఘునిశత్రుకోటి కచలావళిలేఖపురుల్ విచిత్రతకొ. 103

టీ. నెలఁత=చంద్రికా ! భయాభయముక్తిఁ.-భయ=భయముయొక్క, అభయ-
భయాభావముయొక్క, యుక్తిఁ=సంబంధముచేత; పొల్చునియ్యలఘుని శత్రుకోటికిఁ.-
పొల్చు=ఓప్పుచున్న, ఇయ్యలఘునిశత్రుకోటికిఁ=ఈరాజు శత్రుబృందమునకు; అచలావళి
లేఖపురుల్.-అచలావళి=పర్వతబృందమును, లేఖపురుల్=అమరావతియును; విచిత్రతఁ =
చమత్కృతిచేత; గభీరపుష్కరధునీపనిగాహనముల్.-గభీర=గంభీరమగు, పుష్కరధునీ=
మిన్నేటియందు, పరిగాహనముల్=స్నానములను; పుష్కర=కమలములుగల, ధునీ=నదు
లయందు, పరిగాహనములనని రెండవయర్థము; సురాగమండలఫలభక్షణములు.-సురాగ=వే
ల్పుమాఁకులయొక్క, మండల=గుంపుయొక్క, ఫల=పండ్లయొక్క, భక్షణములు=తినుటలను;
సురాగ=ఈతచెట్లయొక్క, మండల=గుంపుయొక్క, ఫలభక్షణములనని రెండవయర్థము; కన
త్సుమనోమహిళానికేతనస్థలపరివారముల్.-కనత్=ప్రకాశించుచున్న, సుమనోమహిళా=దే
వాంగనలయొక్క, నికేతన=గృహములయొక్క, స్థల=ప్రదేశములందు, పరివాసముల్=నివా
సములను; సుమనః=పుష్పములుగల, మహిళా=ప్రేంకణపువ్వుక్షుములయొక్కయని యర్థాంతర
ము; సమతఁ=సమత్వముచేత; తాల్చుఁ. ధరించును.

అనఁగ నీరాజునకు భయపడినశత్రువులు వనవాసముఁ జేసి రనియు భయపడనిశత్రు
వులు యుద్ధమందునిహతులై స్వర్గనివాసముఁ జేసి రనియు భావము.

సీ. దరిసించుచో నెల్లఁ ♦ దాటించుఁ దాపమీ
యవనీంద్రుచూపు చంద్రదాతపంబొ
ఎనసినచో నెల్ల ♦ మనుపు నామోదమీ
రారాజుచిత్తంబు ♦ సారసంబొ
నెరసినచో నెల్ల ♦ దొరపు దేవత్వమీ
యరిభేదిమాట నవ్యామృతంబొ
యుంచినచో నెల్ల ♦ నించు నిష్టంబులీ
ధీరునిపాణి మందారలతయొ

తే. యనుచు సత్కవిలోకంబు ♦ లభినుతింప
సలరు నీవహళోర్వరాధ్యక్షరత్న
మతివ నీభాగధేయంబు ♦ కతన నిటకు
వచ్చె వరియింపు మితని భావము చిగుర్ప.

104

టీ. దరిసించుచోఁ=చూచినచోట; ఎల్లఁ=అంతట; తాపము=సంతాపమును; తాటిం
చుఁ=పోఁగొట్టును; ఈయవనీంద్రుచూపు=ఈరాజుచూపు; చంద్రదాతపంబొ=వెన్నెలయొ. ఎన
సినచోఁ=పోందినచోట; ఎల్లఁ=అంతట; ఆమోదము=సంతసమును, పరిమళమని తోచుచు

న్నది;మనుపుక్=వృద్ధిబొందించును. ఈరారాజుచిత్తంబు=ఈరాజరాజుమనము; సారసంబో=తమ్మియో. నెరసినచోక్=వ్యాపించినచోట; ఎల్లక్=అంతట; దేవత్వము=రాజత్వమును, వేల్పుతనమును; దొరపుక్=కలుగఁజేయును. ఈయరిభేదిమాట=ఈరాజుమాట; నవ్యామృతంబో=నూతనమగు సుధయ్యె. ఉంచినచోక్=ఉనిచినచోట; ఎల్లక్=అంతట; ఇష్టంబులు=కోరికలను; నించుక్=పూరించును. ఈధీరుపాణి=ఈరాజుహస్తము; మందారలతయొ=కల్పలతయొ. అనుచుక్=ఇట్లువచించుచు; సత్కవిలోకంబులు=విద్వద్బృందములు; అభినుతింపక్=పొగడఁగ; అలరుక్=ఓప్పును. ఈదహశోర్వరాధ్యక్షరత్నము = ఈదహశభూపతి; అతివ = చంద్రికా ! నీభాగధేయంబుకతనక్=నీభాగ్యంబుకతన; ఇటకుక్=ఇచ్చటికి; వచ్చెక్=వచ్చెను. ఇతనిక్=ఈరాజును; భావము=చిత్తము; చిగుర్పక్=పల్లవింపఁగా; వరియింపుము=కోరుము.

ఈరాజు చూచె నాయెనా సమస్తతాపములను బోఁగొట్టునుగాన నితనిచూపు వెన్నెలయేమో, ఇతనిచిత్తము కలిసెనేని ఆమోదము నిచ్చునుగానఁ గమలమోయేమో, ఇతనిమాట నెరసినచోదేవత్వ మిచ్చునుగాన అమృతమేమో, ఇతనిచే యుంచినచో నెల్లకోరికల నిచ్చుఁగాన కల్పలతయోయేమో, యారీతి సమస్తవిద్వజ్జనులు నితని నుతింతురు గాన నీరాజును వరియింపు మని భావము. సందేహాలంకారము.

వ. అనిన నయ్యొప్పులకుప్ప యప్పతియెడం జిత్తం బొప్పింపకున్కి తెలిసి యాచాయ నొక్కనృపతిం జూపి నెసలిచూపువేల్పు జవరా లాచివురాకుఁబోడి కిట్లనియె.

105

టీ. అనినక్=ఈప్రకారముపలుకఁగా; అయ్యొప్పులకుప్ప=అందములకు కుప్పయగునా చంద్రిక; అప్పతియెడక్=ఆరాజునెడ; చిత్తంబొప్పింపకున్కి=మనసియ్యకుండుటను; తెలిసి=తెలిసికొని; ఆచాయక్=ఆప్రదేశమందు; ఒక్కనృపతింజూపి=మఱియొకరాజునుజూపి; నొసరిచూపువేల్పు జవరాలు=ఘాలలోచనునకు భార్యయగు పార్వతీదేవి; ఆచివురాకుఁ బోడికిక్=ఆ చంద్రికకు; ఇట్లనియెక్=ఈప్రకారము పలికెను.

చ. కనుఁగొను బోటి భోటనరఁకాంతశిఖామణి ధామధిక్రృతా
తనుఘ్నుణి వీడు జన్యవసుఁధాస్థలి శింజిని కార్తిపాండు దా
ర్చిన నరి తద్భృతిం గన్ఁ బరిస్ఫుటకాండనికాయముల్ నిగి
డ్చిన నవి తద్వధూటి నిగిఁడించుఁ గనుంగవ నద్భుతంబుగఁ.

106

టీ. బోటి=చంద్రికా ! భోటనర కాంత శిఖామణిక్=భోటదేశ రాజశిఖామణిని; ధామధిక్రృతాతనుఘ్నుణిక్.-ధామ=తేజస్సుచేత, ధిక్రృత=తిరస్కరింపఁబడిన, అతనుఘ్నుణిక్=సహస్రకిరణుని; కనుఁగొను=చూడుము. వీడు=ఈరాజు; జన్యవసుధాస్థలిక్=యుద్ధభూమియందు; శింజినిక్=అల్లెత్రాటికి; కార్తి పాండుదార్చినక్ = ధనుష్కాటిసంబంధము

నుజేయఁగా; అరి=శత్రువు; తద్భృతిఁ=ఆయా ర్థభరణమును, పీడాభరణముననుట; కనుఁ= పొందును. పరిస్ఫుటకాండనికాయముల్.-పరిస్ఫుట = వ్యక్తమగు; కాండ = బాణముల యొక్క, నికాయముల్=సమూహములను; నిగిడ్చినఁ=ఎక్కువెట్టఁగా; త్వధూటి = ఆశత్రు కాంత; కనుంగవఁ = కనుదోయియందు; అద్భుతంబుగఁ = ఆశ్చర్యముగ; అవి=ఆకాండనికాయములను, నీళ్ల సమూహములననుట, బాష్పములనని భావము; నిగిడించుఁ=నించును.

అనఁగ నీరాజు యుద్ధభూమియందు వింటికొప్పన నల్లెత్తాటిని జేర్చుతటి శత్రుబృందము దుఃఖమును బొందు ననియు అల్లెత్తాటియందు బాణంబుల నిగిడ్చిన వారికాంతలు కనుంగవనీదుంతు రనియుభావము. ఈపద్యమందు శత్రుప్రాణవియోగకారణం బగుశరసంధానమును తత్కార్యరూప మగుశత్రుకాంతానయన బాష్పముల నొక్కుమ్మడి హేతుకార్యముల వర్ణించుటచేనక్రమాతిశయోర్తి యను నలంకారము. “అక్రమాతిశయోక్తి సాన్న్య తస్మాత్వే హేతుకార్యయోః” అని దానిలక్షణము.

చ. ఉరగమునక్రవృత్తి సచలోత్తమునత్పథరోధకోన్నతి
స్ఫురణఁ గిరీంద్రపంకరతఃబుద్ధి ఘనీశుజడప్రచారముఁ
కరిపతిదుర్త్తదక్రమము • గన్గెని రోసి ధరిత్రి తద్గుణే
తరగుణశాలి నివ్యభునిఁ • దన్వి వరించి చెలంగు నిచ్చలుఁ.

107

టీ. ఉరగమునక్రవృత్తిఁ=శేషునికుటిలస్వభావమును; శేషుఁడు సర్పము గానఁ గుటిలగతి సహజ మని భావము; అచలోత్తమునత్పథరోధకోన్నతిస్ఫురణఁ.-అచలోత్తము=కులాచలముయొక్క, సత్పథరోధక=సత్పురుషులమార్గమునకు నిరోధకమగు, ఉన్నతి స్ఫురణఁ=దౌన్నత్యస్ఫురణమును; కులాచలమునకు, సత్పథ=ఆకాశమునకు, రోధకమగు నున్నతిస్ఫురణము సహజమని భావము. కిరీంద్రపంకరతఃబుద్ధిఁ.-కిరీంద్రు = ఆదివరాహము యొక్క, పంక=పాపమందు, రత=ఆసక్తిగల, బుద్ధిఁ=మతిని; పంక=బురదయందురతమగు బుద్ధి కిరీంద్రునకు సహజమని భావము; ఘనీశుజలప్రచారముఁ=అదికూర్తముయొక్కమా ఘ్నలతోఁగూడినప్రచారమును, ఇచట డలలకు భేదంబులేమి అదికూర్తమునకు జలమందు ప్రచారము సహజమని స్వభావార్థము; కరిపతిదుర్త్తదక్రమముఁ.-కరిపతి=గజపతియొక్క, దుర్త్తదక్రమముఁ=దుర్గర్వక్రమమును, గజపతికి దుర్త్తదక్రమమనఁగ, మదోదకము కూడియుండుట సహజమని భావము; కన్గెని=చూచి; రోసి=విసిగి; ధరిత్రి=భూమి; తద్గుణేశరగుణశాలిఁ.-తత్=ఆయురగాదులయొక్క, గుణేశర=గుణములకన్నభిన్నమయిన, గుణ=మంచిగుణముల చే, శాలిఁ=ప్రకాశించుచున్న; ఇవ్యభునిఁ=ఈరాజును; తన్వి=చంద్రికా! వరించి=కోరి; నిచ్చలుఁ=ఎల్లకాలము; చెలంగు=ఓప్పుము.

ఓచంద్రికా! యురగాచలకిరిఘనీశులల దుర్గుణములకుఁ బుడమి రోసి యీసుగుణశాలి నిజేరె నని భావము.

ఉ. ఇన్నరనాథచంద్రు వరియించి ముదంబున నేగుదెంచునిం
గన్నులపండువై యలరఁ గన్గెని నీపయి నించుఁ గాక యే
తన్నగరీవధూమణివితానము సౌధచయంబు లెక్కియు
ద్యన్నవమాక్తి కాక్షతనుమావళికాకలికాకులంబులన్.

108

టీ. ఇన్నరనాథచంద్రున్ = ఈరాజచంద్రుని; వరియించి = కోరి; ముదంబునన్ = సంతనము చేత; ఏగుదెంచునిన్ = వచ్చుచున్ననిన్ను; కన్నులపండువై = కన్నులపండుగై; అలరన్ = ప్రకాశింపఁగ; కన్గెని = చూచి; నీపయిన్ = నీమీఁద; ఏతన్నగరీవధూమణివితానము = ఈతని పురమునందలిస్త్రీరత్న సమూహము; సౌధచయంబులెక్కి = మేడలపై నెక్కి; ఉద్యన్నవమాక్తి కాక్షత సుమావళికాకలికాకులంబులన్. — ఉద్యత్ = ఎత్తఁబడిన, నవ = నూతనమయిన, మాక్తికాక్షత = ముక్తాక్షతలయొక్క, సుమావళికా = పుష్పబృందముయొక్క, కలికా = మొగ్గలయొక్క, కులంబులన్ = సమూహములను; నించుఁగాక = నిండించుఁగాక.

క. అనఁగ తూష్ణింస్థితి భజించె నంబుజాక్షి
తన్నోమోహదుర్విధత్యంబు దెలిసి
యప్పు డాచెంత వేటొక్క యధిపుఁ జూపి
యింతి కమ్మేనకాపుత్రి యిట్టు లనియె.

109

టీ. అనఁగన్ = ఈప్రకారముపలుకఁగ; తూష్ణింస్థితిన్ = ఊరకుండుటను; అంబుజాక్షి = చంద్రిక; భజించెన్ = పొందెను. తన్నోమోహదుర్విధత్యంబు. — తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, మనః = మనమునందు, మోహ = మోహముయొక్క, దుర్విధత్యంబు = దారిద్ర్యమును; తెలిసి = తెలిసికొని; అప్పుడు = ఆసమయమందు; ఆచెంతన్ = ఆసమీపమందు; వేటొక్కయధిపున్ = ఘటియొకరాజును; చూపి; ఇంతికిన్ = చంద్రికకు; అమ్మేనకాపుత్రి = ఆపార్వతీదేవి; ఇట్టులు = వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెన్ = పలికెను.

మ. తులకింపం బ్రమదంబు కన్గెనుము సింధుస్వామి నీదంటఁ బ
క్షులనేత్రామణి పాండుకాండయుతశుంభ ద్వాహినీమద్రణ
స్థలకాశి నిపుకోటి చేరి కడు మించ నివ్యరామోపదే
శలసద్వృత్తి ఘటించు వీనియసియజ్ఞధ్వంసి నిక్కంబుగన్.

110

టీ. పక్షులనేత్రామణి = చంద్రికా! ప్రమదంబు = సంతనము; తులకింపన్ = ప్రకాశింపఁగా; సింధుస్వామిన్ = సింధుదేశాధిపతియగు; ఈదంటన్ = ఈదిట్టతనముగలవానిని; కన్గెనుము = చూడుము. వీనియసియజ్ఞధ్వంసి = ఈరాజుయొక్కశిష్టమను శంకరుఁడు; పాండుకాండయుత శుంభద్వాహినీమద్రణస్థలకాశిన్. — పాండు = తెల్లనగు, కాండ = గుఱ్ఱములతో,

యుత=కూడుకొన్న, శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న, వాహినీమత్=సేనగల, రణస్థల=యుద్ధభూమియనెడు, కాశిక్=వారాణసిని; ఇచట, పాండు=తెల్లనగు, కాండ=జలముచేత, యుత=కూడుకొన్న, శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న, వాహినీమత్=గంగగల, యని కాశీపరమయనయర్థము దోచుచున్నది; రిపుకోటి=శత్రుసంఘము; చేరి=పొంది; భజ్యింపన్=సేవింపఁగా; దివ్యరామోపదేశలసద్వృత్తిక్.—దివ్యరామా=దేవాంగనలయొక్క, ఉపదేశ=సమీపప్రదేశమునందు, లసత్=ప్రకాశించుచున్న, వృత్తిక్=వర్తనను, ఉనికిననుట; ఇచట దివ్య=అమోఘమయిన, రామ=రామతారకముయొక్క, లేదా పరబ్రహ్మముయొక్క, ఉపదేశముచేత నని దోచుచున్నది; ఘటించుక్=ఘటిల్లఁజేయును.

అనఁగా నోచంద్రికా! ఈసింధుదేశాధిపతియొక్క యసియను శంకరుఁడు రణస్థలమును వారాణసియందుఁ జేరి యున్న శత్రులకు దివ్యరామోపదేశమును జేయు నని భావము. పరంపరితరూపకాలంకారము.

చ. అలఘుశరౌఘవృత్తిమహిమాభిహతప్రతికూలు సంతతా

తులితగభీరభావభరితు స్సుమనోజనమోదకారిని

ర్తలమణిదాత నియ్యవనిరాజకులాజరరాజు నాత్మనో

నెలఁతుక సింధురాజనుచు నిచ్చ నుతింపఁగఁ జెల్ల కుండునే.

111

టీ. అలఘుశరౌఘవృత్తిమహిమాభి హతప్రతికూలుక్.—అలఘు=అధికమయిన, శరౌఘ=బాణసంఘముయొక్క, వృత్తి=వర్తనమువలననైన, మహిమ=సామర్థ్యముచేత, అభిహత=కొట్టఁబడిన, ప్రతికూలుక్=శత్రువులుగల; ఇచట, శరౌఘ=జలప్రవాహముయొక్క, మహిమాభిహతమగు, ప్రతికూలుక్=ఎదురుదరిగలయను సముద్రపరమయినయర్థము దోచుచున్నది; సంతతాతులితగభీరభావభరితుక్.—సంతత=ఎల్లపుడు, అతులిత=నిస్సమానమగు, గభీర=గంభీరమగు, భావ=ఆభిప్రాయముచే, భరితుక్=పరిపూర్ణుఁడగు; సంతతము, అతులితమగు, గభీరభావ=లోతుచేతని సముద్రపరమైనయర్థము; సుమనోజనమోదకారి నిర్తలమణిదాతక్.—సుమనోజన=విద్వాంసులకు, మోదకారి=సంతసమునుచేయు, నిర్తల=స్వచ్ఛమగు, మణి=మణులయొక్క, దాతక్=వహియుఁడగు, దేవతలకు సంతసమును జేయుచింతామణిని ఇచ్చినవాఁడని సముద్రపరమైనయర్థము; రాజకులాజరరాజుక్=రాజకులేంద్రుని; ఇయ్యవనిక్=ఈభూమియందు; ఆత్మక్=మనమునందు; ఓనెలఁతుక=చంద్రికా! సింధురాజునుచుక్=సింధుదేశపురాజని, సముద్రుఁడనితోచుచున్నది; నిచ్చక్=ఎల్లపుడు; నుతింపఁగక్=కొనియాడుటకు; చెల్లకుండునే=చెల్లకుండునా? అనికాకువు.

ఈసింధురాజు బాణములచేఁ బ్రతికూలులను వధించువాఁడనియు గంభీరభావమును హించినవాఁడనియు విద్యత్సంఘమునకు పెక్కుమణుల నిచ్చినవాఁడనియు గాన నితఁడు పరణీయుండని భావము.

చ. సకి రతివేళ నీవు గళసంయుతనిస్వనబృంహితార్భటుల్
 కరమయి మీఱఁ గంతుకరిరాజనిరూఢి విశృంఖలై కవృ
 త్తికఁ దగ నీమహీతలపతిచ్చలయంత ఘటించుఁ గాక తా
 వకకుచకుంభవీధి ననివార్యనఖాంకుశఘాతజాతముల్.

112

టీ. సకి=చంద్రికా! రతివేళ=సురతసమయమందు; గళసంయుతనిస్వనబృంహితార్భ
 టుల్.-గళ=కంఠమందు, సంయుత=కూడుకొన్న, నిస్వన=రతికూజితముల నెడి, బృంహితా
 ర్భటుల్ = గజధ్వనులు; కరమయి = అధికమయి; మీఱఁ = మించఁగ; నీవు; కంతుకరి
 రాజనిరూఢి=మరునేనుఁగుపగిది; విశృంఖలైకవృత్తికఁ.-విశృంఖల =నిగళములులేనట్టి,
 ఏక=ముఖ్యమగు, వృత్తికఁ=న్యాపారముచేత; తగఁ = ఒప్పుఁగా; ఈమహీతలపతిచ్చల
 యంత.- ఈమహీతలపతి=ఈభూపతియను, ఛల=కపటముగల, యంత=మావటివాఁడు; తావ
 కకుచకుంభవీధిఁ.-తావక=నీసంబంధియగు, కుచకుంభ=కుచముల నెడు కుంభములయొక్క,
 వీధిఁ=ప్రదేశమందు; అనివార్యనఖాంకుశ ఘాతజాతముల్.-అనివార్య=నివారించుట కళ
 క్యమగు, నఖ=గోళ్ళనెడు, అంకుశ=అంకుశములయొక్క, ఘాత=పోట్లయొక్క, జాతముల్=
 సమూహములను; ఘటించుఁగాక=చేయుఁగాత.

చంద్రికా నీవు రతివేళ గళసంయుతము లగురతికూజితము లను బృంహితములు విపు
 లముగాఁజేయుచు విశృంఖల మదనగజరాజమువలె నుండఁగా నపుడు ఈమహీపతి యను
 మావటివాఁడు నీకుచము లనుకుంభస్థలములయందు గోళ్ళను నంకుశములచే ఘాతములఁ జే
 యుననిభావము.

తే. అనిన నెమ్మోము మరలిచె • వనజవదన
 యది కనుంగొని గిరిజ యప్పదవిఁ గుకురు
 వరునిఁ జేచాయఁ జూపి యవ్వనిత కిట్లు
 లనియె మహతీరవామిత్రనినదకలన.

113

టీ. అనినఁ=ఈప్రకారముపలుకఁగా; నెమ్మోము=సుందరమగు ముఖమును; వనజవ
 దన=చంద్రిక; మరలిచెఁ=త్రిప్పెను. అదికనుంగొని=అదిచూచి; గిరిజ=పార్వతి; అప్పదవిఁ=
 ఆదారియందు; కుకురువరునిఁ=కుకురుదేశాధిపతిని; చేచాయఁ=చెయిజాడచే; చూపి=ప్రద
 ర్శించి; అవ్వనితకుఁ=ఆచంద్రికకు; మహతీరవామిత్రనినదకలనఁ.-మహతీ=నారదవీణయొ
 క్క, రవ=స్వనమునకు, అమిత్ర=విరోధియగు, నినద=ధ్వనియొక్క, కలనఁ=ప్రాప్తిచేత;
 ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియెఁ=పలికెను.

చంద్రిక యానరపతిమీఁద మనంబు పొందకున్కి మోము ద్రిప్పఁగానె గారీదేవి య
 ఛటఁ గుకురుదేశ రాజుంజూపి వీణారవమునకు సమాన మగువచనమునఁ బలికె నని భావము.

చ. చెలి కుకురుక్షమారమణశేఖరుఁ డీతఁడు వీనిఁ గాంచు మీ
జలజశరోపమానునెఱుఁచక్కఁదనంబు జగంబు లెంచ ని
చ్చలు నెదఁ గుంధఁ జేయుఁ దొనసామి వనావళిఁ దోలు నామనిన్
దలఁచుఁ దృణంబుగా నలజనప్రభుఁ దా నెగఁబట్టు వాసవిన్.

114

టీ. చెలి=చంద్రికా! ఈతఁడు; కుకురుక్షమారమణశేఖరుఁడు= కుకురురాజశ్రేష్ఠుఁడు. వీ
నిన్=ఈరాజును; కాంచుము=చూడుము. ఈజలజశరోపమానునెఱుఁచక్కఁదనంబు=ఈమ
న్నథతుల్యుఁడగు రాజయొక్క నిండుసౌందర్యము; జగంబులెంచన్=లోకములు నుతియింపఁ
గా; తొవసామిన్=కలువలరాయిని; నిచ్చలు=ఎల్ల పుడు; ఎదన్=హృదయమందు;
కుంధఁజేయున్=దుఃఖించునటులు చేయును, తగ్గునటులు చేయునని స్వభావార్థము, కృష్ణపక్ష
మందుఁ జంద్రుఁడు తగ్గుట సహజమని భావము. ఆమనిన్=వసంతుని; వనావళిన్=వనసం
క్తినిగూర్చి; తోలున్=పంపును, మిక్కిలి చక్కఁదనము గలవసంతుని నడవికిఁ బాటిపోవు
నటులు చేయుననిభావము, వసంతుఁడు వనావళియందుండుట సహజమని భావము. నలజ
నప్రభున్=నలచక్రవర్తిని; తృణంబుగాన్=గడ్డిపోచగా; తలఁచున్, నలుని తిరస్కరించు
ననుట, నలశబ్దమునకు తృణ మర్థము గాన తృణముగాఁ దలఁచుట సహజమని భావము;
వాసవిన్=జయంతుని; ఎగఁబట్టున్=ఎగఁజిమ్మును, తిరస్కరించుననుట, ఆకాశగమన మత
నికి సహజము.

చ. సరసమహాత్మత న్భువనజన్తవినాశనహేతు వైనయీ
నరపతికీర్తిదైవము గనం బ్రతికూలతచేఁ జరింప ని
ర్జరతరుపాలి కేపు తనచాయ పొసంగునె చుట్టమై కడున్
ఖరదనుజారికిం బగయ గా దొకొ కట్టినకోఁక యెంచఁగన్.

115

టీ. సరసమహాత్మతన్.-సరస=శ్రేష్ఠమగు, మహాత్మతన్=ప్రభావముచేతను; భువన
జన్తవినాశనహేతువైన.-భువనజన్త=జలజములయొక్క, వినాశన=నశింపఁజేయుటయందు,
హేతువైన=కారణమైన; ఈనరపతికీర్తిదైవము=ఈరాజయొక్కకీర్తియనుదైవము; ఇచట, భువ
న=ప్రపంచముయొక్క, జన్త=ఉత్పత్తికి, వినాశన=నాశమునకు, హేతువైన, యని దైవపక్ష
మున నర్థము; కనన్=చూడఁగా; ప్రతికూలతచేన్=ప్రతికూల్యముచేత; చరింపన్=వర్తిం
పఁగ; అనఁగ కీర్తిదైవము ప్రతికూలము కాఁగానే యనుట; నిర్జరతరుపాలికిన్=కల్ప
తరుబృందమునకు; తనచాయ=తననీడ; కడున్=మిక్కిలి; చుట్టమై=బంధువై; ఏ
పున్=విజృంభణమును; పొసంగునె=చేయునాయనికాకువు, కీర్తి ప్రతికూలము కాఁగానే,
కల్పతరుపాలికి తననీడ యేపుఁ జేయకయుండె ననుట, చెట్లు తెల్లనివైనను నీడ నల్లనిదిగాన
వనుకూలము గాకపోయెనని భావము; లోకమందు దైవము ప్రతికూలము కాఁగానే చుట్ట
మును ప్రతికూలించునని భావము; ఖరదనుజారికిన్=బలరామునికి; ఎంచఁగన్=విచారింపఁగ;
కట్టినకోఁక=కట్టువస్త్రము; పగయగాదొకొ=శత్రువెగాదాయని కాకువు, బలరామునికి కట్టువ

స్త్రము నల్లని దని భావము. ఏతత్క్రిద్దైవము ప్రతికూలించుటచేఁ గట్టువస్త్రముగూడ బల రామునకుఁ బ్రతికూలించెననుట.

క. అని పాంచాలక్షితివర, తనయామణి కద్రదిరాజతనయ తెలుపఁగా

నెనయింప దయ్యె నపుడా, ఘనుపైఁ గలకంఠి చిత్తగతరాగంబున్. 116

టీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారము; పాంచాలక్షితివర తనయామణికిన్ = క్షణదోదయ రాజపుత్రికయగు చంద్రికకు; అద్రదిరాజతనయ=పార్వతీదేవి; తెలుపఁగాన్ = తెలియఁజేయుఁ గా; అపుడు=ఆసమయమందు; ఆఘనుపైన్ = ఆరాజుమీఁద; కలకంఠి=చంద్రిక; చిత్తగతరాగంబున్ = మనోగతమైన యనురాగమును; ఎనయింపదయ్యెన్ = పొందింపదాయెను.

వ. అంత నయ్యనంతజూటనీలకుంతల యక్కాంత కిట్లు సకలదేశకాంతసంతా నంబులం గ్రమక్రమంబునం దెలుపుచుం జని చని యారాజసభమధ్యం బున నక్షత్రనికరాంతరద్యోతమానరాకాసుధాకరుండునుంబోలె నమూల్య లక్షణలక్షితగాత్రుండును ననుపమానకలాపాలికాసమన్వితుండును జకోర లోచనానందసంధాయక తేజస్సాంధ్రుండును నగుచుఁ జూపట్టునుచంద్ర మనుజేంద్రుం జూపి తదీయచిత్తంబు తదాయత్తం బగుట దెలిసి యాక నకగౌరి కాగౌరి యిట్లనియె.

117

టీ. అంతన్ = అటుపిమ్మట; అయ్యనంతజూటనీలకుంతల = వ్యోమకేశుని కాంతయగు పార్వతీదేవి; అక్కాంతకున్ = ఆచంద్రికకు; ఇట్లు = పూర్వోక్తప్రకారము; సకలదేశకాంతసంతా నంబులన్. - సకలదేశకాంత = సమస్తదేశాధిపతులయొక్క, సంతానంబులన్ = సమూహము లను; క్రమక్రమంబునన్ = వరుసగా; తెలుపుచున్ = తెలియఁజేయుచు ; చనిచని = అరిగియరిగి; ఆరాజసభమధ్యంబునన్ = ఆరాజసభనడుమ; నక్షత్రనికరాంతరద్యోతమానరాకాసుధాకరుండు నుంబోలెన్. - నక్షత్రనికర = రిక్కగుంపుయొక్క, అంతర = మధ్యప్రదేశమందు, ద్యోతమాన = వెలుగుచున్న, రాకాసుధాకరుండునుంబోలెన్ = పున్నమచందురునివలె ; అమూల్యలక్షణ లక్షితగాత్రుండునున్. - అమూల్య = వెలలేని, లక్షణ = శుభచిహ్నములతో, లక్షిత = కూడు కొన్న, గాత్రుండునున్ = శరీరముగలవాఁడును ; అమూల్యమైన, లక్షణ = కలంకముచేత, నని చంద్రపరమగునర్థము ; అనుపమానకలాపాలికాసమన్వితుండును. - అనుపమాన = సాటిలేని, కలా = విద్యలయొక్క, పాలికా = పంక్తితో, సమన్వితుండునున్ = కూడినవాఁడును ; అనుప మానమగు, కలాపాలికా = కాంతిపంక్తులతో, సమన్వితుఁడనిచంద్రపరమైనయర్థము; చకోర లోచనానందసంధాయక తేజస్సాంధ్రుండునున్. - చకోరలోచనా = స్త్రీలకు, ఆనందసంధాయక = సంతసమునుఘటిల్లఁజేయు, తేజః = తేజస్సులచేత, సాంధ్రుండునున్ = నిండినవాఁడును ; చకోర = వెన్నెలపులుగులయొక్క, లోచనములకు, ఆనందసంధాయకమగు, తేజముతోఁ గూడినవాఁడనిచంద్రపరమైనయర్థము; అగుచున్ = ఈప్రకారమయినవాఁడై ; చూపట్టు

సుచంద్రమనుజేంద్రుఁ = కనిపించు సుచంద్రరాజును; చూపి; తదీయచిత్తంబు = చంద్రికసంబంధి
యైనమనము; తదాయత్తంబు = సుచంద్రునధీనము; అగుటఁ; తెలిసి = ఎఱిగి; ఆకనకగౌరి
కిఁ = బంగరువలెగౌరవర్ణముగలయాచంద్రికకు; గౌరి = పార్వతీదేవి; ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకా
రము; అనియెఁ = పలికెను.

మ. లలనా కన్గెనుమీ రవిప్రభు విశాలారాజధానీప్రభు

స్తలిమై నీపతి యొప్పుఁ గాక యెద వ్రేలం ద్వత్కరాంభోరుహ

స్థలి రాజిల్లుప్రసూనదామకము చంచదైవజయంతీభృతిం

జెలువుం బూనురమావిభుం డన సురశ్రేణుల్ ప్రమోదింపఁగఁ. 118

టీ. లలనా = చంద్రికా! ఈరవిప్రభుఁ = ఈసూర్యకాంతిగల; విశాలారాజధానీ
ప్రభుఁ = విశాలాపురపతిని; కన్గొనుము = చూడుము. లలిఁ = శ్రేమచేత; ఈపతి = ఈరాజు;
ద్వత్కరాంభోరుహస్థలిరాజిల్లుప్రసూనదామకము. - ద్వత్కరాంభోరుహస్థలిఁ = నీకరకమల
ప్రదేశమందు, రాజిల్లు = ప్రకాశించు, ప్రసూనదామకము = పూదండ; ఎదఁ = వక్షస్థలమందు;
వ్రేలఁ = వ్రేలాడఁగా; చంచదైవజయంతీభృతిఁ. - చంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, వైజయంతీ =
వనమాలయొక్క, భృతిఁ = భరణముచేత; జెలువుఁ = అందమును; పూనురమావిభుండ
నఁ = పొందినట్టి నారాయణమూర్తియనునట్లు; సురశ్రేణుల్ = దేవసంఘములు; ప్రమోదింపఁ
గఁ = సంతోషింపఁగా; ఒప్పుఁగాక = ప్రకాశించుఁగాక.

చంద్రికా! వనమాలచే విష్ణువుప్రకాశించునట్లు నీచేతిపూదండనువక్షమున ధరించి యీ
విశాలాపురాధిపతి ప్రకాశించుఁగాక యని భావము.

చ. నెలఁతుక యీసుచంద్రధరఁ నీపతి శాతశరచ్ఛటం బలా

ద్బలగళరక్త మర్ఘ్యముగఁ దత్కరికుంభమహామణు ల్సుమాం

జలిగఁ దదాతపత్రములు చక్కనియార్తులుగాఁ దనర్చుచుఁ

బలి రణచండి కూన్సే ముని పాళి నుతింపఁ దమిస్రదానవుఁ. 119

టీ. నెలఁతుక = చంద్రికా! ఈసుచంద్రధరణీపతి = ఈసుచంద్రభూపాలుఁడు; శాతశర
చ్ఛటఁ. - శాత = తీక్షణమైన, శరచ్ఛటఁ = బాణపుంజముచేత; పలాద్బలగళరక్తము. - పలా
ద్బల = రాక్షసబలముయొక్క, గళరక్తము = కంఠశోణితము; అర్ఘ్యముగఁ = పూజార్హమైన
వస్తువుగా; తత్కరికుంభమహామణుల్. - తత్ = ఆదానవులయొక్క, కరికుంభ = గజకుంభముల
యందున్న, మహామణుల్ = అధికములగుమణులు; సుమాంజలిగఁ = కుసుమాంజలిగ; తదాతప
త్రములు = వారిగొడుగులు; చక్కనియార్తులుగాఁ = సుందరములగు నారతులుగా; తనర్చుచుఁ =
చేయుచు; రణచండికిఁ = రణదుర్గకు; తమిస్రదానవుఁ = తమిస్రాసురుని; మునిపాళినుతింపఁ =
మునిసంఘములకొనియాడఁగ; బలిఁ = బలిగా; కూన్సే = చేసెను.

అనఁగా నోచంద్రికా! ఈసుచంద్రుఁడు రాక్షసులయొక్క కంతరక్తము నర్ఘ్యముగాను వారి గజకుంభములనుండి వెడలిన ముత్తెములను కుసుమాంజలిగాను వారి గొడుగులను హారతులుగను జేయుచు అర్ఘ్యము మొదలగు పూజాద్రవ్యములను జతపఱచి రణదుర్గను పూజించి తమిస్రాసురుని బలియిచ్చెనని భావము.

మ. అని నేతద్విభుసాయకాభిహతి మిన్నంటం బయిం బర్వి శ
త్రునృపాళీమకుటీవలక్షమణిపంక్తుల్ ద్రెళ్ళుటల్ పొల్పు వ
ర్ణన సేయం జెలి నిర్భరానకరవభ్రశ్యన్తహోడుస్థితిక్
ఘనలేఖోత్కరవర్షితాభ్రతరురంగతోరకవ్యాపృతిక్.

120

టీ. అనిక్=యుద్ధమందు; ఏతద్విభుసాయకాభిహతిక్.-ఏతద్విభు=ఈసుచంద్రుని యొక్క, సాయక=బాణములయొక్క, అభిహతిక్=కొట్టుటచేత; మిన్నంటం=ఆకాశమంటునటులు; పంక్తుల్=ఊర్ధ్వభాగమందు; పర్వి=వ్యాపించి; శత్రునృపాళీమకుటీవలక్షమణిపంక్తుల్.-శత్రునృప=శత్రురాజులయొక్క, ఆళీ=పంక్తులయొక్క, మకుటీ=కిరీటమందున్న, వలక్షమణి=రవలయొక్క, పంక్తుల్=శ్రేణులు; ద్రెళ్ళుటల్=పడుటలు; వర్ణనసేయక్=నుతయింపఁగా; జెలి=చంద్రికా! ఘనలేఖోత్కరవర్షితాభ్రతరురంగతోరకవ్యాపృతిక్.-ఘన=గొప్పవారైన, లేఖ=దేవతలయొక్క, ఉత్కర=సమాహముచేత, వర్షిత=వర్షింపఁజేయఁబడిన, అభ్రతరు=కల్పవృక్షముయొక్క, రంగత్=ప్రకాశించుచున్న, తోరక=మొగ్గలయొక్క, వ్యాపృతిక్=మేళనముచేత; నిర్భరానకరవభ్రశ్యన్తహోడుస్థితిక్.-నిర్భర=పరిపూర్ణమగు, అనక=పటహముయొక్క, రవ=ధ్వనిచేత, భ్రశ్యత్=జాటుచున్న, మహోడు=గొప్పనక్షత్రములయొక్క, స్థితిక్=భంగిచే; పొల్పుక్=ఓప్పును.

ఈసుచంద్రునియొక్క బాణహతిచే శత్రుమకుటతటఘటితమణులు మిన్నంటి యంతట వ్యాపించి దేవతలు వర్షించుకల్పతరుకలికలతోఁ గూడి పుడమి న్రాలుచు రణభేరీరవమునకుఁ గూలురిక్కలగుంపులవలె నొప్పి యుండెనని భావము.

చ. జలజదళాక్షి యీపతి సుచంద్రసమాహ్వయ మెల్లు పూనెనో

తెలియఁగ రాదు ధాత్రిఁ బరదేవమనఃప్రమదాపహారిని

శ్చలకరకాండుడై భువనజాతనమ్రోత్సవదాయకోదయో

జ్వలుడయి సద్భుధా ప్తుడయి సంతతమున్ నలువారుచుండఁగన్. 121

టీ. జలజదళాక్షి=చంద్రికా! ధాత్రిక్=భూమియందు; పరదేవమనఃప్రమదాపహారి.-పర=ఉత్కృష్టమగు, దేవ=దేవతలయొక్క, మనఃప్రమద=మనస్సంతోషమును, అపహారి=హరించువాఁడును, పరదేవ=శత్రురాజులయొక్క, మనఃప్రమదాపహారియని స్వభావార్థము; నిశ్చలకరకాండుడై.-నిశ్చల=చలింపని, కర=కిరణములయొక్క, కాండుడై=సమాహముగలవాఁడై, నిశ్చలమగు, కరమందున్న, కాండుడై=బాణములు గలవాఁడై యని స్వభా

వార్ధము; భువనజాతననోత్సవదాయకోదయోజ్జ్వలుడయి.-భువనజాత = కమలములకు, నవ= నూతనమగు, ఉత్సవ=వికాసరూపోత్సవమును, దాయక=ఇచ్చుచున్న, ఉదయ=ఆవిర్భావము చేత, ఉజ్జ్వలుడయి=ప్రకాశించుచున్నవాడై; భువనజాత=లోకబృందమునకు, నవమగునుత్సవమును, దాయక=ఇచ్చుచున్న, ఉదయ=అభివృద్ధిచేత, ఉజ్జ్వలుడయి యని స్వభావార్థము; సద్భుధాత్మడయి.-సత్=రిక్కలకు, బుధ=బుధునికి, ఆత్మడయి=ఇష్టుడయినవాడై; బుధునకు ప్రసిద్ధచంద్రుడయిరోధి యనుట బృహజ్జాతకమందుఁ బ్రసిద్ధము, శ్లో॥ మిత్రే సౌరిసితౌ బుధస్య హిమగు శ్శత్రు స్సమా శ్చాపరే॥ అని తత్ప్రమాణము; సత్=శ్రేష్ఠులయిన, బుధవిద్వాంసులకు, ఆత్మడయినవాడని స్వభావార్థము; సంతతమున్=ఎల్లపుడును; నలువారుచుండఁగన్=ఒప్పుచుండఁగ; ఈపతి=ఉరాజు; సుచంద్రసమాన్వాయము=సుచంద్రుడను పేరును; ఎట్లుపాండెనో=ఏరీతిఁబాండెనో; తెలియఁగరాదు=తెలియదు.

అనఁగ నీనరపతి పరదేవుల సంతసము గూల్చియు నిశ్చలకర కాండుడయ్యు భువన జాతనోత్సవ ప్రదుడయ్యు సద్భుధాత్మడయ్యుఁబడమి సుచంద్రుడనునామ మెట్లు పాండెనో తెలియ దని భావము.

ఉ. మానిని యీనృపాలకర మాసుతుసుందరతాలవంబు దా
మానుగ నంది చంద్రుడనమానమహాస్థితి మిన్న ముట్టఁగా
నౌనన కేలొకో మధు నహంకృతిచే సుమనోవిరోధమున్
బూని ఘనుల్ గరంపఁ గరము న్వని రూపఱు బెంపు వాయఁగన్. 122

టీ. మానిని=చంద్రికా! ఈనృపాలకరమాసుతు సుందరతాలవంబున్.-ఈనృపాలకరమాసుతు=ఈరాజమన్తఘనియొక్క, సుందరతా=సౌందర్యముయొక్క, లవంబున్=లేశమును; చంద్రుడు=హిమాంశుడు; తాన్=తాను; మానుగన్=మనోజ్ఞముగ; అంది=పొంది; అసమానమహాస్థితిన్.-అసమాన=నిస్సమానమగు, మహాస్థితిన్=తేజస్సుయొక్క స్థితిచేత; మిన్నముట్టఁగాన్=బిట్టవీఁగఁగా, ఆకాశముముట్టఁగా నని స్వభావార్థము; మధువు=వసంతుడు, అహంకృతిచేన్=అహంకారముచేత; ఔననక=ఒప్పుకొనక; ఏలొకో=ఎందుకో; సుమనోవిరోధము=విద్వద్విరోధమును; పూని=పొంది; ఆమని జాతీవిరోధియనుట సహజమని భావము; వసంతమునందు జాతీపుష్పములు లేవనుట కవిసమము; ఘనుల్=పెద్దలు, మేఘములు; కరము=మిక్కిలి; కరంపన్=అహంకారమును పోఁగొట్టఁగా; వన్నాకాలమందు మేఘములుడయింపఁగానే వసంతకాలము పోవుననిభావము; వనిన్=వనమందు; పెంపువాయఁగన్=అతిశయము వీడునటులు; రూపఱున్=నశించును.

సి. ఏలోకమిత్రుధామాలోక మరిరాజ
నమ్మోదవర్ధనఁచ్చాయ వెలయు
నేరాజు నెమ్మేనితోరంపుసిగి పద్మి
నుల మానగతి నెల్లఁదలఁగఁ జేయు

నేసద్గుణాంబోధిభాసురదానవై
ఖరి బుధావళి మహాత్కంఠఁ గూర్చు
నేధరోద్ధానువిశ్వైష్వణీయసమాఖ్య
భువనమాలిన్యంబు పొడ వడంచు

తే. నమ్మహాభావుఁ డీతఁ డోయబ్జపత్ర
బాంధవన్నేత్ర సకలభూభరణశాలి
వీనిపై నీమనం బిప్పు డూనఁ జేసి
యతను సామాజ్యసంలబ్ధి నతిశయిలుము.

123

టీ. ఏలోకమిత్రుధామాలోకము, - ఏలోకమిత్రు=జగన్మిత్రుఁడగు నే సుచంద్రునియొక్క, ధామాలోకము=ప్రతాపముయొక్కదీప్తి; అరిరాజసమ్మేదవర్ధనచ్ఛాయఁ. - అరిరాజ=శత్రురాజులయొక్క, సంమోద=సంతసముయొక్క, వర్ధన=ఛేదనముయొక్క, ఛాయఁ = రీతి చేత; వెలయుఁ=ప్రకాశించునో. లోకమిత్రు=సూర్యునియొక్క, ధామాలోకము=తేజఃప్రకాశము; అరిరాజసమ్మేద=జక్కవలసంతసముయొక్క, వర్ధన=అభివృద్ధియొక్క, ఛాయ చేత, వెలయు ననునర్థము దోచుచున్నది; ఏరాజునెమ్మేనితోరంపుసిరి-ఏరాజు=ఏసుచంద్రునియొక్క, నెమ్మేని=సుందరమగు శరీరముయొక్క, తోరంపు = అధికమగు; సిరి=కాంతి; పద్మినుల మానగతిఁ=పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క యభిమానగతిని; ఎల్లఁ=సర్వము; తలఁగఁజేయుఁ=పోగొట్టునో; చంద్రునియొక్కతోరంపుసిరి పద్మలతయొక్క గర్వాతిశయమును పోగొట్టుననునర్థము దోచుచున్నది. ఏసద్గుణాంబోధి భాసురదానవైఖరి. - ఏసద్గుణాంబోధి=మంచిగుణములకు సముద్రుఁడగు యేసుచంద్రునియొక్క, భాసుర=ప్రకాశించుచున్న, దాన=త్యాగముయొక్క; వైఖరి=రీతి; బుధావళిమహాత్కంఠఁ=విద్వద్బృందముయొక్క సంతోషమును; కూర్చుఁ=కలుగఁజేయునో. భాయుక్తమై, అసుర=రక్కసీలయొక్క, దాన=ఖండనముయొక్క, వైఖరి, దేవతలయొక్క, ఆవళికి, మహాత్కంఠను గూర్చునని గాని ప్రథమార్థము; సద్గుణ=మంచిగుణముగల, అంబోధి=సముద్రునియొక్క; భా=కాంతియుక్తమగు, సురదాన=అమృతదానముయొక్క, వైఖరి, దేవబృందమునకు, మహాత్కంఠను గూర్చు ననునర్థము స్ఫురించుచున్నది; ఏధరోద్ధారు=ఏరాజుయొక్క, విశ్వైష్వణీయసమాఖ్య. - విశ్వ=లోకమునకు, ఏష్వణీయ=కోరఁదగిన, సమాఖ్య=కీర్తి; భువనమాలిన్యంబు. - భువన=లోకములయొక్క, మాలిన్యంబు=పాపమును, నైల్యమును; పొడవడంచుఁ=రూపుమాపునో; ఓధరోద్ధారు=ఏయాదికూర్తముయొక్క, విశ్వైష్వణీయసమాఖ్య, భువనమాలిన్యంబు=జలమాలిన్యమును; పొడవడంచుననునర్థముదోచుచున్నది. అమ్మహాభావుఁడు=అట్టిగొప్పమనస్సుగలవాఁడు; ఈతఁడు=ఈసుచంద్రుఁడు; ఓయబ్జపత్రబాంధవన్నేత్ర=తామరపత్రములకుచుట్టమగు నేత్రములుగలదానా! కమలదళములకు సమానములగు నేత్రములుగలదానాయని తాత్పర్యము; సగోత్రబాంధవజ్ఞాతిశబ్దములు ఇవార్థకములని యిదివఱలో వ్రాయఁబడి యున్నది; సకలభూభరణశాలి. - సకల=సమస్తమగు, భూభరణ=భూమినిభరియించుటచేత, శాలి=ప్రకాశించువాఁడు. వీనిపైఁ=ఈరాజునందు; నీమనంబు=

నీమనమును; ఇప్పుడు=ఈతటి; ఊనఁజేసి=పొందునటులుచేసి; అతనుసామ్రాజ్యసంలభిం.-
అతను=అధికమగు, సామ్రాజ్య=సమాప్తతనముయొక్క, సంలభిం=ప్రాప్తిచేత; అతిశయిలు
ము=అత్యుత్కర్షముగానుండుము; అతను=మన్మథునియొక్క, సామ్రాజ్యసంలభిచేత, నతిశయి
లుమునునర్థము దోచుచున్నది.

ఏరాజయొక్కప్రతాపము, శత్రురాజులయొక్క సంతనమును గూల్చుచున్నదో,
ఏరాజయొక్క సౌందర్యాతిశయము పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క మానమును తొలగఁజేయునో
ఏరాజయొక్క దానవైఖరి పండితులకు నుత్కంఠఁ జేయునో ఏరాజాకీర్తి జగన్మాలిన్యమును
పోనాడునో అట్టిప్రసిద్ధిని భొందినవాఁడు ఏడే గాన వీని వరియించి యతనుసామ్రాజ్య సుఖ
ము పొందుము అని భావము.

తే. నకలనుత్యకళాశాలి • సౌరవంశ

మాళి నిష్ఠేటి వరియింపు • మామకోక్తి

నీమనఃపద్మ మామోదానిభృతి మీఱ

బింబవిమతోష్ఠి యింక విలంబ మేల.

124

టీ. నకలనుత్యకళాశాలిం.-నకల=సమస్తజనులచేత, నుత్య=కొనియాడఁదగిన, కలా=
విద్యలచేత, శాలిం=ప్రకాశించువాఁడగు; సౌరవంశమాళిం = మూర్యవంశశ్రేష్ఠుఁడగు;
ఇష్టేటిం=ఈయధికుని; మామకోక్తిం=నావచనముచేత; నీమనఃపద్మము=నీమనోంబుజము;
ఆమోదనిభృతిం = సంతసముపహించుటచే; మీఱం = అతిశయించునటులు; వరియిం
పుము=కోరుము. బింబవిమతోష్ఠి=దొండపండునకు విరోధియగు మోవిగలదానా! ఇంకం=
మీఁద; విలంబమేల=తడవేల?

వ. అని యాలోకజనని యానతిచ్చిన నాచంద్రిక తత్సుచంద్రరాజ చంద్రస
ద్గుణగణశ్రవణ సంజాయమానకౌతూహలయును, దన్తహిపవర్య సౌంద
ర్యలహరీ పరివర్తమానలోచనమీనయును, దన్లోకరమణాలోక సమజ్జం
భమాణస్తాత్వికభావ సంభావితయును, దజ్జనేంద్రసమీపస్థితి ప్రకార పం
పుల్లయమానలజ్జాంకురయును, దన్తనోనాయక సంవరణసముద్వేగవలమాన
మానసయును నై, యమ్మహాదేవిముఖంబు గ్గనైని తదనుజ్ఞాగౌరవంబున.

టీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారముగ; ఆలోకజనని=జగన్మాతయగు నాసార్వత్రిదేవి; ఆన
తిచ్చినం=సెలవియ్యఁగా; ఆచంద్రిక; తత్సుచంద్రరాజచంద్రసద్గుణగణశ్రవణ సంజాయమా
నకౌతూహలయును.-తత్సుచంద్రరాజచంద్ర = రాజశ్రేష్ఠుఁడగు నానుచంద్రునియొక్క,
సద్గుణగణ=సుగుణబృందముయొక్క, శ్రవణ=వినుటవలన, సంజాయమాన=పుట్టిన, కౌతూహ
లయునుం=సంతసముగలదియును. తన్తహిపవర్యసౌందర్యలహరీ పరివర్తమాన లోచనమీన

యును.-తన్మహిపవర్య=ఆసుచంద్రునియొక్క, సౌందర్యలహరీ = చక్కఁడనమను ప్రవాహముందు, పరివర్తమాన = తిరుగుచున్న, లోచనమీనయును = కన్నులనుచేపలు గలదియును; తల్లోకరమణాలోకసముజ్జృంభమాణ సాత్త్వికభావ సంభావితయును.-తల్లోకరమణ=ఆసుచంద్రునియొక్క, ఆలోక=దర్శనము చేత, సముజ్జృంభమాణ=ఉప్పొంగుచున్న, సాత్త్వికభావ=సాత్త్వికభావములచేత, సాత్త్వికభావములనఁగా నాయికానాయకులయొక్కపరస్పరదర్శన స్పర్శనాదులచే నుదయించు స్తంభాదులు, అవి, శ్లో. తేస్తమ్భస్వేదరోమాఞ్చస్స్వరభేదశ్చ వేపధుః । వైవర్ణ్య మశ్రుప్రళయా వి త్యష్టే పరికీర్తితాః'' అని శింగభూపాలీయమునందుఁ జెప్పఁబడియున్నవి, సంభావితయును = సంభావింపఁబడినదియును; తజ్జనేంద్ర సమీపస్థితిప్రకారపం పుల్ల్యమానలజ్జాంకురయును.- తజ్జనేంద్ర = ఆసుచంద్రునియొక్క, సమీపస్థితి=సమీపమునందుండుటయొక్క, ప్రకార = రీతిచేత, పంపుల్ల్యమాన= వికసించిన, లజ్జాంకురయును=సిగ్గుయొక్క మొలకగలిగినదియును; తన్మనోనాయకసంవరణసముద్వేగవలమానమానసయును.-తన్మనోనాయక=ఆసుచంద్రునియుక్క, సంవరణ=వరియించుట వలననయిన, సముద్వేగ=అవ్యవస్థితచిత్తతచేత, వలమాన=కదలుచున్న, మానసయును=చిత్తముగలదియును; వి=అయినదియై; అమృహదేవిముఖంబు=ఆపార్వతీదేవిముఖమును; కన్యోని=చూచి; తదనుజ్ఞాగౌరవంబున=ఆపార్వతీదేవియొక్క ఆజ్ఞాగౌరవముచేత; దీని కుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

చ. కనకవిమాన మప్తు డిగి ♦ కన్లెన సర్వన రేంద్రలోకము

ల్కనమున వేడ్క నిండఁ గయి ♦ లా గొసఁగం గిరిరాజకన్యయా

ఘననిభవేణి తన్మహిత ♦ కాంచనమంచక మెక్కి నిల్పె నా

మనుజకులేంద్రుకంఠమున ♦ మంజులమంగళపుష్పదామమున్.

126

టీ. కనకవిమానము=సువర్ణవిమానమునుండి; అప్తు=ఆసమయమందు; డిగి=దిగి; సర్వన రేంద్రలోకమున్=సమస్తరాజులు; కన్యోనన్=చూడఁగా; మనమునన్ = హృదయమందు; వేడ్క=సంతసము; నిండన్=నిండఁగా; గిరిరాజకన్య = పార్వతీదేవి; కయిలాగొసఁగన్=కైదండనొసఁగఁగా; ఆఘననిభవేణి=ఆచంద్రిక; తన్మహిత కాంచనమంచకము.-తత్=ఆసుచంద్రునియొక్క, మహిత=పూజితమగు, కాంచనమంచకము=సువర్ణమంచమును; ఎక్కి=ఆరోపించి; ఆమనుజకులేంద్రుకంఠమునన్=ఆసుచంద్రునికంఠమందు; మంజులమంగళపుష్పదామమున్.-మంజుల=మనోజ్ఞమగు, మంగళ=శుభప్రదమగు, పుష్పదామమున్=పూదండను; నిల్పెన్=ఉంచెను.

అనఁగ తనవిమానము దిగి రాజు లెల్లరు చూచుచుండఁగ సుచంద్రుమంచము నెక్కి యతనికంఠమందు మంగళప్రద మగుపూలదండ నుంచె నని భావము.

ఉ. ఆవనజాక్షి యాతటి నజాంగన ♦ యానతి, దత్తుచంద్రధా
త్రీవిభుని న్వరించి యల ♦ రెన్నలు బైమి యనంగ సమ్మద

శ్రీ వెలయంగఁ జిత్తముల • జిష్ణువిరోచనసూర్యసంతతీ
రావరు లెల్ల సమ్మతిఁ గరంబు మనంబున సంతసిల్లఁగన్.

127

టీ. ఆననజాక్షి=ఆచంద్రిక; ఆతీర్థి=ఆనమయమందు; అజాంగనయానతిన్.—అ
జ=శంకరునిక, అంగన=కాంతయగు పార్వతీదేవియొక్క “అజావిష్ణుహరచ్ఛాగాః” అని యమ
యించు, ఆనతిన్=ఆజ్ఞ చేతను; తత్సంచంద్రధాత్రీవిభునిన్ = ఆసుచంద్రభూపతిని; నలున్=
నలమహారాజును; తైమియనంగన్ = దమయంతియన్నట్లు; వరించి = సమ్మదశ్రీవెలయం
గన్.—సమ్మద=సంతసముయొక్క, శ్రీ=అతిశయము, వెలయంగన్=ప్రకాశింపఁగా; చిత్త
ములన్ = మనములందు; జిష్ణువిరోచనసూర్యసంతతీరావరులెల్లన్.—జిష్ణు = జయశీలురగు,
విరోచన=చంద్రునియొక్క, సూర్య=ఆదిత్యునియొక్క, సంతతి=కులముగల, ఇరావరులెల్లన్=
రాజులందఱు; సమ్మతిన్=అంగీకారముచేత; కరంబు=మిక్కిలి; మనంబున = మనసునందు;
సంతసిల్లఁగన్=సంతోషింపఁగా; అలరెన్=ఓప్పెను.

ఆచంద్రిక పార్వతీదేవియాజ్ఞవలన నలుని దమయంతి వరించినటులు సుచంద్రుని వరి
యించి సూర్యచంద్రనంతపురాజు లెల్ల సంతసింపఁగా నలరె నని భావము.

ఉ. నించిరి వేలుపుల్ ప్రియము • నిక్కఁగఁ గ్రొవ్విరిసోన చక్కదీ
వించిరి తాపసాధిపు లవేలమృదంగరవాళి మించ సంత
ధించిరి నాట్యవృత్తి సురనీరజనేత్రలు చిత్తవీధి మో
దించిరి సర్వదేశజగతీరమణుల్ నిరసూయ మెచ్చఁగన్.

128

టీ. వేలుపుల్=దేవతలు; ప్రియమునిక్కఁగన్.—సంతసముపొంగఁగా; గ్రొవ్విరిసో
నన్=గ్రొత్తపుష్పవర్షమును; నించిరి=పూరించిరి. తాపసాధిపులు=మునీశ్వరులు; చక్కన్=చ
క్కఁగా; దీవించిరి=ఆశీర్వదించిరి. సురనీరజనేత్రలు=సురాంగనలు; అవేలమృదంగరవాళి
మించన్.—అవేల=మేలలేని, మృదంగ=మురజములయొక్క, రవ=ధ్వనులయొక్క, ఆళి=
సమూహము; మించన్=అతిశయింపఁగా; నాట్యవృత్తిన్=నాట్యముయొక్కవ్యాపారమును;
సంతధించిరి=చేసిరి. సర్వదేశజగతీరమణుల్=సమస్తదేశాధిపతులు; నిరసూయము = అసూయ
యొక్కయధిపతులు; ఎచ్చఁగన్=అతిశయింపఁగా; మోదించిరి=సంతసించిరి.

చ. తనుమధ్యామణి వై చినట్టిసుమనో • దామంబు నక్షస్థలిన్
గనుపట్టం బొలిచె న్నినేంద్రకులభూ • కాంతేశుఁ డప్పట్టునన్
ఘనతారావళికాధరుం డయినరా • కాయామినీకాముకుం
డన శ్యామానయనోత్పలోత్సవకరో • దారప్రభాసంభృతిన్.

129

టీ. తనుమధ్యామణివై చినట్టి సుమనోదామంబు.—తనుమధ్యామణి=చంద్రిక, వై చినట్టి
=వేసినట్టి, సుమనోదామంబు=పూవండ; నక్షస్థలిన్=ఎడయందు; గనుపట్టన్ = కానవచ్చు

చుండఁగా; ది నేంద్రకులభూకాంతేశుఁడు=సుచంద్రుఁడు; అప్పట్టునన్ = ఆసమయమందు; ఘనతారావళికాధరుండు. - ఘన=గొప్పలైన, తారావళికా=నక్షత్రపంక్తులను, ధరుండు ధరియించినవాఁడు; అయినరాకాయామినీకాముకుండు. - అయిన=అయినట్టి, రాకాయామినీకాముకుండు=పూర్ణచంద్రుఁడు; అనన్ = ఆనునటులు; శ్యామానయనోత్పలోత్సవకరోదారప్రభాసంభృతిన్. - శ్యామ=చంద్రికయొక్క, రాత్రియొక్క, నయనోత్పల=కలువలవంటికన్నులకు, కన్నులయినకలువలకని రాత్రిపరమైనయర్థము, ఉత్సవకర=ఆనందకరమగు, ఉదార=ఉత్కృష్టమగు, ప్రభా=కాంతియొక్క, సంభృతిన్=భరణముచేతను; పాలిచెన్=ఓప్పెను.

చంద్రిక యుంచినపూదండ వక్షస్థలమందుఁ బ్రకాశించుచుండఁగా సుచంద్రుఁడు రిక్కలగుంపుతోఁగూడిన పూర్ణచంద్రునివలె ప్రకాశించె నని తాత్పర్యము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

మ. వికసచ్చంద్రకలాపయుక్తయయి శీవి దేవయోషామణి
ప్రకరంబుల్గొలువంగఁ జేరి యలగోత్రాభృత్కలాధీశక
న్యక తన్న ప్లు వరింపఁ దత్కుసుమమాళాప్తి నిర్వాజిల్లె సూ
ర్యకులోత్తంసము సద్గణోత్సవము లార దక్షిణామూర్తినాన్. 130

టీ. వికసచ్చంద్రకలాపయుక్తయయి. - వికసత్ = ప్రకాశించున్న, చంద్రకలాప=సువర్ణభూషణములతో, యుక్తయయి=కూడుకొన్నదై; చంద్రుఁడను, కలాప=భూషణముతో, ననిపార్వతీదేవిపరమైనయర్థము; శీవితోన్ = వైభవముతో; దేవయోషామణిప్రకరంబుల్. - దేవయోషామణి=రాజస్త్రీలయొక్క, ప్రకరంబుల్=సమూహములు, దివ్యస్త్రీసంఘములని యీ శ్వరిపరమైనయర్థము; కొలువంగన్ = సేవింపఁగా; చేరి=సమీపించి; అలగోత్రాభృత్కలాధీశకన్యక. - గోత్రాభృత్కలాధీశ=రాజచంద్రుఁడగు త్తణదోదయునియొక్క, కన్యక=చంద్రిక; ఆప్రసిద్ధహిమవంతునికూతురగు పార్వతీదేవి; వరియింపన్ = కోరఁగా; తత్కుసుమమాళాప్తిన్. - తత్కుసుమమాలా=ఆపూదండయొక్క, ఆప్తిన్=ప్రాప్తిచేత; సూర్యకులోత్తంసము=సుచంద్రుఁడు; సద్గణోత్సవములు. - సద్గణ=విద్యతస్సంఘమునకు, ప్రమథగణమునకు, ఉత్సవములు=వేడుక; ఆరన్ = అతిశయింపఁగా; దక్షిణామూర్తినాన్ = శివావతారవిశేషమోయన; విరాజిల్లెన్ = ప్రకాశించెను.

చంద్రుఁడు భూషణముగాఁ గల పార్వతీదేవిచే దివ్యస్త్రీలు సేవించుచుండఁగా వరియింపఁబడినదక్షిణామూర్తియో యనునట్లులీచంద్రికచే వరియింపఁబడినసుచంద్రుఁడు ప్రకాశించె ననిభావము. ఈపద్యమందు సుత్పేక్షాలంకారము.

చ. మగువ దవిల్చినట్టిసుమాలిక తావికిఁ జేరు తేటిదం
టగమింద లెలంగెఁ బొగడ న్తలినాత్త త మున్ను మన్మథా
నుగుణత నేచు మంతువు గనుంగొన క్షిప్తునుమార్పణంబుచేఁ
దగ మముఁ బ్రోవవే యనుచుఁ దత్పత్తికై వివరించుపోలికన్. 131

టీ. మగువదవిల్చినట్టి సుమమాలిక తావికిఁ.-మగువ = చంద్రిక, తవిల్చినట్టి=తగిలిం
చినట్టి, సుమమాలిక=పూదండయొక్క, తావికిఁ=పరిమళమునకు; చేరు తేఁటిదంటగమిరొ
దల్.-చేరు=సమీపించిన, తేఁటిదంట=తు మ్మైదదంటలయొక్క, గమి=సమూహముయొక్క, రొ
దల్=ధ్వనులు; పొగడఁ=పొగడఁగా; మలినాత్తతఁ=కుటిల చిత్తముచేత, నల్ల నిదేహ కాం
తిచేత నని స్వభావార్థము; మున్ను=పూర్వమందు; మన్న థానుగుణతఁ.-మన్న థ=మదనునికి,
అను=అనుసరించిన, గుణతఁ = అల్లెత్రాడగుటచేత, మన్న థున కనుకూలములగుటచేతనని
స్వభావార్థము; ఏఁచుమంతువుఁ = శ్రమ పెట్టినయపరాధమును; కనుంగొనక = చూడక,
గణింపకయనుట; ఇష్టసుమార్పణంబుచేఁ.-ఇష్ట = అనుకూలమగు, సు=లెస్సయగు, మా=
సంపదయొక్క, అర్పణంబుచేఁ = సమర్పణముచేత; ఇష్టమగు ద్రవ్యమును కానుకగా
నిచ్చుటచేత నని తాత్పర్యము; అనుకూలకు సుమార్పణముచేతనని స్వభావార్థము; తగఁ=
తగునటులు; మఱుఁ=మఱు; ప్రోవవేయనుచుఁ = కాపాడవేయనుచు; తత్పత్తికై=యాసు
చంద్రునకై; వివరించుపోలికఁ = చెప్పచున్నదానివలెనె; చెలంగెఁ = ప్రకాశించెను.

చంద్రిక సుచంద్రునికంతమందు వైచినపూదండతావికిఁజేరియున్న తు మ్మైదలగుంపుల
రొదలు పూర్వము సుచంద్రునివిరహకాలమందు మలినాత్తత చేసనఁగఁ గుటిలచిత్తముచేత
మన్న థానుగుణతచే బాధించినయపరాధమును, కానుకగా సుమార్పణముచేసి మన్నింపు మని
యానరపతిం బ్రార్థించునటులొప్పె నని భావము.

చ. నరపతిదేహదీప్తి సుమనస్సరవల్లరి శోణభాధురం

ధర యయి చూడ రాజులె నెదం దను నేలఁ దలంచుచంద్రికా

తరుణికటాక్షభాస్వదమృతచ్ఛట పర్వఁగ నిల్వ లేక దు

ష్కరమదనాస్త్రపావకశిఖాలత వెల్వడుదారిఁ బూనుచుఁ.

132

టీ. నరపతిదేహదీప్తిఁ.-నరపతి=సుచంద్రునియొక్క, దేహదీప్తిఁ=శరీర కాంతిచే
త; సుమనస్సరవల్లరి=తీవవంటిపూదండ; శోణభాధురంధరయయి.-శోణభా=ఎఱ్ఱనికాంతి
యొక్క, ధురంధరయయి=భారమును వహించినదియై; చూడఁ=చూడఁగా; ఎదఁ=హృద
యమందు; తనుఁ=తన్ను; ఏలఁ=పోషింపను; తలంచు చంద్రికాతరుణి కటాక్షభాస్వద
మృతచ్ఛట.-తలంచుచంద్రికాతరుణి = తలఁచినట్టిచంద్రికయొక్క, కటాక్ష=అపాంగముల
నెడు, భాస్వత్=ప్రకాశించుచున్న, అమృతచ్ఛట=జలపుంజము; పర్వఁగఁ=ప్రసరింపఁగా;
నిల్వలేక=ఉండలేక; దుష్కరమదనాస్త్రపావకశిఖాలత.-దుష్కర=అసాధ్యమగు, మదన=
మరునియొక్క, అస్త్రపావక=బాణాన్నియొక్క, శిఖాలత=తీవవంటిజ్వాల; వెల్వడుదారిఁ=
వెళ్ళివచ్చినరీతిని; పూనుచుఁ=ఊనుచు; రాజులెఁ=ప్రకాశించెను.

అనఁగా చంద్రిక సుచంద్రుని వక్షస్థలమం దుంచిన సుమనస్సరవల్లరి సుచంద్రునిదేహ
కాంతిచే నెఱ్ఱనయి దానింబోషించుటకై చంద్రిక కటాక్షములను జలపుంజములు పర్వఁగా

సుచంద్రునిహృదయమం దుండు మదనాగ్నియొక్క జ్వాల నిలువ లేక వెలువడినదో
యనునటులు ప్రకాశించె నని భావము. సుచంద్రవక్షస్థలగత సుమమాలికను చంద్రికాకటాక్ష
జలసేకముచే బహిర్గతమగుమదనాగ్నిశిఖాలతను గా నుత్ప్రేక్షించుటచే వస్తుత్ప్రేక్షాలం
కారము.

చ. జనవరసార్వభౌమునెదఁ సామ్యనుబింబితమై నెలంత యుం
చినసుమదామకంబు గనఁ జేర్చె ముదంబు తదంతరంబునం
దెనసి కలంచునట్టికుసుమేషుశరాళులఁ బట్టి తెత్తుఁ జ
య్యన నిఁక నిల్వఁ జేయుదు నటంచు వడిం జొరఁ బాటుకై వడిన్. 133

టీ. జనవరసార్వభౌమునెదన్ = సుచంద్రుని వక్షస్థలమందు; సామ్యనుబింబితమై = అ
ర్థముప్రతి ఫలించినదై; నెలంతయుంచిన సుమదామకంబు = చంద్రికయుంచిన పూదండ;
కనన్ = చూడఁగా; తదంతరంబునందున్ = అసుచంద్రునియొడలోపల; ఎనసి = పొంది;
కలంచునట్టి కుసుమేషుశరాళులన్ = కలతపఱచుచున్న మరుబాణపంక్తులను; పట్టితెత్తున్ =
పట్టుకొనితేఁగలను. చయ్యనన్ = శీఘ్రముగా; ఇంకన్ = ఈమీఁద; నిల్వఁజేయుదును = నిలు
చునటులు చేయుదును. అటుఅంచున్ = ఈరీతిఁబలుకుచు; వడిన్ = వేగముతో; చొరఁబాటు
కై వడిన్ = చొరఁబడురీతిగ; ముదంబు = సంతసమును; చేర్చెన్ = చేసెను.

అనఁగ సుచంద్రునివక్షస్థలమందు చంద్రిక వైచినపూసరము సగము ప్రతిఫలించినదై
యతనిహృదయమునందు కలంచు మన్తధబాణంబుల దీసికొని చయ్యన రాఁగల ననిహృ
దయమందుఁ జొరఁబడురీతిగ ప్రకాశించె నని భావము.

చ. పుడమిమగండు దాలిచినఁపువ్వులదండ తదంగకాంతిచే
గడుఁ గనకప్రసూనసరఁగౌరవ మూనఁగఁ దుమ్మెద ల్భయం
బడరఁగ జాట సాగె నచఁలాధిపకన్య వరించె నీశునిన్
గడిమికిఁ జేర కింక నని కంతునకు నివరింప నోయనన్. 134

టీ. పుడమిమగండు = భూభర్తయగుసుచంద్రుఁడు; దాలిచిన పువ్వులదండ = ధరించి
నపూదండ; తదంగకాంతిచేన్ = అసుచంద్రునిదేహకాంతిచేత; కడున్ = మిక్కిలి; కనకప్రసూన
సరగౌరవము. - కనకప్రసూన = సంపెంగ పూవులయొక్క, సర = దండయొక్క, గౌరవము = గొప్ప
తనమును, అనఁగఁ దత్సామ్యము ననుట; డొసఁగన్ = పొందఁగా; తుమ్మెదలు = భృంగములు; భ
యంబు = భీతి; అడరఁగన్ = అతీతయింపఁగా; అచలాధిపకన్య = చంద్రిక; పార్వతీ
దేవియని తోచుచున్నది; ఈశునిన్ = సుచంద్రుని, శంకరుని నని తోచుచున్నది; వరిం
చెన్ = కోరెను. కడమికిన్ = పరాక్రమమునకు; చేరకు = పోవలను. ఇంకన్ = ఈమీఁద;
అని = ఈప్రకారము; కంతునకున్ = మన్తధునకు; నివరింపనోయనన్ = తెలియఁజేయుటకో
యనునట్లు; జాటసాగెన్ = పీడిండు.

సుచంద్రుఁడు ధరించినపూదండ యతనిదేహకాంతిచే సంపెంగపూలదండ యని భయపడి, తుమ్మెదలు జాటుచుండఁగా నవి సుచంద్రునిఁ జంద్రిక వరియించెఁ గాన నీవు సుచంద్రునిఁ బొడువఁ బోఁబనిలేదని మదనునకుఁజెప్పటకై పోవుచున్నటుండె నని భావము. ఈపద్యమందు త్పేక్షలంకారము.

మ. ఘనపంకేరుహరాగహారయచిరేఖావ్యాప్తమై యింతివై
చినయాక్రొవ్విరిదండ భర్తయెడఁ బొల్చెన్ దన్తృగాక్షీవినూ
తనరాగేందిర చేరి యద్ధరణీనేతన్ గొఁగిటం దార్చి నం
తనె కన్గొనగుతద్భుజావసులతాద్వంద్వైకబంధం బనన్. 135

టీ. ఘనపంకేరుహరాగహారయచిరేఖావ్యాప్తమై. - ఘన=అధికమైన, పంకేరుహరాగ=పద్మరాగములయొక్క, హార = సరముయొక్క, యచి=కాంతియొక్క, రేఖా = శ్రేణిచేత, వ్యాప్తమై=పొండబడినదై; ఇంతివైచినయాక్రొవ్విరిదండ = చంద్రికవైచినయాపూదండ; భర్తయెడన్ = సుచంద్రునివక్షమందు; తన్తృగాక్షీ వినూతనరాగేందిర. - తన్తృగాక్షీ=ఆచంద్రికయొక్క, వినూతన=మిక్కిలినూతనమగు, రాగేందిర=అనురాగలక్ష్మి; చేరి=పొంది, అద్ధరణీనేతన్ = ఆసుచంద్రుని; గొఁగిటన్ = గొఁగిలియందు; తార్చినంతనె = తార్చినమాత్రముచేతనే; కన్గొనగుతద్భుజావసులతాద్వంద్వైకబంధంబనన్. - కన్గొనగు = కనిపించుచున్న, తన్ = ఆరాగేందిరయొక్క, భుజావసులతా = బంగరుదీవలవంటి భుజములయొక్క, ద్వంద్వ=జంటయొక్క, ఏక=ముఖ్యమైన; బంధంబనన్ = బంధమాయునునట్లులు; పొల్చెన్ = ప్రకాశించెను.

సుచంద్రునికంఠమునందుఁ జంద్రికవైచినహారము, పద్మరాగమణి సరముల కాంతిచే వ్యాప్తమై సుచంద్రునివక్షమునందు, నాచంద్రికరాగలక్ష్మిచేరి సుచంద్రునిఁ గొఁగిలింపఁగఁ గానవచ్చునారాగేందిర బాహులతాయుగమాయనంబ్రకాశించె నని భావము. ఈపూసరమున సుచంద్రునిఁ గొఁగిలించిన రాగేందిర భుజాద్వంద్వమునా నుత్పేక్షించుటచే వస్తూత్పేక్షలంకారము.

చ. అలవిరిదండచాయ కర్ణమయ్యెడఁ బర్వఁగఁ దన్నుసాలహ
రలతలచాయ గాంచఁగ విరాజిల దయ్యెడఁ దలంప నొ విని
ర్మలమహిరాట్సుతాంచితకర్ణస్థితి మించుచుఁ జేరువారి మేల్
చెలువముచెంగటన్ ధరణిఁ జిల్లరపేరులనన్నె హెచ్చునే. 136

టీ. అలవిరిదండచాయ = ఆపూదండకాంతి; కర్ణము=మిక్కిలి; అయ్యెడన్=ఆసమముమందు; పర్వఁగన్ = వ్యాప్తింపఁగ; తన్నుసాలహారలతలచాయ. - తన్నుసాల = ఆసుచంద్రునియొక్క, హారలతలచాయ = లతలనంటి హారములయొక్క కాంతి; గాంచఁగన్ = గూడఁగ; విరాజిలదయ్యెన్ = ప్రకాశింపబడయెను. తలంపన్ = విచారింపఁగా; జేన్ =

యుక్తమేయగును, ప్రకాశింపక యుండుట యుక్తమేయనుట. వీలయనఁగా; వినిర్మలమహి
రాట్సుతాంచితకరస్థితిఁ.-వినిర్మల=స్వచ్ఛమగు, మహిరాట్సుతా=చంద్రికయొక్క, అం
చిత = ఒప్పుచున్న, కర = హస్తమందు, స్థితిఁ = వాసముచేత; మించుచుఁ = అతిశయిం
చుచు; చేరువారి మేల్చెలువము చెంగటఁ.-చేరువారి = పొందినవారియొక్క, మేల్ =
శ్రేష్ఠమగు, చెలువము = కాంతియొక్క, చెంగటఁ = సమీపమందు; ధరణిఁ = పుడమి
యందు; చిల్లర పేరులవన్నె = స్వల్పహారములయొక్కకాంతి; హెచ్చునే = అతిశయిం
చునా? గొప్ప పేరులచెంగట, చిల్లలపేరుల = చిల్లరనామములయొక్క, వన్నె = కాంతి;
హెచ్చునా యని తోచుచున్నది.

చంద్రిక సుచంద్రునియం దుంచిన పూదండకాంతి ముందర, నితరములగుసరముల
కాంతి ప్రకాశింపదు. అట్లు ప్రకాశింపకుండుట యుక్తమని ద్వితీయవాక్యముచే సమ
ర్థించుచున్నాఁడు. ఎటులనఁగా చంద్రికకరమం దునికిచే మించుకాంతి గలవారి యొద్ద
చిల్లరపేరులకాంతి యతిశయించునా? అతిశయింప దనుట. సామాన్యముచే విశేష సమర్థన
రూపమగు నర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

మ. హరిమధ్యర్పితసూనదాముఁడయి గోత్రాధీశ్వరుం డత్తటిఁ
జిరకాలేహితకాంక్ష. యంతయును దం ♦ జేరం బ్రమోదాశ్రుసం
భరితాక్షిద్వయితో గళద్విరహతా ♦ పశ్రీకచిత్తంబుతో
నురులోమాంచపినద్ధవిగ్రహముతో ♦ నెప్పునెఁ జిత్రంబుగఁ. 137

టీ. గోత్రాధీశ్వరుండు = సుచంద్రుఁడు; హరిమధ్యర్పిత సూనదాముఁడయి.-హరిమ
ధ్య = సింహమధ్యముగల చంద్రిక చేత, అర్పిత = ఉంచబడిన, సూనదాముఁడయి = పూ
దండగలవాఁడై; అత్తటిఁ = ఆసమయమందు; చిరకాలే హితకాంక్షయంతయును.-చిరకా
ల = బహుకాలమునుండి, ఈహిత = కోరబడిన, కాంక్షియంతయును = కోరికంతయును;
తఁ = తన్ను; చేరఁ = పొందఁగా; ప్రమోదాశ్రుసంభరి తాక్షిద్వయితోఁ = ఆనందబా
ష్పముల చేనిండియున్న కనుదోయితో; గళద్విరహసంతాప శ్రీకచిత్తంబుతోఁ.-గళత్ = జా
తినట్టి, విరహతాప = విరహాగ్ని తాపముయొక్క, శ్రీక = అతిశయముగల, చిత్తంబుతోఁ = హృద
యముతోడ; ఉరులోమాంచపినద్ధవిగ్రహముతోఁ.-ఉరు = అధికమైన, లోమాంచ = గగుర్పాటు
చేత, పినద్ధ = కప్పబడిన, విగ్రహముతోఁ = శరీరముతో; చిత్రంబుగఁ = ఆశ్చర్యముగ; ఒప్పు
నెఁ = ఒప్పిదమును పొందెను.

వ. అయ్యెడ నయ్యగరాజకుమారి యాసప్తసముద్రమధ్యరాజలోక వర్ణనాస
మయోరరీకృతమానుషాకారంబు దూరంబు కావించి యుదంచిత చంచ
రీకకులాకర్షణప్రకారభావసంమిళిత పరిమృళమిళిత పారిజాతకుసుమమాలికా
సంవేష్టితవేణీకలాపయును జూడావలంబితచూడా రత్నాయమానతారావర

యును భుజాచతుష్టయసంభృతపాశాంకుశరసాలశరాసనప్రసవరోపయును
నిజచరణసరసిజ భజనాపరాయణ సకలభువనజనోప బహిర్నిర్గతాను రాగ
మోహదగౌరాంగరాగయును ఆత్మోపఘనఘన ప్రభాలింగిత దివ్యమణిభూ
షణపూగయును సముజ్జ్వలజ్వలనమయ నయనకలితఫాలభాగయును నగు
చు జగదద్భుత తేజోవిలసనంబున నమ్మహారాజేంద్రముంగల నిలచి మంగ
ళకరంబు లగుననేకవరంబు లొసంగి వెండియును బావకవిబుధమహాన్న
త్యతంత్రం బగునొక్కమంత్రంబు దెలుపం దలచి యాన్యపతి కిట్లనియె.

టీ. అయ్యోడన్=ఆసమయమందు; అయ్యగరాజకుమారి=ఆపార్వతీదేవి; ఆసప్తసము
ద్రమధ్యరాజలోక వర్ణనాసమయోరరీకృత మానుషాకారంబు.-ఆసప్తసముద్రమధ్య=సప్త
సముద్రమధ్యమందున్న, రాజలోక=నృపతులయొక్క, వర్ణనాసమయ=స్తుతిసమయమందు,
ఉరరీకృత=అంగీకరింపబడిన, మానుషాకారంబు=మనుష్యాకృతిని; దూరంబుగావించి=సడ
ల్చి; ఉదంచితచంచరీకకులాకర్షణ ప్రకారభావసంమిళితపరిమళ మిళితపారిజాతకు సుమమా
లికా సంవేష్టిత వేణీకలాపయును.-ఉదంచిత=ఒప్పుచున్న, చంచరీకకుల=తుమ్మెదగుంపుల
యొక్క, ఆకర్షణప్రకార=ఆకర్షించురీతిగల దానియొక్క, భావ=ధర్మముచేత, సమ్మిళిత=
కూడుకొన్న, పరిమళ=వలపుచేత, మిళిత=కూడుకొన్న, పారిజాతకుసుమ=పారిజాతపుష్పము
లయొక్క, మాలికా=దండచేత, సంవేష్టిత=చుట్టబడిన, వేణీకలాపయునున్ = వేణీభూష
ణముగలదియును; చూడావలంబిత చూడారత్నాయమాన తారావరయును.-చూడావలం
బిత=కొప్పునాశ్రయించిన, చూడారత్నాయమాన = చూడామణివలె నాచరించుచున్న, తా
రావరయును=చంద్రుడు గలదియును; భుజాచతుష్టయ సంభృతపాశాంకుశ రసాలశరా
సన ప్రసవరోపయును.-భుజాచతుష్టయ=నలుభుజములచేత, సంభృత=భరింపబడిన, పా
శ=పాశాయుధమును, అంకుశ=అంకుశమును, రసాలశరాసన = చెఱకువిల్లును, ప్రసవరోప
యును=పుష్పబాణములు గలదియును; నిజచరణసరసిజభజనా పరాయణ సకలభువనజ
నోపబహిర్నిర్గతానురాగ మోహదగౌరాంగరాగయును.-నిజ=స్వకీయమగు, చరణసరసిజ=
పాదకమలములయొక్క, భజనా=సేవయందు, పరాయణ=ఆసక్తులగు, సకలభువన=సమస్త
లోకములయందుండు, జన=జనులయొక్క, ఉపబహిః=బాహ్యోపకంఠమందు, నిర్గత=వెడ
లిన, అనురాగ=ప్రేమయొక్క, మోహద=భ్రాంతినిచ్చుచున్న, గౌర=ఎఱ్ఱనైన, అంగరాగ
యును = అనులేపనముగలదియును; ఆత్మోపఘనఘన ప్రభాలింగిత దివ్యమణిభూషణ పూగ
యును.-ఆత్మ=తనయొక్క, ఉపఘన=శరీరముయొక్క, ఘనప్రభా=అధికకాంతిచేత, ఆలింగిత=
ఁగిలింపబడిన, దివ్య = శ్రేష్ఠమగు, మణిభూషణ = రత్నమయభూషణములయొక్క,
పూగయునున్ = సమూహముగలదియును; సముజ్జ్వలజ్వలనమయ నయనకలిత ఫాల భాగయు
ను.-సముజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, జ్వలనమయ = అగ్నిమయమగు, నయన = నేత్ర
ముచేత, కలిత=ఒప్పుచున్న, ఫాలభాగయునున్ = ఫాలస్థలముగలదియును; అగుచున్=
అయినదై; జగదద్భుత తేజోవిలసనంబునన్.-జగత్=లోకములకు, అద్భుత=ఆశ్చర్యకరమ

గు, తేజః=తేజస్సుయొక్క, విలసనంబునన్=ప్రకాశము చేత; అమృతహారాజేంద్రముంగలన్
=ఆసునంద్రునియొడుట; నిలిచి=నిలుచుండి; మంగళకరంబులు=శుభకరములు; అగుననేకవరం
బులు=అగునట్టి పెక్కువరములను; ఒసంగి=ఇచ్చి; వెండియును=మఱియును; పావకవిబుధ
మహాన్నత్యతంత్రంబు.—పావక=పవిత్రమగు, విబుధ=దేవతలయొక్క, మహాన్నత్య=
మిక్కిలి యతిశయమునకు, తంత్రంబు=ముఖ్యకారణము; అగునొక్కమంత్రంబు=అయినట్టి
యొకమంత్రమును; తెలుపన్=ఉపదేశించుటకు; తలఁచి=సమకట్టి; అన్యపతికిన్=ఆసుచం
ద్రునకు; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియెన్=పలికెను.

మ. నిరవద్యంబయి నిష్కలంకమహమై • నిర్వాపితాఘాఘమై

హరమాయాలవకాంచితాత్మమయి నిత్యంబై మహేంద్రదాదిని

ర్జరసేవ్యంబయి యిష్టదంబయి యజస్ర మైక్కమంత్రం బిలన్

అరిసంభేదన మించుఁ జుమ్ము భువనేశ్యాఖ్యానముజ్జ్వంభియై.

139

టీ. నిరవద్యంబయి=నిర్దుష్టమై; నిష్కలంకమహమై=పాపరహితమగు తేజముగలదై;
నిర్వాపితాఘాఘమై=పోగొట్టఁబడిన పాపబృందముగలదై; హరమాయాలవకాంచితాత్మమయి
హర=గగనముచేత, మాయా=శక్తిచేత, లనక=అంశముచేత, బీజత్రయముచేతననుట; అం
చిత=ఒప్పుచున్న, ఆత్మమయి=స్వరూపముగలదియై; నిత్యంబై=అవ్యయమైనదై; మహేంద్రదా
దినిర్జరసేవ్యంబయి=ఇంద్రుఁడు మొదలుగాఁగలదేవతలచే నేవింపఁదగినదియై; అజస్రమ్ము=ఎ
ల్లపుడు; ఇష్టదంబయి=కోరఁబడినదానినిచ్చునదియై; భువనేశ్యాఖ్యానముజ్జ్వంభియై.—భువనే
శ్యాఖ్యా=భువనేశ్వరియనుపేరుచేత, సముజ్జ్వంభియై=అతిశయించినదియై; ఒక్కమంత్రంబు=
ఒకమంత్రము; అరిసంభేదన=సుచంద్రుఁడా! ఇలన్=భూమియందు; మించున్=అతిశయిం
చును. చుమ్ము=సత్యము.

ఉ. అమృతహనీయమంత్రము రసాధిప నీకిపు డిత్తు దానిఁ గై

కొమ్ము త్వదీహితమ్ము లొనఁగూర్చుఁ బఠించినమాత్రఁ దత్ప్రకా

రమ్ములు సద్గురుప్రవరఁరమ్యవచోగతిచే నెఱింగి ని

త్యమ్ము జపింపుమీ దినకఁరాభ్యుదయావసరమ్ములన్ మదిన్.

140

టీ. రసాధిప=సుచంద్రుఁడా! అమృతహనీయమంత్రము = పూజ్యమగునామంత్రమును;
నీకున్; ఇపుడు=ఈసమయమందు; ఇత్తున్=ఒసంగుదును. దానిన్=ఆమంత్రమును; కైకొ
మ్ము=గ్రహింపుము. త్వదీహితమ్ములు.—త్వత్=నీయొక్క, ఈహితమ్ములు=ఇష్టార్థములను; పఠిం
చినమాత్రన్=చదివినమాత్రముననే; ఒనగూర్చున్=కలుగఁజేయును. తత్ప్రకారమ్ములు.—తత్
=ఆమంత్రరాజముయొక్క, ప్రకారమ్ములు=రీతులు; సద్గురుప్రవరఁరమ్యవచోగతిన్.—సద్గురు
ప్రవర=సద్గురుశ్రేష్ఠునియొక్క, రమ్య=మనోహరమగు, వచోగతిన్=నాగ్రీతిచే; ఎఱింగి=

తెలిసికొని; మదిన్ = మనమునందు; దినకరాభ్యుదయావసరస్తులన్ = సూర్యోదయసమయము
లందు; నిత్యస్తు = ప్రతిదినమందు; జపింపుసా = జపము చేయుమా.

నే నుపదేశించుమంత్రమును, సద్గురువులవలన తద్విధిని జక్కగఁ జెలిసికొని, సూర్యోద
యసమయములందుఁ బ్రతిదినమును జక్కఁగ జపింపుమని భావము.

చ. అని భువనేశి యామనుకుఁ జాలాభరణమ్మున కున్నమత్కృప
న్ననుతిలకంబు నిచ్చి నృపఁ మహాళి లలిన్ ఘటియించు మ్రొక్కు కై
కొని యలచంద్రికావనితఁ గూడి హరిప్రమదాదిలేఖక
త్తును భజియింపఁగా నెనసెఁ దత్పురరాజము సంతసంబునన్. 141

టీ. అని = ఈ ప్రకారముపలికి; భువనేశి = భువనేశ్వరి; ఆమనుకులాభరణమ్మునకున్ =
వైష్ణవతమనుకులాభరణముగు నానుచంద్రునికి; ఉన్నమత్కృపన్. — ఉన్నమత్ = అతిశ
యించిన; క్రిపన్ = దయచేత; మనుతిలకంబున్ = మంత్రశ్రేష్ఠమును; ఇచ్చి; నృపమహాళి; సుచం
ద్రుఁడు; లలిన్ = ప్రేమచేత; ఘటియించుమ్రొక్కున్ = చేయునట్టి నమస్కారమును; కైకొని =
గ్రహించి; అలచంద్రికావనితన్ = ఆచంద్రికను; కూడి = కలిసికొని; హరిప్రమదాదిలేఖకల్ =
లక్ష్మీదేవిమొదలుగాఁగల దేవాంగనలు; తనున్ = తన్ను; భజియింపఁగాన్ = సేవింపఁగా; తత్పు
రరాజము = ఆపట్టణశ్రేష్ఠమును; సంతసంబునన్ = కుతూహలముచేత; ఎనసెన్ = పొందెను.

చ. అపుడు నిజాత్మలాలసికఁ యంతయుఁ జేకుట నానుచంద్రభూ
మిపతి నిజాత్మబంధునృపఁ మిత్రజనంబులు చేరి రా నువ
ర్ణపటహారాన మెచ్చ శిబిఁ రస్థలిఁ జేరె నెలంత లెల్ల న
చ్చపురతనాలయారతులుఁ చక్క నెసంగఁగ నాత్మనుబ్బుచున్. 142

టీ. సుచంద్రభూపతి = సుచంద్రుఁడు; అపుడు = ఆసమయమందు; నిజాత్మలాలసిక. —
నిజ = తనయొక్క; ఆత్మ = మనమునందుండు, లాలసిక = అధికేచ్ఛ; అంతయున్ = సర్వము; చేకు
టన్ = సమకూరఁగా; నిజాత్మబంధునృపమిత్రజనంబులు. — నిజ = తనసంబంధులగు, ఆత్మ =
ఇష్టులగు; బంధు = బాంధవులు; నృప = రాజులు, మిత్రజనంబులు = స్నేహితులు; చేరి = సమీ
పించి; రాన్ = రాఁగా; సువర్ణపటహారావము = సువర్ణమయమగు పటహముయొక్కధ్వని;
ఎచ్చన్ = అతిశయింపఁగా; నెలంతలెల్లన్ = వనితలెల్ల; అచ్చపురతనాలయారతులు = స్వచ్ఛ
మగురత్నములహారతులను; చక్కన్ = చక్కఁగా; నెసంగఁగన్ = ఇయ్యఁగా; ఆత్మన్ = మన
మునందు; ఉబ్బుచున్ = ఉబ్బుచుచు; శిబిరస్థలిన్ = పటమండపప్రదేశమును; చేరెన్ =
పొందెను.

మ. సకలాంభోనిధిమధ్యదేశవసుధేశవారిత మవ్వేశఁ జం
దిక యామెటి వరించుటల్ గరము నిర్ణిద్రప్రమోదోర్ద్విదా

యకతక్ మించఁ దదీయశోభనదిదృఙ్మాయ త్తచిత్తంబులన్
స్వకరాజచ్చిబిరాళిఁ జేరి నిలిచెన్ ♦ సై న్యేశ్వరు ల్గొల్పఁగన్.

143

టీ. సకలాంభోనిధిమధ్యదేశవసుధేశవ్రాతము. - సకల = సమస్తమగు, అంభోనిధి = సముద్రములయొక్క, మధ్యదేశ = మధ్యప్రదేశమందున్న, వసుధేశవ్రాతము = రాజుల సమూహము; అవ్యేశన్ = ఆసమయమందు; చంద్రిక; ఆమేటిన్ = ఆసుచంద్రుని; వరించుటల్ = కోరుటలు; కరము = మిక్కిలి; నిర్ణిద్రప్రమోదోర్ద్విదాయకతన్. - నిర్ణిద్ర = మేలుకొన్న, ప్రమోద = సంతసముయొక్క, ఊర్ద్విదాయకతన్ = తరంగములనిచ్చుటచేత; మించన్ = అతిశయింపఁగా; తదీయశోభనదిదృఙ్మాయ త్తచిత్తంబులన్. - తదీయ = చంద్రికాసుచంద్రుల సంబంధియగు, శోభన = శుభకరమగు వైహాహికాదులగు, దిదృఙ్మాయ = చూచుటయందు, ఆయత్త = అధీనమగు, చిత్తంబులన్ = హృదయములచేత; స్వకరాజచ్చిబిరాళిన్. - స్వక = తమసంబంధియగు, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, శిబిర = పటమండపములయొక్క, ఆళిన్ = పంక్తిని; చేరి = పొంది; సై న్యేశ్వరుల్ = సేనాధిపతులు; కొల్పఁగన్ = నేవించుచుండఁగా; నిలిచెన్ = వసించెను.

మ. జననాథేంద్రు సుచంద్రుఁ జంద్రిక వరింప న్నేడుగా మత్కృతా
తనుపుణ్యంబు ఫలించె నంచు ముద మాత్మ న్నాంచి పాంచాలభూ
వనితావల్లభమాళి వేగ మహిదేవశ్రేణి రావించి శో
భనలగ్నం బలరాత్రివేళ ఘటియింపం జేసె నప్పట్టునన్.

144

టీ. పాంచాలభూవనితావల్లభమాళి = పాంచాలభూపతిశ్రేష్ఠుడగు నాక్షణదోదయుఁడు; జననాథేంద్రున్ = రాజశ్రేష్ఠుడగు; సుచంద్రున్ = సుచంద్రుని; చంద్రిక; వరింపన్ = కోరఁగా; న్నేడుగా = ఈదినముగదా; మత్కృతాతనుపుణ్యంబు. - మత్ = నాచేత, కృత = చేయఁబడిన, అతను = అధికమయిన, పుణ్యంబు = సుకృతము; ఫలించెనంచున్ = పండెననుచు; ముదము = సంతసమును; ఆత్మన్ = మనమునందు; కాంచి = పొంది; వేగ = శీఘ్రముగ; మహిదేవశ్రేణిన్ = బ్రాహ్మణబృందమును; రావించి = రప్పించి; శోభనలగ్నంబు = శుభలగ్నమును; అలరాత్రివేళన్ = ఆరాత్రియందే; అప్పట్టునన్ = ఆసమయమందు; ఘటియింపన్ = ఏర్పఱచునట్లు; చేసెన్ = ఒనరించెను.

మ. తనుభానారద నారదాదివినుతోద్దామాహవప్రక్రియా
ఘనతాశారద శారదాపకృతజాగ్రద్గోపవత్సప్రగో
పనభాసారద సారదానవభిదాప్రాంచద్యశోనిర్జితా
తనుసత్పారద పారదాత్మచరితధ్వస్తాఖిలాఘోదయా.

145

టీ. తనుభానారద = దేహకాంతిచేత మేఘమువంటివాఁడా! నారదాదివినుతోద్దామాహవప్రక్రియాఘనతాశారద. - నారదాది = నారదుఁడు మొదలుగాఁగలవారిచేత, వినుత = కొని

యాడఁబడిన, ఉద్దామ=మిక్కిలిగొప్పయగు, ఆహవ=యుద్ధముయొక్క, ప్రక్రియా=ప్రసంగమందు, ఘనతా=అధికముచేత, శారద=నూతనమైనవాఁడా! “శారదః పీతమద్దే నాప్రత్యక్రేభినవేత్రిషు” అని రత్నమాల; పరులతో రణము సలుపుతఱి నితఁడు అపూర్వముగ వగపడునట్టివాఁడని తాత్పర్యము; శారదాపకృతజాగ్రద్గోపవత్సప్రగోపనభాసారద.-శారదాప=నలువచేత, కృత=చేయఁబడిన, జాగ్రత్=నిస్తంద్రమగు, గోప = గొల్లలయొక్క, వత్స=దూడలయొక్క, ప్రగోపన=దాచుటయొక్క, భా=సామర్థ్యముయొక్క, సార=సారమును, ద=ఖండించినవాఁడా! గోవులను గోవులనుదాచుటకుఁబూనిన బ్రహ్మకుభంగముకల్గించినవాఁడనిభావము. సారదానవభిదాప్రాంచద్యశో నిర్జితాతను సత్పారద.-సార=బలిష్ఠులగు, దానవ=రక్కసులయొక్క, భిదా=భేదనమందు, ప్రాంచత్=ఓప్పుచున్న, యశః=కీర్తిచేత, నిర్జిత=జయింపఁబడిన, అతను=అధికమైన, సత్=శ్రేష్ఠమైన, పారద=పాదరసముగలవాఁడా! ఇతనియశము పాదరసముకన్న మిగులఁ దెల్లనై యున్నదని భావము. పారదాత్మచరితధ్వస్తాఖిలాఘోదయా.-పారద=తరింపఁజేయునట్టి, ఆత్మ=తనయొక్క, చరిత=చరిత్రచేత, ధ్వస్తపోగొట్టఁబడిన, అఖిల=సమస్తమైన, అఘ=పాపములయొక్క, ఉదయా=ఆవిర్భావముగలవాఁడా! ఇతనిచరిత్రలు స్మరించినమాత్రన పాపముల నశింపఁ జేయు నని భావము.

క. శరధీనశరధిఘనభాస్వరధీవిషయా నిబద్ధశరధీ స్వరధీ
శరమావలంబ శంబర, పరమాకరకరణభరణపరమాభరణా. 146

టీ. శరధీనశరధిఘనభాస్వరధీవిషయా.-శరధీన=సముద్రుఁడే, శరధి = తూణీరముగాఁగలశంకరునియొక్క, ఘన=అధికమగు, భాస్వర=ప్రకాశించుచున్న, ధీ=బుద్ధికి, విషయా=లక్ష్యమైనవాఁడా! అనఁగా శివునకుఁ గేశవుఁడు పత్నిభూతుఁడు గాన ఎల్లపుడు శంకరునిచిత్తమందు మెలఁగుచున్నవాఁడనిభావము. “ఏకాపి శక్తిఃపరమేశ్వరస్య హ్యుపాధిభేదాదభవచ్ఛత్రుర్ధా,భోగేభవానీ సమరేచ దుర్గా కోపేచ కాళీత్వవనేచవిష్ణుః” అను శ్రీభాగవతము ప్రమాణము. శరధీనశరధి=శంకరుఁడే, ఘనభాస్వరధీవిషయా=అధికమై ప్రకాశించుచున్న బుద్ధికివిషయముగాఁగలవాఁడా! నిబద్ధశరధీ.-నిబద్ధ=కట్టిఁబడిన; శరధీ=సముద్రముగలవాఁడా; రామావతారమందు బంధింపఁబడినసముద్రముగలవాఁడని భావము; స్వరధీశరమావలంబ.-స్వరధీశ=ఇంద్రునియొక్క, రమా=సంపదకు, అవలంబ=ఆధారమైనవాఁడ! శంబరపరమాకరకరణభరణ.-శంబరపర=మరునియొక్క, మాసంపదకు, అనఁగా సౌందర్యమునకనుట, ఆకర్=స్థానమగు, కరణ=దేహము “కరణం సాధకతను క్షేత్రగాత్రేంద్రియేష్వపి” అని యమరుఁడు, భరణ=వహించినవాఁడ! అనఁగా మరునికితుల్యమగు చక్కఁదనము గలదేహముగలవాఁడని భావము; పరమాభరణా=ఉత్కిచ్ఛమైన యాభరణములుగలవాఁడా!

పంచచామరము. ధరాధరా ధరారిమాళిః ధామధామసత్పదా
పరాపరా పరాగపూతః భామ భామ హూజ్వల
చ్ఛరాశరాశరాజదస్త్రః సార సారభేదనా
దరాదరా దరాన్వితోఘః తార తారకాస్తుభా. 147

టీ. ధరాధరా=భూమినిధరియించినవాఁడా! ధరారిమాళిధామధామసత్పదా.-ధరా
రి=ఇంద్రునియొక్క, మాళి=కిరీటముయొక్క, ధామ=కాంతికి, ధామ=స్థానమగు, సత్పదా=
మంచిచరణములుగలవాఁడా! పరాపరా=అవిద్యావృత్తిరిక్తుడగువాఁడా! పరాగపూతభా
మ.-పరాగ=చరణరేణువుచేత, పూత=పవిత్రయగు, భామ=అహల్యగలవాఁడా! భామ
హోజ్జ్వలచ్ఛరాశరాశరాజదస్త్రసార.-భా=కాంతిచేత, మహోజ్జ్వలత్=మిగులవెలుగుచు
న్న, శర=బాణములుగల, ఆశర=రక్కసులను, ఆశ=భక్షించునట్టి, రాజత్=ప్రకాశించుచు
న్న, అస్త్రసార=అస్త్రబలముగలవాఁడా! సారభేదనా.-సాల=సాలవృక్షములను, ఇచటరల
లకు భేదములేదని తెలియవలయును, భేదనా=భేదించినవాఁడా! దరాదరా=పాంచజన్యమను
శంఖమునందు ఆదరముగలవాఁడా! దరాన్వితౌఘతార.-దరాన్విత=భయముపొందినవారిని,
తార=తరింపజేయువాఁడా! తారకాస్తుభా=ఉత్తమమయిన కాస్తుభముగలవాఁడా!

“జరజ్రజంబులుం గముం బొసంగి తొమ్మిదింటిపై ।

విరామ మొంది సత్కవు ల్సంస్థరంబు సేయఁగాఁ ।

బరాత్పరుండు మాధవుండు పంచచామరంబునన్ ।

బ్రహ్మగుంభనంబులందుఁ బాడ నొప్పు ధాత్రిలోన్ ”

అని యప్పకవీయమునందుఁ బంచచామరలక్షణము.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదసమాసాదితోభయభాషాకవిత్వ

కళాకళిత రేచెర్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలసత్పుత్ర

కవిజనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైన

చంద్రికాపరిణయంబునందుఁ

బంచమాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకరుణాసమాసాదితసర్వసౌభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యసంకలిత

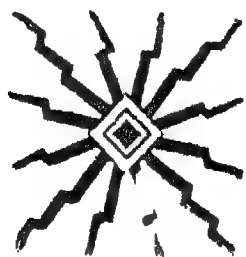
శ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచెర్లగోత్రపవిత్ర కవిజనగేయ

శ్రీవేంకట జగన్నాథరాయ సత్పుత్ర సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట

లక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరసవైదుష్య తదాస్థానతలమండిత శేష

సదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందుఁ

బంచమాశ్వాసము.

శ్రీయైనమః.

శ్రీలక్ష్మీ నరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము.

షష్ఠా శ్వాసము.

క. శ్రీమజ్జటప్రోలుపురీ, ధామ సుధాధామతిగ్ధాధామస్ఫుర్జ్జ
తోమలనయనద్వయ యు, ద్దామగుణాభీఽశ్రీమదనగోపాలా. 1

టీ. శ్రీమజ్జటప్రోలుపురీధామ.—శ్రీమత్ = సంపద్యుక్తమగు, జటప్రోలుపురీ=జట
ప్రోలనునగరము, ధామా=నివాసముగాఁగలవాఁడా! సుధాధామతిగ్ధాధామ స్ఫుర్జ్జతోమ
లనయనద్వయ.—సుధాధామ=చంద్రుఁడును, తిగ్ధాధామ=సూర్యుఁడును, స్ఫుర్జ్జత్=ప్రకాశించు
చున్న, తోమల=సుందరమైన, నయనద్వయ=కనుదోయిగాఁగలవాఁడా! ఉద్దామ గుణాభీ
ల.—ఉద్దామ=ప్రౌఢమైన, గుణ=శౌర్యాదిగుణములచే, ఆభీల=భయంకరుఁడైనవాఁడా!
శ్రీమదనగోపాలా = లక్ష్మీయుక్తుఁడగు మదనగోపాలస్వామీ! ఈపద్యమున కుత్తరపద్యస్థ
క్రియతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి
సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ
డలనృపతి రేయి శుభలగ్నమునుపువటిచి
పురము గయిసేయ శిల్పికోత్కరముఁ బనుప. 2

టీ. చిత్తగింపుము=అవధరింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికిఁ = శౌనకుఁడు మొద
లుగాఁగల శ్రేష్ఠమునిసంఘమునకు; రోమహర్షణతనూజుఁడు=సూతుఁడు; కిట్లు=వక్ష్యమాణప్ర
కారముగా; అనుఁ = పలికెను; అలనృపతి=ఆక్షుణదోదయుఁడు, రేయి=రాత్రియందు; శుభల
గ్నము=శుభముహూర్తమును; అనుపువటిచి=అనుకూలింపఁజేసి; పురము=నగరమును; కయిసే
యఁ = అలంకరించుటకు; శిల్పికోత్కరముఁ = శిల్పినమూహమును; పనుపఁ = ఆజ్ఞాపింపఁగా.
ఉత్తరపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగా ఆక్షుణదోదయుఁ డారాత్రియందు శుభలగ్నము నిర్ణయించి పుర మలంకరింప
జిల్పుల కాజ్ఞాపించెనని తాత్పర్యము.

సీ. చంద్రవితానముల్ • చక్కఁగాఁ దార్చి రా
స్థానాజిరముల సౌధప్రజముల

రామాకృతిశ్రేణిః • బ్రబలః జిత్రించిరి

కురుజుల నవమణిఃకుడ్యతటుల

హరిణకేతుచయంబు • వరుసః బొందించిరి

సాలాగ్రముల గృహః స్తంభతతులః

దోడ్డో నమేరు లద్భుతముగా నిల్పిరి

రాజవీధికల ద్వారప్రతతులః

తే. విలసితచ్ఛదగుచ్ఛమండలముః బూన్చి

రంగడులః దోరణస్రగ్గతాంతరముల

నప్పరంబున సకలదేశాధిరాజ

శేఖరులు మెచ్చ నవ్వేశ • శిల్పివరులు.

3

టీ. అప్పరంబునఁ = ఆపురమందు; సకలదేశాధిరాజశేఖరులు = సమస్తదేశపు రాజులు; మెచ్చఁ = మెచ్చనటులు; అవ్వేశఁ = ఆనమయమందు; శిల్పివరులు = చిత్తరు వ్రాయువారు. చంద్రవితానముల్. — చంద్ర = కర్పూరముయొక్క, వితానముల్ = సమూహము లను; చంద్ర = బంగరుయొక్క, వితానముల్ = మేలుకట్లను; వరుసఁ = క్రమముగా; ఆస్థానాజి రములఁ = రాజసభలయొక్క చత్వరములయందును; సౌధప్రజములఁ = మేడలగుంపులయం దును; చక్కఁగాఁ = సుందరముగా; తార్చిరి = పొందించిరి. రామాకృతిశ్రేణిఁ. — రామా కృతి = స్త్రీప్రతిమలయొక్క, శ్రేణిఁ = బంతిని, రామాకృతి = శ్రీరామప్రతిమలయొక్క శ్రేణిని; కురుజులఁ = దూలములమీఁది గుఱ్ఱులయందును; నవమణికుడ్యతటులఁ = నూతనమగు రత్నాల గోడలయందును; ప్రబలఁ = అతిశయించునటులు; చిత్రించిరి = వ్రాసిరి. హరిణకేతుచయంబు. — చంద్రసమూహమును, తెల్లనితెక్కిములను; వరుసఁ = క్రమముగా; సాలాగ్రములఁ. — సాల = ప్రాకారములయొక్క, అగ్రములఁ = అగ్రభాగములయందును; గృహస్తంభతతు లఁ. — గృహ = సదనములయొక్క, స్తంభతతులఁ = కంబములగుంపులయందును; పొందించి రి. తోడ్డోఁ = వెంటనే; నమేరులు = సురపొన్నలను; తోడ్డొన, మేరువులు అనియు విభాగము, మేరులు, మేరులు = శిఖరమణులను; వరుసఁ = క్రమముగా; రాజవీధికలఁ = రాజమార్గముల యందును; ద్వారప్రతతులఁ = ద్వారములయొక్క సమూహములయందును; అద్భుతము గాఁ = వింతగా; నిల్పిరి = ఉంచిరి. విలసితచ్ఛదగుచ్ఛములు. — విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, ఛద = వస్త్రములయొక్క, గుచ్ఛ = గుత్తులయొక్క, మండలము = సమూహమును; ఛద = పర్ణముల యొక్క, గుచ్ఛములయొక్క, మండలమును; వరుసఁ = క్రమముగా; అంగడులఁ = మళిగ లయందు; తోరణస్రగ్గతాంతరములఁ. — తోరణ = బహిర్ద్వారముయొక్క, స్రగ్గతా = తీవల వంటిదండలయొక్క, అంతరములఁ = మధ్య ప్రదేశములయందు; పూన్చిరి = ఉంచిరి.

అనఁగా నాస్థానాజిరములయందు రంగవల్లీరూపముగా కర్పూరచూర్ణమును సౌ ధములయందు బంగరుమేలుకట్లను ఉంచి రనియు కురుజులయందుఁ గుడ్యములయందు

స్త్రీప్రతిమలను దాశరథీప్రతిమలను క్రమముగ వ్రాసిరనియు కోటగోడలయందును కంబము
లయందును చంద్రబింబములను తెల్లని పెక్కములను క్రమముగ నుంచి రనియు రాజవీధు
లయందు సురపొన్నలను ద్వారములయందు మేరువులను నుంచి రనియు మళిగలయందు వస్త్ర
ములను తోరణములయందు పర్ణగుచ్ఛములను కట్టిరనియుఁ జూపఁజెల్ల మెచ్చునట్లు అలం
కరించిరనియు భావము.

మ. అలఘుస్వర్ణసుచేలకాప్తి ఘనముఁక్తాళీసమాసక్తి ను

జ్వలపద్మోద్ధృతి వైజయంత్యభియుతిఁ • సంధించి యప్పట్టునఁ

బలునేర్పుల్కన శిల్పిరాజి ఘటియింపం బొల్పె నెంతే గురుం

జాలచా లచ్యుతరూపవై భవమునఁ • సొంపొంది తద్వీధులఁ.

4

టీ. అప్పట్టునఁ=ఆకాలమునందు; తద్వీధులఁ = ఆనగరవీధులయందు; గురుంజాల
చాలు=గుజ్జలబంతి; శిల్పిరాజి=చిత్తరువువ్రాయువారియొక్క శ్రేణి; అలఘుస్వర్ణసుచేలకా
ప్తిఁ.—అలఘు=అధికములగు, స్వర్ణ=బంగరుయొక్క, సుచేలక=సమీచీనమగు వలిపెముల
యొక్క, ఆప్తిఁ=ప్రాప్తిచేత; పీతాంబరముయొక్కయని విష్ణుపరమైనయర్థము; ఘనముక్తా
ళీసమాసక్తిఁ.—ఘన=గొప్పవయిన, ముక్తా=మత్యములయొక్క, ఆళీ = శ్రేణియొక్క, స
మాసక్తిఁ=సంబంధముచేతను; గొప్పవారలగు ముక్తులయొక్క సమాహమయొక్క, సమాస
క్తిఁ=సంబంధముచేతను; ఉజ్వలపద్మోద్ధృతిఁ.—ఉజ్వలపద్మా = శృంగారలక్ష్మీయొక్క,
ఉద్ధృతిఁ=ధారణముచేతను, ప్రసిద్ధశ్రీదేవిధారణముచేతనని విష్ణుపరమైనయర్థము; వైజయం
త్యభియుతిఁ.—వైజయంతీ=పెక్కములయొక్క, అభియుతిఁ = సంబంధముచేతను; వైజ
యంతీ=వనమాలయొక్క, యభియుతిచేతనని విష్ణుపరమైనయర్థము; సంధించి=కలిగించి;
పలునేర్పుల్=పలువిధమైన జాణతనములు; మనఁ=అతిశయిల్లునట్లు; ఘటియింపఁ=నిర్మిం
పఁగా; అచ్యుతరూపవై భవమునఁ.—అచ్యుత = నాశములేని, రూప = శుక్లాదిరూపముల
యొక్క, వై భవమునఁ=అతిశయముచేత; అచ్యుతరూప=విష్ణుమూర్తిస్వరూపముయొక్కయన
యర్థాంతరము; సొంపొంది=చెలువమునుబొంది; ఎంతేఁ=మిక్కిలి; పొల్పెఁ=ప్రకాశించెను.

అనఁగా నీమరుఁజాలచాలు స్వర్ణసుచేలకాదులచే నచ్యుతునిరూప వైభవము నంది
విలసిల్లెనని భావము.

చ. నరససుధాపుతంబు లగుఁచక్కనిగోడల శిల్పిరాజి భా

న్వరకనకద్రవప్రతతి • వ్రాసినచిత్రపుబొమ్మ లొప్పెద

త్పరిణయరీతిఁ గాంచ వడిఁ • బాటులఁ జేరి వధూటికాసము

త్కరశుభగీతిఁ జొక్కి సురఁకాంతలు నైశ్చలి నిల్చిరో యనఁ.

5

టీ. శిల్పిరాజి=శిల్పకారసమూహము; నరససుధాపుతంబులు.—నరస = శ్రేష్ఠమైన, సు
ధా=సున్నముచేత, ఆపుతంబులు=తడుపఁబడినవి; అగుచక్కనిగోడలఁ=అయినట్టిసుందర

ములగు కుడ్యములయందు; భాస్వరకనకద్రవప్రతతిక్.-భాస్వర=ప్రకాశించుచున్న, కనక
ద్రవ=బంగరునీరుయొక్క, ప్రతతిక్ = సమాహముచే; వ్రాసినచిత్రపుబొమ్మలు = లిఖియిం
చిన విచిత్రములగు బొమ్మలు; తత్పరిణయరీతిక్.-తత్ = ఆచంద్రికాసుచంద్రులయొక్క, పరి
ణయరీతిక్=వివాహభంగిని; కాంచక్=చూచుటకు; వడిక్=వేగముచేత; పాటులక్=శ్రమ
ములచే; చేరి=వచ్చి; వధూటికాసముత్కర శుభగీతిక్.-వధూటికా = స్త్రీలయొక్క, సము
త్కర=సమాహముయొక్క, శుభగీతిక్=మంగళకరమగు గానముచేత; చొక్కి=పరవశ
తనొంది; సురకాంతలు=దేవాంగనలు; నైశ్చలిక్=నిశ్చలత్వముచేత; నిల్చిరోయనక్=నిలు
చుండిరోయనునటులు; ఒప్పెక్=ప్రకాశించెను.

అనఁగా సున్నముఁ బూసి యున్న గోడలయందుఁ జిత్తువు వ్రాయువారు బంగరునీ
టితో వ్రాసినబొమ్మలు, ఆవివాహమహోత్సవంబును జూచుటకై యతివేగముతోఁ జేరుటచే
శ్రమనొంది గానముచేఁ జొక్కి నిలిచియున్న దేవాంగనలొ యునునటులు ప్రకాశించె నని
భావము. చిత్తువునం దుండుబొమ్మల సురకాంతలనుగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలం
కారము.

మ. తళుకుం బంగరుకుచ్చుడాలు నవసంధ్య స్తీలగుచ్చప్రభా

వళి యిర్లక్ సుమదామదీధితి యుడువ్రాతంబుల న్వజకుం

భలసచ్చాయ సితాంశునీప్తి నిగిడింప నిల్చికు డ్దార్పుమే

రులు ధాత్రిం గన నద్భుతంబె ఊణదారూఢి నిజృంభించుటల్.

6

టీ. శిల్పికులు=శిల్పులు; తార్పుమేరులు.-తార్పు=కదియించునట్టి, మేరులు=ద్వారముల
మీఁదనుండుకలశములు; ధాత్రిక్ = భూమియందు; కనక్ = చూడఁగా; తళుకుంబంగరు
కుచ్చుడాలు = ప్రకాశించుచున్న బంగరుగుత్తులకాంతి; నవసంధ్యక్.-నవ=నూతనమగు,
సంధ్యక్=సంజను; స్తీలగుచ్చప్రభావళి.-స్తీల=ఇంద్రనీలమణులయొక్క, గుచ్చ=స్థబకముల
యొక్క, ప్రభావళి=కాంతిశ్రేణి; ఇర్లక్=చీకటులను; సుమదామదీధితి=పూసరములయొక్క
కాంతి; ఉడువ్రాతంబులక్=రిక్కలగుఁపులను; వజ్రకుంభలసచ్చాయ.-వజ్రకుంభ=రవలకుం
డలయొక్క, లసచ్చాయ = ప్రకాశించుకాంతి; సితాంశునీప్తిక్=చంద్రకాంతిని, వెన్నెల
ననుట; నిగిడింపక్ = విజృంభింపఁజేయఁగా; ఊణదారూఢిక్.-ఊణ=ఉత్సవములను, ద=
ఇచ్చునట్టి, ఆరూఢిక్=రూఢిచేత; రాత్రియొక్క రూఢిచేత నని దోచుచున్నది; విజృం
భించుటల్=అతిశయించుటలు; అద్భుతంబె=అశ్చర్యమా? కాదనుట.

అనఁగా బంగరుకుచ్చములయొక్క ఎఱ్ఱనికాంతి సంధ్యాకాలమును జేయఁగా ఇంద్ర
నీలమణికాంతి తిమిరకదంబును జేయుచుండఁగా పూడండలకాంతి నక్షత్రపుంజములను
జేయుచుండఁగా వజ్రకుంభకాంతి వెన్నెలను జేయుచుండఁగా నీశిల్పులు రచియించిన
మేరులు ఊణదారూఢిచే విజృంభించుట చిత్రము గా దని తాత్పర్యము.

చ. కువలయరాజచక్రములకుం బెనువేడుక సంఘటించుకాం
తివితతి మించ శిల్పికులు • దీర్ఘిననూతనచంద్రసూర్యకో
టి వెలిగె ధూపకై తవపటిష్ఠతమస్తతి గాంచి యోర్వ మం
చవనికిఁ జేరు నైకవపురా త్తతమిశది నేశులో యనన్.

7

టీ. కువలయరాజచక్రములకున్.-కువలయ = భూవలయమందుండు, రాజచక్రముల
కున్ = నృపసంఘములకు; కువలయ = కలువలకు, రాజ = ఒప్పుచున్న, చక్రములకున్ = చక్రవా
కములకు; పెనువేడుకన్ = మిక్కిలిసంతసమును ; సంఘటించుకాంతివితతిన్.-సంఘటించు =
ఘటిల్లఁజేయునట్టి, కాంతివితతిన్ = కాంతిపుంజముచేత; మించన్ = అతిశయించునట్లు; శిల్పి
కులు = శిల్పకారులు; దీర్ఘిననూతనచంద్రసూర్యకోటి.-దీర్ఘిన = దీర్ఘిన, నూతన = నవీనమైన, చంద్ర
సూర్య = చంద్రసూర్యులయొక్క, కోటి = సమాహము; ధూపకై తవపటిష్ఠతమస్తతిన్.-ధూప =
అగరుధూపమనెడు, కైతవ = వ్యాజముగల, పటిష్ఠ = అధికమైన, తమస్తతిన్ = చీకటిగుం
పును ; కాంచి = చూచి ; ఓర్వమంచున్ = సహింపమనుచు ; అవనికిన్ = భూమిక ; చేరునైకవ
పురా త్తతమిశది నేశులోయనన్.-చేరు = సమీపించిన, నైకవపురా = అనేక శరీరములను, ఇచట
నశబ్దముతోసమానము అని తెలియవలెను, ఆత్త = పొందిన, తమిశది నేశులోయనన్ = సూర్య
చంద్రులోయనునట్లు; వెలిగెన్ = ప్రకాశించెను.

శిల్పకారులు చిత్తరువందువ్రాసిన చంద్రసూర్యులు, ఈపురమందు అగరుధూపమనెడి
గాఢాంధకారమును చూచి సహింపక పుడమిఁ జేరునట్టి ప్రసిద్ధచంద్రసూర్యులో యనునట్లు
ప్రకాశించి రని భావము. చిత్రగతచంద్రసూర్యబింబములను ప్రసిద్ధచంద్రసూర్యులనుగాను
త్రేక్షించుటచే నుత్పేక్షలంకారము.

చ. ధరణిజనంబు మెచ్చంగ ముదంబున శిల్పికులంబు చిత్రవై
ఖరిఁ గయిసేయ నష్టలరె • గన్గెన నంచితవై జయంతయై
పరిభృతచిత్రరేఖయయి • భవ్యమహాసుమనోవితానభా
స్వరయయి దృశ్యరంభయయి • చక్కంగ నప్పరి వేల్పువీ డనన్.

8

టీ. ధరణిన్ = భూమియందు; జనంబు = లోకము ; మెచ్చంగన్ = పొగడునటులు ;
ముదంబునన్ = సంతసముచేత ; శిల్పికులంబు = శిల్పకారబృందము ; చిత్రవైఖరిన్ = విచిత్రరీతి
గా; కయిసేయన్ = ఆలంకరింపఁగా ; అష్ట = ఆసమయమందు ; అప్పరి = అపత్తనము ; అంచిత
వై జయంతయై.-అంచిత = ఒప్పుచున్న, వైజయంతయై = ఇంద్రుని మేడగలదై; ధ్వజములు
గలదై యనిస్వభావార్థము; పరిభృతచిత్రరేఖయయి = భరింపఁబడినచిత్రరేఖయను దేవాంగవ
గలదియై, విచిత్రమగు గీతలు గలదియై యని స్వభావార్థము; భవ్యమహాసుమనోవితానభాస్వర
యయి.-భవ్య = మనోజ్ఞమగు, మహత్ = అధికమగు, సుమనోవితాన = దేవసంఘముచేత,

భాస్వరయయి=ప్రకాశించినదియై ; సుమనోవితాన = పుష్పసమూహముచేతఁగాని, లేదా, విద్వద్బృందముచేతఁగాని, యనిస్వభావార్థము ; దృశ్యరంభయయి.-దృశ్య = కనఁబడుచున్న, రంభయయి=రంభయనుదేవాంగనగలదియై, అనఁటులుగలదియై యనిస్వభావార్థము; చక్కఁగఁ=బాగుగా; వేల్పువీడనఁ=స్వర్గమోయనునటులు; అలరెఁ=ప్రకాశించెను.

శిల్పు లలంకరింపఁగా నీపురము వైజయంతచిత్రరేఖాదులతోఁ గూడియున్నందున సమరావతి యనునట్లు ప్రకాశించె నని భావము.

మ. ప్రసవప్రకృతివీతయై పరికనఁ త్పాటీరకాశ్చీరగం
ధసముల్లిప్తపయోధరాధ్వయయి నూత్నస్వర్ణచేలాప్తయై
పాసఁగెం దన్నగరీలలామ యపు డొప్పల్లిఁ దన్దాంచుమా
త్ర సముత్థాతనుసంభ్రమస్ఫురణ గోత్రాలోకము ల్లోపఁగఁ. 9

టీ. ప్రసవప్రకృతివీతయై.-ప్రసవప్రకృ=పుష్పమాలికలచేత, పరివీతయై=చుట్టఁబడినదియై ; పరికనత్పాటీరకాశ్చీరగంధసముల్లిప్తపయోధరాధ్వయయి.-పరికనత్ = ప్రకాశించుచున్న, పాటీర=చందనముయొక్క, కాశ్చీర=కుంకుమముయొక్క, గంధ=పరిమళముచేత, సముల్లిప్త=పూయఁబడిన, పయోధరాధ్వయయి = ఆకాశముగలదియై, స్తనమార్గముగలదియై యనియర్థాంతరము; నూత్నస్వర్ణచేలాప్తయై.-నూత్న=నవీనమైన, స్వర్ణచేల=బంగారువస్త్రమును, ఆప్తయై=కూడినదియై; తన్నగరీలలామ=ఆపురవరము, ఇందు స్త్రీత్వనిర్దేశముచేత నొకస్త్రీయని దోచుచున్నది; అపుడు=ఆసమయమందు; ఒప్పల్లిఁ=ఒప్పిదములుమీఱునటులు; తన్దాంచుమాత్రఁ=తన్నఁజూచినంతమాత్రముననె ; సముత్థాతనుసంభ్రమస్ఫురణఁ.-సముత్థ=ఉదయించిన, అతను=అధికమైన, సంభ్రమ=సంతోషముయొక్క, స్ఫురణఁ=ఆవిర్భావముచేత; అతను = మన్మథునియొక్క, సంభ్రమ = వేగముయొక్క, స్ఫురణచేతననిదోచుచున్నది; గోత్రాలోకముల్ = భూమియందలిజనులు; లోపఁగఁ = తోచుచుండఁగా; పాసఁగఁ=ఒప్పెను.

అనఁగా నాగరీలలామ హారములచేఁ జుట్టఁబడిన దనియు పాటీరకాశ్చీరాదిపరిమళద్రవ్యములయొక్క గంధముచేఁ బూయఁబడినగగనమార్గముగల దనియుఁ దన్నఁజూచినమాత్రమున అధికసంభ్రమమును జేయుచున్న దనియు భావము. పాటీరాదులచేఁబూయఁబడిన స్తనమార్గముగలది యనియు మన్మథసంభ్రమమును జేయుచున్న దనియు స్త్రీపరమైనయర్థమందు భావము.

చ. తొడిఁబడి దిక్పరీతీరములఁ • దూల్చుచు నద్రిబిలాంతరంబులఁ
సుడిగొనుచుఁ ధరిత్రఁ గలఁచోటుల ముంచుచు నభ్రపద్ధతిం
దొడరి తరంగితం బగుచు • దుస్తరవర్తవమై మెలంగె న
ప్పుడు పురి భద్రవాద్యకులఁభూరిరవౌఘము చిత్రవైఖరిఁ. 10

టీ. అప్పుడు=ఆసమయమందు ; పురిన్ = నగరమందు; భద్రవాద్యకులభూరిరవౌ
ఘము.-భద్రవాద్య=మంగళవాద్యములయొక్క, కుల = సమాహముయొక్క, భూరి=అధిక
మైన, రవౌఘము=ధ్వనిప్రవాహము; తొడిఁబడి=తొట్టుబడి; దిక్పత్తిరములన్ = దిక్కుటము
లను; తూల్పుచున్=తూలఁజేయుచు ; అద్రిగుహంతరంబులన్ = పర్వతగుహమధ్యప్రదేశ
ములయందు; సుడిగొనుచున్=తిరుగుడువడుచు; ధరిత్రిఁగలచోటులన్=భూమియందుఁగల
ప్రదేశములను; ముంచుచున్ = మునుఁగఁజేయుచు; అభ్రపద్ధతన్ = ఆకాశమార్గమునందు;
తొడరి=పూని; తరంగితంబగుచున్ = సంజాతతరంగములుగలదై; దుస్తవర్తనమై = దాట
నలవిగానివ్యాపారముగలదయి; చిత్రవైఖరిన్=విచిత్రరీతిగా; మెలంగెన్=వర్తించెను.

అనఁగా భద్రవాద్యధ్వనులయొక్క సమాహములు దిక్కుటములను భేదించుచుఁ
బర్వతగుహమధ్యప్రదేశములయందు సుడివడుచు పుడమి నెల్లఁ గప్పుకొని మిన్నంటి ప్రకా
శించె నని వాద్యధ్వనుల పరమైనభావము. దిగంతములవఱకువ్యాపించి పర్వతగుహలను
జలములచే నించుచు నావర్తములను గ్రహించుచు భూప్రదేశముల నించుచు తరంగములు
గలదై జలప్రవాహమొప్పు నని ప్రవాహపరమైన భావము. ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కాపమ్య
ము గమ్యము.

మ. అనఘంబై సుమనోనికాయసముదాఁరామోదసంవర్ధకం
బునునై శోభితనైకరాగయుతమై ♦ ప్రోద్యత్సువర్ణాఢ్యమై
ఘనమధ్వభ్యుదయంబు దెల్పు గిరిజాకల్యాణ మప్పట్టునన్
వినతాంగీనికరంబు వాడె గలకంఠీకంఠనాదోపమన్.

11

టీ. అనఘంబై=శ్రావ్యమై; రమ్యమై యని ఆమనిపరమైనయర్థము; సుమనోనికాయ
సముదారామోదసంవర్ధకంబునునై.-సుమనోనికాయ=విద్యద్భుందముయొక్క, సముదార=
ఉత్కృష్టమగు, ఆమోద=సంతసమునకు, సంవర్ధకంబునునై = వృద్ధికరమైనదై; సుమనోని
కాయ=పుష్పసంఘముయొక్క, సముదారమగు, ఆమోద=పరిమళమునకు, సంవర్ధకంబునునై
యని యామని పరమైనయర్థము; శోభితనైకరాగయుతమై.-శోభిత=ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన,
నైక=ఆ నేకములగు, ఇచటనశబ్దముతో సమాన మని యెఱుంగునది, రాగ=భేరవితోడిమొద
లైనరాగములతో, యుతమై=కూడినదయి; నైకములైన, రాగ=పల్లవాద్యాయుధములతో,
యుతమై యని యామని పరమైనయర్థము; ప్రోద్యత్సువర్ణాఢ్యమై.-ప్రోద్యత్=ప్రకాశించు
చున్న, సువర్ణ=శ్రేష్ఠములగు తానవర్ణచౌకవర్ణాదులచే, ఆఢ్యమై=ఓప్పినదయి; సువర్ణ=సం
పెఁగవూలచేత, ఆఢ్యమైయని ఆమనిపరమైనయర్థము; 'ఘనమధ్వభ్యుదయంబుదెల్పుగిరిజా
కల్యాణము.-ఘన=అధికమగు, మధు = మాధుర్యముయొక్క, అభ్యుదయంబు = సమృద్ధిని,
దెల్పు=దలియఁజేయుచున్న, గిరిజాకల్యాణము=గౌరీకల్యాణము; ఘనమగు, మధు=ఆమవి
యొక్క, అభ్యుదయంబుదెల్పుగిరిజాకల్యాణమనియామనిపరమైనయర్థము; అప్పట్టునన్=ఆస్థ
లమందు; వినతాంగీనికరంబు=స్త్రీకదంబము, కలకంఠీకంఠనాదోపమన్.-కలకంఠీ=కోయి
లయొక్క, కంఠనాద=కంఠధ్వనితో, ఉపమన్=సామ్యముచేత; వాడెన్=వాడెను.

అనఁగా నపస్వరాదిదోషములు లేక విద్వాంసులకు నానందజనకముగ ననేకవిధము లగురాగములతోను అనేకవర్ణాదులతోనుం గూడి మధురమగు గౌరికల్యాణమును స్త్రీలుపాడి రని భావము.

ఉ. ఆయెడ గౌరిపంపున నుఁరాంబుజనేత్ర లఖండ హర్దధా

రాయతి వెల్లి మీఱఁ దల యంటఁగ మజ్జన మాచరింపఁ గై

సేయఁగఁ జంద్రికావనితఁ జేరిరి నవ్యఫలాక్షతాదికం

బాయత హేమపాత్రనిచయంబులఁ బూని రయంబు మీఱఁగఁ. 12

టీ. ఆయెడఁ = ఆనమయమందు; గౌరిపంపునఁ = పార్వతీదేవియొక్కయాజ్ఞ చేతను; సురాంబుజనేత్రలు = దేవాంగనలు; అఖండహర్దధారాయతి. - అఖండ = ఎడతెగని; హర్దధారా = శ్రేమధారయొక్క, ఆయతి = అతిశయము; వెల్లిమీఱఁ = మేరమీఱఁగా; తలయంటఁ = తలయంటుటకు; మజ్జనమాచరింపఁ = స్నానముఁ జేయించుటకును; కైసేయఁగఁ = అలంకరించుటకును; ఆయత హేమపాత్రనిచయంబులఁ. - ఆయత = విశాలమగు, హేమపాత్ర = సువర్ణపాత్రలయొక్క, నిచయంబులఁ = సమూహములయందు; నవ్యఫలాక్షతాదికంబు. - నవ్య = నూతనమగు, ఫల = పండ్లు, అక్షత = అక్షతలు, ఆదికంబు = మొదలుగాఁగలవానిని; పూని = గ్రహించి; చంద్రికావనితఁ = చంద్రికను; చేరిరి = పొందిరి.

పార్వతీదేవియానతిచేఁ గొందఱు దేవాంగనలు బంగరుపాత్రలయందు ఫలాక్షతలుంచుకొని తలయంటుటకును స్నానముఁ జేయించుటకును అలంకరించుటకును చంద్రికను జేరి రని భావము.

శా. ఆనారీమణు లంత శోభనవితర్ద్యగ్రస్థలిఁ స్యూతర

త్నానీకం బగుపెండ్లిపీట నిడి యం దాభూపకన్యామణి

న్యాయనమాననచంద్ర నుంచి శిర సంటం జేరి రింపెచ్చ శో

భానే శోభనమే యటంచు విబుధాబ్జాతాననల్ పాడఁగఁ. 13

టీ. అంతఁ = అంతట; ఆనారీమణులు = ఆ స్త్రీలు; శోభనవితర్ద్యగ్రస్థలిఁ. - శోభనవితర్ది = మంగళకరమగువివాహవేదికయొక్క, అగ్రస్థలిఁ = పైభాగమందు; స్యూతరత్నానీకంబు = చెక్కఁబడినరత్నసమూహములుగలది; అగుపెండ్లిపీటఁ = అగునట్టిపెండ్లిపీటను; ఇడి = ఉంచి; అందుఁ = దానియందు; న్యాయనమాననచంద్రఁ. - న్యాయనమ = వంగిన; ఆననచంద్రఁ = ముఖచంద్రుఁడుగల; ఆభూపకన్యామణిఁ = ఆచంద్రికను; ఉంచి = కూర్చుండఁజెట్టి; శోభానేశోభనమేయటంచుఁ = శోభానేశోభనమేయని; విబుధాబ్జాతాననల్ = దేవాంగనలు; పాడఁగఁ = పాడుచుండఁగా; ఇంపెచ్చఁగఁ = సొంపెచ్చఁగా; శిరసంటఁ = తలయంటుటకు; చేరిరి = పొందిరి.

అనఁగా నామీద సురాంగనలు వివాహవేదికయందుఁ బెండ్లిపీటనుంచి దాని
యందుఁ జంద్రకను గూర్చుండఁ బెట్టి శోభనపాటలు పాడుచుఁ దలయంట నుద్యమించి
రని భావము.

సీ. సాగ సెచ్చ నీధరేశునిపట్టి తలయంటఁ

దగు నీకళానిధి • దంట యనుచు

నీకంజకర కభి • షేకంబు సవరింప

నీసుమనోదంతి • ఎఱుఁగు ననుచు

నలువుగా నీకొమ్మ • నలుఁగు గావింప నీ

సురభిచరిత్ర నేర్పరి యటంచు

మహితాళి యివ్వేళ • మసలఁగా నేటికే

యీశ్యామ సేవ కీ • వేగు మనుచు

తే. సరసముగ నీగతులఁ బర • స్పరము పలికి

కొనుచు నారా ద్రికంబు నె • య్యన నెసంగి

వీడియం బంజలి ఘటించి • వేడ్క మీఱఁ

మదిరలోచన శిర సంటఁ • గదిసి రపుడు.

14

టీ. సాగ సెచ్చన్ = అందమతిశయించునటులు ; ఈధ రేశునిపట్టితలయంటన్. - ఈధ రే
శునిపట్టి = ఈక్షణదోదయునిహృతురగుచంద్రకయొక్క, తలయంటన్ = తలయంటుటకు ; ఈ
కలానిధిదంట = విద్యానిధియగునీకాంత ; తగున్ = ఒప్పును. అనుచున్ = ఈప్రకారముగఁబలు
కుచు ; ఇచటనీధ రేశునిపట్టి తలయంటన్ = ఈపార్వతితలయంటుటకు ; ఈకలానిధి = ఈచం
ద్రుఁడు. దంట యనునర్థము దోచుచున్నది. ఈకంజకరకున్ = శామరసములవంటిచేతలు
గలయీచంద్రికకు ; అభిషేకంబు = స్నానమును ; సవరింపన్ = అనుకూలపజుచుటకు ; ఈసుమనో
దంతి = జాతిమొగ్గలవంటిదంతములుగలయీకాంత ; ఎఱుఁగున్ = తెలియును. అనుచున్ =
ఈప్రకారముగఁబలుకుచు ; ఇచట, ఈకంజకరకున్ = లక్ష్మీదేవికి, అభిషేకంబుసూరింపన్, ఈసుమ
నోదంతి = దేవగజము, ఎఱుఁగుననునర్థముదోచుచున్నది. నలువుగాన్ = ఒప్పిదముగా ; ఈకొమ్మ
నలుగుగావింపన్ = ఈచంద్రికకునలుఁగుఁబెట్టుటకు ; ఈసురభిచరిత్ర = ఈపతివ్రత ; నేర్పరి =
జాణతనముకలది ; అటంచున్ = ఈప్రకారముపలుకుచు ; ఈకొమ్మకు నలుఁగు గావింపన్ = ఈశా
ఖకునలుఁగుఁబెట్టుటకు ; ఈసురభిచరిత్ర = వసంతచరితము ; నేర్పరియనునర్థముదోచుచున్నది.
మహితాళి = పూజ్యవగు చెలీ! నీవు ; ఇవ్వేళన్ = ఈనమయమందు ; మసలఁగాన్ = తడయఁగా ;
వీటికే = ఎందుకు ? తడవుసేయ నేల యనితాత్పర్యము. ఈశ్యామసేవకున్ = ఈచంద్రిక సేవకు ;
వీగుము = పొమ్ము. అనుచున్ = ఈప్రకారముగాఁబలుకుచు ; ఇచట, మహితాళి = మహితమగుతు మై
దా! మసలఁగా నేటికే ? నీవు = ఈశ్యామసేవకున్ = ఈప్రేంకణపుతీవసేవకు ; వీగుమనునర్థము

దోఁచుచున్నది. ఈగతులఁ=ఈగతులచే; సరసముగఁ = రసయుక్తమగునటులు; పరస్పరము=ఒండొరులనుగూర్చి; పలికికొనుచుఁ=సంభాషించుకొనుచు; ఆర్తారీకంబులు=ఆరతులను; ఒయ్యనఁ=తిన్నగా; ఒసంగి=ఇచ్చి; అంజలిఁ=దోసిలియందు; వీడియంబు=తాంబూలమును; ఘటించి=ఉంచి; వేడ్కమీఱఁ=వేడుకమించునటులు; మదిరలోచనశిరసంఠఁ=చంద్రికతలయంటుటకు; అపుడు=ఆసమయమందు; కదిసిరి=దగ్గఱవచ్చిరి.

అనఁగా నీకాంత కలానిధి గాన ధరేశునిపట్టితలయంటుటకుఁ దగు ననియు ఈచంద్రిక కంజకర గాన నీపెకు నభిషేకముఁ జేయ సుమనోదంతి తగు ననియు, ఈకొమ్మకు నలుఁగుఁ బెట్టుటకు సురభిచరిత్ర తగిన దనియు, మహితాళి గాన నిది శ్యామయొక్క సేవకు సరియైన దనియు నొండొరులు సరసోక్తులు పలుకుచు హారతులిచ్చి యంజలియందు తాంబూలము ఘటించి చంద్రికతలయంటఁ బోయి రని భావము.

చ. కురు లర వీడ దివ్యమణిఁకుండలరోచులు గండభాగభా

ఝరముల నోలలాడఁ గుచఁశైలయుగంబున ఘర్తవాఃకణో

త్కరములు గూడ మధ్యమపథం బసియాడ ముదంబుతోడఁ జా

తురిఁ దగు నెక్కప్రోడ యలఁతొయ్యలికిఁ శిర సంఘె నూనియఁ. 15

టీ. కురులు=ముంగురులు; అరవీడఁ=సగముజాఱఁగా; దివ్యమణిఁకుండలరోచులు.—దివ్య=మనోజ్ఞమగు, మణికుండల = మణిమయకుండలములయొక్క, రోచులు=కాంతులు; గండభాగభాఝరములఁ.—గండభాగ=గండస్థలములయొక్క, భా=కాంతియనెడు, ఝరములఁ=ప్రవాహములయందు; ఓలలాడఁ=మునుఁగుచుండఁగా; కుచఁశైలయుగంబునఁ=పర్వతముల వంటిపాలిండ్లయొక్క జంటయందు; ఘర్తవాఃకణోత్కరములు=చెమటబిందువుల సమూహములు; గూడఁ=చేరఁగా; మధ్యమపథంబు=కాను; అసియాడఁ=చలింపఁగ; ముదంబుతోడఁ=సంతసముచేత; చాతురిఁ=చాతుర్యముచేత; తగునొక్క ప్రోడ=ఒప్పునట్టియొక ప్రాధాంగన; తొయ్యలికిఁ=చంద్రికకు, నూనియఁ=నూనెచేత; శిరసంఘెఁ=తలయంఘెను.

ఉ. భాసురరక్తిమైఁ గలమఁపాలికఁ గుందెన నించి కంకణౌ

ఘాసమనిస్వనాళి వెలయంగ నయోగ్రము లూని సువ్విసు

వ్వీ సువి సువ్వి లాలి యని వింతగఁ బాడుచు దంచి పుణ్యగో

త్రాసురకామినుల్ సతిశిరంబున నుంకులు చల్లి రత్తటిఁ. 16

టీ. అత్తటిఁ=ఆసమయమందు; పుణ్యగోత్రాసురకామినుల్.—పుణ్య=పవిత్రలగు; గోత్రాసురకామినుల్=భూసురకాంతలు; భాసురరక్తిమైఁ.—భాసుర=ప్రకాశించు, రక్తిమైఁ=అసురాగ్రముచేత; కుందెనఁ=కుందెనయందు; కలమపాలికఁ=వడ్లను; నించి=నూరించి; కంకణౌఘాసమనిస్వనాళి.—కంకణ=కంకణములయొక్క, ఓఘ=సమూహముక్క, అసమ=పాటిలేని, నిస్వన=ధ్వనులయొక్క, ఆళి=సమూహము; వెలయంగఁ=ప్రకాశింపఁగా; అయో

గ్రములు=ముసలములను; “అయోగ్రంముసలో స్త్రీస్యాత్” అని యమరుడు; ఊని=గ్రహించి; సువిసుప్తీసువిసుప్తిలాలియని=సుప్తి సువిసుప్తిలాలియని; వింతగ్=చిత్రముగ; పాడుచుక్=గానముఁజేయుచు; దంచి; సతిశిరంబునక్=చంద్రికశిరమునందు; సుంకులు = సుంకువడ్లును; చల్లిరి=ఉంచిరి.

అనఁగాఁ జంద్రికను గూర్చుండఁ బెట్టి బ్రాహ్మణస్త్రీలు కుందెనకు వడ్లునించి దంచి చంద్రిక శిరంబున సుంకులుచెరిగిరని తాత్పర్యము.

క. బాలామణి యపు ఒకచెలి, కైలా గొనఁగం దమిశఁకాంతమయపయ
శ్శాలాంతర మెనసె మరు, త్కాలాహికచాలలామకములు భజింపన్.

టీ. అపుడు=ఆసమయమందు; బాలామణి=చంద్రిక; ఒకచెలి=ఒకసకియ; కైలాగొనఁగ్=హస్తావలంబమునీయఁగా; తమిశఁకాంతమయపయశ్శాలాంతరము.-తమిశఁకాంతమయ=చంద్రకాంతమయమగు, పయశ్శాలా=నీళ్లయింటియొక్క, అంతరము = మధ్యమును; మరుత్కాలాహికచాలలామకములు = ఉత్తమదేహాంగనలు; భజింపన్ = సేవించుచుండఁగా; ఎనసెన్=పొందెను.

చ. నెలజిగిభీతి నిర్లు ధరఁణీధరకందరఁ దజ్జయా ప్తికై
బలుతప మూన్చి కై శ్యగతి బాగుగఁ బుట్టఁగ జ్యోత్స్నికాదనా
కలనము నేర్ప వాని లలిఁగై కొని మేపుపురాతపోరమా
కల యనఁ బెట్టె గంధ మొకఁకాంత వధూటిశిరోజపాళికన్.

18

టీ. ఇర్లు=చీకటులు; నెలజిగిభీతిక్.-నెల=చంద్రునియొక్క, జిగి=కాంతివలన, భీతిక్=భయముచేత; ధరణీధరకందరక్.-ధరణీధర=పర్వతముయొక్క, కందరక్=గుహయందు; తజ్జయా ప్తికై.-తత్=చంద్రకాంతియొక్క, జయా ప్తికై-జయప్రాప్తికొఱకు; బలుతపము=అధికమగుతపమును; ఊన్చి=చేసి; కై శ్యగతిక్=కేశసమూహరూపముతో; బాగుగ్=ఒప్పిదముగ; పుట్టఁగ్=జన్మింపఁగా; జ్యోత్స్నికాదనాకలనము.-జ్యోత్స్నికా=వెన్నలయొక్క, అదనా=భక్షణమందలి, ఆకలనము=అలవాటును; నేర్పక్=అభ్యసింపఁజేయుటకై; వానిక్=ఆవెన్నలను; లలిక్=ప్రేమతో; కై కొని=గ్రహించి; మేపుపురాతపోరమాకలయనక్ -మేపు = భుజింపఁజేయుచున్న, పురాతపోరమా = పూర్వతపోలక్ష్మియొక్క, కలయనక్=కలయనునట్లుగా; ఒకకాంత=ఒకయంగన; వధూటిశిరోజపాళికన్=చంద్రికయొక్క తలచెంద్రుకలనమూహమునందు; గంధము=గంధమును; పెట్టెక్=పెట్టెను.

చీకటులు చంద్రకాంతికి భయపడి దాని జయించుటకు పర్వతగుహలయందు తపంబొనరించి కైశ్యరూపముగ జన్మింపఁగా వానికావెన్నెలను తిన నేర్పుటకై యావెన్నెలను

చేతఁబట్టి నోటి కిచ్చునట్టి పూర్వజన్మతపోలక్షి నా నొకకాంత చంద్రిక వెండ్రుకలయందు గంధముఁ బూసె నని భావము.

తే. ఘనపయోధరపదవి నక్షత్రమాలి

కారుచులు పర్వ శ్యామ యొక్కర్తు చంద్ర

కలశిఁ బూని నవామృతమ్ములఁ జకోర

చపలనయనకు వేలార్చె సమృద్ధమున.

19

టీ. శ్యామ=యావనమధ్యస్థయగు; ఒక్కర్తు=ఒకకాంత; చంద్రకలశిఁబూని= స్వర్ణ కలశముదీసికొని; నవామృతమ్ములఁ—నవ=నూతనమగు, అమృతమ్ములఁ = ఉదకములను; ఘనపయోధరపదవిఁ.—ఘన=గొప్పలగు, పయోధరపదవిఁ=స్తనప్రదేశమందు; నక్షత్రమాలి కారుచులు—నక్షత్రమాలికా=ఇరువదియేడుమాక్తికములుగల సరముయొక్క, రుచులు=కాంతులు; పర్వఁ=వ్యాపింపఁగా; చకోర చపలనయనకుఁ=చంద్రికకు; సమృద్ధమునఁ=సంతోషముతో; వేలార్చెఁ=కుమ్మరించెను. ఇచట, శ్యామ=రాత్రి; ఘనమగు, పయోధరపదవిఁ=ఆకాశమందు; నక్షత్రమాలికారుచులు=ఉడుపంక్తికాంతులు; పర్వఁ=వ్యాపింపఁగా; చంద్రకలశిఁ=చంద్రుఁడనుకలశమును; పూని = గ్రహించి; నవమైన, అమృతమ్ములఁ = సుధలను; వేలార్చె ననునర్థముస్ఫురించుచున్నది.

అనఁగా నొకకాంత సువర్ణకలశోదకముతో జంద్రికకు స్నానముఁ జేయించె నని భావము. రాత్రి చంద్రకిరణామృతములచే చకోరములను తృప్తిపఱచెనని యర్థాంతరమునకు భావము.

మ. కనకాంగీజన మారతు ల్వానరుపం • గంజద్విషత్కాంత మ

జ్జనశాలాకలశాంబుధి న్నెడలి తేజం బెచ్చ నాపద్మపా

ణి నవీనచ్చదమండలీవృతి సమున్మిద్రాళి గేయాభిపూ

ర్తిని జూపట్టెడు పుష్కరాఖ్యగలవేదిం బొల్చె నప్పట్టునఁ.

20

టీ. కనకాంగీజనము=స్త్రీజనము; ఆరతుల్=ఆరతులను; పానరుపఁ=ఈయఁగా; గంజద్విషత్కాంతమజ్జనశాలాకలశాంబుధిఁ.—గంజద్విషత్కాంత మజ్జనశాలా = చంద్ర కాంతమణులుగల స్నానాలయమనెడి, కలశాంబుధిఁ=పాలకడలినుండి; నెడలి=బయిల్గదేటి; తేజంబు=కాంతి; ఎచ్చఁ=అతిశయింపఁగా; ఆపద్మపాణి=కమలములవంటిహస్తములుగల చంద్రిక; నవీనచ్చదమండలీవృతిఁ.—నవీన = నూతనమగు, చద = వస్త్రములయొక్క, మండలీ=సమూహముయొక్క, వృతిఁ=ధారణముచేతను; సమున్మిద్రాళిగేయాభిపూర్తిని.—సమున్మిద్ర=విజృంభించుచున్న, ఆళి=చెలియలయొక్క, గేయ=గానముయొక్క, అభిపూర్తిని=పరిపూర్తిచేత; చూపట్టెడు పుష్కరాఖ్యగలవేదిఁ.—చూపట్టెడు = కాన్పించుచున్న,

పుష్కరాఖ్యగలవేదిక=పద్మాకృతులుగలరంగ నల్లియొక్క ప్రసిద్ధిగలవివాహవేదికయందు,
 “అలంకృతా స్వక్తికపద్మశృంగే” యను వసిష్ఠవచనము, రంగవల్లితో పద్మశంఖాకృతులు
 చేసి వివాహవేదిక నలంకరించుటకుఁ బ్రమాణము; అప్పట్టునకొ=ఆసమయమందు; పాలెక్కొ=
 ఒప్పెను. ఇచట, పద్మపాణి=లక్ష్మీదేవి; కలశాంబుధికొ=పాలకడలినుండి; వెడలి=బయలుదేటి;
 నవీనచ్చదమండలీవృత్తి సమున్నిద్రాళిగేయాభిపూర్తిని.-నవీన=నూతనమైన, ఛద=దళముల
 యొక్క, మండలీ=సమూహముయొక్క, వృత్తికొ=ఆవరణముచేత, సమున్నిద్ర=జాగరూక
 ములగు, అళి=తుమ్మెదలయొక్క, గేయ=గానముయొక్క, అభిపూర్తిని=పరిపూర్తిని; చూప
 ట్టెడు పుష్కరాఖ్యగల=కాన్పించెడి పద్మమనుషేరుగల; వేదికొ=తీర్నయందు, పాలెక్కొ=
 ఒప్పెనను నర్థము దోచుచున్నది.

అనఁగా కాంతలు ఆరతు లియ్యఁగా స్నానాలయము వెడలి నూతనవస్త్రముల ధరించి
 సకులు పాటలు పాడుచుండఁగ పుష్కర మనుషేరుగల వేదికయందుఁ బాలెప్ప నని భావము.

సీ. కనకదామమూఁ జేర్చి ♦ వనితకు జడ యల్లె
 నళిపాళికలఁ గేర ♦ నబల యొకతె
 వరచంద్రరేఖ సుందరి నెమ్మొగంబునఁ
 దీర్చెఁ దామర నొవ్వఁ ♦ తెఱవ యొకతె
 చలువగందంబు తొయ్యలిమేన నెనపెఁ జం
 పకవల్లిఁ గిక్కురింపఁ ♦ బడఁతి యొకతె
 ఘనకంకణమ్ము లంగనకరమ్ముల నుంచెఁ
 జిగురాకు నెగ్గింపఁ ♦ జెలువ యొకతె

తే. చారుపత్రమ్ము లెడయ కొ ♦ ప్పార భూరి
 వజ్రమాలిక నెలకొల్పె ♦ వనిత గబ్బి
 గుబ్బకవ గుబ్బలులయుబ్బు ♦ కొంచెపటుప
 దంటతన మొప్ప విరిధమ్మి ♦ కంటి యొకతె.

21

టీ. అబలయొకతె=ఒక కాంత; అళిపాళికలకొ=తుమ్మెదబంతులను; కేరకొ=పరిహాసిం
 చుటకై; వనితకుకొ=చంద్రికకు; కనకదామము=సంపెఁగఘాసరము; చేర్చి=జతపఱచి; జడయ
 ల్లెకొ=జడవేసెను. ఇచట, తుమ్మెదలబంతిని జడ స్వయమే కేరుచుండఁ జంపకసాహాయ్య
 మేల యనుశంక నిరసించుటకై కనకదామము బంగరుత్రాడు లేదా జడ బంగరుగాని యర్థ
 ము చేయవలయు. తెఱవయొకతె=ఒకస్త్రీ; తామర=తామరపువ్వు; నొవ్వకొ=నొచ్చునట్లు
 గా; సుందరి నెమ్మొగంబునకొ=చంద్రికముఖమందు; వరచంద్రరేఖకొ.-వర=వ్రేళ్ళమగు, చంద్ర
 రేఖకొ=చందమామబొట్టును; తీర్చెకొ=దిద్దెను. ఇచట, చంద్రికముఖము స్వభావముగ తామర

పూవును తిరస్కరించుచుండఁగ కమలవైరి సాహాయ్యమును గోరుటయేల యనుశంక నిరసించుటకై, వరచంద్రరేఖ.-వర=కుంకుమముయొక్క, “కాశ్చీరజస్తాగ్ని శిఖింవరమ్” అని యమరుఁడు, చంద్ర=పచ్చకర్పూరముయొక్క, రేఖను దీర్చెనను నర్థమున్నదని గ్రహింపవలయును. పడఁతియొక తె=ఒక కాంత; తొయ్యలిమేనకొ = చంద్రికశరీరమందు; చంపకవల్లికొ=సంపెఁగతీవను; కికురింపకొ=నంచించుటకు; చలువగందంబు = చల్లనిగందమును; ఎనపెకొ=కలియఁబూసెను. ఇచట చంద్రికయంగలత తనంత నె చంపకతీవను తిస్కరించుచుండ తల్లతావిరోధియగు చలువగందము సాహాయ్యమేల యను శంక నిరసించుటకై చలువగందం బనుచోట, చలువకొ=ఉదికినవస్త్రమును, గందమును నెనపె నను నర్థమున్నదని గ్రహింపవలయును. చెలువయొక తె=కాంతయొక్క; చిరురాకుకొ=లేయాకును; ఎగ్గింపకొ=తిరస్కరించుటకు; అంగనకరమ్ములకొ=చంద్రికహస్తములయందు; ఘనకంకణమ్ములకొ.—ఘన=మేఘముయొక్క, కంకణంబులకొ=యుదకబిందువులను; ఉంచెకొ=ఉంచెను; ఇచట, చంద్రికకరములు స్వయమే చిగురుటాకులఁ దిరస్కరించుచుండఁగా చిగురాకువిరోధు లగునుదకకణముల నుంచు లేల యనుశంక నిరసించుటకై ఘనకంకణమ్ములనుచోట, ఘనములైన, కంకణములను=వలయముల నుంచెననునర్థము దోచుచున్నది. విరితమ్మికంటియొక తె=వికసించినకమలములవంటి నేత్రములుగలయొకస్త్రీ; గుబ్బలులయుబ్బు = పర్వతములయొక్క అతిశయమును; కొంచెపటుపకొ=తగ్గించుటకై; దంటతన మొప్పకొ = ప్రౌఢత్వమొప్పునట్లుగా; వనితగబ్బిగుబ్బకవకొ.—వనిత=చంద్రికయొక్క, గబ్బి=ఘనమైన, గుబ్బకవకొ= చనుదోయియందు; చారుపత్రంబులకొ.—చారు=సుందరమైన, పత్రంబులకొ= తొక్కలను; ఎడయక = ఎడఁబాయక; ఒప్పారకొ=అతిశయించునట్లుగా; భూరివజ్రమాలికకొ.—భూరి=అధికమగు, వజ్రమాలికకొ—వజ్రాయుధశ్రేణిని; నెలకొల్పెకొ=నిలిపెను. ఇచట, పర్వతములను తిరస్కరించుటకై కుచములకు పక్షములను భూరివజ్రమాలికల నెలకొల్పుటవలన నాకుచములకు స్వసామర్థ్యము లేనటులు దోచుచున్నది గాన, పత్రశబ్దమునకు మకరికాపత్రము లనియు భూరివజ్రమాలికాశబ్దమునకు, భూరి=సువర్ణమయమగు, వజ్రమాలికకొ=రవలసరమును, నెలకొల్పెనను నర్థమున్నదని యాహింపవలయును.

ఈపద్యమందు భూషణములచేఁ జేలులు చంద్రిక నలంకరించి రని భావము.

మ. లలనామాళి శివార్పితంబు లగుమేల్కట్టాణిముత్యంపుక

మ్ములు దాల్చె న్భవదాస్యదీప్తిగతి కాత్మ న్గుందు రేతేని ని

స్తులవీక్షామృతధారచే మనుపు మంచు న్వేగ తచ్చంద్రమం

డలడింభంబులు భక్తి విన్నపముఁ బూన్పకొ జేరుదారిం దగకొ. 22

టీ. లలనామాళి=చంద్రిక; శివార్పితంబులు = పార్వతీదేవిచేనియ్యబడినవి; అగుమేల్కట్టాణి ముత్యంపుకమ్ములు.—అగు=అయనట్టి, మేల్కట్ట=మంచిబంధనముగల, ఆణిముత్యంపుకమ్ములు=గుండ్రపుముత్యములుగల కర్ణభూషణములను; భవదాస్యదీప్తిగతికొ.—భవతో=

నీయొక్క, ఆస్య=ముఖముయొక్క, దీప్తి=కాంతియొక్క, గతికి=రీతికి; ఆత్మ=మనము నందు; కుందురేతేని=వ్యసనపడుచున్న రేరాజును; నిస్తులపీఠామృతధారచే=సాటితే నిచూపులను నమృతధారలచే; మనుపుము=రక్షింపుము; అంచు=ఇట్లనుచు; వేగ=శీఘ్రము గ; తచ్చంద్రమండలడింభంబులు=ఆచంద్రమండలమాణవకములు; భక్తివిన్నపము=భక్తి యుక్తమగు విజ్ఞాపనమును; పూన్ప=చేయుటకు; చేరుదారి=సమీపించురీతిగా; తగ=ఁ బిప్పునట్లు; తాలె=ధరించెను.

చంద్రిక పార్వతీదేవి యొసంగిన ముత్యపుకమ్ములు ధరించుట, నీముఖకాంతికిఁ గుందు చున్న చంద్రుని రక్షింపు మని యతనిపిల్లలు విన్నవించుటకై చేరినవోయనునట్లుండె నని భావము. చంద్రికకమ్ములు చంద్రమండలశిశువులయట్లున్న వని ముఖ్యాశయము.

ఉ. చక్క మఘోని యత్తటి నొసంగిన సారమసారహారముల్
చక్కెరబొమ్మచన్దవఁ బొసంగె వధూమణి శ్యామ గావునం
జొక్కపుగుత్తులన్తనముఁ జొన్పఁగ గుబ్బలు నిబ్బరంపు మేల్
మక్కువ నందు వ్రాలునళిమాణవకప్రకరంబులో యనన్.

23

టీ. చక్క=సుందరముగా, మఘోని=శచీదేవి; అత్తటి=ఆసమయమందు; ఒసంగినసార మసార హారముల్. ఒసంగిన=ఇచ్చిన, సార=శ్రేష్ఠమగు, మసార=ఇంద్రనీలములయొక్క, హారముల్=పేరులను; వధూమణి=చంద్రిక; శ్యామ కావునన్=శ్యామయగుటవలన; శ్యామాలక్షణము, శీతకాలేసుఖోష్ణాయాగ్రీష్ఠేతు సుఖశీతలా తప్తకాఞ్చనసంకాశా సా శ్యామేతి చకధ్యతే॥ అని, ప్రేంకణపుతీవయను నర్థముదోచుచున్నది; గుబ్బలు=స్తనములు; చొక్కపు గుత్తులన్తనము=స్వచ్ఛమైనగుత్తులను భావమును; చొన్పఁగ=పొందఁజేయఁగా; అందు=ఆపూగుత్తులయందు; నిబ్బరంపు మేల్ మక్కువ=గాఢమగుప్రేమతో; వ్రాలునళిమాణవకప్రకరంబులోయనన్. -వ్రాలు=పడునట్టి, అళి=తుమ్మెదలయొక్క, మాణవక=పిల్లలయొక్క, ప్రకరంబులోయనన్=గుంపులోయనునట్లు; చక్కెరబొమ్మచన్దవన్=చంద్రికయొక్క కుచయుగమందు; పొసంగె=ఒప్పెను.

అనఁగా శచీదేవి యొసంగిన యింద్రనీలమణులహారము, అతవలె నున్నచంద్రికయొక్క పాలిండ్లు పూగుత్తులనుతలంపున వ్రాలినతుమ్మెదగుంపులో యనునట్లు చంద్రికకుచయుగంబునఁ బ్రకాశించెనని భావము.

ఉ. ఆయరవిందగంధి చరణాంబురుహంబులఁ దాల్పఁ బొల్పెన
గ్నాయి యొసంగినట్టి యభినవ్యవిదూరజనూపురంబు లౌ
రా యవి హంసకర్తవ్యమునఁ రాజిలుటం బలె నిస్సమస్వర
శ్రీయుతి నొంది డాతెనసిఁ చెల్వముఁ బూనె నటంచు నెంచఁగన్.

24

టీ. అగ్నయి=స్వాహాదేవి, పృషాకప్యగ్ని తిసూత్రమువలన నై జాదేశజీప్సలువచ్చిన
ఎని తెలియవలెను; ఓసంగినట్టియభినవ్యవిదూరజనూపురంబులు.-ఓసంగినట్టి=ఇచ్చిన, అభిన
వ్య=మాతనమైన; విదూరజ=వైడూర్యమలయొక్క, నూపురంబులు=అందెలు; ఆయరవిందగం
ధి=చంద్రిక; చరణాంబురుహంబులకొ=అడుగుదమ్ములయందు; తాల్పకొ=ధరింపఁగా; అవి=ఆ
యందెలు; హంసకత్వమునకొ=పాదకటకభావముచేత; అంచతనముచేత; రాజిలుటంబలెకొ=
ప్రకాశించుటచేతనో అన్నట్లు; నిస్సమస్వరశ్రీయుతికొ.-నిస్సమ = సాటిలేని, స్వర=ధ్వని
యొక్క, శ్రీ=సంపదతో, యుతికొ=కూడుటను; ఓంది = పొంది; డాలు = కాంతిని; ఎనసి=
పొంది; చెల్వముకొ=అందమును; పూనెకొ=వహించెను; డౌరా=బలీ! అటంచు నెంచఁగకొ=
అట్లనిపొగడఁగా; పాలెకొ=ఒప్పెను.

. స్వాహాదేవి యొసంగిన వైడూర్యనూపురములు చంద్రిక యడుగుదమ్ములయందుఁ దమ
కుఁగల హంసకత్వముచేతనో యనునట్లు నిస్సమాన ములధ్వనులతోఁ గూడి ప్రకాశించె
నని భావము.

ఉ. అంగన యంతకీపరిసమర్పితరోహితకాండపాండుర
త్నాంగదముల్ వహించె శుభహారమసారకదృష్టిడాలురే
ఖంగన నుజ్జ్వలేందిర వికస్వరపల్లవకోరకాళికా
సంగతిఁ దద్భుజాతిలకసాలలతల్ వడిఁ బూనుచాడ్పునకొ. 25

టీ. అంగన=చంద్రిక; అంతకీపరిసమర్పితరోహితకాండపాండురత్నాంగదముల్.-
అంతకీ=యమభార్యచేత, పరిసమర్పిత=ఈయఁబడిన, రోహితకాండ=కెంపులగుంపుయొక్క,
పాండురత్న=రవలయొక్క, అంగదముల్=భుజకీర్తులును; ఉజ్జ్వలేందిర=సౌందర్యలక్ష్మి; శు
భహారమసారకదృష్టిడాలురేఖకొ.-శుభ=మంగళకరమైన, హార=కంఠహారమందలి, మసా
ర్కక=ఇంద్రనీలమణులనెడు, దృష్టి=చూపుయొక్క, డాలు=కాంతులయొక్క, రేఖకొ=పంక్తి
తో; కనకొ=చూడఁగా; వికస్వరపల్లవకోరకాళికా సంగతికొ.-వికస్వర=వికసించిన, పల్ల
వ=చిగుళ్లయొక్క, కోరక.-మొక్కలయొక్క, ఆళికా=శ్రేణియొక్క, సంగతికొ=కూడికను;
భుజాతిలకసాలలతల్.-భుజా=భుజములనెడు, తిలకసాల=బొట్టుగుచెట్లయొక్క, లతల్=తీ
వలు; వడికొ=వేగముతో; పూనుచాడ్పునకొ=ధరించుతెఱంగున; వహించెకొ.

అనఁగాఁ జంద్రిక, యమభార్య యొసంగిన కెంపులరవలతోఁ జేరి యున్న యేంగద
ములు సౌందర్యలక్ష్మి హారగతములగు నింద్రనీలమణులను వీక్షణములచేఁజూడగా నాచంద్రిక
యొక్క భుజములనెడుబొట్టుగుతీవలు ఎఱ్ఱనిలేయాకులును వెల్ల మొగ్గలును పూనెనో యనునటులు
ధరించె ననిభావము. స్త్రీవీక్షణములు బొట్టుగు చెట్లకు దోహద మని వ్రాయఁబడి యున్నది.

చ. సకియ తమీచరాబల యొసంగినచొక్కపుముత్తియంపుబా
సీకము ధరింపఁ బాలె నది చిక్కనిడాలు నిశాప్తిఁ గాంచి బా

లికయలికస్థలంబు స్వకులీనత మించఁగఁ గాంచఁ జేరి చం
ద్రకళ ప్రియంబు మించఁ బరిరంభముఁ దార్చినదారిఁ బూనుచున్. 26

టీ. సకియ=చంద్రిక; తమిచరాబల=నిర్వృతిభార్య; ఒసంగినచొక్కపు ముత్తియం
పుబాసికము.-ఒసంగిన=ఇచ్చినట్టి, చొక్కపు=స్వచ్ఛమైన, ముత్తియంపుబాసికము=ముత్య
ములబాసికము, లలామకమనుట; ధరింపన్=తాల్పఁగా; అది=ఆబాసికము; బాలికయలికస్థ
లంబు=చంద్రికనొసలు; నిశాప్తిన్.-నిశా=రాత్రియొక్క, పసపుయొక్క, ఆప్తిన్=ప్రాప్తిచే
త; చిక్కనిడాలు=దట్టమగుకాంతిని; కాంచి=పొంది; స్వకులీనతన్=శ్రేష్ఠమగుతనకులధర్మ
ముతో; మించఁగన్=అతిశయింపఁగా; చంద్రకళ=నెలవంక; కాంచఁజేరి=చూడఁగట్టి;
ప్రియంబు=ఇంపు; మించన్=అతిశయింపఁగా; పరిరంభమున్=కాఁగిలింతను; తార్చినదా
రిన్=చేయురీతిని; పూనుచున్=వహించుచు; పొల్చెన్=ప్రకాశించెను.

నిర్వృతిభార్య యొసంగినముక్తాలలామకము చంద్రిక ధరింపఁగా, నొసలు నిశాప్తి నెన
సి వెలుంగుటయు స్వీయవక్రత్వమును బొంది యుండుటయును మొదలగు తనకులధర్మము
లుండుట గని ప్రియమొంది చంద్రకళ డగ్గటి కాఁగిలింతనా యనునట్లు ప్రకాశించె
నని భావము

చ. నలిననిభాస్య మాళి వరుణాని వితీర్ణము కెంపురాగమిం
దళతళ మంచు రాజులు సుదర్శన మెంతయు నెప్పెఁ గందర
మ్ములఁ దప మాచరించి తమముల్ గచలీల జనించి భానుమం
డలి గ్రహియించెఁ జు మ్మనుమనంబు సఖితతి కొందఁ జేయఁగన్. 27

టీ. వరుణానివితీర్ణము=వరుణదేవునిభార్యచే ఇయ్యబడినది; కెంపురాగమిందళతళ
మంచుచూపుడు సుదర్శనము.-కెంపురాగమిందళతళమంచురాజులుసుదర్శనము = పద్మరా
గమణుల గుంపుచేఁ దళతళమని ప్రకాశించు చక్రాకారభూషణము; నలిననిభాస్యమాళిన్
=చంద్రికశిరమునందు; తమముల్=ఇర్లు; కందరమ్ములన్=గుహలయందు; తపము=తపస్సును;
ఆచరించి=ఒనరించి; గచలీలన్=వెండ్రుకలరూపముతో; జనించి=పుట్టి; భానుమండలిన్=సూ
ర్యమండలమును; గ్రహియించెన్=పట్టికొనెను, చుమ్ము=సత్యము. అనుమనంబు=అనునట్టిబుద్ధి;
తమములు సూర్యమండలమును గ్రహియించెననుబుద్ధియనుట; సఖితతికిన్=చెలులగుంపునకు;
ఒందఁజేయఁగన్=కలుగఁజేయఁగా; ఒప్పెన్=ప్రకాశించెను.

అనఁగా వరుణునిభార్య యొసంగినచక్రాకారమగు భూషణము, అనఁగా రాకిణి,
యిర్లు గుహలలోఁ దపం బొనరించి చంద్రికాకచరూపమున జన్మించి సూర్యమండలమును
గ్రహించెనా యనుసందేహము చెలులమనంబునకుఁ గలుగఁజేయుచుఁ చంద్రికశిరమునందుఁ
బ్రకాశించె నని భావము.

మ. తరళాక్షీమణి యపు మారుతవధూద త్తంబు ముత్తేంపుముం.

గర నాసన్ ధరియించి చెల్వెనసెఁ జక్కన్ వేగుఁజుక్క న్వహింఁ

చి రసం దోఁచుదినాస్యలక్ష్మి యన నక్షీణాంగరాగంబు ని

ర్భరసంధ్యారుచియై సురేంద్రమణిహారచ్ఛాయ ల్లిరై తగన్.

28

టీ. తరళాక్షీమణి=స్త్రీరత్నమగుచంద్రిక; అపు=ఆసమయమందు; మారుతవధూద త్తంబు=వాయుకాంతచేనీయఁబడిన; ముత్తేంపుముంగర = ముక్తామయమగునాసాభూషణము; నాసన్=ముక్కునందు; ధరియించి=తొల్చి; ఆక్షీణాంగరాగంబు=తఱుఁగనిమైపుఁత; నిర్భరసంధ్యారుచియై=హెచ్చగుసంజవెలుఁగై; సురేంద్రమణిహారచ్ఛాయలు = ఇంద్రనీలమణిసరకాంతులు; ఇరై=చీకటులై; తగన్ = ఒప్పుచుండఁగా; చక్కన్=సరిగా; వేగుఁజుక్క=శుక్రనక్షత్రమును; వహించి = పూని; రసన్=పుడమియందు; తోఁచుదినాస్యలక్ష్మియన్=కనఁబడుచున్న దినముఖలక్ష్మియో యన్నట్లు; చెల్వెనసెన్=ప్రకాశించెను.

అనఁగాఁ దనముంగరాగము సంధ్యారాగమయి, ఇంద్రనీలమణికాంతులు చీకటులయి దోఁచుచుండఁగా, చంద్రిక వాయుదేవునిభార్యచే నీయఁబడిన నాసాభూషణమును ధరించి వేగుఁజుక్కను వహించి ప్రకాశించుదినముఖలక్ష్మి యన్నట్లు ప్రకాశించె ననిభావము.

మ. నవలా యైలబిలీసమర్పితము నానారత్నసంయోజితం

బవునెడ్డాణము దాల్ప నెప్పె నది తారాధ్వస్థలీరీతిఁ దొ

ల్త విమర్శించితి నిప్పు మధ్యపథలీలం గాంతుఁ బోయంచు మిం

చువడిం జేరు ననేకవర్ణపరిధిస్ఫూర్తి విజృంభించుచున్.

29

టీ. నవలా=చంద్రిక; ఐలబిలీసమర్పితము=కుబేరునిభార్యచే నీయఁబడినట్టి; నానారత్నసంయోజితంబు=అనేకరత్నఖచితంబును; అవునెడ్డాణము=అయినట్టి మేఖలను; తాల్పన్=ధరింపఁగా; అది=ఆయెడ్డాణము; తారాధ్వస్థలీరీతిన్=నక్షత్రమార్గవిధంబును; తొల్తన్=మొదట; విమర్శించితిన్=పరికించితిని. ఇప్పు=ఆసమయమందు; మధ్యపథలీలన్=భూలోకముయొక్కవిలాసమును; మధ్యభాగమును; కాంతుఁబోయంచున్=వీక్షింతునని; మించువడిన్=అతిశయించువేగముచే; చేరుననేకవర్ణపరిధిస్ఫూర్తిన్ = ప్రవేశించుచున్న పెక్కువెన్నెలుగల పరివేషముయొక్క ఆకృతితో; ఒప్పెన్=వెలసెను; “పరివేషస్తుపరిధిః” అని అమరుఁడు.

అనఁగా మొదట సంతరిక్షపదమును పరీక్షించితి నిప్పుడు మధ్యపథలీలను బరికింపవలెనని వన్నెలుగలపరివేషముచేరెనో యనునట్లు కుబేరునిభార్యచే నీయఁబడినయెడ్డాణము నానారత్నములతోఁ గూడి చంద్రికవలగ్నమందుఁ బ్రకాశించె నని భావము.

ను. అలగోత్రాపతిపుత్రి యిట్లు గిరికన్యాముఖ్యదిగ్దేశరా
ణ్ణలినాస్యాజనతాసమర్పితమహానానామణీభూషణా
వళిశృంగారితగాత్రయై ద్విజసతీవారంబు దీవింపఁ దొ
య్యలు లారాత్రికముల్ ఘటింప నవమోదారూఢి మించెంగడున్. 30

టీ. అలగోత్రాపతిపుత్రి=క్షణదోదయభూపతియొక్క కూతురగు నాచంద్రిక; ఇట్లు=పూర్వోక్తప్రకారము; గిరికన్యాముఖ్యదిగ్దేశరాణ్ణలినాస్యాజనతా సమర్పితమహానానామణీ భూషణావళిశృంగారితగాత్రయై.-గిరికన్యా=పార్వతీదేవి, ముఖ్య=ఆదిగాఁగల, దిగ్దేశరాట్=దిక్పతులయొక్క, నళినాస్యాజనతా=కాంతాజనసమూహముచే, సమర్పిత=ఈయఁబడిన, మహాత్=అధికమయిన, నానా=అనేకవిధములగు, మణీభూషణ=మణిమయభూషణములయొక్క, ఆవళి=పంక్తిచేత, శృంగారిత=అలంకరింపఁబడిన, గాత్రయై=శరీరముగలదై; ద్విజసతీనారంబు=బ్రాహ్మణస్త్రీసమూహము; దీవింపన్=ఆశీర్వాదింపఁగా; తొయ్యలులు=స్త్రీలు; ఆరాత్రికముల్=హారతులను; ఘటింపన్=ఈయఁగా; నవమోదారూఢిన్.-నవ=నూతనమగు, మోద=సంతసముయొక్క, ఆరూఢిన్=రూఢిచేత; కడున్=మిక్కిలి; మించెన్=అతిశయిలెను.

తే. అంతకయ మున్ను బంధువయస్యదండ
నాథముఖ్యులు తత్సుచంద్రక్షితీంద్రుఁ
బెండ్లికొడుకు నెనర్పదర్పించువేడ్కఁ
గడఁగి శుభలీల నాళిసంఘములఁ బనుప. 31

టీ. అంతకయమున్ను=చంద్రికకాలంకారమునకన్న పూర్వమందు; బంధువయస్యదండనాథముఖ్యులు.-బంధు=చుట్టములు, వయస్య=చెలికాండ్రు, దండనాథ=సేనానాయకులు, ముఖ్యులు=మొదలుగాఁగలవారు; తత్సుచంద్రక్షితీంద్రున్=అసుచంద్రభూపతిని; పెండ్లికొడుకునొవర్పన్=పెండ్లికుమారునిఁ జేయుటకు; దర్పించువేడ్కన్=మించునుల్లాసముతో; కడఁగి=పూని; శుభలీలన్=శుభలీలచేత; ఆళిసంఘములన్=చెలులగుంపులను; పనుపన్=పంపఁగా; దీనికి తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

చ. తరుణులు చేరి కాంచనవిత్తరిక శోభనపీఠి పెట్టి భూ
వరు వసియింపఁ జేసి ద్విజవారిజలోచన లెల్లఁ గోకిల
స్వరమునఁ బాట పాడ ననివారితమంగళవాద్యనిస్వనో
త్కరములు చాల బోరుకొనఁ గ్రక్కున నారతు లెత్తి రయ్యెడన్. 32

టీ. తరుణులు=చేడెలు; చేరి=కూడి; కాంచనవిత్తరికన్=బంగారువేదికయందు; శోభనపీఠిన్=పెండ్లిపీఠము; పెట్టి=యుగచి; భూవరున్=సుచంద్రుని; వసియింపఁజేసి=కూర్చుండఁ

బెట్టి; ద్విజవారిజలోచన లెల్లఁ = బ్రాహ్మణస్త్రీలందఱు; కోకిలస్వరమునఁ = కోయిలస్వరము
వంటిస్వరముతో; పాటపాడఁ = పాటఁబాడఁగా; అనివారితమంగళవాద్యనిస్వనోత్కర
ములు. - అనివారిత = వారింపఁబడని, మంగళవాద్య = శుభవాద్యములయొక్క, నిస్వనోత్కర
ములు = ధ్వనికదంబములు; చాలఁ = మిక్కిలి; బోరుకొనఁ = మ్రోఁగఁగా; గ్రక్కునఁ = శీఘ్ర
ముగా; ఆరతులెత్తిరి = హారతులిచ్చిరి. అయ్యెడఁ = ఆసమయమందు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియ
తో నన్వయము.

నీ. అఱచందమామపై ♦ కుఱుకుచీకటిపిల్ల
లన ఫాలతటిఁ గుంతలాళి జాఱ
మదిపేరిమరుమేడఁ ♦ బొదలుధూపము పర్వ
పోల్కిఁ గ్రొందావియూర్పులు జనింప
నన నూఁగువేడ్కఁ జేకొని మ్రోయు తేటిచాల్
సరి నీలవలయముల్ ♦ చాల మొరయ
లవలియాకులఁ గ్రమ్మునవహైమకణముల
గతిఁ జెక్కుల శ్రమాంబుకణిక లుబ్బ

తే. సరులు నటియింప నునుఁగొను ♦ సంచలింప
గుబ్బకవ రాయిడింప సకు ల్నుతింప
చూపునెఱమించు మించుమేల్సొగసు నింప
నమ్మహిపాలుశిర సంఘె ♦ గొమ్మ యొక తే.

33

టీ. అఱచందమామపైకిఁ = అర్థచంద్రునిమీఁదికి; ఉఱుకుచీకటిపిల్లలనఁ = పరుగెత్తు
నధికారపుబిడ్డలో యన్నట్లు; ఫాలతటిఁ = నుదుటిభాగమందు; కుంతలాళి = ముంగురులగుం
పు; జాఱఁ = ఒఱగఁగా; మదిపేరిమరుమేడఁ = మనస్సును పేరుగల మన్మథునిసౌధమందు; పొద
లుధూపము = వృద్ధిబొందుపొగ; పర్వపోల్కిఁ = వ్యాపించువిధమున; గ్రొందావియూర్పులు =
క్రొత్తవాననగల నిట్టూర్పువాయువులు; జనింపఁ = పుట్టుచుండఁగా; నననూఁగువేడ్కఁ = చి
గురాకునందుయ్యెలలూఁగువేడుకను; చేకొని = గ్రహించి; మ్రోయు తేటిచాల్ సరి = అఱచుచు
న్న మైదలబంతితో సాటిగా; నీలవలయముల్ = ఇంద్రనీలమయములగుకంకణములు; చా
లఁ = మిక్కిలి; మొరయఁ = మ్రోఁగుచుండఁగా; లవలియాకులఁ = వీలకియాకులయందు;
క్రమ్మునవహైమకణములగతిఁ = చుట్టుకొనుక్రొత్తమంచు బిందువులవలె; చెక్కులఁ = చెంప
లయందు; శ్రమాంబుకణికలు = చెమటనీటిబొట్టులు; ఉబ్బఁ = అతిశయింపఁగా; సరులు = దండలు;
నటియింపఁ = చలింపఁగా; నునుఁగొను = అల్పమగునడుము; సంచలింపఁ = ఆడఁగా; గుబ్బకవ =
చెనుదోయి; రాయిడింపఁ = ఒరయఁగా; సకుల్ = చెలిలు; నుతింపఁ = పొగడఁగా; చూపు
నెఱమించు = చూపుయొక్క యధికమయినప్రకాశము; మించుమేల్సొగసుఁ = మెఱపుయొక్క

మంచియందమును; నింప=నిండింపఁగా; అప్పుహిపాలుశిరసు = ఆరాజుశిరమును; అంటెన్ = అంటినదాయెను.

బాలచంద్రునిమీఁదికిఁ జిటుచీకటు లుటికనటులు ఫాలముమీఁద కురులు వ్రాలు చుండఁగా, మనసనుపేరుగల మన్మథుమేడయందు వ్యాపించు పొగపగిది నూర్పులు చెలంగఁ గా, చిగురాకునం దుయ్యెల లూఁగుతుమైదచాలుపగిది కరములనీలమణికంకణములు మొర యఁగ, వీలకియాకులయందుఁ బర్విన మంచుబొట్టులరీతిగ చెక్కిళ్లయందుఁ జెమటబిందువు లతిశయింపఁగా, దండలు గదలుచుండ, సన్ననినడుము కదలుచుండఁగా, కుచయుగ మొర యుచుండఁగా, సకియలు పొగడఁగ నొకచెలి సుచంద్రునకుఁ దలయంటె నని భావము.

తే. అంత నప్పురుషోత్తముఁ ♦ డంఘ్రియుగళి
నడరుమిన్కులపావాలు ♦ దొడిగి కమల
హస్తకర మూని ఘనవేణి ♦ కాళికాభి
కలితపాథోగృహము మంద ♦ కలన నెనసి.

34

టీ. అంతన్ = అటుపిమ్మట; అప్పురుషోత్తముఁడు = పురుషశ్రేష్ఠుఁడగు నాసుచంద్రుఁడు; అంఘ్రియుగళిన్ = అడుగుదోయియందు; అడరుమిన్కులపావాలు. - అడరు = ఓప్పుచున్న, మిన్కుల పావాలు = తళుకులుగల పాదుకులను; తొడిగి; కమల హస్తకరము = కమలమువంటి హస్తముగల చెలియొక్కకేలును; ఊని = వహించి; ఘనవేణికాళికాభికలితపాథోగృహము. - ఘనవేణికా = మబ్బువంటిజడగల చేడియలయొక్క, ఆళికా = శ్రేణిచేత, అభికలిత = పొందఁబడిన, పాథోగృహము = మజ్జనగృహమును; మందకలనన్ = మెల్ల నినడకతో; ఎనసి = పొంది; పైపద్యముతో నన్వయము. ఇచట, పురుషోత్తముఁడు = నారాయణమూర్తి; అంఘ్రియుగళిమందు, మిన్కులపావాలు = వేదమయపాదుకలను; తొడిగి; కమలహస్తకరమూని = లక్ష్మీదేవియొక్క హస్తమును బట్టుకొని; ఘనవేణికాళికాభికలితపాథోగృహము. - ఘనవేణికా = గొప్పనడులయొక్క, ఆళికా = శ్రేణిచేత, అభికలిత = పొందఁబడిన, పాథోగృహము = సముద్రమును; ఎనసియను నర్థము దోచుచున్నది.

చ. అళినిభవేణి యోర్తు మహి ♦ పాగ్రణికై శికవీధిఁ జందనా

మీలకము వెట్ట నెక్క నుకు ♦ మారలతాసమగాత్రి కోష్ణవాః

కులముల మజ్జనంబు సమ ♦ కూర్చె మనోభవరాజ్య మందఁగాఁ

జెలువుగఁ గట్టఁ బట్ట మభి ♦ షేక మొనర్చినచాయ నయ్యెడన్.

35

టీ. అళినిభవేణియోర్తు = తుమ్మెదలతో సమానమగు జడగల యెకకాంత; మహిపాగ్రణికై శికవీధిన్. - మహిపాగ్రణి = రాజశ్రేష్ఠుఁడగు సుచంద్రునియొక్క, కైశికవీధిన్ = కేశసమూహముయొక్క ప్రదేశమందు; చందనామలకము = చందనమిత్రమైన యుసిరికపిండి;

పెట్టె=ఉంపఁగా; ఒక్కసుకుమారలతాసమగాత్రి = మెత్తనిలతతో సమమైవ మేనుగల యొకకాంత; చెలువుగఁ = సాంపుగా; మనోభవురాజ్యము=మన్మథుని ప్రభుత్వము; అందఁ గాఁ=పొందుటకై; పట్టము=ముఖపట్టమును; కట్టె=బంధించుట కొఱకు; అభిషేకమొనర్చిన చాయె=స్నానము చేయించిన తెఱంగున; కోష్ఠవాఃకులములఁ = గోరువెచ్చనయినయందు కపూరముతో; మజ్జనంబు=స్నానమును; సమకూర్చె=చేయించెను.

చ. చెలువ యొకర్తు చెందిరికఁచేల మయిం దడి యొత్తి వైచి ని
స్తులవిశదాంబరం బొసఁగఁ దోడనె దాల్చి సదప్రియంబు మ
త్సులలితరోహితాంశుపటి • నుమ్మని దాని సడల్చి వెన్నెలఁ
వలనుగఁ బూని తోచురవివైఖరి నప్పతి యొప్పె నంతటఁ. 36

టీ. చెలువయొకర్తు=ఒకచెలియ; చెందిరికచేలఁ=చెంద్రకావి వస్త్రముతో;మయిఁ= శరీరమందు; తడియొత్తివైచి=తడిదుడిచి; నిస్తులవిశదాంబరంబు.-నిస్తుల=సాటిలేని, విశదాంబరంబు=తెల్లనివస్త్రమును; ఒసఁగఁ=ఈయఁగా; అప్పతి=ఆసుచంద్రుఁడు;తోడనె=వెంటనె; తాల్చి=ధరించి; మత్సులలితరోహితాంశుపటి.-మత్=నాయొక్క, సులలిత=మిక్కిలిమనోజ్ఞమగు, రోహిత=ఎఱ్ఱనగు, అంశు=కిరణములనెడు, పటి=వస్త్రము; సదప్రియంబు=సజ్జనులకు ఇష్టముకానిది; చుమ్మ=సత్యము, రిక్కలకునప్రియమని స్వభావార్థము; అని=ఇట్లని;దానిఁ= ఆరోహితాంశుపటమును; సడల్చి=విడిచి;వెన్నెలఁ=కామునిని; వలనుగఁ=నేర్పుగా;పూని= ధరించి; తోచురవివైఖరిఁ=కనుపట్టు సూర్యునివిధంబుగా;ఒప్పెఁ=ప్రకాశించెను.

అనఁగా నొకచెలి శుభ్రవస్త్రమునీయఁగా నారాజు శుభ్రవస్త్రమునుధరించి సదప్రియంబని రోహితాంశుపటమునుసడల్చి వెన్నెలను ధరించినరవిపగిదిఁ బ్రకాశించె ననిభావము.

చ. అలజలశాలిక న్వెడలి • యాజననాయకుఁ డబ్జరాగవ
ద్వలభివిభాజటాయుతి న • వారితమాక్తికకుడ్యదీప్తి ని
ర్మలగగనాపగాప్తిఁ గడు • రాజలు పూజవికె న్వసించె గ
ల్వలదొర యబ్ధి వెల్వడి శి • వాపతియాదలఁ జేరుపోలికఁ. 37

టీ. ఆజననాయకుఁడు=ఆసుచంద్రుఁడు; అలజలశాలికఁ= ఆస్నాన గృహమునుండి; వెడలి=బయలుదేటి; అబ్జరాగవద్వలభివిభాజటాయుతిఁ.-అబ్జరాగవత్=పద్మరాగములుగల, వలభివిభా=చూరులకాంతులనెడు, జటా=జడలయొక్క, యుతిఁ=కూడికచేత; అవారితమాక్తికకుడ్యదీప్తినిర్మలగగనాపగాప్తిఁ.-అవారిత=నివారింపనలవిగాని, మాక్తిక=ముక్తామయమైన, కుడ్య=గోడయొక్క, దీప్తి=వెలుంగనెడు, నిర్మల=స్వచ్ఛమైన, గగనాపగా=మిన్నేటియొక్క, ఆప్తిఁ=ప్రాప్తిచేతను;కడుఁ=మిక్కిలి;రాజులుపూజవికెఁ=వెలుగుచున్న పువ్వులమండపమునందు; కల్వలదొర=చంద్రుఁడు; అబ్ధిఁ=నముద్రమునుండి; వెల్వడి=బయలుదేటి;

శివాపతియాదలక్ = పార్వతీవల్లభునితలయందు; చేరుపోలికక్ = కూడు తెలుగున; వసిం
చెక్ = నివసించెను.

భూపాలుఁడు జలశాలవెడలి పద్మరాగమణిమయమగు చూరుపట్టె లనెడి జటాజూట
ముతో ముక్తామయకుడ్యకాంతియనెడు మిన్నేటితోఁగూడిశంకరునిశిరముపగిదిఁ గానవచ్చుచు
న్న పూజవికెను, నముద్రము వెల్వడిచంద్రుఁడు శంకరునిశిరముఁ జేరినరీతిగాఁజేరెననిభావము.

సీ. తడి యొత్తి నేర్పు గన్పడ నఖాంకురపాళి
నెఱులు చిక్కెడలించె • నెలఁత యొకతె
యింపు రెట్టింపఁ జొక్కంపుసాంబ్రాణి ధూ
పపుఁదావిఁ బొందించెఁ • పడఁతి యొకతె
తళుకుఁగుంచియఁ బూని • కలయ నెఱుల్ దువ్వి
సాగసుగా సిగ వైచె • మగువ యొకతె
మొగలితేకులదంట • మొనసినబొండుమ
ల్లియపూసరులు చుట్టె • లేమ యొకతె

తే. దివ్యతర రత్నజాలాప్తిఁ • దేజరిల్ల
నభిక్తన్యామనోహరుం • డాత్మశక్తి
మహిమ సృజియించి యంచిన • మంజుమకుటి
నప్పతి కలంకరించె గంజాస్య యొకతె.

38

టీ. నెలఁతయొకతె = ఒక చెలియ; తడియొత్తి = తేమనొత్తి; నేర్పుగన్పడక్ = జాణతనము
కానవచ్చునట్లు; నఖాంకురపాళిక్. - నఖాంకుర = మొలకలవంటి గోళ్ళయొక్క, పాళిక్ = బంతి
చేత; నెఱులు = కురులను; చిక్కెడలించెక్ = చిక్కుదీసెను. పడఁతియొకతె = ఒక వనిత; ఇంపురె
ట్టింపక్ = సొంపు ఇబ్బడింపఁగా; చొక్కంపు సాంబ్రాణిధూప పుతావిక్. - చొక్కంపు = మే
లైన, సాంబ్రాణి = గంధ ద్రవ్యవిశేషముయొక్క, ధూపపుతావిక్ = పొగవాసనను; పొందిం
చెక్ = అనువుపటిచెను. మగువయొకతె = మఱియొక లేమ; తళుకుఁగుంచియక్ = మెఱుఁగెనదువ్వె
నను; పూని = చేపట్టి; కలయక్ = కలియునట్లు; నెఱులు = వెండ్రుకలను; దువ్వి; సాగసుగాక్ =
అందముగా; సిగ = కొండె; వైచెక్ = వేసెను. లేమయొకతె = ఒక మగువ; మొగలితేకుల
దంటక్ = మొగలిపూవులయొక్క జంటతో; మొనసినబొండు మల్లియపూసరులు = కూడిన
బొండుమల్లియపూదండలు; చుట్టెక్ = చుట్టెను. కంజాస్యయొకతె = కమలముఖియొకతె; దివ్య
తర రత్నజాలాప్తిక్. - దివ్యతర = మిగుల మేలైనట్టి, రత్నజాల = మణిజాలములయొక్క,
ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత; దేజరిల్లక్ = వెలయఁగా; అభిక్తన్యామనోహరుండు = విష్ణుమూర్తి; ఆత్మశక్తి
మహిమక్ = తనసామర్థ్య మహిమచేత; సృజియించి = పుట్టించి; అంచినమంజుమకుటిక్ =
పంపినయందమగుకీరీటమును; అప్పతికిక్ = ఆరాజునకు; అలంకరించెక్ = కైసేసెను.

ఒక కాంత సుచంద్రునకు కుసులచిక్కుదీసె ననియు నొకలేమ సాంబాణిధూప మేసె ననియు నొకపడఁతి కుసులు దువ్వి సిగ ముడివై చె ననియు నొకచాన మొగలిపూతేకులతోఁ జేరియున్న మల్లెపూసరములు సిగకుఁ జుట్టెననియు నొకకంజాస్య విష్ణుమూర్తి తనమహిమచే సృజించి పంపిన కిరీటమును సుచంద్రుని కలంకరించె ననియు భావము.

క. అలన్యపమణి కస్తూరీ

తిలకము దాఁదీర్చె నిరతఃదీప్తికళాసం

కలితమయి మించు మోమను

కలువలదొర యందుఁ జిన్నైకరణి వహింపన్.

39

టీ. అలన్యపమణి=రాజరత్నమగునాసుచంద్రుఁడు; నిరతదీప్తికళాసంకలితము.-నిరత=నిరంతరము, దీప్తి=తేజోధూపమగు, కళా=షోడశకళలతోడ, సంకలితము = కూడుకొన్నది; అయిమించు మోమనుకలువలదొరయందున్.-అయి మించుమోము=అయినదై యతిశయించు ముఖము, అనుకలువలదొరయందున్=అనునట్టి చంద్రునియందు; చిన్నైకరణిన్=కలంకవిధమును; వహింపన్=పూనునటులు; కస్తూరీతిలకమున్=కస్తూరిబొట్టును; తాన్=తాను; తీర్చెన్=దిద్దెను.

సుచంద్రుఁడు దీప్తిచేఁ బ్రకాశించుచున్న తనముఖ మనుచంద్రునియందుఁ గలంకము కైవడిఁ గస్తురిబొట్టు దీర్చె నని భావము.

క. జనపతివీనుల హరి యం, చినము తైపుటొంటు లలరెఁ జేరువ లగ్నం

బెనసె విలంబం బిఁక నే, లని దెలుపఁగఁ జేరుకవినుఁరాచార్యు లనన్.40

టీ. లగ్నంబు=మూరుతము; చేరువన్=సమీపంబును; ఎనసెన్=పొందెను. విలంబంబు=ఆలస్యము; ఇఁక నేలని=ఇఁక నెందుకని; తెలుపఁగన్ = ఎఱింగించుటకై; చేరుకవినురాచార్యులనన్.-చేరు=డగ్గలు; కవి=శుశ్రుఁడు, సురాచార్యులు=బ్రహ్మస్పతి, అనన్=అన్నట్లు; హరి=ఇంద్రుఁడు; అంచినముత్యపుటొంటులు = పంపిన ముత్యాలయంటుజోళ్లు; జనపతివీనులన్=రాజు చెవులందు; అలరెన్=ఓప్పెను.

ఇంద్రుఁడు పంపినముత్యపుటొంటులు రాజుచెవులందు లగ్నము సమీపించినది విలంబ మేలయని తెలియఁజేయు గురుశుశ్రు అన్నట్లుప్రకాశించెననిభావము. ఉత్పేక్షలంకారము.

క. వీవలిచెలి పనిచినము, క్తావళితో విభునివక్షుఁ మలరారెన్ దా

రావిసరప్రతిఫలన, శ్రీవిలసితకనకధరణిభృత్తటిపోల్కిన్.

41

టీ. వీవలిచెలి=వాయుసఖుండగునగ్ని; పనిచినముక్తావళితోన్=పంపినముత్యములహారముతో; విభునివక్షుఁ=తేనితోము; తారావిసరప్రతిఫలన శ్రీవిలసితకనకధరణి భృత్తటి

పోల్కిన్.-తారా=చుక్కలయొక్క, విసర=గుంపుయొక్క, ప్రతిఫలన శ్రీ=ప్రతి బింబకాంతిచే, విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, కనకధరణి భృత్ = మేరుపర్వతముయొక్క, తటిపోల్కిన్=తటమువలె; అలరారెన్=ప్రకాశించెను.

అగ్ని పంపినముక్తాహారముతో సుచంద్రునితోఁజు ఆకసమం దున్నచుక్కలు ప్రతిఫలించినమేరు పర్వతముయొక్క చతీయవలెఁ బ్రకాశించె నని భావము. ఇచట ఉపమాలంకారము.

క. జముఁ డంచినమణిహంసక

మమరెం బతియఁఘ్నిఁ ద్వత్పరాళికృతశ్వ

భ్రముఁ బాపుము ధామవిభా

ఘముచే నని యడుగునెందుఁకంజాపుక్రియన్.

42

టీ. జముఁడు=యమధర్మరాజు; అంచినమణిహంసకము.-అంచిన = పంపిన, మణిహంసకము=మణిమయగుకాలియందె; పతియఁఘ్నిన్=తేనియడుగునందు; త్వత్పరాళికృతశ్వభ్రమున్.-త్వత్=నీయొక్క, పర=శత్రువులయొక్క, ఆళి=శ్రేణిచేత, కృత = చేయఁబడిన, శ్వభ్రమున్ = రంధ్రమును; ధామవిభాఘముచేన్.-ధామ = ప్రతాపముయొక్క, విభా = కాంతులయొక్క, ఓఘముచేన్ = గుంపుచేత; పాపుము = పోఁగొట్టుము. అని = ఇట్లని; అడుగునొందు కంజాపుక్రియన్.-పాదములనుపొందునట్టి = సూర్యునిపగిది; అమరెన్ = ఒప్పెను.

అనఁగా యమధర్మరాజుచేఁ బంపఁబడినకాలియందె సుచంద్రునిపాదమందు, నీచేరణమందుఁ గూలినశూరులు గావించిననామండలముయొక్క రంధ్రమును నీప్రతాపకాంతిపుంజముచేఁ గప్ప మని యడుగులందు వ్రాలిన సూర్యబింబముకైవడిఁ బ్రకాశించె నని భావము. “శ్లో॥ద్వా విమా పురుషే లోకే సూర్యమణ్డలభేదినౌ పరివ్రా ద్యోగయుక్త శ్చ రణేచాభీముఖో హతః” అనియెదిరించి రణమందుఁ గూలినవారు సూర్యమండలమును భేదింతు రనుటకుఁ బ్రమాణము.

క. పలభుజుఁ డంచినరతన, మ్ములపతకము నృపతి దాల్చుఁ బొసఁగెం జిత్త

స్థలచంద్రికానురాగా, వలి వెగ్గల మగుచుఁ బైకి వడి వెడలె ననన్. 43

టీ. పలభుజుఁడు = నిర్భతి; అంచినరతనమ్ములపతకము = పంపిన రత్నమయపతకము; నృపతి=సుచంద్రుఁడు; తాల్చున్ = ధరింపఁగా; చిత్తస్థలచంద్రికానురాగావలి.-చిత్తస్థల=హృదయప్రదేశమందున్న, చంద్రికా=చంద్రికావిషయమగు, అనురాగ=అనురక్తియొక్క, ఆవళి=శ్రేణి; వెగ్గలమగుచున్=అతిశయింపఁబడుచు; పైకిన్=పైటికి; వడిన్=వేగముగా; వెడలెననన్=వచ్చెనన్నట్లు; పొసఁగెన్=ఒప్పెను.

నిర్భతి పంపి యున్న రత్నమయ మగుపతకము సుచంద్రుఁడు, వక్షమున ధరింపఁగా, చంద్రికావిషయ మయినయనురాగ ముబికి పైఁ బర్వె నన్నట్లు లొప్పెనని భావము. ఈపద్య మందు మకారపకారములకు యతి చెల్లకయుండినను మకారయతులలో పుపుబుభులకు మాకొమ్ము చెల్లునని యప్పకవి యంగీకరించినందున మకారమునకు పా అనుదానికి యతి చేయఁబడియున్నది. క॥ హెచ్చరికను పుపుబుభులకు నచ్చపు మాకొమ్ము లేమహాకవులాదిక॥ మెచ్చులుగ నిలిపి రచ్చట । నచ్చటను మకారయతు లటంచును గృతులక॥” అని అప్పకవీయము. ఉత్పేక్షా లంకారము.

క. శరధీశప్రేషితభా, స్వరమాక్తికశుభికఁ దాల్చె ♦ జనపతి శుభికే

శిర ఆరోహ యటంచుకొ, ధరణీసురపాలి సుస్వనంబునఁ బలుకకొ. 44

• టీ. జనపతి=సుచంద్రుఁడు; శరధీశప్రేషితభాస్వరమాక్తికశుభికకొ.-శరధీశ=వరుణునిచే, ప్రేషిత=పంపఁబడిన, భాస్వర=వెలుంగుచున్న, మాక్తిక=ముత్తియములయొక్క, శుభికకొ=బాసికమును; శుభికేశిరఆరోహయటంచుకొ=శుభికేశిర ఆరోహయను మంత్రము నుచ్చరించును; ధరణీసురపాలి=బ్రాహ్మణశ్రేణి; సుస్వనంబునకొ=మేలయినధ్వనితో; పలుకకొ=వచించుచుండఁగా; తాల్చెకొ=ధరించెను.

అనఁగా వరుణుండుపంపిన ముత్తియంపుబాసికమును బ్రాహ్మణులు మంత్రములు చదువుచుండఁగా సుచంద్రుఁడు ధరించె నని భావము.

క. మరుదర్పితమణిముద్రక, నరనాథుకరాంగుళికఁ దనర్యేఁ బ్రవాళేం

దిర తనచెల్లికి రా భా, సురభద్రదాసనము నిచ్చుసొంపు వహింపకొ. 45

టీ. మరుదర్పితమణిముద్రక=వాయుదేవునిచే నీయఁబడిన కెంపుటుంగరము; నరనాథుకరాంగుళికకొ=సుచంద్రునివేలియందు; ప్రవాళేందిర=పగడపుకాంతియనులక్ష్మి; తనచెల్లికికొ=తన నేస్తమునకు, అనఁగా రాజు కేలి నేస్తమునకు; రాకొ=రాఁగా; భాసురభద్రదాసనము నిచ్చుసొంపు=మేలయినసింహాసనము నిచ్చునందమును; వహింపకొ=పూసునట్లు; తనర్యేకొ=బప్పెను.

అనఁగా వాయుదేవుఁడు పంపిన కెంపుటుంగరమును సుచంద్రుఁడు హస్తమున ధరింపఁగా నది ప్రవాళలక్ష్మి సుచంద్రుకేలి చెలిమిఁ గోరి రాఁగా బహూకరించుటకుఁగా కేలుదానికిచ్చిన భద్రదాసనమురీతిఁ జూపట్టుచు నొప్పె నని భావము.

క. పతి దాల్చె బొలిచె ధనదా, ద్వితహీరాంగదము తనధరిత్రీభారో

ద్భృతి కలరి భుజాభజనా, దృతిఁ గుండలితాహినేత ♦ యెనసినపోల్కికొ. 46

టీ. ధనదార్పితహీరాంగదము=కుబేరునిచే నీయఁబడిన రవలబాహుపురి; పతి = సుచంద్రుఁడు; తాల్చెకొ=ధరింపఁగా; తనధరిత్రీభారోద్భృతికికొ=తానుమోయుచున్న భూభారముయొక్క యెత్తుటకు; అలరి=సంతసించి; భుజాభజనాద్భృతికొ.-భుజా=భుజములయొక్క,

భజన=కొలుచుటయందు, అదృతి=అదరముచేత; కుండలితాహి నేత=వలయితమైనచిలువదొర; ఎనసినపోల్కి=పొందినరీతిగా; పాలి చెక్=ప్రకాశించెను.

అనఁగాఁ గుబేరుఁఁడిచ్చినహీరాంగదము నుచంద్రుఁడు భుజములందు ధరియింపఁగా నది తాను మోయు భూభారమును నీభుజములు మోయుచున్న వని యాదరించుటకయి చేరియున్న యాదిశేషునిపగిదిఁ గాన వచ్చె నని భావము.

క. హరుఁ డంచిననవకనకాం, బర మయ్యెడఁ గప్పి నృపతి, భాసిల్లెను బం
ధుర సాంధ్యరాగవృతుడై, ధరణిం గనుపట్టుశిశిరధామునిచాయన్. 47

టీ. అయ్యెడన్=ఆసమయమందు; హరుఁడు=ఈశానుఁడు; అంచిననవకనకాంబరము. — అంచిన=పంపిన, నవకనకాంబరము=నూతనమగుబంగరువస్త్రమును; కప్పి=కప్పకొని; నృపతి=సుచంద్రుఁడు; బంధుర సాంధ్యరాగవృతుడై = సాంపగు సంజకెంపువన్నెతోఁగూడినవాడై; ధరణిన్=భూమియందు; కనుపట్టుశిశిరధామునిచాయన్ = కనఁబడు చంద్రునివిధంబుగా; భాసిల్లెన్=మెఱసెను.

ఈసుచంద్రుఁడు, ఈశానుఁడు పంపినకనకాంబరమును ధరియించి, సాంధ్యరాగముతోఁగూడుకొన్నవాడయి పుడమిఁ జేరినచంద్రునివలెఁ బ్రకాశించె నని భావము.

వ. ఇవ్విధంబున సకలదిగ్రాజనియోజిత నానావిధదివ్యమణి విభూషణభూషిత గాత్రుండగుచు నాసుచంద్రధరాకళత్రుండు నిశాముఖ కృత్యంబులు నిర్వర్తించిమించినముదంబున వేల్పుదొర యంచినచౌదంతి నెక్కి యుదయనగవజ్రశృంగాగ్రవిద్యోతమానుండగునరుణభానుండోయననఖిలచక్రిలోచనసమ్ప్రాదసంపాదక మహాస్ఫురణంబునం బాలుపొందుచు, నభినవ్యశాతకుంభకుంభవారాంచిత పాండురాత పత్రసహస్రంబు చుట్టు వలగొన నరుణమణిగణ సంస్కృతఘోరమణ ఘణాదశశతమధ్యస్థితుం డగునృసింహ దేవుండునుం బోలె నపరిమితవీరుధమనః పథజరీజృభ్యమాణ మహాద్భుతసంవర్ధకవిగ్రహప్రకాశంబునం బొగ డొందుచు, నాత్మోత్సవ సందర్శనలాలసానానంద్యమాన పౌరమానవతీ జనంబులు చల్లుమల్లికామాఘ్యావల్లికాది కోరకవారంబులు చుట్టు నావరింప శీతశైల హిమాధి దేవతావికీర్యమాణమిహికాఘటికాపటల సంవృతమూర్తి యగుదక్షిణామూర్తి తెఱంగున దిగ్దళనకలనావరీవృత్యమాన సద్గణకోలాహలంబుల కింపుఁబూనుచు, బౌర్వద్యయ పరిభ్రాజమాన గజాధి రాజాధిరోహిసామంత మహీకాంతసం

వీజ్యమాన ధవళవాలవ్యజనంబు లనమానపవమాన మందయాన వైఖరిఁ
 జాంచల్యమాన నవీనకాశమాలిక లన్తనంబుఁ బొదలింప మహీతలంబు
 నం దోచినశరద్దినదైవంబు తెఱంగున ననేకరాజహాససంసేవ్యమానుం
 డయి రాజిల్లుచు, నగణేయతపసీయ భంభికాతుత్తుంభికా తమ్మటతనూమికా
 ప్రముఖ బహుముఖవాద్య నిస్వానంబుల నలరి తదేకమంగళం బవలోకిం
 పఁ దివుర షడ్ద్వయవిభాకరులు తమతమప్రియజనంబుల కరంబుల కొప్ప
 గించి యంచిన నేతెంచి నిలుచు గురుసమాతత తేజోవిలాస లాలస్యమా
 న తత్కుమారశతశతంబులదారిం దైవాఱు పరిచారక పాణిభృతగంధతై
 లధారాదేదీప్యమానదీపికాసమూహంబులవీక్షాలక్ష్యంబులుగా నెనర్చుచు,
 నిరుగడ నెడ యీక యడరునెయ్యారంబున నడచుగణికాగణంబులం గ
 నుంగొని తొంగలించుమోహంబునఁ దదేకతానతం బొలుచు నభోవితర్కి
 కాసీననిర్జరస్తోమంబులపైఁ గంతుఁడు తత్సమయ సముచిత బహురూపం
 బు లంగీకరించి ప్రయోగించు నిర్వేలజ్వాలాకుల జాజ్వల్యమానకలంబక
 దంబకంబులడంబున యంత్రకారవారంబు లొక్క మొత్తంబుగా ముట్టిం
 పఁ బఱచునాకాశబాణంబుల నవలోకించుచు, సర్వసర్వంసహజన శ్రవణ
 పర్వంబుగా నిజానవద్య పద్యగద్యంబులు చదువుచుం బఱతెంచుయాచ
 కకవీశలోకంబుల కాత్మీయ బంధుమిత్రదండనాథ పురోహితముఖ్యులు
 దోయిళ్ళ ముంచి వెదచల్లు నవరత్నసువర్ణజాలంబులతో వైమత్త్యం బూ
 నుకారునికరకరశృంగ సముత్పాత్యమాన చారుధమనికాశిఖి స్ఫులింగికాని
 కాయంబులం గాంచి వేడుకఁ బూనుచు, నుత్తుంగమాతంగ చక్రకాంగసం
 ఘాత సంఘటితజయపతా కాగ్రతటహాటక పటాంచల టేటిక్యమానపవ
 మాన ధారానిర్ధూతంబై స్వాశ్రయగూపజలద్రవాతంబు దెసలకుం బాఱి
 చన నంబరాంతరంబున నిలువ నోపక దివిజరాజ రాజధాని కారావరుద్ధ
 ముదిరంబులఁ గదియం బఱచు శంపాలతావితానంబుల మేనులంగురి
 యుతత్ప్రయాణ జంజన్యమాన స్వేదోదబిందు సందోహంబుల యందంబు
 న నక్షత్రమార్గాభి యాయినక్షత్ర బాణగణపాపట్యమాన గర్భస్థలీ సనీ
 సౌన్యమాన పాండుజ్వలన గణికాజాతంబులపైఁ జూపులు నిలుపుచు, నశే
 షజగజ్జనజేగీయమాన చిత్రస్పృజనాపారీణలోహకారకౌశికవారంబు లపరి
 మితంబుగా నిజచమత్కారంబునం బుట్టింపఁ బట్టఁ జాలమిం బగులువే

ధోండ భాండమండలంబువలన బలువడి వెడలి నలుదిక్కులకుఁ బఱచు
 నుజ్జ్వలజ్వోతి ర్జాతంబులతీరున బంభజ్యమాన ఘటబాణపటలంబుల నిర్ద
 మించు నానాళిబాణంబులఁ గాంచి మెచ్చుచు, గబరికావిన్యస్తచాంపేయ
 పసవచరీచర్యమాణ పరాగపాళికావలయంబులుం గమనీయ ధూమ్రపిరో
 హాంతరాంతర బసీభ్రశ్యమానతనుతరానల కణాలికావలయంబులుం బర
 స్పరంబు సతీర్థ్యత్వంబునం జూపట్ట నుదారభ్రమణయంత్రంబుల గుం
 డ్రవరుసలు దిరుగుతెఱగంటి తెఱగంటికంటితో నద్వైతవాదంబులు సేయు
 ననల్పశిల్పికర యష్టికాగ్రబంభ్రమ్యమాణ చక్రబాణచక్రంబులఁ జూ
 పునఁ నాకరిమించుచు, దమోరిపుత్రీయ మహామహానివహంబులు తృ
 ణీకరించి నిరర్గళనీరంధ్ర పట్టతపవారణచ్ఛాయా కపటంబునఁ బుడమి
 నంతయు నాకరిమించు కటికిచీకటి గని భయంబుపుట్టఁ బాతాళంబుఁజూరఁ
 బాటి యనేక దేశాధినాయక చమూసహచరణన్యాసంబున నచ్చట
 నిలువ లేక యవారిత వారవాణ సాహూనినాదపాఫల్య మానధ
 రాభాగంబున నెక్క మొత్తంబుగా గ్రీక్కునం బైకి వెడలుతెజనత్ర్య
 ణుక పరంపరల పెంపున భ్రాంతి వృట్టింప నిగుడు బిఱుసులమిణుం
 గుఱుల వీక్షించుచు, నిరతసురతతివర్ణ్యమాన వితీర్ణిచాతురీ పోపుష్య
 మాణంబు లగురారణ్యమానమానితబిరుదశంఖ ధ్వానంబులఁ దనశుభంబు
 దెలిసి యది తిలకింప నేతెంచిన సత్కీర్తిప్రవాహంబు పోలికం బ్రకాశించు
 నహర్వర్తికామరీచి ధట్టంబుల దృగ్ధామంబులం గట్టుచు, నిర్వేలసూర్య
 జ్యోతిః ప్రభావసన్యోంతర్హితుండగుట నన్నెలమిన్నం గన్నులఁగానక తాతీ
 ప్యమానాంతరంబున వియత్తలంబున నంబుజారిబింబనత్వం బైనఁ గనుం
 గొనుదుము గాక యని చయ్యన నెగసి యగణితపారలోక సంఘసంఘర్ష
 నోత్పతద్భుజాంగదమణిచూర్ణ పరంపర నిండారఁ గప్పిన నచ్చటం జూడనో
 పేమి సంజాతమూర్ఖామహత్త్వంబున గ్రక్కునం ద్రెళ్లునీలోత్పలకులంబు
 చెలువున వలుదకంబంబులపగు నుండి జల్లున రాలు నీలోత్పలబాణకులం
 బులం గని యలరుచు, సుకరభ్రమరక ప్రకరణభాగ్యంబును, సురచిరకైర్ష
 వదళ మోచనసమ్మదకృత్స్వరూపవైఖర్యంబును, సుందరకిం జల్కమంజు
 ల్యంబును, శోభిల్ల నుల్లసిల్లు సల్లకీపల్లవాధరామతల్లికల సరసకళాపా
 లికారోచమానకువల యేశ సేవామనోరథంబున నేతెంచినకుముదలతికలం

గాఁ దలంచి నభోంతరవావస్యమానమరున్తానవతీ పాతితసంతాన లతాంత
 జాగశ్యమానమరందబిందుసందోహకుహనా మహితహిమపృషద్వర్షంబుల
 కెట్టు లోర్పు నని తన్మైత్రీశారవంబున నీడఁ జేరిన చరీద్రాతపమండలంబు
 బెడంగునఁ గురంగలోచనామణులపై నెత్తినయుల్లాభంబుపై దృష్టి వెల్లి
 విరియించుచు, నభంగుర మార్దంగికమృదంగధిమిద్ధి మిధ్వానంబులు నతివేల
 తాళిక తాళని స్వానంబులు ననూనవాంశికవంశికానేక రాగతానంబులు
 నసమానగాయక మానంబులు నతిశయిల్ల నాత్మీయతాండవవిలాస ప్రతి
 మాన భావభావనానరీ నృత్యమానసుర మీనలోచనాజనంబుల మీఁదికిం
 గుప్పించి తిరస్కరించి మరలం జేరుతీరున లాఁగులు వై చుచుం బటతెంచు
 బిరుదుపాత్రల నేత్రంబునానుచు, నసదృశంబును నవాజ్జనసగోచరంబు
 ను నత్యద్భుతంబును నభూతపూర్వంబును ననితరలభ్యంబును నగువైభ
 వంబునఁ బొంచాలభూపాలమందిరంబు చేరం జనుసమయంబున. 48

టీ. ఇవిధంబునఁ = ఇతైః యోగైః; సకలదిగ్గాజనియోజితనానావిధదివ్యమణివిభూష
 ణభూషితగాత్రుండు. - సకల = ఎల్ల, దిగ్గాజ = దిక్పాలకులచే, నియోజిత = పంపబడిన, నానావి
 ధ = పలు తెఱంగులగు, దివ్యమణివిభూషణ = శ్రేష్ఠమగుభూషణములచే, భూషిత = అలంకరింపఁబడి
 న, గాత్రుండు = శరీరముకలవాఁడు; అగుచుఁ = అయి; ఆసుచంద్రధరాకళత్రుండు = ఆసుచంద్ర
 భూపతి, ఈపదమునకుఁ “చేరంజనుసమయంబునఁ” అనువచనాంతముతో నన్వయము;
 నిశాముఖకృత్యంబులు = సాయంకాలమందుఁజేయఁదగినవి; నిర్వర్తించి = తీర్చి; మించినముదం
 బునఁ = హెచ్చినసంతోషంబుతో; వేల్పుదొర = ఇంద్రుఁడు; అంచినచౌదంతిఁ = పంపినయైరా
 తమును; ఎక్కి = ఆరోహించి; ఉదయనగవజ్రశృంగాగ్రవిద్యోతమానుండు. - ఉదయనగ =
 పొడుపుకొండయొక్క, వజ్రశృంగ = రవలసిగరముయొక్క, అగ్ర = తుదియందు, విద్యోతమా
 నుండు = వెలుంగుచున్నవాఁడు; అగునరుణభానుండోయనఁ = అయినసూర్యుండోయన; అఖిల
 చక్రలోచనసమ్ప్రాదసంపాదకమహస్సురణంబునఁ. - అఖిల = సమస్తమైన, చక్ర = చతురంగ
 బలముయొక్కయు, జక్రవలయొక్కయు, లోచన = కన్నలకు, సమ్ప్రాద = సంతసమును, సం
 పాదక = కూర్చు, మహాః = ప్రతాపముయొక్క, తేజస్సుయొక్క, స్సురణంబునఁ = వ్యాప్తిచే;
 పాలుపొందుచుఁ = ఇంపొందుచు; అభినవ్యశాతకుంభకుంభవారాంచితపాండురాతపత్రసహ
 స్రంబు. - అభినవ్య = మిగులక్రొత్తయగు, శాతకుంభ = బంగరుయొక్క, కుంభ = గుబ్బలయొక్క,
 వార = గుంపుచే, అంచిత = ఒప్పిన, పాండుర = తెల్లని, ఆతపత్ర = గొడుగులయొక్క, సహస్రం
 బు = వేయి; చుట్టువలగొనఁ = తనచుట్టుఁజుట్టుకొనియుండఁగా; అరుణమణిగణసంస్కృతఫణి
 రమణఫణాదశశతమధ్యస్థితుండు. - అరుణమణి = కెంపులయొక్క, గణ = గుంపుచే, సం
 స్కృత = కూర్పబడ్డ, ఫణిరమణ = ఆదిశేషునియొక్క, ఫణా = పడగలయొక్క, దశ

శత=వేయింటియొక్క, మధ్యస్థితుండు = నడుమనున్నవాఁడు ; అగునృసింహదేవుండునుం
 బోలెన్ = అయిన నరసింహస్వామియువలె; అపరిమితవిబుధమనః పథజరీజృభ్యమాణ
 మహద్భుత సంవర్ధక్ విగ్రహ ప్రకాశంబునన్.- అపరిమిత = మితిలేని, విబుధ=పండి
 తులయొక్క, దేవతలయొక్క, మనః=చిత్తముయొక్క, పథ = మార్గమందు, జరీజృ
 భ్యమాణ = మిక్కిలి విజృంభించుచున్న, మహద్భుత = గొప్పయబ్బురమునకు, సంవర్ధక్=
 పోషకముగు, విగ్రహ=యుద్ధముయొక్క, శరీరముయొక్క, ప్రకాశంబునన్ = కాంతిచే
 త; పొగడొందుచున్=మెప్పువడయుచు; ఆత్మోత్సవ సందర్శనలాల సానానంద్యమానపౌ
 రమాన వతీజనంబులు చల్లుమల్లికామాఘ్యాది వల్లికా కోరకవారంబులు.-ఆత్మ=తనయొక్క,
 ఉత్సవ=వేడుకయొక్క, సందర్శన=దర్శనమందు, లాలసా=ఔత్సుక్యముచేత, నానంద్యమా
 న=మిక్కిలిహర్షించుచున్న, మానస=మనస్సుగల, పౌరమానవ తీజనంబులు=పురస్త్రీలు, చల్లు=
 వెదచల్లుచున్న, మల్లికా=మల్లెలు, మాఘ్యా = కుందములు, ఆది=మొదలుగాఁగల, వల్లి
 కా=తీవలయొక్క, కోరక=మొగ్గలయొక్క, వారంబులు=సమూహములు ; చుట్టున్=ఎల్లడ
 ల; ఆవరింపన్=వలగొనఁగా; శీతశైలహిమాధి దేవతావికీర్యమాణ మిహికాఘటికా పటలసం
 వృత మూర్తియగు దక్షిణామూర్తి తెఱంగునన్.-శీతశైల=హిమవత్సర్వతముయొక్క, హిమ=
 మంచునకు, అధిదేవతా=అధిష్ఠానదేవతచేత, వికీర్యమాణ=చల్లఁబడిన, మిహికా = మంచుయొ
 క్క, ఘటికా=బలపములయొక్క, పటల = సమూహముచే, సంవృత = ఆవరింపఁబడిన,
 మూర్తి = శరీరముగలవాఁడు, అగుదక్షిణామూర్తి తెఱంగునన్ = అయినట్టిదక్షిణామూర్తి
 పగిది; దిగ్దళనకలనా వరీవృత్త్యమానసద్గణకోలాహలంబులకున్.-దిక్ = దెసలయొక్క,
 దళన=భేదనమను, కలనా=వ్యాపారముచే, వరీవృత్త్యమాన=మిక్కిలివర్తించుచున్న, సద్గణ =
 విద్యద్భృందముయొక్క, ప్రమథగణములయొక్క, కోలాహలంబులకున్ = కలకలధ్వ
 నులకు; ఇంపుఁబూనుచున్సంతోషమును బొందుచు; పార్శ్వద్వయపరిభ్రాజమానగజాధిరాజా
 ధిరోహి సామంతమహీకాంత సంవీజ్యమానధవళవాలవ్యజనంబులు.-పార్శ్వద్వయ = ఇరుప్ర
 క్కలయందు, పరిభ్రాజమాన=మిక్కిలివెలుఁగుచున్న, గజాధిరాజ=గజరాజములను, అధిరోహి
 =ఎక్కిన, సామంతమహీకాంత = సమీపదేశాధిపతులచేత, సంవీజ్యమాన=లెస్సగావీడ్చఁబ
 డిన, ధవళ=తెల్లని, వాలవ్యజనంబులు=చామరములు; అసమానపవమానమందయానవైఖరిన్.-
 అసమాన=సాటిలేని, పవమాన=వాయువుయొక్క, మందయాన = తిన్ననినడకయొక్క, వైఖ
 రిన్=రీతిచేత; చాంచల్యమానననీనకాశమాలికలు.-చాంచల్యమాన=కదలుచున్న, ననీన=క్రొత్త
 లగు, కాశమాలికలు=కాశకుసుమములదండలు; అన్మనంబు=అనుభావమును; పాదలింపన్=అతి
 శయింపఁజేయఁగా; మనమునకు కాశమాలిక లని తోచునటులు చేయఁగానని భావము; మహీత
 లంబునన్=భూతలమందు; తోచినశరద్దినదై వంబు తెఱంగునన్.-తోచిన=కనుపడిన, శరద్దిన
 దై వంబు తెఱంగునన్=శరత్కాలాధిదేవతవిధంబున; అనేకరాజహంససం సేవ్యమానుండయి.-
 అనేక=పెక్కులగు, రాజహంస=రాజశ్రేష్ఠుల చేతను, రాయంచలచేతను, సంసేవ్యమానుండయి=కొ
 లువఁబడుచున్నవాఁడయి; రాజిల్లుచున్=వెలుఁగుచు; అగణేయతపనీయభంభికాతుత్తుంభికాత
 మ్మటతమామి కాప్రముఖబహుముఖవాద్యనిస్వానంబులన్.-అగణేయ=ఎన్నరాని, తపనీయ=బం
 గారుమయమైన, భంభికా=భేరులు, తుత్తుంభికా=తుతారాలు, తమ్మట=తప్పెటలు, తమామికా=

డమారములు, ప్రముఖ = మొదలుగాఁగల, బహుముఖ = అనేకవిధములైన, వాద్య = వాద్యముల
యొక్క, నిస్సానంబులకొ = ధ్వనులచేత; అలరి = సంతసించి; తదేకమంగళంబు. - తత్ = ప్రసి
ద్ధమైన, ఏక = ముఖ్యమైన, మంగళంబు = విరాహరూపమంగళమును; అవలూకింపకొ = చూచు
టకై; శివురకొ = ప్రయత్నింపఁగా; వద్ద్యయవిభాకరులు = పన్నిద్దఱుగూర్పులు; తమతమప్రియ
జనంబులకరంబులకుకొ = తమతమయిష్టజనులచేతులకు; ఒప్పగించియంచినకొ = స్వాధీనపఱచి
పంపఁగా; ఏతెంచి = వచ్చి; నిలుచుగురుసమాతత తేజోవిలాసలాలస్యమాన తత్కుమారశతశతం
బులదారికొ. - నిలుచు = నిలుచుండినట్టియు, గురు = తండ్రులగునాదిత్యులవలెనే, సమాతత = విశా
లమగు, తేజః = కాంతులయొక్క, విలాస = విలాసము చేత, లాలస్యమాన = మిగుల వెలుఁగుచున్న,
తత్ = ఆద్వాదశాదిత్యులయొక్క, కుమార = పుత్రులయొక్క, శతశతంబులదారికొ = పదివేలవిధం
బున; దయినాఱుపరిచారక పాణిభృతగంధతైలధారా దేదీప్యమానదీపికాసమూహంబులకొ. -
దయినాఱు = ఒప్పుచున్నట్టియు, పరిచారక = కొలువుకాండయొక్క, పాణి = కరములందు,
భృత = భరింపఁబడిన, గంధతైల = గంధపునూనెయొక్క, ధారా = ఆసారముచే, దేదీప్యమాన =
మిగుల వెలుఁగుచున్న, దీపికా = దివిటీలయొక్క, సమూహంబులకొ = గుంపులను; వీక్షాలత్యం
బులుగాకొ = చూపులకుగోచరంబులనుగా; ఒనర్చుచుకొ = చేయుచు; ఇరుగడలకొ = ఇరుప్రక్కల
యందు; ఎడయాక = ఎడఁబాయక; అడరు = ఒప్పుచున్న; ఒయ్యారంబునకొ = విలాసముచేత;
నడచు గణికాగణంబులకొ = నడచునాగవాసములను; కనుంగొని = చూచి; తొంగ
లించుమోహంబునకొ = అతిశయించుమోహముచేత; తదేకతానతకొ = తదేకాయత్తచిత్తతచేత;
పాలుచునభోవితర్దికాసీననిర్జరస్తోమంబులపైకొ. - పాలుచు = ఒప్పుచున్న, నభోవితర్దికా =
ఆకాశమనునరఁగునందు, ఆసీన = కూర్చున్న, నిర్జరస్తోమంబులపైకొ = నేల్పుగము
లపై; కంతుండు = వలరాజు; తత్సమయసముచితబహు రూపంబులు. - తత్సమయ =
ఆవేశకు, సముచిత = తగినట్టి, బహురూపంబులు = పలువిధములగురూపములను; అంగీక
రించి = కైకొని; ప్రయోగించునిర్వేలజ్వాలాకుల జాజ్వల్యమానకలంబ కదంబకంబులడం
బునకొ. - ప్రయోగించు = విడుచునట్టి, నిర్వేల = మేరలేని, జ్వాలా = మంటలయొక్క,
కుల = సమూహముచేత, జాజ్వల్యమాన = మండుచున్న, కలంబ = బాణములయొక్క, “కలంబ
మార్గణశరాః” అని అమరుఁడు, కదంబకంబుల = సమూహములయొక్క, డంబునకొ = విధమున;
యంత్రకారవారంబులు = బాణయంత్రములు చేయువారియొక్క సమూహములు; ఒక్కమొత్తం
బుగాకొ = ఒక్కమొట్టడిగా; ముట్టింపకొ = అంటింపఁగా; పఱచునాకాశబాణంబులకొ. - పఱచు =
పాటుచున్న, ఆకాశబాణంబులకొ = ఆకాశచివ్వలను; అవలూకించుచుకొ = చూచుచు;
సర్వసర్వంసహజనశ్రవణపర్వంబుగాకొ. - సర్వసర్వంసహ = ఎల్ల పుడమియందుఁగల, జన = నరు
లయొక్క, శ్రవణపర్వంబుగాకొ = వీనులకుపండుగుగా; నిజానవద్యపద్యగద్యంబులు. - నిజ = త
నసంబంధులయిన, అనవద్య = నిరుప్తములైన, పద్యగద్యంబులు = పద్యములుగద్యములు; చ
దువుచుకొ = పఠించుచు; పఱతెంచు యాచకకవీశలోకంబులకుకొ. - యాచక = అర్థులకును, క
వీశలోకంబులకుకొ = కవులకును; ఆత్మీయబంధుమిత్ర దండనాథ పురోహితముఖ్యులు. -
ఆత్మీయ = తనసంబంధులగు, బంధు = బంధుగులు, మిత్ర = నేస్తకాండ్రును, దండనాథ = నేనా
ధిపతులు, పురోహిత = పురోహితులు, ముఖ్యులు = ఆదిగాఁగలవారు; దోయిశ్శకొ = అంజలు

లచే; ముంచి=నించి; వెదచల్లునవరత్న సువర్ణ జాలంబులతో. - వెదచల్లు=పాఞ్జులచున్న, నవరత్న=నవరత్నములయొక్క, సువర్ణ=బంగారు నాణ్యములయొక్క, జాలంబులతో=సమూహములతో; వైమత్యంబు=విరోధమును; ఊనుకారుని కరకరశృంగసముత్పత్యమానచారుధమనికాశిభి స్ఫులింగి కానికాయంబులతో. - ఊను=పొందుచున్న, ఇది స్ఫులింగనికాయములకు విశేషణము, కారు=బాణములనుజేయు శిల్పులయొక్క, నికర=సమూహములయొక్క, కర=హస్తమందున్న, శృంగ=కొమ్మలవలన, సముత్పత్యమాన=ఎగయింపబడిన, చారు=సుందరమగు, ధమనికా=గొట్టములయొక్క, శిభి=అగ్నియొక్క, స్ఫులింగికా=మిడుగులులయొక్క, నికాయంబులతో=సమూహములను; కాంచి=చూచి, వేడుకబూనుచు=సంతసమును బూనుచు; ఉత్తుంగమాతంగ చక్రాంగ సంఘాతసంఘటిత జయపతాకాగ్రతట హాటకపటాంచల టేటిక్యమాన పవమానధారా నిర్ధూతంబై. - ఉత్తుంగ=ఉన్నతమగు, మాతంగ=గజములయొక్క, చక్రాంగ=రథములయొక్క, సంఘాత=సమూహమందు, సంఘటిత=చేర్పబడిన, జయపతాకా=విజయధ్వజములయొక్క, అగ్రతట=అగ్రభాగమందున్న, హాటకపట=బంగారువస్త్రముయొక్క, అంచల=పార్శ్వభాగములను, టేటిక్యమాన=పొందుచున్న, పవమాన=వాయువులయొక్క, ధారా=ఆసారముచేత, నిర్ధూతంబై=ఎగయింపబడినదియై; స్వాశ్రయరూపజలద వ్రాతంబు. - స్వ=తమకు, ఆశ్రయరూప=ఉనికిపట్టగు, జలదవ్రాతంబు=మబ్బులగుంపు; దెసలకు=దిక్కులకు; పాటి=పఱచి; చన=పోగా; అంబరాంతరంబున=ఆకాశమునడుమ; నిలువనోపక=నిలుచుండలేక; దివిజరాజ రాజధాని కారావరుద్ధ ముదిరంబులతో. - దివిజరాజ రాజధాని=వేల్పులరాచవీడుయొక్క, కారావరుద్ధ=చెఱయింపుచుండబడిన, ముదిరంబులతో=మబ్బులను, “ఘనజీమాతముదిరాః” యని అమరుడు; కదియ=పొందుటకై; పఱచుశంపాలతా వితానంబులమేనులతో. - పఱచు-పాటుచున్న, శంపాలతా=మిందుతీవలయొక్క, వితానంబుల=సమూహంబులయొక్క, మేనులతో=శరీరములయందు; కురియు తత్ప్రమాణ జంజన్యమానస్వేదోదబిందుసందోహంబుల యందంబున. - కురియు=వర్షించుచున్న, తత్=ఆ పఱపుతీవలయొక్క, ప్రమాణ=ప్రకృష్టగమనమువలన, జంజన్యమాన=మిక్కిలిపుట్టుచున్న, స్వేదోదబిందు=చెఱుటనీటిబిందువులయొక్క, సందోహంబుల=సమూహములయొక్క, అందంబున=సొంపుచేత; నక్షత్రమార్గాభియాని నక్షత్రబాణగణ పాపట్యమాణ గర్భస్థలీ సనీప్రస్యమాన పాండుజ్వలనగుళికాజాతంబులపై. - నక్షత్రమార్గ=ఆకాశమార్గమును, అభియాని=పొందుచున్న, నక్షత్రబాణ=నక్షత్రబాణములయొక్క, గణ=సమూహముయొక్క, పాపట్యమాన=పగులుచున్న, గర్భస్థలీ=కడుపుపట్టులనుండి; సనీప్రస్యమాన=జాటుచున్న, పాండు=తెల్లనైన, జ్వలనగుళికా=అగ్నియుండలయొక్క, జాతంబులపై=సమూహములమీద; చూపులు=వీక్షణములను; నిలుపుచు=ఉంచుచు; అశేషజగజ్జన జేగీయమానచిత్రనృజనా పారీణలోహకారకాశికవారంబులు. - అశేష=సమస్తమగు, జగత్=లోకములయందుండు, జన=నరులచేత, జేగీయమాన=నుతింపబడిన, చిత్రనృజనా=విచిత్రమగు పదార్థముల సృష్టియందు, పారీణ=పారంగతులగు, లోహకారకాశికవారంబులు=లోహకారులనువిశ్వామిత్రులసమూహములు; అపరిమితంబుగా=పరిమితలేనటులు; నిజచమత్కారంబున. - నిజ=స్వకీయమగు, చమత్కారం

బునక్ = చమత్కృతి చేత; పుట్టింపక్ = సృష్టి చేయఁగా; పట్టఁజాలమిక్ = ఇముడఁజాలకుండు
 టవలన; పగులువేధోండభాండమండలంబువలనక్. - పగులు = చీలిన, వేధోండభాండ = బ్రహ్మాం
 డభాండముయొక్క, మండలంబువలనక్ = మండలాకారములవలన; బలువడిక్; వెడలి =
 వెలువడి; నలుదిక్కులకుక్ = నాలుగుదిక్కులకు; పఱచునుజ్జ్వలజ్యోతిర్జ్ఞాతంబులతీరునక్. - పఱ
 చు = పాఱుచున్న, ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, జ్యోతిర్జ్ఞాతంబుల తీరునక్ = రిక్కుగుంపు
 లపగిది; బంభజ్యమాణఘటబాణ పటలంబులక్. - బంభజ్యమావ = పగిలిన, ఘటబాణ =
 కుండబాణములయొక్క, పటలంబులక్ - సమూహములవలననుండి; నిర్గమించు నానాళిబా
 ణంబులక్, - నిర్గమించు = బయలుదేలుచున్న, నానా = అనేకవిధములగు, అళిబాణంబులక్. -
 తుమైదబాణములను, లేదా, తేలుబాణములను; కాంచి = చూచి; మెచ్చుచుక్ = శ్లాఘించుచు;
 కబరికావిన్యస్తచాంపేయప్రసవచరీచర్యమాణపరాగపాలికావలయంబులుక్. - కబరికా = ధమ్మి
 ల్లమందు, విన్యస్త = ఉంచఁబడిన, చాంపేయప్రసవ = సంపెఁగ పూలయందు, చరీచర్యమాణ = మి
 క్కిలిప్రసరించుచున్న, పరాగపాలికా = పుష్పాడిబంతులయొడ్కి, వలయంబులుక్ = కడియము
 లును; అనఁగ సంపెఁగ పుష్పములయొక్క వలయాకృతినీబూనినపరాగములనిభావము; కమనీయ
 ధూమప్రరోహంతరాంతరబనీభశ్యమాన తనుతరానలకణాలికావలయంబులుక్. - కమనీయ =
 మనోహరమగు, ధూమ = పొగయొక్క, ప్రరోహ = అంకురముయొక్క, అంతరాంతర = నడుమన
 డుమ, బనీభశ్యమాన = పడుచున్న, తనుతర = అతినూత్నమగు, అనలకణ = అగ్నికణములయొక్క,
 ఆళికా = శ్రేణులయొక్క, వలయంబులు = కడియములును; పరస్పరంబు = అన్యోన్యము; సతీర్థన్య
 త్వంబునక్ = ఏకగురుత్వము చేత, అనగా సామ్యము చేతననుట; చూపట్టక్ = చూపట్టుచుండఁగా;
 ఆపరాగపాలికావలయంబులును, అనలకణాలికావలయంబులును నొకటికొకటిసమానమై చూప
 ట్టుచుండఁగ ననిభావము; ఉదారభ్రమణయంత్రంబులక్. - ఉదార = ఉత్కృష్టమగు, భ్రమ
 యంత్రంబులక్ = తిరుగుయంత్రములయందు, మనుష్యులువిలాసార్థముగ నెక్కి గుండ్రముగఁదిరు
 గుయంత్రవిశేషములయందనుట; గుండ్రవరుసలు = గుండ్రముగాఁదిరుగుక్రమములను; తిరుగుతెఱ
 గంటితెఱగంటికంటితోక్ = తిరుగుచున్నమత్స్యమువంటినేత్రములుగలదేనాంగనతో; అద్వైత
 వాదంబులు = అభేదవాదములను; చేయుననల్పశిల్పికరయష్టికాగ్రబంభమ్యమాణచక్రబాణచ
 క్రంబులక్. - చేయు = తనర్చుచున్న, అనల్ప = అధికమగు, శిల్పి = శిల్పకారులయొక్క, కర = హస్త
 మందుండు, యష్టికా = దండములయొక్క, అగ్ర = అగ్రభాగమందు, బంభమ్యమాణ = తిరుగు
 చున్న, చక్రబాణ = చక్రబాణములయొక్క, చక్రంబులక్ = సమూహములను; చూపునక్ =
 దృష్టిచేత; ఆక్రమించుచుక్ = ఆలముచు; తమోరిపుత్రీయమహామహానివహంబులు. - తమః =
 అంధకారమునకు, అరి = శత్రుఁడగు సూర్యునియొక్క, పుత్రీయ = పుత్రుఁడగుయమునిసంబంధి
 యగు, లేదా శనిగ్రహసంబంధియగు, మహత్ = అధికమగు, మహః = కాంతులయొక్క, నివ
 హంబులు = సమూహములను, అనఁగా నల్లనికాంతిసమూహములను; తృణీకరించి = తిరస్క
 రించి; నిర్గర్గశనీరంధ్రపట్టాతపవారణచ్ఛాయాకపటంబునక్. - నిర్గర్గశ = అప్రతిహతమగు,
 నీరంధ్ర = దట్టమగు; పట్టాతపవారణ = పట్టుగొడుగులయొక్క, ఛాయా = నీడయొక్క, కప
 టంబునక్ = వ్యాజము చేత; పుడమినంతయుక్ = నేలనంత; ఆక్రమించు కటికిచీకటిక్ = ఆల
 ముచున్న గాఢాంధకారమును; కని = చూచి; భయంబు = వెఱపు; పుట్టక్ = తోఁపఁగా; పాతా

శంబు=పాతాళలోకమును; చౌరఁబాటి=ప్రవేశించి; అనేక దేశాధినాయక చమూసహచరణన్యా సంబులక్.-అనేక=అనేకులగు, దేశాధినాయక=దేశాధిపతులయొక్క, చమూ = సేనలయొక్క, సహచరణన్యాసంబులక్ = యుగపచ్చరణవిన్యాసములచేత; అచ్చటక్ = అయధో భువనమందు; నిలువలేక = నిలుచుండలేక; అవారిత వారవాణసాహోనినాద పాఫల్యమానధ రాభాగంబునక్.-అవారిత = నివారించుటకశక్యమగు, వారవాణ = కంచుకులయొక్క, “కంచుకోవారవాణోస్త్రీ” అని అమరుఁడు, సాహోనినాద=పరాకను ధ్వనుల చేతను, పాఫల్యమాన = చీలిన, ధరాభాగంబునక్ = భూదేశమందు; ఒక్కమొత్తం బుగాక్ = ఒకసమూహముగా; గక్కునక్ = శీఘ్రముగ; పెకిక్ = మీఁదికి; వెడలు తైజన త్ర్యణుక పరంపరల పెంపునక్.-వెడలు = బయలుదేలుచున్న, తైజన = తేజస్సంబంధులగు, త్ర్యణుక=త్రసరేణువులయొక్క, పరంపరల పెంపునక్ = పరంపరలయొక్క యతిశయమో యనునటులు; భాంతిపుట్టింపక్ = భ్రమగలుగఁజేయునటులు; నిగుడుబిటుసుల మిణుంగులు లక్.-నిగుడు = వ్యాపించు, బిటుసుల=బిటుసులయొక్క, మిణుంగులులక్=మిడుఁగులులను; వీక్షించుచుక్ = చూచుచు; నిరతసురతతివర్ణ్యమాన వితీర్ణిచాతురీ పోపువ్యమాణంబులు.-నిరత = నిరంతరము, సురతతి = వేల్పులగమిచేత, వర్ణ్యమాన = పొగడఁబడుచున్న, వితీర్ణి = దానముయొక్క, చాతురీ=చాతుర్యముచేత, పోపువ్యమాణంబులు=మిక్కిలి పోషింపఁ బడినవి; అగురారణ్యమాన మానితబిరుదశంఖ ధ్వానంబులక్.-అగు = అయినట్టియు, రారణ్యమాన = మిగుల మ్రోయుచున్న, మానిత=శ్రేష్ఠమగు, బిరుదశంఖ = సామర్థ్యచిహ్నములయొక్క, ధ్వానంబులక్ = ధ్వనులచేత; తనశుభంబు = తనయొక్క శుభమును; తెలిసి=గుర్తెఱిగి; అదితిలకింపక్=అమంగళమును జూచుటకై; ఏతెంచిన సత్కిర్తి ప్రవాహంబుపోలికక్.-ఏతెంచిన = చనుదెంచిన, సత్కిర్తి = శ్రేష్ఠమగు కీర్తియొక్క, ప్రవాహ=ప్రవాహముయొక్క, పోలికక్=రీతిచేత; ప్రకాశించున హర్వర్తికా మరీచి ధట్టంబు లక్.-ప్రకాశించు=వెలుగుచున్న, అహర్వర్తికా=పగలువత్తులయొక్క, మరీచి=కాంతులయొక్క, ధట్టంబులక్ = సమూహములను; దృగ్ధామంబులక్.-దృక్ = దృష్టులయొక్క, ధామంబులక్=కాంతులచేత; కట్టుచుక్=బంధించుచు; నిర్వేలనూర్యజ్యోతిః ప్రభావసద్యోత స్త్రితుండగుటక్.-నిర్వేల=అధికమగు, నూర్యజ్యోతిః=బాణవిశేషములయొక్క, ప్రభావ=మహిమచేత, సద్యః = తత్కాలమందు, అంతర్నితుండగుటక్ = మఱుఁగుపడినవాఁడగుటచే; అన్నెలమిన్నను=చంద్రుని; కన్నులంగానక=చూడక; తాతప్యమానాంతరంబునక్.-తాతప్య మాన=పరితపించుచున్న, అంతరంబునక్=మనస్సుచేత; వియత్తలంబునక్=ఆకసముపట్టున; అంబుజారి బింబసత్వంబైనను.-అంబుజారిబింబ=చంద్రబింబముయొక్క, సత్వంబైనక్=సత్త నైనను; కనుకొనుదుముగాకయని = చూచెదమని; చయ్యనక్=శీఘ్రముగ; ఎగసి = పెకి లేచి; అగణితపారలోక సంఘసంఘర్షణోత్పత్తద్భుజాంగద మణిచూర్ణపరంపర.-అగణిత= లెక్కపెట్టరాని, పారలోక = పరలోకమందలి నిర్జరాదులయొక్క, సంఘ=సమూహముయొక్క, సంఘర్షణ=ఒరయుటచేత, ఉత్పత్త=ఎగయుచున్న, భుజ=బాహువులయొక్క, అంగద = కేయూరములయొక్క, మణి=మణిలయొక్క, చూర్ణ = పొడియొక్క, పరంపర= సమూహము; నిండారక్=పరిపూర్ణముగ; కప్పినక్=కప్పఁగా; అచ్చటక్ = ఆస్థలమందు;

చూడనోపమిక్ = చూడఁజాలమివలన; సంజాతమూర్ఛామహత్త్వరబునక్. — సంజాత = పుట్టిన,
 మూర్ఛా = మూర్ఛయొక్క, మహత్త్వంబునక్ = మహిమ చేత; గ్రక్కునక్ = శీఘ్రముగ; త్రెళ్లు
 నీలోత్పలకులంబుచెలువునక్. — త్రెళ్లు = పడుచున్న, నీలోత్పల = నల్లగలువలయొక్క, కులంబు
 చెలువునక్ = గుంపుయొక్క, యందము చేత; వలుదకంబంబుల పయిక్. — వలుద = స్థూలమగు,
 కంబంబులపయిక్ = స్తంభములమీఁదనుండి; జల్లునరాలు నీలోత్పలబాణకులంబులక్. — జల్లు
 నరాలు = జల్లుమనుశబ్దముతోఁబడుచున్న, నీలోత్పలబాణ = నల్లగలువ బాణములయొక్క, కులంబు
 లక్ = సమూహములను; కని = చూచి; అలరుచుక్ = సంతోషించుచు; సుకరభ్రమరకప్రకరభా
 గ్యంబును. — సుకర = సులీభమగు, భ్రమరక = ముంగురులయొక్క, తుమ్మెదలయొక్క, ప్రకర =
 సమూహముయొక్క, భాగ్యంబును = అతిశయమును; సురుచిరకైరవదళలోచన సమ్మదకృత్స్వరూ
 పవైఖర్యంబును. — సురుచిర = మిక్కిలి మనోహరమైన, కైరవదళలోచన = తొవతేకులవంటి
 కన్నుల చేత, తొవతేకులనెడుకన్నుల చేతనని కుముదినీపరమగు నర్థము, సమ్మదకృత్ = సంతసము
 నుజేయుచున్న, స్వరూప = ఆకృతియొక్క, వైఖర్యంబును = రీతియును; సుందరకింజల్క మాంజు
 ల్యంబును. — సుందర = మనోజ్ఞమగు, కింజల్క = అకరువుయొక్క, కేసరములయొక్కయని కుముది
 నీపరమగునర్థము, మాంజుల్యంబును = చక్కఁదనమును; శోభిల్లక్ = ప్రకాశించునటులు; ఉల్లసిల్లున
 ల్లకీపల్లనాధరామతల్లికలక్. — ఉల్లసిల్లు = ప్రకాశించు, సల్లకీపల్లనాధరామతల్లికలక్ = అందుగు
 చిగురాకువంటి మోవిగల శ్రేష్ఠస్త్రీల చుందు; సరసకళాపాళికారోచమానకునలయేశ సేవామనోర
 థంబునక్. — సరస = శ్రేష్ఠమగు, కళా = కాంతులయొక్క, పాళికా = శ్రేణి చేత, రోచమాన = ప్రకా
 శించు, కునలయేశ = చంద్రునియొక్క, సేవా మనోరథంబునక్ = సేవింపవలెనను కోరిక చేతను;
 ఏతెంచినకుముదలతికలంగాక్. — ఏతెంచిన = వచ్చిన, కుముదలతికలంగాక్ = కలువతీవలనుగా;
 తలంచి = తలఁచి; కుముదలతికలను భ్రాంతిచేత నని భావము; నభోంతరవావస్యమాన మరున్తాన
 వతీపాతిత సంతానలతాంతజాగళ్యమానమరందబిందు సందోహకుహనా మహితహిమపుష్ప
 ద్వర్షంబులకుక్. — నభోంతర = ఆకాశమధ్యమందు, వావస్యమాన = నివసించియున్న, మరున్తాన
 నవతీ = దేవాంగనల చేత, పాతిత = పడవై వఁబడిన, సంతానలతాంత = కల్పతరుపుష్పములవలన,
 జాగళ్యమాన = మిక్కిలి స్రవించుచున్న, మరందబిందు = మకరందపు చినుకులయొక్క, సందో
 హ = సమూహమనెడి, కుహనా = కపటముచే, మహిత = ఒప్పిన, హిమపుష్పత్ = మంచుబొ
 ట్లయొక్క, ద్వర్షంబులకుక్ = వానలకు; ఎట్టులోర్చునని = ఎటులుసహించునని; తన్నైత్రీగౌరవం
 బునక్. — తత్ = ఆతొవతీవలయొక్క, మైత్రీ = మిత్రత్వమందు, గౌరవంబునక్ = ఆదరము చే
 త; నీడగాఁజేరినచంద్రదాతపమండలంబు బెడంగునక్. — నీడగాక్ = అచ్చాదనగా, చేరిన = పొం
 దిన, చంద్రదాతపమండలంబు బెడంగునక్ = వెన్నెలమండలంబు పగిది; కురంగలోచనామణు
 లపైక్ = స్త్రీలమీఁద; ఎత్తినయుల్లాభంబులపైక్ = ఎత్తిన మేలుకట్టులమీఁద; దృష్టి = చూపు;
 వెల్లవిరియించుచుక్ = ప్రపహింపఁజేయుచు; అభంగురమార్దంగిక మృదంగధిమిర్ధిమిధ్వానం
 బులును. — అభంగుర = అధికములగు, మార్దంగిక = మృదంగమువాయించు వారియొక్క, మృ
 దంగ = మృదంగ సంబంధులగు, ధిమిర్ధి మిధ్వానంబులును = ధిమిర్ధిమిధ్వనులును; అతివేలతాళిక
 తాళనిస్వానంబులును. — అతివేల = అధికమగు, తాళిక = తాళమును వాయించువారియొక్క,
 తాళ = తాళములయొక్క, నిస్వానంబులును = ధ్వనులును; అనూనవాంశికవంశికానేక రాగతా

నంబులును. — అనూన = అధికమగు, వాంశిక = వేణువాద్యము వాయించువారియొక్క, వంశిక = వేణువాద్యములయొక్క, అనేక = అనేకములగు, రాగ = భైరవ్యాదిరాగములును, తానంబులును = తయను యక్షరమును జేర్చి పాడునట్టి పాటలును; అసమానగాయక గానంబులును. — అసమాన = సరిలేని, గాయక = గానముఁ జేయువారియొక్క, గానంబులును = గీతములును; అతిశయిల్లక = అతిశయింపఁగ; ఆత్మీయతాండవ విలాసప్రతిమానభావనరీన్మత్యమాన సురమీనలోచనా జనంబులమీఁదికి. — ఆత్మీయ = తమసంబంధీయగు, తాండవ = నాట్యముయొక్క, విలాస = క్రీడతోటి, ప్రతిమానభావ = సాదృశ్యముయొక్క, భావనా = భావనచేత, నరీన్మత్యమాన = మిగుల నాట్యముఁజేయుచున్న, సురమీనలోచనా జనంబులమీఁదికి = వేల్పుమచ్చెకంటుల మీఁదికి; కుప్పించి = ఎగసి; తిరస్కరించి = తెగడి; మరలంజేరుతీరునక = మరలవచ్చు పగిది; లాఁగులువైచుచుక = గంతులువేయుచు; పటతెంచు బిరుదుపాత్రలక = ఏతెంచునట్టి సామర్థ్యముగలవేశ్యలను; నేత్రంబులక = కన్నులచేత; ఆనుచుక = క్రొలుచు, చూచుచునని భావము; అసదృశంబును = సరిలేనిదియును; ఆవాఙ్మన సగోచరంబును = మనోవాక్కులకు గోచరముగానిదియును; అత్యద్భుతంబును = అతివిస్మయకరంబును; అభూత పూర్వంబును = మున్నెన్నఁడును లేనిదియును; అనితరలభ్యంబును = ఒరులకుఁబొంద నలవిగానిదియును; అగువైభవంబునక = అగునట్టి విభవముచేత; పాంచాలభూపాలమందిరంబు = క్షణదోదయరాజగృహమును; చేరంజనుసమయంబునక = చేరఁబోవుసమయమందు. దీనికు తర పద్య స్థక్రియతో నన్వయము.

శా. ఛద్వాన్యాంకురితత్రపాభరయు తేఁతూరితి నాలేఖరా

ట్పద్ధిం జక్కఁగ నెక్కి వచ్చుధరణీభర్తం గనం దత్పురీ

పద్వాన్యామణు లెల్ల సమ్మదము లొప్పం జేరి రంచు నిర

స్సద్వాఘంబుల నూపురార్భటిక లోజం జాపె వేగస్థితిక.

49

టీ. ఆలేఖరాట్పద్ధిక = ఆయైరావతమును; చక్కఁగక = సుందరముగా; ఎక్కి = అధిష్ఠించి; వచ్చుధరణీభర్తక = వచ్చుచున్న సుచంద్రుని; ఛద్వాన్యాంకురితత్రపా భరయు తేఁతూరితిక. — ఛద్వాన్య = అకపటముగా, అంకురిత = పొడమిన, త్రపా = లజ్జయొక్క, భర = అతిశయముతో, యుత = కూడుకొన్న, ఈతూరితిక = వీక్షణములయొక్క భంగిచేత; కనక = చూచుటకు; తత్పురీపద్వాన్యామణులెల్లక = ఆపురకాంతలెల్లరు; సమ్మదములు = సంతసములు; ఒప్పక = అతిశయింపఁగా; శిరస్సద్వాఘంబులక. — శిరస్సర్త = మేడలయొక్క, ఓఘంబులక = సమూహములయందు; చేరిరంచుక = వచ్చిరనుచు; నూపురార్భటికలు. — నూపుర = అందెలయొక్క, అర్భటికలు = కోలాహలములు; ఓజక = క్రమమున; వేగస్థితిక = శీఘ్రముగ; చాపెక = చాటించెను.

సుచంద్రుఁడు వేల్పుపెనుఁగు నెక్కి పురవీధియందు వచ్చుచుండఁగాఁ దత్పురకాంతలెల్లరు నారాజచంద్రుని సమ్మదమునఁ జూచుటకు మేడలెక్కిరని యాకాంతలనూపురార్భటియెల్లరికిని దెలియుటకై చాటి వినిచెనని భావము.

సీ. పుణ్యవాసన పొంగి • పొరలె నాఁ జెమట పై

కొనఁ గప్పరపుపూత • గుమ్మరనఁగఁ

బరువూనుబుద్ధి వెంబడిఁ బర్వరాగంబు

గతిఁ జలన్తఱిహార • కాంతి నిగుడఁ

ద్వర నేగ దృక్ప్రేషి • తవయస్య దెల్పుదా

రి వతంసితాబ్జాత • భృంగి మ్రోయ

మోమునభఃకాల • మునఁ గై శ్యఘనసీమ

సౌరుమిం చన హైమ • సరము వ్రాల

తే. సలక లరవీడఁ దనుఁ జూచి • యలరి వాడ

సకులు గొనియాడ సంఘుల • జవము గూడఁ

బొక్కమగుమేడ కేతెంచె • నెక్కప్రోడ

యింపు దొలఁకాడ గోత్రామ • రేంద్రుఁ జూడ.

50

టీ. పుణ్యవాసన. - పుణ్య = మనోజ్ఞమైన, వాసన = వలపు; పొంగి = ఉబికి; పొరలెనాఁ = పొరలెనోయన; చెమట = స్వేదము; పైకొనఁ = కలియఁగా; కప్పరపుపూత = కర్పూరగంధము; గుమ్మరనఁగఁ = గుమ్మనివాసనగొట్టఁగా; పరువూనుబుద్ధివెంబడిఁ = పరుగెత్తుచున్నమతివెంట; పర్వరాగంబుగతిఁ = వ్యాపించునట్టిఅనురాగముపగిది; చలన్తఱిహారకాంతి = కదలుచున్నమణిసరములయొక్క కాంతి; నిగుడఁ = వ్యాపింపఁగా; త్వరఁ = త్వర చేత; నేగఁ = పోవుటకు; దృక్ప్రేషితివయస్య దెలుపుదారిఁ = దృష్టిచేతపంపఁబడినచెలియదెలుపుపగిది; వతంసితాబ్జాతభృంగి. - వతంసిత = అవతంసముగాఁజేయఁబడిన, అబ్జాత = కమలమందలి, భృంగి = ఆడుతుమ్మెద; మ్రోయఁ = మొరయఁగా; మోమునభఃకాలమునఁ = ముఖమునువర్షాకాలమందు; కైశ్యఘనసీమఁ = కేశసంఘమును మేఘమునందు; సౌరుమించనఁ = మనోజ్ఞమగుమెఱపనునట్లు; హైమసరము = చంపకసరము; వ్రాలఁ = ఒలుగుచుండఁగా; అలకలు = ముంగురులు; అరవీడఁ = సగమువీడఁగా; తనుఁ = తన్ను; చూచి, అలరి = సంతసించి; వాడసకులు = సౌరుగుచెలులు; కొనియాడఁ = పొగడఁగా; అంఘ్రులఁ = అడుగులయందు; జవముగూడఁ = వేగముచేరఁగా; ఇంపు = సొంపు; తొలఁకాడఁ = అతిశయింపఁగా; గోత్రామరేంద్రుఁజూడఁ = సుచంద్రుఁడనుషేరుగలభూలోకదేవేంద్రునిచూచుటకై; ఒక్కప్రోడ = ఒకప్రార్థన; బొక్కమగుమేడకుఁ = శ్రేష్ఠమగుసౌధమునకు; ఏతెంచెఁ = వచ్చెను.

మరచిపరిమళము పొంగెనా యనఁజెమట పైకొనఁ గర్పూరగంధపువాసన పరిమళించుచుండఁగా, పరుగెత్తుబుద్ధివెంబడి ననురాగమువలెనెమణిహారకాంతివ్యాపించుచుండఁగా, (మణికాంతి బుద్ధివెంబడిపోవుచున్న అనురాగమున్నటులున్నదని హృదయము) త్వరగాబోవుటకై

దృష్టి చేపంపబడినచెలియదెలుపుపగిది అలంకారార్థము ధరియించిన తామరలోనున్న భృంగము అటచుచుండఁగా, ముఖమనువర్షాకాలముందు కైశ్యమను మేఘమందు మెఱపువలెఁ జంపకసరము వ్రేలాడఁగా, ముంగురులు వీడఁగ, పోవుచున్న తన్నుఁజూచి పొరుగుచెలియలందఱు కొనియాడుచుండఁగ, సుచంద్రుని జూడ, నొకకాంత వచ్చెనని భావము.

చ. తిలకము దీర్చి దీర్పక సతీమణి యొక్కతె హీరదర్పణం

బలరఁ గరంబునం జనవరాగ్రణిఁ గన్గెన వచ్చె ధామమం

డలి నిను లోకబాంధవు ఖడాఖడి నేచినయట్టిచల్లమిం

చులదొరఁ బట్టి తెచ్చితిని • జమ్మని చేరుదినాధిదేవినాన్.

51

టీ. సతీమణియొక్కతె=స్త్రీరత్నమగునొకకాంత ; తిలకముదీర్చిదీర్పక=బొట్టుదిద్దిదిద్దకయె; హీరదర్పణంబు=వజ్రమయమగునద్దము; కరంబునన్ = కేలున; అలరన్=ఓప్పుచుండఁగా ; జనవరాగ్రణిన్ = రాజశ్రేష్ఠుడగుసుచంద్రుని ; కన్గొనన్=చూచుటకై ; ధామమండలిన్.-ధామ=కాంతియొక్క, మండలిన్=సమూహముచేత, ప్రతాపపుంజముచేతననిదోచుచున్నది; లోకబాంధవున్=లోకప్రియుడవగు, సూర్యుడని తోచుచున్నది; నినున్=నిన్ను; ఖడాఖడి=కఠినముగా; ఏచినయట్టిచల్లమించులదొరన్.-ఏచిన=శ్రమపెట్టిన, అట్టిచల్లమించులదొరన్=అటువంటిచంద్రుని; పట్టి=పట్టికొని; తెచ్చితిని = తీసికొనివచ్చితిని; జమ్మని=చూడుమనుచు; చేరు దినాధిదేవినాన్ = సమీపించిన దినాధిదేవతయో యనునటులు, వచ్చెన్=వచ్చెను.

ఒకకాంత రవలయద్దముకేలఁ బూని బొట్టుదిద్ది దిద్దకయె, నిన్నుఁ బూర్వము బాధించినచంద్రుని బట్టితెచ్చితిఁ జూడుమని వచ్చు దినాధిదేవతయోయనునటులు, సుచంద్రునిఁ జూచుటకై వచ్చెనని భావము. ఈపద్యమందుత్పేక్షాలంకారము.

చ. తరుణి యొక్కర్తి వేగజనితశ్రమవాఃపరిపృక్తమానితాం

బరయయి పైఁట జాట నెదఁ • బాణి ఘటించి మిహిస్థలీపురం

దరుఁ గన నేగుదెంచెఁ గడు • దక్కితి నీకని నిర్తలాత్తతో

నిరుపమచి త్తవాసగతనీరరుహంబకు ముట్టుపోలికన్.

52

టీ. తరుణియొక్కర్తి=ఒకయువతి; వేగజనితశ్రమవాః పరిపృక్తమానితాంబరయయి.-వేగ=వేగముచేత, జనిత=పుట్టింపబడిన, శ్రమవాః=స్వేదోదకముచేత, పరిపృక్త=తడుపబడిన, మానిత=శ్రేష్ఠమగు, అంబరయయి=వస్త్రముగలదియై; పైఁట=పయ్యెద; జాటన్ = జాటుచుండఁగా; ఎదన్=ఱొప్పున; పాణిన్ = హస్తమును; ఘటించి = ఉంచి; మిహిస్థలీ పురందరున్=భూలోక దేవేంద్రుని; కనన్=చూచుటకై; కడున్=మిక్కిలి; నీకుదక్కితిన్ = నీకుస్వాధీనయయితిని. అని=ఈప్రకారముచెప్పి; నిర్తలాత్తతోన్=నిర్తలాంతః కరణముతో; నిరుప

మచిత్తవానగత నీరరుహంబకుఁ.—నిరుపమ=నిస్సమానమగు, చిత్త =హృదయమునందు, వా
స = వసతిని, గత=పోదిన, నీరరుహంబకుఁ=కమలాక్షుని, కమలబాణములుగల మన్మథుని
నని స్వభావార్థము; ముట్టుపోలికఁ=స్పృశించుపగిది; ఏగుదెంచెఁ=వచ్చెను.

ఒకకాంత సుచంద్రుని జూచుటకై అతివేగమువలన నైన చెమటచేఁ దడుపఁబడిన
వస్త్రముగలదై పైఁటకొంగు వేగిరపాటుచే జాఱఁగా దానిసపరించుటకై ఎదఁబాణిఁజేర్చి వ
చ్చుచుండఁగా, హృదయగత నీరరుహంబకుని స్పృశించి నిక్కముగ నీకు దక్కితినని చెప్పిన
దానివలె, నుండె నని భావము. అనఁగా నార్ద్రవస్త్రముతో భగవంతుని ముట్టిప్రమాణము చేసి
నిక్కముగ నీకుదక్కితినని చెప్పుచున్నదానిపగిది వచ్చెనని ముఖ్యాశయము.

మ. కనకాంగీతిలకం బొకర్తు పతి సింగారింపుచుం గేల నూ
తనముక్తావళి వ్రేల వచ్చె నలగోత్రాకాంతు వీక్షింపఁ జ
క్కనిక్రొమ్మగ్గలపేరు పూని లలిమైఁ గందర్పసామ్రాజ్యల
క్ష్మీ నవేహ న్వరియింపఁ జేరె నని నెమ్మిం జూపఱు లైచ్చఁగఁ. 53

టీ. కనకాంగీతిలకంబు=నారీతిలకమగు; ఒకర్తు=ఒకకాంత; పతిఁ=పెనిమిటిని; సిం
గారింపుచుం=అలంకరించుచు; కేలఁ=హస్తమందు; నూతనముక్తావళి=క్రొత్తముత్యపుపేరు;
వ్రేలఁ=వ్రేలాడుచుండఁగా; అలగోత్రాకాంతుఁ=ఆసుచంద్రుని; వీక్షింపఁ=చూచుటకై;
చక్కనిక్రొమ్మగ్గలపేరు = అందమగు క్రొత్తమొగ్గలసరమును; పూని=గ్రహించి; లలిమైఁ=
ప్రేమచేత; కందర్పసామ్రాజ్యలక్ష్మీ.—కందర్ప=మన్మథునియొక్క, సామ్రాజ్య=సమ్రాట్టుత
నముయొక్క, లక్ష్మీ=కమల; నవేహఁ.—నవ=నూతనవైన, ఈహఁ=నాంధ్రచేత; వరియిం
పఁ=కోరుటకు; చేరెఁ=వచ్చెను. అని=అనుకొనుచు; నెమ్మిం = ప్రేమతో; చూపఱుల్=
చూచుచుండువారు; మెచ్చఁగఁ=పొగడఁగా; వచ్చెఁ=వతెంచెను.

అనఁగా నొక నారీతిలకము తనపతినలంకరించుచుఁ గరమందు ముక్తాసరమును గైకొ
ని యీసుచంద్రునిఁ జూడ మదనసామ్రాజ్యలక్ష్మీ యితనిని వరియించుటకు మొగ్గలదండదీసి
కొని వచ్చెనని చూపఱులు మెచ్చునట్లు వచ్చెనని భావము.

చ. తరళితపారిజాతసుమదామకవాసన పిక్కటిల్ల వి
స్ఫురదహిశత్రురత్నమయభూషణదీధితి పర్వ నెక్కసుం
దరి నృపుఁ గాంచ వచ్చె వడిఁ దద్విభవంబు సురేంద్రవైభవేం
దిర నెకసక్కెమాడ జగతిం గన నెందుమఘోని తీరునఁ. 54

టీ. తరళితపారిజాత సుమదామకవాసన.—తరళిత=చలించిన, పారిజాత సుమదామక=
పారిజాతపుష్పసరముయొక్క, వాసన=వలపు, వేల్పులప్రమాఁకు పుష్పసరముయొక్కవలపని

శచీపరమగునర్థము; పిక్కటిల్లె=అతిశయింపఁగా; విస్ఫురదహి శత్రురత్న మయభూషణదీ
ధితి.-విస్ఫురత్=ప్రకాశించుచున్న, అహి శత్రురత్నమయ=గరుడపచ్చల మయమైన, భూష
ణ=ఆభరణములయొక్క, దీధితి=కాంతి, ఇంద్రనీలమణిమయ భూషణకాంతియని శచీపరమైన
యర్థము, పర్వకో=వ్యాపింపగా; ఒక్కసుందరి=ఒకకాంత; నృపుకో=సుచంద్రుని; కాంచకో=
చూచుటకై; వడికో=వేగముతో; జగతికో=భూమియందు; తద్విభవంబు=ఆసుచంద్రునిసంప
ద; సురేంద్రవైభవేందరికో=ఇంద్రవిభవలక్ష్మీని; ఎకసక్కెమాడకో=పరిహసించుచుండఁగా;
కనకో=చూచుటకై; ఒందుమఘానితీరునకో=వచ్చుశచీదేవివలె; వచ్చెకో=వచ్చెను.

అనఁగా నొకకాంత పారిజాతసుమనరముయొక్క వాసన పర్వచుండఁగా అహిశత్రు
రత్నమయ భూషణములకాంతి అతిశయింపఁగానీసుచంద్రునిజూడఁ, బుడమి నింద్రసంపదను
హసించు నీసుచంద్రుని సంపదను జూడ వచ్చినశచీదేవివలె వచ్చెననిభావము.

మ. అనురాగంబునకన్న మున్ను హృదయం • బాసన్తనోపీధిక
న్నను ము న్వీక్షణపంక్తి యంతకును ము • న్పాదప్రవేగంబు చా
ల నహంపూర్విక నెంద వచ్చె నతిహే • లావైభవశ్రీయుతి
ఘనవేణీతిలకం బొక ర్తు ధరణీ • కాంతాగ్రణిం గన్దెనన్.

55

టీ. ఘనవేణీతిలకంబు=కాంతాతిలకమగు; ఒకర్తు=ఒకకాంత; ధరణీకాంతాగ్రణికో=
భూపతిశ్రేష్ఠుడగు సుచంద్రుని; కన్దెనన్=చూచుటకై; అతిహేలావైభవశ్రీయుతికో.-అతి
హేలా=అతి విలాసముయొక్క, వైభవ=విభవముయొక్క, శ్రీ=కాంతియొక్క, యుతికో=
యోగము చేత; అనురాగంబునకన్నకో=అనురక్తికంటె; మున్ను = ముందు; హృదయంబు=
చిత్తము; ఆసన్తనోపీధికన్నను=ఆమేలిహృదయప్రదేశమునకన్న; ముకో=ముందు; వీక్షణపంక్తి=
దృశ్యేణి; అంతకునుముకో=అంతకంటెముందు; పాదప్రవేగంబు=అంఘులజవము; చాలకో=
మిక్కిలి; అహంపూర్వికకో = నేనుముందునేను ముందనుటను; ఒండకో = పొందఁగా;
వచ్చెకో=వచ్చెను.

ఒకకాంత మిక్కిలి విలాసముతో ననురాగహృదయ వీక్షణపాదవేగములు అహం
పూర్వికనొందునట్లు వచ్చెనని భావము.

మ. సకిచా లిట్లుశుభాప్తి వచ్చుపతిఁ గాంచం జేరి యవ్వేళ మా
క్తికజాలాక్షతపాళిఁ జల్లె నలధా • త్రీనేతపై మల్లికా
ప్రకరంబు ల్బధుమాసలక్ష్మి వరియిం • పం బెంపుతో వచ్చుచై
త్రికుమీదన్ సుమజాలకేసరము లెం • తే వైచుచందంబునన్.

56

టీ. సకిచాలు=సకియలబంతి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారముగ; శుభాప్తికో=శుభలక్షణ
ప్రాప్తిచేత; వచ్చుపతికో=వచ్చుచున్న సుచంద్రుని; కాంచకో=చూచుటకై; చేరి = పొంది;

అవ్యేళిక = ఆనమయమందు; మాక్తికజాలాక్షతపాళిక. - మాక్తికజాల = ముత్యములగుంపును, అక్షతపాళిక = అక్షతశ్రేణిని; అలధాత్రీనేతపైక = ఆసుచంద్రునిమీఁద; మధుమాసలక్ష్మీ = వసంతలక్ష్మీ; వరియింపక = వరించుటకై; పెంపుతోవచ్చుచైత్రమిద = అతిశయముతోవచ్చువసంతునిమీద; మల్లికాప్రకరంబుల్ = మల్లికాకుసుమ సమూహములను; సుమజాల కేశరములు = పుష్పజాలకింజల్కములను; ఎంతేక = మిక్కిలి; వైచుచందంబునక = చల్లువిధముగ; చల్లెక = చల్లెను.

అనఁగా వసంతలక్ష్మీ వరియించుటకై వచ్చుచైత్రునిమీద తెల్లనిమల్లికలను పచ్చనికుసుమకేశరములను చల్లువిధముగ నీసుచంద్రునిపై చూడవచ్చినపురకాంతలు మాక్తికములను అక్షతలను చల్లి రని భావము.

మ. జలజాప్తాన్వయమాళి యప్పు డలపాంచాలేంద్రచంచన్తణీ

నిలయాభ్యంతికసీమ లేఖవరదంతిం డిగ్గి యమ్మేటియు

త్కలికాసంపదచే నెదుర్కొన లతాగాత్రీశిరోరత్నమం

డలి యారాత్రికముల్ ఘటింప బుధసంతానంబు దీవింపఁగన్. 57

టీ. జలజాప్తాన్వయమాళి = సూర్యవంశశ్రేష్ఠుడగు సుచంద్రుఁడు; అప్పుడు = ఆనమయమందు; అలపాంచాలేంద్రచంచన్తణీనిలయాభ్యంతికసీమక. - అలపాంచాలేంద్ర = ఆక్షణదోదయునియొక్క, చంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, మణీనిలయ = మణిమయగృహముయొక్క, అభ్యంతికసీమక = సమీప ప్రదేశమందు; లేఖవరదంతిక. - లేఖవర = ఇంద్రునియొక్క, దంతిక = విరావతమును; డిగ్గి = దిగి; ఆమ్మేటి = ఆక్షణదోదయుఁడు; ఉత్కలికాసంపదచేత్ = సంతోషాతిశయముచేత; ఎదుర్కొనక = ఎదురుకొనఁగా; లతాగాత్రీశిరోరత్నమండలి = నారీశిరోమణుల సమూహము; ఆరాత్రికముల్ = ఆరతులను; ఘటింపక = ఘటిల్లఁజేయఁగా; బుధసంతానంబు = విద్వాంసులయొక్క సమూహము; దీవింపఁగన్ = ఆశీర్వాదింపఁగా. దీకి కుత్తర పద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

చ. లలితసువర్ణ వేత్రికకులంబు బరాబరి యూన్వజెంతలం

గలసి నిజాప్తబంధుమహికాంతచయం బరుదేర నొక్కనె

చృలికయిదండఁ జేకొని వచింపఁగ రానియ్యెయార మెచ్చని

ర్కలినవివాహరత్నమయమండపరాజముఁ జేరె నయ్యెడన్. 58

టీ. లలితసువర్ణ వేత్రికకులంబు, లలిత = మనోజ్ఞమైన, సువర్ణ వేత్రిక = బంగరుబెత్తపువారలయొక్క, కులంబు = సమూహము; బరాబరి = హెచ్చరికను; ఊన్వక = చేయుచుండఁగా; చెంతలక = ఇరుప్రక్కలయందు; కలసి = కలిసికొని; నిజాప్తబంధుమహికాంతచయంబు. - నిజ = స్వకీయులగు, ఆప్త = మిత్రులును, బంధు = బంధుగులు, మహికాంత = రాజులు, చయంబు = వీరల

యొక్కసమూహము; అరుదేరణ్ = వచ్చుచుండఁగా; ఒక్కనెచ్చెలికయిదండణ్ = ఒకనే
స్తకానిహస్తమును; చేకొని = గ్రహించి; వచింపఁగరానియొయారము = చెప్పనలవిగాని
విలాసము; ఎచ్చణ్ = అతిశయింపఁగా; నిర్మలినవివాహరత్నమయమండపరాజము. - నిర్మలిన =
= పరిశుద్ధమగు, వివాహో = వివాహసంబంధియగు, రత్నమయ = మణిమయమగు, మండపరాజమున్
మండపశ్రేష్ఠమును; చేరణ్ = పొందెను. అయ్యెడణ్ = ఆసమయమందు. పైపద్యముతోనన్వయము.

క. నరపతి పాంచాలక్షీతి, వరుపనుపునఁ గనకపీఠి ♦ వసియించి యన

ర్ఘ్యురుచిఁ గనుపట్టెఁ బ్రాజ్ఞహి, ధరవీధింబాలుచుతుహిన ♦ ధామునిచాయణ్.

టీ. నరపతి = సుచంద్రుఁడు; పాంచాలక్షీతి వరుపనుపునన్ = క్షణదోదయునియాజ్ఞ చేత;
కనకపీఠిన్ = బంగరుపీఠయందు; వసియించి = కూర్చుండి; అనర్ఘ్యురుచిన్. - అనర్ఘ్య = వెలలేని,
రుచిన్ = కాంతిచేత; ప్రాజ్ఞహి ధరవీధిన్ = పాడుపుకొండపట్టున; పాలుచుతుహిన ధామునిచా
యణ్ = కానవచ్చుచున్న చందమామపగిది; కనుపట్టెన్ = చూపట్టెను.

సుచంద్రుఁడు క్షణదోదయునిపంపున బంగరుపీఠమీఁద కూర్చుండి ఉదయపర్వత
మందుఁ గానవచ్చుచంద్రునివలెఁ జూపట్టె నని భావము. ఉపమాలంకారము.

చ. విమలబుధాంతరంగనవ ♦ విస్తయదంబు మహాసదృక్షరా

ట్ప్రిమదకరంబు నై తనరు ♦ భవ్యమహంబునఁ బొల్పుపూరుషో

త్తముపద ముల్లసత్ప్రియవి ♦ ధానముతోఁ గడిగెం బ్రజేశుఁడా

త్తమహిళ నించుదివ్యజల ♦ ధారలఁ గాంచనపాత్రతి నత్తటిన్.

60

టీ. విమలబుధాంతరంగనవవిస్తయదంబు. - విమల = స్వచ్ఛమైన, బుధ = విద్వాంసుల
యొక్క, అంతరంగ = మనమునకు, నవవిస్తయదంబు = నూతనమగునచ్చెరువు నిచ్చుచున్నదియు;
మహాసదృక్షరాట్ప్రిమదకరంబునై. - మహత్ = అధికులగు, అసదృక్ష = సరిలేని, రాట్ = రాజుల
కు, ప్రమదకరంబునై = సంతసమునిచ్చుచున్నదియునై; తనరుభవ్యమహంబునన్. - తనరు = ఒప్పుచు
న్నదియు, భవ్య = మంగళకరమైన, మహంబునన్ = తేజస్సుచేత; పొల్పుపూరుషో త్తముపదము =
ప్రకాశించుచున్న పురుషశ్రేష్ఠుఁడగు సుచంద్రునియొక్క పాదమును; ఉల్లసత్ప్రియవిధానము
తోన్. - ఉల్లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రియ = ప్రియమగు, విధానముతోన్ = విధిచే, శాస్త్రచోది
తమార్గముచేననుట; ప్రజేశుఁడు = క్షణదోదయరాజు; ఆత్మమహిళ = తనయొక్కకాంత; నించు
దివ్యజలధారలన్. - నించు = పూరించుచున్న, దివ్య = మనోజ్ఞమగు, జలధారలన్ = ఉదకధారల
చేత; కాంచనపాత్రతిన్ = సువర్ణపాత్రయందు; కడిగెన్ = కడిగెను. ఇచట, విమలమగు, బుధ =
దేవతలయొక్క, అంతరంగమునకు, నవవిస్తయదంబును; మహత్ = అధికుఁడగు, సత్ = శ్రేష్ఠుఁ
డగు, ఋక్షరాట్ = చంద్రునకు, ప్రమదకరంబును; పూరుషో త్తముపదము = విష్ణుపాదమును; ప్రజే
శుఁడు = బ్రహ్మ; ఆత్మమహిళ = సరస్వతీదేవి; నించుదివ్యజలధారలచేత కడిగెనను నర్థాంతరము
దోఁచుచున్నది. అత్తటిన్ = ఆసమయమందు. దీనికుత్తర పద్యస్థక్రియతోనన్వయము.

చ. యువతులు పాటఁ బాడఁగ నఁజూత్కలికన్ శుభమంత్రజాలకం
బవనిసురాళిక లైలుప • నాక్షణదోదయరా జొసంగునిం
పపుమధుపర్క మన్నెపకులగ్రణి కుత్సవ మూన్చె, జంద్రికా
ధవళవిలోచనాధరసుధారస మిట్టిదె యన్న కై వడిన్.

61

టీ. యువతులు=కాంతలు; పాటఁబాడఁగన్=పాట పాడుచుండఁగా; అవనిసురాళికల్=భూసుర సంఘములు; నఁజూత్కలికన్.- నవ=నూతనమగు, ఉత్కలికన్=సంతసముచేత; శుభమంత్రజాలకంబు.- శుభ=మంగళకరమగు, మంత్ర=మంత్రములయొక్క, జాలకంబు=సమాహమును; లైలుపన్=తెలియఁజేయుఁగా; ఆక్షణదోదయరాజు; ఒసంగునింపవు మధుపర్కము.- ఒసంగు=ఇచ్చిన, ఇంపవు=మనోహరమగు, మధుపర్కము=పెరుఁగుతోకలిసిన తేనె మొదలగునది, వినాహమందు వరునికి కన్యాదాత మధుపర్కము నొసంగుట ప్రసిద్ధము; అన్నెపకులగ్రణికిన్=ఇసుచంద్రునకు; ఉత్సవము=వేడుకను; చంద్రికాధవళవిలోచనాధరసుధారసము.- చంద్రికాధవళవిలోచనా=చంద్రికయను కాంతయొక్క, అధరసుధారసము = మోవియొక్క యమృతరసము; ఇట్టిదె=దీనికి సమమైనదె; అన్నకై వడిన్ = అనినరీతిగా; ఊన్చెన్=చేసెను.

సుచంద్రునకు క్షణదోదయుఁడొసంగినమధుపర్కము చంద్రికయొక్క మోవి తేనె యిట్టిదే యని తెలిపినపగిది సంతసమూన్చె ననిభావము.

చ. కనకపుగద్దె నెప్పమహిఁకాంతునిముంగల నట్లు చక్కఁ దా
ర్చినబలుచెంద్రకావితెర • జిష్ణుదిశాధరభాసమానసూ
ర్యనికటశోభిసాంధ్యరుచియందము గైకొనెఁ బద్మనీవిలో
చనకమలానుమోదరసజాతము మిక్కిలి హెచ్చఁ జేయుచున్.

62

టీ. అట్లు=ఆసమయమందు; కనకపుగద్దెన్ = బంగరుపీఠమందు; ఒప్పమహిఁకాంతునిముంగలన్ = ఒప్పచున్న సుచంద్రునియొడుట; తార్చినబలుచెంద్రకావితెర = రచియించిన గొప్పచెంద్రకావివన్నెగల కాండపటము; పద్మనీవిలోచనకమలానుమోదరసజాతము.- పద్మనీ=పద్మనీజాతి స్త్రీలయొక్క, పద్మలతలయొక్క, విలోచనకమల = తామరలవంటికన్నులకు, కన్నులవంటి తామరలకు, అనుమోదరస=సంతోషరసములయొక్క, జాతము=గుంపును; హెచ్చఁజేయుచున్ = అతిశయింపఁజేయుచు; తార్పన్=రచియింపఁగా; జిష్ణుదిశాధరభాసమానసూర్యనికటశోభి సాంధ్యరుచియందము.- జిష్ణుదిశాధర=పొడుపుకొండయందు, భాసమాన=వెలుగుచున్న, సూర్య = సూర్యునియొక్క, నికట=సమీపమందు, శోభి=ప్రకాశించుచున్న, సాంధ్య=ఉదయసంధ్యాసంబంధియగు, రుచి=కాంతియొక్క, అందము=సౌందర్యమును; కైకొనెన్=గ్రహించెను.

బంగరుపీఠమందుఁ గూర్చున్న సుచంద్రునియొడుటఁజంద్రకావితెరఁ బట్టి యుండఁగా నది పొడుపుకొండపైఁ బాలుచు సూర్యునిముందర వెలుగుచున్న యుదయరాగముపగిదిఁ

బద్ధి నీలోచన కమలములకు వికాసమును జేయుచుఁ బ్రకాశించెనని భావము. ఇచట నుపమా
లంకారము.

శా. ఆవేశఁ ట్లణదోదయక్షితివరాభ్యర్ణస్థలిం జేర నా
లీవారంబుల కెచ్చరించి బలుహాళిం దత్పురోధుం డుమా
దేవీసన్నిధిఁ బొల్చుభూపసుతఁ దోడ్తెచ్చెఁ వరశ్రీ మమా
గ్నేవరోచివిహవేషు యంచు సరసోక్తి న్భూసురు ల్పల్కఁగఁ. 63

టీ. ఆవేశఁ=ఆసమయమందు; ట్లణదోదయక్షితివరా భ్యర్ణస్థలిఁ=క్షణదోదయరా
జసమీపమును; చేరఁ=పోందుటకు; పురోధుండు = పురోహితుఁడు; ఆలీవారంబులకుఁ=
వయస్యాసమాహములకు; ఎచ్చరించి=ఎచ్చరికఁజేసి; బలుహాళిఁ=అత్యాసక్తిచేత ; ఉమా
దేవీసన్నిధిఁ=పార్వతీదేవి సన్నిధానమునందు; పొల్చుభూపసుతఁ = ఒప్పియున్నచంద్రక
ను ; వరశ్రీఁ = శ్రేష్ఠమగుశోభ చేత, మమాగ్నే వరోచివిహవేషుయంచు సరసోక్తిఁ.—
మమాగ్నే వరోచివిహవేషుయంచుఁ, = ఈమంత్రరూపమగు, సరసోక్తిఁ = ఉత్తమ
వాక్యమును; భూసురుల్ = బ్రాహ్మణులు ; పల్కఁగఁ=వచింపఁగా ; తోడ్తెచ్చెఁ=తోడు
కొని వచ్చెను.

సీ. నిఖిలాద్భుతముగ మున్మీటిమన్నీని వె
ల్వడి తోఁచులచ్చినెలంత యనఁగఁ
దళతళ మనుచుక్కఁచెలిచాలు వలగొనఁ
గనుపట్టుశీతాంశుకళ యనంగ
నధికయత్నమున నెయ్యన నడతెంచుర
తీశునిపట్టంపుఁపేనుఁ గనఁగ
భువనై కమోహంబు పొదలాడ నలువయం
తిక మొందుమోహినీ దేవి యనఁగ

తే. చారుకులదేవతానివాసమ్ము వెడలి
యెజరవనితాళి చుట్టు రా నాళి యత్న
రీతి నెల్లన నడుచుచు నృపులు గాంచి
నిశ్చలత నిల్వ గురుఁ జేరె నెలఁత యపుడు. 64

టీ. విఖిలాద్భుతముగఁ..నిఖిల=సమస్తజనులకు; అద్భుతముగఁ=అశ్చర్యకరముగా;
మున్నీటిమన్నీనిఁ=సముద్రరాజగుపాలకడలిని; వెల్వడి = వెడలి; తోఁచులచ్చినెలంతయ
నఁగఁ..కనఁబడులక్షిదేనియనఁగ; తళతళయనుచుక్క చెలిచాలు=తళతళయని ప్రకాశించు

రిక్కలను కాంతలశ్రేణి; వలగొనన్ = చుట్టుకొనఁగా; కనుపట్టుశీతాంశుకళయనంగన్ = చూపట్టుచున్న చందమామకళయన్నట్టుగా; అధికయత్నమునన్ = బహుప్రయత్నముచేత; ఓయ్యనన్ = తిన్నగా; నడతెంచురతీశునిపట్టంపుటేనుఁగనఁగన్ = నడచునట్టిమన్నఘపట్టపుగజమోయనునటులు; భువనైకమోహంబు. - భువన = లోకములకు, ఏక = ముఖ్యమగు, మోహంబు = వలపు; పొదలాడన్ = వర్ధిల్లునట్లు; నలువయంతికమొందు మోహినీదేవియనఁగన్. - నలువయంతికమొందు = బ్రహ్మసమీపము పొందుచున్న, మోహినీదేవియనఁగన్ = మోహినీదేవియనునట్లు; చారుకులదేవతానినాసమ్మ. - చారు = సుందరమైన, కులదేవతా = కులదేవతయొక్క, నివాసమ్మ = ఉనికిపట్టునుండి; వెడలి = బైలుదేటి; అజరవనితాళి = దేవవనితాసంఘము; చుట్టురాన్ = చుట్టుకొనిరాఁగా; ఆళియత్నరీతిన్. - ఆళి = సకియలయొక్క, యత్న = ప్రయత్నముయొక్క, రీతిన్ = భంగిచేత; ఒల్లనన్ = తిన్నగా; నడుచుచున్; నృపులు = రాజులు; కాంచి = చూచి; నిశ్చలతన్ = అచంచలతచేత; నిల్వన్ = నిలువఁగ; అపుడు = ఆసమయమందు; నెలత = చంద్రిక; గురున్ = తండ్రిని; చేరన్ = సమీపించెను.

అనఁగా నెల్లరకు నచ్చెరువును గలుగఁజేయుచు, బాలకడలినుండి వెడలినకలిమి నెలంతవలె రిక్కలు వలగొన్న చంద్రకళవలె నతిప్రయత్నముతో నడిపించు మరునిపట్టపుగజమువలె నలువచేరువకుఁబోవు మోహినీదేవివలె, నాచంద్రిక కులదేవతా స్థానమును విడిచి తండ్రిని విధముఁ జేరె నని భావము.

మ. కనకాంగీమణి యాత్మదృగ్రిపుమహాకంజావళి న్నెట్టుతీ
రునఁ జొక్క మ్మగుమెట్టుఁబ్రాల్పుటిక నంఘుల్ తార్చి యవ్వేళ నా
జననాథాగ్రణిముంగలన్ని నిలువనోజ న్భూసురు ల్మంజుల
ధ్వనిఁ గన్యావరణంబుఁ జెప్పిరి ప్రిమోదం బూన బంధు ల్మదిన్. 65

టీ. కనకాంగీమణి = కాంతారత్నమగుచంద్రిక; ఆత్మదృగ్రిపు మహాకంజావళిన్. - ఆత్మ = తనయొక్క, దృక్ = వేత్రములకు, రిపు = శత్రువగు, మహత్ = అధికమగు, కంజావళిన్ = తామరపూబంతిని; మెట్టుతీరునన్ = తొక్కురీతిగ; చొక్కమ్మగు మెట్టుఁబ్రాల్పుటికన్ = శ్రేష్ఠమగు తలఁబ్రాలుపుటికయందు; అంఘుల్ = అడుగులను; తార్చి = ఉంచి; ఆవేళన్ = ఆసమయమందు; జననాథాగ్రణిముంగలన్ = సుచంద్రునియొడుట; నిలువన్ = నిలుచుండఁగా; ఓజన్ = క్రమముగ; భూసురుల్ = బ్రాహ్మణులు; మంజులధ్వనిన్. - మంజుల = మనోజ్ఞమగు, ధ్వనిన్ = ధ్వనిచేత; కన్యావరణంబు = కన్యావరణమును; బంధుల్ = బంధుజనులు; ప్రమోదంబు = సంతసమును; మదిన్ = మనమునందు; ఊనన్ = పూనునట్లుగా; చెప్పిరి = వచించిరి.

అనఁగా చంద్రిక తన వేత్రములకు శత్రువగు కమలశ్రేణిని పొదముతోఁ దొక్కుచున్నదనివలె, దలఁబ్రాలుపుటికయందడుగు లిడి సుచంద్రునియొడుట నిలువఁగా బ్రాహ్మణులు కన్యావరణముఁ జెప్పిరిని భావము.

మ. వనజాక్షు ల్ధవశంబుఁ బాడఁగ మహావాదిత్రనాదంబు బో
 ర్కొనఁ జూరూక్తిఁ బురోహితుండు స హరిః కుర్యా త్సదా మజ్జశ
 మ్మని చిత్రంబుగ మంగళాష్టకము నెయ్యం బొప్పఁగాఁ జెప్పి శో
 భనలగ్నం బదెచేరె నంచు వివరింపన్ సంభ్రమాఘస్థితిన్.

66

టీ. వనజాక్షుల్ = స్త్రీలు; ధవశంబు = ధవళమనుపాటను; పాడఁగన్ = పాడఁగా; ము
 హూర్తకాలమందు స్త్రీలు కొన్నిదేశములలో ధవళ మనుపాటను బాడుట ప్రసిద్ధము
 “పడఁతుల ధవళములు పెండ్లిపాటలు చెలఁగెన్” అని ప్రాచీన గ్రంథములయందుఁ
 జెప్పఁబడియున్నది; మహావాదిత్రనాదంబు. — మహత్ = అధికమగు, వాదిత్ర = తతము అన
 ధము సుషిరము ఘనము అనునీవాద్యచతుష్టయముయొక్క, నాదంబు = ధ్వని; బోర్కొనన్ =
 బోరనిధ్వనిఁజేయఁగా; చూరూక్తిన్. — చూరు = రమణీయమగు, ఉక్తిన్ = వచనము చేత; పు
 రోహితుండు = పురోహితుఁడు; సహరిః కుర్యాత్సదామంగళమ్మని. — సహరిః కుర్యాత్సదామం
 గళమ్మనుచు; చిత్రంబుగన్ = వింతగ; మంగళాష్టకము = మంగళముల యెనిమిదింటిని; నెయ్యం
 బు = ఇంపు; ఒప్పఁగాన్ = ఒప్పునటులు; చెప్పి = చదివి; శోభనలగ్నంబు = శుభలగ్నము;
 అదెచేరెనంచున్ = అది సమీపించెననుచు; సంభ్రమాఘస్థితిన్ = ప్రవాహమువంటి సంతస
 మందునికిచేత, అతిసంతోషముచేతననుట; వివరింపన్ = విశదపఱుపఁగా. వైపద్యముతో
 నన్వయము.

మ. జలజాప్తాన్వయు దైత్యభేదిగఁ దనూజ న్వారిరుక్పాణిగాఁ
 గలితైకాత్మఁ దలంచి యత్తటి నిమాంకన్యాం ప్రదాస్యామియం
 చలపాంచాలుఁడు దారఁ బోసెఁ దనకన్యం దత్సుచంద్రదావనీ
 వలజానేతకు లేఖపాళి ప్రసవవ్రాతంబు వర్షింపఁగన్.

67

టీ. జలజాప్తాన్వయున్ = సూర్యవంశజుఁడగు సుచంద్రుని; దైత్యభేదిగన్ = నారా
 యణునిఁగాను; తనూజన్ = కూతురగుచంద్రుని; వారిరుక్పాణిగాన్ = లక్ష్మీదేవినిగాను;
 గలితైకాత్మన్ = ఒప్పుచున్న ఏకచిత్తముతో; తలంచి = ధ్యానించి; అత్తటిన్ = ఆసమయమందు;
 ఇమాంకన్యాం ప్రదాస్యామియంచున్ = ఇమాంకన్యాం ప్రదాస్యామియను మంత్రము నుచ్చ
 రించుచు; అలపాంచాలుఁడు = ఆక్షణదోదయరాజు; తత్సుచంద్రదావ నీవలజానేతకున్ =
 సుచంద్రుఁడను పేరుగల యాభూపతికి; లేఖపాళి = సురసంఘము; ప్రసవవ్రాతంబు = పుష్ప
 సంఘమును; వర్షింపఁగన్ = కురియఁగా; దారఁబోసెన్ = ఉదకధారా పూర్వకముగఁ గన్యా
 దానముఁ జేసెను.

అనఁగా సుచంద్రుని నారాయణమూర్తినిగాను చంద్రుని లక్ష్మీదేవినిగాను ఏకచిత్త
 ముతోఁ దలంచి సుచంద్రునకుఁ జంద్రుని క్షణదోదయం దుదకధారాపూర్వకముగ దాన
 ము చేసెనని భావము.

చ. ధరణీః బరస్పరోక్తి జవదాటక యుండ ఘటింపఁ గర్త తో
 యరుహశరుండు గావునఁ దదాత్మ నన స్సరిగా వధూవరు
 ల్పిరముల నుంచి రప్పు గుడజీరకము ల్పతి మున్ను ద్ధార్పై సుం
 దరి యటమున్నె చేర్చె నని తత్ప్రియబాంధవు లుగ్గడింపఁగన్. 68

టీ. ధరణీ = పుడమియందు; పరస్పరోక్తిఁ.—పరస్పర = ఒండొరులయొక్క, ఉక్తిఁ = వచనమును; జవదాటకయుండఁ = మీఠకుండునటులు; ఘటింపఁ = కలుగఁజేయుటకు; తోయరుహశరుండు = కమలశరుండగుమరుఁడు; కర్త = స్వతంత్రుఁడు; కావునఁ = అహేతువుచేత; తదాత్మననఁ = ఆమన్తఘనియత్నముచేతనోయనునట్లు; సరిగాఁ = సమానముగా; వధూవరుల్ = చంద్రికా సుచంద్రులు; అపు = ఆసమయమందు; గుడజీరకముల్ = గుడమును జిలకఱును; శిరములఁ = శిరస్సులయందు; పతి = పెనిమిటియగు సుచంద్రుఁడు; మున్ను = పూర్వము; తార్పైఁ = ఉంచెను; సుందరి = చంద్రిక; అటమున్నె = అంతకుముందర నే; చేర్చెఁ = ఉంచెను; అని = అనుచు; తత్ప్రియబాంధవులు.—తత్ = ఆవధూవరులయొక్క, ప్రీయబాంధవులు = ప్రీయులగు బంధుగులు; ఉగ్గడింపఁగన్ = వచించునట్లు; ఉంచిరి = ఉంచినవారలైరి.

అనఁగా మన్తఘుఁడు వధూవరులను ప్రేమాతిశయమున నొండొరులమాట నతిక్రమింపకుండునటులు చేయువాఁడు గాన నామన్తఘని ప్రయత్నముచే నుంచిరా యనునటులు బెల్లము జిలకఱు యేకకాలమందు వధూవరులొండొరుల శిరములం దుంచి రనిభావము. పతి పత్ని శిరమున గుడజీరకములు ముందు చేర్చినఁ బతిమాటకుఁ బత్ని జవదాటకుండు ననియు పత్ని పతిశిరమున గుడజీరకములు ముందు చేర్చినఁ బత్నిమాటకు పతి జవదాటక యుండు ననియు నొక వార్త గలదు గానఁ దత్ప్రియబాంధవులు పతి మున్ను చేర్చె ననియు పత్ని అంతకుమున్నె చేర్చె ననియు వచించి రని భావము.

క. అలమహిపతి మది సమ్మద, మలరక్ మాంగల్యతంతు • నానేన యటం
 చెలమిఁ బురోధుఁడు దెలుపఁగఁగలకంతికిఁ దాళిబొట్టు • గట్టెఁ జక్కన్. 69

టీ. అలమహిపతి = ఆసుచంద్రుఁడు; మదిఁ = మనసునందు; సమ్మదమలరక్ = సంతస మొప్పఁగా; మాంగల్యతంతునానేనయటంచుఁ = మాంగల్యతంతునానేనయనుమంత్రమును జెప్పఁచు; ఎలమిఁ = సంతోషముతో; పురోధుఁడు = పురోహితుఁడు; తెలుపఁగన్ = తెలియఁజేయఁగా; కలకంతికిఁ = చంద్రికకు; తాళిబొట్టు = మంగళసూత్రమును; చక్కన్ = చక్కగా; గట్టెఁ = కట్టెను.

మ. సకిపై నాన్మపమాళి నింప నలకంజాతాక్షి గోత్రాధినా
 యకుపై నింపఁగ సేనబ్రా ల్దనరె సామ్యస్ఫూర్తి నవ్వేళఁ ద

త్సుకరాలంకృతినాదవాదములు దోఁడ్తో మించ సాహిత్యపో
షకుఁ డబ్బాస్తుఁడు దార్చునర్జునమణిఁజాలాభిషేకం బనన్.

70

టీ. సకిపైన్=చంద్రికమీఁద; ఆన్యపమాళి=ఆసుచంద్రుఁడు; నింపన్=సేసలునింపఁగా;
అలకంజాతాక్షి=ఆచంద్రిక; గోత్రాధినాయకుపైన్=సుచంద్రునిమీఁద; నింపన్=నింపఁగా;
సేసఁబాలు=తలఁబాలు; సామ్యస్ఫూర్తిన్=సమానస్ఫూర్తిచేత; అన్వేషన్=ఆసమయమందు;
తత్సుకరాలంకృతినాదవాదములు.-తత్=ఆవధూవరులయొక్క, సు=శ్రేష్ఠమగు, కర=హ
స్తమందలి, అలంకృతి=కంకణాద్యలంకృతులయొక్క, నాద=నాదములనెడు, వాదములు=
వాగ్వివాదములు; తోడ్తోన్=వెంటనె; మించన్=అతిశయింపఁగా; సాహిత్యపోషకుఁడు.-
సాహిత్య=సాంగత్యమునకు, పోషకుఁడు=అభివృద్ధిపఱచునట్టివాఁడు; అబ్బాస్తుఁడు=మరుఁడు;
ఇచట, తత్సుకరాలంకృతినాదవాదములు.-తత్=ప్రసిద్ధమగు, సుకర=మనోజ్ఞమగు, అలం
కృతి=ఉపమాద్యలంకారములు, నాద=ధ్వనులను, వాదములు, సాహిత్యపోషకుఁడు=సాహి
త్యవిద్యకుఁబోషకుఁడనునర్థము దోఁచుచున్నది; తార్చునర్జునమణిఁజాలాభిషేకంబు.-తార్చు=
చేయునట్టి, అర్జునమణి=వజ్రములయొక్క, జాల=సమూహముయొక్క, అభిషేకంబనన్=
అభిషేకమోయనునట్లు; తనరెన్=ఒప్పెను.

చంద్రికాసుచంద్రు లొకరిపై నొకరు నించు సేసఁబాలు సామ్యస్ఫూర్తిచేత నొండొ
రులకు నానుకూల్యమును పోషించు మరుఁడుసేయు రవలరాశియొక్కయభిషేకమో యను
నటు లొప్పె ననిభావము- వస్తూతేప్రిక్షాలంకారము.

మ. కపిలావాచనభద్రవేళఁ దగి రాకాంతావిభు లేసము

తైపుచాల్దొర్కొనుమెట్టుఁబ్రాల్పుటికలుఁదీపించుపెన్కాఁడితోఁ
దపనీయాంశుకసూనుసంభృతతులాత్తంబూన లావణ్యభా
గ్యపటుశ్రీసమరీతిఁ దెల్పు సరి దూఁగ నిల్చుచందంబునన్.

• 71

టీ. కపిలావాచనభద్రవేళన్.-కపిలావాచన=వివాహాంగభూతమగు క్రియావిశేషము
యొక్క, భద్రవేళన్=శుభ వేళయందు; ఆకాంతావిభుల్=ఆవధూవరులు; సేసముతైపు
చాల్=సేసముత్యములయొక్క శ్రేణిని; తొర్కొనుమెట్టుఁబ్రాల్పుటికలు=కదిసినతలఁబ్రా
ల్పుటికలు; ఉదీపించు=ప్రకాశించు; పెన్కాఁడితోన్=గొప్పకాఁడిమాఁకుతో, యుగముతో
ననుట; తపనీయాంశుకసూనుసంభృతతులాత్తన్.-తపనీయాంశుకసూను=విష్ణుపుత్రుఁడగు
మరునిచే, సంభృత=భరియింపఁబడిన, తులా=త్రాసుయొక్క, ఆత్తన్=స్వరూపమును; పూ
నన్=గ్రహింపఁగా; లావణ్యభాగ్యపటుశ్రీసమరీతిన్.-లావణ్య=చక్కఁదనముయొక్క,
భాగ్య=భాగ్యముయొక్క, పటు=సమర్థమగు, శ్రీ=కాంతియొక్క, సమరీతిన్=సామ్యమును;
తెల్పున్=తెలుపుటకు; సరిదూఁగన్=సరిగాతులఁదూఁగుటకు; నిల్చుచందంబునన్=నిలుచు
రీతిగా; తగిరి=ఒప్పిరి.

అనఁగా చంద్రికాసుచంద్రులు, మెట్టుబ్రాల్పుటికలువధూవరులయొద్దనుంచుకాడిమిఁ
కుతో చూపఱకు మన్తధుండు దూఁచుత్రాసువలెనొప్పఁగా, అందు తమలావణ్యాదులను
దెలుపుటకై సరిగాఁదూఁగినట్లు సమముగ నొప్పి రని భావము.

చ. అలయినసన్తహస్సురణ ♦ నందుచు శ్యామయు నాకలాపినీ
కులతిలకోత్సవాకలనఁ ♦ గూడుచు నాహరివంశనాయకుం
డలరి యజనము న్వలయ ♦ నయ్యెడ నంచితమంత్రశక్తిఁ ద
త్కలితకరాంబుజస్థలులఁ ♦ గట్టిరి కంకణము ల్ధరామరుల్.

72

టీ. అలయినసన్తహస్సురణఁ.-అలయిన = ఆసుచంద్రునియొక్క, సత్ = శ్రేష్ఠ
మగు, మహాః = ప్రతాపముయొక్క, స్సురణఁ = ప్రకాశమును; అందుచుఁ = పొందుచు; శ్యా
మయుఁ = చంద్రికయును; ఇచట, అలయిన = ఆసూర్యునియొక్క, మహాఃస్సురణఁ = ప్రకాశాతిశ
యమును; అందుచుఁ; శ్యామయుఁ = రాత్రియుననువిరోధార్థముదోఁచుచున్నది; ఆకలాపినీ
కులతిలకోత్సవాకలనఁ.-ఆకలాపినీకులతిలక = ఆచంద్రికయొక్క, ఉత్సవ = వేడుకయొక్క,
ఆకలనఁ = ప్రాప్తిని; గూడుచుఁ = పొందుచు; ఆహరివంశనాయకుండు = ఆసూర్యవంశనాయకుం
డగు సుచంద్రుఁడు; ఇచట, కలాపినీకులతిలక = మయూరీశ్రేష్ఠముయొక్క, ఉత్సవాకలనఁ
గూడుచుఁ; ఆహరివంశనాయకుండు = సర్వశ్రేష్ఠము అనువిరోధార్థము దోఁచుచున్నది; అలరి =
సంతసించి; అజనముఁ = ఎల్లపుడు; వెలయఁ = ప్రకాశించుటకై; అయ్యెడఁ = ఆసమయ
మందు; అంచితమంత్రశక్తిఁ.-అంచిత = ద్విచున్న, మంత్రశక్తిఁ = మంత్రసామర్థ్యముచేత;
తత్కలితకరాంబుజస్థలులఁ.-తత్ = ఆవధూవరులయొక్క, కలిత = ఒప్పుచున్న, కరాంబుజ
స్థలులఁ = కేలుదామరలయొక్కప్రదేశములందు; ధరామరుల్ = బ్రాహ్మణులు; కంకణముల్ = కం
కణములను, ప్రతిసరములననుట; కట్టిరి.

అనఁగా సూర్యస్సురణచే రాత్రివెలయునటులు మయూరీమహోత్సవమును గూడి
సర్వశ్రేష్ఠము సంతసించునటులు మంత్రశక్తి చే బాపలు వధూవరులకరంబులయందుఁ గంకణ
ములు గట్టి రని భావము. సూర్యవంశశ్రేష్ఠుఁ డగుసుచంద్రునిప్రతాపమునకు చంద్రిక సంత
సించునటులు చంద్రికామహోత్సవమును గూడి సుచంద్రుఁ డెల్లపుడు సంతసించునటులు
కంకణములఁ గట్టి రని స్వభావాభిప్రాయము.

చ. అళిచికురానువర్ణవస ♦ నాంచలసంగ్రథితాంశుకాంతుఁడై

యలనరపాలమాళి విమ ♦ లాంబుజరాగవివాహపీఠికా

స్థలి వసియించి లాజసము ♦ దాయమున నిఖి హోమామ మూన్య ను

త్కలిక చెలంగ భూసురవి ♦ తానము మంత్రము లుగ్గడింపఁగఁ.

73

టీ. అలనరపాలమాళి = ఆసుచంద్రుఁడు; అళిచికురానువర్ణవసనాంచల సంగ్రథితాంశు
కాంతుఁడై.-అళిచికురా = భృంగములవంటి కుంతలములుగల చంద్రికయొక్క, సువర్ణవసన =

టీ. జనపతిమాళి=సుచంద్రుడు; భూసురులు=బ్రాహ్మణులు; ఒసంగుశుభాక్షతపాళి= ఒసంగు=సమర్పించిన, శుభ=మంగళకర్మమైన, అక్షతపాళి=మంత్రాక్షతశ్రేణిని; తాల్చి=ధరించి; అంగనలు=కాంతలు; ఘటించునారతులు = ఇచ్చినట్టిహారతులను; కన్దొని = చూచి; అంత=ఆమీద; వధూకరాత్తహస్తనళినుడై=వధూకర=చంద్రకహస్తమును, ఆత్త=పొందిన, హస్తనళినుడై=కరకమలముగలవాడై; ముద్గంబున=సంతసముచేత; అసత్కులదేవగృహంబు.-అసత్=ప్రకాశించుచున్న, కులదేవగృహంబు=కులదేవతామందిరమును; చేర=పొందుటకై; ఒయ్యన=తిన్నగ; కలధ్వనుల=అవ్యక్తమధురమగుధ్వనులచేత; ఐదువులు=సువాసినులు; ఇంపుగ=సొంపుగ; పాటబాడగ=పాటబాడుచుండగా; చనియె=పోయెను.

ఉ. మ్రొక్కు ఘటంప బెండ్లికొమరుం డబలాయుతి నేగుదేరగా
సక్కులదేవతాజనుల యంచున వేయెదు రేగుదెంచి మేల్
నిక్కగ నిల్చి తత్సఖులు నీటున వారల నిల్చి రంగున
గ్రక్కున దత్సమాఖ్యల బరస్పరవాణి వినంగ నయ్యెడన్.

76

టీ. పెండ్లికొమరుండు=సుచంద్రుడు; అబలాయుతి=చంద్రికయొక్క కూడికచేతను; మ్రొక్కుఘటంప=నమస్కరించుటకై; ఏగుదేరగా=రాగా; అక్కులదేవతాజనులయంచున=ఆకులదేవతలవిధమున; తత్సఖులు = ఆవధూవరులసకియలు; వే=శీఘ్రముగ; ఎదురేగుదెంచి=అభిముఖముగవచ్చి; మేల్ నిక్కగ=శుభమతిశయింపగ; నిల్చి; గ్రక్కున=శీఘ్రముగ; తత్సమాఖ్యల=చంద్రికాసుచంద్రులనామములను; పరస్పరవాణి=ఒండొరులమాటచేత; వినంగ = వినుటకై; అయ్యెడ=ఆసమయమందు; నీటువ=మురిపెముచేత; వారల=ఆచంద్రికాసుచంద్రులను; అంగున=అందముగా; నిల్చిరి=నిలువజేసిరి.

చంద్రికను గూడి సుచంద్రుడు కులదేవతలకు నమస్కరించుటకై బైలుదేరగా, నీవధూవరులనామములు పరస్పరవచనంబుల వినగోరి, తత్కులదేవతలవలె వారిసఖులడ్డమువచ్చి, చంద్రికాసుచంద్రుల నిల్చిరని భావము.

చ. తెలుపుము చంద్రికాఖ్య జగతీవర యన్న విభుండు నవ్వునం
దెలుపక తెల్ప లో నెఱిగి నీరజలోచన యాళు లందఱుం
దెలుపు సుచంద్రనామము సతీయన నెమ్మొగ మెత్తి దానిచే
దెలిపె సకుల్ ధరన్ సహజదీపితకాశల తాదురే కదా.

77

టీ. జగతీవర=సుచంద్రుడా! చంద్రికాఖ్య=చంద్రికనామమును; తెలుపుము=తెలియజేయుము. అన్న=అనగా; విభుండు=సుచంద్రుడు; నవ్వున=నగవుచేతనె; తెలుపక

తెల్పొ = తెలుపకయే తెలుపఁగా, అనఁగా నానగవెచంద్రిక యని నోటఁజెప్పక నవ్వుచే చంద్రిక నామమును ఎఱింగించె నని భావము, స్థితము చంద్రికారూప మనుట ప్రసిద్ధము; నీరజఃచన = చంద్రిక.; లోక = అంతరంగమందు; ఎఱింగి = తెలిసికొని, చంద్రిక నామము వచింపు మన నానగవె చంద్రిక యని యుక్తితోఁ దెలిపిన కాశల్యమును గుర్తెఱింగి యని భావము; ఆశులందఱు = చెలులందఱు; సుచంద్రనామము = సుచంద్రునిపేరును; సతీ = చంద్రికా! తెలుపు = తెలుపుము. అనఁ = అనఁగా; నెమ్మొగము = సుందరమగుముఖమును; ఎత్తి = ఎత్తినదై; దానిచేఁ = ముఖము నెత్తుట చేతనె; తెలిపెఁ = తెలియఁజేసెను. చంద్రునివలె ముఖ ముండుట చే నాముఖమే సుచంద్రుఁ డని యుక్తితోఁ దెలిపె నని భావము. నీకుల్ = స్త్రీలు; ధరణ్ = పుడమియందు; సహజదీపితకాశలలు = స్వభావముచేఁ బ్రకాశించుచున్న జాణతనముగలవారు; ఔదురేకదా = ఔదురుగదా!

చ. చెలి సుముఖోక్తిఁ దెల్పు నృపశేఖరుపే రని డాసి వెండియుం
గలరవ లెల్ల వేడ సుముఖం బని నేర్పునఁ బల్కు నీవు మున్
దెలిపినఁ దెల్పుఁ గొమ్మ పతిఁ దెల్పవె యీవనితాఖ్య కాంతవా
క్కలన నటన్నఁ గాంత యనఁగా మది మెచ్చిరి తద్వచోర్థముల్. 78

టీ. కలరవలెల్లఁ = కాంతలందఱు; వెండియున్ = మఱియు; డాసి = సమీపించి; చెలి = చంద్రికా! సుముఖోక్తిఁ. - సు = సమీచీనమైన, ముఖోక్తిఁ = ముఖవచనము చేత; నృపశేఖరుపేరు = సుచంద్రుని నామమును; తెల్పు = తెలియఁజేయుము; అనివేడఁ = ఈప్రకారము వేడుకొనఁగా; సుముఖంబు = సుముఖము; అని = అనుచు; నేర్పునఁ = కాశల్యముచేత; పల్కున్ = పలికెను. సుచంద్రునినామము సుముఖ మని తెలిపె ననఁగా సు అనుశబ్దము ముఖమందున్నది గాన సుముఖ మని తాత్పర్యము. పతి = సుచంద్రుఁడా! నీవుమున్ దెలిపినఁ = నీవు మొదట చంద్రిక పేరు తెలుపఁగా; కొమ్మ = చంద్రిక; తెల్పున్ = తెలుపును; ఈవనితాఖ్యఁ = ఈచంద్రిక నామమును; కాంతవాక్కలనన్. - కాంత = మనోహరమైన, వాక్కలనన్ = వాక్కుసంబలిధము చేత; తెల్పవేయటన్నన్ = తెలియఁజేయుమా యనఁగా; కాంతయనఁగాన్ = కాంత యనిచెప్పఁగా, అనఁగా చంద్రిక నామము కకారాంత మైనదని భావము; తద్వచోర్థముల్. - తత్ = ఆవధూవరులయొక్క, వచః = మాటలయొక్క, అర్థముల్ = అర్థములను; మదిన్ = మనమందు; మెచ్చిరి = బహుకరించిరి.

ఈ పద్యమందు శ్లేషచే నర్థాంతరకల్పన యుండుటం జేసి వక్రకోక్త్య లంకారము.

ఉ. వెన్నెల కెద్ది పేరు వృథివీవర తెల్పఁ గదే యటన్నచో
నన్నపమాళి జ్యోత్స్న యను నంగన యొ ప్పగురాజుపే రదే.
మన్న సుశీతరశ్మి యను నబ్రము చంద్రిక యంచు భర్త యా
కన్న సుచంద్ర యంచు బలుక న్నది నాగిరి లజ్జపెంపునన్. 79

టీ. పృథివీవర = సుచంద్రుఁడా! వెన్నెలకున్ ఎద్దిపేరు = ఏది నామము? తెల్పఁగ దేయట
న్నచోన్ = తెలుపుమనఁగా; అన్నపమాళి = ఆసుచంద్రుఁడు; జ్యోత్స్నయనున్ = జ్యోత్స్నయని
చెప్పును. అంగన = చంద్రికా! ఒప్పగురాజుపేరు = సుందరుండగు చంద్రునిపేరు; అదేమన్నన్ =
అదియేమనఁగా; సుశీతరశ్మియనున్ = సుశీతరశ్మియనిచెప్పును. అశ్రమ = ఆశ్చర్యము! భర్త =
సుచంద్రుఁడు; చంద్రికయంచున్ = చంద్రికయని; ఆకన్నె = ఆచంద్రిక; సుచంద్రయంచున్ =
సుచంద్రుఁడని; పలుకన్ = వచించుటకు; మదిన్ = చిత్తమందు; లజ్జపెంపునన్ = ప్రీడాతిశయ
ముచే; ఆగిరి = మానిరి.

అనఁగా చెలులు సుచంద్రునిఁ జంద్రికపేరు యుక్తిగఁ జెప్పించుకై వెన్నెలపేరడిగిన
సుచంద్రుఁడు చంద్రిక యనక జ్యోత్స్నయనియు చంద్రికను ఒప్పద మగురాజుపేరడిగిన
నాపెసుచంద్రుఁడనక సుశీతరశ్మియనియు, చెప్పి రని భావము.

చ. మును హృదయాలయాభివృతః మోహనిరూఢిఁ బరస్పరాఖ్యలిం
పున ననిశంబుఁ బిల్చునలః భూపతియున్ సతియున్ ప్రియాళికా
జనములు దెల్పు మన్న నొకఁ సారి వచింపఁగ నేరఁ కారయే
మనఁ దగుఁ దత్త్రపాజలరు హాశుగళాంబరికావిలాసముల్.

80

టీ. మును = పూర్వమందు; హృదయాలయాభివృత మోహనిరూఢిఁ. - హృదయాల
య = మనోవీధియందు, అభివృత = ఆవరింపఁబడిన, మోహ = వలపుయొక్క, నిరూఢిఁ = రూఢి
చేత; పరస్పరాఖ్యలు = బండ్లొరుల నామములను; ఇంపునన్ = ఇష్టముచేత; అనిశంబు = ఎల్ల
ప్పుడు; పిల్చుఅలభూపతియున్ సతియున్ = పిలుచునట్టి ఆసుచంద్రుఁడును చంద్రికయును;
ప్రియాళికాజనములు = సకియలు; తెల్పుమన్నన్ = తెలుపుమని యడుగఁగా; ఒకసారి =
ఒకమాటు; వచింపఁగన్ = వచించుటకు; నేరయ. కౌర = ఆశ్చర్యము! తత్త్రపాజ
లరుహాశుగళాంబరికావిలాసముల్. - తత్త్రపా = ఆలజ్జయను, జలరుహాశుగ = మరునియొక్క, శాం
బరికా = నాయయొక్క, విలాసముల్ = విలాసములను; ఏమనఁదగున్ = ఏమనవచ్చు?

అనఁగా పూర్వము చంద్రికాసుచంద్రులు పరస్పర మొకరినామ మొకరు పలుమఱుఁ
బలుకుచునుండియు నిపుడు చెలులు పలుమఱు వేడినను ఒకసారియైన నొండ్లొరుల నామము
వచింపరు. ఈలజ్జ యను మన్తధమాయ నేమన వచ్చు నని భావము.

చ. అలతటి నాళియత్నగతిఁ నంచితమంధరవాఙ్మిరూఢిఁ బే
రులు వచియించి భక్తి మదిఁ గ్రుమ్మర దేవుల మొక్కి బాసిక
మ్ములు సడలించి బంధువృతిఁ నుద్దుగ బువ్వము లారగించి తొ
య్యలియు విభుండు మించిరి నిరర్గళసంభ్రమ వైభవంబులన్.

81

టీ. అలతటిన్ = ఆసమయమందు; అళియత్నగతిఁ. - అళి = చెలికత్తెలయొక్క, యత్న =
ప్రయత్నముయొక్క, గతిన్ = రీతిచేత; అంచితమంధరవాఙ్మిరూఢిఁ. - అంచిత = ఒప్పుచు

న్న, మంధర = మెల్ల నగు, వాఙ్మిరూఢి = వచనరూఢి చేత; పేరులు = ఒండొరుల నామములను; వచియించి = చెప్పి; భక్తి = దేవతావిషయక ప్రేమ; మది = మనమునందు; క్రుమ్మర = తిరుగఁగా; దేవుల = కులదేవతలను; మౌక్తిక = నమస్కరించి; బాసికములు = బాసికములను; నడలించి = విడిచి; బంధువృత్తి = బంధు = బాంధవులయొక్క, వృత్తి = కూడిక చేతను; ముద్దుగ = మనోజ్ఞముగ; బువ్వములు = బువ్వపుబంతిభోజనములను; ఆరగించి = భుజించి; తొయ్యలియు = చంద్రికయును; విభుండు = సుచంద్రుఁడును; నిరర్థశ సంభ్రమవైభవంబుల = నిరర్థశ = అడములేని, సంభ్రమవైభవంబుల = సంతోషవిభవములచేత; మించిరి = అతిశయించిరి.

అనఁగ నీవహూవరులు చెలికత్తెల నిర్బంధముచేత తిన్నగ నొండొరుల నామములు చెప్పి కులదేవతలకు నమస్కరించి బాసికములు విడిచి బువ్వపుబంతిభోజనముల భుజించి సంతోషముచే మించి రని భావము.

క. ఈలీల సశేషనిలిం, పాళీనుతత్కరగ్రహ చతుర్థస్రీ

వేలాంచితవిభవము హే, రాశంబై వెలయ నాధరాపతి యలరె. 82

టీ. ఈలీల = ఈరీతిగ; అశేషనిలింపాళీనుత తత్కరగ్రహ చతుర్థస్రీవేలాంచితవిభవము. - అశేష = సమస్తమగు, నిలింపాళీ = సురశ్రేణిచేత, నుత = పొగడబడిన, తత్కరగ్రహ = అవివాహముయొక్క, చతుర్థస్రీ = నాలుగుదినములను, చతుర్థాంశుసాక్షాం న మాహారశ్చతుర్థస్రీ, అకారాంతోత్తర పదోద్విగుప్తీయామిప్తః అని స్త్రీత్వము వచ్చినదని యెఱుంగునది, వేలా = మేరచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, విభవము = ఉత్సవము; హే రాశంబై = అధికమై; వెలయ = ప్రకాశింపఁగా; అధరాపతి = ఆసుచంద్రుఁడు; అలరె = సంతసించెను.

ఉ. వేదవిధానముం బుడమివేల్పులు దెల్పఁగ నంత శేషహూ

మాదికమంగళాచరణలన్నియుఁ దీర్చి చెలంగునాధరి

త్రీదయితామరేంద్రునకుఁ దివ్యమహర్షికులాగ్రగణ్యుల

మోదముతో నభీష్టకరము ల్వరము ల్లుటియించి రందఱు. 83

టీ. పుడమివేల్పులు = భూసురులు; వేదవిధానము = వేదవిధిని; దెల్పఁగ = తెలియఁజేయఁగా; అంత = అటుపిమ్మట; శేషహూమాదిక మంగళాచరణలు. - శేషహూమాదిక = శేషహూమము మొదలుగాఁగల, మంగళ = మంగళకార్యములయొక్క, ఆచరణలు = ఆచరించుటలను; అన్నియు = అన్నిటిని; తీర్చి = సమాప్తి నొందించి; చెలంగునాధరిత్రీదయితామరేంద్రునకు = తామరేంద్రునకు. - చెలంగు = ప్రకాశించుచున్న, అధరిత్రీదయితామరేంద్రునకు = ఆసుచంద్రునకు; దివ్యమహర్షి కులాగ్రగణ్యులు. - దివ్య = శ్రేష్ఠులగు, మహర్షికుల = ఋషిసంఘమందు, అగ్రగణ్యులు = పూజ్యులగుమునులు, అందఱు = ఎల్లరును; అమోదముతో =

సంతోషముతో; అభీష్టకరముల్ = కోరిన కోరికలఁజేయునట్టి; వరముల్ = వరములను; ఘటించిరి = ఇచ్చిరి.

అనఁగా శేషహోమాది వివాహాంగక్రియలు నిర్వర్తించి, మించి యున్న పుడమి తేనికి నామహర్షిసంఘము లెల్లఁ గోరినవరముల నిచ్చి రని భావము.

ఉ. వేడినకోరికల్ గురియుఁ వింతగుమానికము ల్జగంబులం
జో డొకచోట లేని పలుఁసొమ్ములు హెచ్చగు పైఁడివల్వలు
వేడుక పొంగ వీడు చదిఁ వించిరి బంధులు సర్వదేశస
మాడమరేంద్రులు హితులు • మంత్రులు తన్తహినేత కయ్యెడన్. 84

* టీ. తన్తహినేతకున్ = ఆసుచంద్రునకు; అయ్యెడన్ = ఆసమయమందు; బంధులు = చుట్టములు; సర్వదేశసమాడమరేంద్రులు = ఎల్ల దేశములదొరలు దేవశ్రేష్ఠులు; హితులు = సేస్తకాండ్రు; మంత్రులు = సచివులు; కోరినకోరికల్ = అభీష్టవస్తువులను; గురియు వింతగు మానికముల్. - గురియు = వర్షించు, వింతగు = చిత్రమగు, మానికముల్ = మణులను; జగంబులన్ = లోకములందు; జోడు = జత; ఒకచోటన్ = ఒకస్థలమందు; లేనిపలుసొమ్ములు = లేనట్టిపలువిధమగు నగలను; హెచ్చగుపైఁడివల్వలన్ = అధికమైన బంగరువస్త్రములను; వేడుక = కుతూహలము; పొంగన్ = అతిశయింపఁగ; వీడు = కట్టుమును; చదివించిరి = ఇచ్చిరి.

వివాహాంతమందు సుచంద్రునకు బంధుగులు సర్వదేశరాజులు హితులు మొదలగువారు మణులు మొదలగు కట్టుములు చదివించి రని భావము.

సీ. అహికి లోఁబడనిదిఁ వ్యగజంబు బృంహితా
ర్భటిఁ గేరుభద్రవాఁరణశతముల
ననికి వేలుపుతేజి • నలరుకై జామోర
యల్లార్పచే జీరుఁ హయకులముల
వేగంటి తేరికాఁ విమెఱుంగు పడగవీ
వలిఁ బాయఁ జేయునుఁ జ్వలరథముల
తెఱగంటి తెఱవలఁతీ రెల్ల బెళుకుచూ
పులనె పోనాడు పూఁబోడిగముల
తే. తులకు జేజెలరతనంబు • దొడర సుగుణ
భారగతి నెగఁబట్టు నుదారమణుల
నపుడు పాంచాలుఁ డొసగె దఁ ద్విపులవిభవ
జనితహర్షాప్త మతికిఁ దన్తనుజపతికి.

టీ. అహికిలోఁబడనిదివ్యగజంబుకొ.-అహికికొ=వృత్రాసురునకు, లోఁబడని=వశపడ
నట్టి, దివ్యగజంబుకొ=విరావతమును; బృంహితార్భటికొ=బృంహిత= కరిగర్జితములయొక్క
ఆర్భటికొ=మోతచేత్తును; కేరుభద్రవారణశతములకొ.-కేరు=పరిహసించు, భద్రవారణశతము
లకొ=భద్రగజములనూఱులను; ఇంద్రశత్రువగువృత్రాసురునకు వశముగానియైరావతమునుతమ
ధ్వనులచేఁ బరిహసించుచున్న పెక్కుగజములను పాంచాలుఁడు సుచంద్రున కిచ్చె నని భావ
ము; అనికికొ=యుద్ధమునకు; వేలుపుతేజికొ= ఉచ్చైశ్రవమును ; అలరుకైజామోరయల్లార్పు
చేకొ.-అలరు=ఒప్పుచున్న, కైజా=కల్లమునకుఁగట్టఁబడినత్రాటిచేబిగింపఁబడిన, మోర=ముఖ
ముయొక్క, అల్లార్పుచేకొ = కదలించుటచేత; చీరుహయకులములకొ=పిలుచుగుఱములగుంపు
లను ; ముఖచలనముచేనింద్రహయమును యుద్ధమునకుఁ బిలుచును త్తమాశ్వములను సమర్పించె
నని భావము. వేగంటితేరికావి మెఱుంగుకొ.-వేగంటితేరి=ఇంద్రునిరథములగు మేఘముల
యొక్క, కావి మెఱుంగుకొ=ఎఱునికాంతిని ; పడగవీవలికొ=ధ్వజమారుతముచేత ; పాయఁ
జేయునుజ్వలరథములకొ = పోఁగొట్టుప్రకాశించుచున్నరథములను ; తమసిడెముయొక్క
గాలిచేత నె మేఘముల మెఱుంగును పోఁగొట్టునట్టి రథంబుల నిచ్చె నని భావము; తెఱగంటి
తెఱవలతీరెల్లకొ=వేల్పుచెలులచక్కఁదనమునంతయు; బెళుకుచూపులనె=తళతళమనిప్రకాశిం
చువీక్షణముల చేత నే; పోనాడుపూఁబోఁడిగములకొ=పోఁగొట్టుచున్నస్త్రీబృందములను; దేవాం
గనలతీరును తమనేత్రకాంతిచేపోఁగొట్టుచున్న వనితల నిచ్చె ననిభావము; తులకుకొ=త్రా
సునకు ; జేజేలరతనంబు=చింతామణి ; తొడరకొ=పూనఁగా ; సుగుణభారగతికొ.- సు
గుణ=మంచిగుణములయొక్క, భార = బరువుయొక్క, గతికొ = రీతిచేత ; ఎగఁబట్టునుదార
మణులకొ = ఎగయఁజేయునుతక్కువగుమణులను, చింతామణి తమతోఁ తులదూఁగఁగా
తమగుణములచేనట్టిచింతామణిని బరువునందు చులకఁ జేయుమణుల నిచ్చె నని భావము.
అప్పుడు=ఆసమయమందు; పాంచాలుఁడు=క్షణదోదయుఁడు; తద్విపులవిభవజనిత హస్తాప్తమతి
కికొ.-తత్=ఆక్షణదోదయునియొక్క, విపుల=విశాలమగు, విభవ=సంపదచేత, జనిత=పుట్టిం
పఁబడిన, హర్ష=సంతసముచేత, ఆప్త=పొందఁబడిన, మతికికొ=మనముగల; తన్ననుజపతికికొ=
ఆసుచంద్రునకు; ఒసఁగెకొ=ఇచ్చెను.

సీ. సన్మణిచాప మొసంగెఁ దన్గను నరి
మండలి కిది యార్తిఁ మిన్ను ననుచు
నాశుగౌఘ మొసంగెఁ నాశువర్తన నిది
పరవాహినుల భంగఁపఱచు ననుచు
శాతహేతి నెసంగెఁ సమిదుజ్వలిత వీర
తరులను నిది మాయఁ దార్చు ననుచు
ఘనవల్లి నెసంగె వేగ మహాహితాళుల
కిది సుమనోయోగఁ మెనపు ననుచు

తే. మఱియు దివ్యాయుధంబు లత్తఱి నెసంగె

నవ్యవిజయేందిరానిదానమ్ము లనుచు

హాళి దళుకొత్త సలకూకుదావతంస

మవ్విభున కిట్లు దెలుపుచు నాదరమున.

86

టీ. సన్తణిచాపము. — సత్ = శ్రేష్ఠమగు, మణిచాపము = మణిమయమగు ధనుస్సును; తత్ = తన్ను; కనునరిమండలికిన్ = చూచుశత్రు బృందమునకు; ఇది = ఈవిల్లు; ఆర్తిన్ = పీడను; మన్పున్ = వృద్ధిపఱచును. అనుచున్ = ఈప్రకారము చెప్పుచు; ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను. ఇచట, సన్తణిచాపము = ఇంద్రధనుస్సు; తన్గనునరిమండలికిన్ = తన్ను, జూచుచక్రవాకకదంబమునకు, ఆర్తిమన్నునను నర్థముదోచుచున్నది. యుద్ధమందు, తను, జూచినశత్రుమండలికి నీవిల్లుఆర్తిని గలిగించుననుచు, జేప్పుచు నాచాప మొసంగెనని భావము. ఆశువర్తనన్ = అతిశీఘ్రవర్తనచే; ఇతి = ఈబాణపుంజము; పరవాహినులన్. — పర = శత్రులయొక్క, వాహినులన్ = నేనలను; భంగపఱచున్ = భంగపెట్టును. అనుచున్ = ఈప్రకారము చెప్పుచు; ఆశుగౌఘము = బాణసంఘమును; ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను. ఇచట, ఆశుగౌఘము = వాయుబృందము; పరవాహినులన్. — పర = శత్రువులగు, వాహినులన్ = నదులను; భంగపఱచున్ = తరంగలుగలవానిగాఁ జేయు నను నర్థము దోచుచున్నది; ఈ బాణబృందము శత్రువులనేనల భంగపఱచునట్టి సామర్థ్యము గలదని చెప్పి యిచ్చెనని భావము. సమిదుజ్వలితవీరతరులనున్. — సమిత్ = యుద్ధమందు, ఉజ్వలిత = మిగుల వెలుగుచున్న, వీరతరులనున్ = వీర శ్రేష్ఠులను; ఇది = ఈహేతి; మాయన్ = నశించునట్లు; తార్కున్ = చేయును. అనుచున్ = ఈప్రకారము చెప్పుచు; శాతహేతిన్. — శాత = వాఁడెగల, హేతిన్ = ఖడ్గమును; ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను. ఇచట, సమిత్ = సమిధలచే, ఉజ్వలిత = మిక్కిలిప్రకాశించు; వీరతరులనున్ = నీలుమద్దిచెట్లను, మాయదార్చును = నశింపఁజేయునని; శాతహేతిన్ = తీక్షణమగు అగ్నిజ్వాలను; ఒసంగెనను నర్థము దోచుచున్నది. యుద్ధమునందు ప్రతివీరుల మాయఁజేయునట్టిసామర్థ్యము గలదని తెలిపి యొకఖడ్గము నిచ్చెనని భావము. మహాహితాశులనున్. — మహత్ = అధికులగు, అహిత = శత్రువులయొక్క, అశులకున్ = శ్రేణులకు; ఇది = ఈముద్గరము; సుమనోయోగము. — సుమనః = దేవతలయొక్క, యోగము = సంబంధమును; ఎనపున్ = పొందించును. అనుచున్ = ఈప్రకారము చెప్పుచు; ఘనవర్ణిన్ = తీగె వంటిముద్గరమును; వేగ = వేగముగ; ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను. ఇచట, మహాహితాశులనున్. — మహాహితమగు, అశులకున్ = తుమ్మెదలకు; ఘనవర్ణి = ఘనమగు తీన, సుమనోయోగమును = పుష్పములయొక్క సంబంధము ననునర్థము దోచుచున్నది, ఈముద్గరము యుద్ధమందు శత్రులఁ గూల్చి వారికి దేవత్వ మొసఁగునని చెప్పి యాముద్గరము సుసంద్రున కిచ్చెనని భావము. దివ్యవిజయేందిరానిదానమ్ములు = మనోజ్ఞమగుజయలక్ష్మికి నాదికారణములు. అనుచున్ = చెప్పుచు; మఱియున్ = వెండియు; దివ్యాయుధంబులు. — దివ్య = అప్రతిహతిమగు, ఆయుధంబులు = ఆయుధములను; అత్తఱిన్ = ఆనమయమందు; హాళిదళుకొత్తన్. — హాళి = ఆసక్తి, తళుకొత్తన్ =

మిక్కిలిప్రకాశింపఁగ; అతిక్రూకుడావతంసము = కన్యనలంకరించిదానము (జేసినహారిలో శ్రేష్ఠుఁడగుక్షణదోదయుఁడు); “సత్కృత్యలంకృతాం కన్యాం యో దదాతి స కూకుదః” అని అమరుఁడు; అవ్విభునక్షణ = ఆసుచంద్రునకు; అట్లు దెలుపుచున్ = ఆరీతి తెలియఁజేయుచు; అదరమునన్ = శ్రేమచేత; ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను.

చ. అసమబుధప్రకాండయుతి • నాతతనిర్మలపుష్కరాపగా

స్థి సరసపారిజాతజగతీరుహశోభితసౌధయుక్తి ని

వ్యసుధ మరుత్పురస్ఫురణ • పాటిలుభవ్యపురీశతంబులం

బసుపున కిచ్చె నయ్యవనిపాలుఁడు పుత్రికి సమ్మదంబునన్.

87

టీ. అసమబుధప్రకాండయుతిన్.-అసమ=సరిలేని, బుధప్రకాండ=విస్వద్భృందముయొక్క, యుతిన్=కూడిక చేతను; బుధప్రకాండ=దేవసంఘముయొక్క, యుతిన్=కూడిక చేతనని స్వర్గపరమగునర్థము; ఆతతనిర్మలపుష్కరాపగాప్తిన్.-ఆతత=విశాలమగు, నిర్మల=స్వచ్ఛమగు, పుష్కర=కమలములుగల, ఆపగా=నదులయొక్క, ఆప్తిన్ = ప్రాప్తి చేతను; పుష్కరాపగా = స్వర్గంగయొక్క, ప్రాప్తి చేతనని స్వర్గపరమగునర్థము; సరసపారిజాతజగతీరుహశోభితసౌధయుక్తిన్.-సరస=శ్రేష్ఠమగు, పారిజాతజగతీరుహ = పారిజాతవృక్షముల చేత, శోభిత=ప్రకాశించుచున్న, సౌధయుక్తిన్=మేడలయొక్కసంబంధముచేతను; పారిజాతజగతీరుహ=కల్పవృక్షము చేతనని స్వర్గపరమగునర్థము; ఇవ్యసుధన్=ఈభూమియందు; మరుత్పురస్ఫురణ.-మరుత్పుర= స్వర్గముయొక్క, స్ఫురణ = ప్రకాశము; పాటిలుభవ్యపురీశతంబులన్.-పాటిలు=కలుగుచున్నట్టి, భవ్య=మనోజ్ఞమగు, పురీశతంబులన్=పురశతములను; అయ్యవనిపాలుఁడు=ఆక్షణదోదయుఁడు; పుత్రికిన్=పుత్రికయగుచంద్రికకు; పసుపునకున్=పసుపుకుంకుమకుఁగాను; సమ్మదంబునన్=సంతసముచేత; ఇచ్చెన్=ఇచ్చెను.

అనఁగా క్షణదోదయుఁడు తనపుత్రికయగు చంద్రికకు స్వర్గతుల్యములగుపురశతములను పసుపుకుంకుమకుఁగా నిచ్చె నని భావము.

మ. ధరణి మేల్ రతనాలసొమ్ములును జల్లార్చీరలుం గ్రొత్తక

స్తురివీణెన్ ఘనసారసాండ్రధమనీస్తోమంబు లవ్వేశ ని

ర్భరచామికరపేటికోత్కరములం • బన్నించి దా వెండియున్

దగుణీమాళి కొసంగె నయ్యవనికాంతాభర్త చిత్రంబుగన్.

88

టీ. ధరణి=భూమియందు; మేల్ రతనాలసొమ్ములును = శ్రేష్ఠమగురత్నమయములైనవనగులును; జల్లార్చీరలున్=నరిగంచుచీరలును; గ్రొత్తకస్తురివీణెన్=నూతనమగుకస్తురివీణెను; ఘనసారసాండ్రధమనీస్తోమంబులు - ఘనసార = పచ్చకర్పూరముచేత, సాండ్ర = నిండిన, ధమనీస్తోమంబులు=క్రొవలగుంపులు; అవ్వేశన్=అసమయమందు; నిర్భరచామికరపేటికోత్కరములన్.-నిర్భర=అధికమగు, చామికర=బంగరుయొక్క, పేటికా=పెట్టెలయొక్క, ఉత్కరములన్=సమూహములయందు; బన్నించి=ఊనిచి; తాన్=తాను; వెండియున్=మట్టి

యు; తరుణీమాళికీ = చంద్రిక; అయ్యవనికాంతాభర్త = ఆక్షణదోదయరాజు; చిత్రంబు
గణ = వింతగ; ఒసంగణ = ఇచ్చెను.

అనఁగ నాక్షణదోదయుఁడు చంద్రికకు రత్నాభరణములను, నరిగంచువస్త్రములను
కస్తురిపిఠెను పచ్చకప్పురపుక్రొవులను బంగరుపెట్టెలనించి యిచ్చెనని భావము.

చ. స్థిరతమభక్తి మ్రొక్కి తమఁ చెంగట నిల్చినఁ గ్రొత్తపెండ్లికూఁ

తురు కడు బుజ్జగించి లలితో మునికామిను లెల్ల నాసున

రగుచికిఁ జాల నైదువతనం బతిదీప్తతరాయురున్నతుల్

సరసతనూజలాభము నెఁసంగిరి తత్పరతాయుతాత్మచేత్.

89

టీ. గ్రొత్తపెండ్లికూఁతురు = గ్రొత్తగా పెండ్లియైన చంద్రిక; స్థిరతమభక్తి = దృ
ఢతరమగు భక్తిచేత; మ్రొక్కి = నమస్కరించి; తమచెంగటనిల్చిన = తమసమీపమందు
నిలుచుండఁగా; కడు = మిక్కిలి; బుజ్జగించి = లాలన చేసి; లలితో = శ్రేమతో; మునికామి
ను లెల్ల = మునిపత్నులందఱు; ఆసువర్ణగుచికి = బంగరువర్ణగల యా చంద్రికకు; చా
ల = మిక్కిలి; నిదువతనంబు = సువాసిశీత్వమును; అతిదీప్తతరాయురున్నతుల్ = మిక్కిలి
యధికమగు ఆయుస్సుయొక్క అతిశయములను; సరసతనూజలాభము = సరస = శ్రేష్ఠుఁడ
గు, తనూజ = పుత్రునియొక్క, లాభము = పాప్తిని; తత్పరతాయుతాత్మచేత్. - తత్పరతా = త
త్పరత్వముతో, యుత = కూడుకొన్న, ఆత్మచేత్ = బుద్ధిచేత; ఒసంగిరి = ఇచ్చిరి.

అనఁగా మునిభామ లెల్లరు చంద్రికకు నాసక్తిచేత నైదువతనంబును పుత్రపాప్తిని
బూర్ణమగునాయుస్సును ఇచ్చిరని భావము.

సీ. అలఘుభోగసమ్మద్ధి • నర్పించెఁ బొలోమి

యరుపవకాజశ్రీల • నెనపె ననలి

అధరైకబుద్ధి నెంఁదఁగఁ జేసె యమభామ

యిష్టరమ్యాత్సవం • బిచ్చె నసురి

కమలాభ్యుదయముసౌం • దమరించె బాళిని

సుస్పర్శనాసక్తి • జొన్నె బవని

రాజపూజ్యోన్నతి • బ్రబలించె ధనరాజ్ఞి

యీశభక్తి ఘటించె • మృడవధూటి

తే. మఱియుఁ దక్కిననిర్జరీమణు లుదార

కలితసాభాగ్యవిభవము • ల్లలుగఁ జేసి

రపుడు పాణౌకరణమంగళానురచిత

కుతుకయై శ్రీరహించు నాక్షితిపసుతను.

90

టీ. పాఠామి=శ చేదేవి; అలఘుభోగ సమృద్ధి.-అలఘు=అధికమైన, భోగ=అప్తభోగ ములయొక్క, సమృద్ధి=సంపదనము; అర్పించె=ఒసంగెను, శచీదేవి యింద్రునిభార్య గాన తమ కున్నభోగముల నిచ్చె నని భావము. అనలి=స్వాహాదేవి; అనుపమాజశ్శీలక.-అనుప మ=సాటిలేని, ఓ జశ్శీలక=తేజస్సంపదలను; ఎనపె=పొందించెను, అగ్నిభార్య గాన తేజస్సమృద్ధి నిచ్చె నని భావము. యమభామ=యమునిభార్య; ధర్మైకబుద్ధి.-ధర్మ=పుణ్య మందు, ఏక=ముఖ్యమగు, బుద్ధి=మతని; ఓండగె=పొందునటులు; చెనె=ఒనర్చెను. యమభార్య ధర్మబుద్ధి నిచ్చె నని భావము. అసురి = నిర్బతిభార్య; ఇష్టరమ్యాత్సవంబు.- ఇష్ట=అనుకూలమగు, రమ్య=మనోజ్ఞమగు, ఉత్సవంబు=వేడుకను; ఇచ్చె=ఒసంగెను. కామ రూపము చేత నలభ్యోన్మేషములను బొందుచున్న రాక్షసునిభార్య గాన ఇష్టరమ్యాత్సవంబులని చెప్పెనని భావము. పాఠామి=వసుణునిభార్య; కమలాభ్యుదయముపొందు.-కమలా=సంపదయొక్క, అభ్యుదయముపొందు=ఆవిర్భవముయొక్క పొందిక ను; కమరించె=కలిగించెను. లక్ష్మీతమయిం టు బుట్టినది గాన సులభముగా నిచ్చె నని భావము. వసుణుండు జలాధిష్ఠానదేవతగాన జల జంబుల నిచ్చె నని యర్థము దోచుచున్నది. పవని=వాయుదేవునిభార్య; సుస్పర్శనాసక్తి.- సు=సమీచీనమగు, స్పర్శ=దానమందు, ఆసక్తి=వాంఛను; మోక్షె=కలుగజేసెను. స్ప ర్శకుణము గలవాయుభార్యగాన సుఖస్పర్శమునిచ్చె నని దోచుచున్నది. వాయుదేవునిభార్య దానమం దాసక్తి గల బుద్ధి నిచ్చె నని భావము. ధనరాజ్ఞి = కుబేరునిభార్య; రాజపూజ్యోన్నతిక.-రాజ=రాజులచేతి, పూజ్య=పూజింపఁదగిన, ఉన్నతి=అతీతయమును; ప్రబలిం చె=బలపఱచెను. ఈపె రాజరాజుభార్య గాన రాజపూజ్యోన్నతి నిచ్చె నని భావము. మృడవపూటి=పార్వతీదేవి; ఈశభక్తి.-ఈశ = భర్తయందు, భక్తి=భక్తి; ముట్టించె= ముట్టిల్లజేసెను, పార్వతీదేవి ఈశ్వరునిభార్య గాన స్వపురుషునియందు భక్తిని ఘట్టించెనని భావము. శంకరునియందు భక్తి గలుగజేసెనని దోచుచున్నది. మణియు=వెండియు; తక్కిన నిష్ఠామణులు=తక్కినదేవాంగనలు; ఉదారకలిత సౌభాగ్యవిభవముల్.-ఉదార అధి కముగా, కలిత=కూడుకొన్న, సౌభాగ్య=సుభగత్వముయొక్క, విభవముల్ = అతీతయముల ను; పాణి=రణమంగళాను రచితకుతుకయై.-పాణి=కరణమంగళ = వివాహమంగళముచేత, అనురచిత=పుట్టింపఁబడిన, కుతుకయై=సంతోషముగలదియై; శ్రీ=శోభ చేతి; రహించునా క్షితిపసుతకు=ఒప్పుచున్న క్షణమోయునిపుత్రికయగు నాచంద్రికకు; అపుడు=ఆసమయమం దు; కలుగజేసిరి=సిద్ధించునటులు చేసిరి.

మ. మనుజాధీశ సతుల్ నుతింప ననుకంపాలక్ష్మి సర్వేశ్వరంగం

ధినిషంగప్రియభామ యాత్మమహిమ • నిత్యాంగరాగంబు సే

యనిసింగారము వాడనట్టివిరి పా•య న్నేనితారుణ్యవ

ర్తనము న్విడనిసాంపుపెంపు కలుగ • ద్దార్పె న్వరం బింతికి.- 91

టీ. కంధినిషంగప్రియభామ=శుభితుణీరముగాగల యాశ్వరునిభార్యయగు పార్వ తీదేవి; అవ్వేశ్వ=ఆసమయమందు; అనుకంపాలక్ష్మి=కృపాసంపదచేత; మనుజాధీశపతు

తో=రాజపత్నులు; సుతింపకో=పొగడఁగా; ఆత్మమహిమకో.-ఆత్మ=తనయొక్క, మహిమకో=సామర్థ్యము చేత; నిత్యాంగ రాగంబు=అకృత్రిమమై సార్వకాలీనమగునంగరాగమును, అనఁగామైపూతననుట; చేయనిసింగారము=అకృత్రిమాలంకారమును; వాడనట్టివిరి=వాడనిపుష్పమును; పాయస్లేనితారుణ్యవర్తనముకో=నివర్తింపని యౌవనమును; వీడనిసాంపుపెంపు=వశింపని సౌందర్యాతిశయమును; కలుగకో=కలుగునటులు; ఇంతికికో=చంద్రికకు; వరంబు=వరమును; తార్చెకో=ఇచ్చెను.

అనఁగాఁ బార్వతీదేవి దయతోఁ జంద్రికకు నెల్లపుడు నిత్యాంగ రాగమును చేయనిసింగారమును వాడనట్టికుసుమంబు పాయనితారుణ్యము వీడనిసాంపును గలుగునటులు వరంబిచ్చెనని భావము.

చ. పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడ • భావిశుభంబులు దెల్పు నేర్పమైఁ
బొలయలుక ల్తరల్పి చెలిపోలిక నీవిభు నిన్నుఁ గూర్చు ని
చ్చలు భవదిష్ట మంతయుఁ బొసంగఁ దనర్ప నెఱుంగు నంచు ను
త్కలిక వచించి యొక్కచిలుకం గిరికన్య యొసంగెఁ గొమ్మకు. 92

టీ. పలుకులకో=మాటలయందు; తేనెలు=మకరందములు; ఉట్టిపడకో=ఉడిపడునటులు; భావిశుభంబులు.-భావి=కాఁబోవునట్టి, శుభంబులు=మంగళములను; నేర్పమైకో=చాతుర్యముచేత; తెల్పుకో=తెలియఁజేయును. పొలయలుకల్=ప్రణయకలహంబులను; మరల్పి=త్రిప్పి; చెలిపోలికకో=సకియవలె; నీవిభుకో=నీపెనిమిటిని; నిన్నుకో=నిన్నును; కూర్చుకో=కూడఁబెట్టును. నిచ్చలు=ఎల్లపుడును; భవదిష్టమంతయుకో=నీకోరికనంతయు; పొసంగకో=అనుకూలించునటులు; తనర్పకో=చేయుటకు; ఎఱుంగునంచుకో=తెలియుననుచు; ఉత్కలికకో=గుంతసముచేత; వచించి=చెప్పి; ఒక్కచిలుకకో=ఒక శుకమును; గిరికన్య=పార్వతీదేవి; కొమ్మకుకో=చంద్రికకు, కాఖకనితోఁచుచున్నది; ఒసంగెకో=ఇచ్చెను.

భవిష్యచ్ఛుభములను దెలుపునదియు దంపతులను ప్రణయకలహమును పోగొట్టి కూర్చునదియు కోరిన కోర్కుల నెఱవేర్చునదియు నగు నొకశుకంబును పార్వతీదేవి చంద్రిక కొసంగెనని భావము.

మ. సురభి స్పృన్నలతావి మల్లియలతేజు వేసవిన్ జాతివై
ఖరి వర్షాది శరద్దినాళి నసనాఘసూర్తి సేమంతిడా
ల్వరహేమంతముఖంబున న్నిశిరవేశ మైల్లచాల్పెంపు దా
ల్పి రహిం గూర్చు నటంచు నొక్క విరి నిచ్చె న్నొరి యజ్ఞాక్షికి. 93

టీ. సురభికో=ఆమనియందు; పొన్నలతావికో=పొన్నపూలపరిమళమును; వేసవిన్=గ్రీష్మర్తువునందు; మల్లియలతేజుకో=మల్లికాకుసుమములయొక్కయొప్పును, అనఁగా దాని పరిమళముననుట; వర్షాదికో=వర్షాకాలముయొక్కప్రారంభమునందు; జాతివైఖరికో=మాలతీపుష్పముయొక్కరీతిని, అనఁగా దానిపరిమళము ననుట; శరద్దినాళికో=శరత్కాలదినసమూ

హమునందు; అననాఘస్ఫూర్తిక్ = సర్జకపుష్పములయొక్క అతిశయమును; వరహేమంతము ఖంబునక్. - వరహేమంత = శ్రేష్ఠుగు హేమంత కాలముయొక్క, ముఖంబునక్ = ఆదిభాగమందు; సేమంతిడాల్ = చేమంతిప్రకాశమును, దానిపరిమళంబుననుట; శిశిరవేళక్ = శిశిర కాలమందు; మొల్లచాల్పేంపుక్ = కుండశ్రేణియొక్క అతిశయమును, అనఁగ దానిపరిమళమును; తాల్పి = ధరించి; రహిక్ = అనందమును; కూర్పును. అటంచుక్ = ఈప్రకారమువచించుచు; ఒక్కవిరిక్ = ఒకపుష్పమును; గౌరి = పార్వతీదేవి; అబ్జాక్షికిక్ = చంద్రికకు; ఇచ్చెక్ = ఒసంగెను.

అనఁగా వసంతగ్రీష్మశరద్దేమంతశిశిరంబులందు వరుసగాఁ బున్నాగమల్లికామాలతీ సర్జక సేమంతికాకుండప్రసూనంబులపరిమళంబు ధరించునట్టి యొకపుష్పంబును గౌరీదేవి చంద్రిక కిచ్చె నని భావము.

చ. తలఁచినకోరిక ఋరియుఁ దాని మెఱుంగుమెఱుంగుమిన్నలం
దళతళమంచు మించుజిగిఁ దాని భరించినమాత్ర దేవకాం
తలఁ గికురించుసొం పెసఁగుఁ దాని నెకానెకరత్నమాలిక
జలరుహలోచనామణి కొసంగె గిరింద్రకుమారి యత్తటిక్. 94

టీ. తలఁచినకోరికల్ = కోరినకోరికలను; కురియుదానిక్ = వర్షించునట్టిదానిని, ఒసంగుచున్నదాని నని భావము; మెఱుంగుమెఱుంగుమిన్నలక్ = కాంతిగల శ్రేష్ఠములయిన మెఱుపులను; తళతళమంచుక్ = తళతళమని మెఱయుచు; మించుజిగిదానిక్ = మీఱిన కాంతిగలదానిని; భరించినమాత్రక్ = ఆసరమునుతాల్పించంతటనె; దేవకాంతలక్ = దేవాంగనలను; కికురించుసొం పెసఁగుదానిక్ = వంచించునందముచేత నతిశయించుదానిని; ఒకానొకరత్నమాలికక్ = ఒకానొకరత్నహారమును; గిరింద్రకుమారి = పార్వతీదేవి; అత్తటిక్ = ఆనమయమందు; జలరుహలోచనామణికిక్ = నారీరత్నమగుచంద్రికకు; ఒసంగెక్ = ఇచ్చెను.

అనఁగా నిష్ఠూరముల నిచ్చునదియు మెఱుపుతీవను దిరుస్కరించుకాంతియోఁ గూడినదియు ధరించినంతమాత్రమున దేవాంగనలకన్న నెక్కువయందము గల్గించునదియైనగు నొకరత్నసరమును పార్వతీదేవి చంద్రిక కిచ్చె నని భావము.

చ. మఱియు నమూల్యవాంఛితసమాజము లాదృతిచేఁ ఘటించి యా
తెఱవఁ గవుంగిలించి సరదేవకుమారిక పోయి వత్తు ని
త్తటి నని దెల్పి యాగిరిశతన్ని ముదంబున నేగె వేలుపుల్
తఱిగొని వెంట నొంద రజతక్షితిభృన్నిలయంబుఁ జేరఁగక్. 95

టీ. మఱియుక్ = వెండియు; అమూల్యవాంఛితసమాజములు. - అమూల్య = వెలుతేనె, అనఁగ శ్రేష్ఠములయినట్టియని భావము, వాంఛిత = ఇష్టార్థములయొక్క, సమాజములు = సమాహములను; అదృతిచేక్ = ఆసరముతో; ఘటించి = ఇచ్చి; ఆతెఱవక్ = ఆచంద్రికను; కవుంగిలిఁచి = కవిగిలిఁచి; సరదేవకుమారిక = చంద్రికా! ఇత్తటిక్ = ఇపుడు; పోయివత్తుక్ = పోయివచ్చెదను.

అనితెల్పి = ఈ ప్రకారము తెలియజేసి; ఆగరిశతన్వి = శంభుకాంతయగు నాపార్వతీదేవి; ముదంబునక = సంతసము చేత; వేలుపుల్ = దేవతలు; తఱిగొని = పూని; వెంటక = వెంటడి; ఒండక = పొందఁగా; దేవాంగనలు వెంట రాగా నని తాత్పర్యము; రజితక్షీతిభృన్నిలయంబు = కైలాసగిరియను గృహమును; చేరఁగక = పొందుటకు; ఏగక = తరిగెను.

అనఁగా పార్వతీదేవి చంద్రికకుఁ గోరినకోరిక లెల్ల నొసంగి కౌఁగిలించి పోయి వత్తునని వచించి దేవతలం గూడి కైలాసనిలయంబుఁ జేరె నని తాత్పర్యము.

ఉ. అంత సుచంద్రమానవకుఁ లాగ్రణిచే ఊణదోదయక్షమా
కాంతునిచే బహూకృతులు • కైకొని తత్సకలాంతరీపరా
ట్సంతతు లెల్ల నై జపురజాతముఁ జేరఁగ నేగ మానసా
భ్యంతరసీమఁ దచ్చుభమహావిభవోన్నతి సన్నతించుచుక.

96

టీ. అంతక = ఆపిస్తుట; సుచంద్రమానవకులాగ్రణిచేక = మనువంశశ్రేష్ఠుండగు సుచంద్రునివలన; ఊణదోదయక్షమాకాంతునిచేక = ఊణదోదయరాజువలన; బహూకృతులు = బహుమతులను; కైకొని = గ్రహించి; తత్సకలాంతరీపరాట్సంతతులెల్లక. - తత్ = ప్రసిద్ధులగు, సకల = ఎల్ల, అంతరీపరాట్ = ద్వీపాధిపతులయొక్క, సంతతులెల్లక = సమాహములెల్ల; మానసాభ్యంతరసీమక = చిత్తమధ్యప్రదేశమందు; తచ్చుభమహావిభవోన్నతిక = అవివాహమహోత్సవయొక్కయతిశయమును; సన్నతించుచుక = సాగడుచు; నైజపురజాతముక = నిజపత్తనబృందమును; చేరక = పొందుటకు; ఏగక = చనెను.

అనఁగా వివాహమహోత్సవమునకై చనుదెంచి యున్న సకలదేశరాజులును సుచంద్రునివలన ఊణదోదయునివలన బహుమతుల నొంది యావివాహోత్సవము నెన్నుచు స్వపురంబులు చేరఁ బోయిరని భావము.

మ. అలపాంచాలవిభుండు పుత్రి కధికాంతావాసనూత్నప్రవేశ
శలసన్తంగళ మూన్పఁగఁ దలఁచి తత్సారంగదేశీయకుం
తలఁ దాఁ గౌఁగిటఁ జేర్చి యంకవసతిం • దార్కొల్పి నవ్యాశ్రుసం
కులమై కన్గవ దోఁప నచ్చెలువఁ బల్కుం బ్రీతిచే న త్తటిక.

97

టీ. అలపాంచాలవిభుండు = ఆ ఊణదోదయుఁడు; పుత్రికీక = చంద్రికకు; అధికాంతావాసనూత్నప్రవేశశలసన్తంగళము. - అధికాంతావాస = భర్తృగృహమునకు, నూత్నప్రవేశ = నూతనప్రవేశరూపమగు, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, మంగళము = కల్యాణమును; ఊన్పఁగక = చేయుటకు; తలఁచి = మనమునందు యత్నించి; తత్సారంగదేశీయకుంతలక = భృంగములవంటి కుమరుగలయాచంద్రికను; ఇచట నీషదసమాప్తియందు దేశీయప్రత్యయము; తాక = ఊణదోదయుఁడు; కౌఁగిటఁ జేర్చి = కౌఁగిలియందుఁ జేర్చుకొని; అంకవసతిక = ఉత్సంగస్థానమును; దార్కొల్పి = పొందజేసి; కన్గవ = కనుదోయి; నవ్యాశ్రుసంకులమై. - నవ్య = నూతనమగు,

అశ్రు=కన్నీటిచేత, సంకులమై=వ్యాకులమయినదై; తోషణ=తోచుచుండఁగ; అచ్చెలు
వణ=అచంద్రికతో; అత్తజీక=అసమయమందు; ప్రీతిచేక=ప్రేమతో; పల్కుక=పలికెను.

అనఁగా తనదోషయుండు చంద్రికకు భర్తృగృహప్రవేశముఁజేయుఁ ధలఁచి యా
చంద్రికను దొడపై నిడుకొని కన్నీ రిడుచు చంద్రికతోనిల్లు పలికె నని భావము.

క. నిచ్చలు పుట్టినయింటికిఁ, జొచ్చినయింటికి నపూర్వశుభకీర్తితతుల్
హెచ్చ మెలంగవె తల్లి భ, వచ్చరితము భువనపుణ్యవై ఖరిఁ బొదలక.

టీ. నిచ్చలు=ఎల్ల పురుషులు; పుట్టినయింటికికొ=జనకగృహమునకు; జొచ్చినయింటికికొ=తానుప్రవేశించినయింటికి, అనఁగా భర్తృగృహమునకు; అపూర్వశుభకీర్తితతుల్.-అపూర్వ=నూతనములగు, శుభ=మంగళకరములగు, కీర్తితతుల్=కీర్తిపుండములు; హెచ్చకొ=అతిశయించునటులు; తల్లి=చంద్రికా! భవచ్చరితము.-భవత్=నీయొక్క, చరితము=సచ్చరితము; భువనపుణ్యవై ఖరికొ.-భువన=వ్రపంచమందు, పుణ్యవై ఖరికొ=పవిత్రమగునీతిచే; పొదలకొ=వృద్ధిబొందునటులు; మెలంగవె=వర్తింపునూ.

అనఁగా జనకగృహమునకు భర్తృగృహమునకును కీర్తి యతిశయించునటులు నీచరితము లోకములందు పవిత్రమనికేర్కొనఁబడునటులు వర్తింపుమని భావము.

సీ. వంశధర్తనిరూఢి • వఱలించె నీనారి

మహితశాస్త్రాధిగమంబుకలిమి

గురుతరులకు వన్నె • గూరిచె నీశ్యామ

ఘనసుమనోవిక • సనముచేత

నిను నుదయంబున • నెసఁగు నీపద్మిని

మంజులొనెదసా • మగ్రి మెఱయ

ద్విజరాజఁ బోషించి • దీపించు నీకొమ్మ

భాసురఫలదాన • పటిమఁ బూని

తే. చునుచు జగమెల్ల నుల్లాస • మతిశయిల్ల

సంతతము మెచ్చ మను మమ్మ • ఊమకు జన్మ

పద మనఁ దనర్చు నంభోఁ • పాణిజీవ

నమ్మ జీవన మని యెంచు • మమ్మ కొమ్మ.

59

టీ. ఈనారి=ఈకాంత; మహితశాస్త్రాధిగమంబుకలిమికొ.-మహిత=అధికమగు, శాస్త్ర=ఆస్తికశాస్త్రముల యాటింటియొక్క, అధిగమంబు=ప్రాప్తియొక్క, కలిమికొ=సంపద

చేత; వంశధర్మనిరూఢిఁ. - వంశధర్మ = కులాచారధర్మముయొక్క, నిరూఢిఁ = ప్రసిద్ధిని; వఱలించెఁ = ప్రకాశింపఁజేసెను. ఇచట, ఈనారి = ఈయల్లెత్రాడు; మహితశాస్త్రాధిగమంబు కలిమిఁ. - మహితమగు, శాస్త్ర = బాణపుంజముయొక్క, అధిగమంబు = ప్రాప్తియొక్క, కలిమిఁ = కలుగుటచేత; వంశధర్మనిరూఢిఁ = వెదురుధనువుయొక్కనిరూఢిని; వఱలించె నను నర్థము దోచుచున్నది; అనఁగా నీకాంత సమస్తశాస్త్రములు చదివి కులాచారధర్మమునుచక్కగ నభివృద్ధిచేసెనని తాత్పర్యము. ఈశ్యామ = ఈచంద్రిక; ఘనసుమనోవికసనము చేతఁ. - ఘన = ఘనులగు, సమనః = విద్వాంసులయొక్క, వికసనము చేతఁ = ఆనందము చేత; గురుతరులకుఁ = తండ్రిమొదలగుపూజ్యులకు; వన్నెఁ = అలంకారమును; కూరిచెఁ = ఒనరించెను. ఇచట, ఈశ్యామ = ఈప్రేంకణపుతీవ; ఘనసుమనోవికసనము చేతఁ = ఘనమగుపుష్పవికాసము చేత; గురుతరులకుఁ = గొప్పవృక్షములకు; వన్నె గూర్చెననునర్థము దోచుచున్నది. అనఁగా నీచంద్రిక విద్వాంసులను సంతసింపఁజేయుటచే తండ్రి మొదలగువారి కందఱికిని మిక్కిలి యలంకారమును గలుగఁజేసెనని భావము. ఈపద్మిని = ఈచంద్రిక; ఇనునుదయంబునఁ = పతియొక్కయుత్కర్షము చేత; మంజులమోదసామగ్రి. - మంజుల = మనోజ్ఞమగు, ఆమోదసామగ్రి = సంతోషసామగ్రి; మెఱయఁ = ప్రకాశించునటులు; ఎనఁగుఁ = ఒప్పును. లోకమందు పతి సంతోషించినచో పత్ని సంతోషించుటయు వ్యసనపడినచో వ్యసనపడుటయు ముఖ్యపతి వ్రతాధర్మము, అందును “ఆర్తారే ముదితే హృష్టా ప్రోషితే మలినా కృతా”యని ప్రమాణము; ఇచట, పద్మిని = పద్మలత; ఇనునుదయంబునఁ = సూర్యోదయమందు; మంజులమోదసామగ్రిమెఱయఁ. - మంజులమగు, ఆమోదసామగ్రి = పరిమళసామగ్రి, మెఱయునటులు; ఎనఁగునని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. ఈకొమ్మ = ఈచంద్రిక; భాసురఫలదానపటిమఁ. - భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, ఫల = లాభములయొక్క, దాన = త్యాగముయొక్క, పటిమఁ = సామర్థ్యమును; పూని = పొంది; ద్విజరాజిఁ = బ్రాహ్మణశ్రేణిని; ప్రోషించి = కాపాడి; దీపించుఁ = ప్రకాశించును. ఇచట, ఈకొమ్మ = ఈశాఖ, భాసురమగు, ఫల = పండ్లయొక్క, దానపటిమను బూని, ద్విజరాజిఁ = పక్షిశ్రేణిని, ప్రోషించి, దీపించుననునర్థము దోచుచున్నది. అనఁగా నీచంద్రిక పోడశమహాదానంబు లిచ్చి బ్రాహ్మణులఁ గాపాడుచు ప్రకాశించుచున్నదని భావము. కొమ్మ = చంద్రికా! అనుచుఁ = పూర్వోక్తప్రకారమువచించుచు; జగమెల్లఁ = లోకమంతయు; ఉల్లాసము = సంతోషము; అతిశయిల్లఁ = హెచ్చఁగా; సంతతము = ఎల్లపుడు; మెచ్చఁ = శ్లాఘించునటులు; మనుమమ్మ = వర్తింపుమమ్మ. త్నమకుఁ = తాలిమికి; జన్మపదము = పుట్టుకపట్టు; అనఁ = అనునట్లు; తనర్చునంభోజపాణిజీవనమ్మ. - తనర్చు = ఒప్పుచున్న, అంభోజపాణి = స్త్రీయొక్క, జీవనమ్మ = బ్రతుకె; జీవనమని = బ్రతుకని; ఎంచుమమ్మ = తలంపుమమ్మ. ఇచట, త్నమకుఁ = భూమికి, జన్మపదమనఁ = జన్మస్థానమనునటులు, తనర్చునంభోజపాణిజీవనమ్మ. - తనర్చుచున్న, అంభోజ = కమలములుగల, పాణి = ముత్తె పునీరువంటి, జీవనమ్మ = జలమె, జీవనమని = జలమని, ఎంచుమమ్మ యనునర్థము దోచుచున్నది. ఈకవి “అద్భుతపృథివీ” యన్నశ్రుతి ననుసరించె నని యెఱుంగునది.

క. అట్టియెడ నశ్రు లక్షులఁ, దొట్టఁగ నవనమితవదనతోయజ యగునా
పట్టిఁ దనయంకపాళిం, బట్టి నయం బొప్ప జనని ♦ పలికె న్గరుణ. 100

టీ. అట్టియెడఁ = ఆసమయమందు; అక్షులఁ = కనులందు; అశ్రులు = కన్నీళ్లు; దొట్టఁ
గఁ = స్రవింపఁగ ; అవనమితవదనతోయజయగునాపట్టిఁ. - అవనమిత = వంపఁబడిన, వదన
తోయజయగు = ముఖకమలముగలదగు, అపట్టిఁ = అబిడ్డను ; తనయంకపాళిఁ = తనతోడ
మీఁద; పట్టి = ఇడుకొని; నయంబు = నీతి; ఒప్పఁ = తగునటులు; జనని = తల్లి; కరుణఁ = దయ
తో; పలికెఁ = వక్ష్యమాణప్రకారముగఁబలికెను.

మ. అలశై లేంద్రతనూజ యంతసతి నధ్ధాంగీకృతం జేసె శీ
తలరోచిర్నకుటుండు గానఁ జెలులం ♦ దత్తత్తదాత్వోచితో
జ్వలకృత్యంబుల మెచ్చి మెచ్చరు ధరాచక్రంబునన్ భర్తలై
న లతాంగీమణి పూతధర్మసరణి ♦ న్వర్తింప మే లెంతయున్. 101

టీ. శీతలరోచిర్నకుటుండు = చంద్రమాళియగుశంకరుండు ; అలశై లేంద్రతనూజయంత
సతిఁ = ఆపార్వతీదేవియంతకాంతను , పార్వతీదేవియంతపతివ్రతననితోఁచుచున్నది; అధ్ధాంగీ
కృతఁ = సగమగునట్టులంగీకరింపఁబడినదానినిగాను , అధ్ధాంగిగాఁజేయఁబడినదానినిగా నని
తోఁచుచున్నది ; కానఁ = ఆహేతువుచేత; చెలులఁ = భార్యలను ; తత్తత్తదాత్వోచితో
జ్వలకృత్యంబులఁ. - తత్తత్ = ఆయా, తదాత్వ = తత్కాలమందు, “తత్కాలస్తుతదాత్వం
స్యా” త్తనియమరుఁడు, ఉచిత = యోగ్యమగు, ఉజ్వల = ప్రకాశించు, కృత్యంబులఁ = పనుల
యందు ; భర్తలు = పతులు ; ధరాచక్రంబునఁ = పుడమియందు; మెచ్చి మెచ్చరు = శ్లాఘించి
శ్లాఘింపరు. ఐనఁ = అటులైనను; లతాంగీమణి = స్త్రీరత్నమగుచంద్రికా ! పూతధర్మసరణిఁ =
పవిత్రమగుకులధర్మమార్గమున; న్వర్తింపఁ = వర్తించుట; ఎంతయున్ = మిక్కిలి; మేలు = శుభము.

అనఁగ నోచంద్రికా ! యీశ్వరుండును పతివ్రతాశిరోమణి యగుపార్వతీదేవియంత
దానిని అధ్ధాంగీకృతను జేసె, లోకమందు తఱుచుగ పతులైనవారు తమకాంతలను ఆయా
పనులయందు ఆయాసమయములశ్లాఘింపరు, అయినను కులకాంతలు ధర్మమార్గమందుఁ
జరించుట మేలని భావము.

ఉ. కైరవకోటికూటములు ♦ గా వని చక్ర మవక్రకాతుకో
దారత మీఱ సద్వరవితానము లెల్ల మహామహంబులన్
భూరివికాసవై ఖరులఁ ♦ బూనఁగఁ జేయుచు లోకచిత్రగం
భీరచరిత్రవై జగతిఁ ♦ బెంపు వహింపఁ గదమ్మ చంద్రికా. 102

టీ. చంద్రికా - సంబుద్ధి, జ్యోత్స్నయనితోఁచుచున్నది ; కైరవకూటికోటములు. -
కైరవ = విశునులయొక్క, కోటికూటములు = అనేకబృందములు, కైరవంకుముదేపిస్యా తుక్కుటి

లేతు పుమా నయమ్'' అనియుత్పలము, కలువలయొక్క కోటికూటములనియుర్థాంతరముదోఁచుచున్నది; కావని=సరిగావని, అనఁగ నిరసించియునుట; ప్రసిద్ధచంద్రికకైరవకోటులఁగా పాడునట్టిస్వభావముగల దనియు, నీచంద్రిక తద్వ్యతిరేకముగ కైరవకోటులఁదిరస్కరించునదియనియు భావము. చక్రము=జక్కవ ; అవక్రకాతుకోదారతక్. - అవక్ర = అకుటిలమగు, కాతుక=కుతుకముయొక్క, ఉదారతక్ = ఔదార్యముచేత ; మీఱక్ = అతిశయింపఁగ ; అనఁగ ప్రసిద్ధచంద్రిక చక్రములకుకాతుకమును బోఁగొట్టునదియనియు నీచంద్రిక చక్రముసంతసించునటులు చేయునదియనియువ్యతిరేకము, చక్ర మనఁగ రాష్ట్రము సంతోషించునటులు వర్తించున దని నిసర్గతాత్పర్యము. సద్వరవితానములు. - సత్=రిక్కలయొక్క, వర=శ్రేష్ఠములగు, వితానములు=సమూహములు ; ఎల్లక్=అన్నియు; మహామహాంబులక్ = అధికకాంతులచేత ; భూరివికాసవైఖరులక్. - భూరి=అధికమగు, వికాస=వికసనముయొక్క, ప్రకాశముయొక్కయనుట, వైఖరులక్=రీతులను ; పూనఁగక్ = పొందునటులు ; చేయుచుక్=ఒనరించుచు ; సద్వరవితానములు=సత్పురుషసంఘములు ; మహామహాంబులక్ = అధికోత్సవములచేత ; భూరి=అధికమగు, వికాస=సంతసముయొక్క, వైఖరులఁబూనునటులు చేయునదియని స్వభావార్థము ; ప్రసిద్ధచంద్రిక సద్వరవితానమునకు వికాసము నడఁగఁ జేయు ననియు నీచంద్రిక యాసద్వరవితానమునకు వికాసమును జేయు ననియు వ్యతిరేకము; లోకచిత్రగంభీరచరిత్రవై. - లోక=భువనములయందు, చిత్ర = ఆశ్చర్యకరమగు, గంభీర=గంభీరమగు, చరిత్రవై=చరిత్రగలదానవై ; జగతిక్=భూమియందు ; కెంపుక్=వృద్ధిని; వహింపఁగదమ్మ=వహింపుమా.

అనఁగ నోచంద్రికా ! నీవు ప్రసిద్ధచంద్రికవలెఁ గాక కైరవపుంజముల నిరసించునవియు చక్రమును సంతసింపఁజేయునవియును సద్వితానములఁ బ్రకాశింపఁజేయునవియునగు విచిత్రగుణములు గలదానవై పుడమి వృద్ధిఁ బొందు మని భావము.

క. ఘనవేణి నిన్ను నీశుఁడు, దనమూర్తిగఁ దలఁచి మిగుల ♦ దయచేసినచో

వినయంబ పూని విశ్వభు, వనపూజ్యత మెలఁగవచ్చు ♦ వసుమతిలోనక్. 103

టీ. ఘనవేణి=మబ్బువంటిజడగలచంద్రికా ! నిన్నుక్=నిన్ను ; ఈశుఁడు=నీభర్త ; తనమూర్తిగక్=తనశరీరముగ ; తలఁచి=ఎంచి ; మిగులక్ = అధికముగ ; దయచేసినచోక్=అనుగ్రహించినయెడ ; వినయంబ=భక్తి నే ; పూని=గ్రహించి ; వసుమతిలోనక్=భూమియందు ; విశ్వభువనపూజ్యతక్. - విశ్వ=సమస్తమైన, భువన=లోకములయందు, పూజ్యతక్=పూజ్యత్వముచేత ; మెలఁగవచ్చు=వర్తింపుమా. ఇచట, ఘనవేణి=జాహ్నవి ! నిన్నుక్ ; ఈశుఁడు=శంకరుఁడు ; తనమూర్తిగక్ = అష్టమూర్తులలోనొకడానినిగా ; తలఁచి ; దయచేసినచోక్ ; వినయంబ=నమ్రాభావమునే ; పూని ; విశ్వభువనపూజ్యతక్. - విశ్వ = సమస్తమగు, భువన = ఉదకములచేత, పూజ్యతక్ = ఘన్యతచే ; మెలఁగవచ్చు యనునర్థాంతరము దోఁచుచున్నది.

అనఁగ నీభ ర్త మిగులఁ బ్రీతితోనిన్నుఁ దనమూర్తిగఁ దలఁచినను నీవు మిగుల విద
యము నేపూని యెల్ల జగములలో పూజ్యతను వహింపు మని భావము.

సీ. కవగూడి సత్పత్తిఁ • గువలయంబు చెలంగ
నలరుశ్యామయె శ్యామ • యవని నెంచఁ
బురుషరత్నముఁ జెంది • సురభివృత్తి సుమనో
గుణ మూనుకొమ్మయే • కొమ్మ తలఁప
సర్వమంగళ యధీశ్వరునకు సామేన
యనఁ దగు సతి సతి • యగు నుతింప
నినపాదసేవనంబున ఘనామోదంబు
నెనయుపద్మినియె పద్మిని నుతింప

తే. సుచిరముగ సుమనోవృత్తి • సాబగుఁ బూని
కలదినంబులు ప్రియుమదిఁ • గలసి మెలసి
నడచుకామిని కామిని • నళిననయన
తెలిసి నీవింకఁ బతిచెంత • మెలఁగు మమ్మ.

104

టీ. సత్పత్తిఁ.-సత్=సత్పురుషుఁడగు, పత్తిఁ=భర్తను ; కవఁగూడి=జతఁగూడి ;
కువలయంబు=భూవలయము ; చెలంగఁ=ఓప్పునటులు ; అవనిఁ=పుడమియందు ; ఎంచఁ=
విచారింపఁగా ; అలరుశ్యామయె.-అలరు=ఓప్పుచున్న ; శ్యామయె = కాంతయె ; శ్యామ=
ఉత్తమస్త్రీ. ఇచట, సత్పత్తిఁ=చంద్రుని ; కవగూడి ; కువలయంబు చెలంగఁ=కలువవికసించు
నటులు ; అలరుశ్యామయె=ఓప్పుచున్న రాత్రియె ; శ్యామ=రాత్రియనునర్థాంతరము దోచుచు
న్నది. అనఁగ నెట్లుచంద్రసహితమైకలువనువికసింపఁజేయు రాత్రిరాత్రి యనఁబడునోట్లు
పతిఁగూడి జగము మెచ్చఁజెలంగు కాంతయే కాంత యనఁబడుననిభావము. పురుషరత్న
ముఁ=పురుషశ్రేష్ఠుని ; చెంది=పొంది ; సురభివృత్తిఁ=పరిమళించువ్యాపారముచేత, శ్లాఘ్య
సౌఖ్యీల్యాదివృత్తిచేతననుట ; సుమనోగుణము.-సు=శ్రేష్ఠమగు, మనః=హృదయమందు, గుణ
ము=గుణమును ; ఊనుకొమ్మయె=పొందునట్టి కాంతయె ; తలఁపఁ=విచారింపఁగ ; కొమ్మ=కాంత ;
ఇచట, పురుషరత్నము=పున్నాగవృక్షమును ; చెంది=కూడి ; సురభివృత్తిఁ=వసంతవర్తన
చేత ; సుమనోగుణము = పుష్పములనుగుణమును ; ఊను = పొందునట్టి ; కొమ్మయె=శాఖయె ;
తలఁపఁ=విచారింపఁగ ; కొమ్మ=శాఖ. అనఁగ నామనియందుఁబుష్పించి పున్నాగమును
జేరినకొమ్మయె కొమ్మ యనునట్లు పురుషశ్రేష్ఠుని గూడి సౌఖ్యీల్యాదిగుణములుగలకాంతయె
కాంత యనఁబడు నని భావము. సర్వమంగళ=సమస్తశుభములుగలదై ; అధీశ్వరునకుఁ=తన
పతికి ; సామేనయనఁ= అర్థశరీరమేయనునటులు ; తగుసతియె = ఓప్పుచున్న కాంతయె ;
నుతింపఁ=వర్ణింపఁగ ; సతి = కాంత ; అగుఁ = అగును. ఇచట, సర్వమంగళ = సర్వ

మంగళయనునామాంతరముగలదై; అధీశ్వరునకుఁ = శంకరునకు; సామేన = అర్ధశరీరమే; అనఁ = అనునటులు; తగుసతి = ఒప్పుచున్న పార్వతియై; సతియగుఁ = పతివ్రతయగు నను నర్థము దోచుచున్నది. అనఁగ నీశ్వరున కర్థాంగియై చెలఁగుపార్వతీదేవిపగిది తనపెని మిటికి నర్థాంగివలె నొప్పుచున్న వనితయై వనిత యనం బడు నని భావము. ఇనపాదసేవనం బునఁ.-ఇన = పెనిమిటియొక్క; పాద సేవనంబునఁ = చరణసేవ చేత; ఘనామోదంబు.-ఘన = అధికమగు, ఆమోదంబుఁ = కుతూహలమును; ఎనయు పద్మినియై = చెందుచున్న పద్మి నీ జాతికాంతయై; నుతింపఁ = వర్ణింపఁగ; పద్మిని = పద్మినీజాతికాంత. ఇచట, ఇనపాద సేవనంబునఁ = సూర్యకిరణస్పర్శచేత; ఘనమగు; ఆమోదంబుఁ = పరిమళమును; ఎనయు పద్మినియై = పొందుపద్మలతయై; పద్మిని = పద్మలతయనునర్థాంతరము దోచుచున్న అనఁగ సూర్యకిరణ స్పర్శముచే తామరతీవ ఘనామోదంబు చెందురీతిఁ దనపతిచర సేవచే మిక్కిలి సంతసించు కాంతయై కాంత యనఁ బరఁగు నని భావము. సుచిరము గఁ = ఎల్ల కాలము; సుమనోవృత్తిఁ.-సు = సమీచీనమగు, మనోవృత్తిఁ = మనోన్యాయపారము చేత; సాబగుఁ = అందమును; పూని = గ్రహించి; కలదినంబులు = కలకాలము; ప్రియుమదిఁ = పతిమనమును; కలసి మెలసి = కలసివర్తించి; నడుచుకామిని = నడుచుచున్న కాంతయై; కామిని = కాంత. నశిననయన = చంద్రికా! నీవు; తెలిసి = గుర్రెఱిగి; ఇంకఁ = ఈమీఁద; పతిచెంతఁ = పెనిమిటియొద్ద; మెలఁగు మమ్మ = వర్తింపుమమ్మ.

మ. అని వా రంబుజనేత్ర సంప నటఁ దత్ప్రాణేశ్వరీయుక్తుడై
జననాథేంద్రుఁడు కాంచనాంచితమణీజాజ్వల్యమానప్రభా
జనితత్త్వాచరదై నబింబధిషణాసంస్థాన మాస్యందనం
బున నాత్మీయపురీలలామకము నామోదంబుమై జేరఁగఁ.

105

టీ. అని = పూర్వోక్తప్రకారముగఁ జంద్రికకు నీతిఁ గలిసి; వారు = తలిదండ్రులు; అం బుజనేత్రఁ = చంద్రికను; అంపఁ = పంపఁగా; అటఁ = ఆమీఁద; తత్ప్రాణేశ్వరీయుక్తుడై = ఆప్రాణేశ్వరియగు చంద్రికతోఁగూడినవాడై; జననాథేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; కాంచ నాంచిత మణీజాజ్వల్యమాన ప్రభాజనితత్త్వాచరదైన బింబధిషణా సంస్థానము.-కాంచన = సువర్ణము చేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మణీ = మణులయొక్క, జాజ్వల్యమాన = మిక్కిలి వెలుం గుచున్న, ప్రభా = కాంతిచేత, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, త్త్వాచరత్ = భూమియందుచరించుచున్న, వినబింబ = సూర్యబింబముయొక్క, ధిషణా = బుద్ధికి, సంస్థానము = నెలవైనది; బౌస్యందనంబునఁ = అగునట్టి రథముచేత; ఆత్మీయపురీల లామకముఁ = తనరాజధానీశ్రేష్ఠమును; ఆమోదంబు మైఁ = సంతసముచేత; జేరఁగఁ = ప్రవేశింపఁగా. పైపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగఁ జంద్రికకుఁ దలిదండ్రులు నీతి బోధించి పంపఁగ సుచంద్రుఁడు మణికాంతు లచేఁ బుడమిఁ జరించునినబింబ మనుమతి నొసఁగురథంబునఁ జంద్రికఁ గూడి నిజపు రంబుఁ బ్రవేశింపఁగ నని భావము.

స్తీ. వరవర్ణ సంపత్తిః నిరుపమశ్రీః బూను
సాంగనానాకళాః చక్ర మనఃగ
వసుకలాపవిభూతిః బస మీఱుశ్రీవధూ
రమణీయతరతనూః రాజి యనఃగ
స్ఫుటతరతారకాః పటిమః శాతుక మూన్పు
బహుకీర్తినవవప్రపాలి యనఃగ
ఘనజఘనోదారగరిమ నింపులు నింపు
వివిధభూమ్యవతారవితతి యనఃగ

తే. పారవరవర్ణి నీకోటి బారు దీరె
భర్తృమయహర్తృవీధులః బార్థివేంద్రుః
డసమనుమ పేశలాలాభ హర్ష భార
వారక ర్ణేజపానుభావముల రాఁగ.

106

టీ. వరవర్ణ సంపత్తిః.-వర=శ్రేష్ఠమగు, వర్ణ=కాంతియొక్క, వర=శ్రేష్ఠములగు, వర్ణ=అక్షరములయొక్క, సంపత్తిః=సంపదచేత; నిరుపమశ్రీః.-నిరుపమ=సాటిలేని, శ్రీః=కాంతిని, శ్రీకారమును; పూను సాంగనానాకళాచక్రమనఃగః.-పూను = వహించినట్టి, సాంగ=అంగసహితమగు, నానాకళా=అనేకవిద్యలయొక్క, చక్రమనఃగః=సమూహమనునట్లు; అనఁగ క్లామ్యమగు వర్ణ సంపత్తిగల పురాంగనాబృందము వర్ణ సంపత్తితోఁజేరియున్న కళాబృంద మనునట్లు బారు దీరె నని భావము. ఇచట కళాచక్రమునకు కాంతాబృందమునకు కేవల శబ్దసాధర్మ్యమున్న దని తెలియవలెను. వసుకలాపవిభూతిః.-వసుకలాప=రత్నభూషణములయొక్క, ధననిచయముయొక్క, విభూతిః=విశ్వర్యముచేత; పస=మీఱు శ్రీవధూరమణీయతరత నూరాజియనఃగః.-పసమీఱు=సమృద్ధి చే నతిశయించుచున్న, శ్రీవధూ=లక్ష్మీదేవియొక్క, రమణీయతర=మిగులమనోజ్ఞమగు, తనూరాజియనఃగః=శరీర శ్రేణియోయనునట్లు; అనఁగ వసుకలాపవిభూతిచేత లక్ష్మీదేవి వహించినపెక్కు శరీరములాయనునట్లు బారు దీరి రని భావము. స్ఫుటతరతారకాపటిమః.-స్ఫుటతరతారకా=స్త్రీలయొక్క, పటిమః=సామర్థ్యముచేత; స్త్రీలరూపముచేతననుట; కాతుకము=సంతసమును; ఊన్పుబహుకీర్తినవవప్రపాలియనఃగః.-ఊన్పు=చేయుచున్న, బహుకీర్తి=అధికమగుకీర్తియొక్క, నవ=నూతనమగు, వప్ర=కోటలయొక్క, పాలియనఃగః=బంధియనునట్లు; అనఁగ స్ఫుటతరతారకారూపముచేనొప్పు కీర్తులయొక్కకోట లనునట్లు పారకాంతలు బారు దీరి రని భావము. ఘనజఘనోదారగరిమః.-ఘన జఘనా = అధికమగు కటిపురో భాగముగల స్త్రీలయొక్క, ఊదార=ఉత్కృష్టమగు, గరిమః=గొప్పతనముచేత, విపుల జఘనముగల స్త్రీల రూపముచేతననుట; ఇంపులు = ఆనందములను; నింపువివిధ

భూమ్యవతార వితతియనఁగఁ.-నింపు = పూరించుచున్న, వివిధ = నానావిధములగు,
 భూమి = పుడమియొక్క, అవతార = రూపాంతరములయొక్క, వితతియనఁగఁ = సమూహ
 మనునట్లు, అనఁగ పుడమి యెత్తిన యనేకస్త్రీ రూపములయొక్క సమూహమనునట్లు
 పురకాంతలు బారు దీరి రని భావము. పార్థివేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; అసమసుమక్షే
 శలాలాభహర్షభార వారకర్ణేజపానుభావములఁ.-అసమ = సాటిలేని, సుమక్షేశలా = చంద్రిక
 యొక్క, లాభ = ప్రాప్తివలననైన, హర్ష = సంతసముయొక్క, భార = అతిశయముయొక్క, వా
 ర = సమూహమునకు, కర్ణేజప = సూచకములగు, “కర్ణేజప స్నాచక సాన్న్య త్పిశునో దుర్జ్జనఃఖ
 లః” అని యమరుఁడు, అనుభావములఁ = కటాక్షుడుల చేత; రాఁగఁ = వచ్చుచుండఁగ; భ
 ర్తమయహర్త్యవీధులఁ = బంగరుమేడలయొక్క ప్రదేశములయందు; పారవరవర్ణి నీకోటి =
 పురకాంతలబృందము; బారుదీరెఁ = వరుసదీరెను.

చ. సకలజగన్తనోహరు సుచంద్రునిఁ జంద్రికఁ జూడ నిట్లు కా
 తుకమునఁ జేరి పారనవతోదయవేణిక లెల్ల నుల్లస
 చ్చకచకతాసమానమణిసంకులకంకణరాజి గల్లన
 వికసితమల్లికావితతి నింపుచు నింపులు పెంపు మీఱఁగఁ.

107

టీ. పారనవతోదయవేణిక లెల్లఁ = పురకాంతలందఱు; సకలజగన్తనోహరుఁ.-సకల
 = సమస్తమగు, జగత్ = జగమునకు, మనోహరుఁ = మనోజ్ఞుఁడగు; సుచంద్రునిఁ = సుచంద్రభూ
 పతిని; చంద్రికఁ = చంద్రికను; చూడఁ = చూచుటకై; ఇట్లు = ఈప్రకారము; కాతుకము
 నఁ = సంతసముచేత; చేరి = పొంది; ఉల్లసచ్ఛకచకతా సమానమణి సంకులకంకణరాజి.-ఈ
 ల్లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, చకచకతా = చకచకత్వముచేత; చకచకయని మెఱయుటచేత
 ననుట, అసమాన = తులలేని, మణి = రత్నముల చేత, సంకుల = వ్యాప్తమగు, కంకణ = వలయ
 ములయొక్క, రాజి = శ్రేణి; గల్లనఁ = గల్లుమనిమ్రోయఁగ; వికసితమల్లికావితతిఁ.-
 వికసిత = వికసించిన, మల్లికా = మల్లికాపుష్పములయొక్క, వితతిఁ = సమూహమును; నింపు
 చుఁ = పూరించుచు; ఇంపులు = ఆనందములు; పెంపుమీఱఁగఁ = అతిశయింపఁగ. దీని కుత్త
 రపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగఁ బురకాంతలు సుచంద్రునిఁ జంద్రికను జూచుటకై వచ్చి వారిపై మల్లికాపు
 ష్పములను మణికంకణములు గల్లుమని మ్రోయఁగ నించుచు నానందములు మీఱఁగ నని
 భావము.

సీ. చట్టుకూతు సొకర్తు సర్వజ్ఞుఁ డగుమహా
 శ్వరునితోఁ దార్చిన వామరచన
 ఖరపాదు రసవదంతర యైనపద్మిని
 తోన గూర్చినపవలైనచెయ్యు

అలకుముద్వతి మనోహారి యశాసత్పతి
తో ఘటించిన యాప్రదోషసృష్టి
చిరపూరుషుని వసుస్సురితాంగి యగులక్ష్మి
తో నెనయించునతుల్యసర్గ

తే. మన్నియు జగంబు మఱవ నయ్యబ్జజన్తుఁ
డతులధీచాక చక్యంబు • ననమరూప
మానుకూల్యంబు ననురూపయావనంబు
నమర నిద్దంపతులఁ జేసె • ననఘశక్తి.

108

టీ. చట్టుకూఁతునొకర్తుఁ=వివేకశూన్యురాలైన నొకకాంతఁడు ; సర్వజ్ఞఁడు=సర్వ
మును దెలిసినవాఁడు; అగుమహేశ్వరునితోఁ=అయినట్టిశంకరునితో; తార్చిన = కూర్చిన;
వామరచన=వక్రరచన; చట్టుకూఁతుఁ=హిమవంతునకు కూఁతురగు పార్వతీదేవిని; మహా
శ్వరునితోఁ=దార్చిన; వామరచన=వామభాగమందురచన యని స్వభావార్థము; ఖరపాదుఁ=
గర్దభ పాదములుగలవానిని; రసవదంతర.—రసవత్ = శృంగారరసయుక్తమగు; అంతర=
హృదయముగలది; ఐనపద్మినితోన = అయినట్టిపద్మినీజాతి కాంతతోడ నే; కూర్చిన పవలైనచె
య్యులు=కూర్చినట్టి విరోధముగల పనులు; ఖరపాదుఁ=సూర్యుని; రసవదంతర=మకరంద
ము గర్భమందుఁగలది; ఐనపద్మినితోన=అయినట్టి పద్మలతతోడ నే; కూర్చిన=జతపఱచిన; పవ
లు=దినమందు; ఐనచెయ్యులు=అయినట్టిపనులు అని స్వభావార్థము; అలకుముద్వతిఁ=అట్టి
కుత్సితమగు సంతసముగలదానిని; మనోహారి=మనోహరుఁడు; యశాసత్పతితోఁ=అయినట్టి మం
చినాయకునితో; ఘటించిన = కూర్చిన; ఆప్రదోషవృష్టి = ప్రకృష్టదోషములుగల యానిర్వా
ణము; అలకుముద్వతిఁ=ఆతొవతీవను; సత్పతితోఁ = చంద్రునితోడ; ఘటించిన; ప్రదోష
వృష్టి=ప్రదోషకాలమందలి సృష్టియని స్వభావార్థము; చిరపూరుషునిఁ=మదుసలివానిని; వ
సుస్సురితాంగి.—వసు=సువర్ణమువలె, స్సురిత=ప్రకాశించుచున్న, అంగి=శరీరముగలది; అగు
లక్ష్మితోఁ=అయినట్టి లక్ష్మీయనుపేరుగల కాంతతో, ఎనయించు=పొందించు, అతుల్యసర్గ
ము=ఈడుగాని సృష్టి; చిరపూరుషునిఁ = పురాణపురుషుఁడగు విష్ణుమూర్తిని; వసుస్సురి
తాంగి = ధనముచేఁ బ్రకాశించుచున్న అంగముగల, అనఁగ ధనరూపిణియగుననుట, లక్ష్మీ
తోఁ=లక్ష్మీదేవితో; ఎనయించినట్టియ తుల్యసర్గమని స్వభావార్థము; జగంబు=లోకము; అ
న్నియుమఱవఁ=పూర్వోక్త వామరచనాదుల నన్నింటిని మఱచునటులు; ఆయ్యబ్జజన్తుఁడు=
ఆనలువ; అతులధీచాక చక్యంబునఁ... అతుల=సాటిలేని, ధీచాక చక్యంబునఁ=బుద్ధిచాతుర్య
ముచేత; సమరూపము=సాటిలేనిరూపమును; అనుకూల్యంబుఁ=అనుకూలతయు; అనురూప
యావనంబుఁ=అనుగుణమగు యశావనమును; అమరఁ=పొందునటులు; ఇద్దంపతులఁ = ఈ
చంద్రికా సుచంద్రులను; అనఘశక్తిఁ.—అనఘ=నిర్దుష్టమగు, శక్తిఁ = సామర్థ్యముచేత;
చేసెఁ=సృజించెను.

అనఁగ వివేకకూన్యరా లైనదానిని సర్వజ్ఞుడఁగు శంకరునికి ఘటించిన వక్రరచన ను, ఖరపాదుని పద్మినితోఁ గూర్చిన విపరీతసృష్టిని, కుముద్వతిని సత్పతితోఁద్వారిన ప్రదోషసృష్టిని, వసుస్ఫురితాంగియగులక్ష్మిని ముదుసలివానితోఁ గూర్చిన య్మతుల్యసర్గమును, వీని నన్నింటిని జగము మఱచునటులు ఈనలువ జాణతనముచేత నసమయాపాది గుణంబులు కలుగునట్లు ఈచంద్రికాసుచంద్రుల సృజించె నని భావము.

చ. క్షమ నెకకిన్నరాగ్రసరుఁసఖ్యముఁ బూని మహానటుండు నా
నమరి తపస్విరాజవనిఁతాళి వ్రతంబులు దూల్చినట్టి యా
కమలకరుఁ వరించుగిరిఁకన్యక నవ్వఁగఁ జాలుఁ జంద్రికా
కమలదళాక్షి సద్గుణనిఁకాయపయోధి సుచంద్రుఁ చేరుటన్. 109

టీ. క్షమన్=పుడమియందు; ఒకకిన్నరాగ్ర సరుసఖ్యము=ఒకానొక కుత్సితపురుషుని నేస్తమును; పూని = గ్రహించి; కుబేరునిసఖ్యముఁ బూని యని స్వభావార్థము; మహానటుండు నాన్=దొడ్డనట్టువుండ నునట్లు, మహానటుఁడని యీశ్వరునికి నామాంతరమని స్వభావార్థము; అమరి=ఁప్పి; తపస్విరాజవనితాళివ్రతంబులు.-తపస్విరాజ=మునిరాజులయొక్క, వనితా=కాంతలయొక్క, ఆళి=శ్రేణియొక్క, వ్రతంబులు=నియమములను, పతివ్రతాధర్మములననుట; దూల్చినట్టి=పోఁగొట్టినట్టి; ఆకమలకరున్=లేడికరమందుఁగల యాశంకరుని; శంకరుండు దారుకావనమందు దిగంబరుఁడై తిరుగుచుండఁగ మునికాంతలు చూచిఘోషించుటయు నామునులు శంకరునిశేషము పుడమిం దెగిపడునటులు శపింప నాశేష మట్లే పడఁగా దాని సర్వలోకములు వహింపలేకయున్నంజూచి విష్ణువు యోనిరూపము ధరించిదానిం గైకొనెనని పురాణమందు ప్రసిద్ధము; వరించు గిరికన్యకన్=కోరినట్టి పార్వతీదేవిని; చంద్రికాకమలదళాక్షి = చంద్రికయనుపేరుగల కమలలోచన; సద్గుణనికాయపయోధిన్=శ్రేష్ఠగుణపుంజమునకు రక్షాకరుండగు; సుచంద్రున్ = సుచంద్రుని; చేరుటన్=చేరుటవలన; నవ్వఁగన్=హాహసిండుటకు; చాలున్=ఓపును.

అనఁగ కిన్నరసఖ్యమునుబూని మహానటుఁడనంబరఁగి మునికాంతలకు వ్రతభంగముఁ జేసినశివుని వరించియున్న పార్వతీదేవిని, చంద్రిక గుణనిధి యగుసుచంద్రుని వరించుటచే పరిహసింపఁ జాలునని భావము.

మ. కమలావాప్తి మలీమసాంతరమున • న్నన్పట్టు మిన్నందుదు
ర్గమవృత్తిం జరియించుఁ దద్వ్యయమున • న్నాంచు నిర్వహాపంబు మే
ఘము తద్యుక్తిఁ బొసంగె నా కచిరరు • క్త్వం బంచు నామించు తాఁ
గమలాలోకనయై యుదారగుణవ • త్కాంతాప్తిఁ బొల్పెన్ ధరన్. 110

టీ. కమలావాప్తిన్=సంపదకలుగుటచేత; మలీమసాంతరమునన్.-మలీమన=మలినమగు, అంతరమునన్=హృదయముచేత ఉదకప్రాప్తిచేత; నల్ల నియంతరముచేత నని మే

ఘపర మగునర్థము; కన్వట్టుక్=కానవచ్చును. మిన్నందుక్=ఉప్పొంగును, ఆకసమంటు నని
 మేఘపర మగు నర్థము. దుర్గమవృత్తిక్=పొందరాని నడవడిచేత, గిరిశిఖరాదులయందు
 వర్తనముచేత నని మేఘ పర మగు నర్థము; చరియించుక్=నడచును. తద్వ్యయమునక్.-
 తత్=ఆసంపదయొక్క, ఆజలముయొక్క, వ్యయమునక్=నాశముచేతను; విరూపంబు=వైవ
 ర్ణ్యమును, తెల్లఁబోవుటను. మేఘము=పుల్లింగసారస్యమువలన నొకపురుషుండని తోచు
 చున్నది; కాంచుక్=పొందును; తద్వృక్తిక్.-తత్=ఆపురుషునియొక్క, యుక్తిక్=సంబం
 ధముచేత; తత్=ఆమేఘముయొక్క, యుక్తిక్=సంబంధముచేత; నాకుక్; అచిరరుక్త్వంబు=
 నిలువనికాంతిగలుగుట, తటిద్భావము; పాసంగెక్=కలిగెను. అంచుక్=ఈప్రకారమనుచు;
 ఆమించు=ఆమెఱపు; తాక్=తాను; ధరక్=భూమియందు; కమలాలోకనయై=చంద్రికయై,
 అనఁగఁ జంద్రికారూపముతోఁబుట్టియనుట; ఉదారగుణవత్కాంతాప్తిక్.-ఉదార=ఉత్కృ
 ప్తమగు, గుణవత్=మంచిగుణములుగల, కాంత=ప్రియునియొక్క, ఆప్తిక్=ప్రాప్తిచేత;
 పాల్యైక్=ఓస్పెను.

అనఁగా లోకమం దొకపురుషుండు సంపద రాఁగానే విజ్ఞప్తిగను నాసంపద నశింప
 వెలవెలఁబోవుచు దుర్గమవృత్తిచేఁ జరించునటులు ఈమేఘము జలప్రాప్తి తదభావములవ
 లన మలీమసత్వమును తెల్లనగుటయును పొంది దుర్గమవృత్తి గలిగియుండుటచేదీనిసంబంధము
 వలన నాకచిరరుక్త్వంబు పాసంగెనని మెఱపుచోఁగ భూమియందుఁ జంద్రికారూపముతో
 జనించి ఉత్కృష్టగుణములుగల సుచంద్రునిఁ జేరి యొప్పె నని భావము.

వ. అనునప్పౌరకామినీకలాపాలాప్రపంచంబున కుదంచితం బగుమనోంచ
 లంబున దట్టం బగుమోదంబు రెట్టింప నెకశుభముహూర్తంబున భగవ
 దనంగవిద్యయగునయ్యనవద్యాంగియుం దాను ననేకరంభాసంభ్రమవిజృం
 భితంబు, నగణ్యమఘవదలంకృతంబు, నపరిమితసుమనోవితానవిద్యోతితం
 బు, నసంఖ్యకవిజనవిభ్రాజితంబు, ననుపమగురుసమాజసంకులంబు, నక
 లంకకలానిధిధురంధరంబు, నపారశుచిధర్మపుణ్యజనరసాధీశమండితంబు,
 నచంచలసదాగతిధన్వదమహేశ్వరరాజవిరాజితంబునై, యమందవిభవజిత
 పురందరమందిరం బగునాత్మీయనివేశనంబు ప్రవేశించి, యాసుచంద్రధరణీ
 చంద్రుండు, పక్షపాతపరాఙ్ముఖప్రచారుండయి, మహనీయవసుకలాపంబున
 నభిరూపచక్రంబున కవక్రప్రమోదంబు గూర్చుచు, సద్గణంబుల కహీన
 ద్యుమ్నంబు లొసంగుచు, బద్ధినీసముదయంబున కబ్యుదయంబుఘట్టించు
 చు, నపూర్వవితరణపాండితీధురంధరుండై కువలయంబునకుఁబోలేదుర్వార
 శార్వరవ్రాతంబున కామోదవర్ధనంబుఁ జేయుచు నభంగమంగళతరంగితం
 బగునెక్కసమయంబున.

టీ. అనునప్పుడు కామినీకలాపానాపరసంబంధమునకు. — అను = పూర్వోక్తప్రకారముగ బలుకుచున్న, అప్పుర కామినీకలాప = శ్రేష్ఠలగువాపురకాంతలముక్తి, అలాప = సల్లాపములయొక్క, ప్రసంగంబునకు = అతిశయమునకు; ఉచితంబున = మిక్కిలియుష్టమైనది; అగుమనోంచలంబునకు = అగునట్టివాప్రముప్రదేశమందు; చట్టంబు = పాపము; అగునాదంబు = అగునట్టిసంతనము; కట్టంబు = ఇనుమ కంపన; దివసేథ మునానా ర్థంబునకు = దివమంగళమునూర్తమందు; భగవదంగవిద్య = మహిమగలమంత్రవిద్య; అనునయ్యనవద్యాంగియు = అగునట్టియాచార్యునియును; తాను = ముగియించును; అనెనరంభాపరభ్రమపిల్లంబున. — ఇది చెప్పదలుకొని ముచందలకదానిది అనునానాదేశమునందులచే నునమానితపురందరమందిరంబున కన్న వ్యతిరేకమును నాపుచున్నాము. — అనెన = న పలువురను, రంభా = స్వప్నేశ్యములనదేశ, సంద్రభమ = సంభవముచేత, పూర్వభీతింబును = ప్రకాశించునదియును. కదళీవృక్షములచేతం బ్రకాశించునదియుని వ్యభిచారము; అగణ్యమగునలంకృతింబును. — అగణ్య = లెక్కడరాని; మనువత్ = మృత్యుచేత, సుమమనస్వర్ణముమనుబలము, “నావి శ్శత్రుతి నిశ్చంకో మభేష మమనా కరం | శ్శత్రుతో మమనా వమృతి రనాదో” అని ఇట్లు మతుబంతమునకుఁ బ్రస్తుతమామానీకరమునందులకులకు; అలంకృతింబును = అలంకరింపఁబడినదియును, పక్కండ్రగు లన్న ముండేపివాకదే నలంకరింపఁబడిన దని స్వభావారము; స్వమందోకరంభయు నొకయుండుచును నిచట నిచట నున్నార; భావము. అపరమితసుమనోపితానపవ్యతిరంబును. — అపరమిత = మితలేని, సుమనోపితాన = కదలఁబడుచుచేత, విద్యోతితంబును = ప్రకాశించుచున్నదియును, మితలేని పూర్వోక్తములచేతం బ్రకాశించుచున్నదనివ్యభావార్థము; స్వర్ణమందు మున్నునూఁడునొట్టికల్యణముల చేతలన్నా దనియు నిచట మిత లేనిదేవతావృత్తమున్నదియు భావము. అలంకృతినిజావిభాగితంబును = అనెనలగుచుక్రలచేతం బ్రకాశించుచున్నదియు; అలంకృతిగలవిద్యములను = ప్రకాశించుచున్నదనివ్యభావార్థము; స్వమందోకరంభయు న్నాన = దనియు నిచట నిచట నున్నారనియు భావము; అనునమనునూనూనకలంబును. — అనునను = నాటిదేన, నూనూ = స్వప్నేశ్యములయొక్క, సమాజ = గణముచేత, సందలంబును = వ్యాప్తికలంబును; నూనూ = నోమలను పర్వలయొక్క సమాజముచేత, సందలంబును = దివ్యగోళము; అలంకృతిమందోకరము వున్నాఁడనియు నిచట నిచట నున్నారనెను భావము. అలంకృతికలంకృతిభిరంబును. — అలంక = కలంక రహితులగు, కలానిధి = ముగియించునట్లు, భురింభిరంబును = భారమునువహించినదియును; అలంకృతిమందోకరం = దయ్యము = కలంకంబు; కలానిధియున్నాఁడనియు నిచట నిచట నిచటలంబు శ్చ కలానిధులు నిలదనియు భావము; అలంక = పాపరహితులగు, కలానిధి = విద్యలసభాసభంబులనువహించులయొక్క, భారమునువహించినదివ్యభావార్థము; అపారశునిధర్మ పుణ్యజవర సాధికమందీతంబును. — అపార = అంతములేని, శుని = అగ్నులచేతను, ధర్మ = సుమధర్మ రాజులచేతను, పుణ్యజ = విద్యములచేతను, రసాధిక = వసులులచేతను, మండితంబును = అలంకరింపఁబడినదియును; అపార = అధికముగు, శుని = పరిశుద్ధముగు, ధర్మ = న్యాయముచేత, పుణ్య = మనోజ్ఞులచేత, కలానిధులచేతను, రసాధిక = రాజులచేతను, మండితంబునవ్యభావార్థము; స్వర్ణమందు మున్నునూఁడునూరొక రొక రయన్న

రనియు నిచట ననేనులు గలరనిభావము. అనంచలసదాగతిధనదమహేశ్వర రాజివిరాజితంబునై. - అచంచల=స్థిరమగు, సదాగతి=వాయువులయొక్క, ధనద=కు బేరులయొక్క, మహేశ్వర = శరణులయొక్క, రాజి = శ్రేణిచేత, విరాజితంబునై=ప్రకాశించునదియై ; అచంచల=చలించని, సత్=శ్రేష్ఠమగు, ఆగతి=ఆనాయముగల, ధనదమహేశ్వర=వదాన్యశ్రేష్ఠులయొక్క, రాజి = శ్రేణిచేత, విరాజితం బని స్వభావార్థము ; స్వర్గమందు కుబేరాదు లొక్కొక్కరియున్నారనియు నిచటఁ దెక్కఁ ద్రున్నారనియు భావము. అమందవిభవజితపురందరమందిరియు. - అమంద=అధికమగు, విభవ=సంపదచేత, జిత=జయింపఁబడిన, పురందరమందిరియొక్కగులది ; అగువాత్సయనివేశనంబు=అగునట్టిస్వగృహమును; ప్రవేశించి=పోయి; అమందవిభవధనదేంద్రమందు = ఆమంద్రమహారాజు ; కవి ప్రసిద్ధచంద్రునికన్న యానుచున్నందునినుందు గుఱియొప్పుతగు చెప్పచున్నాఁడు. - సత్పాతపరాజ్ఞుఖప్రచారుండయి=పద్యమును సత్పాతప్రచారము గలవాఁడనియు, ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు శుక్లపక్షమందుఁ జూచువానియు గలవాఁడని యర్థము, పక్ష=కృష్ణపక్షమందు, పాత = పడుటచేత, పరాజ్ఞుఖ = అధిముఖముగాని, ప్రచారముగలవాఁడనిస్వభావార్థము, చంద్రుఁడు కృష్ణపక్షమందుఁ జూచి పడుటచేత పరాజ్ఞుఖుఁడని తాత్పర్యము ; మహనీయవసుకలాపంబునక. - మహనీయ=గుఱియొప్పుతగు, వసు = కిరణములయొక్క, కలాపంబునక = సమూహముచేత ; అభిరూపచక్రంబునక. - అభిరూప=మనోజ్ఞమగు, చక్రంబునక = చక్రవాకమునకు; అవక్రప్రచారంబునక. - అవక్ర=అగుటలమగు, ప్రచారంబునక = సంతసమును; కూర్చుచుక = చేయుచు; మహనీయవసుకలాపంబునక = మహనీయమగు ధనపుంజముచేత; అభిరూపచక్రంబునక = విద్యవ్యవహారమునకు; అభిరూపప్రచారమునుగూర్చువాఁడని స్వభావార్థము; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు వసుకలాపముచేత అభిరూపచక్రమునకు కీడ్చినదియవఁడనియు నీరాజు వానికి సంతసమును జేయువాఁడనియు భావము; సర్వణంబులకు = రిక్కలగుంపునకు, అహీనద్యుమ్నంబులు = ఉత్కృష్టమగుకాంగులకు; బహంగుచుక = ఇచ్చుచు; సర్వణంబులకు = సత్పురుషసంఘముకు; అహీనమగు, ద్యుమ్నంబులు = ధనములను; “ద్యుమ్నమర్థరై విభవాఅపి” అనిఅమరుఁడు; బహంగుచునని స్వభావార్థము; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు సర్వణంబులకు కాంతిని పోఁగొట్టువాఁడనియు నీరాజు అహీనమగుద్యుమ్నంబు నిచ్చువాఁడనియు తాత్పర్యము. పద్మనీసముదయంబునక = తామరనీలగుంపునకు; అభ్యుదయంబునక = అధికమగువృద్ధిని; ఘటించుచుక = చేయుచు ; పద్మనీసముదయంబునక = పద్మనీలాత్మనీసంఘమునకు ; అభ్యుదయమును జేయువాఁడని స్వభావార్థము ; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు పద్మనీసముదయమునకు, సభ్యుదయమును జేయనివాఁడనియు నీరాజు చేయువాఁడనియు భావము; అపూర్వవితరణపాండితీధురంధరుండై. - అపూర్వ=మున్నెన్నఁచునట్లేని, వితరణ = శ్యాగముయొక్క, పాండితీ = పాండిత్యముయొక్క, ధురంధరుండై = భారమునువిహించినవాఁడై; కువలయంబునకుపోలెక = కలువకువలెనై; దుర్వారశార్యవ్రాసింబునకుక. - దుర్వార = నివారించుటకశక్యమగు, శార్య = చీకటులయొక్క, వ్రాతంబునకుక = సమూహమునకు ; కువలయంబునకుపోలెక = భూవలయంబునకునువలెనై ; దుర్వార = నివారించుటకశక్యమగు, శార్య = దుష్టులయొక్క, వ్రాతంబునకుక = సమూహమునకు ; ఆమోదవర్ధకంబుఁజేయుచుక. - ఆమోద = పరిమళమునకు, సంతసమునకు, వర్ధకంబు =

అభివృద్ధిని, ఛేదమును ; చేయుచున్ = ఒనర్చుచు ; అనఁగా ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు కువలయంబునకు నెటు లామోదవర్ధనముఁ జేయునో ఆరీతి నీసుచంద్రుఁడును కువలయ మనఁగ భూవలయమునకు నామోదవర్ధన మనఁగా సంతోషాభివృద్ధిని జేయుననియు, ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు శార్వరవ్రాతంబునకు, అనఁగా, చీకటులగుంపునకు, ఆమోదవర్ధనమును, అనఁగా, సంతోషఛేదమును జేయునట్లు సుచంద్రుఁడు శార్వరవ్రాతంబునకు అనఁగా దుర్భాగ్యులసమూహమునకు, ఆమోదవర్ధనంబును అనఁగా సంతోషవిఛ్ఛేదమును జేయుచున్నాఁడని భావము. అభంగమంగ శతరంగితంబు = అప్రతిహతమయిన శుభపరంపరతోఁ గూడినది; అగు నొక్క సమయంబునన్ = అయినట్టి యొక కాలమందు. పైపద్యముతో నన్వయము.

సీ. తెఱగంటిరారాలఁ ♦ దీర్చినకంబాల

జత్తఁ గూడి యున్నవఁజ్రంపుబోది

యల నంటఁ దార్చినఁ ♦ దలుకు లీనెడుజాతి

గుజరాతికెంపురా♦కులుకుతమ్మి

మొగడలలోయంత్రముల జాఱుపన్నీటి

పలుచనితుంపురుల్ ♦ పడఁగ మీఱు

జాళువాబొమ్మల♦కేల నుండెడువట్టి

వేరులసురటీల♦వీజనంబు

తే. విరళవిరళంబులై దెస ♦ ల్పరిమళింపఁ

జేయ గారుత్తతగవాక్ష♦సీమసంఘ

టితభరణినాఁ గ శద్ధూప♦వితతిచేత

గమ్మనువిహార గేహప్ర♦ఘాణమందు.

122

సీ. తెఱగంటిరారాలన్ = ఇంద్రనీలమణుల చేత ; దీర్చినకంబాలజత్తన్ = చేసినకంబముల జంటయందు ; కూడియున్న వజ్రంపుబోదియలన్ = చేరియున్నట్టి రవలబోదియందు ; అంటన్ = తగులునటులు ; తార్చినన్ = కదియింపఁగాననుట ; తలుకులు = మిక్కిలిప్రకాశములను ; ఈ నెడుజాతి గుజరాతి కెంపురాకులుకు తమ్మి మొగడలలో యంత్రములన్. - ఈ నెడు = ప్రసవించుచున్న, జాతి = ఉత్తమజాతిగల, గుజరాతి కెంపురా = గుజరాతి దేశమందుఁబుట్టిన కెంపులయొక్క, గుజరాతి దేశమందుత్తమజాతి కెంపులుపుట్టుట ప్రసిద్ధము, “గుజరాతి కెంపులు గోమేధికంబులు” అని ప్రాచీనకవులును ప్రయోగించియున్నారు, కులుకు = సుందరమగు, తమ్మి మొగడల = తామర మొగ్గలయొక్క, లోయంత్రములన్ = లోపలనుండు యంత్రమువలనమండి ; జాఱుపన్నీటి పలుచనితుంపురుల్. - జాఱు = ప్రసవించుచున్న, పన్నీటి = పన్నీరుయొక్క, పలుచనితుంపురుల్ = సూక్ష్మశీకరములు ; పడఁగన్ = పడుచుండఁగ ; మీఱుజాళువా బొమ్మలకేలన్. - మీఱు = అతిశయించుచున్న, జాళువాబొమ్మల = బంగారు బొమ్మలయొక్క, కేలన్ = కరములందు ; ఉండెడు వట్టివేరుల సురటీల వీజనమునన్. - ఉండెడు = ఉన్నట్టి, వట్టివేరుల = వట్టివేళ్ళయొక్క,

సురటీల = విసనకణ్ణులయొక్క, వీజనంబు = విసరుట ; పీరళవిరళంబులై = పలుచనైనవై ;
దెసల్ = దిక్కులు ; పరిమళింపన్ = పరిమలించునటులు ; చేయన్ = చేయఁగా ; గారుత్తతగవా
క్షి సీమసంఘటిత భరణినాఁగన్. - గారుత్తత = మరకతమణులయొక్క, “గారుత్తతం మరక
తమత్తగఁబోహరిన్తణిఁ” అని అమరుఁడు, గవాక్షసీమ = వాతాయనప్రదేశములతో, సంఘ
టిత = కూడుకొన్న, భరణినాన్ = కరండమోయనునట్లు ; గళద్ధూపవితతిచేతన్. - గళత్ =
బాటుచున్న, ధూప = ధూపముయొక్క, ధూపమనఁగ కేశసంస్కారమునకై పరిమలించునటు
లు వేయు నగుమొదలగుదానిపొగ, వితతిచేతన్ = నమూనాముచేత ; గమ్మను విహారగేహప్ర
ఘాణమందున్. - గమ్మను = పరిమలించుచున్న, విహారగేహ = క్రీడాగృహముయొక్క, ప్రఘా
ణమందున్ = అళిందమునందు. పైపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగా నింద్రనీలమణులతోఁ జేసి యున్న స్తంభములమీఁద నున్న రవలబోదల
యందుఁ గదియించిన కెంపు తామరమొగ్గల కుక్షీయం దమర్చిన పన్నీటియంత్రముల నుండి
బాటుచున్న పన్నీటితుంపురులు మీఁదఁ బడుచుండ నచట నిలిపి యున్న బంగరుబొమ్మల
కరములం దున్నవట్టివేరులసురటీలు విసరుట దిక్కులఁ బరిమళింపఁజేయ ధూపవితతిచేనొప్పి
నదై మరకతమణిమయ గవాక్షులు గల భరణియోయనునటు లుండు క్రీడాగృహప్రఘాణము
నందని భావము. ఇదిట క్రీడాగృహాళిందమును కరండముగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పే
క్షాలంకారము.

సి. రతిరహస్యాధిదేవత తదాశ్రయ మంది
శృంగారకళ బయల్చేసె ననఁగ
మరురాజ్యరమ నిన్న • మరగి డాసితి నంచు
మచ్చికమై గరం • బిచ్చె ననఁగ
మధులక్ష్మి పోచిన • మంతువు మఱిపింప
వెనఁ బరిచర్య గా • వించె ననఁగ
రతి భర్త కభయంబు • మతిఁ గోరి తద్దేమ
నిశితశస్త్రి నెదుట • నిలిపె ననఁగ

తే. లీల నలువంక వేర్వేఱఁ • గీలుబొమ్మ
లగరుధూపంబు లిడ తెల • నాకుమడుపు
నెనఁగఁ బువ్వుల సురటిచే • విసర రత్న
దీపిక గ్రహింప నెమ్మది • ధృతి రహింప.

టీ. రతిరహస్యాధిదేవత. - రతిరహస్య = సురతరహస్యముయొక్క, అధిదేవత = అధిష్ఠా
నదేవత ; తదాశ్రయము. - తత్ = ఆనుచింద్రునియొక్క, ఆశ్రయము = గృహమును ; అంది =
పొంది ; శృంగారకళన్. - శృంగార = శృంగారరసముయొక్క, కళన్ = కాంతిని ; బయల్చే

సెననఁగఁ = ప్రకటింపఁజేసెనోయనునట్లులు; మరురాజ్యరమ = మన్త ధ రాజ్యలక్ష్మీ; నిన్న = నిన్నె; మరగి = ఆశపడి; డాసితిఁ = నమిపించితిని. అంచుఁ = అనుచు; మచ్చిక. మైఁ = మోహము చేత; కరంబు = హస్తమును; ఇచ్చెననఁగఁ = ఒసంగెనోయనునట్లు; మధులక్ష్మీ = వసంతలక్ష్మీ; ప్రాచీనమంతువుఁ = పూర్వమందుఁజేసిన యపరాధమును; మఱిపింపఁ = మఱచునట్లు చేయుటకై; వెసఁ = వేగముగ; పరిచర్యఁ = సేవను; కావించెననఁగ = చేసెననునట్లు; రతి = రతీదేవి; భర్తకుఁ = పెనిమిటియగుమరునకు; ఆభయంబు = భయములేమిని; మతిఁ = మనమునందు; గోరి = కాంక్షించి; తద్దేమని శితశస్త్రిఁ. - తత్ = ఆమరునియొక్క, హేమ = బంగరుమయమగు, లేదా, సంపెఁగపువ్వునెడు, నిశిత = వాఁడిగల, శస్త్రిఁ = శస్త్రమును, ఎదుటఁ = ముందర; నిలిపెననఁగఁ = నిలువఁబెట్టెనోయనునట్లు; లీలఁ = విలాసముచేత; నలువంకఁ = నలుదిక్కులయందు; వేర్వేఱఁ = ప్రత్యేకముగ కీలుబొమ్మలు = కీళ్లతోఁజేసినబొమ్మలు; అగరుధూపంబుఁ = అగరుపొగను; ఇడఁ = ఇచ్చుచుండఁగ; తెలనాకుమడుపుఁ = సన్ననితమలపాకుమడుపును; ఒనఁగఁ = ఇయ్యఁగ; పువ్వులసురటిచేఁ = పూలవిసనకట్టచేత; విసరఁ = వీచుచుండఁగ; రత్నదీపికఁ = రత్నప్రదీపమును; గ్రహింపఁ = తీసికొనఁగ; అగరుధూపముమొదలగునవినాలుగింటికి పైచరణములందు క్రమముగ నన్వయం బెఱుంగునది; నెమ్మదిఁ = మనమునందు; ధృతి = ధైర్యము; రహింపఁ = ఒప్పఁగా. దీనికు తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగా రతిరహస్యాధిదేవత సుచంద్రునిగృహము నొంది శృంగారకళను ప్రకటింపఁజేసెనోయనునట్లు లొకబొమ్మ యగరుధూపంబు నిడె ననియు మదనలక్ష్మీ నిన్నె మరగితి నని మోహముచేత తనకరంబు సుచంద్రుని కొసంగెనా యను నట్లు ఒకబొమ్మ యాకుమడుపు లిచ్చె ననియు వసంతలక్ష్మీ తాను పూర్వమందు సుచంద్రునికిఁ జేసినయపకారమును మఱిపింపఁ బరిచర్యచేసెనోయన నొకబొమ్మసురటిచే విసరె ననియు రతి తనపతి యగు మరునకు సుచంద్రునివలన నభయంబు గోరి యామదనునికాంచనబాణమును నెదుట నుంచె నా యనునట్లు ఒకబొమ్మ రత్నదీపమును గ్రహించె ననియు భావము. లోకములో యుద్ధమలాదభయము గోరినవాడు తనకత్తిని ప్రతివీరునియెదుట నుంచుటప్రసిద్ధము.

చ. ప్రకటితచిత్తభూబిరుదఃపద్యములం బలె వింతఱంతులఁ

సకినములుగ్గడించు నెరఁచాయలఁ బాయనికెంపుకోళ్ళతోఁ

జకిలిచొకాటపున్నెఱుఁగుఁచిక్కని పెందెరతో విధూతవృం

తకుసుమతల్పమై సిరులఁ దార్కొనుశయ్య వసించినంతటఁ.

115

టీ. ప్రకటితచిత్తభూబిరుదపద్యములంబలెఁ. - ప్రకటిత = వెల్లడిచేయఁబడిన, చిత్తభూ = మరునియొక్క, బిరుద = జయచిహ్నములగు, పద్యములంబలెఁ = శ్లోకములవలెనె; వింతఱంతులఁ = ఆశ్చర్యకరమగుకలకలధ్వనులచేత, సకినములు = శుభసూచకమగుచాక్కులను; ఉగ్గడించు = వచించునట్టి; నెరఁచాయలఁ = శ్రేష్ఠమగుకాంతులను; పాయనికెంపుకోళ్ళతోఁ = వీడనికెంపుకోళ్ళచేత; చికిలిచొకాటపున్నెఱుఁగుచిక్కని పెందెరతోఁ. - చికిలి =

తుడిచివైచిన, చొకాటపు=శ్రేష్ఠమగు, మెఱుఁగు = తళతళయనుకాంతిగల, చిక్కనిపెం
దెరతోఁ = చట్టమగుగొప్పతెరతోడను ; విఘాతవృంతకుసుమతల్పమై. - విఘాత = పోఁగొ
ట్టఁబడిన, వృంత=తోడిమగల, కుసుమ = పుష్పములయొక్క, తల్పమై = తల్పముగలదై ;
సిరులఁ = కాంతులను ; తార్కొనుశయ్యఁ = కదియునట్టిశయ్యను ; వసించినంతటఁ = నివసించి
నంతట. పైపద్యముతోనన్వయము.

అనఁగా శ్రేష్ఠము లగుకాంతులు గలకెంపులకోళ్ళు మరునిబిరుదపద్యంబులపగిది వినంబ
దుధ్వునులచే శుభశకునములఁదెలుపుచుండఁగా, చికిలిచేసినమంచితెరతో తోడిమలు దీసిన
పుష్పములు పఱచియున్నతల్పముతో నమరియున్న పఱపుపైఁ గూర్చుండినంతలోనని భావము

క. చిత్తప్రభూతకలహాయ త్తతఁ గడుఁ దత్తఱిఁచునాత్మ స్వీడో
ద్వృత్తి నడంచుచుఁ దగునబ్బిత్తరిఁ గని వల్కి రపుడుఁప్రియసఖులెల్లఁ.

టీ. చిత్తప్రభూతకలహాయ త్తతఁ = సురతాయ త్తతచేతను ; కడుఁ = మిక్కిలి ; తత్త
ఱిఁచునాత్మఁ = త్వరపడుహృదయమును ; వ్రీడోద్వృత్తిఁ = లజ్జాతిశయముచేత ; అడంచు
చుఁ = అడఁచుచు ; తగునబ్బిత్తరిఁ = ఒప్పుచున్నయాచంద్రికను ; కని = చూచి ; ప్రియసఖు
లెల్లఁ = సకియలందఱు ; అపుడు = ఆసమయమందు ; పల్కిరి = వక్ష్యమాణప్రకారమువచించిరి.

తే. పురుషమణిఁ గూడి యామోదఁగరిమఁ బూను

నట్టిలతకూనసౌమనఁస్యంబుఁ బొగడ

నౌనె యాకల్పకం బైనఁ గానఁ దరుణి

తాల్పు మాకల్పకస్ఫూర్తి ధవునిఁ గదియ.

116

టీ. పురుషమణిఁ = శ్రేష్ఠమగుపున్నాగవృక్షమును, పురుషశ్రేష్ఠుని ; గూడి = కలసికొని ;
ఆమోదగరిమఁ = పరిమళముయొక్క యతిశయమును, సంతోషాతిశయమును ; పూనునట్టిలత
కూనసౌమనఁస్యంబు = పొందునట్టిబాలలతయొక్కకుసుమవాసనను, పొందునట్టికాంతయొక్క
మంచిమనసుగలుగుటను ; పొగడఁ = నుతించుటకు ; ఆకల్పకంబైనఁ = కల్పపర్యంతపైనను ;
జౌనె = అగునాయనికాకువు. కానఁ = అదువలన ; తరుణి = చంద్రికా ! ధవునిఁగదియఁ = భర్త
నుఁజేరుటకు ; ఆకల్పకస్ఫూర్తిఁ = అలంకారస్ఫూర్తిని ; తాల్పుము = ధరింపుము.

అనఁగఁ బున్నాగవృక్షమును జేరి పరిమళాతిశయమును బూని యున్న బాలలతయొ
క్క పరిమళమును కల్పపర్యంతం బైనబొగడ నలవిగాదు కనుక నీవును పున్నాగవృక్షమును
గలసికొనిన బాలలతపగిది ప్రియునిఁ గదియ నలంకారమును ధరియింపు మని భావము.

తే. అని చెలులు ఘనమణికలాపాలి భాస్వ

దంశుకంబున నలరించి యద్భుతముగఁ

చంద్రిక నృపాంబకాబ్జము • ల్సంతసిల్ల
నతనిఁ జేర్పంగఁ దలఁచి దీవ్యన్నవోక్తి.

117

టీ. చెలులు=చెలికత్తెలు; అని=పూర్వోక్తప్రకారముగఁబలికే; చంద్రిక=చంద్రికను, జ్యోత్స్నను; నృపాంబకాబ్జము=సుచంద్రునినేత్రకమలములు; సంతసిల్ల=సంతోషించునటులు; అద్భుతంబుగ = చిత్రంబుగ; ఘనమణికలాపాలిన్.-ఘన=శ్రేష్ఠమగు, మణికలాప=మణిభూషణములయొక్క, ఆలిన్=పంక్తిచేత; ఘనమణి=మేఘశ్రేష్ఠములయొక్క, కలాప=సమూహముయొక్క, ఆలిన్=పంక్తిచేత; భాస్వదంశుకంబునన్=ప్రకాశించువస్త్రముచేత; భాస్వత్=సూర్యునియొక్క, అంశుకంబునన్=కిరణముచేత; అలరించి=అలంకరించి; అతనిన్=సుచంద్రుని; చేర్పంగన్=చేర్చుటకు; తలఁచి=యత్నించి; దీవ్యన్నవోక్తిన్.-దీవ్యత్=ప్రకాశించుచున్న, నవోక్తిన్=నూతనమగువచనముచేత. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగా చెలికత్తెలు చంద్రికను మేఘపంక్తిచేతను సూర్యకిరణములచేతను సుచంద్రుని నేత్రములు సంతసించునట్లు అలంకరించి రని భావము. చంద్రికకు విరోధులగు మేఘపంక్తి సూర్యకిరణములచే నలంకరించుటయు నాచంద్రికను నృపాంబకాబ్జములు సంతసించునటుల అలంకరించుటయు చిత్రమనిభావము. మణిభూషణములచేఁ బ్రకాశించువస్త్రములచే చంద్రిక నలంకరించి రని స్వభావతాత్పర్యము.

చ. చనుదము లెమ్ము శ్యామ యిఁక • త్తృధరచంద్రుని డాయఁగా వలెన్
మన మలరంగఁ దత్కరవిమర్దము దక్కినఁ దెల్వి దక్కునే
యని నయ మొప్పఁ దచ్చయము • నంటి తెమల్చిన లజ్జపెంపునన్
వనజదళాక్షి నమ్రముఖవారిజయై నిలఁ బూన వెండియున్. 118

టీ. శ్యామ=చంద్రికా! మనమలరంగన్=హృదయము సంతసించునటులు; ఇఁకన్=ఈమీఁద; త్తృధరచంద్రునిన్ = రాజచంద్రుండగు సుచంద్రుని; డాయన్ కావలెన్ = సమీపింపవలయును, అనఁగ సుచంద్రునిజేర వలయు ననుట. చనుదము=పోదము. లెమ్ము. తత్కరవిమర్దము.-తత్ = ఆసుచంద్రునియొక్క, కర = హస్తముయొక్క, విమర్దము = సమర్దము; తక్కినన్ = విడువఁగా; తెల్విదక్కునే=తెల్విగలుగునా? కలుగదనుట. అనఁగ పురుషకరసమర్దము కాంతలకు మిగుల శోభావహమని భావము. “సురతమృదితా బాలవనితా । తనిమ్నా శోభంతే గళితవిభవా శ్చార్ధిషు నృపాః” అనిప్రాచీనవచనము; అని=ఈప్రకారముపలికి; నయమొప్పన్=నీతియొప్పునటులు; తచ్చయమునంటి=ఆచంద్రికకరంబుఁబట్టుకొని; తెమల్చినన్=లాగఁగా; లజ్జపెంపునన్=ప్రీడాతిశయముచేత; వనజదళాక్షి = చంద్రిక; నమ్రముఖవారిజయై.-నమ్ర=వంగిన, ముఖవారిజయై = ముఖకమలముగలదై; నిలన్=నిలుచుటకు; పూనన్=ప్రయత్నింపఁగ; వెండియున్=మరల. దీనికుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

శ్యామ=రాత్రి; త్వాధరచంద్రునికొ=పొడుపుకొండమీఁదిచంద్రుని; డాయఁగావలెకొ=సమీపింపవలయును. తత్కరవిమర్దముతక్కినకొ = ఆచంద్రకిరణసంపర్కములేనియెడ; తెలివిదక్కునె=ప్రకాశముగలుగునా? అను నర్థము భవించుచున్నది.

అనఁగ శ్యామా! నీవు సుచంద్రుని గలిసికొనుము, తత్సంపర్కము నీకు మిగుల శోభావహము అని చెలులు పలికి చంద్రికకరముఁ బట్టి లాగఁగా లజ్జాతిశయముచే చంద్రిక ముఖమువంచుకొని నిలువఁగ మఱియు వక్ష్యమాణప్రకారముగఁ బలికిరని భావము.

సీ. తొయ్యలి నీచన్నుదోయి చక్రము గెల్చు
నదియె రాజపరిగ్రహంబు లేక
వెలఁది నీకటిసీమ • విషమగోత్రము నొంచు
నదియె దేవేశలీలాప్తి లేక
కాంత నీకనుఁగవ • కైరవావళి మీఱు
నదియె యినాలోక • మొదవ కున్నఁ
గలికి నీమయికాంతి • కైతకంబుల మించు
నదియె యీశ్వరయుతి • బొదలకున్నఁ

తే. గాన నీవొంత హిత మాత్మఁ • గాంచ లేక
గోలవయి యేల యీవేళఁ • గోమలాంగి
మొక్కలము చేసె దని పల్కి • ముదిత లెల్ల
తోడి తేఁ గాంత పడకిల్లు • దొరయ వచ్చె.

119

టీ. తొయ్యలి=చంద్రికా! నీచన్నుదోయి=నీచనుఁగవ ; రాజపరిగ్రహంబు లేక=స్వచంద్రుఁడను చంద్రుని యనుగ్రహములేక; చక్రముకొ=చక్రవాకమును; గెల్చునదియె? గెలువదనుట; ఇచట, రాజపరిగ్రహములేక=రాజయొక్క గ్రహణములేక; చక్రము=రాష్ట్రమును; గెలుచునా యను నర్థము దోచుచున్నది; లోకములో రాజును బట్టుకొనినఁగాని తద్రాష్ట్రము వశపడ దని భావము. చంద్ర సాహాయ్యమున్నఁగాని చక్రవాకములు వశపడ వని తాత్పర్యము. వెలఁది=చంద్రికా! నీకటిసీమ=నీకటిప్రదేశము; విషమగోత్రమును=దుష్టకులమును; దేవేశలీలాప్తి లేక.-దేవేశ=సుచంద్రునియొక్క, లీలాప్తి లేక=విలాసప్రాప్తి లేక; నొంచునదియె=నొప్పించునా? నొప్పింపఁజాలదనుట. అనఁగ సుచంద్రలీలాప్తి గలిగెనేని దుష్టకులముల నడంప వచ్చునని భావము. విషమగోత్రమును=విషమపర్వతమును; దేవేశలీలాప్తి లేక=ఇంద్రలీలాప్రాప్తి లేక; నొంచునదియె యను నర్థము దోచుచున్నది. కాంత=చంద్రికా! నీకనుఁగవ=నీకనుదోయి; ఇనాలోకము=సుచంద్రశర్మనము; ఒదవకున్నకొ=కలుగకున్న; కైరవావళికొ=పిఠునసమూహమును; మీఱునదియె=అతిక్రమించునదియా? కాదనుట. అనఁగ నీకనుదోయి పుచం

ద్రవ్యముఁ జేయకున్నఁ బిశువుల జయింపఁ జాలదని భావము. నీకనుదోయి ; ఇనాలోకము=సూర్యదర్శనము; కలుగకున్నట్; కైరవావళిక్=తోవబంతిని; మీఁటనదియె యనునర్థము దోచుచున్నది. కలికి=చంద్రికా ! నీమయికాంతి=నీదేహకాంతి; ఈశ్వరయుతిక్=సుచంద్రసంబంధము చేత; పొదలకున్నట్=అతిశయింపకున్నచో; కైతకంబులక్=క్షుద్రశత్రువులను, “క్షుద్రద్విషిచకైతక” మ్మనిహలాయుధుఁడు; మించునదియె=అతిశయించునదియా? అతిశయింపదనుట. అనఁగ నీదేహకాంతి సుచంద్రయుతిచేఁ బొదలకున్న క్షుద్రులఁ దిరస్కరింపఁజాల దని భావము. నీదేహకాంతి; ఈశ్వరయుతిక్=శంకరుని సంబంధము చేత; పొదలకున్నట్; కైతకంబులక్=కేతకీపుష్పములకు; మించునాయను నర్థము దోచుచున్నది. కానక్=అందువలన; నీవు=ఈవు; ఇంతహితము=ఇంతమాత్రము హితమును; అత్తక్=మనము నందు; కాంచలేక=చూడక; గోలవయి=మూఢురాలవై; ఏల=ఎందుకు; ఈవేళక్=ఈసమయమందు; కోమలాంగి=చంద్రికా ! మొక్కలము=ముక్కరత్నమును; చేసెదు = చేయుచున్నావు? అనిపల్కి=ఈప్రకారముపలికి; మదితలెల్లక్=కాంతలందఱు; తోడితేక్=తోడ్పొందిరాఁగ; కాంత=చంద్రిక; పడకిల్లుదొరయక్=పాన్పుటిల్లు ప్రవేశించుటకు; వచ్చెక్=వచ్చెను.

మ. అమరేశాశ్చ విజేతృకుంతల వయఃస్యాత్పన్నయుక్తి నిర్వహః

రమహగేహము సొచ్చి యచ్చట మసారస్తంభపార్శ్వంబునం

దు మొగి నిల్వఁగ రాగయుక్తి నది దోడ్పొందె దెల్ప భూభర్తకు

న్రమణి నిత్యమహాశుచిప్రకృతికి • నైజంబు పోబోవునే.

120

టీ. అమరేశాశ్చ విజేతృకుంతల=ఇంద్రనీలమణుల జయించిన కుంతలములుగల చంద్రిక; వయస్యాత్పన్నయుక్తిక్.-వయస్యా=సకియలయొక్క, యత్న = ప్రయత్నముయొక్క, యుక్తిక్=సంబంధము చేతను; విహారమహగేహము=క్రీడాగృహమును; సొచ్చి=ప్రవేశించి; అచ్చటక్=ఆగృహమందు; మసారస్తంభ పార్శ్వంబునందుక్.-మసారస్తంభ=ఇంద్రనీలమణిస్తంభముయొక్క, పార్శ్వంబునందుక్=ప్రక్కయందు; మొగిక్=పూనిక చేత; నిల్వఁగక్=నిలుచుండఁగా; రాగయుక్తిక్.-రాగ=చంద్రికాంగసంగతానుభూతియొక్క, యుక్తిక్=సంబంధముచేత, క్రోధసంబంధముచేత నని యర్థాంతరము; ఆడి = ఆకంబము; రమణిక్=చంద్రికను; భూభర్తకుక్= సుచంద్రునకు; తోడ్పొందెక్=వెంటనె; తెల్పెక్=తెలయఁజేసెను. నిత్యమహాశుచిప్రకృతికిక్.-నిత్య=నిరంతరము, మహాశుచి=అత్యంత పరిశుద్ధమగు, ప్రకృతికిక్=స్వభావముగల పారికి; నిత్య=నిరంతరము, మహత్ అశుచి=అత్యంతము నల్లని, ప్రకృతికిక్=స్వభావముగలదానికని స్వభావార్థము; నైజంబు=స్వభావము; పోబోవునే = పోగలదా? పోవదనుట.

చంద్రిక సకియలప్రయత్నముచేఁ గ్రీడాగృహము సొచ్చి యచ్చట నుండు నింద్రనీలస్తంభముయొక్క పార్శ్వమందు నిలుచుండఁగా నాస్తంభము రాగముచే నిచటఁ జంద్రిక

వచ్చి నిలుచున్నదని సుచంద్రునకుఁ దెలిపెను. లోకమందు నిత్యమహాశుచిప్రకృతి గలవారు తమ స్వభావమును విడువ రని భావము. చంద్రిక యింద్రనీలమణుల జయించిన కుంతలములుగలది గాన ద్వేషముచే రమ్మణిని రాజునకుఁ దెలిపినదని ముఖ్యాశయము. అర్థాంతర న్యాసాలంకారము.

ఉ. అత్తటిఁ దత్సఖీజన మనావిలధీయుతి హత్తి మీర లి

స్వత్తడిబొమ్మ రాజమణిపుత్రికలార భజించుచుండుఁడీ

చిత్తము వ్రేంగ నం చొకవిశేషవిధానము నెంచి వంచనా

యత్తత నేగె దాని జలజాక్షి యధార్థమ కా గణింపఁగన్.

121

టీ. అత్తటిఁ = ఆసమయమందు; తత్సఖీజనము. — తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, సఖీజనము = సకురాండ్రు; అనావిలధీయుతిఁ. — అనావిల = అకలుషమగు, ధీయుతిఁ = బుద్ధియోగమును; హత్తి = కూడి; రాజమణిపుత్రికలార = రాజశ్రేష్ఠతనూజలార ! చంద్రకాంతపుబొమ్మలారాయని యర్థాంతరము; మీరలు = మీరు; ఇష్టత్తడిబొమ్మఁ = ఈబంగరుబొమ్మను, చంద్రికననుట; చిత్తము = మనస్సు; పొంగఁ = ఉబుకునటులు; భజించుచుండుఁడీ = సేవించుచుండుఁడీ. అంచుఁ = ఈప్రకారము పలుకుచు; ఒకవిశేషవిధానముఁ = ఒకవిశేషకార్యమును, ఎంచి = గణించి; వంచనాయత్తతఁ = మోసముచేత; దానిఁ = ఆమాటను; జలజాక్షి = చంద్రిక; యధార్థమ = సత్యమే; కాఁ = అగునటులు; గణింపఁగన్ = ఎంచఁగా; ఏగెన్ = పోయెను. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగాఁ జంద్రికను బడకింటిలో విడిచి యచట నున్న రాజమణి పుత్రికలకు మీరు చంద్రికను సేవించుచుండుఁడీ యని వచించి వంచనచేఁ దత్సఖీజనము సనియెనని భావము.

సీ. సుమశరప్రపావృడాగమశక్తి సంబుద

శ్రేణిఁ గన్పడుతటిదేఖ యనఁగ

బతిపూన్కి గ్రహియింప భావజుండు పునర్గ

హణ మూన్చుసుమచాపయస్త్రి యనఁగ

సాహిణి రా నిగ్గ సాధించు నావల

రాజుక్రొత్తచిలుక తేజి యనఁగ

వనపాలుదోటినేర్పున వచ్చు శృంగార

ధరణిజభూరిమంజరిక యనఁగ

తే. నపుడు నృపుకన్నుఁగవ నాంగి కాభ నలమి

యతఁడు దివియంగ వెనుదీసి యంత రాక

గబ్బి యయి నిల్చి తత్కరాకర్షణమున

గదిసె నక్కాంత తల్ప మక్కంబ మెడసి.

122

టీ. సుమశరప్రావృడాగమశక్తిః.-సుమశర=మన్మథుడనెడు, ప్రావృడాగమ=వర్షాకాలప్రాప్తియొక్క, శక్తిః=సామర్థ్యముచేత; అంబుదశ్రేణిః=మేఘపంక్తియందు; కన్పడుతటిద్రేఖయనఁగఁ=కాన్పించు మెఱపుతీవయోయనునటులు; పతి=భర్తయగు సుచంద్రుడు; పూన్కిఁ=ప్రయత్నమును; గ్రహియింపఁ = పొందుటకై; భావజుండు = మరుడు; పునర్గ్రహణము=పునస్సీక్ష్మకారమును; ఊన్చు సుమచాపయష్టియనఁగఁ = చేయుచున్న పూవింటియొక్క, దండమోయనునటులు సాహిణి=గుఱ్ఱపువారు; రాఁ = వచ్చుటకై; ఇగ్గఁ=ఆకర్షింపఁగా; సాధించు నావలరాజు క్రొత్త చిలుక తేజియనఁగఁ.-సాధించు=ఎదిరించు, ఆవలరాజు=ఆమరునియొక్క, క్రొత్తచిలుక తేజియనఁగఁ = నూతనమగు శుకాశ్వమోయనునటులు; వనపాలుదోటి నేర్పునఁ.-వనపాలు=వనపాలకునియొక్క, దోటి నేర్పునఁ=దోటియొక్క జాణతనముచేత, దోటియనఁగా చేతికందని తరులతాదిఫల పుష్పంబుల నాకర్షించు దండవిశేషము; వచ్చు శృంగార ధరణిజభూరిమంజరిక యనఁగఁ.-వచ్చు = వచ్చినట్టి, శృంగార ధరణిజ=శృంగారవృక్షముయొక్క, భూరి=అధికమగు, మంజరికయనఁగఁ=గుచ్చమోయను నటులు; అపుడు=ఆసమయమందు; ఇచట పైచరణములయందు క్రమముగ నన్వయింపవలయును. నృపుకన్నుఁగవఁ=సుచంద్రుని కనుదోయిని; ఆంగికాభఁ=దేహసంబంధియగుకాంతిచేత; అలమి=ఆక్రమించి, అనఁగా మరుడను వర్షాకాల ప్రాప్తిచేత మేఘములయందుఁ జూపట్టుచున్న మెఱపుతీవయోయనునటులు సుచంద్రునికనుదోయిం దనదేహకాంతిచే నలమియని భావము. అతఁడు=సుచంద్రుడు; తివియంగఁ=ఆకర్షింపఁగా; వెనుదీసి=వెనుకకుమరలి; అనఁగా మరుడు మరల సుచంద్రునిపై నాకర్షించిన పూవింటి దండమోయనునటులు వెనుకకు వంగినదని భావము. అంతఁ=ఆమీద; రాక=రానిదై; గబ్బియయి=గర్వముగలదియై; నిల్చి=నిలుచుండి; గుఱ్ఱపువారు డిగ్గఁగ సాధించుచున్న మరునిక్రొత్తచిలుక గుఱ్ఱమోయనునటులు రాక గబ్బియయి నిలిచినదని భావము. తత్కరాకర్షణమునఁ.-తత్=ఆసుచంద్రునియొక్క, కర=హస్తముయొక్క, ఆకర్షణమునఁ=ఆకర్షణముచేత; అక్కంత=ఆచంద్రిక; అక్కంబమెడసి=అస్తంభమును విడిచి; తల్పము = శయ్యను; కదిసెఁ=పొందెను. అనఁగ వనపాలుడు దోటితోఁ దీసిన వచ్చినట్టి శృంగారభూజ పుష్పగుచ్చమోయనునటులు సుచంద్రుని కరాకర్షణముచేత నాచంద్రిక స్తంభమును వదలి తల్పమును జేరె నని భావము.

మ. సదనాధారసమగ్రవాసననై తత్సాధ్వీవతంసంబు తా

నుదితస్తంభతఁ గాంచె దత్కలన నయ్యుర్వీశరత్నంబు తా

నదియే తాలృఁ దదాత్వమం దగుఁ గదా శ్యామాతీభూమప్రభా

స్పదమూర్తి భజియించి తద్గుణతతిఁ సంధింప రెవ్వారిలఁ. 123

టీ. సదనాధారసమగ్రవాసననొ.-సదనాధార = స్తంభముయొక్క, సమగ్ర=పరిపూర్ణమగు, వాసననొ=అనుభూతార్థస్మృతిచేతనో; తత్సాధ్వీవతంసంబు=ఆచంద్రిక; తాఁ=తా

ను; ఉదిత స్తంభతః.-ఉదిత=ఉదయించిన, స్తంభతః = స్తంభముగలుగుటను, నిశ్చేష్టత
ననుట; కాంచెఁ=పొందెను. తత్కలనః.-తత్=ఆచంద్రికయొక్క, కలనః=సంబంధము
చేత; అయ్యుర్వీశరత్నంబు=ఆసుచంద్రుఁడు; తాఁ = తాను; తదాత్వమందుఁ = ఆసమయ
మందు; అదియె=ఆనిశ్చేష్టత నె; తాలృఁ=ధరియించెను. అగుఁగదా = అగునుకదా! సత్య
ముకదాయనుట. శ్యామాతిభూమప్రభాస్పదమూర్తిః.-శ్యామ=మలినమైన, అతిభూమ=అధిక
మగు, ప్రభా=కాంతికి, ఆస్పద=స్థానభూతమగు, మూర్తిః=శరీరముగలవారిని, నల్లనికాంతి
గలయంద్రదనీల స్తంభమునని భావము; శ్యామా=స్త్రీలయొక్క, అతిభూమప్రభా=అధికకాం
తికి, ఆస్పదమగు, మూర్తినని యర్థాంతరము; భజియించి=సేవించి; తద్గుణతతిః.-తత్ =
ఆమలినవస్తువుయొక్క, ఆస్త్రీలయొక్క, గుణతతిః = గుణకదంబమును; ఇలఁ=భూమి
యందు; ఎవ్వారు=ఎవరు; సంధింపరు=పొందరు? నమస్తజసులుపొందుదురనుట.

అనఁగా చంద్రిక యంద్రదనీలమణి స్తంభముయొక్క, వాసనచేతనో యనునట్లు తాను
ఉదిత స్తంభతను దాలృ ననియు నాసుచంద్రుఁడును అపుడు చంద్రికసంబంధముచేత తాను
ను ఉదిత స్తంభతఁ దాలృ ననియు భావము. ఈయర్థమునె దృష్టాంతముతో దృఢపఱచు
చున్నాఁడు. లోకమందు శ్యామాతిభూమప్రభాస్పదమూర్తిని సేవించి తద్గుణములను ఎవరు
పొందరు? అందఱుపొందుదు రనిభావము. ఇచట నర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

చ. జలరుహనేత్రగాత్రమహి ♦ సాంద్రమహాంకురపాలి యంటఁ ద

త్కలితమనస్తటాకమును ♦ గాఢశరాలి నగల్చి చిత్తజం

డలరుమహారసోత్కరము ♦ నచ్చటఁ దారిచె నాఁగ నత్తటిం

బులకిత మైనమైఁ బొరలి ♦ పొంగె నవ్రోదితఘర్తవాశ్చటల్.

124

టీ. జలరుహనేత్రగాత్రమహిఁ.-జలరుహనేత్ర = చంద్రికయొక్క, గాత్రమహిఁ =
శరీరమనుభూమియందు; సాంద్రమహాంకురపాలి.-సాంద్ర=దట్టమగు, మహత్ = అధికమగు,
అంకుర=మొలకలయొక్క, పులకలయొక్కయని యర్థాంతరము దోచుచున్నది, పాలి=
శ్రేణి; అంటఁ=సంబంధింపఁగా; తత్కలితమనస్తటాకమునఁ.-తత్= ఆచంద్రికయొక్క,
కలిత = ఒప్పుచున్న, మనస్తటాకమును = హృదయమనుచెఱువును; గాఢశరాలిఁ.-
గాఢ = దృఢమగు, శర = బాణములయొక్క, వాయుపులయొక్క, ఆలిఁ = శ్రేణిచేత;
చిత్తజండు = మరుఁడు; అగల్చి = భేదించి; అలరుమహారసోత్కరముఁ.-అలరు = ఒప్పు
చున్న, మహారస = గొప్పఅనురాగమను నుదకముయొక్క, ఉత్కరము = సమాహమును;
అచ్చటఁ = ఆగాత్రమునుభూమియందు; తారిచెనాఁగఁ = ఉంచెనోయనునట్లు; అత్త
టిఁ = ఆసమయమందు; పులకితము = సంజాతపులకములుగలది; ఐనమైఁ=అయినట్టి శరీర
మందు; నవ్రోదితఘర్తవాశ్చటల్.-నవ్ర=నూతనమగునట్లు, ఉదిత=పుట్టిన, ఘర్తవాః=స్వేదోదక
ములయొక్క, ఛటల్=సమాహములు; పొరలి=పొర్లి; పొంగెఁ=ఉబికెను.

అనఁగా చంద్రికశరీర మనుభూమియందు సాంద్ర మగు మొలక లుదయింపఁగా నె యా చంద్రికయొక్క హృదయ మనుతటాకమును శరాలిచే భేదించి మరుఁడు మహారసోత్కర మును తార్చెనో యనునట్లు పులకలతోఁ గూడి యున్న శరీరమందు స్వేదోదకము పారలి పొంగె నని భావము.

చ. చెలిచెలు లందఱుం జనిన ♦ సి గ్గది పోవక యున్న దేమి తాఁ
జలమున నంచు నెంచి యతిఁసాంద్రరుషాయుతిఁ బోలె ఘర్తవాః
కలికలఁ దోఁగి శోణరుచి ♦ గన్పడ నెయ్యన జాఱి తద్వధూ
కులమణిసమ్ముఖం బెడసెఁ ♦ గుంకుమబొట్టురసంబు చయ్యనన్. 125

టీ. చెలి చెలులందఱున్.-చెలి=చంద్రికయొక్క; చెలులందఱున్ = చెలికత్తెలందఱును; చనినన్=పోయినను; సిగ్గది=ఆప్రీడ; తాన్=తాను; చలమునన్=మాత్సర్యము చేత; పోవకయున్నది=చనకఉన్నది; ఏమి=ఏమి కారణము? అంచున్=అనుచు; ఎంచి=గణించి; అతి సాంద్రరుషాయుతిఁబోలెన్.-అతి సాంద్ర=మిక్కిలి గాఢమగు, రుషాయుతిఁబోలెన్=క్రోధ ముతోఁగూడిక చేతవలెనె; ఘర్తవాఃకలికలన్=ఘర్తదబిందువులయందు; తోఁగి = మునిఁగి; శోణరుచిగన్పడన్=ఎఱ్ఱనికాంతిచూపట్టుచుండఁగా; చయ్యనన్=తిన్నఁగ; జాఱి = స్రవించి; తద్వధూకులమణిసమ్ముఖంబు.-తద్వధూకులమణి=ఆచంద్రికయొక్క, సమ్ముఖంబు = ముఖమును, సన్నిధిని అని తోఁచుచున్నది; కుంకుమబొట్టురసంబు = కుంకుమతీలకముయొక్క జలము; చయ్యనన్=శీఘ్రముగ; ఎడసెన్=ఎడఁబాసెను.

అనఁగా చంద్రికసకురాండ్రు చనినను ఈసిగ్గు ఏల పోక యున్నది? యని యోష ముతోఁ గూడియున్నదానివలెనె స్వేదోదబిందువులయందు మునిఁగి ఎఱ్ఱనికాంతితో కుం కుమబొట్టురసంబు చంద్రికసమ్ముఖంబును ఎడఁ బాసె నని భావము.

చ. జలజశరాశుగప్రచురఁచంక్రమణంబు లమందతం గనన్
గలికే తమిన్ ద్రపాంబుదము ♦ గప్పిన నాననచంద్రదర్శనం
బలవడ కున్ని నత్తటిని ♦ జాక్షిచకోరకయుగ్మ ఘాతటం
దలఁకుచు నుండ నద్ధరణి ♦ నాథుఁడు పల్కు రసోత్తరంబుగన్. 126

టీ. జలజశరాశుగప్రచురచంక్రమణంబులు.-జలజశర=మరునియొక్క, ఆశుగ=బాణ ములను వాయువులయొక్క, ప్రచుర=అధికమగు, చంక్రమణంబులు=సంచారములు; అమం దతన్=అతిశయమును; గనన్=పొందఁగా; గలికేతమిన్.-గలికే=చంద్రికయొక్క, తమిన్= ఆసక్తియునేడు రాత్రిని; ద్రపాంబుదము=సిగ్గునుమబ్బు; గప్పినన్=ఆచ్ఛాదింపఁగ; ఆననచం ద్రుఁడు=ముఖచంద్రుఁడు; బలవడకున్నిన్=కనిపింపకుండుటచేత; అత్తటిన్=ఆసమయమందు; నిజాక్షిచకోరకయుగ్మము.-నిజ=తనసంబంధియగు, అక్షిచకోరక=నేత్రములనుచకోరముల

క్క, యుక్తము=జంట; ఆకటక=క్షుత్తుచేత; తలఁచుచుండక = చలించుచుండక; అద్ధరణీనాథుఁడు=అసుచంద్రుఁడు; రసోత్తరంబుగక=అనురాగాతిశయముచేత; పల్కుక =పలికెను.

అనఁగ సుచంద్రుఁడు, మన్తభాశుగసంచారము లతిశయింపఁగానె చంద్రికయొక్క యానక్తి యనెడు రాత్రిని లజ్జ యను మేఘము కప్పఁగా ముఖచంద్రుఁడు గనిపింపమి నా సమయమందుఁ దన యక్షిచకోరములు ఆకలితో చలించుచుండఁగా ననురాగమునఁ జంద్రిక తోఁబలికె నని భావము.

సీ. వరశంఖపూగసంపద గళస్థము నీకు
నతి పోకముడి నుంత • సడల రాదె
కువలయశ్రీ నేలుకొను నేతరుచి నీకుఁ
దొయ్యలి రెం డూరు • లియ్య రాదె
ఘనకుందవిభవంబు • గను దంతములు నీకు
బిసబాహ యొక రేఖ • యొసఁగ రాదె
బహుదివ్యఫలలక్ష్మి • బరఁగువాతెఱ నీకు
నింతి మంజులకుచం • బిడఁగ రాదె

తే. రాజవిజయంబు చేసె నీ • రమ్యముఖము
లేమ యవనతవృత్తి చా • లింప రాదె
నిరుపమరుచిరమణికి నీ • కరయఁ దగునె
వరపటలరీతి చే విడు • వఁగను రాదె.

127

టీ. వరశంఖపూగసంపద.-వర=శ్రేష్ఠమగు, శంఖపూగసంపద = శంఖములయొక్క పూగములయొక్క సంపదయనెడు శంఖసంఖ్యగల పోకలసమృద్ధి; నీకుక=నీకు; గళస్థము= గలమందున్నది, కలస్థమనియవిభాగము, రేఫలకారంబుల కభేదమునుబట్టి కరస్థమనుకొ నవలయు; పోకముడి=నీవియనెడు పోకలమూటను; సుంత=ఇంచుకంత; సతీ=చంద్రికా! సడలరాదె=వదలరాదా? అనఁగ శంఖసంఖ్యాకమగు పూగసమృద్ధిగలవా రించుకపోకము డి సడలుట తగు ననిభావము. నీవీగ్రంథిని నడలింపు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. “ద్వర్ధైః పదైఃపిశునయేచ్ఛరహస్యవస్తు” అను కామశాస్త్రమర్యాద ననుసరించి కవిప్రార్థనీయరహస్య వస్తువును శ్లిష్టపదములతో సూచించి యున్నాఁడు, ఇట్టితరచరణములయందును గ్రహింప వలయును. తొయ్యలి=చంద్రికా! నీకుక=నీకు; కువలయశ్రీక=కుముదసంపదయనెడు భు వలయసంపదను; ఏలుకొను నేతరుచి=పాలించెడునయనకాంతి; కలదు. రెండుూరులు=రెండు

తొడలనెడు రెండు గ్రామములను; ఇయ్యరాదె=ఒసంగరాదా? భూవలయము నేలువారు రెండు గ్రామముల నిచ్చుట తగు నని భావము. ఊరువుల నొసంగు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. బిసబాహ=తామరతూడువంటిబాహువులుగలదానా! నీకు=నీకు; మనకుందవిభవంబుకొ.-మన=అధికమగు, కుందవిభవంబుకొ=మొల్ల మెగ్గలవిభవమునీడు నిధివిశేషముయొక్క విభవమును; “మహాపద్మశ్చపద్మశ్చ శంఖోమకరకచ్ఛపా । ముకుందకుందనీలాశ్చ వరశ్చ నిధయోనవ” యని అమరుడు; కనుదంతములు = పొందునట్టి దశనములు; కలవు. ఒకరేఖ=ఒకక్షతమనెడు అల్పద్రవ్యమును; ఒసంగరాదె = ఈయరాదా! కుందవిభవముగలవారు స్వల్పద్రవ్యమునొసంగుటయుక్త మని భావము. దంతక్షతి నీయు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. ఇంతి=చంద్రికా! నీకు=నీకు; బహుదివ్యఫలలక్ష్మీకొ.-బహు = అనేకములై, దివ్య.-మనోజ్ఞములగు, ఫల=లాభముల నెడు పండ్లయొక్క, లక్ష్మీకొ=లక్ష్మీచేశ; పరంగువాతెఱ=ఒప్పునట్టిమోవి; కలదు. మంజులకుచంబు=మంజులమైనకుచమనెడు మంజువైన లకుచమును అనఁగాగజనిమ్మపండును; ఇడంగరాదె=ఈయరాదా? అనేకఫలములు గలవారు ఒక్కఫలము నిచ్చుట యుక్త మని భావము. కుచముని మ్మని ప్రకృతాభిప్రాయము. లేమ=చంద్రికా! నీరమ్యముఖము=నీసుందరమగుముఖము; రాజవిజయంబుకొ=చంద్రుడనెడుభూపాలునియొక్క గెలుపును; చేసెకొ=ఒనర్చెను. అవనతవృత్తికొ=నమ్రభావమును; చాలింపరాదె=మానరాదా? లోకమందు రాజును జయించినవారు తలయెత్తి యుండుట యుక్త మని భావము. లజ్జ విడిచి తల యెత్తు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. నిరుపమరుచిరమణికికొ=నిరుపమమైరుచిరమైన మణివంటిదానవగు; నీకుకొ; వరపటలరీతి.-వర=శ్రేష్ఠమగు, పటలరీతి=వస్త్రాకర్షణము చేయుదానిరీతియ నెడు పటలాఖ్యమణిదోషరీతి; అరయకొ=విచారింపఁగా; తగునె=యుక్తమా? శ్రేష్ఠమణులకు పటలదోషము యుక్తముగా దనిభావము. వస్త్రమును గ్రహింపకు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. చేవిడువఁగనురాదె = కరము వస్త్రమునుండి విడువుమనుట.

క. అనునయపూర్వకముగ న, వ్వనజానన నిటులు పలికి ♦ వసుధాపతి తద్ధ్వనరమ్యాంగకసంస్ప, ర్శనలాలసవృత్తి యగుట ♦ సంభ్రమ మెసంగకొ.

టీ. వసుధాపతి=సుచంద్రుడు; అవ్వనజాననకొ=ఆచంద్రికనుగూర్చి; ఇటులు=ఇట్లు; అనునయపూర్వకముగకొ=ఉపలాలసపురస్సరముగ; పలికి=వచించి; తద్ధ్వనరమ్యాంగక సంస్పర్శనలాలసవృత్తి.-తత్=చంద్రికయొక్క, మన=బిగువైన, రమ్య=మనోజ్ఞములగు, అంగక=అవయవములయొక్క, సంస్పర్శన=స్పృశించుటయందు, లాలస=అధికతృప్తిగల, వృత్తి=వ్యాపారముగలవాడు; అగుటకొ=వినహేతువుచేత; సంభ్రమము=తొట్రుపాటు; ఎసంగకొ=అతిశయించునటులు. దీనికు తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

చ. నృపతిమహాబలోత్కరము ♦ నేర్పున వశ్యధిరోహిణికొ సమ గ్రపటిమ లగ్గ కెక్కుతటిఁ ♦ గంపమునెందు సతీకుచాద్రి దుర్గపదవి నాక్రమించి యట ♦ రంజిలునాయకరత్నముం గ్రహించి పరమకౌతుకం బతనిచి త్తమునకొ ఘటియించె నత్తటికొ.

టీ. నృపతిమహాబలోత్కరము. - నృపతి = సుచంద్రునియొక్క, మహత్ = అధికమగు, బల = బలము చేత, ఉత్ = ఎత్తబడిన, కరము = హస్తము; నృపతియొక్క, మహాబల = అధిక నే నలయొక్క, ఉత్కర్షము = సమూహము; నేర్పునకొ = జాణతనముచేత; వశ్యధిరోహిణీకొ. - వళి = త్రివళియనెడు, అధిరోహిణీకొ = నిచ్చెనచేత; సమగ్రపటిమకొ. - సమగ్ర = పరిపూర్ణమగు, పటిమకొ = సామర్థ్యము చేత; లగ్నకెక్కుతఱి = ముట్టడించుటకై కోటనెక్కుసమయమందు; కంపముకొ = కళవళమును, భయమును; ఒందుసతీకుచాద్రిదుర్గపదవికొ. - ఒందు = పొందుచు న్ను, సతీ = చంద్రికయొక్క, కుచాద్రి = పర్వతములవంటి స్తనములనెడు, దుర్గ = కోట యొక్క, పదవికొ = స్థానమును; ఆక్రమించి = ఆవరించి; అటకొ = అచ్చట; రంజిలునాయకర త్నముకొ = ప్రకాశించుప్రభుశ్రేష్ఠుని, ప్రకాశించుహారమధ్యమణిని; గ్రహించి = పట్టుకొని, ప రమకౌతుకంబు. - పరమ = ఉత్కృష్టమగు, కౌతుకంబు = సంతసమును, అతనిచిత్తమునకొ = ఆసుచంద్రునిహృదయమందు; అత్తఱి = ఆసమయమందు; ఘటించెకొ = ఘటిల్లజేసెను.

అనఁగా సుచంద్రునియొక్క మహాబలముగలకర మనెడు బలోత్కరము, అనఁగ నేనా బృందము జాణతనముతో త్రివళియను నిచ్చెనచేత నెక్కిముట్టడించుతఱి కళవళ మందు చంద్రికాకుచము లను దుర్గమును ఆవరించి యం దున్ననాయక మణిని పట్టుకొని సుచం ద్రునిచిత్తమునకు అత్యానందమును జేసె నని భావము. సుచంద్రునికరము దొలుతఁ ద్రివ లిని స్పృశించి పిదప గుచముల నాక్రమించి యచ్చట నున్న నాయకరత్నమును స్పృ శించి యత్యానందమును జేసె నని ప్రకృతాభిప్రాయము.

తే. అటులు నేత్రాహరణయుక్తిః † నతిశయిల్లు
రాజమాళికి నీవి కఠస్థ మయ్యె
నై నపిమ్మటఁ దానె తదంగసీమ
యతనిఁ బొదివి సుఖించె సాంధ్రానురక్తి.

130

టీ. అటులు = పూర్వోక్తప్రకారముగాను; నేత్రాహరణయుక్తికొ. - నేత్ర = చక్రము యొక్క, ఆహరణ = ఆకర్షణముయొక్క, యుక్తికొ = యోగముచేత, నేత్రాహరణ = నాయ కాకర్షణముయొక్క, యుక్తికొ = సందంధముచేత; అతిశయిల్లురాజమాళికికొ = అతిశయించు చున్న సుచంద్రునకు, రాజశ్రేష్ఠునకు; నీవి = పోకముడి, మూలధనము, “నీవీపరిపణంమూలధ న”మని యమరుడు; కఠస్థమయ్యెకొ = కఠగతమయ్యెను. నినపిమ్మటకొ = అయినచెనుక; తానె = తనంతటనె; తదంగసీమ. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, అంగసీమ = శరీరప్రదేశము, ఆరాజయొ క్కఅంగదేశమని యర్థాంతరము; అతనికొ = ఆసుచంద్రుని, ఆరాజును; పొదివి = పొంది, కల సియనుట; సాంధ్రానురక్తికొ. - సాంద్ర = చట్టమగు, అనురక్తికొ = అనురాగముచేత; సుఖిం చెకొ = సుఖపడెను.

అనఁగ రాజును బట్టుకొని అతిశయించుచున్న రాజశ్రేష్ఠునకు మూలధనము కఠస్థ మయినపిదపఁ, దనంతటనె ఆరాజునంగదేశము అతనిఁ బొంది సుఖించె ననిభావము. వస్త్రా

కర్షణముచేత నతిశయిల్లు సుచంద్రునకు పోకముడి కరగతమయినపిదపఁజంద్రక యం
ప్రవేశము సుచంద్రునిఁ జేంది సుఖించె నని ప్రకృతాభిప్రాయము.

తే. అపు డతర్కితసంప్రాప్త • మగుపరస్ప
రాంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు • ననుభవించు
జంపతుల కెన్నఁ దత్త్రప • సదృశయైన
యాళి యగుఁ గాదె మఱి జగ • త్పాలియందు.

131

టీ. అపుడు=ఆసమయమందు; అతర్కితసంప్రాప్తము=ఊహింపకయెవచ్చినది; అగు
పరస్పరాంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు = అగునట్టియొందొరులశరీర సంబంధమువలననైన సుఖము
ను; అనుభవించుజంపతులకు = ఉపభోగించుజాయాపతులకు; ఎన్నఁ = పరికింపఁగా; త
త్త్రప=ఆచంద్రకయొక్కలజ్జ; మఱి = మఱియు; జగత్పాలియందు = జగత్సమూహమునం
దు; సదృశయైనయాళి=అనుకూలయైన చెలికత్తె; అగుఁగాదె=అగుచుగదా!

అనఁగ లజ్జవలన నతర్కితసంప్రాప్త మగునంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు ననుభవించునీదంప
తులకు నాలజ్జ చెలికత్తె యనఁదగదా యనిభావము.

మ. జలజాతాప్తకులావతంస మటఁ దత్సారంగనేత్రాధర
చ్ఛలబింబీఫలచుంబనంబువలనఁ • సద్యస్సముద్భూతపి
చ్ఛలమోహుండయి చన్ను లంటి తగ నాశ్లేషంబు నూన్పం గన
త్పులకంబై యది చేసెఁ గంచుకభిద • న్భూయస్త్రపాయుక్తిగఁ. 132

టీ. జలజాతాప్తకులావతంసము=సూర్యవంశావతంసమగు సుచంద్రుఁడు; అటఁ = అ
టుపిమ్మట; తత్సారంగనేత్రాధరచ్ఛల బింబీఫలచుంబనంబువలనఁ. - తత్సారంగనేత్రా = ఆ
చంద్రకయొక్క, అధర=ఓష్ఠమనెడు, ఫల = వ్యాజముగల, బింబీఫల = దొండపండుయొ
క్క, చుంబనంబువలనఁ = చుంబనమువలన; సద్యస్సముద్భూతపిచ్ఛలమోహుండయి. - సద్యః =
తత్కాలమందు, సముద్భూత=ఉదయించిన, పిచ్ఛల=దట్టమైన, మోహుండయి = మోహము
గలవాఁడై; చన్నులు=కుచములను; అంటి=స్పృశించి; తగఁ = అనుకూలముగ; ఆశ్లేషంబు=
కొగిలెంతను; ఊన్పఁ = చేయఁగ; కనత్పులకంబై. - కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, పులకంబై=
పులకలుగలదై; అది=ఆకొగిలెంత; కంచుకభిదఁ. - కంచుక=అవికయొక్క, భిదఁ = భేద
మును; భూయస్త్రపాయుక్తిగఁ = మరలలజ్జ గలుగునటులు; చేసెఁ = ఒనరించెను.

అనఁగ సుచంద్రుఁడు చంద్రికాధరచుంబనంబున గాఢ మగుమోహము గలవాఁడై
పాలిండ్లబట్టి కొగిలెంపఁగ నాకొగిలెంత పులకలుగలిగించి మరల లజ్జవచ్చునటులు కంచు
కమును భేదించెనని తాత్పర్యము.

చ. క్రమమున రాజమాళి యెడ • గాననిధౌతపటంబు దీయఁ ద
 త్కమలదళాక్షి బెగ్గడిలి • క్రమ్మట రాఁ గొను సారెసారెకు
 విమలపయ స్తరంగతతి • వేమరు నేగుచు నాఁగుచుండఁగా
 నమరెడు గాంగసై కతము • నందమునకొ జఘనంబు మీఱఁగన్. 133

టీ. క్రమమునకొ=క్రమము గా; రాజమాళి=సుచంద్రుఁడు; ఎడగాననిధౌతపటంబుకొ=ఎడఁబాయనిధౌతవస్త్రమును; తీయకొ=ఆకర్షింపఁగా; తత్కమలదళాక్షి=ఆచంద్రిక; బెగ్గడిలి=భయపడి; క్రమ్మటకొ=మరల; సారెసారెకుకొ=మాటిమాటికి; విమలపయ స్తరంగతతి.-విమల=స్వచ్ఛమగు, పయః=ఉదకముయొక్క, తరంగ=తరఁగలయొక్క, తతి=సమాహము; వేమరుకొ=మాటిమాటికిని; ఏగుచుకొ=పోవుచు; ఆఁగుచుండఁగాకొ=అణఁగుచుండఁగా; అమరెడుగాంగసై కతము నందమునకొ=ఒప్పుచున్న జాహ్నువీపులినముయొక్క సౌందర్యము చేత; జఘనంబు=కటిపురోభాగము; మీఱఁగన్=అతిశయింపఁగా; రాఁగొనుకొ=ఆకర్షించును.

అనఁగ సుచంద్రుఁడు చంద్రికయొక్కయెడఁబాయని వస్త్రమును దీయఁగా చంద్రిక భయపడి మాటిమాటికి వస్త్రము నాకర్షించుకొనఁగా, తజ్జఘనము, నిర్మలజలతరంగములు కప్పుచు నణఁగుచుండఁగా ప్రకాశించు గంగాపులినమువలెఁ బ్రకాశించెనని భావము.

సీ. చానచెక్కిలిపేరి • చంద్రఖండమున భా
 న్వత్కరజక్షతి • వఱల నీక
 జలజాక్షిగుబ్బగు • బ్బలుల నద్వజశే
 యొన్నతసమ్మర్ద • మొంద నీక
 సతిరదనాంశుక • చ్చలసుమాసవమున
 నలరుద్విజావళి • నాన నీక
 నెలఁతతనూపద్మి • ని విగాఢదోషాను
 బంధనిర్బంధంబు • బడయ నీక

తే. తార్యై బర్వంబు పక్షపాతంబుఁ గూర్చె
 నుంచె నామోద మొసఁగె బద్ధోదయంబు
 నంత సుమశస్త్ర శాస్త్రరహస్యతత్వ
 మదనభుండు సుచంద్రక్షమావిభుండు. 134

టీ. అంతకొ=అటుపిమ్మట; సుమశస్త్ర శాస్త్రరహస్యతత్వమదనభుండు.-సుమశస్త్ర శాస్త్ర=కామశాస్త్రముయొక్క, రహస్య=రహస్యముయొక్క, తత్వ=యథార్థమునందు, మదనభుం

దు=మన్తధుని సామర్థ్యమువంటి సామర్థ్యముగల; సుచంద్రక్షమావిభుండు=సుచంద్రభూపతి;
 చాన చెక్కిలి పేరిచంద్ర ఖండమునకొ =చంద్రికయొక్క గండస్థలమును పేరుగల చంద్రఖండ
 మునందు; భాస్వత్కరజక్షతికొ.-భాస్వత్=సూర్యునియొక్క, కరజ=కిరణమువలనఁగలుగు,
 క్షతికొ=ఉపద్రవమును; భాస్వత్=ప్రకాశించునట్టి, కరజ=నఖములయొక్క, క్షతికొ=ప్రహా
 రమునని స్వభావార్థము; వజ్రలనీక=ప్రకాశింపనీయక; సూర్యకిరణప్రసారము గలిగినయెడఁజం
 ద్రఖండమునకు క్షయముగలుగునని చెక్కిలియను చంద్రఖండమునకు భాస్వత్కరజక్షతి కలుగ
 నీ యుడయ్యెననిభావము. జలజాక్షి గుబ్బగుబ్బలులకొ=చంద్రిక స్తనములను పర్వతములయం
 దు; సద్వజ్రశయోన్నతసమర్థము.—సత్=శ్రేష్ఠుడగు, వజ్రశయ=ఇంద్రునియొక్క, ఉన్నత
 ఎచ్చైన, సమర్థము=రాయిడిని; సత్=శ్రేష్ఠమయిన, వజ్ర=వజ్రరేఖగల, శయ=హస్తము
 యొక్క, ఉన్నతసమర్థమునని స్వభావార్థము; ఒందనీక=పొందనీయక; పర్వతములకు ఇం
 ద్రునిగాయిడి తగిలినచో నాశముగలుగును గావున గుబ్బగుబ్బలులకు వజ్రశయసమర్థముగలు
 గనీయడయ్యెననిభావము. సతిరదనాంశు కచ్చలసుమాసవమునకొ.—సతి=చంద్రికయొక్క,
 రదనాంశుక=అధరమును, ఛల=వ్యాజముగల, సుమాసవమునకొ=పూఁదేనియయందు; అలరుద్వి
 జావళికొ=ఒప్పుచున్న భృంగపంక్తిని, ఒప్పుచున్నదంతపంక్తిని స్వభావార్థము; ఆననీక=
 త్రాగనీయక, తగులనీయకని స్వభావాభిప్రాయము. పూఁదేనియ భృంగములాని నచోఁదటిగి
 పోవునని రదనాంశక సుమాసవమున ద్విజావళి నాన నీయడయ్యెనని భావము. నెలఁతత
 నూ పద్మినీకొ=చంద్రికయొక్క దేహమును పద్మలతను; విగాఢదోషానుబంధ నిర్బంధంబుకొ.—
 విగాఢ=అధికమగు, దోష=రాత్రియొక్క, అనుబంధ=సంబంధముచేతఁగలుగు, నిర్బంధం
 బుకొ=కష్టమును; విగాఢ=అధికమగు, దోష=బాహువులయొక్క, అనుబంధ=సంబంధముచే
 గలుగు, నిర్బంధంబుకొ=కష్టమునని స్వభావార్థము; పడయనీక=పొందనీయక; రాత్రిసంబంధ
 ముగలిగినయెడఁ దామరతీఁగ కాంతిహీనముమగునని చంద్రికాశరీర పద్మలతకుదోషానుబంధ
 నిర్బంధముగల్గిం పడయ్యెననిభావము. ఈ సీసము నాలుగు చరణములకును పైగీతమునందలి
 వాక్యములకును యథాసంఖ్యముగ నన్వయము. పర్వంబు=పున్నమను, ఉత్సవమును; తార్చ్యకొ=
 కలిగీచెను. చెక్కిలిచంద్రఖండ ముపూర్ణముగాఁ బ్రకాశించునట్లు పున్నమకల్గిం చెనని భావ
 ము, చంద్రికకుత్సవముగలిగించెనని స్వభావాభిప్రాయము. పక్షపాతంబు = తెక్కలపడుట
 ను, ప్రీతిని; కూర్చ్యకొ=కలిగించెను, గుబ్బగుబ్బలులకు సుఖముగాఁ బక్షపాతము కలిగించెనని
 భావము, చంద్రికకు ప్రీతికలిగెంచెనని స్వభావాభిప్రాయము. ఆమోదము=పరిమళమును,
 సంతోషమును; ఉంచెకొ=కలిగించెను, అధరసుమా సవమునకొమోదము. కలిగెంచెననిభావ
 ము, సంతోషము కలిగించెనని స్వభావాభిప్రాయము. పద్మోదయంబు=కమలములయావిర్భా
 వమును, కాంతియొక్క యతిశయమును; ఒసఁగెకొ=ఇచ్చెను, చంద్రికాశరీరమునందుఁ
 బద్మోదయము నిచ్చెననఁగా, చంద్రిక మేని కధికకాంతి కలుగునట్లు గావించెనని స్వభావాభి
 ప్రాయము.

సుచంద్రుఁడు సుతమా రాంగియగు చంద్రికకు శ్రేష్ఠయనితోఁపనీయక, చతురుండు కా
 వునఁ రక్షులంజొక్కించెననిభావము.

తే. అతను శాస్త్ర విభేదంబు • నాదిఁ గాంచి
యంత నద్యయభావనా యత్తవృత్తి
నలరి తత్త్వియసాయుజ్య • మంది పొందె
నసదృశానందమయత నబ్జాక్షి యపుడు.

135

టీ. అతను శాస్త్ర విభేదంబు. - అతను = మరునియొక్క, శాస్త్ర = శస్త్రసంఘమువలన, విభేదంబు = భేదమును; ఆదిఁ = మొదట; కాంచి = చూచి; అతను = అధికమగు, శాస్త్రములయొక్క, విభేదంబు = పరస్పర భేదప్రకారము నని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. అంతఁ = ఆపిమ్మట; అద్యయభావనాయత్తవృత్తిఁ. - అద్యయభావనా = అభేదభావనయందు, ఆయత్త = స్వాధీనమగు, వృత్తిఁ = వ్యాపారముచేత; అలరి = సంతసించి; తత్త్వియసాయుజ్యము. - తత్త్వప్రియ = ఆప్రియఁడగు సుచంద్రునియొక్క, సాయుజ్యము = సంగత్యమును; అంది = పొంది; తత్త్వియ = ఆయద్వితీయబ్రహ్మయొక్క, సాయుజ్యము = విక్యమును; అంది = పొందియని యర్థాంతరము; ఇచట “అస్తి భాతిప్రియం రూపం నామ చేత్యంశపఞ్చకమ్ | అద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం మాయారూప మతోద్వయమ్” అనెడి వార్తికముచేత ప్రియశబ్దవాచ్యము పరబ్రహ్మము; అపుడు = ఆసమయమందు; అబ్జాక్షి = చంద్రిక; అసదృశానందమయతఁ. - అసదృశ = సరిలేని, అనందమయతఁ = సంతోష ప్రాచుర్యమును, మోక్షమునని యర్థాంతరము; పొందెఁ = పొందెను.

అనఁగ నాచంద్రిక మొదట మదనబాణప్రహారములను పొంది పిదప నభేదభావనాయత్తవృత్తిచే నాశ్రయించి పిమ్మట ప్రియసాయుజ్యము నొంది బ్రహ్మానందతుల్యమగు నానందమును పొందె నని భావము. అర్థాంతరమునకు భావము స్పష్టము.

చ. తొలుత దృశావిలాసములు • తోరపుటాననవిభ్రమంబు ల

వ్వల నటుమీఁద నావయవ • వైఖరులుం గనుపట్ట నానయఁ
బలుతెర నారతిస్తరులు • పట్టి సడల్పఁ గ్రమంబున న్వధూ
తిలకము రాజమాళికి మది న్నుద మూనిచె నర్తకీగతిఁ.

136

టీ. తొలుతఁ = మొదట; దృశావిలాసములు = దృగ్విలాసములును; అవ్వలఁ = ఆమీద; తోరపుటాననవిభ్రమంబులు = అధికమగు ముఖవిలాసములును; అటుమీఁదఁ; ఆవయవ వైఖరులుఁ = అవయవసంబంధిరీతులును, అంగాభినయములని యర్థాంతరము; గనుపట్టఁ = చూపట్టుచుండఁగ; నానయఁ = నీగ నెడు; బలుతెరఁ = అధికమగు కాండపటమును; ఆరతి స్తరులు = ఆరతిమంత్రములు; పట్టి సడల్పఁ = పట్టివిడువఁగ; క్రమంబునఁ = క్రమముగ; అవ్వధూతిలకము = ఆచంద్రిక; రాజమాళికిఁ = సుచంద్రునకు; నర్తకీగతిఁ = నటివలె; మదిఁ = మనమందు; ముదము = సంతసమును; డొనిచెఁ = ఒనరించెను.

క. కంతుకలాపారగ మగు, స్వాంతమునం దిటులు రాగవల్లిక మెఱయన్
గాంతుఁడు కాంతావళికి, నెంతయు సంతసమునూన్చె హితనవరతులన్.

టీ. కంతుకలాపారగము.-కంతుకలా=మన్తధవిద్యయొక్క, పారగము = అంతము నొందినది; అగు స్వాంతమునందున్ = అగునట్టిమనమునందు; ఇటులు=ఈప్రకారముగ; రాగ వల్లిక=అనురాగమనుతీవ; మెఱయన్=ప్రకాశింపఁగ; కాంతుఁడు=సుచంద్రుఁడు; కాంతావళి కిన్=చంద్రికకు; ఎంతయున్=మిక్కిలి; హితనవరతులన్=హితమగు నూతన సురతముల చే త; సంతసమును=కుతూహలమును; ఊన్చెన్=చేసెను.

సీ. మంజులాహీనహః ధ్వప్రదేశంబుల
శుచిగరుత్తలీలఁ జూచికొనుచు
గలధౌతమయశైలకందరాస్థలుల మ
మహానందిహరిలీలఁ లరసికొనుచు
సుమనోనివాసభా సురనగ్రములందు
దివ్యసారంగాభ దెలిసికొనుచు
బుష్కరవీధులఁ బాలుపొందు నేకచ
క్రరధవిస్ఫూర్తిని గాంచికొనుచు

తే. గమల దైత్యారి శర్వాణి కమలవైరి
ధారి పాలోమి యుర్వరా ధరవిదారి
ఛాయ హరి యన నలరిరి సకలకాల
శ్రముచితాభేలనంబుల సతియుఁ బతియు.

138

టీ. మంజులాహీనహర్షధ్వప్రదేశంబులన్.-మంజుల=మనోజ్ఞమగు, అహీన=శేషుఁడ నెడి, హర్షధ్వప్రదేశంబులన్=మేడలయొక్క ప్రదేశములయందు; శుచిగరుత్తలీల.-శుచి= పరిశుద్ధమగు, గరుత్తత్=గరుడునియొక్క, లీల=విలాసమును; మంజులమగు, అహీన= అధికమగు, హర్షధ్వప్రదేశములయందు, శుచి=శుభ్రమగు, గరుత్తత్=కపోతాదు లయొక్క, లీలనని ప్రకృతార్థము; చూచికొనుచున్=చూచుచు; కలధౌతమయశై లకందరాస్థలులన్.-కలధౌతమయశైల=కైలాసముయొక్క, “కలధౌతంరూప్య హేహ్నిః” అని యమరుఁడు, కందరాస్థలులన్=గుహలయందు; మహానందిహరి లీలు.-మహానంది=అధికమగు వృషభమనెడి, హరి=అశ్వముయొక్క, లీలు= చేష్టలను; అరసికొనుచున్=విచారించికొనుచు; కలధౌతమయశైల=బంగరుకొం డయొక్క, కందరాస్థలులయందు, మహానందిహరిలీలు=మిగులనానందముగల చిలుకల

యొక్క విలాసములనని ప్రకృతార్థము; సుమనో నివాసభాసుర నగ్రములందున్ =
దేవతాస్థానమగు ప్రకాశమానమగు మేరువుయొక్క అగ్రములందు; దివ్యసారంగాభ.-
దివ్యసారంగ = విధావతముయొక్క, ఆభ = కాంతిని; తెలిసికొనుచున్ = తెలియుచు;
పుష్పములకు నివాసమై, భాసురమైన, పర్వతాగ్రములందు, మనోహరమగు, సారం
గాభన్ = తుమ్మెదకాంతిని, తెలిసికొనుచు నని ప్రకృతార్థము; పుష్కరవీధులన్ =
ఆకాశమార్గములయందు; పాలుపొందు నేక చక్రరథవిస్ఫూర్తిని.—పాలుపొందు = ఒప్పు
చున్న, ఏకచక్రరథ = ఒంటికంటి రథముయొక్క, విస్ఫూర్తిన్ = ప్రకాశమును;
కాంచికొనుచున్ = చూచుచు; పుష్కరవీధులన్ = జలమార్గములయందు; పాలుపొం
దుచున్న, ఏకచక్రరథవిస్ఫూర్తిన్.—ఏక = ముఖ్యమగు, చక్ర = జక్కవలయొక్క, రథ =
శరీరములయొక్క, విస్ఫూర్తిని గాంచికొనుచు నని ప్రకృతార్థము; కమలదైత్యారి =
లక్ష్మీ నారాయణుడు; శర్వాణికమలవైరిధారి=రుద్రాణిరుద్రుడు; పౌలోమియుర్వరోధరవి
దారి=ఇంద్రాణియునింద్రుడును; ఛాయహరి=ఛాయాదేవిసూర్యుడు; అనన్=అనునటులు;
సత్యయున్ పత్యయు = చంద్రుడును సుచంద్రుడు; సకలకాలసముచితాఖేలనంబులన్.—సకల
కాల=సమస్తకాలములకు, సముచిత = అనుకూలమగు, ఆఖేలనంబులన్ = విహారములచేత;
అలరిరి=సంతసించిరి.

అనఁగ నీచంద్రికాసుచంద్రులు లక్ష్మీనారాయణులో యనునట్లు ఆహీనహర్షప్రదేశ
ములయందు గరుత్మల్లీలను చూచుచు, రుద్రాణిరుద్రులో యనునట్లు కలభౌతశైలకందర
ములయందు మహానందిహరిలీలలు చూచుచు, ఇంద్రాణీంద్రులో యనునట్లు సుమనోనివాస
భాసురనగ్రములయందు సారంగాభలఁ దెలిసికొనుచు, ఛాయాదేవీ సూర్యులో యను
నట్లు పుష్కరవీధులయందు ఏకచక్రరథవిస్ఫూర్తిని గాంచికొనుచు, సర్వకాలముల కనుకూ
లములగు విహారంబులచే సంతసించి రని భావము.

సీ. ఆధరాధిపు యశోహరి జగత్తటివ్రాల
నుడిగె ఘనాఘనాభ్యుదయలీల
లామహీభృతుధామధామనిధిస్ఫూర్తి
ధరఁ దూలె శార్వరపరవిభూతి
యూరాజువితరణభూరిభూరిజలాళిఁ
జనె దుర్గదుర్గతిశాదపటిమ
మారసాపతితరవారివారిదరేఖ
నడఁగె శాత్రవహంసహంసపాళి

తే. యాసుచంద్రుడు ధర్మంబునాశ్రయించి
నీతి దయివాఁడఁ గాంచి యనీతి మెంచి

యరిది జగ మెల్లఁ బాలించునపుడు సకల
జనులు శుభసమ్మదస్ఫూర్తి మనిరి వేడ్క.

139

టీ. ఆధరాధిపుయశోహరి.-ఆసుచంద్రునియొక్క యశమును సింగము; జగత్తటికొ=జగమునుకొండచటియందు; వ్రాలకొ=పడఁగ; ఘనాఘనాభ్యుదయతీల.-ఘనాఘన=ఘాతుకులను మత్తగజములయొక్క, “ఘనాఘనాఘాతుకమత్తదన్తినా” అని విశ్వము, అభ్యుదయ=అభివృద్ధియొక్క, తీలలు=విలాసములు; ఉడిగెకొ=ఉపశమించెను; సుచంద్రునియొక్క యశము జగత్తునుగప్పకొనఁగ దుర్తార్థులునశించిరి నిభావము. ఆమహీభృతుధామధామనిధిస్ఫూర్తికొ.-ఆమహీభృతు=ఆసుచంద్రునియొక్క, ధామ=ప్రతాపమనెడు, ధామనిధి=సూర్యునియొక్క, స్ఫూర్తికొ=ప్రకాశముచేత; ధరకొ=పుడమియందు; శార్వరవిభూతి.-శార్వర = అంధతమమనెడు, ఘాతుకులయొక్క, పర=ఉత్కృష్టమగు, భూతి=సంపద; తూలెకొ=పడెను. శార్వరంత్యంధమసిఘాతుకేతు పుమానయం” అని హలాయుధుఁడు, సుచంద్రుని ప్రతాపమనెడు రవి ప్రకాశముచేత; దుష్టులను చీకటలు, తూలెనని భావము. ఆరాజు వితరణ భూరిభూరిజలాశికొ.-ఆరాజు=ఆసుచంద్రునియొక్క, వితరణ=త్యాగముయొక్క, భూరి=అధికమగు, భూరి=సువర్ణమనెడు, జల=ఉదకముయొక్క, ఆళికొ=శ్రేణిచేత; దుర్గ దుర్గతిశాదపటిమము.-దుర్గ=పోనలవిగాని, దుర్గతి=దారిద్ర్యమనెడు, శాద=బురదయొక్క, “పంక్తోస్త్రీ శాదకర్దమా” అని యమరుఁడు” పటిమము=సామర్థ్యము; చనెకొ=పోయెను. ఈసుచంద్రుని త్యాగసంబంధియగు సువర్ణమనెడు జలముచేత దారిద్ర్యమనెడు బురద నివర్తిలైనని భావము. ఆరసాపతితర వారివారిదరేఖకొ.-ఆరసాపతి=ఆసుచంద్రునియొక్క, తరవారి=కత్తియనెడు, వారిదరేఖకొ=మేఘపంక్తిచేత; శాత్రవహంసహంసపాళి.-శాత్రవహంస=శత్రుశ్రేష్ఠులనెడు, హంసపాళి=అంచలగుంపు; అడఁగెకొ=ఉపశమించెను, చంద్రునియొక్క కత్తియనెడు మేఘపంక్తిచేత శత్రువులను హంసలడంగెనని భావము. ఆసుచంద్రుఁడు; ధర్మంబుకొ=ధర్మమును; ఆశ్రయించి=పొంది; నీతి=రాజనీతిమొదలగు నీతి; దైవాఱకొ=అతిశయించునటులు; కాంచి=పొంది; అనీతికొ=దుర్నీతిని; నొంచి=పోఁగొట్టి; అరిది=చిత్రముగ; జగమెల్లకొ=లోకమంతయు; పాలించునపుడు = రక్షించునపుడు; సకలజనులు = సమస్తనరులు; శుభసమ్మదస్ఫూర్తికొ = మంగళ ప్రయుక్తమగుసంతోషాతిశయముచేత; వేడ్కకొ=వేడుకచేత; మనిరి=వర్తించిరి.

సుచంద్రుఁడు ధర్మనిష్ఠుడై నీతితో జగంబును పాలించుచుండఁగ శుభసంతోషములతో నెల్లపుడు జనులు వర్తించిరిని భావము.

క. అని రోమహర్షణాత్మజుఁ, డనఘ మఖండైకచరిత మంతయుఁ దెలుపక
విని శౌనకాదిమునిచంద్రనికాయము గాంచె నధిక తరహర్షంబుకొ. 140

టీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారముగాను; రోమహర్షణాత్మజుఁడు=సూతుఁడు; అనఘము=పాపరహితమైన; అఖండైకచరితము.-అఖండ=విచ్ఛిత్తిలేనట్టి, ఏక=ముఖ్యమగు, చరితము=సు

చంద్ర చరితమును; అంతయుఁ = పూర్ణముగ; తెలుపఁ = తెలియఁజేయఁగ; శౌనకాదిముని
చంద్రనికాయము = శౌనకాదిముని శ్రేష్ఠులయొక్క సమూహము; విని = విన్నదె; అధికతరహ
ర్షంబుఁ = అధికసంతోషమును; కాంచెఁ = పొందెను.

అనఁగ నూతుండు శౌనకాదిమునుల కెల్ల సుచంద్రచరితంబు వివరింపఁగ నామునులు
విని మిక్కిలి సంతసించిరని భావము.

మ. పరవిద్రావణ రావణప్రబలహృత్పత్తిశ పత్తిశభా
స్వరయానక్రమ నక్రమర్దనవిధానచ్ఛక్ర సచ్ఛక్రసం
భరణశ్రీధర శ్రీధరప్రభుమహాపర్యంక పర్యంకదు
స్తరసాశ్వాదన వాదనప్రమదవత్సత్యాత్మ సత్యాత్మకా. 141

టీ. పరవిద్రావణ = శత్రువులను పాఱఁదోలెడివాఁడా! రావణప్రబల హృత్పత్తిశ.-
రావణ = రావణాసురునియొక్క, ప్రబల = సామర్థ్యమును, హృత్ = హరించిన, పత్తిశ = బాణశ్రే
ష్ఠములుగలవాఁడా! పత్తిశ భాస్వరయానక్రమ.-పత్తిశ = గరుడుఁడను, భాస్వర = ప్రకాశిం
చుచున్న, యాన = వాహనముచేత, క్రమ = సంచారముగలవాఁడా! నక్రవర్దనవిధానచ్ఛక్ర.-
నక్ర = మొసలియొక్క, వర్దనవిధా = ఖండనవిధియందు, సత్ = శ్రేష్ఠమగు, చక్ర = సుదర్శనముగ
లవాఁడా! సచ్ఛక్రసంభరణశ్రీధర.-సచ్ఛక్ర = సత్పురుష సంఘముయొక్క, సంభరణ = పో
షించుటయొక్క, శ్రీ = సిరిని, ధర = ధరించినవాఁడా! శ్రీధరప్రభుమహాపర్యంక.-శ్రీధరప్ర
భు = శ్రేష్ఠుఁడె, మహాపర్యంక = గొప్పశయ్యగాఁగలవాఁడా! పర్యంకదు స్తరసాశ్వాదన.-పర్యం
క = యుద్ధమందు, దుస్తర = దుస్సరుఁడగు, సాశ్వ = సాశ్వరాజునకు, అదన = అంతకుఁడగువాఁ
డా! వాదనప్రమద వత్సత్యాత్మ.-వాదన = వచనముచేతఁగలిగిన, ప్రమదవత్ = సంతసముగల,
సత్యాత్మ = సత్యభానుయొక్క హృదయముగలవాఁడా! సత్యాత్మకా = సత్యస్వరూపుఁడా!

క. గణనాతిగా ప్తరక్షణ, క్షణదాంబుజినీకళత్రసారసవైరీ
క్షణ వృజినకూటతక్షణ, క్షణఖండితనిర్జరారిఁ ఘనసైన్యగణా. 142

టీ. గణనాతిగా ప్తరక్షణ.-గణనాతిగ = లెక్కకుమీతిన, ఆప్త = ఇష్టులను, భక్తులన
నుట, రక్షణ = రక్షించువాఁడా! క్షణదాంబుజినీకళత్రసారసవైరీక్షణ.-క్షణద = ఉత్సవ
మునిచ్చెడి, అంబుజినీకళత్ర = సూర్యుఁడు, సారసవైరీ = చంద్రుఁడు, ఈక్షణ = నేత్రములుగాఁగ
లవాఁడా! వృజినకూటతక్షణ.-వృజినకూట = పాపసమూహములను, తక్షణ = ఖండించువాఁడా!
క్షణఖండితనిర్జరారిఁ ఘనసైన్యగణా.-క్షణ = క్షణమాత్రమందు, ఖండిత = నటకఁబడిన, నిర్జరారి =
రాక్షసులయొక్క, ఘన = అధికమగు, సైన్యగణా = సేనావ్యూహముగలవాఁడా!

మాలిని. శకటదనుజభీమా ధౌళితాఘాఘనామా
వికటబకవిరామా విశ్వసంపూర్ణధామా

స్వక పరినుతసోమా • శక్రకోటీరధామా
వికలచరణసీమా • విద్విషద్ధ్వాంతభామా.

143

టీ. శకటదనుజభీమా = శకటాసురునకు భయంకరుడగువాఁడా! ఊళితాఘాఘనా
మా.-ఊళితఁబోఁగొట్టఁబడిన, అఘాఘు=పాపసంఘములుగల, నామా=పేరుగలవాఁడా! విక
టబకవిరామా.-వికట=దుష్టుడగు, బక=బకాసురుని, విరామా=అంతమునొందించినవాఁడా!
విశ్వసంపూర్ణధామా.-విశ్వ=ప్రపంచమందు, సంపూర్ణ=నిండిన, ధామా=తేజస్సుగలవాఁడా!
స్వకపరినుతసోమా.-స్వకే=తనచేత, పరినుత=స్తుతింపఁబడిన, సోమా=శంకరుఁడుగలవాఁడా!
లేదా,తన్నుస్తుతించిన శంకరుఁడుగలవాఁడా! శక్రకోటీరధామావికల చరణసీమా.-శక్ర=
ఇంద్రునియొక్క, కోటీర=కిరీటముయొక్క, ధామ=కాంతిచేత, అవికల=ఎడఁబాయని, చర
ణసీమా=పాదప్రదేశముగలవాఁడా! విద్విషద్ధ్వాంతభామా.-విద్విషత్=శత్రువులను, ధ్వాం
త=చీకటులను, భామా=సూర్యునివంటివాఁడా!

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాదనమాసాది తోభయభాషాకవిత్వ
కళాకళత్ర రేచెర్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలసత్పుత్ర
కవిజనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైనచంద్రికా
పరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునందు

సర్వంబును

షష్ఠాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకరుణాసమాసాదితసర్వసౌభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్య
సంకలిత శ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచెర్ల గోత్రపవిత్ర
కవిజనగేయ శ్రీ వేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్ర సత్సంప్రదాయ
శ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరసవైదుష్య తదా
స్థానతలమండిత శేషసదాశివపండిత విరచిత శర
దాగమ సమాఖ్య వ్యాఖ్యయందు

సర్వంబును

షష్ఠాశ్వాసము.

26688
76.3.73.

